

Η ΚΡΙΣΗ

ΞΕΚΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ

Ο ΛΟΓΟΣ

Το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου έχει μεταφραστεί εξ ολοκλήρου από επαγγελματίες μεταφραστές. Ωστόσο, λόγω γλωσσικών διαφορών ή άλλων παραγόντων, ένας μικρός αριθμός ανακρίβειών είναι αναπόφευκτος. Αν ανακαλύψετε μια τέτοια ανακρίβεια, παρακαλείσθε να ανατρέξετε στο πρωτότυπο κινέζικο κείμενο. Παρακαλείσθε επίσης να επικοινωνήσετε μαζί μας, ώστε να επικαιροποιήσουμε αυτό το βιβλίο όταν αναδημοσιευθεί.

Πρόλογος

Παρόλο που πολλοί πιστεύουν στον Θεό, λίγοι είναι αυτοί που κατανοούν τι σημαίνει η πίστη στον Θεό και τι πρέπει να κάνουν για να τους επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή, παρόλο που οι άνθρωποι γνωρίζουν τη λέξη «Θεός», αλλά και φράσεις όπως «το έργο του Θεού», δεν γνωρίζουν τον Θεό, πόσο μάλλον το έργο Του. Δεν αποτελεί έκπληξη, συνεπώς, που τα πιστεύω όλων αυτών που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι συγκεχυμένα. Οι άνθρωποι δεν παίρνουν την πίστη στον Θεό στα σοβαρά, επειδή το να πιστεύεις στον Θεό τούς είναι κάτι υπερβολικά ξένο, υπερβολικά παράξενο. Έτσι, δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του Θεού. Με άλλα λόγια, αν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τον Θεό, δεν γνωρίζουν το έργο Του, τότε, όχι μόνο δεν είναι χρήσιμοι στον Θεό, αλλά κι ακόμη περισσότερο, δεν μπορούν να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού. «Πίστη στον Θεό» σημαίνει να πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός. Αυτή είναι η πιο απλή έννοια της πίστης στον Θεό. Ωστόσο, το να πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός δεν είναι το ίδιο με το να πιστεύεις πραγματικά στον Θεό. Είναι περισσότερο κάποιο είδος απλής πίστης με ισχυρές θρησκευτικές αποχρώσεις. Πραγματική πίστη στον Θεό σημαίνει να βιώνεις τα λόγια και τα έργα του Θεού, με βάση την πεποίθηση ότι ο Θεός είναι ο κυρίαρχος των πάντων. Έτσι θα αποδεσμευτείς από τη διεφθαρμένη διάθεσή σου, θα εκπληρώσεις το θέλημα του Θεού και θα μπορέσεις να γνωρίσεις τον Θεό. Μόνο μέσα από μια τέτοια πορεία θα μπορείς να θεωρηθείς πιστός στον Θεό. Ωστόσο, συχνά οι άνθρωποι θεωρούν την πίστη στον Θεό ως κάτι πολύ απλό και επιπόλαιο. Οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο, έχουν χάσει αυτό που σημαίνει πίστη στον Θεό, και παρόλο που μπορεί να συνεχίσουν να πιστεύουν μέχρι τέλους, δεν θα λάβουν ποτέ την έγκριση του Θεού, επειδή βαδίζουν στο λανθασμένο μονοπάτι. Σήμερα, υπάρχουν ακόμα αυτοί που πιστεύουν στο γράμμα του Θεού, σε κούφια δοξασίες. Αγνοούν ότι η πίστη τους στον Θεό είναι ανούσια κι ότι είναι αδύνατον να λάβουν την έγκριση του Θεού, ενώ εξακολουθούν να προσεύχονται για ειρήνη και επαρκή χάρη από τον Θεό. Πρέπει να σταματήσουμε και να αναρωτηθούμε: Είναι πραγματικά δυνατόν η πίστη στον Θεό να είναι το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο; Η πίστη στον Θεό δεν σημαίνει τίποτα περισσότερο από το να λαμβάνει κανείς την άπλετη χάρη του Θεού; Είναι δυνατόν άνθρωποι

που πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν Τον γνωρίζουν, ή πιστεύουν στον Θεό αλλά Του αντιτίθενται, να εκπληρώνουν πραγματικά το θέλημά Του;

Ο Θεός κι ο άνθρωπος δεν μπορούν να θεωρούνται ίσοι. Η ουσία Του και το έργο Του είναι πλήρως ασύλληπτα και ακατανόητα για τον άνθρωπο. Αν ο Θεός δεν πραγματοποιεί ο ίδιος το έργο Του και δεν εκφέρει ο ίδιος τον λόγο Του στον κόσμο του ανθρώπου, τότε ο άνθρωπος δεν θα μπορέσει ποτέ να κατανοήσει το θέλημα του Θεού. Συνεπώς, ακόμα κι αυτοί που έχουν αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή τους στον Θεό, δεν θα μπορούν να κερδίσουν την έγκρισή Του. Χωρίς το έργο του Θεού, ανεξαρτήτως πόσο καλά τα πηγαίνει ο άνθρωπος, δεν θα μετράει για τίποτα, καθώς οι σκέψεις του Θεού θα είναι πάντοτε ανώτερες από τις σκέψεις του ανθρώπου, ενώ η σοφία του Θεού είναι ασύλληπτη για τον άνθρωπο. Έτσι, λέω πως αυτοί που «βλέπουν καθαρά» τον Θεό και το έργο Του είναι ατελέσφοροι, είναι όλοι τους υπερόπτες και αδαείς. Ο άνθρωπος δεν θα πρέπει να ορίζει το έργο του Θεού. Πέραν τούτου, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ορίζει το έργο του Θεού. Στα μάτια του Θεού, ο άνθρωπος είναι μικρότερος κι από ένα μυρμήγκι, οπότε πώς μπορεί ο άνθρωπος να συλλάβει το έργο του Θεού; Αυτοί που λένε συνεχώς «ο Θεός δεν λειτουργεί με τον έναν ή τον άλλον τρόπο» ή «ο Θεός είναι έτσι ή είναι αλλιώς», δεν είναι όλοι τους υπερόπτες; Θα πρέπει όλοι μας να γνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι, οι οποίοι είναι φτιαγμένοι από σάρκα, έχουν όλοι διαφθαρεί από τον Σατανά. Είναι στη φύση τους να αντιτίθενται στον Θεό και δεν είναι ισότιμοι του Θεού, πόσο μάλλον είναι ικανοί να παρέχουν συμβουλές σχετικά με το έργο του Θεού. Ο τρόπος με τον οποίον ο Θεός καθοδηγεί τον άνθρωπο αποτελεί έργο του ίδιου του Θεού. Ο άνθρωπος θα πρέπει να υποτάσσεται και δεν θα πρέπει να έχει τη μία ή την άλλη άποψη, καθώς ο άνθρωπος δεν είναι τίποτε άλλο παρά χώμα. Από τη στιγμή που προσπαθούμε να αναζητήσουμε τον Θεό, δεν θα πρέπει να τοποθετούμε τη δική μας αντίληψη επάνω από το έργο του Θεού προκειμένου να τη λάβει υπόψη Του. Και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να επιστρατεύουμε τη διεφθαρμένη διάθεσή μας για να προσπαθήσουμε σκόπιμα να αντιταχθούμε στο έργο του Θεού. Κάτι τέτοιο δεν θα μας καθιστούσε αντίχριστους; Πώς μπορούν τέτοιου είδους άνθρωποι να λένε ότι πιστεύουν στον Θεό; Από τη στιγμή που πιστεύουμε ότι υπάρχει Θεός, και εφόσον θέλουμε να Τον ικανοποιήσουμε και Τον δούμε, θα πρέπει να αναζητήσουμε την οδό της αλήθειας και να βρούμε έναν τρόπο να είμαστε

συμβατοί με τον Θεό. Δεν θα πρέπει να αντιτασσόμαστε πεισματικά στον Θεό. Τι καλό μπορεί να βγει από μια τέτοια συμπεριφορά;

Σήμερα, ο Θεός έχει νέο έργο. Μπορεί να μη δέχεται αυτά τα λόγια, μπορεί να σου ακούγονται παράξενα, αλλά σε συμβουλεύω να μην αποκαλύψεις τη φυσικότητά σου, γιατί μόνο όσοι πεινούν και διψούν πραγματικά για δικαιοσύνη ενώπιον του Θεού μπορούν να αποκτήσουν την αλήθεια, και μόνο αυτοί που είναι πραγματικά ευσεβείς μπορούν να λάβουν τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού. Δεν θα βγει τίποτα αν η αναζήτηση της αλήθειας γίνεται μέσα από φιλονικίες. Μόνο μέσα από μια ήρεμη αναζήτηση μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα. Όταν λέω ότι «σήμερα, ο Θεός έχει νέο έργο», αναφέρομαι στην επιστροφή του Θεού στη σάρκα. Ίσως να μη δίνετε και πολλή σημασία σ' αυτά τα λόγια, ίσως να τα απεχθάνεστε ή ίσως να τα βρίσκετε εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Εν πάση περιπτώσει, ελπίζω πως όλοι όσοι ποθούν πραγματικά την εμφάνιση του Θεού μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτό το γεγονός και να το λάβουν προσεκτικά υπόψη τους. Το καλύτερο θα ήταν να μη βγάζουμε γρήγορα συμπεράσματα. Έτσι πρέπει να ενεργούν οι σώφρονες άνθρωποι.

Δεν είναι δύσκολο να το μελετήσει κανείς αυτό, αλλά θα πρέπει όλοι μας να γνωρίζουμε την εξής αλήθεια: Αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την ουσία του Θεού, κι αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την έκφραση του Θεού. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα φέρνει το έργο που πρέπει να επιτελέσει. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα εκφράζει αυτό που είναι και θα έχει την ικανότητα να μεταδώσει την αλήθεια στον άνθρωπο, να του εμφυσήσει τη ζωή και να του δείξει την οδό. Η σάρκα που δεν περιέχει την ουσία του Θεού ασφαλώς δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Για να διερευνήσει ο άνθρωπος αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, πρέπει να το προσδιορίσει από τη διάθεση που Αυτός εκφράζει και τον λόγο που Αυτός εκφέρει. Δηλαδή, πρέπει να κριθεί από την ουσία του Θεού κατά πόσο είναι ή όχι η ενσάρκωσή Του και κατά πόσο είναι ή όχι η αληθινή οδός. Και συνεπώς, προκειμένου να προσδιορίσουμε αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, το σημαντικότερο είναι να δίνουμε προσοχή στην ουσία Του (στο έργο Του, τον λόγο Του, τη διάθεσή Του και πολλά άλλα), παρά στην εξωτερική εμφάνιση. Αν ο άνθρωπος κοιτάζει μόνο την εξωτερική εμφάνισή Του και παραβλέπει την ουσία Του, τότε αυτό καταδεικνύει την άγνοια και την αφέλεια του ανθρώπου. Η εξωτερική εμφάνιση δεν προσδιορίζει την ουσία. Επιπλέον, το έργο του Θεού δεν μπορεί να συμβαδίζει

ποτέ με τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Μήπως η εξωτερική εμφάνιση του Ιησού δεν ερχόταν σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Δεν αληθεύει ότι η εμφάνιση και η ενδυμασία Του δεν παρείχαν κανένα απολύτως στοιχείο σχετικά με την πραγματική ταυτότητά Του; Δεν ήταν ο λόγος που οι πρώτοι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν στον Ιησού το γεγονός ότι κοιτούσαν απλώς την εξωτερική εμφάνισή Του, χωρίς να ακούνε προσεκτικά τα λόγια που Αυτός έλεγε; Ελπίζω ότι οι αδελφοί κι οι αδελφές που αναζητούν την εμφάνιση του Θεού δεν θα επαναλάβουν την ίδια ιστορική τραγωδία. Εσείς δεν πρέπει να γίνετε σύγχρονοι Φαρισαίοι και να ξανασταυρώσετε τον Θεό. Εσείς θα πρέπει να σκεφτείτε προσεκτικά πώς θα υποδεχθείτε την επιστροφή του Θεού, και θα πρέπει να σας είναι ξεκάθαρο με ποιον τρόπο θα γίνετε αυτοί που υποτάσσονται στην αλήθεια. Αυτή είναι η ευθύνη όλων όσοι περιμένουν την επιστροφή του Ιησού από τα σύννεφα. Θα πρέπει να τρίβουμε τα πνευματικά μάτια μας και να μην πέφτουμε θύματα των λόγων που αποτελούν πλήρη αποκυήματα της φαντασίας. Θα πρέπει να σκεφτόμαστε το πρακτικό έργο του Θεού και να κοιτάμε την αληθινή πλευρά του Θεού. Μην παρασύρεστε και μη χάνετε σε ονειροπολήσεις, προσβλέποντας πάντοτε στη μέρα που ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα κατέλθει άξαφνα ανάμεσά σας, επάνω σε ένα σύννεφο, για να πάρει εσάς που δεν Τον γνωρίσατε ούτε Τον είδατε ποτέ και που δεν ξέρετε πώς να εκπληρώσετε το θέλημά Του. Είναι καλύτερα να σκέφτεστε πρακτικά ζητήματα!

Μπορεί ν' άνοιξες αυτό το βιβλίο για ερευνητικούς σκοπούς ή με την πρόθεση να αποδεχθείς. Όποια κι αν είναι η στάση σου, ελπίζω ότι θα το διαβάσεις μέχρι τέλους και δεν θα το αφήσεις εύκολα στην άκρη. Ίσως, αφότου διαβάσεις αυτά τα λόγια, η στάση σου ν' αλλάξει. Όμως, αυτό εξαρτάται από το κίνητρό σου και το επίπεδο της κατανόησής σου. Υπάρχει, ωστόσο, κάτι που θα πρέπει να γνωρίζεις: Ο λόγος του Θεού δεν μπορεί να εκφέρεται όπως ο λόγος του ανθρώπου, πόσο μάλλον μπορεί ο λόγος του ανθρώπου να εκφέρεται όπως ο λόγος του Θεού. Ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός, και ο ενσαρκωμένος Θεός δεν είναι ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό. Υπάρχει μια ουσιώδης διαφορά. Ίσως, αφότου διαβάσεις αυτά τα λόγια, να μη δεχθείς ότι είναι λόγια του Θεού, παρά μόνο να τα δεχθείς ως λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε. Σε αυτήν την περίπτωση, έχεις τυφλωθεί από την άγνοια. Πώς είναι δυνατόν τα λόγια του Θεού να είναι το ίδιο πράγμα με τα λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε; Τα λόγια του ενσαρκωμένου Θεού εισάγουν μια νέα εποχή, καθοδηγούν

ολόκληρη την ανθρωπότητα, αποκαλύπτουν μυστήρια και δείχνουν στον άνθρωπο την κατεύθυνση προς μια νέα εποχή. Η διαφώτιση που αποκτά ο άνθρωπος δεν είναι παρά μια απλή άσκηση ή γνώση. Δεν μπορεί να καθοδηγήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα προς μια νέα εποχή ούτε να αποκαλύψει το μυστήριο του ίδιου του Θεού. Ο Θεός, εν τέλει, είναι Θεός, ενώ ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Ο Θεός έχει την ουσία του Θεού, ενώ ο άνθρωπος έχει την ουσία του ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος θεωρεί τα λόγια που εκφέρει ο Θεός ως μια απλή διαφώτιση από το Άγιο Πνεύμα και εκλαμβάνει τα λόγια των αποστόλων και των προφητών ως λόγια που είπε ο ίδιος ο Θεός, τότε ο άνθρωπος κάνει λάθος. Όπως και να 'χει, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να μετατρέπεις το σωστό σε λάθος ή να μιλάς για το υψηλό σαν να ήταν χαμηλό ή να μιλάς για το βαθύ σαν να ήταν ρηχό. Όπως και να 'χει, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να διαψεύδεις σκόπιμα κάτι που ξέρεις ότι είναι αλήθεια. Όλοι όσοι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός θα πρέπει να διερευνούν τα προβλήματα από τη σωστή οπτική γωνία και να αποδέχονται το νέο έργο του Θεού και τα νέα Του λόγια από τη σκοπιά του δημιουργημένου όντος Του· διαφορετικά, θα εξοντωθούν από τον Θεό.

Μετά το έργο του Ιεχωβά, ο Ιησούς ενσαρκώθηκε για να επιτελέσει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Το έργο Του δεν πραγματοποιήθηκε μεμονωμένα, αλλά βασίστηκε στο έργο του Ιεχωβά. Ήταν το έργο για μια νέα εποχή, αφότου ο Θεός είχε ολοκληρώσει την Εποχή του Νόμου. Παρομοίως, αφότου έλαβε τέλος το έργο του Ιησού, ο Θεός συνέχισε το έργο Του για την επόμενη εποχή, επειδή η συνολική διαχείριση του Θεού εξελίσσεται συνεχώς. Όταν περάσει η παλιά εποχή, θα αντικατασταθεί από μια νέα εποχή και, μόλις ολοκληρωθεί το παλιό έργο, ένα νέο έργο θα συνεχίσει τη διαχείριση του Θεού. Αυτή η ενσάρκωση είναι η δεύτερη ενσάρκωση του Θεού, μετά από την ολοκλήρωση του έργου του Ιησού. Φυσικά, αυτή η ενσάρκωση δεν προκύπτει αυτόνομα, αλλά είναι το τρίτο στάδιο του έργου μετά από την Εποχή του Νόμου και την Εποχή της Χάριτος. Κάθε νέο στάδιο στο έργο του Θεού φέρνει πάντοτε ένα νέο ξεκίνημα και μια νέα εποχή. Το ίδιο συμβαίνει με τις αντίστοιχες αλλαγές στη διάθεση του Θεού, στον τρόπο που εργάζεται, στην τοποθεσία του έργου Του και στο όνομά Του. Δεν προκαλεί έκπληξη, λοιπόν, το γεγονός ότι είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποδεχτεί το έργο του Θεού στη νέα εποχή. Όμως, ανεξαρτήτως από το πώς Του εναντιώνεται ο άνθρωπος, ο Θεός κάνει πάντοτε το έργο Του και οδηγεί πάντοτε ολόκληρη την ανθρωπότητα προς τα εμπρός. Όταν ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο του ανθρώπου,

έφερε την Εποχή της Χάριτος και έληξε την Εποχή του Νόμου. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός ενσαρκώθηκε και πάλι. Αυτήν τη φορά, με την ενσάρκωσή Του έληξε την Εποχή της Χάριτος και έφερε την Εποχή της Βασιλείας. Όλοι όσοι αποδέχονται τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού θα οδηγηθούν στην Εποχή της Βασιλείας και θα μπορούν να αποδεχθούν προσωπικά την καθοδήγηση του Θεού. Παρόλο που ο Ιησούς έκανε μεγάλο έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, ολοκλήρωσε μόνο τη λύτρωση όλης της ανθρωπότητας και έγινε η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου, αλλά δεν απάλλαξε τον άνθρωπο από όλη τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Για να σωθεί ολοκληρωτικά ο άνθρωπος από την επιρροή του Σατανά, δεν αρκούσε μόνο να σηκώσει ο Ιησούς στους ώμους Του τις αμαρτίες του ανθρώπου ως η προσφορά περί αμαρτίας, αλλά έπρεπε, επίσης, ο Θεός να επιτελέσει ακόμα μεγαλύτερο έργο για να απαλλάξει πλήρως τον άνθρωπο από τη διάθεσή του, η οποία έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Συνεπώς, αφότου ο άνθρωπος συγχωρέθηκε για τις αμαρτίες του, ο Θεός επέστρεψε ενσαρκωμένος για να οδηγήσει τον άνθρωπο στη νέα εποχή και ξεκίνησε το έργο του παιδέματος και της κρίσης. Αυτό το έργο ανέβασε τον άνθρωπο σε ένα υψηλότερο βασίλειο. Όλοι όσοι υποτάσσονται στο κράτος Του θα απολαμβάνουν ανώτερη αλήθεια και θα λαμβάνουν μεγαλύτερες ευλογίες. Θα ζούνε πραγματικά στο φως και θα κερδίσουν την αλήθεια, την οδό και τη ζωή.

Αν οι άνθρωποι παραμείνουν στην Εποχή της Χάριτος, δεν θα απελευθερωθούν ποτέ από τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, ούτε θα γνωρίσουν την εγγενή διάθεση του Θεού. Αν οι άνθρωποι ζούνε συνεχώς μέσα σε αφθονία χάρης, αλλά χωρίς την οδό ζωής που θα τους δώσει τη δυνατότητα να γνωρίσουν τον Θεό και να ικανοποιήσουν τον Θεό, τότε δεν θα καταφέρουν ποτέ να Τον έχουν πραγματικά μέσα τους, παρόλο που πιστεύουν σ' Αυτόν. Τι αξιοθρήνητο είδος πίστης που είναι αυτό. Όταν τελειώσεις την ανάγνωση αυτού του βιβλίου, όταν βιώσεις κάθε στάδιο από το έργο του ενσαρκωμένου Θεού στην Εποχή της Βασιλείας, θα νιώσεις ότι οι ελπίδες τόσων ετών έχουν επιτέλους πραγματωθεί. Θα νιώσεις ότι μόνο τώρα μπόρεσες να δεις πραγματικά τον Θεό κατά πρόσωπο. Μόνο τώρα αντίκρισες το πρόσωπο του Θεού, άκουσες τον προσωπικό λόγο του Θεού, εκτίμησες τη σοφία που εμπεριέχεται στο έργο του Θεού κι ένιωσες πραγματικά πόσο αληθινός και παντοδύναμος είναι ο Θεός. Θα νιώσεις ότι κέρδισες τόσα πράγματα, τα οποία άνθρωποι άλλων εποχών δεν είχαν δει ή αποκτήσει ποτέ τους. Αυτήν τη χρονική στιγμή θα ξέρεις με σαφήνεια τι σημαίνει να πιστεύεις στον Θεό και τι

σημαίνει να σε επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Φυσικά, αν είσαι προσκολλημένος στις απόψεις του παρελθόντος και απορρίπτεις ή αρνείσαι το γεγονός της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, τότε θα παραμείνεις με άδεια τα χέρια, δεν θα αποκτήσεις τίποτα και, τελικά, θα είσαι ένοχος που εναντιώθηκες στον Θεό. Όσοι υπακούουν στην αλήθεια και υποτάσσονται στο έργο του Θεού θα βρεθούν υπό τη σκέπη του ονόματος της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, του Παντοδύναμου. Θα έχουν τη δυνατότητα να αποδεχτούν την προσωπική καθοδήγηση του Θεού, θα κερδίσουν περισσότερη και μεγαλύτερη αλήθεια και θα λάβουν την πραγματική ανθρώπινη ζωή. Θα δουν το όραμα που δεν έχουν δει ποτέ στο παρελθόν οι άνθρωποι: «Και εστράφην να ίδω την φωνήν, ήτις ελάλησε μετ' εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας χρυσάς, και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, και είχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού» (Αποκάλυψη 1:12-16). Αυτό το όραμα είναι η έκφραση ολόκληρης της διάθεσης του Θεού. Αυτή η έκφραση ολόκληρης της διάθεσής Του είναι, επίσης, η έκφραση του έργου του Θεού, όταν Αυτός ενσαρκωθεί αυτήν τη φορά. Μέσα στους χείμαρρους των παιδεμάτων και των κρίσεων, ο Υιός του ανθρώπου εκφράζει την εγγενή του διάθεση μέσα από λόγια, δίνοντας τη δυνατότητα σε όλους όσοι αποδέχονται την παιδείση και την κρίση Του να δούν το πραγματικό πρόσωπο του Υιού του ανθρώπου, ένα πρόσωπο που αποτελεί πιστή απεικόνιση του προσώπου του Υιού του ανθρώπου που είδε ο Ιωάννης. (Φυσικά, όλα αυτά θα είναι αόρατα σε εκείνους που δεν αποδέχονται το έργο του Θεού στην Εποχή της Βασιλείας.) Το πραγματικό πρόσωπο του Θεού δεν είναι δυνατόν να διατυπωθεί πλήρως χρησιμοποιώντας τον λόγο του ανθρώπου, οπότε ο Θεός χρησιμοποιεί την έκφραση της εγγενούς διάθεσής Του για να δείξει το πραγματικό πρόσωπό Του στον άνθρωπο. Αυτό σημαίνει ότι, όλοι όσοι έχουν βιώσει την εγγενή διάθεση του Υιού του ανθρώπου, έχουν δει το πραγματικό πρόσωπο του Υιού του ανθρώπου, καθώς ο Θεός είναι τόσο μεγάλος που είναι αδύνατον να διατυπωθεί πλήρως με τον λόγο του ανθρώπου. Όταν ο άνθρωπος θα έχει βιώσει όλα τα στάδια του έργου του Θεού στην Εποχή της Βασιλείας, τότε θα γνωρίζει το πραγματικό νόημα των λόγων του Ιωάννη, όταν μιλούσε για τον Υιό του ανθρώπου ανάμεσα στις λυχνίες:

«Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ἦσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, και οι πόδες αυτού ὅμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, και εἶχεν εν τη δεξιᾷ αυτού χειρὶ επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του ἐξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η ὄψις αυτού ἐλάμπεν ως ο ἥλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού». Εκείνη τη χρονική στιγμή, θα γνωρίζεις πέραν πάσας αμφιβολίας ὅτι αὐτή η συνηθισμένη σάρκα που εἶπε τόσο πολλά λόγια εἶναι πραγματικά η δεύτερη ενσάρκωση του Θεοῦ. Και θα συνειδητοποιήσεις πραγματικά πόσο ευλογημένος εἶσαι, και θα νιώσεις ὅτι εἶσαι ἐξαιρετικά τυχερός. Θα ἦσουν ἀπρόθυμοι να δεχθεῖς αὐτήν την ευλογία;

Πίνακας περιεχομένων

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 1](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 2](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 3](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 5](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 15](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 88](#)

[Ομιλίες του Χριστού στην αρχή — Κεφάλαιο 103](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 4](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 5](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 6](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 8](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 10](#)

[Ο ύμνος της βασιλείας](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 12](#)

[Ευφρανθείτε, πάντες οι λαοί!](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 26](#)

[Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν — Κεφάλαιο 29](#)

[Τι στάση οφείλουν να κρατούν οι πιστοί](#)

[Ο διεφθαρμένος άνθρωπος είναι ανίκανος να αντιπροσωπεύει τον Θεό](#)

[Η θρησκευτική υπηρεσία πρέπει να εξυγιανθεί](#)

Στην πίστη σου για τον Θεό πρέπει να υπακούς τον Θεό

Υποσχέσεις προς αυτούς που έχουν τελειωθεί

Οι πονηροί θα τιμωρηθούν σίγουρα

Πώς να υπηρετήσεις σε αρμονία με το θέλημα του Θεού

Σχετικά με τη χρήση του ανθρώπου από τον Θεό

Οι εντολές της νέας εποχής

Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει

Πρέπει να ξέρεις πως ο πρακτικός Θεός είναι ο ίδιος ο Θεός

Γνωρίζοντας το έργο του Θεού σήμερα

Είναι το έργο του Θεού τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος;

Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό

Ο κρότος των επτά κεραυνών που προμηνύει ότι το ευαγγέλιο της βασιλείας θα διαδοθεί σε ολόκληρο το σύμπαν

Η βασική διαφορά μεταξύ του ενσαρκωμένου Θεού και των ανθρώπων που χρησιμοποιεί ο Θεός

Στην πίστη του, πρέπει κανείς να επικεντρώνεται στην πραγματικότητα —το να επιδίδεται σε θρησκευτικά τελετουργικά δεν είναι πίστη

Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό

Γνώρισε το νεότερο έργο του Θεού και ακολούθησε τα βήματά Του

Ο Θεός οδηγεί στην τελείωση αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του

Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό

Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου

Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού

Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό

Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες

Μόνο αγαπώντας τον Θεό πιστεύεις αληθινά στον Θεό

Μια σύντομη συζήτηση σχετικά με το «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει»

Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού

Πώς ο Πέτρος κατάφερε να γνωρίσει τον Ιησού

Αυτοί που αγαπούν τον Θεό θα ζουν για πάντα μέσα στο φως Του

Το έργο του Αγίου Πνεύματος και το έργο του Σατανά

Προειδοποίηση σε όσους δεν κάνουν πράξη την αλήθεια

Είσαι κάποιος που έχει έρθει στη ζωή;

Όλοι οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι άνθρωποι που αντιμάχονται τον Θεό

Το όραμα του έργου του Θεού (1)

Το όραμα του έργου του Θεού (2)

Το όραμα του έργου του Θεού (3)

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (2)

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (3)

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)

Οι δύο ενσαρκώσεις ολοκληρώνουν τη σημασία της ενσάρκωσης

Υπάρχει η Αγία Τριάδα;

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (3)

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (4)

Πώς θα πρέπει να επιληφθείς της μελλοντικής αποστολής σου;

Πώς κατανοείτε τις ευλογίες;

Πώς κατανοείς εσύ τον Θεό;

Τι σημαίνει να είσαι αληθινός άνθρωπος

Τι γνωρίζεις περί πίστης;

Όταν τα φύλλα που πέφτουν επιστρέφουν στις ρίζες τους, θα μετανιώσεις για όλο το κακό που έχεις κάνει

Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής

Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα «λευκό σύννεφο»

Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι επίσης το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου

Το έργο την Εποχή του Νόμου

Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης

Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σημερινή ημέρα

Περί ονομασιών και ταυτότητας

Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο

Πώς μπορεί ο άνθρωπος που έχει οριοθετήσει τον Θεό σύμφωνα με τις αντιλήψεις του να λάβει τις αποκαλύψεις του Θεού;

Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό και το έργο Του μπορούν να Τον ικανοποιήσουν

Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου

Ο Θεός είναι ο Κύριος όλης της πλάσης

Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος

Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου

Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό

Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού

Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό

Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου

Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα

Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό

Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί

Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη

Όσοι είναι ασύμβατοι με τον Χριστό, είναι σίγουρα πολέμιοι του Θεού

Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί

Θα πρέπει να αναζητήσεις την οδό της σύμπτωσης με τον Χριστό

Πιστεύεις αληθινά στον Θεό;

Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια

Γνωρίζεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων;

Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή

Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου

Σε ποιον είσαι αφοσιωμένος;

Προς τον προορισμό

Οι τρεις νουθεσίες

Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση

Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού

Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη

Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (1)

Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)

Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας

Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου

Ο στεναγμός του Παντοδύναμου

Η εμφάνιση του Θεού έχει αναγγείλει μια νέα εποχή

Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας

Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού

Αντικρίζοντας την εμφάνιση του Θεού στην κρίση και την παιδεία Του

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 1

Έχουν έλθει αίνοι στη Σιών και έχει εμφανιστεί ο τόπος κατοικίας του Θεού. Το ένδοξο άγιο όνομα που όλοι οι λαοί αινούν διαδίδεται. Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Η Κεφαλή του σύμπαντος, ο Χριστός των εσχάτων ημερών —Αυτός είναι ο λαμπερός Ήλιος που έχει ανατείλει πάνω από το Όρος Σιών, το οποίο υψώνεται με μεγαλοπρέπεια και επιβλητικότητα σ' ολόκληρο το σύμπαν...

Παντοδύναμε Θεέ! Σε επευφημούμε· χορεύουμε και ψάλλουμε. Είσαι πράγματι ο Αυτρωτής μας, ο μέγας Βασιλιάς του σύμπαντος! Έχεις φτιάξει μια ομάδα νικητών και έχεις εκπληρώσει το σχέδιο της διαχείρισης του Θεού. Όλοι οι λαοί θα συρρεύσουν σ' αυτό το όρος. Όλοι οι λαοί θα γονατίσουν μπροστά στον θρόνο! Είσαι ο ένας και ο μόνος αληθινός Θεός και Σου αξίζει δόξα και τιμή. Όλη η δόξα, ο αίνος και η εξουσία ανήκουν στον θρόνο! Η πηγή της ζωής ρέει από τον θρόνο, ποτίζοντας και τρέφοντας τα πλήθη του λαού του Θεού. Η ζωή αλλάζει καθημερινά· μας ακολουθούν νέο φως και αποκαλύψεις, παρέχοντας διαρκώς νέα ενόραση για τον Θεό. Οι εμπειρίες μας παρέχουν απόλυτη σιγουριά για τον Θεό. Ο λόγος Του εκδηλώνεται διαρκώς, εκδηλώνεται μέσα σ' όσους είναι σωστοί. Είμαστε πράγματι τόσο ευλογημένοι! Ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό καθημερινά, επικοινωνούμε με τον Θεό στα πάντα, και δίνουμε στον Θεό κυριαρχία επί των πάντων. Συλλογιζόμαστε προσεκτικά τον λόγο του Θεού, η καρδιά μας γαληνεύει στον Θεό και, έτσι, ερχόμαστε ενώπιον του Θεού, όπου λαμβάνουμε το φως Του. Καθημερινά, στη ζωή, τις ενέργειες, τα λόγια, τις σκέψεις και τις ιδέες μας, ζούμε μέσα στον λόγο του Θεού, έχουμε οξυδέρκεια ανά πάσα στιγμή. Ο λόγος του Θεού περνά την κλωστή στη βελόνα· τα πράγματα που βρίσκονται κρυμμένα μέσα μας, έρχονται στο φως αναπάντεχα το ένα μετά το άλλο. Η συναναστροφή με τον Θεό δεν επιδέχεται καθυστέρηση· οι σκέψεις και οι ιδέες μας ξεσκεπάζονται από τον Θεό. Κάθε στιγμή, ζούμε ενώπιον του βήματος του Χριστού, όπου υποβαλλόμαστε σε κρίση. Κάθε σημείο μέσα στο σώμα μας παραμένει υπό την κατοχή του Σατανά. Σήμερα, ο ναός του Θεού πρέπει να καθαρθεί, ώστε να ξανακερδίσει την κυριαρχία Του. Για να μας κατέχει εξ ολοκλήρου ο Θεός, πρέπει να συμμετάσχουμε σε έναν αγώνα ζωής και θανάτου. Μόνο όταν

έχει σταυρωθεί ο παλιός εαυτός μας, μπορεί η αναστημένη ζωή του Χριστού να βασιλεύσει κυρίαρχη.

Τώρα, το Άγιο Πνεύμα εξαπολύει επίθεση σε κάθε γωνιά μας για να αγωνιστεί για την ανάκτησή μας! Εφόσον είμαστε έτοιμοι να απαρνηθούμε τον εαυτό μας και πρόθυμοι να συνεργαστούμε με τον Θεό, ο Θεός σίγουρα θα μας φωτίζει και θα μας εξαγνίζει από μέσα μας ανά πάσα στιγμή, και θα ανακτήσει εκ νέου ό,τι έχει καταλάβει ο Σατανάς, ώστε να μπορέσει ο Θεός να μας ολοκληρώσει το συντομότερο δυνατόν. Μη χάνεις χρόνο —ζήσε την κάθε στιγμή μέσα στον λόγο του Θεού. Να οικοδομηθείς με τους αγίους, να μεταφερθείς στη βασιλεία και να εισέλθεις στη δόξα μαζί με τον Θεό.

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 2

Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας έχει πάρει μορφή, και αυτό οφείλεται εξ ολοκλήρου στη χάρη και το έλεος του Θεού. Αγάπη για τον Θεό δημιουργείται στις καρδιές μυριάδων αγίων, οι οποίοι δεν παρεκκλίνουν από το πνευματικό μονοπάτι τους. Είναι σταθεροί στην πίστη τους πως ο ένας αληθινός Θεός έχει ενσαρκωθεί, πως Αυτός είναι η Κεφαλή του σύμπαντος που κυβερνά τα πάντα: Αυτό επαληθεύεται από το Άγιο Πνεύμα, είναι τόσο ακλόνητο όσο τα βουνά! Και δεν θα αλλάξει ποτέ!

Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Σήμερα, Εσύ έχεις ανοίξει τα πνευματικά μάτια μας, επιτρέποντας στους τυφλούς να δουν, στους χωλούς να περπατήσουν και στους λεπρούς να θεραπευτούν. Εσύ έχεις ανοίξει το παράθυρο στον ουρανό, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να αντιληφθούμε τα μυστήρια του πνευματικού βασιλείου. Ο άγιος λόγος Σου μας έχει διαποτίσει και Εσύ μας έχεις σώσει από την ανθρώπινη φύση μας, την οποία διέφθειρε ο Σατανάς —αυτό είναι το ανεκτίμητα μέγα έργο Σου και το ανεκτίμητα μέγα έλεός Σου. Είμαστε οι μάρτυρές Σου!

Έχεις παραμείνει κρυμμένος για πολύ καιρό, ταπεινά και σιωπηλά. Έχεις βιώσει την ανάσταση εκ νεκρών, το μαρτύριο της σταύρωσης, τις χαρές και τις λύπες της ανθρώπινης

ζωής, καθώς και διωγμό και αντιξοότητες· έχεις δοκιμάσει και γευτεί τον πόνο του ανθρώπινου κόσμου, και η εποχή Σε έχει απαρνηθεί. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ο Θεός ο ίδιος. Μας έχεις σώσει από την κοπριά για χάρη του θελήματος του Θεού, κρατώντας μας ψηλά με τη δεξιά χείρα Σου και δίνοντάς μας απλόχερα τη χάρη Σου. Κάνεις ακατάπαυστες προσπάθειες, έχεις ενσταλάξει τη ζωή Σου μέσα μας· το τίμημα που έχεις πληρώσει με το αίμα, τον ιδρώτα και τα δάκρυά Σου, έχει αποκρυσταλλωθεί στους αγίους. Είμαστε το προϊόν των^[α] επίμοχθων προσπαθειών Σου· είμαστε το τίμημα που έχεις πληρώσει.

Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Λόγω της στοργής και του ελέους Σου, της δικαιοσύνης και της μεγαλοπρέπειάς Σου, της αγιοσύνης και της ταπεινοφροσύνης Σου, όλοι οι άνθρωποι θα γονατίσουν μπροστά Σου και θα Σε λατρεύουν για όλη την αιωνιότητα.

Σήμερα, έχεις ολοκληρώσει όλες τις εκκλησίες —την εκκλησία της Φιλαδέλφειας— και κατ’ αυτόν τον τρόπο έχεις εκπληρώσει το σχέδιο διαχείρισής Σου των 6.000 χρόνων. Οι άγιοι μπορούν να υποτάσσονται ταπεινά ενώπιόν Σου, να συνδέονται εν πνεύματι και να ακολουθούν εν αγάπη, συνδεδεμένοι με την πηγή της κρήνης. Το ζωντανό νερό της ζωής ρέει ακατάπαυστα και απομακρύνει και καθαρίζει όλη τη βρομιά και την ιλύ στην εκκλησία, εξαγνίζοντας, για ακόμα μία φορά, τον ναό Σου. Έχουμε κατορθώσει να γνωρίσουμε τον πρακτικό αληθινό Θεό, έχουμε βαδίσει μέσα στον λόγο Του, έχουμε αναγνωρίσει τις λειτουργίες και τα καθήκοντά μας, και έχουμε κάνει ό,τι μπορούμε για να δαπανήσουμε τον εαυτό μας για χάρη της εκκλησίας. Πάντα ήσυχoi ενώπιόν Σου, πρέπει να δίνουμε προσοχή στο έργο του Αγίου Πνεύματος, ώστε το θέλημά Σου να μην παρεμποδίζεται μέσα μας. Υπάρχει αμοιβαία αγάπη ανάμεσα στους αγίους, και τα προτερήματα κάποιων θα αντισταθμίσουν τα μειονεκτήματα των άλλων. Μπορούν να βαδίζουν στο πνεύμα ανά πάσα στιγμή και να αποκτούν τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος. Κάνουν πράξη την αλήθεια αμέσως μόλις την κατανοήσουν. Συμβαδίζουν με το νέο φως και ακολουθούν τ’ αχνάρια του Θεού.

Συνεργάσου ενεργά με τον Θεό· το να Τον αφήνεις να πάρει τον έλεγχο σημαίνει να βαδίζεις μαζί Του. Όλες οι δικές μας ιδέες, έννοιες, απόψεις και κοσμικές εμπλοκές εξαφανίζονται σαν καπνός. Αφήνουμε τον Θεό να βασιλεύσει στο πνεύμα μας, βαδίζουμε μαζί Του και αποκτούμε υπερβατικότητα κατ’ αυτόν τον τρόπο, υπερνικούμε τα εγκόσμια και το πνεύμα μας πετάει ελεύθερο και απελευθερώνεται: Αυτά είναι τα αποτελέσματα όταν γίνει

Βασιλιάς ο Παντοδύναμος Θεός. Πώς μπορούμε να μη χορεύουμε και να μη ψάλλουμε αίνους, να μην αναπέμπουμε αίνους και να μην αναπέμπουμε νέους ύμνους;

Υπάρχουν πράγματι πολλοί τρόποι για να αινεί κανείς τον Θεό: το να επικαλείται τ' όνομά Του, να Τον πλησιάζει, να Τον σκέφτεται, να διαβάζει προσευχές, να συμμετέχει σε συναναστροφή, να στοχάζεται και να συλλογίζεται, να προσεύχεται, και να ψέλνει αίνους. Σ' αυτά τα είδη αίνου, υπάρχει ευχαρίστηση, όπως και υπάρχει χρίσμα· υπάρχει δύναμη στον αίνο, όπως και φορτίο. Υπάρχει πίστη στον αίνο, όπως και νέα ενόραση.

Συνεργάσου ενεργά με τον Θεό, υπηρέτησε συντονισμένα και γίνε ένα, εκπλήρωσε τις προθέσεις του Παντοδύναμου Θεού, σπεύσε να γίνεις ένα άγιο πνευματικό σώμα, ποδοπάτησε τον Σατανά και βάλε τέλος στη μοίρα του. Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας έχει αρπαγεί ενώπιον της παρουσίας του Θεού και εκδηλώνεται στη δόξα Του.

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο δεν περιέχει τη φράση «το προϊόν των».

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 3

Ο θριαμβευτής Βασιλιάς κάθεται στον ένδοξο θρόνο Του. Έχει επιτύχει τη λύτρωση και έχει οδηγήσει ολόκληρο τον λαό Του να εμφανιστεί με δόξα. Κρατά το σύμπαν στα χέρια Του και με τη θεϊκή σοφία και ισχύ Του έχει οικοδομήσει και εδραιώσει τη Σιών. Κρίνει τον αμαρτωλό κόσμο με τη μεγαλοπρέπειά Του. Έχει απονείμει κρίση σε όλα τα έθνη και σε όλους τους λαούς, στη γη και στις θάλασσες και σε καθετί ζωντανό μέσα τους, καθώς και σε όσους έχουν μεθύσει με το κρασί της ακολασίας. Σίγουρα ο Θεός θα τους κρίνει και σίγουρα θα οργιστεί μαζί τους. Έτσι θα αποκαλυφθεί η μεγαλοπρέπεια του Θεού, η κρίση του οποίου θα είναι ακαριαία και θα απονεμηθεί δίχως καθυστέρηση. Η φωτιά της οργής Του θα κατακάψει σίγουρα τα ειδικά εγκλήματα τους και συμφορά θα τους πλήξει όπου να 'ναι· δεν θα έχουν

καμιά οδό διαφυγής και κανένα μέρος να κρυφτούν, θα θρηνούν και θα τρίζουν τα δόντια τους, και θα φέρουν την καταστροφή πάνω τους.

Οι θριαμβευτές υιοί, τους οποίους αγαπά ο Θεός, θα μείνουν σίγουρα στη Σιών και δεν θα φύγουν ποτέ από εκεί. Οι πολυπληθείς λαοί θα ακούνε προσεκτικά τη φωνή Του, θα δίνουν μεγάλη προσοχή στις ενέργειές Του και ο ήχος του αίνου τους προς Αυτόν θα ηχεί αιωνίως. Ο ένας αληθινός Θεός έχει εμφανιστεί! Θα είμαστε σίγουροι γι' Αυτόν στο πνεύμα και θα Τον ακολουθούμε από κοντά, θα ορμήσουμε προς τα εμπρός με όλη μας τη δύναμη και δεν θα διστάζουμε πλέον. Το τέλος του κόσμου ξεδιπλώνεται μπροστά μας· μια σωστή εκκλησιαστική ζωή, καθώς και οι άνθρωποι, οι υποθέσεις και τα πράγματα που μας περιβάλλουν, ενισχύουν ακόμα και τώρα την εκπαίδευσή μας. Ας βιαστούμε να πάρουμε πίσω τις καρδιές μας που αγαπούν τόσο τον κόσμο! Ας βιαστούμε να πάρουμε πίσω την όρασή μας που είναι τόσο θαμπή! Ας κόψουμε το βήμα για να μην υπερβούμε τα όρια. Ας κλείσουμε το στόμα μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να βαδίσουμε στον λόγο του Θεού και να μη διαπληκτιζόμαστε για τα κέρδη και τις ζημιές μας. Ω, απαλλαχθείτε από την άπληστη αγάπη σας για τα εγκόσμια και τον πλούτο! Ω, απελευθερωθείτε από την προσκόλληση στον σύζυγο, τις θυγατέρες και τους υιούς σας! Ω, γυρίστε την πλάτη σας στις απόψεις και τις προκαταλήψεις σας! Ω, ξυπνήστε! Ο χρόνος τελειώνει! Κοιτάξτε πάνω, κοιτάξτε πάνω, μέσα από το πνεύμα και αφήστε τον Θεό να πάρει τον έλεγχο. Ό,τι κι αν συμβεί, μην καταντήσετε σαν τη γυναίκα του Λωτ. Είναι τόσο θλιβερό να παραγκωνίζεστε! Πράγματι, πολύ θλιβερό! Ω, ξυπνήστε!

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 5

Τα βουνά και τα ποτάμια αλλάζουν, τα νερά κυλούν κατά μήκος της κοίτης τους και η ζωή του ανθρώπου διαρκεί λιγότερο από της γης και του ουρανού. Μόνο ο Παντοδύναμος Θεός είναι η αιώνια κι αναστημένη ζωή, η οποία συνεχίζει από γενιά σε γενιά, για πάντα! Όλα τα πράγματα και όλα τα συμβάντα βρίσκονται στα χέρια Του και ο Σατανάς βρίσκεται κάτω από τα πόδια Του.

Σήμερα, χάρη στην προκαθορισμένη επιλογή Του μας σώζει ο Θεός από τα χέρια του Σατανά. Είναι πράγματι ο Λυτρωτής μας. Η αιώνια, αναστημένη ζωή του Χριστού έχει όντως σφυρηλατηθεί μέσα μας, προορίζοντάς μας να συνδεθούμε με τη ζωή του Θεού, ώστε να μπορέσουμε πράγματι να έρθουμε πρόσωπο με πρόσωπο μ' Αυτόν, να Τον τρώμε, να Τον πίνουμε και να Τον απολαμβάνουμε. Αυτό συνιστά την ανιδιοτελή προσφορά του Θεού με τίμημα το αίμα της καρδιάς Του.

Οι εποχές πάνε κι έρχονται, μέσα από ανέμους και παγετό, φανερώνοντας τα τόσο πολλά δεινά, διώξεις και βάσανα της ζωής, την τόσο μεγάλη απόρριψη και συκοφαντία του κόσμου, τις τόσο πολλές ψευδείς κατηγορίες της κυβέρνησης, κι όμως μήτε η πίστη του Θεού μήτε η βούλησή Του έχουν ελαττωθεί στο παραμικρό. Αφιερωμένος ολόψυχα στο θέλημα του Θεού, καθώς και στη διαχείριση και στο σχέδιο του Θεού, βάζει κατά μέρος τη δική Του ζωή για να επιτύχουν εκείνοι. Δεν φείδεται προσπαθειών για τα πλήθη του λαού Του, τα τρέφει και τα ποτίζει προσεκτικά. Όσο αδαείς ή όσο δύσκολοι κι αν είμαστε, πρέπει μόνο να υποτασσόμαστε ενώπιόν Του, και η αναστημένη ζωή του Χριστού θα αλλάξει την παλιά μας φύση... Για όλους αυτούς τους πρωτότοκους υιούς, Αυτός μοχθεί ακατάπαυστα, χωρίς τροφή κι ανάπαυση. Τόσα μερόνυχτα, μέσα από τόσους καύσωνες και παγετούς, Αυτός παρακολουθεί με αμέριστη προσοχή στη Σιών.

Έχει απαρνηθεί με χαρά και προθυμία εξ ολοκλήρου τα εγκόσμια, το σπίτι, τη δουλειά και τα πάντα, και δεν έχει καμιά σχέση με κοσμικές απολαύσεις... Τα λόγια από το στόμα Του μας διαπερνούν, εκθέτοντας πράγματα κρυμμένα βαθιά μέσα στις καρδιές μας. Πώς γίνεται να μην έχουμε πειστεί; Κάθε πρόταση που βγαίνει από το στόμα Του μπορεί να γίνει πραγματικότητα μέσα μας ανά πάσα στιγμή. Ό,τι κι αν κάνουμε, υπό την παρουσία Του ή κρυμμένοι από Αυτόν, δεν υπάρχει τίποτα που να μη γνωρίζει Αυτός, τίποτα που να μην καταλαβαίνει. Τα πάντα θα αποκαλυφθούν όντως ενώπιόν Του, παρά τα δικά μας σχέδια και τις δικές μας διευθετήσεις.

Καθόμαστε ενώπιόν Του, νιώθουμε χαρά μέσα στο πνεύμα μας, είμαστε γαλήνιοι και ήρεμοι, κι όμως πάντα νιώθουμε κενό και είμαστε πραγματικά υπόχρεοι στον Θεό. Αυτό το θαύμα είναι αδιανόητο και αδύνατο να το πετύχει κανείς. Το Άγιο Πνεύμα αρκεί για να αποδείξει πως ο Παντοδύναμος Θεός είναι ο ένας αληθινός Θεός! Αυτή είναι αδιάσειστη απόδειξη! Εμείς που ανήκουμε σ' αυτήν την ομάδα ανθρώπων είμαστε απεριγράφτα

ευλογημένοι! Χωρίς τη χάρη και το έλεος του Θεού, δεν θα μπορούσαμε παρά μόνο να οδεύσουμε στην απώλεια και να ακολουθήσουμε τον Σατανά. Μόνο ο Παντοδύναμος Θεός μπορεί να μας σώσει!

Ω! Παντοδύναμε Θεέ, πρακτικέ Θεέ! Εσύ έχεις ανοίξει τα πνευματικά μας μάτια, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να αντικρίσουμε τα μυστήρια του πνευματικού κόσμου. Οι προοπτικές της βασιλείας είναι ατέρμονες. Ας είμαστε σε επαγρύπνηση καθώς περιμένουμε. Η ημέρα αυτή αποκλείεται να αργήσει.

Οι φωτιές του πολέμου στροβιλίζονται, ο καπνός από τα κανόνια κάνει τον αέρα αποπνικτικό, ο καιρός ζεσταίνει, το κλίμα αλλάζει, μια επιδημία θα εξαπλωθεί και οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να πεθάνουν, δεν έχουν καμία ελπίδα επιβίωσης.

Ω! Παντοδύναμε Θεέ, πρακτικέ Θεέ! Εσύ είσαι το απόρθητο φρούριό μας. Εσύ είσαι το καταφύγιό μας. Μαζευόμαστε κάτω από τις φτερούγες Σου και η συμφορά δεν μπορεί να μας βρει. Τέτοια είναι η θεϊκή προστασία και η φροντίδα Σου.

Υψώνουμε όλοι τη φωνή μας για να ψάλλουμε· ψάλλουμε δοξολογίες και ο ήχος του αίνου μας αντηχεί σε ολόκληρη τη Σιών! Ο Παντοδύναμος Θεός, ο πρακτικός Θεός μάς έχει ετοιμάσει αυτόν τον ένδοξο προορισμό. Να είσαι σε επαγρύπνηση, να είσαι σε επαγρύπνηση! Δεν αργεί πια αυτή η ώρα.

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 15

Η εμφάνιση του Θεού έχει ήδη αναδυθεί σε όλες τις εκκλησίες. Το Πνεύμα είναι Αυτό που ομιλεί· είναι μια μαινόμενη πυρκαγιά, φέρει μεγαλοπρέπεια και απονέμει κρίση. Είναι ο Υιός του ανθρώπου, ενδεδυμένος ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένος πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, και είχε εν τη δεξιά αυτού

χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού!

Ο Υιός του ανθρώπου έχει καταστεί αντικείμενο μαρτυρίας, κι ο ίδιος ο Θεός έχει αποκαλυφθεί ανοικτά. Η δόξα του Θεού έχει ξεχυθεί, λάμποντας αδυσώπητα σαν τον φλεγόμενο ήλιο! Η ένδοξη όψη Του ακτινοβολεί εκτυφλωτικό φως· τίνος τα μάτια τολμούν να Του αντισταθούν; Η αντίσταση οδηγεί στον θάνατο! Δεν υπάρχει το παραμικρό έλεος για οτιδήποτε σκέφτεστε μέσα στην καρδιά σας, για οποιαδήποτε λέξη ξεστομίζετε ή για οτιδήποτε κάνετε. Όλοι σας τελικά θα κατανοήσετε και θα δείτε τι είναι αυτό που έχετε αποκτήσει —τίποτα άλλο πέρα από την κρίση Μου! Μπορώ να το ανεχτώ όταν δεν καταβάλλετε προσπάθεια να φάτε και να πιείτε τον λόγο Μου, αλλά αντ' αυτού διακόπτετε αυθαίρετα και καταστρέφετε το οικοδόμημά Μου; Δεν θα φερθώ ευγενικά σε τέτοιου είδους άτομα! Αν η συμπεριφορά σου επιδεινωθεί περισσότερο, θα καταστραφείς μέσα στις φλόγες! Ο παντοδύναμος Θεός εκδηλώνεται μέσα σε ένα πνευματικό σώμα, χωρίς το παραμικρό κομμάτι σάρκας ή την παραμικρή σταγόνα αίματος να ενώνει το κεφάλι με τα δάχτυλα των ποδιών. Αυτός υπερβαίνει τον σύμπαν κόσμο, καθισμένος στον ένδοξο θρόνο στον τρίτο ουρανό, διοικώντας τα πάντα! Το σύμπαν και τα πάντα είναι μέσα στα χέρια Μου. Εγώ μιλώ κι αυτό που λέω γίνεται. Ορίζω κάτι κι αυτό γίνεται. Ο Σατανάς είναι κάτω από τα πόδια Μου· βρίσκεται μέσα στο πηγάδι της αβύσσου! Όταν ακουστεί η φωνή Μου, ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν και θα καταστραφούν ολοσχερώς! Τα πάντα θα ανανεωθούν· αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια που είναι απολύτως σωστή. Έχω νικήσει τον κόσμο, καθώς και όλους τους κακούς. Κάθομαι εδώ και σας μιλώ, κι όλοι όσοι έχουν αυτιά θα πρέπει να ακούσουν και όλοι όσοι ζουν θα πρέπει να τα αποδεχθούν.

Έρχεται το τέλος των ημερών· τα πάντα στον κόσμο αυτόν θα καταστραφούν ολοσχερώς, και τα πάντα θα ξαναγεννηθούν. Να το θυμάστε αυτό! Μην το ξεχνάτε! Δεν επιτρέπεται καμία ασάφεια! Ο ουρανός και η γη θέλουνσι παρέλθει, οι δε λόγοι Μου δεν θέλουνσι παρέλθει! Αφήστε Με να σας προτρέπω άλλη μια φορά: Μην τρέχετε εις μάτην! Ξυπνήστε! Μετανοήστε και η σωτηρία είναι κοντά! Έχω ήδη εμφανιστεί ανάμεσά σας και η φωνή Μου έχει αναδυθεί. Η φωνή Μου έχει αναδυθεί ενώπιόν σας· κάθε μέρα έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο μ' εσάς και κάθε μέρα είναι φρέσκια και καινούρια. Με βλέπεις και σε βλέπω· σου μιλώ συνεχώς, και έρχομαι πρόσωπο με πρόσωπο μ' εσένα. Εντούτοις, Με απορρίπτεις και δεν Με γνωρίζεις. Τα

πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν Μου, κι όμως εξακολουθείτε να διστάζετε! Διστάζετε! Επαχύνθη η καρδιά σας, τα μάτια σας έχουν τυφλωθεί από τον Σατανά και δεν μπορείτε να δείτε την ένδοξη όψη Μου —πόσο οικτροί είστε! Πόσο οικτροί!

Τα επτά Πνεύματα ενώπιον του θρόνου Μου έχουν αποσταλεί σε όλες τις γωνιές της γης και Εγώ θα στείλω τον Αγγελιοφόρο Μου να μιλήσει στις εκκλησίες. Είμαι δίκαιος και πιστός· είμαι ο Θεός που εξετάζει τα βαθύτερα σημεία της καρδιάς του ανθρώπου. Το Άγιο Πνεύμα ομιλεί προς τις εκκλησίες, και τα δικά Μου λόγια βγαίνουν μέσα από τον Υιό Μου· όλοι όσοι έχουν αυτιά θα πρέπει να ακούσουν! Όλοι όσοι ζουν θα πρέπει να τα αποδεχθούν! Απλά να τα τρώτε και να τα πίνετε, και μην τα αμφισβητείτε. Όλοι όσοι υποτάσσονται και δίνουν προσοχή στα λόγια Μου θα λάβουν μεγάλες ευλογίες! Όλοι όσοι αναζητούν ειλικρινά την όψη Μου σίγουρα θα αποκτήσουν νέο φως, νέα διαφώτιση και νέες γνώσεις· όλοι θα είναι φρέσκοι και καινούριοι. Τα λόγια Μου θα εμφανίζονται σ' εσένα ανά πάσα στιγμή, και θα ανοίξουν τα μάτια του πνεύματός σου, έτσι ώστε να μπορέσεις να δεις όλα τα μυστήρια του πνευματικού βασιλείου και να δεις ότι η βασιλεία βρίσκεται ανάμεσα στους ανθρώπους. Είσελθε στο καταφύγιο, και όλη η χάρη και οι ευλογίες θα σε περιβάλλουν· η πείνα και ο λοιμός δεν θα μπορούν να σε αγγίξουν, και οι λύκοι, τα φίδια, οι τίγρεις και οι λεοπαρδάλεις δεν θα μπορούν να σε βλάψουν. Θα έλθεις μαζί Μου, θα βαδίσεις μαζί Μου και θα εισέλθεις στη δόξα μαζί Μου!

Ο παντοδύναμος Θεός! Το ένδοξο σώμα Του εμφανίζεται ανοικτά, το άγιο πνευματικό σώμα αναδύεται, και Αυτός είναι ο ίδιος ο ολοκληρωμένος Θεός! Ο κόσμος και η σάρκα έχουν και τα δύο αλλάξει, και η μεταμόρφωσή Του στο όρος είναι η θεϊκή υπόσταση. Φορά το χρυσό στέμμα στην κεφαλή Του, η ένδυσή Του είναι ολόλευκη, πλησίον των μαστών έχει ζώνη χρυσή και τα πάντα στον κόσμο είναι το υποπόδιό Του. Οι οφθαλμοί Του είναι σαν φλόγα πυρός, έχει μια οξεία δίστομο ρομφαία στο στόμα Του και έχει στο δεξί Του χέρι τους επτά αστέρες. Η οδός προς τη βασιλεία είναι απεριόριστα φωτεινή, και η δόξα Του αναδύεται και λάμπει· τα όρη χαίρονται και τα ύδατα γελούν· ο ήλιος, η σελήνη και τα αστέρια περιστρέφονται όλα στην ομαλή διάταξή τους καλωσορίζοντας τον μοναδικό, αληθινό Θεό, του οποίου η θριαμβευτική επιστροφή αναγγέλλει την ολοκλήρωση του σχεδίου διαχείρισής Του, διάρκειας έξι χιλιάδων ετών. Τα πάντα χοροπηδούν και χορεύουν με χαρά! Ζητωκραυγάστε! Ο παντοδύναμος Θεός κάθεται στον ένδοξο θρόνο Του! Τραγουδήστε! Το νικηφόρο λάβαρο του

Παντοδύναμου υψώνεται πάνω στο μεγαλοπρεπές, μεγαλειώδες όρος Σιών! Όλα τα έθνη ζητωκραυγάζουν, όλοι οι λαοί τραγουδούν, το όρος Σιών γελά χαρωπά, και η δόξα του Θεού έχει υψωθεί! Δεν πίστευα ποτέ ότι θα έβλεπα την όψη του Θεού ούτε στα όνειρά μου, κι όμως σήμερα την είδα. Ερχόμενος πρόσωπο με πρόσωπο με Εκείνον κάθε μέρα, Του απογυμνώνω την καρδιά μου. Εκείνος προσφέρει πλουσιοπάροχα βρώση και πόση. Το ένδοξο φως Του φωτίζει τα πάντα: τη ζωή, τα λόγια, τις πράξεις, τις σκέψεις, τις ιδέες. Εκείνος δείχνει τον δρόμο σε κάθε βήμα και η κρίση Του πλήττει αμέσως όποια καρδιά είναι ανυπότακτη.

Να τρώμε μαζί με τον Θεό, να μένουμε μαζί, να ζούμε μαζί, να είμαστε μαζί Του, να περπατάμε μαζί, να απολαμβάνουμε μαζί, να κερδίζουμε δόξα και ευλογίες μαζί, να μοιραζόμαστε τη βασιλεία με Αυτόν και να συμβιώνουμε στη βασιλεία —μα τι αγαλλίαση! Τι γλυκύτητα! Ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο μαζί Του κάθε μέρα, μιλάμε μ' Αυτόν κάθε μέρα, συζητάμε συνεχώς, λαμβάνουμε νέα διαφώτιση και νέες γνώσεις κάθε μέρα. Τα πνευματικά μάτια μας ανοίγουν και βλέπουμε τα πάντα· όλα τα μυστήρια του πνεύματος αποκαλύπτονται σ' εμάς. Η άγια ζωή είναι πράγματι ανέμελη· τρέξε γρήγορα και μη σταματάς, προχώρα μπροστά συνεχώς —υπάρχει μια πιο θαυμαστή ζωή εμπρός σου. Μην ικανοποιείσαι απλώς με μια γλυκιά γεύση· να επιζητάς διαρκώς να εισέλθεις στον Θεό. Αυτός τα περικλείει όλα, είναι γενναιόδωρος, και έχει όλα όσα μας λείπουν. Να συνεργάζεσαι ενεργά, να εισέλθεις σε Αυτόν και τίποτα δεν θα είναι ποτέ πια το ίδιο. Η ζωή μας θα είναι υπερβατική και κανένας άνθρωπος, ζήτημα ή πράγμα δεν θα μπορεί να μας ενοχλήσει.

Υπέρβαση! Υπέρβαση! Αληθινή υπέρβαση! Η υπερβατική ζωή του Θεού βρίσκεται εντός, και τα πάντα έχουν πραγματικά χαλαρώσει! Υπερβαίνουμε τον κόσμο και τα εγκόσμια, δεν αισθανόμαστε προσκολλημένοι στους συζύγους ή στα παιδιά μας. Υπερβαίνουμε τον έλεγχο της ασθένειας και του περιβάλλοντος. Ο Σατανάς δεν τολμά να μας ενοχλήσει. Υπερβαίνουμε εντελώς όλες τις καταστροφές. Έτσι επιτρέπουμε στον Θεό να αναλάβει τη βασιλεία! Ποδοπατάμε κατάχαμα τον Σατανά, παραμένουμε ακλόνητοι στη μαρτυρία μας για την εκκλησία και εκθέτουμε εντελώς το άσχημο πρόσωπο του Σατανά. Η οικοδόμηση της εκκλησίας είναι εντός του Χριστού και το ένδοξο σώμα έχει αναδυθεί —έτσι ζει κανείς στην αρπαγή!

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 88

Οι άνθρωποι απλώς δεν μπορούν να φανταστούν τον βαθμό στον οποίο έχει επιταχυνθεί ο ρυθμός Μου: Πρόκειται για ένα θαύμα που έχει συμβεί, το οποίο είναι ασύλληπτο για τον άνθρωπο. Από τη δημιουργία του κόσμου, ο ρυθμός Μου συνεχίζεται και το έργο Μου δεν έχει σταματήσει ποτέ. Ολόκληρος ο σύμπαν κόσμος αλλάζει από μέρα σε μέρα, και οι άνθρωποι αλλάζουν κι αυτοί συνεχώς. Όλα αυτά είναι μέρος του έργου Μου, είναι όλα μέρος του σχεδίου Μου και, επιπλέον, ανήκουν στη διαχείρισή Μου, και κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει ούτε καταλαβαίνει αυτά τα πράγματα. Μόνο όταν σας μιλώ Εγώ ο ίδιος, μόνο όταν επικοινωνώ μαζί σας πρόσωπο με πρόσωπο, γνωρίζετε έστω και το παραμικρό· διαφορετικά, κανένας απολύτως δεν μπορεί να έχει ιδέα για το προσχέδιο του σχεδίου διαχείρισής Μου. Τέτοια είναι η μεγάλη δύναμή Μου και, επιπλέον, τέτοιες είναι οι θαυμαστές ενέργειές Μου. Αυτά είναι πράγματα που δεν μπορεί να αλλάξει κανείς. Συνεπώς, αυτό που λέω σήμερα γίνεται, κι αυτό απλούστατα δεν μπορεί να αλλάξει. Οι ανθρώπινες αντιλήψεις δεν περιέχουν ούτε την παραμικρή γνώση για Εμένα —δεν είναι παρά ασυνάρτητες φλυαρίες! Μη νομίζεις ότι έχεις αρκετά ή ότι είσαι ικανοποιημένος! Σου λέω το εξής: Έχεις ακόμα πολύ δρόμο μπροστά σου! Απ' όλο το σχέδιο διαχείρισής Μου, γνωρίζετε μόνο λίγα, οπότε πρέπει να ακούτε αυτά που λέω και να κάνετε ό,τι σας λέω να κάνετε. Αν ενεργείτε σύμφωνα με τις επιθυμίες Μου στα πάντα, σίγουρα θα έχετε τις ευλογίες Μου· όποιος πιστεύει μπορεί να λάβει, ενώ σε όποιον δεν πιστεύει θα εκπληρωθεί μέσα του εκείνο το «τίποτα» που φαντάστηκε. Αυτή είναι η δικαιοσύνη Μου και, ακόμη περισσότερο, είναι η μεγαλοπρέπειά Μου, η οργή Μου και η παιδευσή Μου. Δεν θα αφήσω ατιμώρητη ούτε μία σκέψη ή ενέργεια κανενός.

Στο άκουσμα των λόγων Μου, οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται και τρέμουν, και τα πρόσωπά τους συνοφρυώνονται από την ανησυχία. Σε έχω στ' αλήθεια αδικήσει; Μήπως δεν είσαι τέκνο του μεγάλου κόκκινου δράκοντα; Προσποιείσαι, μάλιστα, ότι είσαι καλός! Προσποιείσαι, μάλιστα, ότι είσαι πρωτότοκος υιός Μου! Νομίζεις ότι είμαι τυφλός; Νομίζεις ότι δεν μπορώ να ξεχωρίσω τους ανθρώπους; Είμαι ο Θεός που ερευνά τα μύχια της καρδιάς

των ανθρώπων: Αυτό λέω στους υιούς Μου κι αυτό λέω και σ' εσάς, στα τέκνα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Βλέπω τα πάντα ξεκάθαρα, χωρίς να κάνω το παραμικρό λάθος. Πώς θα μπορούσα να μη γνωρίζω τι κάνω; Είμαι απολύτως σαφής αναφορικά με το τι κάνω! Γιατί λέω ότι είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο Δημιουργός του σύμπαντος και των πάντων; Γιατί λέω ότι είμαι ο Θεός που εξετάζει τα μύχια της καρδιάς των ανθρώπων; Γνωρίζω πολύ καλά την κατάσταση κάθε ανθρώπου. Νομίζετε ότι δεν ξέρω τι να κάνω ή τι να πω; Αυτό δεν είναι μέλημά σας. Προσέξτε να μη σκοτωθείτε από το χέρι Μου· έτσι, θα βιώνατε απώλεια. Τα διοικητικά διατάγματά Μου δεν συγχωρούν. Καταλαβαίνετε; Όλα τα παραπάνω αποτελούν μέρη των διοικητικών διαταγμάτων Μου. Από τη μέρα που σας τα λέω, αν διαπράξετε περαιτέρω παραβάσεις θα υπάρξει τιμωρία, επειδή πριν δεν καταλαβαίνατε.

Τώρα διακηρύσσω τα διοικητικά διατάγματά Μου για εσάς (τα οποία ισχύουν από την ημέρα της διακήρυξής τους και ορίζουν διαφορετική παιδείυση σε διαφορετικούς ανθρώπους):

Εγώ κρατάω τις υποσχέσεις Μου και τα πάντα βρίσκονται στα χέρια Μου: Οποιοσδήποτε αμφιβάλλει, σίγουρα θα θανατωθεί. Δεν υπάρχει περιθώριο για οποιαδήποτε σκέψη· θα εξολοθρευτεί αμέσως, εξαλείφοντας, έτσι, το μίσος από την καρδιά Μου. (Εφεξής, επιβεβαιώνεται ότι όποιος θανατώνεται δεν πρέπει να είναι μέλος της βασιλείας Μου και πρέπει να είναι απόγονος του Σατανά.)

Ως πρωτότοκοι υιοί, θα πρέπει να διατηρείτε τη θέση σας και να εκπληρώνετε καλά τα καθήκοντά σας και να μην είστε αδιάκριτοι. Θα πρέπει να προσφέρετε τον εαυτό σας για το σχέδιο διαχείρισής Μου και, οπουδήποτε πηγαίνετε, θα πρέπει να γίνεστε καλοί μάρτυρες για Μένα και να δοξάζετε το όνομά Μου. Μη διαπράττετε επαίσχυντες πράξεις· να αποτελείτε παράδειγμα για όλους τους υιούς Μου και για ολόκληρο τον λαό Μου. Μην είστε έκλυτοι ούτε για μια στιγμή: Πρέπει πάντοτε να εμφανίζεστε ενώπιον των πάντων φέροντας την ταυτότητα των πρωτότοκων υιών, και να μην είστε δουλοπρεπείς· απεναντίας, θα πρέπει να βαδίζετε προς τα εμπρός με το κεφάλι ψηλά. Σας ζητώ να δοξάζετε το όνομά Μου, όχι να το ντροπιάζετε. Ο καθένας εκ των πρωτότοκων υιών έχει τη δική του προσωπική λειτουργία και δεν μπορεί να κάνει τα πάντα. Αυτή είναι η ευθύνη που σας έχω δώσει, και δεν πρέπει να την αποφύγετε. Πρέπει να αφιερώσετε τον εαυτό σας ολόκαρδα, με όλη τη διάνοιά σας και όλη τη δύναμή σας στην εκπλήρωση αυτού που σας έχω εμπιστευτεί.

Από σήμερα, σε όλον τον σύμπαν κόσμο, η εκπλήρωση του καθήκοντος της ποιμανσης όλων των υιών Μου και ολόκληρου του λαού Μου θα ανατεθεί στους πρωτότοκους υιούς Μου, και θα παιδέψω όποιον δεν μπορεί να αφιερώσει όλη την καρδιά και τη διάνοιά του στην εκπλήρωσή του. Αυτή είναι η δικαιοσύνη Μου. Δεν θα τη χαρίσω και δεν θα δείξω επιείκεια ούτε στους πρωτότοκους υιούς Μου.

Αν υπάρχει κάποιος ανάμεσα στους υιούς Μου ή στον λαό Μου που χλευάζει και προσβάλλει κάποιον από τους πρωτότοκους υιούς Μου, θα τον τιμωρήσω σκληρά, καθότι οι πρωτότοκοι υιοί Μου αντιπροσωπεύουν Εμένα· ό,τι κάνει κάποιος σ' αυτούς, το κάνει και σ' Εμένα. Αυτό είναι το πιο αυστηρό διοικητικό διάταγμά Μου. Θα επιτρέψω στους πρωτότοκους υιούς Μου, να αποδώσουν, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, τη δικαιοσύνη Μου ενάντια σε οποιονδήποτε υιό Μου ή οποιοδήποτε μέλος του λαού Μου που παραβιάζει αυτό το διάταγμα.

Θα εγκαταλείψω σταδιακά όποιον Με βλέπει επιπόλαιο και εστιάζει μόνο στην τροφή, τον ρουχισμό και τον ύπνο Μου, ασχολείται μόνο με τις εξωτερικές υποθέσεις Μου και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το φορτίο Μου, και δεν δίνει σημασία στην ορθή εκπλήρωση της λειτουργίας του. Αυτό απευθύνεται σε όλους όσους έχουν αυτιά.

Όποιος τελειώνει την παροχή υπηρεσίας του σ' Εμένα πρέπει να αποσύρεται υπάκουα χωρίς φασαρία. Να προσέχεις, διαφορετικά θα σε τακτοποιήσω. (Αυτό αποτελεί συμπληρωματικό διάταγμα.)

Οι πρωτότοκοι υιοί Μου θα πάρουν εφεξής τη σιδερένια ράβδο και θα αρχίσουν να εκτελούν την εξουσία Μου για να κυβερνήσουν όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, να περπατούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, και να επιτελούν την κρίση, τη δικαιοσύνη και τη μεγαλοπρέπειά Μου ανάμεσα σε όλα τα έθνη και όλους τους λαούς. Οι υιοί Μου και ο λαός Μου θα Με φοβούνται, θα Με εξυμνούν, θα Με επευφημούν και θα Με δοξάζουν χωρίς σταματημό, καθότι το σχέδιο διαχείρισής Μου έχει εκπληρωθεί και οι πρωτότοκοι υιοί Μου μπορούν να βασιλεύουν μαζί Μου.

Αυτό αποτελεί μέρος των διοικητικών διαταγμάτων Μου· μετά απ' αυτό, θα σας τα πω καθώς προχωρά το έργο. Από τα παραπάνω διοικητικά διατάγματα θα δείτε τον ρυθμό με τον

οποίο επιτελώ το έργο Μου, καθώς και το στάδιο στο οποίο έχει φτάσει το έργο Μου. Αυτό θα αποτελεί επιβεβαίωση.

Έχω ήδη κρίνει τον Σατανά. Επειδή το θέλημά Μου δεν παρεμποδίζεται κι επειδή οι πρωτότοκοι υιοί Μου έχουν δοξαστεί μαζί Μου, έχω ήδη ασκήσει τη δικαιοσύνη και τη μεγαλοπρέπειά Μου στον κόσμο και σε όλα τα πράγματα που ανήκουν στον Σατανά. Δεν σηκώνω ούτε το δαχτυλάκι Μου ούτε δίνω καμία σημασία στον Σατανά (επειδή δεν του αξίζει ούτε καν να συνδιαλέγεται μαζί Μου). Απλώς συνεχίζω να κάνω αυτό που θέλω να κάνω. Το έργο Μου προχωράει ομαλά, βήμα προς βήμα, και το θέλημά Μου είναι ανεμπόδιο σε ολόκληρη τη γη. Αυτό έχει ντροπιάσει τον Σατανά ως έναν βαθμό και τον έχει καταστρέψει ολοσχερώς, όμως αυτό καθεαυτό δεν έχει εκπληρώσει το θέλημά Μου. Επιτρέπω, επίσης, στους πρωτότοκους υιούς Μου να εκτελούν τα διοικητικά διατάγματά Μου πάνω του. Από τη μία, αυτό που επιτρέπω να δει ο Σατανάς είναι η οργή Μου απέναντί του· από την άλλη, του επιτρέπω να δει τη δόξα Μου (να δει ότι οι πρωτότοκοι υιοί Μου είναι οι πιο ηχηροί μάρτυρες της ταπείνωσης του Σατανά). Δεν τον τιμωρώ αυτοπροσώπως· αντ' αυτού, αφήνω τους πρωτότοκους υιούς Μου να εκτελέσουν τη δικαιοσύνη και τη μεγαλοπρέπειά Μου. Επειδή ο Σατανάς συνήθιζε να κακομεταχειρίζεται τους υιούς Μου, να διώκει τους υιούς Μου και να καταπιέζει τους υιούς Μου, σήμερα, αφού τελειώσει η υπηρεσία του, θα επιτρέψω στους ώριμους πρωτότοκους υιούς Μου να τον τακτοποιήσουν. Ο Σατανάς είναι ανίσχυρος έναντι της πτώσης. Η καλύτερη μαρτυρία είναι η παράλυση όλων των εθνών του κόσμου· οι άνθρωποι που πολεμούν και οι χώρες που βρίσκονται σε πόλεμο είναι οι προφανείς εκδηλώσεις της κατάρρευσης του βασιλείου του Σατανά. Ο λόγος που δεν έδειξα σημεία και τέρατα στο παρελθόν ήταν για να ταπεινώσω τον Σατανά και να δοξάσω το όνομά Μου, βήμα-βήμα. Όταν εξοντωθεί ολοκληρωτικά ο Σατανάς, αρχίζω να δείχνω τη δύναμή Μου: Ό,τι λέω γίνεται, και θα εκπληρωθούν τα υπερφυσικά πράγματα που δεν συνάδουν με τις ανθρώπινες αντιλήψεις (αυτά αναφέρονται στις ευλογίες που θα έλθουν σύντομα). Επειδή είμαι ο ίδιος ο πρακτικός Θεός και δεν έχω κανόνες, και επειδή μιλώ σύμφωνα με τις αλλαγές στο σχέδιο διαχείρισής Μου, ό,τι έχω πει στο παρελθόν δεν είναι απαραίτητως εφαρμόσιμο και στο παρόν. Μην προσκολλάστε στις δικές σας αντιλήψεις! Δεν είμαι ένας Θεός που συμμορφώνεται με κανόνες· σ' Εμένα, τα πάντα είναι ελεύθερα, υπερβατικά και πλήρως απελευθερωμένα. Ίσως αυτό που ειπώθηκε εχθές να είναι ξεπερασμένο σήμερα ή ίσως

απορριφθεί σήμερα (ωστόσο, από τη στιγμή που διακηρυχθούν τα διοικητικά διατάγματά Μου, δεν θα αλλάξουν ποτέ). Αυτά είναι τα στάδια του σχεδίου διαχείρισής Μου. Μην προσκολλάσαι σε κανονισμούς. Κάθε μέρα υπάρχει νέο φως και νέες αποκαλύψεις, και αυτό είναι το σχέδιό Μου. Καθημερινά, το φως Μου θα αποκαλύπτεται μέσα σου και η φωνή Μου θα απελευθερώνεται στον σύμπαν κόσμο. Καταλαβαίνεις; Αυτό είναι το καθήκον σου, η ευθύνη που σου έχω εμπιστευτεί. Δεν πρέπει να τα αμελείς ούτε για ένα λεπτό. Θα χρησιμοποιήσω μέχρι τέλους τους ανθρώπους που εγκρίνω, κι αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ. Επειδή είμαι ο παντοδύναμος Θεός, ξέρω ποιο είδος ανθρώπου θα πρέπει να κάνει το κάθε πράγμα, καθώς και ποιο είδος ανθρώπου μπορεί να κάνει το κάθε πράγμα. Αυτή είναι η παντοδυναμία Μου.

Ομιλίες του Χριστού στην αρχή

— Κεφάλαιο 103

Ηχεί βροντερή φωνή, σείοντας ολόκληρο το σύμπαν. Είναι τόσο εκκωφαντική, που οι άνθρωποι δεν προλαβαίνουν να κάνουν στην άκρη εγκαίρως. Κάποιοι σκοτώνονται, κάποιοι καταστρέφονται και κάποιοι κρίνονται. Πρόκειται πράγματι για ένα θέαμα που όμοιό του δεν έχει ξαναδεί κανείς. Ακούστε προσεκτικά: Οι βροντές συνοδεύονται από τον ήχο του θρήνου, και αυτός ο ήχος έρχεται από τον Άδη· έρχεται από την κόλαση. Είναι ο πικρός ήχος εκείνων των υιών της επανάστασης, τους οποίους έχω κρίνει. Όσοι δεν έχουν ακούσει αυτά που λέω και δεν έχουν κάνει πράξη τα λόγια Μου έχουν κριθεί με δριμύτητα κι έχουν λάβει την κατάρα της οργής Μου. Η φωνή Μου είναι κρίση και οργή· δεν είμαι ελαστικός με κανέναν και δεν δείχνω έλεος σε κανέναν, διότι είμαι ο δίκαιος Θεός ο ίδιος και είμαι γεμάτος οργή· είμαι γεμάτος φωτιά, κάθαρση και καταστροφή. Μέσα Μου δεν υπάρχει τίποτα το κρυφό, τίποτα το συναισθηματικό, αντιθέτως τα πάντα είναι ανοιχτά, δίκαια και αμερόληπτα. Επειδή οι πρωτότοκοι υιοί Μου είναι ήδη μαζί Μου στον θρόνο κυβερνώντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, τα πράγματα και οι άνθρωποι που διακρίνονται από αδικία και ανομία αρχίζουν τώρα να κρίνονται. Θα τα εξετάσω ένα προς ένα, δίχως να παραλείψω τίποτα και

αποκαλύπτοντάς τα πλήρως. Διότι η κρίση Μου έχει αποκαλυφθεί πλήρως και είναι πλήρως ανοικτή, και δεν έχω κρατήσει απολύτως τίποτα κρυφό· θα πετάξω οτιδήποτε δεν συνάδει με το θέλημά Μου και θα το αφήσω να χαθεί για όλη την αιωνιότητα στο πηγάδι της αβύσσου. Θα το αφήσω να καίγεται αιωνίως εκεί. Αυτή είναι η δικαιοσύνη Μου και αυτή είναι η ακεραιότητά Μου. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό, και τα πάντα πρέπει να βρίσκονται υπό τη διοίκησή Μου.

Οι περισσότεροι άνθρωποι αγνοούν τις ομιλίες Μου, νομίζοντας ότι τα λόγια είναι απλώς λόγια και ότι τα γεγονότα είναι γεγονότα. Είναι τυφλοί! Δεν γνωρίζουν ότι είμαι ο πιστός Θεός ο ίδιος; Τα λόγια και τα γεγονότα Μου συμβαίνουν ταυτόχρονα. Έτσι δεν έχουν στ' αλήθεια τα πράγματα; Οι άνθρωποι απλώς δεν κατανοούν τα λόγια Μου, και μόνο εκείνοι που έχουν διαφωτιστεί μπορούν να καταλάβουν πραγματικά. Αυτό είναι γεγονός. Μόλις οι άνθρωποι βλέπουν τα λόγια Μου, τρελαίνονται από τον φόβο και τρέχουν τρομαγμένοι από εδώ κι από εκεί για να κρυφτούν. Τούτο είναι ακόμη πιο έντονο όταν έρχεται η κρίση Μου. Όταν δημιούργησα τα πάντα, όταν θα καταστρέψω τον κόσμο και όταν θα ολοκληρώσω τους πρωτότοκους υιούς —όλα αυτά θα επιτευχθούν με έναν μόνο λόγο από το στόμα Μου. Αυτό συμβαίνει επειδή ο ίδιος ο λόγος Μου είναι η εξουσία· είναι η κρίση. Μπορεί να ειπωθεί ότι η υπόστασή Μου είναι η κρίση και η μεγαλοπρέπεια· πρόκειται για αμετάβλητο γεγονός. Αυτή είναι μία πτυχή των διοικητικών διαταγμάτων Μου· δεν είναι παρά ένας τρόπος με τον οποίο κρίνω τους ανθρώπους. Στα μάτια Μου, τα πάντα —συμπεριλαμβανομένων όλων των ανθρώπων, όλων των υποθέσεων και όλων των πραγμάτων— βρίσκονται στα χέρια Μου και υπό την κρίση Μου. Κανείς και τίποτα δεν τολμά να συμπεριφέρεται ξέφρενα ή να κάνει του κεφαλιού του, και τα πάντα πρέπει να επιτευχθούν σύμφωνα με τα λόγια που εκφέρω. Μέσα από τις ανθρώπινες αντιλήψεις, όλοι πιστεύουν τα λόγια της υπόστασής Μου. Όταν εκφράζεται το Πνεύμα Μου, όλοι αμφιβάλλουν. Οι άνθρωποι δεν έχουν την παραμικρή γνώση της παντοδυναμίας Μου και προβαίνουν, μάλιστα, σε κατηγορίες εναντίον Μου. Σου το λέω, όποιοι αμφισβητούν τα λόγια Μου και όποιοι προσβάλλουν τα λόγια Μου, θα είναι αυτοί που θα καταστραφούν· αυτοί είναι οι αιώνιοι υιοί της καταδίκης. Αυτό καταδεικνύει ότι υπάρχουν ελάχιστοι πρωτότοκοι υιοί, γιατί αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο εργάζομαι. Όπως έχω ξαναπεί, επιτυγχάνω τα πάντα δίχως να κουνώ ούτε το δάχτυλό Μου· χρησιμοποιώ μόνο τα λόγια Μου. Εκεί, λοιπόν, έγκειται η παντοδυναμία Μου. Στα λόγια Μου, κανείς δεν μπορεί να

βρει την πηγή και τον σκοπό των όσων λέω. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να το επιτύχουν αυτό και μπορούν να ενεργούν μόνο όταν ακολουθούν τις οδηγίες Μου και να κάνουν τα πάντα σύμφωνα με το θέλημά Μου, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη Μου, φέρνοντας στην οικογένειά Μου δικαιοσύνη και γαλήνη, και κάνοντάς τη να ζει αιώνια και να είναι παντοτινά σταθερή και ακλόνητη.

Η κρίση Μου έρχεται σε όλους, τα διοικητικά Μου διατάγματα αγγίζουν τους πάντες και τα λόγια Μου και η υπόστασή Μου αποκαλύπτονται σε όλους. Αυτή είναι η ώρα για το μεγάλο έργο του Πνεύματός Μου (αυτήν την ώρα ξεχωρίζουν όσοι θα ευλογηθούν από όσους θα υποστούν δεινά). Μόλις ακουστούν τα λόγια Μου, θα έχω ξεχωρίσει όσους θα ευλογηθούν και όσους θα υποστούν δεινά. Όλα αυτά είναι απολύτως ξεκάθαρα και μπορώ να τα δω όλα με μια ματιά. (Το αναφέρω αυτό σε σχέση με την ανθρώπινη φύση Μου· επομένως, τα λόγια αυτά δεν αντίκεινται στον προκαθορισμό και την επιλογή Μου.) Περιπλανιέμαι στα βουνά και στα ποτάμια και ανάμεσα στα πάντα, διασχίζω τους χώρους του σύμπαντος, παρατηρώντας και εξαγνίζοντας κάθε τόπο, ώστε εκείνες οι ακάθαρτες τοποθεσίες και εκείνοι οι έκλυτοι τόποι να πάψουν να υφίστανται και, ως αποτέλεσμα των λόγων Μου, να καούν ολοσχερώς μέχρι να μη μείνει τίποτα. Για Μένα, τα πάντα είναι εύκολα. Εάν είχε έρθει τώρα η ώρα που προκαθόρισα ότι θα γίνει η καταστροφή του κόσμου, θα μπορούσα να τον κάνω μια μπουκιά με την εκφορά ενός μόνο λόγου. Ωστόσο, δεν είναι τώρα ο καιρός. Τα πάντα πρέπει να είναι έτοιμα προτού επιτελέσω αυτό το έργο, ώστε να μην προκληθεί αναστάτωση στο σχέδιό Μου και να μη διακοπεί η διαχείρισή Μου. Ξέρω πώς να το επιτελέσω με σύνεση: Διαθέτω τη σοφία Μου και έχω τις διευθετήσεις Μου. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να κουνήσουν ούτε το δαχτυλάκι τους· προσέξτε μη σκοτωθείτε από το χέρι Μου. Αυτό ήδη θίγει τα διοικητικά Μου διατάγματα. Αυτό καταδεικνύει τη σκληρότητα των διοικητικών διαταγμάτων Μου, καθώς και τις αρχές των διοικητικών Μου διαταγμάτων, οι οποίες έχουν δύο όψεις: Από τη μία, θανατώνω όλους όσοι δεν συμμορφώνονται με το θέλημά Μου και υβρίζουν τα διοικητικά Μου διατάγματα· από την άλλη, εν μέσω της οργής Μου, καταριέμαι όλους όσοι υβρίζουν τα διοικητικά Μου διατάγματα. Αυτές οι δύο πτυχές είναι απαραίτητες και αποτελούν τις εκτελεστικές αρχές των διοικητικών Μου διαταγμάτων. Η μεταχείριση που τυγχάνουν οι πάντες βασίζεται σε αυτές τις δύο αρχές, χωρίς συναισθημα, ανεξάρτητα από το πόσο πιστοί είναι. Αυτό αρκεί για να καταδείξει τη δικαιοσύνη, τη μεγαλοπρέπεια και την οργή Μου, που

θα κάνουν στάχτη καθετί επίγειο, καθετί εγκόσμιο και καθετί που δεν συμμορφώνεται με το θέλημά Μου. Στα λόγια Μου υπάρχουν μυστήρια που παραμένουν κρυμμένα· στα λόγια Μου υπάρχουν, επίσης, μυστήρια που έχουν αποκαλυφθεί. Συνεπώς, σύμφωνα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, σύμφωνα με το ανθρώπινο μυαλό, τα λόγια Μου είναι πάντα ακατανόητα και η καρδιά Μου είναι πάντα ακατάληπτη. Με άλλα λόγια, πρέπει να απαλλάξω τους ανθρώπους από τις αντιλήψεις και το σκεπτικό τους. Αυτό είναι το πιο σημαντικό στοιχείο του σχεδίου διαχείρισής Μου. Πρέπει να το κάνω κατ' αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε να κερδίσω τους πρωτότοκους υιούς Μου και να επιτύχω όσα θέλω να κάνω.

Οι καταστροφές του κόσμου γίνονται όλο και μεγαλύτερες μέρα με τη μέρα και, στον οίκο Μου, οι μεγάλες καταστροφές γίνονται όλο και πιο ισχυρές. Οι άνθρωποι πραγματικά δεν έχουν πού να κρυφτούν, πού να αποκρύψουν το πρόσωπό τους. Επειδή η μετάβαση συμβαίνει αυτήν τη στιγμή, οι άνθρωποι δεν ξέρουν πού θα περάσουν το επόμενο στάδιό τους. Αυτό θα φανεί μόνο μετά την κρίση Μου. Να θυμάστε! Αυτά είναι τα στάδια του έργου Μου και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο εργάζομαι. Θα παρηγορήσω έναν-έναν όλους τους πρωτότοκους υιούς Μου και θα τους εμπυχώσω βήμα-βήμα· όσο για τους παρόχους υπηρεσιών, θα τους εξαλείψω και θα τους εγκαταλείψω όλους, έναν προς έναν. Αυτό είναι ένα μέρος του σχεδίου διαχείρισής Μου. Αφού αποκαλυφθούν όλοι οι πάροχοι υπηρεσιών, θα αποκαλυφθούν και οι πρωτότοκοι υιοί Μου. (Για Μένα, αυτό είναι πανεύκολο. Αφού ακούσουν τα λόγια Μου, όλοι εκείνοι οι πάροχοι υπηρεσιών θα αποσυρθούν σταδιακά μπρος στην κρίση και την απειλή των λόγων Μου, και θα παραμείνουν μόνο οι πρωτότοκοι υιοί Μου. Αυτό δεν είναι κάτι εθελοντικό ούτε κάτι που μπορεί να αλλάξει η ανθρώπινη θέληση· αντιθέτως, είναι το Πνεύμα Μου που εργάζεται αυτοπροσώπως.) Δεν πρόκειται για κάποιο μακρινό γεγονός, και θα πρέπει, σε κάποιον βαθμό, να είστε σε θέση να το αντιληφθείτε μέσω αυτής της φάσης του έργου Μου και των λόγων Μου. Ο λόγος για τον οποίο θα έλεγα τόσο πολλά, καθώς και η απρόβλεπτη φύση των ομιλιών Μου είναι ασύλληπτα στους ανθρώπους. Μιλώ στους πρωτότοκους υιούς Μου με τόνο παρηγοριάς, ελέους και αγάπης (επειδή πάντα διαφωτίζω αυτούς τους ανθρώπους και δεν θα τους εγκαταλείψω, διότι τους προκαθόρισα), ενώ φέρομαι στους ανθρώπους πέραν των πρωτότοκων υιών Μου με δριμεία κρίση, με απειλές και εκφοβισμό, προκαλώντας τους διαρκώς φόβο, σε σημείο που τα νεύρα τους είναι μονίμως τεντωμένα. Όταν η κατάσταση εξελιχθεί μέχρι έναν συγκεκριμένο βαθμό, θα

ξεφύγουν από αυτήν την κατάσταση (όταν καταστρέψω τον κόσμο, αυτοί οι άνθρωποι θα βρίσκονται στο πηγάδι της αβύσσου), όμως δεν θα ξεφύγουν ποτέ από το χέρι της κρίσης Μου ούτε θα βγουν ποτέ από αυτήν την κατάσταση. Αυτή, λοιπόν, είναι η κρίση τους· αυτή είναι η παιδευσή τους. Την ημέρα που θα έρθουν οι ξένοι, θα αποκαλύψω αυτούς τους ανθρώπους έναν-έναν. Αυτά είναι τα στάδια του έργου Μου. Καταλαβαίνετε τώρα την πρόθεση πίσω από τις πρότερες ομιλίες εκείνων των λόγων; Κατά τη γνώμη Μου, κάτι το ανεκπλήρωτο είναι συνάμα κάτι το εκπληρωμένο, αλλά κάτι το εκπληρωμένο δεν είναι απαραίτητα κάτι που έχει επιτευχθεί. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έχω τη σοφία Μου και τον τρόπο εργασίας Μου, τα οποία είναι απλώς ακατανόητα στους ανθρώπους. Όταν θα έχω επιτύχει αποτελέσματα σ' αυτό το στάδιο (όταν θα έχω αποκαλύψει όλους τους μοχθηρούς που Μου αντιστέκονται), τότε θα ξεκινήσω το επόμενο στάδιο, διότι το θέλημά Μου δεν παρακωλύεται και κανείς δεν τολμά να παρεμποδίζει το σχέδιο διαχείρισής Μου και τίποτα δεν τολμά να θέτει εμπόδια — όλα πρέπει να ανοίξουν τον δρόμο! Τέκνα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ακούστε Με! Ήρθα από τη Σιών και ενσαρκώθηκα στον κόσμο για να κερδίσω τους πρωτότοκους υιούς Μου, να ταπεινώσω τον πατέρα σας (αυτά τα λόγια απευθύνονται στους απόγονους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα), να στηρίξω τους πρωτότοκους υιούς Μου και να διορθώσω τις αδικίες που έγιναν εις βάρος των πρωτότοκων υιών Μου. Συνεπώς, μην αγριέψετε πάλι· θα αφήσω τους πρωτότοκους υιούς Μου να σας κανονίσουν. Στο παρελθόν, οι υιοί Μου υπήρξαν θύματα εκφοβισμού και καταπίεσης, και εφόσον ο Πατέρας ασκεί την εξουσία για χάρη των υιών Του, οι υιοί Μου θα επιστρέψουν στη στοργική αγκαλιά Μου και δεν θα είναι πια θύματα εκφοβισμού και καταπίεσης. Δεν είμαι άδικος· αυτό καταδεικνύει τη δικαιοσύνη Μου και συνιστά πράγματι «αγάπη για όσους αγαπώ και μίσος για όσους μισώ». Αν λέτε ότι είμαι άδικος, τότε καλύτερα να βιαστείτε και να φύγετε. Μην είστε αδιάντροποι και χαραμοφάηδες στον οίκο Μου. Θα πρέπει να γυρίσεις γρήγορα στο σπίτι σου, για να μη χρειάζεται να σε βλέπω άλλο πια. Το πηγάδι της αβύσσου είναι ο προορισμός σας και εκεί θα αναπαυθείτε. Αν είστε στον οίκο Μου, δεν θα υπάρξει θέση για εσάς, γιατί είστε υποζύγια· είστε τα εργαλεία που χρησιμοποιώ. Όταν δεν θα Μου χρησιμεύετε άλλο πια, θα σας ρίξω στη φωτιά να σας κάνω στάχτη. Αυτό είναι το διοικητικό Μου διάταγμα· πρέπει να το κάνω κατ' αυτόν τον τρόπο, και μόνο αυτό καταδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο εργάζομαι και αποκαλύπτει τη δικαιοσύνη και τη μεγαλοπρέπειά Μου. Κυρίως, μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορούν οι πρωτότοκοι υιοί Μου να βασιλέψουν μαζί Μου.

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 4

Όλοι οι άνθρωποι Μου, οι οποίοι Με υπηρετούν, θα πρέπει να αναλογιστούν το παρελθόν: Ήταν η αγάπη σας για Εμένα σπυλωμένη από την ανηθικότητα; Ήταν η αφοσίωσή σας σ' Εμένα αγνή και ολόψυχη; Ήταν η γνώση σας για Εμένα αληθινή; Πόσο χώρο καταλάμβανα στην καρδιά σας; Τη γέμιζα εξ ολοκλήρου; Πόσα κατάφεραν τα λόγια Μου μέσα σας; Μη Με περνάτε για ανόητο! Αυτά τα πράγματα Μου είναι απολύτως ξεκάθαρα! Σήμερα, καθώς εκφέρεται ο λόγος της σωτηρίας Μου, έχει αυξηθεί κάπως η αγάπη σας για Εμένα; Έχει εξαγνιστεί κάποιο μέρος της αφοσίωσής σας σ' Εμένα; Έχει γίνει η γνώση σας για Εμένα πιο βαθιά; Οι αίνοι του παρελθόντος έχουν αποτελέσει ένα συμπαγές θεμέλιο για τη σημερινή σας γνώση; Πόσο από το μέσα σας καταλαμβάνεται από το Πνεύμα Μου; Πόσο χώρο πιάνει η εικόνα Μου μέσα σας; Σας έχουν χτυπήσει οι ομιλίες Μου στην αχίλλειο πτέρνα σας; Νιώθετε πραγματικά ότι δεν έχετε πού να κρύψετε την ντροπή σας; Πιστεύετε πραγματικά ότι δεν έχετε τα προσόντα να είστε οι άνθρωποι Μου; Αν έχετε πλήρη άγνοια για τα παραπάνω ερωτήματα, τότε αυτό δείχνει ότι ψαρεύεις σε θολά νερά, ότι είσαι εδώ απλώς και μόνο για να είστε αρκετοί σε αριθμό, και στον χρόνο που έχω Εγώ προκαθορίσει, είναι σίγουρο ότι θα εξαλειφτείς και θα ριχτείς στο πηγάδι της αβύσσου για δεύτερη φορά. Αυτή είναι η προειδοποίηση που σας δίνω, κι οποίος την πάρει αψήφιστα θα γίνει αποδέκτης της κρίσεώς Μου και, στον καθορισμένο χρόνο, θα δεχθεί το χτύπημα της συμφοράς. Δεν είναι έτσι; Πρέπει ακόμα να παρέχω παραδείγματα για να το διευκρινίσω; Πρέπει να μιλάω πιο απλά, ώστε να παράσχω ένα υπόδειγμα για εσάς; Από τον καιρό της δημιουργίας μέχρι σήμερα, πολλοί παράκουσαν τα λόγια Μου, με συνέπεια να εκδιωχθούν και να εξαλειφθούν από τη ροή της ανάκτησής Μου· τελικά, τα σώματά τους χάνονται και τα πνεύματά τους ρίχνονται στον Άδη, ενώ ακόμα και σήμερα εξακολουθούν να υπόκεινται οδυνηρή τιμωρία. Πολλοί ακολούθησαν τα λόγια Μου, αλλά αντιτάχθηκαν στη διαφώτιση και τη φώτισή Μου, με συνέπεια να τους παραγκωνίσω και να βρεθούν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να ανήκουν σε εκείνους που Μου αντιτίθενται. (Σήμερα, όλοι εκείνοι που ευθέως Μου αντιτίθενται, υπακούν μόνο επιφανειακά στα λόγια Μου και παρακούν την ουσία των λόγων

Μου.) Έχουν υπάρξει επίσης πολλοί, οι οποίοι έχουν ακούσει απλώς τα λόγια που έλεγα εχθές, που έχουν μείνει προσκολλημένοι στα «σκουπίδια» του παρελθόντος και δεν εκτιμούν την «παραγωγή» του σήμερα. Αυτοί οι άνθρωποι, όχι μόνο είναι αιχμάλωτοι του Σατανά, αλλά έχουν καταστεί αιώνιοι αμαρτωλοί και έχουν γίνει εχθροί Μου, και Μου αντιτίθενται ευθέως. Τέτοιου είδους άνθρωποι αποτελούν αντικείμενο της κρίσεώς Μου κατά την αποκορύφωση του μένους Μου, και μέχρι σήμερα εξακολουθούν να είναι τυφλοί, εξακολουθούν να βρίσκονται στα σκοτεινά μπουντρούμια (που σημαίνει ότι τέτοιου είδους άνθρωποι είναι σαπισμένα, αδρανοποιημένα πτώματα, τα οποία ελέγχει ο Σατανάς· επειδή τα μάτια τους έχουν καλυφθεί από Εμένα, λέω ότι είναι τυφλοί). Θα ήταν καλό να σας δώσω ένα παράδειγμα, ως σημείο αναφοράς, ώστε να μπορέσετε να διδαχθείτε από αυτό:

Όταν γίνεται αναφορά στον Παύλο, σκέφτεστε την ιστορία του και κάποιες από τις ιστορίες σχετικά με αυτόν, οι οποίες είναι ανακριβείς και δεν συνάδουν με την πραγματικότητα. Από μικρή ηλικία, είχε διδαχθεί από τους γονείς του και είχε λάβει τη ζωή Μου, και σύμφωνα με αυτό που είχα προκαθορίσει, απέκτησε το επίπεδο που απαιτώ από κάποιον να έχει. Στην ηλικία των 19 ετών, διάβασε διάφορα βιβλία σχετικά με τη ζωή. Συνεπώς, δεν χρειάζεται να αναφερθώ σε λεπτομέρειες σχετικά με το πώς, λόγω του επιπέδου του και λόγω της διαφώτισης και της φώτισής Μου, δεν μπορούσε απλώς να μιλήσει με κάποια οξυδέρκεια για τα πνευματικά θέματα, αλλά ήταν επίσης ικανός να αντιληφθεί τις προθέσεις Μου. Φυσικά, αυτό δεν εξαιρεί τον συνδυασμό εσωτερικών και εξωτερικών παραγόντων. Ωστόσο, η μία ατέλειά του ήταν ότι, λόγω του ταλέντου του, φερόταν συχνά επιπόλαιο και καυχιόταν. Ως αποτέλεσμα, λόγω της ανυπακοής του, μέρος της οποίας εξέφραζε ευθέως στον αρχάγγελο, όταν Εγώ ενσαρκώθηκα την πρώτη φορά, εκείνος κατέβαλε κάθε προσπάθεια για να Με αψηφήσει. Ήταν από εκείνους που δεν γνωρίζουν τα λόγια Μου, και το μέρος που καταλάμβανα στην καρδιά του είχε ήδη εξαφανιστεί. Τέτοιου είδους άνθρωποι αντιτίθενται ευθέως στη θεϊκή Μου φύση, με αποτέλεσμα να δέχονται τα χτυπήματά Μου και μόνο να υποκλίνονται και να εξομολογούν τις αμαρτίες τους μέχρι την τελευταία στιγμή. Γι' αυτόν τον λόγο, αφότου χρησιμοποίησα τα δυνατά του σημεία —δηλαδή αφότου είχε εργαστεί για Εμένα για κάποιο χρονικό διάστημα— για άλλη μια φορά υπέπεσε στους παλιούς του τρόπους και, παρόλο που δεν παράκουε ευθέως τα λόγια Μου, παράκουε την εσωτερική καθοδήγηση και διαφώτισή Μου, με αποτέλεσμα ό,τι είχε κάνει στο παρελθόν

να αποβεί ανώφελο. Με άλλα λόγια, το στέμμα της δόξας, για το οποίο μιλούσε, είχε γίνει κενό περιεχομένου, ένα προϊόν της φαντασίας του, γι' αυτό, ακόμα και μέχρι σήμερα, υπόκειται στην κρίση Μου τυλιγμένος στα δεσμά Μου.

Από το παραπάνω παράδειγμα μπορεί να γίνει εμφανές ότι όποιος Μου αντιτίθεται (που αντιτίθεται όχι μόνο στον ενσαρκωμένο εαυτό Μου, αλλά, πάνω απ' όλα, στα λόγια και στο Πνεύμα Μου, δηλαδή στη θεϊκή Μου φύση) γίνεται αποδέκτης της κρίσης Μου στη σάρκα του. Όταν το Πνεύμα Μου σε εγκαταλείπει, εσύ πέφτεις κατακόρυφα, κατεβαίνεις απευθείας στον Άδη. Παρόλο που το σαρκικό σου σώμα βρίσκεται επάνω στη γη, είσαι σαν κάποιον που υποφέρει από ψυχική ασθένεια: έχεις χάσει τα λογικά σου και αμέσως νιώθεις σαν να είσαι ένα πτώμα, σε σημείο που Με ικετεύεις να εξολοθρεύσω άμεσα τη σάρκα σου, χωρίς καθυστέρηση. Οι περισσότεροι από εσάς που σας έχει καταλάβει το πνεύμα, έχετε μια βαθιά εκτίμηση γι' αυτές τις περιστάσεις, οπότε δεν χρειάζεται να αναφερθώ σε περαιτέρω λεπτομέρειες. Κατά το παρελθόν, όταν εργαζόμουν υπό κανονική ανθρώπινη φύση, οι περισσότεροι άνθρωποι είχαν ήδη αναμετρηθεί με το μένος και τη μεγαλοπρέπειά Μου και γνώριζαν ήδη λίγα σχετικά με τη σοφία και τη διάθεσή Μου. Σήμερα, μιλάω και ενεργώ απευθείας υπό τη θεϊκή Μου φύση και υπάρχουν ακόμα κάποιοι που θα δουν το μένος και την κρίση Μου ιδίοις όμμασι. Επιπλέον, το κύριο έργο του δεύτερου μέρους της εποχής της κρίσεως είναι να κάνω όλους τους ανθρώπους Μου να γνωρίσουν απευθείας τις πράξεις Μου ως ενσαρκωμένος και να σας κάνω όλους να αντικρίσετε απευθείας τη διάθεσή Μου. Ωστόσο, επειδή είμαι ενσαρκωμένος, νοιάζομαι για τις αδυναμίες σας. Ελπίδα Μου είναι να μην αντιμετωπίζετε το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα σας ως παιχνίδια, αφιερώνοντάς τα αμέριμνα στον Σατανά. Είναι καλύτερο να εκτιμάτε όλα όσα έχετε και να μην τα αντιμετωπίζετε ως παιχνίδι, γιατί αυτά τα πράγματα σχετίζονται με τη μοίρα σας. Έχετε πραγματικά την ικανότητα να καταλάβετε το πραγματικό νόημα των λόγων Μου; Είστε πραγματικά ικανοί να νοιαστείτε για τα αληθινά συναισθήματά Μου;

Είστε πρόθυμοι να απολαύσετε τις επί της γης ευλογίες Μου, ευλογίες που μοιάζουν με αυτές επάνω στον ουρανό; Είστε πρόθυμοι να αντιμετωπίσετε την κατανόηση για Εμένα, την απόλαυση από τα λόγια Μου και τη γνώση για Εμένα ως τα πιο πολύτιμα και γεμάτα νόημα πράγματα στη ζωή σας; Είστε πραγματικά ικανοί να Μου υποταχθείτε πλήρως, χωρίς να σκέφτεστε τις δικές σας προοπτικές; Είστε πραγματικά ικανοί να αφήσετε τον εαυτό σας να

θανατωθεί από Εμένα και να οδηγηθεί από Εμένα σαν πρόβατο; Υπάρχει κανείς ανάμεσά σας που να είναι ικανός να πετύχει τέτοια πράγματα; Μήπως όλοι όσοι γίνονται δεκτοί από Εμένα και λαμβάνουν τις υποσχέσεις Μου, είναι αυτοί που κερδίζουν τις ευλογίες Μου; Καταλάβετε τίποτα από αυτά τα λόγια; Αν σας δοκιμάσω, μπορείτε πραγματικά να θέσετε τον εαυτό σας υπό το έλεός Μου και, εν μέσω αυτών των δοκιμασιών, να αναζητήσετε τις προθέσεις Μου και να αντιληφθείτε την καρδιά Μου; Δεν επιθυμώ από εσένα να έχεις την ικανότητα να λες πολλά συγκινητικά λόγια, ούτε να αφηγείσαι πολλές συγκλονιστικές ιστορίες. Αντιθέτως, αυτό που σου ζητώ είναι να μπορείς να γίνεις ένας καλός μάρτυρας για Εμένα και να μπορείς να εισέλθεις πλήρως και βαθέως στην πραγματικότητα. Αν δεν μιλούσα ευθέως, θα μπορούσες να εγκαταλείψεις τα πάντα γύρω σου και να αφήσεις τον εαυτό σου να χρησιμοποιηθεί από Εμένα; Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα που απαιτώ; Ποιος είναι ικανός να συλλάβει το νόημα των λόγων Μου; Ωστόσο, σας ζητάω να μη σας βαραίνουν πλέον αμφιβολίες, να είστε προνοητικοί κατά την είσοδό σας και να αντιλαμβάνεστε την ουσία των λόγων Μου. Αυτό θα σας αποτρέψει από κάθε παρανόηση των λόγων Μου, θα έχετε ξεκάθαρο το νόημά Μου και, συνεπώς, δεν θα παραβιάζετε τα διοικητικά διατάγματά Μου. Ελπίζω να αντιληφθείτε τις προθέσεις Μου για εσάς στα λόγια Μου. Να μη σκέφτεστε πλέον τις δικές σας προοπτικές και να ενεργείτε σαν να είστε αποφασισμένοι ενώπιόν Μου να υποβληθείτε στις ενορχηστρώσεις του Θεού στα πάντα. Όλοι όσοι βρίσκονται εντός του οίκου Μου θα πρέπει να κάνουν όσα περισσότερα μπορούν· πρέπει να προσφέρεις τον καλύτερο εαυτό σου σ' αυτήν την τελευταία ενότητα του έργου Μου στη γη. Είσαι σίγουρα πρόθυμος να κάνεις αυτού του είδους τα πράγματα πράξη;

23 Φεβρουαρίου 1992

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 5

Όταν το Πνεύμα Μου δίνει φωνή, εκφράζει ολόκληρη τη διάθεσή Μου. Αυτό σας είναι ξεκάθαρο; Το να μην είναι ξεκάθαρο αυτό το σημείο θα ισοδυναμούσε με το να Μου

αντιτίθεστε άμεσα. Έχετε δει αληθινά τη σπουδαιότητα που υπάρχει εδώ; Γνωρίζετε πράγματι πόση προσπάθεια, πόση ενέργεια ξοδεύω για εσάς; Τολμάτε πράγματι να αποκαλύψετε ενώπιόν Μου όσα έχετε πράξει; Και έχετε το θράσος να αποκαλείσθε λαός Μου κατά πρόσωπό Μου —δεν έχετε καμία αίσθηση ντροπής, πόσο μάλλον λογική! Αργά ή γρήγορα, τέτοιοι άνθρωποι θα εκδιωχθούν από τον οίκο Μου. Μην καυχιέσαι σαν βετεράνος ότι έχεις καταθέσει μαρτυρία για Μένα. Μήπως αυτό είναι κάτι, το οποίο η ανθρωπότητα είναι ικανή να κάνει; Εάν δεν απέμενε τίποτα από τις προθέσεις και τους στόχους σου, θα είχες πάρει διαφορετικό μονοπάτι εδώ και πολύ καιρό. Νομίζεις ότι δεν γνωρίζω πόσα μπορεί να κρατήσει η ανθρώπινη καρδιά; Από εδώ και στο εξής, σε όλα τα πράγματα πρέπει να εισέρχεσαι στην πραγματικότητα της πράξης· πλέον δεν θα τα βγάζεις πέρα απλώς με το να φλυαρείς, όπως συνήθιζες να κάνεις. Στο παρελθόν, οι περισσότεροι από εσάς καταφέρνατε να παρασιτείτε υπό τη σκέπη Μου. Το γεγονός ότι σήμερα μπορείς να παραμένεις ακλόνητος οφείλεται εξ ολοκλήρου στη δριμύτητα των λόγων Μου. Μήπως νομίζεις ότι εκφέρω τα λόγια Μου τυχαία, χωρίς σκοπό; Αδύνατον! Κοιτάζω από ψηλά όλα τα πράγματα και ασκώ το κράτος Μου επάνω σε όλα τα πράγματα από ψηλά. Με τον ίδιο τρόπο έχω στείλει τη σωτηρία Μου επάνω στη γη. Δεν υπάρχει καμία στιγμή που να μην παρακολουθώ, από το μυστικό μέρος στο οποίο βρίσκομαι, την κάθε κίνηση της ανθρωπότητας, όλα όσα οι άνθρωποι λένε και πράττουν. Η ανθρωπότητα είναι ανοιχτό βιβλίο για Μένα: τους βλέπω και τους γνωρίζω όλους. Το μυστικό μέρος είναι η κατοικία Μου και τα ουράνια είναι το κρεβάτι στο οποίο ξαπλώνω. Οι δυνάμεις του Σατανά δεν μπορούν να Με φθάσουν διότι ξεχειλίζω από μεγαλοπρέπεια, δικαιοσύνη και κρίση. Ένα απερίγραπτο μυστήριο ενυπάρχει στα λόγια Μου. Όταν μιλώ, γίνεσθε σαν πτηνά που μόλις τα πέταξαν στο νερό, γεμάτα σύγχυση, ή σαν μωρά που μόλις τρόμαξαν, φαίνεται σαν να μη γνωρίζετε τίποτα, διότι το πνεύμα σας έχει υποπέσει σε μια κατάσταση αποχαύνωσης. Γιατί λέω ότι το μυστικό μέρος είναι η κατοικία Μου; Γνωρίζεις τη βαθύτερη σημασία όσων λέω; Ποιος από όλη την ανθρωπότητα δύναται να Με γνωρίζει; Ποιος δύναται να Με γνωρίζει όπως γνωρίζει τον πατέρα του και τη μητέρα του; Καθώς αναπαύομαι στην κατοικία Μου, παρατηρώ προσεκτικά: Όλοι οι άνθρωποι στη γη τρέχουν εδώ κι εκεί «ταξιδεύοντας στον κόσμο» και πηγαίνοντας φουριόζοι πέρα δώθε —όλα αυτά για χάρη του πεπρωμένου τους, του μέλλοντός τους. Όμως ούτε ένας δεν μπορεί να διαθέσει ενέργεια για την οικοδομή της βασιλείας Μου, ούτε καν τόση δύναμη όση χρησιμοποιεί κανείς όταν αναπνέει. Δημιούργησα το ανθρώπινο είδος και το έσωσα πολλές

φορές από τα βάσανα, όμως αυτοί οι άνθρωποι είναι όλοι αχάριστοι: Ούτε ένας από αυτούς δεν είναι ικανός να απαριθμήσει όλες τις περιπτώσεις της σωτηρίας Μου. Έχουν περάσει τόσο πολλά χρόνια —τόσο πολλοί αιώνες— από τη δημιουργία του κόσμου έως σήμερα· έχω κάνει τόσο πολλά θαύματα κι έχω εκδηλώσει τη σοφία Μου τόσο πολλές φορές. Ωστόσο, οι άνθρωποι είναι τόσο παράφρονες και απαθείς όσο οι ψυχικά ασθενείς, και μερικές φορές, μάλιστα, είναι σαν άγρια θηρία που περιφέρονται στο δάσος, δίχως την παραμικρή πρόθεση να δώσουν προσοχή στις υποθέσεις Μου. Πολλές φορές, έχω επιβάλει τη θανατική ποινή στους ανθρώπους και τους έχω καταδικάσει σε θάνατο, όμως κανείς δεν μπορεί να αλλάξει το σχέδιο της διαχείρισής Μου. Και έτσι ο άνθρωπος, ο οποίος εξακολουθεί να βρίσκεται στα χέρια Μου, υπερηφανεύεται για τα παλιά πράγματα στα οποία είναι προσκολλημένος. Λόγω των σταδίων του έργου Μου, έχω σώσει ακόμα μία φορά εσάς τα πλάσματα που γεννηθήκατε μέσα στη διεφθαρμένη, παρακμιακή, ακάθαρτη και άθλια μεγάλη οικογένεια.

Το έργο που έχω σχεδιάσει εξακολουθεί να συνεχίζει πειστικά χωρίς διακοπή ούτε για μια στιγμή. Έχοντας εισέλθει στην Εποχή της Βασιλείας και έχοντας μεταφέρει εσάς, ως τον λαό Μου, μέσα στη βασιλεία Μου, θα έχω άλλες απαιτήσεις από εσάς. Δηλαδή, θα αρχίσω να διακηρύττω ενώπιόν σας το σύνταγμα με το οποίο θα κυβερνήσω αυτή την εποχή:

Εφόσον αποκαλείσθε λαός Μου, θα πρέπει να είστε ικανοί να δοξάζετε το όνομά Μου, δηλαδή να καταθέσετε μαρτυρία εν μέσω της δοκιμασίας. Εάν κανείς αποπειραθεί να Με καλοπιάσει και να αποκρύψει την αλήθεια από Μένα ή να εμπλακεί σε επαίσχυντες δοσοληψίες πίσω από την πλάτη Μου, αυτοί οι άνθρωποι, ανεξαιρέτως, θα εκδιωχθούν και θα απομακρυνθούν από τον οίκο Μου για να αναμείνουν να τους αντιμετωπίσω. Όσοι ήταν άπιστοι και ασεβείς απέναντί Μου στο παρελθόν και σήμερα ξεσηκώνονται ξανά για να Με κρίνουν ανοιχτά, θα εκδιωχθούν και αυτοί από τον οίκο Μου. Αυτοί που είναι ο λαός Μου οφείλουν να νοιάζονται συνεχώς για τα βάρη Μου, καθώς και να γυρεύουν να γνωρίσουν τα λόγια Μου. Θα διαφωτίσω μονάχα τέτοιους ανθρώπους και είναι βέβαιο ότι αυτοί θα ζουν υπό την καθοδήγηση και τη διαφώτισή Μου, χωρίς να υποβληθούν ποτέ σε παιδείυση. Εκείνοι που δεν νοιάζονται για τα βάρη Μου και επικεντρώνονται στο να σχεδιάσουν το δικό τους μέλλον, δηλαδή εκείνοι που με τις πράξεις τους δεν έχουν στόχο να ικανοποιήσουν την καρδιά Μου αλλά αντιθέτως να παρακαλέσουν για ελεημοσύνη, αρνούμαι απόλυτα να χρησιμοποιήσω αυτά τα πλάσματα που μοιάζουν με ζητιάνους, διότι από τη στιγμή που

γεννήθηκαν δεν γνωρίζουν καθόλου τι σημαίνει το να νοιάζονται για τα βάρη Μου. Είναι άνθρωποι που στερούνται κανονικής σύνεσης· τέτοιοι άνθρωποι υποφέρουν από εγκεφαλικό «υποσιτισμό» και πρέπει να πάνε στο σπίτι τους για λίγη «θρέψη». Τέτοιου είδους άνθρωποι Μου είναι άχρηστοι. Μεταξύ του λαού Μου, όλοι οφείλουν να θεωρούν ότι το να Με γνωρίζουν είναι ένα υποχρεωτικό καθήκον που πρέπει να εκπληρώσουν ολοκληρωτικά, όπως το να τραφούν, να ντυθούν και να κοιμηθούν, κάτι που κανείς δεν ξεχνά ούτε για μια στιγμή, έτσι ώστε τελικά το να Με γνωρίσουν γίνεται μια συνηθισμένη δεξιότητα όπως το φαγητό, κάτι που κανείς πράττει αβίαστα, με εξασκημένο χέρι. Όσον αφορά τα λόγια που εκφέρω, πρέπει να εκλαμβάνετε την κάθε λέξη με τη μέγιστη βεβαιότητα και να την αφομοιώνετε πλήρως· δεν μπορούν να υπάρξουν επιπόλαια ημίμετρα. Όποιος δεν δίνει προσοχή στα λόγια Μου θα θεωρείται ότι Μου αντιτίθεται άμεσα. Όποιος δεν τρώει τον λόγο Μου ή δεν γυρεύει να τον γνωρίσει θα θεωρείται ότι δεν Μου δίνει προσοχή και θα διώχνεται κατευθείαν έξω από τη θύρα του οίκου Μου. Διότι, όπως έχω πει και στο παρελθόν, αυτό που επιθυμώ δεν είναι ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων αλλά λίγοι εκλεκτοί. Εάν, από εκατό ανθρώπους, μόνο ένας είναι ικανός να Με γνωρίσει μέσω των λόγων Μου, τότε θα ξεφορτωνόμουν πρόθυμα όλους τους υπόλοιπους για να επικεντρωθώ στο να διαφωτίσω και να φωτίσω αυτόν τον άνθρωπο. Από αυτό μπορείτε να δείτε ότι δεν είναι απαραίτητως αλήθεια ότι μπορώ να εκδηλωθώ, να βιωθώ, μονάχα μέσα από μεγάλους αριθμούς. Αυτό που θέλω είναι το σιτάρι (παρόλο που οι σπόροι του μπορεί να μην είναι γεμάτοι) και όχι τα ζιζάνια (ακόμα και όταν οι σπόροι είναι αρκετά γεμάτοι που γίνονται άξιοι θαυμασμού). Αναφορικά με εκείνους που δεν δίνουν καμία σημασία στην αναζήτηση αλλά αντιθέτως χασομερούν, αυτοί θα πρέπει να φύγουν οικειοθελώς. Δεν επιθυμώ να τους βλέπω πια για να μη συνεχίσουν να ατιμάζουν το όνομά Μου. Σχετικά με αυτά που απαιτώ από τον λαό Μου, θα σταματήσω σε αυτές τις επιταγές για τώρα και θα αναμείνω να επιβάλω περαιτέρω κυρώσεις ανάλογα με το πώς θα αλλάξουν οι συνθήκες.

Στο παρελθόν, η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων νόμιζε ότι Εγώ ήμουν ο ίδιος ο Θεός της σοφίας, ότι ήμουν ο Θεός που έβλεπε βαθιά μέσα στις καρδιές των ανθρώπων· όμως όλα ήταν λόγια ρηχά. Εάν ο άνθρωπος Με γνώριζε αληθινά, δεν θα τολμούσε να βγάλει βιαστικά συμπεράσματα, αλλά θα συνέχιζε να προσπαθεί να Με γνωρίσει μέσα από τα λόγια Μου. Μόνο όταν θα έφτανε σε ένα στάδιο όπου θα έβλεπε αληθινά τα έργα Μου, θα ήταν άξιος να

πει ότι ήμουν Σοφός, ότι ήμουν Υπέροχος. Η γνώση σας για Εμένα είναι πάρα πολύ ρηχή. Ανά τους αιώνες, τόσο πολλοί άνθρωποι Με έχουν υπηρετήσει για τόσο πολλά χρόνια και, έχοντας δει τα έργα Μου, καταφέρνουν αληθινά να γνωρίσουν ένα μέρος Μου. Γι' αυτόν τον λόγο, η καρδιά τους ήταν ανέκαθεν υποτακτική απέναντί Μου, και δεν τολμούσαν να αισθανθούν την παραμικρή πρόθεση να Μου αντιτεθούν, διότι πόσο δύσκολο είναι να αναζητήσει κανείς τα ίχνη Μου. Εάν η καθοδήγησή Μου δεν ήταν παρούσα σε αυτούς τους ανθρώπους, δεν θα τολμούσαν να δρουν βιαστικά και έτσι, έχοντας αποκτήσει την εμπειρία πολλών χρόνων, εν τέλει γενίκευσαν ένα τμήμα της γνώσης τους για Μένα, λέγοντας ότι είμαι Σοφός, Υπέροχος και Συμβουλάτορας, ότι τα λόγια Μου είναι σαν δίκικο ξίφος, ότι τα έργα Μου είναι υπέροχα, εκπληκτικά και θαυμαστά, ότι είμαι ενδεδυμένος με μεγαλοπρέπεια, ότι η σοφία Μου φθάνει ψηλότερα από τον ουρανό, και άλλες γνώσεις. Όμως σήμερα Με γνωρίζετε μονάχα μέσω του θεμελίου που έθεσαν εκείνοι, επομένως η μεγάλη πλειονότητά σας απλώς ξεστομίζει σαν παπαγάλος τα λόγια που είπαν εκείνοι. Μονάχα επειδή λαμβάνω υπόψη πόσο ρηχός είναι ο τρόπος με τον οποίο Με γνωρίζετε και πόσο κακή είναι η «εκπαίδευσή» σας, σας έχω απαλλάξει από τόση παιδείση. Ωστόσο, ακόμα κι έτσι, η μεγάλη πλειονότητά σας εξακολουθεί να μη γνωρίζει τον εαυτό της, ή νομίζετε ότι έχετε ικανοποιήσει το θέλημά Μου μέσα από τα έργα σας και ότι γι' αυτόν τον λόγο έχετε γλιτώσει την κρίση. Ή νομίζετε ότι, αφότου ενσαρκώθηκα, δεν παρακολουθώ καθόλου τις πράξεις των ανθρώπων και ότι γι' αυτόν τον λόγο έχετε γλιτώσει επίσης το παιδεμα. Ή νομίζετε ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύετε δεν υπάρχει στα πέρατα του σύμπαντος, κι έτσι έχετε υποβιβάσει τη γνώση για τον Θεό σε μια αγγαρεία που κάνετε στον ελεύθερο χρόνο σας αντί να την κρατάτε στην καρδιά σας ως ένα καθήκον που πρέπει να εκπληρώσετε· χρησιμοποιείτε την πίστη στον Θεό σαν έναν τρόπο να γεμίσετε τον χρόνο που υπό άλλες συνθήκες θα περνούσατε στην αδράνεια. Εάν δεν σας συμπονούσα για την έλλειψη ικανοτήτων, λογικής και διορατικότητας, τότε όλοι σας θα είχατε χαθεί μέσω της παιδείσής Μου, η ύπαρξή σας θα είχε εξαλειφθεί. Όμως, μέχρι να τελειώσει το έργο Μου στη γη, θα παραμείνω επιεικής απέναντι στην ανθρωπότητα. Αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει όλοι σας να έχετε γνώση και να σταματήσετε να συγχέετε το καλό με το κακό.

25 Φεβρουαρίου 1992

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 6

Σε θέματα που άπτονται του πνεύματος, θα πρέπει να είσαι ιδιαίτερα ευαίσθητος. Όσον αφορά τα λόγια Μου, θα πρέπει να είσαι ιδιαίτερα προσεκτικός. Θα πρέπει να επιδιώκεις την κατάσταση στην οποία βλέπεις το Πνεύμα Μου και την ενσάρκωσή Μου, τα λόγια Μου και την ενσάρκωσή Μου, ως ένα αδιαίρετο σύνολο, έτσι ώστε όλη η ανθρωπότητα να είναι σε θέση να Με ικανοποιήσει παρουσία Μου. Έχω περιδιαβεί το σύμπαν με τα πόδια Μου, απλώνοντας το βλέμμα Μου πάνω από ολόκληρη την έκτασή του και έχω περπατήσει εν μέσω όλων των ανθρώπων δοκιμάζοντας τις γλυκές, ξινές, πικρές και έντονες γεύσεις της ανθρώπινης εμπειρίας, αλλά ο άνθρωπος δεν Με αναγνώρισε ποτέ πραγματικά, ούτε Με πρόσεξε καθώς περπατούσα στους δρόμους. Επειδή ήμουν σιωπηλός και δεν έκανα υπερφυσικά έργα, κανείς δεν Με είδε ποτέ πραγματικά. Τα πράγματα δεν είναι τώρα όπως ήταν κάποτε: πρόκειται να κάνω πράγματα που, από την αρχή της δημιουργίας, ο κόσμος δεν έχει δει ποτέ, πρόκειται να εκφράσω λόγια που, καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων, οι άνθρωποι δεν άκουσαν ποτέ, γιατί ζητώ να έρθουν όλοι οι άνθρωποι να Με γνωρίσουν στη σάρκα. Αυτά είναι στάδια στη διαχείρισή Μου, για τα οποία η ανθρωπότητα δεν έχει την παραμικρή ιδέα. Ακόμη και όταν μιλώ γι' αυτά ανοιχτά, ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει τόσο μεγάλη σύγχυση στο μυαλό του που είναι αδύνατο να του τα διατυπώσω με κάθε λεπτομέρεια. Δεν φανερώνει αυτό την επαίσχυντη ποταπότητα του ανθρώπου; Αυτό ακριβώς δεν επιθυμώ να θεραπεύσω μέσα του; Όλα αυτά τα χρόνια, δεν έχω εργαστεί καθόλου πάνω στον άνθρωπο. Όλα αυτά τα χρόνια, ακόμη και εκείνοι που έρχονταν σε άμεση επαφή με την ενσάρκωσή Μου, δεν άκουγαν ποτέ τη φωνή που ερχόταν απευθείας από τη θεϊκή φύση Μου. Συνεπώς, είναι αναπόφευκτο τα ανθρώπινα όντα να στερούνται γνώσεων για Μένα, αλλά αυτό από μόνο του δεν έχει επηρεάσει την αγάπη της ανθρωπότητας για Μένα στη διάρκεια των αιώνων. Τώρα, ωστόσο, σας έχω φέρει αμέτρητα θαυματοργά και ακατανόητα έργα, και σας έχω εκφράσει πολλά λόγια. Και παρόλ' αυτά, ακόμα και κάτω από συνθήκες όπως αυτές, τόσοι πολλοί άνθρωποι εξακολουθούν να Μου αντιτάσσονται κατά πρόσωπο. Να σου δώσω μερικά παραδείγματα:

Καθημερινά προσεύχεσαι σ' έναν αόριστο Θεό, προσπαθώντας να κατανοήσεις τις προθέσεις Μου, να πάρεις μια γεύση από τη ζωή. Ωστόσο, όταν τα λόγια Μου όντως κατέρχονται, τα κοιτάζεις με διαφορετικό μάτι· εκλαμβάνεις τα λόγια και το Πνεύμα Μου ως μια ολότητα, αλλά παραμερίζεις το είναι Μου, πιστεύοντας ότι το άτομο που είμαι είναι θεμελιωδώς ανίκανο να εκφέρει τέτοια λόγια, ότι είναι μάλλον το αποτέλεσμα που το Πνεύμα Μου διαθέτει. Πώς θα αναγνώριζες μια τέτοια κατάσταση; Πιστεύεις στα λόγια Μου σε κάποιο βαθμό, αλλά όσον αφορά τη σάρκα που φέρω, διατηρείς λίγο πολύ τις δικές σου ιδέες, τις οποίες συλλογίζεσαι καθημερινά, λέγοντας: «Γιατί ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο; Μήπως αυτό προέρχεται από τον Θεό; Αδύνατον! Κατά την άποψή μου, Αυτός είναι σχεδόν ίδιος με εμένα ένας κανονικός, συνηθισμένος άνθρωπος». Και πάλι, πώς θα εξηγούσες μια τέτοια κατάσταση;

Όσον αφορά τα όσα είπα παραπάνω, υπάρχει κάποιος μεταξύ σας που δεν τα διαθέτει αυτά; Κάποιος που δεν τα κατέχει; Φαίνεται ότι είναι κάτι που το φυλάς σαν ένα προσωπικό περιουσιακό στοιχείο, και όλον αυτόν τον καιρό διστάζεις να το αφήσεις. Πολύ λιγότερο δε, είσαι πρόθυμος να αναλάβεις ενεργό προσπάθεια. Αντιθέτως, περιμένεις να επιτελέσω Εγώ το έργο αυτοπροσώπως. Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχει ούτε ένα ανθρώπινο ον, το οποίο καταφέρνει να Με γνωρίσει με μεγάλη ευκολία, χωρίς να με έχει αναζητήσει. Πράγματι, αυτά δεν είναι κούφια λόγια, με τα οποία σας διδάσκω ένα μάθημα, διότι μπορώ να δώσω ένα παράδειγμα από διαφορετική οπτική προς ενημέρωσή σου:

Μόλις αναφερθεί ο Πέτρος, όλοι δοξολογούν, όταν θυμούνται αμέσως όλες αυτές τις ιστορίες για τον Πέτρο —πώς αρνήθηκε ότι γνωρίζει τον Θεό τρεις φορές και επιπλέον παρείχε υπηρεσίες στον Σατανά, δοκιμάζοντας έτσι τον Θεό, αλλά στο τέλος καρφώθηκε ανάποδα στον σταυρό για χάρη Του, και ούτω καθεξής. Τώρα, θεωρώ πολύ σημαντικό να σας αφηγηθώ πώς ο Πέτρος κατάφερε να Με γνωρίσει καθώς και την τελική του κατάληξη. Αυτός ο άνθρωπος, ο Πέτρος, ήταν εξαιρετικού επιπέδου, αλλά οι συνθήκες του ήταν διαφορετικές από εκείνες του Παύλου. Οι γονείς του Με καταδίωξαν, ανήκαν σε δαίμονες του Σατανά και γι' αυτό δεν μπορεί να πει κανείς ότι μετέδωσαν την οδό στον Πέτρο. Ο Πέτρος ήταν ευστροφος, προικισμένος με έμφυτη ευφυΐα, γνώρισε υπερβολική αγάπη από τους γονείς του από την παιδική ηλικία. Αφού μεγάλωσε, ωστόσο, έγινε εχθρός τους, γιατί πάντα προσπαθούσε να Με γνωρίσει, και αυτό τον έκανε να γυρίσει την πλάτη στους γονείς του.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, καταρχήν, πίστευε ότι ο ουρανός και η γη και τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Παντοδύναμου, και ότι όλα τα θετικά πράγματα προέρχονται από τον Θεό και έρχονται κατευθείαν από Αυτόν, χωρίς να περάσουν από οποιαδήποτε επεξεργασία από τον Σατανά. Λόγω του ότι το αντιπαράδειγμα των γονέων του λειτούργησε ως αντιθετικό στοιχείο, μπόρεσε να αναγνωρίσει ακόμα πιο εύκολα την αγάπη και το έλεός Μου, και το γεγονός αυτό πυροδότησε μέσα του ένα ακόμη μεγαλύτερο πάθος για την αναζήτησή Μου. Έδινε ιδιαίτερη προσοχή όχι μόνο στο να τρώει και να πίνει τα λόγια Μου, αλλά πολύ περισσότερο στο να κατανοεί τις προθέσεις Μου, και ήταν διαρκώς συνετός και προσεκτικός στις σκέψεις του, έτσι ώστε ήταν πάντα ιδιαίτερα οξύνους όσον αφορά το πνεύμα του και ως εκ τούτου ήταν σε θέση να Με ευχαριστεί σε ό,τι έκανε. Στην καθημερινή ζωή, έδινε ιδιαίτερη προσοχή στην ενσωμάτωση των διδαγμάτων όσων είχαν αποτύχει στο παρελθόν, ώστε να ωθεί τον εαυτό του να κάνει μεγαλύτερη προσπάθεια, τρέμοντας μήπως πέσει στα δίκτυα της αποτυχίας. Επίσης, έδινε ιδιαίτερη προσοχή στην αφομοίωση της πίστης και της αγάπης όλων όσοι καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων αγαπούσαν τον Θεό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, επιτάχυνε τον ρυθμό της ανάπτυξής του όχι μόνο όσον αφορά τις αρνητικές πτυχές, αλλά πολύ σημαντικότερα, στις θετικές πτυχές, μέχρις ότου έγινε παρουσία Μου ο μοναδικός άνθρωπος που Με γνώριζε καλύτερα. Γι' αυτόν τον λόγο, δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς πώς μπόρεσε να τοποθετήσει όλα όσα είχε στα χέρια Μου, να μην είναι πια ο κύριος του εαυτού του, ούτε καν στο φαγητό, στο ντύσιμο, στον ύπνο ή στην κατοικία του, αλλά έθεσε την ικανοποίησή Μου όσον αφορά τα πάντα ως αρχή επί της οποίας απολάμβανε τη γενναιοδωρία Μου. Πόσες φορές τον υπέβαλα σε δοκιμασίες, οι οποίες βέβαια τον άφησαν μισοπεθαμένο, αλλά ακόμα και εν μέσω αυτών των εκατοντάδων δοκιμασιών, δεν έχασε ποτέ την πίστη σε Μένα ούτε απογοητεύτηκε από Μένα. Ακόμα και όταν είπα ότι τον είχα ήδη κάνει πέρα, δεν έχασε το κουράγιο του ούτε έπεσε στην απελπισία, αλλά συνέχισε όπως και πριν να εφαρμόζει τις αρχές του για Με αγαπάει με πρακτικό τρόπο. Του είπα ότι, παρόλο που Με αγαπούσε, Εγώ δεν τον επιδοκίμαζα, αλλά θα τον παρέδίδα τελικά στα χέρια του Σατανά. Εν μέσω αυτών των δοκιμασιών, που δεν έπληξαν τη σάρκα του αλλά ήταν δοκιμασίες μέσω του λόγου, εξακολουθούσε να προσεύχεται σ' Εμένα: «Θεέ μου! Μεταξύ ουρανού και γης και των μυριάδων πραγμάτων, υπάρχει κάποιος άνθρωπος, κάποιο πλάσμα ή πράγμα που δεν είναι στα χέρια Σου, Παντοδύναμε; Όταν μου δείχνεις έλεος, η καρδιά μου αγαλλιάζει με το έλεός Σου. Όταν Με κρίνεις, εμένα τον ανάξιο, νιώθω όλο και περισσότερο

το βαθύ μυστήριο των έργων Σου, επειδή είσαι γεμάτος εξουσία και σοφία. Αν και η σάρκα μου υποφέρει, νιώθω παρηγοριά στο πνεύμα μου. Πώς θα μπορούσα να μην εξυμνήσω τη σοφία Σου και τα έργα Σου; Ακόμα κι αν πεθάνω αφού Σε γνωρίσω, θα είμαι πάντα πρόθυμος και γεμάτος ζήλο. Ω, Παντοδύναμε! Δεν θέλεις όντως να με αφήσεις να Σε δω; Μήπως δεν είμαι όντως ανάξιος να λάβω την κρίση Σου; Μήπως υπάρχει κάτι μέσα μου που δεν θέλεις να δεις;» Εν τω μέσω αυτού του είδους των δοκιμασιών, παρόλο που ο Πέτρος δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει σαφώς τις προθέσεις Μου, είναι προφανές ότι το θεωρούσε θέμα υπερηφάνειας και προσωπικής δόξας να χρησιμοποιηθεί από Μένα (έστω κι αν ήταν μόνο για να λάβει την κρίση Μου έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μπορεί να δει το μεγαλείο και την οργή Μου), και δεν ήταν καθόλου απογοητευμένος επειδή υποβλήθηκε σε δοκιμασίες. Εξαιτίας της πίστης του παρουσία Μου και εξαιτίας των ευλογιών Μου σ' αυτόν, αποτελεί υπόδειγμα και πρότυπο για την ανθρωπότητα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Αυτό ακριβώς το παράδειγμα δεν θα πρέπει άραγε να ακολουθείτε; Τώρα, θα πρέπει να σκεφτείτε καλά και να προσπαθήσετε να καταλάβετε γιατί έχω κάνει τόσο μεγάλη αναφορά στον Πέτρο. Θα πρέπει να τα χρησιμοποιείτε αυτά ως κώδικα δεοντολογίας.

Παρόλο που υπάρχουν πολύ λίγοι άνθρωποι που Με γνωρίζουν, δεν θα εξαπολύσω την οργή Μου πάνω στην ανθρωπότητα, γιατί τα ανθρώπινα όντα έχουν τόσες πολλές αδυναμίες που είναι δύσκολο γι' αυτά να επιτύχουν το επίπεδο που τους ζητώ. Συνεπώς, υπήρξα επιεικής απέναντι στην ανθρωπότητα εδώ και χιλιάδες χρόνια, σε όλη τη διαδρομή μέχρι σήμερα. Ελπίζω, όμως, ότι δεν θα βιαστείτε να επαναπαυτείτε, εξαιτίας της επιείκειας Μου. Αντιθέτως, θα πρέπει μέσω του Πέτρου, να καταφέρετε να Με γνωρίσετε και να Με αναζητήσετε, και μέσα από όλες τις ιστορίες του Πέτρου, να λάβετε αποκάλυψη με πρωτοφανείς τρόπους και κατ' αυτόν τον τρόπο να φτάσετε σε μια σφαίρα που προηγουμένως ήταν ανέφικτη για την ανθρωπότητα. Σε όλο το σύμπαν και το στερέωμα, μεταξύ όλων των πραγμάτων στον ουρανό και τη γη, τα μυριάδες πράγματα στη γη και τα μυριάδες πράγματα στον ουρανό καθαγιάζουν το καθένα όλη τη δύναμή τους για χάρη του τελευταίου σταδίου του έργου Μου. Σίγουρα δεν θέλετε να παραμείνετε θεατές στο περιθώριο, να άγεστε και να φέρεστε από τις σατανικές δυνάμεις; Ο Σατανάς καταβροχθίζει συνεχώς τη γνώση που έχουν οι άνθρωποι για Μένα στην καρδιά τους και συνεχώς, με νύχια και με δόντια, παλεύει καθώς ψυχορραγεί. Θέλετε να πέσετε στην παγίδα των δόλιων

τεχνασμάτων του τώρα; Θέλετε, τη στιγμή που ολοκληρώνεται η τελευταία φάση του έργου Μου, να διακόψετε τη ζωή σας; Σίγουρα δεν εξακολουθείτε να περιμένετε να απονείμω την επιείκεια Μου ακόμα μια φορά; Η προσπάθεια να Με γνωρίσετε είναι το πιο σημαντικό βήμα, αλλά δεν θα πρέπει να παραμελείτε να είστε προσεκτικοί με τις πράξεις σας. Σας αποκαλύπτω άμεσα γνώσεις στα λόγια Μου, με την ελπίδα ότι θα μπορέσετε να υποταχθείτε στην καθοδήγησή Μου, και θα πάψετε να έχετε τις δικές σας βλέψεις ή σχέδια.

27 Φεβρουαρίου 1992

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 8

Όταν οι αποκαλύψεις Μου φτάσουν στην κορύφωσή τους, και όταν η κρίση Μου θα φτάσει στο τέλος της, τότε θα έρθει ο καιρός που όλοι οι άνθρωποι Μου θα αποκαλυφθούν και θα ολοκληρωθούν. Τα βήματά Μου βαδίζουν σε όλες τις γωνιές του σύμπαντος κόσμου, σε διαρκή αναζήτηση όσων αναζητούν την καρδιά Μου και είναι κατάλληλοι προς χρήση από Μένα. Ποιος μπορεί να σηκωθεί πάνω και να συνεργαστεί μαζί Μου; Η αγάπη του ανθρώπου για Μένα είναι υπερβολικά πενιχρή και η πίστη του σ' Εμένα είναι οικτρά μικρή. Αν το κύριο βάρος των λόγων Μου δεν απευθυνόταν στις αδυναμίες του ανθρώπου, θα υπερηφανευόταν και θα υπερέβαλε και θα μιλούσε δογματικά και θα κατασκεύαζε εντυπωσιακές θεωρίες, σαν να ήταν παντογνώστης και σαν να ήξερε όλα όσα λαμβάνουν χώρα πάνω στη γη. Ποιος τολμά να καυχηθεί ανάμεσα σε εκείνους που ήταν «πιστοί» σ' Εμένα στο παρελθόν και που σήμερα «μένουν ακλόνητοι» μπροστά Μου; Ποιος δεν είναι κρυφά ευχαριστημένος από τις δικές του προοπτικές; Όταν δεν έκανα άμεσες αποκαλύψεις, ο άνθρωπος δεν είχε πουθενά να κρυφτεί και βασανιζόταν από ντροπή. Πόσο χειρότερο θα ήταν αν μιλούσα με άλλα μέσα; Οι άνθρωποι θα είχαν ακόμη μεγαλύτερη αίσθηση του χρέους, θα πίστευαν ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να τους θεραπεύσει και όλα θα ήταν στενά συνδεδεμένα με την παθητικότητα τους. Όταν ο άνθρωπος χάνει την ελπίδα του, ο χαιρετισμός της βασιλείας αντηχεί επίσημα, ο οποίος είναι «ο χρόνος που αρχίζει να εργάζεται το επταπλά ενισχυμένο Πνεύμα», όπως

αποκαλείται από τον άνθρωπο, όταν δηλαδή, με άλλα λόγια, η ζωή της βασιλείας αρχίζει επίσημα στη γη, δηλαδή, όταν η θεϊκή Μου φύση εμφανίζεται για να ενεργήσει άμεσα (χωρίς να υποβληθεί σε επεξεργασία από τον εγκέφαλο). Όλοι οι άνθρωποι αρχίζουν να εργάζονται σαν μέλισσες. Μοιάζει σαν να αναζωογονούνται, σαν να ξυπνούν από ένα όνειρο και μόλις ξυπνήσουν, εκπλήσσονται που βρίσκονται σε τέτοιες συνθήκες. Στο παρελθόν, είπα πολλά για την οικοδόμηση της εκκλησίας, αποκάλυψα πολλά μυστήρια, και όταν το χτίσιμο της εκκλησίας έφτασε στο αποκορύφωμά του, ήρθε το τέλος του απότομα. Το χτίσιμο της βασιλείας, ωστόσο, είναι διαφορετικό. Μόνο όταν η μάχη στο πνευματικό βασίλειο φτάσει στο τελικό στάδιό της, αρχίζω εκ νέου στη γη. Δηλαδή, μόνο όταν ο άνθρωπος είναι έτοιμος να αποσυρθεί, αρχίζω επισήμως και ξεκινώ το νέο Μου έργο. Η διαφορά μεταξύ του χτισίματος της βασιλείας και του χτισίματος της εκκλησίας είναι ότι στο χτίσιμο της εκκλησίας εργάστηκα σε μια ανθρώπινη φύση που κυβερνιόταν από τη θεϊκή φύση. Αντιμετώπισα άμεσα την παλαιά φύση του ανθρώπου, αποκάλυψα άμεσα τον άσχημο εαυτό του ανθρώπου και εξέθεσα την ουσία του ανθρώπου. Ως αποτέλεσμα αυτού, ο άνθρωπος γνώρισε τον εαυτό του σε αυτή τη βάση, και έτσι ήταν πεπεισμένος στην καρδιά και στα λόγια. Στο χτίσιμο της βασιλείας ενεργώ άμεσα μέσω της θεϊκής Μου φύσης και επιτρέπω σε όλους τους ανθρώπους να γνωρίζουν τι έχω και είμαι, βασιζόμενοι στη γνώση των λόγων Μου, με απώτερο στόχο να τους επιτρέψω να επιτύχουν τη γνώση Μου όσο είμαι Ενσαρκωμένος. Έτσι τελειώνει η επιδίωξη όλων των ανθρώπων για τον αόριστο Θεό και έτσι σταματούν εκείνοι να έχουν μες στην καρδιά τους τον Θεό στον ουρανό· δηλαδή, επιτρέπω στην ανθρωπότητα να γνωρίσει τις πράξεις που επιτελώ ενώ είμαι ενσαρκωμένος, κι έτσι θα ολοκληρωθεί ο χρόνος Μου στη γη.

Το χτίσιμο της βασιλείας απευθύνεται κατευθείαν στο πνευματικό βασίλειο. Με άλλα λόγια, η μάχη του πνευματικού βασιλείου καθίσταται σαφής άμεσα μεταξύ όλων των ανθρώπων Μου και από αυτό μπορεί κανείς να δει ότι όλοι οι άνθρωποι αγωνίζονται πάντα όχι μόνο στην εκκλησία αλλά ακόμα περισσότερο στην Εποχή της Βασιλείας και ότι, αν και ο άνθρωπος ζει στη σάρκα, το πνευματικό βασίλειο αποκαλύπτεται άμεσα, και ο άνθρωπος έρχεται σε επαφή με τη ζωή του πνευματικού βασιλείου. Έτσι, όταν αρχίζετε να είστε πιστοί, θα πρέπει να προετοιμαστείτε σωστά για το επόμενο μέρος του έργου Μου. Θα πρέπει να παραδώσετε όλη σας την καρδιά και μόνο τότε μπορείτε να ικανοποιήσετε την καρδιά Μου.

Δεν με νοιάζει καθόλου τι έκανε προηγουμένως ο άνθρωπος στην εκκλησία. Σήμερα, είναι στη βασιλεία. Στο σχέδιό Μου, ο Σατανάς ακολουθεί κατά πόδας κάθε βήμα και, καθώς είναι το αντιθετικό στοιχείο της σοφίας Μου, προσπαθεί πάντα να βρει τρόπους και μέσα για να διαταράξει το αρχικό Μου σχέδιο. Αλλά θα μπορούσα να υποκύνω στις απατηλές δολοπλοκίες του; Τα πάντα στον ουρανό και στη γη υπηρετούν Εμένα —θα μπορούσαν οι απατηλές δολοπλοκίες του Σατανά να είναι διαφορετικές; Αυτή είναι ακριβώς η τομή της σοφίας Μου, και είναι ακριβώς αυτό που είναι θαυμαστό ως προς τις πράξεις Μου και είναι η αρχή με την οποία πραγματοποιείται ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισής Μου. Κατά την εποχή της οικοδόμησης της βασιλείας, εξακολουθώ να μην αποφεύγω τα δόλια σχέδια του Σατανά, αλλά συνεχίζω να κάνω το έργο που πρέπει. Απ' όλο το σύμπαν και τα πάντα, έχω επιλέξει τις πράξεις του Σατανά ως το αντιθετικό στοιχείο Μου. Δεν είναι αυτή η σοφία Μου; Αυτό δεν είναι ακριβώς το θαυμαστό στοιχείο στο έργο Μου; Με την ευκαιρία της εισόδου στην Εποχή της Βασιλείας, εμφανίζονται τεράστιες αλλαγές σε όλα τα πράγματα στον ουρανό και στη γη και όλοι γιορτάζουν και χαίρονται. Είστε διαφορετικοί; Ποιος δεν αισθάνεται τόση γλύκα όσο το μέλι στην καρδιά του; Ποιος δεν ξεχειλίζει από χαρά στην καρδιά του; Ποιος δεν χορεύει με χαρά; Ποιος δεν μιλάει με λόγια επαινετικά;

Για όλα αυτά για τα οποία μίλησα και ανέφερα παραπάνω, καταλαβαίνετε τους στόχους και την προέλευση των λόγων Μου, ή μήπως όχι; Αν δεν το ρωτούσα αυτό, οι περισσότεροι άνθρωποι θα πίστευαν ότι απλώς φλυαρώ και δεν θα μπορούσαν να εντοπίσουν την πηγή των λόγων Μου. Εάν τους σκεφτείτε προσεκτικά, θα γνωρίσετε τη σπουδαιότητα των λόγων Μου. Θα ήταν καλό να τους διαβάσεις προσεκτικά: Ποιος από αυτούς δεν σε ωφελεί; Ποιος από αυτούς δεν είναι κατάλληλος για την ανάπτυξη της ζωής σου; Ποιοι από αυτούς δεν μιλούν για την πραγματικότητα του πνευματικού βασιλείου; Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει αρμονία ή λογική στα λόγια Μου, ότι δεν έχουν καμία εξήγηση και ερμηνεία. Είναι τα λόγια Μου όντως τόσο αφηρημένα και ακατανόητα; Αλήθεια υποτάσσεστε στα λόγια Μου; Δέχεστε πραγματικά τα λόγια Μου; Δεν τα αντιμετωπίζετε ως παιχνίδια; Δεν τα χρησιμοποιείς ως ρούχα για να καλύψεις την άσχημη εμφάνισή σου; Σε αυτόν τον αχανή κόσμο, ποιος έχει προσωπικά εξεταστεί από Μένα; Ποιος έχει προσωπικά ακούσει τα λόγια του Πνεύματός Μου; Τόσο πολλοί άνθρωποι πηγαίνουν ψηλαφιστά και αναζητούν μες στο σκοτάδι, τόσο πολλοί προσεύχονται εν μέσω αντιξοοτήτων, τόσο πολλοί παρακολουθούν

ελπίζοντας, ενώ πεινούν και κρυώνουν, τόσο πολλοί είναι δέσμιοι του Σατανά, όμως και τόσο πολλοί δεν ξέρουν πού να στραφούν, τόσο πολλοί Με προδίδουν εν μέσω ευτυχίας, τόσο πολλοί είναι αγνώμονες και τόσο πολλοί είναι πιστοί στα απατηλά σχέδια του Σατανά. Ποιος από εσάς είναι ο Ιώβ; Ποιος είναι ο Πέτρος; Γιατί έκανα επανειλημμένες αναφορές στον Ιώβ; Και γιατί αναφέρθηκα στον Πέτρο τόσες πολλές φορές; Έχετε αντιληφθεί ποτέ τις ελπίδες Μου για εσάς; Θα πρέπει να αφιερώσετε περισσότερο χρόνο για να αναλογιστείτε τέτοια πράγματα.

Ο Πέτρος ήταν πιστός σ' Εμένα για πολλά χρόνια, όμως ποτέ δεν γκρίνιαζε και η καρδιά του δεν παραπονιόταν· ακόμα και ο Ιώβ δεν ήταν αντάξιός του. Κατά τη διάρκεια των αιώνων και οι άγιοι, επίσης, ήταν πολύ κατώτεροι από αυτόν. Δεν επεδίωξε μόνο να Με γνωρίσει, αλλά κατάφερε να Με γνωρίσει κατά τη διάρκεια της περιόδου που ο Σατανάς υλοποιούσε τα παραπλανητικά του σχέδια. Αυτό τον οδήγησε σε πολλά χρόνια υπηρεσίας, τα οποία ήταν αρεστά στην καρδιά Μου, με αποτέλεσμα να μην τον εκμεταλλευτεί ποτέ ο Σατανάς. Ο Πέτρος εφάρμοσε την πίστη του Ιώβ, αλλά αντιλήφθηκε επίσης σαφώς τις αδυναμίες του. Αν και ο Ιώβ είχε μεγάλη πίστη, δεν γνώριζε τα θέματα του πνευματικού βασιλείου και έτσι είπε πολλά λόγια που δεν αντιστοιχούσαν στην πραγματικότητα· αυτό δείχνει ότι η γνώση του ήταν ακόμα ρηχή και ήταν αδύνατον να είναι τέλεια. Έτσι, ο Πέτρος πάντα στόχευε να κερδίσει την αίσθηση του πνεύματος και πάντα εστίαζε στην παρατήρηση της δυναμικής του πνευματικού βασιλείου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, ότι δεν ήταν μόνο σε θέση να επιβεβαιώσει κάποιες από τις επιθυμίες Μου, αλλά κατάλαβε και κάποια από τα δόλια σχέδια του Σατανά και έτσι η γνώση του για Μένα ήταν μεγαλύτερη από οποιουδήποτε άλλου κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Από τις εμπειρίες του Πέτρου δεν είναι δύσκολο να δούμε ότι αν ο άνθρωπος επιθυμεί να Με γνωρίσει, πρέπει να επικεντρωθεί στην προσεκτική εξέταση ως προς το πνεύμα. Δεν ζητώ να αφιερώσεις ένα μεγάλο ποσοστό σε Μένα εξωτερικά. Αυτό είναι δευτερεύουσας σημασίας. Αν δεν Με ξέρεις, τότε όλη η πίστη, η αγάπη και η αφοσίωση για την οποία μιλάς δεν είναι παρά αυταπάτες, είναι αφρός, και σίγουρα θα γίνεις κάποιος που καυχιέται πολύ μπροστά Μου αλλά δεν γνωρίζει τον εαυτό του και έτσι για άλλη μια φορά θα παγιδευτείς από τον Σατανά και δεν θα μπορείς να ξεφύγεις. Θα γίνεις ο υιός της απώλειας και θα γίνεις αντικείμενο καταστροφής. Αλλά εάν είσαι ψυχρός και αδιάφορος ως προς τα λόγια Μου, τότε

εσύ είσαι αναμφισβήτητα εναντίον Μου. Αυτό είναι γεγονός και καλά θα κάνεις να κοιτάξεις μέσα από την πύλη προς το πνευματικό βασίλειο στα πολυάριθμα και ποικίλα πνεύματα που παιδεύονται από Μένα. Ποιοι από αυτούς δεν ήταν παθητικοί, αδιάφοροι και μη δεκτικοί απέναντι στα λόγια Μου; Ποιοι από αυτούς δεν ήταν κυνικοί προς τα λόγια Μου; Ποιοι από αυτούς δεν προσπάθησαν να κατακρίνουν τα λόγια Μου; Ποιοι από αυτούς δεν χρησιμοποίησαν τα λόγια Μου ως αμυντικό όπλο για να προστατευθούν; Δεν επεδίωξαν να Με γνωρίσουν μέσα από τα λόγια Μου, αλλά απλώς τα χρησιμοποίησαν ως παιχνίδια για να παίξουν. Κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν Μου αντιτάχθηκαν απευθείας; Ποιος είναι τα λόγια Μου; Ποιος είναι το Πνεύμα Μου; Τόσες φορές έθεσα αυτά τα λόγια σε εσάς, όμως ήταν ποτέ οι αναζητήσεις σας υψηλότερες και σαφείς; Ήταν ποτέ οι εμπειρίες σας αληθινές; Σας υπενθυμίζω για μια ακόμη φορά: Αν δεν γνωρίζετε τα λόγια Μου, δεν τα δέχεστε και δεν τα κάνετε πράξη, τότε θα γίνετε αναπόφευκτα το αντικείμενο της παιδείσής Μου! Σίγουρα θα γίνετε θύμα του Σατανά!

29 Φεβρουαρίου 1992

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 10

Η Εποχή της Βασιλείας είναι, στο κάτω-κάτω, διαφορετική από τις προηγούμενες εποχές. Δεν αφορά το πώς φέρεται ο άνθρωπος· αντ' αυτού, έχω κατέλθει επί γης για να επιτελέσω προσωπικά το έργο Μου, κάτι που τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν ούτε να συλλάβουν ούτε να επιτύχουν. Για τόσο πολλά χρόνια, από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος, το έργο αφορούσε μόνο την οικοδόμηση της εκκλησίας, αλλά κανείς δεν ακούει ποτέ κάτι για την οικοδόμηση της βασιλείας. Παρόλο που μιλάω γι' αυτό το θέμα με το ίδιο Μου το στόμα, υπάρχει κανείς που να γνωρίζει την ουσία του; Κάποτε κατήλθα στον κόσμο των ανθρώπων και βίωσα και παρακολούθησα το μαρτύριό τους, αλλά δεν εκπλήρωσα τον σκοπό της ενσάρκωσής Μου. Μόλις ξεκίνησε η οικοδόμηση της βασιλείας, η ενσαρκωμένη σάρκα Μου άρχισε επίσημα να εκτελεί τη διακονία Μου· δηλαδή, ο Βασιλιάς της βασιλείας ανέλαβε

επίσημα την κυρίαρχη εξουσία Του. Αυτό καθιστά προφανές ότι η κάθοδος της βασιλείας στον ανθρώπινο κόσμο —κάθε άλλο παρά συνιστά απλώς μια κυριολεκτική εκδήλωση— συνιστά εκδήλωση αληθινής πραγματικότητας· αυτή είναι η μία πτυχή της σημασίας της «πραγματικότητας της άσκησης». Οι άνθρωποι δεν έχουν δει ποτέ ούτε μία από τις πράξεις Μου, ούτε έχουν ακούσει ποτέ την παραμικρή ομιλία Μου. Ακόμα κι αν είχαν δει τις πράξεις Μου, τι θα είχαν ανακαλύψει; Κι αν Με είχαν ακούσει να μιλάω, τι θα είχαν καταλάβει; Σε όλον τον κόσμο, όλοι υπάρχουν εντός του ελέους και της στοργής Μου, αλλά και όλη η ανθρωπότητα υπόκειται στην κρίση Μου, και ομοίως στις δοκιμασίες Μου. Υπήρξα σπλαχνικός και στοργικός προς τους ανθρώπους, ακόμα κι όταν όλοι είχαν διαφθαρεί ως έναν βαθμό· τους έχω επιβάλλει παιδεμα, ακόμα κι όταν όλοι είχαν υποταχθεί ενώπιον του θρόνου Μου. Εντούτοις, υπάρχει κανένας άνθρωπος που να μη βρίσκεται εν μέσω του πόνου και του ραφιναρίσματος που έχω αποστείλει; Τόσοι άνθρωποι ψαχουλεύουν μέσα στο σκοτάδι για να βρουν το φως, και τόσοι αγωνίζονται πικρά μέσα στις δοκιμασίες τους. Ο Ιώβ είχε πίστη, κι όμως, δεν αναζητούσε διέξοδο για τον εαυτό του; Αν και ο λαός Μου μπορεί να παραμείνει σταθερός εν όψει των δοκιμασιών, υπάρχουν κανείς που, χωρίς να το λέει φωναχτά, πιστεύει κατά βάθος; Δεν ισχύει, αντιθέτως, ότι οι άνθρωποι εκφράζουν τα πιστεύω τους φωναχτά, ενώ στην καρδιά τους εξακολουθούν να τρέφουν αμφιβολίες; Δεν υπάρχουν άνθρωποι που έχουν μείνει σταθεροί στις δοκιμασίες, ή που υποτάσσονται πραγματικά όταν δοκιμάζονται. Αν δεν κάλυπτα το πρόσωπό Μου για να μη βλέπω αυτόν τον κόσμο, ολόκληρη η ανθρώπινη φυλή θα κατέρρεε υπό το πυρωμένο βλέμμα Μου, διότι δεν ζητώ τίποτα από την ανθρωπότητα.

Όταν οι χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί της βασιλείας ηχήσουν —αυτό θα συμβεί κι όταν αντηχήσουν οι επτά βροντές— αυτός ο ήχος θα συνταράξει ουρανό και γη, ταρακουνώντας τα ουράνια και πάλλοντας τις ευαίσθητες χορδές κάθε ανθρώπινου όντος. Ο ύμνος στη βασιλεία δυναμώνει πανηγυρικά στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αποδεικνύοντας ότι έχω καταστρέψει αυτό το έθνος και έχω εδραιώσει τη βασιλεία Μου. Ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι η βασιλεία Μου έχει εδραιωθεί επί γης. Αυτήν τη στιγμή, αρχίζω να στέλνω τους αγγέλους Μου σε κάθε έθνος του κόσμου, ώστε να μπορούν να ποιμάνουν τους υιούς Μου, τον λαό Μου· αυτό γίνεται, επίσης, για να καλυφθούν οι ανάγκες του επόμενου σταδίου του έργου Μου. Εντούτοις, Εγώ προσωπικά πηγαίνω στον τόπο όπου ελλοχεύει κουλουριασμένος ο

μεγάλος κόκκινος δράκοντας, και θα παλέψω μαζί του. Μόλις όλη η ανθρωπότητα καταφέρει να Με γνωρίσει μέσα από τη σάρκα και είναι σε θέση να δει τις πράξεις Μου μέσα από τη σάρκα, τότε το λημέρι του μεγάλου κόκκινου δράκοντα θα γίνει στάχτη και θα εξαφανιστεί χωρίς κανένα ίχνος. Ως λαός της βασιλείας Μου, εφόσον μισείτε τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα έως το κόκκαλο, πρέπει να ικανοποιήσετε την καρδιά Μου με τις πράξεις σας, και μ' αυτόν τον τρόπο να ντροπιάσετε τον δράκοντα. Νιώθετε πραγματικά ότι ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας είναι μισητός; Νιώθετε πραγματικά ότι είναι ο εχθρός του Βασιλιά της βασιλείας; Πιστεύετε στ' αλήθεια ότι μπορείτε να καταθέσετε υπέροχη μαρτυρία για χάρη Μου; Είστε πραγματικά σίγουροι ότι μπορείτε να νικήσετε τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα; Αυτό σας ζητώ· το μόνο που θέλω είναι να είστε σε θέση να φτάσετε μέχρι το στάδιο αυτό. Θα είστε σε θέση να το κάνετε αυτό; Έχετε την πίστη ότι μπορείτε να το καταφέρετε αυτό; Τι ακριβώς είναι ικανοί να κάνουν οι άνθρωποι; Δεν είναι καλύτερο να το κάνω Εγώ ο ίδιος; Γιατί λέω ότι κατέρχομαι προσωπικά στον τόπο όπου γίνεται η μάχη; Αυτό που θέλω είναι η πίστη σας, όχι οι πράξεις σας. Όλα τα ανθρώπινα όντα είναι ανίκανα να αποδεχτούν τα λόγια Μου ευθέως, αλλά αντιθέτως τους ρίχνουν μια λοξή ματιά. Σας έχει βοηθήσει αυτό να πετύχετε τους στόχους σας; Έχετε καταφέρει να Με γνωρίσετε με αυτόν τον τρόπο; Για να είμαι ειλικρινής, κανείς από τους ανθρώπους πάνω στη γη δεν είναι ικανός να Με κοιτάξει κατάματα, ούτε και κανείς είναι σε θέση να λάβει την καθαρή και ανόθευτη σημασία των λόγων Μου. Γι' αυτό, έχω θέσει σε κίνηση ένα πρωτοφανές έργο πάνω στη γη, προκειμένου να επιτύχω τους στόχους Μου και να εδραιώσω την αληθινή εικόνα του εαυτού Μου στις καρδιές των ανθρώπων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα δώσω ένα τέλος στην περίοδο κατά την οποία οι έννοιες ασκούν εξουσία στους ανθρώπους.

Σήμερα, όχι μόνο κατέρχομαι στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αλλά και στρέφω το πρόσωπό Μου προς ολόκληρο το σύμπαν, κάνοντας ολόκληρα τα ουράνια να σείονται. Υπάρχει κανένα μέρος που να μην υπόκειται στην κρίση Μου; Υπάρχει κανένα μέρος που να μη ζει κάτω από τις μαστιγες που εξαπολύω; Όπου κι αν πάω, έχω διασπείρει «σπόρους καταστροφής» κάθε λογής. Αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους εργάζομαι, και είναι χωρίς αμφιβολία μια πράξη σωτηρίας για τον άνθρωπο, και αυτό που του προσφέρω εξακολουθεί να είναι μια μορφή αγάπης. Θα ήθελα να δώσω τη δυνατότητα σε ακόμη περισσότερους ανθρώπους να καταφέρουν να Με γνωρίσουν, και να είναι σε θέση να

Με δουν, και κατ' αυτόν τον τρόπο να καταφέρουν να σέβονται έναν Θεό, τον οποίο δεν μπορούσαν να δουν για τόσο πολλά χρόνια, αλλά ο οποίος είναι, τη σήμερον ημέρα, πραγματικός. Για ποιον λόγο δημιούργησα τον κόσμο; Γιατί, αφότου οι άνθρωποι είχαν διαφθαρεί, δεν τους κατέστρεψα ολοσχερώς; Για ποιον λόγο ολόκληρη η ανθρωπίνη φυλή ζει εν μέσω καταστροφών; Ποιος ήταν ο σκοπός Μου που ενσαρκώθηκα; Όταν εκτελώ το έργο Μου, η ανθρωπότητα γνωρίζει τη γεύση όχι μόνο του πικρού αλλά και του γλυκού. Από όλους τους ανθρώπους στον κόσμο, ποιος δεν ζει μέσα στη χάρη Μου; Αν δεν χάριζα στα ανθρώπινα όντα υλικές ευλογίες, ποιος στον κόσμο θα μπορούσε να απολαμβάνει αφθονία; Μήπως το ότι σας δόθηκε η δυνατότητα να λάβετε τη θέση σας ως ο λαός Μου είναι ευλογία; Αν δεν ήσαστε ο λαός Μου αλλά, αντ' αυτού, πάροχοι υπηρεσιών, δεν θα υπήρχατε εντός των ευλογιών Μου; Κανείς σας δεν είναι ικανός να συλλάβει την προέλευση των λόγων Μου. Οι άνθρωποι —αντί να εκτιμήσουν τους τίτλους που τους έχω απονείμει, πάρα πολλοί, λόγω του τίτλου «πάροχος υπηρεσιών», τρέφουν δυσαρέσκεια στις καρδιές τους και πάρα πολλοί, λόγω του τίτλου «ο λαός Μου», καλλιεργούν αγάπη για Μένα στις καρδιές τους. Κανείς δεν θα πρέπει να πάει να Με ξεγελάσει· τα μάτια Μου βλέπουν τα πάντα! Ποιος από εσάς λαμβάνει πρόθυμα, ποιος από εσάς υπακούει πλήρως; Αν δεν ηχούσαν οι χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί της βασιλείας, θα ήσαστε στ' αλήθεια σε θέση να υποταχθείτε μέχρις εσχάτων; Το τι μπορούν να κάνουν και να σκεφτούν οι άνθρωποι, και σε ποιο σημείο είναι σε θέση να φτάσουν —όλα αυτά τα έχω προκαθορίσει εδώ και πολύ καιρό.

Η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων αποδέχεται το πυρ Μου υπό το φως της όψης Μου. Η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων, εμπνευσμένη από την ενθάρρυνσή Μου, ξεσηκώνεται για να ριχτεί στην αναζήτηση. Όταν οι δυνάμεις του Σατανά επιτίθενται στον λαό Μου, είμαι εκεί για να τις αποκρούσω· όταν οι ραδιουργίες του Σατανά προκαλούν όλεθρο στη ζωή του, κάνω τον Σατανά να τραπεί σε άτακτη φυγή, να εξαφανιστεί ανεπιστρεπτί. Στη γη, κάθε λογής κακά πνεύματα παραμονεύουν διαρκώς για να βρουν ένα μέρος να αναπαυτούν, και ψάχνουν αδιάκοπα για ανθρώπινα πτώματα προς βορά. Λαέ Μου! Πρέπει να παραμείνεις υπό τη φροντίδα και την προστασία Μου. Μην είσαι ποτέ έκλυτος! Μη συμπεριφέρεσαι ποτέ απερίσκεπτα! Θα πρέπει να προσφέρεις την αφοσίωσή σου στον οίκο Μου, και μόνο με την αφοσίωση μπορείς να εξαπολύσεις αντεπίθεση ενάντια στα κόλπα του διαβόλου. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να συμπεριφερθείς όπως στο παρελθόν,

κάνοντας άλλα μπροστά Μου κι άλλα πίσω από την πλάτη Μου· αν φέρεσαι έτσι, τότε είσαι ήδη πέραν κάθε λύτρωσης. Δεν έχω εκφράσει υπεραρκετά λόγια σαν κι αυτά; Ακριβώς επειδή η παλαιά φύση του ανθρώπου είναι αδιόρθωτη πρέπει να απευθύνω επανειλημμένες υπενθυμίσεις στους ανθρώπους. Μη βαριέστε! Όλα όσα λέω είναι για χάρη της εξασφάλισης της μοίρας σας! Αυτό που χρειάζεται ο Σατανάς είναι ακριβώς ένας φαύλος και ρυπαρός τόπος· όσο πιο πολύ απέχετε από τη λύτρωση και όσο πιο έκλυτοι είστε, αρνούμενοι να συγκρατηθείτε, τόσο περισσότερο τα ακάθαρτα αυτά πνεύματα θα επωφελούνται κάθε ευκαιρίας να διεισδύσουν μέσα σας. Αν έχετε φτάσει σε αυτό το σημείο, τότε η αφοσίωσή σας δεν θα είναι παρά ανούσια φλυαρία, χωρίς κανένα απολύτως έρεισμα στην πραγματικότητα, και τα ακάθαρτα πνεύματα θα καταβροχθίσουν την αποφασιστικότητά σας και θα τη μετατρέψουν σε ανυπακοή και σατανικές ραδιουργίες που θα χρησιμοποιηθούν για να διαταραχθεί το έργο Μου. Από εκείνο το σημείο, θα μπορούσα να σας πατάξω ανά πάσα στιγμή. Κανείς δεν κατανοεί τη σοβαρότητα αυτής της κατάστασης· όλοι οι άνθρωποι απλώς αγνοούν αυτά που ακούν, και δεν είναι ούτε στο ελάχιστο προσεκτικοί. Δεν θυμάμαι τι γινόταν στο παρελθόν· εξακολουθείς όντως να περιμένεις από Μένα να είμαι επιεικής απέναντί σου, «ξεχνώντας» για άλλη μια φορά; Παρόλο που οι άνθρωποι Μού έχουν εναντιωθεί, Εγώ δεν θα τους κρατήσω κακία, διότι το ανάστημά τους είναι υπερβολικά μικρό, οπότε δεν έχω υπερβολικά υψηλές προσδοκίες από εκείνους. Το μόνο που απαιτώ είναι να μην είναι έκλυτοι και να είναι εγκρατείς. Σίγουρα δεν είναι πέραν των δυνατοτήτων σας να ανταποκριθείτε σε αυτήν τη μοναδική προϋπόθεση, σωστά; Οι περισσότεροι άνθρωποι περιμένουν να τους αποκαλύψω ακόμη περισσότερα μυστήρια για να τα απολαύσουν με τα μάτια τους. Ωστόσο, ακόμα κι αν καταλάβαινες τελικά όλα τα μυστήρια των ουρανών, τι ακριβώς θα μπορούσες να κάνεις με αυτήν τη γνώση; Θα αυξανόταν η αγάπη σου για Μένα; Θα πυροδοτείτο η αγάπη σου για Μένα; Δεν υποτιμώ τους ανθρώπους, ούτε καταλήγω σε ετυμηγορία γι' αυτούς ελαφρά τη καρδία. Εάν αυτές δεν ήταν οι πραγματικές συνθήκες των ανθρώπων, ποτέ δεν θα τους έστεφα τόσο απερίσκεπτα με τις ετικέτες αυτές. Αναλογιστείτε το παρελθόν: Πόσες φορές σας έχω συκοφαντήσει; Πόσες φορές σας έχω υποτιμήσει; Πόσες φορές σας έχω κοιτάξει χωρίς να λάβω καθόλου υπόψη Μου τις πραγματικές σας περιστάσεις; Πόσες φορές δεν κατάφεραν οι ομιλίες Μου να σας κερδίσουν ολόψυχα; Πόσες φορές έχω μιλήσει χωρίς να αγγίξω μια χορδή βαθιά μέσα σας; Ποιος από εσάς έχει διαβάσει τα λόγια Μου χωρίς φόβο και τρόμο, τρομοκρατημένος ότι θα σας πετάξω στο πηγάδι της

αβύσσου; Ποιος δεν υπομένει τις δοκιμασίες μέσα από τα λόγια Μου; Μέσα στις ομιλίες Μου υπάρχει εξουσία, αλλά αυτό δεν αποσκοπεί στην επιβολή κρίσης στους ανθρώπους· αντίθετα, έχοντας επίγνωση των πραγματικών περιστάσεών τους, συνεχώς εκδηλώνω σ' αυτούς το νόημα που ενυπάρχει στα λόγια Μου. Στην πραγματικότητα, υπάρχει κανείς που να είναι ικανός να αναγνωρίσει την παντοδυναμία Μου στα λόγια Μου; Υπάρχει κανείς που να μπορεί να λάβει τον καθαρότερο χρυσό από τον οποίο είναι φτιαγμένα τα λόγια Μου; Μα πόσα λόγια έχω εκφέρει; Τα έχει διαφυλάξει κανείς ποτέ σαν θησαυρό;

3 Μαρτίου 1992

Ο ύμνος της βασιλείας

Τα πλήθη Με επευφημούν, τα πλήθη Με δοξάζουν· όλα τα στόματα προφέρουν το όνομα του μοναδικού αληθινού Θεού, όλοι οι άνθρωποι σηκώνουν τα μάτια τους για να παρακολουθήσουν τις πράξεις Μου. Η βασιλεία κατέρχεται στον κόσμο των ανθρώπων, η υπόστασή Μου είναι πλούσια και άφθονη. Ποιος δεν θα ευφραινόταν μπρος σ' αυτό; Ποιος δεν θα χόρευε από χαρά; Ω, Σιών! Ύψωσε το θριαμβευτικό σου λάβαρο για να Με τιμήσεις! Τραγουδά τον θριαμβευτικό ύμνο της νίκης για να διαδώσεις το άγιο όνομά Μου! Όλη η κτίση μέχρι τα πέρατα της γης! Σπεύστε να εξαγνιστείτε ώστε να μπορέσετε να γίνετε προσφορές σε Μένα! Αστερισμοί ψηλά στον ουρανό! Σπεύστε να επιστρέψετε στις θέσεις σας για να δείξετε την ισχυρή δύναμή Μου στο στερέωμα! Ακούω τις φωνές των ανθρώπων στη γη, οι οποίοι εκφράζουν την απέραντη αγάπη, τον απέραντο σεβασμό τους για Μένα στους ύμνους τους! Την ημέρα αυτή, όταν όλη η κτίση επανέλθει στη ζωή, κατέρχομαι στον κόσμο των ανθρώπων. Τη στιγμή αυτή, στην παρούσα αυτή συγκυρία, όλα τα λουλούδια ανθίζουν ξέφρενα, όλα τα πουλιά κελαηδούν θαρρείς με μια φωνή, τα πάντα πάλλονται από χαρά! Στον ήχο του χαιρετισμού της βασιλείας, η βασιλεία του Σατανά καταρρέει, καταστρέφεται υπό τη βροντή του ύμνου της βασιλείας, και δεν πρόκειται να εγερθεί ποτέ ξανά!

Ποιος στη γη τολμά να ξεσηκωθεί και να αντισταθεί; Καθώς κατέρχομαι στη γη, φέρνω πυρ, φέρνω οργή, φέρνω καταστροφές κάθε είδους. Τα γήινα βασίλεια είναι τώρα η βασιλεία Μου! Ψηλά στον ουρανό, τα σύννεφα κυλούν και κυματίζουν· κάτω από τον ουρανό, οι λίμνες

και τα ποτάμια φουσκώνουν και εύθυμα παράγουν μια συγκινητική μελωδία. Τα ζώα που αναπαύονται ξεπροβάλλουν από τις φωλιές τους, και όλοι οι λαοί αφυπνίζονται από τον λήθαργό τους από Μένα. Η ημέρα που περιμένουν οι πολυάριθμοι λαοί έχει έλθει επιτέλους! Μου προσφέρουν τους πιο όμορφους ύμνους!

Αυτήν την όμορφη στιγμή, αυτήν τη συναρπαστική στιγμή,

παντού αντηχούν αίνои, πάνω στους ουρανούς και κάτω στη γη. Ποιος δεν θα ενθουσιαζόταν με αυτό;

Ποιου η καρδιά δεν θα ευφραινόταν; Ποιος δεν θα έκλαιγε μπρος σ' αυτήν τη σκηνή;

Ο ουρανός δεν είναι ο παλιός ουρανός, τώρα είναι ο ουρανός της βασιλείας.

Η γη δεν είναι η γη που ήταν, τώρα είναι άγιος τόπος.

Μετά από μια δυνατή βροχή, ο βρόμικος παλαιός κόσμος φτιάχνεται εξ ολοκλήρου από την αρχή.

Τα βουνά αλλάζουν... τα ύδατα αλλάζουν...

και οι άνθρωποι αλλάζουν... τα πάντα αλλάζουν...

Αχ, σιωπηλά βουνά! Εγερθείτε και χορέψτε για Μένα!

Αχ, στάσιμα νερά! Εμπρός, κυλήστε ελεύθερα!

Εσείς οι άνθρωποι που ονειρεύεστε! Αφυπνιστείτε και ξεκινήστε την επιδίωξή σας!

Έχω έλθει... Είμαι Βασιλιάς...

Όλοι οι άνθρωποι θα δουν με τα μάτια τους το πρόσωπό Μου, θα ακούσουν με τα αυτιά τους τη φωνή Μου,

θα βιώσουν οι ίδιοι τη ζωή της βασιλείας...

Τόσο γλυκιά... τόσο όμορφη...

Αξέχαστη... αλησμόνητη...

Στην πυρά της οργής Μου, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας παλεύει·

στη μεγαλειώδη κρίση Μου, οι διάβολοι δείχνουν την πραγματική μορφή τους·
στα αυστηρά Μου λόγια, όλοι οι άνθρωποι νιώθουν μεγάλη ντροπή και δεν έχουν πού να
κρυφτούν.
Θυμούνται το παρελθόν, όταν Με περιγελούσαν και Με χλεύαζαν.
Δεν υπήρξε ποτέ καιρός που να μην έκαναν επίδειξη, δεν υπήρξε ποτέ καιρός που να μη Με
αψηφούσαν.
Σήμερα, ποιος δεν θρηνεί; Ποιος δεν νιώθει μεταμέλεια;
Ολόκληρος ο σύμπαν κόσμος είναι γεμάτος δάκρυα...
γεμάτος χαρμόσυνους ήχους... γεμάτος γέλια...
Ασύγκριτη χαρά... χαρά που δεν συγκρίνεται...
Συνεχόμενος ήχος του ψιλόβροχου... στροβιλισμός μεγάλων νιφάδων χιονιού...
Μέσα στους ανθρώπους, η χαρά αναμειγνύεται με τη λύπη... κάποιοι γελούν...
κάποιοι κλαίνε γοερά... και άλλοι επευφημούν...
Θαρρείς κι όλοι έχουν ξεχάσει... αν πρόκειται για μια άνοιξη γεμάτη βροχές και συννεφίες,
ένα καλοκαίρι με λουλούδια που ανθίζουν απότομα, ένα φθινόπωρο πλούσιας συγκομιδής
ή έναν χειμώνα κρύο σαν τον παγετό και τον πάγο, κανείς δεν ξέρει...
Στον ουρανό τα σύννεφα πλανώνται, στη γη οι ωκεανοί στροβιλίζονται.
Οι υιοί κουνούν τα χέρια τους... οι άνθρωποι κουνούν τα πόδια τους καθώς χορεύουν...
Οι άγγελοι επί το έργον... οι άγγελοι ποιμαίνουν...
Όλοι οι άνθρωποι στη γη είναι πολυάσχολοι και τα πάντα στη γη πολλαπλασιάζονται.

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 12

Όταν η αστραπή εξέρχεται από την Ανατολή —ακριβώς τη στιγμή που αρχίζω να μιλάω— τη στιγμή που η αστραπή εξέρχεται, ολόκληρα τα ουράνια φωτίζονται και μια μεταμόρφωση λαμβάνει χώρα σε όλα τα άστρα. Είναι θαρρείς και έχει οργανωθεί ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Κάτω από την λάμψη αυτής της στήλης φωτός από την Ανατολή, όλοι οι άνθρωποι αποκαλύπτονται στην αρχική τους μορφή, με μάτια θαμπωμένα, με τη σύγχυση να τους εμποδίζει. Ακόμα λιγότερο δε, είναι σε θέση να κρύψουν τα άσχημα χαρακτηριστικά τους. Και πάλι, είναι σαν ζώα που τρέπονται σε φυγή από το φως Μου και αναζητούν καταφύγιο σε σπηλιές στα βουνά. Εντούτοις, κανένας από αυτούς δεν μπορεί να απαλειφθεί μέσα από το φως Μου. Όλοι οι άνθρωποι είναι συγκλονισμένοι, όλοι περιμένουν, όλοι παρακολουθούν. Με την έλευση του φωτός Μου, όλοι χαίρονται την ημέρα που γεννήθηκαν, και παρομοίως όλοι καταριούνται την ημέρα που γεννήθηκαν. Τα συγκρουόμενα συναισθήματα είναι αδύνατο να εκφραστούν. Τα δάκρυα της αυτοτιμωρίας σχηματίζουν ποτάμια, μεταφέρονται από το ορμητικό ρεύμα, κι εξαφανίζονται δίχως ίχνος από τη μια στιγμή στην άλλη. Για άλλη μια φορά, η ημέρα Μου πλησιάζει το ανθρώπινο γένος, για άλλη μια φορά ξεσηκώνει το ανθρώπινο γένος, δίνοντας στην ανθρωπότητα ένα σημείο από το οποίο θα κάνει μια νέα αρχή. Η καρδιά Μου χτυπά και, ακολουθώντας τον ρυθμό της καρδιάς Μου, τα βουνά αναπηδούν από χαρά, τα νερά χορεύουν με χαρά, και τα κύματα, κρατώντας τον ρυθμό, χτυπούν στους βραχώδεις υφάλους. Είναι δύσκολο να εκφράσω αυτό που έχω στην καρδιά Μου. Θέλω όλα τα ακάθαρτα πράγματα να γίνουν στάχτη κάτω από το βλέμμα Μου, θέλω να χαθούν όλοι οι γιοι της ανυπακοής από τα μάτια Μου, να πάψουν πια να υπάρχουν. Όχι μόνο έχω κάνει μια νέα αρχή στον τόπο κατοικίας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, έχω επίσης ξεκινήσει νέο έργο στο σύμπαν. Σύντομα τα βασίλεια της γης θα γίνουν η βασιλεία Μου. Σύντομα τα βασίλεια της γης θα παύσουν να υφίστανται για πάντα εξαιτίας της βασιλείας Μου, επειδή έχω ήδη νικήσει, επειδή επέστρεψα θριαμβευτής. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει εξαντλήσει όλα τα πιθανά μέσα για να διαταράξει το σχέδιό Μου, ελπίζοντας να σβήσει το έργο Μου πάνω στη γη, αλλά είναι δυνατόν να Με αποθαρρύνουν τα δόλια

τεχνάσματά του; Είναι δυνατόν να φοβηθώ και να χάσω την αυτοπεποίθησή Μου από τις απειλές του; Δεν υπήρξε ποτέ ούτε ένα ον στον ουρανό ή στη γη που δεν κρατώ στην παλάμη του χεριού Μου. Πόσο περισσότερο αληθεύει αυτό για τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, αυτό το όργανο που Με υπηρετεί ως αντιθετικό στοιχείο; Δεν είναι επίσης ένα αντικείμενο που πρόκειται να χειραγωγηθεί από τα χέρια Μου;

Την εποχή της ενσάρκωσής Μου στον ανθρώπινο κόσμο, η ανθρωπότητα έφθασε χωρίς να το καταλάβει σ' αυτήν την ημέρα με την καθοδήγηση του χεριού Μου, κατάφερε να Με γνωρίσει χωρίς να το καταλάβει. Όμως, για το πώς να περπατήσει το μονοπάτι που βρίσκεται μπροστά, κανείς δεν έχει καμιά ιδέα, κανείς δεν γνωρίζει και πολύ λιγότερο δε, κανείς δεν έχει ιδέα σε ποια κατεύθυνση θα τον πάει αυτό το μονοπάτι. Μόνο με τον Παντοδύναμο που τον παρακολουθεί θα μπορεί κανείς να διαβεί το μονοπάτι μέχρι τέλους. Μόνο με την καθοδήγηση της αστραπής στην Ανατολή θα είναι σε θέση να διασχίσει το κατώφλι που οδηγεί στη βασιλεία Μου. Μεταξύ των ανθρώπων, δεν υπήρξε ποτέ κανείς που να έχει δει το πρόσωπό Μου, που να έχει δει την αστραπή στην Ανατολή. Πολύ λιγότερο δε, υπάρχει κανείς που έχει ακούσει τη φωνή που έρχεται από τον θρόνο Μου; Πράγματι, από πολύ παλιά, ούτε ένας άνθρωπος δεν έχει έρθει απευθείας σε επαφή με την υπόστασή Μου. Σήμερα μόνο, αφού έχω έλθει στον κόσμο, έχουν οι άνθρωποι την ευκαιρία να Με δουν. Αλλά ακόμα και τώρα, οι άνθρωποι ακόμα δεν Με γνωρίζουν, καθώς κοιτούν μόνο το πρόσωπό Μου και ακούν μόνο τη φωνή Μου, χωρίς να καταλαβαίνουν τι εννοώ. Όλα τα ανθρώπινα όντα είναι έτσι. Εφόσον ανήκετε στον λαό Μου, δεν νιώθετε βαθιά υπερηφάνεια όταν βλέπετε το πρόσωπό Μου; Και δεν αισθάνεστε απόλυτη ντροπή, γιατί δεν Με γνωρίζετε; Περπατώ ανάμεσα στους ανθρώπους και ζω ανάμεσα στους ανθρώπους, διότι έχω ενσαρκωθεί και έχω έλθει στον ανθρώπινο κόσμο. Ο στόχος μου δεν είναι μόνο να επιτρέψω στην ανθρωπότητα να κοιτάξει τη σάρκα Μου. Το πιο σημαντικό είναι να επιτρέψω στην ανθρωπότητα να Με γνωρίσει. Επιπλέον, μέσω της ενσάρκωσής Μου, θα καταδικάσω την ανθρωπότητα για τις αμαρτίες της. Μέσω της ενσάρκωσής Μου, θα αφανίσω τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και θα εξολοθρεύσω τη φωλιά του.

Αν και οι άνθρωποι που κατοικούν στη γη είναι τόσο πολυάριθμοι όσο και τα άστρα, τους ξέρω όλους τόσο καλά σαν την παλάμη του χεριού Μου. Και παρόλο που τα ανθρώπινα όντα που Με «αγαπούν» είναι εξίσου αναρίθμητα σαν την άμμο της θάλασσας, επιλέγω μόνο λίγους: μόνο εκείνους που επιδιώκουν το λαμπρό φως, που δεν περιλαμβάνονται σε εκείνους

που Με «αγαπούν». Δεν υπερεκτιμώ τον άνθρωπο, ούτε τον υποτιμώ. Αντιθέτως, θέτω απαιτήσεις στον άνθρωπο σύμφωνα με τα φυσικά χαρακτηριστικά του, οπότε αυτό που ζητώ είναι το είδος του ανθρώπου που Με αναζητά ειλικρινά —αυτό γίνεται προκειμένου να επιτύχω τον στόχο Μου κατά την επιλογή των ανθρώπων. Υπάρχουν αναρίθμητα άγρια θηρία στα βουνά, αλλά όλα είναι τόσο ήμερα σαν πρόβατα ενώπιόν Μου. Άγνωστα μυστήρια κρύβονται κάτω από τον ωκεανό, αλλά παρουσιάζονται σ' Εμένα ξεκάθαρα όπως τα πάντα επί προσώπου γης. Πάνω στα ουράνια υπάρχουν σφαίρες στις οποίες ο άνθρωπος δεν θα μπορέσει να φτάσει ποτέ, εντούτοις περιδιαβαίνω ελεύθερα αυτές τις απρόσιτες σφαίρες. Ο άνθρωπος δεν Με αναγνώρισε ποτέ στο φως, αλλά Με είδε μόνο στον κόσμο του σκότους. Δεν βρίσκεστε ακριβώς στην ίδια κατάσταση σήμερα; Στο αποκορύφωμα των μεγάλων ξεσπασμάτων μανίας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα ενδύθηκα επίσημα τη σάρκα για να επιτελέσω το έργο Μου. Όταν ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας αποκάλυψε την αληθινή του μορφή για πρώτη φορά, έγινα μάρτυρας του ονόματός Μου. Όταν περιδιάβαινα τους δρόμους της ανθρωπότητας, ούτε ένα πλάσμα, ούτε ένας άνθρωπος, δεν ξύπνησε ξαφνιασμένος οπότε, όταν ενσαρκώθηκα στον ανθρώπινο κόσμο, κανείς δεν το γνώριζε. Εντούτοις, όταν κατά την ενσάρκωσή Μου, ξεκίνησα το έργο Μου, τότε η ανθρωπότητα ξύπνησε ξαφνιασμένη από τα όνειρά της εξαιτίας της βροντερής Μου φωνής, και από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε να ζει υπό την καθοδήγησή Μου. Μεταξύ του λαού Μου, ξεκίνησα και πάλι νέο έργο. Το γεγονός ότι έχω πει πως το έργο Μου στη γη δεν έχει τελειώσει αρκεί για να καταδείξει ότι ο λαός Μου, για τον οποίο μιλώ, δεν είναι αυτός που χρειάζομαι μες στην καρδιά Μου, εντούτοις εξακολουθώ να επιλέγω κάποιους μέσα από τον λαό αυτόν. Από αυτό γίνεται εμφανές ότι όχι μόνο δίνω τη δυνατότητα στον λαό Μου να γνωρίσει τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά επίσης τον εξαγνίζω. Λόγω της αυστηρότητας των διοικητικών διαταγμάτων Μου, η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων εξακολουθεί να κινδυνεύει να αφανιστεί από Μένα. Αν δεν καταβάλλετε κάθε δυνατή προσπάθεια για να αντιμετωπίσετε τον εαυτό σας, να καθυποτάξετε το ίδιο σας το σώμα, αν δεν το κάνετε αυτό, θα γίνετε σίγουρα αντικείμενο άξιο της περιφρόνησης και της απόρριψής Μου, θα ριχτείτε στην κόλαση, ακριβώς όπως ο Παύλος έλαβε το παίδεμα απευθείας από τα χέρια Μου, από το οποίο δεν υπήρχε διαφυγή. Μήπως ανακαλύψατε κάτι στα λόγια Μου; Όπως και πριν, εξακολουθώ να έχω την πρόθεση να εξαγνίσω την εκκλησία, να συνεχίσω να εξαγνίζω τους ανθρώπους που χρειάζομαι, επειδή είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι καθ' όλα άγιος και άμωμος. Θα κάνω τον ναό Μου όχι μόνο να ιριδίζει με τα χρώματα του ουράνιου τόξου, αλλά και πεντακάθαρο, με εσωτερικό που να είναι αντάξιο της

εξωτερικής του εικόνας. Παρουσία Μου, θα πρέπει όλοι σας να αναλογιστείτε ό,τι κάνατε στο παρελθόν, και να δείτε αν μπορείτε σήμερα να αποφασίσετε να Μου προσφέρετε την απόλυτη ικανοποίηση στην καρδιά Μου.

Ο άνθρωπος όχι μόνο δεν Με γνωρίζει στη σάρκα Μου, αλλά, πολύ περισσότερο, δεν έχει καταφέρει να κατανοήσει τον ίδιο τον εαυτό του που κατοικεί σε ένα σαρκικό σώμα. Για τόσο πολλά χρόνια, τα ανθρώπινα όντα Με εξαπατούν, Μου συμπεριφέρονται σαν εξωτερικό επισκέπτη. Τόσο πολλές φορές με έκλεισαν έξω από «την πόρτα» του σπιτιού τους· τόσο πολλές φορές δεν μου έδωσαν σημασία, ενώ στέκονταν ενώπιόν Μου· τόσο πολλές φορές Με έχουν απαρνηθεί μεταξύ άλλων ανθρώπων· τόσο πολλές φορές Με έχουν αρνηθεί μπροστά στον διάβολο· και τόσο πολλές φορές Μου έχουν επιτεθεί με την αντιλογία τους. Παρόλ' αυτά, δεν καταγράφω τις αδυναμίες του ανθρώπου, ούτε λόγω της ανυπακοής του ζητώ οδόντα αντί οδόντος. Το μόνο που έχω κάνει είναι να παρέχω φάρμακα για τις ασθένειές του, για να θεραπεύσω τις ανίατες νόσους του, αποκαθιστώντας έτσι την υγεία του, έτσι ώστε να μπορέσει τελικά να Με γνωρίσει. Δεν έκανα όλα όσα έκανα χάριν της επιβίωσης της ανθρωπότητας, για να δώσω στην ανθρωπότητα μια ευκαιρία στη ζωή; Πολλές φορές ήλθα στον κόσμο των ανθρώπων, αλλά οι άνθρωποι, επειδή ήλθα με το δικό Μου πρόσωπο στον κόσμο, δεν μου έδωσαν καμία σημασία. Αντιθέτως, καθένας ενεργούσε όπως έκρινε σωστό και αναζητούσε μια διέξοδο για τον ίδιο. Πού να ξέρουν ότι κάθε δρόμος κάτω από τον ουρανό προέρχεται από τα χέρια Μου! Πού να ξέρουν ότι κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό υπόκειται στη χειροτονία Μου! Ποιος από εσάς τολμά να νιώσει πικρία στην καρδιά του; Ποιος από εσάς τολμάει ελαφρά τη καρδιά να προσέλθει σε έναν διακανονισμό; Απλώς επιτελώ ήσυχα το έργο Μου εν μέσω των ανθρώπων, και τίποτα άλλο. Αν, κατά τη διάρκεια της περιόδου της ενσάρκωσής Μου, δεν είχα δείξει συμπόνια για την αδυναμία του ανθρώπου, τότε όλη η ανθρωπότητα, μόνο και μόνο λόγω της ενσάρκωσής Μου, θα τρελαινόταν από τον φόβο και, ως εκ τούτου, θα έπεφτε στον Άδη. Μόνο επειδή Εγώ ταπεινώθηκα και κρύφτηκα ξέφυγε η ανθρωπότητα από την καταστροφή, έχει λυτρωθεί από το παιδεμά Μου και έτσι έφτασε στο σήμερα. Έχοντας επίγνωση του πόσο δύσκολο είναι να φτάσετε στο σήμερα, δεν θα έπρεπε να αγαπάτε ακόμη περισσότερο το αύριο που πρόκειται να έρθει;

8 Μαρτίου 1992

Ευφρανθείτε, πάντες οι λαοί!

Υπό το φως Μου, οι άνθρωποι βλέπουν και πάλι το φως. Μέσα στον λόγο Μου, οι άνθρωποι βρίσκουν πράγματα που απολαμβάνουν. Έχω έλθει από την Ανατολή· κατάγομαι από την Ανατολή. Όταν λάμπει η δόξα Μου, φωτίζονται όλα τα έθνη, τα πάντα έρχονται στο φως και τίποτα δεν παραμένει στο σκοτάδι. Στη βασιλεία, η ζωή που διάγει ο λαός του Θεού μαζί με τον Θεό είναι απροσμέτρητα χαρούμενη. Τα ύδατα χορεύουν από χαρά βλέποντας τις ευλογημένες ζωές των ανθρώπων, τα βουνά απολαμβάνουν την αφθονία Μου μαζί με τους ανθρώπους. Όλοι οι άνθρωποι πασχίζουν, εργάζονται σκληρά, δείχνουν την αφοσίωσή τους στη βασιλεία Μου. Στη βασιλεία δεν υπάρχει πια παρακοή, δεν υπάρχει πια αντίσταση· οι ουρανοί και η γη αλληλοεξαρτώνται, ο άνθρωπος κι Εγώ ερχόμαστε κοντά και τα συναισθήματα που νιώθουμε είναι βαθιά, μέσα από τη γλυκιά ευδαιμονία της ζωής, στηριζόμαστε ο ένας στον άλλον... Εκείνη τη στιγμή, ξεκινώ επισήμως τη ζωή Μου στον ουρανό. Ο Σατανάς δεν προκαλεί πλέον αναστάτωση και οι άνθρωποι εισέρχονται στην ανάπαυση. Σε ολόκληρο το σύμπαν, ο εκλεκτός λαός Μου ζει μέσα στη δόξα Μου, ευλογημένος πέραν κάθε σύγκρισης, όχι ως άνθρωποι που ζουν μεταξύ ανθρώπων, αλλά ως άνθρωποι που ζουν με τον Θεό. Όλη η ανθρωπότητα έχει βιώσει τη διαφθορά του Σατανά και έχει πει την πίκρα και τη γλυκύτητα της ζωής ως τη στερνή σταγόνα. Ζώντας, τώρα, υπό το φως Μου, πώς μπορεί κάποιος να μην ευφραίνεται; Πώς είναι δυνατόν να απέχει κανείς ανέμελα από αυτήν την όμορφη στιγμή και να την αφήνει να χαθεί; Εσείς οι άνθρωποι! Ψάλετε τον ύμνο που υπάρχει στην καρδιά σας και χορέψτε για Μένα από χαρά! Ανυψώστε την ειλικρινή καρδιά σας και προσφέρετέ τη σε Μένα! Χτυπήστε τα τύμπανά σας και παίξτε χαρούμενα για Μένα! Ακτινοβολώ την ευχαρίστησή Μου σε όλο το σύμπαν! Αποκαλύπτω το ένδοξο πρόσωπό Μου στους ανθρώπους! Θα βροντοφωνάξω! Θα υπερβώ το σύμπαν! Ήδη βασιλεύω ανάμεσα στους ανθρώπους! Οι άνθρωποι Με εξυμνούν! Πλανιέμαι ψηλά στους γαλάζιους ουρανούς και οι άνθρωποι βαδίζουν μαζί Μου. Βαδίζω ανάμεσα στους ανθρώπους και Με περιβάλλει ο λαός Μου! Οι καρδιές των ανθρώπων είναι πανευτυχείς, οι ύμνοι τους σείουν το σύμπαν, σχίζουν τους ουρανούς! Το σύμπαν δεν καλύπτεται πλέον από ομίχλη· δεν υπάρχει πλέον λάσπη, ούτε συσσωρευμένα βρομόνερα. Άγιοι άνθρωποι του σύμπαντος! Υπό την προσεκτική εξέτασή Μου, δείχνετε την αληθινή σας όψη. Δεν είστε άνθρωποι καλυμμένοι από βρομιά, αλλά άγιοι καθαροί σαν τον νεφρίτη, είστε όλοι οι λατρεμένοι Μου, είστε όλοι η

χαρά Μου! Τα πάντα επανέρχονται στη ζωή! Όλοι οι άγιοι έχουν επιστρέψει για να Με υπηρετήσουν στον ουρανό, έχουν εισέλθει στη ζεστή αγκαλιά Μου, δεν θρηνούν πλέον, δεν ανησυχούν πια, προσφέρουν τον εαυτό τους σ' Εμένα, επιστρέφουν στον οίκο Μου, και στην πατρίδα τους θα Με αγαπούν ακατάπαυστα! Δίχως να αλλάζουν ποτέ σε όλη την αιωνιότητα! Πού είναι η θλίψη! Πού είναι τα δάκρυα! Πού είναι η σάρκα! Η γη παρέρχεται, μα οι ουρανοί είναι παντοτινοί. Εμφανίζομαι σε όλους τους λαούς και όλοι οι λαοί Με δοξάζουν. Αυτή η ζωή, αυτό το κάλλος, από αμνημονεύτων χρόνων έως το τέλος του χρόνου, δεν θα αλλάξει. Αυτή είναι η ζωή της βασιλείας.

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 26

Ποιος έχει διαμείνει στον οίκο Μου; Ποιος έχει υψώσει το ανάστημά του για χάρη Μου; Ποιος έχει υποφέρει για Εμένα; Ποιος έχει δώσει τον λόγο του ενώπιόν Μου; Ποιος Με έχει ακολουθήσει μέχρι σήμερα και ωστόσο δεν έχει γίνει αδιάφορος; Γιατί όλα τα ανθρώπινα όντα είναι παγερά και απαθή; Γιατί η ανθρωπότητα Με έχει εγκαταλείψει; Γιατί η ανθρωπότητα έχει κουραστεί μαζί Μου; Γιατί δεν υπάρχει θαλπωρή στον κόσμο των ανθρώπων; Όταν ήμουν στη Σιών, γεύτηκα τη θαλπωρή του ουρανού και απόλαυσα την ευλογία του ουρανού. Και πάλι, έζησα ανάμεσα στους ανθρώπους, γεύτηκα την πίκρα του κόσμου των ανθρώπων, είδα με τα ίδια Μου τα μάτια όλες τις διαφορετικές καταστάσεις που υπάρχουν ανάμεσα στους ανθρώπους. Εν αγνοία του, ο άνθρωπος άλλαξε μαζί με τις αλλαγές Μου. Μόνο με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να φτάσει μέχρι εδώ σήμερα. Δεν απαιτώ από τον άνθρωπο να είναι ικανός να κάνει οτιδήποτε για χάρη Μου, ούτε απαιτώ να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε βελτίωση για λογαριασμό Μου. Το μόνο που θέλω από τον άνθρωπο είναι να βρίσκεται σε σύμπνοια με το σχέδιό Μου, χωρίς να δείχνει ανυπακοή απέναντί Μου, ούτε να Με ντροπιάζει, και να καταθέτει ηχηρά τη μαρτυρία του για Εμένα. Ανάμεσα στους ανθρώπους υπήρξαν κάποιοι που κατέθεσαν καλά τη μαρτυρία τους για Εμένα και δόξασαν το όνομά Μου. Όμως, πώς είναι δυνατόν οι πρακτικές του ανθρώπου, η συμπεριφορά του

ανθρώπου να ικανοποιήσουν την καρδιά Μου; Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να ανταπεξέλθει στην επιθυμία Μου ή να εκπληρώσει το θέλημά Μου; Από τα όρη και τα ύδατα της γης, μέχρι τα λουλούδια, το γρασίδι και τα δέντρα της, δεν υπάρχει τίποτα που να μη δείχνει το έργο των χεριών Μου, τίποτα που να μην υπάρχει για το όνομά Μου. Παρόλα αυτά, γιατί δεν μπορεί ο άνθρωπος να φτάσει στα πρότυπα που απαιτώ; Μήπως λόγω της αξιοθρήνητης ταπεινότητάς του; Μήπως επειδή τον έχω εξυψώσει; Μήπως επειδή είμαι πολύ σκληρός απέναντί του; Γιατί ο άνθρωπος φοβάται πάντοτε τόσο τις απαιτήσεις Μου; Σήμερα, ανάμεσα στα πλήθη της βασιλείας, γιατί ακούτε μόνο τη φωνή Μου, αλλά δεν θέλετε να δείτε το πρόσωπό Μου; Γιατί κοιτάτε μόνο τα λόγια Μου, χωρίς να προσπαθείτε να τα συνδυάσετε με το Πνεύμα Μου; Γιατί Με κρατάτε σε απόσταση επάνω στον ουρανό και κάτω στη γη; Μήπως όταν είμαι κάτω στη γη, δεν είμαι ο ίδιος όπως όταν είμαι στον ουρανό; Μήπως όταν είμαι στον ουρανό, δεν μπορώ να κατέβω στη γη; Μήπως όταν είμαι κάτω στη γη, δεν Μου αξίζει να ανέλθω στον ουρανό; Λες κι όταν Εγώ είμαι στη γη είμαι ένα ταπεινό πλάσμα, όταν είμαι στον ουρανό είμαι ένα ύψιστο ον, και ανάμεσα στον ουρανό και τη γη μοιάζει να υπάρχει ένα αγεφύρωτο χάσμα. Όμως στον κόσμο των ανθρώπων φαίνεται να μη γνωρίζουν τίποτα για την προέλευση αυτών των πραγμάτων. Ωστόσο, Μου αντιτάσσονται συνεχώς, λες και τα λόγια Μου έχουν μόνο ήχο και κανένα νόημα. Όλοι οι άνθρωποι καταβάλλουν προσπάθεια στα λόγια Μου, πραγματοποιούν δικές τους έρευνες για την εξωτερική Μου μορφή, αλλά όλοι τελικά αποτυγχάνουν και δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα να επιδείξουν. Αντιθέτως, ισοπεδώνονται από τα λόγια Μου και δεν τολμάνε να ξανασηκωθούν.

Όταν βάζω σε δοκιμασία την πίστη της ανθρωπότητας, ούτε ένα ανθρώπινο ον δεν είναι ικανό να καταθέσει μια πραγματική μαρτυρία, ούτε ένας δεν είναι ικανός να προσφέρει όλο του το είναι. Αντιθέτως, ο άνθρωπος εξακολουθεί να κρύβεται και να αρνείται να ανοιχτεί, σαν να επρόκειτο να του ξεσκίσω την καρδιά. Ακόμα και ο Ιώβ δεν στάθηκε ποτέ πραγματικά στο ύψος της δοκιμασίας που του ετέθη, ούτε ανέδιδε γλυκύτητα εν μέσω της δυστυχίας του. Όλοι οι άνθρωποι παράγουν μια αχνή απόχρωση πρασίνου μέσα στη θέρμη της άνοιξης. Δεν παραμένουν ποτέ πράσινοι μέσα στο καταχείμωνο. Με αποστεωμένο και απισχνασμένο ανάστημα, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις προθέσεις Μου. Σε όλη την ανθρωπότητα, δεν υπάρχει ούτε ένας που να μπορεί να αποτελέσει υπόδειγμα για τους άλλους, επειδή οι άνθρωποι είναι κατά βάση ίδιοι μεταξύ τους και δεν διαφέρει ο ένας από

τον άλλον, με ελάχιστα στοιχεία τα οποία τους διαχωρίζουν. Γι' αυτόν τον λόγο, ακόμα και σήμερα, οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην μπορούν να γνωρίσουν πλήρως τα έργα Μου. Μόνο όταν το παιδεμά Μου κατέλθει επάνω σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, θα μπορέσουν οι άνθρωποι, εν αγνοία τους, να μάθουν για τα έργα Μου, και χωρίς να κάνω Εγώ τίποτα ή χωρίς να το επιβάλλω σε κανέναν, οι άνθρωποι θα καταφέρουν να Με γνωρίσουν και, έτσι, θα καταφέρουν να δουν τα έργα Μου. Αυτό είναι το σχέδιό Μου, είναι η πτυχή των έργων Μου που εκδηλώνεται και αυτό είναι που θα πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος. Εντός της βασιλείας, οι μυριάδες των στοιχείων της δημιουργίας ξεκινούν να ξαναζούν και να ανακτούν τη ζωτική τους δύναμη. Λόγω των αλλαγών στην κατάσταση της γης, τα όρια ανάμεσα στη μία και στην άλλη χώρα αρχίζουν επίσης να αλλάζουν. Είχα προφητεύσει στο παρελθόν: Όταν η στεριά χωριστεί από τη στεριά, και όταν η στεριά ενωθεί με τη στεριά, τότε θα είναι η στιγμή που θα συντρίψω όλα τα έθνη. Αυτήν τη φορά, θα ανανεώσω όλη τη δημιουργία και θα ανακατανείμω ολόκληρο το σύμπαν, βάζοντας έτσι το σύμπαν σε τάξη, μεταμορφώνοντας την παλιά κατάσταση σε μια νέα. Αυτό είναι το σχέδιό Μου. Αυτά είναι τα έργα Μου. Όταν τα έθνη κι οι λαοί του κόσμου επιστρέψουν όλοι ενώπιον του θρόνου Μου, θα πάρω όλη την αφθονία του ουρανού και θα την προσφέρω στον κόσμο των ανθρώπων, ούτως ώστε, χάρη σ' Εμένα, να βριθεί απaráμιλλης αφθονίας. Όμως, για όσο εξακολουθεί να υπάρχει ο παλιός κόσμος, Εγώ θα εξαπολύω την οργή Μου στα έθνη του, θα διακηρύσσω ανοιχτά τα διοικητικά διατάγματά Μου σε όλο το σύμπαν και θα παιδεύω οποιονδήποτε τα παραβιάζει:

Καθώς στρέφω το πρόσωπό Μου προς το σύμπαν για να μιλήσω, όλη η ανθρωπότητα ακούει τη φωνή Μου, και επ' αυτού βλέπει όλα τα έργα που έχω εκπονήσει σε ολόκληρο το σύμπαν. Όσοι πηγαίνουν ενάντια στο θέλημά Μου, δηλαδή, όσοι Μου αντιτάσσονται με τις πράξεις του ανθρώπου, θα καταρρεύσουν υπό το βάρος του παιδέματός Μου. Θα πάρω τα πολυπληθή αστέρια του ουρανού και θα τα ξαναφτιάξω και, χάρη σ' Εμένα, ο ήλιος κι η σελήνη θα ανανεωθούν, οι ουρανοί δεν θα είναι πλέον όπως ήταν, οι μυριάδες των στοιχείων επάνω στη γη θα ανανεωθούν. Όλα θα ολοκληρωθούν μέσα από τα λόγια Μου. Τα πολυάριθμα έθνη του σύμπαντος θα διαχωριστούν εκ νέου και θα αντικατασταθούν από το έθνος Μου, ούτως ώστε όλα τα έθνη επάνω στη γη να εξαφανιστούν για πάντα και να γίνουν ένα έθνος που θα Με λατρεύει. Όλα τα έθνη επάνω στη γη θα καταστραφούν και θα πάψουν να υπάρχουν. Από τα ανθρώπινα όντα του σύμπαντος, όλα όσα ανήκουν στον διάβολο θα

εξολοθρευτούν, όλοι όσoι λατρεύουν τον Σατανά θα εξαλειφθούν από την πυρωμένη φλόγα Μου. Εκτός από αυτούς που βρίσκονται τώρα εντός του ρεύματος, οι υπόλοιποι θα γίνουν στάχτη. Όταν παιδέψω τους πολυάριθμους λαούς, αυτοί που ανήκουν στον θρησκευτικό κόσmo θα επιστρέψουν, σε διαφορετικό βαθμό, στη βασιλεία Μου, κατακτημένοι από τα έργα Μου, επειδή θα έχουν δει την έλευση του Πανάγιου επάνω σε ένα λευκό σύννεφο. Όλοι οι άνθρωποι θα ακολουθήσουν τους ομοίους τους και θα δεχθούν παιδεμα, ανάλογα με τις πράξεις τους. Όλοι όσoι Μου εναντιώθηκαν θα αφανιστούν. Όσο για εκείνους των οποίων οι πράξεις επάνω στη γη δεν είχαν να κάνουν με Εμένα, λόγω του τρόπου με τον οποίο εξιλεώθηκαν, θα συνεχίσουν να υπάρχουν επάνω στη γη κάτω από την εξουσία των υιών Μου και του λαού Μου. Θα αποκαλύψω τον Εαυτό Μου στις μυριάδες των λαών και στις μυριάδες των εθνών, ηχώντας με τη δική Μου φωνή σε ολόκληρη τη γη, για να ανακηρύξω την ολοκλήρωση του υπέροχου έργου Μου, ώστε να μπορεί να το αντικρίσει ολόκληρη η ανθρωπότητα με τα ίδια της τα μάτια.

Καθώς η φωνή Μου γίνεται ολοένα πιο έντονη, παρατηρώ, επίσης, την κατάσταση του σύμπαντος. Μέσα από τα λόγια Μου, τα μυριάδες στοιχεία της δημιουργίας γίνονται όλα καινούργια. Ο ουρανός αλλάζει, το ίδιο και η γη. Η ανθρωπότητα εκτίθεται στην αρχική της μορφή και σταδιακά, ανάλογα με το είδος τους, οι άνθρωποι βρίσκουν και πάλι τον δρόμο τους, εν αγνοία τους, πίσω στην αγκαλιά των οικογενειών τους. Αυτό θα Μου δώσει μεγάλη ευχαρίστηση. Τίποτα δεν Με αποσπά και, ανεπαίσθητα, το μεγάλο έργο Μου πραγματοποιείται και οι μυριάδες των στοιχείων της δημιουργίας μεταμορφώνονται. Όταν δημιούργησα τον κόσμο, έπλασα τα πάντα σύμφωνα με το είδος τους, τοποθετώντας το καθετί που έχει μορφή μαζί με το είδος του. Καθώς το σχέδιο διαχείρισής Μου πλησιάζει στο τέλος του, θα επαναφέρω την προηγούμενη κατάσταση της δημιουργίας, θα επαναφέρω τα πάντα σε αυτό που ήταν αρχικά, αλλάζοντας εκ βάθρων τα πάντα, έτσι ώστε τα πάντα να επιστρέψουν στην αγκαλιά του σχεδίου Μου. Ήγγικεν η ώρα! Το τελευταίο στάδιο του σχεδίου Μου πλησιάζει στην ολοκλήρωσή του. Ω, ακάθαρτε παλιέ κόσμε! Αναπόφευκτα θα καταρρεύσεις κάτω από τα λόγια Μου! Αναπόφευκτα θα εκμηδενιστείς από το σχέδιό Μου! Ω, μυριάδες στοιχεία της δημιουργίας! Θα αποκτήσετε όλα νέα ζωή μέσα από τα λόγια Μου — θα έχετε τον κυρίαρχο Κύριό σας! Ω, αγνέ και αψεγάδιαστε νέε κόσμε! Αναπόφευκτα θα αναγεννηθείς μέσα στη δόξα Μου! Ω, Όρος της Σιών! Μη σιωπάς πια. Έχω επιστρέψει

θριαμβευτικά! Εν μέσω της δημιουργίας εξετάζω εξονυχιστικά ολόκληρη τη γη. Επάνω στη γη η ανθρωπότητα έχει ξεκινήσει μια νέα ζωή, έχει κερδίσει μια νέα ελπίδα. Ω, λαέ Μου! Πώς μπορείτε να μην επιστρέψετε στη ζωή μέσα στο φως Μου; Πώς μπορείτε να μην πηδάτε από χαρά υπό την καθοδήγησή Μου; Οι στεριές κραυγάζουν από αγαλλίαση, τα ύδατα αντηχούν από εύθυμα γέλια! Ω, αναστημένο Ισραήλ! Πώς μπορείς να μη νιώθεις περηφάνια για το πεπρωμένο Μου; Ποιος θρήνησε; Ποιος έκλαψε γοερά; Το παλιό Ισραήλ έπαψε να υπάρχει. Το σημερινό Ισραήλ έχει ορθώσει το ανάστημά του, ολόρθο κι επιβλητικό μπροστά στον κόσμο, έχει ανυψωθεί στις καρδιές όλης της ανθρωπότητας. Το σημερινό Ισραήλ σίγουρα θα φτάσει στην πηγή της ύπαρξης μέσω του λαού Μου! Ω, μισητή Αίγυπτος! Σίγουρα δεν εξακολουθείς να Μου αντιτάσσεται; Πώς μπορείς να εκμεταλλεύεσαι το έλεός Μου και να προσπαθείς να αποφύγεις το παιδεμά Μου; Πώς είναι δυνατόν να μην υπάρχουν εντός του παιδέματός Μου; Όλοι αυτοί που αγαπώ θα ζήσουν σίγουρα έως την αιωνιότητα, ενώ όσοι Μου αντιτάσσονται θα λαμβάνουν το παιδεμά Μου έως την αιωνιότητα. Επειδή είμαι ένας Θεός ζηλότυπος, δεν θα λυπηθώ έτσι απλά τους ανθρώπους για όλα όσα έχουν κάνει. Θα παρακολουθώ ολόκληρη τη γη και, μέσα από την εμφάνισή Μου στην Ανατολή, με δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια, οργή και παιδεμα, θα αποκαλύψω τον εαυτό Μου στα πλήθη!

29 Μαρτίου 1992

Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν

— Κεφάλαιο 29

Την ημέρα που όλα τα πράγματα αναστήθηκαν, ήρθα ανάμεσα στους ανθρώπους και πέρασα υπέροχα μερόνυχτα μαζί τους. Μόνο σε αυτό το σημείο αισθάνεται ο άνθρωπος λίγη από την προσιτότητά Μου, και καθώς η διάδρασή του μαζί Μου γίνεται όλο και πιο συχνή, βλέπει ένα μέρος αυτού που έχω και αυτού που είμαι —και ως αποτέλεσμα αυτού, μαθαίνει περισσότερα για Μένα. Ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, σηκώνω το κεφάλι Μου και παρατηρώ, και όλοι Με βλέπουν. Κι όμως, όταν πέφτει κάποια καταστροφή στον κόσμο, αγχώνονται αμέσως και η εικόνα Μου εξαφανίζεται από τις καρδιές τους· πανικόβλητοι από

την άφιξη της καταστροφής, δεν λαμβάνουν υπόψη τις προτροπές Μου. Πολλά χρόνια πέρασα ανάμεσα στους ανθρώπους, κι όμως ποτέ δεν είχαν επίγνωση, ποτέ δεν Με έμαθαν. Σήμερα του το λέω αυτό με το στόμα Μου και κάνω όλους τους ανθρώπους να έρθουν ενώπιόν Μου για να λάβουν κάτι από Εμένα, μα ακόμα κρατούν απόσταση από Μένα· ως εκ τούτου, δεν Με γνωρίζουν. Όταν τα βήματά Μου φτάσουν σε όλο το σύμπαν και στα πέρατα της γης, ο άνθρωπος θα αρχίσει να αναλογίζεται και όλοι οι άνθρωποι θα έρθουν σ' Εμένα και θα υποκλιθούν εμπρός Μου και θα Με λατρεύουν. Εκείνη θα είναι η μέρα της δόξας Μου, η μέρα της επιστροφής Μου και, επίσης, η μέρα της αναχώρησής Μου. Τώρα, έχω ξεκινήσει το έργο Μου ανάμεσα σε όλη την ανθρωπότητα, έχω ξεκινήσει επίσημα, σε όλα τα μήκη και πλάτη του σύμπαντος, για την τελευταία πράξη του σχεδίου διαχείρισής Μου. Από τη στιγμή αυτή κι έπειτα, όποιος δεν είναι προσεκτικός, ενδέχεται να βυθιστεί μέσα σε ανελέητη παιδευση ανά πάσα στιγμή. Αυτό όχι γιατί είμαι άκαρδος, μα επειδή αποτελεί βήμα του σχεδίου διαχείρισής Μου· όλοι πρέπει να προχωρούν σύμφωνα με τα βήματα του σχεδίου Μου και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Όταν ξεκινώ επίσημα το έργο Μου, όλοι οι άνθρωποι κινούνται όπως κινούμαι, ώστε οι άνθρωποι σε όλο το σύμπαν να βρίσκονται σε αρμονία μ' Εμένα, να υπάρχει «αγαλλίαση» στο σύμπαν και ο άνθρωπος να ωθείται πλέον από Μένα. Κατά συνέπεια, ο ίδιος ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας χτυπιέται σε μια κατάσταση φρενίτιδας και παραζάλης από Μένα και υπηρετεί το έργο Μου και, παρά την απροθυμία του, δεν μπορεί να ακολουθήσει τις επιθυμίες του και δεν έχει επιλογή παρά να υποταχθεί στον έλεγχό Μου. Σε όλα τα σχέδιά Μου, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας είναι το αντιθετικό στοιχείο Μου, ο εχθρός Μου, κι επίσης ο υπηρέτης Μου· ως εκ τούτου, δεν έχω ποτέ χαλαρώσει τις «απαιτήσεις» Μου γι' αυτόν. Επομένως, το τελικό στάδιο του έργου της ενσάρκωσής Μου ολοκληρώνεται στον οίκο του. Με τον τρόπο αυτόν, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας μπορεί καλύτερα να Μου παρέχει σωστά υπηρεσίες, και μέσω αυτού θα τον κατακτήσω και θα ολοκληρώσω το σχέδιό Μου. Καθώς επιτελώ το έργο Μου, όλοι οι άγγελοι αναχωρούν για την αποφασιστική μάχη μαζί Μου και είναι αποφασισμένοι να εκπληρώσουν τις επιθυμίες Μου στο τελικό στάδιο, ώστε οι άνθρωποι στη γη να παραδοθούν ενώπιόν Μου σαν τους αγγέλους, και να μην επιθυμούν καθόλου να αντιτεθούν σ' Εμένα, χωρίς πια να κάνουν τίποτα επαναστατικό απέναντί Μου. Αυτή είναι η δυναμική του έργου Μου σε όλο το σύμπαν.

Ο σκοπός και η σημασία της άφιξής Μου ανάμεσα στους ανθρώπους είναι να σώσω όλη την ανθρωπότητα, να φέρω όλη την ανθρωπότητα πίσω στον οίκο Μου, να επανενώσω τον ουρανό και τη γη και να κάνω τον άνθρωπο να μεταφέρει τα «σήματα» μεταξύ ουρανού και γης, γιατί αυτή είναι η έμφυτη λειτουργία του ανθρώπου. Τον καιρό που δημιούργησα την ανθρωπότητα, είχα ετοιμάσει τα πάντα γι' αυτήν, και αργότερα επέτρεψα στην ανθρωπότητα να λάβει τα πλούτη που τους έδωσα σύμφωνα με τις απαιτήσεις Μου. Επομένως, λέω ότι λόγω της καθοδήγησής Μου έφτασε σήμερα η ανθρωπότητα εκεί που έχει φτάσει. Και όλα αυτά είναι το σχέδιό Μου. Σε όλη την ανθρωπότητα, αναρίθμητοι άνθρωποι υπάρχουν υπό την προστασία της αγάπης Μου και αναρίθμητοι ζουν υπό την παιδεία του μίσους Μου. Όλοι οι άνθρωποι προσεύχονται σε Μένα, κι όμως δεν μπορούν να αλλάξουν τις παρούσες συνθήκες τους· όταν έχουν χάσει κάθε ελπίδα, τότε μόνο μπορούν να επιτρέψουν στη φύση να πάρει το δρόμο της και να πάνε να Με παρακούν, γιατί αυτό είναι το μοναδικό που μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος. Όσον αφορά την κατάσταση της ζωής του ανθρώπου, ο άνθρωπος ακόμα δεν έχει βρει την αληθινή ζωή, δεν έχει καταλάβει ακόμα την αδικία, την απελπισία και τις δυστυχείς συνθήκες του κόσμου —κι έτσι, αν δεν ήταν η έλευση της καταστροφής, οι περισσότεροι άνθρωποι ακόμα θα ασπάζονταν τη Μητέρα Φύση, και ακόμα θα μαγνητιζόνταν από τη γεύση της «ζωής». Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα του κόσμου; Αυτή δεν είναι η φωνή της σωτηρίας με την οποία μιλώ στον άνθρωπο; Γιατί, ανάμεσα στους ανθρώπους, κανείς ποτέ δεν Με έχει αγαπήσει πραγματικά; Γιατί ο άνθρωπος Με αγαπά μόνο μέσα στην παιδεία και στις δοκιμασίες, και κανείς δεν Με αγαπά υπό την προστασία Μου; Πολλές φορές έχω χορηγήσει την παιδεία μου στην ανθρωπότητα. Της ρίχνουν μια ματιά, μα την αγνοούν και ποτέ δεν την μελετούν και δεν την αναλογίζονται αυτήν τη φορά, κι έτσι, επέρχεται στον άνθρωπο ανελέητη κρίση. Αυτή είναι μόνο μία από τις μεθόδους εργασίας, μα εξακολουθεί να υπάρχει για να αλλάξει τον άνθρωπο και να τον κάνει να Με αγαπήσει.

Κυβερνώ στη βασιλεία, και, επιπλέον, κυβερνώ σε όλο το σύμπαν· είμαι και ο Βασιλιάς της Βασιλείας και ο Επικεφαλής του σύμπαντος. Από τώρα και στο εξής, θα συγκεντρώσω όλους όσους δεν είναι οι εκλεκτοί και θα ξεκινήσω το έργο Μου ανάμεσα στους Εθνικούς, και θα ανακοινώσω τα διοικητικά διατάγματά Μου σε όλο το σύμπαν, ώστε να ξεκινήσω επιτυχώς το επόμενο βήμα του έργου Μου. Θα χρησιμοποιήσω την παιδεία για να εξαπλώσω το έργο Μου ανάμεσα στους Εθνικούς, δηλαδή θα χρησιμοποιήσω βία εναντίον όλων των Εθνικών.

Φυσικά, το έργο αυτό θα διεξάγεται ταυτόχρονα με το έργο Μου ανάμεσα στους εκλεκτούς. Όταν ο λαός Μου θα κυβερνά και θα ασκεί εξουσία στη γη, αυτή θα είναι η μέρα κατά την οποία όλοι οι άνθρωποι στη γη θα έχουν κατακτηθεί και, επιπλέον, θα είναι η στιγμή που θα αναπαυθώ —και μόνο τότε θα εμφανιστώ σε αυτούς που έχουν κατακτηθεί. Εμφανίζομαι στην ιερή βασιλεία, και κρύβομαι από τη γη της βρομιάς. Όλοι όσοι έχουν κατακτηθεί και έχουν γίνει υπάκουοι απέναντί Μου μπορούν να δουν το πρόσωπό Μου με τα ίδια τα μάτια τους και μπορούν να ακούσουν τη φωνή Μου με τα αυτιά τους. Αυτή είναι η ευλογία εκείνων που γεννήθηκαν τις έσχατες ημέρες, αυτή είναι η ευλογία η προκαθορισμένη από Μένα, και αυτό δεν γίνεται να αλλάξει από κανέναν άνθρωπο. Σήμερα, πράττω το έργο κατ' αυτόν τον τρόπο για χάρη του έργου του μέλλοντος. Όλο το έργο Μου είναι αλληλένδετο, σε όλο αυτό υπάρχει κάλεσμα και ανταπόκριση: Κανένα βήμα δεν σταμάτησε ποτέ ξαφνικά, και κανένα δεν διεξήχθη ανεξάρτητα από οποιοδήποτε άλλο. Έτσι δεν είναι; Δεν είναι το έργο του παρελθόντος το θεμέλιο του έργου του σήμερα; Δεν είναι τα λόγια του παρελθόντος ο προάγγελος των λόγων του σήμερα; Δεν είναι τα βήματα του παρελθόντος η προέλευση των βημάτων του σήμερα; Όταν ανοίγω επίσημα τον πάπυρο είναι η στιγμή που οι άνθρωποι σε όλο το σύμπαν παιδεύονται, η στιγμή που οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υπόκεινται σε δοκιμασίες, και αυτή είναι η κορύφωση του έργου Μου· όλοι οι άνθρωποι ζουν σε μια γη χωρίς φως, και όλοι οι άνθρωποι ζουν μέσα στην απειλή του περιβάλλοντός τους. Με άλλα λόγια, είναι η ζωή που ο άνθρωπος ποτέ δεν βίωσε από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, και κανείς ανά τους αιώνες δεν έχει ποτέ «απολαύσει» τέτοιου είδους ζωή, κι έτσι λέγω ότι επιτελώ έργο που δεν έχει επιτελεστεί ποτέ στο παρελθόν. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση των πραγμάτων και αυτή είναι η εσωτερική σημασία. Επειδή η ημέρα Μου πλησιάζει σε όλη την ανθρωπότητα, επειδή δε μοιάζει μακρινή, μα είναι μπροστά στα μάτια του ανθρώπου, συνεπώς ποιος γίνεται να μη φοβάται; Και ποιος δεν θα μπορούσε να μη χαρεί με αυτό; Η ελεεινή πόλη της Βαβυλώνας έχει επιτέλους φτάσει στο τέλος της· ο άνθρωπος έχει γνωρίσει και πάλι έναν ολοκαίνουργιο κόσμο και ο ουρανός και η γη έχουν αλλάξει και ανανεωθεί.

Όταν εμφανίζομαι σε όλα τα έθνη και τους λαούς, τα λευκά σύννεφα στον ουρανό ταρακουνιούνται και Με τυλίζουν. Έτσι, και τα πουλιά στη γη κελαηδούν και χορεύουν από χαρά για Μένα, τονίζοντας την ατμόσφαιρα της γης, και έτσι κάνοντας τα πάντα πάνω στη γη να ζωντανέψουν, παύοντας πια να είναι «κατακάθια», αλλά ζώντας ανάμεσα σε μια

ατμόσφαιρα ζωντάνιας. Όταν είμαι ανάμεσα στα σύννεφα, ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται αμυδρά το πρόσωπό Μου και τα μάτια Μου και εκείνη τη στιγμή, νιώθει λίγο φόβο. Στο παρελθόν, έχει ακούσει ιστορικές καταγραφές για Μένα σε θρύλους, και ως αποτέλεσμα αυτού, πιστεύει λίγο και έχει και κάποιες αμφιβολίες για Μένα. Δεν γνωρίζει πού είμαι, ή πόσο μεγάλο είναι το πρόσωπό Μου —είναι τόσο μεγάλο σαν τη θάλασσα, ή τόσο απεριόριστο όσο τα πράσινα βοσκοτόπια; Κανείς δεν τα γνωρίζει αυτά τα πράγματα. Μόνον όταν ο άνθρωπος δει το πρόσωπό Μου στα σύννεφα σήμερα αισθάνεται ότι αυτό που λένε οι θρύλοι για Μένα είναι αληθινό, κι έτσι αρχίζει να Με συμπαθεί λίγο περισσότερο και μόνο λόγω των πράξεών Μου γίνεται λίγο μεγαλύτερος ο θαυμασμός του προς Εμένα. Μα ο άνθρωπος ακόμα δεν Με γνωρίζει, και βλέπει μόνο ένα μέρος Μου στα σύννεφα. Έπειτα, τεντώνω τα χέρια Μου και τα δείχνω στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος είναι κατάπληκτος, και βάζει τα χέρια του στο στόμα του με μεγάλο φόβο μήπως χτυπηθεί από το χέρι Μου, κι έτσι προστίθεται λίγος φόβος Θεού στον θαυμασμό του. Ο άνθρωπος έχει τα μάτια του πάνω σε κάθε Μου κίνηση, εξαιρετικά φοβισμένος ότι θα χτυπηθεί από Μένα όταν δεν προσέχει —κι όμως, το να Με παρακολουθεί ο άνθρωπος δεν Με περιορίζει, και συνεχίζω να πράττω το έργο με τα χέρια Μου. Μόνο σε όλες τις πράξεις που κάνω ο άνθρωπος έχει κάποια συμπάθεια προς Εμένα και έτσι, σταδιακά παρουσιάζεται μπροστά Μου για να συσχετιστεί μαζί Μου. Όταν αποκαλυφθώ ολόκληρος στον άνθρωπο, ο άνθρωπος θα δει το πρόσωπό Μου, και από τότε και μετά δεν θα κρύβομαι πια από αυτόν. Σε όλο το σύμπαν, θα εμφανιστώ δημοσίως σε όλους τους ανθρώπους, και όλοι εκείνοι που είναι από σάρκα και οστά, θα δουν όλες τις πράξεις Μου. Όλοι εκείνοι που είναι από πνεύμα, σίγουρα θα κατοικήσουν εν ειρήνη στον οίκο Μου και σίγουρα θα απολαύσουν υπέροχες ευλογίες μαζί Μου. Όλοι εκείνοι τους οποίους φροντίζω, σίγουρα θα ξεφύγουν από την παιδείση, και σίγουρα θα αποφύγουν τον πόνο του πνεύματος και την οδύνη της σάρκας. Θα εμφανιστώ δημοσίως σε όλους τους λαούς και θα κυριαρχήσω και θα ασκήσω εξουσία, ώστε πλέον να μην διαχέεται στο σύμπαν η μυρωδιά πτωμάτων· αντ' αυτού, η δροσερή οσμή Μου θα εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο, επειδή η ημέρα Μου πλησιάζει, ο άνθρωπος ξυπνά, τα πάντα στη γη βρίσκονται σε τάξη και οι ημέρες της επιβίωσης στη γη δεν υπάρχουν πλέον, επειδή έχω φτάσει!

6 Απριλίου 1992

Τι στάση οφείλουν να κρατούν οι πιστοί

Τι είναι εκείνο που έχει κερδίσει ο άνθρωπος από τη στιγμή που άρχισε να πιστεύει στον Θεό; Τι έχεις καταφέρει να μάθεις για τον Θεό; Πόσο πολύ έχεις αλλάξει λόγω της πίστης σου στον Θεό; Σήμερα, όλοι σας γνωρίζετε πως η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν προορίζεται αποκλειστικά για τη σωτηρία της ψυχής και την ευημερία της σάρκας, ούτε για να εμπλουτίσει τη ζωή του μέσα από την αγάπη για τον Θεό, και ούτω καθεξής. Εκ των πραγμάτων, αν αγαπάς τον Θεό χάριν της ευημερίας της σάρκας ή της στιγμιαίας απόλαυσης, τότε, ακόμη κι αν τελικά η αγάπη σου για τον Θεό φτάσει στο αποκορύφωμά της και δεν ζητάς τίποτε παραπάνω, η αγάπη αυτή που αναζητάς δεν είναι ακόμη αγνή αγάπη και δεν ευχαριστεί τον Θεό. Εκείνοι που χρησιμοποιούν την αγάπη προς τον Θεό για να εμπλουτίσουν την ανιαρή τους ύπαρξη και για να γεμίσουν ένα κενό στην καρδιά τους είναι το είδος των ανθρώπων που γυρεύουν διακαώς μια ζωή γεμάτη ανέσεις, όχι εκείνοι που επιζητούν αληθινά να αγαπήσουν τον Θεό. Αυτό το είδος αγάπης είναι βεβιασμένο, αποτελεί την επιδίωξη της πνευματικής ικανοποίησης, κι ο Θεός δεν την έχει ανάγκη. Τι είδους αγάπη, λοιπόν, είναι η δική σου; Για ποιον λόγο αγαπάς τον Θεό; Πόση αληθινή αγάπη έχεις μέσα σου για τον Θεό αυτήν τη στιγμή; Η αγάπη των περισσότερων από εσάς είναι του είδους που αναφέρθηκε παραπάνω. Αυτό το είδος αγάπης μπορεί μόνο να συντηρεί την υπάρχουσα κατάσταση· δεν μπορεί να πετύχει αιώνια σταθερότητα, ούτε μπορεί να ριζώσει στον άνθρωπο. Αυτό το είδος αγάπης είναι μόνο σαν ένα λουλούδι που ανθίζει και μαραίνεται χωρίς να καρποφορεί. Με άλλα λόγια, αφού αγάπησες μία φορά τον Θεό με τέτοιο τρόπο, αν δεν υπάρχει κάποιος να σε καθοδηγήσει στο μονοπάτι εμπρός, τότε θα καταρρεύσεις. Αν μπορείς να αγαπάς τον Θεό μόνο την εποχή που αγαπάς τον Θεό, μα κατόπιν η διάθεση της ζωής σου παραμένει αμετάβλητη, τότε θα παραμένεις κάτω από το πέπλο της επιρροής του σκότους χωρίς να μπορείς να αποδράσεις, και θα είσαι ανήμπορος να απελευθερωθείς από τα δεσμά και τα κόλπα του Σατανά. Κανένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να κερδηθεί πλήρως από τον Θεό· στο τέλος, το πνεύμα του, η ψυχή και το σώμα του θα εξακολουθούν να ανήκουν στον Σατανά. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Όλοι όσοι δεν μπορούν να κερδηθούν πλήρως από τον Θεό θα επιστρέψουν από εκεί που ήρθαν αρχικά, δηλαδή πίσω στον Σατανά, και θα πέσουν στη λίμνη της φωτιάς και του θείαφιού για να δεχθούν το επόμενο στάδιο της τιμωρίας από τον Θεό. Εκείνοι που θα κερδηθούν από τον Θεό είναι όσοι απαρνούνται τον

Σατανά και δραπετεύουν από τη σφαίρα επιρροής του. Αυτοί έχουν προσμετρηθεί επισήμως μεταξύ του λαού της βασιλείας. Έτσι θα δημιουργηθεί τελικά ο λαός της βασιλείας. Είσαι διατεθειμένος να γίνεις αυτό το είδος ανθρώπου; Είσαι διατεθειμένος να κερδηθείς από τον Θεό; Θέλεις να δραπετεύσεις από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να επιστρέψεις στον Θεό; Ανήκεις πλέον στον Σατανά ή προσμετράσαι μεταξύ όσων ανήκουν στον λαό της βασιλείας; Αυτά τα πράγματα θα έπρεπε να είναι πλέον σαφή, και δεν χρειάζονται καμία περαιτέρω εξήγηση.

Στο παρελθόν, πολλοί επιζητούσαν έχοντας άκρατες φιλοδοξίες και αντιλήψεις, επιζητούσαν ορμώμενοι από τις δικές τους ελπίδες. Ας αφήσουμε κατά μέρος αυτά τα ζητήματα προς το παρόν· αυτό που έχει πρωταρχική σημασία τώρα είναι να βρεθεί ένα μονοπάτι άσκησης που θα δώσει σε καθέναν σας τη δυνατότητα να διατηρήσει μια κανονική κατάσταση ενώπιον του Θεού και να απελευθερωθεί βαθμιαία από τα δεσμά της επιρροής του Σατανά, έτσι ώστε να μπορέσετε να κερδηθείτε από τον Θεό, και να βιώσετε στη γη ό,τι σας ζητάει ο Θεός. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσετε να εκπληρώσετε τις προθέσεις του Θεού. Πολλοί πιστεύουν στον Θεό, κι όμως δεν ξέρουν ούτε τι θέλει ο Θεός ούτε τι θέλει ο Σατανάς. Πιστεύουν με ανόητο και συγκεχυμένο τρόπο, ακολουθώντας τυφλά άλλους, κι έτσι ποτέ δεν έζησαν μια κανονική χριστιανική ζωή· επιπλέον, ποτέ δεν είχαν κανονικές προσωπικές σχέσεις, πόσω δε μάλλον μια κανονική σχέση με τον Θεό. Εξ αυτού μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι είναι πολλές οι δυσκολίες και τα ελαττώματα του ανθρώπου, και οι άλλοι παράγοντες που μπορούν να παρακωλύσουν το θέλημα του Θεού. Αυτό αρκεί για να αποδείξει ότι ο άνθρωπος δεν έχει μπει ακόμα στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό ούτε έχει εισέλθει στην πραγματική εμπειρία της ανθρώπινης ζωής. Τι σημαίνει, λοιπόν, το να μπει κανείς στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό; Το να μπει κανείς στον σωστό δρόμο σημαίνει ότι μπορείς να γαληνέψεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού ανά πάσα στιγμή και να απολαμβάνεις μια κανονική επικοινωνία με τον Θεό, καταφέροντας βαθμιαία να γνωρίσεις τι ελλείψεις έχει ο άνθρωπος και λίγο-λίγο να αποκτήσεις μια βαθύτερη γνώση για τον Θεό. Μέσω αυτού, το πνεύμα σου κερδίζει καθημερινά νέα διορατικότητα και νέα διαφώτιση· η λαχτάρα σου μεγαλώνει, επιζητάς να εισέλθεις στην αλήθεια, και κάθε μέρα υπάρχει νέο φως και νέα κατανόηση. Μέσα από το μονοπάτι αυτό, βαθμιαία απελευθερώνεσαι από την επιρροή του Σατανά και η ζωή σου αναπτύσσεται. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν εισέλθει στον

σωστό δρόμο. Αξιολόγησε τις δικές σου πραγματικές εμπειρίες κι εξέτασε το μονοπάτι που επιδιώκεις στην πίστη σου. Σύγκρινε τον εαυτό σου με όλα αυτά: Είσαι στον σωστό δρόμο; Σε ποια ζητήματα έχεις απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά κι από την επιρροή του Σατανά; Αν δεν έχεις μπει ακόμα στον σωστό δρόμο, τότε οι δεσμοί σου με τον Σατανά δεν έχουν ακόμα διαρραγεί. Εν τοιαύτη περιπτώσει, το να επιζητάς να αγαπάς τον Θεό θα σε οδηγήσει σε μια αγάπη που είναι αυθεντική, σταθερή και αγνή; Λες ότι η αγάπη σου για τον Θεό είναι αταλάντευτη και εγκάρδια, κι όμως δεν έχεις ακόμη απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά. Δεν προσπαθείς να κοροϊδέψεις έτσι τον Θεό; Αν θέλεις να επιτύχεις μια κατάσταση όπου η αγάπη σου για τον Θεό είναι αγνή, κι επιθυμείς να κερδηθείς πλήρως από τον Θεό και να προσμετράσαι στον λαό της βασιλείας, τότε πρέπει πρώτα να μπεις στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό.

Ο διεφθαρμένος άνθρωπος είναι ανίκανος να αντιπροσωπεύει τον Θεό

Ο άνθρωπος ζει κάτω από το πέπλο της επιρροής του σκότους, δέσμιος στην επιρροή του Σατανά χωρίς διαφυγή. Και η διάθεση του ανθρώπου, μετά την μεταποίηση που υπέστη από τον Σατανά, γίνεται ολοένα και πιο διεφθαρμένη. Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι ο άνθρωπος πάντοτε ζούσε με την διεφθαρμένη, σατανική διάθεσή του, ανίκανος να αγαπήσει πραγματικά τον Θεό. Έτσι, αν ο άνθρωπος επιθυμεί να αγαπήσει τον Θεό, πρέπει να απεκδυθεί την αυταρέσκειά του, την υπεροψία, την αλαζονεία, την έπαρση και τα συναφή, τα οποία ανήκουν όλα στη διάθεση του Σατανά. Αν δεν το κάνει, η αγάπη του είναι μια ακάθαρτη αγάπη, μια σατανική αγάπη, και μια αγάπη που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να λάβει την έγκριση του Θεού. Χωρίς να τελειωθεί απευθείας, να αντιμετωπιστεί, να σπάσει, να κλαδευτεί, να πειθαρχηθεί, να παιδευτεί ή να εξευγενιστεί από το Άγιο Πνεύμα, κανείς δεν είναι πραγματικά ικανός να αγαπήσει τον Θεό. Αν λες ότι μέρος της διάθεσής σου αντιπροσωπεύει τον Θεό και γι' αυτό είσαι πραγματικά ικανός να αγαπάς τον Θεό, τότε είσαι άνθρωπος που μιλά με έπαρση και παράλογος. Και άνθρωποι όπως αυτοί είναι ο αρχάγγελος! Η εγγενής φύση του ανθρώπου είναι ανήμπορη να αντιπροσωπεύσει απευθείας τον Θεό. Ο άνθρωπος πρέπει να απεκδυθεί την εγγενή φύση του μέσω της τελείωσης του Θεού και τότε,

ενδιαφερόμενος μόνο για το θέλημα του Θεού, εκπληρώνοντας το θέλημα του Θεού και επιπλέον, έχοντας υποστεί το έργο του Αγίου Πνεύματος, μπορεί η ζωή του να εγκριθεί από τον Θεό. Κανείς που ζει στη σάρκα δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει άμεσα τον Θεό, εκτός κι αν είναι άνθρωπος που χρησιμοποιείται από το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, ακόμη και για έναν άνθρωπο σαν αυτόν, η διάθεσή του και ό,τι βιώνει, δεν μπορεί να ειπωθεί πως αντιπροσωπεύουν εντελώς τον Θεό· μπορεί μόνο να ειπωθεί ότι ο τρόπος που ζει καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα. Η διάθεση ενός τέτοιου ανθρώπου δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει τον Θεό.

Παρόλο που η διάθεση του ανθρώπου ορίζεται από τον Θεό —αυτό είναι αδιαμφισβήτητο και μπορεί να θεωρηθεί θετικό— έχει υποστεί μεταποίηση από τον Σατανά. Γι' αυτό, όλη η διάθεση του ανθρώπου είναι η διάθεση του Σατανά. Κάποιος μπορεί να πει ότι ο Θεός, εκ διαθέσεως, είναι ευθύς όταν ενεργεί, και ότι και ο ίδιος συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο, έχει κι αυτός τον χαρακτήρα αυτό, κι έτσι, λέει, η διάθεσή του αυτή αντιπροσωπεύει τον Θεό. Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός; Είναι η διεφθαρμένη, σατανική διάθεση ικανή να αντιπροσωπεύσει τον Θεό; Όποιος δηλώνει ότι η διάθεσή του είναι αντιπροσωπευτική του Θεού, ο άνθρωπος αυτός βλασφημεί τον Θεό και προσβάλλει το Άγιο Πνεύμα! Από την πλευρά του τρόπου με τον οποίο εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, το έργο που εκτελεί ο Θεός στην γη είναι μόνο η κατάκτηση. Αυτός είναι ο λόγος που μεγάλο μέρος της διεφθαρμένης, σατανικής διάθεσης του ανθρώπου δεν έχει ακόμη εξαγνιστεί, και ο λόγος που ο άνθρωπος βιώνει ακόμη την εικόνα του Σατανά. Είναι αυτό που θεωρεί καλό ο άνθρωπος και αντιπροσωπεύει τις πράξεις της σάρκας του ανθρώπου ή, για να το θέσουμε ακριβέστερα, αντιπροσωπεύει τον Σατανά και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αντιπροσωπεύει τον Θεό. Ακόμη κι αν ένας άνθρωπος αγαπά ήδη τον Θεό σε σημείο που μπορεί να απολαύσει μία παραδείσια ζωή επί γης, αν μπορεί να κάνει δηλώσεις όπως: «Ω, Θεέ μου, Δεν μπορώ να Σε αγαπήσω επαρκώς», και έχει φτάσει στο υψηλότερο όριο, δεν μπορείς να πεις ότι βιώνει τον Θεό ή αντιπροσωπεύει τον Θεό, διότι η ουσία του ανθρώπου είναι διαφορετική από εκείνη του Θεού. Ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να βιώσει τον Θεό, πόσο μάλλον να γίνει ο Θεός. Όσα έχει ορίσει το Άγιο Πνεύμα στον άνθρωπο να βιώνει, βρίσκονται μόνο σε συμφωνία με όσα ζητά ο Θεός από τον άνθρωπο.

Όλες οι πράξεις και οι ενέργειες του Σατανά εκδηλώνονται στον άνθρωπο. Τώρα όλες οι πράξεις και οι ενέργειες του ανθρώπου αποτελούν μία έκφραση του Σατανά κι έτσι, δεν μπορούν να αντιπροσωπεύουν τον Θεό. Ο άνθρωπος είναι η ενσάρκωση του Σατανά και η διάθεση του ανθρώπου είναι ανίκανη να αντιπροσωπεύσει την διάθεση του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι έχουν καλό χαρακτήρα. Ο Θεός ίσως εργαστεί μέσα από το χαρακτήρα τέτοιων ανθρώπων και το έργο που επιτελούν καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, η διάθεσή τους είναι ανίκανη να αντιπροσωπεύσει τον Θεό. Το έργο που κάνει ο Θεός σε αυτούς είναι απλώς να εργάζεται και να επεκτείνει όσα ήδη υπάρχουν εγγενώς. Είτε είναι προφήτες είτε άνθρωποι που χρησιμοποιήθηκαν από τον Θεό τις εποχές που πέρασαν, κανείς δεν μπορεί άμεσα να Τον αντιπροσωπεύσει. Όλοι οι άνθρωποι αγαπούν τον Θεό μόνο υπό την πίεση των καταστάσεων και κανείς δεν προσπαθεί με την δική του θέληση να συνεργαστεί. Ποια είναι τα θετικά πράγματα; Όλα όσα προέρχονται απευθείας απ' τον Θεό είναι θετικά. Ωστόσο, η διάθεση του ανθρώπου έχει υποστεί μεταποίηση από τον Σατανά και δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει τον Θεό. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός —η αγάπη Του, η θέλησή Του να υποφέρει, η δικαιοσύνη Του, η υποταγή και η ταπεινοφροσύνη και η απόκρυψη Του— όλα αυτά αντιπροσωπεύουν απευθείας τον Θεό. Αυτό γίνεται διότι όταν ήρθε, δεν είχε αμαρτωλή φύση και ήρθε κατευθείαν απ' τον Θεό, χωρίς να έχει υποστεί επεξεργασία από τον Σατανά. Ο Ιησούς είναι μόνο όμοιος με την αμαρτωλή σάρκα και δεν αντιπροσωπεύει την αμαρτία. Γι' αυτό, οι πράξεις, οι ενέργειες και τα λόγια Του, μέχρι την στιγμή πριν επιτύχει το έργο Του μέσω της σταύρωσης (συμπεριλαμβανομένης της στιγμής της σταύρωσης Του) είναι όλα άμεσα αντιπροσωπευτικά του Θεού. Το παράδειγμα του Ιησού είναι επαρκές για να αποδείξει ότι οποιοςδήποτε άνθρωπος με αμαρτωλή φύση δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει τον Θεό και η αμαρτία του ανθρώπου αντιπροσωπεύει τον Σατανά. Δηλαδή, η αμαρτία δεν αντιπροσωπεύει τον Θεό και ο Θεός είναι αναμάρτητος. Ακόμη και το έργο που γίνεται στον άνθρωπο από το Άγιο Πνεύμα μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει καθοδηγηθεί μόνο απ' το Άγιο Πνεύμα και δεν μπορούμε να πούμε ότι έχει γίνει από τον άνθρωπο εκ μέρους του Θεού. Αλλά, όσον αφορά τον άνθρωπο, ούτε η αμαρτία του ούτε η διάθεσή του αντιπροσωπεύουν τον Θεό. Αν κοιτάξει κανείς το έργο που έχει κάνει το Άγιο Πνεύμα πάνω στον άνθρωπο από το παρελθόν μέχρι σήμερα, βλέπει κανείς ότι ο άνθρωπος έχει αυτά τα οποία βιώνει μόνο και μόνο επειδή το Άγιο Πνεύμα έχει κάνει έργο πάνω του. Ελάχιστοι είναι σε θέση να βιώσουν την αλήθεια αφότου έχουν αντιμετωπιστεί και πειθαρχηθεί από το Άγιο Πνεύμα. Δηλαδή,

μόνο το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι παρόν και η συνεργασία από την πλευρά του ανθρώπου απουσιάζει. Το βλέπεις τώρα καθαρά; Δεδομένης αυτής της κατάστασης, τι πρέπει να κάνεις προκειμένου να δώσεις το καλύτερο που μπορείς, ώστε να εργάζεσαι σε συνεργασία μαζί Του ενόσω το Άγιο Πνεύμα εργάζεται και μ' αυτόν τον τρόπο, να εκπληρώνεις το καθήκον σου;

Η θρησκευτική υπηρεσία πρέπει να εξυγιανθεί

Από την αρχή του έργου Του σε ολόκληρο το σύμπαν, ο Θεός έχει προορίσει πολλούς ανθρώπους για να Τον υπηρετούν, συμπεριλαμβανομένων ανθρώπων από κάθε έκφανση της ζωής. Ο σκοπός Του είναι να εκπληρωθεί το θέλημά Του και να ολοκληρωθεί το έργο Του. Αυτός είναι ο σκοπός του Θεού κατά την επιλογή των ανθρώπων για να Τον υπηρετήσουν. Ο κάθε άνθρωπος που υπηρετεί τον Θεό πρέπει να κατανοεί αυτό το θέλημα του Θεού. Μέσω αυτού του έργου Του, οι άνθρωποι μπορούν καλύτερα να δουν τη σοφία και την παντοδυναμία του Θεού κι επίσης να δουν τις αρχές του έργου Του στη γη. Ο Θεός στην πραγματικότητα έρχεται στη γη για να κάνει το έργο Του, ερχόμενος σε επαφή με τους ανθρώπους, ώστε κι εκείνοι να γνωρίσουν πιο καθαρά τις πράξεις Του. Σήμερα, εσείς, η ομάδα σας, είστε τυχεροί που υπηρετείτε τον πρακτικό Θεό. Αυτό αποτελεί ανυπολόγιστη ευλογία για σας. Στην πραγματικότητα, είναι ο Θεός που σας εξυψώνει. Κατά την επιλογή ενός ατόμου να Τον υπηρετήσει, ο Θεός έχει τις δικές Του αρχές. Η υπηρεσία προς τον Θεό δεν είναι σε καμία περίπτωση, όπως φαντάζονται κάποιοι, απλώς ένα θέμα ενθουσιασμού. Σήμερα βλέπετε πως οποιοσδήποτε υπηρετεί τον Θεό στην παρουσία Του, το κάνει επειδή έχει την καθοδήγηση του Θεού και το έργο του Αγίου Πνεύματος και επειδή είναι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια. Αυτές είναι οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν όλοι όσοι υπηρετούν τον Θεό.

Το να υπηρετεί κανείς τον Θεό δεν είναι απλή υπόθεση. Εκείνοι των οποίων η διεφθαρμένη διάθεση παραμένει αμετάβλητη, δεν μπορούν ποτέ να υπηρετήσουν τον Θεό. Αν η διάθεσή σου δεν έχει κριθεί και παιδευτεί από τον λόγο του Θεού, τότε εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει τον Σατανά. Αυτό από μόνο του αρκεί για να αποδείξει ότι η υπηρεσία σου προς τον Θεό προέρχεται από την δική σου καλή πρόθεση. Αποτελεί υπηρεσία βασισμένη στη

σατανική φύση σου. Υπηρετείς τον Θεό με τον φυσικό χαρακτήρα σου και σύμφωνα με τις δικές σου προσωπικές προτιμήσεις· επιπλέον, σκέφτεσαι συνεχώς ότι ο Θεός χαίρεται με ό,τι επιθυμείς να κάνεις και μισεί οτιδήποτε δεν επιθυμείς να κάνεις, ενώ καθοδηγείσαι εξ ολοκλήρου από τις δικές σου προτιμήσεις στο έργο σου. Μπορεί αυτό να ονομαστεί υπηρεσία προς τον Θεό; Τελικά, η διάθεσή της ζωής σου δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε στο ελάχιστο· αντίθετα, θα γίνεις ακόμα πιο πεισματάρης επειδή υπηρετούσες τον Θεό, και αυτό θα κάνει τη διεφθαρμένη σου διάθεση να εδραιωθεί βαθιά. Με τον τρόπο αυτόν, θα αναπτύξεις μέσα σου κανόνες για την υπηρεσία προς τον Θεό, οι οποίοι βασίζονται κυρίως στο δικό σου χαρακτήρα, και την εμπειρία που προέρχεται από την υπηρεσία σου, ανάλογα με τη δική σου διάθεση. Αυτές είναι οι εμπειρίες και τα διδάγματα του ανθρώπου. Είναι η φιλοσοφία που έχει ο άνθρωπος για τη ζωή στον κόσμο. Τέτοιου είδους άνθρωποι ανήκουν στους Φαρισαίους και τους θρησκευτικούς αξιωματούχους. Αν δεν αφυπνιστούν και δεν μετανοήσουν, τότε σίγουρα θα γίνουν οι ψευδόχριστοι και οι αντίχριστοι που εξαπατούν τους ανθρώπους κατά τις έσχατες ημέρες. Οι ψευδόχριστοι και οι αντίχριστοι που προαναφέρθηκαν θα προκύψουν από τέτοιους ανθρώπους. Αν εκείνοι που υπηρετούν τον Θεό ακολουθήσουν τον δικό τους χαρακτήρα και πράξουν σύμφωνα με τη δική τους βούληση, τότε κινδυνεύουν να εκδιωχθούν ανά πάσα στιγμή. Εκείνοι που εκμεταλλεύονται τα πολλά χρόνια εμπειρίας τους στην υπηρεσία του Θεού με σκοπό να κερδίσουν τις καρδιές των άλλων, να τους κάνουν κήρυγμα και να τους περιορίσουν, και να χαίρουν της υψηλής τους εκτίμησης —και που ποτέ δεν μετανοούν, ποτέ δεν εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, ποτέ δεν αποκηρύσσουν τα οφέλη της θέσης τους— αυτού του είδους οι άνθρωποι θα εκπέσουν ενώπιον του Θεού. Είναι άνθρωποι του ίδιου είδους με τον Παύλο, εκμεταλλευόμενοι το κύρος τους και εκθειάζοντας τα προσόντα τους. Ο Θεός δε θα οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους στην τελείωση. Αυτού του είδους η υπηρεσία επεμβαίνει στο έργο του Θεού. Οι άνθρωποι προτιμούν να προσκολλώνται στο παλιό. Προσκολλώνται σε έννοιες του παρελθόντος, σε πράγματα του παρελθόντος. Αυτό αποτελεί μεγάλο εμπόδιο στην υπηρεσία τους. Αν δεν μπορέσεις να απαλλαχθείς από αυτά, θα στραγγαλίσουν ολόκληρη τη ζωή σου. Ο Θεός δε θα σε επαινέσει, ούτε στο ελάχιστο, ούτε καν αν σπάσεις τα πόδια σου τρέχοντας ή την πλάτη σου κατά την εργασία σου, ούτε καν αν γίνεις μάρτυρας κατά την υπηρεσία σου προς τον Θεό. Το αντίθετο: ο Θεός θα πει ότι είσαι κάποιος που πράττει το κακό.

Από σήμερα, ο Θεός θα οδηγήσει στην τελείωση τυπικά εκείνους που δεν έχουν θρησκευτικές αντιλήψεις, που είναι έτοιμοι να αφήσουν στην άκρη τον παλιό τους εαυτό και που υπακούν τον Θεό με έναν απλοϊκό τρόπο, και εκείνους που λαχταρούν τον λόγο του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να σηκωθούν και να υπηρετήσουν τον Θεό. Στον Θεό υπάρχει ατέλειωτη αφθονία και απεριόριστη σοφία. Το εκπληκτικό έργο Του και ο πολύτιμος λόγος Του αναμένουν ακόμα περισσότερους ανθρώπους να τα απολαύσουν. Όπως έχουν τα πράγματα, εκείνοι που έχουν θρησκευτικές αντιλήψεις, εκείνοι που εκμεταλλεύονται το κύρος τους και εκείνοι που δεν μπορούν να βάλουν τον εαυτό τους στην άκρη δυσκολεύονται να αποδεχτούν αυτά τα νέα πράγματα. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση το Άγιο Πνεύμα να οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους στην τελείωση. Αν κάποιος δεν είναι αποφασισμένος να υπακούσει και δεν διψά για τον λόγο του Θεού, τότε δεν θα μπορέσει να λάβει αυτά τα νέα πράγματα. Αυτοί οι άνθρωποι θα γίνουν απλώς όλο και πιο ανυπότακτοι, όλο και πιο πονηροί, και θα καταλήξουν στον λάθος δρόμο. Πραγματοποιώντας το έργο Του τώρα, ο Θεός θα εξυψώσει περισσότερους ανθρώπους που Τον αγαπούν στ' αλήθεια και που μπορούν να αποδεχτούν το νέο φως. Επίσης, θα αποκόψει εντελώς τους θρησκευτικούς αξιωματούχους που επωφελούνται από την αρχαιότητά τους. Εκείνους που αντιστέκονται πεισματικά στην αλλαγή: ο Θεός δεν θέλει ούτε έναν από αυτούς. Θέλεις να είσαι ένας από αυτούς; Εκτελείς την υπηρεσία σου σύμφωνα με τις δικές σου προτιμήσεις, ή κάνεις αυτό που ζητά ο Θεός; Αυτό είναι κάτι που πρέπει να γνωρίζεις ο ίδιος για τον εαυτό σου. Είσαι ένας από τους θρησκευτικούς αξιωματούχους, ή ένα νεογέννητο μωρό που οδηγήθηκε στην τελείωση από τον Θεό; Πόση από την υπηρεσία σου επιδοκιμάζεται από το Άγιο Πνεύμα; Πόση από αυτήν δεν πρόκειται ο Θεός ούτε καν να ενθυμείται; Μετά από τα πολλά χρόνια υπηρεσίας, πόσο έχει αλλάξει η ζωή σου; Έχεις ξεκάθαρη θέση για όλα αυτά; Αν έχεις αληθινή πίστη, τότε θα εκδιώξεις όλες τις θρησκευτικές αντιλήψεις που είχες στο παρελθόν και θα υπηρετήσεις τον Θεό καλύτερα, με νέο τρόπο. Δεν είναι αργά να εγερθείς τώρα. Οι παλιές θρησκευτικές αντιλήψεις θα στραγγαλίσουν την ανθρώπινη ζωή. Οι εμπειρίες που αποκτά το άτομο, θα το οδηγήσουν μακριά από τον Θεό, για να κάνει πράγματα με τον δικό του τρόπο. Αν δεν καταρρίψεις αυτά τα πράγματα, θα γίνουν εμπόδιο στην ανάπτυξή σου στη ζωή. Ο Θεός οδηγεί πάντα στην τελείωση εκείνους που Τον υπηρετούν. Δεν τους εκδιώκει ελαφρά τη καρδία. Αν αποδεχτείς αληθινά την κρίση και την παιδεία από τον λόγο του Θεού, αν βάλεις στην άκρη τις παλιές σου θρησκευτικές πρακτικές και κανόνες κι αν πάψεις να χρησιμοποιείς

τις παλιές θρησκευτικές αντιλήψεις ως μέτρο του λόγου του Θεού σήμερα, τότε μόνον θα υπάρξει μέλλον για σένα. Μα αν προσκολληθείς στα πράγματα του παρελθόντος, αν εξακολουθήσεις να τους δίνεις μεγάλη αξία, τότε δεν υπάρχει τρόπος να σωθείς. Ο Θεός δεν ασχολείται καθόλου με τέτοιους ανθρώπους. Αν στ' αλήθεια θέλεις να οδηγηθείς στην τελείωση, τότε πρέπει να αποφασίσεις να εγκαταλείψεις εντελώς τα πάντα από το παρελθόν. Ακόμα κι αν ό,τι γινόταν παλιά ήταν σωστό, ακόμα κι αν αποτελούσε έργο του Θεού, πρέπει και πάλι να καταφέρεις να το παραμερίσεις και να πάψεις να προσκολλάσαι σ' αυτό. Ακόμα κι αν ήταν ξεκάθαρα το έργο του Αγίου Πνεύματος κι αν έγινε απευθείας από το Άγιο Πνεύμα, σήμερα πρέπει να το παραμερίσεις. Δεν πρέπει να βασίζεσαι πλέον σ' αυτό. Αυτό είναι που ο Θεός απαιτεί. Τα πάντα πρέπει να ανανεωθούν. Με το έργο Του και τον λόγο, ο Θεός δεν κάνει καμία αναφορά στα παλαιά πράγματα που ίσχυαν στο παρελθόν και δεν εμμένει στην παλιά ιστορία. Ο Θεός είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλιός. Δεν προσκολλάται ούτε στον δικό Του λόγο από το παρελθόν, και αυτό καθιστά σαφές ότι ο Θεός δεν ακολουθεί κανέναν κανόνα. Στην περίπτωση αυτή, ως άνθρωπο ον, αν προσκολλάσαι πάντα σε πράγματα από το παρελθόν, αρνούμενος να τα αφήσεις και τα εφαρμόζεις αυστηρά με στερεοτυπικό τρόπο, ενώ ο Θεός δεν πράττει πλέον σύμφωνα με τους τρόπους του παρελθόντος, τότε τα λόγια και τα έργα σου δεν προκαλούν ταραχή; Δεν έχεις γίνει εχθρός του Θεού; Είσαι πρόθυμος να αφήσεις ολόκληρη τη ζωή σου να ναυαγήσει και να καταστραφεί λόγω αυτών των πραγμάτων του παρελθόντος; Αυτά τα παλιά πράγματα θα σε καταστήσουν ένα άτομο που παρακωλύει το έργο του Θεού. Τέτοιου είδους άτομο θέλεις να είσαι; Αν στ' αλήθεια δεν το θες αυτό, τότε σταμάτησε γρήγορα αυτό που κάνεις και άλλαξε ρότα· κάνε μια νέα αρχή. Ο Θεός δεν μνημονεύει την παρελθοντική σου υπηρεσία.

Στην πίστη σου για τον Θεό πρέπει να υπακούς τον Θεό

Γιατί πιστεύεις στον Θεό; Οι περισσότεροι άνθρωποι σαστίζουν με αυτό το ερώτημα. Έχουν πάντα δύο εντελώς διαφορετικές απόψεις σχετικά με τον πρακτικό Θεό και τον Θεό στους ουρανούς, που δείχνει ότι πιστεύουν στον Θεό, όχι με σκοπό να υπακούν, αλλά για να λαμβάνουν συγκεκριμένα προνόμια ή να αποφύγουν τα δεινά της καταστροφής. Μόνο τότε είναι σχετικά υπάκουοι, αλλά η υπακοή τους είναι υπό όρους, είναι για χάρη των δικών τους

προσωπικών προοπτικών και τους επιβάλλεται. Λοιπόν: γιατί πιστεύεις στον Θεό; Αν είναι μόνο για χάρη των προοπτικών σου και της μοίρας σου, τότε καλύτερα για σένα να μην πιστεύεις. Πίστη σαν κι αυτή είναι αυταπάτη, αυτό-επιβεβαίωση και αυτοεκτίμηση. Αν η πίστη σου δεν χτιστεί επάνω στο θεμέλιο της υπακοής στον Θεό, τότε τελικά θα τιμωρηθείς, ως αποτέλεσμα της εναντίωσής σου στον Θεό. Όλοι αυτοί οι οποίοι δεν αναζητούν την υπακοή στον Θεό, μέσα από την πίστη τους εναντιώνονται στον Θεό. Ο Θεός ζητάει από τους ανθρώπους να αναζητούν την αλήθεια, να διψούν για τον λόγο του Θεού και να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κάνουν πράξη, ώστε να επιτύχουν την υπακοή στον Θεό. Εάν τα κίνητρά σου είναι πραγματικά τέτοια, τότε ο Θεός σίγουρα θα σε επαινέσει και σίγουρα θα είναι ευγενικός απέναντι σου. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει. Εάν τα κίνητρά σου δεν είναι προς χάρη της υπακοής στον Θεό και έχεις άλλους σκοπούς, τότε όλα όσα λες και κάνεις —οι προσευχές σου ενώπιον του Θεού, ακόμη και κάθε πράξη σου— θα είναι σε αντίθεση με τον Θεό. Μπορεί να είσαι γλυκομίλητος και ευγενής, κάθε μία πράξη και έκφρασή σου μπορεί να φαίνεται σωστή, ίσως δείχνεις υπάκουος, αλλά όταν πρόκειται για τα κίνητρά σου και τις απόψεις σου για την πίστη στον Θεό, ό,τι κάνεις είναι μοχθηρό και αντιτίθεται στον Θεό. Οι άνθρωποι που εμφανίζονται τόσο υπάκουοι σαν πρόβατα, αλλά οι καρδιές τους υποκρύπτουν κακές προθέσεις, είναι λύκοι με προβιά προβάτου, προσβάλλουν άμεσα τον Θεό και ο Θεός δεν θα χαριστεί σε κανέναν από αυτούς. Το Άγιο Πνεύμα θα αποκαλύψει τον καθένα από αυτούς, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να δουν ότι ο κάθε ένας από εκείνους που είναι υποκριτές σίγουρα θα γίνει απεχθής και θα απορριφθεί από το Άγιο Πνεύμα. Μην ανησυχείς: ο Θεός θα αντιμετωπίσει και θα αποφασίσει για κάθε έναν από αυτούς στην ώρα του.

Αν δεν μπορείς να αποδεχθείς το νέο φως του Θεού και δεν μπορείς να καταλάβεις όλα όσα κάνει ο Θεός σήμερα, ώστε να μην τα αναζητήσεις ή να τα αμφισβητήσεις, να τα κατακρίνεις ή να τα ελέγξεις εξονυχιστικά και να τα αναλύσεις, τότε δεν σε απασχολεί να υπακούσεις στον Θεό. Αν, όταν το φως του εδώ και τώρα εμφανιστεί, εξακολουθείς να δίνεις αξία στο φως του χθες και να αντιτίθεται στο νέο έργο του Θεού, τότε δεν είσαι τίποτε περισσότερο από παράλογος —είσαι ένας από εκείνους που σκόπιμα εναντιώνονται στον Θεό. Το κλειδί για την υπακοή στον Θεό είναι να εκτιμάς το νέο φως και να είσαι ικανός να το δεχτείς και να το εφαρμόσεις στην πράξη. Μόνο αυτό είναι πραγματική υπακοή. Όσοι δεν

έχουν τη βούληση να διψούν για τον Θεό, είναι ανίκανοι να τείνουν προς το να υπακούσουν στον Θεό, και μπορούν μόνο να αντιταχθούν στον Θεό ως αποτέλεσμα της ικανοποίησης τους με την υπάρχουσα κατάσταση. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπακούει στον Θεό, είναι επειδή κατέχεται από αυτό που προηγήθηκε. Τα πράγματα που προηγήθηκαν έχουν δώσει στους ανθρώπους κάθε είδους αντιλήψεις και ψευδαισθήσεις για τον Θεό, οι οποίες έχουν γίνει η εικόνα του Θεού στο μυαλό τους. Συνεπώς, πιστεύουν στις δικές τους αντιλήψεις και τα πρότυπα της δικής τους φαντασίας. Αν συγκρίνεις τον Θεό που πραγματοποιεί πραγματικό έργο σήμερα, με τον Θεό της φαντασίας σου, τότε η πίστη σου προέρχεται από τον Σατανά και είναι σύμφωνη με τις δικές σου προτιμήσεις· ο Θεός δεν θέλει τέτοιου είδους πίστη. Ανεξάρτητα από το πόσο ανωτέρου επιπέδου είναι τα διαπιστευτήρια τους και ανεξάρτητα από την αφοσίωσή τους —ακόμα κι αν έχουν αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή τους στο έργο Του και έχουν μαρτυρήσει— ο Θεός δεν εγκρίνει κανέναν με τέτοια πίστη. Απλώς τους δείχνει λίγη χάρη και τους επιτρέπει να την απολαμβάνουν για κάποιο χρονικό διάστημα. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι σε θέση να εφαρμόσουν την αλήθεια στην πράξη, το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται μέσα τους και ο Θεός θα τους εξαλείψει όλους έναν-έναν, με τη σειρά. Ανεξάρτητα από το αν είναι ηλικιωμένοι ή νέοι, εκείνοι που δεν υπακούν στον Θεό μέσα από την πίστη τους και έχουν λανθασμένα κίνητρα, είναι εκείνοι που αντιτίθενται και διακόπτουν, και τέτοιου είδους άνθρωποι αναμφισβήτητα θα εξαλειφθούν από τον Θεό. Όσοι δεν επιδεικνύουν την παραμικρή υπακοή στον Θεό, οι οποίοι μόλις κι αναγνωρίζουν το όνομα του Θεού και έχουν κάποια αίσθηση της στοργής και της αγάπης του Θεού, αλλά παρόλα αυτά δεν συμβαδίζουν με τα βήματα του Αγίου Πνεύματος και δεν υπακούν στο παρόν έργο και τον λόγο του Αγίου Πνεύματος· τέτοιοι άνθρωποι ζουν εν μέσω της Θείας Χάριτος και δεν θα κερδηθούν και οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό. Ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση μέσα από την υπακοή τους, μέσα από τη βρώση, την πόση και την απόλαυση του λόγου του Θεού, καθώς και μέσα από την ταλαιπωρία και τον εξευγενισμό στη ζωή τους. Μόνο μέσω μιας πίστης όπως αυτή μπορεί να αλλάξει η διάθεση των ανθρώπων, μόνο τότε μπορούν να κατέχουν την αληθινή γνώση του Θεού. Να μην είσαι ικανοποιημένος με το να ζεις μέσα στις χάρες του Θεού, να διψάς ενεργά για την αλήθεια, ψάχνοντας για την αλήθεια και επιδιώκοντας να κερδηθείς από τον Θεό. Αυτή είναι η σημασία του να υπακούς συνειδητά στον Θεό· αυτό ακριβώς είναι το είδος της πίστης που θέλει ο Θεός. Οι άνθρωποι που δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από να απολαμβάνουν τις χάρες του Θεού, δεν μπορούν να

γίνουν τέλειοι ή να αλλάξουν, και η υπακοή τους, η ευσέβειά τους, η αγάπη και η υπομονή τους είναι όλα επιφανειακά. Εκείνοι που μόνο απολαμβάνουν τις χάρες του Θεού δεν μπορούν πραγματικά να γνωρίσουν τον Θεό, και ακόμη και όταν γνωρίσουν τον Θεό, η γνώση τους είναι επιφανειακή και λένε πράγματα όπως ότι ο Θεός αγαπά τον άνθρωπο ή ότι ο Θεός είναι συμπονετικός προς τον άνθρωπο. Αυτό δεν αντιπροσωπεύει τη ζωή του ανθρώπου και δεν δείχνει οι άνθρωποι να γνωρίζουν πραγματικά τον Θεό. Αν, όταν ο λόγος του Θεού τους εξευγενίσει ή όταν τους βρίσκουν οι δοκιμασίες Του, οι άνθρωποι αδυνατούν να υπακούν στον Θεό —κι αν, αντιθέτως, γίνονται δύσπιστοι και αποτυγχάνουν— τότε δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπάκουοι. Μέσα τους έχουν πολλούς κανόνες και περιορισμούς, σχετικά με την πίστη στον Θεό, παλιές εμπειρίες που είναι αποτέλεσμα πολλών χρόνων πίστης ή διάφορα δόγματα βασισμένα στη Βίβλο. Θα μπορούσαν άνθρωποι όπως αυτοί να υπακούν τον Θεό; Αυτοί οι άνθρωποι είναι γεμάτοι ανθρώπινα πράγματα, πώς θα μπορούσαν να υπακούσουν στον Θεό; Όλοι υπακούν σύμφωνα με τις προσωπικές προτιμήσεις τους, θα μπορούσε ο Θεός να επιθυμεί μια τέτοια υπακοή; Αυτό δεν είναι υπακοή στον Θεό, αλλά, σύμφωνα με το δόγμα, είναι ικανοποίηση και παρηγοριά του εαυτού σου. Αν υποστηρίζεις ότι αυτό είναι υπακοή στον Θεό, δεν Τον βλασφημείς; Είσαι ένας αιγύπτιος Φαραώ, διαπράττεις το κακό και συντάσσεσαι ρητά στο έργο της εναντίωσης στον Θεό· είναι δυνατόν ο Θεός να θέλει τέτοια υπηρεσία; Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να βιαστείς και να μετανοήσεις και να αποκτήσεις κάποια αυτογνωσία. Αν όχι, θα ήταν καλύτερα να πας σπíti σου: αυτό θα κάνει περισσότερο καλό για εσένα, παρά η υπηρεσία σου προς τον Θεό, δεν θα διακόπτεις και δεν θα ενοχλείς, θα γνωρίζεις τη θέση σου και θα ζεις καλά· δεν θα ήταν καλύτερα έτσι; Με αυτόν τον τρόπο θα αποφύγεις να αντιταχτείς στον Θεό και να τιμωρηθείς!

Υποσχέσεις προς αυτούς που έχουν τελειωθεί

Ποια είναι η οδός δια της οποίας ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση; Ποιες πτυχές περιλαμβάνονται; Είσαι διατεθειμένος να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό; Είσαι διατεθειμένος να δεχτείς την κρίση και το παιδεμα του Θεού; Τι γνωρίζεις γι' αυτά τα ερωτήματα; Εάν δεν έχεις αυτή τη γνώση, αυτό δείχνει πως ακόμη δε γνωρίζεις το έργο του Θεού και δεν έχεις διαφωτιστεί καθόλου από το Άγιο Πνεύμα. Τέτοιου είδους άνθρωπος δε

γίνεται να οδηγηθεί στην τελείωση. Μπορεί μονάχα να λάβει μικρή ποσότητα χάρης και να την απολαύσει για σύντομο διάστημα, αλλά όχι να τη διατηρήσει μακροχρόνια. Εάν κάποιος απλά απολαμβάνει τη χάρη του Θεού, δεν μπορεί να τελειωθεί από τον Θεό. Μερικοί μπορεί να είναι ικανοποιημένοι με την ηρεμία και τις απολαύσεις της σάρκας, με μια ζωή άνετη χωρίς δυστυχία και κακοτυχία, με το γεγονός πως ζουν ειρηνικά με την οικογένειά τους δίχως καβγάδες και διαφωνίες. Μπορεί ακόμη και να πιστεύουν πως αυτό οφείλεται στην ευλογία του Θεού, αλλά στην πραγματικότητα οφείλεται απλά στη χάρη του Θεού. Δεν μπορείτε να είστε ικανοποιημένοι απλά απολαμβάνοντας τη χάρη του Θεού. Τέτοιου είδους σκεπτικό είναι υπερβολικά χυδαίο. Ακόμη κι αν διαβάζεις τον λόγο του Θεού καθημερινά, προσεύχεσαι σε καθημερινή βάση και το πνεύμα σου απολαμβάνει ιδιαίτερη χαρά και γαλήνη, αλλά στο τέλος δεν έχεις ουδεμία γνώση για τον Θεό και το έργο Του ή ουδεμία σχετική εμπειρία και, ανεξάρτητα από το πόσο έχεις φάει και πει από το λόγο του Θεού, αν απλά νιώθεις γαλήνη και χαρά στο πνεύμα σου και πως ο λόγος του Θεού είναι ασύγκριτα γλυκός σαν να μην μπορείς να τον χορτάσεις, αλλά δεν έχεις καμία αληθινή εμπειρία σχετικά με τον λόγο του Θεού και καμία πραγματικότητα του λόγου Του, τότε τι μπορείς να λάβεις από τέτοιο τρόπο πίστης στον Θεό; Εάν δεν μπορείς να βιώσεις την ουσία του λόγου του Θεού, τότε η βρώση και η πόση του λόγου του Θεού και οι προσευχές σου έχουν να κάνουν εξ ολοκλήρου με τη θρησκεία. Τέτοιο είδος ανθρώπου δεν δύναται να τελειοποιηθεί και να αποκτηθεί από τον Θεό. Αυτοί που αποκτώνται από τον Θεό είναι αυτοί που επιδιώκουν την αλήθεια. Ο Θεός δεν αποκτά τη σάρκα του ανθρώπου ούτε τα υπάρχοντά του· αποκτά εκείνο το μέρος μέσα του που ανήκει στον Θεό. Συνεπώς, ο Θεός δεν τελειοποιεί τη σάρκα του ανθρώπου αλλά την καρδιά του, έτσι ώστε η καρδιά του ανθρώπου να αποκτηθεί από τον Θεό. Με άλλα λόγια, όταν λέμε πως ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση, ουσιαστικά λέμε πως ο Θεός οδηγεί την καρδιά του ανθρώπου στην τελείωση έτσι ώστε να στραφεί αυτή στον Θεό και να Τον αγαπήσει.

Η σάρκα του ανθρώπου είναι θνητή. Είναι τελείως ανώφελο για τον Θεό να αποκτήσει τη σάρκα του ανθρώπου γιατί αυτή αναπόφευκτα αποσυντίθεται. Δεν μπορεί να λάβει την κληρονομιά του Θεού ούτε τις ευλογίες Του. Αν ο Θεός αποκτούσε μόνο τη σάρκα του ανθρώπου και διατηρούσε τη σάρκα του σε αυτό το ρεύμα, ο άνθρωπος θα βρισκόταν στο ρεύμα ονομαστικά μα η καρδιά του θα ανήκε στον Σατανά. Τότε, όχι μόνο δεν θα μπορούσε ο

άνθρωπος να γίνει η εκδήλωση του Θεού, αντιθέτως θα γινόταν βάρος σε Αυτόν. Έτσι, η επιλογή ανθρώπων από τον Θεό θα ήταν πια ανούσια. Αυτοί που θα τελειοποιηθούν από τον Θεό είναι αυτοί που θα λάβουν τις ευλογίες και την κληρονομιά Του. Αυτό σημαίνει πως ενστερνίζονται αυτό που έχει και είναι ο Θεός, έτσι ώστε να γίνει αυτό που έχουν μέσα τους. Έχουν όλα τα λόγια του Θεού σφυρηλατημένα μέσα τους. Όποιο και να είναι το Είναι του Θεού, έχετε τη δυνατότητα να το ενστερνιστείτε εξ ολοκλήρου ως έχει και με αυτόν τον τρόπο να βιώσετε την αλήθεια. Αυτό είναι το είδος του ανθρώπου που τελειοποιείται και αποκτάται από τον Θεό. Μόνο τέτοιο είδος ανθρώπου δικαιούται να κληρονομήσει αυτές τις ευλογίες που απονέμει ο Θεός:

1. Να λάβει το σύνολο της αγάπης του Θεού.
2. Να ενεργεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού στο καθετί.
3. Να λαμβάνει την καθοδήγηση του Θεού, να ζει υπό το φως του Θεού και να διαφωτίζεται από τον Θεό.
4. Να βιώνει την εικόνα που αγαπά ο Θεός στη γη· να αγαπά τον Θεό πραγματικά όπως ο Πέτρος, που σταυρώθηκε για τον Θεό και ήταν άξιος να πεθάνει με αντάλλαγμα την αγάπη του Θεού· να έχει την ίδια δόξα με τον Πέτρο.
5. Να τον αγαπούν, να τον σέβονται και να τον θαυμάζουν όλοι επί της γης.
6. Να υπερνικά όλα τα δεσμά του θανάτου και του Άδη, να μην αφήνει περιθώρια στο έργο του Σατανά, να κατέχεται από τον Θεό, να ζει με φρέσκο και ζωντανό πνεύμα, να μην έχει αίσθημα κόπωσης.
7. Να τον διακατέχει απεριγράπτο αίσθημα αγαλλίασης και διέγερσης πάντοτε και καθ' όλη τη ζωή του, σαν να έχει δει τον ερχομό της μέρας της δόξας του Θεού.
8. Να λαμβάνει δόξα με τον Θεό και να έχει όψη παρόμοια με τους αγαπητούς αγίους του Θεού.
9. Να γίνει αυτό που αγαπά ο Θεός στη γη, δηλαδή ο πολυαγαπημένος υιός του Θεού.
10. Να αλλάξει μορφή και να ανέλθει με τον Θεό στον τρίτο ουρανό, υπερβαίνοντας τη σάρκα.

Μόνο όσοι είναι ικανοί να κληρονομήσουν τις ευλογίες του Θεού θα οδηγηθούν στην τελείωση και θα αποκτηθούν από τον Θεό. Έχεις αποκτήσει τίποτε; Σε ποιον βαθμό σε έχει τελειοποιήσει ο Θεός; Ο Θεός δεν τελειοποιεί ανθρώπους στην τύχη. Υπάρχουν προϋποθέσεις και εμφανή αποτελέσματα που μπορεί να δει ο άνθρωπος. Δεν είναι όπως τα πιστεύει ο άνθρωπος, πως εφόσον έχει πίστη στον Θεό μπορεί να οδηγηθεί στην τελείωση και να αποκτηθεί από τον Θεό, όπως και να λάβει επί γης τις ευλογίες και την κληρονομία Του. Τέτοια θέματα είναι εξαιρετικά δύσκολα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για αλλαγή της μορφής. Για την ώρα, αυτό που πρέπει αρχικά να επιδιώξετε είναι να τελειοποιηθείτε από τον Θεό σε καθετί, όπως και να τελειοποιηθείτε από τον Θεό μέσω όλων των ανθρώπων, των ζητημάτων και των πραγμάτων που αντιμετωπίζετε, έτσι ώστε να ενσωματωθεί σε εσάς περισσότερο από το Είναι του Θεού. Πρέπει πρώτα να λάβετε την κληρονομία του Θεού επί της γης πριν να δικαιούστε να κληρονομήσετε περισσότερες και μεγαλύτερες ευλογίες από τον Θεό. Όλα αυτά είναι όσα πρέπει να επιδιώξετε και να κατανοήσετε αρχικά. Όσο περισσότερο αναζητάς να τελειοποιηθείς από τον Θεό στο καθετί, τόσο πιο ικανός θα είσαι να διακρίνεις το χέρι του Θεού στο καθετί και μ' αυτόν τον τρόπο θα επιδιώκεις ενεργά να εισέλθεις στο Είναι του λόγου του Θεού και στην πραγματικότητα του λόγου Του μέσω διαφορετικών οπτικών και σε διαφορετικά θέματα. Δεν μπορείς να νιώθεις ικανοποιημένος με παθητικές καταστάσεις όπως απλά να μη διαπράττεις αμαρτίες, να μην έχεις αντιλήψεις, καμία φιλοσοφία για τη ζωή και καμία ανθρώπινη βούληση. Ο Θεός τελειοποιεί τον άνθρωπο με ποικίλους τρόπους και, ως αποτέλεσμα, είναι πιθανό να τελειοποιηθείς κι εσύ στο καθετί. Μπορεί να τελειοποιηθείς όσον αφορά τα θετικά αλλά και τα αρνητικά, κι έτσι να εμπλουτιστούν αυτά που αποκτάς. Κάθε μέρα υπάρχουν ευκαιρίες να τελειοποιηθείς και χρόνος για να αποκτηθείς από τον Θεό. Μετά από μια περίοδο τέτοιας εμπειρίας θα έχεις αλλάξει πραγματικά. Πλέον θα μπορείς εκ φύσεως να καταλαβαίνεις καλύτερα πολλά πράγματα που πρότερα δεν κατανοούσες· δίχως να χρειάζεσαι άλλους να σε διδάξουν, χωρίς να το ξέρεις θα σε έχει διαφωτίσει ο Θεός έτσι ώστε να έχεις διαφώτιση σε καθετί και όλες οι εμπειρίες σου να είναι πιο λεπτομερείς. Ο Θεός θα σε καθοδηγήσει ώστε να μην παρεκκλίνεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Έπειτα Αυτός θα σε βάλει στο μονοπάτι προς την τελείωση.

Η τελειοποίηση από τον Θεό δεν μπορεί να περιορίζεται στην τελειοποίηση μέσω του να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού. Τέτοιου είδους εμπειρία είναι υπερβολικά μονόπλευρη

και δεν περιλαμβάνει αρκετά, αλλά περιορίζει τον άνθρωπο σε ένα πολύ μικρό πεδίο. Σε αυτήν την περίπτωση, ο άνθρωπος στερείται της άκρως αναγκαίας πνευματικής τροφής. Εάν επιθυμείτε να τελειοποιηθείτε από τον Θεό, πρέπει να μάθετε να βιώνετε το καθετί και να διαφωτίζεστε σε καθετί που αντιμετωπίζετε. Όποτε αντιμετωπίζεις κάτι, είτε καλό είτε κακό, πρέπει να επωφελείσαι από αυτό και δεν θα πρέπει να σε κάνει παθητικό. Πρέπει πάση θυσία να είσαι σε θέση να το περιεργαστείς βρισκόμενος στην πλευρά του Θεού και όχι να το αναλύσεις και να το μελετήσεις από την οπτική του ανθρώπου (αυτό αποτελεί παρέκκλιση από την εμπειρία σου). Εάν αυτός είναι ο τρόπος της εμπειρίας σου, τότε στην καρδιά σου θα κυριαρχούν τα φορτία της ζωής σου, θα ζεις μονίμως υπό το φως της όψης του Θεού και δεν θα παρεκκλίνεις εύκολα από την πρακτική σου. Αυτό το είδος ανθρώπου έχει μεγάλες προοπτικές. Υπάρχουν τόσο πολλές ευκαιρίες για να τελειοποιηθείς από τον Θεό. Όλα εξαρτώνται από το εάν αγαπάτε πραγματικά τον Θεό και από το εάν έχετε την αποφασιστικότητα να τελειοποιηθείτε από τον Θεό, να αποκτηθείτε από τον Θεό και να λάβετε τις ευλογίες και την κληρονομία Του. Δεν αρκεί να έχετε μόνο αποφασιστικότητα. Θα πρέπει να κατέχετε και μεγάλη γνώση, ειδικά πάντα θα παρεκκλίνετε από την πρακτική σας. Ο Θεός είναι διατεθειμένος να τελειοποιήσει τον καθένα σας. Ωστόσο, ως έχει η κατάσταση σήμερα, παρόλο που οι περισσότεροι από καιρό έχουν δεχτεί το έργο του Θεού, έχουν περιοριστεί στο να απολαμβάνουν απλώς τη χάρη του Θεού και είναι διατεθειμένοι να λαμβάνουν μόνο λίγες ανέσεις της σάρκας από Αυτόν. Δεν είναι διατεθειμένοι να δεχτούν περισσότερες ή μεγαλύτερες αποκαλύψεις, δείχνοντας έτσι πως η καρδιά του ανθρώπου βρίσκεται πάντα εξωτερικά. Παρόλο που το έργο του ανθρώπου, η υπηρεσία του και η καρδιά του που έχει αγάπη για τον Θεό όλα έχουν λιγότερες ακαθαρσίες, όσον αφορά την εσωτερική ουσία του ανθρώπου και το αφώτιστο σκεπτικό του, ο άνθρωπος εξακολουθεί να αναζητά την ηρεμία και τη χαρά της σάρκας και αδιαφορεί για τις συνθήκες και τους σκοπούς τελειοποίησης του ανθρώπου από τον Θεό. Οπότε οι ζωές των περισσότερων παραμένουν χυδαίες και παρηκμασμένες, δίχως την παραμικρή αλλαγή. Δεν βλέπουν την πίστη στον Θεό ως κάτι σημαντικό. Αντίθετα, μοιάζει σαν να έχουν πίστη απλώς για χάρη κάποιου άλλου, ενεργούν δίχως σοβαρότητα ή αφοσίωση και τα κουτσοβολεύουν, έρμαια σε μια άσκοπη ύπαρξη. Λίγοι είναι αυτοί που επιζητούν να εισέλθουν στο λόγο του Θεού στο καθετί, να λάβουν πράγματα που τους εμπλουτίζουν περισσότερο, να γίνουν άνθρωποι με μεγαλύτερο πλούτο στον οίκο του Θεού σήμερα και να δεχτούν περισσότερες από τις ευλογίες του Θεού.

Εάν αναζητάς να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό σε καθετί, αν είσαι ικανός να κληρονομήσεις τις υποσχέσεις του Θεού επί της γης, αν αναζητάς να διαφωτιστείς από τον Θεό σε καθετί και δεν αφήνεις τα χρόνια να περνούν άσκοπα, τότε αυτή είναι η ιδανική οδός για να εισέλθεις ενεργά. Μόνο έτσι θα είσαι άξιος και θα δικαιούσαι να τελειοποιηθείς από τον Θεό. Αναζητάς πραγματικά να τελειοποιηθείς από τον Θεό; Είσαι πραγματικά σοβαρός σε καθετί; Έχεις το ίδιο πνεύμα αγάπης προς τον Θεό όπως ο Πέτρος; Έχεις τη θέληση να αγαπήσεις τον Θεό όπως ο Ιησούς; Πιστεύεις στον Ιησού εδώ και πολλά χρόνια. Έχεις δει πώς αγάπησε ο Ιησούς τον Θεό; Είναι πραγματικά ο Ιησούς αυτός στον οποίο πιστεύεις; Πιστεύεις στον πρακτικό Θεό του σήμερα. Έχεις δει πώς ο πρακτικός Θεός της σάρκας αγαπά τον Θεό στον ουρανό; Πιστεύεις στον Κύριο Ιησού Χριστό και αυτό διότι η σταύρωση του Ιησού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, όπως και τα θαύματα που Αυτός έκανε είναι κοινά αποδεκτές αλήθειες. Ωστόσο, η πίστη του ανθρώπου δεν προέρχεται από τη γνώση και την πραγματική κατανόηση του Ιησού Χριστού. Πιστεύεις απλώς το όνομα του Ιησού αλλά δεν έχεις πίστη στο Πνεύμα Του γιατί δεν νοιάζεσαι για το πώς αγάπησε ο Ιησούς τον Θεό. Η πίστη σου στον Θεό είναι υπερβολικά ανώριμη. Παρόλο που πιστεύεις στον Ιησού εδώ και πολλά χρόνια, δεν ξέρεις πώς να αγαπήσεις τον Θεό. Αυτό δεν σε καθιστά το μεγαλύτερο κορόιδο του κόσμου; Αυτό δείχνει πως επί χρόνια τρως την τροφή του Κυρίου Ιησού Χριστού επί ματαίω. Όχι μόνο αντιπαθώ αυτό το είδος ανθρώπου, αλλά πιστεύω πως το ίδιο κάνει και ο Κύριος Ιησούς Χριστός τον οποίο λατρεύεις. Πώς γίνεται να τελειοποιηθεί τέτοιου είδους άνθρωπος; Δεν έχεις κοκκινίσει; Δεν νιώθεις ντροπή; Έχεις ακόμη το θράσος να αντικρίσεις τον Κύριο Ιησού Χριστό σου; Κατανοείτε όλοι σας το νόημα των λόγων Μου;

Οι πονηροί θα τιμωρηθούν σίγουρα

Το να εξετάζεις αν κάνεις πράξη τη δικαιοσύνη σε όλα όσα κάνεις κι αν όλες οι πράξεις σου παρατηρούνται από τον Θεό αποτελεί τη συμπεριφορική αρχή όσων πιστεύουν στον Θεό. Εσείς θα αποκαλεστείτε δίκαιοι διότι μπορείτε να ικανοποιήσετε τον Θεό και διότι αποδέχεστε την φροντίδα και προστασία του Θεού. Στα μάτια του Θεού, όλοι όσοι αποδέχονται την φροντίδα, την προστασία και την τελειοποίηση του Θεού και έχουν αποκτηθεί από Αυτόν, είναι δίκαιοι και ο Θεός τους κοιτάζει με λατρεία. Όσο περισσότερο

αποδέχεστε τα λόγια του Θεού εδώ και τώρα, τόσο περισσότερο δέχεστε και κατανοείτε το θέλημα του Θεού, και έτσι βιώνετε τα λόγια του Θεού περισσότερο και ικανοποιείτε τις απαιτήσεις Του. Αυτή είναι η αποστολή του Θεού για εσάς και εκείνο που θα έπρεπε να επιτύχετε. Αν χρησιμοποιείτε έννοιες για να μετρήσετε και να σκιαγραφήσετε τον Θεό, σαν ο Θεός να ήταν ένα άγαλμα από πηλό που δεν μεταβάλλεται, κι αν οριοθετείτε τον Θεό μέσα στη Γραφή και Τον περιορίζετε με περιορισμένο εύρος έργου, τότε αυτό αποδεικνύει ότι έχετε καταδικάσει τον Θεό. Διότι, στις καρδιές τους, οι Ιουδαίοι την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης μετατρέπουν τον Θεό σε μια μορφή ειδώλου, σαν ο Θεός να μπορούσε να αποκληθεί μόνο Μεσσίας και μόνο Εκείνος που αποκαλούνταν Μεσσίας ήταν ο Θεός· και επειδή υπηρετούσαν και λάτρευαν τον Θεό σαν να ήταν ένα άγαλμα από πηλό, χωρίς πνοή, κάρφωσαν τον Ιησού εκείνης της εποχής στον σταυρό, καταδικάζοντάς Τον σε θάνατο —καταδικάζοντας τον αθώο Ιησού σε θάνατο. Ο Θεός δεν είχε διαπράξει κανένα έγκλημα, ωστόσο ο άνθρωπος δεν χάρισε τη ζωή στον Θεό και ανένδοτα Τον καταδίκασε σε θάνατο. Έτσι, ο Ιησούς σταυρώθηκε. Ο άνθρωπος πάντοτε πιστεύει ότι ο Θεός είναι αμετάβλητος και Τον ορίζει σύμφωνα με την Γραφή, σαν να έχει δει ο άνθρωπος μέσα από τη διαχείριση του Θεού, σαν όλα όσα κάνει ο Θεός να είναι στα χέρια του ανθρώπου. Οι άνθρωποι είναι γελοίοι στο έπακρο, είναι κυριευμένοι από μέγιστη έπαρση και έχουν όλοι ταλέντο για πομπώδη ευγλωττία. Ασχέτως πόσο καλή είναι η γνώση σου για τον Θεό, και πάλι σου λέω ότι δεν γνωρίζεις τον Θεό, ότι δεν υπάρχει κανείς που να αντιστέκεται περισσότερο στον Θεό και ότι καταδικάζεις τον Θεό γιατί είσαι εντελώς ανίκανος να υπακούς στο έργο του Θεού και να περπατάς στον δρόμο της τελειοποίησης από τον Θεό. Γιατί ο Θεός δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος από τις πράξεις του ανθρώπου; Γιατί ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Θεό, γιατί έχει τόσο πολλές αντιλήψεις και γιατί κανένα ψήγμα της γνώσης του για τον Θεό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αλλά, αντιθέτως, επαναλαμβάνει μονότονα το ίδιο μοτίβο δίχως διακύμανση και χρησιμοποιεί την ίδια προσέγγιση για κάθε κατάσταση. Κι έτσι, έχοντας έρθει στη γη σήμερα, ο Θεός καρφώθηκε για ακόμη μία φορά στον σταυρό. Σκληρή, βάνουση ανθρωπότητα! Η πονηριά και η μηχανορραφία, το σπρωξίδι μεταξύ των ανθρώπων, το κυνήγι για φήμη και περιουσία, η κοινή σφαγή —πότε επιτέλους θα σταματήσουν όλα αυτά; Ο Θεός έχει πει εκατοντάδες χιλιάδες λόγια, ωστόσο κανείς δεν λογικεύτηκε. Δρουν για χάρη των οικογενειών τους, για τους γιους και τις κόρες τους, για την καριέρα τους, τις προοπτικές τους, το κύρος τους, τη ματαιοδοξία, τα χρήματα, για χάρη των ρούχων, του φαγητού και της σάρκας —ποιανού οι

πράξεις είναι για χάρη του Θεού; Ακόμη και μεταξύ αυτών που οι πράξεις τους είναι για χάρη του Θεού, υπάρχουν μόνο λίγοι που γνωρίζουν τον Θεό. Πόσοι δεν δρουν για χάρη των δικών τους συμφερόντων; Πόσοι δεν καταπιέζουν και δεν κάνουν διακρίσεις κατά άλλων για να διατηρήσουν το κύρος τους; Έτσι, ο Θεός έχει καταδικαστεί βίαια σε θάνατο αμέτρητες φορές, αναρίθμητοι βάρβαροι κριτές καταδίκασαν τον Θεό και Τον σταύρωσαν για μία ακόμη φορά. Πόσοι μπορούν να αποκαλεστούν δίκαιοι διότι δρουν πραγματικά για χάρη του Θεού;

Μπροστά στον Θεό, είναι τόσο εύκολο να οδηγηθεί κανείς στην τελείωση ως άγιος ή δίκαιος άνθρωπος; Είναι αληθινή δήλωση ότι «δεν υπάρχει δίκαιος άνθρωπος σ' αυτή τη γη, οι δίκαιοι δεν είναι σ' αυτόν τον κόσμο». Όταν εσείς έρχεστε μπροστά στον Θεό, σκεφτείτε τι φοράτε, σκεφτείτε τον κάθε λόγο και την κάθε πράξη σας, όλες τις σκέψεις και τις ιδέες σας και, ακόμη, τα όνειρα που βλέπετε κάθε μέρα —όλα αυτά είναι για χάρη δική σας. Δεν είναι πράγματι έτσι τα πράγματα; «Δικαιοσύνη» δεν σημαίνει να δίνει κανείς τον οβολό του, δεν σημαίνει να αγαπά τον πλησίον του όπως τον εαυτό του και δεν σημαίνει να μη μαλώνει, να μη φιλονικεί, να μη ληστεύει ή να μην κλέβει. Δικαιοσύνη σημαίνει να παίρνει κανείς την αποστολή του Θεού ως καθήκον του και να υπακούει στην ενορχήστρωση και τα σχέδια του Θεού ως κλίση προερχόμενη απ' τον ουρανό, ανεξαρτήτως χρόνου ή τόπου, όπως όλα όσα έκανε ο Κύριος Ιησούς. Αυτή είναι η δικαιοσύνη για την οποία έχει μιλήσει ο Θεός. Το ότι ο Λωτ μπορούσε να αποκαλεστεί δίκαιος άνθρωπος είναι διότι έσωσε δύο αγγέλους που στάλθηκαν από τον Θεό, χωρίς να υπολογίζει το δικό του κέρδος και τις δικές του απώλειες· μπορεί να ειπωθεί μόνο ότι αυτό που έκανε τότε ενδεχομένως να αποκαλεστεί δίκαιο, αλλά εκείνος δεν μπορεί να αποκαλεστεί δίκαιος άνθρωπος. Έγινε μονάχα διότι ο Λωτ είχε δει τον Θεό και γι' αυτό έδωσε τις δύο κόρες του σε αντάλλαγμα για τους αγγέλους. Αλλά δεν αποτελεί απόδειξη δικαιοσύνης όλη η συμπεριφορά του στο παρελθόν και γι' αυτό λέω ότι «δεν υπάρχουν δίκαιοι σ' αυτήν την γη». Ακόμη και μεταξύ αυτών που βρίσκονται στο ρεύμα της ανάκτησης, κανείς δεν μπορεί να αποκαλεστεί δίκαιος. Όσο καλός κι αν είσαι στις πράξεις σου, όσο κι αν φαίνεται ότι δοξάζεις το όνομα του Θεού, δεν χτυπάς ή βρίζεις άλλους, δεν τους ληστεύεις ή τους κλέβεις, ακόμη και τότε δεν μπορείς να αποκαλεστείς δίκαιος, γιατί τέτοιου είδους πράγματα μπορούν να αποκτηθούν από τον κάθε κανονικό άνθρωπο. Σήμερα, το σημαντικό είναι ότι δεν γνωρίζεις τον Θεό. Μπορεί να ειπωθεί μόνο ότι επί του παρόντος έχεις ελάχιστη κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά δεν διαθέτεις τα στοιχεία της δικαιοσύνης για

τα οποία μιλά ο Θεός, οπότε τίποτα απ' όσα κάνεις δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι γνωρίζεις τον Θεό.

Πριν, όταν ο Θεός ήταν στον ουρανό, ο άνθρωπος προσπαθούσε να κοροϊδέψει τον Θεό με τις πράξεις του. Σήμερα, ο Θεός έχει έρθει στον άνθρωπο —κανείς δεν ξέρει για πόσο καιρό— ωστόσο και πάλι ο άνθρωπος δεν είναι αφοσιωμένος στον Θεό και προσπαθεί να Τον κοροϊδέψει. Δεν είναι εξαιρετικά οπισθοδρομικός ο άνθρωπος όσον αφορά το σκεπτικό του; Το ίδιο ήταν με τον Ιούδα: Πριν έρθει ο Ιησούς, ο Ιούδας έλεγε ψέματα στους αδερφούς και τις αδερφές του, και που ήρθε ο Ιησούς, πάλι δεν άλλαξε. Δεν είχε την παραμικρή γνώση για τον Ιησού και, στο τέλος, Τον πρόδωσε. Ήταν επειδή δεν γνώριζε τον Θεό; Αν, σήμερα, εσείς ακόμη δεν γνωρίζετε τον Θεό, τότε είναι πιθανό να γίνετε ένας άλλος Ιούδας και ως αποτέλεσμα αυτού, η τραγωδία της σταύρωσης του Ιησού κατά την Εποχή της Χάριτος, δύο χιλιάδες χρόνια πριν, θα διαδραματιζόταν ξανά. Δεν το πιστεύετε; Είναι γεγονός! Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται σε τέτοια κατάσταση —ίσως το λέω αυτό κάπως πρόωρα— και τέτοιοι άνθρωποι παίζουν τον ρόλο του Ιούδα. Δεν μιλώ με τρόπο ανέμελο, αλλά σύμφωνα με τα γεγονότα —και πρέπει να πιστέψεις. Παρόλο που πολλοί άνθρωποι προσποιούνται ότι είναι ταπεινοί, στις καρδιές τους υπάρχει μόνο στάσιμο, βρώμικο νερό. Αυτήν τη στιγμή, υπάρχουν πάρα πολλοί τέτοιοι μέσα στην εκκλησία, και νομίζετε ότι δεν το γνωρίζω καθόλου. Σήμερα, το Πνεύμα Μου αποφασίζει για Μένα και γίνεται μάρτυρας για Μένα. Πιστεύεις ότι δεν γνωρίζω τίποτα; Νομίζεις ότι δεν καταλαβαίνω τίποτα από τις ύπουλες σκέψεις στις καρδιές σας και όσα έχετε κρυμμένα στις καρδιές σας; Εξαπατάται τόσο εύκολα ο Θεός; Νομίζεις ότι μπορείς να Του συμπεριφέρεσαι όπως σου αρέσει; Στο παρελθόν, ανησυχούσα ότι είχατε δεσμά κι έτσι συνέχισα να σας δίνω απόλυτη ελευθερία, αλλά κανείς δεν συνειδητοποίησε ότι ήμουν καλός προς εκείνους. Τους έδωσα λίγα και απαίτησαν πολλά. Ρωτήστε ο ένας τον άλλον: Δεν έχω αντιμετωπίσει σχεδόν κανέναν από εσάς και δεν βιάστηκα να επιπλήξω κανέναν, ωστόσο είμαι εντελώς ξεκάθαρος σχετικά με τα κίνητρα και τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Πιστεύεις ότι ο ίδιος ο Θεός, για τον οποίο ο Θεός γίνεται μάρτυρας, είναι ανόητος; Τότε λέω ότι είσαι υπερβολικά τυφλός! Δεν θα σε εκθέσω, αλλά ας δούμε πόσο διεφθαρμένος μπορείς να γίνεις. Ας δούμε αν τα έξυπνα κολπάκια σου ή το να καταβάλεις κάθε προσπάθεια να αγαπήσεις τον Θεό μπορούν να σε σώσουν. Σήμερα δεν θα σε καταδικάσω. Ας περιμένουμε έως την ώρα του Θεού, για να δούμε πώς θα επιφέρει την

τιμωρία επάνω σου. Δεν έχω χρόνο για ανούσια κουβεντούλα μαζί σου τώρα, και δεν είμαι διατεθειμένος να καθυστερήσω το πιο σημαντικό Μου έργο μόνο και μόνο για λογαριασμό σου. Ένα σκουλήκι όπως εσύ δεν αξίζει τον χρόνο που θα ξόδευε ο Θεός για να σε αντιμετωπίσει —άρα, ας δούμε ακριβώς πόσο έκλυτος μπορείς να γίνεις. Τέτοιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την παραμικρή γνώση για τον Θεό ούτε διαθέτουν την παραμικρή αγάπη γι' Αυτόν, κι όμως επιθυμούν ο Θεός να τους αποκαλεί δίκαιους —δεν είναι αστείο αυτό; Επειδή υπάρχει πράγματι ένας μικρός αριθμός ανθρώπων που είναι ειλικρινείς, ασχολούμαι με το να παρέχω ζωή στον άνθρωπο. Θα ολοκληρώσω μόνο όσα πρέπει να γίνουν σήμερα και αργότερα, η τιμωρία θα επέλθει στον καθένα ανάλογα με τη συμπεριφορά του. Έχω πει όλα όσα πρέπει να πω, διότι αυτό είναι το έργο που κάνω. Κάνω όσα πρέπει να κάνω, και δεν κάνω αυτά που δεν πρέπει· ωστόσο, ακόμη ελπίζω ότι θα αφιερώσετε χρόνο για να στοχαστείτε: Πόση ακριβώς από τη γνώση που κατέχεις για τον Θεό είναι αληθινή; Είσαι ένας από αυτούς που σταύρωσαν τον Θεό ακόμη μια φορά; Τέλος, σας λέω το εξής: Αλίμονο σε όσους σταυρώνουν τον Θεό.

Πώς να υπηρετήσεις σε αρμονία με το θέλημα του Θεού

Όταν κάποιος πιστεύει στον Θεό, πώς θα πρέπει ακριβώς να Τον υπηρετεί; Ποιες προϋποθέσεις θα πρέπει να πληρούν και ποιες αλήθειες θα πρέπει να κατανοούν όσοι υπηρετούν τον Θεό; Και πού μπορεί να παρεκκλίνετε κατά την υπηρεσία σας; Θα πρέπει να γνωρίζετε τις απαντήσεις σε όλα αυτά τα πράγματα. Αυτά τα ζητήματα αφορούν το πώς πιστεύετε στον Θεό, πώς περπατάτε στο μονοπάτι της καθοδήγησης από το Άγιο Πνεύμα και με ποιον τρόπο υποτάσσετε στις ενορχηστρώσεις του Θεού στο καθετί, και θα σας επιτρέψουν να γνωρίζετε κάθε βήμα του έργου του Θεού μέσα σας. Όταν φτάσετε σ' αυτό το σημείο, θα εκτιμήσετε τι σημαίνει πίστη στον Θεό, πώς να πιστεύετε σωστά στον Θεό και τι πρέπει να κάνετε για να ενεργείτε σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Αυτό θα σας κάνει πλήρως και εντελώς υπάκουους στο έργο του Θεού, και δεν θα παραπονιέστε, δεν θα κρίνετε ή αναλύετε, πόσο μάλλον να ερευνάτε. Επιπλέον, θα έχετε την ικανότητα της υπακοής στον Θεό ως τον θάνατο, επιτρέποντας στον Θεό να σας οδηγήσει και να σας σφαγιάσει σαν ένα πρόβατο, έτσι ώστε όλοι να γίνετε ο Πέτρος της δεκαετίας του '90 και να μπορέσετε να

αγαπήσετε τον Θεό στο έπακρο ακόμα και πάνω στον σταυρό, χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία. Μόνο τότε θα μπορέσετε να ζήσετε σαν ένας Πέτρος της δεκαετίας του '90.

Όποιος το έχει αποφασίσει, μπορεί να υπηρετήσει τον Θεό, αλλά το σωστό είναι πως μόνο αυτοί που αφιερώνουν κάθε φροντίδα στο θέλημα του Θεού και καταλαβαίνουν το θέλημα του Θεού έχουν τα προσόντα και το δικαίωμα να υπηρετήσουν τον Θεό. Έχω ανακαλύψει το εξής σ' εσάς: Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι εφόσον διαδίδουν με θέρμη το ευαγγέλιο για τον Θεό, παίρνουν τους δρόμους για τον Θεό, δαπανούν τον εαυτό τους και εγκαταλείπουν πράγματα για τον Θεό, και ούτω καθεξής, τότε αυτό θεωρείται υπηρεσία προς τον Θεό· ακόμα περισσότεροι θρησκευόμενοι άνθρωποι πιστεύουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να τρέχουν τριγύρω με μια Βίβλο στο χέρι, διαδίδοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του ουρανού και σώζοντας ανθρώπους, κάνοντάς τους να μετανοούν και να εξομολογούνται· υπάρχουν πολλοί θρησκευτικοί λειτουργοί που νομίζουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό είναι να κηρύττουν σε εκκλησίες αφού σπούδασαν και εκπαιδεύτηκαν στη θεολογική σχολή, να διδάσκουν τους ανθρώπους διαβάζοντας κεφάλαια της Βίβλου· επίσης, υπάρχουν άνθρωποι σε φτωχές περιοχές, οι οποίοι πιστεύουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να θεραπεύουν τους αρρώστους και να εκβάλλουν δαιμόνια ή να προσεύχονται για τους αδελφούς και τις αδελφές ή να τους υπηρετούν· ανάμεσά σας, υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν πως η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού, να προσεύχονται στον Θεό καθημερινά, καθώς και να επισκέπτονται και να επιτελούν έργο σε εκκλησίες παντού· υπάρχουν άλλοι αδελφοί και αδελφές που πιστεύουν πως η υπηρεσία προς τον Θεό συνεπάγεται να μην παντρευτούν ή να μη δημιουργήσουν οικογένεια ποτέ και να αφιερώσουν όλο το είναι τους στον Θεό. Κι όμως, λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν τι πραγματικά σημαίνει η υπηρεσία προς τον Θεό. Αν και υπάρχουν πολλοί που υπηρετούν τον Θεό, τόσοι πολλοί όσα και τ' άστρα στον ουρανό, ο αριθμός αυτών που μπορούν να υπηρετήσουν άμεσα, και που είναι ικανοί να υπηρετήσουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, είναι μηδαμινός, ασήμαντα μικρός. Γιατί το λέω αυτό; Το λέω επειδή δεν κατανοείτε την ουσία της φράσης «υπηρεσία προς τον Θεό», και καταλαβαίνετε τόσο λίγα για το πώς να υπηρετήσετε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Είναι επιτακτική ανάγκη οι άνθρωποι να κατανοήσουν ακριβώς ποια είδους υπηρεσία προς τον Θεό εναρμονίζεται με το θέλημά Του.

Αν επιθυμείτε να υπηρετείτε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, πρέπει πρώτα να καταλάβετε τι είδους άνθρωποι ευαρεστούν τον Θεό, τι είδους ανθρώπους αποστρέφεται ο Θεός, τι είδους ανθρώπους οδηγεί ο Θεός στην τελείωση και τι είδους άνθρωποι έχουν τα προσόντα για να υπηρετήσουν τον Θεό. Αυτό είναι το ελάχιστο με το οποίο θα πρέπει να είστε εφοδιασμένοι. Επιπλέον, θα πρέπει να γνωρίζετε τους στόχους του έργου του Θεού, και το έργο που θα εκτελέσει ο Θεός εδώ και τώρα. Αφού κατανοήσετε αυτό, και μέσω της οδηγίας των λόγων του Θεού, θα πρέπει πρώτα να εισέλθετε και να λάβετε πρώτα αποστολή από τον Θεό. Όταν πραγματικά αποκτήσετε βιώματα βασισμένα στον λόγο του Θεού, κι όταν γνωρίζετε στ' αλήθεια το έργο του Θεού, θα έχετε τα προσόντα για να υπηρετήσετε τον Θεό. Κι ο Θεός ανοίγει τα πνευματικά σας μάτια όταν Τον υπηρετείτε, και σας επιτρέπει να αποκτήσετε μεγαλύτερη κατανόηση του έργου Του και να το δείτε πιο καθαρά. Όταν εισέρχεσαι σ' αυτήν την πραγματικότητα, οι εμπειρίες σου θα είναι πιο βαθιές και πραγματικές, και όλοι εσείς που είχατε τέτοιες εμπειρίες, θα είστε ικανοί να πορευτείτε ανάμεσα στις εκκλησίες και να παρέχετε στους αδελφούς και τις αδελφές σας, ώστε ο καθένας σας να αντλεί από τα δυνατά σημεία του άλλου για να αντισταθμίσετε τις δικές σας ελλείψεις και να αποκτήσετε μια πλουσιότερη γνώση στο πνεύμα σας. Μόνο αφού κατορθώσετε αυτό το αποτέλεσμα θα είστε ικανοί να υπηρετήσετε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και να οδηγηθείτε από τον Θεό στην τελείωση κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας σας.

Αυτοί που υπηρετούν τον Θεό θα πρέπει να είναι οι οικείοι του Θεού, θα πρέπει να είναι ευάρεστοι στον Θεό, να έχουν αγαπηθεί από τον Θεό και να είναι ικανοί για την απόλυτη πίστη στον Θεό. Ανεξάρτητα από το αν ενεργείς πίσω από τους ανθρώπους ή μπροστά τους, είσαι ικανός ν' αποκτήσεις τη χαρά του Θεού μπροστά στον Θεό, είσαι ικανός να παραμείνεις σταθερός μπροστά στον Θεό, και ανεξάρτητα με το πώς σου φέρονται οι άλλοι άνθρωποι, πάντα συνεχίζεις το δικό σου μονοπάτι και αφιερώνεις κάθε σου φροντίδα στο φορτίο του Θεού. Μόνο αυτός είναι ο οικείος του Θεού. Το γεγονός ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να Τον υπηρετήσουν άμεσα, συμβαίνει επειδή τους έχει δοθεί η μεγάλη αποστολή του Θεού, και το φορτίο του Θεού, είναι ικανοί να πάρουν την καρδιά του Θεού ως δική τους, και το φορτίο του Θεού ως δικό τους, και δεν δίνουν καθόλου σημασία στην προοπτική του αν θα κερδίσουν ή θα χάσουν: Ακόμα κι όταν δεν θα έχουν προοπτικές, και δεν θα κερδίσουν τίποτα, πάντα θα πιστεύουν στον Θεό με μια καρδιά γεμάτη αγάπη. Έτσι λοιπόν, αυτό το είδος ανθρώπου είναι

ο οικείος του Θεού. Οι άνθρωποι που έχουν οικειότητα με τον Θεό είναι και οι έμπιστοί Του· μόνο οι έμπιστοι του Θεού μπορούν να μοιραστούν την ανησυχία Του και τις σκέψεις Του, και αν και η σάρκα τους πονά και είναι αδύναμη, είναι ικανοί να αντέξουν τον πόνο και να απαρνηθούν αυτό που αγαπούν για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Ο Θεός δίνει περισσότερα βάρη σε τέτοιους ανθρώπους και οι άνθρωποι καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτό που επιθυμεί να κάνει ο Θεός. Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι είναι ευάρεστοι στον Θεό, είναι υπηρέτες του Θεού που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, και μόνο άνθρωποι σαν κι αυτούς μπορούν να κυβερνήσουν μαζί με τον Θεό. Όταν πραγματικά γίνεις οικείος του Θεού, τότε ακριβώς θα κυβερνήσεις μαζί με τον Θεό.

Ο Ιησούς ήταν ικανός να ολοκληρώσει την αποστολή του Θεού, το έργο της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας, επειδή αφιέρωσε κάθε φροντίδα Του στο θέλημα του Θεού, χωρίς τα προσωπικά Του σχέδια και σκέψεις. Έτσι, λοιπόν, ήταν κι Αυτός ο οικείος του Θεού, όντας ο ίδιος Θεός, κάτι που όλοι εσείς καταλαβαίνετε πολύ καλά. (Στην πραγματικότητα, ήταν ο Θεός ο ίδιος, για τον οποίο είχε δώσει μαρτυρία ο Θεός. Το αναφέρω αυτό εδώ για να χρησιμοποιήσω το γεγονός που αφορά τον Ιησού για να επεξηγήσω το θέμα.) Ήταν ικανός να θέσει το σχέδιο της διαχείρισης του Θεού στο επίκεντρο, και πάντα προσευχόταν στον ουράνιο Πατέρα και επιζητούσε το θέλημα του ουράνιου Πατέρα. Προσευχόταν κι έλεγε: «Θεέ Πατέρα! Εκπλήρωσε αυτό που είναι μέσα στο θέλημά Σου, και μην ενεργήσεις σύμφωνα με τις δικές Μου προθέσεις· θα ενεργήσεις σύμφωνα με το σχέδιό Σου. Ο άνθρωπος μπορεί να είναι αδύναμος, όμως γιατί θα πρέπει να ενδιαφερθείς για κείνον; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να είναι άξιος του ενδιαφέροντός Σου, ο άνθρωπος που είναι σαν ένα μυρμήγκι στο χέρι Σου; Μέσα στην καρδιά Μου, επιθυμώ μόνο να εκπληρώσω το θέλημά Σου, και θέλω να μπορείς να κάνεις, αυτό που θέλεις να κάνεις σ' Εμένα σύμφωνα με τις δικές Σου προθέσεις». Στον δρόμο προς την Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς ένιωσε την αγωνία, σαν ένα μαχαίρι που έστριβε στην καρδιά Του, όμως δεν είχε την παραμικρή πρόθεση να παραβεί τον λόγο Του· πάντα υπήρχε μια ισχυρή δύναμη που Τον ωθούσε μπροστά, εκεί που επρόκειτο να σταυρωθεί. Τελικά, Τον κάρφωσαν στον σταυρό κι έγινε η απεικόνιση της αμαρτωλής σάρκας, ολοκληρώνοντας αυτό το έργο της λύτρωσης της ανθρωπότητας, και αφού υψώθηκε πάνω από τα δεσμά του θανάτου και του Άδη. Μπροστά Του, η θνητότητα, η κόλαση και ο Άδης, έχασαν τη δύναμή τους, και κατατροπώθηκαν από Αυτόν. Έζησε για τριάντα τρία χρόνια, κατά τη διάρκεια των

οποίων έκανε πάντα τα μέγιστα για να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού, σύμφωνα με το έργο του Θεού εκείνη την εποχή, χωρίς να υπολογίζει ποτέ το προσωπικό Του κέρδος ή ζημία, πάντα σκεπτόμενος το θέλημα του Θεού Πατέρα. Έτσι, αφότου βαπτίστηκε, ο Θεός είπε: «Ούτος είναι ο Υιός Μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην». Επειδή η υπηρεσία Του μπροστά στον Θεό ήταν σε αρμονία με το θέλημα του Θεού, ο Θεός έβαλε πάνω στους ώμους Του το βαρύ φορτίο της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας και Τον έκανε να προχωρήσει μπροστά για να το εκπληρώσει, κι Αυτός είχε τα προσόντα και το δικαίωμα να ολοκληρώσει αυτό το σημαντικό καθήκον. Κατά τη διάρκεια της ζωής Του, υπέμεινε ανυπολόγιστα δεινά για τον Θεό, και ο Σατανάς Τον έβαλε σε πειρασμό αμέτρητες φορές, όμως δεν αποθαρρύνθηκε ποτέ. Ο Θεός Του ανέθεσε ένα τέτοιο καθήκον επειδή Τον εμπιστευόταν και Τον αγαπούσε, κι έτσι ο Θεός είπε προσωπικά: «Ούτος είναι ο Υιός Μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην». Εκείνο τον καιρό, μόνο ο Ιησούς θα μπορούσε να εκπληρώσει αυτή την αποστολή, κι αυτό ήταν ένα κομμάτι της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού για τη λύτρωση όλης της ανθρωπότητας κατά την Εποχή της Χάριτος.

Αν είστε ικανοί, σαν τον Ιησού, να αφιερώσετε κάθε σας φροντίδα στο φορτίο του Θεού, και να στρέψετε την πλάτη στη σάρκα σας, ο Θεός θα εμπιστευτεί τα σημαντικά Του καθήκοντα σ' εσάς, κι έτσι θα ανταποκρίνεστε στις προϋποθέσεις για να υπηρετήσετε τον Θεό. Μόνο κάτω από αυτές τις συνθήκες θα τολμήσετε να πείτε ότι κάνετε το θέλημα του Θεού και ότι ολοκληρώνετε την αποστολή Του, μόνο τότε θα τολμήσετε να πείτε ότι υπηρετείτε τον Θεό πραγματικά. Σε σύγκριση με το παράδειγμα του Ιησού, τολμάς να πεις ότι είσαι ο οικείος του Θεού; Τολμάς να πεις ότι κάνεις το θέλημα του Θεού; Τολμάς να πεις πως υπηρετείς πραγματικά τον Θεό; Σήμερα, δεν κατανοείς πώς να υπηρετήσεις τον Θεό, τολμάς να πεις ότι είσαι οικείος του Θεού; Αν λες ότι υπηρετείς τον Θεό, δεν βλασφημείς έτσι εναντίον Του; Σκέψου το: Υπηρετείς τον Θεό ή τον εαυτό σου; Υπηρετείς τον Σατανά, κι όμως λες πεισματικά ότι υπηρετείς τον Θεό· δεν βλασφημείς εναντίον του Θεού μ' αυτόν τον τρόπο; Πολλοί άνθρωποι που πίσω Μου εποφθαλμιούν την ευλογία του κύρους, παραδίδονται χωρίς όρια στο φαγητό, τους αρέσει ο ύπνος και φροντίζουν με κάθε τρόπο τη σάρκα, και πάντα φοβούνται πως δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής για τη σάρκα. Δεν εκτελούν την ορθή λειτουργία τους στην εκκλησία, αλλά παρασιτούν σε βάρος της εκκλησίας ή αλλιώς επιπλήττουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους με τον λόγο Μου, διαφεντεύοντας τους

άλλους από θέσεις εξουσίας. Αυτοί οι άνθρωποι επιμένουν να λένε ότι κάνουν το θέλημα του Θεού, πάντα λένε πως είναι οι οικείοι του Θεού, δεν είναι παράλογο; Αν έχεις τα σωστά κίνητρα, αλλά δεν έχεις την ικανότητα να υπηρετήσεις σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε είσαι ανόητος· αλλά αν τα κίνητρά σου δεν είναι σωστά, κι επιμένεις να λες πως υπηρετείς τον Θεό, τότε είσαι κάποιος που αντιτίθεται στον Θεό και θα πρέπει να τιμωρηθείς από τον Θεό! Δεν έχω καμία συμπόνια για τέτοιους ανθρώπους! Στον οίκο του Θεού παρασιτούν, πάντα εποφθαλμιούν τις ανέσεις της σάρκας και δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τα συμφέροντα του Θεού. Επιζητούν πάντοτε το δικό τους καλό και δεν δίνουν καθόλου προσοχή στο θέλημα του Θεού. Σε οτιδήποτε κάνουν, δεν δέχονται τον εξονυχιστικό έλεγχο του Πνεύματος του Θεού. Πάντα μηχανορραφούν και εξαπατούν τους αδελφούς και τις αδελφές τους, είναι διπρόσωποι, όπως μια αλεπού σε αμπελώνα, που πάντα κλέβει τα σταφύλια και ποδοπατεί τον αμπελώνα. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να είναι οικείοι με τον Θεό; Είσαι κατάλληλος για να δεχθείς τις ευλογίες του Θεού; Δεν αναλαμβάνεις καμία ευθύνη για τη ζωή σου και την εκκλησία, είσαι κατάλληλος για να δεχθείς την αποστολή του Θεού; Ποιος θα τολμούσε να εμπιστευτεί κάποιον σαν εσένα; Όταν υπηρετείς μ' αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσει ο Θεός να τολμήσει να σ' εμπιστευτεί για ένα μεγαλύτερο καθήκον; Δεν καθυστερείς έτσι τα πράγματα;

Αυτά τα λέω για να γνωρίζετε ποιες προϋποθέσεις θα πρέπει να πληρούνται, έτσι ώστε να υπηρετήσετε σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Αν δεν δίνετε την καρδιά σας στον Θεό, αν δεν αφιερώνετε κάθε φροντίδα στο θέλημα του Θεού, όπως έκανε ο Ιησούς, τότε ο Θεός δεν μπορεί να σας εμπιστευτεί, και θα καταλήξετε να κριθείτε από τον Θεό. Ίσως σήμερα, στην υπηρεσία σου προς τον Θεό, να τρέφεις πάντα την πρόθεση να εξαπατήσεις τον Θεό, και να Τον αντιμετωπίζεις διαρκώς με διαδικαστικό τρόπο. Με λίγα λόγια, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, αν εξαπατήσεις τον Θεό, αμείλικτη κρίση θα πέσει πάνω σου. Πρέπει να εκμεταλλευτείτε το γεγονός ότι μόλις εισήλθατε στον σωστό δρόμο της υπηρεσίας προς τον Θεό και να δώσετε πρώτα την καρδιά σας στον Θεό, χωρίς διαμοιρασμένη αφοσίωση. Ανεξάρτητα από το αν βρίσκεσαι μπροστά στον Θεό ή στους άλλους ανθρώπους, η καρδιά σου πρέπει πάντα να βλέπει τον Θεό, και πρέπει να πάρεις την απόφαση να αγαπάς τον Θεό όπως ο Ιησούς. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα σε οδηγήσει στην τελείωση, έτσι ώστε να γίνεις ένας υπηρέτης του Θεού που επιθυμεί η καρδιά Του. Αν πραγματικά επιθυμείς να οδηγηθείς

στην τελείωση από τον Θεό, και η υπηρεσία σου να βρίσκεται σε αρμονία με το θέλημά Του, τότε θα πρέπει να αλλάξεις τις προηγούμενες θεωρίες σου σχετικά με την πίστη στον Θεό, και ν' αλλάξεις τον τρόπο με τον οποίο συνήθιζες να υπηρετείς τον Θεό, έτσι ώστε να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό μεγαλύτερο μέρος του εαυτού σου· μ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός δεν θα σε εγκαταλείψει και, σαν τον Πέτρο, θα βρίσκεσαι στην πρώτη γραμμή αυτών που αγαπούν τον Θεό. Αν παραμείνεις αμετανόητος, τότε θα έχεις το ίδιο τέλος με τον Ιούδα. Αυτό θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους αυτούς που πιστεύουν στον Θεό.

Σχετικά με τη χρήση του ανθρώπου από τον Θεό

Κανείς δεν είναι ικανός να ζήσει ανεξάρτητος, εκτός από όσους έχουν λάβει ειδικές οδηγίες και καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα, διότι χρειάζονται τη διακονία και την ποιμανση αυτών που χρησιμοποιεί ο Θεός. Γι' αυτό, σε κάθε εποχή, ο Θεός ανυψώνει διάφορους ανθρώπους που σπεύδουν να ασχοληθούν με την ποιμανση των εκκλησιών για χάρη του έργου Του. Αυτό σημαίνει ότι το έργο του Θεού πρέπει να γίνεται μέσα από αυτούς που έχουν την εύνοια και την έγκριση του Θεού· το Άγιο Πνεύμα πρέπει να χρησιμοποιεί εκείνο το κομμάτι μέσα τους που αξίζει να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να εργαστεί το Άγιο Πνεύμα, και καθίστανται κατάλληλοι για χρήση από τον Θεό μέσω της τελείωσής τους από το Άγιο Πνεύμα. Επειδή η ικανότητα κατανόησης του ανθρώπου είναι εξαιρετικά ανεπαρκής, πρέπει να ποιμαίνεται από αυτούς που χρησιμοποιεί ο Θεός· το ίδιο ίσχυε με τη χρήση του Μωυσή από τον Θεό, στον οποίον Εκείνος βρήκε πολλά από τα στοιχεία που ήταν κατάλληλα προς χρήση εκείνη την εποχή, και τα οποία χρησιμοποίησε για να εκτελέσει το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια εκείνου του σταδίου. Σε αυτό το στάδιο, ο Θεός χρησιμοποιεί έναν άνθρωπο, ενώ εκμεταλλεύεται ταυτόχρονα εκείνο το κομμάτι του που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το Άγιο Πνεύμα προκειμένου να κάνει έργο, και το Άγιο Πνεύμα τον κατευθύνει και παράλληλα οδηγεί στην τελείωση το υπόλοιπο, ακατάλληλο για χρήση κομμάτι.

Το έργο που πραγματοποιεί κάποιος που χρησιμοποιείται από τον Θεό, αποσκοπεί στη συνεργασία με το έργο του Χριστού ή του Αγίου Πνεύματος. Αυτός ο άνθρωπος ανυψώνεται από τον Θεό ανάμεσα στους ανθρώπους, βρίσκεται εκεί για να ηγηθεί όλων των εκλεκτών του Θεού, ενώ έχει, επίσης, ανυψωθεί από τον Θεό προκειμένου να επιτελέσει το έργο της

ανθρώπινης συνεργασίας. Με κάποιον που έχει αυτές τις ιδιότητες, ο οποίος είναι σε θέση να επιτελέσει το έργο της ανθρώπινης συνεργασίας, μπορούν να επιτευχθούν περισσότερες από τις απαιτήσεις που έχει ο Θεός για τον άνθρωπο και το έργο που πρέπει να κάνει το Άγιο Πνεύμα ανάμεσα στους ανθρώπους. Με άλλα λόγια: Ο Θεός χρησιμοποιεί αυτόν τον άνθρωπο με στόχο να μπορέσουν όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό να κατανοήσουν καλύτερα το θέλημα του Θεού, και να μπορέσουν να εκπληρώσουν περισσότερες από τις απαιτήσεις του Θεού. Επειδή οι άνθρωποι δεν είναι ικανοί να κατανοήσουν άμεσα τα λόγια ή το θέλημα του Θεού, ο Θεός έχει ανυψώσει κάποιον, τον οποίον χρησιμοποιεί για να επιτελέσει ένα τέτοιο έργο. Αυτό το πρόσωπο, το οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός, μπορεί επίσης να περιγραφεί ως ένα μέσο, με το οποίο ο Θεός καθοδηγεί τους ανθρώπους, ως ο «μεταφραστής» που επικοινωνεί ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους. Γι' αυτόν τον λόγο, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μοιάζει με κανέναν από αυτούς που εργάζονται στον οίκο του Θεού ή που είναι απόστολοί Του. Όπως κι αυτοί, μπορεί να ειπωθεί ότι είναι κάποιος που υπηρετεί τον Θεό, εντούτοις, όσον αφορά την ουσία του έργου του και το υπόβαθρο της χρήσης του από τον Θεό, διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από τους άλλους εργάτες και αποστόλους. Όσον αφορά την ουσία του έργου του και το υπόβαθρο της χρήσης του, ο άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό ανυψώνεται από Αυτόν, προετοιμάζεται από τον Θεό για να επιτελέσει το έργο του Θεού, και συνεργάζεται στο έργο του ίδιου του Θεού. Κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτελέσει το έργο του αντ' αυτού —αυτή είναι η ανθρώπινη συνεργασία που είναι απαραίτητη παράλληλα με το θεϊκό έργο. Εν τω μεταξύ, το έργο που επιτελούν οι άλλοι εργάτες ή απόστολοι δεν είναι παρά η μεταφορά και η υλοποίηση των πολλών πτυχών της οργάνωσης των εκκλησιών κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου, ή αλλιώς το έργο μιας απλής παροχής ζωής, προκειμένου να διατηρηθεί η εκκλησιαστική ζωή. Αυτοί οι εργάτες και οι απόστολοι δεν έχουν οριστεί από τον Θεό, πόσο μάλλον μπορεί να λέγεται ότι χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα. Επιλέγονται μέσα από τις εκκλησίες και, αφότου εκπαιδευτούν και καλλιεργηθούν για κάποιο χρονικό διάστημα, όσοι είναι κατάλληλοι παραμένουν, ενώ όσοι είναι ακατάλληλοι στέλνονται από εκεί που ήρθαν. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι επιλέγονται μέσα από τις εκκλησίες, ορισμένοι αποκαλύπτουν το πραγματικό τους πρόσωπο αφότου γίνουν επικεφαλής, και κάποιοι απ' αυτούς κάνουν μάλιστα πολλά άσχημα πράγματα και καταλήγουν να εξαλειφθούν. Ο άνθρωπος που χρησιμοποιεί ο Θεός, από την άλλη, είναι κάποιος που έχει προετοιμαστεί από τον Θεό, και διαθέτει ένα ορισμένο επίπεδο, κι έχει ανθρώπινη φύση. Έχει εκ των προτέρων

προετοιμαστεί και τελειωθεί από το Άγιο Πνεύμα, και καθοδηγείται πλήρως από το Άγιο Πνεύμα και, ιδιαίτερα όσον αφορά το έργο του, κατευθύνεται και δέχεται εντολές από το Άγιο Πνεύμα —ως εκ τούτου, δεν υπάρχει καμία απόκλιση από το μονοπάτι της καθοδήγησης των εκλεκτών του Θεού, διότι ο Θεός ασφαλώς αναλαμβάνει την ευθύνη για το δικό Του έργο, και ο Θεός επιτελεί το δικό Του έργο ανά πάσα στιγμή.

Οι εντολές της νέας εποχής

Όταν βιώνετε το έργο του Θεού, πρέπει να διαβάζετε τα λόγια του Θεού προσεκτικά και να εφοδιάζεστε με την αλήθεια. Όμως, όσον αφορά αυτό που θέλετε να κάνετε ή το πώς θέλετε να το κάνετε, δεν υπάρχει λόγος για την ένθερμη προσευχή ή την ικεσία σας, και πράγματι αυτά τα πράγματα είναι άχρηστα. Ωστόσο, επί του παρόντος, τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε αυτήν τη στιγμή είναι ότι δεν γνωρίζετε πώς να βιώνετε το έργο του Θεού, και ότι υπάρχει μεγάλη παθητικότητα μέσα σας. Γνωρίζετε πολλά δόγματα, αλλά δεν διαθέτετε πολλή πραγματικότητα. Δεν είναι αυτό άραγε σημάδι σφαλερότητας; Πολλή σφαλερότητα είναι ορατή μέσα σας, σ' αυτήν την ομάδα. Σήμερα, δεν είστε ικανοί να φέρετε εις πέρας μια δοκιμασία όπως αυτή των «παρόχων υπηρεσιών», και δεν είστε ικανοί να φανταστείτε ή να φέρετε εις πέρας άλλες δοκιμασίες και τον εξευγενισμό που σχετίζονται με τα λόγια του Θεού. Πρέπει να τηρείτε τα πολλά πράγματα που θα πρέπει να κάνετε πράξη. Δηλαδή, οι άνθρωποι πρέπει να συμμορφώνονται με τα πολλά καθήκοντα που πρέπει να εκτελούν. Με αυτό πρέπει να συμμορφώνονται οι άνθρωποι και αυτό είναι που πρέπει να φέρουν εις πέρας. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να κάνει αυτό που πρέπει να κάνει το Άγιο Πνεύμα· ο άνθρωπος δεν μπορεί να διαδραματίσει ρόλο σ' αυτό. Ο άνθρωπος πρέπει να συμμορφώνεται με αυτό που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος, κάτι που δεν έχει καμία σχέση με το Άγιο Πνεύμα. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτό που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος και πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση μ' αυτό σαν να 'ναι εντολή, όπως ακριβώς είναι η συμμόρφωση με τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Παρόλο που αυτή δεν είναι η Εποχή του Νόμου, υπάρχει ακόμη πολύς λόγος που είναι παρόμοιος μ' αυτόν της Εποχής του Νόμου και με τον οποίο πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση· δεν εκτελείται στηριζόμενος απλώς στο άγγιγμα του Αγίου Πνεύματος, αλλά είναι αυτό με το οποίο πρέπει να συμμορφώνεται ο άνθρωπος. Για παράδειγμα: Μην κατακρίνεις το έργο του

πρακτικού Θεού. Μην αντιταχθείς με τον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό. Ενώπιον του Θεού θα φέρεσαι όπως αρμόζει και δεν θα είσαι ακόλαστος. Τα λόγια σου πρέπει να είναι μετρημένα, ενώ ο λόγος και οι πράξεις σου πρέπει να ακολουθούν τις διευθετήσεις του ανθρώπου που μαρτυρείται από τον Θεό. Να φοβάσαι τη μαρτυρία του Θεού. Μην αγνοήσεις το έργο του Θεού και τον λόγο που εκφέρει το στόμα Του. Μην μιμηθείς τον τόνο και τους σκοπούς των λεγομένων του Θεού. Εξωτερικά, μην κάνεις οτιδήποτε που πρόδηλα αντιτίθεται στον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό. Και ούτω καθεξής. Με αυτά πρέπει να συμμορφώνεται κάθε άνθρωπος. Σε κάθε εποχή, ο Θεός καθορίζει πολλούς κανόνες παρόμοιους με τους νόμους και ο άνθρωπος πρέπει να συμμορφώνεται μ' αυτούς. Μέσω αυτού, Αυτός περιορίζει τη διάθεση του ανθρώπου και εντοπίζει την ειλικρίνειά του. Πάρε για παράδειγμα τα λόγια «Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου» από την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης. Τα λόγια αυτά δεν ισχύουν σήμερα· τότε, απλώς περιόριζαν κάποια από την εξωτερική διάθεση του ανθρώπου, χρησιμοποιούνταν για να καταδείξουν την ειλικρίνεια της πίστης του ανθρώπου στον Θεό και ήταν σημάδι αυτών που πίστευαν στον Θεό. Παρόλο που τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας, υπάρχουν ακόμη πολλοί κανόνες με τους οποίους πρέπει να συμμορφώνεται ο άνθρωπος. Οι κανόνες του παρελθόντος δεν ισχύουν· σήμερα, υπάρχουν πολλές και πιο ταιριαστές πρακτικές για να εκτελέσει ο άνθρωπος, που είναι επιπλέον και απαραίτητες. Δεν περιλαμβάνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και πρέπει να εκτελούνται από τον άνθρωπο.

Στην Εποχή της Χάριτος, απορρίφθηκαν πολλές από τις πρακτικές της Εποχής του Νόμου, γιατί οι νόμοι αυτοί δεν ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικοί για το έργο της εποχής. Αφού απορρίφθηκαν, καθορίστηκαν πολλές πρακτικές κατάλληλες για την εποχή, οι οποίες έχουν γίνει οι πολλοί κανόνες του σήμερα. Όταν ήρθε ο Θεός του σήμερα, οι κανόνες αυτοί καταργήθηκαν, δεν χρειαζόταν πλέον να υπάρχει συμμόρφωση μ' αυτούς, ενώ καθορίστηκαν πολλές πρακτικές κατάλληλες για το έργο του σήμερα. Σήμερα, οι πρακτικές αυτές δεν είναι κανόνες, αλλά χρησιμοποιούνται για να επιτευχθεί κάποιο αποτέλεσμα· είναι κατάλληλες για σήμερα, ενώ αύριο ίσως γίνουν κανόνες. Εν ολίγοις, πρέπει να συμμορφώνεσαι μ' αυτό που είναι αποδοτικό για το έργο του σήμερα. Μην δίνεις σημασία στο αύριο: Ό,τι γίνεται σήμερα γίνεται για χάρη του σήμερα. Ίσως αύριο να υπάρχουν καλύτερες πρακτικές που θα κληθείς να εκτελέσεις, αλλά μη δίνεις υπερβολική προσοχή σ' αυτό· συμμορφώσου μ' αυτό με το οποίο

πρέπει να είσαι συμμορφωμένος σήμερα για ν' αποφύγεις να αντιταχθείς στον Θεό. Σήμερα, με τίποτα δεν είναι σημαντικότερο να συμμορφώνεται ο άνθρωπος απ' ό,τι τα παρακάτω: Δεν πρέπει να προσπαθείς να καλοπιάσεις τον Θεό που στέκεται μπροστά στα μάτια σου ούτε να αποκρύψεις οτιδήποτε από Αυτόν. Μη ξεστομίσεις αισχρότητες ή υπεροπτικό λόγο ενώπιον του Θεού που βρίσκεται μπροστά σου. Μην εξαπατήσεις τον Θεό που βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου χρησιμοποιώντας χρηστολογία και κολακεία για να κερδίσεις την εμπιστοσύνη Του. Μην πράξεις ασεβώς ενώπιον του Θεού. Θα υπακούς σε όσα εκφέρει το στόμα του Θεού και δεν θα αντιστέκεσαι, αντιτίθεται ή αμφισβητείς τον λόγο Του. Μην ερμηνεύσεις όπως σε βολεύει τον λόγο που εκφέρει το στόμα του Θεού. Πρέπει να προσέχεις τα λόγια σου για να μη γίνουν η αιτία να πέσεις θύμα των δόλιων σκευωριών των πονηρών. Πρέπει να προσέχεις τα βήματά σου για να αποφύγεις να καταπατήσεις τα όρια που σου έθεσε ο Θεός. Εάν το κάνεις, θα γίνει η αιτία να εκφέρεις επηρμένο και πομπώδη λόγο από τη σκοπιά του Θεού κι έτσι, θα γίνεις κάποιος που απεχθάνεται ο Θεός. Μην επαναλάβεις απερίσκεπτα τον λόγο που εκφέρει το στόμα του Θεού από φόβο μήπως σε χλευάσουν οι άλλοι και γελοιοποιηθείς στους διαβόλους. Θα υπακούς σε όλο το έργο του Θεού του σήμερα. Ακόμα κι αν δεν το καταλαβαίνεις, δεν θα το κατακρίνεις· το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να αναζητάς και να συναναστρέφεσαι. Ουδείς θα καταπατήσει την αρχική θέση του Θεού. Δεν μπορείς παρά να υπηρετείς τον Θεό του σήμερα από τη θέση του ανθρώπου. Δεν μπορείς να διδάξεις τον Θεό του σήμερα από τη θέση του ανθρώπου· κάτι τέτοιο θα ήταν εσφαλμένο. Ουδείς μπορεί να αντικαταστήσει τον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό· στον λόγο, τις πράξεις και τις πιο ενδόμυχες σκέψεις σου, στέκεις στη θέση του ανθρώπου. Αυτό πρέπει να τηρείται, είναι η ευθύνη του ανθρώπου, δεν μπορεί να τροποποιηθεί από κανέναν και κάτι τέτοιο θα παραβίαζε τα διοικητικά διατάγματα. Πρέπει να το ενθυμούνται όλοι.

Το μεγάλο διάστημα που δαπάνησε ο Θεός μιλώντας και αρθρώνοντας λόγο έχει κάνει τον άνθρωπο να θεωρεί το διάβασμα και την αποστήθιση του λόγου του Θεού ως το πρωταρχικό του καθήκον. Κανείς δεν δίνει προσοχή στην πράξη, ενώ δεν τηρείτε ούτε αυτά που οφείλετε να τηρείτε κι αυτό έχει επιφέρει πολλές δυσκολίες και προβλήματα στην υπηρεσία σας. Αν, πριν κάνεις πράξη τον λόγο του Θεού, δεν έχεις συμμορφωθεί μ' αυτά που πρέπει να συμμορφώνεσαι, τότε είσαι απ' αυτούς που απεχθάνεται και απορρίπτει ο Θεός. Όταν συμμορφώνεσαι με τις πρακτικές αυτές, πρέπει να είσαι ένθερμος και ειλικρινής. Δεν

πρέπει να τις αντιμετωπίζεις σαν δεσμά, αλλά να συμμορφώνεσαι μ' αυτές σαν να 'ναι εντολές. Σήμερα, οφείλεις να μη σε απασχολούν τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν· εν συντομία, αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο εργάζεται το Άγιο Πνεύμα και όποιος διαπράττει ύβρη πρέπει να τιμωρείται. Το Άγιο Πνεύμα είναι απαλλαγμένο από το συναίσθημα και αδιαφορεί για την παρούσα κατανόησή σου. Αν προσβάλλεις τον Θεό σήμερα, τότε θα σε τιμωρήσει. Αν Το υβρίσεις εντός του πεδίου της δικαιοδοσίας Του, τότε Αυτό δεν θα σου τη χαρίσει. Δεν Το ενδιαφέρει πόσο σοβαρός είσαι στη συμμόρφωση σου με τον λόγο του Ιησού. Αν παραβιάσεις τις σημερινές εντολές του Θεού, Εκείνος θα σε τιμωρήσει· θα σε καταδικάσει σε θάνατο. Πώς μπορεί να σου είναι αποδεκτό να μη συμμορφώνεσαι με αυτές; Πρέπει να συμμορφώνεσαι, ακόμη κι αν σημαίνει πως θα πονέσεις λίγο! Ανεξαρτήτως θρησκείας, τομέα, έθνους ή θρησκευματος, στο μέλλον όλοι τους πρέπει να συμμορφώνονται μ' αυτές τις πρακτικές. Ουδείς απαλλάσσεται και ουδείς θα γλυτώσει! Διότι αποτελούν αυτό που θα κάνει το Άγιο Πνεύμα σήμερα και δεν επιδέχονται ύβρεως από κανέναν. Παρόλο που δεν είναι κάτι το σπουδαίο, πρέπει να γίνονται από κάθε άνθρωπο και είναι οι εντολές που έχουν καθοριστεί για τον άνθρωπο από τον Ιησού, ο οποίος αναστήθηκε και αναλήφθηκε εις τους ουρανούς. Σύμφωνα με «Το μονοπάτι... (7)» ο Ιησούς δεν ορίζει αν είσαι δίκαιος ή αμαρτωλός βάσει της σημερινής σου στάσης προς τον Θεό; Ουδείς θα μπορέσει να παραβλέψει αυτό το σημείο. Κατά την Εποχή του Νόμου, γενιές και γενιές Φαρισαίων πίστεψαν στον Θεό, αλλά με την έλευση της Εποχής της Χάριτος δεν γνώριζαν τον Ιησού και Του αντιτέθηκαν. Οπότε, όλα όσα έκαναν πήγαν χαμένα, ήταν μάταια και ο Θεός δεν τα δέχτηκε. Αν μπορείς να το διακρίνεις αυτό, δεν θα αμαρτάνεις εύκολα. Πολλοί άνθρωποι πιθανόν να έχουν συγκρίνει τους εαυτούς τους με τον Θεό. Τι γεύση έχει το να αντιτίθεται στον Θεό; Είναι πικρή ή γλυκιά; Πρέπει να το καταλάβεις αυτό· μην προσποιείσαι πως δεν γνωρίζεις. Στις καρδιές τους, πιθανόν, μερικοί άνθρωποι να παραμένουν αμετάπειστοι. Ωστόσο, σε συμβουλεύω να το δοκιμάσεις και να δεις· να δεις τι γεύση έχει. Αυτό θα αποτρέψει πολλούς ανθρώπους από το να είναι πάντα δύσπιστοι προς αυτό. Πολλοί άνθρωποι διαβάζουν τον λόγο του Θεού, εν τούτοις, Του αντιτίθενται στα κρυφά στις καρδιές τους. Όταν Του έχεις αντιταχθεί έτσι, δεν νιώθεις σαν να σου στρίβουν ένα μαχαίρι στην καρδιά; Αν δεν είναι η δυσαρμονία της οικογένειας, είναι η σωματική δυσφορία ή τα βάσανα των υιών και των θυγατέρων. Παρόλο που στη σάρκα σου έχει χαριστεί ο θάνατος, το χέρι του Θεού δεν θα σε αφήσει ποτέ. Πιστεύεις πως θα μπορούσε να είναι τόσο απλό; Συγκεκριμένα,

επιβάλλεται ακόμη περισσότερο στους πολλούς που βρίσκονται κοντά στον Θεό να εστιάσουν σ' αυτό. Με την πάροδο του χρόνου, θα το ξεχάσεις και, δίχως να το καταλάβεις, θα βυθιστείς στον πειρασμό, θα αδιαφορείς για τα πάντα κι αυτό θα γίνει για εσένα η αρχή της διάπραξης αμαρτημάτων. Αυτό σου φαίνεται ασήμαντο; Αν μπορέσεις να το κάνεις αυτό καλά, τότε θα έχεις την ευκαιρία να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό, να δεχτείς ενώπιον του Θεού την καθοδήγηση δια του ίδιου του στόματος του Θεού. Αν είσαι απερίσκεπτος, θα σημαίνει μπελάδες για σένα —θα είσαι υπεροπτικός προς τον Θεό, ο λόγος και οι πράξεις σου θα διακρίνονται από ακολασία και, αργά ή γρήγορα, θα παρασυρθείς από φοβερές θύελλες και πελώρια κύματα. Κάθε ένας από εσάς θα πρέπει να δώσει προσοχή σ' αυτές τις εντολές. Εάν τις παραβιάσεις, τότε παρόλο που ο άνθρωπος που μαρτυρείται από τον Θεό ενδεχομένως να μη σε καταδικάσει, το Πνεύμα του Θεού θα έχει εκκρεμότητες μαζί σου, και δεν θα σου τη χαρίσει. Μπορείς να αντέξεις τις συνέπειες της ύβρης σου; Έτσι, ανεξάρτητα απ' ό,τι λέει ο Θεός, πρέπει να κάνεις πράξη τον λόγο Του και να συμμορφώνεσαι μ' αυτόν με όποιον τρόπο μπορείς. Το θέμα δεν είναι απλό!

Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει

Έχετε δει τι έργο θα πραγματοποιήσει ο Θεός σ' αυτή την ομάδα ανθρώπων; Ο Θεός είπε κάποτε, ακόμα και στη Χιλιετή Βασιλεία, οι άνθρωποι πρέπει να συνεχίσουν ν' ακολουθούν τα λεγόμενά Του και στο μέλλον, τα λεγόμενα του Θεού ακόμα θα οδηγούν απευθείας τη ζωή του ανθρώπου στην εύφορη χώρα της Χαναάν. Όταν ο Μωυσής ήταν στην έρημο, ο Θεός τον δίδαξε και του μίλησε απευθείας. Από τον ουρανό, ο Θεός έστειλε φαγητό, νερό και μάννα στον λαό για να τα απολαύσουν, και σήμερα ακόμα έτσι συμβαίνει: Ο Θεός έχει προσωπικά στείλει αγαθά για βρώση και για πόση στον λαό για να τα απολαύσει, κι επίσης έχει προσωπικά στείλει κατάρες για να παιδεύσει τον λαό. Κι έτσι, κάθε βήμα του έργου Του υλοποιείται προσωπικά από τον Θεό. Σήμερα, οι άνθρωποι επιθυμούν να συμβούν γεγονότα, προσπαθούν να δουν σημεία και θαύματα, και είναι πιθανόν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να εγκαταλειφθούν, καθώς το έργο του Θεού γίνεται όλο και πιο πραγματικό. Κανείς δεν γνωρίζει ότι ο Θεός έχει κατέβει απ' τον ουρανό. Ακόμα αγνοούν ότι ο Θεός έστειλε τροφή και τονωτικά απ' τον ουρανό. Εν τούτοις, ο Θεός, ουσιαστικά, υπάρχει και οι ζεστές εικόνες της

Χιλιετούς Βασιλείας που οι άνθρωποι φαντάζονται, είναι επίσης λεγόμενα του ίδιου Θεού. Αυτό είναι γεγονός, και μόνον αυτό κυβερνά με τον Θεό στη γη. Η διακυβέρνηση με τον Θεό στη γη αναφέρεται στη σάρκα. Ό,τι δεν αποτελείται από σάρκα, δεν ανήκει στη γη, κι έτσι, όλοι αυτοί που επικεντρώνονται στη μετάβαση στον τρίτο ουρανό, ματαιοπονούν. Κάποια μέρα, όταν ολόκληρο το σύμπαν θα επιστρέψει στον Θεό, το κέντρο του έργου Του σ' όλο τον κόσμο θ' ακολουθήσει τις ομιλίες του Θεού. Κάπου αλλού, κάποιοι άνθρωποι θα τηλεφωνήσουν, κάποιοι θα πάρουν το αεροπλάνο, κάποιοι θα πάρουν το πλοίο στη θάλασσα, και κάποιοι θα χρησιμοποιήσουν λείζερ για να λάβουν τα λεγόμενα του Θεού. Όλοι θα λατρεύουν και θα ποθούν τον Θεό, θα έρθουν όλοι κοντά στον Θεό, θα συναθροίζονται ενώπιον του Θεού, κι όλοι θα προσκυνούν τον Θεό. Κι όλα αυτά θα είναι οι πράξεις του Θεού. Να το θυμάστε! Ο Θεός δεν θα ξεκινήσει ποτέ ξανά κάπου αλλού. Ο Θεός θα εκπληρώσει το εξής γεγονός: θα κάνει τους ανθρώπους σε ολόκληρο το σύμπαν να έρθουν ενώπιόν Του και να προσκυνήσουν τον Θεό στη γη, και το έργο Του σε άλλα μέρη θα σταματήσει. Κι έτσι, οι άνθρωποι θα αναγκαστούν να αναζητήσουν την αληθινή οδό. Θα είναι σαν τον Ιωσήφ: Όλοι έρχονταν σ' αυτόν για τροφή, υποκλίνονταν σ' αυτόν, διότι αυτός είχε αγαθά να φάνε. Προκειμένου να αποφύγουν τον λιμό, οι άνθρωποι θα αναγκαστούν ν' αναζητήσουν την αληθινή οδό. Ολόκληρη η θρησκευτική κοινότητα θα υποφέρει από βαρύ λιμό, και μόνον ο Θεός του σήμερα είναι η πηγή του νερού που δίνει ζωή, που έχει στην κατοχή του την πηγή που ρέει συνεχώς και που παρέχεται για την απόλαυση του ανθρώπου, κι έτσι οι άνθρωποι θα έρθουν και θα εξαρτώνται απ' Αυτόν. Αυτή θα είναι η στιγμή που οι πράξεις του Θεού θα αποκαλυφθούν και ο Θεός θα δοξαστεί. Όλοι οι άνθρωποι σ' ολόκληρο το σύμπαν θα προσκυνήσουν αυτόν τον συνηθισμένο «άνθρωπο». Μήπως δεν θα 'ναι αυτή η μέρα της δόξας του Θεού; Κάποια μέρα, οι γερασμένοι πάστορες θα στέλνουν τηλεγραφήματα, αναζητώντας το νερό από την πηγή του νερού που δίνει ζωή. Θα είναι ηλικιωμένοι, αλλά, και πάλι, θα έρθουν να προσκυνήσουν αυτόν τον άνθρωπο, τον οποίο περιφρονούσαν. Το στόμα τους θα το ομολογήσει και η καρδιά τους θα τον εμπιστευτεί —και μήπως δεν είναι αυτό σημείο και θαύμα; Όταν ολόκληρη η βασιλεία χαίρεται, είναι η μέρα της δόξας του Θεού. Κι όποιος έρχεται σ' εσάς και λαμβάνει τα καλά νέα του Θεού, θα είναι ευλογημένος απ' τον Θεό. Κι αυτές οι χώρες κι αυτοί οι άνθρωποι θα είναι ευλογημένοι και θα έχουν τη φροντίδα του Θεού. Η μελλοντική κατεύθυνση θα είναι η εξής: Αυτοί που αποκτούν τα λεγόμενα από το στόμα του Θεού, θα έχουν ένα μονοπάτι να βαδίσουν στη γη και, είτε πρόκειται για

επιχειρηματίες είτε για επιστήμονες είτε για εκπαιδευτικούς είτε για βιομηχάνους, αυτοί που βρίσκονται χωρίς τον λόγο του Θεού, θα έχουν δυσκολία να κάνουν το παραμικρό βήμα και θα αναγκαστούν να αναζητήσουν την αληθινή οδό. Αυτό σημαίνει το ρητό: «Με την αλήθεια, θα περπατήσεις ολόκληρο τον κόσμο. Χωρίς την αλήθεια, δεν θα πας πουθενά». Τα γεγονότα έχουν ως εξής: Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον Τρόπο (δηλαδή όλον τον λόγο Του) για να διοικήσει ολόκληρο το σύμπαν, να κυβερνήσει και να κατακτήσει την ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι πάντα ελπίζουν σε μια μεγάλη μεταστροφή στα μέσα με τα οποία εργάζεται ο Θεός. Για να μιλήσουμε ξεκάθαρα, ο Θεός ελέγχει τους ανθρώπους μέσω του λόγου κι εσύ πρέπει να κάνεις ό,τι Αυτός λέει, είτε θέλεις είτε όχι. Αυτή είναι μια αντικειμενική πραγματικότητα, στην οποία πρέπει όλοι να υπακούσετε κι έτσι, είναι επίσης αναπόφευκτη και γνωστή σε όλους.

Το Άγιο Πνεύμα δίνει στους ανθρώπους μια αίσθηση. Αφού διαβάσουν τον λόγο του Θεού, στην καρδιά τους νιώθουν ακλόνητοι και ήσυχοι, ενώ αυτοί που δεν λαμβάνουν τον λόγο του Θεού, νιώθουν άδαιοι. Τέτοια είναι η δύναμη του λόγου του Θεού. Οι άνθρωποι πρέπει να τον διαβάσουν, κι αφού τον διαβάσουν, τρέφονται απ' αυτόν και δεν μπορούν να κάνουν χωρίς αυτόν. Είναι όπως όταν οι άνθρωποι παίρνουν όπιο: Τους δίνει δύναμη και, χωρίς αυτό, νιώθουν την ισχυρή του έλξη και δεν έχουν καθόλου δύναμη. Αυτή είναι η τάση ανάμεσα στους ανθρώπους σήμερα. Η ανάγνωση του λόγου του Θεού δίνει στους ανθρώπους δύναμη. Αν δεν τον διαβάζουν, νιώθουν αποχαυνωμένοι, όμως, αφού τον διαβάσουν, αμέσως σηκώνονται απ' το «κρεβάτι του αρρώστου». Αυτό είναι ο λόγος του Θεού που ασκεί εξουσία στη γη και ο Θεός που κυβερνά πάνω στη γη. Μερικοί άνθρωποι θέλουν να φύγουν ή έχουν κουραστεί απ' το έργο του Θεού. Όπως και να 'χει, δεν μπορούν να διαχωριστούν απ' τα λόγια του Θεού· ανεξάρτητα απ' το πόσο αδύναμοι είναι, και πάλι πρέπει να ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, κι ανεξάρτητα απ' το πόσο ανυπότακτοι είναι, και πάλι δεν τολμούν ν' αφήσουν τον λόγο του Θεού. Όταν ο λόγος του Θεού δείχνει πραγματικά τη δύναμή του, είναι όταν ο Θεός κυβερνά και κατέχει την εξουσία, κι έτσι λειτουργεί ο Θεός. Αυτό, τελικά, είναι το μέσο με το οποίο επιτελεί το έργο Του ο Θεός και κανείς δεν μπορεί να το αφήσει. Ο λόγος του Θεού θα διαδοθεί σε αμέτρητες κατοικίες, θα γίνει γνωστός σ' όλους, και μόνο τότε το έργο Του θα εξαπλωθεί σ' όλο το σύμπαν. Δηλαδή, αν το έργο του Θεού πρόκειται να εξαπλωθεί σ' ολόκληρο το σύμπαν, τότε ο λόγος Του πρέπει να διαδοθεί. Την ημέρα της δόξας του Θεού, ο λόγος του Θεού θα δείξει τη δύναμη και την εξουσία του. Καθένας απ' τους λόγους Του, από

αμνημονεύτων ετών μέχρι σήμερα, θα ολοκληρωθεί και θα πραγματοποιηθεί. Μ' αυτόν τον τρόπο, η δόξα θ' ανήκει στον Θεό στη γη, δηλαδή ο λόγος Του θα βασιλεύει στη γη. Όλοι όσοι είναι ασεβείς, θα παιδευτούν απ' τον λόγο στο στόμα του Θεού. Όλοι όσοι είναι δίκαιοι, θα ευλογηθούν απ' τον λόγο στο στόμα Του. Κι όλα θα καθιερωθούν και θα ολοκληρωθούν με τον λόγο στο στόμα Του. Δεν θα επιδείξει σημεία και θαύματα. Όλα θα πραγματοποιηθούν με τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα προκαλέσει γεγονότα. Όλοι στη γη θα πανηγυρίσουν τον λόγο του Θεού, είτε είναι ενήλικοι είτε παιδιά, άνδρες, γυναίκες, γέροι ή νέοι, όλοι οι άνθρωποι θα υποταχθούν κάτω απ' τον λόγο του Θεού. Ο λόγος του Θεού εμφανίζεται στη σάρκα, δίνοντας τη δυνατότητα στους ανθρώπους να τον δουν στη γη, ζωντανό και ρεαλιστικό. Αυτό σημαίνει το να γίνει ο Λόγος σάρκα. Ο Θεός ήρθε στη γη, ως επί το πλείστον, για να εκπληρώσει το γεγονός του «να γίνει ο Λόγος σάρκα», δηλαδή έχει έρθει προκειμένου ο λόγος Του να βγει απ' τη σάρκα (όχι σαν την εποχή του Μωυσή στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ο Θεός μίλησε απευθείας από τον ουρανό). Μετά απ' αυτό, κάθε λόγος Του θα εκπληρωθεί κατά την Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, θα γίνουν γεγονότα ορατά, μπρος στα μάτια των ανθρώπων, και οι άνθρωποι θα τον δουν χρησιμοποιώντας τα μάτια τους, χωρίς την παραμικρή διαφορά. Αυτό είναι το υπέρτατο νόημα της ενσάρκωσης του Θεού. Δηλαδή, το έργο του Πνεύματος ολοκληρώνεται μέσω της σάρκας και μέσω του λόγου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα του «να γίνει ο Λόγος σάρκα» και «της εμφάνισης του Λόγου στη σάρκα». Μόνον ο Θεός μπορεί να μιλά για το θέλημα του Πνεύματος, και μόνον ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να μιλά για λογαριασμό του Πνεύματος. Ο λόγος του Θεού γίνεται φανερός μέσα στον Θεό σαρκωμένος κι όλοι οι άλλοι καθοδηγούνται απ' αυτόν. Κανείς δεν εξαιρείται, όλοι υπάρχουν μέσα σ' αυτό το πεδίο. Μόνον απ' αυτά τα λεγόμενα μπορούν οι άνθρωποι να μάθουν. Αυτοί που δεν δέχονται τα λεγόμενα μ' αυτόν τον τρόπο, ονειροπολούν αν πιστεύουν πως μπορούν να τα δεχτούν απ' τον ουρανό. Αυτή είναι η εξουσία που επιδεικνύεται μέσα στην ενσαρκωμένη σάρκα του Θεού: να κάνει τους πάντες να πιστέψουν. Ακόμα και οι πιο σεβαστοί ειδήμονες και οι πάστορες της θρησκείας δεν μπορούν να εκφέρουν αυτόν τον λόγο. Πρέπει όλοι να υποταχθούν κάτω απ' αυτόν και κανείς δεν θα μπορεί να κάνει άλλο ξεκίνημα. Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να κατακτήσει το σύμπαν. Δεν θα το κάνει μέσω της ενσάρκωσής Του, αλλά, χρησιμοποιώντας τα λεγόμενα απ' το στόμα του Θεού, γίνεται σάρκα για να κατακτήσει όλους τους ανθρώπους σ' ολόκληρο το σύμπαν. Μόνον αυτό είναι το να γίνει ο Λόγος σάρκα, και μόνο αυτό είναι η εμφάνιση του Λόγου στη σάρκα. Ίσως στους

ανθρώπους να φαίνεται ότι ο Θεός δεν έχει κάνει πολύ έργο —αλλά ο Θεός έχει μόνο να εκφωνήσει τον λόγο Του, προκειμένου οι άνθρωποι να πειστούν απόλυτα και να τους προκαλέσει δέος. Χωρίς γεγονότα, οι άνθρωποι φωνάζουν και κραυγάζουν. Με τον λόγο του Θεού, σιωπούν. Ο Θεός σίγουρα θα εκπληρώσει αυτό το γεγονός, καθώς αυτό είναι το μακρόπνοο σχέδιο του Θεού: να εκπληρώσει το γεγονός της άφιξης του Λόγου στη γη. Στην πραγματικότητα, δεν χρειάζεται Εγώ να εξηγήσω. Ο ερχομός της Χιλιετούς Βασιλείας στη γη είναι ο ερχομός του λόγου του Θεού στη γη. Η κάθοδος της νέας Ιερουσαλήμ απ' τον ουρανό είναι ο ερχομός του λόγου του Θεού, προκειμένου να ζει ανάμεσα στους ανθρώπους, να συνοδεύει κάθε τους πράξη κι όλες τις ενδόμυχες σκέψεις τους. Αυτό είναι επίσης το γεγονός που ο Θεός θα εκπληρώσει και η εκπληκτική εικόνα της Χιλιετούς Βασιλείας. Αυτό είναι το σχέδιο που καθόρισε ο Θεός: Ο λόγος Του θα παρουσιαστεί στη γη για χιλιάδες χρόνια, θα φανερώσει όλες τις πράξεις Του και θα ολοκληρώσει όλο το έργο Του στη γη, μετά το οποίο, αυτό το στάδιο της ανθρωπότητας θα φτάσει στο τέλος.

Πρέπει να ξέρεις πως ο πρακτικός Θεός είναι ο ίδιος ο Θεός

Τι πρέπει να γνωρίζεις για τον πρακτικό Θεό; Το Πνεύμα, το Άτομο και ο Λόγος συνθέτουν τον πρακτικό Θεό τον ίδιο και αυτό είναι το πραγματικό νόημα του ίδιου του πρακτικού Θεού. Αν γνωρίζεις μόνο το Άτομο, δηλαδή τις συνήθειες και την προσωπικότητά Του, αλλά δεν γνωρίζεις το έργο του Πνεύματος ή τι κάνει το Πνεύμα στη σάρκα, και αν δίνεις προσοχή μόνο στο Πνεύμα και στον Λόγο και προσεύχεσαι μόνο ενώπιον του Πνεύματος, αλλά αγνοείς το έργο του Πνεύματος του Θεού στον πρακτικό Θεό, τότε αποδεικνύεται πως δεν γνωρίζεις τον πρακτικό Θεό. Η γνώση του πρακτικού Θεού περιλαμβάνει τη γνώση και την εμπειρία του λόγου Του, την κατανόηση των κανόνων και των αρχών του έργου του Αγίου Πνεύματος, καθώς και του τρόπου με τον οποίο το Άγιο Πνεύμα εργάζεται στη σάρκα. Επίσης, περιλαμβάνει τη γνώση πως κάθε ενέργεια του Θεού στη σάρκα κυβερνάται από το Πνεύμα και πως ο λόγος που Αυτός εκφέρει είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος. Επομένως, εάν επιθυμείς να γνωρίσεις τον πρακτικό Θεό, πρέπει πρώτα να γνωρίζεις πως

εργάζεται ο Θεός στην ανθρώπινη και στη θεϊκή φύση· αυτό, με τη σειρά του, αφορά τις εκφράσεις του Πνεύματος, με τις οποίες έρχονται σε επαφή όλοι οι άνθρωποι.

Τι καλύπτεται στις εκφράσεις του Πνεύματος; Μερικές φορές, ο Θεός εργάζεται στην ανθρώπινη φύση, ενώ άλλες φορές, στη θεϊκή φύση· και στις δύο περιπτώσεις, ωστόσο, επικεφαλής είναι το Πνεύμα. Όποιο είναι το πνεύμα μέσα στους ανθρώπους, αυτή είναι και η εξωτερική τους έκφραση. Το Πνεύμα εργάζεται κανονικά, ωστόσο υπάρχουν δυο μέρη στην κατεύθυνσή Του από το Πνεύμα: Το ένα μέρος είναι το έργο Του στην ανθρώπινη φύση και το άλλο το έργο Του μέσω της θεϊκής φύσης. Πρέπει να το γνωρίζεις αυτό ξεκάθαρα. Το έργο του Πνεύματος ποικίλλει ανάλογα με τις συνθήκες: Όταν απαιτείται το ανθρώπινό Του έργο, το Πνεύμα κατευθύνει αυτό το ανθρώπινο έργο, ενώ όταν απαιτείται το θεϊκό Του έργο, τότε φαίνεται πως το εκτελεί απευθείας η θεϊκή φύση. Επειδή ο Θεός εργάζεται στη σάρκα και εμφανίζεται στη σάρκα, εργάζεται και στην ανθρώπινη, αλλά και στη θεϊκή φύση. Το έργο Του στην ανθρώπινη φύση κατευθύνεται από το Πνεύμα και εκτελείται για να ικανοποιήσει τις σαρκικές ανάγκες των ανθρώπων, να διευκολύνει την ενασχόλησή τους με Αυτόν, να τους επιτρέψει να δουν την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού, όπως και να τους επιτρέψει να δουν πως το Πνεύμα του Θεού έχει εισέλθει στη σάρκα, βρίσκεται μεταξύ ανθρώπων, ζει μαζί με τους ανθρώπους και έρχεται σε επαφή μαζί τους. Το έργο Του στη θεϊκή φύση εκτελείται για να προσφέρει ζωή στους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στα πάντα από θετική πλευρά, αλλάζοντας τη διάθεση των ανθρώπων και επιτρέποντάς τους να δουν αληθινά την εμφάνιση του Πνεύματος στη σάρκα. Ως επί το πλείστον, η ανάπτυξη στη ζωή του ανθρώπου επιτυγχάνεται άμεσα μέσω του έργου και του λόγου του Θεού στη θεϊκή φύση. Μόνο αν οι άνθρωποι δεχτούν το έργο του Θεού στη θεϊκή φύση μπορούν να επιτύχουν αλλαγές στη διάθεσή τους και μόνο τότε μπορεί το πνεύμα τους να είναι χορτάτο· μόνο αν προστεθεί σε αυτό το έργο στην ανθρώπινη φύση —η καθοδήγηση, η υποστήριξη και η πρόνοια του Θεού στην ανθρώπινη φύση— μπορούν να επιτευχθούν πλήρως τα αποτελέσματα του έργου του Θεού. Ο ίδιος ο πρακτικός Θεός, για τον οποίο γίνεται λόγος σήμερα, εργάζεται και στην ανθρώπινη, αλλά και στη θεϊκή φύση. Μέσω της εμφάνισης του πρακτικού Θεού, επιτυγχάνεται το κανονικό ανθρώπινο έργο και η ζωή Του, καθώς και το απόλυτα θεϊκό Του έργο. Η ανθρώπινη και η θεϊκή Του φύση συνδυάζονται σε μία, ενώ το έργο και των δύο^[α] επιτελείται μέσω του λόγου· είτε πρόκειται για την ανθρώπινη είτε για τη

θεϊκή φύση, Αυτός αρθρώνει λόγο. Όταν ο Θεός εργάζεται στην ανθρώπινη φύση, μιλά τη γλώσσα της ανθρώπινης φύσης, έτσι ώστε οι άνθρωποι να ασχοληθούν και να καταλάβουν. Ο λόγος που εκφέρει είναι απλός και ευκολονόητος, έτσι ώστε να μπορεί να διατεθεί σε όλους τους ανθρώπους· ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι αυτοί κατέχουν γνώσεις ή έχουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, όλοι τους μπορούν να δεχτούν τον λόγο του Θεού. Το έργο του Θεού στη θεϊκή φύση εκτελείται επίσης μέσω του λόγου, αλλά είναι γεμάτο πρόνοια και ζωή, είναι ακηλίδωτο από ανθρώπινες ιδέες, δεν περιλαμβάνει ανθρώπινες προτιμήσεις, δεν έχει ανθρώπινους περιορισμούς, είναι εκτός των ορίων οποιασδήποτε κανονικής ανθρώπινης φύσης και, ενώ εκτελείται κι αυτό στη σάρκα, είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος. Αν οι άνθρωποι δεχτούν μόνο το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση, τότε θα περιορίσουν τους εαυτούς τους σε ένα συγκεκριμένο πεδίο και θα χρειάζονται διηλεκτική αντιμετώπιση, κλάδεμα και πειθαρχία, ώστε να υπάρξει ακόμα και η παραμικρή αλλαγή μέσα τους. Χωρίς το έργο ή την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, ωστόσο, θα προσφεύγουν πάντα στις συνήθειες του παρελθόντος· μόνο μέσω του έργου της θεϊκής φύσης μπορούν να διορθωθούν αυτά τα προβλήματα και τα ελαττώματα και μόνο τότε μπορούν να ολοκληρωθούν οι άνθρωποι. Αντί για διαρκή αντιμετώπιση και κλάδεμα, αυτό που απαιτείται είναι θετική πρόνοια, η χρήση του λόγου για να αντισταθμίσει όλες τις ελλείψεις, η χρήση του λόγου για να αποκαλύψει την κάθε κατάσταση των ανθρώπων, η χρήση του λόγου για να κατευθύνει τις ζωές τους, την κάθε τους λέξη, την κάθε τους πράξη, για να ξεγυμνώσει τις προθέσεις και τα κίνητρά τους. Αυτό είναι το αληθινό έργο του πρακτικού Θεού. Έτσι, στη στάση σου προς τον πρακτικό Θεό, πρέπει να υποτάσσεσαι στην ανθρώπινη φύση Του, να Τον αναγνωρίζεις και να Τον παραδέχεσαι και, επιπλέον, να δέχεσαι και να υπακούς στο θεϊκό έργο και λόγο. Η εμφάνιση του Θεού στη σάρκα σημαίνει πως το σύνολο του έργου και του λόγου του Πνεύματος του Θεού εκτελείται μέσω της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του και μέσω της ενσαρκωμένης σάρκας Του. Με άλλα λόγια, το Πνεύμα του Θεού κατευθύνει το ανθρώπινο έργο Του και εκτελεί το έργο της θεϊκής φύσης στη σάρκα, ενώ στον ενσαρκωμένο Θεό μπορείς να δεις και το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση, αλλά και το απόλυτα θεϊκό έργο· αυτή είναι η πραγματική σημασία της ενσάρκωσης του πρακτικού Θεού. Αν μπορείς να το δεις αυτό καθαρά, θα είσαι ικανός να συνδέσεις τα διάφορα μέρη του Θεού και θα πάψεις να δίνεις υπερβολική προσοχή στο έργο Του στη θεϊκή φύση και να είσαι υπερβολικά απαξιωτικός προς το έργο Του στην ανθρώπινη φύση, δεν θα φτάνεις στα άκρα και ούτε θα κάνεις

παρακάμψεις. Γενικά, το νόημα του πρακτικού Θεού είναι πως το έργο της ανθρωπίνης και της θεϊκής Του φύσης, όπως κατευθύνεται από το Πνεύμα, εκφράζεται μέσω της σάρκας Του, έτσι ώστε να μπορέσουν να δουν οι άνθρωποι πως Αυτός είναι δραστήριος και ζωντανός και αληθινός και πραγματικός.

Το έργο του Πνεύματος του Θεού στην ανθρώπινη φύση έχει μεταβατικά στάδια. Οδηγώντας την ανθρώπινη φύση στην τελείωση, επιτρέπει στην ανθρώπινη φύση Του να δεχτεί την κατεύθυνση του Πνεύματος, ενώ μετά από αυτό, η ανθρώπινη φύση Του είναι ικανή να προμηθεύει και να καθοδηγεί τις εκκλησίες. Αυτή είναι μια έκφραση του κανονικού έργου του Θεού. Επομένως, αν μπορείς να δεις καθαρά τις αρχές του έργου του Θεού στην ανθρώπινη φύση, τότε θα είναι απίθανο να έχεις αντιλήψεις για το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση. Ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, το Πνεύμα του Θεού δεν μπορεί να κάνει λάθος. Είναι σωστός και αλάνθαστος· δεν θα έκανε τίποτε λαθεμένα. Το θεϊκό έργο είναι η άμεση έκφραση του θελήματος του Θεού, δίχως την παρέμβαση της ανθρωπίνης φύσης. Δεν υπόκειται σε τελείωση, αλλά προέρχεται απευθείας από το Πνεύμα. Ωστόσο, το γεγονός πως Αυτός μπορεί να εργάζεται στη θεϊκή φύση οφείλεται στην κανονική ανθρώπινη φύση Του· δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπερφυσικό, ενώ μοιάζει σαν να εκτελείται από κανονικό άτομο. Ο Θεός ήρθε από τον ουρανό στη γη κυρίως για να εκφράσει τον λόγο του Θεού μέσω της σάρκας και για να ολοκληρώσει το έργο του Πνεύματος του Θεού χρησιμοποιώντας τη σάρκα.

Σήμερα, η γνώση των ανθρώπων για τον πρακτικό Θεό παραμένει υπερβολικά μονόπλευρη, ενώ η κατανόηση της σημασίας της ενσάρκωσης είναι ακόμη μηδαμινή. Αναφορικά με τη σάρκα του Θεού, οι άνθρωποι, μέσω του έργου και του λόγου Του, βλέπουν πως το Πνεύμα του Θεού περιλαμβάνει τόσο πολλά και σε μεγάλη αφθονία. Παρόλα αυτά, ωστόσο, η μαρτυρία του Θεού προέρχεται, εν τέλει, από το Πνεύμα του Θεού: αυτά που κάνει ο Θεός στη σάρκα, οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες εργάζεται, αυτά που κάνει στην ανθρώπινη φύση και αυτά που κάνει στη θεϊκή φύση. Οι άνθρωποι πρέπει να το γνωρίζουν αυτό. Σήμερα, είσαι ικανός να λατρεύεις αυτό το άτομο, αλλά στην πραγματικότητα λατρεύεις το Πνεύμα. Αυτή είναι η ελάχιστη γνώση που πρέπει να εμπεδώσουν οι άνθρωποι για τον ενσαρκωμένο Θεό: να γνωρίζουν την ουσία του Πνεύματος μέσω της σάρκας, να γνωρίζουν το θεϊκό έργο του Πνεύματος στη σάρκα και το ανθρώπινο έργο στη σάρκα, να αποδέχονται το σύνολο του λόγου και των ομιλιών του Πνεύματος στη σάρκα και να βλέπουν πώς το Πνεύμα του Θεού κατευθύνει τη σάρκα και εκδηλώνει τη δύναμή Του στη σάρκα. Δηλαδή, ο

άνθρωπος γνωρίζει το Πνεύμα στον ουρανό μέσω της σάρκας· η εμφάνιση του ίδιου του πρακτικού Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους έχει εκδιώξει τον ασαφή Θεό από τις αντιλήψεις των ανθρώπων. Η λατρεία του ίδιου του πρακτικού Θεού από τους ανθρώπους έχει αυξήσει την υπακοή τους στον Θεό, ενώ μέσω του θεϊκού έργου του Πνεύματος του Θεού στη σάρκα και του ανθρώπινου έργου στη σάρκα, ο άνθρωπος δέχεται αποκάλυψη και καθοδήγηση, ενώ λαμβάνουν χώρα αλλαγές στη διάθεση της ζωής του. Μόνο αυτό είναι το πραγματικό νόημα της έλευσης του Πνεύματος στη σάρκα και ο κύριος σκοπός του είναι να έρχονται σε επαφή οι άνθρωποι με τον Θεό, να στηρίζονται στον Θεό και να αποκτούν τη γνώση του Θεού.

Ως επί το πλείστον, ποια στάση πρέπει να έχουν οι άνθρωποι προς τον πρακτικό Θεό; Τι γνωρίζεις για την ενσάρκωση, για την εμφάνιση του Λόγου στη σάρκα, για την εμφάνιση του Θεού στη σάρκα, για τις πράξεις του πρακτικού Θεού; Και τι αναφέρεται κυρίως σήμερα; Η ενσάρκωση, η έλευση του Λόγου στη σάρκα και η εμφάνιση του Θεού στη σάρκα —όλα αυτά τα θέματα πρέπει να κατανοηθούν. Βάσει του αναστήματός σας και της περιόδου, κατά τη διάρκεια των εμπειριών της ζωής σας, πρέπει σταδιακά να κατανοήσετε αυτά τα θέματα και να αποκτήσετε σαφή γνώση γι' αυτά. Η διαδικασία δια της οποίας οι άνθρωποι βιώνουν τον λόγο του Θεού είναι ίδια με τη διαδικασία δια της οποίας γνωρίζουν την εμφάνιση του λόγου του Θεού στη σάρκα. Όσο περισσότερο βιώνουν τον λόγο του Θεού οι άνθρωποι, τόσο περισσότερο γνωρίζουν το Πνεύμα του Θεού· μέσω του βιώματος του λόγου του Θεού, οι άνθρωποι κατανοούν τις αρχές του έργου του Πνεύματος και καταφέρνουν να γνωρίσουν τον πρακτικό Θεό τον ίδιο. Μάλιστα, όταν ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση και τους αποκτά, τους γνωστοποιεί τις πράξεις του πρακτικού Θεού· χρησιμοποιεί το έργο του πρακτικού Θεού για να δείξει στους ανθρώπους την πραγματική σημασία της ενσάρκωσης και να τους δείξει πως το Πνεύμα του Θεού έχει εμφανιστεί πραγματικά ενώπιον του ανθρώπου. Όταν οι άνθρωποι αποκτώνται από τον Θεό και οδηγούνται στην τελείωση από Αυτόν, οι εκφράσεις του πρακτικού Θεού τούς έχουν κατακτήσει, ο λόγος του πρακτικού Θεού τούς έχει αλλάξει, ενώ Αυτός έχει δώσει τη ζωή Του μέσα τους, γεμίζοντάς τους με αυτό που Αυτός είναι (είτε το ανθρώπινο είτε το θεϊκό), γεμίζοντάς τους με την ουσία του λόγου Του και επιτρέποντας στους ανθρώπους να βιώσουν τον λόγο Του. Όταν ο Θεός αποκτά ανθρώπους, το κάνει κατά κύριο λόγο χρησιμοποιώντας τον λόγο και τις ομιλίες του πρακτικού Θεού, έτσι ώστε να αντιμετωπίσει τα ελαττώματα των ανθρώπων και να κρίνει και να αποκαλύψει την απειθή τους διάθεση, οδηγώντας τους να αποκτήσουν όσα χρειάζονται και δείχνοντάς τους

πως ο Θεός βρίσκεται ανάμεσα στους ανθρώπους. Κυριότερα, το έργο του πρακτικού Θεού είναι η σωτηρία κάθε ατόμου από την επιρροή του Σατανά, η απομάκρυνση τους από τη γη της βρομιάς και η εξάλειψη της διεφθαρμένης διάθεσής τους. Η μεγαλύτερη σπουδαιότητα του να αποκτάσαι από τον πρακτικό Θεό έγκειται στο γεγονός πως είσαι ικανός να θέσεις τον πρακτικό Θεό ως υπόδειγμα, ως πρότυπο και να βιώσεις την κανονική ανθρώπινη φύση, πως είσαι ικανός να κάνεις πράξη σύμφωνα με τον λόγο και τις απαιτήσεις του πρακτικού Θεού, δίχως την παραμικρή παρέκκλιση ή απόκλιση, να κάνεις πράξη με τον τρόπο που λέει Αυτός και πως είσαι ικανός να πετύχεις οτιδήποτε Αυτός ζητήσει. Με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις αποκτηθεί από τον Θεό. Όταν αποκτάσαι από τον Θεό, δεν κατέχεις απλώς το έργο του Αγίου Πνεύματος· προ παντός, είσαι ικανός να βιώνεις τις απαιτήσεις του πρακτικού Θεού. Το να έχεις απλώς το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν σημαίνει πως έχεις ζωή. Σημασία έχει το κατά πόσον είσαι ικανός να πράττεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις που έχει ο πρακτικός Θεός από εσένα, κάτι που σχετίζεται με το κατά πόσον είσαι ικανός να αποκτηθείς από τον Θεό. Τα πράγματα αυτά είναι το σημαντικότερο νόημα του έργου του πρακτικού Θεού στη σάρκα. Δηλαδή, ο Θεός αποκτά μια ομάδα ανθρώπων χάρη στην αληθινή και πραγματική Του εμφάνιση στη σάρκα, επειδή είναι δραστήριος και ζωντανός, επειδή Τον είδαν οι άνθρωποι, επειδή πραγματικά εκτελεί το έργο του Πνεύματος στη σάρκα και επειδή ενεργεί σαν υπόδειγμα για τους ανθρώπους στη σάρκα. Η έλευση του Θεού στη σάρκα έχει ως κύριο σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουν τις αληθινές πράξεις του Θεού, να υλοποιήσει το άμορφο Πνεύμα στη σάρκα, καθώς και να επιτρέψει στους ανθρώπους να Τον δουν και να Τον αγγίξουν. Με τον τρόπο αυτό, όσοι ολοκληρώνονται από Αυτόν θα Τον βιώνουν, θα αποκτώνται από Αυτόν και θα είναι κάποιοι που επιθυμεί η καρδιά Του. Αν ο Θεός μιλούσε μόνο στον ουρανό και δεν κατέβαινε πράγματι στη γη, τότε οι άνθρωποι θα ήταν ακόμα ανίκανοι να γνωρίσουν τον Θεό, θα ήταν ικανοί μόνο να κηρύττουν τις πράξεις του Θεού χρησιμοποιώντας κενή θεωρία και δεν θα είχαν τον λόγο του Θεού ως πραγματικότητα. Ο Θεός έχει έρθει στη γη με πρωταρχικό σκοπό να αποτελέσει υπόδειγμα και πρότυπο σε όσους πρόκειται να αποκτηθούν από τον Θεό· μόνο με τον τρόπο αυτό μπορούν οι άνθρωποι να γνωρίσουν πραγματικά τον Θεό, να Τον αγγίξουν και να Τον δουν, και μόνο τότε μπορούν να αποκτηθούν πραγματικά από τον Θεό.

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο λέει: «και τα δύο επιτελούνται».

Γνωρίζοντας το έργο του Θεού σήμερα

Η γνώση του έργου του Θεού σε αυτούς τους καιρούς σημαίνει, ως επί το πλείστον, να γνωρίζουμε ποια είναι η κύρια διακονία του ενσαρκωμένου Θεού τις έσχατες ημέρες και τι έχει έρθει να κάνει στη γη. Ανέφερα προηγουμένως στα λόγια Μου ότι ο Θεός ήρθε στη γη (τις έσχατες μέρες) για να θέσει ένα πρότυπο πριν από την αναχώρησή Του. Πώς θέτει ο Θεός το εν λόγω πρότυπο; Κηρύσσοντας, επιτελώντας έργο και μιλώντας σε όλη τη χώρα. Τούτο είναι το έργο του Θεού κατά τις έσχατες μέρες· μιλά μόνο για να καταστεί η γη κόσμος του λόγου, κάθε άνθρωπος να έχει εφόδια και να διαφωτίζεται από τα λόγια Του και για να αφυπνιστεί το πνεύμα του ανθρώπου, και εκείνος να έχει πλήρη κατανόηση των οραμάτων. Κατά τις έσχατες μέρες, ο ενσαρκωμένος Θεός ήρθε στη γη κυρίως για να κηρύξει. Όταν ήρθε ο Ιησούς, διέδωσε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και εκπλήρωσε το έργο της λύτρωσης μέσα από τη σταύρωση. Έφερε τέλος στην Εποχή του Νόμου, καταργώντας όλα τα παλιά πράγματα. Η άφιξη του Ιησού τερμάτισε την Εποχή του Νόμου και εισήγαγε την Εποχή της Χάριτος. Η άφιξη του ενσαρκωμένου Θεού των έσχατων ημερών έχει φέρει το τέλος της Εποχής της Χάριτος. Έχει έρθει κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του, να χρησιμοποιήσει λόγια προκειμένου να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, να του χαρίσει φώτιση και να τον διαφωτίσει, καθώς και για να απομακρύνει τη θέση του ασαφή Θεού από την καρδιά του. Αυτό δεν είναι το στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς όταν ήρθε. Όταν ήρθε ο Ιησούς, έκανε πολλά θαύματα, θεράπευσε τους αρρώστους, εξέβαλε δαίμονες και επιτέλεσε το έργο της λύτρωσης μέσω της σταύρωσης. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος έχει την αντίληψη ότι έτσι πρέπει να είναι ο Θεός. Διότι όταν ήρθε ο Ιησούς, δεν επιτέλεσε το έργο της εξάλειψης της εικόνας του ασαφή Θεού από την καρδιά του ανθρώπου· όταν ήρθε, σταυρώθηκε, θεράπευσε τους αρρώστους, εξέβαλε δαίμονες και διέδωσε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών. Από μία άποψη, η ενσάρκωση του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες απομακρύνει τη θέση που κατείχε ο ασαφής Θεός στην αντίληψη του ανθρώπου, έτσι ώστε να μην υπάρχει πλέον η εικόνα του ασαφή Θεού στην καρδιά του. Μέσα από τον λόγο και το έργο Του, τη μετακίνησή Του από χώρα σε χώρα, καθώς και το εξαιρετικά αληθινό και κανονικό έργο που επιτελεί ανάμεσα στους ανθρώπους, ωθεί τον άνθρωπο να γνωρίσει την πραγματικότητα του Θεού, απομακρύνοντας τη θέση του ασαφή Θεού από την καρδιά του. Από άλλη άποψη, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο που κήρυξε ενσαρκωμένος, για να καταστήσει τον άνθρωπο

ολοκληρωμένο και να εκπληρώσει όλα τα πράγματα. Τούτο είναι το έργο που πρόκειται να εκπληρώσει ο Θεός κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών.

Τι πρέπει να γνωρίζετε εσείς:

1. Το έργο του Θεού δεν είναι υπερφυσικό, και εσείς δεν πρέπει να διατηρείτε αντιλήψεις πάνω σε αυτό.

2. Πρέπει να κατανοήσετε το κυρίως έργο που ήρθε να επιτελέσει τούτη τη φορά ο ενσαρκωμένος Θεός.

Δεν έχει έρθει να θεραπεύσει τους αρρώστους ή να εκβάλλει δαίμονες ή να εκτελέσει θαύματα, και ούτε ήρθε για να διαδώσει το ευαγγέλιο της μετάνοιας ή να χαρίσει λύτρωση στον άνθρωπο. Τούτο συμβαίνει επειδή ο Ιησούς έχει ήδη πραγματοποιήσει το έργο αυτό, και ο Θεός δεν επαναλαμβάνει το ίδιο έργο. Σήμερα, ο Θεός έχει έρθει για να φέρει τέλος στην Εποχή της Χάριτος, εξοβελίζοντας όλες τις πρακτικές της. Ο πρακτικός Θεός ήρθε, κυρίως, για να δείξει ότι είναι πραγματικός. Όταν ήρθε ο Ιησούς, κήρυξε ελάχιστα· κατά κύριο λόγο, έκανε θαύματα, εκτέλεσε σημεία και θαύματα, θεράπευσε τους αρρώστους και εξέβαλε δαίμονες· διαφορετικά, μιλούσε με προφητείες προκειμένου να πείσει τον άνθρωπο και να τον κάνει να καταλάβει ότι ήταν πραγματικά ο Θεός, ένας Θεός ήρεμος. Τελικά, ολοκλήρωσε το έργο της σταύρωσης. Ο Θεός του σήμερα δεν εκτελεί σημεία και θαύματα, δεν θεραπεύει τους αρρώστους ούτε εκβάλλει δαίμονες. Όταν ήρθε ο Ιησούς, το έργο Του αντιπροσώπευε ένα μέρος του Θεού· τούτη τη φορά, όμως, ο Θεός έχει έρθει προκειμένου να επιτελέσει το στάδιο του έργου που έχει προγραμματιστεί, επειδή ο Θεός δεν επαναλαμβάνει το ίδιο έργο· είναι ο αιώνια νέος και ποτέ παλαιός Θεός και έτσι, όλα όσα βλέπεις σήμερα είναι ο λόγος και το έργο του πρακτικού Θεού.

Ο ενσαρκωμένος Θεός των εσχάτων ημερών έχει έρθει κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του, να εξηγήσει όλα τα απαραίτητα για τη ζωή του ανθρώπου, να επισημάνει πού πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος, να παρουσιάσει στον άνθρωπο τις πράξεις του Θεού και να του δείξει τη σοφία, την παντοδυναμία και τη θαυμαστή φύση Του. Μέσα από τους πολλούς τρόπους με τους οποίους μιλά ο Θεός, ο άνθρωπος βλέπει την υπεροχή του Θεού, το μεγαλείο Του και, επιπλέον, την ταπεινότητα και την απόκρυψή Του. Ο άνθρωπος βλέπει ότι ο Θεός είναι υπέρτατος, αλλά και ταπεινός και κρυμμένος, και ότι μπορεί να καταστεί ο ελάχιστος όλων.

Μερικά από τα λόγια Του κηρύσσονται απευθείας από την οπτική γωνία του Πνεύματος, μερικά, από την οπτική γωνία του ανθρώπου και κάποια άλλα από την οπτική γωνία του τρίτου προσώπου. Μέσα από αυτό, είναι δυνατόν να διαφανεί ότι ο τρόπος εργασίας του Θεού ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό και ότι Εκείνος επιτρέπει στον άνθρωπο να κατανοήσει το γεγονός αυτό μέσα από τα λόγια. Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες μέρες είναι κανονικό αλλά και πραγματικό· έτσι, η ομάδα των ανθρώπων των έσχατων ημερών υπόκειται στη μεγαλύτερη από όλες τις δοκιμασίες. Λόγω της κανονικότητας και της πραγματικότητας του Θεού, όλοι οι άνθρωποι έχουν εισέλθει σε τέτοιες δοκιμασίες. Η κάθοδος του ανθρώπου στις δοκιμασίες του Θεού οφείλεται στην κανονικότητα και την πραγματικότητα του Θεού. Κατά την εποχή του Ιησού, δεν υπήρχαν ούτε αντιλήψεις ούτε δοκιμασίες. Επειδή το μεγαλύτερο μέρος του έργου του Ιησού συμβάδιζε με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, οι άνθρωποι Τον ακολούθησαν χωρίς να έχουν αντιλήψεις σχετικά με Εκείνον. Οι δοκιμασίες του σήμερα είναι οι μεγαλύτερες που έχει αντιμετωπίσει ποτέ ο άνθρωπος και, όταν λέγεται ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν βγει από τη μεγάλη δοκιμασία, τούτη είναι η δοκιμασία που εννοείται. Σήμερα, ο Θεός μιλά για να δημιουργήσει πίστη, αγάπη, ανεκτικότητα και υπακοή σε αυτούς τους ανθρώπους. Ο λόγος που κηρύσσει ο ενσαρκωμένος Θεός των έσχατων ημερών, συνάδουν με την ουσία της φύσης του ανθρώπου, τη συμπεριφορά του, και με αυτό, στο οποίο πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος σήμερα. Τα λόγια Του είναι και πραγματικά και κανονικά: δεν μιλά για το αύριο ούτε κοιτάζει πίσω, στο χθες· μιλά μόνο γι' αυτό, στο οποίο πρέπει να γίνει εισαγωγή, το οποίο πρέπει να γίνει πράξη και να γίνει κατανοητό σήμερα. Αν, κατά τη σημερινή εποχή, εμφανιστεί κάποιος που μπορεί να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να εκβάλλει δαίμονες, να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκτελεί θαύματα, και εάν αυτός ισχυρίζεται ότι είναι ο Ιησούς που έχει έρθει, τότε τούτο θα αποτελεί παραποίηση και μίμηση του Ιησού από τα κακά πνεύματα. Να το θυμάσαι! Ο Θεός δεν επαναλαμβάνει το ίδιο έργο. Το στάδιο του έργου του Ιησού έχει ήδη ολοκληρωθεί και ο Θεός δεν θα καταπιαστεί ποτέ ξανά με το συγκεκριμένο στάδιο. Το έργο του Θεού είναι ασυμβίβαστο με τις αντιλήψεις του ανθρώπου· για παράδειγμα, η Παλαιά Διαθήκη προείπε την έλευση ενός Μεσσία, αλλά αφού αποδείχθηκε ότι ο Ιησούς ήρθε, θα ήταν λάθος να εμφανιστεί ξανά ένας άλλος Μεσσίας. Ο Ιησούς ήρθε ήδη μία φορά, και θα ήταν λάθος να έρθει ξανά σήμερα. Υπάρχει μόνο ένα όνομα για κάθε εποχή, και κάθε όνομα χαρακτηρίζεται από την εποχή. Στις αντιλήψεις του ανθρώπου, ο Θεός πρέπει πάντα να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να θεραπεύει τους

αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες και να είναι ακριβώς όπως ο Ιησούς, όμως αυτή τη φορά ο Θεός δεν είναι καθόλου έτσι. Αν, κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός εξακολουθούσε να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να εκβάλλει δαίμονες και να θεραπεύει τους αρρώστους — αν έπραττε ακριβώς τα ίδια με τον Ιησού— τότε θα επαναλάμβανε το ίδιο έργο και το έργο του Ιησού θα ήταν άνευ σημασίας ή αξίας. Έτσι, ο Θεός εκτελεί μόνο ένα στάδιο του έργου σε κάθε εποχή. Μόλις ολοκληρώνεται κάθε στάδιο του έργου Του, σύντομα έρχεται η μίμηση από τα κακά πνεύματα και μόλις ο Σατανάς αρχίζει να ακολουθεί κατά πόδας τον Θεό, Εκείνος αλλάζει μέθοδο. Όταν ο Θεός ολοκληρώνει ένα στάδιο του έργου Του, αυτό γίνεται αντικείμενο μίμησης από τα κακά πνεύματα. Πρέπει να έχετε ξεκάθαρη εικόνα γι' αυτό. Γιατί το έργο του Θεού σήμερα είναι διαφορετικό από το έργο του Ιησού; Γιατί ο Θεός σήμερα δεν επιδεικνύει σημεία και θαύματα, δεν εκβάλλει δαίμονες ούτε θεραπεύει τους αρρώστους; Εάν το έργο του Ιησού ήταν ίδιο με εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή του Νόμου, θα μπορούσε Εκείνος να εκπροσωπήσει τον Θεό της Εποχής της Χάριτος; Θα μπορούσε να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης; Αν, όπως στην Εποχή του Νόμου, ο Ιησούς είχε εισέλθει στον ναό και τηρούσε το Σάββατο, τότε δεν θα τον εκδίωκε κανείς και θα γινόταν αποδεκτός από όλους. Κι αν συνέβαινε αυτό, θα σταυρωνόταν; Θα είχε καταφέρει να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης; Ποιο το νόημα αν ο ενσαρκωμένος Θεός των έσχατων ημερών επιδείκνυε σημεία και θαύματα, όπως ο Ιησούς; Μόνο αν ο Θεός επιτελεί άλλο κομμάτι του έργου Του κατά τις έσχατες μέρες, το οποίο να αντιπροσωπεύει μέρος του σχεδίου διαχείρισής Του, θα μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει βαθύτερη γνώση του Θεού, και μόνο τότε μπορεί να ολοκληρωθεί το σχέδιο διαχείρισής Του.

Κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός έρχεται κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του. Μιλά από την οπτική γωνία του Πνεύματος, την οπτική γωνία του ανθρώπου και την οπτική γωνία του τρίτου προσώπου· μιλά με διαφορετικούς τρόπους, χρησιμοποιώντας έναν τρόπο για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, και χρησιμοποιεί τους τρόπους έκφρασης, προκειμένου να αλλάξει τις αντιλήψεις του ανθρώπου και να απομακρύνει την εικόνα του ασαφή Θεού από την καρδιά του ανθρώπου. Αυτό είναι το κύριο έργο του Θεού. Επειδή ο άνθρωπος πιστεύει ότι ο Θεός ήρθε για να θεραπεύσει τους αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες, να εκτελέσει θαύματα και να δώσει υλικές ευλογίες στον άνθρωπο, ο Θεός επιτελεί αυτό το στάδιο του έργου —του έργου της παιδείας και της κρίσης— προκειμένου να απομακρύνει αυτά τα

πράγματα από τις αντιλήψεις του ανθρώπου, ώστε ο άνθρωπος να γνωρίσει την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού, και ώστε η εικόνα του Ιησού να απομακρυνθεί από την καρδιά του και να αντικατασταθεί από μια νέα εικόνα του Θεού. Μόλις η εικόνα του Θεού παλιώσει μέσα στον άνθρωπο, τότε γίνεται είδωλο. Όταν ο Ιησούς ήρθε και υλοποίησε εκείνο το στάδιο του έργου, δεν εκπροσωπούσε την ολότητα του Θεού. Εκτέλεσε κάποια σημεία και θαύματα, κήρυξε εν μέρει τον λόγο και, τέλος, σταυρώθηκε, εκπροσωπώντας μονάχα ένα μέρος του Θεού. Δεν ήταν δυνατόν να εκπροσωπεί όλα όσα είναι ο Θεός, αλλά εκπροσωπούσε τον Θεό, υλοποιώντας ένα μέρος του έργου του Θεού. Και τούτο, επειδή ο Θεός είναι τόσο μέγας, τόσο θαυμαστός και ανεξιχνίαστος, αλλά και επειδή επιτελεί μόνο ένα μέρος του έργου Του σε κάθε εποχή. Το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια τούτης της εποχής είναι κυρίως η παροχή των λόγων σχετικά με τη ζωή του ανθρώπου, η έκθεση της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου και της ουσίας της φύσης του ανθρώπου, και η εξάλειψη θρησκευτικών αντιλήψεων, φεουδαρχικού και ξεπερασμένου τρόπου σκέψης, καθώς και η γνώση και ο πολιτισμός του ανθρώπου. Όλα αυτά πρέπει να απογυμνωθούν και να εξαγνιστούν μέσω των λόγων του Θεού. Κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί λόγια, και όχι σημεία και θαύματα, για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Χρησιμοποιεί τα λόγια Του για να εκθέσει τον άνθρωπο, να τον κρίνει, να τον παιδεύσει και να τον οδηγήσει στην τελείωση, έτσι ώστε μέσα στα λόγια του Θεού, ο άνθρωπος να καταφέρει να διακρίνει τη σοφία και την ομορφιά Του και να κατανοήσει τη διάθεσή Του, ώστε, μέσω των λόγων Του, ο άνθρωπος να δει τις πράξεις του Θεού. Κατά την Εποχή του Νόμου, ο Ιεχωβά, με λόγια Του, οδήγησε τον Μωυσή έξω από την Αίγυπτο και κήρυξε εν μέρει τον λόγο στους Ισραηλίτες· τον καιρό εκείνο, μέρος των πράξεων του Θεού κατέστη σαφές, αλλά επειδή ο άνθρωπος ήταν φτωχός στο πνεύμα και τίποτα δεν μπορούσε να καταστήσει τη γνώση του πλήρη, ο Θεός συνέχισε να κηρύττει και να εργάζεται. Την Εποχή της Χάριτος, ο άνθρωπος είδε, για άλλη μια φορά, μέρος των πράξεων του Θεού. Ο Ιησούς ήταν ικανός να δείξει σημεία και θαύματα, να θεραπεύσει τους αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες και να υποστεί τη σταύρωση, τρεις ημέρες μετά την οποία αναστήθηκε και εμφανίστηκε με σάρκα και οστά μπροστά στον άνθρωπο. Και ήταν και το μοναδικό πράγμα που γνώριζε ο άνθρωπος για τον Θεό. Ο άνθρωπος γνωρίζει μονάχα όσα του έχει δείξει ο Θεός, και αν ο Θεός δεν του έδειχνε τίποτα περισσότερο, τότε αυτή θα ήταν και η έκταση της οριοθέτησής του για τον Θεό. Έτσι, ο Θεός συνεχίζει να εργάζεται, ώστε η γνώση του

ανθρώπου για Εκείνον να γίνει βαθύτερη, και ο άνθρωπος να καταφέρει να γνωρίσει σταδιακά την ουσία του Θεού. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί τα λόγια Του για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Η διεφθαρμένη διάθεσή σου αποκαλύπτεται χάρη στα λόγια του Θεού, και οι θρησκευτικές σου αντιλήψεις αντικαθίστανται από την πραγματικότητα του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός των εσχάτων ημερών ήρθε, κυρίως, προκειμένου να εκπληρώσει τα λόγια «ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Λόγος έρχεται μέσα στη σάρκα και ο Λόγος εμφανίζεται με σάρκα» και αν δεν έχεις ενδελεχή γνώση τούτου τότε θα εξακολουθήσεις να είσαι ανίκανος να παραμείνεις σταθερός. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός σκοπεύει πρωτίστως να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου, στο οποίο ο Λόγος εμφανίζεται με σάρκα, και αυτό αποτελεί ένα μέρος του σχεδίου διαχείρισής του Θεού. Γι' αυτό, η γνώση σας πρέπει να είναι ξεκάθαρη· ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται ο Θεός, δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να Τον οριοθετεί. Αν ο Θεός δεν επιτελούσε το συγκεκριμένο έργο κατά τις έσχατες μέρες, τότε η γνώση του ανθρώπου για Εκείνον δεν θα μπορούσε να προχωρήσει περισσότερο. Θα γνώριζες μονάχα ότι ο Θεός μπορεί να σταυρωθεί και να καταστρέψει τα Σόδομα και ότι ο Ιησούς μπορεί να αναστηθεί από τους νεκρούς και να εμφανιστεί στον Πέτρο... Αλλά ποτέ δεν θα έλεγες ότι ο λόγος του Θεού μπορεί να εκπληρώσει τα πάντα και να κατακτήσει τον άνθρωπο. Μόνο μέσα από τη βίωση των λόγων του Θεού μπορείς να μιλήσεις για τέτοιου είδους γνώση, και όσο περισσότερο θεϊκό έργο βιώνεις, τόσο πιο βαθιά θα γίνεται η γνώση σου για Εκείνον. Μόνον τότε θα πάψεις να οριοθετείς τον Θεό μέσα στις προσωπικές σου αντιλήψεις. Ο άνθρωπος γνωρίζει τον Θεό βιώνοντας το έργο Του και δεν υπάρχει άλλος σωστός τρόπος για να Τον γνωρίσει. Σήμερα πολλοί άνθρωποι δεν κάνουν τίποτα παρά περιμένουν να δουν σημεία και θαύματα, καθώς και τον καιρό της καταστροφής. Πιστεύεις στον Θεό ή πιστεύεις στις μεγάλες καταστροφές; Όταν έρθουν οι μεγάλες καταστροφές θα είναι πολύ αργά, κι αν ο Θεός δεν στείλει τις μεγάλες καταστροφές, δεν είναι άραγε τότε Θεός; Πιστεύεις σε σημεία και θαύματα ή στον Ίδιο τον Θεό; Ο Ιησούς δεν επιδείκνυε σημεία και θαύματα την ώρα που τον χλεύαζαν· δεν ήταν Θεός; Πιστεύεις σε σημεία και θαύματα ή στην ουσία του Θεού; Οι απόψεις του ανθρώπου σχετικά με την πίστη στον Θεό είναι λανθασμένες! Ο Ιεχωβά έκανε πολλά κηρύγματα κατά την Εποχή του Νόμου αλλά ακόμα και σήμερα ορισμένα από αυτά δεν έχουν ακόμη εκπληρωθεί. Μπορείς να πεις ότι ο Ιεχωβά δεν ήταν Θεός;

Σήμερα, πρέπει να καταστεί σαφές σε όλους σας ότι, κατά τις έσχατες μέρες, εκείνο που εκπληρώνει ο Θεός είναι πρωτίστως το γεγονός ότι «ο Λόγος γίνεται σάρκα». Μέσω του έργου Του πάνω στη γη ωθεί τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει, να συνεργαστεί μαζί Του και να δει τις πράξεις Του. Ωθεί τον άνθρωπο να δει ξεκάθαρα ότι είναι ικανός να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, ενώ υπάρχουν και στιγμές που είναι ανίκανος να το πράξει και ότι αυτό εξαρτάται από την εποχή. Από αυτό, μπορείς να κατανοήσεις ότι ο Θεός δεν είναι ανίκανος να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, αλλά, αντίθετα, αλλάζει τον τρόπο εργασίας Του ανάλογα με το έργο Του και την εποχή. Στο τρέχον στάδιο του έργου δεν δείχνει σημεία και θαύματα· τον καιρό του Ιησού έδειξε μερικά σημεία και θαύματα επειδή το έργο Του εκείνη την εποχή ήταν διαφορετικό. Ο Θεός δεν επιτελεί αυτό το έργο σήμερα και μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι ανίκανος να επιδείξει σημεία και θαύματα ή ότι, αφού δεν επιδεικνύει σημεία και θαύματα, τότε δεν είναι Θεός. Αυτό δεν είναι πλάνη; Ο Θεός είναι ικανός να επιδεικνύει σημεία και θαύματα αλλά εργάζεται σε διαφορετική εποχή, οπότε δεν επιτελεί τέτοιο έργο. Επειδή πρόκειται για διαφορετική εποχή και επειδή το στάδιο του έργου του Θεού είναι διαφορετικό, οι πράξεις που ο Θεός καθιστά ξεκάθαρες είναι και εκείνες διαφορετικές. Η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν είναι πίστη σε σημεία και τέρατα ούτε πίστη σε θαύματα, αλλά πίστη στο πραγματικό έργο Του κατά τη νέα εποχή. Ο άνθρωπος γνωρίζει τον Θεό μέσω του τρόπου, με τον οποίον Εκείνος εργάζεται και αυτή η γνώση γεννά στον άνθρωπο την πίστη στον Θεό, δηλαδή, την πίστη στο έργο και τις πράξεις του Θεού. Στο συγκεκριμένο στάδιο του έργου, ο Θεός κυρίως μιλά. Μην περιμένεις να δεις σημεία και θαύματα γιατί δεν θα τα δεις! Διότι δεν γεννήθηκες κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος. Εάν είχες γεννηθεί τότε θα μπορούσες να έχεις δει σημεία και θαύματα, αλλά εσύ γεννήθηκες κατά τις έσχατες μέρες και έτσι, μπορείς να δεις μόνο την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού. Μην περιμένεις να δεις τον υπερφυσικό Ιησού κατά τις έσχατες μέρες. Είσαι ικανός να δεις μονάχα τον πρακτικό ενσαρκωμένο Θεό, ο οποίος δεν διαφέρει καθόλου από τον κανονικό άνθρωπο. Σε κάθε εποχή, ο Θεός καθιστά ξεκάθαρες διαφορετικές πράξεις. Σε κάθε εποχή, καθιστά ξεκάθαρο μέρος των πράξεων του Θεού, και το έργο κάθε εποχής αντιπροσωπεύει μέρος της διάθεσης του Θεού και μέρος των πράξεών Του. Οι πράξεις που καθιστά ξεκάθαρες, ποικίλλουν ανάλογα με την εποχή στην οποία εργάζεται, αλλά όλες χαρίζουν στον άνθρωπο μια βαθύτερη γνώση του Θεού, μια πίστη στον Θεό που είναι πιο προσγειωμένη και πιο αληθινή. Ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό λόγω όλων των πράξεων του

Θεού κι επειδή Εκείνος είναι τόσο θαυμαστός, τόσο μέγας, επειδή είναι παντοδύναμος και ακατάληπτος. Εάν πιστεύεις στον Θεό επειδή μπορεί να εκτελεί σημεία και θαύματα, να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει δαίμονες, τότε η άποψή σου είναι λανθασμένη και κάποιος θα σου πουν: «Μα, και τα κακά πνεύματα δεν μπορούν να τα κάνουν αυτά;» Έτσι δεν συγχέεται η εικόνα του Θεού με την εικόνα του Σατανά; Σήμερα, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό οφείλεται στις πολλές πράξεις Του και στη μεγάλη έκταση του έργου που επιτελεί και στους πολυάριθμους τρόπους, με τους οποίους μιλά. Ο Θεός χρησιμοποιεί τις ομιλίες Του, προκειμένου να κατακτήσει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στην τελείωση. Ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό λόγω των πολλών πράξεων Του και όχι επειδή μπορεί να δείχνει σημεία και θαύματα, και ο άνθρωπος Τον κατανοεί αποκλειστικά και μόνο επειδή βλέπει τις πράξεις Του. Μόνο μέσα από τη γνώση των πράξεων του Θεού, το πώς εργάζεται, ποιες σοφές μεθόδους χρησιμοποιεί, πώς μιλά και πώς οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση —μόνο μέσω της γνώσης των συγκεκριμένων πτυχών— μπορείς να κατανοήσεις την πραγματικότητα του Θεού και να καταλάβεις τη διάθεσή Του, γνωρίζοντας τι Του αρέσει, τι αποστρέφεται, πώς κατεργάζεται τον άνθρωπο. Μέσα από την κατανόηση των προτιμήσεων του Θεού, μπορείς να κάνεις τη διάκριση ανάμεσα στο θετικό και το αρνητικό και μέσω της γνώσης σου για τον Θεό, υπάρχει πρόοδος στη ζωή σου. Εν ολίγοις, πρέπει να αποκτήσεις γνώση του έργου του Θεού και να διορθώσεις τις απόψεις σου σχετικά με την πίστη στον Θεό.

Είναι το έργο του Θεού τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος;

Ως άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, θα πρέπει να καταλάβεις πως σήμερα, λαμβάνοντας το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες και όλο το έργο του σχεδίου Του για εσένα, στην πραγματικότητα έχει λάβει μεγάλη εξύψωση και σωτηρία από Εκείνον. Όλο το έργο του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν έχει εστιάσει σε αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Όλες οι προσπάθειες Του είναι αφιερωμένες σ' εσάς και θυσιάστηκε για όλους εσάς. Έχει ανακτήσει και σας έχει δώσει όλο το έργο του Πνεύματος σε ολόκληρο το σύμπαν. Για αυτόν τον λόγο σας λέω πως εσείς είστε οι τυχεροί. Επιπλέον, έχει μεταφέρει τη δόξα Του από τον Ισραήλ, τον εκλεκτό λαό Του, σ' εσάς, ώστε να καταστήσει πλήρως εμφανή τον σκοπό του σχεδίου Του

μέσω της δικής σας ομάδας ανθρώπων. Επομένως, εσείς είστε εκείνοι που θα λάβουν την κληρονομιά του Θεού και, επιπλέον, οι κληρονόμοι της δόξας Του. Ίσως όλοι σας θυμάστε αυτά τα λόγια: «Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης». Στο παρελθόν, όλοι σας είχατε ακούσει αυτό το ρητό, όμως κανείς δεν κατάλαβε το αληθινό νόημα των λέξεων. Σήμερα, γνωρίζετε καλά την αληθινή τους σημασία. Αυτά τα λόγια είναι αυτό που θα επιτύχει ο Θεός τις έσχατες ημέρες. Και θα επιτελεστούν πάνω σε αυτούς που πλήττονται σκληρά από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα στη γη που βρίσκεται. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας διώκει τον Θεό και είναι εχθρός Του, έτσι, σε αυτήν τη γη, εκείνοι που πιστεύουν στον Θεό ταπεινώνονται και διώκονται. Αυτός είναι ο λόγος που αυτά τα λόγια θα γίνουν πραγματικότητα στη δική σας ομάδα ανθρώπων. Καθώς το έργο υλοποιείται σε μια γη που αντιτίθεται στον Θεό, όλο Του το έργο συναντά υπέρμετρα εμπόδια και πολλά από τα λόγια Του δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν εγκαίρως· ως εκ τούτου, οι άνθρωποι ραφινάρονται χάριν των λόγων του Θεού. Αυτό επίσης αποτελεί ένα στοιχείο μαρτυρίου. Είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον Θεό να φέρει εις πέρας το έργο Του στη γη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αλλά μέσω αυτής της δυσκολίας ο Θεός πραγματοποιεί ένα στάδιο του έργου Του, ώστε να καταστήσει σαφή τη σοφία Του και τις θαυμαστές πράξεις Του. Ο Θεός αρπάζει αυτήν την ευκαιρία για να ολοκληρώσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Λόγω του πόνου των ανθρώπων, του επιπέδου τους και όλης της σατανική διάθεσής τους σε ετούτη την ακάθαρτη γη, ο Θεός πραγματοποιεί το έργο του εξαγνισμού και της κατάκτησης, έτσι ώστε μέσω αυτού να κερδίσει δόξα και να κερδίσει εκείνους που καταθέτουν μαρτυρία των πράξεών Του. Αυτή είναι η πλήρης σημασία όλων των θυσιών που έχει κάνει ο Θεός για αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Δηλαδή, ο Θεός κάνει το έργο της κατάκτησης μόνο μέσω εκείνων που Του αντιτίθενται. Μόνο αυτό μπορεί να μαρτυρήσει τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Με άλλα λόγια, μόνο εκείνοι στη ακάθαρτη γη είναι άξιοι να κληρονομήσουν τη δόξα του Θεού, και μόνο αυτό μπορεί να δώσει σπουδαιότητα στη μεγάλη δύναμη του Θεού. Για αυτόν το λόγο λέω πως η δόξα του Θεού κερδίζεται στην ακάθαρτη γη και από εκείνους που ζουν εκεί. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Αυτό είναι ακριβώς όπως στο στάδιο του έργου του Ιησού· Εκείνος θα μπορούσε να δοξαστεί μονάχα ανάμεσα στους Φαρισαίους που Τον εκδίωξαν. Αν δεν είχε υποστεί τέτοιο διωγμό και την προδοσία του Ιούδα, ο Ιησούς δεν θα είχε χλευαστεί ή συκοφαντηθεί, πόσο μάλλον να σταυρωθεί, και έτσι ποτέ δεν θα είχε κερδίσει δόξα. Οπουδήποτε ο Θεός πραγματοποιεί το

έργο Του σε κάθε εποχή και οπουδήποτε κάνει το έργο Του ενσαρκωμένος, Εκείνος εκεί κερδίζει δόξα και εκεί κερδίζει όσους σκοπεύει να κερδίσει. Αυτό είναι το σχέδιο του έργου του Θεού κι αυτή είναι η διαχείρισή Του.

Στο διάρκειας χιλιάδων χρόνων σχέδιο του Θεού, το έργο που πραγματοποιεί ενσαρκωμένος είναι σε δύο μέρη: Πρώτο είναι το έργο της σταύρωσης, για το οποίο δοξάζεται· το άλλο είναι το έργο της κατάκτησης και της τελειότητας στις έσχατες ημέρες, μέσω του οποίου θα κερδίσει και πάλι δόξα. Αυτή είναι η διαχείριση του Θεού. Επομένως, μην θεωρείτε πολύ απλό το έργο του Θεού ή την αποστολή Του προς εσάς. Είστε όλοι κληρονόμοι του πολύ μεγαλύτερου και αιώνιου βάρους της δόξας του Θεού, και αυτό καθορίστηκε ειδικά από Εκείνον. Από τα δύο μέρη της δόξας Του, ένα σας αποκαλύπτεται· το σύνολο του ενός μέρους της δόξας του Θεού σας απονέμεται, έτσι ώστε να μπορεί να είναι η κληρονομιά σας. Αυτή είναι η εξύμνηση από τον Θεό και το καθορισμένο από πολύ καιρό πριν σχέδιό Του. Λαμβάνοντας υπόψη το μεγαλείο του έργου που πραγματοποίησε ο Θεός στη γη όπου κατοικεί ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, το έργο αυτό, αν μεταφερόταν οπουδήποτε αλλού, θα είχε ευδοκιμήσει από πολύ καιρό και ο άνθρωπος θα το είχε εύκολα αποδεχτεί. Και ένα τέτοιο έργο θα ήταν εξαιρετικά εύκολο να γίνει αποδεκτό από αυτούς τους κληρικούς της Δύσης που πιστεύουν στον Θεό, επειδή το στάδιο του έργου του Ιησού χρησιμεύει ως προηγούμενο. Αυτός είναι ο λόγος που Εκείνος δεν είναι σε θέση να επιτύχει αυτό το στάδιο του έργου της δόξας οπουδήποτε αλλού· επειδή, καθώς υπάρχει υποστήριξη από όλους τους ανθρώπους και αναγνώριση από όλα τα έθνη, δεν υπάρχει χώρος για να βασιστεί η δόξα του Θεού. Κι αυτή ακριβώς είναι η εξαιρετική σημασία που έχει αυτό το στάδιο του έργου σε αυτήν τη γη. Ανάμεσά σας, δεν υπάρχει κανείς που να λαμβάνει την προστασία του νόμου· αντιθέτως, τιμωρείστε από το νόμο, και η μεγαλύτερη δυσκολία είναι πως κανείς άνθρωπος δεν σας καταλαβαίνει, είτε είναι συγγενείς σας, είτε γονείς, φίλοι ή συνάδελφοι σας. Κανένας δεν σας καταλαβαίνει. Όταν ο Θεός σας απορρίπτει, δεν υπάρχει τρόπος για εσάς να συνεχίσετε να ζείτε στη γη. Ωστόσο, ακόμα κι έτσι, οι άνθρωποι δεν αντέχουν να εγκαταλείψουν τον Θεό· αυτή είναι η σημασία της κατάκτησης των ανθρώπων από τον Θεό και αυτή είναι η δόξα Του. Αυτό που έχετε κληρονομήσει σήμερα υπερβαίνει εκείνο όλων των προηγούμενων αποστόλων και των προφητών, και είναι μεγαλύτερο ακόμα και από εκείνο του Μωυσή και του Πέτρου. Οι ευλογίες δεν κερδίζονται σε μία-δύο ημέρες· πρέπει να

αποκτηθούν μέσω μεγάλης θυσίας. Δηλαδή, πρέπει να έχετε ραφιναρισμένη αγάπη, μεγάλη πίστη και τις πολλές αλήθειες που ο Θεός σας ζητά να κατακτήσετε· επιπροσθέτως, πρέπει να είστε ικανοί να σταθείτε μπροστά στη δικαιοσύνη και ποτέ να μην δειλιάσετε ή να υποταχθείτε, και πρέπει να τρέφετε μια συνεχή και αμείωτη αγάπη προς τον Θεό. Απαιτείται από εσάς αποφασιστικότητα, καθώς και αλλαγή στη διάθεση που έχετε στη ζωή σας· η διαφθορά σας πρέπει να θεραπευτεί, και πρέπει να δεχτείτε όλες τις ενορχηστρώσεις του Θεού χωρίς διαμαρτυρία, κι ακόμη να είστε υπάκουοι μέχρι τον θάνατο. Αυτό πρέπει να κατορθώσετε. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός του έργου του Θεού και οι απαιτήσεις Του από αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Όπως Εκείνος σας ανταμείβει, έτσι ο Θεός πρέπει να σας ζητήσει αντάλλαγμα και να έχει ανάλογες απαιτήσεις. Επομένως, όλο το έργο του Θεού δεν είναι χωρίς νόημα, και για αυτόν το λόγο, μπορεί κανείς να δει γιατί ο Θεός ξανά και ξανά πραγματοποιεί έργο υψηλών προδιαγραφών και αυστηρών απαιτήσεων. Για αυτό πρέπει να είστε γεμάτοι με πίστη στον Θεό. Εν συντομία, όλο το έργο του Θεού γίνεται για το δικό σας καλό, έτσι ώστε να είστε άξιοι να λάβετε την κληρονομιά Του. Αυτό δεν γίνεται τόσο για χάρη της δόξας Του, αλλά για χάρη της σωτηρίας σας και για την τελείωση αυτής της ομάδας ανθρώπων που βασανίζονται βαθιά στην ακάθαρτη γη. Πρέπει να καταλάβετε το θέλημα του Θεού. Και γι' αυτό παροτρύνω τους πολλούς αδαείς ανθρώπους που δεν έχουν καμία διορατικότητα ή αίσθηση: Μη δοκιμάζετε τον Θεό και μην αντιστέκεστε πλέον. Ο Θεός έχει υπομείνει ήδη όλα τα δεινά που ο άνθρωπος ποτέ δεν υπέμεινε, και καιρό πριν υπέστη περισσότερη ταπείνωση αντί του ανθρώπου. Τι άλλο δεν μπορείτε να αφήσετε; Τι μπορεί να είναι σημαντικότερο από το θέλημα του Θεού; Τι θα μπορούσε να είναι πάνω από την αγάπη του Θεού; Ήδη είναι ένα καθήκον διπλά δύσκολο για τον Θεό, να φέρει εις πέρας το έργο Του στην ακάθαρτη γη. Αν ο άνθρωπος εν γνώσει του και σκόπιμα κάνει παραβάσεις, το έργο του Θεού θα πρέπει να παρατείνεται. Εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν συμφέρει κανέναν και δεν ωφελεί κανέναν. Ο Θεός δεν δεσμεύεται από τον χρόνο· το έργο και η δόξα Του προηγούνται. Επομένως, όσο κι αν χρειαστεί, ο Θεός δεν θα είναι φειδωλός στις θυσίες αν πρόκειται για το έργο Του. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού: Δεν θα αναπαυτεί μέχρι το έργο Του να επιτευχθεί. Μονάχα όταν φτάσει η στιγμή να αποκτήσει το δεύτερο μέρος της δόξας Του, θα μπορέσει το έργο Του να φτάσει στο τέλος του. Εάν ο Θεός δεν είναι σε θέση σε όλο το σύμπαν να τελειώσει το δεύτερο μέρος της δόξας Του, η μέρα Του δεν θα έρθει ποτέ, το χέρι Του ποτέ δεν θα απομακρυνθεί από τον εκλεκτό Του, η δόξα Του ποτέ δεν θα έρθει στον Ισραήλ και το

έργο Του ποτέ δεν θα ολοκληρωθεί. Πρέπει να βλέπετε το θέλημα του Θεού και να γνωρίζετε ότι το έργο του Θεού δεν είναι τόσο απλό όσο η δημιουργία των ουρανών, της γης και όλων των πραγμάτων. Κι αυτό γιατί το σημερινό έργο είναι η μεταμόρφωση όσων έχουν διαφθαρεί και είναι αναισθητοι σε υπέρτατο βαθμό, έχει στόχο να εξαγνίσει όσους δημιουργήθηκαν αλλά έχουν τύχει της επεξεργασίας του Σατανά. Δεν πρόκειται για τη δημιουργία του Αδάμ και της Εύας, πόσο δε μάλλον για τη δημιουργία του φωτός, ή τη δημιουργία κάθε φυτού και ζώου. Ο Θεός εξαγνίζει τα πράγματα που έχει διαφθείρει ο Σατανάς και στη συνέχεια τα κερδίζει εκ νέου· τα πράγματα καθίστανται κτήση Του και αποτελούν τη δόξα Του. Αυτό το έργο δεν είναι τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος τη δημιουργία των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων, και δεν ομοιάζει με το έργο της καταδίκης του Σατανά στο πηγάδι της αβύσσου, όπως φαντάζεται ο άνθρωπος. Αντίθετα, είναι να μεταμορφώσει τον άνθρωπο, να μετατρέψει κάθε τι αρνητικό σε θετικό και να πάρει στην κατοχή Του αυτό που δεν Του ανήκει. Αυτή είναι η αληθινή ιστορία σε αυτό το στάδιο του έργου του Θεού. Πρέπει να το συνειδητοποιήσετε και δεν πρέπει να απλοποιείτε τα πράγματα. Το έργο του Θεού διαφέρει από κάθε συνηθισμένο έργο. Το θαύμα του δεν μπορεί να το συλλάβει ο ανθρώπινος νους και δεν μπορεί να φτάσει τη σοφία του. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου του έργου Του, ο Θεός δεν δημιουργεί τα πάντα και δεν τα καταστρέφει. Αντιθέτως, αλλάζει όλες τις δημιουργίες Του και εξαγνίζει όλα τα πράγματα που έχει μολύνει ο Σατανάς. Επομένως, ο Θεός θα ξεκινήσει έργο μεγάλης σπουδαιότητας κι αυτή είναι η συνολική σημασία του έργου Του. Από αυτά τα λόγια, πιστεύεις πως το έργο του Θεού είναι τόσο απλό;

Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό

Το κοινό πρόβλημα που ενυπάρχει σε όλους τους ανθρώπους είναι ότι κατανοούν μεν την αλήθεια, αλλά δεν μπορούν να την κάνουν πράξη. Ένας παράγοντας είναι ότι οι άνθρωποι είναι απρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα, και ο άλλος είναι ότι η οξυδέρκεια των ανθρώπων είναι πολύ ανεπαρκής. Είναι ανίκανοι να δουν πέρα από τις δυσκολίες που υπάρχουν στην πραγματική ζωή και δεν γνωρίζουν πώς να ασκούνται καταλλήλως. Καθώς οι άνθρωποι διαθέτουν πολύ λίγη εμπειρία, χαμηλό επίπεδο και περιορισμένη κατανόηση της αλήθειας, είναι ανίκανοι να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες που βιώνουν στη ζωή. Στην πίστη τους στον

Θεό, μπορούν να υπηρετούν μόνο στα λόγια, μα δεν είναι σε θέση να φέρνουν τον Θεό στην καθημερινή τους ζωή. Με άλλα λόγια, ο Θεός είναι Θεός, και η ζωή είναι ζωή, σαν να μην έχουν οι άνθρωποι καμία σχέση με τον Θεό στη ζωή τους. Αυτό πιστεύουν όλοι οι άνθρωποι. Ένας τέτοιος τρόπος πίστης στον Θεό δεν θα επιτρέψει στους ανθρώπους να κερδηθούν και να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό στην πραγματικότητα. Στην πραγματικότητα, δεν είναι ότι ο λόγος του Θεού είναι ατελής, αλλά, αντίθετα, ότι η ικανότητα των ανθρώπων να δεχθούν τον λόγο Του είναι απλώς ανεπαρκής. Μπορεί να ειπωθεί ότι σχεδόν κανένας άνθρωπος δεν πράττει σύμφωνα με τις προθέσεις του Θεού. Αντιθέτως, η πίστη τους στον Θεό είναι σε συμφωνία με τις δικές τους προθέσεις, τις δικές τους καθιερωμένες θρησκευτικές αντιλήψεις και τις δικές τους συνήθειες. Ελάχιστοι είναι εκείνοι που μεταμορφώνονται έπειτα από την αποδοχή των λόγων του Θεού και αρχίζουν να πράττουν σε συμφωνία με το θέλημά Του. Αντιθέτως, οι περισσότεροι επιμένουν στις λανθασμένες πεποιθήσεις τους. Όταν οι άνθρωποι αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, πιστεύουν βάσει των συμβατικών κανόνων της θρησκείας, και ζουν και αλληλεπιδρούν με τους άλλους εξ ολοκλήρου βάσει της δικής τους φιλοσοφίας για τη ζωή. Τα παραπάνω ισχύουν για εννέα στους δέκα ανθρώπους. Πολύ λίγοι είναι εκείνοι που οργανώνουν ένα άλλο πλάνο και κάνουν μια νέα αρχή αφότου αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό. Κανένας δεν θεωρεί ούτε κάνει πράξη τον λόγο του Θεού ως την αλήθεια.

Πάρτε για παράδειγμα την πίστη στον Ιησού. Είτε κάποιος ήταν αρχάριος στην πίστη είτε ήταν πιστός για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, όλοι απλώς χρησιμοποίησαν ό,τι είδους ταλέντα είχαν και επέδειξαν ό,τι είδους δεξιότητες κατείχαν. Οι άνθρωποι απλώς πρόσθεσαν τη φράση «πίστη στον Θεό», αυτές τις τρεις λέξεις, στην καθημερινή ζωή τους, χωρίς όμως να αλλάξουν τη διάθεσή τους, και η πίστη τους στον Θεό δεν μεγάλωσε ούτε στο ελάχιστο. Η επιδίωξη του ανθρώπου δεν ήταν ούτε ζεστή ούτε κρύα. Δεν είπε ότι δεν πίστευε, ούτε, όμως, δόθηκε πλήρως στον Θεό. Ποτέ δεν είχε αγαπήσει πραγματικά τον Θεό ούτε είχε υπακούσει πραγματικά τον Θεό. Η πίστη του στον Θεό ήταν γνήσια και προσποιητή μαζί, κι εκείνος έκανε τα στραβά μάτια και δεν ήταν ειλικρινής στην άσκηση της πίστης του. Συνέχισε σε μια τέτοια κατάσταση σύγχυσης από τις απαρχές έως και τη στιγμή του θανάτου του. Τι νόημα έχει αυτό; Σήμερα, πρέπει να ακολουθήσεις το σωστό μονοπάτι αφού πιστεύεις στον πρακτικό Θεό. Αφού έχεις πίστη στον Θεό, δεν θα πρέπει να αναζητάς μόνο ευλογίες, αλλά να

επιζητείς ν' αγαπάς τον Θεό και να γνωρίσεις τον Θεό. Μέσω της διαφώτισης από Αυτόν και της δικής σου επιδίωξης, μπορείς να φας και να πεις τον λόγο Του, να αναπτύξεις μια πραγματική κατανόηση του Θεού και να έχεις πραγματική αγάπη για τον Θεό που πηγάζει από τα βάθη της καρδιάς σου. Με άλλα λόγια, η αγάπη σου για τον Θεό είναι η πιο γνήσια, τέτοια που κανένας δεν μπορεί να καταστρέψει ή να σταθεί εμπόδιο στην αγάπη σου γι' Αυτόν. Τότε είσαι στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό. Αυτό αποδεικνύει ότι ανήκεις στον Θεό, διότι η καρδιά σου έχει γίνει κτήμα του Θεού και τότε δεν μπορείς να καταληφθείς από τίποτε άλλο. Λόγω της εμπειρίας σου, του τιμήματος που πλήρωσες και του έργου του Θεού, είσαι σε θέση να αναπτύξεις αυτόκλητη αγάπη για τον Θεό. Τότε έχεις ελευθερωθεί από την επιρροή του Σατανά και ζεις στο φως του λόγου του Θεού. Μόνο όταν έχεις απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους μπορεί να θεωρηθεί ότι έχεις κερδίσει τον Θεό. Στην πίστη σου στον Θεό, πρέπει να επιζητείς αυτόν τον στόχο. Αυτό αποτελεί καθήκον καθενός από εσάς. Κανείς δεν θα πρέπει να είναι εφησυχασμένος με την κατάσταση ως έχει. Δεν μπορείτε να είστε δίγλωσσοι ως προς το έργο του Θεού ούτε να το εκλαμβάνετε ελαφρά τη καρδιά. Θα πρέπει να σκέφτεστε τον Θεό από όλες τις απόψεις και ανά πάσα στιγμή, και να πράττετε τα πάντα για χάρη Του. Όταν μιλάτε ή κάνετε πράξεις, θα πρέπει να βάζετε πρώτα τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Μόνο αυτό συμμορφώνεται με το θέλημα του Θεού.

Το μεγαλύτερο λάθος του ανθρώπου που έχει πίστη στον Θεό είναι ότι η πίστη του αρκείται μόνο σε λόγια, και ο Θεός δεν υπάρχει καθόλου στην πρακτική ζωή του. Όλοι οι άνθρωποι όντως πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, όμως ο Θεός δεν είναι μέρος της καθημερινής ζωής τους. Πολλές προσευχές προς τον Θεό βγαίνουν από το στόμα του ανθρώπου, αλλά ο Θεός δεν έχει ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του και, κατά συνέπεια, ο Θεός δοκιμάζει τον άνθρωπο ξανά και ξανά. Καθώς ο άνθρωπος είναι ακάθατος, ο Θεός δεν έχει εναλλακτική παρά να δοκιμάσει τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να νιώσει ντροπή και να φτάσει στο σημείο να γνωρίσει τον εαυτό του στις δοκιμασίες. Διαφορετικά, όλοι οι άνθρωποι θα γίνουν απόγονοι του αρχαγγέλου και θα γίνονται ολοένα και πιο διεφθαρμένοι. Κατά τη διάρκεια της πίστης του ανθρώπου στον Θεό, αποτινάσσονται πολλά προσωπικά κίνητρα και στόχοι, καθώς εκείνος καθαίρεται αδιαλείπτως από τον Θεό. Διαφορετικά, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, και ο Θεός δεν διαθέτει κανέναν τρόπο να πράξει στον άνθρωπο το έργο που Εκείνος οφείλει. Ο Θεός πρώτα καθαίρει τον άνθρωπο. Κατά τη

διαδικασία αυτή, ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του και ο Θεός μπορεί να τον αλλάξει. Μόνο έπειτα από τα παραπάνω μπορεί ο Θεός να ενσταλάξει τη ζωή Του στον άνθρωπο, και μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί η καρδιά του ανθρώπου να στραφεί πλήρως στον Θεό. Συνεπώς, η πίστη στον Θεό δεν είναι κάτι τόσο απλό όσο λέει ο άνθρωπος. Όπως το βλέπει ο Θεός, αν έχεις μόνο γνώση αλλά δεν έχεις τον λόγο Του ως ζωή, αν περιορίζεσαι μόνο στη δική σου γνώση αλλά δεν μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια ούτε να βιώσεις τον λόγο του Θεού, τότε αυτό αποτελεί απόδειξη ότι ακόμα δεν διαθέτεις καρδιά αγάπης για τον Θεό και δείχνει ότι η καρδιά σου δεν ανήκει στον Θεό. Η απόκτηση γνώσης για τον Θεό μέσω της πίστης σε Αυτόν: αυτός είναι ο τελικός στόχος, καθώς κι αυτό που θα επιζητήσει ο άνθρωπος. Πρέπει να αφιερώσεις προσπάθεια στη βίωση των λόγων του Θεού, έτσι ώστε να μπορούν να πραγματοποιηθούν στην άσκησή σου. Αν έχεις μόνο δογματική γνώση, τότε η πίστη σου στον Θεό θα καταλήξει στο κενό. Μόνο αν στη συνέχεια κάνεις, επίσης, πράξη και βιώσεις τον λόγο Του, μπορεί η πίστη σου να θεωρηθεί ολοκληρωμένη και σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Σε αυτόν τον δρόμο, πολλοί άνθρωποι μπορούν να μιλάνε για πολλή γνώση, αλλά τη στιγμή του θανάτου τους, τα μάτια τους βουρκώνουν και μισούν τον εαυτό τους που ξόδεψαν μια ολόκληρη ζωή κι έζησαν για το τίποτα ως τα βαθιά γεράματα. Απλώς κατανοούν δόγματα, αλλά δεν μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό. Αντ' αυτού, απλώς τρέχουν πέρα δώθε, πολυάσχολοι σαν μέλισσες. Μόλις βρεθούν στο χείλος του θανάτου, κατανοούν τελικά ότι τους λείπει η πραγματική μαρτυρία, ότι δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό. Τότε, όμως, δεν είναι πολύ αργά; Γιατί να μην αδράξεις τη μέρα και να επιδιώξεις την αλήθεια που αγαπάς; Γιατί να περιμένεις μέχρι αύριο; Αν, στη ζωή σου, δεν υποφέρεις για την αλήθεια ούτε επιζητείς να την κερδίσεις, μήπως αυτό σημαίνει ότι επιθυμείς να νιώσεις μεταμέλεια την ώρα του θανάτου σου; Αν ισχύει αυτό, τότε γιατί να πιστεύεις στον Θεό; Στην πραγματικότητα, υπάρχουν πολλά θέματα στα οποία, αν ο άνθρωπος αφιερώσει έστω και ελάχιστη προσπάθεια, μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια και, συνεπώς, να ικανοποιήσει τον Θεό. Η καρδιά του ανθρώπου καταλαμβάνεται συνεχώς από δαίμονες και, συνεπώς, δεν μπορεί να πράττει για χάρη του Θεού. Αντιθέτως, συνεχώς παλινδρομεί για τη σάρκα και δεν επωφελείται καθόλου στο τέλος. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους ο άνθρωπος έχει συνεχώς προβλήματα και βάσανα. Αυτά δεν αποτελούν τα βασανιστήρια του Σατανά; Αυτή δεν είναι η διαφθορά της σάρκας; Δεν θα πρέπει να ξεγελάς τον Θεό υπηρετώντας μόνο στα λόγια. Αντίθετα, πρέπει να προβαίνεις σε απτές πράξεις. Μην

ξεγελάς τον εαυτό σου. Τι νόημα έχει αυτό; Τι μπορείς να κερδίσεις αν ζεις για χάρη της σάρκας σου και μοχθείς για φήμη και πλούτη;

Ο κρότος των επτά κεραυνών που προμηνύει ότι το ευαγγέλιο της βασιλείας θα διαδοθεί σε ολόκληρο το σύμπαν

Διαδίδω το έργο Μου ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Η δόξα Μου ακτινοβολεί σε ολόκληρο το σύμπαν· το θέλημά Μου ενσαρκώνεται σε αστροδιάστικτους ανθρώπους, οι οποίοι οδηγούνται όλοι από το χέρι Μου και καταπιάνονται με τα καθήκοντα που τους έχω αναθέσει. Εφεξής, έχω εισέλθει σε μια νέα εποχή, φέρνοντας όλους τους ανθρώπους σε έναν άλλο κόσμο. Όταν επέστρεψα στην «πατρίδα» Μου, ξεκίνησα ακόμη ένα μέρος από το έργο του αρχικού Μου σχεδίου, έτσι ώστε ο άνθρωπος να καταφέρει να Με γνωρίσει βαθύτερα. Αντιμετωπίζω το σύμπαν στο σύνολό του και βλέπω πως^[α] είναι κατάλληλη στιγμή για το έργο Μου, οπότε σπεύδω πέρα δώθε, υλοποιώντας το νέο Μου έργο πάνω στον άνθρωπο. Αυτή είναι μια νέα εποχή, εξάλλου, και έχω φέρει νέο έργο ώστε να πάρω περισσότερους νέους ανθρώπους στη νέα εποχή και να παραμερίσω περισσότερους από αυτούς που πρόκειται να εξαλείψω. Στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, έχω φέρει εις πέρας ένα στάδιο του έργου, ασύλληπτο για τα ανθρώπινα όντα, κάνοντας τα να λικνίζονται στον άνεμο, και ύστερα πολλοί παρασύρονται αθόρυβα με ένα φύσημα του ανέμου. Πραγματικά, αυτό είναι το «αλώνι» που ετοιμάζομαι να καθαρίσω· είναι και ο πόθος Μου και το σχέδιό Μου. Διότι πολλοί μοχθηροί έχουν παρεισφρήσει, ενόσω Εγώ εργάζομαι, μα δεν βιάζομαι να τους διώξω μακριά. Αντίθετα, θα τους διασκορπίσω όταν έρθει η κατάλληλη ώρα. Μόνο μετά από αυτό θα είμαι η ζωοδόχος πηγή, επιτρέποντας σε όσους πραγματικά Με αγαπούν να λάβουν από Εμένα τον καρπό της συκής και το άρωμα του κρίνου. Στη γη όπου παρεπιδημεί ο Σατανάς, τη γη της σκόνης, εκεί δεν έχει παραμείνει καθόλου καθαρός χρυσός, μονάχα άμμος, κι έτσι, υπό αυτές τις συνθήκες, εκτελώ ένα τέτοιο στάδιο του έργου. Θα πρέπει να γνωρίζεις πως αυτό που κερδίζω είναι καθαρός, εξευγενισμένος χρυσός, όχι άμμος. Πώς γίνεται να παραμένουν οι μοχθηροί στον οίκο Μου; Πώς είναι δυνατόν να επιτρέψω στις αλεπούδες να παρασιτούν στον παράδεισό Μου; Χρησιμοποιώ κάθε δυνατή μέθοδο για να απωθήσω αυτά τα στοιχεία. Πριν αποκαλυφθεί το θέλημά Μου, κανένας δεν γνωρίζει τι ετοιμάζομαι να κάνω. Δράττομαι

της ευκαιρίας αυτής, για να εκδιώξω αυτούς τους μοχθηρούς, κι αυτοί αναγκάζονται να φύγουν από μπροστά Μου. Αυτό κάνω στους μοχθηρούς, μα θα έρθει η ημέρα που κι αυτοί θα παρέχουν υπηρεσία σ' Εμένα. Η επιθυμία των ανθρώπων για ευλογίες είναι εξαιρετικά ισχυρή· επομένως, γυρίζω από την άλλη και δείχνω τη λαμπρή Μου όψη στα έθνη των Εθνικών, έτσι ώστε όλοι να ζουν σε έναν δικό τους κόσμο και να κρίνουν τον ίδιο τους τον εαυτό, καθώς Εγώ θα συνεχίζω να προφέρω τα λόγια που θα πρέπει, και να παρέχω στους ανθρώπους ό,τι έχουν ανάγκη. Όταν οι άνθρωποι λογικευτούν, θα έχω ήδη από καιρό διαδώσει το έργο Μου. Θα εκφράσω τότε το θέλημά Μου στους ανθρώπους και θα ξεκινήσω το δεύτερο στάδιο του έργου Μου πάνω στους ανθρώπους, επιτρέποντας σε όλους να Με ακολουθούν στενά, για να συντονιστούν με το έργο Μου και επιτρέποντάς τους να κάνουν οτιδήποτε μπορούν, ώστε να επιτελέσουν μαζί Μου το έργο που πρέπει να κάνω.

Κανείς δεν πιστεύει πως θα δει τη δόξα Μου, και δεν αναγκάζω κανέναν, αλλά αντιθέτως, απομακρύνω τη δόξα Μου από την ανθρωπότητα και τη μεταφέρω σε κάποιον άλλο κόσμο. Όταν οι άνθρωποι μετανοήσουν για ακόμη μια φορά, τότε θα φέρω τη δόξα Μου και θα τη δείξω σε ακόμα περισσότερους πιστούς. Σύμφωνα με αυτήν την αρχή εργάζομαι. Διότι έρχεται η ώρα που η δόξα Μου θα εγκαταλείψει τη Χαναάν, και έρχεται η ώρα που η δόξα Μου θα εγκαταλείψει τους εκλεκτούς. Επιπλέον, έρχεται η ώρα που η δόξα Μου θα εγκαταλείψει ολόκληρη τη γη, θα την κάνει να σκοτεινιάσει και θα τη βυθίσει στο σκοτάδι. Ακόμη και η γη της Χαναάν δεν πρόκειται να δει το φως του ηλίου· όλοι οι άνθρωποι θα χάσουν την πίστη τους, μα κανείς δεν θα αντέξει να εγκαταλείψει το άρωμα της γης της Χαναάν. Μονάχα όταν περνώ στον νέο ουρανό και τη νέα γη, παίρνω το άλλο μέρος της δόξας Μου και το αποκαλύπτω πρώτα στη γη της Χαναάν, κάνοντας μια αχτίδα φωτός να λάμπει σε ολόκληρη τη γη, η οποία είναι βυθισμένη στο σαν πίσσα σκοτάδι της νύχτας, για να μπορέσει όλη η γη να έρθει στο φως. Ας έρθουν οι άνθρωποι από όλη τη γη να αντλήσουν δύναμη από την ισχύ του φωτός, επιτρέποντας στη δόξα Μου να γιγαντωθεί και να φανερωθεί εκ νέου σε κάθε έθνος. Ας συνειδητοποιήσει ολόκληρη η ανθρωπότητα πως εδώ και πολύ καιρό έχω έλθει στον ανθρώπινο κόσμο και πως εδώ και πολύ καιρό έχω φέρει τη δόξα Μου από το Ισραήλ στην Ανατολή· διότι η δόξα Μου λάμπει από την Ανατολή, όπου μεταφέρθηκε από την Εποχή της Χάριτος μέχρι σήμερα. Ωστόσο, από το Ισραήλ αναχώρησα και από εκεί έφτασα στην Ανατολή. Μονάχα όταν το φως της Ανατολής σταδιακά γίνει λευκό, θα αρχίσει να γίνεται φως το σκοτάδι που έχει εξαπλωθεί στη γη, και μονάχα τότε θα ανακαλύψει ο

άνθρωπος πως εδώ και πολύ καιρό έχω φύγει από το Ισραήλ και ανέρχομαι εκ νέου στην Ανατολή. Έχοντας κάποτε κατέλθει στο Ισραήλ και έχοντας ύστερα αποχωρήσει από εκεί, δεν μπορώ να ξαναγεννηθώ στο Ισραήλ, διότι το έργο Μου καθοδηγεί όλο το σύμπαν και, επιπλέον, η αστραπή ακτινοβολεί κατευθείαν από την Ανατολή προς τη Δύση. Για αυτόν τον λόγο έχω κατέλθει στην Ανατολή κι έχω φέρει τη Χαναάν στον λαό της Ανατολής. Επιθυμώ να φέρω ανθρώπους από όλη τη γη στη γη της Χαναάν, οπότε συνεχίζω να εκφέρω ομιλίες στη γη της Χαναάν για να ελέγξω ολόκληρο το σύμπαν. Αυτήν τη χρονική στιγμή, εκτός από τη Χαναάν, δεν υπάρχει καθόλου φως στη γη, και όλοι οι άνθρωποι κινδυνεύουν από την πείνα και το κρύο. Έδωσα τη δόξα Μου στο Ισραήλ και στη συνέχεια την πήρα πίσω, και κατόπιν έφερα τους Ισραηλίτες, καθώς και όλη την ανθρωπότητα στην Ανατολή. Τους έχω φέρει όλους στο φως, έτσι ώστε να επανενωθούν μαζί του και να σχετιστούν με αυτό, και να μη χρειάζεται πλέον να το αναζητούν. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι αναζητούν το φως να το δουν εκ νέου και να αντικρίσουν τη δόξα που είχα στο Ισραήλ· θα τους επιτρέψω να δουν πως εδώ και πολύ καιρό έχω κατέλθει εν μέσω της ανθρωπότητας επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, θα τους επιτρέψω να δουν τα αμέτρητα λευκά σύννεφα και τα γεμάτα με καρπούς κλαδιά και, επιπλέον, θα τους επιτρέψω να δουν τον Ιεχωβά Θεό του Ισραήλ. Θα τους επιτρέψω να αντικρίσουν τον Κύριο των Ιουδαίων, τον πολυπόθητο Μεσσία, και την πλήρη εμφάνισή Μου, Εμένα που υπέστη τόσες διώξεις από βασιλείς ανά τους αιώνες. Θα εργαστώ επάνω σε ολόκληρο το σύμπαν και θα εκτελέσω σπουδαίο έργο, αποκαλύπτοντας όλη Μου τη δόξα και όλες τις πράξεις Μου στον άνθρωπο κατά τις έσχατες ημέρες. Θα φανερώσω ολόκληρη τη λαμπρή Μου όψη σε εκείνους που Με περιμένουν τόσα χρόνια, σε εκείνους που λαχταρούν να φτάσω επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, στο Ισραήλ που λαχταρά να εμφανιστώ εκ νέου, και σε όλη την ανθρωπότητα που Με καταδιώκει, έτσι ώστε να μάθουν όλοι πως εδώ και πολύ καιρό πήρα τη δόξα Μου και την έφερα στην Ανατολή, ώστε να μη βρίσκεται πια στην Ιουδαία. Διότι οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη έρθει!

Σε ολόκληρο το σύμπαν επιτελώ το έργο Μου, και στην Ανατολή βροντεροί κρότοι αντηχούν αδιάκοπα, κάνοντας όλα τα έθνη και τα δόγματα να σείονται συθέμελα. Είναι η δική Μου φωνή που έχει οδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο παρόν. Θα κάνω όλους τους ανθρώπους να κατακτηθούν από τη φωνή Μου, να παρασυρθούν από αυτό το ρεύμα και να υποταχθούν ενώπιόν Μου, διότι εδώ και πολύ καιρό έχω ανακτήσει τη δόξα Μου από ολόκληρη τη γη και την εξέφρασα εκ νέου στην Ανατολή. Ποιος δεν λαχταρά να δει τη δόξα

Μου; Ποιος δεν περιμένει με ανυπομονησία την επιστροφή Μου; Ποιος δεν διψά για την επανεμφάνισή Μου; Ποιος δεν αποζητά το κάλλος Μου; Ποιος δεν θα ερχόταν στο φως; Ποιος δεν θα ατένιζε τον πλούτο της Χαναάν; Ποιος δεν λαχταρά να επιστρέψει ο Αυτρωτής; Ποιος δεν λατρεύει τον Μέγα Παντοδύναμο; Η φωνή Μου θα εξαπλωθεί σε ολόκληρη τη γη· επιθυμώ να πω περισσότερα μπροστά στον εκλεκτό λαό Μου. Όπως οι ισχυροί κεραυνοί που κάνουν τα βουνά και τα ποτάμια να σείονται, έτσι εκφέρω τα λόγια Μου σε ολόκληρο το σύμπαν και στην ανθρωπότητα. Ως εκ τούτου, τα λόγια από το στόμα Μου έχουν γίνει ο θησαυρός του ανθρώπου, και όλοι οι άνθρωποι υπεραγαπούν τα λόγια Μου. Η αστραπή ακτινοβολεί από την Ανατολή μέχρι τη Δύση. Τα λόγια Μου είναι τέτοια που ο άνθρωπος είναι απρόθυμος να τα εγκαταλείψει και, συγχρόνως, τα θεωρεί ασύλληπτα, μα αγαλλιάζει με αυτά όλο και πιο πολύ. Όλοι οι άνθρωποι είναι ευδιάθετοι και χαρούμενοι, γιορτάζοντας τον ερχομό Μου, θαρρείς και μόλις έχει γεννηθεί ένα μωρό. Μέσω της φωνής Μου, θα φέρω όλους τους ανθρώπους ενώπιόν Μου. Από τότε και στο εξής, θα εισέλθω επίσημα στο γένος των ανθρώπων, ώστε να έρθουν να Με προσκυνήσουν. Με τη δόξα που εκπέμπω και με τα λόγια από το στόμα Μου, θα πράξω έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να έρθουν ενώπιόν Μου και να δουν την αστραπή να ακτινοβολεί από την Ανατολή και πως, επίσης, κατήλθα στο «Όρος των Ελαιών» της Ανατολής. Θα δουν πως ήδη βρίσκομαι στη γη εδώ και πολύ καιρό, όχι πια ως Υιός των Ιουδαίων, μα ως Αστραπή της Ανατολής. Διότι αναστήθηκα πριν από πολύ καιρό και έφυγα από την ανθρωπότητα, και έπειτα επανεμφανίστηκα ένδοξος εν μέσω των ανθρώπων. Εγώ είμαι Αυτός που λατρεύτηκε πριν αμέτρητους αιώνες, και είμαι, επίσης, το βρέφος που εγκαταλείφθηκε από τους Ισραηλίτες αμέτρητους αιώνες πριν. Επιπλέον, είμαι ο πανένδοξος Παντοδύναμος Θεός της σημερινής εποχής! Ας έρθουν όλοι ενώπιον του θρόνου Μου για να αντικρίσουν την ένδοξη όψη Μου, να ακούσουν τη φωνή Μου και να δουν τις πράξεις Μου. Αυτό είναι ολόκληρο το θέλημά Μου· είναι το τέλος και η κορύφωση του σχεδίου Μου, καθώς και ο σκοπός της διαχείρισής Μου. Ας Με λατρέψει κάθε έθνος, ας Με αναγνωρίσει κάθε γλώσσα, ας εναποθέσει κάθε άνθρωπος την πίστη του σε Εμένα και ας υποταχθεί κάθε λαός σε Εμένα!

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «βλέπω πως».

Η βασική διαφορά μεταξύ του ενσαρκωμένου Θεού και των ανθρώπων που χρησιμοποιεί ο Θεός

Για πολλά χρόνια, το Πνεύμα του Θεού βρίσκεται σε διαρκή αναζήτηση, καθώς εργάζεται πάνω στη γη. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει τόσους πολλούς ανθρώπους για να επιτελέσει το έργο Του. Ωστόσο, το Πνεύμα του Θεού δεν έχει ακόμα κατάλληλο χώρο ανάπαυσης. Έτσι, ο Θεός συνεχίζει το έργο Του, καθώς μετακινείται αδιάκοπα σε διαφορετικούς ανθρώπους και γενικά χρησιμοποιεί ανθρώπους για να το επιτελέσει. Δηλαδή, όλα αυτά τα πολλά χρόνια, το έργο του Θεού δεν έχει σταματήσει ποτέ, αλλά συνεχίζει να μεταφέρεται στον άνθρωπο, σε όλη τη διαδρομή μέχρι σήμερα. Αν και ο Θεός έχει πει τόσα πολλά και έχει κάνει τόσα πολλά, ο άνθρωπος ακόμα δεν γνωρίζει τον Θεό, επειδή ο Θεός δεν εμφανίστηκε ποτέ στον άνθρωπο και επειδή δεν έχει απτή μορφή. Και έτσι, ο Θεός πρέπει να ολοκληρώσει αυτό το έργο, αναγκάζοντας όλους τους ανθρώπους να γνωρίσουν την πρακτική σημασία του πρακτικού Θεού. Για να επιτύχει αυτόν τον σκοπό, ο Θεός πρέπει να αποκαλύψει το Πνεύμα Του απτά στους ανθρώπους και να επιτελέσει το έργο Του ανάμεσά τους. Δηλαδή, μόνο όταν το Πνεύμα του Θεού παίρνει φυσική μορφή, βάζει σάρκα και οστά και εμφανώς περπατά ανάμεσα στους ανθρώπους, συνοδεύοντας τους στη ζωή τους, μερικές φορές παρουσιάζοντας και μερικές φορές κρύβοντας τον εαυτό Του, μόνο τότε οι άνθρωποι είναι σε θέση να καταλήξουν σε βαθύτερη κατανόησή Του. Εάν ο Θεός παρέμενε μόνο στη σάρκα, δεν θα ήταν σε θέση να ολοκληρώσει πλήρως το έργο Του. Αφού εργαστεί στη σάρκα για μια χρονική περίοδο, εκπληρώνοντας τη διακονία που πρέπει να γίνει στη σάρκα, ο Θεός θα αφήσει τη σάρκα και θα εργαστεί στο πνευματικό βασίλειο με την εικόνα της σάρκας, ακριβώς όπως ο Ιησούς το έπραξε, αφότου είχε εργαστεί για μια χρονική περίοδο υπό την κανονική ανθρώπινη φύση και είχε ολοκληρώσει όλο το έργο που έπρεπε να ολοκληρώσει. Εσείς μπορεί να θυμάστε αυτό το απόσπασμα από το «Το μονοπάτι... (5)»: «Θυμάμαι τον Πατέρα Μου να Μου λέει: “Στη γη, να επιζητάς μονάχα να κάνεις το θέλημα του Πατέρα Σου και να ολοκληρώσεις την αποστολή που Σου ανέθεσε Εκείνος. Τίποτε άλλο δεν Σε αφορά”». Τι βλέπεις σε αυτό το χωρίο; Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, κάνει μόνο το έργο Του υπό την θεϊκή φύση. Αυτό το έργο έχει εμπιστευτεί το ουράνιο Πνεύμα στον ενσαρκωμένο Θεό. Όταν έρχεται, πηγαίνει μόνο και μιλά παντού, για να δώσει φωνή στις ομιλίες Του με διαφορετικές μεθόδους και από διαφορετικές οπτικές. Η παροχή και η

διδασκαλία του ανθρώπου είναι κυρίως ο στόχος και η αρχή του έργου Του και δεν Τον απασχολούν θέματα όπως οι διαπροσωπικές σχέσεις ή οι λεπτομέρειες της ζωής των ανθρώπων. Η βασική διακονία Του είναι να μιλήσει εκ μέρους του Πνεύματος. Όταν το Πνεύμα του Θεού εμφανίζεται απτά στη σάρκα, φροντίζει για τη ζωή του ανθρώπου και αποκαλύπτει την αλήθεια. Δεν εμπλέκεται στο έργο του ανθρώπου, δηλαδή δεν συμμετέχει στο έργο της ανθρώπινης φύσης. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτελέσουν θείο έργο και ο Θεός δεν συμμετέχει στο ανθρώπινο έργο. Όλα αυτά τα χρόνια, από τότε που ο Θεός ήρθε σε αυτή τη γη για να επιτελέσει το έργο Του, το έκανε πάντα μέσα από ανθρώπους. Αλλά αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενσαρκωμένος Θεός, μόνο ως άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό. Ο σημερινός Θεός, όμως, μπορεί να μιλήσει άμεσα από την οπτική γωνία της θεϊκής φύσης, να εκφράσει την φωνή του Πνεύματος και να εργαστεί για λογαριασμό Του. Όλοι εκείνοι οι άνθρωποι που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων αποτελούν παρόμοιες περιπτώσεις μ' εκείνες που το Πνεύμα του Θεού εργάστηκε μέσα σ' ένα σαρκικό σώμα, έτσι λοιπόν, γιατί δεν μπορούν να ονομαστούν Θεός; Αλλά ο σημερινός Θεός είναι επίσης το Πνεύμα του Θεού που εργάζεται άμεσα στη σάρκα, και ο Ιησούς επίσης ήταν το Πνεύμα του Θεού που εργαζόταν στη σάρκα. Και οι δύο αυτοί ονομάζονται Θεός. Ποια είναι, επομένως, η διαφορά; Κατά τη διάρκεια των αιώνων, οι άνθρωποι που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει είναι όλοι ικανοί για κανονική σκέψη και λογική. Όλοι γνωρίζουν τις αρχές της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Έχουν κανονικές ανθρώπινες ιδέες και είναι εξοπλισμένοι με όλα όσα θα πρέπει να έχουν οι απλοί άνθρωποι. Οι περισσότεροι από αυτούς έχουν εξαιρετικό ταλέντο και έμφυτη νοημοσύνη. Δουλεύοντας επάνω σε αυτούς τους ανθρώπους, το Πνεύμα του Θεού αξιοποιεί τα ταλέντα τους, με τα οποία τους προίκισε ο Θεός. Το Πνεύμα του Θεού χρησιμοποιεί τα ταλέντα τους, θέτοντας τα δυνατά τους σημεία στην υπηρεσία του Θεού. Ωστόσο, η ουσία του Θεού είναι απαλλαγμένη από ιδέες και σκέψεις, ανόθευτη από τις ανθρώπινες προθέσεις και, επιπλέον, της λείπουν τα εφόδια που διαθέτουν οι κανονικοί άνθρωποι. Δηλαδή, Εκείνος δεν είναι καν εξοικειωμένος με τις αρχές της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο σημερινός Θεός έρχεται στη γη. Το έργο Του και τα λόγια Του είναι ανόθευτα από ανθρώπινες προθέσεις ή ανθρώπινη σκέψη, αλλά είναι μια άμεση εκδήλωση των προθέσεων του Πνεύματος, και εργάζεται άμεσα για λογαριασμό του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι το Πνεύμα μιλάει άμεσα, δηλαδή, η θεϊκή φύση επιτελεί άμεσα το έργο, χωρίς να προσθέτει ούτε ψήγμα των προθέσεων του ανθρώπου. Με

άλλα λόγια, ο ενσαρκωμένος Θεός ενσωματώνει άμεσα τη θεϊκή φύση, δεν διαθέτει ανθρώπινη σκέψη ή ιδέες και δεν έχει κατανοήσει τις αρχές της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Εάν εργαζόταν μόνο η θεϊκή φύση (δηλαδή αν εργαζόταν μόνο ο ίδιος ο Θεός), δεν θα υπήρχε τρόπος να εκτελεστεί το έργο του Θεού στη γη. Έτσι, όταν ο Θεός έρχεται στη γη, πρέπει να έχει έναν μικρό αριθμό ανθρώπων που χρησιμοποιεί για να εργάζεται υπό την ανθρώπινη φύση σε συνδυασμό με το έργο που επιτελεί ο Θεός υπό τη θεϊκή φύση. Με άλλα λόγια, χρησιμοποιεί ανθρώπινο έργο για να υποστηρίξει το θεϊκό έργο Του. Διαφορετικά, δεν θα υπήρχε τρόπος για τον άνθρωπο να έρθει σε άμεση επαφή με το θεϊκό έργο. Αυτό συνέβη και ανάμεσα στον Ιησού και τους μαθητές Του. Κατά την παραμονή Του στον κόσμο, ο Ιησούς κατήγγειλε τους παλαιούς νόμους και καθιέρωσε νέες εντολές. Εξέφερε επίσης πολλούς λόγους. Όλο αυτό το έργο επιτελέστηκε υπό τη θεϊκή φύση. Όλοι οι άλλοι, όπως ο Πέτρος, ο Παύλος και ο Ιωάννης, στήριξαν το μεταγενέστερο έργο τους στο θεμέλιο των λόγων του Ιησού. Δηλαδή, ο Θεός ξεκίνησε το έργο Του σε εκείνη την εποχή, αναγγέλλοντας την έναρξη της Εποχής της Χάριτος. Δηλαδή, έφερε μια νέα εποχή, καταργώντας το παλιό και εκπληρώνοντας επίσης τα λόγια «ο Θεός είναι η Αρχή και το Τέλος». Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος πρέπει να επιτελέσει ανθρώπινο έργο στο θεμέλιο του θείου έργου. Αφού ο Ιησούς είπε ό,τι έπρεπε να πει και τελείωσε το έργο Του στη γη, έφυγε από τον άνθρωπο. Μετά από αυτό, όλοι οι άνθρωποι έπρατταν σύμφωνα με τις αρχές που εξέφρασαν τα λόγια Του και έκαναν πράξη τις αλήθειες για τις οποίες μίλησε. Αυτοί ήταν όλοι άνθρωποι που εργάζονταν για τον Ιησού. Εάν ο Ιησούς επιτελούσε το έργο μόνος, ανεξάρτητα από το πόσους λόγους εξέφερε, οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να έρθουν σε επαφή με τα λόγια Του, επειδή θα εργαζόταν υπό την θεϊκή φύση και θα μπορούσε να μιλήσει μόνο με λόγια της θεϊκής φύσης και δεν θα μπορούσε να εξηγήσει τα πράγματα έτσι ώστε οι απλοί άνθρωποι να μπορέσουν να κατανοήσουν τα λόγια Του. Και έτσι, έπρεπε να έχει τους αποστόλους και τους προφήτες που ήρθαν μετά από Αυτόν να συμπληρώσουν το έργο Του. Αυτή είναι η αρχή του τρόπου με τον οποίο ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί το έργο Του: χρησιμοποιεί την ενσάρκωση για να μιλήσει και να εργαστεί ώστε να ολοκληρώσει το έργο της θεϊκής φύσης και στη συνέχεια, χρησιμοποιεί λίγους ή ίσως περισσότερους ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά του Θεού για να συμπληρώσουν το έργο Του. Δηλαδή, ο Θεός χρησιμοποιεί ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά Του για να εκτελέσουν το έργο της ποιμανσης και του ποτίσματος στην ανθρώπινη

φύση, έτσι ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να μπορέσει να εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας.

Εάν, εισερχόμενος στη σάρκα, ο Θεός έκανε μόνο το έργο της θεϊκής φύσης χωρίς επιπλέον να έχει λίγους ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά Του να δουλεύουν σε συνεργασία μαζί Του, τότε δεν θα υπήρχε κανένας τρόπος για τον άνθρωπο να καταλάβει το θέλημα του Θεού ή να έρθει σε επαφή με τον Θεό. Ο Θεός πρέπει να χρησιμοποιεί κανονικούς ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά Του για να ολοκληρώσει αυτό το έργο, να προσέχει και να καθοδηγεί τις εκκλησίες, να φτάσει στο επίπεδο που οι γνωστικές διεργασίες του ανθρώπου, ο εγκέφαλός του, θα είναι ικανός να φαντάζεται. Με άλλα λόγια, ο Θεός χρησιμοποιεί έναν μικρό αριθμό πιστών ανθρώπων για να «μεταφράσει» το έργο που επιτελεί υπό την θεϊκή φύση Του, ώστε να μπορεί να αποκωδικοποιηθεί, δηλαδή να μετατρέψει τη θεϊκή γλώσσα σε ανθρώπινη γλώσσα, κάνοντας έτσι τους ανθρώπους να μπορούν όλοι να την κατανοήσουν, όλοι να την καταλάβουν. Εάν ο Θεός δεν το έκανε αυτό, κανείς δεν θα καταλάβαινε τη θεϊκή γλώσσα του Θεού, επειδή οι άνθρωποι που επιθυμεί η καρδιά του Θεού είναι, τελικά, μια μικρή μειονότητα και η αντιληπτική ικανότητα του ανθρώπου είναι αδύναμη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός επιλέγει αυτή τη μέθοδο μόνο όταν εργάζεται ενσάρκωμένος. Εάν υπήρχε μόνο θεϊκό έργο, δεν θα υπήρχε κανένας τρόπος για τον άνθρωπο να γνωρίζει ή να έρχεται σε επαφή με τον Θεό, επειδή ο άνθρωπος δεν κατανοεί τη γλώσσα του Θεού. Ο άνθρωπος είναι σε θέση να κατανοήσει αυτή τη γλώσσα μόνο με τη μεσολάβηση των ανθρώπων που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, οι οποίοι διευκρινίζουν τα λόγια Του. Ωστόσο, εάν υπήρχαν μόνο τέτοιοι άνθρωποι που εργάζονταν μέσα στην ανθρώπινη φύση, αυτό θα μπορούσε να διατηρήσει μόνο την κανονική ζωή του ανθρώπου· δεν θα μπορούσε να μεταμορφώσει την διάθεσή του. Το έργο του Θεού δεν θα μπορούσε τότε να έχει ένα νέο σημείο εκκίνησης· θα υπήρχαν μόνο τα ίδια παλιά τραγούδια, οι ίδιες παλιές κοινοτυπίες. Μόνο μέσω της παρέμβασης του ενσάρκωμένου Θεού, ο οποίος λέει όλα όσα πρέπει να πει και κάνει ό,τι πρέπει να κάνει κατά την περίοδο της ενσάρκωσής Του, μετά την οποία οι άνθρωποι εργάζονται και βιώνουν σύμφωνα με τα λόγια Του, μόνο έτσι η διάθεσή τους στη ζωή θα είναι σε θέση να αλλάξει και εκείνοι θα είναι σε θέση να συμβαδίζουν με τις εποχές. Αυτός που εργάζεται υπό τη θεϊκή φύση αντιπροσωπεύει τον Θεό, ενώ εκείνοι που εργάζονται υπό την ανθρώπινη φύση είναι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό. Δηλαδή, ο

ενσαρκωμένος Θεός είναι ουσιαστικά διαφορετικός από τους ανθρώπους που χρησιμοποιεί ο Θεός. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι σε θέση να κάνει το έργο της θεϊκής φύσης, ενώ οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό δεν είναι. Στην αρχή κάθε εποχής, το Πνεύμα του Θεού μιλά προσωπικά για να ξεκινήσει τη νέα εποχή και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα αρχή. Όταν τελειώσει την ομιλία, αυτό σημαίνει ότι το έργο του Θεού μέσα στη θεϊκή φύση Του ολοκληρώνεται. Στη συνέχεια, όλοι ακολουθούν την καθοδήγηση εκείνων που χρησιμοποιεί ο Θεός για να εισέλθουν στην εμπειρία της ζωής τους. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτό είναι και το στάδιο στο οποίο ο Θεός φέρνει τον άνθρωπο στη νέα εποχή και δίνει σε όλους ένα νέο σημείο εκκίνησης. Έτσι, ολοκληρώνεται το έργο του Θεού στη σάρκα.

Ο Θεός δεν έρχεται στη γη για να οδηγήσει στην τελείωση την κανονική ανθρώπινη φύση Του. Δεν έρχεται να κάνει το έργο της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά μόνο να κάνει το έργο της θεϊκής φύσης στην κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτό που ο Θεός εννοεί μιλώντας για την κανονική ανθρώπινη φύση, δεν είναι αυτό που ο άνθρωπος φαντάζεται ότι είναι. Ο άνθρωπος ορίζει την «κανονική ανθρώπινη φύση» ως το να έχει κάποιος έναν σύζυγο ή μια σύζυγο και γιους και κόρες. Αυτά είναι απόδειξη ότι κάποιος είναι κανονικός. Αλλά ο Θεός δεν το βλέπει με αυτό τον τρόπο. Θεωρεί ότι η κανονική ανθρώπινη φύση έχει κανονικές ανθρώπινες σκέψεις, κανονικές ανθρώπινες ζωές και ότι γεννιέται από κανονικούς ανθρώπους. Αλλά η κανονικότητά Του δεν περιλαμβάνει την ύπαρξη συζύγου και παιδιών κατά τον τρόπο που ο άνθρωπος μιλά για κανονικότητα. Δηλαδή, στον άνθρωπο, η κανονική ανθρώπινη φύση για την οποία ο Θεός μιλάει, είναι αυτό που θα θεωρούσε ο άνθρωπος ως απουσία της ανθρώπινης φύσης, σχεδόν χωρίς συναισθήματα και φαινομενικά στερημένη από σαρκικές ανάγκες, ακριβώς όπως ο Ιησούς, ο οποίος είχε μόνο το εξωτερικό περίβλημα και την εμφάνιση ενός κανονικού ατόμου, αλλά στην ουσία δεν διέθετε εντελώς όλα όσα θα έπρεπε να διαθέτει ένα κανονικό άτομο. Από αυτό μπορεί να φανεί ότι η ενσαρκωμένη ουσία του Θεού δεν περικλείει το σύνολο της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά μόνο ένα μέρος των πραγμάτων με τα οποία θα πρέπει να είναι εξοπλισμένοι οι άνθρωποι, προκειμένου να στηρίξουν τις συνήθειες της κανονικής ανθρώπινης ζωής και να διατηρήσουν τις κανονικές ανθρώπινες δυνάμεις της λογικής. Αλλά αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που ο άνθρωπος θεωρεί ως κανονική ανθρώπινη φύση. Είναι αυτά που θα πρέπει να κατέχει ο ενσαρκωμένος Θεός. Υπάρχουν, όμως, εκείνοι που υποστηρίζουν ότι ο ενσαρκωμένος Θεός

μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει κανονική ανθρώπινη φύση μόνο αν έχει γυναίκα, γιους και κόρες, οικογένεια. Χωρίς αυτά τα πράγματα, λένε, δεν είναι κανονικός άνθρωπος. Σε ρωτάω λοιπόν: «Έχει ο Θεός γυναίκα; Είναι δυνατόν ο Θεός να έχει σύζυγο; Μπορεί ο Θεός να έχει παιδιά;» Δεν είναι αυτά πλάνες; Ωστόσο, ο ενσαρκωμένος Θεός δεν μπορεί να ξεπηδήσει από μια ρωγμή ανάμεσα σε βράχους ή να πέσει από τον ουρανό. Μπορεί μόνο να γεννηθεί σε μια κανονική ανθρώπινη οικογένεια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχει γονείς και αδελφές. Αυτά είναι τα πράγματα που θα πρέπει να έχει η κανονική ανθρώπινη φύση του ενσαρκωμένου Θεού. Αυτή ήταν η περίπτωση του Ιησού. Ο Ιησούς είχε πατέρα και μητέρα, αδελφές και αδελφούς. Όλα αυτά ήταν φυσιολογικά. Αλλά εάν είχε γυναίκα, γιους και κόρες, τότε η κανονική ανθρώπινη φύση Του δεν θα ήταν αυτή που ο Θεός προόριζε για τον ενσαρκωμένο Θεό. Αν συνέβαινε αυτό, δεν θα ήταν σε θέση να εργαστεί για λογαριασμό της θεϊκής φύσης. Ακριβώς επειδή δεν είχε σύζυγο ή παιδιά, παρόλο που γεννήθηκε από κανονικούς ανθρώπους σε μια κανονική οικογένεια, ήταν σε θέση να κάνει το έργο της θεϊκής φύσης. Για να διευκρινιστεί περαιτέρω, αυτό που ο Θεός θεωρεί κανονικό άτομο είναι ένα άτομο που γεννήθηκε σε μια κανονική οικογένεια. Μόνο ένα τέτοιο άτομο έχει τα προσόντα να εκτελέσει θεϊκό έργο. Εάν, αντίθετα, το άτομο είχε μια σύζυγο, παιδιά ή έναν σύζυγο, αυτός ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να εκτελέσει θείο έργο, επειδή θα είχε μόνο την κανονική ανθρώπινη φύση που απαιτούν οι άνθρωποι, αλλά όχι αυτή που απαιτεί ο Θεός. Αυτό που ο Θεός σκέφτεται και αυτό που καταλαβαίνουν οι άνθρωποι, συχνά είναι εντελώς διαφορετικά, τα χωρίζει χαοτική απόσταση. Σε αυτό το στάδιο του έργου του Θεού, υπάρχουν πολλά που αντιβαίνουν και διαφέρουν πολύ από τις έννοιες των ανθρώπων. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτό το στάδιο του έργου του Θεού συνίσταται εξ ολοκλήρου από την θεϊκή φύση που εργάζεται έχοντας ενεργό ρόλο, με την ανθρώπινη φύση να διαδραματίζει υποστηρικτικό ρόλο. Επειδή ο Θεός έρχεται στη γη για να εκτελέσει ο ίδιος το έργο Του, αντί να επιτρέψει στον άνθρωπο να αναμιχθεί, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ενσαρκώνει τον εαυτό Του (σε έναν ατελή, κανονικό άνθρωπο) για να επιτελέσει το έργο Του. Επωφελείται από αυτήν την ενσάρκωση για να παρουσιάσει στην ανθρωπότητα μια νέα εποχή, να πει στην ανθρωπότητα για το επόμενο βήμα του έργου Του και να της ζητήσει να την κάνει πράξη ακολουθώντας την πορεία που περιγράφεται στα λόγια Του. Έτσι, ο Θεός ολοκληρώνει το έργο Του στη σάρκα και ετοιμάζεται να αφήσει την ανθρωπότητα, χωρίς να κατοικεί πλέον στη σάρκα της κανονικής ανθρώπινης φύσης· αντιθέτως, απομακρύνεται από τον άνθρωπο για να

προχωρήσει σε ένα άλλο τμήμα του έργου Του. Στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας ανθρώπους που επιθυμούν την καρδιά Του, συνεχίζει το έργο Του στη γη μεταξύ αυτής της ομάδας ανθρώπων, αλλά στην ανθρώπινη φύση τους.

Ο ενσαρκωμένος Θεός δεν μπορεί να παραμείνει με τον άνθρωπο για πάντα, επειδή ο Θεός έχει πολύ περισσότερο έργο να επιτελέσει. Δεν μπορεί να δεσμευτεί στη σάρκα. Πρέπει να αποβάλλει τη σάρκα για να κάνει το έργο που χρειάζεται να κάνει, παρόλο που κάνει αυτό το έργο με την εικόνα της σάρκας. Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, δεν περιμένει μέχρι να φτάσει στη μορφή που ένας κανονικός άνθρωπος θα πρέπει να έχει προτού πεθάνει, ώστε να αφήσει την ανθρωπότητα. Ανεξάρτητα από την ηλικία της σάρκας Του, όταν τελειώσει το έργο Του, φεύγει και αφήνει τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει ηλικία γι' Αυτόν, δεν μετράει τις ημέρες που Του απομένουν σύμφωνα με τα ανθρώπινα χρόνια. Αντίθετα, τελειώνει τη ζωή Του στη σάρκα σύμφωνα με τα στάδια του έργου Του. Μπορεί να υπάρχουν εκείνοι που αισθάνονται ότι ο Θεός, όταν ενσαρκώνεται, πρέπει να αναπτυχθεί μέχρι ένα συγκεκριμένο στάδιο, να γίνει ένας ενήλικας, να φτάσει στα γηρατειά και να φύγει μόνο όταν αχρηστευτεί αυτό το σώμα. Αυτή είναι η πεποίθηση του ανθρώπου. Ο Θεός δεν λειτουργεί έτσι. Ενσαρκώνεται μόνο για να κάνει το έργο που υποτίθεται ότι πρέπει να κάνει και όχι για να ζήσει τη ζωή ενός συνηθισμένου ανθρώπου, να γεννηθεί από γονείς, να μεγαλώσει, να φτιάξει οικογένεια και να ξεκινήσει μια σταδιοδρομία, να αποκτήσει παιδιά ή να βιώσει τα σκαμπανεβάσματα της ζωής —όλες τις δραστηριότητες ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, το Πνεύμα του Θεού ενδύεται τη σάρκα και ενσαρκώνεται, αλλά ο Θεός δεν ζει τη ζωή ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Έρχεται μόνο για να ολοκληρώσει ένα μέρος από το σχέδιο της διαχείρισης Του. Μετά από αυτό, θα αφήσει την ανθρωπότητα. Όταν ενσαρκώνεται, το Πνεύμα του Θεού δεν οδηγεί την κανονική ανθρώπινη φύση της σάρκας στην τελείωση. Αντίθετα, σε μια εποχή που ο Θεός έχει προκαθορίσει, η θεϊκή φύση δουλεύει άμεσα. Κατόπιν, αφού κάνει όλα αυτά που χρειάζεται να κάνει και ολοκληρώσει πλήρως τη διακονία Του, το έργο του Πνεύματος του Θεού ολοκληρώνεται σε αυτό το στάδιο, οπότε και τελειώνει και η ζωή του ενσαρκωμένου Θεού, ανεξάρτητα από το αν το σαρκίο του σώματός Του έχει εξαντλήσει τη μακροβιότητά του. Δηλαδή, ανεξάρτητα από το στάδιο της ζωής που φτάνει το σαρκικό σώμα, για όσο ζει στη γη, όλα αποφασίζονται από το έργο του Πνεύματος. Δεν έχει καμία σχέση με αυτό που ο άνθρωπος θεωρεί κανονική ανθρώπινη φύση. Ας πάρουμε τον

Ιησού ως παράδειγμα. Ζούσε στη σάρκα για τριάντα τρία και μισό χρόνια. Όσον αφορά τη διάρκεια ζωής ενός ανθρώπινου σώματος, Εκείνος δεν θα έπρεπε να είχε πεθάνει σε αυτή την ηλικία και δεν θα έπρεπε να είχε φύγει. Αλλά αυτό δεν ήταν κάτι που απασχολούσε το Πνεύμα του Θεού στο ελάχιστο. Το έργο Του τελείωσε, οπότε, σ' εκείνο το σημείο, το σώμα απομακρύνθηκε και εξαφανίστηκε μαζί με το Πνεύμα. Αυτή είναι η αρχή με την οποία ο Θεός δουλεύει στη σάρκα. Και έτσι, για την ακρίβεια, η ανθρώπινη φύση του ενσαρκωμένου Θεού δεν είναι πρωτεύουσας σημασίας. Για να το επαναλάβω, δεν έρχεται στη γη για να ζήσει τη ζωή ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Δεν δημιουργεί πρώτα μια κανονική ανθρώπινη ζωή και στη συνέχεια αρχίζει να εργάζεται. Αντίθετα, εφόσον γεννήθηκε σε μια κανονική ανθρώπινη οικογένεια, είναι σε θέση να επιτελέσει θείο έργο — έργο που δεν έχει κηλιδωθεί από τις προθέσεις του ανθρώπου, που δεν είναι σαρκικό και που σίγουρα δεν υιοθετεί τους τρόπους της κοινωνίας ούτε αφορά τις σκέψεις και τις αντιλήψεις του ανθρώπου και, επιπλέον, δεν αφορά τις φιλοσοφίες του ανθρώπου για τη ζωή. Αυτό είναι το έργο που ο ενσαρκωμένος Θεός προτίθεται να κάνει και είναι, επίσης, η πρακτική σημασία της ενσάρκωσής Του. Ο Θεός ενσαρκώνεται κυρίως για να επιτελέσει ένα στάδιο του έργου που πρέπει να γίνει στη σάρκα, χωρίς να υποβληθεί σε άλλες ασήμαντες διαδικασίες, ενώ, όσον αφορά τις εμπειρίες ενός συνηθισμένου ανθρώπου, δεν τις έχει. Το έργο που χρειάζεται να κάνει ο ενσαρκωμένος Θεός δεν περιλαμβάνει κανονικές ανθρώπινες εμπειρίες. Έτσι, ο Θεός ενσαρκώνεται για χάρη της ολοκλήρωσης του έργου που πρέπει να επιτελέσει στη σάρκα. Τα υπόλοιπα δεν έχουν καμία σχέση με Αυτόν. Δεν περνά μέσα από πολλές ασήμαντες διαδικασίες. Μόλις ολοκληρώσει το έργο Του, τελειώνει και η σημασία της ενσάρκωσής Του. Η ολοκλήρωση αυτού του σταδίου σημαίνει ότι το έργο που χρειαζόταν να κάνει στη σάρκα έχει ολοκληρωθεί και η διακονία της σάρκας Του έχει εκπληρωθεί. Αλλά δεν μπορεί να συνεχίσει να εργάζεται ενσαρκωμένος επ' αόριστον. Πρέπει να προχωρήσει σε άλλον τόπο να εργαστεί, έναν χώρο έξω από τη σάρκα. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί το έργο Του να γίνει πληρέστερο και να διευρυνθεί καλύτερα. Ο Θεός εργάζεται σύμφωνα με το αρχικό Του σχέδιο. Τι έργο χρειάζεται να κάνει και τι έργο έχει ολοκληρώσει, το γνωρίζει τόσο καλά όσο και την παλάμη του χεριού Του. Ο Θεός οδηγεί κάθε άτομο να βαδίζει ένα μονοπάτι που έχει ήδη προκαθορίσει. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό. Μόνο αυτοί που ακολουθούν την καθοδήγηση του Πνεύματος του Θεού θα μπορούν να εισέλθουν στην ανάπαυση. Ίσως, στο μεταγενέστερο έργο, δεν θα χρειαστεί ο Θεός να μιλάει μέσω σάρκας για να καθοδηγήσει τον άνθρωπο, αλλά ένα Πνεύμα

με απτή μορφή θα καθοδηγεί τη ζωή του ανθρώπου. Μόνο τότε ο άνθρωπος θα μπορέσει να αγγίξει με τα χέρια του τον Θεό, να δει τον Θεό και να εισέλθει πληρέστερα στην πραγματικότητα που ο Θεός απαιτεί, ώστε να οδηγηθεί στην τελείωση από τον πρακτικό Θεό. Αυτό είναι το έργο που ο Θεός προτίθεται να ολοκληρώσει, αυτό που έχει προγραμματίσει εδώ και καιρό. Από αυτό, θα πρέπει όλοι εσείς να δείτε τη διαδρομή που θα πρέπει να ακολουθήσετε!

Στην πίστη του, πρέπει κανείς να επικεντρώνεται στην πραγματικότητα —το να επιδίδεται σε θρησκευτικά τελετουργικά δεν είναι πίστη

Πόσα θρησκευτικά έθιμα τηρείς; Πόσες φορές έχεις επαναστατήσει ενάντια στον λόγο του Θεού και έχεις τραβήξει τον δικό σου δρόμο; Πόσες φορές έχεις κάνει πράξη τον λόγο του Θεού γιατί πραγματικά λαμβάνεις υπόψη σου τα βάρη Του και θέλεις να εκπληρώσεις τις επιθυμίες Του; Κατανόησε τον λόγο του Θεού και βάλε τον σε εφαρμογή. Να είσαι ηθικός στις πράξεις και στις ενέργειές σου. Αυτό δεν είναι συμμόρφωση με κανόνες ή να το πράττεις απρόθυμα μόνο χάριν εντυπωσιασμού. Αντίθετα, αυτό είναι η πράξη της αλήθειας και η ζωή σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Μόνο μια τέτοια πράξη ικανοποιεί τον Θεό. Όποια συνήθεια ευχαριστεί τον Θεό δεν είναι κανόνας, αλλά η πράξη της αλήθειας. Κάποιοι άνθρωποι αρέσκονται στο να τραβούν την προσοχή πάνω τους. Παρουσία των αδελφών τους, λένε ότι είναι υπόχρεοι στον Θεό, αλλά πίσω από την πλάτη τους, δεν πράττουν την αλήθεια και κάνουν το εντελώς αντίθετο. Δεν είναι θρησκόληπτοι Φαρισαίοι; Ο άνθρωπος που αγαπά πραγματικά τον Θεό και κατέχει την αλήθεια είναι εκείνος που είναι πιστός στον Θεό, αλλά δεν το αποκαλύπτει έτσι προς τα έξω. Είναι πρόθυμος να πράξει την αλήθεια όταν εγείρονται ζητήματα και δεν μιλά ή πράττει με τρόπο που πηγαίνει ενάντια στην συνείδησή του. Επιδεικνύει σοφία όταν προκύπτουν ζητήματα και είναι ηθικός στις ενέργειες του, άσχετα από τις καταστάσεις. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι εκείνος που πραγματικά υπηρετεί. Υπάρχουν κάποιοι που συχνά ανειλικρινώς μιλούν για την υποχρέωσή τους στον Θεό. Περνούν τις ημέρες τους με τα μέτωπά τους σφραγισμένα με ανησυχία, φέρονται προσποιητά και προσποιούνται μία καταρρακωμένη έκφραση. Πόσο άθλιο! Αν τους ρωτούσες: «Μπορείς

να μου πεις πώς είσαι υποχρεωμένος στον Θεό;», τότε θα έμεναν άφωνοι. Αν είσαι αφοσιωμένος στον Θεό, τότε μη μιλάς ανοιχτά περί αυτού· αντ' αυτού, επίδειξε την αγάπη σου για τον Θεό μέσω πραγματικής άσκησης, και προσευχήσου σ' Αυτόν με αληθινή καρδιά. Εκείνοι που χρησιμοποιούν μόνο λέξεις για να ασχοληθούν με τον Θεό είναι όλοι υποκριτές! Μερικοί μιλούν για υποχρέωση στον Θεό σε κάθε προσευχή και ξεκινούν να κλαίνει κάθε φορά που προσεύχονται, ακόμη και χωρίς το άγγιγμα του Αγίου Πνεύματος. Τέτοιοι άνθρωποι είναι κυριευμένοι από θρησκευτικά τελετουργικά και αντιλήψεις. Ζουν με αυτά τα τελετουργικά και τις αντιλήψεις πάντοτε, πιστεύοντας ότι τέτοιες πράξεις ευχαριστούν τον Θεό και ότι η επιφανειακή ευσέβεια ή τα λυπημένα δάκρυα είναι εκείνα που ο Θεός προτιμά. Τι καλό μπορεί να βγει από τέτοιους παράλογους ανθρώπους; Για να επιδείξουν την ταπεινοφροσύνη τους, κάποιοι προσποιούνται ευγένεια όταν μιλούν παρουσία άλλων. Κάποιοι είναι ηθελημένα δουλοπρεπείς παρουσία άλλων, όπως ένα πρόβατο χωρίς καθόλου δύναμη. Είναι αυτός ο τρόπος των ανθρώπων του βασιλείου; Ένας άνθρωπος του βασιλείου πρέπει να είναι ζωντανός και ελεύθερος, αθώος και ανοιχτός, ειλικρινής και αξιαγάπητος, κάποιος που ζει σε κατάσταση ελευθερίας. Έχει ακεραιότητα και αξιοπρέπεια και μπορεί να καταθέτει μαρτυρία όπου κι αν πάει. Είναι αγαπητός και από τον Θεό και από τον άνθρωπο. Όσοι είναι αρχάριοι στην πίστη έχουν πάρα πολλές εξωτερικές πράξεις. Πρέπει πρώτα να περάσουν από μία περίοδο αντιμετώπισης και σπασίματος. Όσοι έχουν πίστη στον Θεό στην καρδιά τους δεν είναι εξωτερικά διακριτοί από άλλους, αλλά οι πράξεις και οι ενέργειές τους είναι αξιέπαινες από τους άλλους. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να θεωρηθούν ότι βιώνουν τον λόγο του Θεού. Αν κηρύττεις το ευαγγέλιο κάθε μέρα στον τάδε και στον δείνα άνθρωπο, φέρνοντάς τους στην σωτηρία, ωστόσο, τελικά, ζεις ακόμη με κανόνες και δόγματα, τότε δεν μπορείς να φέρεις δόξα στον Θεό. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι θρησκόληπτοι άνθρωποι και, επίσης, υποκριτές.

Όταν τέτοιοι θρησκόληπτοι άνθρωποι συναθροίζονται, ρωτούν: «Αδελφή, πώς ήσουν αυτές τις ημέρες;» Εκείνη απαντάει: «Νιώθω υποχρεωμένη στον Θεό και ότι είμαι ανήμπορη να εκπληρώσω τις επιθυμίες της καρδιάς Του». Κάποιος άλλος λέει: «Κι εγώ είμαι υπόχρεος στον Θεό και δεν είμαι ικανός να Τον ικανοποιήσω». Και μόνο αυτές οι λίγες προτάσεις και τα λόγια εκφράζουν τα ελεεινά πράγματα που είναι βαθιά μέσα στην καρδιά τους. Τέτοια λόγια είναι τα πιο σιχαμερά και υπερβολικά αποκρουστικά. Η φύση τέτοιων ανθρώπων αντιτίθεται

στον Θεό. Όσοι επικεντρώνονται στην πραγματικότητα, μεταφέρουν οτιδήποτε είναι μέσα στην καρδιά τους και ανοίγουν τις καρδιές τους στην επικοινωνία. Δεν υπάρχει ούτε μία λάθος εφαρμογή ούτε ευγένειες ούτε κούφια φιλοφρονήσεις. Είναι πάντοτε ευθείς και δεν υπακούουν σε επίγειους κανόνες. Υπάρχουν εκείνοι που αρέσκονται να εκδηλώνονται εξωτερικά, ακόμη και χωρίς να το καταλαβαίνουν. Όταν ο άλλος τραγουδά, αυτός ξεκινά να χορεύει, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι το ρύζι στην κατσαρόλα του έχει ήδη καεί. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι θεοσεβούμενοι ή αξιοσέβαστοι και είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό επιπόλαιοι. Όλα αυτά αποτελούν εκδηλώσεις της έλλειψης πραγματικότητας! Όταν μερικοί μαζεύονται για να μιλήσουν για τα ζητήματα της ζωής του πνεύματος, παρόλο που δεν μιλούν για την υποχρέωσή τους στον Θεό, διατηρούν μια πραγματική αγάπη γι' Αυτόν μέσα στην καρδιά τους. Η υποχρέωσή σου στον Θεό δεν έχει καμία σχέση με τους άλλους. Είσαι υποχρεωμένος στον Θεό, όχι στον άνθρωπο. Οπότε ποια η χρησιμότητα να μιλάς γι' αυτό συνεχώς στους άλλους; Πρέπει να είναι πιο σημαντική για σένα η είσοδος στην πραγματικότητα, όχι ο εξωτερικός ζήλος ή η επίδειξη.

Τι αντιπροσωπεύουν οι επιφανειακές καλές πράξεις του ανθρώπου; Αντιπροσωπεύουν την σάρκα και, ακόμη και οι καλύτερες εξωτερικές πράξεις, δεν αντιπροσωπεύουν την ζωή, μόνο την δική σου ατομική διάθεση. Οι εξωτερικές πράξεις του ανθρώπου δεν μπορούν να εκπληρώσουν την επιθυμία του Θεού. Συνεχώς μιλάς για την υποχρέωσή σου στον Θεό, ωστόσο δεν μπορείς να παρέχεις την ζωή στους άλλους ή να προκαλέσεις τους άλλους να αγαπήσουν τον Θεό. Το πιστεύεις ότι τέτοιες πράξεις θα ικανοποιήσουν τον Θεό; Πιστεύεις ότι αυτή είναι η επιθυμία της καρδιάς του Θεού, ότι αυτό είναι εκ του πνεύματος, αλλά στην πραγματικότητα αυτό είναι παράλογο! Πιστεύεις εκείνο που σε ευχαριστεί και εκείνο που εύχεσαι είναι εκείνο με το οποίο ευφραίνεται ο Θεός. Μπορεί εκείνο που ευχαριστεί εσένα να αντανakλά εκείνο που ευχαριστεί τον Θεό; Μπορεί ο χαρακτήρας του ανθρώπου να αντανakλά τον Θεό; Εκείνο που σε ευχαριστεί είναι ακριβώς εκείνο που ο Θεός αποστρέφεται και οι συνήθειές σου είναι εκείνες που ο Θεός απεχθάνεται και απορρίπτει. Αν νιώθεις υποχρεωμένος, τότε πήγαινε και προσευχήσου μπροστά στον Θεό. Δεν είναι ανάγκη να μιλάς γι' αυτό στους άλλους. Αν δεν προσεύχεσαι μπροστά στον Θεό και, αντίθετα, τραβάς συνεχώς την προσοχή πάνω σου παρουσία άλλων, μπορεί αυτό να εκπληρώσει την επιθυμία της καρδιάς του Θεού; Αν οι πράξεις σου είναι πάντοτε μόνο επιφανειακές, τότε σημαίνει ότι

είσαι ο πιο μάταιος απ' όλους τους ανθρώπους. Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που έχει μόνο επιφανειακές καλές πράξεις, αλλά στερείται της πραγματικότητας; Τέτοιοι άνθρωποι είναι υποκριτές Φαρισαίοι και θρησκόληπτοι άνθρωποι! Αν εσείς δεν αφήσετε τις εξωτερικές πράξεις σας και δεν μπορείτε να αλλάξετε, τότε τα στοιχεία της υποκρισίας μέσα σας θα αυξηθούν ακόμη περισσότερο. Όσο πιο πολλά τα στοιχεία της υποκρισίας, τόσο περισσότερη αντίσταση υπάρχει προς τον Θεό και, στο τέλος, τέτοιου είδους άνθρωποι σίγουρα θα αποπεμφθούν!

Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό

Για να γίνεις μάρτυρας του Θεού και να ντροπιάσεις τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, πρέπει να έχεις μια αρχή και μια προϋπόθεση: Να αγαπάς με την καρδιά σου τον Θεό και να εισέρχεσαι στον λόγο του Θεού. Αν δεν εισέλθεις στον λόγο του Θεού, τότε δεν υπάρχει τρόπος να ντροπιάσεις τον Σατανά. Όσο εξελίσσεται η ζωή σου, αποκηρύσσεις τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και τον κάνεις να δεχτεί την απόλυτη ταπείνωση, και μόνο τότε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας είναι πραγματικά ντροπιασμένος. Όσο περισσότερο πρόθυμος είσαι να κάνεις πράξη τον λόγο του Θεού, τόσο μεγαλύτερη και η απόδειξη της αγάπης σου για τον Θεό και της αποστροφής σου για τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Όσο περισσότερο υπακούς στον λόγο του Θεού, τόσο μεγαλύτερη και η απόδειξη του πόθου σου για την αλήθεια. Οι άνθρωποι που δεν λαχταρούν τον λόγο του Θεού, είναι άνθρωποι χωρίς ζωή. Τέτοιοι άνθρωποι είναι αυτοί που βρίσκονται έξω απ' τον λόγο του Θεού και ανήκουν στη θρησκεία. Οι άνθρωποι που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, έχουν πιο βαθιά γνώση του λόγου του Θεού, καθώς τρώνε και πίνουν τον λόγο του Θεού. Αν δεν λαχταράς τον λόγο του Θεού, τότε δεν μπορείς να φας και να πεις πραγματικά τον λόγο του Θεού. Κι αν δεν γνωρίζεις καθόλου τον λόγο του Θεού, τότε δεν έχεις κανένα τρόπο να μαρτυρήσεις τον Θεό ή να ευαρεστήσεις τον Θεό.

Μέσα στην πίστη σου στον Θεό, πώς θα πρέπει να γνωρίσεις τον Θεό; Θα πρέπει να γνωρίσεις τον Θεό βασισμένος στον λόγο και το έργο του Θεού σήμερα, χωρίς παρέκκλιση ή πλάνη, και, προ πάντων, θα πρέπει να γνωρίσεις το έργο του Θεού. Αυτό είναι το θεμέλιο της

γνώσης του Θεού. Όλες αυτές οι διάφορες πλάνες που στερούνται μια καθαρή αποδοχή του λόγου του Θεού, είναι θρησκευτικές αντιλήψεις, και η αποδοχή τους αποτελεί παρέκκλιση και είναι εσφαλμένη. Η μεγαλύτερη δεξιότητα των θρησκευτικών προσωπικοτήτων είναι να παίρνουν τον λόγο του Θεού που έγινε αποδεκτός στο παρελθόν και να τον αντιπαραβάλουν με τον λόγο του Θεού σήμερα. Αν, όταν υπηρετείς τον Θεό του σήμερα, προσκολλείσαι στα πράγματα που διαφωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα στο παρελθόν, τότε η υπηρεσία σου θα προκαλέσει διακοπή και η πράξη σου θα είναι ξεπερασμένη και τίποτα περισσότερο από μια θρησκευτική τελετή. Αν πιστεύεις ότι αυτοί που υπηρετούν τον Θεό πρέπει να είναι εξωτερικά ταπεινοί και υπομονετικοί... κι αν κάνεις πράξη μια τέτοιου είδους γνώση σήμερα, τότε μια τέτοια γνώση είναι θρησκευτική αντίληψη, και μια τέτοια πράξη έχει γίνει υποκριτική παράσταση. Οι «θρησκευτικές αντιλήψεις» αναφέρονται σε πράγματα που είναι απαρχαιωμένα και ξεπερασμένα (συμπεριλαμβανομένης της αποδοχής του λόγου που ειπώθηκε στο παρελθόν από τον Θεό και του φωτός που αποκαλύφθηκε απευθείας από το Άγιο Πνεύμα), κι αν γίνουν πράξη σήμερα, τότε διακόπτουν το έργο του Θεού και δεν ωφελούν τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος δεν μπορεί να διώξει από μέσα του αυτά τα πράγματα που ανήκουν στις θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε αυτά θα γίνουν μεγάλο εμπόδιο στην υπηρεσία του ανθρώπου προς τον Θεό. Οι άνθρωποι με θρησκευτικές αντιλήψεις δεν έχουν κανένα τρόπο να ακολουθήσουν τα βήματα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Μένουν ένα βήμα πίσω, κι έπειτα δύο, διότι αυτές οι θρησκευτικές αντιλήψεις κάνουν τον άνθρωπο να γίνει εξαιρετικά αυτάρεσκος και αλαζονικός. Ο Θεός δε νιώθει καμιά νοσταλγία για ό,τι είπε και έκανε στο παρελθόν. Αν είναι ξεπερασμένο, τότε το εξαλείφει. Είσαι σίγουρα σε θέση να αφήσεις τις αντιλήψεις σου; Αν είσαι προσκολλημένος στο λόγο του Θεού που ειπώθηκε στο παρελθόν, αυτό αποδεικνύει πως γνωρίζεις το έργο του Θεού; Αν δεν μπορείς να δεχτείς το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα, και, αντ' αυτού, προσκολλείσαι στο φως του παρελθόντος, μπορεί αυτό να αποδείξει ότι ακολουθείς τα βήματα του Θεού; Ακόμα δεν μπορείς να αφήσεις τις θρησκευτικές αντιλήψεις; Αν ισχύει αυτό, τότε θα γίνεις κάποιος που αντιτάσσεται στον Θεό.

Αν ο άνθρωπος μπορεί να αφήσει τις θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε δεν θα χρησιμοποιεί το μυαλό του για να ζυγίζει τον λόγο και το έργο του Θεού σήμερα και, αντ' αυτού, θα υπακούει αμέσως. Παρόλο που το έργο του Θεού σήμερα είναι προφανώς διαφορετικό απ'

αυτό του παρελθόντος, μπορείς να αφήσεις τις απόψεις του παρελθόντος και να υπακούσεις αμέσως στο έργο του Θεού σήμερα. Αν είσαι ικανός μιας τέτοιας γνώσης ώστε να δίνεις εξέχουσα θέση στο έργο του Θεού σήμερα, ανεξαρτήτως από το πώς Αυτός ενήργησε στο παρελθόν, τότε είσαι κάποιος που έχει αφήσει τις αντιλήψεις του, που υπακούει στον Θεό, και που μπορεί να υπακούει στο έργο και στον λόγο του Θεού και να ακολουθεί τα βήματα του Θεού. Έτσι, θα είσαι κάποιος που υπακούει πραγματικά στον Θεό. Δεν αναλύεις ούτε ελέγχεις εξονυχιστικά το έργο του Θεού. Είναι σαν να έχει ξεχάσει ο Θεός το προηγούμενο έργο Του κι εσύ επίσης. Το παρόν είναι παρόν και το παρελθόν είναι παρελθόν. Και, καθώς ο Θεός σήμερα έχει αφήσει στην άκρη αυτό που Εκείνος έκανε στο παρελθόν, έτσι κι εσύ δεν θα πρέπει να κολλάς σ' αυτό. Μόνο τότε θα είσαι κάποιος που υπακούει απόλυτα στον Θεό κι έχει εγκαταλείψει εντελώς τις θρησκευτικές του αντιλήψεις.

Επειδή υπάρχουν πάντοτε νέες εξελίξεις στο έργο του Θεού, υπάρχει έργο που παλιώνει και απαρχαιώνεται καθώς δημιουργείται νέο έργο. Αυτοί οι διαφορετικοί τύποι έργου, το παλιό και το νέο, δεν είναι αντικρουόμενοι, αλλά συμπληρωματικοί· κάθε βήμα ακολουθεί το προηγούμενο. Επειδή, όμως, υπάρχει καινούριο έργο, τα προηγούμενα έργα πρέπει, φυσικά, να μουν στην άκρη. Για παράδειγμα, μερικές από τις πατροπαράδοτες πρακτικές και τα συνηθισμένα γνωμικά του ανθρώπου, σε συνδυασμό με την πολυετή εμπειρία και τις διδαχές του ανθρώπου, έχουν διαμορφώσει κάθε είδους αντιλήψεις στο μυαλό του ανθρώπου. Το γεγονός ότι ο Θεός δεν έχει ακόμα αποκαλύψει πλήρως το πραγματικό Του πρόσωπο και την έμφυτη διάθεσή Του στον άνθρωπο, και παράλληλα, η διάδοση, για πολλά χρόνια, παραδοσιακών θεωριών από την αρχαιότητα, ευνοεί ακόμα περισσότερο τη διαμόρφωση τέτοιων αντιλήψεων από τον άνθρωπο. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι κατά την πορεία της πίστης του ανθρώπου στον Θεό, η επιρροή διαφόρων αντιλήψεων έχει οδηγήσει στη συνεχή διαμόρφωση και εξέλιξη κάθε λογής κατανόησης για τον Θεό μέσα από τις αντιλήψεις που έχουν οι άνθρωποι, γεγονός το οποίο έχει κάνει πολλούς θρησκευόμενους ανθρώπους που υπηρετούν τον Θεό να γίνουν εχθροί Του. Κι έτσι, όσο πιο δυνατές οι θρησκευτικές αντιλήψεις του ανθρώπου, τόσο περισσότερο αντιτάσσονται στον Θεό, και τόσο περισσότερο γίνονται εχθροί του Θεού. Το έργο του Θεού είναι πάντοτε καινούριο και ποτέ παλιό, ενώ ποτέ δεν αποτελεί δόγμα. Αντιθέτως, συνεχώς αλλάζει και ανανεώνεται, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Αυτό το έργο αποτελεί έκφραση της έμφυτης διάθεσης του ίδιου του Θεού.

Επίσης, αποτελεί εγγενή αρχή του έργου του Θεού κι ένα από τα μέσα με τα οποία ο Θεός ολοκληρώνει τη διαχείρισή Του. Αν ο Θεός δεν λειτουργούσε μ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος δεν θα άλλαζε, ούτε θα μπορούσε να γνωρίσει τον Θεό, ενώ ο Σατανάς δεν θα μπορούσε να συντριβεί. Έτσι, στο έργο Του συνεχώς συμβαίνουν αλλαγές που φαίνονται αλλοπρόσαλλες, αλλά που στην πραγματικότητα είναι περιοδικές. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό είναι αρκετά διαφορετικός. Αυτός προσκολλάται στα παλιά, οικεία δόγματα και συστήματα και, όσο πιο παλιά είναι, τόσο πιο ευπρόσδεκτα γι' αυτόν. Πώς θα μπορούσε ο ανόητος νους του ανθρώπου, ένας νους αδιάλλακτος σαν την πέτρα, να δεχτεί ένα τόσο ακατάληπτο νέο έργο και λόγο του Θεού; Ο άνθρωπος απεχθάνεται τον Θεό που είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός· του αρέσει μόνον ο παλιός Θεός που είναι γερασμένος, έχει άσπρα μαλλιά και είναι στάσιμος. Έτσι, επειδή Θεός και άνθρωπος έχουν τις δικές τους προτιμήσεις, ο άνθρωπος έχει γίνει εχθρός του Θεού. Πολλές απ' αυτές τις αντιφάσεις εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη και σήμερα, σε μια εποχή που ο Θεός συνεχίζει να κάνει νέο έργο για σχεδόν έξι χιλιάδες χρόνια. Η κατάσταση, λοιπόν, για τον άνθρωπο είναι απελπιστική. Ίσως εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης του ανθρώπου, ή εξαιτίας του απαραβίαστου των διαχειριστικών διαταγμάτων του Θεού από κάθε άνθρωπο. Όμως, εκείνοι οι κληρικοί, άνδρες και γυναίκες, εξακολουθούν να προσκολλώνται σε μουχλιασμένα, παλιά βιβλία και χαρτιά, ενώ ο Θεός συνεχίζει με το ανολοκλήρωτο έργο Του της διαχείρισης σαν να μην έχει κανέναν στο πλευρό Του. Αν και αυτές οι αντιφάσεις προκαλούν εχθρότητα μεταξύ Θεού κι ανθρώπου, και μάλιστα είναι ασυμβίβαστες, ο Θεός δεν τους δίνει καμιά προσοχή, σαν να μην υπάρχουν ακόμη κι αν είναι εκεί. Ο άνθρωπος, όμως, συνεχίζει να εμμένει στα πιστεύω και τις αντιλήψεις του και δεν τα αφήνει ποτέ. Ωστόσο, ένα πράγμα είναι αυτονόητο: Παρόλο που ο άνθρωπος δεν παρεκκλίνει απ' τη θέση του, τα πόδια του Θεού κινούνται συνεχώς κι Αυτός αλλάζει θέση σύμφωνα με το περιβάλλον. Κι έτσι, στο τέλος, ο άνθρωπος είναι αυτός που θα νικηθεί χωρίς να δώσει μάχη. Ο Θεός, εν τω μεταξύ, είναι ο μεγαλύτερος πολέμιος όλων των εχθρών Του που έχουν νικηθεί κι επίσης ο πρωταθλητής ανάμεσα σ' αυτούς από το ανθρώπινο είδος που έχουν νικηθεί και σ' αυτούς που δεν έχουν ακόμη νικηθεί. Ποιος μπορεί να αναμετρηθεί με τον Θεό και να νικήσει; Οι αντιλήψεις του ανθρώπου μοιάζουν να προέρχονται απ' τον Θεό, διότι πολλές απ' αυτές γεννήθηκαν μετά το έργο του Θεού. Εντούτοις, εξαιτίας αυτού, ο Θεός δεν συγχωρεί τον άνθρωπο, ούτε προσφέρει πλουσιοπάροχα επαίνους στον άνθρωπο που παράγει προϊόντα «για τον Θεό», στον απόηχο

του έργου Του, τα οποία βρίσκονται εκτός του έργου Του. Αντιθέτως, είναι τρομερά αηδιασμένος από τις αντιλήψεις και τις παλιές, θρησκοληπτικές δοξασίες του ανθρώπου, ενώ δεν σκοπεύει μάλιστα ούτε να παραδεχτεί την ημερομηνία που αυτές οι αντιλήψεις πρωτοεμφανίστηκαν. Δεν δέχεται καθόλου ότι αυτές οι αντιλήψεις προκλήθηκαν απ' το έργο Του, καθώς οι αντιλήψεις του ανθρώπου διαδίδονται από τον άνθρωπο. Πηγή τους είναι οι σκέψεις και ο νους του ανθρώπου και δεν προέρχονται απ' τον Θεό, αλλά απ' τον Σατανά. Πρόθεση του Θεού για το έργο Του ήταν πάντα να είναι νέο και ζωντανό, όχι παλιό και νεκρό, κι αυτό στο οποίο Αυτός κάνει τον άνθρωπο να παραμένει σταθερός, ποικίλει ανάλογα με τις εποχές και περιόδους και δεν είναι αιώνιο και αμετάβλητο. Αυτό συμβαίνει, διότι Αυτός είναι ένας Θεός που κάνει τον άνθρωπο να ζει και να είναι καινούριος, σε αντίθεση μ' ένα διάβολο που κάνει τον άνθρωπο να πεθαίνει και να είναι παλιός. Ακόμα δεν το καταλαβαίνετε; Έχεις αντιλήψεις για τον Θεό και αδυνατείς να τις αφήσεις, γιατί είσαι στενόμυαλος. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή το έργο του Θεού περιέχει ελάχιστη λογική, ή επειδή το έργο του Θεού αποκλίνει από τις ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά κι ούτε επειδή ο Θεός είναι πάντα αμελής στα καθήκοντά Του. Το ότι δεν μπορείς να αφήσεις τις αντιλήψεις σου, είναι εξαιτίας της μεγάλης έλλειψης υπακοής σ' εσένα κι επειδή δεν έχεις την παραμικρή ομοιότητα με πλάσμα του Θεού, κι όχι επειδή ο Θεός κάνει τα πράγματα δύσκολα για σένα. Όλη αυτή η κατάσταση έχει προκληθεί από εσένα και δεν έχει καμιά σχέση με τον Θεό. Κάθε ταλαιπωρία και κακοτυχία προκαλείται απ' τον άνθρωπο. Οι προθέσεις του Θεού είναι πάντα καλές. Δεν θέλει να σε κάνει να δημιουργείς αντιλήψεις, αλλά θέλει για σένα, με τα χρόνια, να αλλάζεις και να ανανεώνεσαι. Ωστόσο, δεν μπορείς να ξεχωρίσεις τη μέρα από τη νύχτα και πάντα ελέγχεις εξονυχιστικά ή αναλύεις. Δεν είναι ότι ο Θεός κάνει τα πράγματα δύσκολα για σένα, αλλά εσύ δεν σέβεσαι τον Θεό και η ανυπακοή σου είναι πάρα πολύ μεγάλη. Ένα μικροσκοπικό δημιουργημένο ον που τολμά να πάρει ένα ασήμαντο μέρος απ' αυτό που προηγουμένως είχε δοθεί απ' τον Θεό, και στη συνέχεια, το μεταστρέφει και το χρησιμοποιεί προκειμένου να επιτεθεί στον Θεό —αυτή δεν είναι άραγε η ανυπακοή του ανθρώπου; Οι άνθρωποι, είναι εύλογο να πει κανείς, στερούνται παντελώς τα προσόντα να εκφράσουν τις απόψεις τους ενώπιον του Θεού, πόσο δε μάλλον, διαθέτουν τα προσόντα να περιφέρονται επιδεικνύοντας την άχρηστη, βρομερή, σάπια, γλαφυρή γλωσσική τους έκφρασή τους κατά βούληση —για να μην πούμε τίποτα γι' αυτές τις μουχλιασμένες αντιλήψεις. Μήπως αυτές δεν είναι ακόμη πιο άχρηστες;

Κάποιος που πραγματικά υπηρετεί τον Θεό, είναι κάποιος που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, έτοιμος να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, και που μπορεί να εγκαταλείψει τις θρησκευτικές του αντιλήψεις. Αν θέλεις να είναι γόνιμη η βρώση και η πόση των λόγων του Θεού, τότε πρέπει να εγκαταλείψεις τις θρησκευτικές σου αντιλήψεις. Αν θέλεις να υπηρετήσεις τον Θεό, τότε είναι ακόμη περισσότερο απαραίτητο να εγκαταλείψεις πρώτα τις θρησκευτικές αντιλήψεις και να υπακούς στα λόγια του Θεού στα πάντα. Αυτό πρέπει να διαθέτει κάποιος που υπηρετεί τον Θεό. Αν σου λείπει αυτό το στοιχείο, ενόσω προσφέρεις την υπηρεσία σου, θα προκαλείς διακοπές και διαταραχές. Κι αν συνεχίσεις να διατηρείς τις αντιλήψεις σου, τότε αναπόφευκτα ο Θεός θα σε τσακίσει, ώστε να μη σηκωθείς ποτέ ξανά. Πάρε για παράδειγμα το παρόν. Πολλοί από τους λόγους και τα έργα του σήμερα είναι ασυμβίβαστα με τη Βίβλο και ασυμβίβαστα με το προηγούμενο έργο που πραγματοποίησε ο Θεός, κι αν δεν επιθυμείς να υπακούσεις, τότε ανά πάσα στιγμή μπορεί να πέσεις. Αν θέλεις να υπηρετείς σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει πρώτα να εγκαταλείψεις τις θρησκευτικές αντιλήψεις και να διορθώσεις τις δικές σου απόψεις. Πολλά απ' αυτά που λέγονται στο μέλλον, θα είναι ασυμβίβαστα με ό,τι ειπώθηκε στο παρελθόν, κι αν δεν έχεις τη διάθεση να υπακούσεις, δεν θα μπορείς να βαδίσεις στο μονοπάτι που ξανοίγεται μπροστά. Αν μια από τις μεθόδους εργασίας του Θεού ριζώνει μέσα σου και δεν την αφήσεις ποτέ, τότε η μέθοδος αυτή θα γίνει θρησκευτική αντίληψή σου. Αν αυτό που είναι ο Θεός ριζώνει μέσα σου, τότε έχεις φτάσει στην αλήθεια. Κι αν ο λόγος και η αλήθεια του Θεού είναι ικανά να γίνουν η ζωή σου, τότε δεν θα έχεις πια αντιλήψεις για τον Θεό. Αυτοί που κατέχουν μια πραγματική γνώση του Θεού, δεν θα έχουν αντιλήψεις και δεν θα συμμορφώνονται με κάποιο δόγμα.

Θέσε στον εαυτό σου τις ακόλουθες ερωτήσεις για να παραμείνεις σε εγρήγορση:

1. Η γνώση που έχεις μέσα σου παρεμβαίνει στην υπηρεσία σου προς τον Θεό;
2. Πόσες θρησκευτικές πρακτικές υπάρχουν στην καθημερινότητά σου; Αν δίνεις μόνο την εντύπωση του ευσεβή, αυτό σημαίνει ότι η ζωή σου έχει μεγαλώσει και ωριμάσει;
3. Όταν τρως και πίνεις τον λόγο του Θεού, μπορείς να εγκαταλείψεις τις θρησκευτικές σου αντιλήψεις;

4. Όταν προσεύχεσαι, μπορείς να το κάνεις απαλλαγμένος από θρησκευτικά τελετουργικά;

5. Είσαι κάποιος που είναι έτοιμος να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό;

6. Πόση από τη γνώση σου για τον Θεό περιέχει θρησκευτικές αντιλήψεις;

Γνώρισε το νεότερο έργο του Θεού και ακολούθησε τα βήματά Του

Τώρα, πρέπει επιδιώξετε να γίνετε ο λαός του Θεού, και θα ξεκινήσετε την ολοκληρωτική είσοδο στον σωστό δρόμο. Λαός του Θεού σημαίνει είσοδος στην Εποχή της Βασιλείας. Σήμερα, αρχίζετε να εισέρχεστε επίσημα στην εκπαίδευση της βασιλείας, και η μελλοντική σας ζωή θα πάψει να είναι τόσο χαλαρή και ακατάστατη όσο πριν· τέτοιες ζωές είναι ανίκανες να επιτύχουν τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός. Εάν δεν αισθάνεσαι ότι το ζήτημα αυτό επείγει, αυτό δείχνει ότι δεν έχεις καμία επιθυμία να βελτιώσεις τον εαυτό σου, ότι η επιδίωξή σου είναι θολή και μπερδεμένη και είσαι ανίκανος να εκπληρώσεις το θέλημα του Θεού. Είσοδος στην εκπαίδευση της Βασιλείας σημαίνει αρχή της ζωής του λαού του Θεού —είσαι πρόθυμος να δεχτείς τέτοια εκπαίδευση; Είσαι πρόθυμος να νοιώσεις τον επιτακτικό χαρακτήρα; Είσαι πρόθυμος να ζήσεις υπό την πειθαρχία του Θεού; Είσαι πρόθυμος να ζήσεις υπό το παίδεμα του Θεού; Πώς θα κάνεις πράξη όταν τα λόγια του Θεού σε βρίσκουν και σε δοκιμάζουν; Και τι θα κάνεις την ώρα που αντιμετωπίζεις όλων των ειδών τα γεγονότα; Στο παρελθόν, δεν εστίαζες στη ζωή· σήμερα, πρέπει να εισέλθεις στην πραγματικότητα της ζωής και να επιδιώξεις αλλαγές στη διάθεση της ζωής σου. Τούτο πρέπει να επιτύχει ο λαός της Βασιλείας. Όλοι όσοι είναι άνθρωποι του Θεού πρέπει να κατέχουν τη ζωή, να αποδέχονται την εκπαίδευση της Βασιλείας και να επιδιώκουν αλλαγές στη διάθεση της ζωής τους. Τούτο απαιτεί ο Θεός από τον λαό της Βασιλείας.

Οι απαιτήσεις του Θεού για τον λαό της Βασιλείας είναι οι εξής:

1. Πρέπει να αποδέχονται τις αποστολές του Θεού, δηλαδή, να αποδέχονται όλα τα κηρύγματα από το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες.

2. Πρέπει να εισέλθουν στην εκπαίδευση της Βασιλείας.

3. Πρέπει να επιδιώξουν να αγγίξει ο Θεός τις καρδιές τους. Όταν η καρδιά σου έχει στραφεί ολοκληρωτικά προς τον Θεό και διάγεις μια κανονική πνευματική ζωή, θα ζεις στη σφαίρα της ελευθερίας, που σημαίνει ότι θα ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία της αγάπης του Θεού. Μόνο όταν ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού, θα ανήκεις στον Θεό.

4. Πρέπει να κερδηθούν από τον Θεό.

5. Πρέπει να καταστούν εκδήλωση της δόξας του Θεού πάνω στη γη.

Τα πέντε αυτά σημεία είναι οι αποστολές Μου προς εσάς. Τα λόγια μου κηρύσσονται στον λαό του Θεού και εάν είσαι απρόθυμος να αποδεχτείς αυτές τις αποστολές, δεν πρόκειται να σε αναγκάσω —αλλά εάν πραγματικά τις αποδεχτείς, τότε θα είσαι ικανός να κάνεις το θέλημα του Θεού. Σήμερα, αρχίζετε να αποδέχεστε τις αποστολές του Θεού και επιδιώκετε να καταστείτε ο λαός της Βασιλείας και να αποκτήσετε τα πρότυπα που απαιτούνται για να είστε ο λαός της Βασιλείας. Τούτο είναι το πρώτο βήμα για την είσοδο. Αν επιθυμείς να κάνεις απόλυτα το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει να αποδεχτείς τις πέντε αποστολές, και εάν είσαι ικανός να τις επιτύχεις, θα αναζητάς την καρδιά του Θεού και σίγουρα θα είσαι πολύ χρήσιμος για τον Θεό. Αυτό που είναι καίριο σήμερα, είναι η είσοδος στην εκπαίδευση της Βασιλείας. Η είσοδος στην εκπαίδευση της Βασιλείας περιλαμβάνει την πνευματική ζωή. Προηγουμένως, δεν γινόταν λόγος για την πνευματική ζωή, αλλά σήμερα, καθώς ξεκινάς την είσοδο στην εκπαίδευση της Βασιλείας, εισέρχεσαι και επίσημα στην πνευματική ζωή.

Τι είδους ζωή είναι η πνευματική ζωή; Η πνευματική ζωή είναι αυτή, στην οποία η καρδιά σου έχει στραφεί ολοκληρωτικά προς τον Θεό, και είναι ικανή να λαμβάνει υπ' όψιν της την αγάπη του Θεού. Είναι αυτή, την οποία διάγεις μέσα από τα λόγια του Θεού, τίποτε άλλο δεν κατοικεί την καρδιά σου, είσαι ικανός να κατανοείς το θέλημα του Θεού σήμερα και σε καθοδηγεί το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα, προκειμένου να εκπληρώνεις το καθήκον σου. Μια τέτοια ζωή μεταξύ ανθρώπου και Θεού είναι η πνευματική ζωή. Αν είσαι ανίκανος να ακολουθείς το σημερινό φως, τότε στη σχέση σου με τον Θεό έχει ανοίξει χάσμα —μπορεί ακόμη και να έχει διακοπεί— και βρίσκεσαι χωρίς κανονική πνευματική ζωή. Μια κανονική

σχέση με τον Θεό είναι χτισμένη πάνω στα θεμέλια της αποδοχής των λόγων του Θεού σήμερα. Έχεις κανονική πνευματική ζωή; Έχεις κανονική σχέση με τον Θεό; Είσαι κάποιος που ακολουθεί το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εάν είσαι ικανός να ακολουθείς το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα και να κατανοείς το θέλημα του Θεού μέσα από τα λόγια Του και να εισέρχεσαι σε αυτά τα λόγια, τότε είσαι κάποιος που ακολουθεί το ρεύμα του Αγίου Πνεύματος. Αν δεν ακολουθείς το ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, αναμφισβήτητα είσαι κάποιος που δεν επιδιώκει την αλήθεια. Το Άγιο Πνεύμα δεν έχει καμία πιθανότητα να εργαστεί μέσα σε όσους δεν έχουν καμία επιθυμία να βελτιωθούν και, ως αποτέλεσμα, τέτοιοι άνθρωποι ποτέ δεν είναι ικανοί να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους και είναι πάντα παθητικοί. Εσύ ακολουθείς το ρεύμα του Αγίου Πνεύματος σήμερα; Είσαι μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος; Έχεις αναδυθεί από μια παθητική κατάσταση; Όλοι όσοι πιστεύουν στα λόγια του Θεού, θεωρούν το έργο του Θεού ως θεμέλιο και ακολουθούν το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα —όλοι βρίσκονται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος. Εάν πιστεύεις ότι τα λόγια του Θεού είναι αδιαμφισβήτητα αληθή και σωστά, και αν πιστεύεις στα λόγια του Θεού ανεξάρτητα από το τι λέει Εκείνος, τότε είσαι κάποιος που επιδιώκει να εισέλθει στο έργο του Θεού και, με αυτόν τον τρόπο, εκπληρώνεις το θέλημα του Θεού.

Για να εισέλθεις στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να έχεις μια κανονική σχέση με τον Θεό, ενώ πρώτα πρέπει να απαλλαγείς από την παθητική σου κατάσταση. Μερικοί άνθρωποι ακολουθούν πάντα την πλειοψηφία, και οι καρδιές τους έχουν απομακρυνθεί πολύ από τον Θεό· τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν καμία επιθυμία να βελτιωθούν, και τα πρότυπα που επιδιώκουν είναι πολύ χαμηλά. Μόνο η επιδίωξη της αγάπης για τον Θεό και της απόκτησης από τον Θεό αποτελεί θέλημά Του. Υπάρχουν άνθρωποι που χρησιμοποιούν τη συνείδησή τους μονάχα για να ξεπληρώσουν την αγάπη του Θεού, αλλά τούτο δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο θέλημα του Θεού· όσο υψηλότερα είναι τα πρότυπα που επιδιώκεις, τόσο περισσότερο θα είναι σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Ως κάποιος που είναι κανονικός και που επιδιώκει την αγάπη προς τον Θεό, η είσοδος στη Βασιλεία για να καταστείτε μέλη του λαού του Θεού είναι το αληθινό μέλλον σας, καθώς και μια ζωή που έχει ύψιστη αξία και σπουδαιότητα· κανείς δεν είναι πιο ευλογημένος από εσάς. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή όσοι δεν πιστεύουν στον Θεό, ζουν για τη σάρκα και για τον Σατανά, αλλά σήμερα, εσείς ζείτε για τον Θεό, και ζείτε για να κάνετε το θέλημά Του. Γι' αυτό λέω ότι η ζωή σας είναι υψίστης

σημασίας. Μόνο η ομάδα των ανθρώπων που έχει επιλεγεί από τον Θεό, είναι σε θέση να διαγάγει μια ζωή υψίστης σημασίας: Κανείς άλλος στη γη δεν είναι ικανός να διαγάγει μια ζωή τέτοιας αξίας και νοήματος. Επειδή έχετε επιλεγεί από τον Θεό και έχετε εξυψωθεί με τον Θεό και, ακόμα περισσότερο, εξαιτίας της αγάπης του Θεού για εσάς, έχετε κατανοήσει την αληθινή ζωή και γνωρίζετε πώς να διάγετε μια ζωή υψίστης αξίας. Τούτο δεν οφείλεται στο ότι η επιδίωξή σας είναι καλή, αλλά λόγω της χάριτος του Θεού· ο Θεός άνοιξε τα μάτια του πνεύματός σας και το Πνεύμα του Θεού άγγιξε την καρδιά σας, χαρίζοντάς σας την καλή τύχη να έρθετε ενώπιόν Του. Αν το Πνεύμα του Θεού δεν σε είχε διαφωτίσει, θα ήσουν ανίκανος να κατανοήσεις την ομορφιά του Θεού και δεν θα ήταν δυνατόν να Τον αγαπήσεις. Το ότι οι καρδιές των ανθρώπων έχουν στραφεί προς τον Θεό, οφείλεται εξ ολοκλήρου στο γεγονός ότι τις άγγιξε το Πνεύμα του Θεού. Μερικές φορές, την ώρα που απολαμβάνεις τα λόγια του Θεού, το πνεύμα σου αγγίζεται και νοιώθεις ότι δεν μπορείς παρά να αγαπάς τον Θεό, ότι έχεις μεγάλη δύναμη μέσα σου και ότι δεν υπάρχει τίποτα που δεν μπορείς να το παραμερίσεις. Αν νοιώθεις έτσι, τότε σε έχει αγγίξει το Πνεύμα του Θεού, η καρδιά σου έχει στραφεί ολοκληρωτικά στον Θεό και θα προσευχηθείς στον Θεό λέγοντας: «Θεέ μου! Στ' αλήθεια, μας έχεις προκαθορίσει και επιλέξει Εσύ. Η δόξα Σου με κάνει υπερήφανο, και αισθάνομαι υπέροχα που είμαι ένας από τον λαό Σου. Θα δαπανήσω και θα δώσω τα πάντα για να κάνω το θέλημά Σου, και θα αφιερώσω όλα τα χρόνια μου και μια ολόκληρη ζωή προσπαθειών σε Εσένα». Αν προσεύχεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο, μέσα στην καρδιά σου θα έχεις αστείρευτη αγάπη και αληθινή υπακοή προς τον Θεό. Έχεις βιώσει ποτέ μια τέτοια εμπειρία; Αν οι άνθρωποι αγγίζονται συχνά από το Πνεύμα του Θεού, τότε είναι ιδιαίτερα πρόθυμοι να αφιερώνονται στον Θεό κατά τις προσευχές τους: «Θεέ μου! Θέλω να δω την ημέρα της δόξας Σου και θέλω να ζήσω για Εσένα —τίποτα δεν είναι πιο πολύτιμο ή πιο σημαντικό από το να ζω για Εσένα, και δεν έχω την παραμικρή επιθυμία να ζήσω για τον Σατανά και τη σάρκα. Καθιστώντας με ικανό να ζω για Εσένα σήμερα, με εξυψώνεις». Έχοντας προσευχηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, θα νοιώσεις ότι δεν μπορείς, παρά να δώσεις την καρδιά σου στον Θεό, ότι πρέπει να αποκτήσεις τον Θεό και ότι δεν θα ήθελες να πεθάνεις χωρίς να Τον έχεις αποκτήσει ενώ ήσουν ζωντανός. Έχοντας πει μια τέτοια προσευχή, θα νοιώσεις μέσα σου μιαν αστείρευτη δύναμη, χωρίς, όμως, να γνωρίζεις την προέλευσή της· στην καρδιά σου θα υπάρχει απεριόριστη δύναμη και θα έχεις μια αίσθηση ότι ο Θεός είναι τόσο όμορφος και ότι αξίζει να Τον αγαπάς. Τότε θα σε έχει αγγίξει ο Θεός. Όλοι όσοι βίωσαν

μια τέτοια εμπειρία, αγγίχτηκαν από τον Θεό. Για όσους αγγίζει ο Θεός συχνά, διάφορες αλλαγές συμβαίνουν στη ζωή τους: είναι ικανοί να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους και είναι πρόθυμοι να αποκτήσουν ολοκληρωτικά τον Θεό· η αγάπη για τον Θεό στις καρδιές τους είναι ισχυρότερη, οι καρδιές τους έχουν στραφεί ολοκληρωτικά προς τον Θεό, έχουν ξεχάσει εντελώς την οικογένεια, τον κόσμο, διάφορες περιπλοκές ή το μέλλον τους, και είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν μια ζωή γεμάτη προσπάθεια στον Θεό. Όσους έχει αγγίξει το Πνεύμα του Θεού, είναι όλοι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια και που ελπίζουν να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό.

Έχεις στρέψει την καρδιά σου στον Θεό; Έχει αγγίξει την καρδιά σου το Πνεύμα του Θεού; Αν δεν έχεις βιώσει ποτέ μια τέτοια εμπειρία και δεν έχεις προσευχηθεί με τέτοιο τρόπο, τούτο δείχνει ότι ο Θεός δεν έχει θέση στην καρδιά σου. Όλοι όσοι καθοδηγούνται και έχουν αγγιχτεί από το Πνεύμα του Θεού, κατέχουν το έργο του Θεού, το οποίο δείχνει ότι τα λόγια και η αγάπη του Θεού έχουν ριζώσει μέσα τους. Κάποιοι λένε: «Δεν είμαι τόσο ένθερμος όσο εσύ στις προσευχές μου, ούτε με έχει αγγίξει τόσο πολύ ο Θεός· μερικές φορές, την ώρα που συλλογίζομαι και προσεύχομαι, νοιώθω την ομορφιά του Θεού και, τότε, ο Θεός αγγίζει την καρδιά μου». Τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό από την καρδιά του ανθρώπου. Όταν η καρδιά σου έχει στραφεί προς τον Θεό, ολόκληρο το είναι σου θα έχει στραφεί προς Αυτόν, και τότε, το Πνεύμα του Θεού θα έχει αγγίξει την καρδιά σου. Οι περισσότεροι από εσάς βίωσαν μια τέτοια εμπειρία —συμβαίνει απλώς, το βάθος των εμπειριών σας να μην είναι το ίδιο. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν προσεύχομαι πολύ, απλώς ακούω την επικοινωνία των άλλων και η δύναμη αυξάνεται μέσα μου». Τούτο δείχνει ότι ο Θεός σε έχει αγγίξει μέσα σου. Οι άνθρωποι που τους έχει αγγίξει ο Θεός, εμπνέονται ακούγοντας την επικοινωνία των άλλων· αν η καρδιά κάποιου παραμένει εντελώς ασυγκίνητη ακούγοντας εμπνευσμένα λόγια, τούτο αποδεικνύει ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος απουσιάζει από μέσα του. Δεν υπάρχει καμιά λαχτάρα μέσα του, το οποίο αποδεικνύει ότι δεν έχει αποφασιστικότητα, μένοντας, έτσι, χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αν κάποιος έχει αγγιχτεί από τον Θεό, ακούγοντας τα λόγια του Θεού, θα αντιδράσει· αν δεν έχει αγγιχτεί από τον Θεό, τότε δεν ασχολείται με τα λόγια του Θεού, τα οποία δεν έχουν καμιά σχέση με αυτόν, και είναι ανίκανος να δια φωτιστεί. Όσοι άκουσαν τα λόγια του Θεού χωρίς να αντιδράσουν, είναι άνθρωποι που δεν

τους έχει αγγίξει ο Θεός —που έμειναν χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όλοι όσοι είναι ικανοί να δεχτούν το νέο φως, έχουν αγγιχτεί και κατέχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Μέτρα τον εαυτό σου:

1. Βρίσκεσαι μέσα στο παρόν έργο του Αγίου Πνεύματος;
2. Η καρδιά σου είναι στραμμένη προς τον Θεό; Σε έχει αγγίξει ο Θεός;
3. Έχουν ριζώσει μέσα σου τα λόγια του Θεού;
4. Η εξάσκησή σου είναι χτισμένη πάνω στα θεμέλια των απαιτήσεων του Θεού;
5. Ζεις υπό την καθοδήγηση του παρόντος φωτός του Αγίου Πνεύματος;
6. Την καρδιά σου κυβερνούν παλιές αντιλήψεις ή τα λόγια του Θεού σήμερα;

Ακούγοντας αυτά τα λόγια, ποια είναι η αντίδραση μέσα σας; Όντας πιστός για όλα αυτά τα χρόνια, αισθάνεσαι ότι τα λόγια του Θεού είναι εξίσου πολύτιμα με τη ζωή σου; Έχει υπάρξει κάποια αλλαγή στην προηγούμενη διεφθαρμένη σου διάθεση; Σύμφωνα με τα λόγια του Θεού σήμερα, ξέρεις τι σημαίνει να έχεις ζωή και τι σημαίνει να μένεις χωρίς ζωή; Το έχετε ξεκαθαρίσει στο μυαλό σας; Όταν ακολουθείς τον Θεό, κύρια σημασία έχει το ότι όλα πρέπει να είναι σύμφωνα με τα λόγια του Θεού σήμερα: Είτε επιδιώκεις την είσοδο στη ζωή είτε την εκπλήρωση του θελήματος του Θεού, τα πάντα πρέπει να επικεντρώνονται γύρω από τα λόγια του Θεού σήμερα. Αν αυτά που επικοινωνείς και επιδιώκεις δεν επικεντρώνονται γύρω από τα λόγια του Θεού σήμερα, τότε είσαι ξένος στα λόγια του Θεού και στερείσαι απόλυτα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Αυτό που επιθυμεί ο Θεός είναι άνθρωποι που ακολουθούν τα βήματά Του. Ανεξάρτητα από το πόσο θαυμαστά και αγνά είναι όσα κατανόησες προηγουμένως, ο Θεός δεν τα επιθυμεί, και αν είσαι ανίκανος να τα παραμερίσεις, τότε θα αποτελέσουν τεράστιο εμπόδιο στην είσοδό σου στο μέλλον. Όλοι όσοι είναι ικανοί να ακολουθούν το παρόν φως του Αγίου Πνεύματος, είναι ευλογημένοι. Ο λαός των προηγούμενων εποχών ακολούθησε κι εκείνος τα βήματα του Θεού, αλλά δεν μπορούσε να ακολουθήσει μέχρι σήμερα· τούτη είναι η ευλογία του λαού των έσχατων ημερών. Όσοι μπορούν να ακολουθούν το παρόν έργο του Αγίου Πνεύματος και μπορούν να ακολουθούν τα βήματα του Θεού, έτσι ώστε να ακολουθούν τον Θεό οπουδήποτε τους καθοδηγεί, αυτοί είναι

άνθρωποι ευλογημένοι από τον Θεό. Όσοι δεν ακολουθούν το παρόν έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν έχουν εισέλθει στο έργο των λόγων του Θεού και, ανεξάρτητα από το πόσο πολύ εργάζονται, πόσο μεγάλα είναι τα δεινά τους ή πόσο πολύ τρέχουν, τίποτα από αυτά δεν σημαίνει κάτι για τον Θεό και δεν πρόκειται να τους επιδοκιμάσει. Σήμερα, όλοι όσοι ακολουθούν τα παρόντα λόγια του Θεού, βρίσκονται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος· όσοι είναι ξένοι προς τα λόγια του Θεού σήμερα, είναι και έξω από το ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, και τέτοιοι άνθρωποι δεν επιδοκιμάζονται από τον Θεό. Υπηρεσία που είναι σε διάσταση από τις παρούσες ομιλίες του Αγίου Πνεύματος, είναι υπηρεσία που προέρχεται από τη σάρκα και τις αντιλήψεις, και είναι ανίκανη να βρίσκεται σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Εάν οι άνθρωποι ζουν μέσα σε θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε δεν μπορούν να κάνουν τίποτα ταιριαστό στο θέλημα του Θεού και, παρ' όλο που Τον υπηρετούν, η υπηρεσία τους γίνεται μέσα από τη φαντασία και τις αντιλήψεις τους και είναι εντελώς ανίκανοι να υπηρετούν σύμφωνα με τη θέληση του Θεού. Όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού, και όσοι δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού, δεν μπορούν να Τον υπηρετήσουν. Ο Θεός επιθυμεί υπηρεσία σύμφωνη με την καρδιά Του· δεν επιθυμεί υπηρεσία που προέρχεται από τις αντιλήψεις και τη σάρκα. Εάν οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του έργου του Αγίου Πνεύματος, τότε ζουν μέσα σε αντιλήψεις. Η υπηρεσία τέτοιων ανθρώπων διακόπτει και διαταράσσει, και μια τέτοια υπηρεσία είναι αντίθετη προς τον Θεό. Έτσι, όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του Θεού, είναι ανίκανοι και να Τον υπηρετήσουν. Όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του Θεού, οπωσδήποτε Του εναντιώνονται, και είναι ανίκανοι να είναι σε σύμπνοια με τον Θεό. «Ακολουθώ το έργο του Αγίου Πνεύματος» σημαίνει ότι κατανοώ το θέλημα του Θεού σήμερα, είμαι ικανός να ενεργώ σύμφωνα με τις παρούσες απαιτήσεις του Θεού, είναι ικανός να υπακούει και να ακολουθεί τον Θεό του σήμερα και εισέρχεται σε συμφωνία με τις νεότερες ομιλίες του Θεού. Μόνο αυτός είναι κάποιος που ακολουθεί το έργο του Αγίου Πνεύματος και βρίσκεται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι μόνο ικανοί να δέχονται τον έπαινο του Θεού και να Τον βλέπουν, αλλά μπορούν επίσης να γνωρίζουν τη διάθεση του Θεού μέσα από το τελευταίο έργο Του. Μέσα από το τελευταίο έργο Του, μπορούν ακόμα να γνωρίζουν τις αντιλήψεις και την ανυπακοή του ανθρώπου, καθώς και τη φύση και την ουσία του ανθρώπου. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους, είναι ικανοί να επιτύχουν σταδιακές αλλαγές στη διάθεσή τους. Μονάχα τέτοιοι

άνθρωποι είναι ικανοί να αποκτήσουν τον Θεό και έχουν βρει πραγματικά την αληθινή οδό. Όσοι εξαλείφονται από το έργο του Αγίου Πνεύματος, είναι άνθρωποι ανίκανοι να ακολουθήσουν το τελευταίο έργο του Θεού, και που επαναστατούν εναντίον Του. Το ότι τέτοιοι άνθρωποι εναντιώνονται ανοιχτά στον Θεό, οφείλεται στο ότι ο Θεός έχει επιτελέσει νέο έργο, και στο ότι η εικόνα του Θεού δεν είναι η ίδια με αυτή των αντιλήψεών τους —ως αποτέλεσμα του οποίου εκείνοι εναντιώνονται ανοιχτά στον Θεό και Τον κρίνουν, οδηγώντας στην απέχθεια και την απόρριψή τους από τον Θεό. Η κατοχή της γνώσης του τελευταίου έργου του Θεού δεν είναι εύκολη υπόθεση, αλλά εάν οι άνθρωποι έχουν στον νου τους να υπακούν στο έργο του Θεού και να το αναζητούν, τότε θα έχουν την ευκαιρία να δουν τον Θεό, και θα έχουν την ευκαιρία να κερδίσουν τη νεότερη καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Όσοι εναντιώνονται εκούσια στο έργο του Θεού, δεν μπορούν να λάβουν τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος ή την καθοδήγηση του Θεού. Έτσι, το αν οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν το τελευταίο έργο του Θεού, εξαρτάται από τη χάρη του Θεού, αλλά και από τη δική τους επιδίωξη και τις προθέσεις τους.

Όλοι όσοι είναι ικανοί να υπακούν στις παρούσες ομιλίες του Αγίου Πνεύματος, είναι ευλογημένοι. Δεν έχει σημασία πώς ήταν κάποτε ή με τι τρόπο εργαζόταν μέσα τους το Άγιο Πνεύμα —όσοι έχουν κερδίσει το τελευταίο έργο, είναι οι πιο ευλογημένοι, και όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν το τελευταίο έργο σήμερα, εξαλείφονται. Ο Θεός επιθυμεί όσους είναι ικανοί να δεχτούν το νέο φως και όσους δέχονται και γνωρίζουν το τελευταίο έργο Του. Γιατί λέγεται ότι πρέπει να είσαι μια αγνή παρθένος; Μια αγνή παρθένος είναι ικανή να αναζητήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος και να κατανοήσει τα νέα πράγματα και, επιπλέον, είναι ικανή να παραμερίσει παλιές αντιλήψεις και να υπακούσει στο έργο του Θεού σήμερα. Αυτή η ομάδα ανθρώπων, που αποδέχονται το νεότερο έργο του σήμερα, είχε προκαθοριστεί από τον Θεό προαιώνια, και αποτελούν τους πλέον ευλογημένους από τους ανθρώπους. Ακούτε άμεσα τη φωνή του Θεού και παρακολουθείτε την εμφάνιση του Θεού και έτσι, σε όλο τον ουρανό και τη γη και μέσα στους αιώνες, κανείς δεν υπήρξε πιο ευλογημένος από εσάς, από αυτήν την ομάδα των ανθρώπων. Όλα τούτα οφείλονται στο έργο του Θεού, στον προκαθορισμό και την επιλογή Του, στη χάρη Του. Αν ο Θεός δεν μιλούσε και δεν πρόφερε τον λόγο Του, θα μπορούσαν οι συνθήκες ζωής σας να είναι όπως είναι σήμερα; Έτσι, όλη η δόξα και τα εγκώμια ανήκουν στον Θεό, διότι όλα τούτα οφείλονται στο ότι ο Θεός σε

εξυψώνει. Έχοντας κατά νου αυτά, μπορείς να παραμένεις ακόμα παθητικός; Είναι δυνατόν, η δύναμή σου να είναι ακόμα ανίκανη να ανέλθει;

Το γεγονός ότι είσαι ικανός να δέχεσαι την κρίση, την παιδείση, την πάταξη και τον εξευγενισμό των λόγων του Θεού και, επιπλέον, είσαι ικανός να δέχεσαι τις αποστολές του Θεού, είχε προκαθοριστεί από τον Θεό στην αρχή του χρόνου, και έτσι δεν πρέπει να απελπίζεσαι όταν παιδεύεσαι. Κανείς δεν μπορεί να αφαιρέσει το έργο που έχει γίνει σ' εσάς και τις ευλογίες που έχουν δοθεί μέσα σας, και κανείς δεν μπορεί να πάρει όλα όσα σας έχουν δοθεί. Οι άνθρωποι της θρησκείας δεν μπορούν να συγκριθούν μ' εσάς. Δεν έχετε μεγάλη εμπειρία από την Αγία Γραφή, ούτε είστε εφοδιασμένοι με θρησκευτικές θεωρίες, αλλά επειδή ο Θεός έχει εργαστεί μέσα σας, έχετε κερδίσει περισσότερα από οποιονδήποτε μέσα στους αιώνες —και τούτη είναι η μεγαλύτερη ευλογία σας. Εξαιτίας αυτού, πρέπει να είστε ακόμη πιο αφοσιωμένοι και πιστοί στον Θεό. Επειδή ο Θεός σε εξυψώνει, πρέπει να ενισχύσεις τις προσπάθειές σου και να προετοιμάσεις το ανάστημά σου να δεχτείς τις αποστολές Του. Πρέπει να παραμείνεις σταθερός στη θέση που σου έδωσε ο Θεός, να επιδιώξεις να γίνεις ένας από τους ανθρώπους Του, να αποδεχθείς την εκπαίδευση της Βασιλείας, να αποτελέσεις απόκτημα του Θεού και, τελικά, να γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Τις έχεις πάρει αυτές τις αποφάσεις; Εάν έχεις λάβει τέτοιες αποφάσεις, τότε σίγουρα θα αποτελέσεις απόκτημα του Θεού στο τέλος και θα γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Πρέπει να κατανοήσεις ότι η κυριότερη αποστολή είναι να αποτελέσεις απόκτημα του Θεού και να γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού.

Τα λόγια του Αγίου Πνεύματος σήμερα αποτελούν τη δυναμική του έργου του Αγίου Πνεύματος, ενώ η συνεχής διαφώτιση του ανθρώπου από το Άγιο Πνεύμα κατά την περίοδο αυτή είναι η τάση του έργου του Αγίου Πνεύματος. Και ποια είναι η τάση στο έργο του Αγίου Πνεύματος σήμερα; Είναι η καθοδήγηση των ανθρώπων στο έργο του Θεού σήμερα, και σε μια κανονική πνευματική ζωή. Υπάρχουν διάφορα βήματα για την είσοδο σε μια κανονική πνευματική ζωή:

1. Πρώτον, πρέπει να εμποτίσεις την καρδιά σου με τα λόγια του Θεού. Δεν πρέπει να ακολουθείς τα λόγια του Θεού από το παρελθόν, και δεν πρέπει να τα μελετάς ούτε να τα συγκρίνεις με τα λόγια του σήμερα. Αντίθετα, πρέπει να εμποτίσεις ολοκληρωτικά την καρδιά σου με τα παρόντα λόγια του Θεού. Εάν υπάρχουν άνθρωποι που ακόμα επιθυμούν να

διαβάζουν τα λόγια του Θεού, πνευματικά βιβλία ή άλλες εκθέσεις κηρυγμάτων από το παρελθόν, που δεν ακολουθούν τα λόγια του Αγίου Πνεύματος σήμερα, τότε είναι οι πλέον ανόητοι από τους ανθρώπους· ο Θεός απεχθάνεται τέτοιους ανθρώπους. Αν είσαι πρόθυμος να δεχτείς το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα, τότε εμπότισε ολοκληρωτικά την καρδιά σου με τις ομιλίες του Θεού σήμερα. Τούτο είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να επιτύχεις.

2. Πρέπει να προσεύχεσαι βάσει των λόγων που κήρυξε ο Θεός σήμερα, να εισέλθεις στα λόγια του Θεού, να επικοινωνήσεις μαζί Του, και να πάρεις τις αποφάσεις σου ενώπιον του Θεού, καθορίζοντας ποιων προτύπων την ολοκλήρωση επιθυμείς να επιδιώξεις.

3. Πρέπει να επιδιώξεις εμβριθή είσοδο στην αλήθεια βάσει του έργου του Αγίου Πνεύματος σήμερα. Μην «κολλάς» σε παρωχημένες ομιλίες και θεωρίες από το παρελθόν.

4. Πρέπει να επιδιώξεις να σε αγγίξει το Άγιο Πνεύμα και να εισέλθεις στα λόγια του Θεού.

5. Πρέπει να επιδιώξεις να εισέλθεις στο μονοπάτι, πάνω στο οποίο περπάτησε σήμερα το Άγιο Πνεύμα.

Και πώς επιδιώκεις να σε αγγίξει το Άγιο Πνεύμα; Αυτό που έχει ζωτική σημασία είναι να ζεις στα παρόντα λόγια του Θεού και να προσεύχεσαι βάσει των απαιτήσεων του Θεού. Έχοντας προσευχηθεί με τον τρόπο αυτόν, το Άγιο Πνεύμα θα σε αγγίξει σίγουρα. Αν δεν αναζητάς βάσει των θεμελίων των λόγων που κήρυξε ο Θεός σήμερα, τότε ο κόπος σου θα αποβεί άκαρπος. Πρέπει να προσεύχεσαι, λέγοντας: «Θεέ μου! Σου εναντιώνομαι, και Σου οφείλω πάρα πολλά· είμαι τρομερά ανυπάκουος και είμαι εντελώς ανίκανος να Σε ικανοποιήσω. Θεέ μου, θέλω να με σώσεις, θέλω να Σε υπηρετώ ως το τέλος, θέλω να πεθάνω για Σένα. Με κρίνεις και με παιδεύεις και δεν έχω κανένα παράπονο. Σου εναντιώνομαι και μου αξίζει να πεθάνω, ώστε όλοι οι άνθρωποι να δουν τη δίκαιη διάθεσή Σου μέσα από τον θάνατό μου». Όταν προσεύχεσαι μέσα από την καρδιά σου και με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα σε ακούσει και θα σε καθοδηγήσει. Αν δεν προσεύχεσαι βάσει των λόγων του Αγίου Πνεύματος σήμερα, τότε δεν υπάρχει πιθανότητα να σε αγγίξει το Άγιο Πνεύμα. Εάν προσεύχεσαι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και σύμφωνα με αυτό που ο Θεός επιθυμεί να πράξει σήμερα, θα λες: «Θεέ μου! Θέλω να δεχτώ τις αποστολές Σου και να είμαι πιστός στις αποστολές Σου, και είμαι πρόθυμος να αφιερώσω ολόκληρη τη ζωή μου στη δική Σου δόξα,

έτσι ώστε ό,τι κάνω να μπορεί να φτάσει στα πρότυπα του λαού του Θεού. Είθε Εσύ να αγγίξεις την καρδιά μου. Θέλω το Πνεύμα Σου να με διαφωτίζει πάντα, να με βοηθά, ώστε οι πράξεις μου να εξευτελίζουν τον Σατανά και, στο τέλος, να καταστώ απόκτημά Σου». Αν προσεύχεσαι έτσι, επικεντρωμένος γύρω από το θέλημα του Θεού, τότε το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί αναπόφευκτα μέσα σου. Δεν έχει σημασία ο αριθμός των λέξεων στις προσευχές σου —το κλειδί βρίσκεται στο αν κατανοείς ή όχι το θέλημα του Θεού. Μπορεί όλοι σας να έχετε βιώσει την ακόλουθη εμπειρία: Μερικές φορές, την ώρα της προσευχής σε μια συνάθροιση, η δυναμική του έργου του Αγίου Πνεύματος φτάνει στο αποκορύφωμά της, προκαλώντας την άνοδο της δύναμης όλων. Μερικοί άνθρωποι κλαίνε πικρά και θρηνούν ενώ προσεύχονται, κατακλύζονται από τύψεις ενώπιον του Θεού, ενώ μερικοί δείχνουν την αποφασιστικότητά τους και παίρνουν όρκους. Τούτο είναι το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σήμερα, είναι ζωτικής σημασίας όλοι οι άνθρωποι να εμποτίσουν ολοκληρωτικά τις καρδιές τους με τα λόγια του Θεού. Μην εστιάζεις στα λόγια που κηρύχθηκαν σε προηγούμενες εποχές. Αν συνεχίσεις να μένεις κολλημένος σε ό,τι ήρθε πριν, το Άγιο Πνεύμα δεν πρόκειται να εργαστεί μέσα σου. Κατανοείς το πόσο σημαντικό είναι αυτό;

Γνωρίζετε το μονοπάτι, πάνω στο οποίο περπάτησε σήμερα το Άγιο Πνεύμα; Τα παραπάνω διάφορα σημεία είναι αυτά που πρέπει να επιτευχθούν σήμερα και στο μέλλον από το Άγιο Πνεύμα. Αποτελούν το μονοπάτι που ακολουθεί το Άγιο Πνεύμα και την είσοδο που πρέπει να επιδιώξει ο άνθρωπος. Κατά την είσοδό σου στη ζωή, το ελάχιστο που πρέπει να πράξεις είναι να εμποτίσεις την καρδιά σου με τα λόγια του Θεού και να είσαι ικανός να δεχτείς την κρίση και την παιδεία των λόγων του Θεού. Η καρδιά σου πρέπει να λαχταρά τον Θεό, πρέπει να επιδιώκεις εμβριθή είσοδο στην αλήθεια και στους στόχους που απαιτεί ο Θεός. Η κατοχή της δύναμης αυτής δείχνει ότι σε έχει αγγίξει ο Θεός και η καρδιά σου έχει αρχίσει να στρέφεται προς Αυτόν.

Το πρώτο βήμα της εισόδου στη ζωή είναι να εμποτίσεις ολοκληρωτικά την καρδιά σου με τα λόγια του Θεού, και το δεύτερο βήμα, να δεχτείς να σε αγγίξει το Άγιο Πνεύμα. Ποιος είναι ο στόχος της αποδοχής του αγγίγματος από το Άγιο Πνεύμα; Η ικανότητα να λαχταράς, να αναζητάς και να διερευνάς μια πιο βαθυστόχαστη αλήθεια, και η ικανότητα να συνεργάζεσαι με τον Θεό με θετικούς τρόπους. Σήμερα, συνεργάζεσαι με τον Θεό, που

σημαίνει ότι υπάρχει ένας στόχος στην επιδίωξη, στις προσευχές σου και στην κοινωνία σου με λόγια του Θεού, και εκτελείς το καθήκον σου σύμφωνα με τις απαιτήσεις Του —αυτό μόνο σημαίνει συνεργασία με τον Θεό. Αν το μόνο που θέλεις είναι να αφήνεις τον Θεό να ενεργεί, χωρίς εσύ να αναλαμβάνεις καμία δράση ούτε να προσεύχεσαι ή να αναζητάς, μπορεί τούτο να ονομαστεί συνεργασία; Εάν δεν νοιώθεις κανένα είδος συνεργασίας μέσα σου και στερείσαι εκπαίδευσης για μια είσοδο με στόχο, τότε δεν συνεργάζεσαι. Κάποιοι λένε: «Όλα εξαρτώνται από αυτό που έχει προκαθορίσει ο Θεός, όλα γίνονται από τον ίδιο τον Θεό· αν ο Θεός δεν τα έπραττε, τότε πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος;» Το έργο του Θεού είναι κανονικό και ούτε στο ελάχιστο υπερφυσικό, ενώ το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μόνο μέσα από τη δική σου ενεργή αναζήτηση, διότι ο Θεός δεν εξαναγκάζει τον άνθρωπο —πρέπει να δώσεις στον Θεό την ευκαιρία να εργαστεί και, αν δεν ακολουθήσεις ή δεν εισέλθεις, και αν στην καρδιά σου δεν υπάρχει η παραμικρή λαχτάρα, τότε ο Θεός δεν έχει καμία πιθανότητα να εργαστεί. Μέσα από ποιο μονοπάτι μπορείς να αναζητήσεις το άγγιγμα του Θεού; Μέσα από την προσευχή και πλησιάζοντας στον Θεό. Αλλά, να θυμάσαι: το πιο σημαντικό είναι ότι πρέπει να γίνει βάσει των λόγων που κήρυξε ο Θεός. Όταν σε αγγίζει συχνά ο Θεός, δεν γίνεσαι σκλάβος της σάρκας: Άντρας, γυναίκα, παιδιά και χρήματα —όλα είναι ανίκανα να σε παγιδεύσουν, και θέλεις μόνο να επιδιώκεις την αλήθεια και να ζεις ενώπιον του Θεού. Τη δεδομένη στιγμή, θα είσαι κάποιος που ζει στη σφαίρα της ελευθερίας.

Ο Θεός οδηγεί στην τελείωση αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του

Ο Θεός θέλει τώρα να αποκτήσει μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, μια ομάδα που θα απαρτίζεται από εκείνους που πασχίζουν να συνεργαστούν μαζί Του, που μπορούν να υπακούσουν στο έργο Του, που πιστεύουν ότι τα λόγια που εκφέρει ο Θεός είναι αληθινά και που μπορούν να κάνουν πράξη τις απαιτήσεις του Θεού. Πρόκειται για εκείνους που έχουν αληθινή κατανόηση στην καρδιά τους, εκείνους που μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση, και σίγουρα θα μπορούν να βαδίσουν στο μονοπάτι της τελείωσης. Εκείνοι που δεν μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση είναι άνθρωποι που δεν έχουν σαφή κατανόηση του έργου του Θεού, που δεν τρώνε και δεν πίνουν τα λόγια του Θεού, που δεν δίνουν σημασία στα λόγια

Του και δεν έχουν αγάπη για τον Θεό στην καρδιά τους. Όσοι αμφισβητούν τον ενσαρκωμένο Θεό, είναι πάντα αβέβαιοι γι' Αυτόν, δεν παίρνουν ποτέ σοβαρά τα λόγια Του και πάντα Τον εξαπατούν είναι άνθρωποι που αντιστέκονται στον Θεό και ανήκουν στον Σατανά· δεν υπάρχει τρόπος να οδηγηθούν στην τελείωση τέτοιοι άνθρωποι.

Εάν επιθυμείς να οδηγηθείς στην τελείωση, πρέπει πρώτα να έχεις την εύνοια του Θεού, διότι Εκείνος οδηγεί στην τελείωση αυτούς που ευνοεί και αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του. Εάν θέλεις να σε επιθυμεί η καρδιά του Θεού, τότε πρέπει να έχεις μια καρδιά που υπακούει στο έργο Του, πρέπει να προσπαθείς να επιδιώκεις την αλήθεια και πρέπει να αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού στο καθετί. Έχουν περάσει όλα όσα κάνεις από τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού; Είναι σωστή η πρόθεσή σου; Εάν η πρόθεσή σου είναι σωστή, τότε ο Θεός θα σε επαινέσει· αν η πρόθεσή σου είναι λανθασμένη, αυτό δείχνει ότι η καρδιά σου δεν αγαπά τον Θεό, αλλά τη σάρκα και τον Σατανά. Επομένως, πρέπει να χρησιμοποιείς την προσευχή ως τρόπο να αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού σε όλα τα πράγματα. Όταν προσεύχεσαι, παρόλο που δεν στέκομαι ενώπιόν σου αυτοπροσώπως, το Άγιο Πνεύμα είναι μαζί σου, κι εσύ προσεύχεσαι τόσο σε Εμένα όσο και στο Πνεύμα του Θεού. Γιατί πιστεύεις σε αυτήν τη σάρκα; Πιστεύεις επειδή έχει το Πνεύμα του Θεού. Θα πίστευες σε αυτό το πρόσωπο αν δεν είχε το Πνεύμα του Θεού; Όταν πιστεύεις σε αυτό το πρόσωπο, πιστεύεις στο Πνεύμα του Θεού. Όταν σέβεσαι αυτό το πρόσωπο, σέβεσαι το Πνεύμα του Θεού. Η πίστη στο Πνεύμα του Θεού είναι πίστη σε αυτό το πρόσωπο, και η πίστη σε αυτό το πρόσωπο είναι, επίσης, πίστη στο Πνεύμα του Θεού. Όταν προσεύχεσαι, αισθάνεσαι ότι το Πνεύμα του Θεού είναι μαζί σου και ότι ο Θεός είναι ενώπιόν σου, επομένως προσεύχεσαι στο Πνεύμα Του. Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται υπερβολικά να φέρουν τις ενέργειές τους ενώπιον του Θεού· ενώ μπορεί να εξαπατήσεις τη σάρκα Του, δεν μπορείς να εξαπατήσεις το Πνεύμα Του. Οποιοδήποτε θέμα δεν μπορεί να αντέξει τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού βρίσκεται σε αντίθεση με την αλήθεια και θα πρέπει να αποβληθεί. Το αντίθετο θα συνιστούσε διάπραξη αμαρτίας απέναντι στον Θεό. Έτσι, πρέπει να εναποθέτεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού ανά πάσα στιγμή όταν προσεύχεσαι, όταν μιλάς και συναναστρέφεσαι με τους αδελφούς και τις αδελφές σου, και όταν εκτελείς το καθήκον σου και κάνεις τη δουλειά σου. Όταν εκπληρώνεις τη λειτουργία σου, ο Θεός είναι μαζί σου και, εφόσον η πρόθεσή σου είναι σωστή και είναι για χάρη του

έργου του οίκου του Θεού, Εκείνος θα αποδεχθεί όλα όσα κάνεις· θα πρέπει να αφιερώσεις ειλικρινά τον εαυτό σου στην εκπλήρωση της λειτουργίας σου. Όταν προσεύχεσαι, εάν έχεις αγάπη για τον Θεό στην καρδιά σου και αναζητάς τη φροντίδα, την προστασία και τον εξουχιστικό έλεγχο του Θεού, αν τα πράγματα αυτά συνιστούν την πρόθεσή σου, τότε οι προσευχές σου θα είναι αποτελεσματικές. Για παράδειγμα, όταν προσεύχεσαι στις συναντήσεις, εάν ανοίγεις την καρδιά σου και προσεύχεσαι στον Θεό και Του λες τι υπάρχει μέσα στην καρδιά σου χωρίς να λες ψέματα, τότε οι προσευχές σου θα είναι σίγουρα αποτελεσματικές. Αν αγαπάς ειλικρινά τον Θεό μέσα στην καρδιά σου, τότε ορκίσου το εξής στον Θεό: «Θεέ μου, που βρίσκεσαι στους ουρανούς και στη γη και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, Σου ορκίζομαι: Είθε το Πνεύμα Σου να εξετάζει ό,τι κάνω και να με προστατεύει και να με φροντίζει όλες τις στιγμές, και να καταστήσει δυνατό όλα όσα κάνω να στέκονται στην παρουσία Σου. Αν η καρδιά μου πάψει ποτέ να Σε αγαπά ή Σε προδώσει, τότε παίδεψε και καταράσου με σκληρά. Μη με συγχωρέσεις ούτε σ' αυτόν τον κόσμο ούτε στον επόμενο!» Τολμάς να πάρεις έναν τέτοιο όρκο; Εάν δεν τολμάς, αυτό δείχνει ότι είσαι δειλός και ότι αγαπάς ακόμα τον εαυτό σου. Έχετε αυτήν την αποφασιστικότητα; Αν έχεις πραγματικά αυτήν την αποφασιστικότητα, θα πρέπει να πάρεις αυτόν τον όρκο. Εάν έχεις την αποφασιστικότητα να πάρεις αυτόν τον όρκο, τότε ο Θεός θα εκπληρώσει την αποφασιστικότητά σου. Όταν δίνεις έναν όρκο στον Θεό, Εκείνος ακούει. Ο Θεός καθορίζει αν είσαι αμαρτωλός ή δίκαιος με βάση την προσευχή και την άσκησή σου. Αυτή είναι τώρα η διαδικασία της τελείωσής σας, και αν έχεις πραγματικά πίστη στην τελείωση, τότε θα φέρνεις ενώπιον του Θεού το καθετί που κάνεις και θα αποδέχεσαι τον εξουχιστικό Του έλεγχο· αν κάνεις κάτι που δείχνει εξωφρενική ανυπακοή ή αν προδώσεις τον Θεό, τότε Εκείνος θα πραγματοποιήσει τον όρκο σου, κι έτσι, ανεξάρτητα από το τι θα σου συμβεί, είτε πρόκειται για αιώνια απώλεια είτε για παιδείση, θα το έχεις προκαλέσει μόνος σου. Πήρες τον όρκο, οπότε θα πρέπει να τον τηρήσεις. Εάν πάρεις όρκο, αλλά δεν τον κρατήσεις, τότε θα υποστείς αιώνια απώλεια. Εφόσον ο όρκος ήταν δικός σου, ο Θεός θα πραγματοποιήσει τον όρκο σου. Μερικοί φοβούνται αφού προσευχηθούν, και θρηνούν: «Τα πάντα τέλειωσαν! Η ευκαιρία μου να είμαι ακόλαστος έχει χαθεί. Η ευκαιρία μου να κάνω πονηρά πράγματα έχει χαθεί. Η ευκαιρία μου να ενδίδω στη λαχτάρα μου για τα κοσμικά έχει χαθεί!» Αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να αγαπούν την κοσμικότητα και την αμαρτία, και είναι βέβαιο ότι θα υποστούν αιώνια απώλεια.

Το να είσαι πιστός στον Θεό σημαίνει ότι όλα όσα κάνεις πρέπει να παρουσιάζονται ενώπιόν Του και να υποβάλλονται στον εξουχιστικό έλεγχό Του. Αν αυτό που κάνεις μπορεί να παρουσιαστεί μεν ενώπιον του Πνεύματος του Θεού, αλλά όχι ενώπιον της σάρκας του Θεού, αυτό δείχνει ότι δεν έχεις τεθεί υπό εξουχιστικό έλεγχο από το Πνεύμα Του. Ποιος είναι το Πνεύμα του Θεού; Ποιος είναι ο άνθρωπος για τον οποίο γίνεται μάρτυρας ο Θεός; Δεν είναι το ένα και το αυτό; Οι περισσότεροι Τούς βλέπουν ως δύο ξεχωριστά όντα, πιστεύοντας ότι το Πνεύμα του Θεού είναι το Πνεύμα του Θεού και ότι ο άνθρωπος για τον οποίο γίνεται μάρτυρας ο Θεός είναι απλώς ένας άνθρωπος. Δεν κάνεις, όμως, λάθος; Για τίνος τον λογαριασμό εργάζεται αυτό το άτομο; Όσοι δεν γνωρίζουν τον ενσαρκωμένο Θεό δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Το Πνεύμα του Θεού και η ενσάρκωσή Του είναι ένα, επειδή το Πνεύμα του Θεού υλοποιείται στη σάρκα. Αν αυτό το άτομο είναι σκληρό μαζί σου, τότε το Πνεύμα του Θεού θα είναι καλοσυνάτο; Δεν είσαι σε σύγχυση; Σήμερα, όλοι όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν τον εξουχιστικό έλεγχο του Θεού δεν μπορούν να λάβουν την έγκρισή Του, και όσοι δεν γνωρίζουν τον ενσαρκωμένο Θεό δεν μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση. Κοίταξε όλα όσα κάνεις και δες αν μπορούν να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού. Εάν δεν μπορείς να φέρεις όλα όσα κάνεις ενώπιον του Θεού, αυτό δείχνει ότι είσαι κάποιος που πράττει το κακό. Μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση εκείνοι που πράττουν το κακό; Ό,τι κάνεις —κάθε ενέργεια, κάθε πρόθεση και κάθε αντίδραση— πρέπει να παρουσιάζεται ενώπιον του Θεού. Ακόμη και η καθημερινή σου πνευματική ζωή —οι προσευχές σου, η εγγύτητά σου με τον Θεό, ο τρόπος που τρως και πίνεις τα λόγια του Θεού, η συναναστροφή σου με τους αδελφούς και τις αδελφές σου και η ζωή σου στην εκκλησία— και η υπηρεσία σου κατά τη συνεργασία μπορούν να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού για να υποβληθούν στον εξουχιστικό έλεγχό Του. Αυτή είναι η άσκηση θα σε βοηθήσει να αναπτυχθείς στη ζωή. Η διαδικασία της αποδοχής του εξουχιστικού ελέγχου του Θεού είναι η διαδικασία του εξαγνισμού. Όσο περισσότερο μπορείς να αποδέχεσαι τον εξουχιστικό έλεγχο του Θεού, τόσο περισσότερο εξαγνίζεσαι και τόσο περισσότερο συμβαδίζεις με το θέλημα του Θεού, έτσι ώστε να μην ελκύεσαι από την ακολασία και η καρδιά σου να ζει στην παρουσία Του. Όσο περισσότερο αποδέχεσαι τον εξουχιστικό έλεγχό Του, τόσο πιο πολύ ντροπιάζεται ο Σατανάς και τόσο περισσότερο μπορείς να απαρνηθείς τη σάρκα. Έτσι, η αποδοχή του εξουχιστικού ελέγχου του Θεού είναι ένα μονοπάτι άσκησης που θα πρέπει να ακολουθούν οι άνθρωποι. Ό,τι κι αν κάνεις, ακόμα κι όταν επικοινωνείς με τους αδελφούς και τις αδελφές σου, μπορείς

να φέρνεις τις πράξεις σου ενώπιον του Θεού και να αναζητάς τον εξουχιστικό έλεγχό Του, και να έχεις στόχο να υπακούς στον ίδιο τον Θεό· έτσι, αυτό που κάνεις πράξη θα είναι πολύ πιο σωστό. Μόνο αν φέρνεις όλα όσα κάνεις ενώπιον του Θεού και αποδέχεσαι τον εξουχιστικό έλεγχο του Θεού μπορείς να είσαι κάποιος που ζει στην παρουσία του Θεού.

Αυτοί που δεν κατανοούν τον Θεό δεν μπορούν ποτέ να υπακούσουν πλήρως στον Θεό. Άνθρωποι όπως αυτοί είναι υιοί της ανυπακοής. Είναι υπερβολικά φιλόδοξοι και μέσα τους υπάρχει υπερβολική παρακοή, οπότε αποστασιοποιούνται από τον Θεό και δεν είναι πρόθυμοι να αποδεχθούν τον εξουχιστικό έλεγχό Του. Άνθρωποι όπως αυτοί δεν μπορούν να οδηγηθούν εύκολα στην τελείωση. Μερικοί άνθρωποι είναι επιλεκτικοί στο πώς τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού και στο πώς τα αποδέχονται. Αποδέχονται ορισμένα μέρη των λόγων του Θεού που συμφωνούν με τις αντιλήψεις τους, ενώ απορρίπτουν εκείνα που δεν συμφωνούν με αυτές. Δεν είναι αυτή η πιο κατάφωρη ανυπακοή και αντίσταση στον Θεό; Αν κάποιος πιστεύει στον Θεό επί χρόνια χωρίς να έχει αποκτήσει έστω και λίγη κατανόηση γι' Αυτόν, τότε είναι μη πιστός. Εκείνοι που είναι πρόθυμοι να αποδεχθούν τον εξουχιστικό έλεγχο του Θεού είναι εκείνοι που επιδιώκουν να Τον κατανοήσουν, εκείνοι που είναι πρόθυμοι να αποδεχθούν τα λόγια Του. Είναι εκείνοι που θα λάβουν την κληρονομιά και τις ευλογίες του Θεού και είναι και οι πιο ευλογημένοι. Ο Θεός καταριέται αυτούς που δεν έχουν θέση για Εκείνον στην καρδιά τους και παιδεύει και εγκαταλείπει τέτοιους ανθρώπους. Αν δεν αγαπάς τον Θεό, τότε Εκείνος θα σε εγκαταλείψει, και αν δεν ακούς αυτά που λέω Εγώ, τότε σου υπόσχομαι ότι το Πνεύμα του Θεού θα σε εγκαταλείψει. Δοκίμασέ το αν δεν πιστεύεις! Σήμερα, σου διευκρινίζω ένα μονοπάτι άσκησης, αλλά το αν θα το κάνεις πράξη εξαρτάται από εσένα. Εάν δεν το πιστεύεις, εάν δεν το κάνεις πράξη, θα δεις από μόνος σου κατά πόσο εργάζεται μέσα σου το Άγιο Πνεύμα ή όχι! Αν δεν επιδιώκεις να κατανοήσεις τον Θεό, τότε το Άγιο Πνεύμα δεν θα εργαστεί μέσα σου. Ο Θεός εργάζεται σε όσους επιδιώκουν και θεωρούν πολύτιμα τα λόγια Του. Όσο περισσότερο θεωρείς πολύτιμα τα λόγια του Θεού, τόσο περισσότερο θα εργάζεται μέσα σου το Πνεύμα Του. Όσο πιο πολύτιμα θεωρεί ένας άνθρωπος τα λόγια του Θεού, τόσο μεγαλύτερη πιθανότητα έχει να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό. Ο Θεός οδηγεί στην τελείωση εκείνους που Τον αγαπούν πραγματικά και οδηγεί στην τελείωση εκείνους που έχουν ήρεμη καρδιά ενώπιόν Του. Το να θεωρείς πολύτιμο το σύνολο του έργου του Θεού, να θεωρείς πολύτιμη τη διαφώτιση του Θεού, να θεωρείς

πολύτιμη την παρουσία του Θεού, να θεωρείς πολύτιμη τη φροντίδα και την προστασία του Θεού, να θεωρείς πολύτιμο το πώς τα λόγια του Θεού γίνονται η πραγματικότητά σου και μεριμνούν για τη ζωή σου —όλα αυτά συνάδουν καλύτερα με την καρδιά του Θεού. Εάν θεωρείς πολύτιμο το έργο του Θεού, αν, δηλαδή, θεωρείς πολύτιμο όλο το έργο που έχει κάνει πάνω σου, τότε Εκείνος θα σε ευλογήσει και θα πολλαπλασιάσει ό,τι σου ανήκει. Εάν δεν θεωρείς πολύτιμα τα λόγια του Θεού, τότε Εκείνος δεν θα εργασθεί μέσα σου, παρά μόνο θα σου δώσει μηδαμινή χάρη για την πίστη σου ή θα σε ευλογήσει με ελάχιστο πλούτο και την οικογένειά σου με ελάχιστη ασφάλεια. Θα πρέπει να αγωνίζεσαι να κάνεις τα λόγια του Θεού την πραγματικότητά σου και να είσαι σε θέση να Τον ικανοποιείς και να είσαι κάποιος που επιθυμεί η καρδιά Του· δεν θα πρέπει να προσπαθείς απλώς να απολαύσεις τη χάρη Του. Τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό για τους πιστούς από το να λάβουν το έργο του Θεού, να αποκτήσουν την τελείωση και να γίνουν αυτοί που κάνουν το θέλημα του Θεού. Αυτός είναι ο στόχος που θα πρέπει να επιδιώκεις.

Οτιδήποτε επιδίωκε ο άνθρωπος στην Εποχή της Χάριτος είναι πλέον παρωχημένο, διότι σήμερα υπάρχει ένα υψηλότερο επίπεδο επιδίωξης· αυτό που επιδιώκεται είναι κάτι ανώτερο και πιο πρακτικό, αυτό που επιδιώκεται μπορεί να ικανοποιήσει καλύτερα ό,τι ζητάει ο άνθρωπος μέσα του. Σε περασμένες εποχές, ο Θεός δεν εργαζόταν στους ανθρώπους όπως κάνει σήμερα· δεν τους μιλούσε όσο τους μιλάει σήμερα και οι απαιτήσεις Του από αυτούς δεν ήταν τόσο μεγάλες όσο είναι οι σημερινές απαιτήσεις Του. Το γεγονός ότι ο Θεός σάς μιλά γι' αυτά τα πράγματα τώρα δείχνει ότι η απώτερη πρόθεση του Θεού εστιάζεται σε εσάς, σε αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Εάν θέλεις πραγματικά να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό, τότε να το επιδιώκεις ως κύριο στόχο σου. Είτε τρέχεις από εδώ κι από εκεί, είτε δαπανάς τον εαυτό σου, είτε εξυπηρετείς μια λειτουργία, είτε έχεις λάβει την αποστολή από τον Θεό, ο στόχος είναι πάντα η τελείωση και η ικανοποίηση του θελήματος του Θεού —να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Εάν κάποιος λέει ότι δεν επιδιώκει την τελείωση από τον Θεό ούτε την είσοδο στη ζωή, αλλά επιδιώκει μόνο σαρκική γαλήνη και χαρά, τότε είναι ο τυφλότερος όλων. Όσοι δεν επιδιώκουν την πραγματικότητα της ζωής, αλλά επιδιώκουν μόνο την αιώνια ζωή στον κόσμο που θα έρθει και την ασφάλεια στον κόσμο τούτο, είναι οι τυφλότεροι όλων. Έτσι, όλα όσα κάνεις θα πρέπει να γίνονται με σκοπό να οδηγηθείς στην τελείωση και να αποκτηθείς από τον Θεό.

Το έργο που κάνει ο Θεός στους ανθρώπους είναι να παρέχει γι' αυτούς με βάση τις διαφορετικές τους ανάγκες. Όσο μεγαλύτερη είναι η ζωή ενός ανθρώπου, τόσο περισσότερα χρειάζεται εκείνος και τόσο περισσότερα επιδιώκει. Εάν σε αυτήν τη φάση δεν έχεις καμία επιδίωξη, αυτό αποδεικνύει ότι το Άγιο Πνεύμα σε έχει εγκαταλείψει. Όλοι όσοι επιδιώκουν τη ζωή δεν θα εγκαταλειφθούν ποτέ από το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί οι άνθρωποι επιδιώκουν πάντοτε κάτι και έχουν πάντοτε λαχτάρα μες στην καρδιά τους. Άνθρωποι όπως αυτοί δεν είναι ποτέ ικανοποιημένοι με το πώς έχουν τα πράγματα επί του παρόντος. Κάθε φάση του έργου του Αγίου Πνεύματος αποσκοπεί να επιτύχει ένα αποτέλεσμα μέσα σου, αλλά εάν εφησυχάζεις, αν δεν έχεις πλέον ανάγκες, εάν δεν αποδέχεσαι πλέον το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε Εκείνο θα σε εγκαταλείψει. Οι άνθρωποι χρειάζονται τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού κάθε μέρα· χρειάζονται άφθονη παροχή από τον Θεό κάθε μέρα. Μπορούν οι άνθρωποι να τα βγάλουν πέρα χωρίς να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού κάθε μέρα; Εάν κάποιος αισθάνεται πάντοτε ότι δεν μπορεί να φάει ή να πει αρκετά από τον λόγο του Θεού, αν πάντα τον ψάχνει και πεινάει και διψάει γι' αυτόν, τότε το Άγιο Πνεύμα θα εργάζεται πάντοτε μέσα του. Όσο περισσότερο λαχταρά κανείς, τόσο περισσότερα πρακτικά πράγματα μπορούν να προκύψουν από τη συναναστροφή του. Όσο πιο έντονα αναζητά κανείς την αλήθεια, τόσο πιο γρήγορα επιτυγχάνει ανάπτυξη στη ζωή του, καθιστώντας τον πλούσιο σε εμπειρίες και εύπορο κάτοικο του οίκου του Θεού.

Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό

Το έργο του Αγίου Πνεύματος αλλάζει καθημερινά, ανερχόμενο όλο και πιο ψηλά με κάθε βήμα· η αποκάλυψη της αυριανής ημέρας είναι ακόμα υψηλότερη από τη σημερινή, με κάθε βήμα αναρριχάται όλο και υψηλότερα. Αυτό είναι το έργο, με το οποίο ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση. Εάν ο άνθρωπος δεν μπορεί να συμβαδίσει, τότε μπορεί να μείνει πίσω ανά πάσα στιγμή. Αν ο άνθρωπος δεν διαθέτει υπάκουη καρδιά, τότε δεν μπορεί να ακολουθήσει μέχρι το τέλος. Η προηγούμενη εποχή έχει περάσει· τούτη είναι μια νέα εποχή. Και σε μια νέα εποχή, νέο έργο πρέπει να πραγματοποιηθεί. Ιδιαίτερα στην τελική εποχή κατά την οποία ο άνθρωπος θα τελειωθεί, ο Θεός θα επιτελεί νέο έργο όλο και ταχύτερα.

Επομένως, χωρίς υπακοή στην καρδιά του, ο άνθρωπος θα δυσκολευτεί να ακολουθήσει τα βήματα του Θεού. Ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες, ούτε αντιμετωπίζει οποιοδήποτε στάδιο του έργου Του ως αμετάβλητο. Αντιθέτως, το έργο Του γίνεται ολοένα και πιο καινούριο, ολοένα και υψηλότερο. Με κάθε βήμα, το έργο Του γίνεται όλο και πιο πρακτικό, εναρμονίζεται όλο και περισσότερο με τις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου. Μόνο μετά τη βίωση ενός τέτοιου έργου μπορεί ο άνθρωπος να επιτύχει την τελική μεταμόρφωση της διάθεσής του. Όπως η γνώση του ανθρώπου για τη ζωή αγγίζει ολοένα και υψηλότερα επίπεδα, έτσι και το έργο του Θεού αγγίζει ολοένα και υψηλότερα επίπεδα. Μόνο με αυτόν τον τρόπο ο άνθρωπος μπορεί να τελειωθεί και να είναι έτοιμος προς χρήση του Θεού. Ο Θεός εργάζεται έτσι, αφενός για να αντιμετωπίσει και να αντιστρέψει τις αντιλήψεις του ανθρώπου και, αφετέρου, για να οδηγήσει τον άνθρωπο σε μια υψηλότερη και πιο αληθινή κατάσταση, στο υψηλότερο επίπεδο πίστης στον Θεό, έτσι ώστε στο τέλος, το θέλημα του Θεού να δύναται να πραγματοποιηθεί. Όλοι εκείνοι με ανυπάκουη φύση, που εσκεμμένα εναντιώνονται, θα έχουν ήδη ξεμείνει πίσω από το ταχύ και ξέφρενα προελαύνον έργο του Θεού· μόνον εκείνοι που υπακούουν πρόθυμα κι οι οποίοι με χαρά ταπεινώνουν εαυτών μπορούν να προχωρήσουν στο τέλος του δρόμου. Σε αυτό το έργο, όλοι εσείς θα πρέπει να μάθετε πώς να υποτάσσετε και πώς να παραμερίζετε τις αντιλήψεις σας. Πρέπει να είστε προσεκτικοί σε κάθε βήμα που κάνετε. Αν είστε απρόσεκτοι, σίγουρα θα απορριφθείτε από το Άγιο Πνεύμα, θα γίνετε εκείνοι που διακόπτουν τον Θεό επί τω έργω Του. Προτού υποβληθούν στο συγκεκριμένο στάδιο του έργου, οι κανόνες κι οι παλαιοί νόμοι του ανθρώπου ήταν τόσο αναρίθμητοι που εκείνος παρσύρθηκε και, ως εκ τούτου, κατέστη επηρμένος και ξεχάστηκε. Όλα τούτα αποτελούν προσκόμματα που εμποδίζουν τον άνθρωπο να δεχτεί το νέο έργο του Θεού· καθίστανται αντίπαλοι του ανθρώπου, ο οποίος έρχεται να γνωρίσει τον Θεό. Εάν ένας άνθρωπος δεν έχει ούτε υπακοή στην καρδιά του ούτε λαχτάρα για την αλήθεια, τότε θα βρεθεί σε κίνδυνο. Εάν υποτάσσεσαι μόνο σε έργα και λόγια απλοϊκά και είσαι ανίκανος να δεχτείς οτιδήποτε διαθέτει βαθύτερο νόημα, τότε είσαι προσκολλημένος στους παλαιούς τρόπους και δεν μπορείς να συμβαδίσεις με το έργο του Αγίου Πνεύματος. Το έργο που επιτελεί ο Θεός διαφέρει από περίοδο σε περίοδο. Αν σε μία φάση επιδείξεις μεγάλη υπακοή, αλλά στην επόμενη φάση επιδείξεις λιγότερη ή και καθόλου, τότε ο Θεός θα σε εγκαταλείψει. Εάν συμβαδίζεις με τον Θεό καθώς Εκείνος ανεβαίνει τούτο το σκαλοπάτι, τότε πρέπει να συνεχίσεις στον ίδιο ρυθμό, όταν Εκείνος ανέβει στο επόμενο.

Μόνον τότε είσαι υπάκουος στο Άγιο Πνεύμα. Από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να παραμείνεις σταθερός στην υπακοή σου. Δεν είναι δυνατόν να είσαι υπάκουος όποτε το επιθυμείς και ανυπάκουος όποτε δεν το επιθυμείς. Αυτό το είδος υπακοής δεν επιδοκιμάζεται από τον Θεό. Εάν δεν μπορείς να συμβαδίσεις με το νέο έργο που Εγώ χορηγώ και συνεχίζεις να εμμένεις στις παρελθούσες ρήσεις, τότε πώς μπορεί να υπάρξει πρόοδος στη ζωή σου; Το έργο του Θεού είναι να σε εξοπλίσει μέσω των λόγων Του. Όταν υπακούς και δέχεσαι τα λόγια Του, τότε σίγουρα το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί μέσα σου. Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται ακριβώς με τον τρόπο που Εγώ λέω. Κάνε όσα Εγώ έχω πει, και αμέσως το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί μέσα σου. Εγώ απελευθερώνω ένα καινούργιο φως για να το δείτε και να σας φέρει στο φως της σημερινής εποχής. Όταν περπατήσεις μέσα σε αυτό το φως, το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί αμέσως μέσα σου. Υπάρχουν μερικοί που μπορεί να είναι απρόθυμοι, λέγοντας: «Δεν εκτελώ αυτό που λες». Εγώ, τότε, σου λέω ότι έχεις φτάσει πλέον στο τέλος του δρόμου, έχεις στερέψει και δεν έχεις άλλη ζωή. Ως εκ τούτου, την ώρα που βιώνετε τη μεταμόρφωση της διάθεσής σας, είναι απολύτως ουσιώδες να συμβαδίζετε με το παρόν φως. Το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται μονάχα μέσα σε ορισμένους ανθρώπους τους οποίους χρησιμοποιεί ο Θεός, αλλά ακόμα περισσότερο μέσα στην εκκλησία. Εκείνος θα μπορούσε να εργάζεται μέσα στον οποιονδήποτε. Μπορεί να εργάζεται μέσα σε εσένα προς το παρόν, κι όταν εσύ πλέον θα το έχεις βιώσει, Εκείνος μπορεί να συνεχίσει το έργο Του μέσα σε κάποιον άλλον. Βιαστείτε να ακολουθήσετε· όσο πιο στενά ακολουθείτε το παρόν φως, τόσο περισσότερο δύναται να αναπτυχθεί η ζωή σας. Ό,τι είδος ανθρώπου κι αν είναι, από τη στιγμή που το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μέσα του, φροντίστε να ακολουθήσετε. Δέξου τις εμπειρίες του μέσα από τις δικές σου και θα λάβεις ακόμη υψηλότερα πράγματα. Έτσι, η πρόοδός σου θα είναι ταχύτερη. Τούτο είναι το μονοπάτι της τελείωσης για τον άνθρωπο, καθώς κι ένας τρόπος μέσα από τον οποίο αναπτύσσεται η ζωή. Το μονοπάτι προς την τελείωση κατακτάται μέσω της υπακοής σου στο έργο του Αγίου Πνεύματος. Εσύ δεν γνωρίζεις μέσω τίνος ανθρώπου ο Θεός θα εργαστεί για την τελείωσή σου, ούτε μέσα από ποιο άτομο, περιστατικό ή πράγμα θα σε καταστήσει Εκείνος ικανό να περιέλθει στην κατοχή σου και να αποκτήσεις γνώση. Εάν είσαι ικανός να περπατήσεις σε αυτόν τον σωστό δρόμο, τούτο δείχνει ότι έχεις πολλές ελπίδες να τελειωθείς από τον Θεό. Εάν είσαι ανίκανος να το πράξεις, τούτο δείχνει ότι το μέλλον σου είναι ζοφερό και στερείται φωτός. Από τη στιγμή που θα μπεις στον σωστό δρόμο, θα σου αποκαλυφθούν τα πάντα. Ανεξάρτητα από το τι μπορεί να αποκαλύψει το Άγιο Πνεύμα σε

άλλους, αν εσύ προχωράς με βάση τη γνώση τους προκειμένου να βιώσεις πράγματα αφ' εαυτού σου, τότε αυτή η εμπειρία θα καταστεί μέρος της ζωής σου και θα είσαι ικανός να εξοπλίσεις άλλους μέσα από αυτή την εμπειρία. Εκείνοι που εξοπλίζουν άλλους παπαγαλίζοντας λόγια, είναι άνθρωποι που δεν έχουν καμία εμπειρία· πρέπει να μάθεις να ανακαλύπτεις, μέσα από τη διαφώτιση και τη φώτιση των άλλων, έναν τρόπο εξάσκησης, προτού να μπορέσεις να αρχίσεις να μιλάς για τη δική σου προσωπική εμπειρία και γνώση. Αυτό θα έχει και το μεγαλύτερο όφελος στη ζωή σου. Πρέπει να βιώνεις με τον συγκεκριμένο τρόπο, υπακούοντας σε όλα όσα προέρχονται από τον Θεό. Πρέπει να αναζητάς το θέλημα του Θεού παντού και να μελετάς τις διδαχές σε όλα τα πράγματα, ώστε η ζωή σου να δύναται να αναπτυχθεί. Αυτή η πρακτική παρέχει την ταχύτερη πρόοδο.

Το Άγιο Πνεύμα σε διαφωτίζει μέσα από τα πρακτικά σου βιώματα και σε τελειώνει μέσα από την πίστη σου. Θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς; Αν θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς από τον Θεό, τότε θα έχεις και το θάρρος να παραμερίσεις τη σάρκα σου και θα είσαι ικανός να εκτελέσεις τα λόγια του Θεού και να μην είσαι παθητικός ή αδύναμος. Θα είσαι σε θέση να υπακούς σε όλα όσα προέρχονται από τον Θεό και όλες οι ενέργειές σου, δημόσιες ή ιδιωτικές, θα δύνανται να παρουσιαστούν στον Θεό. Εάν είσαι έντιμος άνθρωπος και ασκείς την αλήθεια σε όλα τα πράγματα, τότε θα τελειωθείς. Οι δόλιοι άνθρωποι, που ενεργούν με έναν τρόπο μπροστά στους άλλους και με άλλον πίσω από την πλάτη τους, δεν επιθυμούν να τελειωθούν. Είναι όλοι τους παιδιά της απωλείας και της καταστροφής· δεν ανήκουν στον Θεό, αλλά στον Σατανά. Δεν είναι το είδος του ανθρώπου που έχει επιλέξει ο Θεός! Εάν οι ενέργειες κι η συμπεριφορά σου δεν δύνανται να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού ή να εξεταστούν από το Πνεύμα του Θεού, τούτο αποτελεί απόδειξη ότι κάτι κακό συμβαίνει με εσένα. Μόνον αν αποδέχεσαι την κρίση και το παιδεμα του Θεού και δίνεις σημασία στη μεταμόρφωση της διάθεσής σου, θα είσαι ικανός να εισέλθεις στο μονοπάτι προς την τελείωση. Αν θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς από τον Θεό και να κάνεις το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει να είσαι υπάκουος στο έργο του Θεού καθ' ολοκληρίαν, χωρίς να εκφράζεις το παραμικρό παράπονο, χωρίς να αποτολμάς να αξιολογείς ή να κρίνεις το έργο του Θεού. Αυτές είναι οι ελάχιστες υποχρεώσεις προκειμένου να τελειωθείς από τον Θεό. Η απαραίτητη υποχρέωση για εκείνους που επιδιώκουν να τελειωθούν από τον Θεό, είναι η εξής: πράττετε, με την καρδιά σας γεμάτη αγάπη για τον Θεό. Τι σημαίνει «πράττετε, με την καρδιά σας

γεμάτη αγάπη για τον Θεό»; Σημαίνει ότι όλες οι ενέργειες κι η συμπεριφορά σου δύνανται να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού. Αν εσύ έχεις ορθές προθέσεις, είτε οι πράξεις σου είναι σωστές είτε λανθασμένες, δεν φοβάσαι μήπως παρουσιαστούν στον Θεό ή στους αδελφούς και τις αδελφές σου· τολμάς να πάρεις όρκο ενώπιον του Θεού. Πρέπει να παρουσιάζετε την κάθε πρόθεση, σκέψη και ιδέα σας ενώπιον του Θεού για να τις ελέγχει εξονυχιστικά· εάν πράττεις και μετέχεις με αυτόν τον τρόπο, τότε η πρόοδος στη ζωή σου θα είναι ταχεία.

Από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό, τότε πρέπει να αποθέσεις την πίστη σου στα λόγια και το έργο του Θεού καθ' ολοκληρίαν. Δηλαδή, από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό, πρέπει και να Τον υπακούς. Εάν είσαι ανίκανος να το πράξεις, τότε δεν έχει σημασία αν πιστεύεις στον Θεό. Αν πιστεύεις στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια και, παρόλα αυτά, ποτέ δεν Τον έχεις υπακούσει ή δεχθεί τα λόγια Του καθ' ολοκληρίαν, αλλά, αντ' αυτού, ζήτησες από τον Θεό να υποταχθεί Εκείνος σε εσένα και να ενεργήσει σύμφωνα με τις δικές σου έννοιες, τότε είσαι ο πλέον ανυπότακτος των ανθρώπων και είσαι άπιστος. Πώς ένα τέτοιο άτομο είναι ικανό να υπακούσει στο έργο και τα λόγια του Θεού που δεν συμμορφώνονται με τις έννοιες του ανθρώπου; Ο πιο ανυπότακτος άνθρωπος είναι αυτός που σκοπίμως αψηφά τον Θεό και Του αντιστέκεται. Είναι εχθρός του Θεού και ο αντίχριστος. Ένας τέτοιος άνθρωπος διατηρεί μονίμως εχθρική στάση απέναντι στο νέο έργο του Θεού, δεν έχει επιδείξει ποτέ την παραμικρή πρόθεση υποταγής, ούτε ποτέ επέδειξε ευχαρίστως υποταγή ή ταπεινότητα. Εξυψώνει εαυτόν ενώπιον των άλλων και ποτέ δεν δείχνει υποταγή σε κανέναν. Ενώπιον του Θεού, θεωρεί εαυτόν ως τον πλέον ειδήμονα στην κήρυξη του λόγου, καθώς και τον πλέον επιδέξιο στο να εργάζεται πάνω σε άλλους. Ποτέ δεν απορρίπτει τους «θησαυρούς» που ήδη κατέχει, αλλά τους αντιμετωπίζει ως οικογενειακά κειμήλια για λατρεία και κήρυγμα προς άλλους, ενώ τους χρησιμοποιεί για να κατηχεί στους ανόητους εκείνους που τον θαυμάζουν. Πράγματι, υπάρχουν ορισμένοι τέτοιοι άνθρωποι στους κόλπους της εκκλησίας. Δύναται να λεχθεί ότι πρόκειται για «ακατάβλητους ήρωες» που, γενιά τη γενιά, παραμένουν στον οίκο του Θεού. Εκλαμβάνουν την κήρυξη του λόγου (δόγμα) ως το υψηλότερο καθήκον τους. Χρόνο με το χρόνο και γενιά με τη γενιά, τριγυρνούν εδώ κι εκεί, υποστηρίζοντας σθεναρά το «ιερό και απαραβίαστο» καθήκον τους. Κανείς δεν τολμά να τους αγγίξει και ούτε ένας δεν τολμά να τους κατηγορήσει ανοιχτά. Με την πάροδο των ετών, γίνονται «βασιλείς» μέσα στον οίκο του Θεού, επιβάλλοντας ανεξέλεγκτα την τυραννία τους πάνω σε άλλους κάθε εποχή. Η

συμμορία αυτή των δαιμόνων επιδιώκει να ενωθεί μαζί και να γκρεμίσει το έργο Μου· πώς μπορώ να επιτρέψω σε αυτούς τους ζωντανούς διαβόλους να υπάρχουν ενώπιόν Μου; Ακόμη και εκείνοι που διαθέτουν μόνο τη μισή υπακοή αδυνατούν να περπατήσουν μέχρι το τέλος, πόσο μάλλον αυτοί οι τύραννοι, που δεν έχουν την παραμικρή υπακοή στις καρδιές τους! Το έργο του Θεού δεν κερδίζεται εύκολα από τον άνθρωπο. Ακόμη κι αν ο άνθρωπος χρησιμοποιήσει όλη του τη δύναμη, θα είναι ικανός να κερδίσει μόνο ένα απλό μερίδιο, επιτυγχάνοντας την τελείωση στο τέλος. Τι γίνεται, λοιπόν, με τα παιδιά του αρχαγγέλου, που επιδιώκουν να καταστρέψουν το έργο του Θεού; Δεν έχουν ακόμα λιγότερες ελπίδες να κερδηθούν από τον Θεό; Επιτελώντας το έργο της κατάκτησης, σκοπός Μου δεν είναι μόνο να κατακτήσω προς χάριν της κατάκτησης, αλλά να κατακτήσω έτσι ώστε να αποκαλύψω τη δικαιοσύνη και την αδικία, να αποκτήσω αποδείξεις για την τιμωρία του ανθρώπου, να καταδικάσω τους κακούς και, ακόμα περισσότερο, να κατακτήσω προς χάριν της τελείωσης εκείνων που υπακούν πρόθυμα. Τελικά, όλοι θα χωριστούν ανάλογα με το είδος και όλοι εκείνοι που έχουν τελειωθεί έχουν τις σκέψεις και τις ιδέες τους γεμάτες με υπακοή. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να ολοκληρωθεί στο τέλος. Αλλά οι ανυπότακτοι θα τιμωρούνται, θα στέλνονται να καούν στη φωτιά και θα καθίστανται αντικείμενο αιώνιου αναθέματος. Όταν έρθει εκείνη η ώρα, αυτοί οι «σπουδαίοι και ακατάβλητοι ήρωες» των παλαιότερων χρόνων θα γίνουν οι χαμηλότεροι και οι πλέον απευκαταί «αδύναμοι και ανίκανοι δειλοί». Μόνον τούτο δύναται να απεικονίσει κάθε πτυχή της δικαιοσύνης του Θεού και να αποκαλύψει τη διάθεσή Του, η οποία δεν ανέχεται καμία προσβολή από τον άνθρωπο. Μόνον τούτο δύναται να κατευνάσει το μίσος μέσα στην καρδιά Μου. Δε συμφωνείτε ότι είναι κάτι απολύτως λογικό;

Δεν δύνανται να κερδίσουν τη ζωή όλοι εκείνοι που βιώνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος· αλλά ούτε κι όλοι οι άνθρωποι που ενυπάρχουν σε αυτό το ρεύμα μπορούν να κερδίσουν τη ζωή. Η ζωή δεν αποτελεί κοινή ιδιοκτησία, την οποία μοιράζεται ολόκληρη η ανθρωπότητα, και η μεταμόρφωση της διάθεσης δεν είναι κάτι που εύκολα επιτυγχάνεται από όλους. Η υποταγή στο έργο του Θεού πρέπει να είναι απτή και να βιώνεται. Η υποταγή σε επιφανειακό επίπεδο δεν δύναται να λαμβάνει την επιδοκιμασία του Θεού, ενώ η απλή υπακοή στις επιφανειακές πτυχές του λόγου του Θεού, χωρίς την επιδίωξη μεταμόρφωσης της διάθεσης, θα είναι ανίκανη να ευχαριστήσει την καρδιά του Θεού. Η υπακοή στον Θεό και η

υποταγή στο έργο Του είναι ένα και το αυτό. Αυτοί που υποτάσσονται μονάχα στον Θεό αλλά όχι και στο έργο Του δεν μπορούν να θεωρηθούν υπάκουοι, ακόμα δε λιγότερο, εκείνοι που δεν υποτάσσονται αληθινά, αλλά είναι καταφανώς συκοφαντικοί. Όλοι εκείνοι που υποτάσσονται αληθινά στον Θεό, είναι ικανοί να ωφεληθούν από το έργο και να αποκτήσουν κατανόηση της διάθεσης και του έργου του Θεού. Μόνον αυτού του είδους οι άνθρωποι υποτάσσονται αληθινά στον Θεό. Τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να κερδίσουν νέες γνώσεις από το νέο έργο και να βιώσουν νέες αλλαγές από το ίδιο έργο. Μόνον αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν την επιδοκιμασία του Θεού· τελειωθείς, είναι μόνον εκείνος ο άνθρωπος, ο οποίος έχει υποστεί μεταμόρφωση της διάθεσής του. Εκείνοι που λαμβάνουν την επιδοκιμασία του Θεού είναι αυτοί που ευχαρίστως υποτάσσονται, όχι μόνον στον Θεό, αλλά και στον λόγο και στο έργο Του. Μόνον αυτό το είδος του ανθρώπου βρίσκεται στον σωστό δρόμο· μόνον αυτό το είδος του ανθρώπου επιθυμεί και αναζητά ειλικρινά τον Θεό. Όσο για εκείνους, οι οποίοι μιλούν για την πίστη τους στον Θεό μόνο με το στόμα τους αλλά στην πραγματικότητα τον υβρίζουν, είναι άνθρωποι που φορούν προσωπείο, που φέρουν το δηλητήριο των φιδιών, οι πλέον ύπουλοι των ανθρώπων. Αργά ή γρήγορα, οι απατεώνες αυτοί θα δουν τα άθλια προσωπεία τους εντελώς κατεστραμμένα. Αυτό δεν είναι το έργο που πραγματοποιείται σήμερα; Οι κακοί άνθρωποι θα είναι πάντοτε κακοί και ποτέ δεν θα αποδράσουν από την ημέρα της τιμωρίας. Οι καλοί άνθρωποι θα είναι πάντοτε καλοί και θα αποκαλυφθούν όταν το έργο φθάσει στο τέλος του. Ούτε ένας από τους κακούς δεν πρόκειται να θεωρηθεί δίκαιος, αλλά ούτε και κανείς από τους δίκαιους θα θεωρηθεί κακός. Θα άφηνα Εγώ οποιονδήποτε να κατηγορηθεί άδικα;

Καθώς η ζωή σας εξελίσσεται, πρέπει πάντα να έχετε νέες καταγραφές και νέα, υψηλότερη γνώση, η οποία καθίσταται βαθύτερη σε κάθε βήμα. Σε τούτο είναι που πρέπει να μετέχει όλη η ανθρωπότητα. Μέσα από την επικοινωνία, την ακρόαση κηρυγμάτων, την ανάγνωση του λόγου του Θεού ή τον χειρισμό κάποιου ζητήματος, θα αποκτήσεις νέα γνώση και καινούρια διαφώτιση. Και μην ζεις σύμφωνα με τους παλιούς κανόνες και τις παλιές εποχές. Να ζεις πάντοτε μέσα στο νέο φως και μην απομακρύνεσαι από τον λόγο του Θεού. Είναι αυτό που λέμε «μπαίνω στον σωστό δρόμο». Η πληρωμή του τιμήματος σε επιφανειακό επίπεδο δεν πρόκειται να ωφεληθεί σε τίποτε. Μέρα με τη μέρα, ο λόγος του Θεού εισέρχεται σε υψηλότερα επίπεδα, και νέα πράγματα εμφανίζονται καθημερινά. Είναι επίσης

απαραίτητο για τον άνθρωπο να κάνει μια νέα καταγραφή κάθε μέρα. Καθώς ο Θεός ομιλεί, ταυτόχρονα υλοποιεί όλα εκείνα για τα οποία έχει μιλήσει· εάν αδυνατείς να συμβαδίσεις, τότε θα μείνεις πίσω. Πρέπει να εμβαθύνεις περισσότερο στις προσευχές σου· η βρώση και η πόση σου του λόγου του Θεού δεν μπορεί να γίνεται διακεκομμένα. Να εμβαθύνετε στη διαφώτιση και τη φώτιση που λαμβάνετε, και οι αντιλήψεις και η φαντασία σας πρέπει σταδιακά να υποχωρήσουν. Πρέπει επίσης να ενισχύσετε την κρίση σας και, για ό,τι κι αν συναντήσετε, πρέπει να έχετε τις δικές σας σκέψεις και τις δικές σας απόψεις. Κατανοώντας κάποια πράγματα στο πνεύμα, πρέπει να αποκτήσετε γνώση των εξωτερικών πραγμάτων και να καταλάβετε την ουσία οποιουδήποτε θέματος. Εάν δεν είσαι εξοπλισμένος με αυτά τα πράγματα, πώς θα είσαι ικανός να καθοδηγήσεις την εκκλησία; Εάν μιλάς για γράμματα και δόγματα μονάχα θεωρητικά και χωρίς κανέναν τρόπο να τα κάνεις πράξη, θα καταφέρεις να προχωρήσεις μόνο για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Μπορεί να είναι οριακά αποδεκτό όταν μιλάς σε νέους πιστούς, αλλά, έπειτα από κάποιο χρονικό διάστημα, όταν οι νέοι πιστοί θα έχουν αποκτήσει πραγματική εμπειρία, τότε δεν θα είσαι πλέον ικανός να τους εξοπλίσεις. Πώς είσαι, λοιπόν, έτοιμος προς χρήση του Θεού; Χωρίς νέα διαφώτιση, η εργασία σου καθίσταται αδύνατη. Αυτοί που δεν έχουν λάβει νέα διαφώτιση, είναι εκείνοι που δεν ξέρουν πώς να βιώνουν και τέτοιοι άνθρωποι δεν αποκτούν ποτέ νέες γνώσεις ή εμπειρίες. Και, όσον αφορά την παροχή ζωής, είναι απολύτως αδύνατον να επιτελέσουν το καθήκον τους, ούτε είναι δυνατόν να καταστούν έτοιμοι προς χρήση του Θεού. Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι άξιος για τίποτα, ένας ανεπρόκοπος. Στην πραγματικότητα, τέτοιοι άνθρωποι είναι εντελώς ανίκανοι να επιτελέσουν το καθήκον τους στο έργο και δεν είναι άξιοι για τίποτα. Όχι μόνον αποτυγχάνουν στην επιτέλεση του καθήκοντός τους, αλλά, επί πραγματικού, θέτουν και πολύ περιττή πίεση στην εκκλησία. Παροτρύνω αυτούς τους «σεβάσμιους ηλικιωμένους» να βιαστούν να εγκαταλείψουν την εκκλησία, έτσι ώστε οι άλλοι να μην είναι πλέον υποχρεωμένοι να έρχονται σε επαφή μαζί σου. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν καμία κατανόηση του νέου έργου, αλλά είναι γεμάτοι με ατελείωτες έννοιες. Δεν υπηρετούν κανέναν απολύτως σκοπό μέσα στην εκκλησία· αντίθετα, προκαλούν διχόνοιες και εξαπλώνουν αρνητικότητα παντού, μέχρι του σημείου να διαπράττουν κάθε είδους παραπτώματα και οχλήσεις μέσα στην εκκλησία, προξενώντας, έτσι, σε εκείνους που στερούνται κρίσεως, σύγχυση και αναστάτωση. Αυτοί οι ζωντανοί διάβολοι, αυτά τα κακά πνεύματα πρέπει να εγκαταλείψουν την εκκλησία το συντομότερο δυνατό, για να μην συναντήσει εμπόδια η εκκλησία για

λογαριασμό σου. Μπορεί να μη φοβάσαι το έργο της σημερινής ημέρας, αλλά δεν φοβάσαι τη δίκαιη τιμωρία της αυριανής; Μέσα στην εκκλησία υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που είναι παράσιτα, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός λύκων, οι οποίοι προσπαθούν να διαταράξουν το κανονικό έργο του Θεού. Αυτά τα πράγματα είναι όλα δαίμονες σταλμένοι από τον δαίμονα βασιλιά, άγριοι λύκοι που επιδιώκουν να καταβροχθίσουν τους ανυποψίαστους αμνούς. Εάν δεν εκδιωχθούν αυτοί οι επονομαζόμενοι άνθρωποι, θα καταστούν παράσιτα της εκκλησίας και σκόροι που καταβροχθίζουν τις προσφορές. Αυτές οι άξιες περιφρόνησης, αμαθείς, κατώτερες και απωθητικές κάμπιες θα λάβουν μία μέρα την τιμωρία τους!

Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου

Στην Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να αναγγείλει μια νέα εποχή, να αλλάξει τα μέσα του έργου Του και να επιτελέσει το έργο όλης της εποχής. Αυτή είναι η θεμελιώδης αρχή, σύμφωνα με την οποία ο Θεός εργάζεται στην Εποχή του Λόγου. Ενσαρκώθηκε για να μιλήσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες, επιτρέποντας στον άνθρωπο να δει αληθινά τον Θεό, ο οποίος είναι ο Λόγος που εμφανίζεται στη σάρκα, και η σοφία και το θαύμα Του. Αυτό το έργο επιτελείται ώστε να επιτύχει πιο καλύτερα τους στόχους της κατάκτησης του ανθρώπου, της τελείωσης του ανθρώπου και της εξόντωσης του ανθρώπου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της χρήσης του λόγου για την επιτέλεση του έργου στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει το έργο του Θεού, τη διάθεση του Θεού, την ουσία του ανθρώπου και σε τι οφείλει να εισέλθει ο άνθρωπος. Μέσω του λόγου, ολοκληρώνεται το σύνολο του έργου που ο Θεός επιθυμεί να επιτελέσει στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος αποκαλύπτεται, αποκλείεται και δοκιμάζεται. Ο άνθρωπος έχει δει τον λόγο, έχει ακούσει τον λόγο και έχει επίγνωση της ύπαρξης του λόγου. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Ο άνθρωπος πιστεύει στην παντοδυναμία και τη σοφία του Θεού, καθώς και στην καρδιά του Θεού που είναι γεμάτη αγάπη για τον άνθρωπο, και στην επιθυμία Του να σώσει τον άνθρωπο. Μολονότι η λέξη «λόγος» είναι απλή και συνηθισμένη, ο λόγος που προέρχεται από το στόμα του ενσαρκωμένου Θεού συγκλονίζει ολόκληρο το σύμπαν. Ο λόγος Του

μεταμορφώνει την καρδιά του ανθρώπου, τις αντιλήψεις και την παλαιά διάθεση του ανθρώπου, καθώς και την παλαιά εμφάνιση ολόκληρου του κόσμου. Μέσα από τις διάφορες εποχές, μόνο ο Θεός της σημερινής εποχής εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, και μόνο Αυτός μιλά και σώζει τον άνθρωπο κατ' αυτόν τον τρόπο. Εφεξής, ο άνθρωπος ζει υπό την καθοδήγηση του λόγου, ποιμαίνεται και εφοδιάζεται από τον λόγο. Ζει στον κόσμο του λόγου, ζει μέσα στο ανάθεμα και τις ευλογίες του λόγου του Θεού και υπάρχουν ακόμα περισσότεροι άνθρωποι που ζουν υπό την κρίση και την παιδείωση του λόγου. Αυτός ο λόγος και αυτό το έργο είναι όλα χάριν της σωτηρίας του ανθρώπου, την επίτευξη του θελήματος του Θεού και την αλλαγή της αρχικής εμφάνισης του κόσμου της παλαιάς δημιουργίας. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο με τον λόγο, οδηγεί τους ανθρώπους σε όλο το σύμπαν με τον λόγο, κατακτά και τους σώζει με τον λόγο. Εν τέλει, θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να θέσει τέλος σε ολόκληρο τον παλαιό κόσμο. Μόνο τότε θα ολοκληρωθεί πλήρως το σχέδιο διαχείρισης. Καθ' όλη τη διάρκεια της Εποχής της Βασιλείας, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να επιτελέσει το έργο Του και να επιτύχει τα αποτελέσματα του έργου Του. Δεν κάνει τερατουργίες ούτε κάνει θαύματα. Απλώς επιτελεί το έργο Του μέσω του λόγου. Εξαιτίας του λόγου, ο άνθρωπος τρέφεται και εφοδιάζεται. Εξαιτίας του λόγου, ο άνθρωπος κερδίζει τη γνώση και την αληθινή εμπειρία. Κατά την Εποχή του Λόγου, ο άνθρωπος έχει λάβει εξαιρετικές ευλογίες. Δεν υποφέρει από σωματικούς πόνους και απλώς απολαμβάνει την πλούσια παροχή των λόγων του Θεού· χωρίς να χρειάζεται να πάει να αναζητήσει στα τυφλά ή να ταξιδέψει στα τυφλά, από τη βολή του, βλέπει την εμφάνιση του Θεού, Τον ακούει να μιλάει με το ίδιο Του το στόμα, λαμβάνει ό,τι Αυτός παρέχει, και Τον παρακολουθεί προσωπικά να κάνει το έργο Του. Ο άνθρωπος στο παρελθόν δεν ήταν σε θέση να τα απολαύσει αυτά, και δεν θα μπορούσε ποτέ να λάβει αυτές τις ευλογίες.

Ο Θεός είναι αποφασισμένος να ολοκληρώσει τον άνθρωπο. Από όποια άποψη και αν μιλάει, είναι εξ ολοκλήρου χάριν της τελείωσης αυτών των ανθρώπων. Ο λόγος που εκφράζεται από την οπτική γωνία του Πνεύματος είναι δύσκολο να γίνει κατανοητός από τον άνθρωπο, και ο άνθρωπος αδυνατεί να βρει ένα μονοπάτι προς την πράξη, επειδή ο άνθρωπος έχει περιορισμένη δεκτική ικανότητα. Το έργο του Θεού επιτυγχάνει διαφορετικά αποτελέσματα, και κάθε βήμα του έργου περιέχει τον σκοπό Του. Επιπλέον, πρέπει να μιλήσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες για την τελείωση του ανθρώπου. Αν εξέφραζε τη

φωνή Του μόνο από την οπτική γωνία του Πνεύματος, αυτό το στάδιο του έργου του Θεού δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί. Από τον τόνο της φωνής Του, μπορείς να δεις ότι είναι αποφασισμένος να ολοκληρώσει αυτή την ομάδα ανθρώπων. Ως άνθρωπος που επιθυμεί να τελειωθεί από τον Θεό, ποιο είναι το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνεις; Πρέπει πρώτα να γνωρίσεις το έργο του Θεού. Τώρα νέοι μέθοδοι έχουν εισαχθεί στο έργο του Θεού και η εποχή έχει αλλάξει, ο τρόπος με τον οποίο εργάζεται ο Θεός έχει επίσης αλλάξει, και ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός μιλά είναι κι αυτός διαφορετικός. Επί του παρόντος, δεν έχει αλλάξει μόνο η μέθοδος του έργου Του, αλλά και η εποχή. Τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας. Είναι, επίσης, η εποχή της αγάπης για τον Θεό. Είναι μια πρόγευση της Εποχής της Χιλιετούς Βασιλείας —η οποία είναι και η Εποχή του Λόγου δηλαδή, στην οποία ο Θεός χρησιμοποιεί πολλά μέσα ομιλίας για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και μιλά από διαφορετικές προοπτικές για να εφοδιάζει τον άνθρωπο. Μόλις ξεκινήσει η Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, ο Θεός θα αρχίσει να χρησιμοποιεί τον λόγο με σκοπό την τελείωση του ανθρώπου, επιτρέποντας στον άνθρωπο να εισέλθει στην πραγματικότητα της ζωής και να οδηγήσει τον άνθρωπο στον σωστό δρόμο. Ο άνθρωπος έχει βιώσει τόσα πολλά στάδια του έργου Του και έχει δει ότι το έργο του Θεού δεν παραμένει αμετάβλητο. Αντιθέτως, εξελίσσεται και εμβαθύνει συνεχώς. Αφότου οι άνθρωποι το έχουν βιώσει για τόσο καιρό, το έργο έχει μεταστραφεί επανειλημμένα, αλλάζοντας ξανά και ξανά. Όσο κι αν αλλάζει, ωστόσο, δεν αποκλίνει ποτέ από τον στόχο του Θεού να φέρει σωτηρία στην ανθρωπότητα. Ακόμη και μέσω δέκα χιλιάδων αλλαγών, δεν παρεκκλίνει ποτέ από τον αρχικό σκοπό του. Όπως κι αν αλλάζει η μέθοδος του έργου του Θεού, αυτό το έργο δεν αποκλίνει ποτέ ούτε από την αλήθεια ούτε από τη ζωή. Οι αλλαγές στα μέσα με τα οποία επιτελείται το έργο αφορούν απλώς μια αλλαγή στη μορφή του έργου και της οπτικής γωνίας της έκφρασης, όχι αλλαγή στον κεντρικό στόχο του έργου Του. Αλλαγές στον τόνο της φωνής και των μέσων του έργου πραγματοποιούνται για την επίτευξη ενός αποτελέσματος. Αλλαγή στον τόνο της φωνής δεν σημαίνει αλλαγή του σκοπού ή της θεμελιώδους αρχής του έργου. Η ουσία του ανθρώπου που πιστεύει στον Θεό είναι να αναζητήσει τη ζωή. Αν πιστεύεις στον Θεό, αλλά δεν αναζητάς τη ζωή ή δεν επιδιώκεις την αλήθεια ή τη γνώση του Θεού, τότε δεν υπάρχει πίστη στον Θεό! Είναι ρεαλιστικό να προσπαθείς ακόμα να εισέλθεις στη βασιλεία για να γίνεις βασιλιάς; Μόνο η επίτευξη της αληθινής αγάπης για τον Θεό μέσω της αναζήτησης της ζωής είναι πραγματικότητα. Η επιδίωξη και η πράξη της αλήθειας είναι όλα πραγματικότητα. Βίωσε τον

λόγο του Θεού καθώς αναγιγνώσκεις τον λόγο Του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα συλλάβεις τη γνώση του Θεού μέσω της πραγματικής εμπειρίας. Αυτή είναι πραγματική επιδίωξη.

Τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας. Το αν έχεις εισέλθει σε αυτήν τη νέα εποχή εξαρτάται από το αν έχεις εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, από το εάν ο λόγος Του έχει γίνει η πραγματικότητα της ζωής σου. Ο λόγος του Θεού γίνεται γνωστός σε όλους, έτσι ώστε, τελικά, όλοι οι άνθρωποι να ζήσουν στον κόσμο του λόγου, και ο λόγος του Θεού να δια φωτίσει και να φωτίσει κάθε άνθρωπο εσωτερικά. Αν κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου είσαι βιαστικός και απρόσεκτος καθώς αναγιγνώσκεις τον λόγο του Θεού, και δεν ενδιαφέρεσαι καθόλου για τον λόγο Του, αυτό δείχνει ότι η κατάστασή σου δεν είναι σωστή. Αν αδυνατείς να εισέλθεις στην Εποχή του Λόγου, τότε το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται εντός σου. Αν έχεις εισέλθει σε αυτήν την εποχή, Αυτός θα επιτελέσει το έργο Του. Τι μπορείς να κάνεις επί του παρόντος, στην αρχή αυτής της Εποχής του Λόγου, για να κερδίσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Σε αυτήν την εποχή, ο Θεός θα καταστήσει πραγματικότητα μεταξύ σας, ώστε κάθε άνθρωπος να βιώνει τον λόγο του Θεού, να είναι σε θέση να κάνει την αλήθεια πράξη, και να αγαπά τον Θεό με ειλικρίνεια. Όλοι οι άνθρωποι θα χρησιμοποιούν τον λόγο του Θεού ως βάση και πραγματικότητά τους, και θα έχουν καρδιά γεμάτη φόβο Θεού. Επίσης, εάν κάνει πράξη τον λόγο του Θεού, ο άνθρωπος θα μπορεί τότε να κυβερνήσει μαζί με τον Θεό. Αυτό είναι το έργο που θα επιτύχει ο Θεός. Μπορείς να πορευτείς χωρίς να αναγιγνώσκεις τον λόγο του Θεού; Υπάρχουν πολλοί τώρα που αισθάνονται ότι δεν μπορούν να διάγουν ούτε μία ή δύο ημέρες χωρίς να αναγνώσουν τον λόγο του Θεού. Πρέπει να αναγιγνώσκουν τον λόγο Του καθημερινά, κι αν ο χρόνος δεν το επιτρέπει, η ακρόαση του λόγου Του αρκεί. Αυτή είναι η αίσθηση που δίνει το Άγιο Πνεύμα στον άνθρωπο και πώς Αυτός αρχίζει να αγγίζει τον άνθρωπο. Κυβερνά, δηλαδή, τον άνθρωπο μέσω του λόγου, ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Αν νιώθεις σκότος και δίψα μετά από μία μόνο μέρα χωρίς να φας και να πιείς τον λόγο του Θεού και το θεωρείς απαράδεκτο, αυτό δείχνει ότι το Άγιο Πνεύμα σε έχει αγγίξει και δεν έχει απομακρυνθεί από εσένα. Τότε βρίσκεσαι σε αυτό το ρεύμα. Ωστόσο, εάν δεν έχεις αντιληφθεί ή δεν έχεις αισθανθεί δίψα μετά από μια δύο ημέρες χωρίς να φας και να πιείς τον λόγο του Θεού και δεν αισθάνεσαι συγκινημένος, αυτό δείχνει ότι το Άγιο Πνεύμα έχει απομακρυνθεί από εσένα. Αυτό σημαίνει, συνεπώς, ότι η κατάσταση εντός σου δεν είναι

σωστή. Δεν έχεις εισέλθει στην Εποχή του Λόγου και έχεις μείνει πίσω. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να κυβερνήσει τον άνθρωπο. Αισθάνεσαι καλά αν τρως και πίνεις τον λόγο του Θεού και εάν όχι, δεν υπάρχει οδός να ακολουθήσεις. Ο λόγος του Θεού γίνεται το φαγητό του ανθρώπου και η κινητήρια δύναμή του. Η Βίβλος αναφέρει ότι «Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού». Αυτό είναι το έργο που ο Θεός θα ολοκληρώσει την σήμερον ημέρα. Θα πραγματώσει αυτή την αλήθεια μέσα σας. Γιατί ο άνθρωπος στο παρελθόν μπορούσε να διάγει πολλές ημέρες χωρίς να αναγιγνώσκει τον λόγο του Θεού, αλλά συνέχιζε να τρώει και να εργάζεται; Και γιατί δεν συμβαίνει αυτό τώρα; Σε αυτήν την εποχή, ο Θεός χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο τον λόγο για να κυβερνήσει τοις πάσι. Μέσω του λόγου του Θεού, ο άνθρωπος κρίνεται και τελειώνεται, και τελικά μεταφέρεται στη βασιλεία. Μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να εφοδιάσει τη ζωή του ανθρώπου και μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να παράσχει στον άνθρωπο το φως και την οδό της πράξης, ιδιαίτερα στην Εποχή της Βασιλείας. Εφόσον τρως και πίνεις καθημερινά τον λόγο Του και δεν εγκαταλείπεις την πραγματικότητα του λόγου του Θεού, ο Θεός θα μπορέσει να σε οδηγήσει στην τελείωσή.

Δεν μπορεί να βιάζεται κανείς να επιτύχει τον στόχο του όταν αναζητά τη ζωή. Η εξέλιξη στη ζωή δεν συντελείται μέσα σε μία ή δύο ημέρες. Το έργο του Θεού είναι κανονικό και πρακτικό, και πρέπει να διέλθει από την απαραίτητη διαδικασία. Ο ενσαρκωμένος Ιησούς χρειάστηκε τριάντα τρία και μισό έτη για να ολοκληρώσει το έργο Του της σταύρωσης —πόσο απαιτείται για να εξαγνιστεί ο άνθρωπος και να μεταμορφωθεί η ζωή του, ένα έργο μεγίστης δυσκολίας; Επίσης, δεν είναι εύκολο να δημιουργηθεί ένας κανονικός άνθρωπος που να φανερώνει τον Θεό. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους ανθρώπους που γεννήθηκαν στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Είναι χαμηλού επιπέδου και χρειάζονται μια μακρά περίοδο λόγου και έργου του Θεού. Επομένως, μην βιάζεσαι να δεις αποτελέσματα. Πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού ενεργά και να καταβάλεις μεγαλύτερη προσπάθεια επί του λόγου του Θεού. Αφού διαβάσεις τον λόγο Του, πρέπει να είσαι σε θέση να τον κάνεις πράξη στην πραγματικότητα, και με τον λόγο του Θεού, αποκτάς στη συνέχεια γνώση, διορατικότητα, ευθυκρισία και σοφία. Μέσω αυτού, θα αλλάξεις χωρίς να το συνειδητοποιήσεις. Αν είσαι σε θέση να δεχτείς ως αρχές σου τη βρώση και την πόση του λόγου του Θεού, την ανάγνωση του λόγου Του, τη γνώση του, τη βίωση και την πράξη του, θα

εξελιχθείς χωρίς να το συνειδητοποιήσεις. Κάποιοι λένε ότι δεν είναι σε θέση να κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού ακόμη και μετά την ανάγνωση του! Γιατί βιάζεσαι; Όταν φτάσεις σε ένα συγκεκριμένο ανάστημα, θα είσαι σε θέση να κάνεις τον λόγο Του πράξη. Θα έλεγε ένα παιδί τεσσάρων ή πέντε ετών ότι δεν μπορεί να στηρίξει ή να τιμήσει τους γονείς του; Πρέπει να γνωρίζεις τώρα ποιο είναι το ανάστημά σου, να κάνεις πράξη ό,τι μπορείς, και να μη διαταράσσεις τη διαχείριση του Θεού. Απλώς τρώγε και πίνε τον λόγο του Θεού και συνέχισε να προχωράς, εφάρμοσέ το αυτό ως θεμελιώδη αρχή σου. Μην ανησυχείς ακόμα για το αν ο Θεός μπορεί να σε ολοκληρώσει. Μην το εξετάζεις αυτό ακόμα. Απλώς τρώγε και πίνε τον λόγο του Θεού όποτε τον συναντάς, και είναι βέβαιο ότι ο Θεός θα μπορέσει να σε ολοκληρώσει. Ωστόσο, υπάρχει μια θεμελιώδης αρχή, σύμφωνα με την οποία πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο Του. Μην το πράττεις αβλεπεί, αλλά, από τη μια πλευρά, αναζήτα τον λόγο που πρέπει να γνωρίσεις, δηλαδή αυτόν που σχετίζεται με το όραμα, κι από την άλλη, αναζήτα αυτό το οποίο πρέπει να κάνεις αληθινή πράξη, δηλαδή αυτό στο οποίο πρέπει να εισέλθεις. Η μία πτυχή αφορά τη γνώση, και η άλλη αφορά την είσοδο. Μόλις ανακαλύψεις και τα δύο, δηλαδή, όταν συλλάβεις τι πρέπει να γνωρίζεις και τι να κάνεις πράξη, θα γνωρίζεις πώς να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού.

Η θεμελιώδης αρχή σύμφωνα με την οποία μιλάς, είναι να προχωράς μπροστά και να μιλάς για τον λόγο του Θεού. Όταν συναθροίζεστε, πρέπει να συναναστρέφεστε σχετικά με τον λόγο του Θεού και να τον χρησιμοποιείτε ως το θέμα της συζήτησής σας. Μιλήστε για το τι γνωρίζετε γύρω από τον λόγο του Θεού, πώς εσείς κάνετε τον λόγο Του πράξη και πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Αν συναναστρέφεσαι σχετικά με τον λόγο του Θεού, το Άγιο Πνεύμα θα σε φωτίσει. Ο άνθρωπος πρέπει επίσης να συνεργάζεται, προκειμένου ο κόσμος αυτός να γίνει κόσμος του λόγου του Θεού. Αν δεν εισέλθεις σε αυτό, ο Θεός δεν μπορεί να επιτελέσει το έργο Του. Εάν δεν μιλάς για τον λόγο Του, δεν μπορεί να σε φωτίσει. Όποτε έχεις ελεύθερο χρόνο, μίλα για τον λόγο του Θεού. Μην μιλάς άσκοπα! Άφησε τη ζωή σου να γεμίσει με τον λόγο του Θεού. Τότε θα είσαι ευσεβής πιστός. Ακόμα κι αν η συναναστροφή σου είναι επιφανειακή, δεν πειράζει. Χωρίς την επιφάνεια, δεν θα υπήρχε βάθος. Υπάρχει μια διαδικασία στην οποία πρέπει κάποιος να υποβληθεί. Μέσω της άσκησής σου, αποκτάς γνώση όσον αφορά την φώτισή σου από το Άγιο Πνεύμα, και πώς να τρως και να πίνεις αποτελεσματικά τον λόγο του Θεού. Μετά από μια περίοδο τέτοιας εξερεύνησης, θα εισέλθεις

στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Μόνο αν είσαι αποφασισμένος να συνεργαστείς, θα λάβεις το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Υπάρχουν δύο πτυχές της αρχής περί της βρώσης και της πόσης του λόγου του Θεού: Η μία σχετίζεται με τη γνώση, και η άλλη με την είσοδο. Ποιον λόγο θα πρέπει να γνωρίσεις; Θα πρέπει να γνωρίσεις τον λόγο που σχετίζεται με το όραμα (όπως αυτόν που σχετίζεται με το σε ποια εποχή έχει εισέλθει τώρα το έργο του Θεού, τι θέλει να επιτύχει ο Θεός επί του παρόντος, τι είναι ενσάρκωση, και ούτω καθεξής. Όλα αυτά σχετίζονται με το όραμα). Ποια είναι η οδός, στην οποία θα πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος; Αυτό αναφέρεται στον λόγο του Θεού, στον οποίο ο άνθρωπος θα πρέπει να εισέλθει και να κάνει πράξη. Αυτές είναι οι δύο πτυχές της βρώσης και της πόσης του λόγου του Θεού. Εφεξής, τρώγε και πίνε τον λόγο του Θεού κατ' αυτόν τον τρόπο. Αν κατανοείς σαφώς τον λόγο που αφορά το όραμα, τότε δεν χρειάζεται να συνεχίζεις να διαβάζεις συνεχώς. Πρωταρχική σημασία έχει να τρως και να πίνεις περισσότερο λόγο όσον αφορά την είσοδο, όπως πώς να στρέψεις την καρδιά σου προς τον Θεό, πώς να γαληνέψεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού, και πώς να απαρνηθείς τη σάρκα. Αυτό πρέπει να κάνεις πράξη. Εάν δεν γνωρίζεις πώς να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού, δεν είναι δυνατή η επίτευξη πραγματικής συναναστροφής. Μόλις γνωρίσεις πώς να τρως και να πίνεις τον λόγο Του, και έχεις πιάσει τι είναι σημαντικό, η συναναστροφή θα γίνει ελεύθερα. Όποια και αν είναι τα ζητήματα που τίθενται, μπορείς να τα συναναστροφή και να συλλαμβάνεις την πραγματικότητα. Συναναστρεφόμενος σχετικά με τον λόγο του Θεού χωρίς πραγματικότητα σημαίνει ότι αδυνατείς να συλλάβεις τι είναι σημαντικό, και αυτό δείχνει ότι δεν γνωρίζεις πώς να τρως και να πίνεις τον λόγο Του. Κάποιοι αισθάνονται κούραση όταν αναγιγνώσκουν τον λόγο του Θεού. Αυτή η κατάσταση δεν είναι φυσιολογική. Πράγματι, το φυσιολογικό είναι να μην κουράζεσαι ποτέ να αναγιγνώσκεις τον λόγο του Θεού, να διψάς συνεχώς γι' αυτόν και πάντα να σκέφτεσαι ότι ο λόγος του Θεού είναι καλός. Έτσι τρώει και πίνει τον λόγο του Θεού κάποιος που έχει πραγματικά εισέλθει. Όταν αισθάνεσαι ότι ο λόγος του Θεού είναι αληθινά πρακτικός και είναι ακριβώς αυτός, στον οποίο πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος, όταν αισθάνεσαι ότι ο λόγος Του είναι πολύ χρήσιμος και ωφέλιμος για τον άνθρωπο και ότι εφοδιάζει την ανθρώπινη ζωή, αυτό το συναίσθημα το λαμβάνεις από το Άγιο Πνεύμα, γιατί άγγιξε την υπάρξή σου το Άγιο Πνεύμα. Αυτό αποδεικνύει ότι το Άγιο Πνεύμα εργάζεται εντός σου, και ότι ο Θεός δεν έχει στραφεί μακριά σου. Όταν διαπιστώνουν

ότι ο Θεός μιλάει συνεχώς, κάποιοι κουράζονται από τον λόγο Του και πιστεύουν ότι δεν έχει σημασία το να αναγνώσουν τον λόγο Του. Αυτή η κατάσταση δεν είναι φυσιολογική. Οι καρδιές τους δεν διψούν να εισέλθουν στην πραγματικότητα, και αυτοί οι άνθρωποι ούτε διψούν ούτε θεωρούν σημαντική την τελείωσή τους. Όποτε διαπιστώνεις ότι δεν διψάς για τον λόγο του Θεού, είναι ένδειξη ότι η κατάστασή σου δεν είναι φυσιολογική. Στο παρελθόν, το αν ο Θεός στράφηκε μακριά σου καθορίστηκε από το εάν είχες γαλήνη εντός σου και βίωνες την απόλαυση. Τώρα, το βασικό είναι αν διψάς για τον λόγο του Θεού, εάν ο λόγος Του είναι η πραγματικότητά σου, εάν είσαι πιστός και αν είσαι σε θέση να πράξεις ό,τι μπορείς για τον Θεό. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος κρίνεται από την πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Ο Θεός απευθύνει τον λόγο Του σε όλους τους ανθρώπους. Εάν είσαι διατεθειμένος να τον αναγνώσεις, θα σε δια φωτίσει, αλλά εάν δεν είσαι, δεν θα το πράξει. Ο Θεός δια φωτίζει όσους πεινούν και διψούν για τη δικαιοσύνη, και όσους Τον αναζητούν. Κάποιοι λένε ότι ο Θεός δεν τους δια φωτίσε, ακόμη κι αφού ανάγνωσαν τον λόγο Του. Πώς αναγνώστηκε ο λόγος; Αν αναγνώσεις τον λόγο Του σαν να θαυμάζεις λουλούδια ενώ καλπάζεις πάνω σε άλογο και δεν δίνεις σημασία στην πραγματικότητα, πώς να σε δια φωτίσει ο Θεός; Πώς θα μπορούσε κάποιος που δεν λατρεύει τον Λόγο του Θεού να τελειωθεί από Αυτόν; Εάν δεν λατρεύεις τον λόγο του Θεού, τότε δεν θα κατέχεις ούτε την αλήθεια ούτε την πραγματικότητα. Αν λατρεύεις τον λόγο Του, τότε θα είσαι σε θέση να κάνεις την αλήθεια πράξη. Τότε θα κατέχεις την πραγματικότητα. Συνεπώς, πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, είτε είσαι απασχολημένος είτε όχι, είτε οι συνθήκες είναι δυσμενείς ή όχι, και είτε δοκιμάζεσαι ή όχι. Εν γένει, ο λόγος του Θεού είναι η βάση της ύπαρξης του ανθρώπου. Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί από τον λόγο Του, αλλά πρέπει να τρώει τον λόγο Του σαν να τρώει τα τρία γεύματα της ημέρας. Θα μπορούσε τόσο εύκολα ο Θεός να κερδίσει κάποιον και να τον οδηγήσει στην τελείωση; Είτε κατανοείς είτε όχι επί του παρόντος, είτε γνωρίζεις το έργο του Θεού, πρέπει να τρως και να πίνεις περισσότερο από τον λόγο του Θεού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα εισέλθεις ενεργητικά. Αφού αναγνώσεις τον λόγο του Θεού, βιάσου να κάνεις πράξη σε ό,τι μπορείς να εισέλθεις, και άφησε κατά μέρος για λίγο ό,τι δεν μπορείς. Ίσως αδυνατείς να κατανοήσεις ένα μεγάλο μέρος του λόγου του Θεού στην αρχή, αλλά μετά από δύο ή τρεις μήνες, ίσως κι έναν χρόνο, θα μπορέσεις. Πώς είναι δυνατόν αυτό; Επειδή ο Θεός δεν μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση σε μία ή δύο ημέρες. Τις περισσότερες φορές, όταν αναγιγνώσκεις τον λόγο Του, μπορεί να μην τον

κατανοείς επί του παρόντος. Σε αυτό το σημείο, μπορεί να φαίνεται σαν ένα απλό κείμενο. Μόνο μετά από μια περίοδο εμπειρίας θα είσαι σε θέση να κατανοήσεις. Ο Θεός έχει εκφράσει πολλά, οπότε θα πρέπει να καταβάλεις κάθε προσπάθεια να τρως και να πίνεις τον λόγο Του. Χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, θα καταφέρεις να κατανοήσεις και το Άγιο Πνεύμα θα σε δια φωτίσει. Το Άγιο Πνεύμα δια φωτίζει τον άνθρωπο, συχνά χωρίς να το συνειδητοποιήσει ο άνθρωπος. Αυτός σε δια φωτίζει και σε καθοδηγεί όταν διψάς και αναζητάς. Η θεμελιώδης αρχή, σύμφωνα με την οποία εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, επικεντρώνεται στον λόγο του Θεού, τον οποίο τρως και πίνεις. Όλοι όσοι δεν δίνουν σημασία στον λόγο του Θεού και επιδεικνύουν συνεχώς άλλη στάση απέναντι στον λόγο Του, η οποία χαρακτηρίζεται από επιπολαιότητα και την πεποίθηση ότι δεν έχει σημασία το αν αναγιγνώσκουν τον λόγο Του ή όχι, είναι όσοι δεν κατέχουν την πραγματικότητα. Ούτε το έργο του Αγίου Πνεύματος ούτε η διαφώτιση από Αυτόν φαίνεται σε αυτούς. Αυτοί οι άνθρωποι απλώς χασομερούν και είναι απατεώνες χωρίς αληθινά προσόντα, όπως ο κ. Νανγκό της παραβολής.^[α]

Αν ο λόγος του Θεού δεν είναι η πραγματικότητά σου, δεν έχεις πραγματικό ανάστημα. Όταν έρθει η ώρα να δοκιμαστείς, η πτώση σου θα είναι σίγουρη, και τότε θα φανεί το πραγματικό σου ανάστημα. Αλλά εκείνη τη στιγμή, όσοι επιδιώκουν συστηματικά να εισέλθουν στην πραγματικότητα, θα κατανοήσουν τον σκοπό του έργου του Θεού. Εκείνος που κατέχει συνείδηση και διψά για τον Θεό, πρέπει να προβεί σε πράξεις για να ανταποδώσει στον Θεό την αγάπη Του. Όσοι δεν κατέχουν την πραγματικότητα, δεν μπορούν να παραμείνουν ακλόνητοι ούτε ενόψει ασήμαντων ζητημάτων. Υπάρχει απλώς μια διαφορά μεταξύ όσων διαθέτουν πραγματικό ανάστημα και όσων δεν έχουν. Γιατί, ενώ και οι δύο τρώνε και πίνουν τον λόγο του Θεού, κάποιοι είναι σε θέση να παραμείνουν ακλόνητοι σε μια δοκιμασία, ενώ άλλοι τρέπονται σε φυγή; Η προφανής διαφορά είναι ότι στερούνται πραγματικού αναστήματος. Δεν κατέχουν τον λόγο του Θεού ως την πραγματικότητά τους, και ο λόγος Του δεν έχει ριζώσει μέσα τους. Μόλις δοκιμαστούν, φτάνουν στο τέλος της διαδρομής τους. Γιατί, λοιπόν, κάποιοι είναι σε θέση να παραμένουν ακλόνητοι εν μέσω δοκιμασιών; Αυτό συμβαίνει, επειδή κατανοούν την αλήθεια και έχουν ένα όραμα, και κατανοούν το θέλημα του Θεού και τις απαιτήσεις Του, οπότε είναι σε θέση να παραμείνουν ακλόνητοι εν μέσω δοκιμασιών. Αυτό είναι το πραγματικό ανάστημα, και αυτή είναι και η

ζωή. Κάποιοι ενδεχομένως αναγινώσκουν τον λόγο του Θεού, αλλά στη συνέχεια δεν τον κάνουν ποτέ πράξη ή δεν τον αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα. Όσοι δεν επιδεικνύουν σοβαρότητα, δεν θεωρούν σημαντική την πράξη. Όσοι δεν κατέχουν τον λόγο του Θεού ως την πραγματικότητα τους, είναι όσοι δεν διαθέτουν πραγματικό ανάστημα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να παραμείνουν ακλόνητοι στις δοκιμασίες.

Μόλις βγαίνει ο λόγος του Θεού, θα πρέπει να τον λαμβάνεις αμέσως και να τον τρως και να τον πίνεις. Ανεξάρτητα από το πόσα κατανοείς, η άποψη στην οποία θα πρέπει να μένεις σταθερός είναι να τρως, να πίνεις, να γνωρίζεις και να κάνεις πράξη τον λόγο Του. Αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να είσαι σε θέση να κάνεις. Δεν πειράζει το πόσο μπορεί να μεγαλώσει το ανάστημά σου. Απλά επικεντρώσου στο να τρως και να πίνεις τον λόγο Του. Έτσι θα πρέπει να συνεργάζεται ο άνθρωπος. Η πνευματική σου ζωή συνίσταται κυρίως στο να εισέλθεις στην πραγματικότητα, όπου τρως και πίνεις τον λόγο του Θεού και τον κάνεις πράξη. Μην επικεντρώνεσαι σε τίποτα άλλο. Οι εκκλησιαστικοί ηγέτες θα πρέπει να είναι σε θέση να οδηγήσουν όλους τους αδελφούς και τις αδελφές στο να μάθουν πώς να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού. Αυτή είναι η ευθύνη όλων των εκκλησιαστικών ηγετών. Ανεξαρτήτως από το αν είναι νέοι ή ηλικιωμένοι, όλοι πρέπει να θεωρούν τη βρώση και την πόση του λόγου του Θεού σημαντική, και να φυλάσσουν τον λόγο Του στην καρδιά τους. Είσοδος σε αυτήν την πραγματικότητα σημαίνει είσοδος στην Εποχή της Βασιλείας. Σήμερα, οι περισσότεροι αισθάνονται ότι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού, και ανεξαρτήτως χρόνου, θεωρούν ότι ο λόγος Του είναι καινοφανής. Τότε ο άνθρωπος αρχίζει να πορεύεται στον σωστό δρόμο. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να εργάζεται και να εφοδιάζει τον άνθρωπο. Όταν όλοι λαχταρούν και διψούν για τον λόγο του Θεού, θα εισέλθουν στον κόσμο του λόγου Του.

Ο Θεός έχει πει πολλά. Πόσα από αυτά γνωρίζεις; Σε πόσα έχεις εισέλθει; Εάν κάποιος εκκλησιαστικός ηγέτης δεν έχει οδηγήσει τους αδελφούς και τις αδελφές στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, έχει αμελήσει το καθήκον του και δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του! Είτε η κατανόησή σου είναι βαθιά είτε επιφανειακή, ανεξάρτητα από τον βαθμό της κατανόησής σου, πρέπει να ξέρεις πώς να τρως και να πίνεις τα λόγια Του, πρέπει να δίνεις μεγάλη προσοχή στα λόγια Του, και να κατανοείς τη σημασία και την αναγκαιότητα της βρώσης και της πόσης τους. Ο Θεός έχει πει πάρα πολλά. Εάν δεν τρως και

δεν πίνεις τον λόγο Του, ούτε αναζητάς ή κάνεις τον λόγο Του πράξη, δεν μπορείς να θεωρείσαι ότι πιστεύεις στον Θεό. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο Του, να βιώνεις τον λόγο Του και να κάνεις πράξη τον λόγο Του. Μόνο αυτή είναι η πίστη στον Θεό! Εάν λες ότι πιστεύεις στον Θεό με το στόμα σου, αλλά είσαι ανίκανος να κάνεις πράξη οποιονδήποτε λόγο Του ή να παράγεις κάποια πραγματικότητα, αυτό δεν σημαίνει πίστη στον Θεό. Αυτό σημαίνει «η αναζήτηση άρτου για την ικανοποίηση της πείνας». Αν μιλάς μόνο για ασήμαντη μαρτυρία, άχρηστα ζητήματα και επιφανειακά θέματα και δεν κατέχεις ούτε το παραμικρό ίχνος πραγματικότητας, αυτό δεν συνιστά πίστη στον Θεό και δεν έχεις κατανοήσει τον σωστό τρόπο που πρέπει να πιστεύεις στον Θεό. Γιατί πρέπει να τρως και να πίνεις περισσότερο από τον λόγο του Θεού; Θεωρείται άραγε πίστη αν δεν τρως και δεν πίνεις τον λόγο Του και αναζητάς μόνο να ανέλθεις στον ουρανό; Ποιο είναι το πρώτο βήμα κάποιου που πιστεύει στον Θεό; Με ποιο μονοπάτι επιτυγχάνει ο Θεός την τελείωση του ανθρώπου; Μπορείς να τελειωθείς χωρίς να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού; Μπορείς να θεωρείσαι άνθρωπος της βασιλείας χωρίς να είναι ο λόγος του Θεού η πραγματικότητά σου; Τι ακριβώς είναι η πίστη στον Θεό; Όσοι πιστεύουν στον Θεό, θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον μια καλή συμπεριφορά εξωτερικά, και είναι εξαιρετικά σημαντικό να κατέχουν τον λόγο του Θεού. Ό,τι και να συμβεί, δεν μπορείς ποτέ να απομακρυνθείς από τον λόγο Του. Η γνώση σου για τον Θεό και η εκπλήρωση του θελήματός Του επιτυγχάνονται μέσω του λόγου Του. Στο μέλλον, κάθε έθνος, δόγμα, θρησκεία και τομέας θα κατακτηθεί μέσω του λόγου. Ο Θεός θα μιλήσει άμεσα, και όλοι οι άνθρωποι θα κρατήσουν τον λόγο του Θεού στα χέρια τους. Μέσω αυτού, θα τελειωθούν οι άνθρωποι. Ο λόγος του Θεού διεισδύει παντού: Οι άνθρωποι μιλάνε για τον λόγο του Θεού και κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού, ενώ φυλάσσουν και μέσα τους τον λόγο του Θεού. Τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, είναι διαποτισμένοι με τον λόγο του Θεού, και έτσι φτάνουν στην τελείωση. Όσοι εκπληρώνουν το θέλημα του Θεού και μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία Του, είναι όσοι έχουν τον λόγο του Θεού ως πραγματικότητα.

Η είσοδος στην Εποχή του Λόγου, δηλαδή στην Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, είναι το έργο που ολοκληρώνεται επί του παρόντος. Εφεξής, η άσκηση της συναναστροφής σχετικά με τον λόγο του Θεού. Μόνο μέσω της βρώσης και της πόσης, καθώς και της εμπειρίας του λόγου του Θεού θα είσαι σε θέση να βιώσεις τον λόγο του Θεού. Πρέπει να παράγεις κάποια

πρακτική εμπειρία προκειμένου να πείσεις τους άλλους. Αν δεν μπορείς να βιώσεις την πραγματικότητα του λόγου του Θεού, κανείς δεν θα πειστεί! Όλοι εκείνοι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό μπορούν να βιώσουν την πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Αν δεν μπορείς να παράγεις αυτήν την πραγματικότητα και να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό, αυτό δείχνει ότι το Άγιο Πνεύμα δεν έχει εργαστεί μέσα σου κι εσύ δεν έχεις οδηγηθεί στην τελείωση. Αυτή είναι η σπουδαιότητα του λόγου του Θεού. Η καρδιά σου διψά για τον λόγο του Θεού; Όσοι διψούν για τον λόγο του Θεού, διψούν για την αλήθεια, και μόνο αυτοί οι άνθρωποι είναι ευλογημένοι από τον Θεό. Στο μέλλον, υπάρχουν πολύ περισσότερα, τα οποία ο Θεός θα εκφράσει σε όλες τις θρησκείες και σε όλα τα δόγματα. Πρώτα μιλά και εκφράζει τη φωνή Του ανάμεσά σας και σας καθιστά ολοκληρωμένους πριν μιλήσει και εκφράσει τη φωνή Του στα Έθνη και τα κατακτήσει. Μέσω του λόγου, όλοι θα πειστούν ειλικρινά και απόλυτα. Μέσω του λόγου του Θεού και των αποκαλύψεών Του, η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου έχει συρρικνωθεί. Όλοι έχουν την εμφάνιση του ανθρώπου και η επαναστατική διάθεση του ανθρώπου έχει επίσης μειωθεί. Ο λόγος εργάζεται επί του ανθρώπου με εξουσία και κατακτά τον άνθρωπο εντός του φωτός του Θεού. Το έργο που θα επιτελέσει ο Θεός στην παρούσα εποχή, καθώς και τα σημεία καμψής του έργου Του, βρίσκονται εντός του λόγου Του. Αν δεν αναγνώσεις τον λόγο Του, δεν θα κατανοήσεις τίποτα. Μέσω της δικής σου βρώσης και πόσης του λόγου Του, την κοινωνία με τους αδελφούς και τις αδελφές και τις πραγματικές εμπειρίες σου, η γνώση σου για τον λόγο του Θεού θα καταστεί πλήρης. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορείς αληθινά να τον βιώσεις στην πραγματικότητα.

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «της παραβολής».

Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού

Ο Θεός εκφέρει τα λόγια Του και επιτελεί το έργο Του σύμφωνα με διαφορετικές εποχές, και σε διαφορετικές εποχές εκφέρει διαφορετικά λόγια. Ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες, ούτε επαναλαμβάνει το ίδιο έργο, ούτε νιώθει νοσταλγία για τα πράγματα του

παρελθόντος· είναι ένας Θεός που είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός, και εκφέρει νέα λόγια καθημερινά. Εσύ θα πρέπει να συμμορφώνεσαι με αυτά που θα πρέπει να τηρούνται σήμερα —αυτή είναι η ευθύνη και το καθήκον του ανθρώπου. Είναι ζωτικής σημασίας η άσκηση να επικεντρώνεται γύρω από το φως και τα λόγια του Θεού στη σημερινή εποχή. Ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες και είναι σε θέση να μιλά από πολλές διαφορετικές σκοπιές για να καθιστά σαφείς τη σοφία και την παντοδυναμία Του. Δεν έχει σημασία αν μιλά από την οπτική γωνία του Πνεύματος ή του ανθρώπου ή αν μιλά στο τρίτο πρόσωπο —ο Θεός είναι πάντα ο Θεός, κι εσύ δεν μπορείς να λες ότι δεν είναι ο Θεός επειδή μιλά από την οπτική του ανθρώπου. Σε κάποιους ανθρώπους έχουν προκύψει αντιλήψεις ως αποτέλεσμα των διαφορετικών οπτικών από τις οποίες μιλά ο Θεός. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία γνώση του Θεού και καμία γνώση του έργου Του. Αν ο Θεός μιλούσε πάντα από μια συγκεκριμένη οπτική γωνία, δεν θα καθόριζε ο άνθρωπος κανόνες για τον Θεό; Θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει στον άνθρωπο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο; Απ' όποια οπτική γωνία κι αν μιλά ο Θεός, έχει τους στόχους Του γι' αυτό. Αν ο Θεός μιλούσε πάντα από την οπτική γωνία του Πνεύματος, θα μπορούσες να έρθεις σε επαφή μαζί Του; Έτσι, μερικές φορές μιλάει στο τρίτο πρόσωπο για να σου παράσχει τα λόγια Του και να σε οδηγήσει στην πραγματικότητα. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι κατάλληλα. Εν ολίγοις, όλα γίνονται από τον Θεό, κι εσύ δεν θα πρέπει να αμφιβάλλεις γι' αυτό. Εκείνος είναι ο Θεός· κι έτσι, απ' όποια οπτική κι αν μιλά, θα είναι πάντα ο Θεός. Πρόκειται για μια αμετάβλητη αλήθεια. Όπως κι αν εργάζεται, εξακολουθεί να είναι ο Θεός, και η ουσία Του δεν θα αλλάξει! Ο Πέτρος αγαπούσε πολύ τον Θεό και ήταν ένας άνθρωπος τον οποίο επιθυμούσε η καρδιά του Θεού, αλλά ο Θεός δεν τον μαρτύρησε ως τον Κύριο ή τον Χριστό, γιατί η ουσία ενός όντος είναι αυτή που είναι και δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ. Στο έργο Του, ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες, αλλά χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους για να κάνει το έργο Του αποτελεσματικό και να εμπλουτίσει τη γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν. Κάθε μέθοδος εργασίας Του βοηθά τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει και αποσκοπεί στην τελείωση του ανθρώπου. Όποια μέθοδο εργασίας κι αν χρησιμοποιεί, η καθεμιά τους αποσκοπεί στην ανάπτυξη και την τελείωση του ανθρώπου. Παρόλο που μια από τις μεθόδους εργασίας Του μπορεί να διήρκεσε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτό γίνεται για να ενισχυθεί η πίστη του ανθρώπου σ' Αυτόν. Συνεπώς, δεν θα πρέπει να έχετε αμφιβολίες μέσα σας. Αυτά είναι όλα τα στάδια του έργου του Θεού και πρέπει να τα υπακούτε.

Σήμερα γίνεται λόγος για την είσοδο στην πραγματικότητα —όχι για την ανάληψη στον ουρανό ή τη διακυβέρνηση ως βασιλιάδες· το μόνο για το οποίο γίνεται λόγος είναι η επιδίωξη της εισόδου στην πραγματικότητα. Δεν υπάρχει πιο πρακτική επιδίωξη από αυτήν, και το να μιλήσουμε για τη διακυβέρνηση ως βασιλιάδες δεν είναι πρακτικό. Ο άνθρωπος έχει μεγάλη περιέργεια και εξακολουθεί να μετράει το σημερινό έργο του Θεού με βάση τις θρησκευτικές του αντιλήψεις. Έχοντας βιώσει τόσο πολλές από τις μεθόδους εργασίας του Θεού, ο άνθρωπος εξακολουθεί να μη γνωρίζει το έργο του Θεού, εξακολουθεί να αναζητά σημεία και τέρατα, και εξακολουθεί να προσπαθεί να δει εάν έχουν εκπληρωθεί τα λόγια του Θεού. Δεν πρόκειται για τεράστια άγνοια; Χωρίς την εκπλήρωση των λόγων του Θεού, θα εξακολουθούσες να πιστεύεις ότι Αυτός είναι ο Θεός; Σήμερα, πολλοί τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία περιμένουν να δουν σημεία και τέρατα. Λένε ότι αν εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού, τότε Αυτός είναι ο Θεός· αν δεν εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού, τότε δεν είναι ο Θεός. Πιστεύεις, λοιπόν, στον Θεό λόγω της εκπλήρωσης των λόγων Του ή επειδή είναι ο ίδιος ο Θεός; Η άποψη του ανθρώπου για την πίστη στον Θεό πρέπει να διορθωθεί! Όταν βλέπεις ότι τα λόγια του Θεού δεν έχουν εκπληρωθεί, φεύγεις τρέχοντας —συνιστά αυτό πίστη στον Θεό; Όταν πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αφήνεις τα πάντα στο έλεος του Θεού και να υπακούς σε όλο το έργο του Θεού. Ο Θεός εξέφερε τόσο πολλά λόγια στην Παλαιά Διαθήκη —ποια από αυτά είδες να εκπληρώνονται με τα μάτια σου; Μπορείς να πεις ότι ο Ιεχωβά δεν είναι ο αληθινός Θεός επειδή δεν το είδες εσύ; Παρόλο που μπορεί να έχουν εκπληρωθεί πολλά λόγια, ο άνθρωπος είναι ανίκανος να το δει αυτό ξεκάθαρα, διότι ο άνθρωπος δεν έχει την αλήθεια και δεν κατανοεί τίποτα. Ορισμένοι θέλουν να τρέξουν μακριά όταν νιώθουν πως τα λόγια του Θεού δεν έχουν εκπληρωθεί. Δοκίμασέ το. Δες αν μπορείς να τρέξεις μακριά. Και να φύγεις, πάλι θα επιστρέψεις. Ο Θεός σε ελέγχει με τον λόγο Του, και αν αφήσεις την εκκλησία και τον λόγο του Θεού, δεν θα υπάρχει τρόπος να συνεχίσεις να ζεις. Εάν δεν το πιστεύεις, δοκίμασέ το ο ίδιος —νομίζεις ότι μπορείς απλώς να φύγεις; Σε ελέγχει το Πνεύμα του Θεού. Δεν μπορείς να φύγεις. Αυτό είναι ένα διοικητικό διάταγμα του Θεού! Αν μερικοί άνθρωποι θέλουν να το δοκιμάσουν, μπορούν! Δες ότι αυτός ο άνθρωπος δεν είναι ο Θεός, οπότε διάπραξε μια αμαρτία εναντίον Του και δες τι θα κάνει. Είναι πιθανό η σάρκα σου να μην πεθάνει και να εξακολουθείς να είσαι σε θέση να τρως και να ντύνεσαι, αλλά, από πνευματική άποψη, θα σου είναι αφόρητο. Θα νιώθεις πιεσμένος και βασανισμένος· δεν θα υπάρχει τίποτα πιο επώδυνο. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντέξει το πνευματικό μαρτύριο και την

πνευματική απόγνωση —ίσως να είσαι σε θέση να υπομείνεις τα δεινά της σάρκας, αλλά είσαι εντελώς ανίκανος να υπομείνεις ψυχική πίεση και μακροχρόνιο μαρτύριο. Σήμερα, ορισμένοι άνθρωποι γίνονται αρνητικοί επειδή δεν έχουν καταφέρει να δουν σημεία και τέρατα, αλλά όσο αρνητικοί κι αν γίνονται, κανείς τους δεν τολμά να το βάλει στα πόδια, επειδή ο Θεός ελέγχει τον άνθρωπο με τον λόγο Του. Παρόλο που δεν έχει υπάρξει κάποια έλευση γεγονότων, κανείς δεν μπορεί να τραπεί σε φυγή. Δεν είναι αυτές ενέργειες του Θεού; Σήμερα, ο Θεός έχει έρθει στη γη για να παράσχει ζωή στον άνθρωπο. Δεν σε καλοπιάνει, όπως φαντάζονται οι άνθρωποι, με την εμφάνιση σημείων και τεράτων για να διασφαλίσει μια ειρηνική σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Όλοι εκείνοι που δεν επικεντρώνονται στη ζωή και που, αντιθέτως, επικεντρώνονται στο να κάνουν τον Θεό να εμφανίσει σημεία και τέρατα, είναι Φαρισαίοι! Οι Φαρισαίοι ήταν εκείνοι που σταύρωσαν τον Ιησού. Εάν μετράς τον Θεό σύμφωνα με τη δική σου άποψη σχετικά με την πίστη στον Θεό, πιστεύοντας στον Θεό εάν έχουν εκπληρωθεί τα λόγια Του και αμφιβάλλοντας και, μάλιστα, βλασφημώντας εναντίον του Θεού αν δεν έχουν εκπληρωθεί, τότε δεν Τον καρφώνεις στον σταυρό; Τέτοιοι άνθρωποι είναι αμελείς στα καθήκοντά τους και απολαμβάνουν με απληστία τις ανέσεις!

Από τη μία πλευρά, το μεγαλύτερο πρόβλημα με τον άνθρωπο είναι ότι δεν γνωρίζει το έργο του Θεού. Ο άνθρωπος ναι μεν δεν διατηρεί μια στάση άρνησης, διατηρεί, όμως, μια στάση αμφιβολίας. Ο άνθρωπος δεν αρνείται, αλλά ούτε αναγνωρίζει πλήρως. Εάν οι άνθρωποι έχουν βαθιά γνώση του έργου του Θεού, τότε δεν θα τρέξουν μακριά. Το άλλο πρόβλημα είναι ότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την πραγματικότητα. Σήμερα, κάθε άτομο έχει έρθει σε επαφή με τον λόγο του Θεού· είναι αλήθεια πως στο μέλλον δεν θα πρέπει να σκέφτεσαι να δεις σημεία και τέρατα. Σου το λέω ξεκάθαρα: Κατά τη διάρκεια του παρόντος σταδίου, το μόνο που είσαι σε θέση να δεις είναι τα λόγια του Θεού, και, παρόλο που δεν υπάρχουν γεγονότα, η ζωή του Θεού μπορεί και πάλι να ενσταλαχτεί στον άνθρωπο. Αυτό είναι το κύριο έργο της Χιλιετούς Βασιλείας, και αν δεν μπορείς να αντιληφθείς αυτό το έργο, τότε θα γίνεις αδύναμος και θα σωριαστείς κάτω· θα πέσεις εν μέσω δοκιμασιών και, το σοβαρότερο, θα αιχμαλωτιστείς από τον Σατανά. Ο Θεός έχει έρθει στη γη κυρίως για να εκφέρει τα λόγια Του. Αυτό με το οποίο έρχεσαι σε επαφή είναι ο λόγος του Θεού, αυτό που βλέπεις είναι ο λόγος του Θεού, αυτό που ακούς είναι ο λόγος του Θεού, αυτό που τηρείς είναι ο λόγος του Θεού, αυτό που βιώνεις είναι ο λόγος του Θεού, και αυτή η ενσάρκωση του Θεού

χρησιμοποιεί τον λόγο κυρίως για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Εκείνος δεν επιδεικνύει σημεία και τέρατα και, ιδίως, δεν επιτελεί το έργο που έκανε ο Ιησούς στο παρελθόν. Αν και Εκείνοι είναι ο Θεός και είναι και οι δύο από σάρκα, οι διακονίες Τους δεν είναι ίδιες. Όταν ήρθε ο Ιησούς, επιτέλεσε κι Εκείνος ένα μέρος του έργου του Θεού και εξέφερε μερικά λόγια —αλλά ποιο ήταν το κύριο έργο που πραγματοποίησε; Αυτό που πραγματοποίησε, κατά κύριο λόγο, ήταν το έργο της σταύρωσης. Έγινε όμοιος με την αμαρτωλή σάρκα προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης και να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα, και λειτούργησε ως προσφορά περί αμαρτίας για χάρη των αμαρτιών όλης της ανθρωπότητας. Αυτό είναι το κύριο έργο που πραγματοποίησε. Εν τέλει, προσέφερε το μονοπάτι του σταυρού για να καθοδηγήσει αυτούς που ήρθαν αργότερα. Ο Ιησούς ήρθε κυρίως για να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης. Λύτρωσε όλη την ανθρωπότητα και έφερε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών στον άνθρωπο και, επιπλέον, έφερε το μονοπάτι προς τη βασιλεία των ουρανών. Ως εκ τούτου, όλοι αυτοί που ήρθαν μετά είπαν: «Θα πρέπει να βαδίσουμε στο μονοπάτι του σταυρού και να θυσιάσουμε για τον σταυρό». Στην αρχή, φυσικά, ο Ιησούς επιτέλεσε και κάποιο άλλο έργο και είπε κάποια λόγια για να κάνει τον άνθρωπο να μετανοήσει και να εξομολογηθεί τις αμαρτίες του. Αλλά η διακονία Του εξακολουθούσε να είναι η σταύρωση, και τα τριάντα χρόνια που πέρασε κηρύττοντας την οδό ήταν στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τη σταύρωση που ακολούθησε. Οι πολυάριθμες φορές που προσευχήθηκε ο Ιησούς ήταν κι αυτές για χάρη της σταύρωσης. Η ζωή ενός κανονικού ανθρώπου που διήγαγε και τα τριάντα χρόνια που έζησε στη γη ήταν κυρίως για χάρη της ολοκλήρωσης του έργου της σταύρωσης· ήταν για να Του δώσουν τη δύναμη να αναλάβει αυτό το έργο, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να Του εμπιστευτεί ο Θεός το έργο της σταύρωσης. Ποιο έργο θα πραγματοποιήσει σήμερα ο ενσαρκωμένος Θεός; Σήμερα, ο κύριος λόγος για τον οποίο έχει ενσαρκωθεί ο Θεός είναι να ολοκληρώσει το έργο του «Λόγου που ενσαρκώνεται», να χρησιμοποιήσει τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να κάνει τον άνθρωπο να δεχτεί την αντιμετώπιση του λόγου και τον εξευγενισμό του λόγου. Μέσω των λόγων Του, σε κάνει να κερδίσεις παροχή, να κερδίσεις ζωή· στα λόγια Του, βλέπεις το έργο και τις πράξεις Του. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να σε παιδεύσει και να σε εξευγενίσει, κι έτσι, εάν υποστείς κακουχίες, οφείλεται κι αυτό στον λόγο του Θεού. Σήμερα, ο Θεός δεν εργάζεται χρησιμοποιώντας γεγονότα, αλλά λόγια. Μόνο αφότου έρθει πάνω σου ο λόγος Του μπορεί το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί μέσα σου και να σε

κάνει να βιώσεις πόνο ή να αισθανθείς γλυκύτητα. Μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να σε φέρει στην πραγματικότητα και μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να σε οδηγήσει στην τελείωση. Επομένως, πρέπει τουλάχιστον να καταλάβεις το εξής: Το έργο που κάνει ο Θεός κατά τις έσχατες ημέρες είναι κατά κύριο λόγο να χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να οδηγήσει κάθε άνθρωπο στην τελείωση και να καθοδηγήσει τον άνθρωπο. Όλο το έργο που κάνει είναι μέσω του λόγου· δεν χρησιμοποιεί γεγονότα για να σε παιδεύσει. Υπάρχουν φορές που κάποιοι άνθρωποι αντιστέκονται στον Θεό. Ο Θεός δεν σου προκαλεί μεγάλη δυσφορία, η σάρκα σου δεν παιδεύεται, κι εσύ δεν υφίστασαι κακουχίες —αλλά μόλις έρχεται πάνω σου και σε εξευγενίζει ο λόγος Του, σου είναι αβάσταχτο. Έτσι δεν είναι; Κατά τη διάρκεια του καιρού των παρόχων υπηρεσιών, ο Θεός είπε να ριχτεί ο άνθρωπος στο πηγάδι της αβύσσου. Έφτασε στ' αλήθεια ο άνθρωπος στο πηγάδι της αβύσσου; Απλώς και μόνο μέσω της χρήσης λόγων προκειμένου να εξευγενιστεί ο άνθρωπος, εκείνος εισήλθε στο πηγάδι της αβύσσου. Κι έτσι, κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, χρησιμοποιεί κυρίως τον λόγο για να πραγματοποιήσει τα πάντα και να αποσαφηνίσει τα πάντα. Μόνο στα λόγια Του μπορείς να δεις αυτό που Αυτός είναι· μόνο στα λόγια Του μπορείς να δεις ότι είναι ο ίδιος ο Θεός. Όταν έρχεται στη γη ο ενσαρκωμένος Θεός, δεν κάνει άλλο έργο πέρα από την εκφορά λόγων —συνεπώς, δεν υπάρχει ανάγκη για γεγονότα. Τα λόγια αρκούν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έχει έρθει κυρίως για να κάνει αυτό το έργο, να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να δει, μέσα από τα λόγια Του, τη δύναμη και την υπεροχή Του, να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να δει, μέσα από τα λόγια Του, πόσο ταπεινά κρύβεται, καθώς και να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να γνωρίσει, μέσα από τα λόγια Του, την ολότητά Του. Όλα όσα έχει και όλα όσα είναι βρίσκονται στα λόγια Του. Η σοφία και η θαυμασιότητά Του βρίσκονται στα λόγια Του. Μέσω αυτού, μπορείς να δεις τις πολλές μεθόδους με τις οποίες εκφέρει ο Θεός τα λόγια Του. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου του Θεού όλο αυτό το διάστημα ήταν η παροχή, η αποκάλυψη και η αντιμετώπιση προς τον άνθρωπο. Δεν καταριέται τον άνθρωπο ελαφρά τη καρδία, και ακόμα κι όταν το κάνει, τον καταριέται μέσω του λόγου. Κι έτσι, σε αυτήν την εποχή της ενσάρκωσης του Θεού, μην προσπαθείς να δεις τον Θεό να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει ξανά τα δαιμόνια, και σταμάτα να ψάχνεις συνεχώς σημεία —δεν έχει νόημα! Αυτά τα σημεία δεν μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση! Για να μιλήσουμε ξεκάθαρα: Σήμερα, ο πραγματικός ενσαρκωμένος Θεός δεν προβαίνει σε ενέργειες· μονάχα μιλά. Αυτή είναι η αλήθεια! Χρησιμοποιεί λόγια για να σε

οδηγήσει στην τελείωση και χρησιμοποιεί λόγια για να σε θρέψει και να σε ποτίσει. Χρησιμοποιεί, επίσης, λόγια για να εργαστεί και χρησιμοποιεί λόγια αντί για γεγονότα για να σε κάνει να γνωρίσεις την πραγματικότητά Του. Εάν είσαι ικανός να αντιληφθείς αυτόν τον τρόπο εργασίας του Θεού, τότε είναι δύσκολο να είσαι αρνητικός. Αντί να επικεντρώνεστε σε αρνητικά πράγματα, θα πρέπει να επικεντρώνεστε μόνο στα θετικά —δηλαδή, ανεξάρτητα από το εάν εκπληρωθούν ή όχι τα λόγια του Θεού ή από το αν υπάρξει ή όχι η έλευση των γεγονότων, ο Θεός ωθεί τον άνθρωπο να κερδίσει ζωή από τα λόγια Του, και αυτό είναι το μεγαλύτερο από όλα τα σημεία· ακόμη περισσότερο, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Αυτή είναι η καλύτερη απόδειξη μέσω της οποίας να γνωρίσει κανείς τον Θεό και είναι ένα σημείο μεγαλύτερο από τα σημεία. Μόνο αυτά τα λόγια μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση.

Μόλις άρχισε η Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός άρχισε να εκφέρει τα λόγια Του. Στο μέλλον, αυτά τα λόγια θα εκπληρωθούν σταδιακά, και τότε ο άνθρωπος θα αναπτυχθεί στη ζωή. Η χρήση του λόγου από τον Θεό για να αποκαλύψει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου είναι πιο αληθινή και πιο αναγκαία, κι Εκείνος δεν χρησιμοποιεί τίποτε άλλο πέρα από τον λόγο για να επιτελέσει το έργο Του προκειμένου να οδηγήσει στην τελείωση την πίστη του ανθρώπου, διότι σήμερα είναι η Εποχή του Λόγου και απαιτεί πίστη, αποφασιστικότητα και συνεργασία εκ μέρους του ανθρώπου. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού τις έσχατες ημέρες είναι η χρήση του λόγου Του για να υπηρετεί και να παρέχει τα απαραίτητα στον άνθρωπο. Μόνο αφότου ολοκληρώσει ο ενσαρκωμένος Θεός την εκφορά των λόγων Του θα αρχίσουν αυτά να εκπληρώνονται. Κατά το χρονικό διάστημα που μιλά, τα λόγια Του δεν εκπληρώνονται, διότι όταν βρίσκεται στο στάδιο της σάρκας, τα λόγια Του δεν μπορούν να εκπληρωθούν. Αυτό συμβαίνει ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος να δει ότι ο Θεός είναι σάρκα και όχι Πνεύμα· ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος να δει την πραγματικότητα του Θεού ιδίοις όμμασι. Την ημέρα που θα έχει ολοκληρωθεί το έργο Του, όταν θα έχουν ειπωθεί όλα τα λόγια που θα πρέπει να ειπωθούν από Αυτόν στη γη, τα λόγια Του θα αρχίσουν να εκπληρώνονται. Τώρα δεν είναι η εποχή της εκπλήρωσης των λόγων του Θεού, διότι Εκείνος δεν έχει ολοκληρώσει την εκφορά των λόγων Του. Όταν, λοιπόν, βλέπεις ότι ο Θεός εξακολουθεί να εκφέρει τα λόγια Του στη γη, μην περιμένεις την εκπλήρωση των λόγων Του· όταν ο Θεός σταματήσει να εκφέρει τα λόγια Του και όταν θα έχει ολοκληρωθεί το έργο Του

στη γη, τότε θα αρχίσουν να εκπληρώνονται τα λόγια Του. Στα λόγια που εκφέρει στη γη, υπάρχει, από μία άποψη, η παροχή της ζωής, και από μια άλλη, υπάρχουν προφητείες —οι προφητείες των μελλοντικών γεγονότων, των πραγμάτων που θα γίνουν και των πραγμάτων που δεν έχουν πραγματοποιηθεί ακόμη. Και στα λόγια του Ιησού υπήρχαν προφητείες. Από τη μία πλευρά, παρείχε ζωή και, από την άλλη, εξέφερε προφητείες. Σήμερα, δεν γίνεται λόγος για την ταυτόχρονη εκτέλεση λόγων και γεγονότων, επειδή η διαφορά ανάμεσα σε αυτό που μπορεί να δει ο άνθρωπος με τα μάτια του και σε αυτό που επιτελείται από τον Θεό είναι πάρα πολύ μεγάλη. Το μόνο που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι μόλις ολοκληρωθεί το έργο του Θεού, θα εκπληρωθούν τα λόγια Του, και τα γεγονότα θα ακολουθήσουν τα λόγια. Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, ο ενσαρκωμένος Θεός εκτελεί τη διακονία του λόγου στη γη και, κατά την εκτέλεση της διακονίας του λόγου, εκφέρει μόνο λόγια και δεν ασχολείται με άλλα θέματα. Μόλις αλλάξει το έργο του Θεού, θα αρχίσουν να εκπληρώνονται τα λόγια Του. Σήμερα, τα λόγια χρησιμοποιούνται αρχικά για να σε οδηγήσουν στην τελείωση. Όταν Εκείνος δοξαστεί σε ολόκληρο το σύμπαν, το έργο Του θα ολοκληρωθεί —θα έχουν ειπωθεί όλα τα λόγια που θα πρέπει να ειπωθούν και όλα τα λόγια θα έχουν γίνει γεγονότα. Ο Θεός έχει έρθει στη γη κατά τις έσχατες ημέρες για να εκτελέσει τη διακονία του λόγου ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει να Τον γνωρίσει και ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει να δει αυτό που Αυτός είναι, να δει τη σοφία Του και όλες τις θαυμαστές Του πράξεις μέσα από τον λόγο Του. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Βασιλείας, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο κυρίως για να κατακτήσει όλη την ανθρωπότητα. Στο μέλλον, ο λόγος Του θα έρθει, επίσης, πάνω σε κάθε θρησκεία, τομέα, έθνος και δόγμα. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να κατακτήσει, να κάνει όλους τους ανθρώπους να δουν ότι ο λόγος Του φέρει εξουσία και δύναμη —κι έτσι σήμερα έρχεστε αντιμέτωποι μόνο με τον λόγο του Θεού.

Τα λόγια που εκφέρονται από τον Θεό σε αυτήν την εποχή είναι διαφορετικά από αυτά που ειπώθηκαν κατά την Εποχή του Νόμου, κι επίσης διαφέρουν από τα λόγια που ειπώθηκαν κατά την Εποχή της Χάριτος. Κατά την Εποχή της Χάριτος, ο Θεός δεν επιτέλεσε το έργο του λόγου, αλλά περιέγραψε απλώς τη σταύρωση για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Η Βίβλος περιγράφει μόνο τον λόγο για τον οποίο επρόκειτο να σταυρωθεί ο Ιησούς, τα βάσανα που υπέστη πάνω στον σταυρό και πώς θα πρέπει ο άνθρωπος να σταυρωθεί για τον Θεό. Κατά τη διάρκεια εκείνης της εποχής, όλο το έργο που επιτελούσε ο Θεός ήταν επικεντρωμένο

γύρω από τη σταύρωση. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Βασιλείας, ο ενσαρκωμένος Θεός εκφέρει λόγια για να κατακτήσει όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν. Αυτός είναι ο «Λόγος που ενσαρκώνεται». Ο Θεός έχει έρθει κατά τις έσχατες ημέρες για να επιτελέσει αυτό το έργο, που σημαίνει ότι έχει έρθει για να επιτύχει την πραγματική σημασία του Λόγου που ενσαρκώνεται. Εκφέρει μόνο λόγια και σπάνια υπάρχει η έλευση των γεγονότων. Αυτή είναι η πεμπτουσία του Λόγου που ενσαρκώνεται, και όταν ο ενσαρκωμένος Θεός εκφέρει τα λόγια Του, πρόκειται για την ενσάρκωση του Λόγου και τον Λόγο που εισέρχεται στη σάρκα. «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Και ο Λόγος έγινε σαρξ». Αυτό (το έργο της ενσάρκωσης του Λόγου) είναι το έργο που θα πραγματοποιήσει ο Θεός κατά τις έσχατες ημέρες και αποτελεί το τελικό κεφάλαιο ολόκληρου του σχεδίου διαχείρισής Του, κι έτσι ο Θεός πρέπει να έρθει στη γη και να εκδηλώσει τα λόγια Του στη σάρκα. Αυτό που γίνεται σήμερα, αυτό που θα γίνει στο μέλλον, αυτό που θα πραγματοποιηθεί από τον Θεό, ο τελικός προορισμός του ανθρώπου, εκείνοι που θα σωθούν, εκείνοι που θα καταστραφούν και ούτω καθεξής —όλο αυτό το έργο που θα πρέπει να επιτευχθεί στο τέλος έχει διατυπωθεί στο σύνολό του με σαφήνεια και όλο αποσκοπεί στην επίτευξη της πραγματικής σημασίας του Λόγου που ενσαρκώνεται. Τα διοικητικά διατάγματα και το σύνταγμα που είχαν εκδοθεί προηγουμένως, όσοι θα καταστραφούν, όσοι θα εισέλθουν στην ανάπαυση —όλα αυτά τα λόγια πρέπει να εκπληρωθούν. Αυτό είναι το έργο που πραγματοποιεί κατά κύριο λόγο ο ενσαρκωμένος Θεός κατά τις έσχατες μέρες. Κάνει τους ανθρώπους να καταλάβουν πού ανήκουν εκείνοι που έχουν προκαθοριστεί από τον Θεό και πού ανήκουν εκείνοι που δεν έχουν προκαθοριστεί από τον Θεό, πώς θα ταξινομηθούν ο λαός και οι υιοί Του, τι θα γίνει με το Ισραήλ, τι θα γίνει με την Αίγυπτο —στο μέλλον, θα πραγματοποιηθεί κάθε ένα από αυτά τα λόγια. Ο ρυθμός του έργου του Θεού επιταχύνεται. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο ως μέσο για να αποκαλύψει στον άνθρωπο τι πρόκειται να γίνει σε κάθε εποχή, τι πρόκειται να γίνει από τον ενσαρκωμένο Θεό κατά τις έσχατες ημέρες, καθώς και τη διακονία Του που πρόκειται να εκτελεστεί, και όλα αυτά τα λόγια αποσκοπούν στην επίτευξη της πραγματικής σημασίας του Λόγου που ενσαρκώνεται.

Έχω πει προηγουμένως ότι «Όλοι όσοι εστιάζουν στο να δουν σημεία και τέρατα θα εγκαταλειφθούν· δεν είναι εκείνοι που θα οδηγηθούν στην τελείωση». Έχω εκφέρει τόσο πολλά λόγια, όμως ο άνθρωπος δεν έχει την παραμικρή γνώση αυτού του έργου και, έχοντας

φθάσει σε αυτό το σημείο, οι άνθρωποι εξακολουθούν να ζητούν σημεία και τέρατα. Άραγε η πίστη σου στον Θεό δεν είναι τίποτα περισσότερο από την επιδίωξη σημείων και τεράτων ή είναι για να κερδίσεις ζωή; Και ο Ιησούς εξέφερε πολλά λόγια, και μερικά από αυτά δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμα. Μπορείς να πεις ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Θεός; Ο Θεός έδωσε μαρτυρία ότι Εκείνος ήταν ο Χριστός και ο αγαπητός Υιός του Θεού. Μπορείς να το αρνηθείς αυτό; Σήμερα, ο Θεός εκφέρει μόνο λόγια, κι αν δεν είσαι σε θέση να το γνωρίζεις αυτό απόλυτα, τότε δεν μπορείς να παραμείνεις σταθερός. Πιστεύεις σε Αυτόν επειδή είναι ο Θεός ή πιστεύεις σε Αυτόν με βάση το αν εκπληρώνονται ή όχι τα λόγια Του; Πιστεύεις σε σημεία και τέρατα ή πιστεύεις στον Θεό; Σήμερα, Αυτός δεν δείχνει σημεία και τέρατα —είναι όντως ο Θεός; Εάν δεν εκπληρώνονται τα λόγια που εκφέρει, είναι όντως ο Θεός; Η ουσία του Θεού καθορίζεται από το αν εκπληρώνονται ή όχι τα λόγια που εκφέρει; Γιατί μερικοί άνθρωποι περιμένουν πάντα την εκπλήρωση των λόγων του Θεού προτού πιστέψουν σ' Αυτόν; Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν Τον γνωρίζουν; Όλοι εκείνοι που έχουν τέτοιες αντιλήψεις είναι άνθρωποι που αρνούνται τον Θεό. Χρησιμοποιούν αντιλήψεις για να μετρήσουν τον Θεό· αν εκπληρώνονται τα λόγια του Θεού, πιστεύουν σ' Αυτόν, κι αν δεν εκπληρώνονται, δεν πιστεύουν σ' Αυτόν, και πάντοτε επιδιώκουν σημεία και τέρατα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι οι Φαρισαίοι της σύγχρονης εποχής; Το αν μπορείς να παραμείνεις σταθερός ή όχι εξαρτάται από το αν γνωρίζεις ή όχι τον πραγματικό Θεό —αυτό είναι πολύ σημαντικό! Όσο μεγαλύτερη είναι η πραγματικότητα του λόγου του Θεού μέσα σου, τόσο μεγαλύτερη είναι η γνώση σου για την πραγματικότητα του Θεού και τόσο περισσότερο είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών. Όσο περισσότερο εστιάζεις στο να δεις σημεία και τέρατα, τόσο λιγότερο είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός, και θα οδηγηθείς σε πτώση εν μέσω των δοκιμασιών. Τα σημεία και τέρατα δεν αποτελούν τα θεμέλια· μόνο η πραγματικότητα του Θεού είναι ζωή. Μερικοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν τα αποτελέσματα που πρόκειται να επιτευχθούν μέσα από το έργο του Θεού. Περνούν τις μέρες τους σε σύγχυση, χωρίς να επιδιώκουν να γνωρίσουν το έργο του Θεού. Ο μόνος στόχος της επιδίωξής τους είναι να κάνουν τον Θεό να εκπληρώνει τις επιθυμίες τους, και μόνο τότε θα είναι σοβαροί ως προς την πίστη τους. Λένε ότι θα επιδιώξουν τη ζωή εάν εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού, αλλά ότι αν δεν εκπληρωθούν τα λόγια Του, τότε δεν υπάρχει πιθανότητα να επιδιώξουν τη ζωή. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι η πίστη στον Θεό είναι η επιδίωξη σημείων και τεράτων και η επιδίωξη της ανάληψης στον ουρανό και στον τρίτο ουρανό. Δεν υπάρχει κανείς που να λέει

ότι η πίστη του στον Θεό είναι η επιδίωξη της εισόδου στην πραγματικότητα, η επιδίωξη της ζωής και η επιδίωξη της απόκτησης από τον Θεό. Τι αξία έχει μια τέτοια επιδίωξη; Εκείνοι που δεν επιδιώκουν τη γνώση του Θεού και την ικανοποίηση του Θεού είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό· είναι εκείνοι που βλασφημούν τον Θεό!

Τώρα καταλαβαίνετε τι είναι η πίστη στον Θεό; Πίστη στον Θεό σημαίνει να βλέπετε σημεία και τέρατα; Σημαίνει ανάληψη στον ουρανό; Η πίστη στον Θεό δεν είναι διόλου εύκολη. Αυτές οι θρησκευτικές ασκήσεις θα πρέπει να απορριφθούν· το να επιδιώκει κανείς τη θεραπεία των αρρώστων και την εκδίωξη των δαιμονίων, να εστιάζει στα σημεία και τέρατα, να ποθεί περισσότερη από τη χάρη, τη γαλήνη και τη χαρά του Θεού, να επιδιώκει τις προοπτικές και τις ανέσεις της σάρκας —αυτές είναι θρησκευτικές ασκήσεις, και τέτοιες θρησκευτικές ασκήσεις αποτελούν ένα αόριστο είδος πίστης. Τι είναι η πραγματική πίστη στον Θεό σήμερα; Είναι η αποδοχή του λόγου του Θεού ως πραγματικότητας της ζωής σου και η γνώση του Θεού μέσα από τον λόγο Του για να επιτευχθεί αληθινή αγάπη γι' Αυτόν. Για να είμαστε σαφείς: Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να υπακούς στον Θεό, να αγαπάς τον Θεό και να εκπληρώνεις το καθήκον που θα πρέπει να εκπληρώνει ένα πλάσμα του Θεού. Αυτός είναι ο στόχος της πίστης στον Θεό. Πρέπει να καταφέρεις να αποκτήσεις γνώση για το κάλλος του Θεού, για το γεγονός ότι ο Θεός είναι άξιος σεβασμού, για το γεγονός ότι, στα πλάσματά Του, ο Θεός επιτελεί το έργο της σωτηρίας και της τελείωσης —αυτά είναι τα απολύτως απαραίτητα στοιχεία της πίστης σου στον Θεό. Η πίστη στον Θεό είναι κατά κύριο λόγο η αλλαγή από μια ζωή της σάρκας σε μια ζωή αγάπης για τον Θεό· από το να ζεις μες στη διαφθορά στο να ζεις μες στη ζωή των λόγων του Θεού· είναι το να εξέρχεσαι από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού· είναι το να μπορείς να επιτύχεις υπακοή στον Θεό και όχι υπακοή στη σάρκα· είναι το να δίνεις τη δυνατότητα στον Θεό να κερδίσει ολόκληρη την καρδιά σου, να δίνεις τη δυνατότητα στον Θεό να σε οδηγήσει στην τελείωση και να απελευθερώνεσαι από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση. Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί, κατά κύριο λόγο, στο να μπορέσουν η δύναμη και η δόξα του Θεού να εκδηλωθούν μέσα σου, ώστε να μπορέσεις να κάνεις το θέλημα του Θεού και να πραγματοποιήσεις το σχέδιο του Θεού και να είσαι σε θέση να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό ενώπιον του Σατανά. Η πίστη στον Θεό δεν θα πρέπει να περιστρέφεται γύρω από την επιθυμία να βλέπεις σημεία και τέρατα, ούτε θα πρέπει να υφίσταται για χάρη της

προσωπικής σου σάρκας. Θα πρέπει να αφορά την επιδίωξη της γνώσης του Θεού και την ικανότητα να υπακούει κανείς στον Θεό και, όπως ο Πέτρος, να Τον υπακούει ως τον θάνατο. Αυτοί είναι οι βασικοί στόχοι της πίστης στον Θεό. Ο άνθρωπος τρώει και πίνει τον λόγο του Θεού προκειμένου να γνωρίσει τον Θεό και να Τον ικανοποιήσει. Η βρώση και η πόση του λόγου του Θεού σου δίνει μεγαλύτερη γνώση του Θεού, και μόνο κατόπιν τούτου μπορείς να Τον υπακούς. Μόνο με γνώση του Θεού μπορείς να Τον αγαπάς, κι αυτός είναι ο στόχος που θα πρέπει να έχει ο άνθρωπος κατά την πίστη του στον Θεό. Εάν, κατά την πίστη σου στον Θεό, προσπαθείς μονίμως να δεις σημεία και τέρατα, τότε η οπτική αυτής της πίστης στον Θεό είναι λανθασμένη. Η πίστη στον Θεό είναι κυρίως η αποδοχή του λόγου του Θεού ως πραγματικότητας της ζωής. Μόνο κάνοντας πράξη τα λόγια από το στόμα του Θεού και εκτελώντας τα μέσα σου μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος του Θεού. Κατά την πίστη στον Θεό, ο άνθρωπος θα πρέπει να επιδιώκει να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό, να είναι σε θέση να υποτάσσεται στον Θεό και να έχει απόλυτη υπακοή στον Θεό. Εάν μπορείς να υπακούς στον Θεό αδιαμαρτύρητα, να λαμβάνεις υπόψη τις επιθυμίες του Θεού, να επιτύχεις το ανάστημα του Πέτρου και να έχεις το ύφος του Πέτρου για το οποίο κάνει λόγο ο Θεός, τότε θα έχεις πετύχει την πίστη στον Θεό και αυτό θα σημαίνει ότι έχεις αποκτηθεί από τον Θεό.

Ο Θεός επιτελεί το έργο Του σε ολόκληρο το σύμπαν. Όλοι όσοι πιστεύουν σ' Αυτόν πρέπει να δεχτούν τον λόγο Του και να τρώνε και να πίνουν τον λόγο Του· κανένας δεν μπορεί να κερδηθεί από τον Θεό βλέποντας τα σημεία και τέρατα που δείχνει ο Θεός. Ανά τους αιώνες, ο Θεός χρησιμοποιούσε ανέκαθεν τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Επομένως, δεν θα πρέπει να αφιερώνετε όλη την προσοχή σας στα σημεία και τέρατα, αλλά θα πρέπει να επιδιώκετε να οδηγηθείτε στην τελείωση από τον Θεό. Στην Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, ο Θεός εξέφερε μερικά λόγια, και στην Εποχή της Χάριτος και ο Ιησούς εξέφερε πολλά λόγια. Αφού ο Ιησούς είχε εκφέρει πολλά λόγια, οι μεταγενέστεροι απόστολοι και μαθητές καθοδήγησαν τους ανθρώπους να ασκούνται σύμφωνα με τις εντολές που εξέδωσε ο Ιησούς και βίωναν πράγματα σύμφωνα με τα λόγια και τις αρχές που εξέφερε ο Ιησούς. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί κυρίως τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Δεν χρησιμοποιεί σημεία και τέρατα για να καταπιέσει τον άνθρωπο ή να πείσει τον άνθρωπο. Αυτό δεν μπορεί να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού. Αν ο Θεός αποκάλυπτε μόνο σημεία και τέρατα, τότε θα ήταν αδύνατο

να γίνει σαφής η πραγματικότητα του Θεού, κι έτσι θα ήταν αδύνατο να οδηγηθεί ο άνθρωπος στην τελείωση. Ο Θεός δεν οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση μέσω σημείων και τεράτων, αλλά χρησιμοποιεί τον λόγο για να ποτίσει και να ποιμάνει τον άνθρωπο, κατόπιν του οποίου επιτυγχάνεται η απόλυτη υπακοή του ανθρώπου και η γνώση του ανθρώπου για τον Θεό. Αυτός είναι ο στόχος του έργου που κάνει και των λόγων που εκφέρει. Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί τη μέθοδο της επίδειξης σημείων και τεράτων για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση —χρησιμοποιεί λόγια και χρησιμοποιεί πολλές διαφορετικές μεθόδους εργασίας για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Είτε πρόκειται για τον εξευγενισμό, την αντιμετώπιση, το κλάδεμα ή την παροχή λόγων, ο Θεός μιλά από πολλές διαφορετικές οπτικές γωνίες για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να δώσει στον άνθρωπο μεγαλύτερη γνώση του έργου, της σοφίας και της θαυμασιότητας του Θεού. Όταν ολοκληρωθεί ο άνθρωπος κατά τη στιγμή που περατώσει ο Θεός την εποχή των έσχατων ημερών, τότε θα έχει τα προσόντα να δει σημεία και τέρατα. Όταν καταφέρεις να γνωρίσεις τον Θεό και είσαι σε θέση να υπακούς τον Θεό ό,τι κι αν κάνει, δεν θα έχεις πια αντιλήψεις γι' Αυτόν όταν βλέπεις σημεία και τέρατα. Προς το παρόν, είσαι διεφθαρμένος και ανίκανος να υπακούσεις πλήρως στον Θεό —νομίζεις ότι έχεις τα προσόντα να δεις σημεία και τέρατα σε αυτήν την κατάσταση; Όταν ο Θεός δείχνει σημεία και τέρατα, τότε τιμωρεί, επίσης, τον άνθρωπο, τότε αλλάζει η εποχή και, επιπλέον, τότε ολοκληρώνεται η εποχή. Όταν το έργο του Θεού εκτελείται κανονικά, Εκείνος δεν δείχνει σημεία και τέρατα. Η εμφάνιση σημείων και τεράτων είναι εξαιρετικά εύκολη γι' Αυτόν, αλλά αυτό δεν αποτελεί τη βασική αρχή του έργου του Θεού, ούτε τον στόχο της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό. Αν ο άνθρωπος έβλεπε σημεία και τέρατα, και εμφανιζόταν το πνευματικό σώμα του Θεού στον άνθρωπο, τότε δεν θα πίστευαν όλοι οι άνθρωποι στον Θεό; Έχω πει προηγουμένως ότι μια ομάδα νικητών αποκτάται από την Ανατολή —νικητές που προέρχονται μέσα από τα μεγάλα δεινά. Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια; Σημαίνουν ότι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν αποκτηθεί, υπάκουσαν αληθινά μόνο αφότου υποβλήθηκαν σε κρίση και παιδεία, σε αντιμετώπιση και κλάδεμα, και σε κάθε είδους εξευγενισμό. Η πίστη αυτών των ανθρώπων δεν είναι αόριστη και αφηρημένη, αλλά πραγματική. Δεν έχουν δει σημεία και τέρατα, ούτε θαύματα· δεν μιλάνε για δυσνόητα γράμματα και δόγματα, ούτε για βαθιά γνώση· αντιθέτως, έχουν την πραγματικότητα, έχουν τα λόγια του Θεού, καθώς και αληθινή γνώση της πραγματικότητας του Θεού. Μια τέτοια ομάδα δεν είναι πιο ικανή να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού; Το

έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι πραγματικό έργο. Κατά τη διάρκεια της εποχής του Ιησού, Αυτός δεν ήρθε για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, αλλά για να λυτρώσει τον άνθρωπο· έτσι, πραγματοποίησε κάποια θαύματα για να κάνει τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν. Διότι ήρθε, κατά κύριο λόγο, για να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης, και η επίδειξη σημείων δεν ήταν μέρος του έργου της διακονίας Του. Αυτά τα σημεία και τέρατα ήταν έργο που έγινε για να καταστεί αποτελεσματικό το έργο Του. Ήταν επιπλέον έργο και δεν αντιπροσώπευαν το έργο ολόκληρης της εποχής. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, και ο Θεός έδειξε κάποια σημεία και τέρατα — αλλά το έργο που κάνει σήμερα ο Θεός είναι αληθινό έργο και σε καμία περίπτωση δεν θα εμφάνιζε σημεία και τέρατα τώρα. Εάν παρουσίαζε σημεία και τέρατα, τότε θα διαταρασσόταν το πραγματικό Του έργο κι Εκείνος δεν θα μπορούσε να κάνει περαιτέρω έργο. Αν ο Θεός έλεγε να χρησιμοποιηθεί ο λόγος προκειμένου να οδηγηθεί ο άνθρωπος στην τελείωση, αλλά εκδήλωνε, επίσης, σημεία και τέρατα, τότε θα μπορούσε να καταστεί σαφές αν ο άνθρωπος πιστεύει πραγματικά σ' Αυτόν ή όχι; Συνεπώς, ο Θεός δεν κάνει τέτοια πράγματα. Υπάρχει υπερβολικά μεγάλο ποσοστό θρησκείας μέσα στον άνθρωπο. Ο Θεός έχει έρθει κατά τις έσχατες ημέρες για να αποβάλει από τον άνθρωπο όλες τις θρησκευτικές αντιλήψεις και τα υπερφυσικά πράγματα, και να κάνει τον άνθρωπο να γνωρίσει την πραγματικότητα του Θεού. Έχει έρθει για να αφαιρέσει την εικόνα ενός Θεού αφηρημένου και φανταστικού —την εικόνα ενός Θεού που, με άλλα λόγια, δεν υφίσταται καν. Κι έτσι, το μόνο που είναι πολύτιμο τώρα είναι να γνωρίζεις την πραγματικότητα! Η αλήθεια υπερσχύει των πάντων. Πόση αλήθεια διαθέτεις σήμερα; Είναι Θεός όλοι όσοι εκδηλώνουν σημεία και τέρατα; Τα κακά πνεύματα μπορούν κι αυτά να εκδηλώσουν σημεία και τέρατα· είναι όλα τους Θεός; Κατά την πίστη του στον Θεό, αυτό που αναζητά ο άνθρωπος είναι η αλήθεια και αυτό που επιδιώκει είναι η ζωή· όχι τα σημεία και τέρατα. Αυτός θα πρέπει να είναι ο στόχος όλων όσοι πιστεύουν στον Θεό.

Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό

Αν πιστεύεις στον Θεό, τότε πρέπει να Τον υπακούς, να κάνεις πράξη την αλήθεια και να εκπληρώνεις όλα τα καθήκοντά σου. Επιπλέον, πρέπει να καταλαβαίνεις τα πράγματα που θα πρέπει να βιώνεις. Αν βιώνεις μόνο την αντιμετώπιση, την πειθαρχία και την κρίση, και αν μπορείς μόνο να απολαμβάνεις τον Θεό, αλλά εξακολουθείς να μην μπορείς να νιώθεις πότε σε πειθαρχεί ή σε αντιμετωπίζει ο Θεός, αυτό είναι απαράδεκτο. Ίσως στον συγκεκριμένο εξευγενισμό να είσαι σε θέση να παραμείνεις ακλόνητος, αλλά αυτό και πάλι δεν είναι αρκετό· πρέπει να συνεχίσεις να βαδίζεις προς τα εμπρός. Το δίδαγμα του να αγαπάς τον Θεό δεν σταματά και δεν τελειώνει ποτέ. Οι άνθρωποι εκλαμβάνουν την πίστη στον Θεό σαν κάτι υπερβολικά απλό, αλλά όταν αποκτούν κάποια πρακτική εμπειρία, τότε συνειδητοποιούν πως η πίστη στον Θεό δεν είναι τόσο απλή όσο φαντάζονται. Όταν ο Θεός εργάζεται για να εξευγενίσει τον άνθρωπο, ο άνθρωπος υποφέρει. Όσο μεγαλύτερος είναι ο εξευγενισμός κάποιου, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η αγάπη του για τον Θεό και τόσο μεγαλύτερο μέρος από τη δύναμη του Θεού θα αποκαλυφθεί μέσα του. Αντιστρόφως, όσο μικρότερος είναι ο εξευγενισμός που δέχεται κάποιος, τόσο λιγότερο θα μεγαλώσει η αγάπη του για τον Θεό και τόσο λιγότερη δύναμη του Θεού θα αποκαλυφθεί μέσα του. Όσο μεγαλύτερος είναι ο εξευγενισμός και ο πόνος αυτού του ανθρώπου και όσο μεγαλύτερο μαρτύριο βιώνει, τόσο πιο μεγάλη θα γίνει και η αγάπη του για τον Θεό, τόσο πιο γνήσια θα γίνει η πίστη του στον Θεό και τόσο πιο βαθιά θα είναι η γνώση του για τον Θεό. Στις εμπειρίες σου, θα δεις ανθρώπους που υποφέρουν πολύ καθώς εξευγενίζονται, που αντιμετωπίζονται και πειθαρχούνται σε μεγάλο βαθμό, και θα δεις ότι αυτοί ακριβώς οι άνθρωποι νιώθουν βαθιά αγάπη για τον Θεό και έχουν πιο βαθιά και διεισδυτική γνώση γι' Αυτόν. Όσοι δεν έχουν βιώσει την αντιμετώπιση έχουν επιφανειακή γνώση και μπορούν μόνο να πουν: «Ο Θεός είναι τόσο καλός, παρέχει χάρη στους ανθρώπους ώστε να μπορούν να Τον απολαμβάνουν». Αν οι άνθρωποι έχουν βιώσει την αντιμετώπιση και την πειθαρχία, τότε είναι σε θέση να μιλούν για την πραγματική γνώση για τον Θεό. Άρα όσο πιο θαυμαστό είναι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο, τόσο πιο πολύτιμο και σημαντικό είναι. Όσο πιο ακατανόητο σου είναι και όσο πιο ασύμβατο είναι με τις αντιλήψεις σου, τόσο περισσότερο μπορεί το έργο του Θεού να σε κατακτήσει, να σε κερδίσει και να σε οδηγήσει στην τελείωση. Πόσο σπουδαίο είναι το έργο του Θεού! Αν ο Θεός δεν εξευγένιζε τον άνθρωπο κατ' αυτόν τον τρόπο, αν δεν εργαζόταν σύμφωνα με τη μέθοδο αυτήν, τότε το έργο Του θα ήταν ατελέσφορο και άνευ σπουδαιότητας. Ειπώθηκε κατά το παρελθόν πως ο Θεός θα επέλεγε και θα κέρδιζε αυτήν την

ομάδα ανθρώπων, και θα τους ολοκληρώνε κατά τις έσχατες ημέρες· αυτό έχει εξαιρετική σπουδαιότητα. Όσο πιο μεγαλειώδες είναι το έργο που επιτελεί μέσα σας, τόσο πιο βαθιά και αγνή είναι η αγάπη σας για τον Θεό. Όσο πιο μεγαλειώδες είναι το έργο του Θεού, τόσο πιο ικανός είναι ο άνθρωπος να κατανοήσει κάτι από τη σοφία Του και τόσο πιο βαθιά είναι η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν. Κατά τις έσχατες ημέρες, τα έξι χιλιάδες χρόνια του σχεδίου διαχείρισης του Θεού θα φτάσουν στο τέλος τους. Μπορεί όντως να τελειώσει έτσι εύκολα; Μόλις κατακτήσει την ανθρωπότητα, θα έχει τελειώσει το έργο Του; Μπορεί να είναι τόσο απλό; Οι άνθρωποι πράγματι φαντάζονται πως είναι τόσο απλό, ωστόσο αυτό που κάνει ο Θεός δεν είναι τόσο απλό. Όποιο κι αν είναι το τμήμα του έργου του Θεού το οποίο θες να αναφέρεις, είναι εξ ολοκλήρου ασύλληπτο για τον άνθρωπο. Αν μπορούσες να το συλλάβεις, τότε το έργο του Θεού θα ήταν άνευ σπουδαιότητας ή αξίας. Το έργο που επιτελείται από τον Θεό είναι ασύλληπτο. Βρίσκεται σε απόλυτη αντίθεση με τις αντιλήψεις σου, ενώ όσο πιο ασύμβατο είναι με τις αντιλήψεις σου, τόσο περισσότερο δείχνει πως το έργο του Θεού είναι ουσιαστικό. Αν ήταν συμβατό με τις αντιλήψεις σου, τότε θα ήταν ανούσιο. Σήμερα, νιώθεις πως το έργο του Θεού είναι τόσο θαυμαστό, ενώ όσο πιο θαυμαστό νιώθεις ότι είναι, τόσο περισσότερο νιώθεις πως ο Θεός είναι ασύλληπτος και βλέπεις πόσο σπουδαίες είναι οι πράξεις Του. Αν Αυτός εκτελούσε μονάχα κάποιο επιφανειακό, επιπόλαιο έργο για να κατακτήσει τον άνθρωπο και δεν έκανε τίποτε άλλο κατόπιν, τότε ο άνθρωπος θα ήταν ανίκανος να αντικρίσει τη σπουδαιότητα του έργου του Θεού. Παρόλο που δέχεσαι λίγο εξευγενισμό τώρα, αυτός έχει τεράστιο όφελος για την ανάπτυξη της ζωής σου. Άρα είναι απόλυτη ανάγκη να υποβληθείς σε τέτοιες κακουχίες. Σήμερα, δέχεσαι λίγο εξευγενισμό, αλλά κατόπιν θα μπορείς πραγματικά να αντικρίσεις τις πράξεις του Θεού και στο τέλος θα πεις: «Οι πράξεις του Θεού είναι τόσο θαυμαστές!» Αυτά θα είναι λόγια μέσα από την καρδιά σου. Έχοντας βιώσει τον εξευγενισμό του Θεού για κάποιο διάστημα (τη δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών και την περίοδο της παιδείας), μερικοί άνθρωποι είπαν στο τέλος: «Το να πιστεύεις στον Θεό είναι πραγματικά δύσκολο!» Το ότι χρησιμοποίησαν τις λέξεις «πραγματικά δύσκολο» δείχνει πως οι πράξεις του Θεού είναι ασύλληπτες, πως το έργο του Θεού διακατέχεται από μεγάλη σπουδαιότητα και αξία και πως το έργο Του αξίζει με το παραπάνω να χαίρει της ιδιαίτερης εκτίμησης του ανθρώπου. Αν, αφότου Εγώ έχω εκτελέσει τόσο πολύ έργο, εσύ δεν είχες την παραμικρή γνώση, θα εξακολουθούσε τότε το έργο Μου να έχει αξία; Αυτό σε κάνει να πεις: «Η υπηρεσία στον Θεό είναι πραγματικά δύσκολη, οι

πράξεις του Θεού είναι τόσο θαυμαστές και ο Θεός είναι στ' αλήθεια σοφός! Ο Θεός είναι τόσο αξιαγάπητος!» Αν, αφότου έχεις υποβληθεί σε μια περίοδο εμπειριών, είσαι σε θέση να πεις αυτά τα λόγια, τότε αποδεικνύεται πως έχεις κερδίσει το έργο του Θεού μέσα σου. Μια μέρα, όταν θα διαδίδεις το ευαγγέλιο στο εξωτερικό και σε ρωτήσει κάποιος: «Πώς πάει η πίστη σου στον Θεό;» θα είσαι σε θέση να πεις: «Οι ενέργειες του Θεού είναι τόσο θαυμαστές!» Θα αισθανθεί πως τα λόγια σου εκφράζουν αληθινές εμπειρίες. Αυτό σημαίνει όντως να καταθέτεις μαρτυρία. Θα πεις πως το έργο του Θεού είναι γεμάτο σοφία και πως το έργο Του μέσα σου πράγματι σε έχει πείσει κι έχει κατακτήσει την καρδιά σου. Θα Τον αγαπάς πάντα, επειδή αξίζει με το παραπάνω την αγάπη της ανθρωπότητας! Αν μπορείς να μιλήσεις γι' αυτά τα πράγματα, τότε θα μπορείς να συγκινήσεις τις καρδιές των ανθρώπων. Όλα αυτά σημαίνουν να καταθέτει κανείς μαρτυρία. Αν είσαι σε θέση να καταθέτεις ηχηρή μαρτυρία, να συγκινείς τους ανθρώπους μέχρι δακρύων, αυτό δείχνει πως είσαι στ' αλήθεια κάποιος που αγαπά τον Θεό, διότι είσαι σε θέση να καταθέτεις μαρτυρία περί της αγάπης για τον Θεό, και μέσα από σένα, οι ενέργειες του Θεού μπορούν να κατατεθούν σε μαρτυρία. Μέσω της μαρτυρίας σου, οδηγούνται κι άλλοι στο να αναζητήσουν το έργο του Θεού, να βιώσουν το έργο του Θεού και θα είναι σε θέση να παραμείνουν σταθεροί σε όποιο περιβάλλον κι αν βιώνουν εμπειρίες. Αυτός είναι ο μόνος γνήσιος τρόπος για να καταθέσει κανείς μαρτυρία, κι αυτό ακριβώς απαιτείται από εσένα τώρα. Θα πρέπει να δεις πως το έργο του Θεού είναι εξαιρετικά πολύτιμο και αξίζει την ιδιαίτερη εκτίμηση των ανθρώπων και πως ο Θεός είναι τόσο πολύτιμος και τόσο άφθονος. Μπορεί όχι μόνο να μιλήσει, αλλά και να κρίνει τους ανθρώπους, να εξευγενίσει τις καρδιές τους, να τους φέρει απόλαυση, να τους κερδίσει, να τους κατακτήσει και να τους οδηγήσει στην τελείωση. Από την εμπειρία σου θα δεις πως ο Θεός είναι πολύ αξιαγάπητος. Άρα πόσο αγαπάς τον Θεό τώρα; Μπορείς όντως να πεις αυτά τα πράγματα από καρδιάς; Όταν θα είσαι σε θέση να εκφράσεις αυτά τα λόγια από τα βάθη της καρδιάς σου, τότε θα είσαι σε θέση να καταθέσεις μαρτυρία. Μόλις η εμπειρία σου φτάσει σ' αυτό το επίπεδο, θα είσαι ικανός να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό και θα έχεις τα προσόντα να το κάνεις. Αν δεν φτάσεις σ' αυτό το επίπεδο κατά την εμπειρία σου, τότε θα απέχεις ακόμα πολύ. Είναι φυσιολογικό οι άνθρωποι να εκδηλώνουν αδυναμίες κατά τη διαδικασία του εξευγενισμού, αλλά μετά τον εξευγενισμό, θα πρέπει να είσαι σε θέση να πεις: «Ο Θεός είναι τόσο σοφός στο έργο Του!» Αν μπορέσεις στ' αλήθεια να επιτύχεις την

πρακτική κατανόηση αυτής της φράσης, τότε θα αποκτήσεις κάτι πολύτιμο και η εμπειρία σου θα έχει αξία.

Τι θα πρέπει να επιδιώκεις τώρα; Αυτά που πρέπει να αναζητάς τώρα είναι τα εξής: Αν είσαι ικανός ή όχι να καταθέσεις μαρτυρία για το έργο του Θεού, αν είσαι σε θέση ή όχι να γίνεις μαρτυρία και εκδήλωση του Θεού και αν είσαι κατάλληλος ή όχι να χρησιμοποιηθείς απ' Αυτόν. Πόσο έργο έχει εκτελέσει πραγματικά ο Θεός μέσα σου; Πόσο έχεις δει, πόσο έχεις αγγίξει; Πόσο έχεις βιώσει και γευτεί; Ανεξάρτητα από το αν ο Θεός σε έχει δοκιμάσει, αντιμετωπίσει ή πειθαρχήσει, οι ενέργειες και το έργο Του έχουν επιτελεστεί πάνω σου. Μα ως πιστός στον Θεό και ως κάποιος που είναι πρόθυμος να επιδιώξει να οδηγηθεί στην τελείωση απ' Αυτόν, είσαι σε θέση να καταθέσεις μαρτυρία για το έργο του Θεού βάσει της πρακτικής εμπειρίας σου; Μπορείς να βιώσεις τον λόγο του Θεού μέσω της πρακτικής εμπειρίας σου; Είσαι σε θέση να παρέχεις στους άλλους μέσω της δικής σου πρακτικής εμπειρίας και να δαπανάς όλη τη ζωή σου για να καταθέτεις μαρτυρία για το έργο του Θεού; Για να καταθέτεις μαρτυρία για το έργο του Θεού πρέπει να στηρίζεις στις εμπειρίες σου, τις γνώσεις σου και το τίμημα που έχεις πληρώσει. Μόνο έτσι θα μπορέσεις να ικανοποιήσεις το θέλημά Του. Είσαι κάποιος που καταθέτει μαρτυρία για το έργο του Θεού; Έχεις αυτήν τη φιλοδοξία; Αν είσαι σε θέση να καταθέσεις μαρτυρία για το όνομά Του και, ακόμη περισσότερο, για το έργο Του και αν μπορείς να βιώσεις την εικόνα που Αυτός απαιτεί από τον λαό Του, τότε είσαι μάρτυρας για τον Θεό. Πώς καταθέτεις ουσιαστικά μαρτυρία για τον Θεό; Με το να αναζητάς και να λαχταράς να βιώσεις τον λόγο του Θεού, και με το να καταθέτεις μαρτυρία με τα λόγια σου, δίνοντας τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν το έργο Του και να δουν τις ενέργειές Του. Αν πράγματι αναζητάς όλα τα παραπάνω, τότε ο Θεός θα σε οδηγήσει στην τελείωση. Αν το μόνο που αναζητάς είναι να τελειωθείς από τον Θεό και στο τέλος να ευλογηθείς, τότε η οπτική της πίστης σου στον Θεό δεν είναι αγνή. Θα πρέπει να επιδιώκεις το πώς θα δεις τις πράξεις του Θεού στην πραγματική ζωή, το πώς θα Τον ικανοποιήσεις όταν σου αποκαλύψει το θέλημά Του, και να αναζητάς το πώς οφείλεις να καταθέσεις μαρτυρία για τη θαυμαστότητα και τη σοφία Του και το πώς θα καταθέσεις μαρτυρία για το πώς σε πειθαρχεί και σε αντιμετωπίζει Αυτός. Όλα αυτά είναι πράγματα που θα πρέπει να συλλογίζεσαι τώρα. Αν η αγάπη σου για τον Θεό υφίσταται αποκλειστικά για να συμμετάσχεις στη δόξα του Θεού αφού σε οδηγήσει στην τελείωση, τότε

παραμένει ανεπαρκής και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Θεού. Πρέπει να μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για το έργο του Θεού, να ικανοποιείς τις απαιτήσεις Του και να βιώνεις το έργο που έχει εκτελέσει Αυτός πάνω στους ανθρώπους με πρακτικό τρόπο. Είτε πρόκειται για πόνο, για δάκρυα είτε για στενοχώρια, πρέπει να τα βιώνεις όλα αυτά στην άσκησή σου. Όλα αυτά έχουν στόχο να σε οδηγήσουν στην τελείωση ως κάποιον που καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό. Τι είναι αυτό ακριβώς που σε αναγκάζει τώρα να υποφέρεις και να αναζητάς την τελείωση; Το ότι υποφέρεις τώρα γίνεται πράγματι για χάρη της αγάπης για τον Θεό και της κατάθεσης μαρτυρίας γι' Αυτόν; Ή υποφέρεις για χάρη των ευλογιών της σάρκας, για τις μελλοντικές προοπτικές και τη μοίρα σου; Όλες οι προθέσεις, τα κίνητρα και οι στόχοι που επιδιώκεις πρέπει να διορθωθούν και δεν μπορούν να καθοδηγούνται από τη δική σου βούληση. Αν ένας άνθρωπος αναζητά την τελείωση για να δεχτεί ευλογίες και να βασιλέψει στην εξουσία, ενώ ένας άλλος επιδιώκει την τελείωση για να ικανοποιήσει τον Θεό, ώστε να καταθέσει πρακτική μαρτυρία στο έργο του Θεού, ποιο από τα δύο θα επέλεγες να επιδιώξεις; Αν επέλεγες το πρώτο, τότε θα απείχες ακόμη πολύ από τα πρότυπα του Θεού. Είπα κάποτε ότι οι ενέργειές Μου θα γίνονταν γνωστές σε ολόκληρο το σύμπαν και πως θα βασίλευα στο σύμπαν ως Βασιλιάς. Από την άλλη, αυτό με το οποίο έχετε επιφορτιστεί είναι να βγείτε έξω και να καταθέσετε μαρτυρία στο έργο του Θεού, όχι να γίνετε βασιλιάδες και να εμφανιστείτε σ' ολόκληρο το σύμπαν. Ας γεμίσουν οι πράξεις του Θεού ολόκληρο το σύμπαν και το στερέωμα. Ας τις δουν και ας τις αναγνωρίσουν όλοι. Αυτά τα λόγια εκφράζονται σε σχέση με τον Θεό τον ίδιο κι αυτό που θα πρέπει να κάνουν τα ανθρώπινα όντα είναι να καταθέτουν μαρτυρία για τον Θεό. Πόσα γνωρίζεις τώρα για τον Θεό; Για πόσα σχετικά με τον Θεό μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία; Ποιος είναι ο σκοπός της τελείωσης του ανθρώπου από τον Θεό; Μόλις καταλάβεις το θέλημα του Θεού, πώς θα πρέπει να δείξεις ενδιαφέρον για το θέλημά Του; Αν είσαι πρόθυμος να οδηγηθείς στην τελείωση και να καταθέσεις μαρτυρία για το έργο του Θεού μέσω όσων βιώνεις, αν αυτή είναι η κινητήρια δύναμή σου, τότε τίποτε δεν είναι υπερβολικά δύσκολο. Αυτό που χρειάζονται τώρα οι άνθρωποι είναι πίστη. Αν αυτή είναι η κινητήρια δύναμή σου, τότε είναι εύκολο να αποχωριστείς κάθε αρνητικότητα, παθητικότητα, νωθρότητα, καθώς και οποιεσδήποτε αντιλήψεις της σάρκας, φιλοσοφίες για τη ζωή, επαναστατικές διαθέσεις, συναισθήματα και ούτω καθεξής.

Όταν οι άνθρωποι υποβάλλονται σε δοκιμασίες, είναι φυσιολογικό να είναι αδύναμοι, ή να έχουν αρνητικότητα μέσα τους, ή να στερούνται διαύγειας όσον αφορά το θέλημα του Θεού ή το μονοπάτι άσκησής τους. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο, πρέπει να έχεις πίστη στο έργο του Θεού και να μην Τον αρνείσαι, όπως ακριβώς έκανε κι ο Ιώβ. Παρόλο που ο Ιώβ ήταν αδύναμος και αναθεμάτισε την ημέρα που γεννήθηκε, δεν αρνήθηκε πως τα πάντα στην ανθρώπινη ζωή τα παρείχε ο Ιεχωβά και πως ο Ιεχωβά είναι, επίσης, Αυτός που μπορούσε να τα πάρει όλα πίσω. Όπως κι αν δοκιμάστηκε, διατήρησε την πίστη του. Κατά την εμπειρία σου, όποιο κι αν είναι το είδος εξευγενισμού στο οποίο υποβάλλεσαι μέσω του λόγου του Θεού, αυτό το οποίο ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους είναι, εν συντομία, η πίστη τους και η αγάπη τους γι' Αυτόν. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός οδηγεί στην τελείωση την πίστη, την αγάπη και τις φιλοδοξίες των ανθρώπων. Ο Θεός επιτελεί το έργο της τελείωσης πάνω στους ανθρώπους και αυτοί δεν μπορούν να το δουν ή να το νιώσουν· υπό αυτές τις συνθήκες, απαιτείται η πίστη σου. Η πίστη των ανθρώπων απαιτείται όταν κάτι δεν είναι ορατό δια του γυμνού οφθαλμού. Η πίστη σου απαιτείται όταν δεν μπορείς να αποχωριστείς τις ίδιες σου τις αντιλήψεις. Όταν δεν έχεις διαύγεια σχετικά με το έργο του Θεού, αυτό που απαιτείται από σένα είναι να έχεις πίστη και να τηρείς σθεναρή στάση και να παραμένεις σταθερός στη μαρτυρία σου. Όταν ο Ιώβ έφτασε σ' αυτό το σημείο, ο Θεός τού εμφανίστηκε και του μίλησε. Τουτέστιν, μόνο μέσα από την πίστη σου θα είσαι σε θέση να δεις τον Θεό και όταν έχεις πίστη θα σε οδηγήσει ο Θεός στην τελείωση. Χωρίς πίστη, Αυτός δεν θα μπορεί να το κάνει αυτό. Ο Θεός θα σου παράσχει ό,τι ελπίζεις να αποκτήσεις. Αν δεν έχεις πίστη, τότε δεν θα μπορέσεις να οδηγηθείς στην τελείωση και δεν θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειες του Θεού, πόσο μάλλον να δεις την παντοδυναμία Του. Όταν έχεις πίστη ώστε να δεις τις ενέργειές Του κατά την πρακτική σου εμπειρία, τότε ο Θεός θα σου εμφανιστεί, θα σε δια φωτίσει και θα σε καθοδηγήσει εκ των έσω. Χωρίς την πίστη αυτήν, ο Θεός δεν θα είναι σε θέση να το κάνει αυτό. Αν έχεις χάσει την ελπίδα σου στον Θεό, πώς θα είσαι σε θέση να βιώσεις το έργο Του; Επομένως, μόνο όταν έχεις πίστη και δεν τρέφεις αμφιβολίες για τον Θεό, μόνο όταν έχεις πραγματική πίστη σ' Αυτόν ό,τι κι αν κάνει Αυτός, μόνο τότε θα σε δια φωτίσει και θα σε φωτίσει μέσα από τις εμπειρίες σου, και τότε μόνο θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειές Του. Όλα αυτά επιτυγχάνονται μέσω της πίστης. Η πίστη έρχεται μόνο μέσα από τον εξευγενισμό. Ελλείψει εξευγενισμού, η πίστη δεν μπορεί να αναπτυχθεί. Σε τι αναφέρεται η λέξη «πίστη»; Πίστη είναι η γνήσια πεποίθηση και η ειλικρινής καρδιά που θα

πρέπει να κατέχουν οι άνθρωποι όταν δεν μπορούν να δουν ή να αγγίξουν κάτι, όταν το έργο του Θεού δεν συνάδει με τις ανθρώπινες έννοιες, όταν είναι πέραν της ανθρώπινης αντίληψης. Γι' αυτήν την πίστη μιλώ Εγώ. Οι άνθρωποι χρειάζονται πίστη σε καιρούς κακουχίας και εξευγενισμού, ενώ την πίστη ακολουθεί ο εξευγενισμός· εξευγενισμός και πίστη συνιστούν αναπόσπαστο σύνολο. Όπως κι αν εργάζεται ο Θεός κι όπως κι αν είναι το περιβάλλον σου, εσύ είσαι σε θέση να επιδιώξεις τη ζωή και να αναζητάς την αλήθεια, καθώς και να επιζητάς να γνωρίσεις το έργο του Θεού, και κατανοείς τις ενέργειές Του και είσαι σε θέση να ενεργείς σύμφωνα με την αλήθεια. Αν το κάνεις αυτό, σημαίνει ότι έχεις αληθινή πίστη, κι αυτό δείχνει πως δεν έχεις χάσει την πίστη σου στον Θεό. Έχεις αληθινή πίστη στον Θεό μόνο αν είσαι σε θέση να εμμένεις στην επιδίωξη της αλήθειας μέσω του εξευγενισμού, αν είσαι σε θέση να αγαπάς αληθινά τον Θεό και δεν σου δημιουργούνται αμφιβολίες γι' Αυτόν, αν ό,τι και αν κάνει Αυτός, εσύ εξακολουθείς να κάνεις πράξη την αλήθεια για να Τον ικανοποιείς και αν είσαι σε θέση να αναζητάς εις βάθος το θέλημά Του, καθώς και να ενδιαφέρεσαι για το θέλημά Του. Στο παρελθόν, όταν ο Θεός είπε πως θα βασίλευες ως βασιλιάς, Τον αγάπησες, κι όταν σου φανερώθηκε ανοιχτά, Τον επιδίωξες. Τώρα, όμως, ο Θεός είναι κρυμμένος, δεν μπορείς να Τον δεις κι έχεις βρεθεί σε μπελάδες —τώρα, λοιπόν, χάνεις την ελπίδα σου στον Θεό; Άρα πρέπει πάντοτε να επιδιώξεις τη ζωή και να επιζητάς να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού. Αυτό σημαίνει γνήσια πίστη και είναι το πιο αληθινό και το πιο όμορφο είδος αγάπης.

Κατά το παρελθόν, όλοι οι άνθρωποι προσέρχονταν ενώπιον του Θεού για να πάρουν τις αποφάσεις τους, λέγοντας: «Ακόμη κι αν κανένας άλλος δεν αγαπάει τον Θεό, εγώ πρέπει να Τον αγαπώ». Τώρα, όμως, ο εξευγενισμός έρχεται πάνω σου, κι εφόσον αυτό δεν συνάδει με τις αντιλήψεις σου, χάνεις την πίστη σου στον Θεό. Είναι αυτή γνήσια αγάπη; Έχεις διαβάσει πολλές φορές για τις πράξεις του Ιώβ —τις έχεις ξεχάσει; Η αληθινή αγάπη μπορεί να διαμορφωθεί μόνο μέσα από την πίστη. Αναπτύσσεις πραγματική αγάπη για τον Θεό μέσω των εξευγενισμών στους οποίους υποβάλλεσαι, και μέσω της ίδιας της πίστης σου είσαι σε θέση να ενδιαφερθείς για το θέλημα του Θεού στις πρακτικές εμπειρίες σου, και μέσω της ίδιας της πίστης απαρνείσαι τη δική σου σάρκα και επιδιώξεις τη ζωή. Αυτό θα πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι. Αν το κάνεις αυτό, τότε θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειες του Θεού, αλλά αν στερείσαι πίστης, δεν θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειες του Θεού ή να βιώσεις το

έργο Του. Αν θέλεις να σε χρησιμοποιήσει και να σε οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός, τότε πρέπει να διακατέχεσαι από όλα αυτά: τη θέληση να υποφέρεις, πίστη, αντοχή, υπακοή, καθώς και την ικανότητα να βιώνεις το έργο του Θεού, να κατανοείς το θέλημά Του, να ενδιαφέρεσαι για τη θλίψη Του και ούτω καθεξής. Η τελείωση κάποιου δεν είναι εύκολη, και κάθε εξευγενισμός που βιώνεις απαιτεί την πίστη και την αγάπη σου. Αν θέλεις να τελειωθείς από τον Θεό, δεν αρκεί το να σπεύσεις εμπρός στο μονοπάτι ούτε αρκεί απλώς να δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό. Πρέπει να κατέχεις πολλά πράγματα για να μπορέσεις να γίνεις κάποιος που τελειώνεται από τον Θεό. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με βάσανα, πρέπει να είσαι σε θέση να παραμερίζεις το ενδιαφέρον για τη σάρκα και να μην κάνεις παράπονα κατά του Θεού. Όταν ο Θεός σου κρύβεται, πρέπει να είσαι σε θέση να έχεις την πίστη να Τον ακολουθείς, να διατηρείς την πρότερη αγάπη σου χωρίς να την αφήνεις να εξασθενήσει ή να εξαφανιστεί. Ό,τι κι αν κάνει ο Θεός, εσύ πρέπει να υποτάσσεςαι στο σχέδιό Του και να είσαι προετοιμασμένος να καταραστείς την ίδια σου τη σάρκα αντί να κάνεις παράπονα εναντίον Του. Όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με δοκιμασίες, πρέπει να ικανοποιείς τον Θεό, παρόλο που μπορεί να κλαις πικρά ή να διστάζεις να αποχωριστείς κάποιο αγαπημένο σου αντικείμενο. Αυτή μόνο είναι αληθινή αγάπη και πίστη. Όποιο κι αν είναι το πραγματικό σου ανάστημα, πρέπει πρώτα να κατέχεις και τη θέληση να υποστείς κακουχίες αλλά και αληθινή πίστη, και πρέπει, επίσης, να έχεις τη θέληση να απαρνηθείς τη σάρκα. Θα πρέπει να είσαι πρόθυμος να υπομείνεις προσωπικές κακουχίες και να υποστείς απώλειες όσον αφορά τα προσωπικά σου συμφέροντα προκειμένου να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού. Επιπλέον, πρέπει να είσαι ικανός να νιώθεις τύψεις για τον εαυτό σου μέσα σου: Στο παρελθόν, δεν μπόρεσες να ικανοποιήσεις τον Θεό, και τώρα μπορείς να νιώθεις τύψεις για τον εαυτό σου. Δεν πρέπει να υστερείς σε καμιά από αυτές τις πτυχές —μέσω των πραγμάτων αυτών θα σε οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός. Αν δεν μπορείς να πληροίς αυτά τα κριτήρια, τότε δεν μπορείς να τελειωθείς.

Κάποιος που υπηρετεί τον Θεό δεν θα πρέπει να ξέρει μόνο πώς να υποφέρει για χάρη Του. Θα πρέπει, πολύ περισσότερο, να καταλάβει πως η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στην επιδίωξη της αγάπης για τον Θεό. Ο Θεός δεν σε χρησιμοποιεί μόνο για να σε εξευγενίσει ή για να σε κάνει να υποφέρεις, αλλά αντιθέτως, σε χρησιμοποιεί για να γνωρίσεις τις ενέργειές Του, να γνωρίσεις την πραγματική σημασία της ανθρώπινης ζωής και, ειδικότερα, για να

μάθεις πως το να υπηρετείς τον Θεό δεν είναι εύκολη υπόθεση. Το να βιώνεις το έργο του Θεού δεν έχει να κάνει με το να απολαμβάνεις χάρη, αλλά αντιθέτως με το να υποφέρεις λόγω της αγάπης σου γι' Αυτόν. Εφόσον απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού, πρέπει να απολαμβάνεις και την παιδευσή Του· πρέπει να τα βιώσεις όλα αυτά. Μπορείς να βιώσεις τη διαφώτιση του Θεού μέσα σου, όπως και τον τρόπο με τον οποίο σε αντιμετωπίζει και σε κρίνει. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η εμπειρία σου θα είναι ολοκληρωμένη. Ο Θεός έχει επιτελέσει πάνω σου το έργο της κρίσης και της παιδεύσης. Ο λόγος του Θεού σε έχει αντιμετωπίσει, και όχι μόνο. Επιπλέον, σε έχει δια φωτίσει και σε έχει φωτίσει. Όταν είσαι αρνητικός και αδύναμος, ο Θεός ανησυχεί για σένα. Ολόκληρο το έργο αυτό γίνεται για να σε κάνει να δεις πως όλα όσα αφορούν τον άνθρωπο βρίσκονται εντός των ενορχηστρώσεων του Θεού. Μπορεί να νομίζεις πως το να πιστεύεις στον Θεό έχει να κάνει με το να υποφέρεις ή να κάνεις κάθε λογής πράγματα γι' Αυτόν· ίσως νομίζεις ότι η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να ηρεμήσει η σάρκα σου ή να κυλίσουν όλα ομαλά στη ζωή σου, ή να είσαι άνετος και ήρεμος παντού. Εντούτοις, κανένα απ' αυτά δεν αποτελεί σκοπό που θα πρέπει να ενσωματώνουν οι άνθρωποι στην πίστη τους στον Θεό. Αν πιστεύεις για χάρη αυτών των σκοπών, τότε η οπτική σου είναι εσφαλμένη και, απλούστατα, είναι αδύνατον τελειωθείς. Οι ενέργειες του Θεού, η δίκαιη διάθεσή Του, η σοφία Του, ο λόγος Του, η θαυμαστότητα και η ακαταληπτότητά Του είναι όλα πράγματα που οφείλουν να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Αφού τα κατανοήσεις αυτά, θα πρέπει να χρησιμοποιήσεις αυτήν την κατανόηση για να απαλλαγείς από όλες τις προσωπικές σου απαιτήσεις, ελπίδες και αντιλήψεις μέσα σου. Μόνο εξαλείφοντας τα παραπάνω μπορείς να πληροίς τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο Θεός και μόνο κάνοντας αυτά μπορείς να αποκτήσεις ζωή και να ικανοποιείς τον Θεό. Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να Τον ικανοποιεί κανείς και να βιώνει τη διάθεση που Αυτός απαιτεί, έτσι ώστε οι ενέργειες και η δόξα Του να εκδηλωθούν μέσω αυτής της ομάδας ανάξιων ανθρώπων. Αυτή είναι η σωστή οπτική για να πιστεύει κανείς στον Θεό, καθώς και ο στόχος που θα πρέπει να επιδιώκεις. Θα πρέπει να πιστεύεις στον Θεό απ' τη σωστή σκοπιά και να επιζητάς να λαμβάνεις τον λόγο του Θεού. Πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού, να είσαι σε θέση να βιώνεις την αλήθεια και, ειδικότερα, να μπορείς να δεις τις πρακτικές Του πράξεις, τις υπέροχες πράξεις Του σε όλο το σύμπαν, καθώς και το πρακτικό έργο που Αυτός επιτελεί στη σάρκα. Μέσω των πραγματικών τους εμπειριών, οι άνθρωποι μπορούν να εκτιμήσουν με ποιον ακριβώς τρόπο εκτελεί ο Θεός έργο πάνω τους και ποιο είναι το θέλημά Του γι' αυτούς. Όλα αυτά γίνονται με σκοπό να

εξαλειφθεί η διεφθαρμένη σατανική διάθεση των ανθρώπων. Αφού εξαλείψεις όλη την ακαθαρσία και την αδικία μέσα σου, αφού απαλλαγείς από τις λαθεμένες σου προθέσεις και αναπτύξεις αληθινή πίστη στον Θεό —μόνο έχοντας πραγματική πίστη μπορείς να αγαπήσεις αληθινά τον Θεό. Μόνο με βάση την πίστη σου στον Θεό μπορείς να Τον αγαπήσεις αληθινά. Μπορείς να καταφέρεις να αγαπήσεις τον Θεό χωρίς να πιστεύεις σ' Αυτόν; Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, δεν μπορείς να είσαι συγκεχυμένος στην πίστη σου. Κάποιοι άνθρωποι γεμίζουν σθένος όταν βλέπουν πως η πίστη στον Θεό θα τους αποφέρει ευλογίες, ωστόσο χάνουν πάσα ενέργεια τη στιγμή που βλέπουν πως πρέπει να υποστούν εξευγενισμούς. Είναι αυτό πίστη στον Θεό; Εν τέλει, πρέπει να επιτύχεις ολοκληρωμένη και απόλυτη υπακοή ενώπιον του Θεού στην πίστη σου. Πιστεύεις στον Θεό αλλά εξακολουθείς να έχεις απαιτήσεις απ' Αυτόν, έχεις πολλές θρησκευτικές αντιλήψεις που δεν μπορείς να αφήσεις πίσω, προσωπικά συμφέροντα που δεν μπορείς να αποχωριστείς, και παρόλα αυτά εξακολουθείς να αναζητάς ευλογίες της σάρκας και θέλεις ο Θεός να σώσει τη σάρκα σου, να σώσει την ψυχή σου —όλα αυτά είναι συμπεριφορές ανθρώπων που έχουν εσφαλμένη οπτική. Παρόλο που οι άνθρωποι με θρησκευτικές πεποιθήσεις έχουν πίστη στον Θεό, δεν επιδιώκουν αλλαγή διάθεσης και δεν επιδιώκουν να γνωρίσουν τον Θεό, αλλά αντιθέτως, επιζητούν μόνο τα συμφέροντα της σάρκας τους. Πολλοί ανάμεσά σας έχουν πίστη που εμπίπτει στην κατηγορία των θρησκευτικών πεποιθήσεων· αυτή δεν συνιστά αληθινή πίστη στον Θεό. Για να πιστέψουν στον Θεό οι άνθρωποι πρέπει να κατέχουν καρδιά που είναι έτοιμη να υποφέρει γι' Αυτόν και τη θέληση να παραδοθούν. Αν δεν πληρούν τις δύο αυτές προϋποθέσεις, η πίστη τους στον Θεό δεν είναι έγκυρη και δεν θα είναι σε θέση να επιτύχουν αλλαγή στη διάθεσή τους. Μόνο οι άνθρωποι που επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια, αναζητούν τη γνώση για τον Θεό και επιδιώκουν τη ζωή είναι αυτοί που πιστεύουν αληθινά στον Θεό.

Όταν έρθουν πάνω σου δοκιμασίες, πώς θα εφαρμόσεις το έργο του Θεού στην αντιμετώπισή τους; Θα είσαι αρνητικός ή θα καταλάβεις τη δοκιμασία και τον εξευγενισμό της ανθρωπότητας από τον Θεό από θετική σκοπιά; Τι θα κερδίσεις μέσω των δοκιμασιών και των εξευγενισμών του Θεού; Θα μεγαλώσει η αγάπη σου για τον Θεό; Όταν υποβάλλεσαι σε εξευγενισμό, θα είσαι σε θέση να εφαρμόσεις τις δοκιμασίες του Ιώβ και να αλληλεπιδράσεις σοβαρά με το έργο που κάνει ο Θεός μέσα σου; Θα μπορέσεις να δεις πώς δοκιμάζει ο Θεός την ανθρωπότητα μέσω των δοκιμασιών του Ιώβ; Τι είδους έμπνευση μπορούν να σου

προσφέρουν οι δοκιμασίες του Ιώβ; Θα είσαι πρόθυμος να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό εν μέσω των εξευγενισμών σου ή θα θέλεις να ικανοποιήσεις τη σάρκα σε ένα άνετο περιβάλλον; Ποια είναι πραγματικά η οπτική σου για την πίστη στον Θεό; Πιστεύεις πράγματι για χάρη Του κι όχι για χάρη της σάρκας; Έχεις, πράγματι, κάποιον στόχο, τον οποίο επιδιώκεις κατά την αναζήτησή σου; Είσαι πρόθυμος να υποβληθείς σε εξευγενισμούς για να μπορέσεις να τελειωθείς από τον Θεό ή θα προτιμούσες να σε παιδεύσει και να σε καταραστεί ο Θεός; Ποια είναι πράγματι η άποψή σου για το θέμα της κατάθεσης μαρτυρίας για τον Θεό; Τι θα πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι σε συγκεκριμένα περιβάλλοντα για να καταθέσουν πραγματική μαρτυρία για τον Θεό; Εφόσον ο πρακτικός Θεός έχει αποκαλύψει τόσο πολλά κατά το πραγματικό έργο Του μέσα σου, γιατί σκέφτεσαι διαρκώς να φύγεις; Πιστεύεις στον Θεό για χάρη του Θεού; Οι περισσότεροι από εσάς πιστεύετε εν μέρει γιατί κάνετε υπολογισμούς για λογαριασμό σας, για την επιδίωξη του προσωπικού σας οφέλους. Πολλοί λίγοι πιστεύουν στον Θεό για χάρη του Θεού· δεν συνιστά αυτό παρακοή;

Το έργο του εξευγενισμού αποσκοπεί κυρίως στο να οδηγήσει στην τελείωση την πίστη των ανθρώπων. Στο τέλος, αυτό που επιτυγχάνεται είναι να φτάσεις σε μια κατάσταση όπου θέλεις να φύγεις αλλά, ταυτόχρονα δεν μπορείς. Κάποιοι άνθρωποι εξακολουθούν να είναι ικανοί να έχουν πίστη, παρόλο που στερούνται και της παραμικρής ελπίδας· και οι άνθρωποι δεν έχουν πια ελπίδες για τις ίδιες τους τις μελλοντικές προοπτικές. Μόνο εκείνη τη στιγμή θα ολοκληρωθεί ο εξευγενισμός από τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν έχει φτάσει ακόμη στο στάδιο να ταλαντεύεται μεταξύ ζωής και θανάτου και δεν έχει γευτεί τον θάνατο, άρα ο εξευγενισμός δεν έχει τελειώσει ακόμα. Ακόμη κι εκείνοι που βρίσκονταν στο στάδιο των παρόχων υπηρεσιών δεν είχαν εξευγενιστεί στον υπέρτατο βαθμό. Ο Ιώβ υποβλήθηκε σε ακραίο εξευγενισμό και δεν είχε πού να στηριχτεί. Οι άνθρωποι πρέπει να υποβάλλονται σε εξευγενισμούς έως του σημείου που δεν έχουν καμία ελπίδα και πουθενά να στηριχτούν — μόνο αυτός είναι αληθινός εξευγενισμός. Κατά την εποχή των παρόχων υπηρεσιών, αν η καρδιά σου ήταν πάντα γαλήνια ενώπιον του Θεού και αν, ό,τι κι αν έκανε Αυτός και όποιο κι αν ήταν το θέλημά Του για εσένα, εσύ πάντοτε υπάκουγες στις διευθετήσεις Του, τότε στο τέλος θα καταλάβαινες όλα όσα είχε κάνει ο Θεός. Υποβάλλεσαι στις δοκιμασίες του Ιώβ και ταυτόχρονα υποβάλλεσαι στις δοκιμασίες του Πέτρου. Όταν ο Ιώβ δοκιμάστηκε, παρέμεινε ακλόνητος στη μαρτυρία του και στο τέλος τού αποκαλύφθηκε ο Ιεχωβά. Μόνο αφού

παρέμεινε ακλόνητος στη μαρτυρία του ήταν άξιος να δει το πρόσωπο του Θεού. Γιατί λέγεται: «Εγώ κρύβομαι από τη γη της ακαθαρσίας, αλλά φανερώνομαι στην άγια βασιλεία»; Αυτό σημαίνει πως μόνο όταν είσαι άγιος και παραμένεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου μπορείς να έχεις την αξιοπρέπεια να δεις το πρόσωπο του Θεού. Αν δεν μπορείς να παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου γι' Αυτόν, δεν έχεις την αξιοπρέπεια να δεις το πρόσωπό Του. Αν υποχωρήσεις ή κάνεις παράπονα κατά του Θεού εν όψει των εξευγενισμών, αποτυγχάνοντας έτσι να παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου γι' Αυτόν και καταντώντας περίγελος του Σατανά, τότε δεν θα κερδίσεις την εμφάνιση του Θεού. Αν είσαι σαν τον Ιώβ, που εν μέσω των δοκιμασιών καταράστηκε την ίδια του τη σάρκα, δεν έκανε παράπονα κατά του Θεού και ήταν σε θέση να νιώθει απέχθεια για την ίδια του τη σάρκα δίχως να παραπονεθεί ή να αμαρτήσει μέσω του λόγου του, τότε θα παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου. Όταν υποβάλλεσαι σε ορισμένο βαθμό εξευγενισμού και εξακολουθείς να μπορείς να είσαι σαν τον Ιώβ, πλήρως υπάκουος ενώπιον του Θεού και δίχως άλλες απαιτήσεις απ' Αυτόν ή τις δικές σου αντιλήψεις, τότε ο Θεός θα σου εμφανιστεί. Τώρα ο Θεός δεν σου εμφανίζεται, επειδή έχεις πάρα πολλές δικές σου αντιλήψεις, προσωπικές προκαταλήψεις, εγωιστικές σκέψεις, ατομικές απαιτήσεις, συμφέροντα της σάρκας, και δεν είσαι άξιος να δεις το πρόσωπό Του. Αν έβλεπες τον Θεό, θα Τον μετρούσες μέσω των δικών σου αντιλήψεων, και τότε εσύ θα ήσουν αυτός που θα Τον σταύρωνε. Αν σε βρουν πολλά πράγματα που δεν συνάδουν με τις αντιλήψεις σου, κι όμως είσαι σε θέση να τα παραμερίσεις και να γνωρίσεις τις ενέργειες του Θεού μέσω των πραγμάτων αυτών, και αν, εν μέσω των εξευγενισμών, αποκαλύψεις ότι η καρδιά σου είναι γεμάτη αγάπη για τον Θεό, τότε έτσι παραμένεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου. Αν το σπιτικό σου είναι ήρεμο, απολαμβάνεις τις ανέσεις της σάρκας, δεν σε διώκει κανείς, και οι αδελφοί και οι αδελφές σου στην εκκλησία σε υπακούν, μπορείς, τότε, να επιδείξεις ότι η καρδιά σου είναι γεμάτη αγάπη για τον Θεό; Μπορούν αυτές οι συνθήκες να σε εξευγενίσουν; Μόνο μέσω του εξευγενισμού μπορεί να φανεί η αγάπη σου για τον Θεό και μόνο μέσω συμβάντων που δεν συνάδουν με τις αντιλήψεις σου μπορείς να τελειωθείς. Με τη βοήθεια πολλών αντιθετικών και αρνητικών πραγμάτων, και επιστρατεύοντας κάθε λογής εκδηλώσεις του Σατανά —τις ενέργειες, τις κατηγορίες, τις ενοχλήσεις και τις απάτες του— ο Θεός σου δείχνει ξεκάθαρα το αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά και μ' αυτόν τον τρόπο οδηγεί στην τελείωση την ικανότητά σου να διακρίνεις τον Σατανά, έτσι ώστε να τον μισήσεις και να τον απαρνηθείς.

Οι πολλές εμπειρίες αποτυχίας και αδυναμίας σου, οι στιγμές αρνητικότητάς σου, μπορεί να ειπωθεί πως είναι όλα δοκιμασίες του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί τα πάντα προέρχονται από τον Θεό και όλα τα πράγματα και τα συμβάντα βρίσκονται στα χέρια Του. Είτε αποτύχεις είτε είσαι αδύναμος και παραπατήσεις, τα πάντα εξαρτώνται από τον Θεό και βρίσκονται υπό τον έλεγχό Του. Από την πλευρά του Θεού, αυτό αποτελεί δοκιμασία για εσένα και αν δεν μπορέσεις να το αναγνωρίσεις, θα γίνει πειρασμός. Υπάρχουν δύο ειδών καταστάσεις που θα πρέπει να αναγνωρίζουν οι άνθρωποι: Η μία προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και η άλλη προέρχεται πιθανώς από τον Σατανά. Στη μία κατάσταση, το Άγιο Πνεύμα σε φωτίζει και σου δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσεις τον εαυτό σου, να αισθανθείς απέχθεια και τύψεις για τον εαυτό σου και να μπορείς να νιώσεις γνήσια αγάπη για τον Θεό, να βάλεις σκοπό να Τον ικανοποιήσεις. Στην άλλη κατάσταση, γνωρίζεις τον εαυτό σου, αλλά είσαι αρνητικός και αδύναμος. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως αυτή η κατάσταση είναι ο εξευγενισμός του Θεού, καθώς και ο πειρασμός του Σατανά. Αν αναγνωρίζεις πως αυτή είναι η σωτηρία σου από τον Θεό και αν νιώθεις πως πλέον Του είσαι εξαιρετικά υπόχρεος, και αν εφεξής προσπαθείς να Του ανταποδώσεις και δεν πέφτεις πια σε τέτοια αχρειότητα, αν καταβάλλεις προσπάθεια να τρως και να πίνεις τον λόγο Του, και αν πάντοτε θεωρείς πως έχεις ελλείψεις, κι η καρδιά σου είναι γεμάτη λαχτάρα, τότε αυτή είναι δοκιμασία από τον Θεό. Όταν θα τελειώσει ο πόνος και θα προχωράς και πάλι προς τα εμπρός, ο Θεός θα εξακολουθεί να σε οδηγεί, να σε φωτίζει, να σε διαφωτίζει και να σε τρέφει. Ωστόσο, αν δεν την αναγνωρίζεις και είσαι αρνητικός, αν παραδίνεσαι απλώς στην απελπισία, αν σκέφτεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, τότε ο πειρασμός του Σατανά θα έχει πέσει πάνω σου. Όταν ο Ιώβ υποβλήθηκε σε δοκιμασίες, ο Θεός και ο Σατανάς στοιχημάτιζαν μεταξύ τους, και ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να πλήξει τον Ιώβ. Παρόλο που ο Θεός ήταν Αυτός που δοκίμαζε τον Ιώβ, ο Σατανάς ήταν ουσιαστικά αυτός που τον έπληξε. Από την πλευρά του, ο Σατανάς έβαζε τον Ιώβ σε πειρασμό, αλλά ο Ιώβ βρισκόταν στην πλευρά του Θεού. Αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά, τότε ο Ιώβ θα είχε μπει σε πειρασμό. Μόλις οι άνθρωποι μουν σε πειρασμό, βρίσκονται σε κίνδυνο. Μπορεί να ειπωθεί πως η υποβολή σε εξευγενισμό είναι δοκιμασία από τον Θεό, αλλά αν δεν είσαι σε καλή κατάσταση, μπορεί να ειπωθεί πως είναι πειρασμός από τον Σατανά. Αν δεν κατανοείς ξεκάθαρα το όραμα, ο Σατανάς θα σε κατηγορήσει και θα σε κρύψει στην πτυχή του οράματος. Πριν το καταλάβεις, θα μπεις σε πειρασμό.

Αν δεν βιώσεις το έργο του Θεού, τότε δεν θα μπορέσεις ποτέ να οδηγηθείς στην τελείωση. Στην εμπειρία σου, πρέπει, επίσης, να εισέρχεσαι στις λεπτομέρειες. Για παράδειγμα, ποια πράγματα σε οδηγούν να αναπτύσσεις αντιλήψεις και υπερβολικά κίνητρα, και τι είδους κατάλληλες ασκήσεις έχεις για να αντιμετωπίσεις αυτά τα προβλήματα; Αν μπορείς να βιώσεις το έργο του Θεού, τότε σημαίνει πως έχεις ανάστημα. Αν φαίνεται πως έχεις μόνο σθένος, τότε αυτό δεν είναι αληθινό ανάστημα και σίγουρα δεν θα μπορέσεις να παραμείνεις ακλόνητος. Μόνο όταν είστε σε θέση να βιώνετε το έργο του Θεού και είστε σε θέση και να το βιώνετε και να το στοχάζεστε οποτεδήποτε και οπουδήποτε, όταν είστε σε θέση να εγκαταλείψετε τους ποιμένες και να ζήσετε ανεξάρτητοι και να στηρίζετε στον Θεό, και είστε σε θέση να δείτε τις πραγματικές ενέργειες του Θεού —μόνο τότε θα έχει επιτευχθεί το θέλημα του Θεού. Αυτήν τη στιγμή, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς να βιώνουν και όταν αντιμετωπίζουν κάποιο ζήτημα, δεν ξέρουν πώς να το χειριστούν· είναι ανίκανοι να βιώσουν το έργο του Θεού και δεν μπορούν να διαγάγουν πνευματική ζωή. Πρέπει να συμπεριλάβεις τον λόγο και το έργο του Θεού στην πρακτική σου ζωή.

Ενίοτε ο Θεός σου προκαλεί ένα συγκεκριμένο αίσθημα, ένα αίσθημα που σε κάνει να χάνεις την απόλαυση από μέσα σου και να χάνεις την παρουσία του Θεού, κι έτσι βυθίζεσαι στο σκοτάδι. Αυτό είναι ένα είδος εξευγενισμού. Όποτε κάνεις κάτι, πάντα πηγαίνει στραβά ή βρίσκεσαι σε αδιέξοδο. Αυτή είναι η πειθαρχία του Θεού. Ενίοτε, όταν ενεργείς ανυπάκουα και παρακούς τον Θεό, μπορεί να μην το γνωρίζει κανείς άλλος —κι όμως, ο Θεός το γνωρίζει. Δεν θα σε αφήσει να ξεφύγεις και θα σε πειθαρχήσει. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι πολύ διεξοδικό. Παρατηρεί πολύ προσεκτικά τον κάθε λόγο και την κάθε ενέργεια των ανθρώπων, την κάθε δράση και κίνησή τους, καθώς και την κάθε σκέψη και ιδέα τους, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να αποκτήσουν εσωτερική επίγνωση των πραγμάτων αυτών. Κάνεις κάτι μια φορά και πηγαίνει στραβά, κάνεις κάτι ξανά και πηγαίνει πάλι στραβά, και σταδιακά καταλαβαίνεις, τελικά, το έργο του Αγίου Πνεύματος. Μέσω των πολλών φορών κατά τις οποίες θα πειθαρχηθείς, θα ξέρεις τι πρέπει να κάνεις για να συμβαδίζεις με το θέλημα του Θεού και τι δεν συμβαδίζει με το θέλημά Του. Στο τέλος, θα έχεις ακριβείς αντιδράσεις στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος από μέσα σου. Ενίοτε θα είσαι ανυπότακτος και ο Θεός θα σε επιπλήττει εκ των έσω. Όλα αυτά προέρχονται από την πειθαρχία του Θεού. Αν δεν θεωρείς τον λόγο του Θεού πολύτιμο, αν υποτιμάς το έργο Του,

τότε Αυτός δεν θα σου δώσει σημασία. Όσο πιο σοβαρά παίρνεις τον λόγο του Θεού, τόσο περισσότερο θα σε διαφωτίζει Εκείνος. Αυτήν τη στιγμή, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι στην εκκλησία που έχουν θολωμένη και συγκεχυμένη πίστη, και κάνουν πολλά ανάρμοστα πράγματα και ενεργούν δίχως πειθαρχία, οπότε το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν φαίνεται καθαρά μέσα τους. Κάποιοι άνθρωποι αφήνουν πίσω τα καθήκοντά τους προς χάριν της απόκτησης χρημάτων, πηγαίνουν να διοικήσουν κάποια επιχείρηση δίχως να είναι πειθαρχημένοι· αυτό το είδος ανθρώπου βρίσκεται σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο. Όχι μόνο δεν έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος επί του παρόντος, αλλά στο μέλλον θα είναι δύσκολο να οδηγηθεί στην τελείωση. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στους οποίους δεν φαίνεται το έργο του Αγίου Πνεύματος και στους οποίους δεν φαίνεται η πειθαρχία του Θεού. Είναι εκείνοι που δεν γνωρίζουν ξεκάθαρα το θέλημα του Θεού ούτε γνωρίζουν το έργο Του. Εκείνοι που μπορούν να παραμείνουν σταθεροί εν μέσω εξευγενισμών, που ακολουθούν τον Θεό ό,τι κι αν κάνει Αυτός και που είναι τουλάχιστον σε θέση να μη φύγουν, ή κατορθώνουν το 0,1% αυτού που κατόρθωσε ο Πέτρος, τα πηγαίνουν μια χαρά, αλλά δεν έχουν καμία αξία όσον αφορά τη χρήση τους από τον Θεό. Πολλοί άνθρωποι καταλαβαίνουν τα πράγματα γρήγορα, έχουν πραγματική αγάπη για τον Θεό και μπορούν να ξεπεράσουν το επίπεδο του Πέτρου, και ο Θεός εκτελεί το έργο της τελείωσης πάνω τους. Η πειθαρχία και η διαφώτιση έρχονται σ' αυτού του είδους τους ανθρώπους, και αν υπάρχει κάτι μέσα τους που δεν συνάδει με το θέλημα του Θεού, μπορούν να απαλλαγούν από αυτό πάραυτα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι χρυσός, ασήμι και πολύτιμοι λίθοι —η αξία τους είναι ανεκτίμητη! Αν ο Θεός έχει επιτελέσει διάφορα είδη έργου, αλλά εσύ είσαι αμετακίνητος σαν την άμμο ή την πέτρα, τότε δεν έχεις καμία αξία!

Το έργο του Θεού στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα είναι θαυμαστό και ασύλληπτο. Θα οδηγήσει μια ομάδα ανθρώπων στην τελείωση και θα εξαλείψει κάποιους άλλους, διότι υπάρχουν κάθε λογής άνθρωποι στην εκκλησία —αυτοί που αγαπούν την αλήθεια και αυτοί που δεν την αγαπούν· αυτοί που βιώνουν το έργο του Θεού και αυτοί που δεν το βιώνουν· αυτοί που κάνουν το καθήκον τους και αυτοί που δεν το κάνουν· αυτοί που καταθέτουν μαρτυρία για τον Θεό και αυτοί που δεν το κάνουν —και μια μερίδα εξ αυτών είναι μη πιστοί και μοχθηροί, και αυτοί θα εξαλειφθούν σίγουρα. Αν δεν γνωρίζεις ξεκάθαρα το έργο του Θεού, τότε θα είσαι αρνητικός· αυτό συμβαίνει γιατί το έργο του Θεού φαίνεται

μόνο στη μειοψηφία των ανθρώπων. Αυτήν την ώρα, θα φανεί ξεκάθαρα ποιος αγαπά αληθινά τον Θεό και ποιος όχι. Όσοι αγαπούν αληθινά τον Θεό έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, ενώ όσοι δεν Τον αγαπούν αληθινά θα αποκαλυφθούν μέσα από κάθε βήμα του έργου Του. Θα γίνουν αντικείμενα εξάλειψης. Οι άνθρωποι αυτοί θα αποκαλυφθούν κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης, και πρόκειται για ανθρώπους που δεν έχουν ουδεμία αξία να τελειωθούν. Όσοι έχουν τελειωθεί έχουν κερδηθεί εξ ολοκλήρου από τον Θεό και είναι ικανοί να αγαπούν τον Θεό όπως ο Πέτρος. Όσοι έχουν κατακτηθεί δεν νιώθουν αυθόρμητη αγάπη, αλλά μόνο παθητική αγάπη και αναγκάζονται να αγαπούν τον Θεό. Η αυθόρμητη αγάπη αναπτύσσεται μέσω της κατανόησης που αποκτάται από την πρακτική εμπειρία. Η αγάπη αυτή καταλαμβάνει την καρδιά των ανθρώπων και τους κάνει να αφιερώνονται εκουσίως στον Θεό· ο λόγος του Θεού γίνεται το θεμέλιό τους και αυτοί είναι σε θέση να υποφέρουν για τον Θεό. Φυσικά, αυτά είναι πράγματα που κατέχει κάποιος που έχει τελειωθεί από τον Θεό. Αν επιζητάς μόνο να κατακτηθείς, τότε δεν μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό. Αν ο Θεός επιτυγχάνει τον στόχο Του όσον αφορά τη σωτηρία μόνο μέσω της κατάκτησης των ανθρώπων, τότε το στάδιο των παρόχων υπηρεσιών θα έφερνε το έργο εις πέρας. Ωστόσο, η κατάκτηση των ανθρώπων δεν είναι ο τελικός στόχος του Θεού. Αυτός είναι η τελείωση των ανθρώπων. Άρα, αντί να λες πως το στάδιο αυτό είναι το έργο της κατάκτησης, πες πως είναι το έργο της τελείωσης και της εξάλειψης. Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν κατακτηθεί πλήρως και, κατά τη διάρκεια της κατάκτησής τους, μια ομάδα ανθρώπων θα τελειωθεί. Τα δύο αυτά κομμάτια του έργου επιτελούνται μαζί. Οι άνθρωποι δεν έχουν αποχωρήσει ακόμα και κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας μακράς περιόδου του έργου, κι αυτό δείχνει πως ο στόχος της κατάκτησης έχει επιτευχθεί —αυτό αποτελεί γεγονός της κατάκτησης. Οι εξευγενισμοί δεν γίνονται για χάρη της κατάκτησης αλλά για χάρη της τελείωσης. Δίχως εξευγενισμούς οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να τελειωθούν. Άρα οι εξευγενισμοί είναι όντως πολύτιμοι! Σήμερα, μια ομάδα ανθρώπων τελειώνεται και κερδίζεται. Και οι δέκα ευλογίες που αναφέρθηκαν νωρίτερα απευθύνονταν σε όσους έχουν τελειωθεί. Τα πάντα σχετικά με την αλλαγή της εικόνας τους στη γη απευθύνονται σ' όσους έχουν τελειωθεί. Εκείνοι που δεν έχουν τελειωθεί δεν έχουν τα προσόντα να λάβουν τις υποσχέσεις του Θεού.

Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες

Πόσο ακριβώς αγαπάς τον Θεό σήμερα; Και πόσα ακριβώς ξέρεις για όλα όσα έχει κάνει μέσα σου ο Θεός; Αυτά είναι τα πράγματα που θα πρέπει να μάθεις. Όταν έρθει ο Θεός στη γη, όλα όσα έχει κάνει στον άνθρωπο και όσα έχει επιτρέψει στον άνθρωπο να δει είναι ώστε ο άνθρωπος να Τον αγαπήσει και να Τον γνωρίσει πραγματικά. Το ότι ο άνθρωπος είναι ικανός να υποφέρει για τον Θεό και ότι κατάφερε να φθάσει μέχρι εδώ είναι, από μια άποψη, χάρη στην αγάπη του Θεού, και από την άλλη, είναι χάρη στη σωτηρία του Θεού· επίσης, είναι χάρη στο έργο της κρίσεως και του παιδέματος που έχει επιτελέσει ο Θεός στον άνθρωπο. Εάν εσείς δεν έχετε κριθεί, παιδευτεί και δοκιμαστεί από τον Θεό, και αν ο Θεός δεν σας έχει κάνει να υποφέρετε, τότε, ειλικρινά, δεν αγαπάτε στ' αλήθεια τον Θεό. Όσο μεγαλύτερο είναι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο και όσο περισσότερο υποφέρει ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο μπορεί να δείξει πόσο σημαντικό είναι το έργο του Θεού, τόσο περισσότερο μπορεί η καρδιά του ανθρώπου να αγαπήσει αληθινά τον Θεό. Πώς μαθαίνεις πώς να αγαπήσεις τον Θεό; Χωρίς βασανιστήρια και ραφινάρισμα, χωρίς επίπονες δοκιμασίες —και αν, επιπλέον, όλα όσα έδινε ο Θεός στον άνθρωπο ήταν χάρη, αγάπη και έλεος— θα ήσουν ικανός να επιτύχεις αληθινή αγάπη για τον Θεό; Από τη μία, κατά τις δοκιμασίες του Θεού, ο άνθρωπος μαθαίνει τις αδυναμίες του και βλέπει ότι είναι ασήμαντος, ποταπός τιποτένιος, ότι δεν έχει τίποτα, δεν είναι τίποτα. Από την άλλη, κατά τις δοκιμασίες Του, ο Θεός δημιουργεί για τον άνθρωπο διαφορετικά περιβάλλοντα, τα οποία τον καθιστούν ικανότερο να βιώσει την ομορφιά του Θεού. Παρόλο που ο πόνος είναι μεγάλος, και πολλές φορές ανυπόφορος —φθάνοντας, μάλιστα, μέχρι το σημείο της συντριπτικής θλίψης— όταν τον βιώσει, ο άνθρωπος βλέπει πόσο όμορφο είναι το έργο του Θεού σ' αυτόν, και μόνο πάνω σ' αυτό το θεμέλιο γεννιέται στον άνθρωπο η αληθινή αγάπη για τον Θεό. Σήμερα, ο άνθρωπος βλέπει ότι μονάχα με τη χάρη, την αγάπη και το έλεος του Θεού, δεν είναι ικανός να γνωρίσει αληθινά τον εαυτό του, πόσο μάλλον να γνωρίσει την ουσία του ανθρώπου. Μόνο μέσα από το ραφινάρισμα και την κρίση του Θεού, μόνο κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου ραφιναρίσματος μπορεί ο άνθρωπος να γνωρίσει τις αδυναμίες του και να μάθει ότι δεν έχει τίποτα. Επομένως, η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό χτίζεται πάνω στα θεμέλια του ραφιναρίσματος και της κρίσης του Θεού. Εάν απολαμβάνεις μόνο τη χάρη του Θεού, με μια

ήσυχη οικογενειακή ζωή ή με υλικές ευλογίες, τότε δεν έχεις κερδίσει τον Θεό και η πίστη σου στον Θεό δεν μπορεί να θεωρηθεί επιτυχής. Ο Θεός έχει ήδη φέρει εις πέρας ένα στάδιο από το έργο της χάρης στη σάρκα και έχει ήδη δώσει υλικές ευλογίες στον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί να οδηγηθεί στην τελείωση μόνο με τη χάρη, την αγάπη και το έλεος. Στις εμπειρίες του, ο άνθρωπος συναντά μερική από την αγάπη του Θεού, βλέπει την αγάπη και το έλεος του Θεού, αλλά μετά από κάποιο διάστημα εμπειριών, βλέπει ότι η χάρη του Θεού και η αγάπη και το έλεός Του είναι ανίκανα να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση, είναι ανίκανα να αποκαλύψουν τι είναι διεφθαρμένο μέσα στον άνθρωπο, ούτε είναι ικανά να τον απαλλάξουν από τη διεφθαρμένη του διάθεση ή να οδηγήσουν στην τελείωση την αγάπη και την πίστη του. Το έργο της χάρης του Θεού ήταν το έργο μιας περιόδου, και ο άνθρωπος δεν μπορεί να βασίζεται στο να απολαμβάνει τη χάρη του Θεού για να γνωρίσει τον Θεό.

Πώς επιτυγχάνεται η τελείωση του ανθρώπου από τον Θεό; Μέσα από τη δίκαιη διάθεσή Του. Η διάθεση του Θεού αποτελείται κυρίως από τη δικαιοσύνη, την οργή, τη μεγαλοπρέπεια, την κρίση και την κατάρα, και η τελείωση του ανθρώπου από Εκείνον γίνεται πρωτίστως μέσω της κρίσης. Μερικοί άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν και ερωτούν γιατί ο Θεός μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση μόνο μέσω της κρίσης και της κατάρας. Λένε: «Αν ο Θεός καταριόταν τον άνθρωπο, δεν θα πέθαινε ο άνθρωπος; Αν ο Θεός έκρινε τον άνθρωπο, αυτός δεν θα καταδικαζόταν; Τότε, πώς μπορεί ακόμα να οδηγηθεί στην τελείωση;» Αυτά είναι λόγια ανθρώπων που δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού. Αυτό που καταριέται ο Θεός είναι η ανυπακοή του ανθρώπου, κι αυτό που κρίνει είναι οι αμαρτίες του ανθρώπου. Παρόλο που μιλά σκληρά και χωρίς την παραμικρή ευαισθησία, αποκαλύπτει όλα όσα έχει μέσα του ο άνθρωπος, και μέσα από τις αυστηρές αυτές λέξεις, αποκαλύπτει αυτό που είναι στοιχειώδες μέσα στον άνθρωπο, ενώ μέσα από μια τέτοια κρίση, δίνει στον άνθρωπο μια βαθιά γνώση της ουσίας της σάρκας και, έτσι, ο άνθρωπος παραδίνεται στην υπακοή ενώπιον του Θεού. Η σάρκα του ανθρώπου είναι αμαρτωλή, είναι του Σατανά, είναι ανυπάκουη και το αντικείμενο του παιδέματος του Θεού —και έτσι, για να μπορέσει ο άνθρωπος να γνωρίσει τον εαυτό του, τα λόγια της κρίσης του Θεού πρέπει να τον πλήξουν και πρέπει να χρησιμοποιηθεί κάθε είδους ραφινάρισμα. Μόνο τότε μπορεί το έργο του Θεού να έχει αποτέλεσμα.

Από τα λόγια που εξέφερε ο Θεός είναι φανερό ότι Εκείνος έχει ήδη καταδικάσει την ανθρώπινη σάρκα. Είναι, λοιπόν, αυτά τα λόγια, λόγια κατάρας; Ο λόγος που εξέφερε ο Θεός αποκαλύπτει τον αληθινό χαρακτήρα του ανθρώπου, και μέσα από αυτήν την αποκάλυψη κρίνεται, και όταν βλέπει ότι δεν είναι ικανός να ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού, νιώθει μέσα του θλίψη και μετάνοια, νιώθει τόσο υπόχρεος στον Θεό, ότι είναι ανεπαρκής για το θέλημα του Θεού. Μερικές φορές, το Άγιο Πνεύμα σε πειθαρχεί από μέσα σου, και η πειθαρχία αυτή προέρχεται από την κρίση του Θεού. Μερικές φορές, ο Θεός σε αποδοκιμάζει και κρύβει το πρόσωπο Του από σένα, δεν σου δίνει προσοχή και δεν εργάζεται μέσα σου, σε παιδεύει σιωπηλά για να σε ραφινάρει. Το έργο του Θεού στον άνθρωπο είναι κυρίως για να καταστήσει σαφή τη δίκαιη διάθεσή Του. Τελικά, σε τι ακριβώς γίνεται μάρτυρας ο άνθρωπος στον Θεό; Μαρτυρεί ότι ο Θεός είναι ο δίκαιος Θεός, ότι η διάθεσή Του είναι δικαιοσύνη, οργή, παιδεμα και κρίση. Ο άνθρωπος μαρτυρεί τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποιεί την κρίση Του για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, αγαπά τον άνθρωπο και σώζει τον άνθρωπο —πόσα, όμως, εμπεριέχονται στην αγάπη Του; Η κρίση, η μεγαλοπρέπεια, η οργή και η κατάρα. Παρόλο που ο Θεός καταράστηκε τον άνθρωπο στο παρελθόν, δεν έριξε ολοκληρωτικά τον άνθρωπο στο πηγάδι της αβύσσου, αλλά χρησιμοποίησε αυτό το μέσον για να ραφινάρει την πίστη του ανθρώπου. Δεν σκότωσε τον άνθρωπο, αλλά ενήργησε για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Η ουσία της σάρκας είναι αυτή που ανήκει στον Σατανά —ο Θεός το είπε πολύ σωστά— αλλά τα γεγονότα που επιτέλεσε ο Θεός δεν ολοκληρώνονται σύμφωνα με τα λόγια Του. Σε καταριέται, για να μπορέσεις να Τον αγαπήσεις και για να μπορέσεις να γνωρίσεις την ουσία της σάρκας. Σε παιδεύει, για να μπορέσεις να ξυπνήσεις, για να σου επιτρέψει να γνωρίσεις τις ελλείψεις μέσα σου και για να γνωρίσεις την απόλυτη αναξιότητα του ανθρώπου. Έτσι, οι κατάρες του Θεού, η κρίση Του, η μεγαλοπρέπειά Του και η οργή Του —είναι όλα για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση. Όλα όσα κάνει ο Θεός σήμερα, και η δίκαιη διάθεση που κάνει σαφή μέσα σας —είναι όλα για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση, και αυτή είναι η αγάπη του Θεού.

Στις παραδοσιακές αντιλήψεις του, ο άνθρωπος πιστεύει ότι η αγάπη του Θεού είναι η χάρη, το έλεος και η συμπόνια Του για την αδυναμία του ανθρώπου. Παρόλο που αυτά είναι επίσης η αγάπη του Θεού, είναι πολύ μονόπλευρα και δεν είναι το βασικό μέσον με το οποίο ο

Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση. Όταν κάποιοι άνθρωποι έχουν μόλις αρχίσει να πιστεύουν στον Θεό, αυτό οφείλεται σε κάποια αρρώστια. Η αρρώστια αυτή είναι η χάρη του Θεού για σένα. Χωρίς αυτήν, δεν θα πίστευες στον Θεό, και αν δεν πίστευες στον Θεό, δεν θα είχες φθάσει μέχρι εδώ —έτσι, ακόμα και αυτή η χάρη είναι η αγάπη του Θεού. Τον καιρό της πίστης στον Ιησού, ο κόσμος έκανε πολλά πράγματα που δεν άρεσαν στον Θεό, επειδή δεν καταλάβαιναν την αλήθεια· παρόλα αυτά, ο Θεός έχει αγάπη και έλεος, και έχει φέρει τον άνθρωπο μέχρι αυτό το σημείο, και παρόλο που ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τίποτα, ο Θεός εξακολουθεί να του επιτρέπει να Τον ακολουθεί και, επιπλέον, έχει οδηγήσει τον άνθρωπο στο σήμερα. Αυτό δεν είναι η αγάπη του Θεού; Αυτό που εκδηλώνεται στη διάθεση του Θεού είναι η αγάπη του Θεού —αυτό είναι απόλυτα σωστό! Όταν η οικοδόμηση της εκκλησίας έφθασε στο αποκορύφωμά της, ο Θεός έκανε το βήμα του έργου των παρόχων υπηρεσιών και έριξε τον άνθρωπο στο πηγάδι της αβύσσου. Τα λόγια της περιόδου των παρόχων υπηρεσιών ήταν όλα κατάρες: κατάρες για τη σάρκα σου, κατάρες για τη διεφθαρμένη σατανική σου διάθεση, και κατάρες για όσα πάνω σου δεν ικανοποιούν το θέλημα του Θεού. Το έργο που έκανε ο Θεός σε αυτό το βήμα εκδηλώθηκε ως μεγαλοπρέπεια, και αμέσως μετά, ο Θεός επιτέλεσε το βήμα του έργου του παιδέματος, και ήρθε η δοκιμασία του θανάτου. Στο έργο αυτό, ο άνθρωπος είδε την οργή, τη μεγαλοπρέπεια, την κρίση και το παιδεμα του Θεού, είδε όμως και τη χάρη του Θεού, την αγάπη Του και το έλεός Του. Όλα όσα έκανε ο Θεός και όλα όσα εκδηλώθηκαν ως διάθεσή Του ήταν η αγάπη για τον άνθρωπο, και όλα όσα έπραξε ο Θεός μπόρεσαν να εκπληρώσουν τις ανάγκες των ανθρώπων. Τα έκανε για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, και συνέδραμε τον άνθρωπο ανάλογα με το ανάστημά του. Εάν ο Θεός δεν είχε πράξει έτσι, ο άνθρωπος θα ήταν ανίκανος να έλθει ενώπιον του Θεού και δεν θα μπορούσε με κανένα τρόπο να γνωρίσει το αληθινό πρόσωπο του Θεού. Απ' όταν πρωτάρχισε ο άνθρωπος να πιστεύει στον Θεό μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει συνδράμει σιγά-σιγά τον άνθρωπο ανάλογα με το ανάστημά του, έτσι ώστε μέσα του ο άνθρωπος να έχει αρχίσει σιγά-σιγά να Τον γνωρίζει. Μόνο φτάνοντας στο σήμερα έχει καταλάβει ο άνθρωπος πόσο θαυμάσια είναι η κρίση του Θεού. Το βήμα του έργου των παρόχων υπηρεσιών ήταν η πρώτη εκδήλωση του έργου της κατάρας από τον χρόνο της δημιουργίας μέχρι σήμερα. Ο άνθρωπος καταράστηκε να πέσει στο πηγάδι της αβύσσου. Εάν ο Θεός δεν είχε πράξει έτσι, ο σημερινός άνθρωπος δεν θα είχε αληθινή γνώση του Θεού. Μόνο μέσα από την κατάρτα του Θεού συνάντησε επίσημα ο άνθρωπος τη διάθεσή Του. Ο άνθρωπος αποκαλύφθηκε μέσω της

δοκιμασίας των παρόχων υπηρεσιών. Είδε ότι η αφοσίωσή του ήταν απαράδεκτη, ότι το ανάστημά του ήταν πολύ μικρό, ότι ήταν ανίκανος να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού, ότι οι ισχυρισμοί του ότι ικανοποιεί τον Θεό ανά πάσα στιγμή δεν ήταν παρά κούφια λόγια. Παρόλο που ο Θεός, στο βήμα του έργου των παρόχων υπηρεσιών, καταράστηκε τον άνθρωπο, από σημερινή σκοπιά, εκείνο το βήμα του έργου του Θεού ήταν θαυμάσιο: αποτέλεσε ένα πολύ σημαντικό σημείο καμπής για τον άνθρωπο και προκάλεσε μεγάλη αλλαγή στη διάθεση της ζωής του. Πριν από την εποχή των παρόχων υπηρεσιών, ο άνθρωπος δεν καταλάβαινε τίποτα για την επιδίωξη της ζωής, για το τι σημαίνει να πιστεύεις στον Θεό ή για τη σοφία του έργου του Θεού, ούτε καταλάβαινε ότι το έργο του Θεού μπορεί να δοκιμάσει τον άνθρωπο. Από την εποχή των παρόχων υπηρεσιών μέχρι σήμερα, ο άνθρωπος βλέπει πόσο θαυμάσιο είναι το έργο του Θεού, ότι είναι ακατάληπτο για τον άνθρωπο, και με το μυαλό του δεν μπορεί να φαντασθεί πώς εργάζεται ο Θεός. Βλέπει, επίσης, πόσο μικρό είναι το ανάστημά του και ότι πολύ μεγάλο μέρος του είναι ανυπάκουο. Όταν ο Θεός καταράστηκε τον άνθρωπο, το έκανε για κάποιο σκοπό, και δεν θανάτωσε τον άνθρωπο. Παρόλο που καταράστηκε τον άνθρωπο, το έκανε με λόγια, και οι κατάρες Του στην πραγματικότητα δεν έπληξαν τον άνθρωπο, διότι αυτό που ο Θεός καταράστηκε ήταν η ανυπακοή του ανθρώπου, κι έτσι τα λόγια των καταρών Του είχαν επίσης σκοπό να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση. Είτε ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο είτε τον καταριέται, και τα δύο οδηγούν τον άνθρωπο στην τελείωση: και τα δύο έχουν σκοπό να οδηγήσουν στην τελείωση αυτό που είναι ακάθαρμο μέσα στον άνθρωπο. Με τον τρόπο αυτόν, ο άνθρωπος ραφινάριζεται και αυτό που λείπει από μέσα του οδηγείται στην τελείωση μέσα από τον λόγο και το έργο Του. Κάθε βήμα του έργου του Θεού —είτε είναι σκληρά λόγια, είτε κρίση, είτε παιδεμα— οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση, και είναι εντελώς κατάλληλο. Ποτέ στους αιώνες δεν έκανε ο Θεός ένα τέτοιο έργο. Σήμερα, εργάζεται μέσα σας, έτσι ώστε να εκτιμήσετε τη σοφία Του. Παρόλο που έχετε υποστεί κάποιο πόνο μέσα σας, η καρδιά σας νιώθει ακλόνητη και ήρεμη. Είναι ευλογία για σας να μπορείτε να απολαμβάνετε το στάδιο αυτό του έργου του Θεού. Ανεξάρτητα από το τι θα μπορέσετε να κερδίσετε στο μέλλον, όλα όσα βλέπετε στο έργο του Θεού σ' εσάς σήμερα είναι αγάπη. Εάν ο άνθρωπος δεν βιώσει την κρίση και το ραφινάρισμα του Θεού, οι πράξεις και ο ζήλος του θα είναι πάντα εξωτερικά, και η διάθεσή του δεν θα αλλάξει ποτέ. Αυτό μετράει σαν να σε κέρδισε ο Θεός; Σήμερα, παρόλο που μεγάλο μέρος μέσα στον άνθρωπο είναι ακόμα αλαζονικό και επηρμένο, η διάθεση του ανθρώπου είναι πολύ πιο σταθερή από πριν. Η

αντιμετώπισή σου από τον Θεό έχει σκοπό τη σωτηρία σου, και παρόλο που εκείνη τη στιγμή μπορεί να νιώθεις κάποιο πόνο, θα έρθει η μέρα που θα επέλθει μια αλλαγή στη διάθεσή σου. Τότε, θα κοιτάξεις πίσω και θα δεις πόσο σοφό είναι το έργο του Θεού, και τότε θα είσαι ικανός να καταλάβεις στ' αλήθεια το θέλημα του Θεού. Σήμερα, κάποιοι άνθρωποι λένε ότι καταλαβαίνουν το θέλημα του Θεού —αυτό, όμως, δεν είναι πολύ ρεαλιστικό. Στην πραγματικότητα, λένε ψεύδη, επειδή, επί του παρόντος, δεν έχουν καταλάβει ακόμα εάν το θέλημα του Θεού έχει σκοπό να σώσει τον άνθρωπο ή να τον καταραστεί. Μπορεί τώρα να αδυνατείς να το δεις καθαρά, θα έρθει, όμως, η μέρα που θα δεις ότι έφτασε η μέρα της δόξας του Θεού, θα δεις πόσο σημαντικό είναι να αγαπάς τον Θεό, ώστε να γνωρίσεις την ανθρώπινη ζωή, και η σάρκα σου να ζήσει στον κόσμο της αγάπης για τον Θεό, το πνεύμα σου να απελευθερωθεί, η ζωή σου να είναι γεμάτη χαρά κι εσύ να βρίσκεσαι πάντοτε κοντά στον Θεό και να κοιτάξεις πάντοτε τον Θεό. Τότε, θα ξέρεις στ' αλήθεια πόσο πολύτιμο είναι σήμερα το έργο του Θεού.

Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν αυτή τη γνώση. Πιστεύουν ότι η ταλαιπωρία δεν έχει αξία, ότι ο κόσμος τούς έχει απαρνηθεί, ότι η ζωή στο σπίτι τους είναι παραγμένη, ότι δεν τους αγαπά ο Θεός και ότι οι προοπτικές τους είναι ζοφερές. Η ταλαιπωρία μερικών ανθρώπων φτάνει στα άκρα, και οι σκέψεις τους στρέφονται στον θάνατο. Αυτή δεν είναι η πραγματική αγάπη προς τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί είναι δειλοί, δεν έχουν επιμονή, είναι ασθενείς και αδύναμοι! Ο Θεός λαχταρά ο άνθρωπος να Τον αγαπά, αλλά όσο περισσότερο Τον αγαπά ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο υποφέρει, και όσο περισσότερο Τον αγαπά ο άνθρωπος, τόσο μεγαλύτερες είναι οι δοκιμασίες του. Εάν Τον αγαπάς, τότε θα υποστείς κάθε είδους ταλαιπωρία —και εάν δεν Τον αγαπάς, τότε ίσως όλα να σου είναι εύκολα και όλα να είναι γαλήνια γύρω σου. Όταν αγαπήσεις τον Θεό, θα νιώσεις ότι πολλά πράγματα γύρω σου είναι αξεπέραστα, και επειδή το ανάστημά σου είναι πολύ μικρό, θα εξευγενιστείς. Επίσης, δεν είσαι ικανός να ικανοποιήσεις τον Θεό και θα νιώθεις πάντα ότι το θέλημα του Θεού είναι πολύ μεγαλόπνοο, ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να το φτάσει. Για όλους αυτούς τους λόγους, εσύ θα εξευγενιστείς —επειδή υπάρχει πολλή αδυναμία μέσα σου και μεγάλο μέρος που δεν μπορεί να ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού, θα εξευγενιστείς μέσα σου. Παρόλα αυτά, θα πρέπει να δείτε καθαρά ότι ο εξαγνισμός επιτυγχάνεται μόνο μέσω εξευγενισμού. Έτσι, κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, πρέπει να

γίνετε μάρτυρες του Θεού. Άσχετα από το πόσο υποφέρετε, θα πρέπει να προχωρήσετε μέχρι το τέλος και, ακόμα και στην τελευταία σας πνοή, πρέπει να είστε ακόμα πιστοί στον Θεό, να είστε στο έλεός Του. Μόνο έτσι αγαπά κανείς αληθινά τον Θεό και μόνο αυτή είναι η δυνατή και ηχηρή μαρτυρία. Όταν σε βάζει σε πειρασμό ο Σατανάς, θα πρέπει να λες: «Η καρδιά μου ανήκει στον Θεό, κι ο Θεός μ' έχει ήδη κερδίσει. Δεν μπορώ να σε ικανοποιήσω —πρέπει να αφιερώσω όλο μου το είναι στην ικανοποίηση του Θεού». Όσο περισσότερο ικανοποιείς τον Θεό, τόσο περισσότερο ο Θεός σε ευλογεί και τόσο ισχυρότερη είναι η αγάπη σου για τον Θεό. Και τόσο, επίσης, θα έχεις πίστη και αποφασιστικότητα και θα νιώθεις ότι τίποτα δεν είναι πιο πολύτιμο και σημαντικό όσο μια ζωή που δαπανάται στην αγάπη για τον Θεό. Μπορεί να πει κανείς ότι ο άνθρωπος πρέπει μόνο να αγαπά τον Θεό για να μην έχει θλίψη. Παρόλο που υπάρχουν στιγμές όπου η σάρκα σου είναι ασθενής και σε πολιορκούν πολλές αληθινές δυσκολίες, αυτές τις στιγμές θα βασιζεσαι πραγματικά στον Θεό και θα παρηγορείσαι μέσα στο πνεύμα σου και θα νιώθεις βεβαιότητα κι ότι έχεις κάπου να βασιστείς. Έτσι, θα μπορέσεις να ξεπεράσεις πολλά περιβάλλοντα, κι έτσι δεν θα παραπονιέσαι για τον Θεό εξαιτίας της οδύνης που υφίστασαι. Θα θέλεις να ψάλλεις, να χορεύεις, να προσεύχεσαι, να συμμετέχεις σε συναθροίσεις και να κοινωνείς, να σκέφτεσαι τον Θεό, και θα νιώθεις ότι όλος ο κόσμος, όλα τα ζητήματα και όλα τα πράγματα γύρω σου, που έχει οργανώσει ο Θεός, είναι τα κατάλληλα. Εάν δεν αγαπάς τον Θεό, όλα όσα κοιτάξεις θα σου είναι ανιαρά, τίποτα δεν θα σου είναι ευχάριστο στο μάτι. Μέσα στο πνεύμα σου, δεν θα είσαι ελεύθερος, αλλά καταπιεσμένος, η καρδιά σου θα παραπονιέται πάντοτε για τον Θεό και θα νιώθεις πάντοτε ότι υποφέρεις τόσο πολύ μαρτύριο, και ότι είναι τόσο άδικο. Εάν η επιδίωξή σου δεν είναι προς χάριν της ευτυχίας, αλλά για να ικανοποιήσεις τον Θεό και να μη σε κατηγορήσει ο Σατανάς, τότε μια τέτοια επιδίωξη θα σου δώσει μεγάλη δύναμη να αγαπήσεις τον Θεό. Ο άνθρωπος είναι ικανός να εκτελέσει όλα όσα λέει ο Θεός, και όλα όσα κάνει είναι ικανά να ικανοποιήσουν τον Θεό —αυτό σημαίνει να κατέχεσαι από την πραγματικότητα. Το να επιδιώκεις την ικανοποίηση του Θεού σημαίνει να χρησιμοποιείς την αγάπη προς τον Θεό για να κάνεις τον λόγο Του πράξη. Ανεξάρτητα από την εποχή —ακόμα και όταν οι άλλοι είναι αδύναμοι— μέσα σου έχεις ακόμα μια καρδιά που αγαπά τον Θεό, που ποθεί βαθιά τον Θεό, που Τον αποζητά. Αυτό είναι αληθινό ανάστημα. Το πόσο μεγάλο είναι ακριβώς το ανάστημά σου εξαρτάται από το πόσο μεγάλη είναι η αγάπη σου προς τον Θεό, από το πόσο μπορείς να παραμείνεις ακλόνητος όταν δοκιμάζεσαι, από το εάν είσαι ασθενής όταν βρίσκεσαι σε

κάποιο συγκεκριμένο περιβάλλον και από το πόσο μπορείς να εμμείνεις στις θέσεις σου όταν οι αδελφοί και οι αδελφές σου σε απορρίπτουν. Η έλευση των γεγονότων θα δείξει πώς ακριβώς είναι η αγάπη σου προς τον Θεό. Από ένα μεγάλο μέρος του έργου του Θεού μπορεί να φανεί ότι ο Θεός αγαπά αληθινά τον άνθρωπο, αλλά τα πνευματικά μάτια του ανθρώπου δεν έχουν ανοίξει ακόμα τελείως, και αυτός δεν μπορεί να δει πολύ από το έργο του Θεού και το θέλημα του Θεού, καθώς και τα τόσα όμορφα πράγματα σχετικά με τον Θεό. Ο άνθρωπος έχει πολύ λίγη αληθινή αγάπη προς τον Θεό. Έχεις πιστέψει στον Θεό όλο αυτόν τον καιρό, και σήμερα ο Θεός έχει κλείσει όλους τους δρόμους διαφυγής. Μιλώντας ρεαλιστικά, δεν έχεις άλλη επιλογή από το να πάρεις το σωστό μονοπάτι, το σωστό μονοπάτι στο οποίο οδηγήθηκες από τη σκληρή κρίση και την υπέρτατη σωτηρία του Θεού. Μόνο αφού βιώσει τις κακουχίες και το ραφινάρισμα γνωρίζει ο άνθρωπος ότι ο Θεός είναι αξιαγάπητος. Έχοντας βιώσει εμπειρίες μέχρι σήμερα, μπορεί κανείς να πει ότι ο άνθρωπος έχει γνωρίσει ένα μέρος της ομορφιάς του Θεού —όμως, και πάλι δεν είναι αρκετό, επειδή ο άνθρωπος υστερεί τόσο. Πρέπει να βιώσει κι άλλο από το θαυμάσιο έργο του Θεού και περισσότερο από όλο το ραφινάρισμα και την ταλαιπωρία που έχει ορίσει ο Θεός. Μόνο τότε θα μπορέσει να αλλάξει η διάθεση της ζωής του ανθρώπου.

Μόνο αγαπώντας τον Θεό πιστεύεις αληθινά στον Θεό

Σήμερα, καθώς επιδιώκετε να αγαπήσετε και να γνωρίσετε τον Θεό, από μία άποψη πρέπει να υπομείνετε κακουχίες και ραφινάρισμα και από την άλλη πρέπει να πληρώσετε ένα τίμημα. Δεν υπάρχει πιο βαθύ μάθημα από το μάθημα της αγάπης για τον Θεό και μπορεί να ειπωθεί ότι το μάθημα που μαθαίνουν οι άνθρωποι ύστερα από μια ζωή πίστης είναι πώς να αγαπούν τον Θεό. Δηλαδή, αν πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αγαπάς τον Θεό. Εάν πιστεύεις στον Θεό μόνο, αλλά δεν Τον αγαπάς, δεν έχεις επιτύχει τη γνώση του Θεού και ποτέ δεν έχεις αγαπήσει τον Θεό με μια πραγματική αγάπη που προέρχεται μέσα από την καρδιά σου, τότε η πίστη σου στον Θεό είναι μάταιη. Αν, στην πίστη σου στον Θεό, δεν αγαπάς τον Θεό, τότε ζεις μάταια και ολόκληρη η ζωή σου είναι η πιο χαμηλή από όλες τις ζωές. Εάν, σε όλη τη διάρκεια της ζωής σου, ποτέ δεν έχεις αγαπήσει ή ευχαριστήσει τον Θεό, τότε ποιο είναι το νόημα της ζωής σου; Και ποιο είναι το νόημα της πίστης σου στον Θεό; Δεν είναι σπατάλη προσπάθειας;

Δηλαδή, αν οι άνθρωποι πρέπει να πιστέψουν και να αγαπήσουν τον Θεό, τότε πρέπει να πληρώσουν ένα τίμημα. Αντί να προσπαθούν να δράσουν με κάποιο τρόπο εξωτερικά, θα έπρεπε να αναζητήσουν την αληθινή ενόραση στα βάθη της καρδιάς τους. Εάν είσαι ενθουσιασμένος με το τραγούδι και τον χορό, αλλά χωρίς την ικανότητα να κάνεις την αλήθεια πράξη, μπορείς να πεις ότι αγαπάς τον Θεό; Η αγάπη για τον Θεό απαιτεί να αναζητάς το θέλημα του Θεού σε όλα τα πράγματα και να εξερευνάς βαθιά μέσα σου όταν σου συμβαίνει κάτι, προσπαθώντας να κατανοήσεις το θέλημα του Θεού και προσπαθώντας να δεις τι θέλει ο Θεός σε αυτό το θέμα, τι θέλει εσύ να καταφέρεις και πώς πρέπει να προσέχεις το θέλημά Του. Για παράδειγμα: Κάτι συμβαίνει που απαιτεί να υπομείνεις κακουχίες, οπότε πρέπει να καταλάβεις ποιο είναι το θέλημα του Θεού και πώς πρέπει να προσέχεις το θέλημά Του. Δεν πρέπει να ικανοποιήσεις τον εαυτό σου: Πρώτα βάλε τον εαυτό σου στη μία πλευρά. Τίποτα δεν είναι πιο απεχθές από τη σάρκα. Πρέπει να επιδιώξεις να ευχαριστήσεις τον Θεό και να εκπληρώσεις το καθήκον σου. Με τέτοιες σκέψεις, ο Θεός θα σου φέρει ιδιαίτερη διαφώτιση σε αυτό το θέμα και η καρδιά σου θα βρει επίσης ανακούφιση. Είτε είναι μεγάλο είτε μικρό, όταν σου συμβαίνει κάτι, πρέπει πρώτα να θέσεις τον εαυτό σου στη μία πλευρά και να θεωρήσεις τη σάρκα ως το πιο χαμερπές από όλα τα πράγματα. Όσο περισσότερο ικανοποιείς τη σάρκα, τόσο περισσότερες ελευθερίες παίρνει, αν την ικανοποιήσεις αυτή τη φορά, την επόμενη φορά θα ζητήσει περισσότερα. Καθώς αυτό συνεχίζεται, οι άνθρωποι καταλήγουν να αγαπήσουν τη σάρκα ακόμη περισσότερο. Η σάρκα έχει πάντα εξεζητημένες επιθυμίες, πάντα ζητά να την ικανοποιείς και να την ευχαριστείς εκ των έσω, είτε πρόκειται για τα πράγματα που τρώς, το τι φοράς, είτε για τις περιπτώσεις που χάνεις την ψυχραιμία σου ή σε κάνει να ενδώσεις στις δικές σου αδυναμίες και την τεμπελιά σου... Όσο περισσότερο ικανοποιείς τη σάρκα, τόσο μεγαλύτερες οι επιθυμίες της γίνονται, και όσο πιο ακόλαστη γίνεται η σάρκα, φτάνει μέχρι το σημείο να τρέφει βαθύτερες αντιλήψεις, και να μην υπακούει στον Θεό, και παينهύεται και αμφιβάλλει για τα έργα του Θεού. Όσο περισσότερο ικανοποιείς τη σάρκα, τόσο μεγαλύτερες είναι οι αδυναμίες της σάρκας: πάντα θα νιώθεις ότι κανείς δεν δείχνει συμπόνια για τις αδυναμίες σου, πάντα θα πιστεύεις ότι ο Θεός το έχει παρακάνει και θα πεις: «Πώς μπορεί ο Θεός να είναι τόσο σκληρός; Γιατί Εκείνος δεν αφήνει ήσυχους τους ανθρώπους;» Όταν οι άνθρωποι παραδίδονται στη σάρκα και τη λατρεύουν τόσο πολύ, τότε αυτοί καταστρέφουν τον εαυτό τους. Εάν αγαπάς αληθινά τον Θεό και δεν ικανοποιείς τη σάρκα, τότε θα δεις ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι τόσο σωστά

και τόσο καλά και ότι η κατάρα Του για την επαναστατικότητα σου και η κρίση για την αδικία σου είναι δικαιολογημένες. Θα υπάρξουν στιγμές που ο Θεός σε συμμορφώνει και σε πειθαρχεί και δημιουργεί ένα περιβάλλον για να σε δαμάσει, αναγκάζοντάς σε να έρθεις ενώπιόν Του —και πάντα θα αισθάνεσαι ότι αυτό που κάνει ο Θεός είναι υπέροχο. Έτσι, θα νιώσεις σαν να μην υπάρχει πολύς πόνος και ότι ο Θεός είναι τόσο θαυμαστός. Αν εσύ ενδώσεις στις αδυναμίες της σάρκας και πεις ότι ο Θεός το παρακάνει, τότε πάντα θα αισθάνεσαι πόνο και πάντα θα είσαι σε κατάθλιψη και δεν θα έχεις σαφή εικόνα για όλο το έργο του Θεού, και θα φανεί σαν να μην δείχνει καθόλου συμπόνια ο Θεός για την αδυναμία του ανθρώπου και να αγνοεί τις δυσκολίες του ανθρώπου. Κι έτσι θα νιώσεις θλιμμένος και μόνος, σαν να έχεις υποστεί μεγάλη αδικία και αυτή τη στιγμή θα αρχίσεις να διαμαρτύρεσαι. Όσο περισσότερο ενδίδεις στις αδυναμίες της σάρκας με αυτόν τον τρόπο, τόσο περισσότερο θα νιώθεις ότι ο Θεός το παρακάνει, μέχρι που τα πράγματα να γίνουν τόσο άσχημα που ν' αρνείσαι το έργο του Θεού και ν' αρχίσεις να αντιτάσσεσαι στον Θεό και να γίνεσαι ανυπάκουος. Έτσι, πρέπει να επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα και να μην ενδώσεις σ' αυτή: «Ο σύζυγος (η σύζυγος), τα παιδιά, οι προοπτικές, ο γάμος, η οικογένειά μου —κανένα από αυτά δεν έχει σημασία! Στην καρδιά μου υπάρχει μόνο ο Θεός και πρέπει να βάλω τα δυνατά μου να ευχαριστήσω τον Θεό και να μην ικανοποιήσω τη σάρκα». Πρέπει να έχεις αυτή την αποφασιστικότητα. Αν διακατέχεσαι πάντα από τέτοια αποφασιστικότητα, τότε όταν κάνεις την αλήθεια πράξη, και βάζεις τον εαυτό σου στην άκρη, θα είσαι σε θέση να το κάνεις με την ελάχιστη προσπάθεια. Λέγεται ότι υπήρξε κάποτε ένας αγρότης που είδε ένα φίδι στον δρόμο που ήταν παγωμένο. Ο αγρότης το πήρε και το κράτησε στο στήθος του, και αφού το φίδι ζωντάνεψε, δάγκωσε τον αγρότη κι αυτός πέθανε. Η σάρκα του ανθρώπου είναι σαν το φίδι: Η ουσία της είναι να βλάπτει τη ζωή του —και όταν του επιβάλλει ολοκληρωτικά τον δικό της τρόπο, η ζωή σου χάνεται. Η σάρκα ανήκει στον Σατανά. Μέσα της υπάρχουν εξωφρενικές επιθυμίες, σκέφτεται μόνο τον εαυτό της, θέλει να απολαύσει την άνεση και να χαρεί τη διασκέδαση, να χαλαρώσει μέσα στη νωθρότητα και την αδράνεια και μόλις ικανοποιηθεί μέχρι ενός σημείου τελικά θα σε καταβροχθίσει. Δηλαδή, αν ικανοποιήσεις τη σάρκα αυτή τη φορά, την επόμενη φορά θα έρθει ζητώντας περισσότερα. Πάντα έχει εξωφρενικές επιθυμίες και νέες απαιτήσεις και εκμεταλλεύεται ότι ενδίδεις στη σάρκα για να σε κάνει να την αγαπάς ακόμα περισσότερο και να ζεις ανάμεσα στις ανέσεις της —και αν δεν τη νικήσεις, τελικά θα καταστρέψεις τον εαυτό σου. Κατά πόσο μπορείς να κερδίσεις τη ζωή

ενώπιον του Θεού, και ποιο θα είναι το απώτερο τέλος σου, εξαρτάται από το πώς εκτελείς την επανάστασή σου ενάντια στη σάρκα. Ο Θεός σε έχει σώσει και σε έχει επιλέξει και σε έχει προκαθορίσει, ωστόσο αν σήμερα είσαι απρόθυμος να Τον ευχαριστήσεις, είσαι απρόθυμος να κάνεις πράξη την αλήθεια, είσαι απρόθυμος να επαναστατήσεις ενάντια στην ίδια σου τη σάρκα με μια καρδιά που αληθινά αγαπά τον Θεό, τελικά εσύ θα καταστραφείς κι έτσι θα υπομείνεις ανείπωτο πόνο. Αν πάντοτε ενδίδεις στη σάρκα, ο Σατανάς θα σε καταπιεί σταδιακά ολόκληρο, και θα σε αφήσει χωρίς ζωή ή χωρίς το άγγιγμα του Πνεύματος, μέχρι να έρθει η μέρα που θα είσαι κατασκότεινος μέσα σου. Όταν ζεις στο σκοτάδι, θα έχεις καταληφθεί από τον Σατανά, δεν θα έχεις πλέον τον Θεό στην καρδιά σου και τότε θα αρνηθείς την ύπαρξη του Θεού και θα Τον εγκαταλείψεις. Έτσι, αν οι άνθρωποι επιθυμούν να αγαπήσουν τον Θεό, πρέπει να πληρώσουν το τίμημα του πόνου και να υπομείνουν κακουχίες. Δεν υπάρχει ανάγκη για εξωτερικό ζήλο και κακουχίες, για περισσότερη μελέτη και ακόμη περισσότερο τρέξιμο· αντίθετα, θα πρέπει να παραμερίσουν ό,τι υπάρχει μέσα τους: τις εξωφρενικές σκέψεις, τα προσωπικά συμφέροντα, και τις ίδιες τους τις σκέψεις, τις αντιλήψεις, και τις προθέσεις. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού.

Το πώς αντιμετωπίζει ο Θεός την εξωτερική διάθεση των ανθρώπων αποτελεί επίσης ένα μέρος του έργου Του· η αντιμετώπιση της εξωτερικής, μη φυσιολογικής ανθρώπινης φύσης, για παράδειγμα, ή του τρόπου ζωής και των συνηθειών, των ηθών και των εθίμων των ανθρώπων, καθώς και των εξωτερικών πρακτικών τους και του ζήλου τους. Αλλά όταν Εκείνος ζητάει από τους ανθρώπους να κάνουν την αλήθεια πράξη και να αλλάξουν τη διάθεσή τους, αυτό το οποίο αντιμετωπίζει πρωτίστως είναι τα κίνητρα και οι αντιλήψεις μέσα τους. Η αντιμετώπιση μόνο της εξωτερικής σου διάθεσης δεν είναι δύσκολο· είναι σαν να σου ζητάει κανείς να μη φας τα πράγματα που σου αρέσουν, κάτι που είναι εύκολο. Αυτό που αγγίζει τις αντιλήψεις μέσα σου, όμως, δεν είναι εύκολο να το αφήσεις. Απαιτεί από τους ανθρώπους να επαναστατήσουν ενάντια στη σάρκα, να πληρώσουν ένα τίμημα, και να υποφέρουν ενώπιον του Θεού. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα με τα κίνητρα των ανθρώπων. Από τη στιγμή της πίστης τους στον Θεό μέχρι σήμερα, οι άνθρωποι τρέφουν πολλά λανθασμένα κίνητρα. Όταν δεν εφαρμόζεις την αλήθεια στην πράξη, αισθάνεσαι ότι όλα τα κίνητρά σου είναι σωστά, αλλά όταν σου συμβεί κάτι, θα δεις ότι υπάρχουν πολλά λανθασμένα κίνητρα μέσα σου. Έτσι, όταν ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση, τους προκαλεί να διαπιστώσουν ότι υπάρχουν

πολλές αντιλήψεις μέσα τους που τους αποτρέπουν από τη γνώση του Θεού. Όταν αναγνωρίζεις ότι τα κίνητρά σου είναι λανθασμένα, αν είσαι ικανός να σταματήσεις να πράττεις σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τα κίνητρά σου και μπορείς να γίνεις μάρτυρας του Θεού και να μείνεις σταθερός στη θέση σου σε ό,τι σου συμβαίνει, αυτό αποδεικνύει ότι έχεις επαναστατήσει ενάντια στη σάρκα. Όταν επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα, θα υπάρξει αναπόφευκτα μάχη μέσα σου. Ο Σατανάς θα αποπειραθεί να κάνει τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν, θα προσπαθήσει να τους κάνει να ακολουθήσουν τις έννοιες της σάρκας και να υποστηρίξουν τα ενδιαφέροντα της σάρκας —αλλά τα λόγια του Θεού θα διαφωτίσουν και θα φωτίσουν τους ανθρώπους μέσα τους, και τότε εναπόκειται σε σένα αν θα ακολουθήσεις τον Θεό ή τον Σατανά. Ο Θεός ζητά από τους ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια πρωτίστως για να αντιμετωπίσουν ό,τι είναι μέσα τους, να αντιμετωπίσουν τις σκέψεις και τις αντιλήψεις τους που δεν είναι σύμφωνες με την καρδιά του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα αγγίζει τις καρδιές των ανθρώπων, τους διαφωτίζει και τους φωτίζει. Επομένως, πίσω από όλα όσα συμβαίνουν γίνεται μια μάχη: Κάθε φορά που οι άνθρωποι κάνουν την αλήθεια πράξη ή κάνουν πράξη την αγάπη για τον Θεό, υπάρχει μία μεγάλη μάχη, και παρόλο που τα πάντα φαίνονται καλά με τη σάρκα, στο βάθος της καρδιάς τους μία μάχη ζωής και θανάτου θα διεξαχθεί, στην πραγματικότητα —και μόνο μετά από αυτή την έντονη μάχη, μετά από τρομερή σκέψη, μπορεί η νίκη ή η αποτυχία να αποφασιστεί. Δεν ξέρει κανείς αν πρέπει να γελάσει ή να κλάψει. Επειδή πολλά από τα κίνητρα μέσα στους ανθρώπους είναι λανθασμένα, ή αλλιώς επειδή μεγάλο μέρος του έργου του Θεού είναι σε αντίθεση με τις αντιλήψεις τους, όταν οι άνθρωποι κάνουν πράξη την αλήθεια, μια μεγάλη μάχη διεξάγεται στα παρασκήνια. Έχοντας κάνει πράξη αυτή την αλήθεια, στα παρασκήνια οι άνθρωποι θα έχουν χύσει αμέτρητα δάκρυα θλίψης πριν τελικά αποφασίσουν να ικανοποιήσουν τον Θεό. Εξαιτίας αυτής της μάχης οι άνθρωποι υπομένουν ταλαιπωρία και ραφινάρισμα· αυτό σημαίνει αληθινός πόνος. Όταν βρεθείς στη μάχη, αν είσαι σε θέση πραγματικά να σταθείς στο πλευρό του Θεού, θα μπορέσεις να ικανοποιήσεις τον Θεό. Ενώσω κάποιος κάνει την αλήθεια γίνεται πράξη, είναι αναπόφευκτο ότι θα υποφέρει μέσα του· αν, όταν οι άνθρωποι έκαναν πράξη την αλήθεια, όλα μέσα τους ήταν σωστά, τότε δεν θα ήταν ανάγκη να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό και δεν θα υπήρχε μάχη και δεν θα υπέφεραν. Επειδή υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα στους ανθρώπους που δεν είναι κατάλληλα για χρήση από τον Θεό, καθώς και ένα μεγάλο μέρος της επαναστατικής διάθεσης της σάρκας, οι άνθρωποι πρέπει να

μάθουν το μάθημα της επανάστασης ενάντια στη σάρκα πιο βαθιά. Αυτό είναι που ο Θεός αποκαλεί τα πάθη στα οποία ζήτησε από τον άνθρωπο να υποβληθεί μαζί Του. Όταν αντιμετωπίζεις δυσκολίες, βιάσου και προσευχήσου στον Θεό: «Ω Θεέ! Θέλω να Σε ευχαριστήσω, θέλω να υπομείνω τις τελικές κακουχίες για να ικανοποιήσω την καρδιά Σου και ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλες είναι οι ατυχίες που συναντώ, πρέπει ακόμα να Σε ευχαριστήσω. Ακόμη κι αν πρέπει να εγκαταλείψω ολόκληρη τη ζωή μου, πρέπει να Σε ευχαριστήσω!» Με αυτήν την αποφασιστικότητα, όταν προσευχηθείς έτσι, θα είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου. Κάθε φορά που κάνουν πράξη την αλήθεια, κάθε φορά που υποβάλλονται σε ραφινάρισμα, κάθε φορά που δοκιμάζονται και κάθε φορά που το έργο του Θεού έρχεται σ' αυτούς, οι άνθρωποι υπομένουν ανείπωτο πόνο. Όλα αυτά είναι μια δοκιμασία για τους ανθρώπους, και έτσι μέσα σε όλους αυτούς υπάρχει μια μάχη. Αυτό είναι το πραγματικό τίμημα που πληρώνουν. Η ανάγνωση περισσότερων λόγων του Θεού και η εκτέλεση περισσότερων είναι κατά κάποιο τρόπο ένα τίμημα. Είναι αυτό που θα έπρεπε να κάνουν οι άνθρωποι, είναι καθήκον τους κι ευθύνη που θα πρέπει να εκπληρώσουν, αλλά οι άνθρωποι πρέπει να αφήσουν στην άκρη εκείνο το οποίο πρέπει να παραμεριστεί. Εάν δεν το κάνεις, τότε ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο είναι το εξωτερικό σου μαρτύριο και πόσο τρέχεις γύρω, τα πάντα θα είναι μάταια! Δηλαδή, μόνο οι αλλαγές μέσα σου είναι σε θέση να καθορίσουν αν οι εξωτερικές σου δυσκολίες έχουν αξία. Όταν η εσωτερική σου διάθεση έχει αλλάξει κι έχεις κάνει πράξη την αλήθεια, τότε όλο το εξωτερικό σου μαρτύριο θα κερδίσει την έγκριση του Θεού· αν δεν υπήρξε καμία αλλαγή στην εσωτερική σου διάθεση, τότε, ανεξάρτητα από το πόσο μαρτύριο υπέμεινες ή πόσο έτρεξες εξωτερικά, δεν θα υπάρξει έγκριση από τον Θεό —και οι κακουχίες που δεν επιβεβαιώνονται από τον Θεό είναι μάταιες. Έτσι, το αν εγκρίνεται από τον Θεό το τίμημα που έχεις πληρώσει, καθορίζεται από το εάν υπήρξε αλλαγή σε σένα ή όχι και από το εάν έκανες πράξη την αλήθεια και επαναστάτησες ενάντια στα ίδια τα δικά σου τα κίνητρα και τις αντιλήψεις σου για να πετύχεις την εκπλήρωση του θελήματος του Θεού, της γνώσης του Θεού και της πίστης στον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσο τρέχεις τριγύρω, αν ποτέ σου δεν ήξερες να εξεγερθείς ενάντια στα ίδια τα δικά σου τα κίνητρα, αναζητείς μόνο εξωτερικές πράξεις και ζήλο και ποτέ σου δεν δίνεις προσοχή στη ζωή σου, τότε οι κακουχίες σου θα είναι μάταιες. Εάν, σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, έχεις κάτι που θέλεις να πεις, αλλά μέσα σου νιώθεις ότι δεν είναι σωστό να το πεις, ότι το να το πεις δεν ωφελεί τους αδελφούς σου και τις αδερφές σου, και ότι

μπορεί να τους βλάψει, τότε δεν θα το πεις, προτιμώντας να πονέσεις μέσα σου, επειδή αυτά τα λόγια είναι ανίκανα να ικανοποιήσουν το θέλημα του Θεού. Τότε, θα υπάρξει μάχη μέσα σου, αλλά θα θελήσεις να υποφέρεις και να εγκαταλείψεις ό,τι αγαπάς, θα θελήσεις να υπομείνεις τις κακουχίες για να ευχαριστήσεις τον Θεό, και παρόλο που θα υποστείς μαρτύριο μέσα σου, δεν θα ενδώσεις στη σάρκα, και η καρδιά του Θεού θα έχει ικανοποιηθεί, κι έτσι κι εσύ θα παρηγορηθείς μέσα σου. Αυτό σημαίνει πραγματικά να πληρώνεις το τίμημα και είναι το τίμημα που θέλει ο Θεός. Εάν πράττεις με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός σίγουρα θα σε ευλογήσει· αν δεν μπορείς να το κατορθώσεις αυτό, τότε ανεξάρτητα από το πόσα καταλαβαίνεις ή πόση ευφράδεια έχεις, όλα θα είναι για το τίποτα! Εάν, στον δρόμο της αγάπης για τον Θεό, είσαι σε θέση να σταθείς στο πλευρό του Θεού όταν δίνει τη μάχη Του με τον Σατανά και δεν επιστρέφεις στον Σατανά, τότε θα έχεις επιτύχει την αγάπη για τον Θεό και θα έχεις σταθεί σταθερός στη μαρτυρία σου.

Σε κάθε βήμα του έργου που επιτελεί ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους, εξωτερικά φαίνεται να είναι αλληλεπιδράσεις μεταξύ ανθρώπων, σαν να γεννήθηκαν από ανθρώπινες ρυθμίσεις ή από ανθρώπινη παρέμβαση. Αλλά στα παρασκήνια, κάθε στάδιο του έργου και ό,τι συμβαίνει είναι ένα στοίχημα του Σατανά ενώπιον του Θεού και απαιτεί από τους ανθρώπους να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους προς τον Θεό. Πάρε τη δοκιμασία του Ιώβ για παράδειγμα: Στα παρασκήνια, ο Σατανάς έβαζε ένα στοίχημα με τον Θεό και αυτό που συνέβη στον Ιώβ ήταν οι πράξεις των ανθρώπων και η παρέμβαση των ανθρώπων. Πίσω από κάθε βήμα που κάνει ο Θεός σε σας είναι το στοίχημα του Σατανά με τον Θεό — πίσω από όλα αυτά υπάρχει μια μάχη. Για παράδειγμα, αν είσαι προκατειλημμένος απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές σου, θα έχεις λόγια που θα θέλεις να πεις — λόγια που αισθάνεσαι ότι θα είναι δυσάρεστα στον Θεό— αλλά αν δεν τα πεις, θα νιώσεις δυσφορία μέσα σου και αυτή τη στιγμή μια μάχη θα αρχίσει μέσα σου: «Μιλάω ή όχι;» Αυτή είναι η μάχη. Έτσι, σε οτιδήποτε συναντάς υπάρχει μια μάχη, και όταν υπάρχει μια μάχη μέσα σου, χάρη στην πραγματική συνεργασία σου και το πραγματικό μαρτύριό σου ο Θεός εργάζεται μέσα σου. Τελικά, μέσα σου είσαι σε θέση να παραμερίσεις το θέμα και ο θυμός σβήνει φυσικά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας σου με τον Θεό. Όλα όσα κάνουν οι άνθρωποι απαιτούν από αυτούς να πληρώσουν κάποιο τίμημα στις προσπάθειές τους. Χωρίς πραγματικές δυσκολίες, δεν μπορούν να ευχαριστήσουν τον Θεό, δεν πλησιάζουν καν στο να

ευχαριστήσουν τον Θεό και τσαμπουνούν απλά κούφια συνθήματα! Μπορούν αυτά τα κούφια συνθήματα να ικανοποιήσουν τον Θεό; Όταν ο Θεός και ο Σατανάς όντως μάχονται στο πνευματικό βασίλειο, πώς πρέπει να ικανοποιήσεις τον Θεό και πώς πρέπει να είσαι σταθερός στη μαρτυρία σου σ' Εκείνον; Θα πρέπει να γνωρίζεις ότι όλα όσα σου συμβαίνουν είναι μια μεγάλη δοκιμασία και η στιγμή που ο Θεός σε χρειάζεται για να γίνεις μάρτυρας. Εξωτερικά, μπορεί να μην φαίνονται σαν κάτι σημαντικό, αλλά όταν συμβαίνουν αυτά τα πράγματα, δείχνουν εάν αγαπάς τον Θεό ή όχι. Εάν το κάνεις, θα είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου σ' Εκείνον και αν δεν έχεις κάνει την αγάπη Του πράξη, αυτό δείχνει ότι δεν είσαι κάποιος που κάνει την αλήθεια πράξη, ότι είσαι χωρίς την αλήθεια, και χωρίς ζωή, ότι είσαι σκύβαλο! Όλα όσα συμβαίνουν στους ανθρώπους είναι όταν ο Θεός τούς χρειάζεται να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους προς Εκείνον. Τίποτα σημαντικό δεν έχει συμβεί σ' εσένα αυτή τη στιγμή και δεν γίνεσαι σπουδαίος μάρτυρας, αλλά κάθε λεπτομέρεια της καθημερινής ζωής σου σχετίζεται με τη μαρτυρία προς τον Θεό. Εάν μπορείς να κερδίσεις τον θαυμασμό των αδελφών σου, των μελών της οικογένειάς σου και όλων γύρω σου· αν, μια μέρα, οι άπιστοι έρθουν και θαυμάσουν όλα όσα κάνεις και δουν ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι υπέροχα, τότε θα έχεις γίνει μάρτυρας. Παρόλο που δεν έχεις γνώση και το επίπεδό σου είναι χαμηλό, μέσω της τελείωσής σου από τον Θεό, είσαι σε θέση να Τον ικανοποιήσεις και να λάβεις υπόψη σου το θέλημά Του, δείχνοντας στους άλλους τι μεγαλειώδες έργο έχει κάνει σε ανθρώπους του πιο χαμηλού επιπέδου. Όταν οι άνθρωποι καταφέρουν να γνωρίσουν τον Θεό και γίνουν νικητές ενώπιον του Σατανά, πιστοί στον Θεό σε μεγάλο βαθμό, τότε κανένας δεν έχει περισσότερη πυγμή από αυτήν την ομάδα ανθρώπων, και αυτή είναι η σπουδαιότερη μαρτυρία. Παρόλο που δεν είσαι σε θέση να κάνεις σπουδαίο έργο, είσαι σε θέση να ευχαριστήσεις τον Θεό. Άλλοι δεν μπορούν να θέσουν κατά μέρος τις αντιλήψεις τους, αλλά εσύ μπορείς· άλλοι δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού κατά τη διάρκεια των πραγματικών τους εμπειριών, αλλά εσύ μπορείς να χρησιμοποιήσεις το πραγματικό ανάστημά σου και τις πράξεις σου για να ξεπληρώσεις την αγάπη του Θεού και να γίνεις ισχυρός μάρτυράς Του. Μόνο αυτό μετράει ως πραγματική αγάπη του Θεού. Εάν είσαι ανίκανος γι' αυτό, τότε δεν γίνεσαι μάρτυρας μεταξύ των μελών της οικογένειάς σου, μεταξύ των αδελφών σου, ή ενώπιον των ανθρώπων του κόσμου. Αν δεν μπορείς να γίνεις μάρτυρας ενώπιον του Σατανά, ο Σατανάς θα γελάσει μαζί σου, θα σε μεταχειριστεί ως ένα αστείο, σαν ένα παιγνίδι, θα σε κάνει περίγελο και θα σε οδηγήσει στην τρέλα. Στο μέλλον, μπορεί να σου

τύχουν μεγάλες δοκιμασίες —αλλά σήμερα, αν αγαπάς τον Θεό με αληθινή καρδιά και εάν, ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι οι δοκιμασίες μπροστά, ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει σ' εσένα, είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου και ικανός να ευχαριστήσεις τον Θεό, τότε η καρδιά σου θα παρηγορηθεί, και θα είσαι άφοβος, ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι οι δοκιμασίες που θα συναντήσεις στο μέλλον. Δεν μπορείτε να δείτε τι θα συμβεί στο μέλλον· μπορείτε μόνο να ευχαριστήσετε τον Θεό στις σημερινές συνθήκες. Είστε ανίκανοι να κάνετε οποιοδήποτε σπουδαίο έργο και πρέπει να εστιάσετε στην ευχαρίστηση του Θεού, βιώνοντας τα λόγια Του στην πραγματική ζωή και γενόμενος ισχυρός και ηχηρός μάρτυρας που προκαλεί ντροπή στον Σατανά. Αν και η σάρκα σου θα παραμείνει ανικανοποίητη και θα υποφέρει, θα έχεις ικανοποιήσει τον Θεό και θα έχεις ντροπιάσει τον Σατανά. Εάν πάντα πράττεις με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα ανοίξει ένα μονοπάτι μπροστά σου. Όταν, μια μέρα, μια μεγάλη δοκιμασία έρθει, οι άλλοι θα πέσουν κάτω, αλλά εσύ θα είσαι ακόμα σε θέση να παραμείνεις σταθερός: Λόγω του τιμήματος που πλήρωσες, ο Θεός θα σε προστατεύσει ώστε να μπορέσεις να παραμείνεις σταθερός και να μην πέσεις κάτω. Εάν, συνήθως, είσαι σε θέση να κάνεις την αλήθεια πράξη και να ευχαριστείς τον Θεό με μια καρδιά που πραγματικά Τον αγαπά, τότε ο Θεός σίγουρα θα σε προστατεύσει κατά τη διάρκεια των μελλοντικών δοκιμασιών. Παρόλο που είσαι ανόητος και μικρού αναστήματος και χαμηλού επιπέδου, ο Θεός δεν θα κάνει διακρίσεις εναντίον σου. Εξαρτάται από το εάν τα κίνητρά σου είναι σωστά. Σήμερα, είσαι σε θέση να ευχαριστήσεις τον Θεό, ως προς αυτό είσαι προσεκτικός ως την παραμικρή λεπτομέρεια, ευχαριστείς τον Θεό σε όλα τα πράγματα, έχεις μια καρδιά που πραγματικά αγαπά τον Θεό, δίνεις την αληθινή καρδιά σου στον Θεό, και παρόλο που υπάρχουν μερικά πράγματα που δεν μπορείς να καταλάβεις, μπορείς να έρθεις ενώπιον του Θεού για να διορθώσεις τα κίνητρά σου και να αναζητήσεις το θέλημα του Θεού, και κάνεις ό,τι χρειάζεται για να ευχαριστήσεις τον Θεό. Ίσως οι αδελφοί και οι αδερφές σου να σε εγκαταλείψουν, αλλά η καρδιά σου θα ευχαριστεί τον Θεό και δεν θα λαχταρά τις απολαύσεις της σάρκας. Εάν πάντα πράττεις με αυτόν τον τρόπο, θα είσαι προστατευμένος όταν σου τύχουν μεγάλες δοκιμασίες.

Σε ποια εσωτερική κατάσταση των ανθρώπων στοχεύουν αυτές οι δοκιμασίες; Στόχος τους είναι η επαναστατική διάθεση σε ανθρώπους που είναι ανίκανοι να ευχαριστήσουν τον Θεό. Υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι ρυπαρά στους ανθρώπους και πολλά που είναι

υποκριτικά και έτσι ο Θεός τούς υποβάλλει σε δοκιμασίες για να τους εξαγνίσει. Αλλά αν, σήμερα, είσαι σε θέση να ικανοποιήσεις τον Θεό, τότε οι δοκιμασίες του μέλλοντος θα είναι μια τελείωση για σένα. Αν, σήμερα, δεν είσαι σε θέση να ικανοποιήσεις τον Θεό, τότε οι δοκιμασίες του μέλλοντος θα σε βάλουν σε πειρασμό και χωρίς να το θέλεις θα πέσεις κάτω, και τότε δεν θα είσαι σε θέση να βοηθήσεις τον εαυτό σου, διότι δεν μπορείς να συμβαδίσεις με το έργο του Θεού και δεν διακατέχεσαι από πραγματικό ανάστημα. Και επομένως, αν θέλεις να είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στο μέλλον, να ικανοποιήσεις καλύτερα τον Θεό και να Τον ακολουθήσεις μέχρι εσχάτων, σήμερα πρέπει να στήσεις γερά θεμέλια, πρέπει να ευχαριστήσεις τον Θεό κάνοντας πράξη την αλήθεια σε όλα τα πράγματα, και να δώσεις προσοχή στο θέλημά Του. Εάν πάντα πράττεις με αυτόν τον τρόπο, θα υπάρξει ένα θεμέλιο μέσα σου και ο Θεός θα εμφυσήσει μέσα σου μια καρδιά που Τον αγαπά και Εκείνος θα σου δώσει πίστη. Μια μέρα, όταν όντως σου τύχει μία δοκιμασία, μπορεί κάλλιστα να υποφέρεις κάπως, και να νιώσεις θλιμμένος μέχρι ενός σημείου και να υποφέρεις από συντριπτική θλίψη, σαν να είχες πεθάνει —αλλά η αγάπη σου για τον Θεό δεν θα αλλάξει και θα γίνει ακόμα πιο βαθιά. Αυτή είναι η ευλογία του Θεού. Εάν είσαι σε θέση να δεχτείς όλα αυτά που ο Θεός λέει και κάνει σήμερα με μια καρδιά υπακοής, τότε σίγουρα θα ευλογηθείς από τον Θεό και έτσι θα είσαι κάποιος που είναι ευλογημένος από τον Θεό και λαμβάνει την υπόσχεσή Του. Αν, σήμερα, δεν κάνεις πράξη, όταν οι δοκιμασίες σου τύχουν μια μέρα, θα είσαι χωρίς πίστη ή χωρίς καρδιά που αγαπά, και εκείνη τη στιγμή η δοκιμασία θα γίνει πειρασμός· θα βυθιστείς στα έγκατα του πειρασμού του Σατανά και δεν θα έχεις κανένα μέσο διαφυγής. Σήμερα, μπορεί να είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός όταν μια μικρή δοκιμασία σε ταλανίζει, αλλά δεν θα μπορείς αναγκαστικά να παραμείνεις σταθερός όταν μια μεγάλη δοκιμασία σου τύχει μια μέρα. Μερικοί άνθρωποι είναι υπερφίαλοι και πιστεύουν ότι είναι σχεδόν τέλειοι ήδη. Αν δεν πας βαθύτερα σε τέτοιες περιόδους και παραμείνεις εφησυχασμένος, τότε θα είσαι σε κίνδυνο. Σήμερα, ο Θεός δεν εκτελεί το έργο των μεγαλύτερων δοκιμασιών, επιφανειακά όλα φαίνονται καλά, αλλά όταν ο Θεός σε δοκιμάσει, θα ανακαλύψεις ότι είσαι πάρα πολύ ελλιπής, επειδή το ανάστημά σου είναι πάρα πολύ μικρό και είσαι ανίκανος να αντέξεις μεγάλες δοκιμασίες. Εάν παραμείνεις όπως είσαι και μεις σε κατάσταση αδράνειας, τότε, όταν έρθουν οι δοκιμασίες, θα πέσεις. Θα έπρεπε συχνά να βλέπετε πόσο μικρό είναι το ανάστημά σας· μόνο έτσι θα προοδεύσετε. Αν μόνο κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών βλέπεις ότι το ανάστημά σου είναι τόσο μικρό, ότι η δύναμη της

θέλησής σου είναι τόσο αδύναμη, ότι πολύ λίγα μέσα σου είναι πραγματικά, και ότι είσαι ανεπαρκής για το θέλημα του Θεού —και αν τα αντιληφθείς όλα αυτά τα πράγματα μόνο τότε, θα είναι πολύ αργά.

Εάν δεν γνωρίζεις τη διάθεση του Θεού, τότε θα πέσεις αναπόφευκτα κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών, επειδή δεν γνωρίζεις πώς ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση και με ποιον τρόπο τους οδηγεί στην τελείωση και όταν οι δοκιμασίες του Θεού πέσουν πάνω σου και δεν συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις σου, δεν θα είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός. Η αληθινή αγάπη του Θεού είναι ολόκληρη η διάθεσή Του, και όταν ολόκληρη η διάθεση του Θεού φανερωθεί στους ανθρώπους, τι φέρνει αυτό στη σάρκα σου; Όταν η δίκαιη διάθεση του Θεού φανερωθεί στους ανθρώπους, η σάρκα τους θα υποστεί αναπόφευκτα μεγάλο πόνο. Εάν δεν υποστείς αυτόν τον πόνο, τότε δεν μπορείς να τελειωθείς από τον Θεό, ούτε θα μπορέσεις να αφιερώσεις αληθινή αγάπη στον Θεό. Αν ο Θεός σε οδηγήσει στην τελείωση, θα σου δείξει σίγουρα όλη Του τη διάθεση. Από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, ο Θεός δεν έχει δείξει ποτέ ολόκληρη τη διάθεσή Του στον άνθρωπο —αλλά τις έσχατες μέρες την αποκαλύπτει σε αυτή την ομάδα ανθρώπων που Εκείνος έχει προκαθορίσει και έχει επιλέξει και οδηγώντας τους ανθρώπους στην τελείωση, αποκαλύπτει τις διαθέσεις Του, μέσω των οποίων καθιστά ολοκληρωμένη μια ομάδα ανθρώπων. Αυτή είναι η αληθινή αγάπη του Θεού για τους ανθρώπους. Η εμπειρία της αληθινής αγάπης του Θεού γι' αυτούς απαιτεί οι άνθρωποι να υπομένουν ανείπωτο πόνο, και να πληρώσουν υψηλό τίμημα. Μόνο μετά από αυτό θα τους κερδίσει ο Θεός και θα είναι σε θέση να ανταποδώσουν την αληθινή τους αγάπη στον Θεό, και μόνο τότε θα ικανοποιηθεί η καρδιά του Θεού. Εάν οι άνθρωποι επιθυμούν να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό κι εάν επιθυμούν να κάνουν το θέλημά Του και να δώσουν πλήρως την αληθινή τους αγάπη στον Θεό, τότε πρέπει να βιώσουν πολλά δεινά και πολλά βάσανα από τις περιστάσεις, να υποστούν μαρτύριο χειρότερο και από τον θάνατο, και τελικά θα αναγκαστούν να δώσουν την αληθινή καρδιά τους πίσω στον Θεό. Το κατά πόσο κάποιος αγαπάει αληθινά τον Θεό αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια των κακουχιών και του ραφιναρίσματος. Ο Θεός εξαγνίζει την αγάπη των ανθρώπων, και αυτό επίσης επιτυγχάνεται μόνο μέσα από κακουχίες και ραφινάρισμα.

Μια σύντομη συζήτηση σχετικά με το «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει»

Πώς βλέπετε το όραμα της Χιλιετούς Βασιλείας; Μερικοί άνθρωποι τη σκέφτονται πολύ και λένε ότι, καθώς η Χιλιετής Βασιλεία θα διαρκέσει χίλια χρόνια στη γη, αν τα γηραιότερα μέλη της Εκκλησίας είναι ανύπανδρα, πρέπει να παντρευτούν; Η οικογένειά μου δεν έχει καθόλου χρήματα, πρέπει ν' αρχίσω να βγάζω χρήματα;... Τι είναι η Χιλιετής Βασιλεία; Ξέρετε; Οι άνθρωποι είναι κοντόφθαλμοι και περνούν μια μεγάλη δοκιμασία. Στην πραγματικότητα, η Χιλιετής Βασιλεία δεν έχει ακόμα φτάσει επισήμως. Κατά το στάδιο της τελείωσης του ανθρώπου, η Χιλιετής Βασιλεία είναι μονάχα κάτι το νεοσύστατο. Την εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, για την οποία μίλησε ο Θεός, ο άνθρωπος θα έχει οδηγηθεί στην τελείωση. Προηγουμένως, έχει ειπωθεί, ότι οι άνθρωποι θα είναι σαν άγιοι και θα παραμένουν σταθεροί στην περιοχή της Σινείμ. Μόνον όταν οι άνθρωποι οδηγηθούν στην τελείωση, όταν γίνουν οι άγιοι για τους οποίους μίλησε ο Θεός, θα φτάσει η Χιλιετής Βασιλεία. Όταν ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση, τους εξαγνίζει, κι όσο πιο αγνοί είναι, τόσο πιο πολύ οδηγούνται στην τελείωση απ' τον Θεό. Όταν η ακαθαρσία, η ανυποταξία, η εναντίωση και καθετί σαρκικό μέσα σου αποβληθεί, όταν εξαγνιστείς, τότε θ' αγαπηθείς απ' τον Θεό (και, μ' άλλα λόγια, θα γίνεις άγιος). Όταν έχεις οδηγηθεί στην τελείωση απ' τον Θεό και έχεις γίνει άγιος, θα βρίσκεσαι στη Χιλιετή Βασιλεία. Τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας. Την εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, οι άνθρωποι θα εξαρτώνται απ' τον λόγο του Θεού για να ζήσουν. Όλα τα έθνη θα υπάγονται στο όνομα του Θεού, κι όλοι θα έρχονται να διαβάζουν τον λόγο του Θεού. Την εποχή εκείνη, κάποιιοι θα καλούν τηλεφωνικώς, κάποιιοι θα στέλνουν φαξ... θα χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να έχουν πρόσβαση στον λόγο του Θεού, όπως κι εσύ θα υπάγεις στον λόγο του Θεού. Όλα αυτά θα συμβούν αφότου οι άνθρωποι τελειωθούν. Σήμερα, οι άνθρωποι τελειώνονται, ραφινάρονται, διαφωτίζονται και καθοδηγούνται μέσω του λόγου. Αυτή είναι η Εποχή της Βασιλείας, είναι το στάδιο κατά το οποίο οι άνθρωποι τελειώνονται, και δεν έχει καμιά σχέση με την Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας. Κατά την εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, οι άνθρωποι θα έχουν ήδη τελειωθεί και η διεφθαρμένη διάθεση μέσα τους θα έχει εξαγνιστεί. Την εποχή εκείνη, ο λόγος που ειπώθηκε απ' τον Θεό θα οδηγεί βήμα-βήμα τους ανθρώπους και θα αποκαλύπτει όλα τα μυστήρια του έργου του Θεού, από την εποχή της δημιουργίας μέχρι σήμερα. Ο λόγος Του θα

διηγείται στους ανθρώπους τις πράξεις του Θεού σε κάθε εποχή και κάθε μέρα, πώς καθοδηγεί εσωτερικά τους ανθρώπους, το έργο που πραγματοποιεί στο πνευματικό βασίλειο, και θα τους μιλά για τη δυναμική του πνευματικού βασιλείου. Μόνο τότε θα είναι πραγματικά η Εποχή του Λόγου· τώρα βρίσκεται απλώς σε νεοσύστατη φάση. Αν οι άνθρωποι δεν τελειωθούν και δεν εξαγνιστούν, δεν θα έχουν τρόπο να ζήσουν χίλια χρόνια στη γη, και η σάρκα τους αναπόφευκτα θα σαπίσει. Αν οι άνθρωποι εξαγνιστούν εσωτερικά και δεν ανήκουν πια στον Σατανά και στη σάρκα, τότε θα παραμείνουν ζωντανοί στη γη. Σε αυτό το στάδιο, είσαι κοντόφθαλμος και το μόνο που βιώνεις είναι ν' αγαπάς τον Θεό και να γίνεσαι μάρτυράς Του κάθε μέρα που ζεις στη γη.

Το «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει» είναι μια προφητεία, ανάλογη της πρόβλεψης ενός προφήτη, μέσω του οποίου ο Θεός προφητεύει τι θα συμβεί στο μέλλον. Ο λόγος που ο Θεός εκφέρει στο μέλλον και ο λόγος που εκφέρει σήμερα δεν είναι ο ίδιος: Ο λόγος του μέλλοντος θα καθοδηγεί την εποχή, ενώ ο λόγος που εκφέρει σήμερα οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση, τους ραφινάρει και τους αντιμετωπίζει. Η Εποχή του Λόγου στο μέλλον είναι διαφορετική από την Εποχή του Λόγου σήμερα. Σήμερα, όλος ο λόγος που εκφέρεται απ' τον Θεό, ανεξαρτήτως των μέσων με τα οποία το κάνει, είναι, εν ολίγοις, για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση, να εξαγνίσει ό,τι είναι βρόμικο μέσα τους και να τους κάνει άγιους και δίκαιους ενώπιον του Θεού. Ο λόγος που εκφέρεται σήμερα και ο λόγος που θα ειπωθεί στο μέλλον είναι δύο ξεχωριστά πράγματα. Ο λόγος που εκφέρεται την Εποχή της Βασιλείας είναι για να κάνει τους ανθρώπους να συμμετέχουν σ' όλη την προπαρασκευή, να βάλει τους ανθρώπους στον σωστό δρόμο σε όλα, να αποβάλλουν καθετί το ακάθαρμο από μέσα τους. Αυτό είναι που κάνει ο Θεός την εποχή αυτή: Βάζει τα θεμέλια του λόγου Του σε κάθε άνθρωπο, κάνει τον λόγο Του ζωή του κάθε ανθρώπου, και χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να τους διαφωτίζει και να τους καθοδηγεί εσωτερικά κάθε στιγμή. Κι όταν δεν έχουν επίγνωση του θελήματος του Θεού, ο λόγος του Θεού θα βρίσκεται μέσα τους για να τους αποδοκιμάζει και να τους πειθαρχεί. Ο λόγος του σήμερα υπάρχει για να είναι ζωή του ανθρώπου, παρέχει αμέσως στον άνθρωπο όλα όσα χρειάζεται. Όλα όσα σου λείπουν από μέσα σου, τα παρέχει ο λόγος του Θεού, κι αυτοί που δέχονται τον λόγο του Θεού, διαφωτίζονται τρώγοντας και πίνοντας τον λόγο Του. Ο λόγος που εκφέρει ο Θεός στο μέλλον καθοδηγεί τους ανθρώπους ολόκληρου του σύμπαντος· σήμερα, αυτός ο λόγος εκφέρεται μόνο στην Κίνα και δεν

αντιπροσωπεύει αυτόν που εκφέρεται για ολόκληρο το σύμπαν. Ο Θεός θα μιλήσει σε ολόκληρο το σύμπαν όταν έρθει η Χιλιετής Βασιλεία. Μάθε ότι όλος ο λόγος του Θεού σήμερα είναι για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση. Ο λόγος που εκφέρεται από τον Θεό σε αυτό το στάδιο είναι για να καλύψει τις ανάγκες των ανθρώπων, κι όχι για να σου επιτρέψει να γνωρίσεις μυστήρια ή να δεις θαύματα του Θεού. Το ότι Αυτός χρησιμοποιεί πολλά μέσα για να μιλήσει, είναι για να καλύπτει τις ανάγκες των ανθρώπων. Η Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας δεν έχει φτάσει ακόμα. Η Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, για την οποία έχει γίνει λόγος, είναι η μέρα της δόξας του Θεού. Μετά την ολοκλήρωση του έργου του Ιησού στην Ιουδαία, ο Θεός μετέφερε το έργο Του στην ηπειρωτική Κίνα και κατέστρωσε ένα άλλο σχέδιο. Πραγματοποιεί ένα άλλο μέρος του έργου Του μέσα σου. Πραγματοποιεί το έργο της τελείωσης του ανθρώπου με τον λόγο και χρησιμοποιεί τον λόγο για να κάνει τους ανθρώπους να υποφέρουν πολύ, αλλά και να αποκτήσουν πολλή από τη χάρη του Θεού. Αυτό το στάδιο του έργου θα δημιουργήσει μια ομάδα νικητών, κι αφού Αυτός δημιουργήσει αυτήν την ομάδα των νικητών, αυτοί θα μπορούν να μαρτυρήσουν για τις πράξεις Του, θα μπορούν να βιώνουν την πραγματικότητα, και, τελικά, να Τον ευαρεστούν και να είναι πιστοί σ' Αυτόν μέχρι θανάτου. Κι έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα δοξαστεί. Όταν ο Θεός δοξαστεί, όταν κάνει αυτή την ομάδα των ανθρώπων τέλειους, θα είναι η Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας.

Ο Ιησούς ήταν στη γη για τριάντα τρία και μισό χρόνια. Ήρθε για να εκτελέσει το έργο της σταύρωσης και μέσω της σταύρωσης ο Θεός έλαβε ένα μέρος της δόξας. Όταν ο Θεός μπήκε στη σάρκα, μπόρεσε να είναι ταπεινός και κρυμμένος, και μπόρεσε να υπομείνει τρομερά πάθη. Παρόλο που Αυτός ο ίδιος ήταν Θεός, και πάλι υπέμεινε κάθε ταπείνωση, κάθε διασυρμό και υπέστη πολύ μεγάλο πόνο όταν καρφώθηκε στον σταυρό, προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης. Μετά το πέρας αυτού του σταδίου του έργου, αν και οι άνθρωποι είδαν ότι ο Θεός απέκτησε μεγάλη δόξα, αυτή δεν ήταν ολόκληρη η δόξα Του. Ήταν μόνο ένα μέρος της δόξας Του, την οποία απέκτησε απ' τον Ιησού. Παρόλο που ο Ιησούς μπόρεσε να υπομείνει κάθε κακουχία, να είναι ταπεινός και κρυμμένος, να σταυρωθεί για τον Θεό, ο Θεός απέκτησε μόνο ένα μέρος της δόξας Του και η δόξα Του αποκτήθηκε στον Ισραήλ. Ο Θεός έχει ακόμα ένα άλλο μέρος της δόξας: να έρθει στη γη, βασικά, για να εργαστεί και να οδηγήσει μια ομάδα ανθρώπων στην τελείωση. Κατά το στάδιο του έργου του Ιησού, Αυτός έκανε κάποια υπερφυσικά πράγματα, αλλά αυτό το στάδιο του έργου με τίποτα

δεν ήταν μόνο για να κάνει σημεία και τέρατα. Ήταν, κυρίως, για να δείξει ότι ο Ιησούς μπορούσε να πάθει και να σταυρωθεί για τον Θεό, ότι ο Ιησούς μπορούσε να υπομείνει τρομερό πόνο επειδή αγαπούσε τον Θεό, και ότι, παρόλο που ο Θεός Τον εγκατέλειψε, Αυτός ήταν ακόμα πρόθυμος να θυσιάσει τη ζωή Του για το θέλημα του Θεού. Αφότου ο Θεός ολοκλήρωσε το έργο Του στον Ισραήλ κι ο Ιησούς καρφώθηκε στον σταυρό, ο Θεός δοξάστηκε κι έγινε μάρτυρας ενώπιον του Σατανά. Δεν γνωρίζετε ούτε έχετε δει πώς ο Θεός έχει γίνει σάρκα στην Κίνα, έτσι πώς μπορείτε να δείτε ότι ο Θεός δοξάστηκε; Όταν ο Θεός εκτελεί μεγάλο έργο κατάκτησης μέσα σας κι εσείς μένετε σταθεροί, τότε αυτό το στάδιο του έργου του Θεού είναι επιτυχημένο κι αυτό αποτελεί μέρος της δόξας του Θεού. Βλέπετε μόνο αυτό, ενώ δεν έχετε ακόμα οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό, δεν έχετε δώσει την καρδιά σας ολοκληρωτικά στον Θεό. Δεν έχετε ακόμα δει αυτήν τη δόξα στην ολότητα της. Βλέπετε μόνο ότι ο Θεός έχει ήδη κατακτήσει την καρδιά σας, ότι δεν μπορείτε να Τον αφήσετε ποτέ, και ότι θα ακολουθείτε τον Θεό μέχρι το τέλος και η καρδιά σας δεν θ' αλλάξει, και ότι αυτή είναι η δόξα του Θεού. Πού βλέπεις τη δόξα του Θεού; Στα αποτελέσματα του έργου Του στον άνθρωπο. Οι άνθρωποι βλέπουν ότι ο Θεός είναι τόσο ωραίος, έχουν τον Θεό στην καρδιά τους και δεν θέλουν να Τον αφήσουν. Κι αυτή είναι η δόξα του Θεού. Όταν προβάλλει η δύναμη των αδελφών, ανδρών και γυναικών, των εκκλησιών και μπορούν να αγαπήσουν τον Θεό με την καρδιά τους, να βλέπουν την υπέρτατη δύναμη του έργου που πραγματοποιείται απ' τον Θεό, την ασύγκριτη δύναμη του λόγου Του, όταν βλέπουν ότι ο λόγος Του φέρει εξουσία και ότι Αυτός μπορεί να ξεκινήσει το έργο Του στην πόλη-φάντασμα της ηπειρωτικής Κίνας, όταν, παρόλο που οι άνθρωποι είναι αδύναμοι, η καρδιά τους υποκλίνεται μπροστά στον Θεό και είναι πρόθυμοι να δεχτούν τον λόγο του Θεού, κι όταν, παρόλο που είναι αδύναμοι και ανίκανοι, μπορούν να δουν ότι ο λόγος του Θεού είναι τόσο ωραίος και τόσο αντάξιος της λατρείας τους, τότε αυτή είναι η δόξα του Θεού. Όταν έρθει η μέρα που οι άνθρωποι θα οδηγηθούν στην τελείωση απ' τον Θεό και θα μπορούν να παραδοθούν ενώπιόν Του, θα μπορούν να υπακούουν απόλυτα στον Θεό και να αφήνουν τις ελπίδες και την τύχη τους στα χέρια του Θεού, τότε το δεύτερο μέρος της δόξας του Θεού θα έχει αποκτηθεί πλήρως. Δηλαδή, όταν το έργο του πρακτικού Θεού έχει ολοκληρωθεί εντελώς, το έργο Του στην ηπειρωτική Κίνα θα τελειώσει. Με άλλα λόγια, όταν αυτοί, οι οποίοι έχουν προκαθοριστεί και επιλεγεί απ' τον Θεό, έχουν οδηγηθεί στην τελείωση, ο Θεός θα δοξαστεί. Ο Θεός είπε ότι Αυτός έφερε το δεύτερο μέρος της δόξας Του στην Ανατολή, όμως αυτό είναι

αόρατο με γυμνό μάτι. Ο Θεός έφερε το έργο Του στην Ανατολή: έχει ήδη έρθει στην Ανατολή κι αυτή είναι η δόξα του Θεού. Σήμερα, παρόλο που το έργο Του δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, εφόσον ο Θεός έχει αποφασίσει να εργαστεί, θα ολοκληρωθεί σίγουρα. Ο Θεός έχει αποφασίσει να ολοκληρώσει αυτό το έργο στην Κίνα και είναι αποφασισμένος να σας καταστήσει ολοκληρωμένους. Έτσι, δεν σας δίνει καμιά διέξοδο. Έχει ήδη κατακτήσει τις καρδιές σας κι εσύ, είτε θέλεις είτε όχι, πρέπει να συνεχίσεις, κι όταν αποκτάσαι απ' τον Θεό, ο Θεός δοξάζεται. Σήμερα, ο Θεός δεν έχει ακόμα δοξαστεί πλήρως, επειδή εσείς δεν έχετε οδηγηθεί ακόμα στην τελείωση. Παρόλο που οι καρδιές σας έχουν επιστρέψει στον Θεό, υπάρχουν ακόμα πολλές αδυναμίες στη σάρκα σας, δεν είστε ικανοί να ευαρεστήσετε τον Θεό, δεν είστε σε θέση να έχετε επίγνωση του θελήματος του Θεού, και κατέχετε ακόμα πολλά αρνητικά στοιχεία, απ' τα οποία πρέπει να απαλλαγείτε, ενώ πρέπει να υποβληθείτε και σε πολλές δοκιμασίες και εξευγενισμούς. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουν να αλλάξουν οι διαθέσεις της ζωής σας και θα καταστεί δυνατόν να σας κερδίσει ο Θεός.

Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού

Είναι νόμος του Ουρανού και θεμελιώδης αρχή της γης να πιστεύει κανείς στον Θεό και να γνωρίζει τον Θεό, και σήμερα —σε μια εποχή που ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί προσωπικά το έργο Του— είναι μια ιδιαίτερα καλή στιγμή να γνωρίσει κανείς τον Θεό. Ευφραίνουμε τον Θεό όταν κατανοούμε το θέλημα του Θεού, και για να κατανοήσουμε το θέλημα του Θεού, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τον Θεό. Αυτή η γνώση του Θεού είναι το όραμα που πρέπει να έχει ο πιστός. Είναι η βάση της πίστης του ανθρώπου στον Θεό. Εάν ο άνθρωπος στερείται αυτή τη γνώση, τότε η πίστη του στον Θεό είναι ασαφής και κενή θεωρία. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι είναι αποφασισμένοι να ακολουθήσουν τον Θεό, δεν κερδίζουν τίποτα. Όλοι όσοι δεν κερδίζουν τίποτα σε αυτό το ρεύμα, είναι εκείνοι που θα εξαλειφθούν, και είναι όλοι παράσιτα. Όποιο στάδιο του έργου του Θεού κι αν βιώνεις, θα πρέπει να σε συνοδεύει ένα ισχυρό όραμα. Χωρίς ένα τέτοιο όραμα, θα ήταν δύσκολο να αποδεχτείς κάθε στάδιο του νέου έργου, διότι ο άνθρωπος αδυνατεί να φανταστεί το νέο έργο του Θεού, το οποίο υπερβαίνει την ανθρώπινη αντίληψη. Οπότε, χωρίς έναν ποιμένα να

φροντίζει τον άνθρωπο, χωρίς έναν ποιμένα να κοινωνεί τα οράματα, ο άνθρωπος αδυνατεί να αποδεχτεί αυτό το νέο έργο. Εάν ο άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί τα οράματα, τότε δεν μπορεί να δεχτεί το νέο έργο του Θεού, και εάν ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπακούσει στο νέο έργο του Θεού, τότε ο άνθρωπος αδυνατεί να κατανοήσει το θέλημα του Θεού, οπότε η γνώση του για τον Θεό είναι μηδαμινή. Πριν ο άνθρωπος εφαρμόσει τον λόγο του Θεού, πρέπει να γνωρίζει τον λόγο του Θεού, δηλαδή να κατανοεί το θέλημα του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να εφαρμοστεί ο λόγος του Θεού με ακρίβεια και σύμφωνα με την καρδιά του Θεού. Αυτό πρέπει να κατέχουν όλοι όσοι αναζητούν την αλήθεια, και αυτή είναι η διαδικασία που πρέπει να βιώσουν όλοι όσοι προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό. Η διαδικασία της γνώσης του λόγου του Θεού είναι η διαδικασία της γνώσης του Θεού, αλλά και η διαδικασία της γνώσης του έργου του Θεού. Συνεπώς, η γνώση των οραμάτων δεν αναφέρεται μόνο στη γνώση της ανθρώπινης φύσης του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά περιλαμβάνει και τη γνώση του λόγου και του έργου του Θεού. Μέσα από τον λόγο του Θεού οι άνθρωποι καταφέρνουν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού, και μέσα από το έργο του Θεού καταφέρνουν να γνωρίσουν τη διάθεση του Θεού και αυτό που είναι ο Θεός. Η πίστη στον Θεό είναι το πρώτο βήμα για τη γνώση του Θεού. Η διαδικασία της μετάβασης από την αρχική πίστη στον Θεό στην πιο βαθιά πίστη στον Θεό, είναι η διαδικασία της γνώσης του Θεού και η διαδικασία της βίωσης του έργου του Θεού. Εάν πιστεύεις στον Θεό μόνο χάριν της πίστης στον Θεό, και δεν πιστεύεις στον Θεό για να γνωρίσεις τον Θεό, τότε η πίστη σου δεν είναι αληθινή και δεν μπορεί να εξαγνιστεί —δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Εάν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, μέσω της οποίας βιώνει το έργο του Θεού, ο άνθρωπος καταφέρει σταδιακά να γνωρίσει τον Θεό, τότε η διάθεσή του θα αλλάξει σταδιακά, και η πίστη του θα γίνεται ολοένα και πιο αληθινή. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν ο άνθρωπος επιτύχει την πίστη στον Θεό, θα κερδίσει απόλυτα τον Θεό. Ο Θεός κατέβαλε τόσο μεγάλες προσπάθειες για να ενσαρκωθεί για δεύτερη φορά και να επιτελέσει προσωπικά το έργο Του, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να Τον γνωρίσει και να μπορέσει να Τον δει. Η γνώση του Θεού^[α] είναι το τελικό αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί στο πέρας του έργου του Θεού. Είναι η τελική απαίτηση του Θεού από την ανθρωπότητα. Το κάνει αυτό χάριν της τελικής μαρτυρίας Του, κι έτσι ώστε ο άνθρωπος να στραφεί τελικά και πλήρως προς Αυτόν. Ο άνθρωπος μπορεί να αγαπά τον Θεό μόνο αν γνωρίζει τον Θεό, και για να αγαπήσει τον Θεό, πρέπει να γνωρίσει τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πώς επιδιώκει ή τι επιδιώκει να κερδίσει, πρέπει να είναι σε θέση

να επιτύχει τη γνώση του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να ικανοποιήσει την καρδιά του Θεού. Μόνο αν γνωρίζει τον Θεό μπορεί ο άνθρωπος να πιστέψει αληθινά στον Θεό, και μόνο αν γνωρίζει τον Θεό μπορεί αληθινά να έχει φόβο Θεού και να υπακούει τον Θεό. Όσοι δεν γνωρίζουν τον Θεό, ποτέ δεν θα υπακούσουν αληθινά τον Θεό και δεν θα έχουν φόβο Θεού. Η γνώση του Θεού περιλαμβάνει τη γνώση της διάθεσης του Θεού, την κατανόηση του θελήματος του Θεού, και τη γνώση αυτού που είναι ο Θεός. Εντούτοις, για οποιαδήποτε από τις πτυχές της γνώσης του Θεού κι αν πρόκειται, καθεμία απαιτεί από τον άνθρωπο να πληρώσει ένα τίμημα, και απαιτεί τη θέληση να υπακούσει, χωρίς τα οποία κανείς δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει μέχρι τέλους. Το έργο του Θεού είναι υπερβολικά ασυμβίβαστο με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, είναι υπερβολικά δύσκολο ο άνθρωπος να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού και αυτό που είναι ο Θεός, και όλα όσα εκφράζει και πράττει ο Θεός υπερβαίνουν την ανθρώπινη κατανόηση. Εάν ο άνθρωπος επιθυμεί να ακολουθήσει τον Θεό, αλλά δεν είναι πρόθυμος να υπακούσει στον Θεό, τότε ο άνθρωπος δεν θα κερδίσει τίποτα. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει επιτελέσει πολύ έργο, το οποίο ο άνθρωπος δεν κατανοεί, και το οποίο ο άνθρωπος δυσκολεύεται να αποδεχτεί, και ο Θεός έχει εκφράσει πολλά που δυσχεραίνουν τη θεραπεία των αντιλήψεων του ανθρώπου. Ωστόσο, δεν έχει σταματήσει ποτέ το έργο Του, επειδή ο άνθρωπος αντιμετωπίζει υπερβολικές δυσκολίες. Συνέχισε να εργάζεται και να εκφράζεται, και παρόλο που ένας μεγάλος αριθμός «πολεμιστών» έχει εγκαταλειφθεί συνεχίζει να επιτελεί το έργο Του και συνεχίζει να επιλέγει τη μία ομάδα ανθρώπων μετά την άλλη που είναι πρόθυμοι να υπακούσουν στο νέο έργο Του. Δεν δείχνει οίκτο σε αυτούς τους πεσόντες «ήρωες», αλλά αντίθετα υπεραγαπά εκείνους που αποδέχονται το νέο έργο και τον λόγο Του. Αλλά με ποιο σκοπό εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, σταδιακά; Γιατί πάντα αποκλείει και επιλέγει ανθρώπους; Γιατί χρησιμοποιεί πάντα αυτή τη μέθοδο; Ο σκοπός του έργου Του είναι να Τον γνωρίσει ο άνθρωπος, και κατ' αυτόν τον τρόπο να τον κερδίζει. Η αρχή του έργου Του είναι να εργαστεί επί όσων είναι σε θέση να υπακούσουν στο έργο που επιτελεί την σήμερον ημέρα, και να μην εργαστεί επί όσων υπακούν στο έργο που επιτέλεσε κατά το παρελθόν, αλλά αντιτίθενται στο έργο Του την σήμερον ημέρα. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος, για τον οποίο έχει αποκλείσει τόσους πολλούς ανθρώπους.

Τα αποτελέσματα του μαθήματος της γνώσης του Θεού δεν μπορούν να επιτευχθούν σε μία ή δύο ημέρες: Ο άνθρωπος πρέπει να συσσωρεύσει εμπειρίες, να υποστεί κακουχίες και να επιδείξει πραγματική υπακοή. Καταρχήν, ξεκίνα από το έργο και τον λόγο του Θεού. Πρέπει να κατανοήσεις τι περικλείει η γνώση του Θεού, πώς να επιτύχεις τη γνώση του Θεού, και πώς να δεις τον Θεό μέσα από τις εμπειρίες σου. Αυτό πρέπει να πράξει όποιος δεν έχει ακόμη γνωρίσει τον Θεό. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει αμέσως το έργο και τον λόγο του Θεού, και κανείς δεν μπορεί να επιτύχει τη γνώση της ολότητας του Θεού σε σύντομο χρονικό διάστημα. Απαιτείται η απαραίτητη διαδικασία της εμπειρίας, χωρίς την οποία κανείς δεν θα μπορούσε να γνωρίσει τον Θεό ή να ακολουθήσει αληθινά τον Θεό. Όσο περισσότερο έργο επιτελεί ο Θεός, τόσο περισσότερο Τον γνωρίζει ο άνθρωπος. Όσο μεγαλύτερη είναι η αντίθεση μεταξύ του έργου του Θεού και των αντιλήψεων του ανθρώπου, τόσο περισσότερο ανανεώνεται και εμβαθύνει η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν. Εάν το έργο του Θεού παρέμενε για πάντα αμετάβλητο, τότε ο άνθρωπος δεν θα κατείχε παρά μόνο μια πολύ περιορισμένη γνώση του Θεού. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, όσα έπραξε ο Θεός κατά την Εποχή του Νόμου, όσα έπραξε κατά την Εποχή της Χάριτος, και τι πράττει κατά την Εποχή της Βασιλείας: Πρέπει να είστε απολύτως ξεκάθαροι ως προς αυτά τα οράματα. Πρέπει να γνωρίζετε το έργο του Θεού. Μόνο αφού ακολούθησε τον Ιησού κατάφερε ο Πέτρος να γνωρίσει σταδιακά ένα μεγάλο μέρος του έργου που επιτέλεσε το Πνεύμα στον Ιησού. Είπε: «Το να βασιζεται κανείς στις εμπειρίες του ανθρώπου, δεν αρκεί για να επιτύχει την πλήρη γνώση του Θεού. Πρέπει να υπάρχουν πολλά νέα στοιχεία από το έργο του Θεού, για να μας βοηθήσουν να γνωρίσουμε τον Θεό». Στην αρχή, ο Πέτρος πίστευε ότι ο Ιησούς εστάλη από τον Θεό, ως απόστολος, και δεν είδε τον Ιησού ως Χριστό. Εκείνη την περίοδο, όταν άρχισε να ακολουθεί τον Ιησού, ο Ιησούς τον ρώτησε: «Σίμων, υιέ του Ιωνά, θα Με ακολουθήσεις;» Ο Πέτρος είπε: «Πρέπει να ακολουθήσω αυτόν που απεστάλη από τον ουράνιο Πατέρα. Πρέπει να αναγνωρίσω αυτόν που έχει επιλεγεί από το Άγιο Πνεύμα. Θα σε ακολουθήσω». Από τα λόγια του, φαίνεται ότι ο Πέτρος δεν γνώριζε τον Ιησού. Είχε βιώσει τον λόγο του Θεού, είχε αντιμετωπίσει τον εαυτό του, και είχε υποστεί κακουχίες για χάρη του Θεού, εντούτοις δεν γνώριζε το έργο του Θεού. Μετά από μια περίοδο εμπειριών, ο Πέτρος είδε στον Ιησού πολλές από τις πράξεις του Θεού, είδε το κάλλος του Θεού, και είδε πολλά στοιχεία της ύπαρξης του Θεού στον Ιησού. Επίσης, είδε ότι ο λόγος του Ιησού δεν μπορούσε να έχει εκφραστεί από άνθρωπο, και ότι το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς δεν μπορούσε να έχει

γίνει από άνθρωπο. Επιπλέον, και στον λόγο και τις πράξεις του Ιησού, ο Πέτρος είδε πολλά από τη σοφία του Θεού και πολύ θεϊκό έργο. Κατά τη διάρκεια των εμπειριών του, δεν γνώρισε μόνο τον εαυτό του, αλλά επικεντρώθηκε και στην παρατήρηση των πράξεων του Ιησού, από τις οποίες ανακάλυψε πολλά καινούργια στοιχεία· δηλαδή, ότι υπήρχαν πολλές εκφάνσεις του πρακτικού Θεού στο έργο που επιτελούσε ο Θεός μέσω του Ιησού, και ότι ο λόγος, οι πράξεις, οι τρόποι με τους οποίους ο Ιησούς καθοδήγησε τις εκκλησίες, και το έργο που πραγματοποίησε, διέφεραν από όσα θα έκανε ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Κι έτσι ο Πέτρος πήρε από τον Ιησού πολλά μαθήματα που έπρεπε να πάρει, και μέχρις ότου ο Ιησούς καρφωθεί στον σταυρό, εκείνος είχε αποκτήσει σε κάποιο βαθμό γνώση του Ιησού — μια γνώση που έγινε η βάση της διαχρονικής πίστης του στον Ιησού, και της σταύρωσής του ανάποδα για χάρη του Κυρίου. Κατείχε κάποιες αντιλήψεις, και δεν είχε ξεκάθαρη γνώση του Ιησού στην αρχή, αλλά είναι αναπόφευκτο ότι ο διεφθαρμένος άνθρωπος θα κατέχει τέτοιου είδους στοιχεία. Όταν επρόκειτο να αναχωρήσει, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο ότι η σταύρωσή Του ήταν το έργο που είχε έλθει να επιτελέσει. Έπρεπε η εποχή να Τον απαρνηθεί, αυτή η ακάθαρτη παλαιά εποχή έπρεπε να Τον καρφώσει στο σταυρό, και Αυτός είχε έλθει να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης και, αφού ολοκλήρωσε αυτό το έργο, η διακονία Του θα είχε έλθει εις πέρας. Ακούγοντάς το αυτό, ο Πέτρος κυριεύτηκε από θλίψη και προσκολλήθηκε ακόμα περισσότερο στον Ιησού. Όταν ο Ιησούς καρφώθηκε στον σταυρό, ο Πέτρος έκλαψε πικρά μόνος του. Προτού συμβεί αυτό, ρώτησε τον Ιησού: «Κυρίέ μου! Δες ότι πρόκειται να σταυρωθείς. Αφού φύγεις, πότε θα Σε ξαναδούμε;» Δεν είναι άραγε ένα μίγμα τα λόγια που είπε; Δεν εκφράζουν άραγε τις αντιλήψεις του; Στην καρδιά του γνώριζε ότι ο Ιησούς είχε έλθει για να ολοκληρώσει ένα μέρος του έργου του Θεού, και ότι μετά την αναχώρηση του Ιησού, το Πνεύμα θα ήταν μαζί του. Μολονότι θα ήταν καρφωμένος στον σταυρό και θα ανερχόταν στον ουρανό, το Πνεύμα του Θεού θα ήταν μαζί του. Τότε, είχε κάποια γνώση του Ιησού και γνώριζε ότι Αυτός είχε αποσταλεί από το Πνεύμα του Θεού, ότι το Πνεύμα του Θεού ήταν εντός Του, και ότι ο Ιησούς ήταν ο ίδιος ο Θεός, ήταν Χριστός. Ωστόσο, λόγω της αγάπης του για τον Ιησού και λόγω της ανθρώπινης αδυναμίας, ο Πέτρος εκστόμισε αυτά τα λόγια. Εάν μπορείς να παρατηρήσεις και να υποβληθείς σε σχολαστικές εμπειρίες σε κάθε στάδιο του έργου του Θεού, τότε θα είσαι σε θέση να ανακαλύψεις σταδιακά το κάλλος του Θεού. Και ποιο ήταν το όραμα του Παύλου; Όταν ο Ιησούς εμφανίστηκε σε αυτόν, ο Παύλος είπε: «Ποιος είσαι, Κύριε;» Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι ο

Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις». Αυτό ήταν το όραμα του Παύλου. Ο Πέτρος χρησιμοποίησε την ανάσταση του Ιησού και την εμφάνισή Του επί 40 ημέρες, και τις διδασκαλίες του Ιησού κατά τη διάρκεια της ζωής Του ως το όραμα του, μέχρι να φτάσει στο τέλος του ταξιδιού του.

Ο άνθρωπος βιώνει το έργο του Θεού, γνωρίζει τον εαυτό του, απαλλάσσει τον εαυτό του από τη διεφθαρμένη του διάθεση, και επιδιώκει να εξελιχθεί στη ζωή, όλα για χάρη της γνώσης του Θεού. Αν επιδιώκεις μόνο να γνωρίσεις τον εαυτό σου και να αντιμετωπίσεις τη δική σου διεφθαρμένη διάθεση, και δεν γνωρίζεις τι έργο επιτελεί ο Θεός επί του ανθρώπου, πόσο μεγάλη είναι η σωτηρία Του ή πώς βιώνεις το έργο του Θεού και μαρτυρείς τις πράξεις του Θεού, τότε η εμπειρία σου είναι ανούσια. Εάν νομίζεις ότι η ζωή κάποιου έχει ωριμάσει μόνο και μόνο επειδή είναι σε θέση να κάνει την αλήθεια πράξη και να υπομένει, αυτό σημαίνει ότι ακόμη δεν έχεις κατανοήσει το αληθινό νόημα της ζωής ή τον σκοπό που έχει ο Θεός όταν οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση. Μια μέρα, όταν βρεθείς στις θρησκευτικές εκκλησίες, μεταξύ των μελών της Εκκλησίας της Μετανοίας ή της Εκκλησίας της Ζωής, θα συναντήσεις πολλούς ευλαβείς ανθρώπους, των οποίων οι προσευχές περιέχουν οράματα, και οι οποίοι αισθάνονται το άγγιγμα και έχουν λόγο που τους καθοδηγεί στην επιδίωξη της ζωής τους. Επιπλέον, είναι σε θέση να υπομένουν όσον αφορά πολλά θέματα και να απαρνούνται τον εαυτό τους, και να μην καθοδηγούνται από τη σάρκα. Εκείνη τη στιγμή, δεν θα μπορείς να διακρίνεις τη διαφορά: Θα πιστέψεις ότι όλα όσα κάνουν είναι σωστά, ότι είναι η φυσική έκφραση της ζωής, και ότι είναι πολύ λυπηρό που το όνομα στο οποίο πιστεύουν είναι εσφαλμένο. Δεν είναι άραγε αυτές οι πεπονηθείσες ανόητες; Γιατί λένε ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν ζωή; Διότι δεν γνωρίζουν τον Θεό, συνεπώς, λέγεται ότι δεν έχουν Θεό στην καρδιά τους και δεν έχουν ζωή. Εάν η πίστη σου στον Θεό έχει φτάσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο, όπου είσαι σε θέση να γνωρίζεις πλήρως τις πράξεις του Θεού, την πραγματικότητα του Θεού και κάθε στάδιο του έργου του Θεού, τότε κατέχεις την αλήθεια. Εάν δεν γνωρίζεις το έργο και τη διάθεση του Θεού, τότε η εμπειρία σου εξακολουθεί να είναι ελλιπής. Πώς πραγματοποίησε ο Ιησούς αυτό το στάδιο του έργου Του, πώς πραγματοποιείται αυτό το στάδιο, πώς επιτέλεσε ο Θεός το έργο Του στην Εποχή της Χάριτος, και τι έργο επιτελέστηκε, τι έργο επιτελείται σε αυτό το στάδιο —αν δεν έχεις διεξοδική γνώση αυτών των πραγμάτων, τότε δεν θα αισθανθείς ποτέ σιγουριά και ασφάλεια. Αν, μετά από μια περίοδο εμπειρίας, είσαι σε θέση να γνωρίζεις το έργο που επιτέλεσε ο Θεός και κάθε στάδιο του έργου του Θεού,

και έχεις πλήρη γνώση των στόχων του λόγου του Θεού, και γνωρίζεις γιατί δεν έχουν εκπληρωθεί τόσα πολλά από όσα έχει εκφράσει Αυτός, τότε μην ανησυχείς και συνέχισε με τόλμη τον δρόμο εμπρός σου, χωρίς ανησυχίες ή εξευγενισμούς. Πρέπει να δείτε τι μέσα χρησιμοποιεί ο Θεός για να επιτύχει το τόσο μεγάλο έργο Του. Χρησιμοποιεί τον λόγο που εκφράζει, εξευγενίζοντας τον άνθρωπο και μεταμορφώνοντας τις αντιλήψεις του ανθρώπου μέσω πολλών ειδών λόγου. Όλα τα πάθη που έχετε υπομείνει, όλοι οι εξευγενισμοί που έχετε βιώσει, η αντιμετώπιση που έχετε δεχτεί μέσα σας, η διαφώτιση που έχετε βιώσει —όλα αυτά έχουν επιτευχθεί χρησιμοποιώντας τον λόγο που εκφράζει ο Θεός. Εξαιτίας ποιου πράγματος ακολουθεί τον Θεό ο άνθρωπος; Εξαιτίας του λόγου του Θεού! Ο λόγος του Θεού χαρακτηρίζεται από βαθύ μυστήριο και μπορεί να αγγίξει την καρδιά του ανθρώπου, να αποκαλύψει τι βρίσκεται βαθιά μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, να του αποκαλύψει όσα συνέβησαν στο παρελθόν και να του επιτρέψει να δει το μέλλον. Συνεπώς, ο άνθρωπος υπομένει κακουχίες εξαιτίας του λόγου του Θεού, και οδηγείται στην τελείωση εξαιτίας του λόγου του Θεού, και μόνο τότε ο άνθρωπος ακολουθεί τον Θεό. Αυτό που πρέπει να πράξει ο άνθρωπος σε αυτό το στάδιο είναι να αποδεχτεί τον λόγο του Θεού και, ανεξάρτητα από το αν έχει οδηγηθεί στην τελείωση ή εξευγενιστεί, το πιο βασικό είναι ο λόγος του Θεού. Αυτό είναι το έργο του Θεού, και είναι το όραμα που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος την σήμερον ημέρα.

Πώς ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση; Ποια είναι η διάθεση του Θεού; Και τι περιέχει η διάθεσή Του; Για να διευκρινιστούν όλα αυτά τα πράγματα: άλλος το αποκαλεί διάδοση του ονόματος του Θεού, άλλος το αποκαλεί να γίνεται κανείς μάρτυρας του Θεού, και άλλος το αποκαλεί εξύμνηση του Θεού, και ο άνθρωπος τελικά θα επιτύχει να μεταβάλει τη διάθεση της ζωής του επί τη βάση της γνώσης του Θεού. Όσο μεγαλύτερη είναι η αντιμετώπιση και ο εξευγενισμός στον οποίο υποβάλλεται ο άνθρωπος, τόσο μεγαλύτερη είναι η δύναμή του, κι όσο πιο πολλά είναι τα στάδια του έργου του Θεού, τόσο περισσότερο οδηγείται ο άνθρωπος στην τελείωση. Την σήμερον ημέρα, κατά την εμπειρία του ανθρώπου, κάθε στάδιο του έργου του Θεού αντικρούει τις αντιλήψεις του ανθρώπου, και κάθε στάδιο είναι ασύλληπτο από τη διάνοια του ανθρώπου και υπερβαίνει τις προσδοκίες του. Ο Θεός παρέχει όλα όσα χρειάζεται ο άνθρωπος, και αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του από κάθε άποψη. Ο Θεός εκφέρει τα λόγια Του τη στιγμή της αδυναμίας σου· μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να σου παρέχει τη ζωή σου. Αντικρούοντας τις αντιλήψεις σου, Αυτός σε

κάνει να αποδεχτεί την αντιμετώπιση του Θεού, και μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσεις να απαλλαγείς από τη διαφθορά σου. Την σήμερον ημέρα, από μία άποψη, ο ενσαρκωμένος Θεός εργάζεται στη θεότητα, και από την άλλη άποψη, εργάζεται στην κανονική ανθρώπινη φύση. Όταν θα πάψεις να μπορείς να αρνείσαι το έργο του Θεού, όταν θα είσαι σε θέση να υποτάσσεσαι ανεξάρτητα από το τι λέει και κάνει ο Θεός μέσα στην κατάσταση της κανονικής ανθρώπινης φύσης, όταν είσαι σε θέση να υποτάσσεσαι και να κατανοείς, ανεξάρτητα από το τι είδους κανονικότητα Εκείνος εκδηλώνει, και όταν θα έχεις αποκτήσει πραγματική εμπειρία, μόνο τότε θα μπορείς να είσαι σίγουρος ότι Αυτός είναι Θεός, μόνο τότε θα σταματήσεις να παράγεις αντιλήψεις, και μόνο τότε θα είσαι σε θέση να Τον ακολουθήσεις μέχρι τέλους. Υπάρχει σοφία στο έργο του Θεού, και Αυτός γνωρίζει πώς ο άνθρωπος μπορεί να μείνει σταθερός στη μαρτυρία του σε Αυτόν. Γνωρίζει πού βρίσκεται η ζωτική αδυναμία του ανθρώπου, και ο λόγος που εκφράζει μπορεί να σε χτυπήσει στη ζωτική αδυναμία σου, αλλά χρησιμοποιεί και τον μεγαλοπρεπή και σοφό λόγο Του, για να καταθέσεις μαρτυρία σ' Αυτόν. Αυτές είναι οι θαυματουργές πράξεις του Θεού. Το έργο που επιτελεί ο Θεός είναι ασύλληπτο από τη διάνοια του ανθρώπου. Η κρίση του Θεού αποκαλύπτει τα είδη της διαφθοράς, από τα οποία ο άνθρωπος, που είναι από σάρκα, διακατέχεται, και από τι αποτελείται η ουσία του ανθρώπου, και δεν αφήνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να κρυφτεί πουθενά από την ντροπή του.

Ο Θεός επιτελεί το έργο της κρίσης και της παιδείας, ώστε ο άνθρωπος να Τον γνωρίσει, και για χάρη της μαρτυρίας Του. Χωρίς την κρίση Του για τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε τη δίκαιη διάθεσή Του που δεν επιτρέπει κανένα παράπτωμα και δεν θα μπορούσε να μετατρέψει την παλαιά γνώση του Θεού σε νέα. Για χάρη της μαρτυρίας Του και για χάρη της διαχείρισής Του, δημοσιοποιεί την ολότητά Του, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να επιτύχει τη γνώση του Θεού και να αλλάξει τη διάθεσή του και να φέρει την ηχηρή μαρτυρία του Θεού μέσω της δημόσιας εμφάνισης του Θεού. Η αλλαγή επιτυγχάνεται στη διάθεση του ανθρώπου μέσω διαφόρων ειδών του έργου του Θεού. Χωρίς αυτές τις αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φέρει τη μαρτυρία του Θεού, και δεν θα μπορούσε να επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου σηματοδοτούν ότι ο άνθρωπος έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά, έχει απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους και έχει μετατραπεί αληθινά

σε ένα πρότυπο και δείγμα του έργου του Θεού, έχει γίνει πραγματικά μάρτυρας του Θεού και επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Την σήμερον ημέρα, ο ενσαρκωμένος Θεός έχει έλθει να επιτελέσει το έργο Του στη γη και απαιτεί από τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει, να Τον υπακούσει, να φέρει τη μαρτυρία Του —να γνωρίζει το πρακτικό και φυσιολογικό του έργο, να υπακούει στο σύνολο του λόγου και του έργου Του που αντίκειται τις αντιλήψεις του ανθρώπου, και να φέρει μαρτυρία για το σύνολο του έργου Του που αφορά τη σωτηρία του ανθρώπου και για το σύνολο των πράξεών Του που κατακτούν τον άνθρωπο. Όσοι φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, πρέπει να έχουν γνώση του Θεού. Μόνο αυτού του είδους η μαρτυρία είναι ακριβής και αληθινή, και μόνο αυτό το είδος μαρτυρίας μπορεί να ταπεινώσει τον Σατανά. Ο Θεός χρησιμοποιεί εκείνους που κατάφεραν να Τον γνωρίσουν, έχοντας υποστεί την κρίση και την παιδευσή Του, την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Χρησιμοποιεί εκείνους που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά για να φέρουν τη μαρτυρία Του, και χρησιμοποιεί επίσης εκείνους των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει, και οι οποίοι έχουν αποκτήσει τις ευλογίες Του κατ' αυτόν τον τρόπο, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Ο Θεός δεν θέλει ο άνθρωπος να Τον εξυμνεί μόνο με λόγια, ούτε χρειάζεται τη δοξολογία και τη μαρτυρία των ανθρώπων του Σατανά που δεν έχουν σωθεί από Αυτόν. Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και μόνο εκείνοι των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και ο Θεός δεν θα επιτρέψει στον άνθρωπο να ατιμάσει σκόπιμα το όνομά Του.

Υποσημειώσεις:

α. Στο αρχικό κείμενο αναφέρεται «Το έργο της γνώσης του Θεού».

Πώς ο Πέτρος κατάφερε να γνωρίσει τον Ιησού

Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου που ο Πέτρος πέρασε με τον Ιησού, είδε πολλά αξιαγάπητα χαρακτηριστικά στον Ιησού, πολλές διαστάσεις Του άξιες μίμησης και πολλές που τον εφοδίασαν. Παρόλο που ο Πέτρος είδε το Είναι του Θεού στον Ιησού με πολλούς τρόπους και είδε πολλές αξιαγάπητες ιδιότητες, στην αρχή δεν γνώριζε τον Ιησού. Ο Πέτρος άρχισε να ακολουθεί τον Ιησού όταν ήταν 20 ετών και συνέχισε για έξι χρόνια. Κατά τη

διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν κατάφερε ποτέ να γνωρίσει καλά τον Ιησού, αλλά ήταν πρόθυμος να Τον ακολουθήσει καθαρά από θαυμασμό γι' Αυτόν. Όταν στην αρχή ο Ιησούς τον κάλεσε στις όχθες της θάλασσας της Γαλιλαίας, ρώτησε: «Σίμων, γιε του Ιωνά, θα Με ακολουθήσεις;» Ο Πέτρος είπε: «Πρέπει να ακολουθήσω αυτόν που απεστάλη από τον ουράνιο Πατέρα. Πρέπει να αναγνωρίσω αυτόν που έχει επιλεγεί από το Άγιο Πνεύμα. Θα Σε ακολουθήσω». Την εποχή εκείνη ο Πέτρος είχε ακούσει να λένε για έναν άνθρωπο που ονομαζόταν Ιησούς, ο μεγαλύτερος από τους προφήτες, ο αγαπημένος Υιός του Θεού και ο Πέτρος ήλπιζε συνεχώς να Τον βρει, ελπίζοντας να βρει την ευκαιρία να Τον δει (επειδή έτσι τον καθοδηγούσε τότε το Άγιο Πνεύμα). Αν και δεν Τον είχε δει ποτέ και είχε ακούσει μόνο φήμες για Αυτόν, σταδιακά άρχισε να μεγαλώνει στην καρδιά του μια λαχτάρα και λατρεία για τον Ιησού και συχνά λαχταρούσε μια μέρα να δει κατά πρόσωπο τον Ιησού. Και πώς ο Ιησούς κάλεσε τον Πέτρο; Είχε κι Αυτός ακούσει να λένε για έναν άνθρωπο που ονομάζεται Πέτρος και δεν ήταν το Άγιο Πνεύμα που Τον καθοδήγησε: «Πήγαινε στη Θάλασσα της Γαλιλαίας, όπου υπάρχει ένας που ονομάζεται Σίμων, γιος του Ιωνά». Ο Ιησούς άκουσε κάποιον να λέει ότι υπήρχε ένας που ονομαζόταν Σίμων, γιος του Ιωνά, κι ότι ο κόσμος είχε ακούσει το κήρυγμά του, ότι κι αυτός κήρυττε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και ότι όλοι οι άνθρωποι που τον άκουγαν συγκινούνταν μέχρι δακρύων. Ύστερα από αυτό που άκουσε, ο Ιησούς ακολούθησε αυτό το πρόσωπο και κίνησε για τη Θάλασσα της Γαλιλαίας· όταν ο Πέτρος αποδέχτηκε την κλήση του Ιησού, Τον ακολούθησε.

Στο διάστημα που ακολουθούσε τον Ιησού, ο Πέτρος είχε πολλές απόψεις γι' Αυτόν και πάντα Τον έκρινε από τη δική του οπτική. Παρόλο που ο Πέτρος κατανοούσε το Πνεύμα μέχρι ενός σημείου, η κατανόησή του δεν ήταν πολύ σαφής, και γι' αυτό είπε και τα παρακάτω: «Πρέπει να ακολουθήσω αυτόν που απεστάλη από τον ουράνιο Πατέρα. Πρέπει να αναγνωρίσω αυτόν που έχει επιλεγεί από το Άγιο Πνεύμα». Δεν καταλάβαινε τα πράγματα που έκανε ο Ιησούς και στερείτο διαύγειας σχετικά μ' αυτά. Αφού Τον ακολούθησε για κάποιο χρονικό διάστημα, μεγάλωσε το ενδιαφέρον του γι' αυτά που Εκείνος έκανε και έλεγε και για τον ίδιο τον Ιησού. Έφτασε να νιώθει ότι ο Ιησούς του ενέπνεε τόσο αγάπη όσο και σεβασμό· του άρεσε να συσχετίζεται μαζί Του και να παραμένει δίπλα Του και το να ακούει τα λόγια του Ιησού τον εφοδίαζε και τον βοηθούσε. Όσο περνούσε ο καιρός που ακολουθούσε τον Ιησού, ο Πέτρος παρατηρούσε και έπαιρνε στα σοβαρά τα πάντα για τη ζωή Του: τις ενέργειες, τα

λόγια, τις κινήσεις και τις εκφράσεις Του. Κατανόησε βαθιά ότι ο Ιησούς δεν ήταν σαν τους συνηθισμένους ανθρώπους. Αν κι η ανθρώπινη εμφάνισή Του ήταν υπερβολικά κοινή, ήταν γεμάτος αγάπη, συμπόνια κι ανοχή απέναντι στον άνθρωπο. Όλα όσα έκανε ή είπε ήταν μεγάλη βοήθεια προς τους άλλους, και δίπλα Του ο Πέτρος είδε και έμαθε πράγματα που δεν είχε δει ή συναντήσει ποτέ πριν. Είδε ότι, παρόλο που ο Ιησούς δεν είχε ούτε μεγάλο ανάστημα, ούτε ασυνήθιστη ανθρώπινη φύση, είχε έναν πραγματικά εξαιρετικό και ασυνήθιστο αέρα γύρω Του. Παρόλο που ο Πέτρος δεν μπορούσε να το εξηγήσει πλήρως, μπορούσε να δει ότι ο Ιησούς ενεργούσε διαφορετικά από όλους, διότι έκανε πράγματα πολύ διαφορετικά από αυτά που έκανε ο συνηθισμένος άνθρωπος. Από τότε που ήλθε σε επαφή με τον Ιησού, ο Πέτρος, επίσης συνειδητοποίησε ότι ο χαρακτήρας Του ήταν διαφορετικός από αυτόν ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Πάντοτε ενεργούσε σταθερά και ποτέ με βιασύνη, ποτέ δεν υπερέβαλλε, ούτε υποτιμούσε ένα ζήτημα και διήγαγε τη ζωή Του με έναν τρόπο που αποκάλυπτε έναν χαρακτήρα εξίσου κανονικό κι αξιοθαύμαστο. Όταν συζητούσε, ο Ιησούς ήταν κομψός και χαριτωμένος, ανοιχτός και χαρούμενος αλλά γαλήνιος και ποτέ δεν έχανε την αξιοπρέπειά Του κατά την εκτέλεση του έργου Του. Ο Πέτρος είδε ότι ο Ιησούς ήταν μερικές φορές λιγομίλητος, άλλες φορές πάλι μιλούσε αδιάκοπα. Μερικές φορές, ήταν τόσο χαρούμενος που έμοιαζε με παιχνιδιάρικο και ζωηρό περιστέρι, και άλλοτε ήταν τόσο λυπημένος που δεν μιλούσε καθόλου, γεμάτος θλίψη που έμοιαζε με ταλαιπωρημένη και ανήσυχη μητέρα. Μερικές φορές, γέμιζε με θυμό, σαν ένας γενναίος στρατιώτης που εφορμά για να σκοτώσει τους εχθρούς, και μερικές φορές μάλιστα σαν ένα λιοντάρι που βρυχάται. Μερικές φορές γελούσε. Άλλες φορές προσευχόταν και θρηνούσε. Ανεξάρτητα από το πώς ενεργούσε ο Ιησούς, μεγάλωνε η απεριόριστη αγάπη κι ο σεβασμός του Πέτρου γι' Αυτόν. Το γέλιο του Ιησού τον γέμιζε με ευτυχία, η λύπη Του τον βύθιζε σε θλίψη, ο θυμός Του τον φόβιζε, ενώ το έλεός Του, η συγχώρεση και οι αυστηρές απαιτήσεις Του προς τους ανθρώπους τον έκαναν να αγαπήσει πραγματικά τον Ιησού και να αναπτύξει αληθινό σεβασμό και λαχτάρα γι' Αυτόν. Φυσικά, ο Πέτρος κατάφερε σταδιακά να συνειδητοποιήσει όλα αυτά αφού είχε ζήσει μαζί με τον Ιησού για μερικά χρόνια.

Ο Πέτρος ήταν ένας πολύ λογικός άνθρωπος, γεννημένος με έμφυτη εξυπνάδα, όμως έκανε πολλά ανόητα πράγματα όταν ακολουθούσε τον Ιησού. Από την αρχή, είχε μερικές αντιλήψεις για τον Ιησού. Ρώτησε: «Οι άνθρωποι λένε ότι είσαι προφήτης, έτσι όταν ήσουν

οκτώ και αρκετά μεγάλος για να αντιλαμβάνεσαι τα πράγματα, ήξερες ότι ήσουν Θεός; Ήξερες ότι είχες συλληφθεί από το Άγιο Πνεύμα;» Ο Ιησούς απάντησε: «Όχι, δεν το ήξερα. Δεν σου φαίνομαι σαν ένα πολύ συνηθισμένο άτομο; Είμαι σαν όλους τους ανθρώπους. Το άτομο που στέλνει ο Πατέρας είναι ένας κανονικός άνθρωπος, τίποτα το αξιοσημείωτο. Και, αν και το έργο που κάνω αντιπροσωπεύει τον ουράνιο Πατέρα Μου, η εικόνα Μου, η υπόσταση που έχω, κι αυτό το σαρκικό σώμα δεν μπορούν να αντιπροσωπεύσουν πλήρως τον ουράνιο Πατέρα Μου —μόνο ένα μέρος Του. Αν και προέρχομαι από το Πνεύμα, παραμένω ένας κανονικός άνθρωπος κι ο Πατέρας Μου Με απέστειλε στη γη ως συνηθισμένο άνθρωπο, τίποτα το εξαιρετικό». Μόνο όταν ο Πέτρος άκουσε αυτά, κατανόησε λίγο περισσότερο τον Ιησού. Και χρειάστηκε να περάσει αμέτρητες ώρες κοντά στο έργο του Ιησού, στη διδασκαλία Του, την ποιμαντική Του και την υποστήριξή Του, ώστε να πετύχει μια πολύ βαθύτερη κατανόηση. Όταν ο Ιησούς ήταν 30 ετών, είπε στον Πέτρο για την επερχόμενη σταύρωσή Του και ότι είχε έρθει ώστε να επιτελέσει ένα στάδιο του έργου —το έργο της σταύρωσης— για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Του είπε, επίσης, ότι τρεις ημέρες μετά τη σταύρωση, ο Υιός του ανθρώπου θα αναστηθεί και, μετά την ανάστασή Του, θα εμφανιζόταν στους ανθρώπους για 40 ημέρες. Μόλις άκουσε αυτά τα λόγια, ο Πέτρος λυπήθηκε και τα πήρε κατάκαρδα· έκτοτε, προσέγγιζε όλο και περισσότερο τον Ιησού. Αφού βίωσε τα παραπάνω για κάποιο χρονικό διάστημα, ο Πέτρος συνειδητοποίησε ότι όλα όσα έκανε ο Ιησούς αφορούσαν το Είναι του Θεού και έφτασε να σκεφτεί ότι ο Ιησούς ήταν εξαιρετικά αξιαγάπητος. Μόνο όταν το κατάλαβε αυτό, το Άγιο Πνεύμα τον διαφώτισε από μέσα του. Τότε ο Ιησούς γύρισε στους μαθητές Του και τους άλλους ακολούθους Του και ρώτησε: «Ιωάννη, ποιος λες ότι είμαι;» Ο Ιωάννης απάντησε: «Είσαι ο Μωυσής». Τότε στράφηκε στον Λουκά: «Κι εσύ, Λουκά, ποιος λες ότι είμαι;» Ο Λουκάς απάντησε: «Είσαι ο μεγαλύτερος από τους προφήτες». Στη συνέχεια, ρώτησε μια αδελφή, κι εκείνη απάντησε: «Είσαι ο μεγαλύτερος των προφητών που λέει πολλά λόγια εις τους αιώνες των αιώνων. Κανενός οι προφητείες δεν είναι τόσο μεγάλες όσο οι δικές Σου, ούτε διαθέτει κανείς περισσότερη γνώση από Σένα· είσαι προφήτης». Έπειτα, ο Ιησούς στράφηκε στον Πέτρο και ρώτησε: «Πέτρο, ποιος λες ότι είμαι;» Ο Πέτρος απάντησε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού. Έρχεσαι από τον ουρανό, δεν είσαι από τη γη, δεν είσαι ίδιος με τα δημιουργήματα του Θεού. Είμαστε στη γη κι είσαι εδώ μαζί μας, αλλά είσαι από τον ουρανό, δεν είσαι από τον κόσμο και δεν είσαι από τη γη». Μέσα από την εμπειρία του, το Άγιο Πνεύμα τον διαφώτισε και του επέτρεψε να κατανοήσει κάτι

τέτοιο. Μετά από αυτή τη διαφώτιση, θαύμαζε ό,τι έκανε ο Ιησούς ακόμα περισσότερο, Τον θεωρούσε ακόμη πιο αξιαγάπητο κι ένιωθε πάντα στην καρδιά του απροθυμία να αποχωριστεί τον Ιησού. Έτσι, την πρώτη φορά που ο Ιησούς αποκαλύφθηκε στον Πέτρο, αφού σταυρώθηκε κι αναστήθηκε, ο Πέτρος αναφώνησε με υπέρτατη χαρά: «Κύριε! Αναστήθηκες!» Στη συνέχεια, με κλάματα, έπιασε ένα εξαιρετικά μεγάλο ψάρι, το μαγείρεψε και το σέρβιρε στον Ιησού. Ο Ιησούς χαμογέλασε, αλλά δεν μίλησε. Αν και ο Πέτρος ήξερε ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί, δεν κατάλαβε το μυστήριο αυτής της πράξης. Όταν έδωσε στον Ιησού το ψάρι για φαγητό, ο Ιησούς δεν αρνήθηκε και δεν μίλησε ούτε κάθισε να φάει, αλλά ξαφνικά εξαφανίστηκε. Αυτό ήταν ένα τεράστιο σοκ για τον Πέτρο και τότε μόνο κατάλαβε ότι ο αναστημένος Ιησούς ήταν διαφορετικός από τον Ιησού πριν. Μόλις το συνειδητοποίησε, ο Πέτρος ένοιωσε θλίψη, αλλά ανακουφίστηκε κιόλας εφόσον γνώριζε ότι ο Κύριος είχε ολοκληρώσει το έργο Του. Ήξερε ότι ο Ιησούς είχε ολοκληρώσει την αποστολή Του, ότι ο χρόνος Του ανάμεσα στους ανθρώπους τελείωσε κι ότι ο κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να περπατήσει το δικό του μονοπάτι από εκεί και πέρα. Ο Ιησούς του είχε πει κάποτε: «Κι εσείς πρέπει να πιείτε από το πικρό ποτήρι από το οποίο Εγώ ήπια (αυτό είναι που είπε μετά την Ανάσταση) κι εσείς πρέπει να περπατήσετε το μονοπάτι που περπάτησα, πρέπει να δώσετε τη ζωή σας για Μένα». Αντίθετα από ότι συμβαίνει σήμερα, το έργο εκείνη την εποχή δεν λάμβανε τη μορφή μιας συνομιλίας πρόσωπο με πρόσωπο. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το έργο του Αγίου Πνεύματος ήταν πολύ κρυμμένο κι ο Πέτρος υπέφερε από πολλές κακουχίες και, μερικές φορές, έφτασε στο σημείο να αναφωνεί: «Θεέ μου! Δεν έχω τίποτα άλλο παρά αυτή τη ζωή. Αν και δεν αξίζει πολύ για Σένα, θέλω να την αφιερώσω σ' Εσένα. Αν κι οι άνθρωποι είναι ανάξιοι να Σε αγαπήσουν κι η αγάπη και η καρδιά τους είναι ανάξιες, πιστεύω ότι γνωρίζεις την επιθυμία της καρδιάς των ανθρώπων. Και παρόλο που τα σώματα των ανθρώπων δεν έχουν την αποδοχή Σου, εύχομαι να δεχθείς την καρδιά μου». Μόλις ξεστόμιζε αυτές τις προσευχές, λάμβανε κουράγιο, ειδικά όταν προσευχόταν: «Είμαι πρόθυμος να αφιερώσω την καρδιά μου εντελώς στον Θεό. Παρόλο που δεν είμαι σε θέση να κάνω τίποτα για τον Θεό, είμαι πρόθυμος να ικανοποιήσω πιστά τον Θεό και να αφιερωθώ ολόψυχα σε Αυτόν. Πιστεύω ότι ο Θεός πρέπει να κοιτάζει την καρδιά μου». Έλεγε: «Το μόνο που ζητώ στη ζωή μου είναι οι σκέψεις μου αγάπης προς τον Θεό και η επιθυμία της καρδιάς μου να γίνουν αποδεκτές από τον Θεό. Ήμουν με τον Κύριο Ιησού για τόσο πολύ καιρό, όμως ποτέ δεν Τον αγάπησα, αυτό είναι το μεγαλύτερο χρέος μου. Παρόλο που έμεινα μαζί Του,

δεν Τον γνώριζα και, μάλιστα, είπα κάποια ανάρμοστα πράγματα πίσω από την πλάτη Του. Το να σκέφτομαι αυτά τα πράγματα με κάνει να αισθάνομαι ακόμα πιο υποχρεωμένος στον Κύριο Ιησού». Προσευχόταν πάντα με αυτόν τον τρόπο. Έλεγε: «Είμαι πιο ασήμαντος κι από την σκόνη. Δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο από το να αφιερώσω αυτήν την πιστή καρδιά στον Θεό».

Υπήρξε μια κορύφωση στις εμπειρίες του Πέτρου, όταν το σώμα του ήταν σχεδόν ολοκληρωτικά διαλυμένο, αλλά ο Ιησούς του έδωσε κουράγιο στην ψυχή. Και εμφανίστηκε μπροστά του μια φορά. Όταν ο Πέτρος περνούσε φρικτά μαρτύρια και ένιωθε πως η καρδιά του είχε λυγίσει, ο Ιησούς τον συμβούλευσε: «Ήσουν μαζί Μου στη γη κι ήμουν εδώ μαζί σου. Κι αν και πριν ήμασταν μαζί στον ουρανό, είναι, τελικά, θέμα του πνευματικού κόσμου. Τώρα έχω επιστρέψει στον πνευματικό κόσμο κι είσαι στη γη. Διότι δεν είμαι από τη γη κι αν και εσύ επίσης δεν είσαι από τη γη, πρέπει να εκπληρώσεις τη λειτουργία σου στη γη. Καθώς είσαι υπηρέτης, πρέπει να κάνεις το καθήκον σου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο». Ο Πέτρος παρηγορήθηκε, έχοντας ακούσει ότι θα μπορούσε να επιστρέψει στο πλευρό του Θεού. Όταν ο Πέτρος ήταν σε τέτοια αγωνία που ήταν σχεδόν κατάκοιτος, αισθάνθηκε τόση μεταμέλεια ώστε να πει ότι «είμαι τόσο διεφθαρμένος, δεν μπορώ να ικανοποιήσω τον Θεό». Ο Ιησούς εμφανίστηκε σε αυτόν και είπε: «Πέτρο, μήπως έχεις ξεχάσει την υπόσχεση που έδωσες κάποτε μπροστά Μου; Έχεις, πραγματικά ξεχάσει ό,τι είπα; Έχεις ξεχάσει την υπόσχεση που Μου έδωσες;» Ο Πέτρος είδε ότι ήταν ο Ιησούς και σηκώθηκε από το κρεβάτι κι ο Ιησούς τον παρηγόρησε: «Δεν είμαι από τη γη, σου το έχω ήδη πει· αυτό πρέπει να το καταλάβεις, αλλά μήπως έχεις ξεχάσει κάτι άλλο που σου είπα; “Ούτε κι εσύ είσαι από τη γη, δεν είσαι από τον κόσμο”. Αυτή τη στιγμή, υπάρχει έργο που πρέπει να κάνεις, δεν μπορείς να θρηνείς έτσι, δεν μπορείς να υποφέρεις έτσι. Αν και οι άνθρωποι κι ο Θεός δεν μπορούν να συνυπάρχουν στον ίδιο κόσμο, έχω το έργο Μου κι έχεις το δικό σου και μια μέρα, όταν τελειώσει το έργο σου, θα είμαστε μαζί σε μια βασιλεία και θα σε οδηγήσω να είσαι μαζί Μου για πάντα». Ο Πέτρος παρηγορήθηκε και καθησυχάστηκε με το άκουσμα αυτών των λέξεων. Ήξερε ότι αυτός ο πόνος ήταν κάτι που έπρεπε να αντέξει και να βιώσει κι εμπνεύστηκε από τότε και στο εξής. Ο Ιησούς του εμφανιζόταν ειδικά σε κάθε κρίσιμη στιγμή, δίνοντάς του ιδιαίτερη διαφώτιση και καθοδήγηση και κάνοντας πολύ έργο μέσα του. Και για τι μετάνιωσε άραγε ο Πέτρος περισσότερο; Ο Ιησούς έκανε στον Πέτρο άλλη μία ερώτηση (αν και δεν έχει καταγραφεί στη

Βίβλο με αυτόν τον τρόπο) όχι πολύ αργότερα αφού ο Πέτρος είπε «Εσύ είσαι ο Υιός του ζωντανού Θεού» και η ερώτηση ήταν: «Πέτρο! Με αγάπησες ποτέ;» Ο Πέτρος κατάλαβε τι εννοούσε και είπε: «Κύριε! Κάποτε αγάπησα τον Πατέρα στον ουρανό, αλλά παραδέχομαι ότι δεν Σε αγάπησα ποτέ». Ο Ιησούς είπε τότε: «Αν οι άνθρωποι δεν αγαπούν τον Πατέρα στον ουρανό, πώς μπορούν να αγαπήσουν τον Υιό στη γη; Κι αν οι άνθρωποι δεν αγαπούν τον Υιό που έστειλε ο Θεός Πατέρας, πώς μπορούν να αγαπήσουν τον Πατέρα στον ουρανό; Εάν οι άνθρωποι αγαπούν πραγματικά τον Υιό στη γη, τότε αγαπούν πραγματικά τον Πατέρα στον ουρανό». Όταν ο Πέτρος άκουσε αυτά τα λόγια, συνειδητοποίησε την έλλειψή του. Πάντα ένιωθε τύψεις τόσο, ώστε να δακρύζει την ώρα που έλεγε: «Κάποτε αγαπούσα τον Πατέρα στον ουρανό, αλλά δεν Σε αγάπησα ποτέ». Μετά την ανάσταση και την ανάληψη του Ιησού, αισθανόταν ακόμα περισσότερες τύψεις και θλίψη για τα λόγια αυτά. Αναπολώντας το προηγούμενο έργο του και το σημερινό του ανάστημα, έφτανε συχνά στον Ιησού μέσω της προσευχής, πάντα αισθανόμενος λύπη και ένα χρέος που οφειλόταν στο ότι δεν ικανοποίησε την επιθυμία του Θεού και δεν ανταποκρίθηκε στα πρότυπα του Θεού. Αυτά τα θέματα έγιναν το μεγαλύτερο βάρος του. Είπε: «Μια μέρα, θα Σου αφιερώσω ό,τι έχω και ό,τι είμαι, θα Σου δώσω ό,τι είναι πολύτιμο». Είπε: «Θεέ μου! Έχω μόνο μία πίστη και μόνο μία αγάπη. Η ζωή μου δεν αξίζει τίποτα και το σώμα μου δεν αξίζει τίποτα. Έχω μόνο μία πίστη και μόνο μία αγάπη. Έχω πίστη σ' Εσένα στο μυαλό μου κι αγάπη για Σένα στην καρδιά μου. Αυτά τα δύο πράγματα έχω μόνο να Σου δώσω και τίποτα άλλο». Ο Πέτρος ενθαρρύνθηκε πολύ από τα λόγια του Ιησού, γιατί πριν ο Ιησούς σταυρωθεί, του είπε: «Δεν είμαι από αυτόν τον κόσμο και εσύ επίσης δεν είσαι από αυτόν τον κόσμο». Αργότερα, όταν ο Πέτρος έφτασε σ' ένα σημείο μεγάλου πόνου, ο Ιησούς τού υπενθύμισε: «Πέτρο, έχεις ξεχάσει; Δεν είμαι από τον κόσμο και μόνο εξαιτίας του έργου Μου έφυγα νωρίτερα. Κι εσύ δεν είσαι από τον κόσμο, το ξεχάσες; Σου το είπα δύο φορές, δεν θυμάσαι;» Ο Πέτρος Τον άκουσε και είπε: «Δεν το έχω ξεχάσει!» Ο Ιησούς είπε τότε: «Κάποτε, πέρασες μια ευτυχισμένη περίοδο βρισκόμενος μαζί Μου στον ουρανό και μια χρονική περίοδο στο πλευρό Μου. Σου λείπω και Μου λείπεις. Αν και τα πλάσματα, στα μάτια Μου δεν αξίζουν αναφοράς, πώς μπορώ να μην αγαπήσω κάποιον που είναι αθώος κι αξιαγάπητος; Ξέχασες την υπόσχεσή Μου; Πρέπει να αποδεχθείς την αποστολή Μου στη γη. Πρέπει να εκπληρώσεις το έργο που σου ανέθεσα. Μια μέρα σίγουρα θα σε οδηγήσω να είσαι δίπλα Μου». Αφού άκουσε αυτά, ο Πέτρος έλαβε ακόμα περισσότερο κουράγιο κι είχε ακόμη μεγαλύτερη έμπνευση, έτσι ώστε όταν ήταν στον

σταυρό, μπόρεσε να πει: «Θεέ μου! Δεν μπορώ να Σε αγαπήσω αρκετά! Ακόμα κι αν μου ζητήσεις να πεθάνω, δεν μπορώ ακόμα να Σε αγαπώ αρκετά! Όπου και να στείλεις την ψυχή μου, ανεξάρτητα από το αν εκπληρώσεις τις προηγούμενες υποσχέσεις Σου, ό,τι κι αν κάνεις αργότερα, Σε αγαπώ και πιστεύω σ' Εσένα». Αυτό που τον στήριξε ήταν η πίστη κι η αληθινή αγάπη.

Ένα απόγευμα, αρκετοί από τους μαθητές, συμπεριλαμβανομένου του Πέτρου, βρίσκονταν στην ψαρόβαρκα. Ήταν όλοι μαζί με τον Ιησού και ο Πέτρος έκανε στον Ιησού μια πολύ αφελή ερώτηση: «Κύριε! Υπάρχει μια ερώτηση που θέλω εδώ και πολύ καιρό να Σε ρωτήσω». Ο Ιησούς απάντησε: «Τότε, παρακαλώ, ρώτα!» Ο Πέτρος τότε ρώτησε: «Ήταν το έργο που έγινε κατά την Εποχή του Νόμου δικό Σου;» Ο Ιησούς χαμογέλασε σαν να έλεγε: «Αυτό το παιδί, πόσο αφελής είναι!» Έπειτα συνέχισε, επίτηδες: «Δεν ήταν δικό Μου, ήταν έργο του Ιεχωβά και του Μωυσή». Ο Πέτρος το άκουσε αυτό κι αναφώνησε: «Ω! Ωστε δεν ήταν έργο Σου». Μόλις ο Πέτρος είπε αυτό, ο Ιησούς δεν μίλησε πια. Ο Πέτρος σκέφτηκε μέσα του: «Δεν το έκανες Εσύ, έτσι είναι λογικό ότι ήρθες να καταστρέψεις τον νόμο, καθώς δεν ήταν ο δικός Σου». Η καρδιά του ήταν επίσης ανακουφισμένη. Μετά, ο Ιησούς συνειδητοποίησε ότι ο Πέτρος ήταν απολύτως αφελής, αλλά επειδή δεν είχε καμιά διορατικότητα εκείνη τη στιγμή, ο Ιησούς δεν είπε τίποτα άλλο ούτε τον αντέκρουσε άμεσα. Κάποτε, ο Ιησούς έκανε κήρυγμα σε μια συναγωγή όπου πολλοί άνθρωποι ήταν παρόντες, συμπεριλαμβανομένου του Πέτρου. Στο κήρυγμά Του, ο Ιησούς είπε: «Αυτός που θα έρθει εις τον αιώνα τον άπαντα, θα πραγματοποιήσει το έργο της λύτρωσης κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα από την αμαρτία, αλλά δεν θα περιοριστεί από κανέναν κανόνα ώστε να οδηγήσει τον άνθρωπο μακριά από την αμαρτία. Θα βγει από τον νόμο και θα εισέλθει στην Εποχή της Χάριτος. Θα λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Θα βαδίζει αποφασιστικά από την Εποχή του Νόμου σε εκείνη της Χάριτος, όμως κανένας δεν θα Τον αναγνωρίσει, Αυτόν που ήρθε από τον Ιεχωβά. Το έργο που έκανε ο Μωυσής ήταν δοσμένο από τον Ιεχωβά. Ο Μωυσής συνέταξε τον νόμο λόγω του έργου που είχε κάνει ο Ιεχωβά». Μόλις αυτό ειπώθηκε, συνέχισε: «Αυτοί που καταργούν τις εντολές της Εποχής της Χάριτος κατά την Εποχή της Χάριτος, θα τους βρει συμφορά. Πρέπει να σταθούν στον ναό και να λάβουν την καταστροφή του Θεού και φωτιά θα πέσει πάνω τους». Όταν ο Πέτρος άκουσε όλο αυτό, είχε μια κάποια αντίδραση και καθ' όλη τη διάρκεια μιας περιόδου

της εμπειρίας του, ο Ιησούς καθοδηγούσε και υποστήριζε τον Πέτρο, μιλώντας εγκάρδια μαζί του, κάτι που έδινε στον Πέτρο μια ελαφρώς καλύτερη κατανόηση του Ιησού. Καθώς ο Πέτρος σκεφτόταν εκείνη την ημέρα το κήρυγμα του Ιησού, έπειτα από την ερώτηση που Του έκανε όταν βρισκόταν στην ψαρόβαρκα και την απάντηση που του έδωσε ο Ιησούς, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο είχε γελάσει, τότε μόνο τα κατάλαβε όλα. Μετά, το Άγιο Πνεύμα διαφώτισε τον Πέτρο, και μόνο μέσω αυτού κατάλαβε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του ζωντανού Θεού. Η κατανόηση του Πέτρου προήλθε από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, αλλά υπήρξε μια διαδικασία γι' αυτή του την κατανόηση. Μέσω των ερωτήσεων που έκανε, που άκουγε τον Ιησού να κηρύττει και, στη συνέχεια, μέσω της ειδικής συναναστροφής με τον Ιησού και της ειδικής καθοδήγησής Του, ο Πέτρος συνειδητοποίησε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του ζωντανού Θεού. Δεν επιτεύχθηκε μέσα σε μια νύχτα· ήταν μια διαδικασία κι αυτή τον βοήθησε στις μεταγενέστερες εμπειρίες του. Γιατί ο Ιησούς δεν έκανε το έργο της τελείωσης σε άλλους ανθρώπους, αλλά μόνο στον Πέτρο; Επειδή μόνο ο Πέτρος κατάλαβε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του ζωντανού Θεού και κανείς άλλος δεν το γνώριζε αυτό. Αν κι υπήρχαν πολλοί μαθητές που γνώριζαν πολλά την εποχή που Τον ακολουθούσαν, οι γνώσεις τους ήταν επιφανειακές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Πέτρος επελέγη από τον Ιησού ως το υπόδειγμα της τελείωσης. Αυτό που ο Ιησούς είπε στον Πέτρο τότε, είναι αυτό που λέει στους σημερινούς ανθρώπους, των οποίων η γνώση κι η είσοδος στη ζωή πρέπει να φτάσει εκείνη του Πέτρου. Είναι σε συμφωνία με αυτή την απαίτηση και με αυτό το μονοπάτι με τα οποία ο Θεός θα τους οδηγήσει όλους στην τελείωση. Γιατί οι άνθρωποι σήμερα πρέπει να έχουν πραγματική πίστη και αληθινή αγάπη; Αυτό που ο Πέτρος βίωσε πρέπει να βιώσετε κι εσείς, αυτούς τους καρπούς που έδρεψε ο Πέτρος από τις εμπειρίες του, πρέπει επίσης να εμφανιστούν σε εσάς κι ο πόνος που υπέφερε ο Πέτρος είναι κάτι που κι εσείς πρέπει σίγουρα να περάσετε. Το μονοπάτι που περπατάτε είναι το ίδιο που περπάτησε κι ο Πέτρος. Ο πόνος που υποφέρετε είναι ο πόνος που υπέφερε ο Πέτρος. Όταν λαμβάνετε δόξα και όταν βιώνετε μια πραγματική ζωή, τότε ζείτε κατ' εικόνα του Πέτρου. Το μονοπάτι είναι το ίδιο και, σύμφωνα με αυτό, οδηγείται κανείς στην τελείωση. Ωστόσο, το επίπεδό σας υπολείπεται κάπως σε σύγκριση με αυτό του Πέτρου, διότι οι καιροί έχουν αλλάξει και το ίδιο ισχύει και για το μέγεθος της διαφθοράς. Κι επίσης, γιατί η Ιουδαία ήταν ένα μακρόβιο βασίλειο με μια αρχαία κουλτούρα. Έτσι, πρέπει να προσπαθήσετε να βελτιώσετε το επίπεδό σας.

Ο Πέτρος ήταν ένας πολύ λογικός άνθρωπος, οξυδερκής σε όλα όσα έκανε, κι επίσης εξαιρετικά ειλικρινής. Είχε υποστεί πολλές αναποδιές. Ήλθε σε επαφή με την κοινωνία στην ηλικία των 14 ετών, παρακολουθώντας το σχολείο ενώ συχνά πήγαινε στη συναγωγή. Είχε πολύ ενθουσιασμό κι ήταν πάντα πρόθυμος να παρευρεθεί σε συναντήσεις. Εκείνη την εποχή, ο Ιησούς δεν είχε αρχίσει επίσημα το έργο Του· ήταν μόλις η αρχή της Εποχής της Χάριτος. Ο Πέτρος άρχισε να έρχεται σε επαφή με θρησκευτικές προσωπικότητες όταν ήταν 14 ετών. Όσπου να φτάσει 18 ήταν σε επαφή με τη θρησκευτική ελίτ, αλλά αφού είδε το θρησκευτικό χάος στα παρασκήνια, έφυγε. Βλέποντας πόσο πανούργοι, ύπουλοι και βασανισμένοι από τους αλληλοσπαραγμούς ήταν αυτοί οι άνθρωποι, αηδίασε πολύ (έτσι εργάστηκε το Άγιο Πνεύμα εκείνη την εποχή για να τον οδηγήσει στην τελείωση. Τον παρακινούσε ιδιαίτερα κι έκανε ειδικό έργο μέσα του) κι έτσι αποχώρησε από τη συναγωγή στην ηλικία των 18 ετών. Οι γονείς του τον έδιωξαν και δεν τον άφησαν να πιστέψει (ανήκαν στον διάβολο και δεν είχαν πίστη). Τέλος, ο Πέτρος έφυγε από το σπίτι και ταξίδεψε κατά βούληση, ψαρεύοντας και κηρύττοντας για δύο χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων καθοδηγούσε επίσης αρκετούς ανθρώπους. Τώρα θα πρέπει να είσαι σε θέση να δεις ξεκάθαρα το μονοπάτι που πήρε ο Πέτρος. Εάν μπορείς να δεις το μονοπάτι του Πέτρου καθαρά, τότε θα είσαι σίγουρος για το έργο που γίνεται σήμερα, έτσι δεν θα διαμαρτύρεσαι, ούτε θα είσαι παθητικός, ούτε θα λαχταράς οτιδήποτε. Θα πρέπει να βιώσεις τη διάθεση του Πέτρου εκείνη την εποχή: Ήταν χτυπημένος από τη θλίψη· δεν αποζητούσε πλέον το μέλλον ή οποιαδήποτε ευλογία. Δεν επιδίωκε το κέρδος, την ευτυχία, τη δόξα ή τα πλούτη στον κόσμο· το μόνο που επιδίωκε ήταν να ζήσει την πιο ουσιαστική ζωή, δηλαδή να ξεπληρώσει την αγάπη του Θεού και να αφιερώσει στον Θεό αυτό που θεωρούσε άκρως πολυτιμότερο. Τότε θα ήταν ικανοποιημένος μέσα του. Συχνά προσευχόταν στον Ιησού με τις λέξεις: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Σε αγαπούσα κάποτε, αλλά δεν Σε αγαπούσα πραγματικά. Αν και είπα ότι πίστευα σ' Εσένα, δεν Σε αγαπούσα ποτέ με μια ειλικρινή καρδιά. Μόνο Σε θαύμαζα, Σε υπεραγαπούσα και μου έλειπες, αλλά ποτέ δεν Σε αγαπούσα ούτε πραγματικά πίστευα σ' Εσένα». Πάντα προσευχόταν να πάρει την απόφασή του, συχνά έπαιρνε κουράγιο από τα λόγια του Ιησού και τα μετέτρεψε σε κίνητρο. Αργότερα, μετά από μια περίοδο εμπειρίας, ο Ιησούς τον εξέτασε, προκαλώντας τον να Τον λαχταρά περισσότερο. Αυτός είπε: «Κύριε Ιησού Χριστέ! Πώς μου λείπεις και θέλω να Σε κοιτάξω. Μειονεκτώ σε πάρα πολλά και δεν μπορώ να αντισταθμίσω την αγάπη Σου. Σε ικετεύω να με πάρεις σύντομα. Πότε θα με χρειαστείς; Πότε θα με πάρεις

μακριά; Πότε θα ξαναδώ το πρόσωπό Σου; Δεν επιθυμώ να ζήσω πια σε αυτό το σώμα, να συνεχίσω να διαφθείρομαι κι ούτε θέλω να επαναστατώ άλλο. Είμαι έτοιμος να αφιερώσω το μόνο που έχω σ' Εσένα το συντομότερο δυνατό και δεν θέλω να Σε λυπήσω άλλο». Έτσι προσευχόταν, αλλά δεν ήξερε τότε τι θα οδηγήσει στην τελείωση ο Ιησούς σε αυτόν. Κατά τη διάρκεια της αγωνίας της δοκιμασίας του, ο Ιησούς εμφανίστηκε ξανά σε αυτόν και είπε: «Πέτρο, θέλω να σε οδηγήσω στην τελείωση, έτσι ώστε να γίνεις ένας καρπός, που θα αποκρυσταλλώσει την τελείωσή σου από Μένα και που θα τον απολαύσω. Μπορείς πραγματικά να μαρτυρήσεις για Μένα; Έχεις κάνει αυτό που σου ζητώ να κάνεις; Έχεις ζήσει σύμφωνα με τα λόγια που είπα; Κάποτε Με αγάπησες, αλλά αν και Με αγάπησες, Με βίωσες; Τι έκανες για Μένα; Αναγνωρίζεις ότι είσαι ανάξιος της αγάπης Μου, αλλά τι έκανες για Μένα;» Ο Πέτρος είδε ότι δεν έκανε τίποτα για τον Ιησού και θυμήθηκε τον προηγούμενο όρκο του να δώσει τη ζωή του για τον Θεό. Κι έτσι, δεν παραπονέθηκε πλέον, κι οι προσευχές του αργότερα βελτιώθηκαν πολύ περισσότερο. Προσευχόταν λέγοντας: «Κύριε Ιησού Χριστέ! Κάποτε Σε άφησα, κι Εσύ το έκανες κάποτε. Έχουμε περάσει χρόνο χώρια και χρόνο μαζί συντροφιά. Κι όμως με αγαπάς περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Έχω επαναστατήσει επανειλημμένα εναντίον Σου κι επανειλημμένα Σου προκάλεσα θλίψη. Πώς μπορώ να ξεχάσω τέτοια πράγματα; Το έργο που έχεις κάνει σ' εμένα κι αυτό που μου εμπιστεύτηκες το έχω πάντα κατά νου, δεν το ξεχνώ ποτέ. Με το έργο που έχεις κάνει σ' εμένα, έχω κάνει ό,τι καλύτερο μπορώ. Ξέρεις τι μπορώ να κάνω και ξέρεις επιπλέον ποιο ρόλο μπορώ να παίξω. Επιθυμώ να υποταχθώ στις ενορχηστρώσεις Σου, και θα αφιερώσω ό,τι έχω σ' Εσένα. Μόνο Εσύ ξέρεις τι μπορώ να κάνω για Σένα. Αν κι ο Σατανάς με ξεγέλασε τόσο πολύ που εγώ εξεγέρθηκα εναντίον Σου, πιστεύω ότι δεν με θυμάσαι για αυτές τις παραβάσεις, ότι δεν μου συμπεριφέρεσαι με βάση αυτές. Θέλω να αφιερώσω ολόκληρη τη ζωή μου σ' Εσένα. Δεν ζητώ τίποτα κι ούτε έχω άλλες ελπίδες ή σχέδια. Θέλω μόνο να ενεργήσω σύμφωνα με την πρόθεσή Σου και να κάνω το θέλημά Σου. Θα πω από το πικρό Σου ποτήρι κι είμαι δικός Σου για να με διατάξεις».

Πρέπει να είστε ξεκάθαροι για το μονοπάτι που περπατάτε· πρέπει να είστε σαφείς για το μονοπάτι που θα πάρετε στο μέλλον, τι είναι αυτό που ο Θεός θα οδηγήσει στην τελείωση και τι σας έχει ανατεθεί. Μια μέρα, ίσως, θα δοκιμαστείτε κι αν τότε είστε σε θέση να εμπνευστείτε από τις εμπειρίες του Πέτρου, αυτό θα δείξει ότι πραγματικά ακολουθείτε το

μονοπάτι του Πέτρου. Ο Πέτρος επαινήθηκε από τον Θεό για την αληθινή του πίστη και αγάπη και για την αφοσίωσή του στον Θεό. Και ήταν για την ειλικρίνεια και τη λαχτάρα του για τον Θεό στην καρδιά του που ο Θεός τον οδήγησε στην τελείωση. Αν έχεις αληθινά την ίδια αγάπη και πίστη με τον Πέτρο, τότε ο Ιησούς σίγουρα θα σε οδηγήσει στην τελείωση.

Αυτοί που αγαπούν τον Θεό θα ζουν για πάντα μέσα στο φως Του

Η ουσία της πίστης των περισσότερων ανθρώπων στον Θεό είναι θρησκευτική πεποίθηση: Είναι ανίκανοι να αγαπήσουν τον Θεό και μπορούν μόνο να ακολουθήσουν τον Θεό σαν ρομπότ, είναι ανίκανοι να λαχταρήσουν πραγματικά τον Θεό ή να Τον λατρεύουν. Απλώς Τον ακολουθούν σιωπηλά. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό, αλλά είναι πολύ λίγοι εκείνοι που αγαπούν τον Θεό. Έχουν «φόβο Θεού», επειδή φοβούνται την καταστροφή, αλλιώς «θαυμάζουν» τον Θεό, επειδή είναι ύψιστος και παντοδύναμος —αλλά στο σεβασμό και τον θαυμασμό τους δεν υπάρχει αγάπη ή αληθινή λαχτάρα. Στις εμπειρίες τους αναζητούν τις μικρολεπτομέρειες της αλήθειας ή κάποια ασήμαντα μυστήρια. Οι περισσότεροι άνθρωποι απλώς ακολουθούν, ψαρεύουν σε θολά νερά μόνο για να λάβουν ευλογίες. Δεν αναζητούν την αλήθεια, ούτε υπακούν πραγματικά στον Θεό για να λάβουν τις ευλογίες του Θεού. Η ζωή της πίστης όλων των ανθρώπων στον Θεό δεν έχει νόημα, είναι χωρίς αξία, και σε αυτή υπάρχουν και οι προσωπικές σκέψεις και επιδιώξεις. Δεν πιστεύουν στον Θεό για να αγαπήσουν τον Θεό, αλλά για χάρη της ευλογίας που θα λάβουν. Πολλοί άνθρωποι ενεργούν όπως θέλουν και κάνουν ό,τι θέλουν και ποτέ δεν εξετάζουν τα συμφέροντα του Θεού ή αν αυτό που κάνουν είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν καν να πετύχουν την αληθινή πίστη, πόσο μάλλον δε, την αγάπη για τον Θεό. Την ουσία του Θεού δεν πρέπει μόνο να την πιστέψει ο άνθρωπος. Χρειάζεται και να την αγαπήσει. Αλλά πολλοί από εκείνους που πιστεύουν στον Θεό είναι ανίκανοι να ανακαλύψουν αυτό το «μυστικό». Οι άνθρωποι δεν τολμούν να αγαπήσουν τον Θεό και ούτε προσπαθούν να Τον αγαπήσουν. Δεν ανακάλυψαν ποτέ ότι υπάρχουν τόσα πολλά που είναι αξιαγάπητα σε Εκείνον, ούτε ανακάλυψαν ποτέ ότι ο Θεός αυτός είναι ο Θεός που αγαπά τον άνθρωπο και ότι αυτός είναι ο Θεός που πρέπει ο άνθρωπος να αγαπά. Η ομορφιά του Θεού εκφράζεται στο έργο Του: Μόνο όταν βιώνουν το

έργο Του οι άνθρωποι μπορούν να ανακαλύψουν την ομορφιά Του, μόνο με την πραγματική τους εμπειρία μπορούν να εκτιμήσουν την ομορφιά του Θεού και, χωρίς να την προσέξει στην πραγματική ζωή, κανείς δεν μπορεί να ανακαλύψει την ομορφιά του Θεού. Υπάρχουν τόσα πολλά για να αγαπήσει κανείς στον Θεό, αλλά, χωρίς ουσιαστικά να κοινωνούν μαζί Του, οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να την ανακαλύψουν. Δηλαδή, εάν ο Θεός δεν ενσαρκωνόταν, οι άνθρωποι θα ήταν ανίκανοι να κοινωνήσουν πραγματικά μαζί Του, και αν δεν μπορούσαν να κοινωνήσουν πραγματικά μαζί Του, δεν θα μπορούσαν επίσης να βιώσουν το έργο Του —και έτσι, η αγάπη τους για τον Θεό θα ήταν μολυσμένη από πολλά ψεύδη και φαντασίες. Η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό στον ουρανό δεν είναι τόσο αληθινή όσο και η αγάπη για τον Θεό στη γη, αφού η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό στον ουρανό χτίστηκε πάνω στις φαντασίες τους, παρά σ' αυτά που έχουν δει με τα μάτια τους και σ' αυτά που έχουν προσωπικά βιώσει. Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, οι άνθρωποι είναι ικανοί να δουν τις πραγματικές πράξεις Του και την ομορφιά Του και μπορούν να δουν όλη την πρακτική και κανονική Του διάθεση, όλα αυτά τα οποία είναι χίλιες φορές πιο αληθινά απ' την γνώση του Θεού στον ουρανό. Ανεξάρτητα από το πόσο πολύ οι άνθρωποι αγαπούν τον Θεό στον ουρανό, δεν υπάρχει τίποτα το αληθινό σχετικά μ' αυτήν την αγάπη και είναι γεμάτη από ανθρώπινες ιδέες. Όσο λίγη κι αν είναι η αγάπη τους για τον Θεό στη γη, αυτή η αγάπη είναι αληθινή· ακόμα κι αν είναι λίγη, εξακολουθεί να είναι αληθινή. Ο Θεός ωθεί τους ανθρώπους να Τον γνωρίσουν μέσα απ' το αληθινό έργο Του και μέσα απ' αυτήν τη γνώση Εκείνος κερδίζει την αγάπη τους. Είναι σαν τον Πέτρο: Εάν δεν είχε ζήσει με τον Ιησού, θα ήταν αδύνατο για κείνον να Τον λατρεύει. Έτσι, και η πίστη του απέναντι στον Ιησού είχε χτιστεί πάνω στην κοινωνία μαζί Του. Για να κάνει τον άνθρωπο να Τον αγαπήσει, ο Θεός ήρθε ανάμεσα στους ανθρώπους και έζησε με τον άνθρωπο, και όλα αυτά κάνουν τον άνθρωπο να δει και να βιώνει την πραγματικότητα του Θεού.

Ο Θεός χρησιμοποιεί την πραγματικότητα και την έλευση των γεγονότων για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση. Τα λόγια του Θεού εκπληρώνουν μέρος της τελείωσης του ανθρώπου από Εκείνον, και αυτό είναι το έργο της καθοδήγησης και το άνοιγμα του δρόμου. Δηλαδή, μέσα από τα λόγια του Θεού πρέπει να βρεις το μονοπάτι προς την πράξη και πρέπει να βρεις τη γνώση των οραμάτων. Με την κατανόηση αυτών των πραγμάτων, ο άνθρωπος θα έχει βρει ένα μονοπάτι και κάποια οράματα ουσιαστικά κατά την

πράξη και θα είναι σε θέση να διαφωτιστεί με τα λόγια του Θεού, να καταλάβει ότι αυτά τα πράγματα προέρχονται από τον Θεό και να διακρίνει πολλά πράγματα. Μετά την κατανόηση, πρέπει να εισέλθει αμέσως σε αυτήν την πραγματικότητα και πρέπει να χρησιμοποιήσει τα λόγια του Θεού για να ικανοποιήσει τον Θεό στην πραγματική του ζωή. Ο Θεός θα σε καθοδηγήσει σε όλα τα πράγματα και θα σου δώσει ένα μονοπάτι προς την πράξη και θα σε κάνει να νιώσεις ότι ο Θεός είναι τόσο αξιαγάπητος και θα σου επιτρέψει να δεις ότι κάθε βήμα του έργου του Θεού μέσα σου είναι για να σε οδηγήσει στην τελείωση. Εάν επιθυμείς να δεις την αγάπη του Θεού, αν θέλεις πραγματικά να βιώσεις την αγάπη του Θεού, τότε πρέπει να εισέλθεις βαθιά στην πραγματικότητα, πρέπει να εισέλθεις βαθιά στην πραγματική ζωή και να δεις ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι αγάπη και σωτηρία· για να μπορούν οι άνθρωποι να αφήσουν πίσω τους αυτό που είναι ακάθαρτο και για να εξευγενίσουν τα πράγματα μέσα τους που δεν μπορούν να ικανοποιήσουν το θέλημα του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποιεί λόγια για να προσφέρει στον άνθρωπο, ενώ παράλληλα δημιουργεί περιβάλλοντα στην πραγματική ζωή που επιτρέπουν στους ανθρώπους να βιώσουν εμπειρίες, και αν οι άνθρωποι τρώνε και πίνουν πολλά από τα λόγια του Θεού, τότε όταν τα κάνουν στην πραγματικότητα πράξη, μπορούν να επιλύσουν όλες τις δυσκολίες στη ζωή τους χρησιμοποιώντας πολλά από τα λόγια του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να έχεις τα λόγια του Θεού για να πας βαθιά στην πραγματικότητα. Εάν δεν τρως ούτε πίνεις τα λόγια του Θεού και είσαι χωρίς το έργο του Θεού, τότε δεν θα έχεις κανένα μονοπάτι στην πραγματική ζωή. Αν ποτέ δεν φας ή δεν πεις τα λόγια του Θεού, τότε θα βρεθείς σε σύγχυση όταν σου συμβεί κάτι. Ξέρεις μόνο ότι πρέπει να αγαπάς τον Θεό, αλλά είσαι ανίκανος για οποιαδήποτε διαφοροποίηση και δεν έχεις κανένα μονοπάτι προς την πράξη. Είσαι σαστισμένος και μπερδεμένος και, μερικές φορές, ακόμη πιστεύεις ότι ικανοποιώντας τη σάρκα ικανοποιείς τον Θεό —όλα αυτά είναι η συνέπεια του να μην τρως και να μην πίνεις τα λόγια του Θεού. Δηλαδή, εάν είσαι χωρίς τη βοήθεια των λόγων του Θεού, και πηγαίνεις μόνο στα τυφλά μέσα στην πραγματικότητα, τότε είσαι ουσιαστικά ανίκανος να βρεις το μονοπάτι προς την πράξη. Αυτοί οι άνθρωποι απλώς δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει να πιστεύουν στον Θεό, πολύ λιγότερο, δε, καταλαβαίνουν τι σημαίνει να αγαπάς τον Θεό. Εάν, χρησιμοποιώντας τη διαφώτιση και την καθοδήγηση των λόγων του Θεού, συχνά προσεύχεσαι, εξερευνάς και αναζητάς, και μέσα απ' αυτά ανακαλύπτεις αυτό που θα έπρεπε να κάνεις πράξη, βρίσκεις ευκαιρίες για το έργο του Αγίου Πνεύματος, συνεργάζεσαι πραγματικά με τον Θεό και δεν σαστίζεις ούτε μπερδεύεσαι, τότε

θα έχεις ένα μονοπάτι στην πραγματική ζωή και θα ικανοποιήσεις πραγματικά τον Θεό. Όταν ικανοποιήσεις τον Θεό, μέσα σου θα υπάρξει η καθοδήγηση του Θεού και θα είσαι ιδιαίτερα ευλογημένος από τον Θεό, κι αυτό θα σου δώσει μια αίσθηση ευχαρίστησης: Θα αισθανθείς ιδιαίτερα τιμημένος που έχεις ικανοποιήσει τον Θεό, θα νιώσεις ιδιαίτερα φωτισμένος μέσα σου και στην καρδιά σου θα είσαι διαυγής και γαλήνιος, η συνειδησή σου θα είναι αναπαυμένη και απαλλαγμένη από κατηγορίες και θα νιώσεις ευχάριστα μέσα σου όταν θα δεις τους αδελφούς και τις αδελφές σου. Αυτό σημαίνει να απολαμβάνεις την αγάπη του Θεού και μόνο αυτό σημαίνει να απολαμβάνεις πραγματικά τον Θεό. Η απόλαυση της αγάπης του Θεού από τους ανθρώπους επιτυγχάνεται μέσα από την εμπειρία: Με τις κακουχίες και την εμπειρία του να κάνουν την αλήθεια πράξη, αποκτούν τις ευλογίες του Θεού. Εάν λες μόνο ότι ο Θεός πραγματικά σε αγαπά, ότι ο Θεός έχει πληρώσει ένα μεγάλο τίμημα για τους ανθρώπους, ότι έχει μιλήσει υπομονετικά και ευγενικά με τόσα λόγια και ότι πάντα σώζει τους ανθρώπους, η εκφορά αυτών των λόγων από εσένα είναι μόνο μία πλευρά της απόλαυσης του Θεού. Ωστόσο, θα ήταν μεγαλύτερη απόλαυση —αληθινή απόλαυση— για τους ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια στην πραγματική τους ζωή, μετά την οποία θα είναι γαλήνιοι και διαυγείς στις καρδιές τους, θα αισθάνονται τόσο συγκινημένοι μέσα τους και ότι ο Θεός είναι τόσο αξιαγάπητος. Θα νιώσεις ότι το τίμημα που έχεις πληρώσει το άξιζε. Έχοντας πληρώσει ένα μεγάλο τίμημα για τις προσπάθειές σου, θα είσαι ιδιαίτερα φωτισμένος μέσα σου: Θα αισθάνεσαι ότι απολαμβάνεις αληθινά την αγάπη του Θεού και θα καταλαβαίνεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει το έργο της σωτηρίας στους ανθρώπους, ότι ο εξευγενισμός των ανθρώπων από Εκείνον είναι για να τους εξαγνίσει και ότι ο Θεός δοκιμάζει τους ανθρώπους για να δει αν Τον αγαπούν πραγματικά. Εάν κάνεις πάντα την αλήθεια πράξη με αυτόν τον τρόπο, θα αναπτύξεις σταδιακά μια σαφή γνώση ενός μεγάλου μέρους του έργου του Θεού και τότε θα αισθάνεσαι πάντα ότι τα λόγια του Θεού ενώπιόν σου είναι τόσο ξεκάθαρα. Εάν μπορείς να κατανοήσεις ξεκάθαρα πολλές αλήθειες, θα νιώσεις ότι όλα τα θέματα είναι εύκολο να γίνουν πράξη, ότι μπορείς να ξεπεράσεις αυτό το ζήτημα και αυτόν τον πειρασμό και θα δεις ότι τίποτα δεν είναι πρόβλημα για σένα, πράγμα το οποίο θα σε κάνει να νιώσεις ελεύθερος και απελευθερωμένος. Εκείνη τη στιγμή θα απολαμβάνεις την αγάπη του Θεού και η αληθινή αγάπη του Θεού θα έχει έρθει σ' εσένα. Ο Θεός ευλογεί όσους έχουν οράματα και κατέχουν την αλήθεια, όσους έχουν γνώση και Τον αγαπούν πραγματικά. Αν οι άνθρωποι επιθυμούν να δουν την αγάπη του Θεού, πρέπει να κάνουν την αλήθεια πράξη στην πραγματική ζωή, πρέπει

να είναι πρόθυμοι να αντέξουν τον πόνο και να απαρνηθούν αυτό που αγαπούν για να ικανοποιήσουν τον Θεό και, παρά τα δάκρυα στα μάτια τους, πρέπει να είναι σε θέση να ικανοποιήσουν την καρδιά του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο ο Θεός σίγουρα θα σε ευλογήσει και αν υπομένεις τέτοιες δυσκολίες, τότε θα ακολουθήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Μέσα από την πραγματική ζωή και μέσα από την εμπειρία των λόγων του Θεού, οι άνθρωποι είναι σε θέση να δουν την ομορφιά του Θεού και μόνο εάν έχουν δοκιμάσει την αγάπη του Θεού μπορούν να Τον αγαπούν πραγματικά.

Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αλήθεια. Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αγάπη του Θεού· και όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο είσαι ευλογημένος από τον Θεό. Αν πράττεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, η αγάπη του Θεού για σένα θα σου δώσει σταδιακά τη δυνατότητα να δεις, όπως ακριβώς κατάφερε ο Πέτρος να γνωρίσει τον Θεό: ο Πέτρος είπε ότι ο Θεός όχι μόνο έχει τη σοφία να δημιουργήσει τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα, αλλά, επιπλέον, έχει τη σοφία να κάνει πραγματικό έργο στον άνθρωπο. Ο Πέτρος είπε ότι Εκείνος δεν είναι μόνο άξιος της αγάπης του ανθρώπου λόγω της δημιουργίας του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων, αλλά, περισσότερο, λόγω της ικανότητάς Του να δημιουργήσει τον άνθρωπο, να σώσει τον άνθρωπο, να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να κληροδοτήσει την αγάπη Του σ' αυτόν. Επίσης, ο Πέτρος είπε ότι υπάρχουν πολλά σε Εκείνον που αξίζουν την αγάπη του ανθρώπου. Ο Πέτρος είπε στον Ιησού: «Δεν αξίζεις την αγάπη των ανθρώπων για πολύ περισσότερα από τη δημιουργία του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων; Υπάρχουν περισσότερα μέσα σ' Εσένα που είναι αξιαγάπητα. Ενεργείς και κινείσαι στην πραγματική ζωή, το Πνεύμα Σου με αγγίζει μέσα μου, με πειθαρχείς, με επιπλήττεις —αυτά τα πράγματα είναι ακόμα πιο άξια της αγάπης των ανθρώπων». Αν θέλεις να δεις και να βιώσεις την αγάπη του Θεού, τότε πρέπει να εξερευνήσεις και να αναζητήσεις στην πραγματική ζωή, και πρέπει να είσαι πρόθυμος να παραμερίσεις τη δική σου σάρκα. Πρέπει να πάρεις αυτή την απόφαση. Πρέπει να είσαι ένας άνθρωπος με αποφασιστικότητα, ο οποίος μπορεί να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα τα πράγματα, χωρίς να είναι τεμπέλης ή να επιθυμεί τις απολαύσεις της σάρκας, κάποιος που δεν ζει για τη σάρκα, αλλά για τον Θεό. Μπορεί να υπάρχουν φορές που δεν ικανοποιείς τον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν καταλαβαίνεις το θέλημα του Θεού. Την επόμενη φορά, αν

και θα χρειαστεί περισσότερη προσπάθεια, πρέπει να Τον ικανοποιήσεις και δεν πρέπει να ικανοποιήσεις τη σάρκα. Όταν το βιώσεις με αυτόν τον τρόπο, θα γνωρίσεις τον Θεό. Θα δεις ότι ο Θεός μπορούσε να δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη και όλα τα άλλα πράγματα, ότι έχει ενσαρκωθεί έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν πραγματικά και ουσιαστικά να Τον δουν και να κοινωνήσουν πραγματικά και ουσιαστικά μαζί Του, και ότι είναι ικανός να περπατήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, ότι το Πνεύμα Του μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση στην πραγματική ζωή, επιτρέποντάς τους να δουν την ομορφιά Του και να βιώσουν την πειθαρχία Του, την συμμόρφωσή Του και τις ευλογίες Του. Αν τα βιώνεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, στην πραγματική ζωή θα είσαι αχώριστος από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή η σχέση σου με τον Θεό παύσει να είναι κανονική, θα είσαι σε θέση να υποστείς αποδοκιμασία και να αισθανθείς τύψεις. Όταν έχεις μια κανονική σχέση με τον Θεό, ποτέ δεν θα θελήσεις να φύγεις από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή ο Θεός πει ότι θα σε αφήσει, θα φοβηθείς και θα πεις ότι θα προτιμούσες να πεθάνεις παρά να εγκαταλειφθείς από τον Θεό. Μόλις αποκτήσεις αυτά τα συναισθήματα, θα αισθανθείς ότι δεν είσαι σε θέση να αφήσεις τον Θεό και, με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις ένα θεμέλιο και θα απολαύσεις πραγματικά την αγάπη του Θεού.

Οι άνθρωποι συχνά δηλώνουν ότι αφήνουν τον Θεό να είναι η ζωή τους, αλλά δεν το έχουν ακόμη βιώσει μέχρι αυτό το σημείο. Εσύ απλώς λες ότι ο Θεός είναι η ζωή σου, ότι σε καθοδηγεί κάθε μέρα, ότι τρως και πίνεις τα λόγια Του κάθε μέρα και προσεύχεσαι σε Αυτόν κάθε μέρα και ότι Εκείνος έχει γίνει η ζωή σου. Η γνώση αυτών που λένε τα λόγια αυτά είναι τόσο επιφανειακή. Σε πολλούς ανθρώπους, δεν υπάρχει βάση. Τα λόγια του Θεού έχουν εμφυτευτεί μέσα τους, αλλά δεν έχουν ακόμη βλαστήσει, πολύ λιγότερο δε, έχουν φέρει οποιουδήποτε καρπούς. Σήμερα, σε ποιο βαθμό το έχεις βιώσει; Μόνο τώρα, αφού ο Θεός σε έχει αναγκάσει να φτάσεις τόσο μακριά, αισθάνεσαι ότι δεν μπορείς να αφήσεις τον Θεό. Κάποια μέρα, όταν θα έχεις αποκτήσει εμπειρίες μέχρι κάποιο σημείο, αν ο Θεός σε ωθούσε να φύγεις, δεν θα είχες αυτή τη δυνατότητα. Πάντα θα αισθάνεσαι ότι δεν μπορείς να είσαι χωρίς τον Θεό μέσα σου. Μπορείς να είσαι χωρίς σύζυγο ή παιδιά, χωρίς οικογένεια, χωρίς μητέρα ή πατέρα, χωρίς τις απολαύσεις της σάρκας, αλλά δεν μπορείς να είσαι χωρίς τον Θεό. Όντας χωρίς τον Θεό, θα είναι σαν να χάνεις τη ζωή σου, δεν θα μπορέσεις να ζήσεις χωρίς τον Θεό. Όταν το έχεις βιώσει μέχρι αυτό το σημείο, θα έχεις πετύχει το σκοπό της πίστης σου στον Θεό και, με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα έχει γίνει η ζωή σου, θα έχει γίνει το θεμέλιο της

ύπαρξής σου και δεν θα είσαι ποτέ ξανά σε θέση να εγκαταλείψεις τον Θεό. Όταν το βιώσεις σε αυτό το βαθμό, θα έχεις αληθινά απολαύσει την αγάπη του Θεού, η σχέση σου με τον Θεό θα είναι τόσο στενή, ο Θεός θα είναι η ζωή σου, η αγάπη σου, και, εκείνη τη στιγμή, θα προσευχηθείς στον Θεό και θα πεις: «Ω Θεέ Μου! Δεν μπορώ να Σε αφήσω, είσαι η ζωή μου, μπορώ να φύγω χωρίς τίποτα άλλο, αλλά χωρίς Εσένα δεν μπορώ να συνεχίσω να ζω». Αυτό είναι το πραγματικό ανάστημα των ανθρώπων. Είναι η πραγματική ζωή. Μερικοί άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να έρθουν μέχρι εδώ σήμερα: πρέπει να συνεχίσουν είτε το θέλουν είτε όχι, και πάντα αισθάνονται σαν να είναι ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη. Πρέπει να βιώσεις με τέτοιο τρόπο ότι ο Θεός είναι η ζωή σου, έτσι ώστε εάν ο Θεός απομακρυνόταν από την καρδιά σου, θα ήταν σαν να χάνεις τη ζωή σου. Ο Θεός πρέπει να είναι η ζωή σου και πρέπει να είσαι ανίκανος να Τον αφήσεις. Με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις, στην πραγματικότητα, βιώσει τον Θεό, και εκείνη τη στιγμή, όταν αγαπήσεις τον Θεό, θα αγαπάς πραγματικά τον Θεό και θα είναι μια μοναδική, αγνή αγάπη. Μια μέρα, όταν οι εμπειρίες σου είναι τέτοιες που η ζωή σου έχει φτάσει σε κάποιο συγκεκριμένο σημείο, όταν προσευχηθείς στον Θεό και φας και πεις τα λόγια του Θεού, δεν θα είσαι σε θέση να εγκαταλείψεις τον Θεό μέσα σου, ούτε θα είσαι σε θέση να Τον ξεχάσεις, ακόμη κι αν το ήθελες. Ο Θεός θα έχει γίνει η ζωή σου. Μπορεί να ξεχάσεις τον κόσμο, να ξεχάσεις τη γυναίκα, τον άντρα ή τα παιδιά σου, αλλά θα έχεις πρόβλημα αν ξεχάσεις τον Θεό —αυτό είναι αδύνατο, αυτή είναι η πραγματική σου ζωή και η αληθινή αγάπη σου για τον Θεό. Όταν η αγάπη των ανθρώπων για τον Θεό φτάσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο, η αγάπη τους για τον Θεό δεν συγκρίνεται με την αγάπη τους για οτιδήποτε άλλο· η αγάπη τους για τον Θεό προηγείται. Με αυτόν τον τρόπο, θα είσαι σε θέση να εγκαταλείψεις τα πάντα, και θα είσαι πρόθυμος να αποδεχθείς όλη την αντιμετώπιση και το κλάδεμα από τον Θεό. Όταν έχεις επιτύχει μια αγάπη για τον Θεό που ξεπερνά όλες τις άλλες, θα ζήσεις στην πραγματικότητα και στην αγάπη του Θεού.

Μόλις ο Θεός γίνει η ζωή μέσα στους ανθρώπους, αδυνατούν να εγκαταλείψουν τον Θεό. Δεν είναι αυτό πράξη του Θεού; Δεν υπάρχει μεγαλύτερη μαρτυρία! Ο Θεός έχει εργαστεί μέχρι ένα σημείο. Έχει πει στους ανθρώπους να παρέχουν υπηρεσία και να παιδεύονται ή να πεθάνουν και οι άνθρωποι δεν έχουν υποχωρήσει, πράγμα που δείχνει ότι έχουν κατακτηθεί από τον Θεό. Οι άνθρωποι που κατέχουν την αλήθεια είναι αυτοί που, με τις πραγματικές τους εμπειρίες, μπορούν να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους, να μένουν σταθεροί

στη θέση τους, να στέκονται στο πλευρό του Θεού χωρίς ποτέ να υποχωρούν, και που έχουν μια κανονική σχέση με τους ανθρώπους που αγαπούν τον Θεό, οι οποίοι, όταν συμβαίνουν διάφορα σε αυτούς, είναι σε θέση να υπακούσουν πλήρως στον Θεό και μπορούν να υπακούν στον Θεό μέχρι θανάτου. Η πράξη σου και οι αποκαλύψεις στην πραγματική ζωή είναι η μαρτυρία του Θεού, είναι το βίωμα του ανθρώπου και η μαρτυρία του Θεού, και αυτό σημαίνει να απολαμβάνεις πραγματικά την αγάπη του Θεού. Όταν τη βιώσεις μέχρι αυτό το σημείο, θα έχει επιτευχθεί το αποτέλεσμα. Κατέχεις το πραγματικό βίωμα και κάθε δράση σου αντιμετωπίζεται με θαυμασμό από άλλους. Ο ρουχισμός και η εξωτερική εμφάνισή σου δεν είναι αξιοσημείωτα, αλλά βιώνεις τη ζωή της υπέρτατης ευσέβειας, και όταν επικοινωνείς τα λόγια του Θεού, κατευθύνεσαι και διαφωτίζεσαι από Αυτόν. Είσαι σε θέση να εκφράσεις το θέλημα του Θεού μέσα από τα λόγια σου, να επικοινωνήσεις με την πραγματικότητα και να καταλάβεις πολλά για την υπηρεσία στο πνεύμα. Είσαι ειλικρινής στην ομιλία σου, είσαι αξιοπρεπής και έντιμος, δεν μπαινείς σε αντιπαραθέσεις και υπακούς σε καθωσπρεπισμούς, είσαι σε θέση να υπακούσεις στις ρυθμίσεις του Θεού και να είσαι σταθερός στη μαρτυρία σου όταν σου προκύπτουν διάφορα και είσαι ήρεμος και συγκροτημένος, ανεξάρτητα από το τι αντιμετωπίζεις. Αυτό το είδος ανθρώπου έχει πραγματικά δει την αγάπη του Θεού. Μερικοί άνθρωποι είναι ακόμα νέοι, αλλά ενεργούν ως μεσήλικες· είναι ώριμοι, κατέχουν την αλήθεια και θαυμάζονται από άλλους —και αυτοί είναι οι άνθρωποι που έχουν τη μαρτυρία και είναι η εκδήλωση του Θεού. Δηλαδή, όταν έχουν εμπειρία μέχρι ένα συγκεκριμένο σημείο, μέσα τους θα έχουν μια γνώση προς τον Θεό και έτσι, η εξωτερική τους διάθεση θα σταθεροποιηθεί επίσης. Πολλοί άνθρωποι δεν κάνουν την αλήθεια πράξη και δεν παραμένουν σταθεροί στις μαρτυρίες τους. Σε αυτούς τους ανθρώπους δεν υπάρχει η αγάπη του Θεού, ούτε μαρτυρία για τον Θεό, και αυτοί είναι οι άνθρωποι που ο Θεός απεχθάνεται περισσότερο. Διαβάζουν τα λόγια του Θεού στις συναθροίσεις, αλλά αυτό που βιώνουν είναι ο Σατανάς, και αυτό ατιμάζει τον Θεό, διασύρει τον Θεό και βλασφημεί τον Θεό. Σε αυτούς τους ανθρώπους δεν υπάρχει κανένα σημάδι της αγάπης του Θεού, και δεν κατέχουν σε καμία περίπτωση το έργο του Αγίου Πνεύματος. Συνεπώς, τα λόγια και οι ενέργειες των ανθρώπων αντιπροσωπεύουν τον Σατανά. Εάν η καρδιά σου είναι πάντα γαλήνια ενώπιον του Θεού και πάντα δίνεις προσοχή στους ανθρώπους και στα πράγματα γύρω σου και σε ό,τι συμβαίνει γύρω σου, και αν έχεις επίγνωση του φορτίου του Θεού και έχεις πάντα μια καρδιά που έχει φόβο Θεού, τότε ο Θεός θα σε διαφωτίζει συχνά μέσα σου. Στην εκκλησία, υπάρχουν άνθρωποι που είναι

«επιβλέποντες», παρακολουθούν ειδικά τις αποτυχίες των άλλων και στη συνέχεια, τους αντιγράφουν και τους μιμούνται. Είναι ανίκανοι να διαφοροποιηθούν, δεν μισούν την αμαρτία και δεν αποστρέφονται ή δεν αισθάνονται αηδιασμένοι από όσα ανήκουν στο Σατανά. Αυτοί οι άνθρωποι είναι γεμάτοι από όσα ανήκουν στο Σατανά και τελικά θα εγκαταλειφθούν τελείως από τον Θεό. Η καρδιά σου θα πρέπει να είναι πάντα ευλαβική ενώπιον του Θεού, θα πρέπει να είσαι μετριοπαθής στα λόγια και τις πράξεις σου και ποτέ να μην επιθυμείς να αντιταχθείς ή να στεναχωρήσεις τον Θεό. Δεν πρέπει ποτέ να είσαι πρόθυμος το έργο του Θεού μέσα σου να έχει γίνει μάταια ή να αφήσεις όλες τις κακουχίες που έχεις υπομείνει και όλα όσα έχεις κάνει πράξη να καταλήξουν στο μηδέν. Θα πρέπει να είσαι πρόθυμος να εργαστείς σκληρότερα και να αγαπάς τον Θεό περισσότερο στο μονοπάτι που βρίσκεται μπροστά σου. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που έχουν ένα όραμα ως θεμέλιό τους. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που επιδιώκουν την πρόοδο.

Αν οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό και βιώνουν τα λόγια του Θεού, με μια καρδιά που έχει φόβο Θεού, τότε σ' αυτούς τους ανθρώπους μπορεί να ειπωθούν η σωτηρία του Θεού και η αγάπη του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι είναι σε θέση να μαρτυρούν στον Θεό, βιώνουν την αλήθεια και αυτό που μαρτυρούν είναι επίσης η αλήθεια, το τι είναι ο Θεός και η διάθεση του Θεού και ζουν μέσα στην αγάπη του Θεού και έχουν δει την αγάπη του Θεού. Αν οι άνθρωποι επιθυμούν να αγαπήσουν τον Θεό, πρέπει να δοκιμάσουν την ομορφιά του Θεού και να δουν την ομορφιά του Θεού. Μόνο τότε μπορεί να υπάρξει μέσα τους μια καρδιά που αγαπά τον Θεό, μια καρδιά που είναι πρόθυμη να δαπανηθεί πιστά για τον Θεό. Ο Θεός δεν κάνει τους ανθρώπους να Τον αγαπούν με γράμματα ή τη φαντασία τους, και δεν αναγκάζει τους ανθρώπους να Τον αγαπούν. Αντίθετα, τους κάνει να Τον αγαπούν με δική τους βούληση, και τους κάνει να δουν την ομορφιά Του στο έργο και τις ομιλίες Του, και μετά γεννάται μέσα τους η αγάπη για τον Θεό. Μόνο με αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι μπορούν πραγματικά να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό. Οι άνθρωποι δεν αγαπούν τον Θεό επειδή έχουν παροτρυνθεί να το πράξουν από άλλους, και ούτε πρόκειται για μια στιγμιαία συναισθηματική παρόρμηση. Αγαπούν τον Θεό επειδή είδαν την ομορφιά Του, έχουν δει ότι υπάρχουν τόσα πολλά από αυτά που είναι άξια της αγάπης των ανθρώπων, επειδή έχουν δει τη σωτηρία, τη σοφία και τις θαυμαστές πράξεις του Θεού —και ως εκ τούτου, εξυμνούν πραγματικά τον Θεό, και πραγματικά Τον ποθούν διακαώς, και εγείρεται ένα τέτοιο πάθος, ώστε να μην μπορούν να

επιβιώσουν χωρίς να κερδίσουν τον Θεό. Ο λόγος για τον οποίο αυτοί που πραγματικά μαρτυρούν στον Θεό είναι σε θέση να δώσουν μια ηχηρή μαρτυρία σε Αυτόν, είναι επειδή η μαρτυρία τους έχει τα θεμέλιά της στην αληθινή γνώση και στην αληθινή λαχτάρα για τον Θεό. Δεν προκύπτει σύμφωνα με μια συναισθηματική παρόρμηση, αλλά σύμφωνα με τη γνώση του Θεού και τη διάθεσή Του. Επειδή έχουν γνωρίσει τον Θεό, αισθάνονται ότι πρέπει να μαρτυρήσουν σίγουρα στον Θεό και να κάνουν όλους εκείνους που λαχταρούν τον Θεό να γνωρίσουν τον Θεό και να γνωρίζουν την ομορφιά του Θεού και την πραγματικότητά Του. Όπως η αγάπη των ανθρώπων για τον Θεό, έτσι και η μαρτυρία τους είναι αυθόρμητη, είναι πραγματική και έχει πραγματική σημασία και αξία. Δεν είναι παθητική ούτε κενή και χωρίς νόημα. Ο λόγος για τον οποίο μόνο όσοι αγαπούν πραγματικά τον Θεό έχουν μεγαλύτερη αξία και νόημα στη ζωή τους και μόνο αυτοί πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, είναι επειδή αυτοί οι άνθρωποι ζουν στο φως του Θεού και είναι ικανοί να ζήσουν για το έργο και τη διαχείριση του Θεού. Δεν ζουν στο σκοτάδι, αλλά στο φως. Δεν ζουν ζωές χωρίς νόημα, αλλά ζωές που έχουν ευλογηθεί από τον Θεό. Μόνο αυτοί που αγαπούν τον Θεό είναι σε θέση να μαρτυρήσουν στον Θεό, μόνο αυτοί είναι μάρτυρες του Θεού, μόνο αυτοί ευλογούνται από τον Θεό και μόνο αυτοί είναι σε θέση να λάβουν τις υποσχέσεις του Θεού. Εκείνοι που αγαπούν τον Θεό είναι οι οικείοι του Θεού, είναι άνθρωποι που αγαπά ο Θεός και μπορούν να απολαύσουν ευλογίες μαζί με τον Θεό. Μόνο αυτοί οι άνθρωποι θα ζήσουν στην αιωνιότητα και μόνο αυτοί θα ζήσουν για πάντα κάτω από τη φροντίδα και την προστασία του Θεού. Ο Θεός είναι για Τον αγαπούν οι άνθρωποι και είναι άξιος της αγάπης όλων των ανθρώπων, αλλά δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ικανοί να αγαπούν τον Θεό και δεν μπορούν όλοι να μαρτυρήσουν στον Θεό και να κατέχουν την εξουσία μαζί με τον Θεό. Επειδή είναι σε θέση να μαρτυρήσουν στον Θεό και να αφιερώσουν όλες τις προσπάθειές τους στο έργο του Θεού, αυτοί που πραγματικά αγαπούν τον Θεό μπορούν να περπατήσουν οπουδήποτε κάτω από τους ουρανούς, χωρίς κανείς να τολμά να τους αντιταχθεί, και μπορούν να ασκήσουν εξουσία στη γη και να κυβερνήσουν όλο τον λαό του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν συγκεντρωθεί από όλο τον κόσμο, μιλούν διαφορετικές γλώσσες και έχουν διαφορετικό χρώμα δέρματος, αλλά η ύπαρξή τους έχει το ίδιο νόημα, όλοι έχουν μια καρδιά που αγαπάει τον Θεό, όλοι γίνονται μάρτυρες του ίδιου πράγματος και έχουν την ίδια αποφασιστικότητα και την ίδια επιθυμία. Εκείνοι που αγαπούν τον Θεό μπορούν να περπατήσουν ελεύθερα σε όλο τον κόσμο, αυτοί που μαρτυρούν στον

Θεό μπορούν να ταξιδέψουν σε όλο το σύμπαν. Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι αγαπημένοι του Θεού, είναι ευλογημένοι από τον Θεό και θα ζήσουν για πάντα στο φως Του.

Το έργο του Αγίου Πνεύματος και το έργο του Σατανά

Πώς φτάνει κανείς στο σημείο να κατανοήσει τις λεπτομέρειες του πνεύματος; Πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα στον άνθρωπο; Πώς εργάζεται ο Σατανάς στον άνθρωπο; Πώς εργάζονται τα κακά πνεύματα στον άνθρωπο; Ποιες είναι οι εκδηλώσεις; Όταν σου συμβαίνει κάτι, προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα; Θα πρέπει να το υπακούσεις ή να το απορρίψεις; Στην πραγματική άσκηση των ανθρώπων, πολλά αποτελούν απόρροια της ανθρώπινης θέλησης, τα οποία οι άνθρωποι πιστεύουν πάντα ότι προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα. Ορισμένα πράγματα προέρχονται από κακά πνεύματα, όμως οι άνθρωποι και πάλι πιστεύουν ότι έχουν προέλθει από το Άγιο Πνεύμα και, μερικές φορές, το Άγιο Πνεύμα καθοδηγεί τους ανθρώπους εκ των έσω, όμως οι άνθρωποι φοβούνται ότι αυτή η καθοδήγηση προέρχεται από τον Σατανά κι έτσι δεν τολμούν να υπακούσουν, ενώ στην πραγματικότητα, αυτή η καθοδήγηση αποτελεί τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Συνεπώς, εκτός κι αν κάνει κανείς πράξη τη διάκριση, δεν υπάρχει κανένας τρόπος να βιώσει πράγματα κατά την πρακτική του εμπειρία· χωρίς διάκριση, δεν υπάρχει τρόπος να αποκτήσει ζωή. Πώς επιτελεί έργο το Άγιο Πνεύμα; Πώς επιτελούν έργο τα κακά πνεύματα; Τι προέρχεται από τη θέληση του ανθρώπου; Και τι γεννάται από την καθοδήγηση και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος; Εάν κατανοήσεις τα μοτίβα του έργου του Αγίου Πνεύματος μέσα στον άνθρωπο, τότε, στην καθημερινή σου ζωή και κατά τη διάρκεια των πρακτικών σου εμπειριών, θα είσαι σε θέση να επεκτείνεις τις γνώσεις σου και να προβαίνεις σε διακρίσεις· θα καταφέρεις να γνωρίσεις τον Θεό, θα μπορέσεις να καταλάβεις και να διακρίνεις τον Σατανά· δεν θα είσαι μπερδεμένος αναφορικά με την υπακοή ή την επιδίωξή σου, και θα είσαι κάποιος με καθαρές σκέψεις, ο οποίος υπακούει στο έργο του Αγίου Πνεύματος.

Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι μια μορφή ενεργητικής καθοδήγησης και θετικής διαφώτισης. Δεν επιτρέπει στους ανθρώπους να είναι παθητικοί. Τους φέρνει παρηγοριά, τους δίνει πίστη και αποφασιστικότητα, καθώς και τη δυνατότητα να επιδιώκουν να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό. Όταν εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, οι άνθρωποι είναι

σε θέση να εισέλθουν ενεργά· δεν είναι παθητικοί ούτε έχουν εξαναγκαστεί, μα ενεργούν εξ ίδιας πρωτοβουλίας. Όταν εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, οι άνθρωποι είναι χαρούμενοι και πρόθυμοι, είναι πρόθυμοι να υπακούσουν, και ταπεινώνουν ευχαρίστως τον εαυτό τους. Παρόλο που μέσα τους πονούν και είναι ευάλωτοι, έχουν την αποφασιστικότητα να συνεργαστούν· υποφέρουν με ευχαρίστηση, είναι σε θέση να υπακούν και δεν έχουν κηλιδωθεί από την ανθρώπινη θέληση, δεν έχουν κηλιδωθεί από το σκεπτικό του ανθρώπου και σίγουρα δεν έχουν κηλιδωθεί από τις ανθρώπινες επιθυμίες και τα ανθρώπινα κίνητρα. Όταν οι άνθρωποι βιώνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, είναι ιδιαίτερα άγιοι μέσα τους. Εκείνοι που κατέχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος βιώνουν την αγάπη για τον Θεό και την αγάπη για τους αδελφούς και τις αδελφές τους· αντλούν ευχαρίστηση από τα πράγματα που ευχαριστούν τον Θεό και αποστρέφονται τα πράγματα που αποστρέφεται ο Θεός. Οι άνθρωποι που συγκινούνται από το έργο του Αγίου Πνεύματος έχουν κανονική ανθρώπινη φύση, επιδιώκουν διαρκώς την αλήθεια και διακατέχονται από την ανθρώπινη φύση. Όταν το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μέσα στους ανθρώπους, η κατάστασή τους γίνεται όλο και καλύτερη και η ανθρώπινη φύση τους γίνεται όλο και πιο κανονική, και αν και κάποια συνεργασία τους μπορεί να είναι ανόητη, τα κίνητρά τους είναι σωστά, η είσοδός τους είναι θετική, δεν προσπαθούν να προκαλέσουν διατάραξη και δεν υπάρχει καθόλου κακία μέσα τους. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι κανονικό και πραγματικό, το Άγιο Πνεύμα εργάζεται στον άνθρωπο σύμφωνα με τους κανόνες της κανονικής ζωής του ανθρώπου και διαφωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους σύμφωνα με την πραγματική επιδίωξη των κανονικών ανθρώπων. Όταν εργάζεται το Άγιο Πνεύμα στους ανθρώπους, τους καθοδηγεί και τους διαφωτίζει σύμφωνα με τις ανάγκες των κανονικών ανθρώπων. Μεριμνά για εκείνους σύμφωνα με τις ανάγκες τους και τους καθοδηγεί και τους διαφωτίζει θετικά σύμφωνα με αυτά που τους λείπουν και σύμφωνα με τις ατέλειές τους. Το έργο του Αγίου Πνεύματος αποσκοπεί να διαφωτίσει και να καθοδηγήσει τους ανθρώπους στην πραγματική ζωή· μόνο αν εκείνοι βιώσουν τα λόγια του Θεού στην πραγματική ζωή τους είναι σε θέση να δουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Εάν, στην καθημερινή τους ζωή, οι άνθρωποι βρίσκονται σε θετική κατάσταση και έχουν μια κανονική πνευματική ζωή, τότε διακατέχονται από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σε μια τέτοια κατάσταση, όταν τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, έχουν πίστη· όταν προσεύχονται, έχουν έμπνευση· όταν αντιμετωπίζουν κάτι, δεν είναι παθητικοί· και, καθώς συμβαίνουν πράγματα, είναι σε θέση να βλέπουν στα πράγματα αυτά τα

διδάγματα τα οποία ο Θεός απαιτεί απ' αυτούς να μάθουν. Δεν είναι παθητικοί ούτε αδύναμοι και, παρόλο που έχουν πραγματικές δυσκολίες, είναι πρόθυμοι να υπακούν σε όλες τις διευθετήσεις του Θεού.

Ποια αποτελέσματα επιτυγχάνονται μέσω του έργου του Αγίου Πνεύματος; Εσύ μπορεί να είσαι ανόητος και μπορεί να μην έχεις ικανότητα διάκρισης, αλλά το Άγιο Πνεύμα δεν έχει παρά να εργαστεί και θα υπάρξει πίστη μέσα σου και πάντα θα αισθάνεσαι ότι δεν δύναται να αγαπήσεις αρκετά τον Θεό. Θα είσαι πρόθυμος να συνεργαστείς, όσο μεγάλες κι αν είναι οι δυσκολίες που βρίσκονται μπροστά σου. Θα σου συμβούν πράγματα και δεν θα γνωρίζεις με σιγουριά εάν προέρχονται από τον Θεό ή από τον Σατανά, αλλά θα είσαι σε θέση να περιμένεις και δεν θα είσαι ούτε παθητικός ούτε αμελής. Αυτό είναι το κανονικό έργο του Αγίου Πνεύματος. Όταν εργάζεται μέσα σου το Άγιο Πνεύμα, εξακολουθείς να αντιμετωπίζεις πραγματικές δυσκολίες: Μερικές φορές θα κλάψεις και μερικές φορές θα υπάρχουν πράγματα που αδυνατείς να ξεπεράσεις, αλλά όλα αυτά είναι απλώς μια φάση του συνηθισμένου έργου του Αγίου Πνεύματος. Παρόλο που δεν ξεπέρασες εκείνες τις δυσκολίες και παρόλο που ήσουν τότε αδύναμος και γεμάτος παράπονα, στη συνέχεια ήσουν και πάλι σε θέση να αγαπήσεις τον Θεό με απόλυτη πίστη. Η παθητικότητά σου δεν μπορεί να σε εμποδίσει να έχεις κανονικές εμπειρίες και, ανεξάρτητα από το τι λένε οι άλλοι άνθρωποι και πώς σου επιτίθενται οι άλλοι, εσύ είσαι ακόμα σε θέση να αγαπάς τον Θεό. Κατά τη διάρκεια της προσευχής, πάντα νιώθεις ότι στο παρελθόν ήσουν ιδιαίτερα υπόχρεος στον Θεό, και αποφασίζεις να ικανοποιείς τον Θεό και να αποκηρύττεις τη σάρκα όποτε συναντάς πάλι τέτοια πράγματα. Αυτή η δύναμη δείχνει ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι μέσα σου. Αυτή είναι η κανονική κατάσταση του έργου του Αγίου Πνεύματος.

Ποιο είναι το έργο που προέρχεται από τον Σατανά; Στο έργο που προέρχεται από τον Σατανά, τα οράματα μέσα στους ανθρώπους είναι ασαφή· οι άνθρωποι δεν έχουν κανονική ανθρώπινη φύση, τα κίνητρα πίσω από τις πράξεις τους είναι λανθασμένα και, παρόλο που επιθυμούν να αγαπήσουν τον Θεό, υπάρχουν πάντα κατηγορίες μέσα τους, κι αυτές οι κατηγορίες και οι σκέψεις προκαλούν συνεχείς παρεμβολές μέσα τους, περιορίζοντας την ανάπτυξη της ζωής τους και εμποδίζοντάς τους να έρχονται ενώπιον του Θεού όντας στην κανονική κατάσταση. Δηλαδή, από τη στιγμή που υπάρξει το έργο του Σατανά μέσα στους ανθρώπους, η καρδιά τους δεν μπορεί να είναι γαλήνια ενώπιον του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι

δεν ξέρουν τι να κάνουν —όταν βλέπουν ανθρώπους να συναθροίζονται, θέλουν να το βάλουν στα πόδια, και δεν μπορούν να κλείσουν τα μάτια τους όταν οι άλλοι προσεύχονται. Το έργο των κακών πνευμάτων καταστρέφει την κανονική σχέση μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού, και αναστατώνει τα προηγούμενα οράματα των ανθρώπων ή το πρότερο μονοπάτι τους της εισόδου στη ζωή· μες στην καρδιά τους, δεν μπορούν ποτέ να πλησιάσουν τον Θεό, και συμβαίνουν συνεχώς πράγματα που τους προκαλούν διαταραχή και τους δεσμεύουν. Η καρδιά τους δεν μπορεί να βρει γαλήνη, δεν τους μένει δύναμη να αγαπήσουν τον Θεό και το πνεύμα τους βουλιάζει. Αυτές είναι οι εκδηλώσεις του έργου του Σατανά. Οι εκδηλώσεις του έργου του Σατανά είναι οι εξής: το να είσαι ανήμπορος να εμμείνεις στη θέση σου και να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου, γεγονός που σε οδηγεί να γίνεις κάποιος που έχει σφάλει ενώπιον του Θεού και δεν έχει καθόλου πίστη προς τον Θεό. Όταν παρεμβαίνει ο Σατανάς, χάνεις την αγάπη και την αφοσίωση που έχεις μέσα σου προς τον Θεό, σου αφαιρείται η κανονική σχέση με τον Θεό, δεν επιδιώκεις την αλήθεια ούτε τη βελτίωση του εαυτού σου· οπισθοδρομείς και γίνεσαι παθητικός, κακομαθαίνεις τον εαυτό σου, επιτρέπεις την ανεξέλεγκτη εξάπλωση της αμαρτίας και δεν αισθάνεσαι μίσος για την αμαρτία· επιπλέον, η παρεμβολή του Σατανά σε κάνει ακόλαστο· εξαφανίζει το άγγιγμα του Θεού από μέσα σου και σε κάνει να διαμαρτύρεσαι για τον Θεό και να αντιτάσσεσαι σε Αυτόν, και σε οδηγεί να αμφισβητείς τον Θεό· υπάρχει ακόμη και ο κίνδυνος να εγκαταλείψεις τον Θεό. Όλα αυτά προέρχονται από τον Σατανά.

Όταν σου συμβαίνει κάτι στην καθημερινή σου ζωή, πώς θα πρέπει να διακρίνεις αν προέρχεται από το έργο του Αγίου Πνεύματος ή από το έργο του Σατανά; Όταν οι καταστάσεις των ανθρώπων είναι κανονικές, η πνευματική τους ζωή και η ζωή τους στη σάρκα είναι κανονικές, και η λογική τους είναι κανονική και εύτακτη. Όταν βρίσκονται σε αυτήν την κατάσταση, μπορεί, σε γενικές γραμμές, να ειπωθεί ότι αυτά που βιώνουν και καταφέρνουν να γνωρίσουν μέσα τους προέρχονται από τη συγκίνηση που δέχονται από το Άγιο Πνεύμα (το να έχουν ενόραση ή να κατέχουν κάποια απλή γνώση όταν τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού ή το να είναι πιστοί σε ορισμένα πράγματα ή το να έχουν τη δύναμη να αγαπούν τον Θεό σε ορισμένα πράγματα —όλα αυτά προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα). Το έργο του Αγίου Πνεύματος στον άνθρωπο είναι ιδιαίτερα κανονικό· ο άνθρωπος είναι ανίκανος να το νιώσει, και φαίνεται ότι πηγάζει από τον ίδιο τον άνθρωπο, αν και, στην

πραγματικότητα, πρόκειται για το έργο του Αγίου Πνεύματος. Στην καθημερινή ζωή, το Άγιο Πνεύμα επιτελεί και μεγάλο και μικρό έργο μέσα στους πάντες, και το μόνο που ποικίλλει είναι η έκταση αυτού του έργου. Μερικοί άνθρωποι έχουν καλό επίπεδο, καταλαβαίνουν τα πράγματα γρήγορα και η διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος είναι ιδιαίτερα μεγάλη μέσα τους. Από την άλλη, κάποιοι άνθρωποι έχουν χαμηλό επίπεδο και χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να κατανοήσουν τα πράγματα, αλλά το Άγιο Πνεύμα τούς αγγίζει εσωτερικά και μπορούν κι εκείνοι να επιτύχουν την πίστη στον Θεό —το Άγιο Πνεύμα εργάζεται σε όλους εκείνους που επιδιώκουν τον Θεό. Όταν, στην καθημερινή ζωή, οι άνθρωποι δεν αντιτίθενται στον Θεό ούτε επαναστατούν εναντίον του Θεού, δεν κάνουν πράγματα που έρχονται σε αντίθεση με τη διαχείριση του Θεού και δεν παρεμβαίνουν στο έργο του Θεού, τότε το Πνεύμα του Θεού εργάζεται μέσα στον καθένα τους, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Εκείνος τους αγγίζει, τους διαφωτίζει, τους δίνει πίστη, τους δίνει δύναμη και τους ωθεί να εισέρχονται ενεργά και να μην είναι οκνηροί ούτε να λαχταρούν τις απολαύσεις της σάρκας, να είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια και να λαχταρούν τα λόγια του Θεού. Όλα αυτά αποτελούν έργο που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα.

Όταν η κατάσταση των ανθρώπων δεν είναι κανονική, το Άγιο Πνεύμα τούς εγκαταλείπει· στον νου τους, έχουν την τάση να παραπονιούνται, τα κίνητρά τους είναι λανθασμένα, είναι οκνηροί, ενδίδουν στη σάρκα και η καρδιά τους επαναστατεί ενάντια στην αλήθεια. Όλα αυτά προέρχονται από τον Σατανά. Όταν οι καταστάσεις των ανθρώπων δεν είναι κανονικές, όταν έχουν σκοτάδι μέσα τους κι έχουν χάσει την κανονική λογική τους, όταν το Άγιο Πνεύμα τούς έχει εγκαταλείψει και δεν μπορούν να νιώσουν τον Θεό μέσα τους, τότε ο Σατανάς εργάζεται μέσα τους. Εάν οι άνθρωποι έχουν πάντα δύναμη μέσα τους και πάντα αγαπούν τον Θεό, τότε, γενικά, όταν τους συμβαίνουν πράγματα, αυτά προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα, και όποιον κι αν συναντούν, η συνάντηση αυτή είναι το αποτέλεσμα των διευθετήσεων του Θεού. Δηλαδή, όταν βρίσκεσαι σε κανονική κατάσταση, όταν βρίσκεσαι εντός του σπουδαίου έργου του Αγίου Πνεύματος, τότε είναι αδύνατον ο Σατανάς να σε κάνει να αμφιταλαντευτείς. Πάνω σε αυτό το θεμέλιο, μπορεί να ειπωθεί ότι τα πάντα προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα και, παρόλο που μπορεί να έχεις εσφαλμένες σκέψεις, είσαι σε θέση να τις αποκηρύξεις και να μην τις ακολουθείς. Όλα αυτά προέρχονται από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σε ποιες καταστάσεις παρεμβαίνει ο Σατανάς; Είναι εύκολο να εργαστεί μέσα

σου ο Σατανάς όταν οι καταστάσεις σου δεν είναι κανονικές, όταν δεν σε έχει αγγίξει ο Θεός και όταν δεν έχεις το έργο του Θεού, όταν είσαι ξερός και άγονος μέσα σου, όταν προσεύχεσαι στον Θεό αλλά δεν κατανοείς τίποτα και όταν τρως και πίνεις τα λόγια του Θεού αλλά δεν λαμβάνεις ούτε διαφώτιση ούτε φώτιση. Με άλλα λόγια, όταν το Άγιο Πνεύμα σε έχει εγκαταλείψει και δεν μπορείς να νιώσεις τον Θεό, τότε σου συμβαίνουν πολλά πράγματα που προέρχονται από τον πειρασμό του Σατανά. Καθώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, εργάζεται ταυτόχρονα και ο Σατανάς. Το Άγιο Πνεύμα αγγίζει εσωτερικά τον άνθρωπο την ίδια στιγμή που ο Σατανάς παρεμβαίνει μέσα του. Ωστόσο, το έργο του Αγίου Πνεύματος αναλαμβάνει την ηγετική θέση, και οι άνθρωποι με κανονικές καταστάσεις μπορούν να θριαμβεύσουν· αυτός είναι ο θρίαμβος του έργου του Αγίου Πνεύματος επί του έργου του Σατανά. Ενώ εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, μέσα στους ανθρώπους εξακολουθεί να υφίσταται μια διεφθαρμένη διάθεση· ωστόσο, κατά τη διάρκεια του έργου του Αγίου Πνεύματος, είναι εύκολο οι άνθρωποι να ανακαλύψουν και να αναγνωρίσουν την ανυπακοή, τα κίνητρα και τις νοθεύσεις τους. Τότε μόνο νιώθουν οι άνθρωποι μεταμέλεια και γίνονται πρόθυμοι να μετανοήσουν. Ως εκ τούτου, οι επαναστατικές και διεφθαρμένες διαθέσεις τους αποβάλλονται σταδιακά μέσα στο έργο του Θεού. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι ιδιαίτερα κανονικό· καθώς εργάζεται μέσα στους ανθρώπους, αυτοί εξακολουθούν να έχουν προβλήματα, εξακολουθούν να κλαίνε, εξακολουθούν να υποφέρουν, εξακολουθούν να είναι αδύναμοι και εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά που δεν γνωρίζουν ξεκάθαρα, όμως, σε αυτήν την κατάσταση, είναι σε θέση να εμποδίσουν την οπισθοδρόμησή τους και μπορούν να αγαπούν τον Θεό και, παρόλο που θρηνούν και είναι αναστατωμένοι, μπορούν ακόμα να δοξάζουν τον Θεό· το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι ιδιαίτερα κανονικό και επ' ουδενί υπερφυσικό. Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι, μόλις αρχίσει να εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, λαμβάνουν χώρα αλλαγές στην κατάσταση των ανθρώπων και απομακρύνονται τα στοιχεία που είναι ουσιώδη γι' αυτούς. Αυτές οι πεποιθήσεις είναι εσφαλμένες. Όταν το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μέσα στον άνθρωπο, τα παθητικά στοιχεία του ανθρώπου παραμένουν εκεί και το ανάστημά του παραμένει το ίδιο, αλλά εκείνος κερδίζει τη φώτιση και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, κι έτσι η κατάστασή του γίνεται πιο ενεργητική, οι καταστάσεις μέσα του γίνονται κανονικές κι εκείνος αλλάζει ραγδαία. Στις πραγματικές εμπειρίες των ανθρώπων, αυτοί βιώνουν κυρίως το έργο είτε του Αγίου Πνεύματος είτε του Σατανά, και εάν δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν αυτές τις καταστάσεις και δεν έχουν ικανότητα διάκρισης,

τότε δεν τίθεται λόγος για είσοδο στις πραγματικές εμπειρίες, για να μην αναφερθούμε στις αλλαγές στη διάθεση. Έτσι, το βασικό για να βιώσει κανείς το έργο του Θεού είναι να μπορεί να διακρίνει τέτοια πράγματα· με αυτόν τον τρόπο, θα του είναι πιο εύκολο να το βιώσει.

Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι θετική πρόοδος, ενώ το έργο του Σατανά είναι οπισθοχώρηση, αρνητικότητα, παρακοή, αντίσταση στον Θεό, απώλεια πίστης στον Θεό, απροθυμία ακόμα και να τραγουδήσει κανείς ύμνους και τόση αδυναμία που δεν μπορεί να εκτελέσει το καθήκον του. Όλα όσα προέρχονται από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος είναι πολύ φυσικά· δεν σου επιβάλλονται. Εάν την ακολουθήσεις, τότε θα έχεις γαλήνη· εάν δεν το κάνεις, τότε στη συνέχεια θα δεχθείς επίπληξη. Με τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, τίποτα απ' όσα κάνεις δεν θα υφίσταται παρεμβολή ούτε θα περιορίζεται· θα απελευθερωθείς, θα υπάρχει ένα μονοπάτι άσκησης στις ενέργειές σου και δεν θα υπόκεισαι σε περιορισμούς, μα θα είσαι σε θέση να ενεργείς σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Το έργο του Σατανά σου προκαλεί παρεμβολές σε πολλά πράγματα· σε κάνει να μην είσαι πρόθυμος να προσευχηθείς, να είσαι πολύ οκνηρός για να φας και να πεις τα λόγια του Θεού, να μην είσαι διατεθειμένος να ζήσεις τη ζωή της εκκλησίας και σε αποξενώνει από την πνευματική ζωή. Το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν παρεμβαίνει στην καθημερινή ζωή σου και δεν παρεμβαίνει στην κανονική πνευματική ζωή σου. Δεν είσαι σε θέση να διακρίνεις πολλά πράγματα τη στιγμή που συμβαίνουν, όμως, μετά από λίγες μέρες, η καρδιά σου φωτίζεται και αποκτάς πιο καθαρό μυαλό. Καταφέρνεις να αποκτήσεις λίγη σύννεση σχετικά με τα ζητήματα του πνεύματος και, σιγά σιγά, μπορείς να διακρίνεις κατά πόσο μια σκέψη έχει προέλθει από τον Θεό ή από τον Σατανά. Ορισμένα πράγματα σε κάνουν ξεκάθαρα να εναντιώνεσαι στον Θεό και να επαναστατείς εναντίον του Θεού ή σε εμποδίζουν να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού· όλα αυτά προέρχονται από τον Σατανά. Ορισμένα πράγματα δεν είναι εμφανή και δεν μπορείς να καταλάβεις τι είναι εκείνη τη στιγμή· στη συνέχεια, μπορείς να δεις τις εκδηλώσεις τους και μετά να ασκήσεις τη διάκριση. Αν μπορείς να διακρίνεις ξεκάθαρα ποια πράγματα προέρχονται από τον Σατανά και ποια κατευθύνονται από το Άγιο Πνεύμα, τότε δεν θα παραπλανηθείς εύκολα κατά τις εμπειρίες σου. Μερικές φορές, όταν η κατάστασή σου δεν είναι καλή, κάνεις ορισμένες σκέψεις που σε βγάζουν από την παθητική σου κατάσταση. Αυτό δείχνει ότι ακόμη κι όταν η κατάστασή σου είναι δυσμενής, ορισμένες από τις σκέψεις σου μπορούν και πάλι να προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα. Δεν ισχύει ότι

όταν είσαι παθητικός, όλες τις σκέψεις σου τις στέλνει ο Σατανάς· αν ήταν αυτό αλήθεια, τότε τότε θα μπορούσες να μεταβείς σε μια θετική κατάσταση; Όταν είσαι αρνητικός για ένα χρονικό διάστημα, το Άγιο Πνεύμα σου δίνει την ευκαιρία να οδηγηθείς στην τελείωση· σε αγγίζει και σε βγάζει από την παθητική σου κατάσταση.

Γνωρίζοντας ποιο είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος και ποιο είναι το έργο του Σατανά, μπορείς να τα συγκρίνεις με τη δική σου κατάσταση κατά τη διάρκεια των εμπειριών σου, καθώς και με τις δικές σου εμπειρίες, και έτσι θα υπάρχουν πολύ περισσότερες αλήθειες που σχετίζονται με την αρχή στις εμπειρίες σου. Έχοντας κατανοήσει αυτές τις αλήθειες σχετικά με την αρχή, θα μπορείς να ελέγχεις την πραγματική σου κατάσταση, θα είσαι σε θέση να διακρίνεις μεταξύ ανθρώπων και γεγονότων, και δεν θα χρειάζεται να καταβάλλεις τόσο πολλή προσπάθεια για να αποκτήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος. Φυσικά, αυτό έχει ως προϋπόθεση να είναι σωστά τα κίνητρά σου και εξαρτάται από την προθυμία σου να αναζητάς και να ασκείσαι. Αυτού του είδους η γλώσσα —η γλώσσα που σχετίζεται με τις αρχές— θα πρέπει να κατέχει σημαντική θέση στις εμπειρίες σου. Χωρίς αυτήν, οι εμπειρίες σου θα είναι γεμάτες από την παρεμβολή του Σατανά και γεμάτες ανόητη γνώση. Εάν δεν καταλαβαίνεις πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, τότε δεν καταλαβαίνεις πώς πρέπει να εισέλθεις, και αν δεν καταλαβαίνεις πώς εργάζεται ο Σατανάς, τότε δεν καταλαβαίνεις πώς πρέπει να είσαι προσεκτικός σε κάθε βήμα που κάνεις. Οι άνθρωποι θα πρέπει να κατανοούν τόσο το πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα όσο και το πώς εργάζεται ο Σατανάς· και τα δύο αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των εμπειριών των ανθρώπων.

Προειδοποίηση σε όσους δεν κάνουν πράξη την αλήθεια

Όσοι από τους αδελφούς και τις αδελφές εκπέμπουν συνεχώς την αρνητικότητά τους, είναι υπηρέτες του Σατανά και αναστατώνουν την εκκλησία. Αυτού του είδους οι άνθρωποι πρέπει μια μέρα να αποβληθούν και να εξαλειφθούν. Εάν οι άνθρωποι, στην πίστη τους στον Θεό, δεν έχουν μέσα στην καρδιά τους σεβασμό γι' Αυτόν, αν η καρδιά τους δεν είναι υπάκουη προς Αυτόν, τότε, όχι μόνο δεν θα είναι σε θέση να επιτελέσουν οποιοδήποτε έργο γι' Αυτόν, αλλά, αντιθέτως, θα καταστούν αυτοί που αναστατώνουν το έργο Του και Τον αψηφούν. Όταν κάποιος πιστεύει στον Θεό αλλά δεν υπακούει σ' Αυτόν ούτε Τον σέβεται,

και, αντίθετα, Του αντιστέκεται, τούτο είναι το μεγαλύτερο όνειδος για έναν πιστό. Αν η ομιλία και η συμπεριφορά των πιστών είναι το ίδιο χαλαρή και ασυγκράτητη όσο και των άπιστων, τότε αυτοί είναι ακόμη πιο μοχθηροί από τους άπιστους· είναι κλασικοί δαίμονες. Όσοι εκφέρουν τα δηλητηριώδη, κακόβουλα λόγια τους εντός της εκκλησίας, διαδίδουν φήμες, υποδαυλίζουν διχόνοιες και σχηματίζουν κλίκες μεταξύ των αδελφών —αυτοί θα έπρεπε να έχουν αποβληθεί από την εκκλησία. Εντούτοις, επειδή τώρα είναι μια διαφορετική εποχή του έργου του Θεού, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι έχουν περιοριστεί, διότι πρόκειται να εξαλειφθούν στα σίγουρα. Όλοι όσοι έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά, έχουν διεφθαρμένη διάθεση. Μερικοί δεν έχουν τίποτα παραπάνω από διεφθαρμένη διάθεση, ενώ άλλοι διαφέρουν: Όχι μόνο έχουν διεφθαρμένη, σατανική διάθεση, αλλά και η φύση τους είναι άκρως κακόβουλη. Τα λόγια και οι ενέργειές τους δεν αποκαλύπτουν μόνο τη διεφθαρμένη, σατανική διάθεσή τους· αυτοί οι άνθρωποι είναι, επίσης, ο αληθινός Σατανάς ο διάβολος. Με τη συμπεριφορά τους διακόπτουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού, βλάπτουν την είσοδο των αδελφών στη ζωή και καταστρέφουν την κανονική ζωή της εκκλησίας. Αυτοί οι λύκοι με την αμφίεση προβάτων πρέπει αργά ή γρήγορα να απομακρυνθούν· η στάση που θα πρέπει να υιοθετηθεί προς αυτούς τους υπηρέτες του Σατανά θα πρέπει να είναι άτεγκτη, μια στάση απόρριψης. Μονάχα έτσι στέκεται κανείς στο πλευρό του Θεού, και όσοι δεν μπορούν να το κάνουν, κυλιούνται στον βούρκο με τον Σατανά. Οι άνθρωποι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό Τον έχουν πάντα στην καρδιά τους, και η καρδιά τους είναι πάντα γεμάτη με σεβασμό και αγάπη γι' Αυτόν. Όσοι πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να ενεργούν με προσοχή και σύνεση, και όλα όσα κάνουν θα πρέπει να συνάδουν με τις απαιτήσεις του Θεού και να μπορούν να ικανοποιήσουν την καρδιά Του. Δεν θα πρέπει να είναι ισχυρογνώμονες, κάνοντας ό,τι θέλουν· τούτο δεν ταιριάζει στο ήθος των αγίων. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να παθαίνουν αμόκ, να ανεμίζουν το λάβαρο του Θεού προς κάθε κατεύθυνση, ενώ παράλληλα παρελαύνουν αλαζονικά παντού και εξαπατούν τους πάντες· αυτό είναι το πλέον επαναστατικό είδος συμπεριφοράς. Οι οικογένειες έχουν τους κανόνες τους και τα έθνη έχουν τους νόμους τους —δεν ισχύει αυτό, και με το παραπάνω, στον οίκο του Θεού; Δεν είναι τα πρότυπα ακόμη πιο αυστηρά; Δεν υπάρχουν ακόμη περισσότερα διοικητικά διατάγματα; Οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να κάνουν αυτό που θέλουν, αλλά τα διοικητικά διατάγματα του Θεού δεν μπορούν να τροποποιούνται κατά βούληση. Ο Θεός είναι ένας Θεός που δεν

ανέχεται προσβολές από τους ανθρώπους· είναι ένας Θεός που θανατώνει τους ανθρώπους. Στ' αλήθεια, δεν το ξέρουν ήδη αυτό οι άνθρωποι;

Κάθε εκκλησία έχει ανθρώπους που προκαλούν προβλήματα σ' αυτήν ή ανακατεύονται στο έργο του Θεού. Είναι όλοι τους Σατανάδες που έχουν παρεισφρήσει μεταμφιεσμένοι στον οίκο του Θεού. Οι άνθρωποι αυτοί ξέρουν να προσποιούνται καλά: Προσέρχονται με μεγάλο σεβασμό ενώπιόν Μου, σκύβουν το κεφάλι και σέρνονται, ζώντας σαν ψωραλέοι σκύλοι, και αφιερώνουν «όλο τους το είναι» για να επιτύχουν τους δικούς τους στόχους —όμως, ενώπιον των αδελφών δείχνουν την άσχημη πλευρά τους. Όταν βλέπουν κάποιους να κάνουν πράξη την αλήθεια, τους επιτίθενται και τους σπρώχνουν στο περιθώριο· όταν βλέπουν κάποιους να είναι πιο τρομεροί από τους ίδιους, τους κολακεύουν και τους καλοπιάνουν. Είναι ανεξέλεγκτοι μέσα στην εκκλησία. Μπορεί να λεχθεί ότι τέτοιοι «ντόπιοι νταήδες», τέτοια «σκυλάκια του καναπέ» υπάρχουν στην πλειονότητα των εκκλησιών. Κινούνται ύπουλα μαζί, κλείνοντας το μάτι και κάνοντας νοήματα ο ένας στον άλλο στα κρυφά, και κανένας από αυτούς δεν κάνει πράξη την αλήθεια. Όποιος έχει το περισσότερο δηλητήριο, είναι ο «επικεφαλής δαίμονας», ενώ όποιος έχει το μεγαλύτερο κύρος, τους οδηγεί, κρατώντας ψηλά το λάβαρό τους. Οι άνθρωποι αυτοί δρουν ανεξέλεγκτα στους κόλπους της εκκλησίας, σκορπώντας την αρνητικότητά τους, εξαπλώνοντας τον θάνατο, κάνοντας και λέγοντας ό,τι θέλουν, και κανείς δεν τολμά να τους σταματήσει. Βρίθουν από τη διάθεση του Σατανά. Μόλις αρχίσουν να προκαλούν αναστάτωση, ένας αέρας θανάτου εισέρχεται στην εκκλησία. Όσοι εντός της εκκλησίας κάνουν πράξη την αλήθεια αποκλείονται, μην μπορώντας να δώσουν όλο τους το είναι, ενώ όσοι αναστατώνουν την εκκλησία και σκορπούν τον θάνατο δρουν ανεξέλεγκτα μέσα στους κόλπους της. Επιπλέον, η πλειονότητα των ανθρώπων τους ακολουθεί. Τέτοιου είδους εκκλησίες διοικούνται από τον Σατανά, απλά και ξάστερα· ο διάβολος είναι βασιλιάς τους. Εάν τα μέλη της εκκλησίας δεν ορθώσουν το ανάστημά τους και δεν απορρίψουν τους επικεφαλής δαίμονες, τότε και αυτοί, αργά ή γρήγορα, θα φτάσουν στην καταστροφή. Από εδώ και στο εξής, πρέπει να ληφθούν μέτρα κατά τέτοιων ειδών εκκλησιών. Εάν όσοι είναι ικανοί να κάνουν πράξη έστω και την ελάχιστη αλήθεια δεν το επιζητούν αυτό, τότε η συγκεκριμένη εκκλησία θα διαγραφεί. Εάν, στους κόλπους μιας εκκλησίας, δεν υπάρχει κανείς πρόθυμος να κάνει πράξη την αλήθεια και κανείς που να μπορεί να παραμείνει σταθερός στη μαρτυρία του για τον Θεό, τότε θα πρέπει αυτή η

εκκλησία να απομονωθεί τελείως και να διακοπούν οι σχέσεις της με τις άλλες εκκλησίες. Τούτο αποκαλείται «ενταφιασμός του θανάτου»· έτσι εξαλείφεται ο Σατανάς. Αν στους κόλπους μιας εκκλησίας υπάρχουν αρκετοί ντόπιοι νταήδες, τους οποίους ακολουθούν κάποια «μυγάκια» που στερούνται παντελώς ικανότητας διάκρισης, και αν τα μέλη της εκκλησίας, αφού μάλιστα έχουν δει την αλήθεια, εξακολουθούν να είναι ανίκανα να αποβάλουν τα δεσμά και τη χειραγώγηση αυτών των νταήδων, τότε όλοι αυτοί οι ανόητοι θα εξαλειφθούν στο τέλος. Τα μυγάκια αυτά μπορεί να μην έχουν πράξει κάτι φοβερό, ωστόσο είναι ακόμα πιο δόλια, ακόμα πιο επιτήδεια και παμπόνηρα, και όλοι όσοι τους μοιάζουν θα εξαλειφθούν. Δεν θα μείνει ούτε ένας! Όσοι ανήκουν στον Σατανά θα επιστραφούν στον Σατανά, ενώ όσοι ανήκουν στον Θεό θα στραφούν σίγουρα στην αναζήτηση της αλήθειας· τούτο έχει καθοριστεί από τη φύση τους. Ας χαθούν όλοι όσοι ακολουθούν τον Σατανά! Δεν θα υπάρξει καθόλου οίκτος προς αυτού του είδους τους ανθρώπους. Ας λάβουν παροχές όσοι αναζητούν την αλήθεια, και είθε να απολαύσουν τον λόγο του Θεού μέχρι να ευχαριστηθεί η καρδιά τους. Ο Θεός είναι δίκαιος· δεν θα έδειχνε μεροληψία σε κανέναν. Εάν είσαι διάβολος, τότε είσαι ανίκανος να κάνεις πράξη την αλήθεια· εάν είσαι κάποιος που αναζητά την αλήθεια, τότε είναι βέβαιο ότι ο Σατανάς δεν πρόκειται να σε αιχμαλωτίσει. Τούτο είναι πέραν κάθε αμφιβολίας.

Όσοι δεν αγωνίζονται να προοδεύσουν, πάντα εύχονται οι άλλοι να είναι τόσο αρνητικοί και νωθροί όσο και οι ίδιοι. Όσοι δεν κάνουν πράξη την αλήθεια, ζηλεύουν εκείνους που το κάνουν, και προσπαθούν πάντοτε να εξαπατήσουν όσους τελούν σε σύγχυση και στερούνται ικανότητας διάκρισης. Όσα εξαπολύουν οι άνθρωποι αυτοί μπορεί να σε οδηγήσουν στον εκφυλισμό, στο ολίσθημα και στην ανάπτυξη μη κανονικής κατάστασης, και να σε γεμίσουν με σκοτάδι. Σε κάνουν να απομακρυνθείς από τον Θεό και να λατρεύεις τη σάρκα και τις απολαύσεις. Οι άνθρωποι που δεν αγαπούν την αλήθεια και πάντοτε ενεργούν επιπόλεια απέναντι στον Θεό δεν διαθέτουν αυτογνωσία, ενώ η διάθεση τέτοιων ανθρώπων παρασύρει άλλους να διαπράττουν αμαρτίες και να αφηφούν τον Θεό. Δεν κάνουν πράξη την αλήθεια, ούτε επιτρέπουν σε άλλους να την κάνουν πράξη. Αγαπούν την αμαρτία και δεν αποστρέφονται καθόλου τον εαυτό τους. Δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους και εμποδίζουν και τους άλλους να γνωρίσουν τον εαυτό τους· επιπλέον, εμποδίζουν τους άλλους να λαχταρούν την αλήθεια. Αυτοί τους οποίους εξαπατούν, δεν μπορούν να δουν το φως. Πέφτουν στο

σκοτάδι, δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους, δεν κατανοούν την αλήθεια και απομακρύνονται όλο και περισσότερο από τον Θεό. Δεν κάνουν πράξη την αλήθεια και εμποδίζουν και τους άλλους να κάνουν πράξη την αλήθεια, φέρνοντας όλους αυτούς τους ανόητους ενώπιόν τους. Αντί να λένε ότι πιστεύουν στον Θεό, καλά θα έκαναν να λένε ότι πιστεύουν στους προγόνους τους, και ότι αυτό στο οποίο πιστεύουν είναι τα είδωλα μέσα στις καρδιές τους. Όσοι ισχυρίζονται ότι ακολουθούν τον Θεό, καλά θα έκαναν να ανοίξουν τα μάτια τους και να κοιτάζουν καλά για να δουν σε ποιον ακριβώς πιστεύουν: Όντως πιστεύεις στον Θεό ή μήπως πιστεύεις στον Σατανά; Αν ξέρεις ότι αυτό στο οποίο πιστεύεις δεν είναι ο Θεός, αλλά τα δικά σου είδωλα, τότε καλύτερα να μην ισχυρίζεσαι ότι είσαι πιστός. Εάν πραγματικά δεν γνωρίζεις σε ποιον πιστεύεις, τότε πάλι, καλά θα κάνεις να μην ισχυρίζεσαι ότι είσαι πιστός. Θα ήταν βλασφημία! Κανείς δεν σε αναγκάζει να πιστεύεις στον Θεό. Μη λέτε ότι πιστεύετε σ' Εμένα· έχω ακούσει αυτά τα λόγια αρκετές φορές, και δεν επιθυμώ να τα ακούσω ξανά, επειδή αυτό στο οποίο πιστεύετε είναι τα είδωλα μέσα στις καρδιές σας και οι ντόπιοι νταήδες ανάμεσά σας. Όσοι κουνούν το κεφάλι τους όταν ακούν την αλήθεια, και χαμογελούν πλατιά όταν ακούν για θάνατο, είναι όλοι τους απόγονοι του Σατανά και είναι αυτοί που θα εξαιρεθούν. Μέσα στους κόλπους της εκκλησίας, υπάρχουν πολλοί που δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης. Όταν συμβαίνει κάτι παραπλανητικό, εκείνοι στέκονται αναπάντεχα στο πλευρό του Σατανά· προσβάλλονται, μάλιστα, όταν τους αποκαλούν υπηρέτες του Σατανά. Παρόλο που οι άνθρωποι μπορεί να πούνε ότι δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης, αυτοί πάντα υποστηρίζουν την πλευρά που δεν κατέχει την αλήθεια· ποτέ δεν υποστηρίζουν την αλήθεια σε μια κρίσιμη στιγμή, ποτέ δεν ορθώνουν ανάστημα για να επιχειρηματολογήσουν υπέρ της αλήθειας. Στερούνται πράγματι ικανότητας διάκρισης; Γιατί παίρνουν αναπάντεχα το μέρος του Σατανά; Γιατί ποτέ δεν λένε ούτε μία λέξη που να είναι δίκαιη ή λογική υπέρ της αλήθειας; Αυτή η κατάσταση έχει δημιουργηθεί, πράγματι, ως αποτέλεσμα της στιγμιαίας σύγχυσής τους; Όσο λιγότερη ικανότητα διάκρισης διαθέτουν οι άνθρωποι, τόσο λιγότερο είναι σε θέση να υποστηρίξουν την αλήθεια. Τι δείχνει αυτό; Δεν δείχνει ότι οι άνθρωποι που δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης αγαπούν το κακό; Δεν δείχνει ότι είναι οι πιστοί απόγονοι του Σατανά; Πώς συμβαίνει να μπορούν πάντα να υποστηρίξουν τον Σατανά και να μιλούν τη γλώσσα του; Κάθε λέξη και πράξη τους, οι εκφράσεις στα πρόσωπά τους, όλα αρκούν για να αποδείξουν ότι δεν είναι καθόλου λάτρεις της αλήθειας· αντιθέτως, είναι άνθρωποι που απεχθάνονται την αλήθεια. Το γεγονός ότι μπορούν να υποστηρίξουν τον Σατανά, αρκεί για

να αποδείξει ότι ο Σατανάς αγαπά πραγματικά αυτούς τους μικρόψυχους διαβόλους που αγωνίζονται για χάρη του Σατανά όλη τους τη ζωή. Δεν είναι όλα αυτά τα γεγονότα απολύτως ξεκάθαρα; Εάν πράγματι είσαι κάποιος που αγαπά την αλήθεια, τότε γιατί δεν εκτιμάς καθόλου όσους την κάνουν πράξη, και γιατί ακολουθείς αμέσως όσους δεν κάνουν πράξη την αλήθεια με το που σου ρίξουν την παραμικρή ματιά; Τι είδους πρόβλημα είναι αυτό; Δεν Με νοιάζει αν διαθέτεις ή όχι ικανότητα διάκρισης. Δεν Με νοιάζει πόσο ακριβό τίμημα έχεις πληρώσει. Δεν Με νοιάζει πόσο μεγάλες είναι οι δυνάμεις σου, ούτε Με νοιάζει αν είσαι ντόπιος νταής ή λαβαροφόρος επικεφαλής. Εάν οι δυνάμεις σου είναι μεγάλες, τούτο οφείλεται μόνο στη βοήθεια της δύναμης του Σατανά. Εάν το κύρος σου είναι μεγάλο, τούτο συμβαίνει απλώς και μόνο επειδή υπάρχουν πάρα πολλοί γύρω σου που δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Αν δεν έχεις αποβληθεί, τούτο οφείλεται στο ότι τώρα δεν είναι ώρα για το έργο της αποβολής· αντιθέτως, είναι ώρα για το έργο της εξάλειψης. Δεν βιάζομαι να σε αποβάλλω τώρα αμέσως. Απλώς περιμένω την ημέρα που θα σε τιμωρήσω αφότου εξαλειφθείς. Όποιος δεν κάνει πράξη την αλήθεια, θα εξαλειφθεί!

Οι άνθρωποι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό είναι αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού και αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια. Οι άνθρωποι που μπορούν στ' αλήθεια να παραμένουν σταθεροί στη μαρτυρία τους για τον Θεό είναι και αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη τον λόγο Του και μπορούν αληθινά να υποστηρίξουν την αλήθεια. Οι άνθρωποι που καταφεύγουν στην απάτη και στην αδικία, όλοι στερούνται της αλήθειας και ντροπιάζουν τον Θεό. Όσοι προκαλούν διχόνοιες μέσα στους κόλπους της εκκλησίας είναι υπηρέτες του Σατανά, είναι η προσωποποίηση του Σατανά. Οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι πολύ μοχθηροί. Όσοι δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης και είναι ανίκανοι να υποστηρίξουν την αλήθεια, τρέφουν κακές προθέσεις και αμαυρώνουν την αλήθεια. Επιπλέον, είναι οι κλασικοί εκπρόσωποι του Σατανά. Είναι πέραν λύτρωσης και είναι αυτονόητο ότι θα εξαλειφθούν. Η οικογένεια του Θεού δεν επιτρέπει σε όσους δεν κάνουν την αλήθεια πράξη ούτε σε όσους σκοπίμως καταλύουν την εκκλησία να παραμένουν. Εντούτοις, τώρα δεν είναι η ώρα να επιτελεστεί το έργο της αποβολής· αυτού του είδους οι άνθρωποι απλώς θα εκτεθούν και, στο τέλος, θα εξαλειφθούν. Δεν θα δαπανηθεί άλλο ανώφελο έργο πάνω σε αυτούς τους ανθρώπους· όσοι ανήκουν στον Σατανά δεν μπορούν να υποστηρίξουν την αλήθεια, ενώ όσοι επιζητούν την αλήθεια, μπορούν να την υποστηρίξουν.

Οι άνθρωποι που δεν κάνουν την αλήθεια πράξη είναι ανάξιοι να ακούσουν την οδό της αλήθειας και να καταθέσουν μαρτυρία στην αλήθεια. Απλούστατα, η αλήθεια δεν είναι για τα δικά τους αυτιά· αντιθέτως, απευθύνεται σε όσους την κάνουν πράξη. Προτού αποκαλυφθεί το τέλος κάθε ανθρώπου, όσοι αναστατώνουν την εκκλησία και διακόπτουν το έργο του Θεού θα αφεθούν κατά μέρος αρχικά, προς στιγμή, για να αντιμετωπιστούν αργότερα. Μόλις ολοκληρωθεί το έργο, οι άνθρωποι αυτοί θα εκτεθούν και στη συνέχεια θα εξαλειφθούν. Προς το παρόν, κατά την παροχή της αλήθειας, θα αγνοηθούν. Αφού αποκαλυφθεί ολόκληρη η αλήθεια στον άνθρωπο, οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει να εξαλειφθούν· αυτή θα είναι και η ώρα που όλοι οι άνθρωποι θα ταξινομηθούν σύμφωνα με το είδος τους. Τα μικρόψυχα κόλπα όσων δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης θα τους οδηγήσουν στην καταστροφή στα χέρια των μοχθηρών, και θα παρασυρθούν από αυτούς, χωρίς να υπάρχει γυρισμός. Αυτή η συμπεριφορά τους αξίζει, επειδή δεν αγαπούν την αλήθεια, επειδή είναι ανίκανοι να υποστηρίξουν την αλήθεια, επειδή ακολουθούν μοχθηρούς ανθρώπους και τους υποστηρίζουν, και επειδή συνωμοτούν με μοχθηρούς ανθρώπους και αψηφούν τον Θεό. Ξέρουν πολύ καλά ότι οι κακοί άνθρωποι εκπέμπουν το κακό, αλλά σκληραίνουν τις καρδιές τους και γυρνούν την πλάτη τους στην αλήθεια προκειμένου να τους ακολουθήσουν. Μήπως δεν διαπράττουν κακό όλοι αυτοί οι άνθρωποι που δεν κάνουν την αλήθεια πράξη, παρά κάνουν καταστροφικά και αποτρόπαια πράγματα; Παρόλο που ανάμεσά τους υπάρχουν εκείνοι που στολίζονται σαν βασιλείς κι όσοι τους ακολουθούν, οι φύσεις τους, που αψηφούν τον Θεό, δεν είναι όλες ίδιες; Με ποια δικαιολογία μπορεί να ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν τους σώζει; Με ποια δικαιολογία μπορεί να ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν είναι δίκαιος; Η ίδια η μοχθηρία τους δεν τους καταστρέφει; Η ίδια η παρακοή τους δεν τους σέρνει κάτω στην κόλαση; Οι άνθρωποι που κάνουν πράξη την αλήθεια τελικά θα σωθούν και θα οδηγηθούν στην τελείωση λόγω της αλήθειας. Όσοι δεν κάνουν πράξη την αλήθεια τελικά θα φέρουν την καταστροφή πάνω τους λόγω της αλήθειας. Τούτες είναι οι καταλήξεις που περιμένουν όσους κάνουν πράξη την αλήθεια και όσους δεν την κάνουν πράξη. Συμβουλευώ όσους δεν σχεδιάζουν να κάνουν πράξη την αλήθεια να εγκαταλείψουν την εκκλησία το συντομότερο δυνατό, προκειμένου να αποφύγουν να διαπράξουν ακόμα περισσότερες αμαρτίες. Όταν έρθει ο καιρός, θα είναι πολύ αργά για μεταμέλεια. Ιδιαίτερα, όσοι σχηματίζουν κλίκες και δημιουργούν σχίσματα, και οι ντόπιοι νταήδες μέσα στους κόλπους της εκκλησίας, πρέπει να φύγουν ακόμα νωρίτερα. Αυτού του είδους οι άνθρωποι, που έχουν τη φύση του κακού λύκου,

είναι ανίκανοι να αλλάξουν. Θα ήταν καλύτερο να εγκαταλείψουν την εκκλησία το συντομότερο δυνατό για να μην αναστατώσουν ποτέ ξανά την κανονική ζωή των αδελφών, αποφεύγοντας, έτσι, την τιμωρία του Θεού. Όσοι από εσάς συμπράξατε μαζί τους καλά θα κάνετε να αξιοποιήσετε αυτήν την ευκαιρία για να αυτοστοχαστείτε. Θα εγκαταλείψετε την εκκλησία μαζί με τους μοχθηρούς ή θα παραμείνετε και θα ακολουθείτε υπάκουα; Πρέπει να αναλογιστείτε προσεκτικά αυτό το ζήτημα. Σας δίνω ακόμη μία ευκαιρία για να επιλέξετε, και περιμένω την απάντησή σας.

Είσαι κάποιος που έχει έρθει στη ζωή;

Μόνο όταν αποτινάξεις τις διεφθαρμένες σου διαθέσεις και καταφέρεις να βιώσεις την κανονική ανθρώπινη φύση, θα έχεις οδηγηθεί στην τελείωση. Παρόλο που δεν θα είσαι σε θέση να προφητεύεις ή να μιλάς για άλλα μυστήρια, θα βιώνεις και θα αποκαλύπτεις την εικόνα ενός ανθρώπου. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και στη συνέχεια ο άνθρωπος διεφθάρη από τον Σατανά, και η διαφθορά αυτή έχει μετατρέψει τους ανθρώπους σε «νεκρά σώματα» —κι έτσι, αφότου αλλάξεις, θα είσαι διαφορετικός από τα νεκρά αυτά σώματα. Τα λόγια του Θεού είναι εκείνα που δίνουν ζωή στο πνεύμα των ανθρώπων και τους κάνουν να αναγεννηθούν, και όταν τα πνεύματα των ανθρώπων αναγεννηθούν, τότε θα έχουν ζωντανέψει. Η λέξη «νεκροί» αναφέρεται στα πτώματα που δεν έχουν πνεύμα, σε ανθρώπους που το πνεύμα μέσα τους έχει πεθάνει. Όταν δίνεται ζωή στα πνεύματα των ανθρώπων, τότε εκείνα ζωντανεύουν. Οι άγιοι για τους οποίους έγινε αναφορά πριν, είναι άνθρωποι που έχουν ζωντανέψει, άνθρωποι που ήταν υπό την επιρροή του Σατανά, αλλά τον νίκησαν. Οι εκλεκτοί άνθρωποι της Κίνας έχουν υποστεί τον βάνουσο και απάνθρωπο διωγμό και την απάτη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, που τους άφησε πνευματικά συντετριμμένους και χωρίς το ελάχιστο κουράγιο για ζωή. Έτσι, η αφύπνιση των πνευμάτων τους πρέπει να ξεκινήσει με την ουσία τους: λίγο-λίγο, στην ουσία τους, το πνεύμα τους πρέπει να αφυπνιστεί. Όταν, κάποια μέρα, ζωντανέψουν, δεν θα υπάρχουν πλέον εμπόδια και όλα θα βαίνουν ομαλώς. Προς το παρόν, αυτό παραμένει ακατόρθωτο. Η ζωή των περισσότερων ανθρώπων περιέχει σε μεγάλο βαθμό την πνοή του θανάτου. Είναι σκεπασμένοι με μία αύρα θανάτου και έχουν πολλές ελλείψεις. Τα λόγια ορισμένων ανθρώπων ενέχουν θάνατο, οι πράξεις τους ενέχουν θάνατο

και σχεδόν όλα όσα ζουν είναι θάνατος. Αν, σήμερα, οι άνθρωποι καταθέσουν δημόσια τη μαρτυρία τους για τον Θεό, τότε το έργο αυτό θα αποτύχει, διότι δεν έχουν ακόμη ζωντανέψει και υπάρχουν πολλοί νεκροί ανάμεσά σας. Σήμερα, μερικοί ρωτούν γιατί ο Θεός δεν δείχνει κάποια σημεία ή θαύματα ώστε να μπορεί γρήγορα να διαδώσει το έργο Του στους Εθνικούς. Οι νεκροί δεν μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό. Μόνο οι ζωντανοί μπορούν, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι σήμερα είναι νεκροί, πάρα πολλοί από αυτούς ζουν στο κλουβί του θανάτου, ζουν υπό την επιρροή του Σατανά και δεν μπορούν να νικήσουν — επομένως, πώς μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό; Πώς μπορούν να διαδώσουν το έργο του ευαγγελίου;

Όσοι ζουν υπό την επιρροή του σκότους είναι εκείνοι που ζουν εν μέσω του θανάτου, είναι εκείνοι που είναι κυριευμένοι από τον Σατανά. Χωρίς τη σωτηρία του Θεού, την κρίση και το παιδεμά Του, οι άνθρωποι είναι ανήμποροι να ξεφύγουν από την επιρροή του θανάτου, δεν μπορούν να γίνουν ζωντανοί. Αυτοί οι νεκροί δεν μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό ούτε μπορούν να χρησιμοποιηθούν απ' τον Θεό, πόσο μάλλον να εισέλθουν στο βασίλειό Του. Ο Θεός θέλει τη μαρτυρία των ζωντανών, όχι των νεκρών και ζητά να εργαστούν για Εκείνον οι ζωντανοί, όχι οι νεκροί. Οι «νεκροί» είναι εκείνοι που αντιστέκονται και επαναστατούν ενάντια στον Θεό, εκείνοι που είναι μουδιασμένοι στο πνεύμα και δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού. Είναι εκείνοι που δεν βάζουν την αλήθεια σε εφαρμογή και δεν έχουν την παραμικρή αφοσίωση στον Θεό, καθώς και εκείνοι που ζουν υπό την κυριαρχία του Σατανά και τους οποίους εκείνος εκμεταλλεύεται. Οι νεκροί αποκαλύπτονται από την αντίστασή τους στην αλήθεια, από την επανάστασή τους απέναντι στον Θεό και όντας ασημαντοι, άξιοι περιφρόνησης, κακόβουλοι, κτηνώδεις, ανειλικρινείς και ύπουλοι. Παρόλο που τέτοιοι άνθρωποι τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, είναι ανίκανοι να ζήσουν τα λόγια του Θεού. Ζουν, αλλά είναι νεκροί που περπατούν, είναι πτώματα με πνοή. Οι νεκροί είναι παντελώς ανίκανοι να ικανοποιήσουν τον Θεό, πόσο μάλλον να υπακούσουν σ' Εκείνον ολοκληρωτικά. Μπορούν μόνο να Τον εξαπατούν, να Τον βλασφημούν και να Τον προδίδουν, και όλη η ζωή τους αποκαλύπτει τη φύση του Σατανά. Αν οι άνθρωποι θέλουν να γίνουν ζωντανά πλάσματα, να καταθέσουν τη μαρτυρία τους για τον Θεό και να λάβουν την έγκρισή Του, πρέπει να αποδεχτούν τη σωτηρία Του, να υποταχθούν πρόθυμα στην κρίση και στην παιδευσή Του και να αποδεχτούν πρόθυμα το κλάδεμα και την αντιμετώπιση του Θεού. Μόνο

τότε θα μπορέσουν να βάλουν σε εφαρμογή όλες τις αλήθειες που απαιτούνται απ' τον Θεό και μόνο τότε θα κερδίσουν τη σωτηρία του Θεού και θα γίνουν αληθινά ζωντανοί. Οι ζωντανοί έχουν σωθεί απ' τον Θεό, έχουν κριθεί και έχουν παιδευτεί απ' τον Θεό, είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν τον εαυτό τους και χαρούμενοι να θυσιάσουν τη ζωή τους για τον Θεό, πρόθυμα θα αφιέρωναν όλη τους τη ζωή στον Θεό. Μόνο όταν οι ζωντανοί γίνουν μάρτυρες για τον Θεό μπορεί ο Σατανάς να ντροπιαστεί. Μόνο οι ζωντανοί μπορούν να διαδώσουν το ευαγγελικό έργο του Θεού, μόνο τους ζωντανούς επιθυμεί η καρδιά του Θεού και μόνο οι ζωντανοί είναι πραγματικοί άνθρωποι. Αρχικά, ο άνθρωπος που δημιούργησε ο Θεός ήταν ζωντανός, αλλά λόγω της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος ζει μέσα στο θάνατο και υπό την επιρροή του Σατανά και, επομένως, οι άνθρωποι αυτοί έχουν γίνει οι νεκροί που είναι χωρίς πνεύμα, έχουν γίνει εχθροί που αντιστρατεύονται τον Θεό, έχουν γίνει εργαλεία του Σατανά και αιχμάλωτοι του Σατανά. Όλοι οι ζωντανοί άνθρωποι που δημιουργήθηκαν απ' τον Θεό έχουν γίνει νεκροί κι επομένως ο Θεός έχασε τη μαρτυρία Του κι έχασε την ανθρωπότητά Του, που ο ίδιος δημιούργησε και είναι το μοναδικό πράγμα που έχει την πνοή Του. Αν ο Θεός είναι να πάρει πίσω τη μαρτυρία Του και να πάρει πίσω όσους έχουν φτιαχτεί από το δικό Του χέρι, οι οποίοι όμως έχουν γίνει αιχμάλωτοι του Σατανά, πρέπει να τους αναστήσει, ώστε να γίνουν ζωντανά όντα, και να τους ανακτήσει ώστε να ζουν στο φως Του. Οι νεκροί είναι εκείνοι που δεν έχουν πνεύμα, όσοι είναι μουδιασμένοι στο έλακρο και όσοι αντιστρατεύονται τον Θεό. Επιπλέον, είναι εκείνοι που δεν γνωρίζουν τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν την παραμικρή πρόθεση να υπακούσουν τον Θεό. Μόνο επαναστατούν εναντίον Του και Τον αντιστρατεύονται και δεν έχουν την παραμικρή αφοσίωση στον Θεό. Οι ζωντανοί είναι εκείνοι των οποίων τα πνεύματα έχουν αναγεννηθεί, που υπακούουν τον Θεό και που είναι αφοσιωμένοι στον Θεό. Κατέχουν την αλήθεια και τη μαρτυρία και μόνο αυτοί οι άνθρωποι είναι ευχάριστοι στον Θεό μέσα στον οίκο Του. Ο Θεός σώζει όσους έχουν έρθει στη ζωή, όσους μπορούν να δουν τη σωτηρία του Θεού, όσους είναι αφοσιωμένοι στον Θεό και πρόθυμοι να αναζητήσουν το θέλημά Του. Σώζει όσους πιστεύουν στην ενσάρκωση του Θεού και στην εμφάνισή Του. Μερικοί άνθρωποι μπορούν να έρθουν στη ζωή, άλλοι όχι. Εξαρτάται από το αν η φύση τους μπορεί να σωθεί ή όχι. Πολλοί έχουν ακούσει πολλά λόγια του Θεού, ωστόσο δεν κατανοούν το θέλημά Του. Έχουν ακούσει πολλά λόγια του Θεού, αλλά είναι ακόμη ανίκανοι να τα κάνουν πράξη. Είναι ανίκανοι να ζήσουν την όποια αλήθεια και επίσης ηθελημένα επεμβαίνουν στο έργο του Θεού. Είναι ανίκανοι να

πράξουν το οποιοδήποτε έργο για τον Θεό, δεν μπορούν να αφιερώσουν τίποτα σ' Εκείνον κι επίσης ξοδεύουν κρυφά τα χρήματα της εκκλησίας και τρώνε στον οίκο του Θεού δωρεάν. Οι άνθρωποι αυτοί είναι νεκροί και δεν θα σωθούν. Ο Θεός σώζει όλους όσοι είναι εν μέσω του έργου Του, αλλά υπάρχει μια μερίδα ανθρώπων που δεν μπορεί να λάβει τη σωτηρία Του· μόνο ένας μικρός αριθμός ανθρώπων μπορεί να λάβει τη σωτηρία Του. Ο λόγος είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν διαφθαρεί σε πολύ μεγάλο βαθμό και έχουν καταστεί νεκροί, και είναι πέραν σωτηρίας· έχουν πέσει ολότελα θύματα εκμετάλλευσης απ' τον Σατανά και από τη φύση τους είναι πολύ μοχθηροί. Κι ούτε μπόρεσαν αυτοί οι λίγοι να υπακούσουν πλήρως στον Θεό. Δεν ήταν εκείνοι που ήταν απόλυτα πιστοί στον Θεό εξ αρχής ή είχαν εξ αρχής την υπέρτατη αγάπη για τον Θεό. Αντίθετα, έγιναν υπάκουοι στον Θεό λόγω του έργου της κατάκτησής Του. Βλέπουν τον Θεό εξαιτίας της υπέρτατης αγάπης Του. Υπάρχουν αλλαγές στη διάθεσή τους λόγω της δίκαιης διάθεσης του Θεού και γνώρισαν τον Θεό εξαιτίας του έργου Του που είναι και πραγματικό και φυσιολογικό. Χωρίς το έργο αυτό του Θεού, όσο καλοί κι αν ήταν αυτοί οι άνθρωποι, θα ανήκαν ακόμη στον Σατανά, στον θάνατο. Θα ήταν ακόμη νεκροί. Το γεγονός ότι σήμερα μπορούν οι άνθρωποι αυτοί να λάβουν τη σωτηρία του Θεού οφείλεται μονάχα στην προθυμία τους να συνεργαστούν με τον Θεό.

Λόγω της αφοσίωσής τους στον Θεό, ο Θεός θα κερδίσει τους ζωντανούς και θα ζουν εν μέσω των υποσχέσεών Του, ενώ εξαιτίας της αντίστασής τους στον Θεό, οι νεκροί θα είναι αντικείμενο απέχθειας και απόρριψης απ' τον Θεό και θα ζουν εν μέσω της τιμωρίας και της κατάρας Του. Τέτοια είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού και δεν δύναται να αλλαχτεί από κανέναν. Λόγω της δικής τους αναζήτησης, οι άνθρωποι δέχονται την έγκριση του Θεού και ζουν στο φως. Λόγω των πανούργων σχεδίων τους, οι άνθρωποι είναι καταραμένοι απ' τον Θεό και καταλήγουν στην τιμωρία. Λόγω των παραβάσεών τους, οι άνθρωποι τιμωρούνται απ' τον Θεό και λόγω της αναζήτησης και της αφοσίωσής τους, δέχονται τις ευλογίες Του. Ο Θεός είναι δίκαιος: ευλογεί τους ζωντανούς και καταριέται τους νεκρούς, ώστε να είναι πάντοτε εν μέσω θανάτου και να μη ζουν ποτέ στο φως του Θεού. Ο Θεός θα πάρει τους ζωντανούς στη βασιλεία Του. Θα πάρει τους ζωντανούς στις ευλογίες Του για να είναι μαζί Του για πάντα. Θα ρίξει τους νεκρούς στον αιώνιο θάνατο. Θα είναι αντικείμενο της καταστροφής Του και θα ανήκουν για πάντα στον Σατανά. Ο Θεός δεν συμπεριφέρεται άδικα σε κανέναν. Όλοι όσοι αναζητούν αληθινά τον Θεό θα παραμείνουν σίγουρα στον οίκο Του, ενώ όλοι όσοι είναι

ανυπάκουοι προς Αυτόν και μη συμβατοί μαζί Του θα ζήσουν σίγουρα στην τιμωρία Του. Ίσως δεν είσαι σίγουρος για το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά κάποια μέρα, η ενσάρκωση του Θεού δεν θα καθορίζει άμεσα το τέλος του ανθρώπου. Αντίθετα, το Πνεύμα Του θα καθορίζει τον προορισμό του ανθρώπου και τότε οι άνθρωποι θα γνωρίσουν ότι η ενσάρκωση του Θεού και το Πνεύμα Του είναι ένα, ότι η ενσάρκωση Του δεν μπορεί να κάνει λάθος και ότι το Πνεύμα Του είναι ακόμη περισσότερο ανίκανο να διαπράξει λάθος. Στο τέλος, θα πάρει σίγουρα στη βασιλεία Του όσους έχουν έρθει στη ζωή, ούτε έναν παραπάνω ούτε έναν λιγότερο και οι νεκροί που δεν έχουν έρθει στη ζωή θα ριχθούν στη σπηλιά του Σατανά.

Όλοι οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι άνθρωποι που αντιμάχονται τον Θεό

Εκείνο που πρέπει να επιτύχει κάθε άνθρωπος που ακολουθεί τον Θεό είναι να κατανοήσει τον σκοπό του έργου του Θεού, την επίδραση που μπορεί να έχει στον άνθρωπο, και το θέλημα του Θεού απέναντι στον άνθρωπο. Τώρα εκείνο που όλοι οι άνθρωποι στερούνται είναι η γνώση του έργου του Θεού. Ο άνθρωπος ούτε αντιλαμβάνεται, ούτε κατανοεί ακριβώς τι συνιστούν οι πράξεις του Θεού στους ανθρώπους, όλο το έργο του Θεού, και το θέλημα του Θεού από καταβολής κόσμου. Αυτή η αδυναμία δεν είναι κάτι που απλώς παρατηρείται στον θρησκευτικό κόσμο, αλλά επιπλέον σε όλους τους πιστούς του Θεού. Όταν έρθει εκείνη η ημέρα που αληθινά θα δεις και θα αντιληφθείς τη σοφία του Θεού· όταν θα δεις όλες τις πράξεις του Θεού και θα αναγνωρίσεις τι είναι ο Θεός και τι έχει· όταν θα δεις την αφθονία Του, τη σοφία Του, το θαύμα Του, και όλο το έργο Του για τον άνθρωπο, τότε είναι που θα έχεις επιτύχει τη σωστή πίστη στον Θεό. Όταν λέμε ότι ο Θεός τα περικλείει όλα και είναι σε μεγάλη αφθονία, τι εννοούμε λέγοντας ότι τα περικλείει όλα; Και τι σημαίνει αφθονία; Αν δεν το καταλαβαίνεις αυτό, τότε δεν μπορείς να θεωρηθείς ένας πιστός του Θεού. Γιατί λέγω ότι οι άνθρωποι στον θρησκευτικό κόσμο που δεν πιστεύουν στον Θεό και κάνουν διαβολικές πράξεις είναι όμοιοι με τον διάβολο; Όταν λέω ότι κάνουν διαβολικές πράξεις, είναι γιατί δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού και δεν αντιλαμβάνονται τη σοφία Του. Σε καμία περίπτωση ο Θεός δεν τους αποκαλύπτει τις πράξεις Του. Είναι τυφλοί άνθρωποι, που δεν βλέπουν τα έργα του Θεού. Είναι εκείνοι που ο Θεός έχει εγκαταλείψει και

δεν απολαμβάνουν καθόλου τη φροντίδα και την προστασία του Θεού, πόσο μάλλον το έργο του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που είναι χωρίς το έργο του Θεού είναι διαβολικοί και βρίσκονται σε αντίθεση με τον Θεό. Εκείνοι που λέγω ότι βρίσκονται σε αντίθεση με τον Θεό είναι εκείνοι που δεν γνωρίζουν τον Θεό, αυτοί που αναγνωρίζουν τον Θεό με ανούσιες λέξεις χωρίς να Τον γνωρίζουν, αυτοί που ακολουθούν τον Θεό αλλά παρόλα αυτά δεν Τον υπακούν, και αυτοί που απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού αλλά δεν μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για Εκείνον. Ο άνθρωπος αν δεν κατανοήσει το σκοπό του έργου του Θεού και το έργο του Θεού για τον άνθρωπο, δεν θα είναι σε συμφωνία με την καρδιά του Θεού, και δεν θα μπορεί να καταθέσει μαρτυρία στον Θεό. Η αιτία που ο άνθρωπος αντιμάχεται τον Θεό πηγάζει αφενός μεν από τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, και αφετέρου από την άγνοια για τον Θεό και από την έλλειψη κατανόησης των αρχών του έργου του Θεού και το θέλημά Του για τον άνθρωπο. Αυτά τα δύο θέματα συγχωνεύονται σε μια ιστορία αντίστασης του ανθρώπου στον Θεό. Οι πρωτάρηδες στην πίστη αντιτίθενται στον Θεό γιατί κάτι τέτοιες αντιθέσεις είναι στη φύση τους, ενώ η αντίθεση απέναντι στον Θεό ανθρώπων που έχουν υπάρξει πιστοί για πολλά χρόνια είναι αποτέλεσμα της άγνοιάς τους για τον Θεό, και της διεφθαρμένης διάθεσής τους. Την εποχή που ο Θεός δεν είχε ακόμα ενσαρκωθεί, το κριτήριο για το αν κάποιος αντιτίθετο στον Θεό ήταν αν ακολουθούσε τους νόμους που όριζε ο Θεός στον ουρανό. Για παράδειγμα, κατά την Εποχή των Νόμων, όποιος δεν ακολουθούσε τους νόμους του Ιεχωβά ήταν αντίθετος με τον Θεό. Όποιος έκλεβε τις προσφορές προς τον Ιεχωβά, και όποιος ήταν εχθρός με τους εκλεκτούς του Ιεχωβά ήταν εχθρός του Θεού και έπρεπε να θανατωθεί με λιθοβολισμό. Όποιος δεν σεβόταν τη μητέρα του και τον πατέρα του, και όποιος χτυπούσε ή έβριζε κάποιον, θεωρείτο ότι δεν υπάκουε στους νόμους. Και όλοι όσοι δεν υπάκουαν στους νόμους του Ιεχωβά ήταν ενάντια σ' Εκείνον. Αυτό δεν ίσχυε πια κατά την Εποχή της Χάριτος, όπου τότε όποιος ήταν ενάντια στον Ιησού ήταν και ενάντια στον Θεό, και όποιος δεν ακολουθούσε τους λόγους του Ιησού ήταν εναντίον του Θεού. Εκείνη την εποχή, ο όρος αντίθεση προς τον Θεό έγινε πιο σαφής και πιο πραγματικός. Την εποχή που ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί, το κριτήριο για το αν ο άνθρωπος ήταν αντίθετος με τον Θεό ήταν βασισμένο στο αν ο άνθρωπος λάτρευε και θαύμαζε τον αόρατο Θεό στον ουρανό. Ο όρος αντίθεση προς τον Θεό την εποχή εκείνη δεν ήταν τόσο πραγματικός, γιατί ο άνθρωπος τότε δεν ήταν ικανός ούτε να δει τον Θεό ούτε να γνωρίζει την εικόνα του Θεού ή το πώς Εκείνος εργαζόταν και μιλούσε. Ο άνθρωπος δεν είχε αντίληψη του Θεού και πίστευε στον Θεό με

ασάφεια, καθώς Εκείνος δεν είχε παρουσιαστεί στον άνθρωπο. Έτσι λοιπόν, όπως και να πίστευαν οι άνθρωποι στον Θεό με τη φαντασία τους, ο Θεός δεν καταδίκασε τον άνθρωπο ούτε του ζητούσε πολλά, καθώς ο άνθρωπος δεν μπορούσε καθόλου να δει τον Θεό. Όταν ο Θεός ενσαρκώνεται και θα έρθει στη γη, να εργασθεί ανάμεσα στους ανθρώπους, όλοι θα δουν τον Θεό και θα ακούσουν τον λόγο Του, και όλοι θα δουν τις πράξεις του ενσαρκωμένου Θεού. Εκείνη τη στιγμή, όλες οι αντιλήψεις του ανθρώπου θα γίνουν αφρός. Όσο για εκείνους που βλέπουν την ενσάρκωση του Θεού, όλοι όσοι έχουν υπακοή στις καρδιές τους δεν θα καταδικαστούν, ενώ εκείνοι που από σκοπού είναι ενάντια σ' Εκείνον θα πρέπει να θεωρηθούν αντίπαλοι του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι είναι αντίχριστοι και είναι εχθροί που εκούσια στέκονται εναντίον του Θεού. Εκείνοι που έχουν αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό αλλά ευχαρίστως υπακούν δεν θα καταδικαστούν. Ο Θεός καταδικάζει τον άνθρωπο για τις προθέσεις του και τις πράξεις του και ποτέ για τις σκέψεις του και τις ιδέες του. Εάν ο άνθρωπος καταδικαζόταν με τέτοια κριτήρια, τότε κανένας δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από τα οργισμένα χέρια του Θεού. Εκείνοι που εκούσια εναντιώνονται στον ενσαρκωμένο Θεό θα τιμωρηθούν για την ανυπακοή τους. Η εκούσια εναντίωση τους στον Θεό πηγάζει από τις αντιλήψεις που έχουν αυτοί για Εκείνον, και έχουν σαν αποτέλεσμα την διατάραξη του έργου του Θεού. Αυτού του είδους οι άνθρωποι εν γνώσει τους αντιστέκονται και καταστρέφουν το έργο του Θεού. Όχι μόνο έχουν αντιλήψεις για τον Θεό, αλλά πράττουν και εκείνο που ενοχλεί το έργο Του, και αυτός είναι ο λόγος όπου τέτοιου είδους άνθρωποι θα πρέπει να καταδικαστούν. Εκείνοι που δεν έχουν την πρόθεση να ενοχλήσουν το έργο του Θεού με τις πράξεις τους δεν θα καταδικαστούν ως αμαρτωλοί, διότι θεωρείται ότι είναι σε θέση να υπακούσουν με προθυμία και να μη δημιουργήσουν αναστάτωση και ενόχληση. Αυτοί δεν θα πρέπει να καταδικαστούν. Εντούτοις, εκείνοι οι άνθρωποι που έχουν βιώσει για πολλά χρόνια τα έργα του Θεού και συνεχίζουν να διατηρούν τις αντιλήψεις τους για τον Θεό και παραμένουν ανίκανοι να γνωρίσουν το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, και παρόλα τα πολλά χρόνια εμπειρίας συνεχίζουν να διατηρούν πολλές αντιλήψεις για τον Θεό και δεν είναι ακόμα σε θέση να γνωρίσουν τον Θεό, τότε ακόμα και αν δεν προκαλούν κανένα πρόβλημα με τόσες πολλές αντιλήψεις για τον Θεό μέσα στην καρδιά τους, και ακόμα και αν αυτές οι αντιλήψεις δεν είναι εμφανείς, αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι πουθενά χρήσιμοι στο έργο του Θεού. Δεν έχουν την ικανότητα να κηρύξουν τον λόγο του Θεού ή να καταθέσουν μαρτυρία στον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ικανοί για τίποτα και είναι ηλίθιοι. Επειδή δεν γνωρίζουν τον Θεό

και δεν είναι σε θέση να αποτινάξουν τις αντιλήψεις τους για τον Θεό, είναι καταδικασμένοι. Αυτό μπορεί να ειπωθεί ως εξής: Δεν είναι ασύνηθες οι πρωτάρηδες της πίστης να έχουν αντιλήψεις για τον Θεό ή να μη γνωρίζουν τίποτε για Εκείνον, δεν είναι όμως φυσιολογικό εκείνοι που για πολλά χρόνια ήταν πιστοί και γνωρίζουν καλά το έργο του Θεού να διατηρούν τέτοιες αντιλήψεις, και ακόμα περισσότερο τέτοιοι άνθρωποι να μη γνωρίζουν τον Θεό. Το αποτέλεσμα αυτής της ανωμαλίας είναι αυτοί οι άνθρωποι να καταδικαστούν. Τέτοιοι ανώμαλοι άνθρωποι δεν είναι ικανοί για τίποτα. Είναι εκείνοι που αντιτίθενται στον Θεό πάρα πολύ και που έχουν ματαιώς απολαύσει τη χάρη του Θεού. Όλοι αυτοί στο τέλος θα πρέπει να εξαλειφθούν!

Εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται τον σκοπό του έργου του Θεού είναι εκείνοι που είναι ενάντια στον Θεό, και ακόμα περισσότερο είναι εκείνοι που ενώ αντιλαμβάνονται τον σκοπό του έργου του Θεού, παρόλα αυτά δεν αναζητούν να ικανοποιήσουν τον Θεό. Εκείνοι που διαβάζουν τη Βίβλο σε μεγαλόσχημες εκκλησίες και απαγγέλουν τη Βίβλο κάθε μέρα, και εντούτοις κανένας τους δεν αντιλαμβάνεται τον σκοπό του έργου του Θεού. Κανένας τους δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό· επιπλέον, κανένας δεν είναι κοντά στην καρδιά του Θεού. Είναι όλοι άχρηστοι, ποταποί άνθρωποι, ο καθείς στεκούμενος ψηλά για να διδάξει τον Θεό. Παρότι κραδαίνουν το όνομα του Θεού, εκουσίως Τον καταπολεμούν. Παρότι φορούν την ετικέτα των πιστών του Θεού, είναι εκείνοι που τρώγουν τη σάρκα και πίνουν το αίμα του ανθρώπου. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι διάβολοι που καταβροχθίζουν την ψυχή του ανθρώπου, αρχιδαίμονες που παρεμποδίζουν σκόπιμα εκείνους που προσπαθούν να πάρουν το σωστό μονοπάτι και προσκόμματα που παρακωλύουν εκείνους που αναζητούν τον Θεό. Παρότι έχουν «ρωμαλέα» εμφάνιση, πώς οι ακόλουθοί τους μπορούν να καταλάβουν ότι αυτοί είναι αντίχριστοι που οδηγούν τους ανθρώπους στην αντίθεση με τον Θεό; Πώς να ξέρουν ότι είναι ζωντανοί διάβολοι που ιδιαιτέρως αναζητούν ψυχές για να τις καταβροχθίσουν; Εκείνοι που τιμούν τον εαυτό τους μπροστά στον Θεό είναι οι κατώτεροι απ' όλους τους ανθρώπους, ενώ αυτοί που εμφανίζονται ως οι πιο ταπεινοί είναι και οι πιο έντιμοι. Και εκείνοι που θεωρούν ότι γνωρίζουν το έργο του Θεού και διακηρύσσουν το έργο του Θεού στους άλλους με μεγάλες φανφάρες ενώ τα μάτια τους είναι κατά πάνω Του —αυτοί είναι και οι πιο αμαθείς άνθρωποι. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τη μαρτυρία του Θεού και είναι αλαζονικοί και επηρμένοι. Εκείνοι που πιστεύουν ότι έχουν πολύ λίγη γνώση για τον Θεό παρόλη την εμπειρία και την

πρακτική τους γνώση για τον Θεό είναι οι πιο αγαπητοί Του. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν πραγματική μαρτυρία και είναι πράγματι δυνατό να τελειοποιηθούν από τον Θεό. Αυτοί που δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού είναι αντίπαλοι του Θεού· αυτοί που παρότι κατανοούν το θέλημα του Θεού, δεν ασκούν την αλήθεια, είναι αντίπαλοι του Θεού· εκείνοι που τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού αλλά πηγαίνουν ενάντια στην ουσία του λόγου του Θεού είναι αντίπαλοι του Θεού· αυτοί που έχουν αντιλήψεις για τον ενσαρκωμένο Θεό και επίτηδες επαναστατούν είναι αντίπαλοι του Θεού· αυτοί που κρίνουν τον Θεό είναι αντίπαλοι του Θεού· και όποιος δεν δύναται να γνωρίσει τον Θεό και να γίνει μάρτυράς Του είναι αντίπαλος του Θεού. Ακούστε λοιπόν την προτροπή Μου: Εάν αληθινά έχετε την πίστη να πορευθείτε σ' αυτό το μονοπάτι, τότε συνεχίστε να το ακολουθείτε. Εάν δεν έχετε τη δυνατότητα να μην εναντιωθείτε στον Θεό, τότε καλύτερα να φύγετε πριν να είναι πολύ αργά. Αλλιώς οι οιωνοί δεν είναι καλοί, γιατί η φύση σας είναι πολύ διεφθαρμένη. Δεν έχετε την παραμικρή αφοσίωση ή υπακοή, ή μια καρδιά που διψά για το δίκαιο και την αλήθεια. Και δεν έχετε ούτε την ελάχιστη αγάπη για τον Θεό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κατάστασή σας όσον αφορά στον Θεό είναι σε κακό χάλι. Δεν είστε ικανοί να τηρήσετε τις υποχρεώσεις σας ούτε να πείτε αυτά που πρέπει να πείτε. Δεν είστε ικανοί να βάλετε σε εφαρμογή αυτά που έχετε υποχρέωση, και δεν είστε ικανοί να κάνετε αυτό που οφείλετε. Δεν έχετε την αφοσίωση, τη συνείδηση, την υπακοή, ή την αποφασιστικότητα που οφείλετε να έχετε. Δεν έχετε υποφέρει όπως θα έπρεπε, και δεν έχετε την πίστη που θα έπρεπε να έχετε. Δεν έχετε απολύτως καμία αξία· έχετε την αυτοεκτίμηση για να συνεχίσετε να ζείτε; Σας το λέω έντονα, είναι καλύτερα να κλείσετε τα μάτια σας για την αιώνια ανάπαυση, και έτσι να γλιτώσετε τον Θεό από την έννοια σας και να μη χρειάζεται Εκείνος να υποφέρει για χάρη σας. Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις δεν γνωρίζετε το θέλημά Του. Τρέφεστε και πίνετε από τα λόγια του Θεού και εν τούτοις είστε ανίκανοι να κάνετε αυτά που επιτάσσει ο Θεός. Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις δεν Τον γνωρίζετε, και ζείτε παρότι δεν έχετε καμία πρόθεση να αγωνιστείτε για κάποιον σκοπό. Δεν έχετε ούτε αξίες ούτε σκοπό. Ζείτε σαν άνθρωπος αλλά δεν έχετε ούτε συνείδηση, ούτε ακεραιότητα, ούτε την ελάχιστη αξιοπιστία. Πώς μπορεί να θεωρηθείτε άνθρωπος; Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις Τον εξαπατάτε. Επιπλέον, παίρνετε τα χρήματα του Θεού και τρέφεστε από τις προσφορές Του, και εν τούτοις στο τέλος δεν ενδιαφέρεστε καθόλου για τα συναισθήματα του Θεού ούτε έχετε συνείδηση απέναντι στον Θεό. Δεν μπορείτε να ανταποκριθείτε ούτε στις πιο απλές απαιτήσεις του Θεού. Πώς λοιπόν

μπορεί να θεωρηθείτε άνθρωπος; Η τροφή που καταναλώνετε και ο αέρας που αναπνέετε προέρχονται από τον Θεό, απολαμβάνετε τη χάρη Του, και εν τέλει δεν έχετε την παραμικρή γνώση του Θεού. Αντιθέτως, έχετε γίνει οι άχρηστοι που είναι ενάντια στον Θεό. Δεν είστε λοιπόν ένα κτήνος που δεν είναι καλύτερο ούτε από ένα σκυλί; Υπάρχουν άλλα ζώα πιο μοχθηρά από σας;

Εκείνοι οι πάστορες και οι πρεσβύτεροι που στέκονται ψηλά, στον άμβωνα και διδάσκουν τους ανθρώπους, είναι εχθροί του Θεού και συνεργάτες του Σατανά. Εκείνοι λοιπόν από εσάς που δεν στέκονται ψηλά στον άμβωνα να διδάσκουν τους ανθρώπους, δεν είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί του Θεού; Επιπλέον δεν είστε τότε σε συμπαιγνία με τον Σατανά; Εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται τον σκοπό του έργου του Θεού, δεν ξέρουν πώς να συμφωνούν με την καρδιά του Θεού. Ασφαλώς, αυτό δεν μπορεί να είναι αλήθεια για εκείνους που κατανοούν τον σκοπό του έργου Του; Το έργο του Θεού δεν είναι ποτέ λανθασμένο· αντίθετα, οι επιδιώξεις του ανθρώπου είναι εκείνες που έχουν λάθη. Δεν είναι λοιπόν αυτοί οι εκφυλισμένοι, που εκουσίως αντιτίθενται στον Θεό, πιο μοχθηροί και κακόβουλοι από εκείνους τους πάστορες και τους πρεσβύτερους; Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που αντιτίθενται στον Θεό, και αυτοί πάλι αντιτίθενται στον Θεό με πολλούς και διάφορους τρόπους. Όπως ακριβώς υπάρχουν πολλά είδη πιστών, έτσι υπάρχουν και πολλών ειδών άνθρωποι που εναντιώνονται στον Θεό, ο καθένας διαφορετικός από τους άλλους. Κανένας από αυτούς που δεν αναγνωρίζει ξεκάθαρα τον σκοπό του έργου του Θεού δεν μπορεί να σωθεί. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο ο άνθρωπος είχε εναντιωθεί στον Θεό στο παρελθόν, όταν ο άνθρωπος αντιληφθεί τον σκοπό του έργου του Θεού και αφοσιωθεί στην προσπάθεια να ικανοποιήσει τον Θεό, οι πρότερες αμαρτίες του θα συγχωρεθούν ολότελα από τον Θεό. Όσο ο άνθρωπος αναζητά την αλήθεια και ζει με την αλήθεια, ο Θεός δεν λαμβάνει υπόψη του τι είχε κάνει αυτός. Δηλαδή ο Θεός εγκρίνει τον άνθρωπο με βάση το πώς αυτός εφαρμόζει την αλήθεια. Αυτή είναι η δικαιοσύνη του Θεού. Όταν ο άνθρωπος δεν έχει δει τον Θεό και δεν έχει εμπειρία από το έργο Του, όποια και αν είναι η συμπεριφορά του ανθρώπου απέναντι στον Θεό, Εκείνος δεν το λαμβάνει υπόψη του. Εντούτοις από τη στιγμή που ο άνθρωπος έχει δει τον Θεό και το έργο Του, όλες οι πράξεις και οι συμπεριφορές του ανθρώπου καταγράφονται από τον Θεό στα «χρονικά», διότι ο άνθρωπος έχει δει τον Θεό και έχει ζήσει με το έργο Του.

Όταν ο άνθρωπος έχει αληθινά δει τι έχει ο Θεός και τι είναι Εκείνος, έχει δει την ανωτερότητα Του και έχει αληθινά γνωρίσει το έργο του Θεού, και επιπλέον, όταν ο άνθρωπος έχει αλλάξει την πρότερη διάθεσή του, τότε ο άνθρωπος θα έχει τελείως αποτινάξει τις επαναστατικές του αντιλήψεις που αντιμάχονται τον Θεό. Μπορούμε να πούμε ότι κάθε άνθρωπος έχει έστω και μία φορά αντιτεθεί στον Θεό και έχει επαναστατήσει ενάντια στον Θεό. Εντούτοις, αν έχεις την πρόθεση να υπακούσεις στον ενσαρκωμένο Θεό, και έτσι να ικανοποιείς την καρδιά του Θεού με την αφοσίωσή σου, ζεις με την αλήθεια όπως οφείλεις, είσαι εντάξει στα καθήκοντά σου όπως οφείλεις, και ακολουθείς τους κανόνες όπως πρέπει, τότε σημαίνει ότι είσαι πρόθυμος να αποτινάξεις την επαναστατικότητά σου για να ικανοποιήσεις τον Θεό, και θα τελειοποιηθείς από τον Θεό. Αν αρνηθείς να αναγνωρίσεις τα λάθη σου και δεν μετανοήσεις με την καρδιά σου· αν επιμένεις στις επαναστατικές σου συμπεριφορές και δεν ενδιαφέρεσαι στην καρδιά σου να συμπορευτείς με τον Θεό και να ικανοποιήσεις τον Θεό, τότε θα είσαι ένας επίμονος ηλίθιος και θα τιμωρηθείς οπωσδήποτε, και δεν θα πρέπει να τελειοποιηθείς ποτέ από τον Θεό. Και σαν τέτοιος θα είσαι ο εχθρός του Θεού σήμερα και αύριο, και τέτοιος θα παραμείνεις, ο εχθρός του Θεού και την επόμενη μέρα· θα είσαι για πάντα ένας αντίπαλος του Θεού και εχθρός του Θεού. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να σε αφήσει να ξεφύγεις; Είναι στη φύση του ανθρώπου να εναντιώνεται στον Θεό, αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί επίτηδες να αναζητά τα «μυστικά» για να εναντιώνεται στον Θεό, γιατί το να αλλάξει τη φύση του είναι μια ανυπέρβλητη δουλειά. Αν είναι έτσι τα πράγματα, τότε καλύτερα να αποχωρήσεις πριν να είναι πολύ αργά, για να μην τιμωρηθείς πιο αυστηρά αργότερα, και για να μην έρθει στην επιφάνεια η κτηνώδης σου φύση και γίνει μη διαχειρίσιμη μέχρι που το σώμα σου να καταστραφεί εν τέλει από τον Θεό. Πιστεύεις στον Θεό για να ευλογηθείς. Εάν είναι στο τέλος να σου συμβεί μόνο κακοτυχία, τότε δεν αξίζει τον κόπο. Σας προτρέπω καλύτερα να ακολουθήσετε κάποιο άλλο σχέδιο. Οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα θα είναι καλύτερη από την πίστη σας στον Θεό. Σίγουρα υπάρχει και κάτι άλλο εκτός από αυτό το μονοπάτι μόνο; Δεν θα συνεχίσετε να ζείτε έτσι και αλλιώς χωρίς να αναζητείτε την αλήθεια; Γιατί να ζείτε διαφωνώντας με τον Θεό με αυτόν τον τρόπο;

Το όραμα του έργου του Θεού (1)

Ο Ιωάννης εργάστηκε επί επτά έτη για τον Ιησού και είχε ήδη προετοιμάσει τον δρόμο όταν έφτασε ο Ιησούς. Πρωτύτερα, το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών που κήρυξε ο Ιωάννης ακουγόταν σε όλη τη χώρα, κι έτσι εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ιουδαία, και όλοι τον αποκαλούσαν προφήτη. Εκείνη την εποχή, ο Βασιλιάς Ηρώδης ήθελε να σκοτώσει τον Ιωάννη, όμως δεν τολμούσε, διότι ο λαός είχε τον Ιωάννη σε μεγάλη εκτίμηση και ο Ηρώδης φοβόταν ότι εάν σκότωνε τον Ιωάννη, θα εξεγείροταν εναντίον του. Το έργο που επιτελούσε ο Ιωάννης είχε ριζοβολήσει μεταξύ των κοινών ανθρώπων, κι εκείνος έκανε τους Ιουδαίους να πιστέψουν. Επί επτά έτη προετοιμάζε τον δρόμο για τον Ιησού, μέχρι τη στιγμή που ο Ιησούς άρχισε να εκτελεί τη διακονία Του. Για τον λόγο αυτόν, ο Ιωάννης ήταν ο μεγαλύτερος όλων των προφητών. Ο Ιησούς άρχισε το επίσημο έργο Του μόνο αφού φυλακίστηκε ο Ιωάννης. Πριν από τον Ιωάννη, δεν είχε υπάρξει ποτέ κάποιος προφήτης που να προετοίμασε τον δρόμο για τον Θεό γιατί, πριν από τον Ιησού, ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί ποτέ. Επομένως, από όλους τους προφήτες μέχρι τον Ιωάννη, εκείνος ήταν ο μόνος που προετοίμασε το έδαφος για τον ενσαρκωμένο Θεό και, με αυτόν τον τρόπο, ο Ιωάννης έγινε ο μεγαλύτερος προφήτης της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Ο Ιωάννης άρχισε να διαδίδει το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών επτά έτη πριν από τη βάπτιση του Ιησού. Στον λαό, το έργο που επιτελούσε έμοιαζε να είναι ανώτερο από το μετέπειτα έργο του Ιησού, αλλά, παρόλα αυτά, παρέμενε απλώς ένας προφήτης. Δεν μιλούσε και δεν εργαζόταν εντός του ναού, αλλά στις πόλεις και τα χωριά εκτός του ναού. Αυτό το έκανε, βέβαια, μεταξύ των ανθρώπων του ιουδαϊκού έθνους, ιδιαίτερα μεταξύ των εξαθλιωμένων. Σπανίως ερχόταν ο Ιωάννης σε επαφή με ανθρώπους από τις ανώτερες τάξεις της κοινωνίας, και διέδιδε το ευαγγέλιο μόνο στους συνηθισμένους ανθρώπους της Ιουδαίας. Το έκανε αυτό για να προετοιμάσει τους σωστούς ανθρώπους για τον Κύριο Ιησού και για να προετοιμάσει κατάλληλους χώρους για να εργαστεί Αυτός. Με έναν προφήτη όπως τον Ιωάννη να ανοίγει τον δρόμο, ο Κύριος Ιησούς μπόρεσε, αμέσως μόλις κατέφθασε, να ξεκινήσει άμεσα την οδό του σταυρού. Όταν ενσαρκώθηκε ο Θεός για να επιτελέσει το έργο Του, δεν χρειαζόταν να επιτελέσει το έργο της επιλογής ανθρώπων και δεν χρειάστηκε να αναζητήσει ο ίδιος ανθρώπους ή ένα μέρος για να εργαστεί. Δεν επιτέλεσε τέτοιο έργο όταν ήλθε. Το σωστό άτομο είχε ήδη προετοιμάσει αυτά τα πράγματα για Εκείνον προτού φτάσει Αυτός. Ο Ιωάννης είχε ήδη ολοκληρώσει αυτό το έργο προτού ξεκινήσει ο Ιησούς το έργο Του, διότι όταν έφτασε ο ενσαρκωμένος Θεός για να επιτελέσει το έργο Του, άρχισε κατευθείαν να εργάζεται επί αυτών που Τον προσδοκούσαν

για πολύ καιρό. Ο Ιησούς δεν είχε έλθει για να επιτελέσει το έργο της διόρθωσης, που ήταν χρέος του ανθρώπου. Είχε έλθει μόνο για να επιτελέσει τη διακονία που έπρεπε να επιτελέσει ο ίδιος· καθετί άλλο ουδεμία σχέση είχε μ' Αυτόν. Όταν ήλθε ο Ιωάννης, δεν έκανε τίποτα άλλο παρά να βγάλει από τον ναό και από τους Ιουδαίους μια ομάδα με όσους δέχτηκαν το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών, ώστε να μπορέσουν εκείνοι να αποτελέσουν τα αντικείμενα του έργου του Κυρίου Ιησού. Ο Ιωάννης εργάστηκε επί επτά έτη, τουτέστιν διέδιδε το ευαγγέλιο επί επτά έτη. Κατά τη διάρκεια του έργου του, ο Ιωάννης δεν έκανε πολλά θαύματα, επειδή το έργο του ήταν να ανοίξει τον δρόμο· το έργο του ήταν το έργο της προετοιμασίας. Οποιοδήποτε άλλο έργο, το έργο που επρόκειτο να επιτελέσει ο Ιησούς, δεν σχετιζόταν με τον Ιωάννη· εκείνος ζήτησε απλώς από τους ανθρώπους να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους και να μετανοήσουν, και τους βάπτισε, ώστε να μπορέσουν να σωθούν. Αν και επιτέλεσε νέο έργο και άνοιξε ένα μονοπάτι στο οποίο ο άνθρωπος δεν είχε πορευτεί ποτέ πριν, μολαταύτα, προετοίμασε απλώς τον δρόμο για τον Ιησού. Ήταν απλώς ένας προφήτης που επιτέλεσε το έργο της προετοιμασίας και δεν ήταν ικανός να επιτελέσει το έργο του Ιησού. Παρόλο που ο Ιησούς δεν ήταν ο πρώτος που κήρυξε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και παρόλο που συνέχισε στο μονοπάτι που είχε ανοίξει ο Ιωάννης, και πάλι δεν υπήρχε κανείς άλλος που θα μπορούσε να επιτελέσει το έργο Του, το οποίο ήταν ανώτερο από το έργο του Ιωάννη. Ο Ιησούς δεν μπορούσε να προετοιμάσει τον δικό Του δρόμο· το έργο Του επιτελείτο άμεσα για λογαριασμό του Θεού. Συνεπώς, ανεξάρτητα από το πόσα έτη εργάστηκε ο Ιωάννης, παρέμενε προφήτης, παρέμενε αυτός που προετοίμασε τον δρόμο. Τα τρία έτη έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς ξεπερνούσαν τα επτά έτη του έργου του Ιωάννη, επειδή η ουσία του έργου Του διέφερε. Όταν άρχισε ο Ιησούς να εκτελεί τη διακονία Του, την ίδια στιγμή που έληξε και το έργο του Ιωάννη, ο Ιωάννης είχε προετοιμάσει αρκετούς ανθρώπους και μέρη για να χρησιμοποιήσει ο Κύριος Ιησούς και αρκούσαν για να ξεκινήσει ο Κύριος Ιησούς τρία χρόνια έργου. Επομένως, μόλις τελείωσε το έργο του Ιωάννη, ο Κύριος Ιησούς ξεκίνησε επίσημα το δικό Του έργο, και τα λόγια που είπε ο Ιωάννης παραμερίστηκαν. Αυτό συνέβη επειδή το έργο του Ιωάννη επιτελέστηκε μόνο χάριν της μετάβασης, και τα λόγια του δεν ήταν τα λόγια ζωής που θα οδηγούσαν τον άνθρωπο σε νέα ανάπτυξη. Εν τέλει, τα λόγια του ήταν μόνο για προσωρινή χρήση.

Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς δεν ήταν υπερφυσικό. Υπήρχε μια διαδικασία που το διείπε, και το σύνολό του εκτυλίχθηκε σύμφωνα με τους κανονικούς νόμους των πραγμάτων. Τους τελευταίους έξι μήνες της ζωής Του, ο Ιησούς γνώριζε με βεβαιότητα ότι είχε έλθει για να επιτελέσει αυτό το έργο και γνώριζε ότι είχε έλθει για να καρφωθεί στον σταυρό. Προτού σταυρωθεί, ο Ιησούς προσευχόταν συνεχώς στον Θεό Πατέρα, όπως ακριβώς προσευχήθηκε τρεις φορές στον κήπο της Γεθσημανής. Αφού βαπτίστηκε, ο Ιησούς εκτέλεσε τη διακονία Του επί τριάμισι έτη και το επίσημο έργο Του διήρκεσε δυόμισι έτη. Κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους, κατηγορήθηκε από τον Σατανά, δέχθηκε παρενόχληση από τον άνθρωπο και υποβλήθηκε στους πειρασμούς του ανθρώπου. Υπερνίκησε πολλούς πειρασμούς ενώ επιτελούσε το έργο Του. Τους τελευταίους έξι μήνες, όταν ο Ιησούς επρόκειτο σύντομα να σταυρωθεί, από το στόμα του Πέτρου ακούστηκαν τα λόγια ότι ήταν ο Υιός του ζώντος Θεού, ότι ήταν ο Χριστός. Μόνο τότε έγινε γνωστό σε όλους το έργο Του και μόνο τότε αποκαλύφθηκε δημόσια η ταυτότητά Του. Κατόπιν τούτου, ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι επρόκειτο να σταυρωθεί για χάρη του ανθρώπου και ότι τρεις ημέρες αργότερα θα ανασταίνονταν και πάλι, ότι είχε έλθει για να επιτελέσει το έργο της λύτρωσης και ότι ήταν ο Σωτήρας. Μόνο τους τελευταίους έξι μήνες αποκάλυψε την ταυτότητά Του και το έργο που σκόπευε να επιτελέσει. Αυτή ήταν και η ώρα του Θεού και αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο έπρεπε να επιτελεστεί το έργο. Τον καιρό εκείνο, μέρος του έργου του Ιησού συμφωνούσε με την Παλαιά Διαθήκη, καθώς και με τους νόμους του Μωσή και τα λόγια του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου. Ο Ιησούς τα χρησιμοποίησε όλα αυτά προκειμένου να επιτελέσει μέρος του έργου Του. Κήρυξε στους ανθρώπους και τους δίδαξε στις συναγωγές και χρησιμοποίησε τις προβλέψεις των προφητών στην Παλαιά Διαθήκη για να επιπλήξει τους Φαρισαίους που Τον εχθρεύονταν, και χρησιμοποίησε τα λόγια των Γραφών για να αποκαλύψει την ανυπακοή τους και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να τους καταδικάσει. Διότι εκείνοι σιχαίνονταν ό,τι είχε κάνει ο Ιησούς· ειδικότερα, μεγάλο μέρος του έργου του Ιησού δεν είχε επιτελεστεί σύμφωνα με τους νόμους των Γραφών και, επιπλέον, αυτό που δίδασκε ήταν ανώτερο από τα δικά τους λόγια και πολύ ανώτερο από αυτό που είχαν προαναγγείλει οι προφήτες στις Γραφές. Το έργο του Ιησού επιτελέστηκε μόνο χάριν της λύτρωσης του ανθρώπου και της σταύρωσης, κι έτσι δεν υπήρχε ανάγκη να πει Εκείνος περισσότερα λόγια για να κατακτήσει οποιονδήποτε άνθρωπο. Άντλησε πολλά από όσα δίδαξε τον άνθρωπο από τα λεγόμενα των Γραφών και, ακόμα κι αν το έργο Του δεν ξεπερνούσε τις Γραφές, Αυτός

ήταν και πάλι σε θέση να πραγματοποιήσει το έργο της σταύρωσης. Το έργο που έκανε δεν ήταν το έργο του λόγου ούτε το έργο που επιτελέστηκε προς κατάκτηση της ανθρωπότητας, αλλά το έργο που έγινε για τη λύτρωση της ανθρωπότητας. Ενήργησε απλώς ως η προσφορά περί αμαρτίας για την ανθρωπότητα και δεν ενήργησε ως πηγή του λόγου για την ανθρωπότητα. Δεν επιτέλεσε το έργο των Εθνικών, το οποίο ήταν το έργο της κατάκτησης του ανθρώπου, αλλά το έργο της σταύρωσης —έργο που έγινε μεταξύ όσων πίστευαν ότι υπήρχε Θεός. Παρόλο που το έργο Του επιτελέστηκε επί τη βάσει των Γραφών και παρόλο που χρησιμοποίησε ό,τι προανήγγειλαν οι παλαιοί προφήτες για να καταδικάσει τους Φαρισαίους, αυτό αρκούσε για να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης. Εάν το σημερινό έργο εξακολουθούσε να επιτελείται επί τη βάσει των προβλέψεων των παλαιών προφητών στις Γραφές, τότε η κατάκτησή σας θα ήταν αδύνατη, γιατί η Παλαιά Διαθήκη δεν περιέχει καμία καταγραφή για την ανυπακοή και τις αμαρτίες σας —του κινεζικού λαού— και δεν υπάρχει ιστορικό των αμαρτιών σας. Επομένως, εάν αυτό το έργο ενέμενε ακόμα στη Βίβλο, δεν θα παραδινόσασταν ποτέ. Η Βίβλος καταγράφει μόνο μια περιορισμένη ιστορία των Ισραηλιτών, από την οποία είναι αδύνατο να διαπιστωθεί εάν είστε κακοί ή καλοί, και η οποία είναι αδύνατο να σας κρίνει. Φανταστείτε να σας έκρινα σύμφωνα με την ιστορία των Ισραηλιτών —θα εξακολουθούσατε να Με ακολουθείτε όπως κάνετε σήμερα; Ξέρετε πόσο δύσκολοι είστε; Εάν δεν εκφέρονταν λόγια κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, τότε θα ήταν αδύνατο να ολοκληρωθεί το έργο της κατάκτησης. Επειδή δεν έχω έλθει για να σταυρωθώ, πρέπει να εκφέρω λόγια που δεν σχετίζονται με τη Βίβλο, έτσι ώστε να μπορέσετε να κατακτηθείτε. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς ήταν απλώς ένα στάδιο ανώτερο από την Παλαιά Διαθήκη· χρησιμοποιήθηκε για να ξεκινήσει μια εποχή και για να καθοδηγήσει αυτήν την εποχή. Γιατί είπε: «Δεν έχω έλθει για να καταλύσω τον νόμο, αλλά για να τον εκπληρώσω»; Ωστόσο, στο έργο Του υπήρχαν πολλά που διέφεραν από τους νόμους που εφαρμόζονταν και τις εντολές που ακολουθούσαν οι Ισραηλίτες της Παλαιάς Διαθήκης, διότι Εκείνος δεν είχε έλθει για να υπακούσει στον νόμο, αλλά για να τον εκπληρώσει. Η διαδικασία της εκπλήρωσης περιλάμβανε πολλά πρακτικά στοιχεία: Το έργο Του ήταν πιο πρακτικό και αληθινό και, επιπλέον, ήταν πιο ζωντανό και δεν συνιστούσε τυφλή προσκόλληση στους κανόνες. Δεν τηρούσαν οι Ισραηλίτες το Σάββατο; Όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν τηρούσε το Σάββατο, γιατί είπε ότι ο Υιός του ανθρώπου ήταν ο Κύριος του Σαββάτου και ότι όταν έφτανε ο Κύριος του Σαββάτου, θα έπραττε κατά τη βούλησή Του. Είχε έλθει για να εκπληρώσει τους νόμους της

Παλαιάς Διαθήκης και για να αλλάξει τους νόμους. Ό,τι επιτελείται σήμερα βασίζεται στο παρόν, αλλά εξακολουθεί να στηρίζεται επί τη βάσει του έργου του Ιεχωβά στην Εποχή του Νόμου και δεν παραβαίνει αυτό το πεδίο. Για παράδειγμα, το να προσέχει κανείς τα λόγια του και να μη διαπράττει μοιχεία, δεν συνιστούν νόμους της Παλαιάς Διαθήκης; Σήμερα, αυτό που απαιτείται από εσάς δεν περιορίζεται μόνο στις Δέκα Εντολές, αλλά συνίσταται από εντολές και νόμους ανώτερης τάξης από εκείνους που προηγήθηκαν. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι ό,τι έχει προηγηθεί έχει καταργηθεί, διότι κάθε στάδιο του έργου του Θεού επιτελείται επί τη βάσει του σταδίου που προηγήθηκε. Όσο γι' αυτό που εισήγαγε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ, όπως το να απαιτεί από τους ανθρώπους να προσφέρουν θυσίες, να τιμούν τον πατέρα και τη μητέρα τους, να μη λατρεύουν είδωλα, να μην επιτίθενται και να μην καταριούνται τους άλλους, να μη μοιχεύουν, να μην καπνίζουν και να μην πίνουν, να μην τρέφονται με πράγματα νεκρά και να μην πίνουν αίμα —αυτά δεν αποτελούν τη βάση της άσκησής σας ακόμη και σήμερα; Επί τη βάσει του παρελθόντος έχει επιτελεστεί το έργο μέχρι σήμερα. Παρόλο που οι νόμοι του παρελθόντος δεν αναφέρονται πλέον και έχουν διατυπωθεί νέες απαιτήσεις από εσένα, αυτοί οι νόμοι απέχουν πολύ από το να καταργηθούν και, αντ' αυτού, έχουν ανυψωθεί σε υψηλότερη θέση. Το να πει κανείς ότι έχουν καταργηθεί θα σήμαινε ότι η προηγούμενη εποχή είναι ξεπερασμένη, ενώ υπάρχουν κάποιες εντολές που πρέπει να τιμάς για όλη την αιωνιότητα. Οι εντολές του παρελθόντος έχουν ήδη γίνει πράξη, έχουν ήδη γίνει το είναι του ανθρώπου και δεν χρειάζεται να δίδεται ιδιαίτερη έμφαση σε εντολές όπως «Μην καπνίζεις» και «Μην πίνεις» και ούτω καθεξής. Επί τη βάσει αυτή, θεσπίζονται νέες εντολές σύμφωνα με τις σημερινές ανάγκες σας, σύμφωνα με το ανάστημά σας και σύμφωνα με το σημερινό έργο. Η θέσπιση εντολών για τη νέα εποχή δεν σημαίνει ότι καταργούνται οι εντολές της παλαιάς εποχής, αλλά ότι ανυψώνονται περαιτέρω επ' αυτής της βάσεως, για να καταστούν οι πράξεις του ανθρώπου πιο ολοκληρωμένες και να συνάδουν περισσότερο με την πραγματικότητα. Αν, σήμερα, το μόνο που απαιτείτο από εσάς ήταν να ακολουθείτε τις εντολές και να συμμορφώνεστε με τους νόμους της Παλαιάς Διαθήκης όπως έκαναν και οι Ισραηλίτες, και αν απαιτείτο, μάλιστα, να απομνημονεύσετε τους νόμους που θέσπισε ο Ιεχωβά, δεν θα υπήρχε καμία πιθανότητα να μπορέσετε να αλλάξετε. Αν έπρεπε μόνο να συμμορφώνεστε με αυτές τις λίγες περιορισμένες εντολές ή να απομνημονεύσετε αναρίθμητους νόμους, η παλιά φύση σας θα παρέμενε βαθιά ριζωμένη και δεν θα υπήρχε τρόπος να ξεριζωθεί. Έτσι, θα εκφυλιζόσαστε όλο και περισσότερο και κανείς σας δεν θα

γινόταν υπάκουος. Τουτέστιν, λίγες απλές εντολές ή αμέτρητοι νόμοι αδυνατούν να σας βοηθήσουν να γνωρίσετε τις πράξεις του Ιεχωβά. Δεν είστε ίδιοι με τους Ισραηλίτες: Ακολουθώντας τους νόμους και απομνημονεύοντας τις εντολές, εκείνοι μπόρεσαν να γίνουν μάρτυρες των πράξεων του Ιεχωβά και να προσφέρουν την αφοσίωσή τους σε Αυτόν και μόνο. Εντούτοις, εσείς δεν μπορείτε να το πετύχετε αυτό, και μερικές εντολές της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης όχι μόνο δεν μπορούν να σας κάνουν να παραδώσετε την καρδιά σας ή να σας προστατέψουν, αλλά, αντιθέτως, θα σας κάνουν να επαναπαυτείτε και θα σας οδηγήσουν στον Άδη. Διότι το έργο Μου είναι το έργο της κατάκτησης και στοχεύει στην ανυπακοή και την παλιά φύση σας. Τα ευγενικά λόγια του Ιεχωβά και του Ιησού απέχουν κατά πολύ από τα σημερινά αυστηρά λόγια της κρίσης. Χωρίς αυτά τα αυστηρά λόγια, θα ήταν αδύνατο να κατακτηθείτε εσείς οι «επαΐοντες», οι οποίοι υπήρξατε ανυπάκουοι επί χιλιάδες έτη. Οι νόμοι της Παλαιάς Διαθήκης έχασαν τη δύναμή τους πάνω σας εδώ και πολύ καιρό και η σημερινή κρίση είναι πολύ πιο τρομερή από τους παλαιούς νόμους. Το πιο κατάλληλο για εσάς είναι η κρίση, και όχι οι ασήμαντοι περιορισμοί των νόμων, γιατί δεν είστε η ανθρωπότητα που υπήρχε στην αρχή, αλλά μια ανθρωπότητα που είναι διεφθαρμένη επί χιλιάδες έτη. Αυτό που πρέπει να επιτύχει τώρα ο άνθρωπος συνάδει με την αληθινή κατάσταση του ανθρώπου σήμερα, σύμφωνα με το επίπεδο και το πραγματικό ανάστημα του ανθρώπου της σημερινής εποχής, και δεν απαιτεί να ακολουθείς κανόνες. Αυτό συμβαίνει έτσι ώστε να επιτευχθούν αλλαγές στην παλιά σου φύση και να μπορέσεις να παραμερίσεις τις αντιλήψεις σου. Πιστεύεις ότι οι εντολές είναι κανόνες; Μπορεί να ειπωθεί πως είναι οι συνήθειες απαιτήσεις από τον άνθρωπο. Δεν είναι κανόνες που πρέπει να ακολουθείς. Η απαγόρευση του καπνίσματος, παραδείγματος χάριν —συνιστά άραγε κανόνα; Δεν είναι κανόνας! Απαιτείται από την κανονική ανθρώπινη φύση. Δεν είναι κανόνας, αλλά κάτι που καθορίζεται για το σύνολο της ανθρωπότητας. Σήμερα, οι περίπου δώδεκα εντολές που έχουν θεσπιστεί δεν αποτελούν ούτε κι αυτές κανόνες· συνιστούν αυτό που απαιτείται για να επιτευχθεί η κανονική ανθρώπινη φύση. Οι άνθρωποι δεν κατείχαν ούτε γνώριζαν αυτά τα πράγματα στο παρελθόν, κι έτσι είναι υποχρεωμένοι να τα επιτύχουν σήμερα, και τέτοια πράγματα δεν θεωρούνται κανόνες. Οι νόμοι διαφέρουν από τους κανόνες. Οι κανόνες για τους οποίους μιλώ αναφέρονται σε τελετές, τυπικότητες ή στις αποκλίνουσες και λανθασμένες ασκήσεις του ανθρώπου· είναι οι κανόνες και οι κανονισμοί που δεν βοηθούν καθόλου τον άνθρωπο, δεν τον ωφελούν καθόλου· συστήνουν μια μορφή δράσης που δεν έχει καμία σημασία. Αυτή

είναι η επιτομή των κανόνων, και τέτοιοι κανόνες πρέπει να απορριφθούν, διότι δεν προσφέρουν κανένα όφελος στον άνθρωπο. Αυτό που πρέπει να γίνεται πράξη είναι αυτό που ωφελεί τον άνθρωπο.

Το όραμα του έργου του Θεού (2)

Το ευαγγέλιο της μετάνοιας κηρύχθηκε κατά την Εποχή της Χάριτος και, εφόσον ο άνθρωπος πίστευε, τότε θα σωζόταν. Σήμερα, στη θέση της σωτηρίας, γίνεται μόνο λόγος για κατάκτηση και τελείωση. Δεν λέγεται ποτέ ότι αν κάποιος πιστεύει, όλη η οικογένειά του θα είναι ευλογημένη ή ότι άπαξ και σωθεί, θα έχει σωθεί δια παντός. Σήμερα, κανείς δεν λέει κάτι τέτοιο και τέτοια πράγματα είναι ξεπερασμένα. Τον καιρό εκείνον, το έργο του Ιησού ήταν το έργο της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας. Οι αμαρτίες όλων όσοι πίστευαν σ' Αυτόν συγχωρέθηκαν. Εφόσον πίστευες σε Αυτόν, θα σε λύτρωνε· αν πίστευες σε Αυτόν, δεν ήσουν πλέον αμαρτωλός, είχες απαλλαγεί από τις αμαρτίες σου. Αυτή ήταν η σημασία της σωτηρίας και της δικαίωσης μέσω πίστης. Εντούτοις, όσοι πίστευαν, είχαν ακόμα μέσα τους το επαναστατικό στοιχείο και το στοιχείο της αντίστασης στον Θεό —στοιχεία τα οποία έπρεπε σιγά-σιγά να απομακρυνθούν. Η σωτηρία δεν σήμαινε ότι ο άνθρωπος είχε κερδηθεί πλήρως από τον Ιησού, αλλά ότι ο άνθρωπος δεν ήταν πια αμαρτωλός, ότι οι αμαρτίες του είχαν συγχωρεθεί. Εφόσον πίστευες, δεν θα ήσουν ποτέ πια αμαρτωλός. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς επιτέλεσε πολύ έργο το οποίο ήταν ακατανόητο στους μαθητές Του και είπε πολλά τα οποία δεν κατανοούσαν οι άνθρωποι. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, εκείνον τον καιρό, δεν έδινε εξηγήσεις. Έτσι, αρκετά χρόνια αφότου Εκείνος έφυγε, ο Ματθαίος δημιούργησε τη γενεαλογία του Ιησού, και άλλοι επιτέλεσαν επίσης πολύ έργο που ήταν θέλημα του ανθρώπου. Ο Ιησούς δεν ήλθε για να οδηγήσει στην τελείωση και να κερδίσει τον άνθρωπο, αλλά για να επιτελέσει ένα στάδιο του έργου: να δημιουργήσει το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης. Κι έτσι, μόλις σταυρώθηκε ο Ιησούς, το έργο Του ολοκληρώθηκε πλήρως. Ωστόσο, στο σημερινό στάδιο —στο έργο της κατάκτησης— πρέπει να ειπωθούν περισσότερα λόγια, πρέπει να επιτελεστεί περισσότερο έργο και πρέπει να υπάρξουν πολλές διαδικασίες. Πρέπει, επίσης, να αποκαλυφθούν τα μυστήρια του έργου του Ιησού και του Ιεχωβά, ώστε όλοι οι άνθρωποι να αποκτήσουν

κατανόηση και σαφήνεια στην πίστη τους, διότι αυτό είναι το έργο των εσχάτων ημερών, και οι έσχατες ημέρες αποτελούν το τέλος του έργου του Θεού, τον χρόνο της ολοκλήρωσης αυτού του έργου. Αυτό το στάδιο του έργου θα σου αποσαφηνίσει τον νόμο του Ιεχωβά και τη λύτρωση του Ιησού, και γίνεται, κατά κύριο λόγο, ώστε να μπορέσεις να κατανοήσεις ολόκληρο το έργο του σχεδίου διαχείρισης του Θεού που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη και να εκτιμήσεις όλη τη σημασία και την ουσία αυτού του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, όπως επίσης και να κατανοήσεις τον σκοπό όλου του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς και των λόγων που εξέφερε, ακόμα και την τυφλή σου πίστη στη Βίβλο και την τυφλή λατρεία της. Θα σου δώσει τη δυνατότητα να τα κατανοήσεις όλα αυτά λεπτομερώς. Θα φτάσεις στο σημείο να κατανοήσεις τόσο το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς όσο και το έργο του Θεού σήμερα· θα κατανοήσεις και θα δεις όλη την αλήθεια, τη ζωή και την οδό. Στο στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς, γιατί έφυγε ο Ιησούς χωρίς να κάνει το έργο της ολοκλήρωσης; Επειδή το στάδιο του έργου του Ιησού δεν ήταν το έργο της ολοκλήρωσης. Όταν σταυρώθηκε, τα λόγια Του έφτασαν κι αυτά στο τέλος τους. Μετά τη σταύρωσή Του, το έργο Του τελείωσε οριστικά. Το τρέχον στάδιο είναι διαφορετικό: το έργο του Θεού θα τελειώσει μόνο όταν ειπωθούν τα λόγια μέχρι τέλους και ολοκληρωθεί ολόκληρο το έργο Του. Κατά τη διάρκεια του σταδίου του έργου του Ιησού, υπήρχαν πολλά λόγια που δεν ειπώθηκαν ή δεν διατυπώθηκαν πλήρως. Τον Ιησού, όμως, δεν Τον απασχολούσε τι έλεγε ή τι δεν έλεγε, διότι η διακονία Του δεν ήταν διακονία λόγων, κι έτσι, αφού καρφώθηκε στον σταυρό, έφυγε. Εκείνο το στάδιο του έργου έγινε κυρίως χάριν της σταύρωσης και διαφέρει από το τρέχον στάδιο. Αυτό το στάδιο του έργου γίνεται κυρίως χάριν της ολοκλήρωσης, του ξεκαθαρίσματος και της περάτωσης όλου του έργου. Αν τα λόγια δεν ειπωθούν μέχρι να τελειώσουν, δεν θα υπάρξει τρόπος να ολοκληρωθεί αυτό το έργο, διότι σε αυτό το στάδιο του έργου, όλο το έργο φτάνει στο τέλος του και πραγματοποιείται με τη χρήση λόγων. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς επιτέλεσε πολύ έργο που ήταν ακατανόητο στον άνθρωπο. Έφυγε ήσυχα, και σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί οι οποίοι δεν κατανοούν τα λόγια Του, η κατανόηση των οποίων είναι εσφαλμένη αλλά αυτοί ακόμα πιστεύουν ότι είναι σωστή, και οι οποίοι δεν ξέρουν ότι σφάλουν. Τελικά, αυτό το τρέχον στάδιο θα θέσει οριστικό τέλος στο έργο του Θεού και θα παράσχει την ολοκλήρωσή του. Όλοι θα μπορέσουν να κατανοήσουν και να γνωρίσουν το σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Θα διορθωθούν οι αντιλήψεις του ανθρώπου, οι προθέσεις του, η εσφαλμένη κατανόησή του, οι αντιλήψεις του σχετικά με το

έργο του Ιεχωβά και του Ιησού, οι απόψεις του σχετικά με τους Εθνικούς και οι άλλες αποκλίσεις και τα λάθη του. Και ο άνθρωπος θα κατανοήσει όλα τα σωστά μονοπάτια της ζωής, όλο το έργο που επιτελεί ο Θεός και ολόκληρη την αλήθεια. Όταν συμβεί αυτό, αυτό το στάδιο του έργου θα φτάσει στο τέλος του. Το έργο του Ιεχωβά ήταν η δημιουργία του κόσμου· ήταν η αρχή. Αυτό το στάδιο του έργου είναι το τέλος του έργου, είναι η ολοκλήρωση. Στην αρχή, το έργο του Θεού επιτελείτο μεταξύ των εκλεκτών του Ισραήλ και ήταν η αυγή μιας νέας εποχής στον πιο ιερό από όλους τους τόπους. Το τελευταίο στάδιο του έργου επιτελείται στην πιο ακάθαρτη χώρα, ώστε να κρίνει τον κόσμο και να φέρει την εποχή στο τέλος της. Στο πρώτο στάδιο, το έργο του Θεού επιτελέστηκε στον πιο φωτεινό από όλους τους τόπους και το τελευταίο στάδιο επιτελείται στον πιο σκοτεινό από όλους τους τόπους, και αυτό το σκοτάδι θα εκδιωχθεί, θα δημιουργηθεί φως και όλοι οι άνθρωποι θα κατακτηθούν. Όταν θα έχουν κατακτηθεί οι άνθρωποι αυτού του πιο ακάθαρτου και πιο σκοτεινού τόπου, και ολόκληρος ο πληθυσμός αναγνωρίσει ότι υπάρχει ένας Θεός, ο οποίος είναι ο αληθινός Θεός, και κάθε άνθρωπος πειστεί απόλυτα, τότε αυτό το γεγονός θα χρησιμοποιηθεί για να επιτελεστεί το έργο της κατάκτησης απ' άκρη σ' άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτό το στάδιο του έργου είναι συμβολικό: μόλις τελειώσει το έργο αυτής της εποχής, το έργο των 6.000 ετών διαχείρισης θα φτάσει σε ένα πλήρες τέλος. Μόλις κατακτηθούν όσοι βρίσκονται στον σκοτεινότερο τόπο, είναι αυτονόητο ότι το ίδιο θα συμβεί και οπουδήποτε αλλού. Ως εκ τούτου, μόνο το έργο της κατάκτησης στην Κίνα φέρει συμβολισμό με νόημα. Η Κίνα αντιπροσωπεύει όλες τις δυνάμεις του σκότους και ο λαός της Κίνας αντιπροσωπεύει όλους εκείνους που είναι από σάρκα, που είναι του Σατανά και που είναι από σάρκα και οστά. Ο κινεζικός λαός είναι αυτός που έχει διαφθαρεί περισσότερο από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, που αντιτίθεται περισσότερο στον Θεό και του οποίου η ανθρώπινη φύση είναι η πιο ποταπή και ακάθαρτη, κι έτσι αποτελεί το αρχέτυπο όλης της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άλλες χώρες δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Οι αντιλήψεις του ανθρώπου είναι όλες ίδιες και, παρόλο που ο λαός των χωρών αυτών μπορεί να είναι καλού επιπέδου, αν δεν γνωρίζει τον Θεό, τότε αυτό σημαίνει ότι αντιτίθεται σε Αυτόν. Γιατί και οι Εβραίοι αντιτάχθηκαν στον Θεό και Τον αφήφησαν; Γιατί και οι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν σε Αυτόν; Γιατί πρόδωσε ο Ιούδας τον Ιησού; Εκείνον τον καιρό, πολλοί από τους μαθητές δεν γνώριζαν τον Ιησού. Γιατί, αφότου ο Ιησούς σταυρώθηκε και αναστήθηκε ξανά, οι άνθρωποι εξακολούθησαν να μην πιστεύουν σε Αυτόν; Δεν είναι ίδια η

ανυπακοή του ανθρώπου; Απλώς ο λαός της Κίνας χρησιμοποιείται για παραδειγματισμό και, όταν κατακτηθεί, θα αποτελέσει πρότυπο και δείγμα και θα χρησιμεύσει ως σημείο αναφοράς για τους άλλους. Γιατί έλεγα ανέκαθεν ότι είστε παράρτημα στο σχέδιο διαχείρισής Μου; Ο λαός της Κίνας είναι εκείνος στον οποίο η διαφθορά, η ακαθαρσία, η αδικία, η εναντίωση και η ανυπακοή εκδηλώνονται στον μέγιστο βαθμό και αποκαλύπτονται σε όλες τις ποικίλες μορφές τους. Από τη μία πλευρά, οι άνθρωποι αυτοί είναι χαμηλού επιπέδου και, από την άλλη, η ζωή και η νοοτροπία τους είναι οπισθοδρομικές, και οι συνήθειες, το κοινωνικό περιβάλλον τους, η οικογένεια στην οποία έχουν γεννηθεί —όλα είναι φτωχά και τα πιο οπισθοδρομικά. Το κύρος τους είναι, επίσης, χαμηλό. Το έργο σε αυτόν τον τόπο είναι συμβολικό, και αφού επιτελεστεί αυτό το δοκιμαστικό έργο στο σύνολό του, το επακόλουθο έργο του Θεού θα επιτευχθεί πολύ καλύτερα. Αν μπορεί να ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο του έργου, τότε εξυπακούεται ότι το ίδιο μπορεί να κάνει και το επακόλουθο έργο. Μόλις πραγματοποιηθεί αυτό το στάδιο του έργου, θα έχει σημειωθεί μεγάλη επιτυχία, και το έργο της κατάκτησης απ' άκρη σ' άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν θα έχει φτάσει οριστικά στο τέλος του. Στην πραγματικότητα, μόλις το έργο μεταξύ σας στεφθεί με επιτυχία, αυτή θα ισοδυναμεί με την επιτυχία απ' άκρη σ' άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτήν τη σημασία έχει το γεγονός ότι σας βάζω να λειτουργήσετε ως πρότυπα και δείγματα. Η ανυπακοή, η εναντίωση, η ακαθαρσία, η αδικία —όλα αυτά υπάρχουν μέσα σε αυτούς τους ανθρώπους, και μέσα τους αντιπροσωπεύεται όλη η ανυπακοή της ανθρωπότητας. Είναι πραγματικά το κάτι άλλο. Έτσι, θεωρούνται η επιτομή της κατάκτησης και, μόλις κατακτηθούν, θα γίνουν, φυσικά, δείγματα και πρότυπα για τους άλλους. Τίποτα δεν ήταν πιο συμβολικό από το γεγονός ότι το πρώτο στάδιο επιτελέστηκε στο Ισραήλ: Οι Ισραηλίτες ήταν οι πιο άγιοι και λιγότερο διεφθαρμένοι από όλους τους λαούς, κι έτσι η αυγή της νέας εποχής σε αυτόν τον τόπο είχε τη μεγαλύτερη σημασία. Μπορεί να ειπωθεί ότι οι προπάτορες της ανθρωπότητας προήλθαν από το Ισραήλ και ότι το Ισραήλ ήταν η γενέτειρα του έργου του Θεού. Στην αρχή, αυτοί οι άνθρωποι ήταν οι πιο άγιοι και όλοι λάτρευαν τον Ιεχωβά, και το έργο του Θεού σε αυτούς μπορούσε να αποφέρει τα μέγιστα αποτελέσματα. Ολόκληρη η Βίβλος καταγράφει το έργο δύο εποχών: το ένα ήταν το έργο της Εποχής του Νόμου και το άλλο ήταν το έργο της Εποχής της Χάριτος. Η Παλαιά Διαθήκη καταγράφει τα λόγια του Ιεχωβά στους Ισραηλίτες και το έργο Του στο Ισραήλ· η Καινή Διαθήκη καταγράφει το έργο του Ιησού στην Ιουδαία. Όμως γιατί η Βίβλος δεν περιέχει κανένα κινέζικο όνομα; Επειδή τα δύο πρώτα μέρη του

έργου του Θεού επιτελέστηκαν στο Ισραήλ, επειδή ο λαός του Ισραήλ ήταν ο εκλεκτός — δηλαδή, οι άνθρωποι αυτοί ήταν οι πρώτοι που αποδέχτηκαν το έργο του Ιεχωβά. Ήταν οι λιγότερο διεφθαρμένοι από όλη την ανθρωπότητα και, στην αρχή, ήταν διατεθειμένοι να θαυμάζουν τον Θεό και να Τον σέβονται. Υπάκουαν τα λόγια του Ιεχωβά, πάντα υπηρετούσαν στον ναό και φορούσαν ιερατικά άμφια ή μίτρες. Ήταν οι πρώτοι άνθρωποι που λάτρεψαν τον Θεό και αποτέλεσαν το πρώτο αντικείμενο του έργου Του. Αυτοί οι άνθρωποι αποτέλεσαν τα δείγματα και τα πρότυπα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ήταν δείγματα και πρότυπα αγιοσύνης και δικαιοσύνης. Άνθρωποι όπως ο Ιώβ, ο Αβραάμ, ο Λωτ ή ο Πέτρος και ο Τιμόθεος —ήταν όλοι Ισραηλίτες και τα πιο άγια δείγματα και πρότυπα. Το Ισραήλ ήταν η πρώτη χώρα που λάτρεψε τον Θεό μεταξύ της ανθρωπότητας και περισσότεροι δίκαιοι άνθρωποι προήλθαν από εκεί παρά από οπουδήποτε αλλού. Ο Θεός εργάστηκε μέσα τους ώστε, στο μέλλον, να μπορούσε να διαχειριστεί καλύτερα την ανθρωπότητα σε όλον τον τόπο. Έγινε καταγραφή των επιτευγμάτων τους και της δικαιοσύνης της λατρείας τους στον Ιεχωβά, έτσι ώστε εκείνοι να μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως δείγματα και πρότυπα για τους ανθρώπους πέρα από το Ισραήλ κατά την εποχή της Χάριτος. Και οι πράξεις τους έχουν υποστηρίξει αρκετές χιλιάδες έτη έργου μέχρι σήμερα.

Μετά τη δημιουργία του κόσμου, το πρώτο στάδιο του έργου του Θεού επιτελέστηκε στο Ισραήλ, κι έτσι το Ισραήλ ήταν η γενέτειρα του έργου του Θεού επί γης και η βάση του έργου του Θεού επί γης. Το πεδίο του έργου του Ιησού κάλυπτε ολόκληρη την Ιουδαία. Κατά τη διάρκεια του έργου Του, πολύ λίγοι από όσους βρίσκονταν εκτός της Ιουδαίας γνώριζαν γι' αυτό, διότι Εκείνος δεν επιτέλεσε κανένα έργο εκτός Ιουδαίας. Σήμερα, το έργο του Θεού έχει έλθει στην Κίνα και επιτελείται μόνο εντός αυτού του πεδίου. Κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, κανένα έργο δεν ξεκινά εκτός Κίνας. Η εξάπλωσή του πέρα από την Κίνα είναι έργο που θα έλθει αργότερα. Αυτό το στάδιο του έργου έπεται του σταδίου του έργου του Ιησού. Ο Ιησούς επιτέλεσε το έργο της λύτρωσης, και αυτό το στάδιο είναι το έργο που συνεχίζει εκείνο το έργο· το έργο της λύτρωσης έχει ολοκληρωθεί, και σε αυτό το στάδιο δεν υπάρχει ανάγκη για σύλληψη από το Άγιο Πνεύμα, επειδή αυτό το στάδιο του έργου διαφέρει από το τελευταίο στάδιο και, επιπλέον, επειδή η Κίνα διαφέρει από το Ισραήλ. Το στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς ήταν το έργο της λύτρωσης. Ο άνθρωπος είδε τον Ιησού και, λίγο καιρό αργότερα, το έργο Του άρχισε να εξαπλώνεται στους Εθνικούς. Σήμερα, υπάρχουν

πολλοί που πιστεύουν στον Θεό στην Αμερική, στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη Ρωσία, επομένως γιατί υπάρχουν λιγότεροι πιστοί στην Κίνα; Επειδή η Κίνα είναι το πιο κλειστό έθνος. Ως εκ τούτου, η Κίνα ήταν η τελευταία που αποδέχτηκε την οδό του Θεού και, ακόμη και τώρα, έχουν περάσει λιγότερο από εκατό έτη από τότε που το αποδέχτηκε —πολύ αργότερα από την Αμερική και το Ηνωμένο Βασίλειο. Το τελευταίο στάδιο του έργου του Θεού επιτελείται στη γη της Κίνας προκειμένου να φέρει το έργο Του στο τέλος του και προκειμένου να μπορέσει να πραγματοποιηθεί όλο το έργο Του. Όλος ο λαός του Ισραήλ αποκαλούσε τον Ιεχωβά Κύριό του. Εκείνον τον καιρό, οι άνθρωποι αυτοί Τον θεωρούσαν την κεφαλή της οικογένειάς τους και ολόκληρο το Ισραήλ έγινε μια μεγάλη οικογένεια στην οποία όλοι λάτρευαν τον Κύριο Ιεχωβά τους. Το Πνεύμα του Ιεχωβά εμφανιζόταν συχνά σε αυτούς και τους μιλούσε και εξέφερε τη φωνή Του προς αυτούς, και χρησιμοποιούσε μια στήλη νεφέλης και ήχου για να καθοδηγήσει τη ζωή τους. Εκείνον τον καιρό, το Πνεύμα παρείχε την καθοδήγησή Του απευθείας στο Ισραήλ, μιλώντας και απευθύνοντας τη φωνή Του προς τον λαό, και οι άνθρωποι έβλεπαν τα σύννεφα και άκουγαν τη βροντή· αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο καθοδηγούσε τη ζωή τους για πολλές χιλιάδες χρόνια. Έτσι, μόνο ο λαός του Ισραήλ λάτρευε ανέκαθεν τον Ιεχωβά. Οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι ο Ιεχωβά είναι ο Θεός τους και ότι δεν είναι ο Θεός των Εθνικών. Αυτό δεν αποτελεί έκπληξη: ο Ιεχωβά, εξάλλου, είχε εργαστεί ανάμεσά τους για σχεδόν 4.000 χρόνια. Στη γη της Κίνας, μετά από ληθαργικό ύπνο χιλιάδων ετών, μόλις τώρα έχουν κατορθώσει οι έκφυλοι να μάθουν ότι οι ουρανοί και η γη και τα πάντα δεν σχηματίστηκαν φυσικά, αλλά έγιναν από τον Δημιουργό. Επειδή αυτό το ευαγγέλιο προέρχεται από το εξωτερικό, εκείνα τα φεουδαρχικά, αντιδραστικά μυαλά πιστεύουν ότι όλοι όσοι αποδέχονται αυτό το ευαγγέλιο είναι δόλιοι, είναι τα παλιόσκυλα που έχουν προδώσει τον Βούδα, τον πρόγονό τους. Επιπλέον, πολλά από αυτά τα φεουδαρχικά μυαλά ρωτούν: «Πώς γίνεται οι Κινέζοι να πιστεύουν στον Θεό των ξένων; Δεν προδίδουν τους προγόνους τους; Δεν διαπράττουν κακό;» Σήμερα, οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει εδώ και πολύ καιρό ότι ο Ιεχωβά είναι ο Θεός τους. Πάει καιρός που έχουν παραγκωνίσει τον Δημιουργό στο πίσω μέρος του μυαλού τους και, αντ' αυτού, πιστεύουν στην εξέλιξη, δηλαδή ότι ο άνθρωπος εξελίχθηκε από τους πιθήκους και ότι ο φυσικός κόσμος προέκυψε με φυσικό τρόπο. Πιστεύουν ότι όλη η καλή τροφή που απολαμβάνει η ανθρωπότητα παρέχεται από τη φύση, ότι υπάρχει τάξη στη ζωή και τον θάνατο του ανθρώπου και ότι δεν υπάρχει κάποιος Θεός που κυβερνά τα πάντα. Επιπλέον, υπάρχουν πολλοί αθεϊστές που πιστεύουν ότι το

γεγονός ότι ο Θεός κυβερνά τα πάντα αποτελεί δεισιδαιμονία και δεν έχει επιστημονική βάση. Μπορεί, όμως, η επιστήμη να αντικαταστήσει το έργο του Θεού; Μπορεί η επιστήμη να κυβερνήσει την ανθρωπότητα; Η κήρυξη του ευαγγελίου σε μια χώρα που κυβερνάται από τον αθεϊσμό δεν είναι εύκολη υπόθεση και συνεπάγεται μεγάλα εμπόδια. Σήμερα, δεν υπάρχουν πολλοί που αντιτίθενται στον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο;

Όταν ήλθε ο Ιησούς για να κάνει το έργο Του, πολλοί άνθρωποι συνέκριναν το έργο Του με το έργο του Ιεχωβά και, διαπιστώνοντας πως ήταν αντιφατικά, κάρφωσαν τον Ιησού στον σταυρό. Γιατί δεν βρήκαν συνοχή στα έργα Τους; Αυτό συνέβη, εν μέρει, επειδή ο Ιησούς επιτέλεσε νέο έργο και επειδή, προτού ξεκινήσει ο Ιησούς το έργο Του, κανείς δεν είχε γράψει τη γενεαλογία Του. Αν την είχε γράψει κάποιος, τότε δεν θα συνέτρεχε λόγος ανησυχίας και ποιος θα κάρφωνε τότε τον Ιησού στον σταυρό; Αν ο Ματθαίος είχε γράψει τη γενεαλογία του Ιησού αρκετές δεκαετίες νωρίτερα, τότε ο Ιησούς δεν θα είχε υποστεί τόσο μεγάλο διωγμό. Έτσι δεν είναι; Μόλις οι άνθρωποι διάβαζαν τη γενεαλογία του Ιησού —ότι ήταν ο υιός του Αβραάμ και η ρίζα του Δαβίδ— θα σταματούσαν να Τον διώκουν. Δεν είναι κρίμα ότι η γενεαλογία Του γράφτηκε πολύ αργά; Και πόσο κρίμα είναι που η Βίβλος καταγράφει μόνο δύο στάδια του έργου του Θεού: ένα στάδιο που ήταν το έργο της Εποχής του Νόμου και ένα στάδιο που ήταν το έργο της Εποχής της Χάριτος· ένα στάδιο που ήταν το έργο του Ιεχωβά και ένα που ήταν το έργο του Ιησού. Πόσο καλύτερα θα ήταν αν ένας μεγάλος προφήτης είχε προφητεύσει το σημερινό έργο. Θα υπήρχε μία επιπλέον ενότητα στη Βίβλο με τίτλο «Το έργο των εσχάτων ημερών» —αυτό δεν θα ήταν πολύ καλύτερο; Γιατί πρέπει ο άνθρωπος να υποβάλλεται σε τόσο πολλές κακουχίες σήμερα; Έχετε αντιμετωπίσει τόσο πολλές δυσκολίες! Αν κάποιοι αξίζουν να είναι μισητοί, αυτοί είναι ο Ησαΐας και ο Δανιήλ που δεν προφήτευσαν το έργο των εσχάτων ημερών· και εάν πρέπει να κατηγορηθούν κάποιοι, αυτοί είναι οι απόστολοι της Καινής Διαθήκης που δεν κατέγραψαν νωρίτερα τη γενεαλογία της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού. Τι κρίμα! Πρέπει να ψάξετε παντού για αποδείξεις και, ακόμη κι αφού βρείτε κάποια αποσπασματικά μικρά λόγια, και πάλι δεν μπορείτε να καταλάβετε αν αποτελούν όντως απόδειξη. Μα πόσο ντροπιαστικό! Γιατί είναι ο Θεός τόσο μυστικοπαθής στο έργο Του; Σήμερα, πολλοί άνθρωποι δεν έχουν βρει ακόμη αδιάσειστες αποδείξεις, αλλά δεν μπορούν και να το αρνηθούν. Τι θα πρέπει, λοιπόν, να κάνουν; Δεν μπορούν να ακολουθήσουν με αποφασιστικότητα τον Θεό, αλλά ούτε μπορούν να προχωρήσουν προς τα

εμπρός με τέτοια αμφιβολία. Κι έτσι, πολλοί «ευφυείς και χαρισματικοί λόγιοι» υιοθετούν μια στάση του τύπου «δοκιμάζουμε και βλέπουμε» όταν ακολουθούν τον Θεό. Αυτό απαιτεί υπερβολικό κόπο! Δεν θα ήταν τα πράγματα πολύ πιο εύκολα αν ο Ματθαίος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ιωάννης ήταν σε θέση να προειπουν το μέλλον; Θα ήταν καλύτερο αν ο Ιωάννης είχε δει την εσωτερική αλήθεια της ζωής στη βασιλεία —τι κρίμα που είδε μόνο οράματα και δεν είδε πραγματικό, υλικό έργο στη γη. Μα τι κρίμα! Τι συμβαίνει με τον Θεό; Γιατί, αφού το έργο Του πήγε τόσο καλά στο Ισραήλ, έχει έλθει τώρα στην Κίνα και γιατί έπρεπε να ενσαρκωθεί, και να εργαστεί και να ζήσει προσωπικά ανάμεσα στους ανθρώπους; Ο Θεός δεν σκέπτεται καθόλου τον άνθρωπο! Όχι μόνο δεν το είπε στους ανθρώπους εκ των προτέρων, αλλά ξαφνικά έφερε την παιδείση και την κρίση Του. Πραγματικά, δεν βγάζει κανένα απολύτως νόημα! Την πρώτη φορά που ενσαρκώθηκε ο Θεός, υπέστη πολλές κακουχίες επειδή δεν είπε εκ των προτέρων στον άνθρωπο όλη την εσωτερική αλήθεια. Σίγουρα δεν γίνεται να το έχει ξεχάσει αυτό, σωστά; Συνεπώς, γιατί δεν το λέει στον άνθρωπο ούτε αυτήν τη φορά; Σήμερα, πόσο ατυχές είναι που υπάρχουν μόνο εξήντα έξι βιβλία στη Βίβλο. Πρέπει να υπάρξει μόνο ένα ακόμα, που να προλέγει το έργο των εσχάτων ημερών! Δεν συμφωνείς; Ούτε καν ο Ιεχωβά, ο Ησαΐας και ο Δαβίδ δεν ανέφεραν τίποτα για το σημερινό έργο. Ήταν πολύ μακριά από το παρόν, καθώς το διάστημα που μεσολαβούσε μεταξύ εκείνων και του παρόντος υπερέβαινε τα 4.000 έτη. Ούτε και ο Ιησούς προείπε πλήρως το σημερινό έργο, είπε μόνο ελάχιστα γι' αυτό, και ο άνθρωπος και πάλι βρίσκει ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία. Εάν συγκρίνεις το έργο του σήμερα με το παρελθόν, πώς μπορούν τα δύο να συνάδουν; Το στάδιο του έργου του Ιεχωβά απευθυνόταν στο Ισραήλ, οπότε αν το συγκρίνεις με το έργο του σήμερα, θα υπάρξει ακόμη μεγαλύτερη ασυμφωνία· αυτά τα δύο απλώς δεν μπορούν να συγκριθούν. Ούτε προέρχεσαι από το Ισραήλ, ούτε είσαι Εβραίος. Το επίπεδό σου και όλα όσα σε χαρακτηρίζουν είναι ανεπαρκή —πώς μπορείς να συγκρίνεις τον εαυτό σου με αυτούς; Είναι δυνατόν; Να ξέρεις ότι σήμερα είναι η Εποχή της Βασιλείας, και διαφέρει από την Εποχή του Νόμου και την Εποχή της Χάριτος. Εν πάση περιπτώσει, μην προσπαθήσεις να εφαρμόσεις κάποιον τύπο. Ο Θεός δεν δύναται να βρεθεί σε τέτοιους τύπους.

Πώς ζούσε ο Ιησούς κατά τη διάρκεια των 29 ετών μετά τη γέννησή Του; Η Βίβλος δεν καταγράφει τίποτα για την παιδική Του ηλικία και τα νεανικά Του χρόνια. Γνωρίζεις πώς ήταν; Μήπως δεν είχε παιδική ή νεανική ηλικία, και όταν γεννήθηκε ήταν ήδη 30 ετών;

Γνωρίζεις ελάχιστα, γι' αυτό μην είσαι τόσο απερίσκεπτος όταν εκφράζεις την άποψή σου. Δεν σε ωφελεί σε τίποτα! Η Βίβλος καταγράφει μόνο ότι πριν από τα τριακοστά γενέθλια του Ιησού, βαπτίστηκε και οδηγήθηκε στην έρημο από το Άγιο Πνεύμα για να υποβληθεί στον πειρασμό του διαβόλου. Και τα τέσσερα Ευαγγέλια καταγράφουν τα τριάμισι έτη του έργου Του. Δεν υπάρχει κάποια καταγραφή για την παιδική και τη νεανική ηλικία Του, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει ότι δεν είχε παιδική και νεανική ηλικία. Απλώς, στην αρχή, δεν επιτέλεσε κανένα έργο και ήταν ένας κανονικός άνθρωπος. Θα μπορούσες, λοιπόν, να πεις ότι ο Ιησούς είχε ζήσει επί 33 έτη χωρίς νεανική και παιδική ηλικία; Θα μπορούσε να είχε φθάσει ξαφνικά στην ηλικία των 33,5 ετών; Όλα αυτά τα πράγματα που σκέφτεται γι' Αυτόν ο άνθρωπος είναι υπερφυσικά και μη ρεαλιστικά. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ενσαρκωμένος Θεός κατέχει συνηθισμένη και κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά όταν επιτελεί το έργο Του, το πράττει άμεσα με την ατελή ανθρώπινη φύση και την απόλυτη θεϊκή φύση Του. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι άνθρωποι έχουν αμφιβολίες για το σημερινό έργο, αλλά και για το έργο του Ιησού. Αν και το έργο του Θεού διαφέρει τις δύο φορές που Αυτός ενσαρκώθηκε, η ουσία Του δεν διαφέρει. Φυσικά, εάν διαβάσεις τα όσα καταγράφονται στα τέσσερα Ευαγγέλια, οι διαφορές είναι μεγάλες. Πώς μπορείς να επιστρέψεις στη ζωή του Ιησού κατά τη διάρκεια της παιδικής και της νεανικής Του ηλικίας; Πώς μπορείς να κατανοήσεις την κανονική ανθρώπινη φύση του Ιησού; Ίσως να κατανοείς πολύ καλά την ανθρώπινη φύση του Θεού σήμερα, όμως δεν έχεις συλλάβει καθόλου την ανθρώπινη φύση του Ιησού, πολύ λιγότερο δε, την έχεις κατανοήσει. Αν δεν είχε καταγραφεί από τον Ματθαίο, δεν θα είχες καμία ιδέα για την ανθρώπινη φύση του Ιησού. Ίσως, όταν σου πω τις ιστορίες του Ιησού κατά τη διάρκεια της ζωής Του και σου πω για τις εσωτερικές αλήθειες της παιδικής και νεανικής ηλικίας του Ιησού, να κουνήσεις το κεφάλι σου και να πεις: «Όχι! Δεν μπορεί να ήταν έτσι. Δεν μπορεί να έχει καμία αδυναμία, πολύ λιγότερο δε, θα πρέπει να έχει ανθρώπινη φύση!» Μάλιστα, θα φωνάζεις και θα κραυγάζεις. Ακριβώς επειδή δεν κατανοείς τον Ιησού, έχεις αντιλήψεις για Μένα. Πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι πάρα πολύ θεϊκός, ότι δεν χαρακτηρίζεται από τίποτε το σαρκικό. Αλλά τα γεγονότα δεν αλλάζουν. Κανείς δεν θέλει να αψηφήσει, με τα λόγια του, την αλήθεια των γεγονότων, διότι όταν μιλώ Εγώ, αυτά που λέω σχετίζονται με την αλήθεια. Δεν είναι υποθέσεις, ούτε προφητείες. Να γνωρίζεις ότι ο Θεός μπορεί να ανέλθει σε μεγάλα ύψη και, επιπλέον, μπορεί να κρυφτεί σε μεγάλα βάθη. Η διάνοιά σου δεν δύναται να Τον

συλλάβει, είναι ο Θεός όλων των πλασμάτων και όχι ένας προσωπικός Θεός Τον οποίο έχει σκεφτεί κάποιο συγκεκριμένο άτομο.

Το όραμα του έργου του Θεού (3)

Η πρώτη ενσάρκωση του Θεού συνέβη μέσω της σύλληψης από το Άγιο Πνεύμα, και αυτό σχετιζόταν με το έργο που σκόπευε να επιτελέσει. Η Εποχή της Χάριτος ξεκίνησε με το όνομα του Ιησού. Όταν ξεκίνησε να εκτελεί τη διακονία Του ο Ιησούς, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να γίνεται μάρτυρας του ονόματος του Ιησού, και το όνομα του Ιεχωβά δεν αναφερόταν πλέον. Αντίθετα, το Άγιο Πνεύμα ανέλαβε το νέο έργο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Όσοι πίστευαν σε Αυτόν, κατέθεταν μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, και το έργο που επιτελούσαν ήταν και αυτό για τον Ιησού Χριστό. Η ολοκλήρωση της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης σήμαινε ότι το έργο που διεξήχθη κυρίως υπό το όνομα του Ιεχωβά είχε έλθει στο τέλος του. Από εκεί και πέρα, το όνομα του Θεού δεν ήταν πλέον Ιεχωβά· τουναντίον, ονομαζόταν Ιησούς, και στο εξής το Άγιο Πνεύμα ξεκίνησε το έργο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Συνεπώς, οι άνθρωποι που εξακολουθούν να τρώνε και πίνουν τα λόγια του Ιεχωβά σήμερα και εξακολουθούν να κάνουν τα πάντα σύμφωνα με το έργο της Εποχής του Νόμου — δεν συμμορφώνεται άραγε τυφλά με τους κανόνες; Δεν είσαι προσκολλημένος στο παρελθόν; Γνωρίζετε πλέον ότι οι έσχατες ημέρες έχουν φτάσει. Άραγε, όταν έλθει ο Ιησούς, θα εξακολουθεί να ονομάζεται Ιησούς; Ο Ιεχωβά είπε στον λαό του Ισραήλ ότι θα ερχόταν ένας Μεσσίας, αλλά όταν όντως ήλθε, δεν ονομαζόταν Μεσσίας αλλά Ιησούς. Ο Ιησούς είπε ότι θα ερχόταν και πάλι και ότι θα κατέφτανε όπως είχε φύγει. Αυτά ήταν τα λόγια του Ιησού, αλλά εσύ είδες με ποιον τρόπο έφυγε ο Ιησούς; Ο Ιησούς έφυγε πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, αλλά θα επιστρέψει άραγε προσωπικά μεταξύ των ανθρώπων πάνω σε ένα λευκό σύννεφο; Εάν ίσχυε αυτό, δεν θα ονομαζόταν ακόμα Ιησούς; Όταν έλθει και πάλι ο Ιησούς, η εποχή θα έχει ήδη αλλάξει, άρα θα μπορούσε να ονομάζεται ακόμα Ιησούς; Άραγε ο Θεός μπορεί να είναι γνωστός μόνο με το όνομα του Ιησού; Δεν μπορεί να προσφωνείται με ένα νέο όνομα σε μια νέα εποχή; Μπορεί η εικόνα ενός ατόμου και ένα συγκεκριμένο όνομα να αντιπροσωπεύουν τον Θεό στην ολότητά Του; Σε κάθε εποχή, ο Θεός επιτελεί νέο έργο και αποκαλείται με νέο όνομα· πώς θα μπορούσε να επιτελεί το ίδιο έργο σε διαφορετικές εποχές; Πώς θα μπορούσε

να μένει προσκολλημένος στα παλιά; Το όνομα του Ιησού ελήφθη για χάρη του έργου της λύτρωσης, άρα θα εξακολουθεί να αποκαλείται με το ίδιο όνομα όταν επιστρέψει κατά τις έσχατες ημέρες; Θα συνεχίσει να επιτελεί το έργο της λύτρωσης; Πώς γίνεται ο Ιεχωβά και ο Ιησούς να είναι ένα, αλλά να αποκαλούνται με διαφορετικά ονόματα σε διαφορετικές εποχές; Δεν οφείλεται στο γεγονός ότι η εποχή του έργου Του είναι διαφορετική; Θα μπορούσε ένα και μόνο όνομα να αντιπροσωπεύει τον Θεό στην ολότητά Του; Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Θεός πρέπει να αποκαλείται με διαφορετικό όνομα σε διαφορετική εποχή και πρέπει να χρησιμοποιεί το όνομα για να αλλάξει την εκάστοτε εποχή και να την αντιπροσωπεύσει. Διότι κανένα όνομα δεν μπορεί να εκπροσωπήσει πλήρως τον ίδιο τον Θεό και κάθε όνομα μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο τη χρονική διάσταση της διάθεσης του Θεού σε μια δεδομένη εποχή. Το μόνο που πρέπει να κάνει είναι να αντιπροσωπεύει το έργο Του. Ως εκ τούτου, ο Θεός μπορεί να επιλέγει όποιο όνομα ταιριάζει με τη διάθεσή Του ώστε να αντιπροσωπεύει ολόκληρη την εποχή. Ανεξάρτητα από το αν είναι η εποχή του Ιεχωβά ή η εποχή του Ιησού, κάθε εποχή αντιπροσωπεύεται από ένα όνομα. Στο τέλος της Εποχής της Χάριτος, έχει φτάσει η έσχατη εποχή και ο Ιησούς έχει ήδη έλθει. Πώς θα μπορούσε να ονομάζεται ακόμα Ιησούς; Πώς θα μπορούσε να έχει ακόμα τη μορφή του Ιησού μεταξύ των ανθρώπων; Έχεις λησμονήσει ότι ο Ιησούς δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η εικόνα ενός Ναζωραίου; Έχεις λησμονήσει ότι ο Ιησούς ήταν μόνο ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας; Πώς θα μπορούσε να αναλάβει το έργο της κατάκτησης και της τελείωσης του ανθρώπου κατά τις έσχατες ημέρες; Ο Ιησούς έφυγε πάνω σε ένα λευκό σύννεφο —αυτό είναι γεγονός— αλλά πώς θα μπορούσε να επιστρέψει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο μεταξύ των ανθρώπων και να εξακολουθεί να ονομάζεται Ιησούς; Αν πράγματι κατέφθανε πάνω σε ένα σύννεφο, πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να μην Τον αναγνωρίσει; Δεν θα Τον αναγνώριζαν οι άνθρωποι σε όλον τον κόσμο; Σε αυτήν την περίπτωση, ο Θεός δεν θα ήταν μόνο ο Ιησούς; Σε αυτήν την περίπτωση, η εικόνα του Θεού θα είχε την όψη ενός Εβραίου και θα ήταν, επιπλέον, πάντα απαράλλαχτη. Ο Ιησούς είπε ότι θα κατέφθανε όπως είχε φύγει, αλλά γνωρίζεις το αληθινό νόημα των λόγων Του; Μήπως τα είπε σε αυτήν την ομάδα που απαρτίζεται από εσάς; Το μόνο που γνωρίζεις είναι ότι θα καταφτάσει όπως έφυγε, πάνω σε ένα σύννεφο, αλλά γνωρίζεις πώς ακριβώς επιτελεί το έργο Του ο ίδιος ο Θεός; Εάν ήσουν πραγματικά σε θέση να δεις, τότε πώς εξηγούνται τα λόγια που εξέφερε ο Ιησούς; Είπε: Όταν έλθει ο Υιός του ανθρώπου τις έσχατες ημέρες, ο ίδιος δεν θα το γνωρίζει, οι άγγελοι δεν θα το γνωρίζουν, οι αγγελιοφόροι στον

ουρανό δεν θα το γνωρίζουν και ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα το γνωρίζει. Μόνο ο Πατήρ θα το γνωρίζει, τουτέστιν θα το γνωρίζει μόνο το Πνεύμα. Ούτε ο ίδιος ο Υιός του ανθρώπου δεν το γνωρίζει, όμως εσύ είσαι σε θέση να βλέπεις και να γνωρίζεις; Εάν ήσουν ικανός να γνωρίζεις και να βλέπεις ιδίοις όμμασι, τότε δεν θα είχαν ειπωθεί μάταια αυτά τα λόγια; Και τι είπε ο Ιησούς τον καιρό εκείνο; «Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος· και καθώς αι ημέραι του Νώε, ούτω θέλει εισθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. [...] Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου». Όταν έλθει εκείνη η ημέρα, ο ίδιος ο Υιός του ανθρώπου δεν θα το γνωρίζει. Ο Υιός του ανθρώπου αναφέρεται στην ενσαρκωμένη σάρκα του Θεού, έναν κανονικό και συνηθισμένο άνθρωπο. Ακόμη και ο ίδιος ο Υιός του ανθρώπου δεν το γνωρίζει, άρα πώς θα μπορούσες να το γνωρίζεις εσύ; Ο Ιησούς είπε ότι θα κατέφτανε όπως είχε φύγει. Το πότε θα καταφτάσει δεν το γνωρίζει ούτε ο ίδιος, άρα μπορεί να σε ενημερώσει εκ των προτέρων; Είσαι σε θέση να δεις την άφιξή Του; Δεν είναι αυτό αστείο; Κάθε φορά που έρχεται ο Θεός στη γη, αλλάζει το όνομά Του, το φύλο Του, την εικόνα Του και το έργο Του. Δεν επαναλαμβάνει το έργο Του. Είναι ένας Θεός που είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός. Την προηγούμενη φορά που ήλθε, ονομαζόταν Ιησούς. Μπορεί κι αυτήν τη φορά, όταν θα έλθει ξανά, να ονομάζεται και πάλι Ιησούς; Την προηγούμενη φορά που ήλθε, ήταν άντρας. Μπορεί να είναι και πάλι άντρας αυτήν τη φορά; Το έργο Του, όταν ήλθε κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ήταν να καρφωθεί στον σταυρό. Όταν έλθει ξανά, μπορεί να λυτρώσει και πάλι την ανθρωπότητα από την αμαρτία; Μπορεί να σταυρωθεί ξανά; Κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν θα επαναλάμβανε το έργο Του; Δεν ήξερες ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός; Κάποιοι λένε ότι ο Θεός είναι αμετάβλητος. Αυτό είναι σωστό, αλλά αναφέρεται στην αμεταβλητότητα της διάθεσης του Θεού και της ουσίας Του. Οι αλλαγές στο όνομα και στο έργο Του δεν αποδεικνύουν ότι η ουσία Του έχει αλλάξει· με άλλα λόγια, ο Θεός θα είναι πάντα ο Θεός, και αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ. Εάν λες ότι το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο, τότε θα ήταν σε θέση να ολοκληρώσει το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη; Γνωρίζεις μόνο ότι ο Θεός είναι αιώνια αμετάβλητος, αλλά γνωρίζεις ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός; Εάν το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο, τότε θα μπορούσε Εκείνος να έχει καθοδηγήσει την ανθρωπότητα καθ' όλη τη διαδρομή έως σήμερα; Εάν ο Θεός είναι αμετάβλητος, τότε για ποιον λόγο έχει ήδη επιτελέσει το έργο δύο εποχών; Το έργο Του δεν παύει ποτέ να

προχωράει προς τα εμπρός, δηλαδή η διάθεσή Του αποκαλύπτεται σταδιακά στον άνθρωπο, και αυτό που αποκαλύπτεται είναι η έμφυτη διάθεσή Του. Στην αρχή, η διάθεση του Θεού ήταν κρυμμένη από τον άνθρωπο, Εκείνος ποτέ δεν αποκάλυψε ανοιχτά τη διάθεσή Του στον άνθρωπο και ο άνθρωπος απλώς δεν γνώριζε γι' Αυτόν. Εξαιτίας αυτού, χρησιμοποιεί το έργο Του για να αποκαλύψει σταδιακά τη διάθεσή Του στον άνθρωπο, αλλά το να εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν σημαίνει ότι η διάθεση του Θεού αλλάζει ανά εποχή. Δεν αληθεύει ότι η διάθεση του Θεού αλλάζει διαρκώς επειδή το θέλημά Του αλλάζει συνεχώς. Αντιθέτως, επειδή οι εποχές του έργου Του είναι διαφορετικές, ο Θεός παίρνει όλη την έμφυτη διάθεσή Του και, βήμα προς βήμα, την αποκαλύπτει στον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να Τον γνωρίσει. Αλλά αυτό δεν αποδεικνύει σε καμία περίπτωση ότι ο Θεός δεν έχει αρχικά ιδιαίτερη διάθεση ή ότι η διάθεσή Του έχει αλλάξει σταδιακά με το πέρασμα των εποχών — μια τέτοια κατανόηση θα ήταν εσφαλμένη. Ο Θεός αποκαλύπτει στον άνθρωπο την έμφυτη και ιδιαίτερη διάθεσή Του —αυτό που Αυτός είναι— σύμφωνα με το πέρασμα των εποχών· το έργο μίας μόνο εποχής δεν μπορεί να εκφράσει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Συνεπώς, η φράση «ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός» αναφέρεται στο έργο Του και η φράση «ο Θεός είναι αμετάβλητος» αναφέρεται σε αυτό που ο Θεός έχει και είναι εγγενώς. Όπως και να 'χει, δεν μπορείς να βασίσεις το έργο έξι χιλιάδων ετών σε ένα μόνο σημείο ούτε να το περιορίσεις με νεκρές λέξεις. Αυτή είναι η ανοησία του ανθρώπου. Ο Θεός δεν είναι τόσο απλός όσο φαντάζεται ο άνθρωπος και το έργο Του δεν μπορεί να μένει στάσιμο σε μία μόνο εποχή. Το όνομα Ιεχωβά, παραδείγματος χάριν, δεν μπορεί να πρεσβεύει αιωνίως το όνομα του Θεού. Ο Θεός μπορεί να επιτελεί το έργο Του και υπό το όνομα του Ιησού. Αυτό είναι ένα σημάδι ότι το έργο του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός.

Ο Θεός είναι πάντα Θεός και δεν θα γίνει ποτέ Σατανάς. Ο Σατανάς είναι πάντα Σατανάς και δεν θα γίνει ποτέ Θεός. Η σοφία του Θεού, η θαυμασιότητα του Θεού, η δικαιοσύνη του Θεού και η μεγαλοπρέπεια του Θεού δεν θα αλλάξουν ποτέ. Η ουσία Του και αυτό που έχει και είναι δεν θα αλλάξουν ποτέ. Το έργο Του, ωστόσο, προχωρεί πάντα προς τα εμπρός, φτάνει συνεχώς σε όλο και μεγαλύτερο βάθος, διότι Αυτός είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός. Σε κάθε εποχή ο Θεός υιοθετεί ένα νέο όνομα, σε κάθε εποχή επιτελεί νέο έργο και σε κάθε εποχή επιτρέπει στα δημιουργήματά Του να βλέπουν το νέο Του θέλημα και τη νέα Του διάθεση. Εάν, σε μια νέα εποχή, οι άνθρωποι δεν κατάφερναν να δουν την έκφραση της νέας

διάθεσης του Θεού, δεν θα Τον κάρφωναν στον σταυρό για πάντα; Και αν το έκαναν αυτό, δεν θα όριζαν τον Θεό; Αν ο Θεός ενσαρκωνόταν μόνο ως άντρας, οι άνθρωποι θα Τον όριζαν ως άντρα, ως τον Θεό των αντρών, και δεν θα πίστευαν ποτέ ότι είναι ο Θεός των γυναικών. Οι άντρες θα θεωρούσαν τότε ότι ο Θεός ανήκει στο αρσενικό φύλο, ότι ο Θεός είναι η κεφαλή των αντρών —αλλά τι θα γινόταν τότε με τις γυναίκες; Αυτό είναι άδικο. Δεν συνιστά μεροληπτική μεταχείριση; Αν ίσχυε αυτό, τότε όλοι εκείνοι που έσωσε ο Θεός θα ήταν άντρες σαν κι Αυτόν, και δεν θα μπορούσε να σωθεί ούτε μία γυναίκα. Όταν ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, δημιούργησε τον Αδάμ και δημιούργησε και την Εύα. Δεν δημιούργησε μόνο τον Αδάμ, αλλά ποίησε και τον άντρα και τη γυναίκα κατ' εικόνα Του. Ο Θεός δεν είναι μόνο ο Θεός των αντρών —είναι και ο Θεός των γυναικών. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός εισέρχεται σε ένα νέο στάδιο του έργου. Θα αποκαλύψει ακόμη περισσότερα στοιχεία της διάθεσής Του, και δεν θα υπάρχει η ευσπλαχνία και η αγάπη της εποχής του Ιησού. Δεδομένου ότι έχει αναλάβει νέο έργο, αυτό το νέο έργο θα συνοδεύεται από μια νέα διάθεση. Έτσι, εάν το έργο αυτό επιτελούνταν από το Πνεύμα —αν δεν ενσαρκωνόταν ο Θεός και, αντ' αυτού, το Πνεύμα μιλούσε απευθείας μέσω βροντής ώστε ο άνθρωπος να μην είχε τρόπο να έρθει σε επαφή μαζί Του, θα μπορούσε ο άνθρωπος να γνωρίσει τη διάθεσή Του; Εάν το έργο επιτελείτο αποκλειστικά από το Πνεύμα, τότε ο άνθρωπος δεν θα είχε τρόπο να καταφέρει να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού. Οι άνθρωποι μπορούν να δουν τη διάθεση του Θεού ιδίως όμμασι μόνο όταν Εκείνος ενσαρκώνεται, όταν ο Λόγος ενσαρκώνεται και Εκείνος εκφράζει ολόκληρη τη διάθεσή Του μέσω της σάρκας. Ο Θεός ζει πραγματικά και αληθινά μεταξύ των ανθρώπων. Είναι απτός· ο άνθρωπος μπορεί πραγματικά να έλθει σε επαφή με τη διάθεσή Του, να έλθει σε επαφή με αυτό που Αυτός έχει και είναι. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να Τον γνωρίσει πραγματικά. Παράλληλα, ο Θεός έχει ολοκληρώσει επίσης το έργο στο οποίο «ο Θεός είναι ο Θεός των αντρών και ο Θεός των γυναικών», και έχει ολοκληρώσει το συνολικό Του έργο στη σάρκα. Δεν αντιγράφει το έργο σε καμία εποχή. Εφόσον έχουν καταφτάσει οι έσχατες ημέρες, Εκείνος θα επιτελέσει το έργο που επιτελεί κατά τις έσχατες ημέρες και θα αποκαλύψει ολόκληρη τη διάθεση που έχει κατά τις έσχατες ημέρες. Όσον αφορά τις έσχατες ημέρες, αναφέρονται σε μια ξεχωριστή εποχή, σε μια εποχή στην οποία ο Ιησούς είπε ότι σίγουρα θα αντιμετωπίσετε καταστροφές, όπως και σεισμούς, λιμούς και επιδημίες, γεγονός που θα αποδείξει ότι πρόκειται για μια νέα εποχή και ότι δεν είναι πια η παλαιά Εποχή της Χάριτος. Αν υποθεθεί, όπως λένε οι άνθρωποι, ότι ο Θεός είναι πάντα

αμετάβλητος, ότι η διάθεσή Του είναι πάντα συμπονετική και στοργική, ότι Εκείνος αγαπά τον άνθρωπο όπως αγαπά τον εαυτό Του, ότι προσφέρει σωτηρία σε κάθε άνθρωπο και ότι ποτέ δεν μισεί τον άνθρωπο, θα μπορούσε να φτάσει ποτέ το έργο Του στο τέλος του; Όταν ήλθε και σταυρώθηκε ο Ιησούς, θυσιάζοντας τον εαυτό Του για όλους τους αμαρτωλούς και προσφέροντας τον εαυτό Του στον βωμό, είχε ήδη ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης και είχε φέρει την Εποχή της Χάριτος στο τέλος της. Ποιο θα ήταν, λοιπόν, το νόημα της επανάληψης του έργου εκείνης της εποχής κατά τις έσχατες ημέρες; Η επανάληψη των ίδιων πραγμάτων δεν θα συνιστούσε άρνηση του έργου του Ιησού; Αν ο Θεός δεν επιτελούσε το έργο της σταύρωσης όταν ερχόταν κατά το στάδιο αυτό, αλλά παρέμενε στοργικός και συμπονετικός, τότε θα ήταν σε θέση να φέρει την εποχή στο τέλος της; Θα μπορούσε ένας στοργικός και συμπονετικός Θεός να φέρει την εποχή στο τέλος της; Στο τελικό έργο Του που αφορά την ολοκλήρωση της εποχής, η διάθεση του Θεού χαρακτηρίζεται από παιδείση και κρίση, κατά την οποία αποκαλύπτει όλα όσα είναι άδικα προκειμένου να κρίνει δημοσίως όλους τους λαούς και να οδηγήσει στην τελείωση όσους Τον αγαπούν με ειλικρινή καρδιά. Μόνο μια τέτοια διάθεση μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη καταφτάσει. Τα πάντα στην κτίση θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους και θα χωριστούν σε διαφορετικές κατηγορίες με βάση τη φύση τους. Αυτή είναι η στιγμή που ο Θεός αποκαλύπτει την έκβαση και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Εάν οι άνθρωποι δεν υποβληθούν σε παιδείση και κρίση, τότε δεν θα υπάρχει τρόπος να εκτεθεί η ανυπακοή και η αδικία τους. Μόνο μέσω παιδείσης και κρίσης μπορεί να αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης. Ο άνθρωπος δείχνει το αληθινό του πρόσωπο μόνο όταν παιδεύεται και κρίνεται. Το κακό θα ταξινομηθεί με το κακό, το καλό με το καλό και όλοι οι άνθρωποι θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους. Μέσω της παιδείσης και της κρίσης θα αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης, έτσι ώστε να τιμωρηθούν οι κακοί και να ανταμειφθούν οι καλοί, και όλοι οι άνθρωποι να υπαχθούν στο κράτος του Θεού. Όλο αυτό το έργο πρέπει να επιτευχθεί μέσω της δίκαιης παιδείσης και κρίσης. Επειδή η διαφθορά του ανθρώπου έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και η ανυπακοή του γίνεται όλο και πιο έντονη, μόνο η δίκαιη διάθεση του Θεού —μια διάθεση η οποία συνίσταται κυρίως από παιδείση και κρίση και αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών— μπορεί να μεταμορφώσει και να ολοκληρώσει πλήρως τον άνθρωπο. Μόνο αυτή η διάθεση μπορεί να εκθέσει το κακό και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να τιμωρήσει αυστηρά όλους τους άδικους. Επομένως, μια τέτοια διάθεση έχει εποχική

σημασία, και η αποκάλυψη και η έκθεση της διάθεσής Του εκδηλώνονται χάριν του έργου κάθε νέας εποχής. Δεν ισχύει ότι ο Θεός αποκαλύπτει τη διάθεσή Του αυθαίρετα και άνευ σημασίας. Αν υποθεθεί ότι, αποκαλύπτοντας την έκβαση του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, ο Θεός παραχωρούσε και πάλι στον άνθρωπο απεριόριστη ευσπλαχνία και αγάπη και συνέχιζε να είναι στοργικός απέναντί του, χωρίς να υποβάλλει τον άνθρωπο σε δίκαιη κρίση, αλλά, αντιθέτως, δείχνοντάς του ανοχή, υπομονή και συγχώρεση, και δίνοντάς του άφεση αμαρτιών όσο σοβαρές κι αν ήταν οι αμαρτίες του, χωρίς ίχνος δίκαιης κρίσης, τότε πότε θα ολοκληρωνόταν όλη η διαχείριση του Θεού; Πότε θα μπορούσε μια τέτοια διάθεση να οδηγήσει τους ανθρώπους στον κατάλληλο προορισμό της ανθρωπότητας; Πάρε για παράδειγμα έναν δικαστή που είναι μονίμως στοργικός, έναν δικαστή με καλοσυνάτο πρόσωπο και τρυφερή καρδιά. Αγαπά τους ανθρώπους ανεξάρτητα από τα εγκλήματα που μπορεί να έχουν διαπράξει και είναι στοργικός και επιεικής μαζί τους, όποιοι κι αν είναι. Σε αυτήν την περίπτωση, πότε θα μπορέσει να καταλήξει σε μια δίκαιη ετυμηγορία; Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, μόνο η δίκαιη κρίση μπορεί να διαχωρίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με το είδος τους και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα σφαίρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ολόκληρη η εποχή φτάνει στο τέλος της μέσω της δίκαιης διάθεσης της κρίσης και της παιδείας του Θεού.

Το έργο του Θεού καθ' όλη τη διάρκεια της διαχείρισής Του είναι απόλυτα σαφές: Η Εποχή της Χάριτος είναι η Εποχή της Χάριτος και οι έσχατες ημέρες είναι οι έσχατες ημέρες. Υπάρχουν διακριτές διαφορές μεταξύ κάθε εποχής, διότι σε κάθε εποχή ο Θεός επιτελεί έργο που αντιπροσωπεύει τη συγκεκριμένη εποχή. Προκειμένου να επιτελεστεί το έργο των εσχάτων ημερών, πρέπει να υπάρξει κάψιμο, κρίση, παιδεία, οργή και καταστροφή για να φτάσει η εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες αναφέρονται στην τελική εποχή. Κατά τη διάρκεια της τελικής εποχής, δεν θα φέρει ο Θεός την εποχή στο τέλος της; Για να φέρει την εποχή στο τέλος της, ο Θεός πρέπει να φέρει μαζί Του παιδεία και κρίση. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Ο σκοπός του Ιησού ήταν να μπορέσει ο άνθρωπος να συνεχίσει να επιβιώνει, να παραμείνει ζωντανός και να μπορέσει να ζήσει καλύτερα. Έσωσε τον άνθρωπο από την αμαρτία ώστε να σταματήσει την κάθοδό του στην ακολασία και να μη ζει πλέον στον Άδη και την κόλαση, και σώζοντας τον άνθρωπο από τον Άδη και την κόλαση, ο Ιησούς τού έδωσε τη δυνατότητα να συνεχίσει να ζει. Τώρα έχουν

καταφτάσει οι έσχατες ημέρες. Ο Θεός θα εξοντώσει τον άνθρωπο και θα καταστρέψει ολοσχερώς την ανθρώπινη φυλή, δηλαδή θα μεταμορφώσει την παρακοή της ανθρωπότητας. Για τον λόγο αυτό, θα ήταν αδύνατο ο Θεός —με τη συμπονετική και στοργική διάθεση του παρελθόντος— να τερματίσει την εποχή ή να υλοποιήσει το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Κάθε εποχή παρουσιάζει μια ειδική αντιπροσώπευση της διάθεσης του Θεού και κάθε εποχή περιέχει το έργο που θα πρέπει να επιτελέσει ο Θεός. Συνεπώς, το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός σε κάθε εποχή περιέχει την έκφραση της αληθινής Του διάθεσης, και τόσο το όνομά Του όσο και το έργο που επιτελεί αλλάζουν μαζί με την εποχή —είναι όλα νέα. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, το έργο της καθοδήγησης της ανθρωπότητας επιτελείτο υπό το όνομα του Ιεχωβά, και το πρώτο στάδιο του έργου ξεκίνησε επί γης. Σε αυτό το στάδιο, το έργο συνίστατο στην οικοδόμηση του ναού και του βωμού, και στο να χρησιμοποιήσει τον νόμο για να καθοδηγήσει τον λαό του Ισραήλ και να εργαστεί μεταξύ του. Καθοδηγώντας τον λαό του Ισραήλ, εγκαινίασε τη βάση για το έργο Του επί γης. Από τη βάση αυτή, επέκτεινε το έργο Του πέρα από το Ισραήλ, δηλαδή, ξεκινώντας από το Ισραήλ, επέκτεινε το έργο Του έξωθεν, κι έτσι οι μετέπειτα γενιές κατάφεραν σταδιακά να γνωρίσουν ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Θεός και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, καθώς και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε όλα τα πλάσματα. Διέδωσε το έργο Του μέσω του λαού του Ισραήλ έξωθεν και πέρα από αυτόν. Η γη του Ισραήλ ήταν ο πρώτος άγιος τόπος του έργου του Ιεχωβά επί γης και η γη του Ισραήλ ήταν ο τόπος όπου πήγε για πρώτη φορά ο Θεός να εργαστεί επί γης. Αυτό ήταν το έργο της Εποχής του Νόμου. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Ιησούς ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο. Αυτό που Εκείνος είχε και ήταν, ήταν χάρη, αγάπη, ευσπλαχνία, μακροθυμία, υπομονή, ταπεινοφροσύνη, φροντίδα και ανοχή, κι έτσι μεγάλο μέρος του έργου που επιτέλεσε ήταν προς χάριν της λύτρωσης του ανθρώπου. Η διάθεσή Του ήταν μια διάθεση ευσπλαχνίας και αγάπης, και επειδή ήταν συμπονετικός και στοργικός, έπρεπε να καρφωθεί στον σταυρό για τον άνθρωπο προκειμένου να δείξει ότι ο Θεός αγαπούσε τον άνθρωπο όπως τον εαυτό Του, σε τέτοιο βαθμό που προσφέρθηκε ο ίδιος στην ολότητά Του. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς, δηλαδή ο Θεός ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο και ήταν ένας συμπονετικός και στοργικός Θεός. Ο Θεός ήταν μαζί με τον άνθρωπο. Η αγάπη Του, η ευσπλαχνία Του και η σωτηρία Του συνόδευσαν κάθε άνθρωπο ανεξαιρέτως. Μόνο με την αποδοχή του ονόματος του Ιησού και της

παρουσίας Του ήταν ο άνθρωπος σε θέση να κερδίσει γαλήνη και χαρά, να λάβει την ευλογία Του, τις τεράστιες και πολυάριθμες χάρες Του και τη σωτηρία Του. Μέσω της σταύρωσης του Ιησού, όλοι όσοι τον ακολουθούσαν έλαβαν σωτηρία και συγχώρεση αμαρτιών. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς. Με άλλα λόγια, το έργο της Εποχής της Χάριτος επιτελείτο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Θεός αποκαλείτο Ιησούς. Ανέλαβε ένα στάδιο νέου έργου πέραν της Παλαιάς Διαθήκης, και το έργο Του έληξε με τη σταύρωση. Αυτό ήταν ολόκληρο το έργο Του. Επομένως, κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, το όνομα του Θεού ήταν Ιεχωβά, και την Εποχή της Χάριτος το όνομα του Ιησού εκπροσωπούσε τον Θεό. Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, το όνομά Του είναι Παντοδύναμος Θεός —ο Παντοδύναμος, ο οποίος χρησιμοποιεί τη δύναμή Του για να καθοδηγήσει τον άνθρωπο, να κατακτήσει τον άνθρωπο και να κερδίσει τον άνθρωπο και, εν τέλει, να φέρει την εποχή στο τέλος της. Σε κάθε εποχή, σε κάθε στάδιο του έργου Του, η διάθεση του Θεού είναι εμφανής.

Στην αρχή, η καθοδήγηση του ανθρώπου κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης ήταν σαν να καθοδηγεί κανείς τη ζωή ενός παιδιού. Η πρώιμη ανθρωπότητα είχε μόλις γεννηθεί από τον Ιεχωβά· ήταν οι Ισραηλίτες. Δεν κατανοούσαν ούτε πώς να σέβονται τον Θεό ούτε πώς να ζουν στη γη. Με άλλα λόγια, ο Ιεχωβά δημιούργησε την ανθρωπότητα, δηλαδή δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα, αλλά δεν τους έδωσε την ικανότητα να κατανοούν πώς να σέβονται τον Ιεχωβά ή πώς να τηρούν τους νόμους του Ιεχωβά επί γης. Χωρίς την άμεση καθοδήγηση του Ιεχωβά, κανείς δεν μπορούσε να το γνωρίζει αυτό άμεσα, διότι στην αρχή ο άνθρωπος δεν κατείχε τέτοιες ικανότητες. Ο άνθρωπος γνώριζε μόνο ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Θεός, αλλά όσο για το πώς έπρεπε να Τον σέβεται, ποιου είδους συμπεριφορά μπορούσε να θεωρείται σεβασμός σε Αυτόν, με τι είδους σκεπτικό έπρεπε κανείς να Τον σέβεται ή τι έπρεπε να Του προσφέρει σε ένδειξη του σεβασμού του γι' Αυτόν, ο άνθρωπος δεν είχε καμία απολύτως ιδέα. Ο άνθρωπος γνώριζε μόνο πώς να απολαμβάνει όσα μπορούσε να απολαύσει μεταξύ όλων των πραγμάτων που δημιούργησε ο Ιεχωβά, αλλά όσον αφορά το τι είδους ζωή στη γη άξιζε σε ένα πλάσμα του Θεού, δεν είχε την παραμικρή ιδέα. Χωρίς κάποιον να της δίνει οδηγίες, χωρίς κάποιον να την καθοδηγεί προσωπικά, αυτή η ανθρωπότητα δεν θα είχε διάγει ποτέ μια ζωή που να αρμόζει στην ανθρωπότητα και απλώς θα κρατιόταν στα κρυφά αιχμάλωτη από τον Σατανά. Ο Ιεχωβά

δημιούργησε την ανθρωπότητα, τουτέστιν δημιούργησε τους προγόνους της ανθρωπότητας, την Εύα και τον Αδάμ, αλλά δεν τους έδωσε περαιτέρω νοημοσύνη ή σοφία. Αν και ζούσαν ήδη στη γη, δεν κατανοούσαν σχεδόν τίποτα. Επομένως, το έργο του Ιεχωβά όσον αφορά τη δημιουργία της ανθρωπότητας είχε τελειώσει μόνο κατά το ήμισυ και απείχε πολύ από την ολοκλήρωσή του. Είχε σχηματίσει μόνο ένα πρότυπο ανθρώπου από πηλό και του είχε εμφυσήσει την πνοή Του, χωρίς όμως να χαρίσει στον άνθρωπο επαρκή βούληση για να Τον σέβεται. Στην αρχή, ο άνθρωπος δεν προτίθετο να Τον σέβεται ούτε να έχει φόβο Θεού. Ο άνθρωπος ήξερε μόνο πώς να ακούει τα λόγια Του, αλλά αγνοούσε τη βασική γνώση για τη ζωή στη γη και τους κανονικούς κανόνες της ανθρώπινης ζωής. Επομένως, παρόλο που ο Ιεχωβά δημιούργησε τον άντρα και τη γυναίκα και ολοκλήρωσε το έργο των επτά ημερών, δεν ολοκλήρωσε επ' ουδενί τη δημιουργία του ανθρώπου, διότι ο άνθρωπος δεν ήταν παρά μόνο ένα περίβλημα και δεν είχε την πραγματικότητα του να είναι άνθρωπος. Ο άνθρωπος γνώριζε μόνο ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που είχε δημιουργήσει την ανθρωπότητα, αλλά δεν είχε την παραμικρή ιδέα για το πώς να συμμορφώνεται με τα λόγια ή τους νόμους του Ιεχωβά. Συνεπώς, μετά τη δημιουργία της ανθρωπότητας, το έργο του Ιεχωβά απείχε πολύ από την ολοκλήρωσή του. Εκείνος έπρεπε ακόμα να καθοδηγήσει πλήρως τους ανθρώπους να έρθουν ενώπιόν Του, έτσι ώστε να μπορούσαν να ζήσουν μαζί στη γη και να Τον σέβονται, και έτσι ώστε να μπορούσαν, με την καθοδήγησή Του, να εισέλθουν στον σωστό δρόμο μιας κανονικής ανθρώπινης ζωής στη γη. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο ολοκληρώθηκε πλήρως το έργο που διεξήχθη κυρίως υπό το όνομα του Ιεχωβά. Δηλαδή, μόνο μ' αυτόν τον τρόπο ήλθε εις πέρας το έργο της δημιουργίας του κόσμου από τον Ιεχωβά. Έτσι λοιπόν, έχοντας δημιουργήσει την ανθρωπότητα, έπρεπε να καθοδηγήσει τη ζωή των ανθρώπων στη γη για αρκετές χιλιάδες χρόνια, ώστε να μπορούσαν οι άνθρωποι να τηρούν τα διατάγματα και τους νόμους Του και να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες μιας κανονικής ανθρώπινης ζωής στη γη. Τότε μόνο ολοκληρώθηκε πλήρως το έργο του Ιεχωβά. Ανέλαβε αυτό το έργο αφού δημιούργησε την ανθρωπότητα και το συνέχισε μέχρι την εποχή του Ιακώβ, οπότε και μετέτρεψε τους δώδεκα υιούς του Ιακώβ στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Από εκείνη την εποχή και μετά, όλος ο λαός του Ισραήλ έγινε η ανθρώπινη φυλή που καθοδηγείτο επισήμως από Αυτόν επί γης και το Ισραήλ έγινε η συγκεκριμένη τοποθεσία επί γης όπου Εκείνος επιτελούσε το έργο Του. Ο Ιεχωβά έκανε αυτούς τους ανθρώπους την πρώτη ομάδα ανθρώπων επί της οποίας επιτελούσε επίσημα το έργο Του επί γης και έκανε ολόκληρη τη γη του Ισραήλ το σημείο

προέλευσης του έργου Του, χρησιμοποιώντας τους ως την απαρχή ενός ακόμα μεγαλύτερου έργου, ώστε όλοι οι άνθρωποι που γεννιόντουσαν από Αυτόν επί γης να γνώριζαν πώς να Τον σέβονται και πώς να ζουν στη γη. Συνεπώς, οι πράξεις των Ισραηλιτών έγιναν παράδειγμα προς μίμηση για τους ανθρώπους των εθνών των Εθνικών και αυτά που ειπώθηκαν στον λαό του Ισραήλ έγιναν λόγια που έπρεπε να ακούν οι άνθρωποι των εθνών των Εθνικών. Διότι εκείνοι ήταν οι πρώτοι που έλαβαν τους νόμους και τις εντολές του Ιεχωβά και ήταν επίσης οι πρώτοι που έμαθαν πώς να σέβονται τις οδούς του Ιεχωβά. Ήταν οι πρόγονοι της ανθρώπινης φυλής που γνώριζαν τις οδούς του Ιεχωβά, καθώς και οι εκπρόσωποι της ανθρώπινης φυλής που επέλεξε ο Ιεχωβά. Όταν ήλθε η Εποχή της Χάριτος, ο Ιεχωβά δεν καθοδηγούσε πια τον άνθρωπο κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο άνθρωπος είχε αμαρτήσει και είχε παραδοθεί στην αμαρτία, οπότε Εκείνος άρχισε να διασώζει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Κατ' αυτόν τον τρόπο, αποδοκίμασε τον άνθρωπο έως ότου ο άνθρωπος απελευθερώθηκε τελείως από την αμαρτία. Τις έσχατες ημέρες, ο άνθρωπος έχει βυθιστεί σε τέτοιο βαθμό στην ακολασία, που το έργο αυτού του σταδίου μπορεί να επιτελεστεί μόνο μέσω της κρίσης και της παιδείας. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να πραγματοποιηθεί το έργο. Αυτό ήταν το έργο πολλών εποχών. Με άλλα λόγια, ο Θεός χρησιμοποιεί το όνομά Του, το έργο Του και τις διαφορετικές εικόνες του Θεού για τον διαχωρισμό της μίας εποχής από την άλλη και για να γίνει η μετάβαση μεταξύ τους: το όνομα του Θεού και το έργο Του αντιπροσωπεύουν την εποχή Του και αντιπροσωπεύουν το έργο Του σε κάθε εποχή. Αν υποθέταμε ότι το έργο του Θεού ήταν πάντα το ίδιο σε κάθε εποχή και ότι Αυτός αποκαλείτο πάντα με το ίδιο όνομα, τότε πώς θα Τον γνώριζε ο άνθρωπος; Ο Θεός πρέπει να ονομάζεται Ιεχωβά και, πέρα από έναν Θεό που ονομάζεται Ιεχωβά, οποιοσδήποτε αποκαλείται με οποιοδήποτε άλλο όνομα δεν είναι ο Θεός. Ή, διαφορετικά, ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Ιησούς και, πέρα από το όνομα του Ιησού, δεν μπορεί να αποκαλείται με κανένα άλλο όνομα: πέρα από τον Ιησού, ούτε ο Ιεχωβά είναι ο Θεός ούτε ο Παντοδύναμος Θεός είναι ο Θεός. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι πράγματι ο Θεός είναι παντοδύναμος, αλλά ο Θεός είναι ένας Θεός που είναι με τον άνθρωπο και πρέπει να ονομάζεται Ιησούς, διότι ο Θεός είναι με τον άνθρωπο. Αυτή η ενέργεια συνιστά συμμόρφωση με το δόγμα και περιορισμό του Θεού σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Συνεπώς, σε κάθε εποχή, το έργο που επιτελεί ο Θεός, το όνομα με το οποίο αποκαλείται και η εικόνα που υιοθετεί —το έργο που επιτελεί σε κάθε στάδιο μέχρι και σήμερα— δεν ακολουθούν έναν μοναδικό κανονισμό και δεν υπόκεινται σε κανέναν απολύτως περιορισμό. Αυτός είναι ο Ιεχωβά, αλλά

είναι και ο Ιησούς, καθώς και ο Μεσσίας και ο Παντοδύναμος Θεός. Το έργο Του μπορεί να υποβληθεί σε σταδιακή μεταμόρφωση και το όνομά Του μπορεί να υποστεί τις αντίστοιχες μεταβολές. Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να Τον αντιπροσωπεύει πλήρως, απεναντίας όλα τα ονόματα με τα οποία αποκαλείται μπορούν να Τον αντιπροσωπεύουν, και το έργο που επιτελεί σε κάθε εποχή αντιπροσωπεύει τη διάθεσή Του. Για φαντάσου όταν έλθουν οι έσχατες ημέρες, ο Θεός που θα αντικρίσεις να είναι και πάλι ο Ιησούς και, επιπλέον, να έρχεται πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, να εξακολουθεί να έχει την εμφάνιση του Ιησού και τα λόγια που εκφέρει να εξακολουθούν να είναι τα λόγια του Ιησού: «Να αγαπάτε τον πλησίον σας όπως αγαπάτε τον εαυτό σας, να νηστεύετε και να προσεύχεστε, να αγαπάτε τους εχθρούς σας όπως αγαπάτε την ίδια τη ζωή σας, να είστε ανεκτικοί απέναντι στους άλλους, καθώς και υπομονετικοί και ταπεινοί. Πρέπει να τα κάνετε όλα αυτά προτού μπορέσετε να γίνετε μαθητές Μου. Και κάνοντας όλα αυτά τα πράγματα, μπορείτε να εισέλθετε στη βασιλεία Μου». Δεν θα ανήκαν αυτά στο έργο της Εποχής της Χάριτος; Αυτά τα λόγια Του δεν θα αποτελούσαν την οδό της Εποχής της Χάριτος; Πώς θα νιώθατε εάν ακούγατε αυτά τα λόγια; Δεν θα νιώθατε ότι αυτό εξακολουθεί να είναι το έργο του Ιησού; Δεν θα αποτελούσε αντιγραφή αυτού του έργου; Θα μπορούσε ο άνθρωπος να βρει ευχαρίστηση σ' αυτό; Θα νιώθατε ότι το έργο του Θεού μπορεί μόνο να παραμείνει ως έχει και ότι δεν μπορεί να προοδεύσει περαιτέρω. Μόνο τόση δύναμη διαθέτει Εκείνος και δεν υπάρχει άλλο νέο έργο να επιτελεστεί και έχει φέρει τη δύναμή Του στα όριά της. Πριν από δύο χιλιάδες χρόνια ήταν η Εποχή της Χάριτος και μετά από δύο χιλιάδες χρόνια εξακολουθεί να κηρύττει την οδό της Εποχής της Χάριτος και εξακολουθεί να κάνει τους ανθρώπους να μετανοούν. Οι άνθρωποι θα έλεγαν: «Θεέ μου, μέχρι εκεί φτάνει η δύναμή Σου. Πίστευα ότι ήσουν πολύ σοφός, και όμως Εσύ γνωρίζεις μόνο τη μακροθυμία και σε απασχολεί μόνο η υπομονή. Ξέρεις μόνο να αγαπάς τον εχθρό Σου και τίποτε άλλο». Στο μυαλό του ανθρώπου, ο Θεός θα ήταν πάντα όπως ήταν την Εποχή της Χάριτος και ο άνθρωπος θα πίστευε πάντα ότι ο Θεός είναι στοργικός και συμπονετικός. Πιστεύεις ότι το έργο του Θεού θα πορεύεται πάντα στο ίδιο παλιό μονοπάτι; Επομένως, σε αυτό το στάδιο του έργου Του, δεν θα σταυρωθεί και όλα όσα βλέπετε και αγγίζετε θα διαφέρουν από οτιδήποτε έχετε φανταστεί ή έχετε ακούσει να λέγεται. Σήμερα, ο Θεός δεν έρχεται σε επαφή με τους Φαρισαίους, ούτε επιτρέπει στον κόσμο να γνωρίζει, και εκείνοι που Τον γνωρίζουν είστε μόνο εσείς που Τον ακολουθείτε, διότι δεν θα σταυρωθεί ξανά. Κατά τη διάρκεια της

Εποχής της Χάριτος, ο Ιησούς κήρυττε ανοιχτά σε όλον τον τόπο χάριν του έργου του ευαγγελίου Του. Ήρθε σε επαφή με τους Φαρισαίους χάριν του έργου της σταύρωσης. Αν δεν είχε έρθει σε επαφή με τους Φαρισαίους και εκείνοι που βρίσκονταν στην εξουσία δεν γνώριζαν ποτέ γι' Αυτόν, πώς θα μπορούσε να καταδικαστεί και, στη συνέχεια, να προδοθεί και να σταυρωθεί; Επομένως, ήρθε σε επαφή με τους Φαρισαίους χάριν της σταύρωσης. Σήμερα, επιτελεί το έργο Του μυστικά για να αποφύγει τον πειρασμό. Στις δύο ενσαρκώσεις του Θεού, το έργο και η σημασία είναι διαφορετικά και το περιβάλλον είναι επίσης διαφορετικό, επομένως πώς θα μπορούσε να είναι ολόιδιο το έργο που επιτελεί;

Θα μπορούσε το όνομα του Ιησού —«ο Θεός μαζί μας»— να αντιπροσωπεύσει τη διάθεση του Θεού στην ολότητά της; Θα μπορούσε να εκφράσει πλήρως τον Θεό; Αν ο άνθρωπος λέει ότι ο Θεός μπορεί να αποκαλείται μόνο Ιησούς και δεν μπορεί να έχει άλλο όνομα επειδή ο Θεός δεν μπορεί να αλλάξει τη διάθεσή Του, αυτά τα λόγια συνιστούν όντως βλασφημία! Πιστεύεις ότι το όνομα Ιησούς, ο Θεός μαζί μας, μπορεί από μόνο του να εκπροσωπεί τον Θεό στην ολότητά Του; Ο Θεός μπορεί να αποκαλείται με πολλά ονόματα, αλλά μεταξύ αυτών των πολλών ονομάτων, δεν υπάρχει ούτε ένα που να μπορεί να περικλείει όλον τον Θεό, ούτε ένα που να μπορεί να εκπροσωπεί απόλυτα τον Θεό. Επομένως, ο Θεός έχει πολλά ονόματα, αλλά αυτά τα πολλά ονόματα δεν μπορούν να εκφράσουν πλήρως τη διάθεση του Θεού, διότι η διάθεση του Θεού είναι τόσο πλούσια, που απλώς υπερβαίνει την ικανότητα του ανθρώπου να Τον γνωρίσει. Δεν υπάρχει τρόπος ο άνθρωπος, χρησιμοποιώντας την ανθρώπινη γλώσσα, να αποδώσει πλήρως τον Θεό. Οι άνθρωποι διαθέτουν περιορισμένο λεξιλόγιο για να αποδώσουν όλα όσα γνωρίζουν για τη διάθεση του Θεού: μεγάλη, αξιοσέβαστη, θαυμαστή, ασύλληπτη, υπέρτατη, άγια, δίκαιη, σοφή και ούτω καθεξής. Τόσο πολλές λέξεις! Αυτό το περιορισμένο λεξιλόγιο αδυνατεί να περιγράψει τα ελάχιστα στοιχεία της διάθεσης του Θεού των οποίων έχει γίνει μάρτυρας ο άνθρωπος. Με την πάροδο του χρόνου, πολλοί πρόσθεσαν λέξεις που πίστευαν ότι μπορούσαν να περιγράψουν καλύτερα τη ζέση στην καρδιά τους: Ο Θεός είναι τόσο μεγάλος! Ο Θεός είναι τόσο άγιος! Ο Θεός είναι τόσο αξιαγάπητος! Σήμερα, οι ανθρώπινες εκφράσεις όπως αυτές έχουν φτάσει στο αποκορύφωμά τους, όμως ο άνθρωπος εξακολουθεί να είναι ανίκανος να εκφραστεί με σαφήνεια. Επομένως, για τον άνθρωπο, ο Θεός έχει πολλά ονόματα, όμως δεν έχει μόνο ένα όνομα, και αυτό γιατί το Είναι του Θεού είναι τόσο άφθονο και η ανθρώπινη γλώσσα τόσο πτωχή. Μία συγκεκριμένη λέξη ή ένα

συγκεκριμένο όνομα δεν είναι ικανά να αντιπροσωπεύουν τον Θεό στην ολότητα Του, άρα νομίζεις ότι το όνομά Του μπορεί να είναι σταθερό; Ο Θεός είναι τόσο μεγάλος και τόσο άγιος, κι όμως εσύ δεν θα Του επιτρέψεις να αλλάζει το όνομά Του σε κάθε νέα εποχή; Επομένως, σε κάθε εποχή κατά την οποία ο Θεός επιτελεί προσωπικά το δικό Του έργο, χρησιμοποιεί ένα όνομα που ταιριάζει με την εποχή προκειμένου να περικλείει το έργο που προτίθεται να επιτελέσει. Χρησιμοποιεί αυτό το συγκεκριμένο όνομα, το οποίο έχει χρονική σημασία, για να αντιπροσωπεύσει τη διάθεσή Του σε εκείνη την εποχή. Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός χρησιμοποιεί την ανθρώπινη γλώσσα για να εκφράσει τη δική Του διάθεση. Ακόμα κι έτσι, πολλοί άνθρωποι που είχαν πνευματικές εμπειρίες και έχουν δει προσωπικά τον Θεό, νιώθουν ότι αυτό το συγκεκριμένο όνομα είναι ανίκανο να εκπροσωπήσει τον Θεό στην ολότητα Του — αλίμονο, είναι αναπόφευκτο— έτσι ο άνθρωπος δεν προσφωνεί πλέον τον Θεό με κανένα όνομα, κι απλώς Τον αποκαλεί «Θεό». Είναι θαρρείς και η καρδιά του ανθρώπου είναι γεμάτη αγάπη αλλά ταλανισμένη, επίσης, από αντιφάσεις, διότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει πώς να εξηγήσει τον Θεό. Αυτό που είναι ο Θεός χαρακτηρίζεται από τόσο μεγάλη αφθονία, που απλώς δεν υπάρχει τρόπος να περιγραφεί. Δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να συνοψίσει τη διάθεση του Θεού και δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να περιγράψει όλα όσα έχει και είναι ο Θεός. Αν κάποιος Με ρωτήσει: «Ποιο όνομα ακριβώς χρησιμοποιείς Εσύ;» Εγώ θα του πω: «Ο Θεός είναι Θεός!» Αυτό δεν είναι το καλύτερο όνομα για τον Θεό; Δεν αποτελεί την καλύτερη σύνοψη της διάθεσης του Θεού; Δεδομένων των παραπάνω, γιατί καταβάλλετε τόσο μεγάλη προσπάθεια αναζητώντας το όνομα του Θεού; Γιατί πρέπει να στύβετε το μυαλό σας, στερούμενοι φαγητό και ύπνο, όλα χάριν ενός ονόματος; Θα έλθει η μέρα που ο Θεός δεν θα ονομάζεται Ιεχωβά, Ιησούς ή Μεσσίας —θα είναι απλώς ο Δημιουργός. Τότε, όλα τα ονόματα που έχει υιοθετήσει στη γη θα έλθουν στο τέλος τους, επειδή το έργο Του στη γη θα έχει έλθει στο τέλος του, και μετά από αυτό τα ονόματά Του δεν θα υφίστανται πια. Όταν τα πάντα υπάγονται στο κράτος του Δημιουργού, τι ανάγκη έχει Εκείνος από ένα άκρως κατάλληλο αλλά ημιτελές όνομα; Εξακολουθείς να αναζητείς το όνομα του Θεού τώρα; Τολμάς ακόμα να λες ότι ο Θεός ονομάζεται μόνο Ιεχωβά; Τολμάς ακόμα να λες ότι ο Θεός μπορεί να ονομάζεται μόνο Ιησούς; Είσαι σε θέση να φέρεις την αμαρτία της βλασφημίας εναντίον του Θεού; Θα πρέπει να γνωρίζεις ότι, αρχικά, ο Θεός δεν είχε κανένα όνομα. Ο μόνος λόγος που υιοθέτησε ένα ή δύο ή πολλά ονόματα ήταν επειδή είχε έργο να επιτελέσει και έπρεπε να διαχειριστεί την

ανθρωπότητα. Όποιο κι αν είναι το όνομα με το οποίο αποκαλείται, δεν το επέλεξε ελεύθερα ο ίδιος; Θα χρειαζόταν εσένα —ένα από τα δημιουργήματά Του— να το αποφασίσεις; Το όνομα με το οποίο αποκαλείται ο Θεός είναι ένα όνομα που συνάδει με αυτό που είναι ικανός να συλλάβει ο άνθρωπος, με την ανθρώπινη γλώσσα, αλλά αυτό το όνομα δεν είναι κάτι που μπορεί να γενικεύσει ο άνθρωπος. Μπορείς μόνο να πεις ότι υπάρχει ένας Θεός στον ουρανό, ότι αποκαλείται Θεός, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός με μεγάλη δύναμη, ο οποίος είναι πολύ σοφός, πολύ δοξασμένος, πολύ θαυμαστός, πολύ μυστηριώδης και πολύ παντοδύναμος, και ύστερα δεν μπορείς να πεις τίποτα περισσότερο. Αυτά τα ελάχιστα είναι τα μόνα που μπορείς να γνωρίζεις. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, μπορεί μόνο το όνομα του Ιησού να αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον Θεό; Όταν έλθουν οι έσχατες ημέρες, παρόλο που ο ίδιος ο Θεός επιτελεί πάλι το έργο Του, το όνομά Του πρέπει να αλλάξει, διότι πρόκειται για διαφορετική εποχή.

Θα μπορούσε ο Θεός, που είναι ο μεγαλύτερος απ' άκρη σε άκρη σε όλο το σύμπαν και στη βασιλεία άνωθεν, να εξηγήσει πλήρως τον εαυτό Του χρησιμοποιώντας την εικόνα μιας σάρκας; Ο Θεός ενδύεται αυτήν τη σάρκα για να επιτελέσει ένα στάδιο του έργου Του. Αυτή η εικόνα της σάρκας δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, δεν έχει καμία σχέση με το πέρασμα των εποχών, ούτε έχει καμία σχέση με τη διάθεση του Θεού. Γιατί ο Ιησούς δεν επέτρεψε να παραμείνει η εικόνα Του; Γιατί δεν άφησε τον άνθρωπο να ζωγραφίσει την εικόνα Του, έτσι ώστε να μπορέσει να περάσει στις μεταγενέστερες γενεές; Γιατί δεν επέτρεψε στους ανθρώπους να αναγνωρίσουν ότι η εικόνα Του ήταν η εικόνα του Θεού; Αν και η εικόνα του ανθρώπου δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού, θα ήταν δυνατό η εμφάνιση του ανθρώπου να εκπροσωπεί τη δοξασμένη εικόνα του Θεού; Όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, απλώς κατέρχεται από τον ουρανό σε μια συγκεκριμένη σάρκα. Το Πνεύμα Του κατέρχεται σε μια σάρκα, μέσω της οποίας Εκείνος επιτελεί το έργο του Πνεύματος. Το Πνεύμα είναι Εκείνο που εκφράζεται στη σάρκα και το Πνεύμα είναι Εκείνο που επιτελεί το έργο Του στη σάρκα. Το έργο που επιτελείται στη σάρκα αντιπροσωπεύει πλήρως το Πνεύμα, και η σάρκα υπάρχει χάριν του έργου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η εικόνα της σάρκας υποκαθιστά την αληθινή εικόνα του ίδιου του Θεού· δεν είναι αυτός ο σκοπός ούτε είναι αυτή η σημασία του ενσαρκωμένου Θεού. Αυτός ενσαρκώνεται μόνο ούτως ώστε το Πνεύμα να μπορέσει να βρει ένα μέρος να διαμένει το οποίο αρμόζει στο έργο Του, για να επιτύχει το έργο Του στη σάρκα

πιο αποτελεσματικά, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να δουν τις πράξεις Του, να κατανοήσουν τη διάθεσή Του, να ακούσουν τα λόγια Του και να γνωρίσουν το θαύμα του έργου Του. Το όνομά Του αντιπροσωπεύει τη διάθεσή Του, το έργο Του αντιπροσωπεύει την ταυτότητά Του, αλλά δεν έχει πει ποτέ ότι η εμφάνισή Του στη σάρκα αντιπροσωπεύει την εικόνα Του· αυτό αποτελεί μονάχα μια ανθρώπινη αντίληψη. Οπότε, οι κρίσιμες πτυχές της ενσάρκωσης του Θεού είναι το όνομά Του, το έργο Του, η διάθεσή Του και το φύλο Του. Αυτά χρησιμοποιούνται για να αντιπροσωπεύσουν τη διαχείρισή Του σε αυτήν την εποχή. Η εμφάνισή Του στη σάρκα δεν έχει καμιά σχέση με τη διαχείρισή Του και υφίσταται απλώς χάριν του έργου Του εκείνη την εποχή. Ωστόσο, είναι αδύνατον ο ενσαρκωμένος Θεός να μην έχει συγκεκριμένη εμφάνιση, οπότε επιλέγει την κατάλληλη οικογένεια για να καθορίσει την εμφάνισή Του. Αν η εμφάνιση του Θεού είχε αντιπροσωπευτική σημασία, τότε όλοι εκείνοι με χαρακτηριστικά προσώπου όμοια με τα δικά Του θα αντιπροσώπευαν επίσης τον Θεό. Δεν θα ήταν αυτό μέγα σφάλμα; Ο άνθρωπος ζωγράφισε την εικόνα του Ιησού για να Τον λατρεύει. Εκείνον τον καιρό, το Άγιο Πνεύμα δεν έδωσε ειδικές οδηγίες, οπότε ο άνθρωπος μετέφερε εκείνη την εικόνα, την οποία είχε φανταστεί, μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με την αρχική πρόθεση του Θεού, ο άνθρωπος δεν θα έπρεπε να το είχε κάνει αυτό. Από τον ζήλο του ανθρώπου και μόνο έχει παραμείνει η εικόνα του Ιησού μέχρι σήμερα. Ο Θεός είναι Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν θα είναι ποτέ ικανός να γενικεύσει αυτό που είναι η εικόνα Του σε τελική ανάλυση. Η εικόνα Του μπορεί να αντιπροσωπεύεται μόνο από τη διάθεσή Του. Όσο για την εμφάνιση της μύτης Του, του στόματός Του, των ματιών Του και των μαλλιών Του —δεν έχεις την ικανότητα να τα γενικεύσεις αυτά. Όταν ήλθε η αποκάλυψη στον Ιωάννη, εκείνος είδε την εικόνα του Υιού του ανθρώπου: Από το στόμα Του προβάλλε ένα αιχμηρό δίκοπο σπαθί, τα μάτια Του ήταν σαν πύρινες φλόγες, η κεφαλή και τα μαλλιά Του ήταν λευκά σαν μαλλί προβάτου, τα πόδια Του έμοιαζαν σαν στιλβωμένος ορείχαλκος και μια χρυσή ζώνη ήταν γύρω από το στήθος Του. Παρόλο που τα λόγια του ήταν εξαιρετικά γλαφυρά, η εικόνα του Θεού που περιέγραψε δεν ήταν η εικόνα ενός δημιουργημένου όντος. Αυτό που είδε ήταν μόνο ένα όραμα και όχι η εικόνα ενός ατόμου από τον υλικό κόσμο. Ο Ιωάννης είχε δει ένα όραμα, αλλά δεν είχε γίνει μάρτυρας της αληθινής όψης του Θεού. Η εικόνα του ενσαρκωμένου Θεού, που είναι η εικόνα ενός δημιουργημένου όντος, δεν είναι ικανή να αντιπροσωπεύσει τη διάθεση του Θεού στην ολότητά της. Όταν ο Ιεχωβά δημιούργησε την ανθρωπότητα, είπε ότι το έκανε κατ' εικόνα Του και ότι δημιούργησε έναν

άντρα και μια γυναίκα. Εκείνη την εποχή, είπε ότι δημιούργησε έναν άντρα και μια γυναίκα κατ' εικόνα του Θεού. Παρόλο που η εικόνα του ανθρώπου μοιάζει με την εικόνα του Θεού, δεν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι η εμφάνιση του ανθρώπου είναι η εικόνα του Θεού. Ούτε μπορείς να χρησιμοποιήσεις την ανθρώπινη γλώσσα για να συνοψίσεις απόλυτα την εικόνα του Θεού, διότι ο Θεός είναι πολύ δοξασμένος, πολύ μεγάλος, πολύ θαυμαστός και ασύλληπτος!

Όταν ήλθε ο Ιησούς για να επιτελέσει το έργο Του, το έκανε υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Έκανε αυτό που ήθελε το Άγιο Πνεύμα και δεν ενήργησε σύμφωνα με την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης ούτε σύμφωνα με το έργο του Ιεχωβά. Μολονότι το έργο που ήλθε να επιτελέσει ο Ιησούς δεν ήταν να τηρήσει τους νόμους του Ιεχωβά ή τις εντολές του Ιεχωβά, η πηγή Τους ήταν το ένα και το αυτό. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς αντιπροσώπευε το όνομα του Ιησού και την Εποχή της Χάριτος. Όσο για το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά, αυτό αντιπροσώπευε τον Ιεχωβά και την Εποχή του Νόμου. Το έργο Τους ήταν το έργο ενός Πνεύματος σε δύο διαφορετικές εποχές. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς μπορούσε να αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή της Χάριτος και το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά μπορούσε να αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιεχωβά καθοδήγησε μόνο τους λαούς του Ισραήλ και της Αιγύπτου και όλων των εθνών πέρα από το Ισραήλ. Το έργο του Ιησού την Εποχή της Χάριτος της Καινής Διαθήκης ήταν το έργο του Θεού υπό το όνομα του Ιησού καθώς Αυτός καθοδηγούσε την εποχή. Εάν λες ότι το έργο του Ιησού βασίστηκε στο έργο του Ιεχωβά, ότι δεν ξεκίνησε κανένα νέο έργο και ότι όλα όσα έκανε ήταν σύμφωνα με τα λόγια του Ιεχωβά, σύμφωνα με το έργο του Ιεχωβά και τις προφητείες του Ησαΐα, τότε ο Ιησούς δεν θα ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Αν είχε διεξάγει το έργο Του κατ' αυτόν τον τρόπο, θα ήταν απόστολος ή εργάτης της Εποχής του Νόμου. Αν είναι όπως τα λες, τότε ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να έχει εγκαινιάσει μια εποχή, ούτε θα μπορούσε να έχει επιτελέσει οποιοδήποτε άλλο έργο. Τοιουτοτρόπως, το Άγιο Πνεύμα πρέπει να επιτελέσει το έργο Του κυρίως μέσω του Ιεχωβά, και μόνο μέσω του Ιεχωβά θα μπορούσε το Άγιο Πνεύμα να επιτελέσει οποιοδήποτε νέο έργο. Είναι λανθασμένο να κατανοεί ο άνθρωπος το έργο του Ιησού κατ' αυτόν τον τρόπο. Αν ο άνθρωπος πιστεύει ότι το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς έγινε σύμφωνα με τα λόγια του Ιεχωβά και τις προφητείες του Ησαΐα, τότε ήταν ο Ιησούς ο ενσαρκωμένος Θεός ή ήταν ένας από τους προφήτες; Σύμφωνα με αυτήν

την άποψη, δεν θα υπήρχε η Εποχή της Χάριτος και ο Ιησούς δεν θα ήταν η ενσάρκωση του Θεού, γιατί το έργο που επιτέλεσε δεν θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει την Εποχή της Χάριτος και θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Θα μπορούσε να υπάρξει μια νέα εποχή μόνο όταν ερχόταν ο Ιησούς για να επιτελέσει νέο έργο, να εγκαινιάσει μια νέα εποχή, να διασπάσει το έργο που είχε επιτελεστεί προηγουμένως στο Ισραήλ και να διεξάγει το έργο Του όχι σύμφωνα με το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ, ούτε σύμφωνα με τους παλιούς κανόνες Του, ούτε σύμφωνα με οποιουδήποτε κανονισμούς, αλλά, αντ' αυτού, να επιτελέσει το νέο έργο που θα έπρεπε Εκείνος να επιτελέσει. Ο ίδιος ο Θεός έρχεται να εγκαινιάσει την εποχή και ο ίδιος ο Θεός έρχεται να φέρει την εποχή στο τέλος της. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να επιτελέσει το έργο της έναρξης μιας εποχής και της ολοκλήρωσής της. Εάν ο Ιησούς δεν έφερνε σε πέρας το έργο του Ιεχωβά μετά τον ερχομό Του, τότε αυτό θα ήταν απόδειξη ότι ήταν απλώς ένας άνθρωπος και ότι ήταν ανίκανος να εκπροσωπεί τον Θεό. Ακριβώς επειδή ο Ιησούς ήλθε και ολοκλήρωσε το έργο του Ιεχωβά, συνέχισε το έργο του Ιεχωβά και, επιπλέον, επιτέλεσε το δικό Του έργο, ένα νέο έργο, αποδεικνύεται ότι αυτή ήταν μια νέα εποχή και ότι ο Ιησούς ήταν ο ίδιος ο Θεός. Επιτέλεσαν δύο ευκρινώς διαφορετικά στάδια έργου. Το ένα στάδιο επιτελέστηκε εντός του ναού και το άλλο διεξήχθη εκτός του ναού. Το ένα στάδιο ήταν να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου σύμφωνα με τον νόμο και το άλλο ήταν να κάνει μια προσφορά περί αμαρτίας. Αυτά τα δύο στάδια του έργου ήταν αισθητά διαφορετικά. Αυτό διαχωρίζει τη νέα εποχή από την παλαιά και είναι απολύτως σωστό να λέγεται ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές εποχές. Η τοποθεσία του έργου Τους ήταν διαφορετική, το περιεχόμενο του έργου Τους ήταν διαφορετικό και ο σκοπός του έργου Τους ήταν διαφορετικός. Ως εκ τούτου, μπορούν να διακριθούν σε δύο εποχές: την Καινή και την Παλαιά Διαθήκη, δηλαδή τη νέα και την παλαιά εποχή. Όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν πήγε στον ναό, γεγονός που αποδεικνύει ότι η εποχή του Ιεχωβά είχε τελειώσει. Δεν εισήλθε στον ναό, επειδή το έργο του Ιεχωβά στον ναό είχε τελειώσει και δεν υπήρχε η ανάγκη να γίνει ξανά, και το να γινόταν ξανά θα συνιστούσε επανάληψή του. Μόνο με το να αφήσει τον ναό, να ξεκινήσει ένα νέο έργο και να ανοίξει ένα νέο μονοπάτι εκτός του ναού, ήταν σε θέση να φέρει το έργο του Θεού στο αποκορύφωμά του. Εάν δεν είχε βγει από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του, το έργο του Θεού θα είχε βαλτώσει στα θεμέλια του ναού και δεν θα σημειώνονταν ποτέ νέες αλλαγές. Έτσι λοιπόν, όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν εισήλθε στον ναό και δεν επιτέλεσε το έργο Του εντός

του ναού. Επιτέλεσε το έργο Του εκτός του ναού και, καθοδηγώντας τους μαθητές, εκτέλεσε ελεύθερα το έργο Του. Η αναχώρηση του Θεού από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του σήμαινε ότι ο Θεός είχε ένα νέο σχέδιο. Το έργο Του θα διεξαγόταν εκτός του ναού και θα αποτελούσε ένα νέο έργο που δεν περιοριζόταν ως προς τον τρόπο υλοποίησής του. Μόλις κατέφθασε ο Ιησούς, έφερε το έργο του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης στο τέλος του. Αν και Εκείνοι αποκαλούνταν με δύο διαφορετικά ονόματα, το ίδιο Πνεύμα πραγματοποίησε και τα δύο στάδια του έργου και το έργο που επιτελούνταν ήταν συνεχές. Εφόσον το όνομα ήταν διαφορετικό και το περιεχόμενο του έργου ήταν διαφορετικό, ήταν διαφορετική και η εποχή. Όταν ήλθε ο Ιεχωβά, εκείνη ήταν η εποχή του Ιεχωβά, και όταν ήλθε ο Ιησούς, εκείνη ήταν η εποχή του Ιησού. Κι έτσι, με κάθε έλευση, ο Θεός αποκαλείται με ένα όνομα, αντιπροσωπεύει μία εποχή και ανοίγει ένα νέο μονοπάτι· σε κάθε νέο μονοπάτι, υιοθετεί ένα νέο όνομα, το οποίο αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός και ότι το έργο Του δεν παύει ποτέ να προχωρά προς τα εμπρός. Η ιστορία πάντα κινείται προς τα εμπρός και το έργο του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός. Για να φτάσει το έξι χιλιάδων ετών σχέδιο διαχείρισής Του στο τέλος του, πρέπει να συνεχίσει να προχωράει προς τα εμπρός. Κάθε μέρα Αυτός πρέπει να επιτελεί νέο έργο και κάθε έτος πρέπει να επιτελεί νέο έργο. Πρέπει να ανοίγει νέα μονοπάτια, να εγκαινιάζει νέες εποχές, να ξεκινάει νέο και πιο σπουδαίο έργο και, μαζί με αυτά, να φέρνει νέα ονόματα και νέο έργο. Την κάθε στιγμή, το Πνεύμα του Θεού επιτελεί νέο έργο, χωρίς ποτέ να προσκολλάται σε παλιούς τρόπους και κανονισμούς. Ούτε το έργο Του σταμάτησε ποτέ, αλλά επιτελείται κάθε λεπτό που περνάει. Εάν λες ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι αμετάβλητο, τότε γιατί ζήτησε ο Ιεχωβά από τους ιερείς να Τον υπηρετήσουν στον ναό, ενώ ο Ιησούς δεν εισήλθε στον ναό παρόλο που, όταν ήλθε, οι άνθρωποι είπαν επίσης ότι ήταν ο αρχιερέας και ότι καταγόταν από τον οίκο του Δαβίδ και ότι ήταν επίσης ο αρχιερέας και ο μέγας Βασιλέας; Και γιατί δεν προσέφερε θυσίες; Η είσοδος ή η μη είσοδος στον ναό, δεν είναι όλα αυτά έργο του ίδιου του Θεού; Εάν, όπως φαντάζεται ο άνθρωπος, ο Ιησούς έλθει ξανά και, κατά τις έσχατες ημέρες, εξακολουθεί να αποκαλείται Ιησούς και έλθει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, κατερχόμενος μεταξύ των ανθρώπων έχοντας την εμφάνιση του Ιησού, δεν θα συνιστά αυτό επανάληψη του έργου Του; Είναι το Άγιο Πνεύμα ικανό να προσκολλάται στα παλιά; Όλα όσα πιστεύει ο άνθρωπος είναι αντιλήψεις και όλα όσα κατανοεί ο άνθρωπος είναι σύμφωνα με το κυριολεκτικό νόημα και είναι σύμφωνα με τη φαντασία του. Βρίσκονται σε αντίθεση με τις

αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος και δεν συνάδουν με τις προθέσεις του Θεού. Ο Θεός δεν θα εργαζόταν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο Θεός δεν είναι τόσο ανόητος και μωρός, και το έργο Του δεν είναι τόσο απλό όσο φαντάζεσαι. Με βάση τα όλα όσα φαντάζεται ο άνθρωπος, ο Ιησούς θα έλθει πάνω σε ένα σύννεφο και θα κατέλθει μεταξύ σας. Εσείς θα δείτε Εκείνον που, πάνω σε ένα σύννεφο, θα σας πει ότι είναι ο Ιησούς. Θα δείτε, επίσης, τα σημάδια από τα καρφιά στα χέρια Του και θα Τον αναγνωρίσετε ως τον Ιησού. Κι Εκείνος θα σας σώσει και πάλι και θα είναι ο ισχυρός Θεός σας. Θα σας σώσει, θα σας δώσει ένα νέο όνομα και θα δώσει στον καθένα σας μια λευκή πέτρα, και κατόπιν θα σας επιτραπεί να εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών και να γίνετε δεκτοί στον παράδεισο. Αυτές οι πεποιθήσεις δεν συνιστούν τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Ο Θεός εργάζεται σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου ή εργάζεται αντίθετα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Δεν προέρχονται όλες οι αντιλήψεις του ανθρώπου από τον Σατανά; Δεν έχει διαφθαρεί όλο το είναι του ανθρώπου από τον Σατανά; Αν ο Θεός επιτελούσε το έργο Του σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, δεν θα γινόταν τότε Σατανάς; Δεν θα ανήκε στο ίδιο είδος με τα δικά Του πλάσματα; Δεδομένου ότι τα δημιουργήματά Του έχουν πλέον διαφθαρεί σε τέτοιο βαθμό από τον Σατανά, ώστε ο άνθρωπος να έχει γίνει η ενσάρκωση του Σατανά, αν ο Θεός εργαζόταν σύμφωνα με τα πράγματα του Σατανά, τότε δεν θα συμμαχούσε με τον Σατανά; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να συλλάβει το έργο του Θεού; Επομένως, ο Θεός δεν θα εργαζόταν ποτέ σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου και δεν θα εργαζόταν ποτέ με τους τρόπους που φαντάζεσαι. Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι ο ίδιος ο Θεός είπε ότι θα καταφθάσει πάνω σε ένα σύννεφο. Είναι αλήθεια ότι το είπε ο ίδιος ο Θεός, αλλά δεν γνωρίζεις ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να συλλάβει τα μυστήρια του Θεού; Δεν γνωρίζεις ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να εξηγήσει τα λόγια του Θεού; Είσαι σίγουρος, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι διαφωτίστηκες και φωτίστηκες από το Άγιο Πνεύμα; Δεν μπορεί να σου το έδειξε το Άγιο Πνεύμα με τόσο άμεσο τρόπο, σωστά; Το Άγιο Πνεύμα ήταν Αυτό που σου έδωσε οδηγίες ή το σκέφτηκες οδηγούμενος από τις δικές σου αντιλήψεις; Είπες: «Αυτό ειπώθηκε από τον ίδιο τον Θεό». Εντούτοις, δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις αντιλήψεις μας και τον νου μας για να μετρήσουμε τα λόγια του Θεού. Όσο για τα λόγια που εξέφρασε ο Ησαΐας, μπορείς να επεξηγήσεις τα λόγια του με απόλυτη βεβαιότητα; Τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του; Εφόσον δεν τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του Ησαΐα, γιατί τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του Ιησού; Ποιος είναι πιο δοξασμένος, ο Ιησούς ή ο Ησαΐας; Εφόσον η

απάντηση είναι ο Ιησούς, γιατί εξηγείς τα λόγια που εξέφερε ο Ιησούς; Θα σου έλεγε ο Θεός εκ των προτέρων για το έργο Του; Δεν μπορεί να το γνωρίζει ούτε ένα πλάσμα, ούτε καν οι αγγελιοφόροι στον ουρανό, ούτε ο Υιός του ανθρώπου, άρα πώς θα μπορούσες να το γνωρίζεις εσύ; Ο άνθρωπος έχει μεγάλες ελλείψεις. Αυτό που είναι σημαντικό για εσάς τώρα είναι να γνωρίζετε τα τρία στάδια του έργου. Από το έργο του Ιεχωβά έως το έργο του Ιησού και από το έργο του Ιησού έως το έργο του σημερινού σταδίου, αυτά τα τρία στάδια καλύπτουν χωρίς διακοπή ολόκληρο το φάσμα της διαχείρισης του Θεού και όλα τους αποτελούν το έργο ενός Πνεύματος. Από τη δημιουργία του κόσμου, ο Θεός ανέκαθεν εργαζόταν για τη διαχείριση της ανθρωπότητας. Αυτός είναι η Αρχή και το Τέλος, Αυτός είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, και Αυτός ξεκινά μια εποχή και Αυτός φέρνει την εποχή στο τέλος της. Τα τρία στάδια του έργου, σε διαφορετικές εποχές και διαφορετικές τοποθεσίες, είναι αναμφίβολα το έργο ενός Πνεύματος. Όλοι όσοι διαχωρίζουν αυτά τα τρία στάδια αντιτάσσονται στον Θεό. Τώρα, επιβάλλεται να κατανοήσεις ότι όλο το έργο, από το πρώτο στάδιο μέχρι σήμερα, είναι το έργο ενός Θεού, το έργο ενός Πνεύματος. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού.

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)

Την Εποχή της Χάριτος, ο Ιωάννης άνοιξε τον δρόμο για τον Ιησού. Ο Ιωάννης δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο του ίδιου του Θεού και απλώς εκπλήρωνε το καθήκον του ανθρώπου. Παρόλο που ο Ιωάννης ήταν ο πρόδρομος του Κυρίου, δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τον Θεό· ήταν απλώς ένας άνθρωπος τον οποίο χρησιμοποιούσε το Άγιο Πνεύμα. Μετά τη βάπτιση του Ιησού, το Άγιο Πνεύμα κατήλθε πάνω Του σαν περιστέρι. Τότε ξεκίνησε το έργο Του, άρχισε, δηλαδή, να εκτελεί τη διακονία του Χριστού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πήρε την ταυτότητα του Θεού, διότι προήλθε από τον Θεό. Όπως κι αν ήταν η πίστη Του πριν από αυτό —μπορεί ενίοτε να ήταν εξασθενημένη κι ενίοτε δυνατή— όλα αυτά ανήκαν στην κανονική ανθρώπινη ζωή που διήγε προτού εκτελέσει τη διακονία Του. Αφότου βαπτίστηκε (αφότου, δηλαδή, χρίστηκε), είχε αμέσως τη δύναμη και τη δόξα του Θεού μαζί Του, κι έτσι ξεκίνησε να εκτελεί τη διακονία Του. Μπορούσε να πραγματοποιεί σημεία και τέρατα, να κάνει θαύματα, και είχε δύναμη κι εξουσία, διότι εργαζόταν άμεσα για

λογαριασμό του ίδιου του Θεού. Επιτελούσε το έργο του Πνεύματος αντ' Αυτού και εξέφραζε τη φωνή του Πνεύματος. Ως εκ τούτου, ήταν ο ίδιος ο Θεός· αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Ο Ιωάννης ήταν κάποιος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα. Δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τον Θεό, ούτε ήταν δυνατόν να εκπροσωπήσει τον Θεό. Αν είχε θελήσει να το κάνει αυτό, το Άγιο Πνεύμα δεν θα το είχε επιτρέψει, διότι δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο που σκόπευε να πραγματοποιήσει ο ίδιος ο Θεός. Ίσως να υπήρχαν πολλά μέσα του που να προέρχονταν από τη θέληση του ανθρώπου ή να υπήρχε κάποιο αποκλίνον στοιχείο. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει άμεσα τον Θεό. Τα λάθη και η σφαλερότητά του εκπροσωπούσαν μόνο τον ίδιο, αλλά το έργο του εκπροσωπούσε το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, δεν μπορείς να πεις ότι στην ολότητά του εκπροσωπούσε τον Θεό. Θα μπορούσαν η απόκλιση και η σφαλερότητά του να εκπροσωπούν κι αυτές τον Θεό; Το να σφάλει κανείς όταν εκπροσωπεί τον άνθρωπο είναι φυσιολογικό, αλλά το να ήταν κανείς αποκλίνων όταν εκπροσωπούσε τον Θεό, δεν θα ατίμαζε τον Θεό; Δεν θα συνιστούσε αυτό βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος; Το Άγιο Πνεύμα δεν επιτρέπει αφήφιστα στον άνθρωπο να αντικαθιστά τον Θεό, ακόμη κι αν αυτός εξυμνείται από τους άλλους. Εάν το άτομο αυτό δεν είναι ο Θεός, τότε δεν θα είναι σε θέση να μείνει ακλόνητος στο τέλος. Το Άγιο Πνεύμα δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να εκπροσωπεί τον Θεό όπως επιθυμεί ο άνθρωπος! Παραδείγματος χάριν, το Άγιο Πνεύμα έγινε μάρτυρας για τον Ιωάννη και το Άγιο Πνεύμα αποκάλυψε, επίσης, ότι εκείνος θα άνοιγε τον δρόμο για τον Ιησού, αλλά το έργο που επιτελέστηκε πάνω του από το Άγιο Πνεύμα ήταν καλά υπολογισμένο. Το μόνο που ζητήθηκε από τον Ιωάννη ήταν να γίνει εκείνος που θα άνοιγε τον δρόμο για τον Ιησού, εκείνος που θα προετοίμαζε τον δρόμο γι' Αυτόν. Με άλλα λόγια, το Άγιο Πνεύμα υποστήριξε απλώς το έργο του όσον αφορά το να ανοίξει τον δρόμο και του επέτρεψε να επιτελέσει μόνο αυτό το έργο — δεν του επιτρεπόταν να επιτελέσει άλλο έργο. Ο Ιωάννης εκπροσωπούσε τον Ηλία και εκπροσωπούσε έναν προφήτη που άνοιξε τον δρόμο. Το Άγιο Πνεύμα τον υποστήριζε σε αυτό· εφόσον το έργο του ήταν να ανοίξει τον δρόμο, το Άγιο Πνεύμα τον υποστήριζε. Ωστόσο, αν είχε ισχυριστεί πως ήταν ο ίδιος ο Θεός και έλεγε πως είχε έλθει να περατώσει το έργο της λύτρωσης, το Άγιο Πνεύμα θα χρειαζόταν να τον πειθαρχήσει. Όσο μεγάλο κι αν ήταν το έργο του Ιωάννη και παρόλο που το υποστήριζε το Άγιο Πνεύμα, το έργο του είχε όρια. Αν και το Άγιο Πνεύμα πράγματι υποστήριζε το έργο του, η δύναμη που του δόθηκε εκείνον τον καιρό περιοριζόταν στο να ανοίξει τον δρόμο. Δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση

να επιτελέσει οποιοδήποτε άλλο έργο, διότι ήταν απλώς ο Ιωάννης ο οποίος άνοιξε τον δρόμο, και όχι ο Ιησούς. Επομένως, η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος είναι πολύ σημαντική, αλλά ακόμη πιο σημαντικό είναι το έργο που το Άγιο Πνεύμα επιτρέπει στον άνθρωπο να επιτελέσει. Μήπως ο Ιωάννης δεν είχε δεχθεί ηχηρή μαρτυρία εκείνον τον καιρό; Δεν ήταν μεγάλο και το δικό του έργο; Εντούτοις, το έργο που επιτέλεσε δεν μπορούσε να υπερβεί εκείνο του Ιησού, διότι δεν ήταν παρά ένας άνθρωπος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα και δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει άμεσα τον Θεό, οπότε το έργο που επιτέλεσε ήταν περιορισμένο. Αφού ολοκλήρωσε το έργο της προετοιμασίας του εδάφους, το Άγιο Πνεύμα δεν υποστήριζε πια τη μαρτυρία του, δεν τον διαδέχθηκε νέο έργο κι εκείνος ακολούθησε το έργο του ίδιου του Θεού όταν αυτό ξεκίνησε.

Υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι έχουν κυριευθεί από κακά πνεύματα και φωνάζουν δυνατά: «Είμαι ο Θεός!» Στο τέλος, εντούτοις, αποκαλύπτονται, επειδή κάνουν λάθος σε αυτό που αντιπροσωπεύουν. Αντιπροσωπεύουν τον Σατανά, και το Άγιο Πνεύμα δεν τους δίνει καμία προσοχή. Όσο κι αν εξυμνείς τον εαυτό σου ή όσο δυνατά κι αν φωνάζεις, παραμένεις ένα δημιουργημένο ον που ανήκει στον Σατανά. Εγώ δεν φωνάζω ποτέ: «Εγώ είμαι ο Θεός, Εγώ είμαι ο αγαπημένος Υιός του Θεού!» Ωστόσο, το έργο που επιτελώ είναι το έργο του Θεού. Χρειάζεται να φωνάζω; Δεν υπάρχει λόγος για εξύμνηση. Ο Θεός επιτελεί ο ίδιος το έργο Του και δεν έχει την ανάγκη να Του αποδώσει ο άνθρωπος κύρος ή να Του δώσει κάποιον τιμητικό τίτλο: Το έργο Του εκπροσωπεί την ταυτότητα και το κύρος Του. Πριν από τη βάπτισή Του, δεν ήταν ο Ιησούς ο ίδιος ο Θεός; Δεν ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός; Σίγουρα δεν μπορεί να ειπωθεί ότι έγινε ο μοναδικός Υιός του Θεού μόνο αφότου δέχθηκε τη μαρτυρία, έτσι δεν είναι; Πολύ καιρό πριν ξεκινήσει το έργο Του, δεν υπήρχε ήδη κάποιος άνθρωπος με το όνομα Ιησούς; Δεν είσαι σε θέση να δημιουργείς νέα μονοπάτια ούτε να εκπροσωπείς το Πνεύμα. Δεν μπορείς να εκφράσεις το έργο του Πνεύματος ούτε τα λόγια που εκφέρει Εκείνο. Δεν μπορείς να επιτελέσεις το έργο του ίδιου του Θεού ούτε το έργο του Πνεύματος. Η σοφία, το θαύμα και η ακαταληπτότητα του Θεού, καθώς και η ολότητα της διάθεσης με την οποία ο Θεός παιδεύει τον άνθρωπο —όλα τους υπερβαίνουν την ικανότητά σου να τα εκφράσεις. Θα ήταν, συνεπώς, ανώφελο να προσπαθήσεις να ισχυριστείς ότι είσαι ο Θεός· θα είχες μόνο το όνομα και καθόλου ουσία. Ο ίδιος ο Θεός έχει έλθει, αλλά κανείς δεν Τον αναγνωρίζει, κι όμως συνεχίζει το έργο Του και το πράττει εκπροσωπώντας το Πνεύμα. Είτε Τον αποκαλείς

άνθρωπο είτε Θεό, Κύριο ή Χριστό, είτε Την αποκαλείς αδελφή, δεν έχει σημασία. Εντούτοις, το έργο που επιτελεί είναι αυτό του Πνεύματος και εκπροσωπεί το έργο του ίδιου του Θεού. Εκείνον δεν Τον ενδιαφέρει το όνομα με το οποίο Τον αποκαλεί ο άνθρωπος. Μπορεί αυτό το όνομα να καθορίσει το έργο Του; Ανεξάρτητα από το πώς Τον αποκαλείς, από την άποψη του Θεού, Αυτός είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού. Εκπροσωπεί το Πνεύμα και Τον έχει εγκρίνει το Πνεύμα. Αν δεν μπορείς ούτε να ανοίξεις τον δρόμο για μια νέα εποχή, ούτε να φέρεις την παλαιά στο τέλος της, ούτε να αναγγείλεις μια νέα εποχή, ούτε να επιτελέσεις νέο έργο, τότε δεν μπορείς να αποκαλείσαι Θεός!

Ούτε καν ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό. Αυτό δεν σημαίνει μόνο ότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον Θεό, αλλά σημαίνει, επίσης, ότι το έργο που επιτελεί δεν μπορεί να εκπροσωπεί άμεσα τον Θεό. Με άλλα λόγια, η ανθρώπινη εμπειρία δεν μπορεί να τεθεί άμεσα στη διαχείριση του Θεού και δεν μπορεί να εκπροσωπεί τη διαχείριση του Θεού. Το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός είναι εξ ολοκλήρου το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει στο δικό Του σχέδιο διαχείρισης και σχετίζεται με τη μεγάλη διαχείριση. Το έργο που επιτελεί ο άνθρωπος συνίσταται στην παροχή της προσωπικής του εμπειρίας. Συνίσταται στην εύρεση ενός νέου μονοπατιού εμπειρίας, πέραν εκείνου στο οποίο πορεύτηκαν όσοι προηγήθηκαν, και στην καθοδήγηση των αδελφών του ενόσω καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα. Αυτό που παρέχουν αυτοί οι άνθρωποι είναι η προσωπική τους εμπειρία ή τα πνευματικά συγγράμματα πνευματικών ανθρώπων. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα, το έργο που επιτελούν δεν σχετίζεται με το μεγάλο έργο διαχείρισης στο σχέδιο διάρκειας έξι χιλιάδων ετών. Είναι απλώς εκείνοι που έχουν εξυψωθεί από το Άγιο Πνεύμα σε διαφορετικές περιόδους για να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, έως ότου η λειτουργία που μπορούν να εκτελέσουν φτάσει στο τέλος της ή έως ότου φτάσει η ζωή τους στο τέλος της. Το έργο που επιτελούν είναι μονάχα η προετοιμασία ενός κατάλληλου μονοπατιού για τον ίδιο τον Θεό ή η συνέχιση μιας συγκεκριμένης πτυχής της διαχείρισης του ίδιου του Θεού επί γης. Μέσα τους, αυτοί οι άνθρωποι αδυνατούν να επιτελέσουν το μεγαλύτερο έργο της διαχείρισής Του, ούτε μπορούν να ανοίξουν νέες διεξόδους, πολύ λιγότερο δε, μπορεί κανείς τους να ολοκληρώσει όλο το έργο του Θεού από την προηγούμενη εποχή. Συνεπώς, το έργο που επιτελούν εκπροσωπεί μόνο ένα

δημιουργημένο ον που εκτελεί τη λειτουργία του και δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό που εκτελεί τη διακονία Του. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο που επιτελούν διαφέρει από εκείνο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός. Το έργο της αναγγελίας μιας νέας εποχής δεν είναι κάτι που μπορεί να επιτελεστεί από κάποιον άνθρωπο στη θέση του Θεού. Δεν μπορεί να επιτελεστεί από κανέναν άλλον πέραν του ίδιου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελεί ο άνθρωπος συνίσταται στην εκτέλεση του καθήκοντός του ως δημιουργημένου όντος και επιτελείται όταν τον αγγίζει ή τον διαφωτίζει το Άγιο Πνεύμα. Η καθοδήγηση που παρέχουν αυτοί οι άνθρωποι συνίσταται εξ ολοκλήρου στο να δείχνουν στον άνθρωπο το μονοπάτι της άσκησης στην καθημερινή ζωή και τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να ενεργεί εκείνος σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Το έργο του ανθρώπου μήτε σχετίζεται με τη διαχείριση του Θεού μήτε εκπροσωπεί το έργο του Πνεύματος. Για παράδειγμα, το έργο του Γουίτνες Λι και του Γουότμαν Νι ήταν να ανοίξουν τον δρόμο. Ανεξάρτητα από το αν η οδός ήταν νέα ή παλαιά, το έργο βασιζόταν στην αρχή της παραμονής εντός της Βίβλου. Είτε επρόκειτο για την αποκατάσταση της τοπικής εκκλησίας είτε για την κατασκευή της τοπικής εκκλησίας, το έργο τους αφορούσε την ίδρυση εκκλησιών. Το έργο που επιτέλεσαν ήταν η συνέχεια του έργου που άφησαν ανολοκλήρωτο ή δεν ανέπτυξαν περαιτέρω ο Ιησούς και οι απόστολοί Του κατά την Εποχή της Χάριτος. Αυτό που έπραξαν στο έργο τους ήταν να αποκαταστήσουν αυτό που είχε ζητήσει ο Ιησούς, στο πρώιμο έργο Του, από τις γενεές που Τον ακολούθησαν, όπως το να καλύπτουν την κεφαλή τους, να βαπτίζονται, να κόβουν τον άρτο ή να πίνουν κρασί. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι το έργο τους ήταν να τηρούν τη Βίβλο και να αναζητούν μονοπάτια εντός της Βίβλου. Δεν σημείωσαν καμία νέα πρόοδο. Επομένως, στο έργο τους, μπορεί να δει κανείς μόνο την ανακάλυψη νέων οδών εντός της Βίβλου, καθώς και καλύτερες και πιο ρεαλιστικές πρακτικές. Ωστόσο, στο έργο τους, δεν μπορεί να βρεθεί το σημερινό θέλημα του Θεού, πόσο μάλλον δε, το νέο έργο που σκοπεύει να επιτελέσει ο Θεός κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το μονοπάτι στο οποίο πορεύονταν εξακολουθούσε να είναι παλαιό —δεν υπήρχε καμία ανανέωση και καμία πρόοδος. Συνέχιζαν να διατηρούν το γεγονός της σταύρωσης του Ιησού, να τηρούν την άσκηση του να ζητούν από τους ανθρώπους να μετανοήσουν και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους, να προσκολλώνται στα ρητά που λένε ότι αυτός που υπομένει μέχρι τέλους θα σωθεί και ότι ο άντρας είναι η κεφαλή της γυναίκας και η γυναίκα πρέπει να υπακούει τον άντρα της, και, ακόμη περισσότερο, στην παραδοσιακή αντίληψη ότι οι αδελφές δεν μπορούν να κηρύττουν,

μπορούν μόνο να υπακούν. Αν είχε συνεχιστεί να τηρείται αυτός ο τρόπος ηγεσίας, τότε το Άγιο Πνεύμα δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτελέσει νέο έργο, να απελευθερώσει τους ανθρώπους από το δόγμα ή να τους οδηγήσει σε μια σφαίρα ελευθερίας και ομορφιάς. Συνεπώς, αυτό το στάδιο του έργου, το οποίο αλλάζει την εποχή, πρέπει να επιτελεστεί και να εκφερθεί από τον ίδιο τον Θεό· ειδάλλως, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να το κάνει αντ' Αυτού. Μέχρι στιγμής, όλο το έργο του Αγίου Πνεύματος έξω από αυτό το ρεύμα έχει σταματήσει, και εκείνοι που χρησιμοποιούνταν από το Άγιο Πνεύμα έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους. Ως εκ τούτου, εφόσον το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα διαφέρει από το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός, η ταυτότητά τους και τα υποκείμενα εκ μέρους των οποίων ενεργούν είναι επίσης διαφορετικά. Αυτό συμβαίνει επειδή το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει το Άγιο Πνεύμα είναι διαφορετικό και, κατά συνέπεια, σε όσους επιτελούν κι εκείνοι έργο αποδίδεται διαφορετική ταυτότητα και διαφορετικό κύρος. Οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα ενδέχεται κι αυτοί να επιτελέσουν κάποιο νέο έργο και μπορεί, επίσης, να εξαλείψουν κάποιο έργο που επιτελέστηκε στην προηγούμενη εποχή, αλλά αυτό που κάνουν δεν μπορεί να εκφράσει τη διάθεση και το θέλημα του Θεού στη νέα εποχή. Εργάζονται μόνο για να απομακρύνουν το έργο της προηγούμενης εποχής, και όχι για να επιτελέσουν νέο έργο με σκοπό να εκπροσωπήσουν άμεσα τη διάθεση του ίδιου του Θεού. Έτσι, όσες απαρχαιωμένες πρακτικές κι αν καταργήσουν και όσες νέες πρακτικές κι αν εισαγάγουν, εξακολουθούν να εκπροσωπούν τον άνθρωπο και τα δημιουργημένα όντα. Ωστόσο, όταν επιτελεί έργο ο ίδιος ο Θεός, δεν δηλώνει ανοιχτά την κατάργηση των πρακτικών της παλαιάς εποχής ούτε δηλώνει άμεσα την έναρξη μιας νέας εποχής. Είναι ευθύς και ξεκάθαρος στο έργο Του. Εκτελεί το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει δίχως περιστροφές· με άλλα λόγια, εκφράζει άμεσα το έργο που δημιούργησε, επιτελεί άμεσα το έργο Του όπως σκόπευε εξ αρχής, εκφράζοντας το Είναι και τη διάθεσή Του. Από τη σκοπιά του ανθρώπου, η διάθεσή Του και το έργο Του διαφέρουν από εκείνα των παρελθοντικών εποχών. Ωστόσο, από την άποψη του ίδιου του Θεού, πρόκειται απλώς για τη συνέχιση και την περαιτέρω ανάπτυξη του έργου Του. Όταν εργάζεται ο ίδιος ο Θεός, εκφράζει τον λόγο Του και φέρνει άμεσα το νέο έργο. Αντίθετα, όταν εργάζεται ο άνθρωπος, αυτό συμβαίνει μέσω περίσκεψης και μελέτης, ή πρόκειται για διεύρυνση της γνώσης και συστηματοποίηση της άσκησης που βασίζεται στο έργο άλλων. Με άλλα λόγια, η ουσία του έργου που επιτελεί ο άνθρωπος είναι να ακολουθεί την υπάρχουσα τάξη και να

«βαδίζει σε παλιά μονοπάτια με νέα παπούτσια». Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και το μονοπάτι στο οποίο πορεύονται οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα έχει οικοδομηθεί πάνω σε εκείνο που άνοιξε ο ίδιος ο Θεός. Έτσι, σε τελική ανάλυση, ο άνθρωπος παραμένει άνθρωπος και ο Θεός παραμένει ο Θεός.

Ο Ιωάννης γεννήθηκε μέσω υπόσχεσης, με τον ίδιο τρόπο που ο Ισαάκ γεννήθηκε από τον Αβραάμ. Άνοιξε τον δρόμο για τον Ιησού και επιτέλεσε πολύ έργο, αλλά δεν ήταν ο Θεός. Αντίθετα, ήταν ένας από τους προφήτες, επειδή άνοιξε απλώς τον δρόμο για τον Ιησού. Και το δικό του έργο ήταν μεγάλο, και μόνο αφότου είχε ανοίξει τον δρόμο, ξεκίνησε ο Ιησούς επίσημα το έργο Του. Στην ουσία, απλώς εργάστηκε για τον Ιησού, και το έργο που επιτέλεσε υπηρετούσε το έργο του Ιησού. Αφού είχε ανοίξει τον δρόμο, ο Ιησούς ξεκίνησε το έργο Του —έργο που ήταν πιο νέο, πιο απτό και πιο λεπτομερές. Ο Ιωάννης επιτέλεσε μόνο το αρχικό τμήμα του έργου· το μεγαλύτερο μέρος του νέου έργου επιτελέστηκε από τον Ιησού. Και ο Ιωάννης επιτέλεσε νέο έργο, αλλά δεν ήταν εκείνος που ανήγγειλε μια νέα εποχή. Ο Ιωάννης γεννήθηκε μέσω υπόσχεσης και το όνομά του τού δόθηκε από τον άγγελο. Τον καιρό εκείνον, κάποιοι ήθελαν να του δώσουν το όνομα του πατέρα του, του Ζαχαρία, αλλά η μητέρα του εξέφρασε την άποψή της, λέγοντας: «Αυτό το παιδί δεν μπορεί να ονομαστεί έτσι. Θα πρέπει να ονομαστεί Ιωάννης». Όλα αυτά έγιναν κατ' εντολήν του Αγίου Πνεύματος. Το όνομα του Ιησού δόθηκε κι αυτό κατ' εντολήν του Αγίου Πνεύματος, Εκείνος γεννήθηκε από το Άγιο Πνεύμα και μας Τον είχε υποσχεθεί το Άγιο Πνεύμα. Ο Ιησούς ήταν ο Θεός, ο Χριστός και ο Υιός του ανθρώπου. Ωστόσο, εφόσον το έργο του Ιωάννη ήταν επίσης μεγάλο, γιατί δεν λεγόταν Θεός; Ποια ήταν ακριβώς η διαφορά μεταξύ του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς κι εκείνου που επιτέλεσε ο Ιωάννης; Άραγε ο μοναδικός λόγος ήταν το ότι ο Ιωάννης ήταν εκείνος που άνοιξε τον δρόμο για τον Ιησού; Ή επειδή αυτό είχε προκαθοριστεί από τον Θεό; Παρόλο που και ο Ιωάννης είπε: «Μετανοείτε διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών» και κήρυξε κι αυτός το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών, το έργο του δεν αναπτύχθηκε περαιτέρω και αποτελούσε απλώς την αρχή. Αντίθετα, ο Ιησούς ανήγγειλε μια νέα εποχή και έφερε την παλαιά στο τέλος της, αλλά εκπλήρωσε, επίσης, τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Το έργο που επιτέλεσε ήταν μεγαλύτερο από αυτό του Ιωάννη και, επιπλέον, ήλθε για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα —πραγματοποίησε αυτό το στάδιο του έργου. Ο Ιωάννης απλώς προετοίμασε τον δρόμο. Παρόλο που το έργο του ήταν μεγάλο, τα λόγια του πολλά και

οι μαθητές που τον ακολουθούσαν πολυάριθμοι, το έργο του έφερε απλώς μια νέα αρχή στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν έλαβε ποτέ τη ζωή, την οδό ή βαθύτερες αλήθειες από αυτόν, ούτε απέκτησε κάποια κατανόηση του θελήματος του Θεού μέσω εκείνου. Ο Ιωάννης υπήρξε μεγάλος προφήτης (Ηλίας), ο οποίος δημιούργησε νέο έδαφος για το έργο του Ιησού και προετοίμασε τους εκλεκτούς. Ήταν ο πρόδρομος της Εποχής της Χάριτος. Τέτοιου είδους ζητήματα δεν διακρίνονται παρατηρώντας απλώς την κανονική ανθρώπινη εμφάνισή τους. Αυτό είναι ακόμη πιο εύστοχο, δεδομένου ότι και ο Ιωάννης επιτέλεσε ιδιαίτερος σημαντικό έργο και, επιπλέον, μας τον είχε υποσχεθεί το Άγιο Πνεύμα και το Άγιο Πνεύμα υποστήριζε το έργο του. Ενόψει τούτων, μόνο μέσω του έργου που επιτελούν μπορεί κανείς να διακρίνει μεταξύ των αντίστοιχων ταυτοτήτων τους, διότι δεν υπάρχει τρόπος να διακρίνει κανείς την ουσία ενός ανθρώπου από την εξωτερική του εμφάνιση, ούτε υπάρχει τρόπος να εξακριβώσει ο άνθρωπος ποια είναι η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιωάννης και το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς ήταν ανόμοια και διαφορετικής φύσης. Από το γεγονός αυτό μπορεί κανείς να καθορίσει εάν ο Ιωάννης ήταν ή όχι ο Θεός. Το έργο του Ιησού ήταν το ξεκίνημα, η συνέχιση, η ολοκλήρωση και η απόδοση καρπών. Επιτέλεσε κάθε ένα από αυτά τα στάδια, ενώ το έργο του Ιωάννη δεν ήταν τίποτα περισσότερο από το να κάνει μια αρχή. Στην αρχή, ο Ιησούς διέδωσε το ευαγγέλιο και κήρυξε την οδό της μετάνοιας, και κατόπιν ξεκίνησε να βαπτίζει τους ανθρώπους, να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει τα δαιμόνια. Εν τέλει, λύτρωσε την ανθρωπότητα από την αμαρτία και ολοκλήρωσε το έργο Του για ολόκληρη την εποχή. Πήγε επίσης σε κάθε τόπο, κηρύττοντας στους ανθρώπους και διαδίδοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών. Από αυτήν την άποψη, έμοιαζε με τον Ιωάννη, με τη διαφορά ότι ο Ιησούς ανήγγειλε μια νέα εποχή και έφερε στον άνθρωπο την Εποχή της Χάριτος. Από το στόμα Του προήλθε ο λόγος για το τι θα πρέπει να κάνει πράξη ο άνθρωπος και για την οδό που θα πρέπει να ακολουθεί ο άνθρωπος κατά την Εποχή της Χάριτος και, στο τέλος, τελείωσε το έργο της λύτρωσης. Ο Ιωάννης δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτελέσει αυτό το έργο. Οπότε ο Ιησούς ήταν Εκείνος που επιτέλεσε το έργο του ίδιου του Θεού, και Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός, Εκείνος που εκπροσωπεί άμεσα τον Θεό. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, όλοι όσοι γεννιούνται μέσω υπόσχεσης, γεννιούνται από το Πνεύμα, υποστηρίζονται από το Άγιο Πνεύμα και ανοίγουν νέες διεξόδους είναι ο Θεός. Σύμφωνα με αυτόν τον συλλογισμό, και ο Ιωάννης θα ήταν ο Θεός, και ο Μωυσής, ο Αβραάμ και ο Δαβίδ... θα ήταν και αυτοί ο Θεός. Δεν είναι αυτό καταπληκτικό αστείο;

Πριν από την εκτέλεση της διακονίας Του, και ο Ιησούς ήταν απλώς ένας συνηθισμένος άνθρωπος που ενεργούσε σύμφωνα με οτιδήποτε έκανε το Άγιο Πνεύμα. Ανεξάρτητα από το αν γνώριζε τότε την ταυτότητά Του, υπάκουε οτιδήποτε προερχόταν από τον Θεό. Το Άγιο Πνεύμα δεν αποκάλυψε ποτέ την ταυτότητά Του προτού ξεκινήσει η διακονία Του. Μόνο αφότου ξεκίνησε τη διακονία Του, κατάργησε εκείνους τους κανόνες και νόμους, και μόνο αφότου ξεκίνησε επίσημα να εκτελεί τη διακονία Του, εμποτίστηκαν τα λόγια Του με εξουσία και δύναμη. Μόνο αφότου ξεκίνησε τη διακονία Του, ξεκίνησε το έργο Του περί δημιουργίας μιας νέας εποχής. Πριν από αυτό, το Άγιο Πνεύμα παρέμεινε κρυμμένο μέσα Του επί 29 έτη, διάστημα κατά το οποίο εκπροσωπούσε μόνο έναν άνθρωπο και δεν είχε την ταυτότητα του Θεού. Το έργο του Θεού άρχισε με Εκείνον να εργάζεται και να εκτελεί τη διακονία Του, επιτελούσε το έργο Του σύμφωνα με το ενδόμυχο σχέδιό Του, χωρίς να λαμβάνει υπόψη πόσα γνώριζαν οι άνθρωποι γι' Αυτόν, και το έργο που επιτελούσε ήταν άμεση εκπροσώπηση του ίδιου του Θεού. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς ρώτησε όσους βρίσκονταν γύρω Του: «Σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι;» Εκείνοι απάντησαν: «Είσαι ο μεγαλύτερος των προφητών και ο εξαίρετος ιατρός μας». Και κάποιοι απάντησαν: «Εσύ είσαι ο αρχιερέας μας» και ούτω καθεξής. Ακούστηκαν διάφορες απαντήσεις, ενώ ορισμένοι είπαν μάλιστα, ότι ήταν ο Ιωάννης, ότι ήταν ο Ηλίας. Ο Ιησούς στράφηκε κατόπιν στον Σίμωνα Πέτρο και ρώτησε: «Εσύ ποιος λες ότι είμαι;» Ο Πέτρος αποκρίθηκε: «Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος». Από εκείνη τη στιγμή, οι άνθρωποι έμαθαν ότι ήταν ο Θεός. Όταν έγινε γνωστή η ταυτότητά Του, ο Πέτρος ήταν ο πρώτος που το συνειδητοποίησε και το εξέφρασε. Έπειτα ο Ιησούς δήλωσε: «Σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς». Μετά τη βάπτισή Του, είτε οι άλλοι το γνώριζαν είτε όχι, το έργο που επιτελούσε ήταν για λογαριασμό του Θεού. Ήλθε για να επιτελέσει το έργο Του, όχι για να αποκαλύψει την ταυτότητά Του. Μόνο αφότου έκανε αναφορά σε αυτήν ο Πέτρος, γνωστοποιήθηκε φανερά η ταυτότητά Του. Είτε γνώριζες ότι ήταν ο ίδιος ο Θεός είτε δεν το γνώριζες, όταν ήλθε η ώρα, Εκείνος ξεκίνησε το έργο Του. Και είτε είχες γνώση περί αυτού είτε όχι, Εκείνος συνέχισε το έργο Του όπως προηγουμένως. Ακόμη κι αν το αρνιόσουν, Εκείνος και πάλι θα εκτελούσε το έργο Του και θα το επιτελούσε όταν θα ερχόταν η ώρα να το πράξει. Ήλθε προκειμένου να επιτελέσει το έργο Του και να εκτελέσει τη διακονία Του· δεν ήλθε για να μπορέσει ο άνθρωπος να γνωρίσει τη σάρκα Του, αλλά για να λάβει ο άνθρωπος το έργο Του. Εάν δεν έχεις καταφέρει να αναγνωρίσεις ότι το στάδιο του έργου τη σήμερον ημέρα είναι το

έργο του ίδιου του Θεού, αυτό συμβαίνει επειδή στερείσαι οράματος. Εντούτοις, και πάλι δεν μπορείς να αρνηθείς αυτό το στάδιο του έργου· το γεγονός ότι έχεις αποτύχει να το αναγνωρίσεις δεν αποδεικνύει ότι το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται ούτε ότι το έργο Του είναι εσφαλμένο. Κάποιοι, μάλιστα, αντιπαραβάλλουν το έργο του παρόντος με αυτό του Ιησού στη Βίβλο και χρησιμοποιούν οποιεσδήποτε αντιφάσεις για να αρνηθούν αυτό το στάδιο του έργου. Δεν πρόκειται για πράξη των τυφλών; Τα πράγματα που καταγράφονται στη Βίβλο είναι περιορισμένα· δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν το συνολικό έργο του Θεού. Τα τέσσερα Ευαγγέλια έχουν συνολικά λιγότερα από εκατό κεφάλαια, στα οποία καταγράφεται ένας πεπερασμένος αριθμός συμβάντων, όπως η κατάρα του Ιησού στη συκιά, οι τρεις φορές που αρνήθηκε ο Πέτρος τον Κύριο, η εμφάνιση του Ιησού στους μαθητές μετά από τη σταύρωση και την ανάστασή Του, η διδασκαλία για τη νηστεία, η διδασκαλία για την προσευχή, η διδασκαλία για το διαζύγιο, η γέννηση και η γενεαλογία του Ιησού, ο ορισμός των μαθητών από τον Ιησού και ούτω καθεξής. Ωστόσο, οι άνθρωποι τα εκτιμούν σαν θησαυρό και τα συγκρίνουν, μάλιστα, με το σημερινό έργο. Πιστεύουν, μάλιστα, ότι όλο το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς κατά τη διάρκεια της ζωής Του ήταν περιορισμένο, θαρρείς και ο Θεός ήταν ικανός να πράξει μόνο τόσα και τίποτα περαιτέρω. Δεν είναι παράλογο αυτό;

Ο χρόνος του Ιησού επί γης ήταν τριάντα τριάμισι έτη· δηλαδή, έζησε στη γη επί τριάντα τριάμισι έτη. Μόνο τριάμισι έτη αυτού του χρόνου αφιερώθηκαν στην εκτέλεση της διακονίας Του· τον υπόλοιπο χρόνο, ζούσε απλώς μια κανονική ανθρώπινη ζωή. Στην αρχή, παρακολουθούσε λειτουργίες στη συναγωγή, κι εκεί άκουγε την ανάλυση των Γραφών από τους ιερείς και τα κηρύγματα των άλλων. Απέκτησε εκτενή γνώση της Βίβλου: Δεν γεννήθηκε με αυτήν τη γνώση και την απέκτησε μόνο διαβάζοντας και ακούγοντας. Έχει καταγραφεί σαφέστατα στη Βίβλο ότι, στην ηλικία των δώδεκα, έθετε ερωτήσεις στους διδασκάλους στη συναγωγή: Ποιες ήταν οι προφητείες των αρχαίων προφητών; Ποιοι ήταν οι νόμοι του Μωυσή; Η Παλαιά Διαθήκη; Και τι γίνεται με τον άνθρωπο που υπηρετεί τον Θεό φορώντας άμφια στον ναό;... Έθεσε πολλές ερωτήσεις, διότι δεν διέθετε ούτε γνώσεις ούτε κατανόηση. Παρόλο που η σύλληψή Του έγινε δια του Αγίου Πνεύματος, Εκείνος γεννήθηκε ως ένας εντελώς κανονικός άνθρωπος· παρά τα κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που είχε, παρέμενε ένας κανονικός άνθρωπος. Η σοφία Του αυξανόταν συνεχώς ανάλογα με το ανάστημα και την ηλικία Του, και πέρασε τις φάσεις της ζωής ενός κανονικού ανθρώπου. Στη φαντασία των

ανθρώπων, ο Ιησούς δεν βίωσε μήτε παιδική ηλικία μήτε εφηβεία· από τη στιγμή που γεννήθηκε, άρχισε να ζει τη ζωή ενός ανθρώπου τριάντα ετών, και σταυρώθηκε μετά την ολοκλήρωση του έργου Του. Μάλλον δεν πέρασε τις φάσεις της ζωής ενός κανονικού ανθρώπου· δεν έτρωγε με άλλους ανθρώπους ούτε τους συναναστρεφόταν, και ήταν ακριβοθώρητος. Μάλλον ήταν αποκλίνουσα μορφή που θα φόβιζε εκείνους που Τον έβλεπαν, γιατί ήταν ο Θεός. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Θεός που ενσαρκώνεται δεν ζει σε καμία περίπτωση όπως ένας κανονικός άνθρωπος. Πιστεύουν ότι είναι καθαρός χωρίς να χρειάζεται να βουρτσίζει τα δόντια Του ή να πλένει το πρόσωπό Του, επειδή είναι άγιος άνθρωπος. Αυτά δεν αποτελούν ξεκάθαρα τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Η Βίβλος δεν καταγράφει τη ζωή του Ιησού ως ανθρώπου, και καταγράφει μόνο το έργο Του, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει ότι δεν είχε κανονική ανθρώπινη φύση ή ότι δεν ζούσε μια κανονική ανθρώπινη ζωή πριν από την ηλικία των τριάντα. Ξεκίνησε επίσημα το έργο Του στην ηλικία των 29 ετών, αλλά δεν μπορείς να ξεγράψεις ολόκληρη την ανθρώπινη ζωή Του πριν από αυτήν την ηλικία. Η Βίβλος απλώς παρέλειψε αυτήν την περίοδο από τα αρχεία της. Εφόσον αφορούσε τη ζωή Του ως κανονικού ανθρώπου και όχι την περίοδο του θεϊκού Του έργου, δεν υπήρχε ανάγκη να καταγραφεί. Διότι, πριν από τη βάπτιση του Ιησού, το Άγιο Πνεύμα δεν εργαζόταν απευθείας, κι απλώς Τον συντηρούσε στη ζωή Του ως συνηθισμένου ανθρώπου μέχρι την ημέρα που ο Ιησούς έπρεπε να εκτελέσει τη διακονία Του. Παρόλο που ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός, υποβλήθηκε στη διαδικασία της ωρίμανσης, όπως υποβάλλεται ένας κανονικός άνθρωπος. Αυτή η διαδικασία ωρίμανσης παραλείφθηκε από τη Βίβλο. Ο λόγος της παράλειψής της ήταν επειδή δεν μπορούσε να προσφέρει ιδιαίτερη βοήθεια στην ανάπτυξη του ανθρώπου στη ζωή. Η περίοδος πριν από τη βάπτισή Του ήταν κρυφή· ήταν μια περίοδος κατά την οποία δεν πραγματοποιούσε σημεία και τέρατα. Μόνο αφότου βαπτίστηκε ο Ιησούς, ξεκίνησε όλο το έργο της λύτρωσης της ανθρωπότητας —ένα έργο άφθονο και πλούσιο σε χάρη, αλήθεια, αγάπη και έλεος. Η αρχή αυτού του έργου ήταν επακριβώς και η έναρξη της Εποχής της Χάριτος. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίον καταγράφηκε και πέρασε από γενιά σε γενιά μέχρι σήμερα. Σκοπός ήταν να ανοίξει μια διέξοδο και να κάνει τα πάντα να αποδώσουν καρπούς ώστε οι άνθρωποι της Εποχής της Χάριτος να πορεύονταν στο μονοπάτι της Εποχής της Χάριτος και στο μονοπάτι του σταυρού. Παρόλο που προκύπτει από τις καταγραφές του ανθρώπου, τα πάντα είναι γεγονός, με την εξαίρεση ότι εντοπίζονται μικρά λάθη εδώ κι εκεί. Παρόλα αυτά, δεν μπορεί να ειπωθεί πως οι καταγραφές αυτές είναι ανακριβείς. Τα ζητήματα

που καταγράφηκαν είναι απολύτως τεκμηριωμένα, και οι άνθρωποι έκαναν λάθη μόνο κατά την καταγραφή τους. Ορισμένοι θα πουν ότι αν ο Ιησούς ήταν κάποιος που είχε κανονική και συνηθισμένη ανθρώπινη φύση, πώς είναι δυνατόν να ήταν ικανός να πραγματοποιεί σημεία και τέρατα; Οι σαράντα ημέρες των πειρασμών στις οποίες υποβλήθηκε ο Ιησούς ήταν ένα θαυματουργικό σημείο —ένα σημείο το οποίο κάποιος κανονικός άνθρωπος θα ήταν ανίκανος να επιτύχει. Οι σαράντα ημέρες των πειρασμών Του ήταν στη φύση του έργου του Αγίου Πνεύματος. Πώς μπορεί, λοιπόν, να πει κανείς ότι δεν υπήρχε τίποτα το υπερφυσικό μέσα Του; Η ικανότητά Του να πραγματοποιεί σημεία και τέρατα δεν αποδεικνύει ότι ήταν υπερέχων άνθρωπος και ότι δεν ήταν κανονικός άνθρωπος· το θέμα είναι απλώς ότι το Άγιο Πνεύμα εργαζόταν σε έναν κανονικό άνθρωπο όπως Εκείνος, επιτρέποντάς Του, κατ' αυτόν τον τρόπο, να κάνει θαύματα και να επιτελεί ακόμη μεγαλύτερο έργο. Προτού ο Ιησούς εκτελέσει τη διακονία Του ή, όπως αναφέρεται στη Βίβλο, προτού κατέλθει πάνω Του το Άγιο Πνεύμα, ο Ιησούς δεν ήταν παρά ένας κανονικός άνθρωπος και δεν ήταν ουδόλως υπερφυσικός. Όταν κατήλθε πάνω Του το Άγιο Πνεύμα, όταν, δηλαδή, ξεκίνησε την εκτέλεση της διακονίας Του, εμποτίστηκε με το υπερφυσικό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος καταλήγει να πιστεύει ότι ο ενσαρκωμένος Θεός δεν διαθέτει κανονική ανθρώπινη φύση· επιπλέον, νομίζει εσφαλμένα ότι ο ενσαρκωμένος Θεός έχει μόνο θεϊκή φύση, και όχι ανθρώπινη φύση. Ασφαλώς, όταν έρχεται ο Θεός στη γη για να επιτελέσει το έργο Του, το μόνο που βλέπουν οι άνθρωποι είναι υπερφυσικά γεγονότα. Αυτά που βλέπουν με τα μάτια τους κι αυτά που ακούν με τα αυτιά τους είναι όλα υπερφυσικά, διότι το έργο Του και τα λόγια Του είναι ακατανόητα και ανέφικτα για εκείνους. Εάν κάτι το ουράνιο έλθει στη γη, πώς μπορεί να είναι οτιδήποτε άλλο πέρα από υπερφυσικό; Όταν τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών έρχονται στη γη —μυστήρια που είναι ακατανόητα και ακατάληπτα για τον άνθρωπο, που είναι υπερβολικά θαυμαστά και σοφά— δεν είναι άραγε όλα τους υπερφυσικά; Ωστόσο, θα πρέπει να ξέρεις ότι, ανεξάρτητα από το πόσο υπερφυσικά είναι, όλα επιτελούνται εντός της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του. Η ενσάρκωση του Θεού είναι εμποτισμένη με την ανθρώπινη φύση· διαφορετικά, δεν θα ήταν η ενσάρκωση του Θεού. Ο Ιησούς έκανε πολυάριθμα θαύματα στον καιρό Του. Αυτά που είδαν οι Ισραηλίτες του καιρού εκείνου ήταν γεμάτα υπερφυσικά στοιχεία· είδαν αγγέλους και αγγελιαφόρους, και άκουσαν τη φωνή του Ιεχωβά. Δεν ήταν όλα αυτά υπερφυσικά; Είναι βέβαιο ότι, τη σήμερον ημέρα, υπάρχουν κάποια κακά πνεύματα που εξαπατούν τον άνθρωπο μέσω υπερφυσικών

πραγμάτων. Αυτό δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά μίμηση από την πλευρά τους, για να εξαπατήσουν τον άνθρωπο μέσω έργου που δεν επιτελείται επί του παρόντος από το Άγιο Πνεύμα. Πολλοί άνθρωποι κάνουν θαύματα, θεραπεύουν τους αρρώστους και εκβάλλουν τα δαιμόνια· αυτά δεν είναι τίποτα παραπάνω από το έργο των κακών πνευμάτων, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν επιτελεί πλέον τέτοιου είδους έργο τη σήμερον ημέρα, και όλοι όσοι μιμήθηκαν το έργο του Αγίου Πνεύματος από τότε κι έπειτα είναι πράγματι κακά πνεύματα. Όλο το έργο που επιτελέστηκε εκείνον τον καιρό στο Ισραήλ ήταν έργο υπερφυσικής φύσεως, αν και το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται τώρα κατ' αυτόν τον τρόπο και οποιοδήποτε τέτοιο έργο τώρα αποτελεί μίμηση και μεταμφίεση του Σατανά, καθώς και αναστάτωση που προκαλεί αυτός. Ωστόσο, δεν μπορείς να πεις ότι καθετί το υπερφυσικό προέρχεται από κακά πνεύματα — αυτό εξαρτάται από την εποχή του έργου του Θεού. Αναλογίσου το έργο που επιτελεί ο ενσαρκωμένος Θεός τη σήμερον ημέρα: Ποια πτυχή του δεν είναι υπερφυσική; Τα λόγια Του είναι ακατανόητα και ανέφικτα για εσένα, και το έργο που επιτελεί δεν μπορεί να επιτελεστεί από κανέναν άνθρωπο. Ό,τι κατανοεί Εκείνος δεν δύναται να γίνει κατανοητό από τον άνθρωπο, και ο άνθρωπος δεν δύναται να γνωρίζει από πού προέρχεται η γνώση Του. Κάποιοι λένε: «Κι εγώ είμαι κανονικός όπως Εσύ, αλλά πώς γίνεται να μη γνωρίζω ό,τι γνωρίζεις Εσύ; Είμαι μεγαλύτερος σε ηλικία και πλουσιότερος σε εμπειρία, εντούτοις πώς μπορείς Εσύ να γνωρίζεις αυτό το οποίο δεν γνωρίζω εγώ;» Κατά τη γνώμη του ανθρώπου, όλα αυτά είναι πράγματα που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επιτύχει ο άνθρωπος. Υπάρχουν κι εκείνοι που λένε: «Κανείς δεν γνωρίζει το έργο που επιτελέστηκε στο Ισραήλ, και ακόμη και οι ερμηνευτές της Βίβλου δεν μπορούν να προσφέρουν καμία εξήγηση. Πώς γίνεται να το γνωρίζεις Εσύ;» Δεν έχουν όλα αυτά τα ζητήματα υπερφυσικό χαρακτήρα; Δεν έχει καμία εμπειρία αναφορικά με θαύματα, κι όμως γνωρίζει τα πάντα· μιλά και εκφράζει την αλήθεια με τη μέγιστη ευκολία. Αυτό δεν είναι υπερφυσικό; Το έργο Του υπερβαίνει αυτό που μπορεί να κατορθώσει η σάρκα. Είναι κάτι το ανέφικτο στη σκέψη οποιουδήποτε ανθρώπου που έχει σώμα από σάρκα και είναι εντελώς αδιανόητο για τον συλλογισμό του νου του ανθρώπου. Παρόλο που Αυτός δεν έχει διαβάσει ποτέ τη Βίβλο, κατανοεί το έργο του Θεού στο Ισραήλ. Και παρόλο που στέκεται στη γη καθώς μιλάει, μιλάει για τα μυστήρια του τρίτου ουρανού. Όταν διαβάσει ο άνθρωπος αυτά τα λόγια, θα τον κατακλύσει το εξής συναίσθημα: «Αυτή δεν είναι η γλώσσα του τρίτου ουρανού;» Δεν υπερβαίνουν όλα αυτά τα ζητήματα αυτό το οποίο είναι σε θέση να επιτύχει ένας κανονικός άνθρωπος; Εκείνον τον καιρό, όταν ο Ιησούς πέρασε

σαράντα ημέρες νηστείας, αυτό δεν ήταν υπερφυσικό; Αν λες ότι σαράντα ημέρες νηστείας είναι σε κάθε περίπτωση κάτι το υπερφυσικό, μια πράξη κακών πνευμάτων, τότε δεν έχεις καταδικάσει τον Ιησού; Πριν εκτελέσει ο Ιησούς τη διακονία Του, ήταν όπως ένας κανονικός άνθρωπος. Κι Αυτός πήγε στο σχολείο· πώς αλλιώς θα μάθαινε να διαβάζει και να γράφει; Όταν ενσαρκώθηκε ο Θεός, το Πνεύμα βρισκόταν κρυμμένο εντός της σάρκας. Εντούτοις, εφόσον ήταν κανονικός άνθρωπος, ήταν αναγκαίο να υποβληθεί σε μια διαδικασία ανάπτυξης και ωρίμανσης, και μόνο όταν είχε ωριμάσει η γνωστική Του ικανότητα και μπορούσε να διακρίνει πράγματα, μπορούσε να θεωρηθεί κανονικός άνθρωπος. Μόνο αφότου ωρίμασε η ανθρώπινη φύση Του, μπορούσε να επιτελέσει τη διακονία Του. Πώς θα μπορούσε να επιτελέσει τη διακονία Του ενώ η κανονική ανθρώπινη φύση Του ήταν ακόμα ανώριμη και η συλλογιστική Του αδύναμη; Σίγουρα δεν αναμενόταν από Εκείνον να εκτελέσει τη διακονία Του στην ηλικία των έξι ή των επτά! Γιατί δεν εκδηλώθηκε ανοιχτά ο Θεός κατά την αρχή της ενσάρκωσής Του; Επειδή η ανθρώπινη φύση της σάρκας Του ήταν ακόμα ανώριμη. Δεν κατείχε εξ ολοκλήρου τις γνωστικές διαδικασίες της σάρκας Του και την κανονική ανθρώπινη φύση αυτής της σάρκας. Για τον λόγο αυτόν, ήταν απόλυτα αναγκαίο να κατέχει την κανονική ανθρώπινη φύση και την κοινή λογική ενός κανονικού ανθρώπου —έως ότου ήταν επαρκώς εφοδιασμένος για να αναλάβει το έργο Του στη σάρκα— προτού μπορέσει να ξεκινήσει το έργο Του. Αν δεν ανταποκρινόταν ελάχιστα σε αυτό, θα ήταν απαραίτητο να συνεχίσει να αναπτύσσεται και να ωριμάζει. Αν ο Ιησούς είχε ξεκινήσει το έργο Του στην ηλικία των επτά ή των οκτώ, δεν θα Τον θεωρούσαν οι άνθρωποι παιδί θαύμα; Δεν θα Τον θεωρούσαν όλοι οι άνθρωποι παιδί; Ποιος θα Τον έβρισκε πειστικό; Ένα παιδί επτά ή οκτώ ετών, που δεν ήταν ψηλότερο από το βάθρο πίσω από το οποίο στεκόταν, θα ήταν κατάλληλο να κηρύξει; Πριν ωριμάσει η κανονική ανθρώπινη φύση Του, δεν μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Όσον αφορά την ανθρώπινη φύση Του, που παρέμενε ακόμα ανώριμη, ένα αξιόλογο τμήμα του έργου ήταν απλώς ανέφικτο. Το έργο του Πνεύματος του ενσαρκωμένου Θεού διέπεται και από τις δικές του αρχές. Μόνο όταν εξοπλιστεί Εκείνος με την κανονική ανθρώπινη φύση μπορεί να αναλάβει το έργο και το καθήκον του Πατρός. Τότε μόνο μπορεί να ξεκινήσει το έργο Του. Κατά την παιδική Του ηλικία, ο Ιησούς απλώς δεν μπορούσε να κατανοήσει τίποτα σχετικά με πολλά πράγματα που είχαν συμβεί στην αρχαιότητα, και κατάφερε να τα κατανοήσει μόνο ρωτώντας τους διδασκάλους στη συναγωγή. Αν είχε ξεκινήσει το έργο Του τη στιγμή που έμαθε να μιλάει, πώς θα ήταν δυνατόν να μην κάνει

σφάλματα; Πώς θα μπορούσε ο Θεός να κάνει ποτέ παραστρατήματα; Επομένως, ξεκίνησε το έργο Του μόνο αφότου ήταν ικανός να εργαστεί. Δεν επιτέλεσε κανένα έργο μέχρις ότου ήταν απολύτως ικανός να το αναλάβει. Στην ηλικία των 29 ετών, ο Ιησούς ήταν ήδη αρκετά ώριμος και η ανθρώπινη φύση Του επαρκούσε για να αναλάβει το έργο που έπρεπε να επιτελέσει. Τότε μόνο άρχισε να εργάζεται επίσημα μέσα Του το Πνεύμα του Θεού. Εκείνον τον καιρό, ο Ιωάννης προετοιμαζόταν επί επτά έτη προκειμένου να ανοίξει τον δρόμο γι' Αυτόν, και αφού ολοκλήρωσε το έργο του, τον έριξαν στη φυλακή. Τότε το βάρος έπεσε εξ ολοκλήρου στον Ιησού. Αν είχε αναλάβει αυτό το έργο στην ηλικία των 21 ή 22 ετών, όταν η ανθρώπινη φύση Του ακόμα υστερούσε κι Εκείνος διένυε τα πρώτα χρόνια της ενήλικης ζωής Του και υπήρχαν πολλά πράγματα που εξακολουθούσε να μην κατανοεί, θα ήταν ανίκανος να πάρει τον έλεγχο. Εκείνον τον καιρό, ο Ιωάννης ήδη επιτελούσε το έργο του για αρκετό καιρό προτού ο Ιησούς ξεκινήσει το δικό Του έργο, και τότε Εκείνος βρισκόταν ήδη στη μέση ηλικία. Σε εκείνη την ηλικία, η κανονική ανθρώπινη φύση Του ήταν επαρκής για να αναλάβει το έργο που θα έπρεπε να επιτελέσει. Επί του παρόντος, ο ενσαρκωμένος Θεός διαθέτει κι Αυτός κανονική ανθρώπινη φύση και, παρόλο που δεν είναι καθόλου ώριμη σε σύγκριση με τους μεγαλύτερους σε ηλικία ανάμεσά σας, αυτή η ανθρώπινη φύση ήδη επαρκεί ως έχει για να αναλάβει το έργο Του. Οι συνθήκες που περιβάλλουν το σημερινό έργο δεν είναι ολόιδιες με εκείνες που επικρατούσαν τον καιρό του Ιησού. Γιατί επέλεξε ο Ιησούς τους δώδεκα αποστόλους; Όλα έγιναν προς υποστήριξη του έργου Του και σε συντονισμό με αυτό. Από τη μία πλευρά, ήταν για να θέσει τα θεμέλια για το έργο Του εκείνον τον καιρό, ενώ, από την άλλη, ήταν για να θέσει τα θεμέλια για το έργο Του που θα ακολουθούσε στο μέλλον. Σύμφωνα με το έργο εκείνον τον καιρό, η επιλογή των δώδεκα αποστόλων ήταν θέλημα του Ιησού, καθώς ήταν θέλημα του ίδιου του Θεού. Πίστευε ότι έπρεπε να επιλέξει τους δώδεκα αποστόλους κι έπειτα να τους καθοδηγήσει για να κηρύξουν σε κάθε τόπο. Σήμερα, όμως, δεν υπάρχει ανάγκη για κάτι τέτοιο ανάμεσά σας! Όταν ο ενσαρκωμένος Θεός εργάζεται στη σάρκα, υπάρχουν πολλές αρχές, καθώς και πολλά ζητήματα που ο άνθρωπος απλώς δεν κατανοεί· ο άνθρωπος χρησιμοποιεί συνεχώς τις αντιλήψεις του για να Τον μετρήσει ή να εγείρει υπερβολικές αξιώσεις από τον Θεό. Ωστόσο, ακόμα και σήμερα, πολλοί άνθρωποι αγνοούν παντελώς ότι η γνώση τους απαρτίζεται αποκλειστικά από τις δικές τους αντιλήψεις. Σε όποια εποχή και σε όποιον τόπο κι αν ενσαρκώνεται ο Θεός, οι αρχές του έργου Του στη σάρκα παραμένουν αμετάβλητες. Δεν μπορεί να ενσαρκωθεί κι εντούτοις να υπερβεί τη

σάρκα στο έργο Του, πόσο μάλλον δε, μπορεί να ενσαρκωθεί κι όμως να μην εργάζεται μέσα στην κανονική ανθρώπινη φύση της σάρκας. Διαφορετικά, η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού θα χανόταν τελείως και ο Λόγος που ενσαρκώνεται δεν θα είχε κανένα απολύτως νόημα. Επιπλέον, μόνο ο Πατέρας στον ουρανό (το Πνεύμα) γνωρίζει για την ενσάρκωση του Θεού και κανένας άλλος, ούτε καν η ίδια η σάρκα Του ή οι αγγελιαφόροι των ουρανών. Με τα δεδομένα αυτά, το έργο του Θεού στη σάρκα είναι ακόμη πιο κανονικό και μπορεί ακόμη καλύτερα να καταδείξει ότι ο Λόγος έχει πράγματι ενσαρκωθεί, και η σάρκα σηματοδοτεί έναν συνηθισμένο και κανονικό άνθρωπο.

Ορισμένοι μπορεί να αναρωτηθούν: «Γιατί πρέπει ο ίδιος ο Θεός να αναγγείλει την εποχή; Δεν μπορεί να το πράξει ένα δημιουργημένο ον αντ' Αυτού;» Όλοι σας γνωρίζετε ότι ο Θεός ενσαρκώνεται με ρητό σκοπό να αναγγείλει μια νέα εποχή και, βεβαίως, όταν αναγγείλει μια νέα εποχή, θα έχει παράλληλα ολοκληρώσει την προηγούμενη εποχή. Ο Θεός είναι η Αρχή και το Τέλος· Εκείνος δρομολογεί το έργο Του, επομένως Εκείνος πρέπει να ολοκληρώσει και την προηγούμενη εποχή. Αυτή είναι η απόδειξη της ήττας του Σατανά από Αυτόν και της κατάκτησης του κόσμου από Αυτόν. Κάθε φορά που ο ίδιος εργάζεται μεταξύ των ανθρώπων, πρόκειται για την απαρχή μίας νέας μάχης. Χωρίς την αρχή νέου έργου, δεν θα ολοκληρωνόταν φυσικά το παλαιό έργο. Και όταν δεν ολοκληρώνεται το παλαιό έργο, αυτό αποδεικνύει ότι η μάχη με τον Σατανά δεν έχει φτάσει ακόμη στο τέλος της. Μόνο αν έλθει ο ίδιος ο Θεός και επιτελέσει νέο έργο μεταξύ των ανθρώπων, μπορεί ο άνθρωπος να απελευθερωθεί ολοκληρωτικά από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να αποκτήσει μια νέα ζωή και μια νέα αρχή. Διαφορετικά, ο άνθρωπος θα ζει για πάντα στην παλαιά εποχή και θα ζει για πάντα υπό την παλαιά επιρροή του Σατανά. Με κάθε εποχή που καθοδηγείται από τον Θεό, απελευθερώνεται ένα μέρος του ανθρώπου, κι έτσι ο άνθρωπος προχωρά μαζί με το έργο του Θεού προς τη νέα εποχή. Η νίκη του Θεού είναι νίκη για όλους όσοι Τον ακολουθούν. Αν η φυλή των δημιουργημένων όντων ήταν επιφορτισμένη με το καθήκον της ολοκλήρωσης της εποχής, τότε, είτε από την οπτική του ανθρώπου είτε από την οπτική του Σατανά, αυτό δεν θα ήταν τίποτε άλλο παρά μια πράξη εναντίωσης στον Θεό ή προδοσίας εις βάρος Του, όχι μια πράξη υπακοής στον Θεό, και το έργο του ανθρώπου θα γινόταν εργαλείο στα χέρια του Σατανά. Μόνο αν ο άνθρωπος υπακούει και ακολουθεί τον Θεό σε μια εποχή που αναγγέλλει ο ίδιος ο Θεός, μπορεί να πειστεί απόλυτα ο Σατανάς, διότι αυτό είναι το καθήκον ενός

δημιουργημένου όντος. Συνεπώς, λέω ότι χρειάζεται μόνο να ακολουθείτε και να υπακούτε· δεν σας ζητείται τίποτε άλλο. Αυτό νοείται λέγοντας ότι ο καθένας πρέπει να τηρεί το καθήκον του και να εκτελεί την αντίστοιχη λειτουργία του. Ο Θεός επιτελεί το δικό Του έργο και δεν έχει την ανάγκη να το επιτελέσει ο άνθρωπος αντ' Αυτού, ούτε συμμετέχει στο έργο των δημιουργημένων όντων. Ο άνθρωπος εκτελεί το δικό του καθήκον και δεν συμμετέχει στο έργο του Θεού. Μόνο αυτό συνιστά υπακοή και απόδειξη της ήττας του Σατανά. Αφού έχει ολοκληρώσει ο ίδιος ο Θεός την αναγγελία της νέας εποχής, δεν κατέρχεται πια για να εργαστεί ο ίδιος μεταξύ των ανθρώπων. Τότε μόνο εισέρχεται επίσημα ο άνθρωπος στη νέα εποχή για να εκτελέσει το καθήκον του και να φέρει εις πέρας την αποστολή του ως δημιουργημένου όντος. Αυτές είναι οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες εργάζεται ο Θεός, τις οποίες κανείς δεν δύναται να παραβεί. Μόνο αυτός ο τρόπος εργασίας είναι συνετός και λογικός. Το έργο του Θεού πρέπει να επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό. Αυτός δρομολογεί το έργο Του και Αυτός το ολοκληρώνει. Αυτός σχεδιάζει το έργο, Αυτός το διαχειρίζεται και, ακόμα περισσότερο, Αυτός υλοποιεί το έργο. Όπως αναφέρεται στη Βίβλο: «Εγώ είμαι η Αρχή και το Τέλος. Είμαι ο Σπείρων και ο Θερίζων». Όλα όσα σχετίζονται με το έργο της διαχείρισής Του γίνονται από τον ίδιο τον Θεό. Είναι ο Άρχοντας του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη· κανείς δεν μπορεί να επιτελέσει το έργο Του στη θέση Του και κανείς δεν μπορεί να ολοκληρώσει το έργο Του, διότι Εκείνος κρατά τα πάντα στα χέρια Του. Εφόσον δημιούργησε τον κόσμο, θα καθοδηγήσει ολόκληρο τον κόσμο να ζήσει στο φως Του και θα ολοκληρώσει, επίσης, ολόκληρη την εποχή, φέρνοντας, έτσι, εις πέρας ολόκληρο το σχέδιό Του!

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (2)

Τον καιρό εκείνον που ο Ιησούς εργαζόταν στην Ιουδαία, το έκανε δημόσια· τώρα, όμως, Εγώ εργάζομαι και μιλώ μυστικά ανάμεσά σας. Οι άπιστοι αγνοούν παντελώς το γεγονός αυτό. Όσοι βρίσκονται απ' έξω δεν έχουν πρόσβαση στο έργο που κάνω ανάμεσά σας. Αυτά τα λόγια, αυτές οι παιδεύσεις και οι κρίσεις, είναι γνωστά μόνο σε εσάς και σε κανέναν άλλον. Όλο αυτό το έργο επιτελείται ανάμεσά σας και αποκαλύπτεται μόνο σε εσάς. Κανένας από τους απίστευτους δεν το γνωρίζει αυτό, διότι δεν έχει έλθει ακόμα ο καιρός. Αυτοί εδώ οι

άνθρωποι βρίσκονται κοντά στο να κατασταθούν ολοκληρωμένοι αφού υπομείνουν παιδεύσεις, αλλά όσοι βρίσκονται απ' έξω δεν γνωρίζουν τίποτε γι' αυτό. Αυτό το έργο είναι πάρα πολύ καλά κρυμμένο! Γι' αυτούς, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι κρυφός, αλλά μπορεί να ειπωθεί πως, σε όσους βρίσκονται σε αυτό το ρεύμα, Εκείνος είναι ανοιχτός. Αν και τα πάντα στον Θεό είναι ανοιχτά, τα πάντα αποκαλύπτονται και τα πάντα απελευθερώνονται, αυτό ισχύει μόνο για εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν· όσον αφορά τους υπόλοιπους, τους άπιστους, τίποτα δεν γνωστοποιείται. Το έργο που διεξάγεται τώρα ανάμεσά σας και στην Κίνα είναι απολύτως απομονωμένο, ώστε να μη λάβουν γνώση του εκείνοι. Εάν λάμβαναν γνώση αυτού του έργου, τότε το μόνο που θα έκαναν θα ήταν να το καταδικάσουν και να το υποβάλουν σε διωγμό. Δεν θα πίστευαν σε αυτό. Το έργο στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα —σε αυτόν τον πιο οπισθοδρομικό τόπο— δεν είναι εύκολη υπόθεση. Εάν αυτό το έργο γινόταν γνωστό, θα ήταν αδύνατο να συνεχιστεί. Αυτό το στάδιο του έργου απλώς δεν μπορεί να επιτελεστεί σε αυτόν τον τόπο. Εάν αυτό το έργο επιτελείτο δημόσια, πώς θα μπορούσαν να του επιτρέψουν να συνεχιστεί; Αυτό δεν θα έθετε το έργο σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο; Αν αυτό το έργο δεν ήταν κρυφό και, αντιθέτως, επιτελείτο όπως στην εποχή του Ιησού, όταν Εκείνος θεράπευε με θαυματικό τρόπο τους αρρώστους και εξέβαλλε τα δαιμόνια, τότε δεν θα πήγαινε καιρός που θα «πιανόταν αιχμάλωτος» από τους διαβόλους; Θα μπορούσαν να ανεχθούν την ύπαρξη του Θεού; Εάν εισερχόμουν τώρα στις συναγωγές για να κηρύξω και να επιπλήξω τον άνθρωπο, τότε δεν θα είχα συντριβεί εδώ και πολύ καιρό; Και αν είχε συμβεί αυτό, πώς θα μπορούσε να είχε συνεχιστεί η επιτέλεση του έργου Μου; Ο λόγος για τον οποίο δεν εκδηλώνονται διόλου σημεία και τέρατα στα φανερά είναι για χάρη της απόκρυψης. Οι άπιστοι, συνεπώς, δεν μπορούν να δουν, να γνωρίσουν ούτε να ανακαλύψουν το έργο Μου. Εάν αυτό το στάδιο του έργου γινόταν με τον ίδιο τρόπο που έγινε το έργο του Ιησού την Εποχή της Χάριτος, δεν θα μπορούσε να είναι τόσο σταθερό όπως είναι τώρα. Επομένως, το να επιτελείται έργο έτσι στα κρυφά είναι προς όφελος δικό σας και προς όφελος του έργου στο σύνολό του. Όταν το έργο του Θεού επί γης τελειώσει, όταν, δηλαδή, ολοκληρωθεί αυτό το μυστικό έργο, τότε αυτό το στάδιο του έργου θα γίνει ξαφνικά φανερό. Όλοι θα μάθουν ότι υπάρχει μια ομάδα νικητών στην Κίνα· όλοι θα μάθουν ότι ο ενσαρκωμένος Θεός είναι στην Κίνα και ότι το έργο Του έχει φτάσει στο τέλος του. Μόνο τότε θα αντιληφθεί ο άνθρωπος το εξής: Γιατί η Κίνα δεν έχει ακόμα παρακμάσει ή καταρρεύσει;

Αποδεικνύεται ότι ο Θεός επιτελεί προσωπικά το έργο Του στην Κίνα και ότι έχει οδηγήσει στην τελείωση μια ομάδα ανθρώπων καθιστώντας τους νικητές.

Ο ενσαρκωμένος Θεός εκδηλώνεται μόνο σε μέρος των ανθρώπων που Τον ακολουθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου που επιτελεί προσωπικά το έργο Του, και όχι σε όλα τα πλάσματα. Ενσαρκώθηκε μόνο και μόνο για να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου Του, όχι για να δείξει στον άνθρωπο την εικόνα Του. Ωστόσο, το έργο Του πρέπει να επιτελεστεί από τον ίδιο, επομένως είναι αναγκαίο να το κάνει όντας ενσαρκωμένος. Όταν ολοκληρωθεί αυτό το έργο, Εκείνος θα αναχωρήσει από τον κόσμο των ανθρώπων· δεν μπορεί να παραμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα ανάμεσα στους ανθρώπους, από φόβο μήπως σταθεί εμπόδιο στο μελλοντικό έργο. Αυτό που εκδηλώνει στο πλήθος είναι μόνο η δίκαιη διάθεσή Του και όλες οι πράξεις Του, και όχι η εικόνα που είχε τις δύο φορές που ενσαρκώθηκε, διότι η εικόνα του Θεού μπορεί να φανεί μόνο μέσω της διάθεσής Του, και δεν μπορεί να αντικατασταθεί από την εικόνα της ενσάρκωσής Του. Την εικόνα της σάρκας Του τη δείχνει μόνο σε έναν περιορισμένο αριθμό ανθρώπων, μόνο σε όσους Τον ακολουθούν καθώς εργάζεται στη σάρκα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το έργο που επιτελείται τώρα γίνεται στα κρυφά. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Ιησούς φανερώθηκε στους Ιουδαίους μόνο όταν επιτελούσε το έργο Του, και ποτέ δεν εμφανίστηκε δημόσια σε κάποιο άλλο έθνος. Έτσι, μόλις ολοκλήρωσε το έργο Του, αναχώρησε αμέσως από τον κόσμο των ανθρώπων και δεν παρέμεινε. Μετά από αυτό, δεν φανερώθηκε Εκείνος —αυτή η εικόνα του ανθρώπου— στον άνθρωπο, αλλά το Άγιο Πνεύμα που επιτέλεσε απευθείας το έργο. Μόλις το έργο του ενσαρκωμένου Θεού τελειώσει ολοκληρωτικά, Εκείνος θα αναχωρήσει από τον θνητό κόσμο και δεν θα επιτελέσει ποτέ ξανά παρόμοιο έργο με αυτό που έκανε ενόσω ήταν ενσαρκωμένος. Κατόπιν τούτου, όλο το έργο επιτελείται απευθείας από το Άγιο Πνεύμα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο άνθρωπος μετά βίας μπορεί να δει την εικόνα του σαρκικού σώματός Του· Εκείνος δεν εμφανίζεται καθόλου στον άνθρωπο και παραμένει πάντα κρυμμένος. Το χρονικό διάστημα για το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι περιορισμένο. Επιτελείται σε συγκεκριμένη εποχή και περίοδο, σε συγκεκριμένο έθνος και μεταξύ συγκεκριμένων ανθρώπων. Αυτό το έργο αντιπροσωπεύει μόνο το έργο κατά την περίοδο της ενσάρκωσης του Θεού και αφορά συγκεκριμένα αυτήν την εποχή· αντιπροσωπεύει το έργο του Πνεύματος του Θεού σε μια συγκεκριμένη εποχή, και όχι το σύνολο του έργου Του. Επομένως, η εικόνα του

ενσαρκωμένου Θεού δεν θα φανερωθεί σε όλους τους λαούς. Αυτό που φανερώνεται στο πλήθος είναι η δικαιοσύνη του Θεού και η διάθεσή Του στο σύνολό της, και όχι η εικόνα που είχε Εκείνος τις δύο φορές που ενσαρκώθηκε. Στον άνθρωπο δεν φανερώνεται ούτε η μία εικόνα ούτε ο συνδυασμός των δύο εικόνων. Επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη ο ενσαρκωμένος Θεός να αναχωρήσει από τη γη μετά την ολοκλήρωση του έργου που πρέπει να επιτελέσει, διότι έρχεται μόνο για να επιτελέσει το έργο που οφείλει να κάνει, και όχι για να δείξει στους ανθρώπους την εικόνα Του. Παρόλο που η σημασία της ενσάρκωσης έχει ήδη εκπληρωθεί από τον Θεό μέσω των δύο ενσαρκώσεών Του, Εκείνος και πάλι δεν θα φανερωθεί δημόσια σε κάποιο έθνος που δεν Τον έχει ξαναδεί ποτέ. Ο Ιησούς δεν θα φανερωθεί ποτέ ξανά στους Ιουδαίους ως Ήλιος της δικαιοσύνης ούτε θα ανέβει στο Όρος των Ελαιών για να εμφανιστεί σε όλους τους λαούς. Το μόνο που έχουν δει οι Ιουδαίοι είναι το πορτρέτο του Ιησού κατά το χρονικό διάστημα που παρέμεινε στην Ιουδαία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο του ενσαρκωμένου Ιησού έληξε πριν από δύο χιλιάδες έτη. Δεν θα επιστρέψει στην Ιουδαία με την εικόνα ενός Ιουδαίου, πολύ λιγότερο δε, θα εμφανιστεί με την εικόνα ενός Ιουδαίου σε οποιοδήποτε από τα έθνη των Εθνικών, διότι η εικόνα του ενσαρκωμένου Ιησού είναι μόνο η εικόνα ενός Ιουδαίου και όχι η εικόνα του Υιού του ανθρώπου, την οποία είχε δει ο Ιωάννης. Παρόλο που ο Ιησούς υποσχέθηκε στους ακόλουθούς Του ότι θα ερχόταν και πάλι, δεν θα εμφανιστεί απλώς με την εικόνα ενός Ιουδαίου σε όλους εκείνους που απαρτίζουν τα έθνη των Εθνικών. Οφείλετε να γνωρίζετε ότι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι να εγκαινιάσει μια εποχή. Αυτό το έργο περιορίζεται σε λίγα έτη κι Εκείνος δεν μπορεί να ολοκληρώσει όλο το έργο του Πνεύματος του Θεού. Κατά τον ίδιο τρόπο, η εικόνα του Ιησού ως Ιουδαίου μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο την εικόνα του Θεού όπως εργάστηκε στην Ιουδαία, κι Εκείνος μπορούσε να επιτελέσει μόνο το έργο της σταύρωσης. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που ο Ιησούς ήταν ενσαρκωμένος, δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο της λήξης μιας εποχής ή της καταστροφής της ανθρωπότητας. Συνεπώς, αφού σταυρώθηκε και ολοκλήρωσε το έργο Του, ανέβηκε στα ύψη και έκρυψε τον εαυτό Του από τον άνθρωπο δια παντός. Έκτοτε, εκείνοι οι αφοσιωμένοι πιστοί μεταξύ των εθνών των Εθνικών δεν μπορούσαν να δουν την εκδήλωση του Κυρίου Ιησού, αλλά μόνο το πορτρέτο Του, το οποίο είχαν επικολλήσει στον τοίχο. Αυτό το πορτρέτο δεν είναι παρά ένα πορτρέτο που ζωγράφησε ο άνθρωπος, και όχι η εικόνα που ο ίδιος ο Θεός έδειξε στον άνθρωπο. Ο Θεός δεν θα δείξει φανερά τον εαυτό Του στο πλήθος με την εικόνα που είχε τις δύο φορές που

ενσαρκώθηκε. Το έργο που επιτελεί ανάμεσα στους ανθρώπους αποσκοπεί να τους δώσει τη δυνατότητα να κατανοήσουν τη διάθεσή Του. Όλα αυτά φανερώνονται στον άνθρωπο μέσω του έργου των διαφορετικών εποχών· επιτυγχάνονται μέσω της διάθεσης που Εκείνος έχει γνωστοποιήσει και του έργου που έχει επιτελέσει, παρά μέσω της φανέρωσης του Ιησού. Με άλλα λόγια, η εικόνα του Θεού δεν γνωστοποιείται στον άνθρωπο μέσω της ενσαρκωμένης εικόνας, αλλά, αντιθέτως, μέσω του έργου που επιτελεί ο ενσαρκωμένος Θεός, ο οποίος έχει και εικόνα και μορφή· και, μέσω του έργου Του, φαίνεται η εικόνα Του και γνωστοποιείται η διάθεσή Του. Αυτή είναι η σημασία του έργου που επιθυμεί Εκείνος να επιτελέσει στη σάρκα.

Μόλις τελειώσει το έργο των δύο ενσαρκώσεων του Θεού, Εκείνος θα αρχίσει να δείχνει τη δίκαιη διάθεσή Του στα έθνη των Εθνικών, επιτρέποντας στα πλήθη να δουν την εικόνα Του. Θα εκδηλώσει τη διάθεσή Του και, μέσω αυτού, θα καταστήσει σαφές το τέλος των διαφορετικών κατηγοριών ανθρώπων, φέρνοντας, έτσι, την παλαιά εποχή εξ ολοκλήρου στο τέλος της. Ο λόγος για τον οποίο το έργο Του στη σάρκα δεν έχει μεγάλο εύρος (ακριβώς όπως ο Ιησούς εργαζόταν μόνο στην Ιουδαία, και σήμερα Εγώ εργάζομαι μόνο ανάμεσά σας) είναι επειδή το έργο Του στη σάρκα έχει όρια και περιορισμούς. Εκείνος εκτελεί απλώς μια σύντομη περίοδο έργου με την εικόνα μιας συνηθισμένης και κανονικής σάρκας· δεν χρησιμοποιεί αυτήν την ενσάρκωση για να επιτελέσει το έργο της αιωνιότητας ή το έργο της εμφάνισης στους λαούς των εθνών των Εθνικών. Το έργο στη σάρκα δεν μπορεί παρά να έχει περιορισμένο εύρος (όπως το έργο μόνο στην Ιουδαία ή μόνο ανάμεσά σας), κι έπειτα, μέσω του έργου που επιτελείται εντός αυτών των ορίων, το εύρος του μπορεί να επεκταθεί. Φυσικά, το έργο της επέκτασης πρόκειται να επιτελεστεί απευθείας από το Πνεύμα Του και δεν θα αποτελεί πλέον το έργο της ενσάρκωσής Του. Διότι το έργο στη σάρκα έχει όρια και δεν εκτείνεται σε όλες τις γωνιές του σύμπαντος —αυτό δεν μπορεί να το επιτύχει. Μέσω του έργου στη σάρκα, το Πνεύμα Του επιτελεί το έργο που θα ακολουθήσει. Έτσι, το έργο που επιτελείται στη σάρκα έχει εναρκτήρια φύση και εκτελείται εντός συγκεκριμένων ορίων· μετά από αυτό, το Πνεύμα Του συνεχίζει αυτό το έργο και, μάλιστα, το κάνει εντός διευρυμένου πλαισίου.

Το έργο που έρχεται να επιτελέσει ο Θεός σ' αυτήν τη γη είναι απλώς να καθοδηγήσει την εποχή, να εγκαινιάσει μια νέα εποχή και να φέρει την παλαιά στο τέλος της. Δεν έχει έλθει για να βιώσει την πορεία της ζωής ενός ανθρώπου επί γης, για να βιώσει ο ίδιος τις χαρές και τις

λύπες της ζωής στον ανθρώπινο κόσμο, ούτε για να οδηγήσει ένα συγκεκριμένο άτομο στην τελείωση δια της χείρας Του ή να παρακολουθήσει προσωπικά ένα συγκεκριμένο άτομο καθώς μεγαλώνει. Δεν είναι αυτό το έργο Του· το έργο Του είναι απλώς να ξεκινήσει τη νέα εποχή και να φέρει την παλαιά στο τέλος της. Τουτέστιν, θα ξεκινήσει αυτοπροσώπως μια εποχή, θα φέρει αυτοπροσώπως την άλλη στο τέλος της και θα κατατροπώσει τον Σατανά επιτελώντας αυτοπροσώπως το έργο Του. Κάθε φορά που επιτελεί το έργο Του αυτοπροσώπως είναι σαν να πατά το πόδι Του στο πεδίο της μάχης. Αρχικά, κατατροπώνει τον κόσμο και επικρατεί επί του Σατανά όντας ενσαρκωμένος· κατακτά όλη τη δόξα και αποκαλύπτει το σύνολο του έργου των δύο χιλιάδων ετών, φροντίζοντας όλοι οι άνθρωποι στη γη να έχουν το σωστό μονοπάτι στο οποίο να βαδίζουν, καθώς και μια ζωή γαλήνης και χαράς. Ωστόσο, ο Θεός δεν μπορεί να ζήσει με τον άνθρωπο στη γη για μεγάλο διάστημα, διότι ο Θεός είναι Θεός και, άλλωστε, διαφέρει από τον άνθρωπο. Δεν μπορεί να ζήσει τη διάρκεια ζωής ενός κανονικού ανθρώπου, δηλαδή δεν μπορεί να κατοικήσει στη γη ως άνθρωπος που δεν είναι τίποτε το ασυνήθιστο, διότι έχει μόνο ένα ελάχιστο μέρος της κανονικής ανθρώπινης φύσης ενός κανονικού ανθρώπου για να συντηρήσει την ανθρώπινη ζωή Του. Με άλλα λόγια, πώς θα μπορούσε ο Θεός να ξεκινήσει οικογένεια, να κάνει καριέρα και να αναθρέψει παιδιά στη γη; Δεν θα ήταν αυτό ντροπή γι' Αυτόν; Το γεγονός ότι διαθέτει κανονική ανθρώπινη φύση αποσκοπεί μόνο στην επιτέλεση έργου με κανονικό τρόπο, όχι για να Του δοθεί η δυνατότητα να κάνει οικογένεια και καριέρα όπως θα έκανε ένας κανονικός άνθρωπος. Η κανονική σύνεση, το κανονικό μυαλό και η κανονική σίτιση και ένδυση της σάρκας Του αρκούν να αποδείξουν ότι έχει κανονική ανθρώπινη φύση· δεν χρειάζεται να κάνει οικογένεια ή καριέρα προκειμένου να αποδείξει ότι διαθέτει κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτό θα ήταν τελείως περιττό! Η έλευση του Θεού στη γη αποτελεί τον Λόγο που ενσαρκώνεται. Απλώς επιτρέπει στον άνθρωπο να κατανοήσει τον λόγο Του και να δει τον λόγο Του, δηλαδή επιτρέπει στον άνθρωπο να δει το έργο που επιτελείται από τη σάρκα. Η πρόθεσή Του δεν είναι να φερθούν οι άνθρωποι στη σάρκα Του με έναν ορισμένο τρόπο, αλλά μόνο να είναι ο άνθρωπος υπάκουος μέχρι τέλους, δηλαδή να υπακούει όλα τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Του και να υποτάσσεται σε όλο το έργο που επιτελεί Εκείνος. Απλώς εργάζεται στη σάρκα· δεν ζητάει σκόπιμα να εξυμνήσει ο άνθρωπος το μεγαλείο και την αγιοσύνη της σάρκας Του, μα, αντιθέτως, δείχνει στον άνθρωπο τη σοφία του έργου Του και όλη την εξουσία που ασκεί. Επομένως, παρόλο που έχει εξέχουσα ανθρώπινη φύση, δεν προβαίνει σε

αναγγελίες και επικεντρώνεται μόνο στο έργο που θα πρέπει να επιτελέσει. Θα πρέπει να γνωρίζετε γιατί, παρόλο που ενσαρκώθηκε ο Θεός, δεν διαφημίζει την κανονική ανθρώπινη φύση Του ούτε γίνεται μάρτυράς της, αλλά, αντιθέτως, επιτελεί απλώς το έργο που επιθυμεί να επιτελέσει. Επομένως, το μόνο που μπορείτε να δείτε από τον ενσαρκωμένο Θεό είναι αυτό που Εκείνος είναι από θεϊκή άποψη· αυτό συμβαίνει διότι Εκείνος δεν διακηρύσσει ποτέ αυτό που είναι από ανθρώπινη άποψη προκειμένου να το μιμηθεί ο άνθρωπος. Μόνο όταν ο άνθρωπος καθοδηγεί ανθρώπους μιλάει για το τι είναι από ανθρώπινη άποψη, ώστε να κερδίσει καλύτερα τον θαυμασμό και την υποταγή τους και, έτσι, να ηγηθεί των άλλων. Αντιθέτως, ο Θεός κατακτά τον άνθρωπο μόνο μέσω του έργου Του (έργου, δηλαδή, που είναι ανέφικτο για τον άνθρωπο). Δεν τίθεται ζήτημα ότι ο άνθρωπος Τον θαυμάζει, ούτε ότι κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει. Το μόνο που κάνει είναι να ενσταλάζει στον άνθρωπο μια αίσθηση ευσέβειας γι' Αυτόν ή μια αίσθηση της ακαταληπτότητάς Του. Ο Θεός δεν έχει ανάγκη να εντυπωσιάσει τον άνθρωπο· το μόνο που χρειάζεται είναι να Τον σέβεσαι αφού έχεις γίνει μάρτυρας της διάθεσής Του. Το έργο που επιτελεί ο Θεός είναι δικό Του· δεν μπορεί να επιτελεστεί από τον άνθρωπο στη θέση Του ούτε μπορεί να επιτευχθεί από τον άνθρωπο. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να επιτελέσει το δικό Του έργο και να αναγγείλει μια νέα εποχή για να οδηγήσει τον άνθρωπο σε νέα ζωή. Το έργο που επιτελεί αποσκοπεί να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να λάβει μια νέα ζωή και να εισέλθει σε μια νέα εποχή. Το υπόλοιπο έργο παραδίδεται σε εκείνους που έχουν κανονική ανθρώπινη φύση και τους οποίους θαυμάζουν οι άλλοι. Επομένως, την Εποχή της Χάριτος, Αυτός ολοκλήρωσε το έργο δύο χιλιάδων ετών σε μόλις τριάντα τρία έτη Του στη σάρκα. Όταν έρχεται ο Θεός στη γη για να επιτελέσει το έργο Του, πάντα ολοκληρώνει το έργο δύο χιλιάδων ετών ή μιας ολόκληρης εποχής μέσα στο συντομότερο χρονικό διάστημα λίγων ετών. Δεν καθυστερεί και δεν κωλυσιεργεί. Απλώς συμπυκνώνει το έργο πολλών ετών, έτσι ώστε να ολοκληρώνεται σε λίγα μόνο έτη. Αυτό συμβαίνει επειδή το έργο που επιτελεί προσωπικά γίνεται εξ ολοκλήρου για να διανοίξει μια νέα διέξοδο και να καθοδηγήσει μια νέα εποχή.

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (3)

Όταν ο Θεός επιτελεί το έργο Του, δεν έρχεται για να εμπλακεί σε οποιαδήποτε οικοδόμηση ή κίνημα, αλλά για να εκπληρώσει τη διακονία Του. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται, το κάνει μόνο για να πραγματοποιήσει ένα στάδιο του έργου και να εγκαινιάσει μια νέα εποχή. Τώρα έχει έρθει η Εποχή της Βασιλείας, όπως και η εκπαίδευση για τη βασιλεία. Αυτό το στάδιο του έργου δεν είναι το έργο του ανθρώπου, ούτε έχει στόχο την κατεργασία του ανθρώπου μέχρι έναν συγκεκριμένο βαθμό· απεναντίας, έχει στόχο να ολοκληρώσει απλώς ένα μέρος του έργου του Θεού. Αυτό που κάνει Εκείνος δεν είναι το έργο του ανθρώπου, δεν έχει στόχο να επιτύχει ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα όσον αφορά την κατεργασία του ανθρώπου προτού φύγει από τη γη. Έχει στόχο να εκπληρώσει τη διακονία Του και να ολοκληρώσει το έργο που οφείλει Εκείνος να επιτελέσει, δηλαδή να κάνει τις σωστές διευθετήσεις για το έργο Του επί γης, κι έτσι να δοξαστεί. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού διαφέρει από εκείνο των ανθρώπων που χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα. Όταν έρχεται ο Θεός για να επιτελέσει το έργο Του επί γης, Τον απασχολεί μόνο η εκπλήρωση της διακονίας Του. Όσον αφορά όλα τα άλλα θέματα που δεν σχετίζονται με τη διακονία Του, δεν συμμετέχει σχεδόν καθόλου, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να κάνει τα στραβά μάτια. Απλώς επιτελεί το έργο που οφείλει να επιτελέσει και ουδόλως ανησυχεί για το έργο που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος. Το έργο που κάνει είναι αποκλειστικά και μόνο αυτό που σχετίζεται με την εποχή στην οποία βρίσκεται και τη διακονία που οφείλει να εκπληρώσει, θαρρείς και όλα τα υπόλοιπα θέματα δεν εμπíπτουν στην αρμοδιότητά Του. Δεν εφοδιάζεται με περισσότερες βασικές γνώσεις σχετικά με τη ζωή ως άνθρωπος μεταξύ ανθρώπων, ούτε μαθαίνει περισσότερες κοινωνικές δεξιότητες, ούτε εφοδιάζεται με οτιδήποτε άλλο που κατανοεί ο άνθρωπος. Δεν Τον ενδιαφέρουν καθόλου τα όλα όσα οφείλει να διαθέτει ο άνθρωπος και απλώς επιτελεί το έργο που είναι καθήκον Του. Κι έτσι, από την άποψη του ανθρώπου, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ανεπαρκής σε τόσο πολλά, που δεν δίνει σημασία, μάλιστα, σε πολλά από τα πράγματα που οφείλει να διαθέτει ο άνθρωπος, και δεν κατανοεί αυτά τα θέματα. Θέματα όπως η κοινή γνώση περί ζωής, καθώς και οι αρχές που διέπουν την προσωπική συμπεριφορά και τις αλληλεπιδράσεις με τους άλλους φαίνεται ότι δεν έχουν καμία σχέση με Αυτόν. Όμως εσύ απλώς δεν μπορείς να διαισθανθείς το παραμικρό ίχνος μη κανονικότητας στον ενσαρκωμένο Θεό. Με άλλα λόγια, η ανθρώπινη φύση Του διατηρεί μόνο τη ζωή Του ως κανονικό άνθρωπο και την κανονική συλλογιστική του μυαλού Του, δίνοντάς Του τη δυνατότητα να διακρίνει μεταξύ σωστού και λάθους. Ωστόσο, δεν είναι εφοδιασμένος

με τίποτε άλλο, από όλα όσα θα πρέπει να κατέχει μόνο ο άνθρωπος (τα δημιουργημένα όντα). Ο Θεός ενσαρκώνεται μόνο για να εκπληρώσει τη δική Του διακονία. Το έργο του απευθύνεται σε μια ολόκληρη εποχή, όχι σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο ή τόπο, αλλά σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτή είναι η κατεύθυνση του έργου Του και η αρχή σύμφωνα με την οποία εργάζεται. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό και ο άνθρωπος δεν μπορεί να συμμετάσχει σε αυτό. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός, φέρνει μαζί Του το έργο της εκάστοτε εποχής, και δεν έχει την πρόθεση να ζήσει δίπλα στους ανθρώπους για είκοσι, τριάντα, σαράντα ή ακόμα και εβδομήντα ή ογδόντα έτη, ώστε να μπορέσουν εκείνοι να Τον κατανοήσουν καλύτερα και να αποκτήσουν καλύτερες γνώσεις γι' Αυτόν. Δεν υπάρχει ανάγκη περί αυτού! Εάν γινόταν αυτό, δεν θα εμβάθυνε καθόλου τη γνώση που έχει ο άνθρωπος για την έμφυτη διάθεση του Θεού. Αντίθετα, θα ενίσχυε μόνο τις αντιλήψεις του και θα καθιστούσε τις αντιλήψεις και τις σκέψεις του απαρχαιωμένες. Οπότε, επιβάλλεται όλοι σας να κατανοήσετε επακριβώς ποιο είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Γίνεται να μην έχετε καταφέρει να κατανοήσετε τα εξής λόγια που σας είπα: «Δεν έχω έλθει για να βιώσω τη ζωή ενός κανονικού ανθρώπου»; Έχετε ξεχάσει τα λόγια: «Ο Θεός δεν έρχεται στη γη για να ζήσει τη ζωή ενός κανονικού ανθρώπου»; Δεν κατανοείτε τι σκοπό έχει ο Θεός με την ενσάρκωσή Του, ούτε γνωρίζετε το νόημα της φράσης: «Πώς θα μπορούσε ο Θεός να έλθει στη γη με την πρόθεση να βιώσει τη ζωή ενός δημιουργημένου όντος;» Ο Θεός έρχεται στη γη μόνο και μόνο για να ολοκληρώσει το έργο Του, επομένως το έργο Του επί γης είναι βραχύβιο. Δεν έρχεται στη γη με την πρόθεση να κάνει το Πνεύμα του Θεού να καλλιεργήσει το σαρκικό Του σώμα και να το καταστήσει ανώτερο άνθρωπο που θα ηγηθεί της εκκλησίας. Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, είναι ο Λόγος που ενσαρκώνεται. Ο άνθρωπος, ωστόσο, δεν γνωρίζει το έργο Του και Του προσάπτει πράγματα με το ζόρι. Εντούτοις, όλοι θα πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι ο Θεός είναι ο «Λόγος που ενσαρκώνεται», όχι ένα σαρκικό σώμα που έχει καλλιεργηθεί από το Πνεύμα του Θεού για να αναλάβει προσωρινά τον ρόλο του Θεού. Ο ίδιος ο Θεός δεν είναι προϊόν καλλιέργειας, αλλά είναι ο Λόγος που ενσαρκώνεται, και σήμερα επιτελεί επίσημα το έργο Του ανάμεσα σε όλους σας. Όλοι σας γνωρίζετε και παραδέχεστε ότι η ενσάρκωση του Θεού είναι γεγονός, αλλά φέρεστε σαν να την κατανοείτε. Από το έργο του ενσαρκωμένου Θεού έως τη σημασία και την ουσία της ενσάρκωσής Του, είστε ανήμποροι να κατανοήσετε έστω και στο ελάχιστο αυτά τα πράγματα και απλώς ακολουθείτε τους άλλους

και απαγγέλλετε, με αβίαστο τρόπο, λόγια από μνήμης. Μήπως πιστεύεις ότι ο ενσαρκωμένος Θεός είναι όπως φαντάζεσαι;

Ο Θεός ενσαρκώνεται αποκλειστικά και μόνο για να καθοδηγήσει την εποχή και να θέσει σε κίνηση νέο έργο. Είναι απαραίτητο να κατανοήσετε αυτό το σημείο. Αυτό διαφέρει κατά πολύ από τη λειτουργία του ανθρώπου, και αυτά τα δύο δεν μπορούν να συγκριθούν. Ο άνθρωπος χρειάζεται μια μακρά περίοδο καλλιέργειας και τελείωσης προτού μπορέσει να χρησιμοποιηθεί για να επιτελέσει έργο, και απαιτείται μια ανθρώπινη φύση ιδιαίτερα υψηλής τάξεως. Ο άνθρωπος δεν πρέπει μόνο να είναι σε θέση να συντηρήσει τη σύνεση της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά πρέπει να κατανοήσει περαιτέρω πολλές από τις αρχές και τους κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά του σε σχέση με τους άλλους και, επιπλέον, πρέπει να δεσμευτεί να μελετήσει ακόμη περισσότερα σχετικά με τη σοφία και την ηθική γνώση του ανθρώπου. Αυτά θα πρέπει να είναι τα εφόδια του ανθρώπου. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει για τον ενσαρκωμένο Θεό, διότι το έργο Του μήτε αντιπροσωπεύει τον άνθρωπο μήτε αποτελεί το έργο του ανθρώπου· αντιθέτως, αποτελεί άμεση έκφραση του Είναι Του και άμεση εφαρμογή του έργου που οφείλει Αυτός να επιτελέσει. (Φυσικά, το έργο Του επιτελείται στον κατάλληλο χρόνο, και όχι πρόχειρα ή τυχαία, και ξεκινά όταν φτάνει η ώρα να εκπληρώσει τη διακονία Του.) Δεν συμμετέχει στη ζωή του ανθρώπου ή στο έργο του ανθρώπου, δηλαδή η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι εξοπλισμένη με κανένα από αυτά τα στοιχεία (αν και αυτό δεν επηρεάζει το έργο Του). Αυτός εκπληρώνει μόνο τη διακονία Του όταν έρχεται η ώρα να το κάνει. Όποιο κι αν είναι το κύρος Του, απλώς προχωρά αποφασιστικά στο έργο που οφείλει να επιτελέσει. Ό,τι κι αν γνωρίζει ο άνθρωπος για Εκείνον και όποια γνώμη κι αν έχει για Εκείνον, το έργο Του ουδόλως επηρεάζεται. Για παράδειγμα, όταν ο Ιησούς επιτελούσε το έργο Του, κανείς δεν ήξερε ποιος ήταν ακριβώς, μα Εκείνος απλώς συνέχισε με αποφασιστικότητα την επιτέλεση του έργου Του. Τίποτε από αυτά δεν Τον παρεμπόδιζε να κάνει το έργο που όφειλε να κάνει. Επομένως, στην αρχή δεν ομολόγησε ούτε διακήρυξε την ταυτότητά Του, και απλώς έκανε τον άνθρωπο να Τον ακολουθεί. Φυσικά, αυτό δεν ήταν μόνο η ταπεινοφροσύνη του Θεού· ήταν, επίσης, ο τρόπος με τον οποίο εργαζόταν ο Θεός στη σάρκα. Μπορούσε να εργαστεί μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο, επειδή ο άνθρωπος δεν είχε τη δυνατότητα να Τον αναγνωρίσει με γυμνό μάτι. Και ακόμα κι αν ο άνθρωπος Τον είχε αναγνωρίσει, δεν θα ήταν σε θέση να βοηθήσει στο έργο

Του. Επιπλέον, δεν ενσαρκώθηκε ώστε ο άνθρωπος να καταφέρει να γνωρίσει τη σάρκα Του· ο σκοπός ήταν να επιτελέσει έργο και να εκπληρώσει τη διακονία Του. Για τον λόγο αυτόν, δεν θεωρούσε σημαντική τη γνωστοποίηση της ταυτότητάς Του. Όταν ολοκλήρωσε το σύνολο του έργου που όφειλε να επιτελέσει, όλη η ταυτότητα και όλο το κύρος Του έγιναν βέβαια ξεκάθαρα στον άνθρωπο. Ο ενσαρκωμένος Θεός παραμένει σιωπηλός και ποτέ δεν προβαίνει σε διακηρύξεις. Δεν δίνει σημασία ούτε στον άνθρωπο ούτε στο πώς τα καταφέρνει ο άνθρωπος όταν Τον ακολουθεί, και απλώς συνεχίζει αποφασιστικά την εκπλήρωση της διακονίας Του και την επιτέλεση του έργου που οφείλει να επιτελέσει. Κανείς δεν μπορεί να σταθεί στον δρόμο του έργου Του. Όταν έρθει η ώρα να ολοκληρώσει το έργο Του, αυτό οπωσδήποτε θα ολοκληρωθεί και θα φτάσει στο τέλος του, και κανείς δεν μπορεί να υπαγορεύσει κάτι διαφορετικό. Μόνο αφότου αναχωρήσει από τον άνθρωπο μετά την ολοκλήρωση του έργου Του, ο άνθρωπος θα κατανοήσει το έργο που Αυτός επιτελεί, αν και πάλι όχι με απόλυτη σαφήνεια. Και ο άνθρωπος θα χρειαστεί πολύ χρόνο για να κατανοήσει πλήρως την πρόθεση που είχε Εκείνος όταν επιτέλεσε για πρώτη φορά το έργο Του. Με άλλα λόγια, το έργο της εποχής του ενσαρκωμένου Θεού διακρίνεται σε δύο μέρη. Το ένα μέρος αποτελείται από το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός και από τα λόγια που εκφέρει ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός. Μόλις εκπληρωθεί πλήρως η διακονία της σάρκας Του, το άλλο μέρος του έργου πρέπει να επιτελεστεί από εκείνους που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα. Εκείνη είναι η στιγμή που θα πρέπει ο άνθρωπος να εκπληρώσει τη λειτουργία του, διότι ο Θεός έχει ήδη διανοίξει την οδό και ο άνθρωπος πρέπει να πορευτεί σε αυτήν προσωπικά. Με άλλα λόγια, ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί το ένα μέρος του έργου, κι έπειτα το Άγιο Πνεύμα κι εκείνοι που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα θα διαδεχθούν αυτό το έργο. Συνεπώς, ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει τι περιλαμβάνει το έργο που πρέπει πρωτίστως να επιτελέσει ο ενσαρκωμένος Θεός σε αυτό το στάδιο και πρέπει να κατανοεί επακριβώς τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού και ποιο είναι το έργο που οφείλει Αυτός να επιτελέσει, και όχι να διατυπώνει απαιτήσεις από τον Θεό σύμφωνα με τις απαιτήσεις που τίθενται στον άνθρωπο. Εδώ έγκειται το σφάλμα του ανθρώπου, η αντίληψή του και, ακόμη περισσότερο, η ανυπακοή του.

Ο Θεός δεν ενσαρκώνεται με την πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να γνωρίσει τη σάρκα Του ή να επιτρέψει στον άνθρωπο να διακρίνει τις διαφορές μεταξύ της σάρκας του

ενσαρκωμένου Θεού και της σάρκας του ανθρώπου· ούτε και ενσαρκώνεται για να εκπαιδεύσει τις δυνάμεις διάκρισης του ανθρώπου και, πολύ λιγότερο δε, το κάνει με πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να λατρεύει την ενσάρκωση του Θεού, αποκτώντας, έτσι, μεγάλη εξύμνηση. Τίποτε από αυτά δεν αποτελεί την αρχική πρόθεση της ενσάρκωσης του Θεού. Επιπλέον, ο Θεός δεν ενσαρκώνεται για να καταδικάσει τον άνθρωπο, να αποκαλύψει σκόπιμα τον άνθρωπο ή να δυσκολέψει τα πράγματα για τον άνθρωπο. Τίποτε από αυτά δεν αποτελεί την αρχική πρόθεση του Θεού. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός, πρόκειται για μια αναπόφευκτη μορφή έργου. Ενεργεί όπως ενεργεί προς χάριν του μεγαλύτερου έργου Του και προς χάριν της μεγαλύτερης διαχείρισής Του, και όχι για τους λόγους που φαντάζεται ο άνθρωπος. Ο Θεός έρχεται στη γη μόνο όταν το απαιτεί το έργο Του και μόνο όταν κρίνεται απαραίτητο. Δεν έρχεται στη γη με την πρόθεση να ρίξει απλώς μια ματιά τριγύρω, αλλά με την πρόθεση να επιτελέσει το έργο που οφείλει να επιτελέσει. Για ποιον άλλο λόγο θα αναλάμβανε ένα τόσο βαρύ φορτίο και θα έπαιρνε τόσο μεγάλα ρίσκα για να επιτελέσει αυτό το έργο; Ο Θεός ενσαρκώνεται μόνο όταν χρειάζεται, και το γεγονός αυτό έχει πάντα μοναδική σημασία. Αν είχε στόχο μόνο να επιτρέψει στους ανθρώπους να Τον δουν και να διευρύνουν τους ορίζοντές τους, τότε, με απόλυτη βεβαιότητα, δεν θα ερχόταν ποτέ μεταξύ των ανθρώπων τόσο επιπόλαια. Έρχεται στη γη για χάρη της διαχείρισής Του και του μεγαλύτερου έργου Του, και για να μπορέσει να αποκτήσει περισσότερους ανθρώπους. Έρχεται για να αντιπροσωπεύσει την εποχή και να κατατροπώσει τον Σατανά, και ενδύεται τη σάρκα για να κατατροπώσει τον Σατανά. Επιπλέον, έρχεται για να καθοδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο πώς να ζουν τη ζωή τους. Όλα αυτά αφορούν τη διαχείρισή Του και αφορούν το έργο ολόκληρου του σύμπαντος. Αν ο Θεός ενσαρκωνόταν απλώς και μόνο για να επιτρέψει στον άνθρωπο να γνωρίσει τη σάρκα Του και να ανοίξει τα μάτια των ανθρώπων, τότε γιατί να μην ταξίδευε σε κάθε έθνος; Δεν θα ήταν αυτό υπερβολικά εύκολο; Εντούτοις, δεν το έπραξε, κι αντιθέτως επέλεξε έναν κατάλληλο τόπο για να εγκατασταθεί και να ξεκινήσει το έργο που όφειλε να επιτελέσει. Αυτή η σάρκα από μόνη της έχει μεγάλη σημασία. Αυτός αντιπροσωπεύει μια ολόκληρη εποχή και επιτελεί, επίσης, το έργο μιας ολόκληρης εποχής. Φέρνει την προηγούμενη εποχή στο τέλος της και, συνάμα, αναγγέλλει τη νέα εποχή. Όλα αυτά αποτελούν ένα σημαντικό ζήτημα που απασχολεί τη διαχείριση του Θεού και όλα αυτά είναι η σημασία του ενός σταδίου του έργου, για την επιτέλεση του οποίου έρχεται ο Θεός στη γη. Όταν ήλθε ο Ιησούς στη γη, εξέφρασε μόνο κάποια λόγια και επιτέλεσε κάποιο

έργο· δεν Τον απασχολούσε η ζωή του ανθρώπου και έφυγε τη στιγμή που ολοκλήρωσε το έργο Του. Σήμερα, αφού ολοκληρώσω την εκφορά των λόγων Μου και σας τα κληροδοτήσω, και αφού καταλάβετε όλοι, αυτό το στάδιο του έργου Μου θα έχει ολοκληρωθεί, ανεξάρτητα από το πώς θα είναι η ζωή σας. Στο μέλλον, θα πρέπει να υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που θα συνεχίσουν αυτό το στάδιο του έργου Μου και θα συνεχίσουν να εργάζονται στη γη σύμφωνα με αυτά τα λόγια. Τότε θα ξεκινήσει το έργο του ανθρώπου και η οικοδόμηση του ανθρώπου. Επί του παρόντος, ωστόσο, ο Θεός επιτελεί το έργο Του απλώς για να εκπληρώσει τη διακονία Του και για να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου Του. Ο τρόπος που εργάζεται ο Θεός διαφέρει από τον τρόπο εργασίας του ανθρώπου. Στον άνθρωπο αρέσουν οι συναθροίσεις και οι δημόσιες συνάξεις, και δίνει σημασία στις τελετές, ενώ εκείνα που απεχθάνεται περισσότερο ο Θεός είναι επακριβώς οι συναθροίσεις και οι συναντήσεις του ανθρώπου. Ο Θεός συζητά και μιλά με τον άνθρωπο ανεπίσημα· αυτό είναι το έργο του Θεού, το οποίο είναι εξαιρετικά απελευθερωμένο και το οποίο απελευθερώνει κι εσάς. Ωστόσο, απεχθάνομαι απόλυτα να συναθροίζομαι μαζί σας και δεν μπορώ να συνηθίσω μια ζωή τόσο πειθαρχημένη όπως η δική σας. Πιο πολύ απ' όλα απεχθάνομαι τους κανόνες· θέτουν περιορισμούς στον άνθρωπο, σε σημείο που τον κάνουν να φοβάται να κινηθεί, να φοβάται να μιλήσει και να φοβάται να τραγουδήσει, κι εκείνος κρατά τα μάτια του στυλωμένα πάνω σου. Απεχθάνομαι τελείως τον τρόπο που συναθροίζεστε, όπως και απεχθάνομαι τελείως τις μεγάλες συναθροίσεις. Απλώς αρνούμαι να συναθροιστώ μαζί σας κατ' αυτόν τον τρόπο, διότι αυτός ο τρόπος ζωής κάνει τον άνθρωπο να αισθάνεται δέσμιος, κι εσείς τηρείτε πάρα πολλά τελετουργικά και πάρα πολλούς κανόνες. Αν σας επιτρεπόταν να ηγηθείτε, θα οδηγούσατε όλους τους ανθρώπους στη σφαίρα των κανόνων, κι εκείνοι δεν θα μπορούσαν να παραμερίσουν τους κανόνες υπό την ηγεσία σας· αντ' αυτού, η θρησκευτική ατμόσφαιρα θα γινόταν απλώς όλο και πιο έντονη και οι ασκήσεις του ανθρώπου απλώς θα συνέχιζαν να πολλαπλασιάζονται. Μερικοί άνθρωποι συνεχίζουν να κηρύττουν και να μιλούν όταν συναθροίζονται και ποτέ δεν αισθάνονται κόπωση, ενώ κάποιοι μπορούν να κηρύττουν επί καμιά δεκαριά μέρες χωρίς σταματημό. Όλα αυτά θεωρούνται μεγάλες συναθροίσεις και συναντήσεις του ανθρώπου· δεν έχουν καμία σχέση με μια ζωή βρώσης και πόσης, απόλαυσης ή απελευθέρωσης του πνεύματος. Όλα αυτά είναι συναντήσεις! Οι συναντήσεις με τους συνεργάτες σας, καθώς και οι μικρές και οι μεγάλες συναθροίσεις, Μου προκαλούν όλες αποστροφή και ποτέ δεν ενδιαφέρθηκα γι' αυτές. Αυτή είναι η αρχή σύμφωνα με την οποία

εργάζομαι: Δεν είμαι πρόθυμος να κηρύξω σε συναθροίσεις, ούτε θέλω να διακηρύξω τίποτα σε κάποια μεγάλη δημόσια συνάθροιση, πολύ λιγότερο δε, θέλω να σας συγκαλέσω όλους σε μια ολιγοήμερη ειδική διάσκεψη. Δεν το βρίσκω ευχάριστο να κάθεστε όλοι σας, καθωσπρέπει, σε μια συνάθροιση· αποστρέφομαι να σας βλέπω να ζείτε εντός των ορίων οποιασδήποτε τελετής και, ακόμη περισσότερο, αρνούμαι να συμμετάσχω σε μια τέτοια τελετή σας. Όσο περισσότερο το κάνετε, τόσο πιο αποτρόπαιο το βρίσκω. Δεν έχω το παραμικρό ενδιαφέρον γι' αυτές τις τελετές και τους κανόνες σας· όσο καλή δουλειά κι αν κάνετε με αυτά, τα βρίσκω όλα αποτρόπαια. Το θέμα δεν είναι ότι οι διευθετήσεις σας είναι ακατάλληλες ή ότι έχετε πολύ χαμηλό επίπεδο· το θέμα είναι ότι απεχθάνομαι τον τρόπο ζωής σας και, επιπλέον, αδυνατώ να τον συνηθίσω. Δεν κατανοείτε ούτε στο ελάχιστο το έργο που επιθυμώ να επιτελέσω. Εκείνον τον καιρό, όταν ο Ιησούς επιτελούσε το έργο Του, αφού έκανε κήρυγμα σε κάποιον τόπο, οδηγούσε τους μαθητές Του εκτός πόλεως και μιλούσε μαζί τους σχετικά με τις οδούς που ήταν αναγκαίο να κατανοήσουν. Εργαζόταν συχνά κατ' αυτόν τον τρόπο. Το έργο Του ανάμεσα στο πλήθος ήταν λίγο και σποραδικό. Σύμφωνα με αυτό που ζητάτε από Εκείνον, ο ενσαρκωμένος Θεός δεν θα πρέπει να έχει τη ζωή ενός συνηθισμένου ανθρώπου· πρέπει να επιτελέσει το έργο Του και είτε κάθεται, είτε στέκεται, είτε περπατάει, πρέπει να μιλάει. Πρέπει να εργάζεται ανά πάσα στιγμή και δεν μπορεί ποτέ να σταματήσει να «τρέχει», αλλιώς θα είναι αμελής στα καθήκοντά Του. Συνάδουν αυτές οι απαιτήσεις του ανθρώπου με τη λογική του ανθρώπου; Πού είναι η ακεραιότητά σας; Δεν ζητάτε πάρα πολλά; Έχω την ανάγκη να Με εξετάζεις καθώς εργάζομαι; Έχω την ανάγκη να επιβλέπεις καθώς εκπληρώνω τη διακονία Μου; Γνωρίζω καλά τι έργο οφείλω να επιτελέσω και πότε οφείλω να το επιτελέσω· δεν υπάρχει ανάγκη να παρέμβουν οι άλλοι. Ίσως να σου φαίνεται σαν να μην έχω κάνει πολλά, αλλά τότε το έργο Μου βρίσκεται στο τέλος του. Πάρτε για παράδειγμα τα λόγια του Ιησού στα τέσσερα Ευαγγέλια: Δεν ήταν και αυτά περιορισμένα; Εκείνον τον καιρό, όταν ο Ιησούς εισήλθε στη συναγωγή και έκανε ένα κήρυγμα, τελείωσε το πολύ μέσα σε μερικά λεπτά, και όταν είπε όσα είχε να πει, οδήγησε τους μαθητές Του στη βάρκα και έφυγε χωρίς καμία εξήγηση. Το πολύ-πολύ να το συζήτησαν μεταξύ τους όσοι βρίσκονταν στη συναγωγή, αλλά ο Ιησούς δεν μετείχε καθόλου σε αυτό. Ο Θεός κάνει μόνο το έργο που οφείλει να κάνει και τίποτα παραπάνω. Τώρα, πολλοί θέλουν να μιλήσω περισσότερο και να πω περισσότερα, τουλάχιστον επί αρκετές ώρες την ημέρα. Εσείς θεωρείτε ότι ο Θεός παύει να είναι Θεός εκτός κι αν μιλάει, και ότι μόνο Αυτός που μιλάει

είναι Θεός. Είστε όλοι τυφλοί! Όλοι κτήνη! Είστε όλοι αδαείς που στερούνται λογικής! Έχετε πάρα πολλές αντιλήψεις! Οι απαιτήσεις σας είναι υπερβολικές! Είστε απάνθρωποι! Δεν κατανοείτε διόλου τι είναι ο Θεός! Πιστεύετε ότι όλοι οι ομιλητές και οι ρήτορες είναι Θεός, και ότι όποιος είναι πρόθυμος να σας παρέχει λόγια είναι ο πατέρας σας. Πείτε Μου, όλοι εσείς με τα «όμορφα χαρακτηριστικά» σας και την «εξαιρετική» σας εμφάνιση, έχετε το παραμικρό ίχνος λογικής; Δεν ξέρετε ούτε καν τι είναι ο ουρανόηλιος! Ο καθένας σας είναι σαν άπληστος και διεφθαρμένος αξιωματούχος, οπότε πώς να λογικευτείτε; Πώς μπορείτε να διακρίνετε μεταξύ σωστού και λάθους; Σας έχω προσφέρει πολλά, αλλά πόσοι από εσάς τα έχετε θεωρήσει σημαντικά; Ποιοι τα κατέχουν απόλυτα; Δεν γνωρίζετε ποιος διάνοιξε την οδό πάνω στην οποία πορεύεστε σήμερα, γι' αυτό συνεχίζετε να έχετε απαιτήσεις από Εμένα, έχετε αυτές τις γελοίες και παράλογες απαιτήσεις από Εμένα. Δεν έχετε κατακοκκινίσει από ντροπή; Δεν έχω πει αρκετά; Δεν έχω κάνει αρκετά; Ποιος ανάμεσά σας μπορεί στ' αλήθεια να εκτιμήσει τα λόγια Μου σαν θησαυρό; Όταν βρίσκεστε στην παρουσία Μου, Με κολακεύετε, αλλά όταν δεν βρίσκεστε στην παρουσία Μου, ψεύδεστε και εξαπατάτε! Οι ενέργειές σας είναι υπερβολικά ελεεινές και Μου προκαλούν απέχθεια! Ξέρω ότι ο μόνος λόγος που Μου ζητάτε να μιλώ και να εργάζομαι είναι προς τέρψη των οφθαλμών σας και για να διευρυνθούν οι ορίζοντές σας, και όχι για να μεταμορφωθεί η ζωή σας. Σας έχω πει τόσο πολλά. Η ζωή σας θα έπρεπε να έχει αλλάξει εδώ και πολύ καιρό, οπότε γιατί συνεχίζετε να ξανακυλάτε ακόμη και τώρα στις παλιές σας καταστάσεις; Μήπως κάποιος σάς έχει στερήσει τα λόγια Μου και δεν τα έχετε λάβει; Για να πω την αλήθεια, δεν θέλω να πω τίποτα παραπάνω σε εκφυλισμένους όπως εσάς —θα ήταν μάταιο! Δεν επιθυμώ να κάνω τόσο πολύ ανώφελο έργο! Επιθυμείτε μόνο να διευρύνετε τους ορίζοντές σας ή να χορτάσουν θέαμα τα μάτια σας, και όχι να αποκτήσετε ζωή! Όλοι σας αυταπατάστε! Σας ερωτώ, πόσα από αυτά που σας έχω πει πρόσωπο με πρόσωπο έχετε κάνει πράξη; Το μόνο που κάνετε είναι κόλπα για να εξαπατήσετε τους άλλους! Απεχθάνομαι εκείνους ανάμεσά σας που αρέσκονται να παρακολουθούν σαν θεατές και βρίσκω την περιέργειά σας βαθύτατα αποτρόπαιη. Αν δεν είστε εδώ για να αναζητήσετε την αληθινή οδό και δεν διψάτε για την αλήθεια, τότε είστε αυτοί που απεχθάνομαι! Ξέρω ότι Με ακούτε να μιλώ μόνο και μόνο για να ικανοποιήσετε την περιέργειά σας ή να εκπληρώσετε τη μία ή την άλλη άπληστη επιθυμία σας. Δεν σκέπτεστε καθόλου να αναζητήσετε την ύπαρξη της αλήθειας ή να εξερευνήσετε τον σωστό δρόμο της εισόδου στη ζωή· τέτοιες απαιτήσεις απλώς δεν υφίστανται σε εσάς. Το μόνο που κάνετε είναι

να συμπεριφέρεστε στον Θεό σαν κάποιο παιχιδάκι που μελετάτε και θαυμάζετε. Έχετε ελάχιστο πάθος για να αναζητήσετε τη ζωή, μα τεράστια επιθυμία να είστε περίεργοι! Το να επεξηγώ την οδό της ζωής σε τέτοιους ανθρώπους ισοδυναμεί με το να μιλώ σε τοίχο· θα ήταν προτιμότερο να μη μιλώ καθόλου! Επιτρέψτε Μου να σας πω το εξής: Αν ψάχνετε απλώς να γεμίσετε το κενό μέσα στην καρδιά σας, τότε καλύτερα να μην έρθετε σ' Εμένα! Οφείλετε να δώσετε σημασία στο να αποκτήσετε ζωή! Μην κοροϊδεύετε τον εαυτό σας! Καλύτερα να μην παίρνετε την περιέργειά σας ως τη βάση για να επιδιώκετε τη ζωή ούτε να τη χρησιμοποιείτε ως πρόφαση για να Μου ζητήσετε να σας μιλήσω. Όλα αυτά είναι κόλπα στα οποία είστε αυθεντίες! Σε ερωτώ και πάλι: Σε πόσα από αυτά στα οποία σου ζητώ να εισέλθεις, έχεις όντως εισέλθει; Έχεις κατανοήσει όλα όσα σου έχω πει; Έχεις καταφέρει να κάνεις πράξη όλα όσα σου έχω πει;

Το έργο κάθε εποχής ξεκινάει από τον ίδιο τον Θεό, αλλά εσύ θα πρέπει να γνωρίζεις ότι, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο εργάζεται ο Θεός, Εκείνος δεν έρχεται για να ξεκινήσει ένα κίνημα, ούτε για να πραγματοποιήσει ειδικές διασκέψεις, ούτε για να δημιουργήσει κάποιο είδος οργάνωσης για λογαριασμό σας. Έρχεται αποκλειστικά και μόνο για να επιτελέσει το έργο που οφείλει να επιτελέσει. Το έργο του δεν περιορίζεται από κανέναν άνθρωπο. Επιτελεί το έργο Του όπως επιθυμεί ο ίδιος· ανεξάρτητα από το τι σκέφτεται ή γνωρίζει ο άνθρωπος γι' αυτό, Εκείνος ενδιαφέρεται μόνο να επιτελέσει το έργο Του. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι και σήμερα, έχουν ήδη υπάρξει τρία στάδια έργου. Από τον Ιεχωβά ως τον Ιησού και από την Εποχή του Νόμου μέχρι την Εποχή της Χάριτος, ο Θεός δεν συγκάλεσε ποτέ μια ειδική διάσκεψη για τον άνθρωπο, ούτε συγκέντρωσε ποτέ όλους τους ανθρώπους για να συγκαλέσει μια ειδική παγκόσμια διάσκεψη εργασίας, κι έτσι να επεκτείνει το πεδίο του έργου Του. Το μόνο που κάνει είναι να επιτελεί το αρχικό έργο μιας ολόκληρης εποχής στον κατάλληλο χρόνο και τόπο, αναγγέλλοντας, έτσι, την εποχή και καθοδηγώντας τους ανθρώπους στο πώς να ζήσουν τη ζωή τους. Οι ειδικές διασκέψεις είναι οι συναθροίσεις του ανθρώπου. Η συγκέντρωση των ανθρώπων για την τέλεση εορτασμών είναι έργο του ανθρώπου. Ο Θεός δεν τηρεί τις γιορτές και, επιπλέον, τις αποστρέφεται. Δεν συγκαλεί ειδικές διασκέψεις και, επιπλέον, τις αποστρέφεται. Τώρα θα πρέπει να κατανοείς επακριβώς ποιο είναι το έργο που γίνεται από τον ενσαρκωμένο Θεό!

Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)

Θα πρέπει να γνωρίζετε την ιστορία πίσω από τη Βίβλο και τη δημιουργία της. Αυτή η γνώση δεν ανήκει σε όσους δεν έχουν αποδεχθεί το νέο έργο του Θεού. Εκείνοι δεν γνωρίζουν. Εάν τους μιλούσες ξεκάθαρα γι' αυτά τα ζητήματα ουσίας, δεν θα ψείριζαν πια τη Βίβλο μαζί σου. Συνεχώς ανασκαλεύουν αυτά που έχουν προφητευτεί: Έχει πραγματοποιηθεί η τάδε δήλωση; Έχει πραγματοποιηθεί η δείνα δήλωση; Αποδέχονται το ευαγγέλιο βάσει της Βίβλου και κηρύττουν το ευαγγέλιο βάσει της Βίβλου. Η πίστη τους στον Θεό βασίζεται στα λόγια της Βίβλου· χωρίς τη Βίβλο, δεν πιστεύουν στον Θεό. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ζουν, περνώντας τη Βίβλο από ανούσια εξέταση. Όταν ψειρίσουν και πάλι τη Βίβλο και σου ζητήσουν εξηγήσεις, εσύ πες: «Πρώτον, ας μην επαληθεύσουμε την κάθε δήλωση. Αντ' αυτού, ας δούμε πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Ας πάρουμε το μονοπάτι στο οποίο πορευόμαστε κι ας το συγκρίνουμε με την αλήθεια για να δούμε αν το μονοπάτι αυτό είναι πράγματι το έργο του Αγίου Πνεύματος, και ας χρησιμοποιήσουμε το έργο του Αγίου Πνεύματος για να ελέγξουμε κατά πόσον το μονοπάτι αυτό είναι ορθό. Όσο για το αν έχει πραγματοποιηθεί η τάδε ή η δείνα δήλωση όπως έχει προλεχθεί, εμείς οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να χώνουμε τη μύτη μας σε αυτό. Αντ' αυτού, είναι προτιμότερο να μιλήσουμε για το έργο του Αγίου Πνεύματος και για το πιο πρόσφατο έργο που επιτελεί ο Θεός». Οι προφητείες στη Βίβλο είναι λόγια του Θεού που μεταδόθηκαν εκείνον τον καιρό από τους προφήτες, καθώς και λόγια που γράφτηκαν από ανθρώπους που χρησιμοποίησε ο Θεός και είχαν αποκτήσει έμπνευση· μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να εξηγήσει εκείνα τα λόγια, μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γνωστοποιήσει το νόημα εκείνων των λόγων και μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να λύσει τις επτά σφραγίδες και να ανοίξει την περγαμηνή. Εσύ πες: «Ούτε εσύ είσαι ο Θεός ούτε κι εγώ, οπότε ποιος τολμά να επεξηγήσει αφήφιστα τα λόγια του Θεού; Τολμάς να εξηγήσεις αυτά τα λόγια; Ακόμη κι αν έρχονταν οι προφήτες Ιερεμίας, Ιωάννης και Ηλίας, δεν θα τολμούσαν να προσπαθήσουν να επεξηγήσουν αυτά τα λόγια, διότι εκείνοι δεν είναι το Αρνίο. Μόνο το Αρνίο μπορεί να λύσει τις επτά σφραγίδες και να ανοίξει την περγαμηνή, και κανένας άλλος δεν μπορεί να εξηγήσει τα λόγια Του. Δεν τολμώ να σφετεριστώ το όνομα του Θεού, πόσο μάλλον δε, να επιχειρήσω να εξηγήσω τα λόγια του Θεού. Μπορώ να είμαι μόνο κάποιος που υπακούει στον Θεό. Μήπως είσαι εσύ ο Θεός; Κανένα από τα πλάσματα του Θεού δεν τολμά να ανοίξει την περγαμηνή ή να εξηγήσει αυτά τα λόγια, οπότε δεν τολμώ να

τα επεξηγήσω ούτε εγώ. Καλύτερα να μην επιχειρήσεις να τα εξηγήσεις. Κανείς δεν θα πρέπει να προσπαθήσει να τα εξηγήσει. Ας μιλήσουμε για το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αυτό μπορεί να το κάνει ο άνθρωπος. Γνωρίζω κάποια πράγματα για το έργο του Ιεχωβά και του Ιησού, αλλά εφόσον δεν έχω προσωπική εμπειρία από αυτό το έργο, μπορώ να μιλήσω γι' αυτό μόνο σε περιορισμένο βαθμό. Όσο για το νόημα των λόγων που εκφέρθηκαν εκείνον τον καιρό από τον Ησαΐα ή τον Ιησού, δεν θα προβώ σε επεξήγηση. Δεν μελετώ τη Βίβλο· αντ' αυτού, ακολουθώ το παρόν έργο του Θεού. Στ' αλήθεια θεωρείς τη Βίβλο ως τη μικρή περγαμηνή, αλλά δεν είναι κάτι που μπορεί να ανοίξει μόνο το Αρνίο; Εκτός από το Αρνίο, ποιος άλλος μπορεί να την ανοίξει; Δεν είσαι εσύ το Αρνίο και, πολύ λιγότερο δε, τολμώ να ισχυριστώ ότι εγώ είμαι ο ίδιος ο Θεός, γι' αυτό ας μην αναλύουμε τη Βίβλο κι ας μην την περνάμε από ανούσια εξέταση. Είναι πολύ προτιμότερο να συζητάμε το έργο που επιτελεί το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή το τωρινό έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός. Ας δούμε ποιες είναι οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες εργάζεται ο Θεός και ποια η ουσία του έργου Του, κι ας τα χρησιμοποιήσουμε αυτά για να εξακριβώσουμε αν το μονοπάτι στο οποίο πορευόμαστε σήμερα είναι σωστό και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να βεβαιωθούμε γι' αυτό». Εάν επιθυμείτε να κηρύξετε το ευαγγέλιο, ιδίως σε όσους ανήκουν στον θρησκευτικό κόσμο, πρέπει να κατανοείτε τη Βίβλο και να κατέχετε άρτια γνώση της πραγματικής της ιστορίας· διαφορετικά, δεν υπάρχει τρόπος να κηρύξεις το ευαγγέλιο. Όταν θα κατέχεις άριστα το γενικότερο πλαίσιο και θα πάψεις να εξετάζεις εξονυχιστικά τα νεκρά λόγια της Βίβλου με μικροπρεπή τρόπο και, αντ' αυτού, θα μιλάς μόνο για το έργο του Θεού και την αλήθεια της ζωής, τότε θα είσαι σε θέση να κερδίσεις όσους αναζητούν έχοντας αληθινή καρδιά.

Θα πρέπει να κατανοείτε το έργο του Ιεχωβά, τους νόμους που θέσπισε, τις αρχές με τις οποίες καθοδήγησε τους ανθρώπους στο να ζουν τη ζωή τους, το περιεχόμενο του έργου που επιτέλεσε κατά την Εποχή του Νόμου, τη σημασία της θέσπισης των νόμων από Εκείνον, τη σημασία που είχε το έργο Του για την Εποχή της Χάριτος και το έργο που επιτελεί ο Θεός σε αυτό το τελικό στάδιο. Το πρώτο στάδιο είναι το έργο της Εποχής του Νόμου, το δεύτερο είναι το έργο της Εποχής της Χάριτος και το τρίτο είναι το έργο των εσχάτων ημερών. Πρέπει να κατανοείτε ξεκάθαρα αυτά τα στάδια του έργου του Θεού. Από την αρχή ως το τέλος, υπάρχουν συνολικά τρία στάδια. Ποια είναι η ουσία κάθε σταδίου του έργου; Πόσα στάδια επιτελούνται στο έργο του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη; Πώς

επιτελούνται αυτά τα στάδια και γιατί το καθένα τους επιτελείται με συγκεκριμένο τρόπο; Όλα αυτά είναι κρίσιμα ερωτήματα. Το έργο κάθε εποχής έχει αντιπροσωπευτική αξία. Ποιο έργο επιτέλεσε ο Ιεχωβά; Γιατί το επιτέλεσε με τον συγκεκριμένο τρόπο; Γιατί ονομαζόταν Ιεχωβά; Παρομοίως, ποιο έργο επιτέλεσε ο Ιησούς την Εποχή της Χάριτος και με ποιον τρόπο το επιτέλεσε; Ποιες πτυχές της διάθεσης του Θεού αντιπροσωπεύει κάθε στάδιο του έργου και κάθε εποχή; Ποιες πτυχές της διάθεσής Του εκφράστηκαν κατά την Εποχή του Νόμου; Και ποιες κατά την Εποχή της Χάριτος; Και ποιες κατά την τελική εποχή; Πρόκειται για ουσιώδη ερωτήματα τα οποία πρέπει να γνωρίζετε ξεκάθαρα. Ολόκληρη η διάθεση του Θεού έχει αποκαλυφθεί κατά τη διάρκεια του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Δεν αποκαλύπτεται μόνο κατά την Εποχή της Χάριτος, ούτε μόνο κατά την Εποχή του Νόμου, πόσο μάλλον δε, μόνο κατά την παρούσα περίοδο των εσχάτων ημερών. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες αντιπροσωπεύει την κρίση, την οργή και την παιδείωση. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο της Εποχής του Νόμου ή το έργο της Εποχής της Χάριτος. Ωστόσο, τα τρία στάδια είναι αλληλένδετα, σχηματίζουν μία οντότητα και αποτελούν όλα το έργο ενός Θεού. Φυσικά, η εκτέλεση αυτού του έργου χωρίζεται σε ξεχωριστές εποχές. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες φέρνει τα πάντα στο τέλος τους, εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή του Νόμου ήταν το έργο της έναρξης και εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή της Χάριτος ήταν το έργο της λύτρωσης. Όσο για τα οράματα του έργου σε όλο αυτό το σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, κανείς δεν μπορεί να αποκτήσει γνώση ή κατανόησή τους, και αυτά τα οράματα παραμένουν γρίφοι. Κατά τις έσχατες ημέρες, μόνο το έργο του λόγου επιτελείται για να αναγγείλει την Εποχή της Βασιλείας, αλλά δεν αντιπροσωπεύει όλες τις εποχές. Οι έσχατες ημέρες δεν είναι τίποτα περισσότερο από τις έσχατες ημέρες, τίποτα περισσότερο από την Εποχή της Βασιλείας, και δεν αντιπροσωπεύουν ούτε την Εποχή της Χάριτος ούτε την Εποχή του Νόμου. Το θέμα είναι απλώς ότι, κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, σας αποκαλύπτεται όλο το έργο στο σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Αυτή είναι η αποκάλυψη του μυστηρίου. Αυτού του είδους το μυστήριο είναι κάτι που δεν μπορεί να αποκαλυφθεί από κανέναν άνθρωπο. Όσο καλά κι αν κατανοεί ο άνθρωπος τη Βίβλο, δεν είναι τίποτα παραπάνω από λόγια, διότι ο άνθρωπος δεν κατανοεί την ουσία της Βίβλου. Όταν ο άνθρωπος διαβάσει τη Βίβλο, ενδέχεται να κατανοεί κάποιες αλήθειες, να εξηγήσει κάποια λόγια ή να περνάει κάποια πολύ γνωστά εδάφια και κεφάλαια από την ανούσια

εξέτασή του, αλλά δεν θα είναι ποτέ σε θέση να αποσπάσει το νόημα που περιέχεται σε αυτά τα λόγια, διότι ο άνθρωπος βλέπει μόνο νεκρά λόγια, και όχι τις σκηνές του έργου του Ιεχωβά και του Ιησού, και ο άνθρωπος δεν έχει τον τρόπο να ξεδιαλύνει το μυστήριο αυτού του έργου. Ως εκ τούτου, το μυστήριο του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη είναι το μεγαλύτερο μυστήριο —εκείνο που είναι πιο καλά κρυμμένο και τελείως ακατάληπτο για τον άνθρωπο. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει άμεσα το θέλημα του Θεού, εκτός κι αν ο ίδιος ο Θεός το εξηγήσει και το αποκαλύψει στον άνθρωπο. Σε διαφορετική περίπτωση, τα πράγματα αυτά θα παραμείνουν για πάντα γρίφοι για τον άνθρωπο· θα παραμείνουν για πάντα σφραγισμένα μυστήρια. Δεν θα αναφερθώ καν σε όσους ανήκουν στον θρησκευτικό κόσμο — αν δεν σας το είχα πει σήμερα, ούτε εσείς θα το κατανοούσατε. Αυτό το έργο των έξι χιλιάδων ετών είναι πιο μυστηριώδες από όλες τις προφητείες των προφητών. Είναι το μεγαλύτερο μυστήριο από τον καιρό της δημιουργίας έως και σήμερα, και κανείς από τους προφήτες καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων δεν κατάφερε ποτέ να το συλλάβει, διότι αυτό το μυστήριο ξεσκεπάζεται μόνο κατά την τελική εποχή και δεν έχει αποκαλυφθεί ποτέ άλλοτε. Εάν μπορούσατε να κατανοήσετε αυτό το μυστήριο και είστε σε θέση να το δεχθείτε στην ολότητά του, τότε όλοι αυτοί οι θρησκευόμενοι θα κατατροπωθούν από αυτό το μυστήριο. Μόνο αυτό είναι το μεγαλύτερο των οραμάτων· αυτό λαχταρά να κατανοήσει περισσότερο ο άνθρωπος και, συνάμα, αυτό του είναι περισσότερο ασαφές. Όταν ήσασταν στην Εποχή της Χάριτος, δεν γνωρίζατε τι αφορούσε το έργο που επιτελείτο από τον Ιησού ούτε τι αφορούσε το έργο που επιτελείτο από τον Ιεχωβά. Οι άνθρωποι δεν κατανοούσαν τον λόγο για τον οποίο ο Ιεχωβά θέσπισε νόμους, τον λόγο για τον οποίο ζητούσε από τα πλήθη να τηρούν τους νόμους ή τον λόγο για τον οποίο έπρεπε να χτιστεί ο ναός, πόσο μάλλον δε, κατανοούσαν τον λόγο για τον οποίο οι Ισραηλίτες οδηγήθηκαν από την Αίγυπτο στην έρημο και έπειτα στη Χαναάν. Μόλις σήμερα αποκαλύφθηκαν αυτά τα ζητήματα.

Το έργο κατά τις έσχατες ημέρες αποτελεί το τελικό από τα τρία στάδια. Είναι το έργο μίας ακόμη νέας εποχής και δεν αντιπροσωπεύει το σύνολο του έργου διαχείρισης. Το σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη χωρίζεται σε τρία στάδια έργου. Κανένα στάδιο από μόνο του δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει το έργο των τριών εποχών, κι αντιπροσωπεύει μόνο ένα μέρος του συνόλου. Το όνομα Ιεχωβά δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Το γεγονός ότι επιτέλεσε το έργο Του κατά την Εποχή του Νόμου δεν

αποδεικνύει ότι ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός υπό τον νόμο. Ο Ιεχωβά θέσπισε νόμους για τον άνθρωπο και του μεταβίβασε εντολές, ζητώντας από τον άνθρωπο να χτίσει τον ναό και τα θυσιαστήρια. Το έργο που επιτέλεσε αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή του Νόμου. Αυτό το έργο που επιτέλεσε δεν αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι μόνο ένας Θεός που ζητά από τον άνθρωπο να τηρεί τον νόμο, ούτε ότι είναι ο Θεός στον ναό, ούτε ότι είναι ο Θεός ενώπιον του θυσιαστηρίου. Αυτό θα ήταν αναληθές. Το έργο που επιτελέστηκε υπό τον νόμο μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο μία εποχή. Επομένως, αν ο Θεός επιτελούσε μόνο το έργο της Εποχής του Νόμου, ο άνθρωπος θα περιόριζε τον Θεό στον εξής ορισμό: «Ο Θεός είναι ο Θεός στον ναό και, προκειμένου να υπηρετήσουμε τον Θεό, πρέπει να φορέσουμε άμφια και να εισέλθουμε στον ναό». Εάν το έργο της Εποχής της Χάριτος δεν είχε επιτελεστεί ποτέ και η Εποχή του Νόμου είχε συνεχιστεί μέχρι σήμερα, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε ότι ο Θεός είναι, επίσης, ελεήμων και στοργικός. Εάν δεν είχε επιτελεστεί το έργο της Εποχής του Νόμου και είχε επιτελεστεί μόνο το έργο της Εποχής της Χάριτος, τότε το μόνο που θα γνώριζε ο άνθρωπος θα ήταν ότι ο Θεός μπορεί απλώς να λυτρώσει τον άνθρωπο και να συγχωρήσει τις αμαρτίες του ανθρώπου. Ο άνθρωπος θα γνώριζε μόνο ότι Εκείνος είναι άγιος και αθώος, και ότι μπορεί να θυσιάσει τον εαυτό Του και να σταυρωθεί για χάρη του ανθρώπου. Ο άνθρωπος θα γνώριζε μόνο αυτά τα πράγματα και δεν θα κατανοούσε τίποτε άλλο. Έτσι, κάθε εποχή αντιπροσωπεύει ένα μέρος της διάθεσης του Θεού. Όσο για το ποιες πτυχές της διάθεσης του Θεού αντιπροσωπεύονται στην Εποχή του Νόμου, ποιες στην Εποχή της Χάριτος και ποιες στην παρούσα εποχή, μόνο όταν συγχωνευτούν και τα τρία στάδια σε μία ολότητα μπορούν να αποκαλύψουν ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Μόνο όταν ο άνθρωπος καταφέρει να γνωρίσει και τα τρία στάδια μπορεί να την κατανοήσει απόλυτα. Κανένα από τα τρία στάδια δεν μπορεί να παραλειφθεί. Θα δεις ολόκληρη τη διάθεση του Θεού μόνο αφότου καταφέρεις να γνωρίσεις αυτά τα τρία στάδια του έργου. Το γεγονός ότι ο Θεός ολοκλήρωσε το έργο Του την Εποχή του Νόμου δεν αποδεικνύει ότι είναι μόνο ο Θεός υπό τον νόμο, και το γεγονός ότι ολοκλήρωσε το έργο της λύτρωσης δεν σημαίνει ότι ο Θεός θα λυτρώνει για πάντα την ανθρωπότητα. Όλα αυτά είναι συμπεράσματα που συνήγαγε ο άνθρωπος. Εφόσον η Εποχή της Χάριτος έχει τελειώσει, δεν μπορείς να πεις ότι ο Θεός ανήκει μόνο στον σταυρό και ότι ο σταυρός και μόνο αντιπροσωπεύει τη σωτηρία του Θεού. Εάν το έκανες αυτό, θα όριζες τον Θεό. Στο παρόν στάδιο, ο Θεός επιτελεί κυρίως το έργο του λόγου, αλλά δεν μπορείς να πεις ότι ο Θεός δεν υπήρξε ποτέ ελεήμων στον άνθρωπο και ότι το μόνο που έχει φέρει είναι

παίδευση και κρίση. Το έργο κατά τις έσχατες ημέρες αποκαλύπτει το έργο του Ιεχωβά και του Ιησού και όλα τα μυστήρια που δεν κατανοεί ο άνθρωπος, προκειμένου να αποκαλύψει τον προορισμό και το τέλος της ανθρωπότητας και να φέρει στο τέλος του το συνολικό έργο της σωτηρίας μεταξύ των ανθρώπων. Αυτό το στάδιο του έργου κατά τις έσχατες ημέρες ολοκληρώνει τα πάντα. Όλα τα μυστήρια που δεν κατανοεί ο άνθρωπος πρέπει να ξεδιπλωθούν ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος να τα εξετάσει εις βάθος και να τα κατανοήσει ξεκάθαρα μες στην καρδιά του. Τότε μόνο μπορεί να ταξινομηθεί η ανθρώπινη φυλή κατά είδος. Μόνο μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, θα κατορθώσει ο άνθρωπος να κατανοήσει τη διάθεση του Θεού στην ολότητά της, διότι η διαχείρισή Του θα έχει φτάσει τότε στο τέλος της. Τώρα που έχετε βιώσει το έργο του Θεού στην τελική εποχή, ποια είναι η διάθεση του Θεού; Τολμάς άραγε να πεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός που εκφέρει μόνο λόγια και τίποτε άλλο; Δεν θα τολμούσες να καταλήξεις σε αυτό το συμπέρασμα. Κάποιοι θα έλεγαν ότι ο Θεός είναι ο Θεός που αποκαλύπτει μυστήρια, ότι ο Θεός είναι το Αρνίο και Αυτός που λύνει τις επτά σφραγίδες. Κανείς, όμως, δεν τολμά να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα. Άλλοι μπορεί να πουν ότι ο Θεός είναι η ενσαρκωμένη σάρκα, αλλά κι αυτό δεν θα ήταν σωστό. Άλλοι πάλι μπορεί να πουν ότι ο ενσαρκωμένος Θεός εκφέρει μόνο λόγια και δεν πραγματοποιεί σημεία και τέρατα, αλλά με τίποτα δεν θα τολμούσες να μιλήσεις κατ' αυτόν τον τρόπο, διότι ο Ιησούς ενσαρκώθηκε και επιτέλεσε σημεία και τέρατα, οπότε δεν θα τολμούσες να ορίσεις τον Θεό με τέτοια ελαφρότητα. Όλο το έργο που επιτελείται καθ' όλη τη διάρκεια των έξι χιλιάδων ετών του σχεδίου διαχείρισης έχει μόλις ολοκληρωθεί. Μόνο αφότου όλο αυτό το έργο αποκαλυφθεί στον άνθρωπο και επιτελεστεί μεταξύ των ανθρώπων θα γνωρίζει η ανθρωπότητα όλη τη διάθεση του Θεού και αυτό που Εκείνος έχει και είναι. Όταν το έργο αυτού του σταδίου ολοκληρωθεί τελείως, όλα τα μυστήρια που δεν έχει κατανοήσει ο άνθρωπος θα έχουν αποκαλυφθεί, όλες οι αλήθειες που δεν είχαν κατανοηθεί προηγουμένως θα έχουν αποσαφηνιστεί και η ανθρώπινη φυλή θα έχει μάθει το μελλοντικό της μονοπάτι και τον μελλοντικό της προορισμό. Αυτό είναι όλο το έργο που πρόκειται να επιτελεστεί στο παρόν στάδιο. Παρόλο που το μονοπάτι στο οποίο πορεύεται ο άνθρωπος σήμερα είναι επίσης το μονοπάτι του σταυρού και το μονοπάτι των βασάνων, αυτά που κάνει πράξη, που τρώει, πίνει και απολαμβάνει ο άνθρωπος σήμερα διαφέρουν κατά πολύ από αυτά που έτυχαν στον άνθρωπο υπό τον νόμο και κατά την Εποχή της Χάριτος. Αυτό που ζητείται από τον άνθρωπο σήμερα διαφέρει από αυτό που του

ζητήθηκε στο παρελθόν και διαφέρει ακόμη περισσότερο από αυτό που ζητήθηκε από τον άνθρωπο την Εποχή του Νόμου. Και τι ζητήθηκε από τον άνθρωπο υπό τον νόμο όταν ο Θεός επιτελούσε το έργο Του στο Ισραήλ; Του ζητήθηκε απλώς να τηρεί το Σάββατο και τους νόμους του Ιεχωβά. Κανείς δεν επιτρεπόταν να εργάζεται το Σάββατο ή να παραβαίνει τους νόμους του Ιεχωβά. Αλλά αυτό δεν ισχύει τώρα. Το Σάββατο, ο άνθρωπος εργάζεται, συναθροίζεται και προσεύχεται ως συνήθως, και δεν του επιβάλλεται κανένας περιορισμός. Οι άνθρωποι της Εποχής της Χάριτος έπρεπε να βαφτιστούν και επιπλέον, καλούνταν να νηστεύουν, να κόβουν τον άρτο, να πίνουν κρασί, να καλύπτουν την κεφαλή τους και να πλένουν τα πόδια των άλλων. Τώρα, αυτοί οι κανόνες έχουν μεν καταργηθεί, αλλά έχουν τεθεί μεγαλύτερες απαιτήσεις στον άνθρωπο, διότι το έργο του Θεού βαθαίνει συνεχώς και η είσοδος του ανθρώπου φτάνει σε όλο και υψηλότερα επίπεδα. Στο παρελθόν, ο Ιησούς επέθετε τα χέρια Του πάνω στον άνθρωπο και προσευχόταν, αλλά τώρα που έχουν ειπωθεί τα πάντα, τι νόημα έχει η χειροθεσία; Τα λόγια από μόνα τους μπορούν να επιτύχουν αποτελέσματα. Όταν επέθετε τα χέρια Του πάνω στον άνθρωπο στο παρελθόν, το έκανε για να ευλογήσει τον άνθρωπο και να τον θεραπεύσει από τις ασθένειές του. Έτσι εργαζόταν το Άγιο Πνεύμα εκείνη την εποχή, αλλά αυτό δεν ισχύει πλέον. Τώρα, το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί λόγια για να εργαστεί και να επιτύχει αποτελέσματα. Τα λόγια Του σας έχουν διατυπωθεί ξεκάθαρα, κι εσείς θα πρέπει να τα κάνετε πράξη όπως ακριβώς σας έχουν πει. Τα λόγια Του είναι το θέλημά Του· αποτελούν το έργο που Εκείνος επιθυμεί να επιτελέσει. Μέσω των λόγων Του, θα κατανοήσεις το θέλημά Του και αυτό που σου ζητά να επιτύχεις, και μπορείς να κάνεις τα λόγια Του πράξη απευθείας, χωρίς να χρειάζεται η χειροθεσία. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Επίθεσε τα χέρια Σου επάνω μου! Επίθεσε τα χέρια Σου επάνω μου, ώστε να μπορέσω να λάβω την ευλογία Σου και να Σε μεταλάβω». Όλα αυτά αποτελούν παρωχημένες πρακτικές του παρελθόντος, οι οποίες είναι πλέον απαρχαιωμένες, διότι η εποχή έχει αλλάξει. Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται σύμφωνα με την εποχή· δεν εργάζεται ούτε τυχαία ούτε σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες. Η εποχή έχει αλλάξει, και μια νέα εποχή φέρνει, απαραιτήτως, και νέο έργο. Αυτό ισχύει για κάθε στάδιο του έργου, οπότε το έργο Του δεν επαναλαμβάνεται ποτέ. Κατά την Εποχή της Χάριτος, ο Ιησούς επιτέλεσε εύλογο έργο αυτού του είδους· για παράδειγμα, θεράπευε ασθένειες, εξέβαλλε τα δαιμόνια, επέθετε τα χέρια Του πάνω στον άνθρωπο για να προσευχηθεί γι' αυτόν και ευλογούσε τον άνθρωπο. Ωστόσο, θα ήταν ανώφελο αν τα ξαναέκανε αυτά τη σήμερον ημέρα. Έτσι εργαζόταν το Άγιο

Πνεύμα εκείνον τον καιρό, διότι τότε ήταν η Εποχή της Χάριτος, και υπήρχε επαρκής χάρη για να απολαύσει ο άνθρωπος. Δεν του ζητήθηκε να πληρώσει κανενός είδους τίμημα και, εφόσον είχε πίστη, θα λάμβανε χάρη. Όλοι τύγχαναν μεγάλης χάρης. Τώρα η εποχή έχει αλλάξει και το έργο του Θεού έχει προχωρήσει περαιτέρω· η παρακοή του ανθρώπου και τα ακάθαρτα στοιχεία που υπάρχουν μέσα του θα απομακρυνθούν μέσω της παιδείυσης και της κρίσης. Εφόσον εκείνο το στάδιο ήταν το στάδιο της λύτρωσης, ήταν αναγκαίο να εργαστεί ο Θεός κατ' αυτόν τον τρόπο, δείχνοντας αρκετή χάρη ώστε να την απολαύσει ο άνθρωπος, προκειμένου να μπορέσει ο άνθρωπος να λυτρωθεί από την αμαρτία και, μέσω της χάρης, να συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του. Αυτό το τρέχον στάδιο έχει σκοπό να εκθέσει την αδικία που υπάρχει μέσα στον άνθρωπο μέσω της παιδείυσης, της κρίσης, της πάταξης των λόγων, καθώς και της πειθαρχίας και της αποκάλυψης των λόγων, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει στη συνέχεια να σωθεί. Πρόκειται για έργο που είναι πιο εμπειριστατωμένο από τη λύτρωση. Η χάρη κατά την Εποχή της Χάριτος επαρκούσε για την ευχαρίστηση του ανθρώπου· τώρα που ο άνθρωπος έχει ήδη βιώσει αυτήν τη χάρη, δεν πρέπει πλέον να την απολαμβάνει. Αυτό το έργο ανήκει πλέον στο παρελθόν και δεν πρέπει να επιτελείται άλλο πια. Τώρα ο άνθρωπος θα σώζεται μέσω της κρίσης του λόγου. Αφότου ο άνθρωπος κριθεί, παιδευτεί και εξευγενιστεί, η διάθεσή του αλλάζει. Δεν οφείλεται όλο αυτό στα λόγια που εξέφερα; Κάθε στάδιο του έργου επιτελείται σύμφωνα με την ανάπτυξη ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής και σύμφωνα με την εποχή. Όλο το έργο είναι σημαντικό και όλο επιτελείται για χάρη της τελικής σωτηρίας, ώστε να έχει η ανθρωπότητα έναν καλό προορισμό στο μέλλον και ώστε, στο τέλος, να ταξινομηθεί η ανθρωπότητα κατά είδος.

Το έργο των εσχάτων ημερών είναι η εκφορά λόγων. Στον άνθρωπο μπορούν να λάβουν χώρα μεγάλες αλλαγές μέσω των λόγων. Οι αλλαγές που συμβαίνουν τώρα στους ανθρώπους που αποδέχθηκαν αυτά τα λόγια είναι πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που έλαβαν χώρα στους ανθρώπους που αποδέχθηκαν τα σημεία και τέρατα της Εποχής της Χάριτος. Διότι, την Εποχή της Χάριτος, τα δαιμόνια εκβάλλονταν από τον άνθρωπο μέσω της χειροθεσίας και της προσευχής, αλλά οι διεφθαρμένες διαθέσεις παρέμεναν ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος θεραπευόταν από την ασθένειά του και οι αμαρτίες του συγχωρούνταν, αλλά όσο για το πώς θα αποβάλλονταν οι διεφθαρμένες σατανικές διαθέσεις μέσα από τον άνθρωπο, αυτό το έργο δεν είχε επιτελεστεί ακόμα. Ο άνθρωπος σώθηκε και έλαβε συγχώρεση για τις

αμαρτίες του μόνο λόγω της πίστης του, αλλά η αμαρτωλή φύση του ανθρώπου δεν εξαλείφθηκε και παρέμενε μέσα του. Οι αμαρτίες του ανθρώπου συγχωρέθηκαν μέσω του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά αυτό δεν σήμαινε ότι ο άνθρωπος δεν είχε πλέον την αμαρτία μέσα του. Οι αμαρτίες του ανθρώπου μπορούσαν να συγχωρεθούν μέσω της προσφοράς περί αμαρτίας, αλλά όσο για το πώς ακριβώς μπορεί να μην αμαρτάνει πλέον ο άνθρωπος και πώς μπορεί να εξαλειφθεί ολοκληρωτικά και να μεταμορφωθεί η αμαρτωλή του φύση, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να λύσει αυτό το πρόβλημα. Οι αμαρτίες του ανθρώπου συγχωρέθηκαν, κι αυτό οφείλεται στο έργο της σταύρωσης του Θεού, αλλά ο άνθρωπος συνέχισε να ζει μέσα στη διεφθαρμένη σατανική διάθεση του παρελθόντος. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος πρέπει να σωθεί πλήρως από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του, ώστε η αμαρτωλή του φύση να αποβληθεί ολοκληρωτικά και να μην αναπτυχθεί ποτέ ξανά, καθιστώντας, έτσι, δυνατή τη μεταμόρφωση της διάθεσης του ανθρώπου. Αυτό θα προϋπέθετε ο άνθρωπος να κατανοεί το μονοπάτι της ανάπτυξης στη ζωή, να κατανοεί την οδό της ζωής, καθώς και τον τρόπο να αλλάξει τη διάθεσή του. Επιπλέον, θα προϋπέθετε ο άνθρωπος να ενεργεί σύμφωνα με αυτό το μονοπάτι, έτσι ώστε η διάθεσή του να μπορεί σταδιακά να αλλάξει κι εκείνος να μπορεί να ζήσει υπό τη λάμψη του φωτός, ώστε όλα όσα κάνει να είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να μπορέσει να αποβάλει τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του και ώστε να απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους του Σατανά, κι έτσι να αναδυθεί τελείως από την αμαρτία. Τότε μόνο θα λάβει ο άνθρωπος πλήρη σωτηρία. Τον καιρό που επιτελούσε ο Ιησούς το έργο Του, η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν ήταν ακόμα ασαφής και αόριστη. Ο άνθρωπος πίστευε ανέκαθεν ότι ήταν ο υιός του Δαβίδ και διακήρυττε πως ήταν μεγάλος προφήτης και ο φιλόανθρωπος Κύριος που λύτρωσε τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του. Ορισμένοι, με βάση την πίστη τους, θεραπεύτηκαν αγγίζοντας μόνο την άκρη του ενδύματός Του. Οι τυφλοί βρήκαν το φως τους και ακόμη και οι νεκροί επανήλθαν στη ζωή. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν μπορούσε να ανακαλύψει τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση που ήταν βαθιά ριζωμένη μέσα του, ούτε ήξερε πώς να την αποβάλει. Ο άνθρωπος έλαβε πολλή χάρη, όπως τη γαλήνη και την ευτυχία της σάρκας, την ευλογία ολόκληρης της οικογένειας μέσω της πίστης ενός μέλους της, τη θεραπεία ασθενειών και ούτω καθεξής. Τα υπόλοιπα ήταν οι καλές πράξεις του ανθρώπου και η ευσεβής εμφάνισή του. Εάν κάποιος μπορούσε να ζήσει βάσει αυτών, τότε θεωρείτο αποδεκτός πιστός. Μόνο τέτοιου είδους πιστοί μπορούσαν να εισέλθουν στον ουρανό μετά θάνατον, πράγμα που σήμαινε ότι είχαν σωθεί. Εντούτοις, κατά τη

διάρκεια της ζωής τους, αυτοί οι άνθρωποι δεν κατανοούσαν διόλου την οδό της ζωής. Το μόνο που έκαναν ήταν να διαπράττουν αμαρτίες κι έπειτα να εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, σε έναν συνεχή κύκλο, χωρίς να έχουν κάποιο μονοπάτι για να αλλάξουν τη διάθεσή τους: Αυτή ήταν η κατάσταση του ανθρώπου την Εποχή της Χάριτος. Έχει λάβει ο άνθρωπος πλήρη σωτηρία; Όχι! Επομένως, αφότου τελείωσε εκείνο το στάδιο του έργου, παρέμενε ακόμα το έργο της κρίσης και της παιδείας. Αυτό το στάδιο έχει σκοπό να κάνει τον άνθρωπο αγνό μέσω του λόγου, δίνοντάς του, έτσι, ένα μονοπάτι να ακολουθήσει. Αυτό το στάδιο δεν θα ήταν αποδοτικό ή ουσιαστικό εάν συνέχιζε την εκβολή των δαιμονίων, διότι δεν θα κατόρθωνε να εξαλείψει την αμαρτωλή φύση του ανθρώπου και ο άνθρωπος θα έμενε στάσιμος στη συγχώρεση των αμαρτιών του. Μέσα από την προσφορά περί αμαρτίας, ο άνθρωπος έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, διότι το έργο της σταύρωσης έχει ήδη φτάσει στο τέλος του και ο Θεός έχει επικρατήσει του Σατανά. Ωστόσο, εφόσον η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου παραμένει μέσα του, ο άνθρωπος μπορεί ακόμη να αμαρτάνει και να αντιστέκεται στον Θεό, και ο Θεός δεν έχει κερδίσει την ανθρωπότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, σε αυτό το στάδιο του έργου, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να εκθέσει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, κάνοντάς τον να ασκείται σύμφωνα με το σωστό μονοπάτι. Αυτό το στάδιο είναι πιο ουσιαστικό από το προηγούμενο, καθώς και πιο αποδοτικό, διότι τώρα ο λόγος προμηθεύει άμεσα τη ζωή του ανθρώπου και καθιστά δυνατή την πλήρη ανανέωση της διάθεσης του ανθρώπου. Πρόκειται για ένα πολύ πιο εμπεριστατωμένο στάδιο του έργου. Επομένως, η ενσάρκωση κατά τις έσχατες ημέρες έχει ολοκληρώσει τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού και έχει περατώσει πλήρως το σχέδιο διαχείρισης του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Ο Θεός δεν σώζει τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας απευθείας τη μέθοδο του Πνεύματος και την ταυτότητα του Πνεύματος, διότι το Πνεύμα Του δεν μπορεί μήτε να το αγγίξει, μήτε να το δει, μήτε και να το προσεγγίσει ο άνθρωπος. Αν προσπαθούσε να σώσει τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας απευθείας τη μέθοδο του Πνεύματος, ο άνθρωπος δεν θα ήταν σε θέση να λάβει τη σωτηρία Του. Αν ο Θεός δεν ενδυόταν την εξωτερική μορφή ενός δημιουργημένου ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα ήταν σε θέση να λάβει αυτήν τη σωτηρία. Διότι ο άνθρωπος δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να Τον προσεγγίσει, όπως κανείς δεν μπορούσε να πλησιάσει το σύννεφο του Ιεχωβά. Μόνο με το να γίνει ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον, δηλαδή, μόνο

βάζοντας τον λόγο Του στο σώμα από σάρκα στο οποίο πρόκειται να μεταμορφωθεί, μπορεί Εκείνος να ενσταλάξει προσωπικά τον λόγο σε όλους όσοι Τον ακολουθούν. Τότε μόνο μπορεί ο άνθρωπος να δει και να ακούσει προσωπικά τον λόγο Του και, επιπλέον, να πάρει στην κατοχή του τον λόγο Του και, μέσω αυτού, να σωθεί ολοκληρωτικά. Εάν ο Θεός δεν ενσαρκωνόταν, κανένας θνητός δεν θα μπορούσε να λάβει τόσο μεγάλη σωτηρία, και δεν θα σωζόταν ούτε ένας άνθρωπος. Εάν το Πνεύμα του Θεού εργαζόταν απευθείας μεταξύ των ανθρώπων, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα πατασσόταν ή, διαφορετικά, εφόσον δεν θα είχε τρόπο να έλθει σε επαφή με τον Θεό, θα πιανόταν αιχμάλωτη του Σατανά. Η πρώτη ενσάρκωση έγινε για να λυτρωθεί ο άνθρωπος από την αμαρτία, να λυτρωθεί μέσω του σαρκικού σώματος του Ιησού· με άλλα λόγια, Εκείνος έσωσε τον άνθρωπο από τον σταυρό, αλλά η διεφθαρμένη σατανική διάθεση παρέμενε ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν θα λειτουργεί πλέον ως προσφορά περί αμαρτίας, αλλά, αντιθέτως, θα σώζει πλήρως όσους λυτρώθηκαν από την αμαρτία. Αυτό γίνεται έτσι ώστε όσοι έχουν συγχωρεθεί να μπορούν να απελευθερωθούν από τις αμαρτίες τους, να γίνουν τελείως καθαροί και, επιτυγχάνοντας αλλαγή στη διάθεσή τους, να απελευθερωθούν από την επιρροή του σκότους του Σατανά και να επιστρέψουν ενώπιον του θρόνου του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να καθαγιαστεί τελείως ο άνθρωπος. Αφότου έφτασε στο τέλος της η Εποχή του Νόμου και, αρχής γενομένης από την Εποχή της Χάριτος, ο Θεός ξεκίνησε το έργο της σωτηρίας, το οποίο συνεχίζεται μέχρι τις έσχατες ημέρες, οπότε και θα εξαγνίσει τελείως την ανθρωπότητα κρίνοντας και παιδεύοντας την ανθρώπινη φυλή εξαιτίας της ανυπακοής της. Τότε μόνο θα ολοκληρώσει ο Θεός το έργο της σωτηρίας και θα εισέλθει στην ανάπαυση. Επομένως, στα τρία στάδια του έργου, ο Θεός ενσαρκώθηκε μόνο δύο φορές για να επιτελέσει ο ίδιος το έργο Του μεταξύ των ανθρώπων. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο ένα από τα τρία στάδια του έργου είναι η καθοδήγηση του ανθρώπου στο να ζει τη ζωή του, ενώ τα άλλα δύο αποτελούν το έργο της σωτηρίας. Μόνο με το να ενσαρκωθεί μπορεί ο Θεός να ζήσει μαζί με τον άνθρωπο, να βιώσει τα βάσανα του κόσμου και να ζήσει σε ένα κανονικό σώμα από σάρκα. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να παράσχει στους ανθρώπους την πρακτική οδό που χρειάζονται ως δημιουργημένα όντα. Ο άνθρωπος λαμβάνει πλήρη σωτηρία από τον Θεό μέσω της ενσάρκωσης του Θεού, και όχι απευθείας από τον ουρανό ως απάντηση στις προσευχές του. Διότι, εφόσον ο άνθρωπος είναι από σάρκα, δεν είναι σε θέση να δει το Πνεύμα του Θεού, πόσο μάλλον δε, να προσεγγίσει το Πνεύμα Του. Το μόνο με το οποίο

μπορεί να έλθει σε επαφή ο άνθρωπος είναι η ενσάρκωση του Θεού, και μόνο μέσω αυτής είναι ο άνθρωπος σε θέση να συλλάβει όλες τις οδούς και όλες τις αλήθειες και να λάβει πλήρη σωτηρία. Η δεύτερη ενσάρκωση θα αρκεί για να απαλλάξει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του και να τον εξαγνίσει πλήρως. Συνεπώς, η δεύτερη ενσάρκωση θα περατώσει όλο το έργο του Θεού στη σάρκα και θα ολοκληρώσει τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού. Από εκεί και πέρα, το έργο του ενσαρκωμένου Θεού θα έχει ολοκληρωθεί πλήρως. Μετά τη δεύτερη ενσάρκωση, δεν θα ενσαρκωθεί για τρίτη φορά για το έργο Του. Διότι ολόκληρη η διαχείρισή Του θα έχει φτάσει στο τέλος της. Η ενσάρκωση κατά τις έσχατες ημέρες θα έχει κερδίσει πλήρως τον εκλεκτό Του λαό και όλοι οι άνθρωποι κατά τις έσχατες ημέρες θα έχουν ταξινομηθεί κατά είδος. Δεν θα επιτελεί πλέον το έργο της σωτηρίας, ούτε θα επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσει κάποιο έργο. Στο έργο των εσχάτων ημερών, ο λόγος είναι ισχυρότερος από την εκδήλωση σημείων και τεράτων, και η εξουσία του λόγου υπερβαίνει εκείνη των σημείων και των τεράτων. Ο λόγος εκθέτει όλες τις διεφθαρμένες διαθέσεις που κρύβονται βαθιά μες στην καρδιά του ανθρώπου. Δεν είσαι σε θέση να τις αναγνωρίσεις μόνος σου. Όταν σου αποκαλυφθούν μέσω του λόγου, θα φτάσεις φυσικά στο σημείο να τις ανακαλύψεις· δεν θα μπορείς να τις αρνηθείς και θα πειστείς απόλυτα. Αυτή δεν είναι η εξουσία του λόγου; Αυτό είναι το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται από το έργο του λόγου σήμερα. Επομένως, ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί πλήρως από τις αμαρτίες του μέσω της θεραπείας ασθενειών και της εκβολής των δαιμονίων, ούτε μπορεί να ολοκληρωθεί πλήρως μέσω της εκδήλωσης σημείων και τεράτων. Η εξουσία της θεραπείας των ασθενειών και της εκβολής των δαιμονίων δίνει μονάχα χάρη στον άνθρωπο, αλλά η σάρκα του ανθρώπου εξακολουθεί να ανήκει στον Σατανά και η διεφθαρμένη σατανική διάθεση παραμένει ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, ό,τι δεν έχει καθαριστεί, εξακολουθεί να ανήκει στην αμαρτία και την ακαθαρσία. Μόνο αφότου ο άνθρωπος γίνει καθαρός μέσω του λόγου, μπορεί να κερδηθεί από τον Θεό και να καθαγιαστεί. Όταν τα δαιμόνια εκβλήθηκαν από τον άνθρωπο και αυτός λυτρώθηκε, αυτό σήμαινε μόνο ότι αποσπάστηκε από τα χέρια του Σατανά και επέστρεψε στον Θεό. Ωστόσο, χωρίς να έχει γίνει καθαρός και χωρίς να έχει αλλαχθεί από τον Θεό, παραμένει διεφθαρμένος άνθρωπος. Μέσα στον άνθρωπο εξακολουθούν να υπάρχουν η ακαθαρσία, η εναντίωση και η ανυπακοή· ο άνθρωπος έχει επιστρέψει στον Θεό μόνο μέσω της λύτρωσης από Εκείνον, αλλά δεν έχει την παραμικρή γνώση του Θεού και εξακολουθεί να είναι ικανός να Του αντιστέκεται και να Τον προδίδει.

Προτού λυτρωθεί ο άνθρωπος, πολλά από τα δηλητήρια του Σατανά είχαν ήδη φυτευτεί μέσα του και, μετά από χιλιάδες έτη διαφθοράς από τον Σατανά, έχει μέσα του μια καθιερωμένη φύση που αντιστέκεται στον Θεό. Επομένως, όταν λυτρωθεί ο άνθρωπος, αυτό δεν είναι τίποτα περισσότερο από λύτρωση κατά την οποία ο άνθρωπος αγοράζεται έναντι υψηλού τιμήματος, αλλά η δηλητηριώδης φύση μέσα του δεν έχει εξαλειφθεί. Ο άνθρωπος, που είναι τόσο μιαρός, πρέπει να υποβληθεί σε αλλαγή προτού γίνει άξιος να υπηρετήσει τον Θεό. Μέσω αυτού του έργου της κρίσης και της παιδείας, ο άνθρωπος θα καταφέρει να γνωρίσει πλήρως την ακάθαρτη και διεφθαρμένη ουσία μέσα του και θα μπορέσει να αλλάξει εντελώς και να γίνει καθαρός. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να αξιωθεί να επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελείται σήμερα έχει σκοπό να γίνει ο άνθρωπος καθαρός και να αλλάξει. Μέσω της κρίσης και της παιδείας του λόγου, και μέσω του εξευγενισμού, ο άνθρωπος μπορεί να αποβάλει τη διαφθορά του και να γίνει αγνός. Αντί να θεωρηθεί πως αυτό το στάδιο του έργου είναι εκείνο της σωτηρίας, θα ήταν πιο κατάλληλο να ειπωθεί ότι είναι το έργο του εξαγνισμού. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το στάδιο της κατάκτησης, καθώς και το δεύτερο στάδιο του έργου της σωτηρίας. Ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να κερδηθεί από τον Θεό μέσω της κρίσης και της παιδείας του λόγου, και όλες οι ακαθαρσίες, οι αντιλήψεις, τα κίνητρα και οι προσωπικές φιλοδοξίες μέσα στην καρδιά του ανθρώπου αποκαλύπτονται πλήρως μέσω της χρήσης του λόγου ο οποίος εξευγενίζει, κρίνει και αποκαλύπτει. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει λυτρωθεί και να έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, αυτό μπορεί να οφείλεται μόνο στο ότι ο Θεός δεν ενθυμείται τις παραβάσεις του ανθρώπου και δεν φέρεται στον άνθρωπο σύμφωνα με τις παραβάσεις του. Ωστόσο, όταν ο άνθρωπος, ο οποίος ζει σε ένα σώμα από σάρκα, δεν έχει απελευθερωθεί από την αμαρτία, μπορεί μόνο να συνεχίσει να αμαρτάνει, αποκαλύπτοντας ασταμάτητα τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του. Αυτή είναι η ζωή που διάγει ο άνθρωπος —ένας ατελείωτος κύκλος αμαρτίας και συγχώρεσης. Η πλειονότητα των ανθρώπων αμαρτάνει την ημέρα, κι απλώς εξομολογείται το βράδυ. Έτσι, παρόλο που η προσφορά περί αμαρτίας είναι αενάως αποτελεσματική για τον άνθρωπο, δεν θα μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Έχει ολοκληρωθεί μόνο το ήμισυ του έργου της σωτηρίας, γιατί ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει διεφθαρμένη διάθεση. Για παράδειγμα, όταν οι άνθρωποι αντιλήφθηκαν ότι ήταν απόγονοι του Μωάβ, εξέφρασαν παράπονα, έλαψαν να επιδιώκουν τη ζωή και έγιναν τελείως αρνητικοί. Αυτό δεν καταδεικνύει ότι η ανθρωπότητα δεν είναι

ακόμα σε θέση να υποταχθεί ολοκληρωτικά στο κράτος του Θεού; Αυτή δεν είναι επακριβώς η διεφθαρμένη σατανική διάθεσή της; Όταν δεν υποβαλλόσουν σε παιδείση, ύψωνες τα χέρια σου πιο ψηλά από όλους τους άλλους, πιο ψηλά ακόμα κι από του Ιησού. Και φώναζες με δυνατή φωνή: «Να γίνω αγαπητός υιός του Θεού! Να γίνω οικείος του Θεού! Θα προτιμούσαμε να πεθάνουμε παρά να προσκυνήσουμε τον Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του παλαιού Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του μεγάλου κόκκινου δράκοντα! Είθε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να χάσει τελείως την εξουσία! Είθε ο Θεός να μας καταστήσει ολοκληρωμένους!» Οι κραυγές σου ήταν πιο δυνατές από όλων των άλλων. Αλλά τότε ήρθε ο καιρός της παιδείσης και, για άλλη μια φορά, αποκαλύφθηκε η διεφθαρμένη διάθεση των ανθρώπων. Τότε οι κραυγές τους έσβησαν και η αποφασιστικότητά τους χάθηκε. Αυτή είναι η διαφθορά του ανθρώπου· είναι πιο βαθιά εδραιωμένη από την αμαρτία, είναι κάτι που φύτεψε ο Σατανάς και είναι βαθιά ριζωμένη μέσα στον άνθρωπο. Δεν είναι εύκολο να αντιληφθεί ο άνθρωπος τις αμαρτίες του· δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσει τη βαθιά ριζωμένη φύση του και πρέπει να στηριχθεί στην κρίση του λόγου για να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να αλλάξει σταδιακά από εκείνο το σημείο κι έπειτα. Ο άνθρωπος φώναζε έτσι στο παρελθόν επειδή δεν κατανοούσε καθόλου την αρχική διεφθαρμένη διάθεσή του. Αυτές είναι οι ακαθαρσίες που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο. Κατά τη διάρκεια μιας τόσο μακράς περιόδου κρίσης και παιδείσης, ο άνθρωπος ζούσε σε μια τεταμένη ατμόσφαιρα. Δεν επιτεύχθηκαν άραγε όλα αυτά μέσω του λόγου; Δεν φώναζες πολύ δυνατά και πριν από τη δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών; «Εισέλθετε στη βασιλεία! Όλοι όσοι αποδέχονται αυτό το όνομα θα εισέλθουν στη βασιλεία! Όλοι θα μεταλάβουν τον Θεό!» Όταν ήλθε η δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών, δεν φώναζες πια. Στην αρχή, όλοι φώναζαν: «Θεέ μου! Όπου κι αν με τοποθετήσεις, θα υποταχθώ στην καθοδήγησή Σου». Όταν οι άνθρωποι διάβασαν τα εξής λόγια του Θεού: «Ποιος θα είναι ο Παύλος Μου;» είπαν: «Είμαι πρόθυμος!» Τότε είδαν τα λόγια: «Και όσον αφορά την πίστη του Ιώβ;» και είπαν: «Είμαι πρόθυμος να θεωρήσω χρέος μου να έχω την πίστη του Ιώβ. Θεέ μου, δοκίμασέ με, Σε παρακαλώ!» Όταν ήλθε η δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών, κατέρρευσαν αμέσως και μετά βίας μπορούσαν να σηκωθούν πάλι όρθιοι. Κατόπιν αυτού, λίγο-λίγο, οι ακαθαρσίες στην καρδιά τους μειώθηκαν σταδιακά. Αυτό δεν επιτεύχθηκε μέσω του λόγου; Επομένως, ό,τι έχετε βιώσει σήμερα είναι τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν μέσω του λόγου, και είναι ακόμα μεγαλύτερα από αυτά που επιτεύχθηκαν μέσω της επιτέλεσης σημείων και τεράτων

από τον Ιησού. Η δόξα του Θεού που βλέπεις και η εξουσία του ίδιου του Θεού που βλέπεις δεν γίνονται αντιληπτά μόνο μέσω της σταύρωσης, της θεραπείας ασθενειών και της εκβολής των δαιμονίων· πολύ περισσότερο, γίνονται αντιληπτά μέσω της κρίσης του λόγου Του. Αυτό σου δείχνει ότι η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν συνίστανται μόνο στην επιτέλεση των σημείων, τη θεραπεία ασθενειών και την εκβολή των δαιμονίων, αλλά ότι η κρίση του λόγου του Θεού είναι πιο ικανή να εκπροσωπήσει την εξουσία του Θεού και να αποκαλύψει την παντοδυναμία Του.

Αυτά που έχει επιτύχει τώρα ο άνθρωπος —το ανάστημα, η γνώση, η αγάπη, η αφοσίωση, η υπακοή και η διορατικότητα που έχει σήμερα— είναι τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν μέσω της κρίσης του λόγου. Το γεγονός ότι είσαι σε θέση να έχεις αφοσίωση και να παραμένεις όρθιος μέχρι σήμερα έχει επιτευχθεί μέσω του λόγου. Τώρα ο άνθρωπος βλέπει ότι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι πράγματι εξαιρετικό και ότι περιέχει πολλά που δεν μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος, τα οποία είναι μυστήρια και τα θαύματα. Ως εκ τούτου, πολλοί έχουν υποταχθεί. Κάποιοι δεν έχουν υποταχθεί ποτέ σε κανέναν άνθρωπο από την ημέρα της γέννησής τους, αλλά όταν βλέπουν τα σημερινά λόγια του Θεού, υποτάσσονται πλήρως χωρίς να το αντιλαμβάνονται, και δεν τολμούν να προβούν σε σχολαστική εξέταση ή να πουν οτιδήποτε άλλο. Η ανθρωπότητα έχει πέσει υπό τον λόγο και προσπέφτει υπό την κρίση του λόγου. Εάν το Πνεύμα του Θεού μιλούσε απευθείας στον άνθρωπο, όλοι οι άνθρωποι θα υποτάσσονταν στη φωνή, πέφτοντας κάτω χωρίς λόγια αποκαλύψεως, με τρόπο πολύ όμοιο με εκείνον που ο Παύλος έπεσε στο έδαφος εν μέσω του φωτός στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Αν ο Θεός συνέχιζε να εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος δεν θα ήταν ποτέ σε θέση να γνωρίσει τη διαφθορά του μέσω της κρίσης του λόγου και, έτσι, να επιτύχει τη σωτηρία. Μόνο μέσω της ενσάρκωσης μπορεί ο Θεός να παραδώσει προσωπικά τα λόγια Του στα αυτιά κάθε ανθρώπινου όντος, έτσι ώστε όλοι όσοι έχουν αυτιά να μπορέσουν να ακούσουν τα λόγια Του και να λάβουν το έργο της κρίσης του λόγου. Αυτό το αποτέλεσμα επετεύχθη μόνο μέσω του λόγου Του, και όχι μέσω της εμφάνισης του Πνεύματος για να φοβίσει τον άνθρωπο ώστε να υποταχθεί. Μόνο μέσω αυτού του πρακτικού, μα συνάμα εξαιρετικού έργου, μπορεί να εκτεθεί πλήρως η παλιά διάθεση του ανθρώπου, η οποία βρίσκεται βαθιά κρυμμένη μέσα του για πολλά χρόνια, ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να την αναγνωρίσει και να την αλλάξει. Όλα αυτά αποτελούν το πρακτικό έργο του ενσαρκωμένου

Θεού, κατά το οποίο, μιλώντας και κρίνοντας με πρακτικό τρόπο, επιτυγχάνει τα αποτελέσματα της κρίσης πάνω στον άνθρωπο μέσω του λόγου. Αυτή είναι η εξουσία του ενσαρκωμένου Θεού και η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού. Γίνεται για να γνωστοποιηθεί η εξουσία του ενσαρκωμένου Θεού, να γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα που πέτυχε το έργο του λόγου, όπως και να γνωστοποιηθεί ότι το Πνεύμα έχει ενσαρκωθεί και επιδεικνύει την εξουσία Του κρίνοντας τον άνθρωπο μέσω του λόγου. Αν και η σάρκα Του είναι η εξωτερική μορφή μιας συνηθισμένης και κανονικής ανθρώπινης φύσης, τα αποτελέσματα που επιτυγχάνουν τα λόγια Του είναι εκείνα που δείχνουν στον άνθρωπο ότι Αυτός είναι γεμάτος εξουσία, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός και ότι τα λόγια Του είναι η έκφραση του ίδιου του Θεού. Μέσω αυτού, καταδεικνύεται σε όλη την ανθρωπότητα ότι Αυτός είναι ο ίδιος ο Θεός, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός που ενσαρκώθηκε, ότι κανείς δεν πρέπει να Τον προσβάλλει και ότι κανείς δεν μπορεί να υπερβεί την κρίση Του μέσω του λόγου και καμία δύναμη του σκότους δεν μπορεί να υπερισχύσει της εξουσίας Του. Ο άνθρωπος υποτάσσεται απόλυτα σε Αυτόν, διότι είναι ο Λόγος που ενσαρκώνεται, λόγω της εξουσίας Του και λόγω της κρίσης Του μέσω του λόγου. Το έργο που φέρνει η ενσάρκωσή Του είναι η εξουσία που Εκείνος κατέχει. Ενσαρκώνεται επειδή η σάρκα μπορεί κι αυτή να διαθέτει εξουσία, και είναι ικανός να επιτελεί έργο μεταξύ των ανθρώπων με πρακτικό τρόπο —με τρόπο που είναι ορατός και απτός στον άνθρωπο. Αυτό το έργο είναι πολύ πιο ρεαλιστικό από το έργο που επιτελείται άμεσα από το Πνεύμα του Θεού, το οποίο κατέχει όλη την εξουσία, και τα αποτελέσματά του είναι επίσης εμφανή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ενσάρκωση του Θεού μπορεί να μιλά και να εργάζεται με πρακτικό τρόπο. Η εξωτερική μορφή της σάρκας Του δεν κατέχει καμία εξουσία και ο άνθρωπος μπορεί να την προσεγγίσει, ενώ η ουσία Του φέρει εξουσία, αλλά η εξουσία Του δεν είναι ορατή σε κανέναν. Όταν Αυτός μιλά και εργάζεται, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να εντοπίσει την ύπαρξη της εξουσίας Του. Αυτό Τον διευκολύνει στην επιτέλεση έργου πρακτικής φύσεως. Όλο αυτό το πρακτικό έργο μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Παρόλο που κανένας άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται ότι Εκείνος κατέχει εξουσία, ούτε βλέπει ότι δεν πρέπει να προσβάλλεται, ούτε βλέπει την οργή Του, Εκείνος επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα των λόγων Του μέσω της καλυμμένης εξουσίας Του, της κρυμμένης οργής Του και των λόγων που εκφέρει ανοιχτά. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος πείθεται απόλυτα από τον τόνο της φωνής Του, την αυστηρότητα της ομιλίας Του και όλη τη σοφία των λόγων Του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος υποτάσσεται στον λόγο

του ενσαρκωμένου Θεού, ο οποίος φαινομενικά δεν έχει καμία εξουσία, επιτυγχάνοντας έτσι τον στόχο του Θεού να σώσει τον άνθρωπο. Αυτή είναι μια άλλη πτυχή της σημασίας της ενσάρκωσής Του: να μιλά πιο ρεαλιστικά και να επιτρέπει στην πραγματικότητα των λόγων Του να επηρεάζει τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να γίνει μάρτυρας της δύναμης του λόγου του Θεού. Συνεπώς, αν αυτό το έργο δεν γινόταν μέσω της ενσάρκωσης, δεν θα πετύχαινε το παραμικρό αποτέλεσμα και δεν θα μπορούσε να σώσει πλήρως τους αμαρτωλούς. Εάν δεν ενσαρκωνόταν ο Θεός, θα παρέμενε το Πνεύμα, το οποίο είναι συνάμα αόρατο και άυλο για τον άνθρωπο. Δεδομένου πως ο άνθρωπος είναι πλάσμα από σάρκα, εκείνος και ο Θεός ανήκουν σε δύο διαφορετικούς κόσμους και έχουν διαφορετική φύση. Το Πνεύμα του Θεού είναι ασύμβατο με τον άνθρωπο, ο οποίος είναι από σάρκα, και απλώς δεν μπορούν να δημιουργηθούν σχέσεις μεταξύ τους, χώρια που ο άνθρωπος δεν είναι ικανός να μετατραπεί σε πνεύμα. Ως εκ τούτου, το Πνεύμα του Θεού πρέπει να γίνει ένα δημιουργημένο ον για να επιτελέσει το αρχικό Του έργο. Ο Θεός μπορεί και να ανυψωθεί στο υψηλότερο σημείο και να ταπεινωθεί για να γίνει ανθρώπινο πλάσμα, εργαζόμενος μεταξύ των ανθρώπων και ζώντας ανάμεσά τους, αλλά ο άνθρωπος δεν δύναται να ανυψωθεί στο υψηλότερο σημείο και να γίνει πνεύμα, πόσο μάλλον δε, μπορεί να κατέλθει στο χαμηλότερο σημείο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί για να επιτελέσει το έργο Του. Για τον ίδιο λόγο, κατά τη διάρκεια της πρώτης ενσάρκωσης, μόνο η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού μπορούσε να λυτρώσει τον άνθρωπο μέσω της σταύρωσής Του, ενώ θα ήταν αδύνατο να σταυρωθεί το Πνεύμα του Θεού ως προσφορά περί αμαρτίας για τον άνθρωπο. Ο Θεός μπορούσε να ενσαρκωθεί απευθείας για να λειτουργήσει ως προσφορά περί αμαρτίας για τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δεν μπορούσε να ανέλθει απευθείας στον ουρανό για να πάρει την προσφορά περί αμαρτίας που είχε προετοιμάσει γι' αυτόν ο Θεός. Ως εκ τούτου, η μόνη περίπτωση θα ήταν ο Θεός να πηγαινοέρθει λίγες φορές μεταξύ ουρανού και γης, και ο άνθρωπος να μην ανέλθει στον ουρανό για να λάβει αυτήν τη σωτηρία, διότι ο άνθρωπος είχε πέσει και, επιπλέον, απλώς δεν μπορούσε να ανέλθει στον ουρανό, πόσο μάλλον δε, μπορούσε να λάβει την προσφορά περί αμαρτίας. Συνεπώς, ήταν απαραίτητο να έλθει ο Ιησούς ανάμεσα στους ανθρώπους και να επιτελέσει προσωπικά το έργο που απλώς δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί από τον άνθρωπο. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός, αυτό γίνεται επειδή είναι απολύτως αναγκαίο. Εάν κάποιο από τα στάδια θα μπορούσε να

επιτελεστεί απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, τότε Εκείνος δεν θα είχε υπομείνει την προσβολή της ενσάρκωσης.

Σε αυτό το τελικό στάδιο του έργου, τα αποτελέσματα επιτυγχάνονται μέσω του λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος κατορθώνει να κατανοήσει πολλά μυστήρια και το έργο που έχει επιτελέσει ο Θεός μέσα από τις γενιές του παρελθόντος. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος διαφωτίζεται από το Άγιο Πνεύμα. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος κατορθώνει να κατανοήσει τα μυστήρια που δεν ξετύλιξαν ποτέ οι γενιές του παρελθόντος, καθώς και το έργο των προφητών και αποστόλων των παρελθόντων χρόνων και τις αρχές με τις οποίες εργάζονταν. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος κατορθώνει, επίσης, να κατανοήσει τη διάθεση του ίδιου του Θεού, καθώς και την ανυπακοή και την αντίσταση του ανθρώπου, και κατορθώνει να γνωρίσει τη δική του ουσία. Μέσω αυτών των σταδίων του έργου και όλων των λόγων που εκφέρθηκαν, ο άνθρωπος κατορθώνει να γνωρίσει το έργο του Πνεύματος, το έργο που επιτελεί η ενσάρκωση του Θεού και, ακόμη περισσότερο, ολόκληρη τη διάθεσή Του. Απέκτησες τη γνώση σου για το έργο διαχείρισης του Θεού, που εκτείνεται σε έξι χιλιάδες έτη, επίσης μέσω του λόγου. Η γνώση σου για τις προηγούμενες αντιλήψεις σου και η επιτυχία σου στο να τις παραμερίσεις, δεν επιτεύχθηκαν επίσης μέσω του λόγου; Στο προηγούμενο στάδιο, ο Ιησούς πραγματοποίησε σημεία και τέρατα, αλλά δεν υπάρχουν σημεία και τέρατα σε αυτό το στάδιο. Άραγε το ότι κατανόησες τον λόγο για τον οποίο ο Θεός δεν αποκαλύπτει σημεία και τέρατα, δεν επιτεύχθηκε επίσης μέσω του λόγου; Επομένως, τα λόγια που εκφέρονται σε αυτό το στάδιο υπερβαίνουν το έργο που επιτέλεσαν οι απόστολοι και οι προφύτες των προηγούμενων γενεών. Ακόμα και οι προφητείες των προφητών δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν αυτό το αποτέλεσμα. Οι προφύτες εξέφεραν μόνο προφητείες, μίλησαν για το τι θα συνέβαινε στο μέλλον, αλλά όχι για το έργο που επιθυμούσε να επιτελέσει εκείνον τον καιρό ο Θεός. Δεν μιλούσαν για να καθοδηγήσουν τον άνθρωπο στη ζωή του, ούτε για να προσφέρουν αλήθειες στους ανθρώπους, ούτε για να τους αποκαλύψουν μυστήρια, πόσο μάλλον δε, μιλούσαν για να δώσουν ζωή. Στα λόγια που λέγονται στο παρόν στάδιο, υπάρχει προφητεία και αλήθεια, αλλά τα λόγια αυτά χρησιμεύουν κυρίως για να δώσουν ζωή στον άνθρωπο. Τα λόγια τη σήμερον ημέρα διαφέρουν από τις προφητείες των προφητών. Αυτό είναι ένα στάδιο έργου που γίνεται για τη ζωή του ανθρώπου, για να αλλάξει η διάθεση της ζωής του ανθρώπου, και όχι για χάρη της εκφοράς προφητειών. Το πρώτο στάδιο ήταν το έργο του

Ιεχωβά: Το έργο Του ήταν να προετοιμάσει ένα μονοπάτι για να λατρεύει ο άνθρωπος τον Θεό στη γη. Ήταν το έργο της έναρξης για να βρεθεί ο τόπος προέλευσης του έργου στη γη. Εκείνον τον καιρό, ο Ιεχωβά δίδαξε στους Ισραηλίτες να τηρούν το Σάββατο, να τιμούν τους γονείς τους και να ζουν ειρηνικά ο ένας με τον άλλο. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι εκείνης της εποχής δεν κατανοούσαν τι απαρτίζει τον άνθρωπο, ούτε κατανοούσαν πώς να ζουν στη γη. Ήταν απαραίτητο στο πρώτο στάδιο του έργου να καθοδηγήσει Εκείνος τους ανθρώπους στο πώς να ζουν τη ζωή τους. Όλα όσα τους είπε ο Ιεχωβά δεν ήταν προηγουμένως γνωστά στους ανθρώπους, ούτε ήταν πράγματα που κατείχαν. Εκείνον τον καιρό, ο Θεός εξύψωσε πολλούς προφήτες για να εκφράσουν προφητείες, και όλοι τους το έκαναν υπό την καθοδήγηση του Ιεχωβά. Αυτό ήταν απλώς ένα στοιχείο στο έργο του Θεού. Στο πρώτο στάδιο, ο Θεός δεν ενσαρκώθηκε, οπότε έδωσε εντολές σε όλες τις φυλές και σε όλα τα έθνη μέσω των προφητών. Όταν εργάστηκε ο Ιησούς στον καιρό Του, δεν μίλησε τόσο πολύ όσο μιλά κατά τη σημερινή εποχή. Αυτό το στάδιο του έργου του λόγου κατά τις έσχατες ημέρες δεν έχει επιτελεστεί ποτέ άλλοτε σε παρελθοντικές εποχές και γενεές. Παρόλο που ο Ησαΐας, ο Δανιήλ και ο Ιωάννης εξέφρασαν πολλές προφητείες, οι προφητείες τους ήταν τελείως διαφορετικές από τα λόγια που εκφέρονται τώρα. Αυτό που εξέφραζαν ήταν μόνο προφητείες, αλλά αυτό δεν ισχύει για τα τωρινά λόγια. Εάν μετέτρεπα όλα αυτά για τα οποία μιλώ επί του παρόντος σε προφητείες, θα μπορούσατε να καταλάβετε; Αν αυτά για τα οποία μιλώ αφορούσαν θέματα της μετά της αναχώρησής Μου περιόδου, πώς θα μπορούσες να καταλάβεις; Το έργο του λόγου δεν επιτελέστηκε ποτέ κατά την εποχή του Ιησού ή την Εποχή του Νόμου. Ίσως κάποιοι να πουν: «Δεν εξέφερε και ο Ιεχωβά λόγια κατά την εποχή του έργου Του; Πέρα από τη θεραπεία ασθενειών, την εκβολή των δαιμονίων και την επιτέλεση σημείων και τεράτων, και ο Ιησούς δεν εξέφερε λόγια τον καιρό που εργαζόταν;» Υπάρχουν διαφορές στον τρόπο με τον οποίο εκφέρονται τα λόγια. Ποια ήταν η ουσία των λόγων που εξέφερε ο Ιεχωβά; Καθοδηγούσε απλώς τους ανθρώπους στο να ζουν τη ζωή τους επί γης, κάτι το οποίο δεν έθιγε τα πνευματικά ζητήματα στη ζωή. Γιατί λέγεται ότι, όταν μιλούσε ο Ιεχωβά, το έκανε για να δίνει εντολές στους ανθρώπους κάθε τόπου; Η φράση «δίνει εντολές» αναφέρεται στην παροχή σαφών οδηγιών και άμεσων διαταγών. Δεν παρείχε στον άνθρωπο ζωή· αντ' αυτού, πήρε απλώς τον άνθρωπο από το χέρι και του δίδαξε πώς να Τον σέβεται, χωρίς να χρησιμοποιεί πολλές παραβολές. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ δεν είχε σκοπό να αντιμετωπίσει ή να πειθαρχήσει τον άνθρωπο, ούτε να τον κρίνει

και να τον παιδέψει· είχε σκοπό να τον καθοδηγήσει. Ο Ιεχωβά διέταξε τον Μωυσή να πει στον λαό Του να συλλέξει μάννα στην έρημο. Κάθε πρωί, πριν από την ανατολή του ηλίου, έπρεπε να μαζεύουν μάννα, σε ποσότητα που επαρκούσε απλώς για να φάνε εκείνη την ημέρα. Το μάννα δεν μπορούσε να διατηρηθεί μέχρι την επόμενη ημέρα, καθώς θα μούχλιαζε. Δεν δίδαζε τους ανθρώπους ούτε εξέθεσε τη φύση τους, ούτε και εξέθεσε τις ιδέες και τις σκέψεις τους. Δεν άλλαξε τους ανθρώπους· αντιθέτως, τους καθοδήγησε στο πώς να ζουν τη ζωή τους. Οι άνθρωποι εκείνης της εποχής ήταν σαν παιδιά· δεν καταλάβαιναν τίποτα και μπορούσαν να κάνουν μόνο βασικές μηχανικές κινήσεις, κι έτσι ο Ιεχωβά θέσπισε νόμους απλώς για να καθοδηγήσει τα πλήθη.

Για να διαδοθεί το ευαγγέλιο, έτσι ώστε όλοι όσοι αναζητούν με ειλικρινή καρδιά να μπορέσουν να αποκτήσουν γνώση του έργου που επιτελείται τη σήμερον ημέρα και να πειστούν απόλυτα, πρέπει να αποκτήσεις σαφή κατανόηση της πραγματικής ιστορίας, της ουσίας και της σημασίας του έργου που επιτελείται σε κάθε στάδιο. Να φροντίσεις, στο άκουσμα της συναναστροφής σου, οι άλλοι να μπορούν να κατανοήσουν το έργο του Ιεχωβά, το έργο του Ιησού και, ακόμη περισσότερο, όλο το έργο του Θεού σήμερα, καθώς και τη σχέση και τις διαφορές μεταξύ των τριών σταδίων του έργου. Να φροντίσεις, αφού οι άλλοι σε ακούσουν, να διαπιστώσουν ότι τα τρία στάδια δεν διαταράσσουν το ένα το άλλο, αλλά ότι όλα αποτελούν το έργο του ίδιου Πνεύματος. Παρόλο που εργάζονται σε διαφορετικές εποχές, το περιεχόμενο του έργου που επιτελούν είναι διαφορετικό και τα λόγια που εκφέρουν είναι επίσης διαφορετικά, όμως οι αρχές βάσει των οποίων εργάζονται είναι ένα και το αυτό. Αυτά τα πράγματα είναι τα μεγαλύτερα οράματα που θα πρέπει να κατανοήσουν όλοι οι άνθρωποι που ακολουθούν τον Θεό.

Οι δύο ενσαρκώσεις ολοκληρώνουν τη σημασία της ενσάρκωσης

Κάθε στάδιο του έργου που πραγματοποιεί ο Θεός έχει τη δική του πρακτική σημασία. Εκείνον τον καιρό, όταν ήρθε ο Ιησούς, ήταν άντρας, αλλά όταν έρθει αυτήν τη φορά, είναι γυναίκα. Από αυτό μπορείς να καταλάβεις ότι ο Θεός δημιούργησε τόσο τον άντρα όσο και τη γυναίκα για χάρη του έργου Του, και για Εκείνον δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στα

δύο φύλα. Όταν έρχεται το Πνεύμα Του, μπορεί να πάρει οποιαδήποτε μορφή της σάρκας επιθυμεί, κι εκείνη η σάρκα μπορεί να Τον εκπροσωπεί. Είτε είναι άντρας είτε γυναίκα μπορεί να εκπροσωπεί τον Θεό, εφόσον είναι η ενσάρκωσή Του. Αν ο Ιησούς είχε εμφανιστεί ως γυναίκα κατά την έλευσή Του, με άλλα λόγια, αν είχε συλληφθεί ένα κορίτσι κι όχι ένα αγόρι από το Άγιο Πνεύμα, εκείνο το στάδιο του έργου θα ολοκληρωνόταν έτσι κι αλλιώς. Αν συνέβαινε αυτό, τότε το σημερινό στάδιο του έργου θα έπρεπε να το ολοκληρώσει αντιστρόφως ένας άντρας, όμως το έργο θα ολοκληρωνόταν έτσι κι αλλιώς. Το έργο που γίνεται σε κάθε στάδιο είναι εξίσου σημαντικό. Κανένα στάδιο του έργου δεν επαναλαμβάνεται και ποτέ τα στάδια δεν έρχονται σε αντιπαράθεση μεταξύ τους. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς που πραγματοποιούσε το έργο Του αποκαλούνταν ο Υιός ο μονογενής, και «Υιός» εννοεί φύλο αρσενικό. Τότε γιατί ο Υιός ο μονογενής δεν αναφέρεται σ' αυτό το στάδιο; Αυτό συμβαίνει επειδή οι απαιτήσεις του έργου επέβαλαν την αλλαγή σε φύλο διαφορετικό από αυτό του Ιησού. Ο Θεός δεν διακρίνει φύλα. Εκείνος πραγματοποιεί το έργο Του όπως Εκείνος επιθυμεί και δεν υπόκειται σε περιορισμούς, αλλά είναι ιδιαιτέρως ελεύθερος. Ωστόσο, κάθε στάδιο του έργου έχει τη δική του πρακτική σημασία. Ο Θεός ενσαρκώθηκε δύο φορές, και εξυπακούεται ότι η ενσάρκωσή Του κατά τις έσχατες ημέρες θα είναι η τελευταία. Έχει έρθει για να αποκαλύψει όλες τις πράξεις Του. Αν σ' αυτό το στάδιο δεν ενσαρκωνόταν προκειμένου να κάνει ο ίδιος προσωπικά έργο και να γίνει μάρτυράς του ο άνθρωπος, ο άνθρωπος θα παρέμενε για πάντα προσκολλημένος στην αντίληψη ότι ο Θεός είναι μόνο άντρας, όχι γυναίκα. Πριν από αυτό, όλοι οι άνθρωποι πίστευαν ότι ο Θεός μπορούσε να είναι μόνο άντρας, κι ότι μια γυναίκα δεν θα μπορούσε να αποκαλείται Θεός, επειδή όλοι οι άνθρωποι θεωρούσαν ότι ο άντρας είχε εξουσία επί της γυναίκας. Πίστευαν ότι καμία γυναίκα δεν θα μπορούσε να αναλάβει εξουσία, παρά μόνο ο άντρας. Επιπλέον, έλεγαν ακόμα ότι ο άντρας ήταν η κεφαλή της γυναίκας κι ότι η γυναίκα πρέπει να υπακούει τον άντρα, κι ότι δεν μπορεί να τον ξεπεράσει. Κατά το παρελθόν, όταν λεγόταν ότι ο άντρας ήταν η κεφαλή της γυναίκας, αυτό απευθυνόταν στον Αδάμ και την Εύα, οι οποίοι παραπλανήθηκαν από το φίδι, και όχι στον άντρα και στη γυναίκα όπως αυτοί είχαν δημιουργηθεί στις απαρχές από τον Ιεχωβά. Φυσικά, μια γυναίκα πρέπει να υπακούει και να αγαπάει τον άντρα της, και ο άντρας πρέπει να μάθει να συντηρεί και να στηρίζει την οικογένειά του. Αυτοί είναι οι νόμοι και τα διατάγματα που έχει εκδώσει ο Ιεχωβά, τα οποία πρέπει να τηρούν οι άνθρωποι καθ' όλη τη ζωή τους στη γη. Ο Ιεχωβά είπε στη γυναίκα: «Τον

άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει». Μίλησε έτσι, ούτως ώστε οι άνθρωποι (δηλαδή και ο άντρας και η γυναίκα) να μπορούν να ζουν κανονικές ζωές υπό το κράτος του Ιεχωβά, και ούτως ώστε οι ζωές των ανθρώπων να μπορούν να έχουν μια δομή και να μην ξεφεύγουν από την ευταξία τους. Συνεπώς, ο Ιεχωβά έθεσε κατάλληλους κανόνες για το πώς πρέπει να ενεργούν ο άντρας και η γυναίκα, όμως αυτό αφορούσε αποκλειστικά όλα τα δημιουργημένα έμβια όντα στη γη, και δεν είχε καμία σχέση με την ενσάρκωση του Θεού. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να είναι το ίδιο με τη δημιουργία Του; Τα λόγια Του απευθύνονταν μόνο στην ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε· σκοπός Του ήταν η ανθρωπότητα να ζει μια κανονική ζωή, σύμφωνα με τους κανόνες που Εκείνος θέσπισε για τον άντρα και τη γυναίκα. Στις απαρχές, όταν ο Ιεχωβά δημιούργησε την ανθρωπότητα, δημιούργησε δύο είδη ανθρώπινων όντων, τους άντρες και τις γυναίκες. Έτσι, υπάρχει ο διαχωρισμός άντρα και γυναίκας στις ενσαρκώσεις Του. Δεν αποφάσισε για το έργο Του βάσει των λόγων που είπε στον Αδάμ και την Εύα. Οι δύο ενσαρκώσεις Του καθορίστηκαν εξ ολοκλήρου σύμφωνα με τη σκέψη Του τον καιρό που πρωτοδημιούργησε τους ανθρώπους, δηλαδή ολοκλήρωσε το έργο των δύο ενσαρκώσεών Του με βάση τον άντρα και τη γυναίκα, πριν εκείνοι διαφθαρούν. Αν οι άνθρωποι έπαιρναν τα λόγια που είπε ο Ιεχωβά στον Αδάμ και την Εύα, οι οποίοι παραπλανήθηκαν από το φίδι, και τα εφάρμοζαν στο έργο της ενσάρκωσης του Θεού, δεν θα έπρεπε και ο Ιησούς να αγαπάει τη σύζυγό καθώς όφειλε; Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα εξακολουθούσε να είναι Θεός; Σε αυτήν την περίπτωση, θα είχε ακόμα Εκείνος την ικανότητα να ολοκληρώσει το έργο Του; Αν αποτελεί λάθος η γυναικεία ενσάρκωση του Θεού, τότε δεν θα ήταν επίσης ένα τεραστίων διαστάσεων λάθος η δημιουργία της γυναίκας από τον Θεό; Αν ο άνθρωπος εξακολουθεί να πιστεύει ότι θα ήταν λάθος για τον Θεό να ενσαρκωθεί ως γυναίκα, τότε και ο Ιησούς, ο οποίος δεν παντρεύτηκε και, συνεπώς, δεν μπορούσε να αγαπήσει τη γυναίκα Του, δεν θα έκανε κι Εκείνος τόσο λάθος, όσο και η σημερινή ενσάρκωση; Από τη στιγμή που χρησιμοποιείς τα λόγια που είπε ο Ιεχωβά στην Εύα, προκειμένου να αξιολογήσεις την αλήθεια της σημερινής ενσάρκωσης του Θεού, θα πρέπει, συνεπώς, να χρησιμοποιήσεις και τα λόγια του Ιεχωβά προς τον Αδάμ, προκειμένου να αξιολογήσεις τον Κύριο Ιησού, ο οποίος ενσαρκώθηκε την Εποχή της Χάριτος. Δεν είναι το ίδιο πράγμα αυτά τα δύο; Από τη στιγμή που αξιολογείς τον Κύριο Ιησού σύμφωνα με τον άντρα που δεν είχε παραπλανηθεί από το φίδι, δεν θα πρέπει, συνεπώς, να κρίνεις την αλήθεια της σημερινής ενσάρκωσης σύμφωνα με τη γυναίκα, η οποία

είχε παραπλανηθεί από το φίδι. Αυτό θα ήταν άδικο! Αν έκρινες με αυτόν τον τρόπο, θα αποδείκνυε ότι έχεις χάσει τα λογικά σου. Όταν ο Ιεχωβά ενσαρκώθηκε δύο φορές, το φύλο της ενσάρκωσής Του σχετιζόταν με τον άντρα και τη γυναίκα που δεν είχαν παραπλανηθεί από το φίδι· ενσαρκώθηκε δύο φορές, σύμφωνα με τον άντρα και τη γυναίκα που δεν είχαν παραπλανηθεί από το φίδι. Μη θεωρείς ότι η αρσενική υπόσταση του Ιησού ήταν η ίδια με αυτήν του Αδάμ, ο οποίος παραπλανήθηκε από το φίδι. Δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους, ο Ένας με τον άλλον, είναι δύο άντρες με εντελώς διαφορετική φύση. Σίγουρα δεν μπορεί η αρσενική υπόσταση του Ιησού να αποδεικνύει ότι Εκείνος είναι μόνο η κεφαλή όλων των γυναικών, αλλά όχι όλων των αντρών; Δεν είναι Εκείνος ο Βασιλέας όλων των Ιουδαίων (τόσο των αντρών όσο και των γυναικών); Είναι ο ίδιος ο Θεός, και δεν είναι μόνο η κεφαλή της γυναίκας, αλλά και η κεφαλή του άντρα. Είναι ο Κύριος όλων των πλασμάτων και η κεφαλή όλων των πλασμάτων. Πώς μπορείς εσύ να καθορίσεις ότι η αρσενική υπόσταση του Ιησού είναι το σύμβολο της κεφαλής της γυναίκας; Αυτό δεν θα αποτελούσε βλασφημία; Ο Ιησούς είναι ένας άντρας που δεν έχει διαφθαρεί. Είναι Θεός, είναι Χριστός, είναι ο Κύριος. Πώς θα μπορούσε Εκείνος να είναι ένας άντρας σαν τον Αδάμ, ο οποίος ήταν διεφθαρμένος; Ο Ιησούς αποτελεί την ενσάρκωση του αγιοτάτου Πνεύματος του Θεού. Πώς θα μπορούσες να πεις ότι είναι ένας θεός που κατέχει την αρσενική υπόσταση του Αδάμ; Σε αυτήν την περίπτωση, όλο το έργο του Θεού δεν θα ήταν λανθασμένο; Θα μπορούσε ο Ιεχωβά να ενσωματώσει στον Ιησού την αρσενική υπόσταση του Αδάμ, ο οποίος είχε παραπλανηθεί από το φίδι; Η ενσάρκωση του σήμερα δεν αποτελεί άλλη μια εκδήλωση του έργου της ενσάρκωσης του Θεού, η οποία έχει διαφορετικό φύλο από τον Ιησού, αλλά έχει την ίδια φύση με Εκείνον; Τολμάς ακόμα να λες ότι η ενσάρκωση του Θεού δεν θα μπορούσε να είναι γυναίκα, επειδή η γυναίκα ήταν η πρώτη που παραπλανήθηκε από το φίδι; Τολμάς ακόμα να λες ότι, εφόσον η γυναίκα είναι η πιο ακάθαρτη και η πηγή της διαφθοράς των ανθρώπων, ο Θεός δεν θα ήταν δυνατόν να ενσαρκωθεί ως γυναίκα; Τολμάς να επιμένεις και να λες ότι «η γυναίκα πρέπει να υπακούει πάντοτε τον άντρα και να μην αποτελεί φανέρωση του Θεού ή να μην Τον εκπροσωπεί απευθείας»; Δεν κατανοούσες στο παρελθόν, αλλά μπορείς να συνεχίζεις και να βλασφημάς το έργο του Θεού, και ειδικά την ενσάρκωση του Θεού; Αν δεν μπορείς να το δεις με πλήρη διαύγεια, καλύτερα να προσέχεις τι λες, ώστε να μην αποκαλύπτεται η ανοησία και η άγνοιά σου και να μην εκτίθεται η ασχήμια σου. Μη νομίζεις ότι καταλαβαίνεις τα πάντα. Σου λέω ότι όλα όσα έχεις δει και βιώσει, δεν επαρκούν για να καταλάβεις ούτε το ένα

χιλιοστό από το σχέδιο της διαχείρισής Μου. Τότε, γιατί ενεργείς τόσο υπεροπτικά; Το λιγοστό σου ταλέντο και η ελάχιστη γνώση σου δεν επαρκούν για να τα χρησιμοποιήσει ο Ιησούς, ακόμα και για ένα δευτερόλεπτο στο έργο Του! Πόση εμπειρία έχεις στην πραγματικότητα; Όλα όσα έχεις δει και έχεις ακούσει σε ολόκληρη τη ζωή σου, μαζί με όλα όσα έχεις φανταστεί, είναι λιγότερα από το έργο που πραγματοποιώ Εγώ μέσα σε μία στιγμή! Καλά θα κάνεις να μην είσαι σχολαστικός και να μην ψάχνεις για σφάλματα. Ασχέτως του πόση αλαζονεία επιδεικνύεις, δεν είσαι παρά ένα πλάσμα πιο ασήμαντο κι από ένα μυρμήγκι! Όλα όσα έχεις μέσα στην κοιλιά σου, είναι λιγότερα απ' αυτά που έχει ένα μυρμήγκι! Μη νομίζεις ότι επειδή απέκτησες κάποια εμπειρία και αρχαιότητα, αυτό σου δίνει το δικαίωμα να χειρονομείς ασυμμάζευτα και να λες μεγάλα λόγια. Μήπως η εμπειρία και η αρχαιότητά σου, δεν είναι προϊόντα των λόγων που έχω εκφέρει; Νομίζεις ότι ήταν ως αντάλλαγμα για τη δουλειά και τον μόχθο σου; Σήμερα βλέπεις ότι έχω ενσαρκωθεί, και από αυτό και μόνο το γεγονός έχεις γεμίσει με τόσο πλούσιες ιδέες, κι από αυτές έχεις σταχυολογήσει άπειρες αντιλήψεις. Αν δεν είχα ενσαρκωθεί, ακόμα κι αν εσύ ήσουν προικισμένος με θαυμαστά ταλέντα, δεν θα μπορούσες να είχες τόσες ιδέες. Από αυτές τις ιδέες δεν προκύπτουν οι αντιλήψεις σου; Αν ο Ιησούς δεν είχε ενσαρκωθεί εκείνη την πρώτη φορά, θα μπορούσες να γνωρίζεις για την ενσάρκωση; Δεν είναι λόγω της γνώσης της πρώτης ενσάρκωσης, που έχετε τώρα την αυθάδεια να προσπαθείτε να κρίνετε τη δεύτερη ενσάρκωση; Γιατί, αντί να είσαι ένας υπάκουος ακόλουθος, την καθιστάς αντικείμενο μελέτης; Όταν θα έχεις εισέλθει σε αυτό το ρεύμα και θα παρουσιαστείς ενώπιον του ενσαρκωμένου Θεού, θα σου επιτρέψει Εκείνος να κάνεις μια τέτοια μελέτη; Μπορείς, αν θέλεις, να μελετάς τα χρονικά της οικογένειάς σου, αλλά αν προσπαθήσεις να μελετήσεις τα «οικογενειακά χρονικά» του Θεού, θα σε άφηνε ο Θεός του σήμερα να διεξαγάγεις μια τέτοια μελέτη; Δεν είσαι τυφλός; Δεν καθιστάς ο ίδιος τον εαυτό σου αξιοκαταφρόνητο;

Αν είχε πραγματοποιηθεί το έργο του Ιησού χωρίς να συμπληρώνεται από το έργο σε αυτό το στάδιο των εσχάτων ημερών, τότε ο άνθρωπος θα παρέμενε για πάντα προσκολλημένος στην αντίληψη ότι μόνο ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού ο μονογενής, δηλαδή, ότι ο Θεός είχε μόνο έναν γιο και ότι οποιοσδήποτε άλλος ακολουθούσε έπειτα, υπό κάποιο άλλο όνομα, δεν θα ήταν ο Υιός του Θεού, πόσο μάλλον ο ίδιος ο Θεός. Ο άνθρωπος έχει την αντίληψη ότι όποιος λειτουργεί ως θυσία εξιλέωσης των αμαρτιών ή όποιος

αναλαμβάνει την εξουσία εκ μέρους του Θεού και λυτρώνει όλους τους ανθρώπους, είναι ο Υιός του Θεού ο μονογενής. Υπάρχουν κάποιοι που πιστεύουν ότι εφόσον Εκείνος που θα έρθει είναι άντρας, θα μπορεί να θεωρείται ο Υιός του Θεού ο μονογενής και ο εκπρόσωπος του Θεού, ενώ υπάρχουν ακόμα κι εκείνοι που λένε ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Ιεχωβά, ο μοναδικός Του Υιός. Δεν είναι αυτή μια εξαιρετικά υπερφίαλη αντίληψη του ανθρώπου; Αν δεν πραγματοποιούνταν αυτό το στάδιο του έργου στην τελική εποχή, μια σκοτεινή σκιά θα κάλυπτε ολόκληρη την ανθρωπότητα, όσον αφορά στον Θεό. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο άντρας θα θεωρούσε τον εαυτό του ανώτερο από τη γυναίκα, οι γυναίκες δεν θα μπορούσαν ποτέ να έχουν το κεφάλι ψηλά, κι έτσι, ούτε μία γυναίκα δεν θα μπορούσε να σωθεί. Οι άνθρωποι πιστεύουν πάντοτε ότι ο Θεός είναι άντρας και, επιπλέον, ότι εκείνος ανέκαθεν απεχθανόταν τη γυναίκα και ότι δεν θα της έδινε τη σωτηρία. Σε μια τέτοια περίπτωση, δεν θα ήταν αλήθεια ότι όλες οι γυναίκες, οι οποίες δημιουργήθηκαν από τον Ιεχωβά κι έχουν επίσης διαφθαρεί, δεν θα είχαν ποτέ μια ευκαιρία να σωθούν; Τότε, δεν θα ήταν άσκοπο για τον Ιεχωβά να δημιουργήσει τη γυναίκα, δηλαδή, να δημιουργήσει την Εύα; Η γυναίκα δεν θα χανόταν για όλη την αιωνιότητα; Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να πραγματοποιηθεί το στάδιο του έργου στις έσχατες ημέρες, προκειμένου να σωθεί ολόκληρη η ανθρωπότητα, όχι μόνο η γυναίκα. Αν κάποιος πιστεύει ότι, αν ο Θεός ενσαρκωνόταν ως γυναίκα, αυτό θα συνέβαινε αποκλειστικά προς χάριν της σωτηρίας των γυναικών, τότε ο άνθρωπος αυτός θα ήταν πράγματι ανόητος!

Το έργο που γίνεται σήμερα έχει προαγάγει το έργο της Εποχής της Χάριτος. Αυτό σημαίνει ότι το έργο που διεξαγόταν σύμφωνα με ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών, έχει εξελιχθεί. Παρόλο που η Εποχή της Χάριτος έχει λάβει τέλος, το έργο του Θεού έχει κάνει πρόοδο. Γιατί λέω και ξαναλέω ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω στην Εποχή της Χάριτος και στην Εποχή του Νόμου; Αυτό σημαίνει ότι το έργο της σήμερον ημέρας αποτελεί συνέχεια του έργου που έγινε κατά την Εποχή της Χάριτος και μια εξέλιξη του έργου που έγινε κατά την Εποχή του Νόμου. Τα τρία στάδια είναι αλληλένδετα μεταξύ τους και κάθε κρίκος της αλυσίδας είναι στενά συνδεδεμένος με τον επόμενο. Γιατί λέω, επίσης, ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω σ' εκείνο που πραγματοποίησε ο Ιησούς; Αν υποθέσουμε ότι αυτό το στάδιο δεν είχε οικοδομηθεί επάνω στο έργο που πραγματοποίησε ο Ιησούς, τότε θα έπρεπε να λάβει χώρα άλλη μία σταύρωση σε αυτό το

στάδιο, και το έργο της λύτρωσης που έγινε στο προηγούμενο στάδιο θα έπρεπε να γίνει ξανά από την αρχή. Αυτό δεν θα είχε κανένα νόημα. Έτσι, δεν είναι ότι δεν έχει ολοκληρωθεί πλήρως το έργο, αλλά ότι η εποχή έχει προχωρήσει και το επίπεδο του έργου έχει ανέβει ακόμα πιο υψηλά από πριν. Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω στα θεμέλια που έθεσε η Εποχή του Νόμου και επάνω στην πέτρα του έργου του Ιησού. Το έργο οικοδομείται στάδιο με στάδιο, και το παρόν στάδιο δεν αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα. Μόνο ο συνδυασμός και των τριών σταδίων του έργου μπορεί να θεωρηθεί ως το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών. Το έργο σ' αυτό το στάδιο έχει ως θεμέλιο το έργο της Εποχής της Χάριτος. Αν αυτά τα δύο στάδια του έργου δεν σχετίζονται μεταξύ τους, τότε γιατί δεν επαναλαμβάνεται η σταύρωση σ' αυτό το στάδιο; Γιατί δεν σηκώνω τις αμαρτίες του ανθρώπου, αλλά, αντ' αυτού, έρχομαι για να κρίνω και να παιδεύσω απευθείας τον άνθρωπο; Εάν το έργο Μου για την κρίση και την παιδεία του ανθρώπου και ο ερχομός Μου τώρα, που δεν έγινε μέσω της σύλληψης του Αγίου Πνεύματος, δεν ακολουθούσε τη σταύρωση, δεν θα είχα τα προσόντα να κρίνω και να παιδεύσω τον άνθρωπο. Ακριβώς επειδή είμαι ένα με τον Ιησού, ήρθα απευθείας για να παιδεύσω και να κρίνω τον άνθρωπο. Το έργο σε αυτό το στάδιο έχει οικοδομηθεί εξ ολοκλήρου επάνω στο έργο του προηγούμενου σταδίου. Γι' αυτό, μόνο ένα τέτοιου είδους έργο μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο, βήμα-βήμα, στη σωτηρία. Ο Ιησούς κι Εγώ προερχόμαστε από ένα Πνεύμα. Παρόλο που οι ενσαρκώσεις Μας δεν σχετίζονται, το Πνεύμα Μας είναι ένα· παρόλο που το περιεχόμενο των όσων κάνουμε και το έργο που αναλαμβάνουμε δεν είναι τα ίδια, Εμείς είμαστε όμοιοι κατ' ουσίαν· οι ενσαρκώσεις Μας έχουν διαφορετική μορφή, αλλά αυτό οφείλεται στην αλλαγή εποχής και στις διαφορετικές ανάγκες του έργου Μας. Οι διακονίες Μας δεν μοιάζουν, οπότε το έργο που επιτελούμε και η διάθεση που αποκαλύπτουμε στον άνθρωπο είναι επίσης διαφορετικά. Αυτός είναι ο λόγος που αυτό που βλέπει και καταλαβαίνει τη σήμερον ημέρα ο άνθρωπος είναι διαφορετικό από εκείνο του παρελθόντος. Αυτό οφείλεται στην αλλαγή εποχής. Μολονότι Εκείνοι είναι διαφορετικού φύλου και η μορφή της ενσάρκωσής Τους δεν είναι η ίδια, και παρόλο που δεν γεννήθηκαν μέσα στην ίδια οικογένεια, πόσο μάλλον κατά την ίδια περίοδο, το Πνεύμα Τους εξακολουθεί να είναι ένα. Μολονότι οι ενσαρκώσεις Τους δεν έχουν κοινό αίμα ούτε και οποιουδήποτε είδους συγγένεια, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι Εκείνοι αποτελούν ενσάρκωση του Θεού σε δύο διαφορετικές περιόδους. Το γεγονός ότι Εκείνοι είναι ενσαρκώσεις του Θεού, αποτελεί αδιάψευστη αλήθεια, παρόλο που δεν έχουν την ίδια

γραμμή αίματος και δεν μιλάνε την ίδια ανθρώπινη γλώσσα (ο ένας ήταν άντρας που μιλούσε τη γλώσσα των Ιουδαίων και ο άλλος γυναίκα που μιλάει αποκλειστικά κινεζικά). Γι' αυτούς τους λόγους έχουν ζήσει σε διαφορετικές χώρες για να κάνουν το έργο που επιβάλλεται να κάνει ο καθένας, καθώς και σε διαφορετικές χρονικές περιόδους. Παρά το γεγονός ότι είναι το ίδιο Πνεύμα και κατέχονται από την ίδια ουσία, οι ενσαρκώσεις Τους δεν μοιάζουν καθόλου εξωτερικά. Το μόνο που έχουν ως κοινό είναι η ίδια ανθρώπινη φύση, όμως όσον αφορά στην εξωτερική εμφάνιση των ενσαρκώσεών Τους και τις συνθήκες της γέννησής Τους, δεν μοιάζουν. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν κανέναν αντίκτυπο στο έργο που πραγματοποιούν αντιστοίχως, ούτε στη γνώση που έχει ο άνθρωπος για Εκείνους, επειδή, στο κάτω-κάτω της γραφής, είναι το ίδιο Πνεύμα και κανείς δεν μπορεί να Τους χωρίσει. Παρόλο που δεν είναι συγγενείς εξ αίματος, ολόκληρο το Είναι Τους βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Πνεύματός Τους, το οποίο Τους αναθέτει διαφορετικό έργο σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και τις ενσαρκώσεις Τους σε διαφορετικές γραμμές αίματος. Το Πνεύμα του Ιεχωβά δεν είναι ο πατέρας του Πνεύματος του Ιησού, και το Πνεύμα του Ιησού δεν είναι ο γιος του Πνεύματος του Ιεχωβά. Είναι ένα και το αυτό Πνεύμα. Όπως ακριβώς ο ενσαρκωμένος Θεός του σήμερα και ο Ιησούς. Παρόλο που δεν είναι συγγενείς εξ αίματος, Αυτοί είναι ένα. Αυτό ισχύει επειδή το Πνεύμα Τους είναι ένα. Ο Θεός μπορεί να κάνει το έργο του ελέους και της στοργικότητας, όπως και αυτό της δίκαιης κρίσης και της παιδείας του ανθρώπου, καθώς και να εξαπολύει κατάρες στον άνθρωπο. Στο τέλος, μπορεί να κάνει το έργο της καταστροφής του κόσμου και της τιμωρίας των αχρείων. Δεν τα κάνει όλα αυτά μόνος Του; Δεν είναι αυτή η παντοδυναμία του Θεού; Εκείνος είχε την ικανότητα να διακηρύξει νόμους για τον άνθρωπο και να του παραδώσει εντολές, ενώ είχε επίσης την ικανότητα να οδηγήσει τους πρώτους Ισραηλίτες να ζήσουν τη ζωή τους στη γη και να τους καθοδηγήσει στο πώς να οικοδομήσουν ναούς και βωμούς, διατηρώντας όλους τους Ισραηλίτες υπό το κράτος Του. Βασιζόμενος στην εξουσία Του, έζησε επάνω στη γη μαζί με τους ανθρώπους του Ισραήλ επί δύο χιλιάδες χρόνια. Οι Ισραηλίτες δεν τολμούσαν να επαναστατήσουν εναντίον Του, όλοι σέβονταν τον Ιεχωβά και τηρούσαν τις εντολές Του. Αυτό ήταν το έργο που γινόταν με βάση την εξουσία και την παντοδυναμία Του. Τότε, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Ιησούς ήρθε για να λυτρώσει όλους τους έκπτωτους ανθρώπους (κι όχι μόνο του Ισραηλίτες). Έδειχνε έλεος και στοργικότητα απέναντι στους ανθρώπους. Ο Ιησούς, τον οποίο αντίκρισε ο άνθρωπος κατά την Εποχή της Χάριτος, ήταν

γεμάτος στοργικότητα και φερόταν στον άνθρωπο πάντοτε με αγάπη, καθότι είχε έρθει για να σώσει τους ανθρώπους από την αμαρτία. Είχε την ικανότητα να συγχωρεί τις αμαρτίες των ανθρώπων, μέχρι τη σταύρωσή Του, με την οποία λύτρωσε πλήρως την ανθρωπότητα από την αμαρτία. Κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου, ο Θεός παρουσιάστηκε στους ανθρώπους δείχνοντας έλεος και στοργικότητα. Αυτό σημαίνει ότι ο ίδιος προσφέρθηκε ως θυσία εξιλέωσης των αμαρτιών για τον άνθρωπο και σταυρώθηκε για τις αμαρτίες των ανθρώπων, ώστε εκείνοι να μπορέσουν να συγχωρεθούν για πάντα. Ήταν ελεήμων, συμπονετικός, υπομονετικός και στοργικός. Και όλοι εκείνοι που ακολουθούσαν τον Ιησού κατά την Εποχή της Χάριτος προσπαθούσαν να είναι υπομονετικοί και στοργικοί απέναντι στα πάντα. Υπέφεραν επί μακρόν και ποτέ δεν αντεπιτίθεντο, ακόμα και όταν τους χτυπούσαν, τους καταριόνταν ή τους λιθοβολούσαν. Όμως, κατά το τελικό στάδιο, αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει πλέον. Το έργο του Ιησού και το έργο του Ιεχωβά δεν ήταν ακριβώς ίδια, παρόλο που Εκείνοι είχαν το ίδιο Πνεύμα. Το έργο του Ιεχωβά δεν έφερε την εποχή στο τέλος της, μα κατεύθυνε την εποχή, αναγγέλλοντας τη ζωή της ανθρωπότητας στη γη, και το σημερινό έργο είναι η κατάκτηση εκείνων που ανήκουν στα έθνη των Εθνικών, οι οποίοι έχουν διαφθαρεί βαθιά, και η καθοδήγηση όχι μόνο του εκλεκτού λαού του Θεού στην Κίνα, αλλά ολόκληρου του σύμπαντος και όλης της ανθρωπότητας. Μπορεί να σου φαίνεται ότι αυτό το έργο λαμβάνει χώρα μόνο στην Κίνα, όμως στην πραγματικότητα έχει ήδη ξεκινήσει να επεκτείνεται στο εξωτερικό. Γιατί οι ξένοι αναζητούν, ξανά και ξανά, την αληθινή οδό; Αυτό συμβαίνει επειδή το Πνεύμα κάνει ήδη έργο, και τα λόγια που εκφέρονται τώρα απευθύνονται σε όλους τους ανθρώπους του σύμπαντος. Έτσι, το μισό έργο είναι ήδη σε εξέλιξη. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, το Πνεύμα του Θεού έχει θέσει σε εφαρμογή αυτό το σπουδαίο έργο, και έχει κάνει, επιπλέον, διαφορετικό έργο σε διαφορετικές εποχές και σε διαφορετικά έθνη. Οι άνθρωποι της κάθε εποχής βλέπουν μια διαφορετική διάθεση του Θεού, η οποία αποκαλύπτεται με φυσικό τρόπο μέσα από το διαφορετικό έργο που Εκείνος πραγματοποιεί. Είναι Θεός, γεμάτος με έλεος και στοργικότητα, προσφέρθηκε ως θυσία εξιλέωσης για τον άνθρωπο και είναι ο ποιμένας του ανθρώπου, όμως είναι και η κρίση, η παιδεία και η κατάρα του ανθρώπου. Θα μπορούσε να οδηγήσει τον άνθρωπο να ζήσει στη γη επί δύο χιλιάδες χρόνια, και θα μπορούσε, επίσης, να λυτρώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα από την αμαρτία. Σήμερα, έχει επίσης την ικανότητα να κατακτήσει τους ανθρώπους, οι οποίοι δεν Τον γνωρίζουν, και να τους βάλει όλους σε

στάση υποταγής υπό το κράτος Του, ώστε όλοι να παραδοθούν πλήρως σ' Εκείνον. Στο τέλος, θα ρίξει στην πυρά όλα εκείνα τα ακάθαρτα και άδικα μέσα στους ανθρώπους ανά το σύμπαν, για να τους δείξει ότι δεν είναι μόνο ένας ελεήμων και στοργικός Θεός, όχι μόνο ένας Θεός σοφίας και θαυμάτων, όχι μόνο ένας άγιος Θεός, αλλά, ακόμα περισσότερο, ένας Θεός που κρίνει τους ανθρώπους. Για τους μοχθηρούς ανθρώπους, αποτελεί πυρά, κρίση και τιμωρία, για εκείνους που πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση, αποτελεί βάσανο, εξευγενισμό και δοκιμασία, καθώς επίσης παρηγοριά, θρέψη, παροχή λόγων, αντιμετώπιση και κλάδεμα. Και για εκείνους που θα εξοντωθούν, αποτελεί τιμωρία και αντίποινα. Πες Μου, δεν είναι ο Θεός παντοδύναμος; Είναι ικανός για όλα και για κάθε έργο, όχι απλώς για τη σταύρωση, όπως φανταζόσουν. Τον έχεις πολύ χαμηλά τον Θεό! Πιστεύεις ότι το μόνο που Εκείνος μπορεί να κάνει είναι να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα μέσα από τη σταύρωσή Του, κι αυτό είναι; Μετά απ' αυτό, θα Τον ακολουθήσεις στον ουρανό για να φας από τους καρπούς του δέντρου της ζωής και να πεις από τον ποταμό της ζωής... Θα μπορούσε να είναι τόσο απλό; Πες Μου, τι έχεις επιτύχει; Έχεις τη ζωή του Ιησού; Όντως λυτρώθηκες από Εκείνον, όμως η σταύρωση ήταν το έργο του ίδιου του Ιησού. Τι καθήκον έχεις εκτελέσει ως άνθρωπος; Δείχνεις μόνο επιφανειακή ευσέβεια, αλλά δεν καταλαβαίνεις την οδό Του. Έτσι Τον εκδηλώνεις; Αν δεν έχεις πετύχει τη ζωή του Θεού ή δεν έχεις δει σε όλο της το εύρος τη δίκαιη διάθεσή Του, τότε δεν μπορείς να ισχυρίζεσαι ότι έχεις ζωή και δεν είσαι άξιος να περάσεις τις πύλες της βασιλείας των ουρανών.

Ο Θεός δεν είναι μόνο Πνεύμα, αλλά μπορεί και να ενσαρκωθεί. Είναι, επιπλέον, ένα ένδοξο σώμα. Ο Ιησούς, παρόλο που δεν Τον έχετε δει εσείς, είχε ως αυτόπτες μάρτυρες τους Ισραηλίτες, δηλαδή τους Εβραίους εκείνου του καιρού. Στην αρχή είχε ένα σώμα από σάρκα και οστά, όμως αφότου σταυρώθηκε, έγινε το σώμα της δόξας. Είναι το Πνεύμα που περικλείει τα πάντα και μπορεί να πραγματοποιήσει έργο οπουδήποτε. Μπορεί να είναι Ιεχωβά, Ιησούς ή Μεσσίας. Στο τέλος, μπορεί να γίνει, επίσης, Παντοδύναμος Θεός. Είναι δικαιοσύνη, κρίση και παιδείωση, είναι κατάρα και οργή, αλλά είναι και έλεος και στοργικότητα. Όλο το έργο που έχει πραγματοποιήσει μπορεί να Τον εκπροσωπεί. Τι είδους Θεός λες ότι είναι; Δεν μπορείς να το εξηγήσεις. Αν πραγματικά δεν μπορείς να το εξηγήσεις, δεν θα πρέπει να βγάζεις συμπεράσματα για τον Θεό. Μην καταλήξεις στο συμπέρασμα ότι ο Θεός είναι πάντοτε ο Θεός του ελέους και της στοργικότητας, απλώς επειδή σε κάποιο στάδιο

έφερε εις πέρας το έργο της λύτρωσης. Μπορείς να είσαι σίγουρος ότι είναι μόνο ένας ελεήμων και στοργικός Θεός; Αν είναι απλώς ένας ελεήμων και στοργικός Θεός, γιατί να οδηγήσει την εποχή στο τέλος της, κατά τις έσχατες ημέρες; Γιατί να στείλει τόσες συμφορές; Σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τις σκέψεις των ανθρώπων, ο Θεός θα πρέπει να είναι ελεήμων και στοργικός μέχρι τέλους, έτσι ώστε να μπορέσει να σωθεί κάθε μέλος της ανθρωπότητας. Γιατί, όμως, κατά τις έσχατες ημέρες, στέλνει τόσο μεγάλες συμφορές όπως σεισμούς, λοιμούς και πείνα για να καταστρέψει αυτήν την κακή ανθρωπότητα που θεωρεί εχθρό τον Θεό; Γιατί αφήνει τον άνθρωπο να υπομένει αυτές τις συμφορές; Όσον αφορά το τι είδους Θεός είναι, κανένας από εσάς δεν τολμάει να πει και κανένας δεν μπορεί να το εξηγήσει. Μπορείς να είσαι σίγουρος ότι Εκείνος είναι το Πνεύμα; Τολμάς να λες ότι Εκείνος δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η ενσάρκωση του Ιησού; Και τολμάς να λες ότι είναι ένας θεός που θα σταυρώνεται για πάντα για χάρη του ανθρώπου;

Υπάρχει η Αγία Τριάδα;

Αφού έγινε πραγματικότητα η αλήθεια της ενσάρκωσης του Ιησού, ο άνθρωπος πίστεψε το εξής: δεν είναι μόνο ο Πατέρας στον ουρανό, αλλά και ο Υιός και, επίσης, το Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η συμβατική έννοια που διατηρεί ο άνθρωπος, ότι υπάρχει ένας τέτοιος Θεός στον ουρανό: μια Αγία Τριάδα που είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, όλα σε ένα. Ολόκληρη η ανθρωπότητα έχει αυτές τις αντιλήψεις: Ο Θεός είναι ένας Θεός, αλλά αποτελείται από τρία μέρη —αυτά που όλοι όσοι έχουν βαθιά ριζωμένες συμβατικές έννοιες θεωρούν ότι είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Μόνο αυτά τα τρία μέρη που έγιναν ένα αποτελούν το όλον του Θεού. Χωρίς τον Άγιο Πατέρα, ο Θεός δεν θα ήταν ολόκληρος. Ομοίως, ο Θεός δεν θα ήταν ολόκληρος ούτε χωρίς τον Υιό ή το Άγιο Πνεύμα. Στις αντιλήψεις τους, πιστεύουν ότι μόνο ο Πατέρας ή μόνο ο Υιός δεν μπορούν να θεωρηθούν Θεός. Μόνο ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα μαζί, σαν σύνολο, μπορούν να θεωρηθούν Θεός. Τώρα, όλοι οι θρησκευόμενοι πιστοί, ακόμα και κάθε ακόλουθος ανάμεσά σας, έχουν αυτήν την πεποίθηση. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει αν αυτή η πεποίθηση είναι σωστή, γιατί πάντα σας καλύπτει ένα πέπλο σύγχυσης για τα θέματα του ιδίου του Θεού. Αν και αυτές είναι έννοιες, δεν ξέρετε αν είναι σωστές ή λανθασμένες, γιατί έχετε μολυνθεί σοβαρά από

θρησκευτικές αντιλήψεις. Έχετε αποδεχθεί πολύ βαθιά αυτές τις συμβατικές έννοιες της θρησκείας, και αυτό το δηλητήριο έχει εισχωρήσει πολύ βαθιά μέσα σας. Επομένως, και σε αυτό το θέμα υποκύψατε σε αυτήν την ολέθρια επιρροή, γιατί η Τριάδα απλώς δεν υπάρχει. Δηλαδή, η Αγία Τριάδα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος απλώς δεν υπάρχει. Αυτές είναι όλες συμβατικές αντιλήψεις και απατηλές πεποιθήσεις του ανθρώπου. Κατά τη διάρκεια πολλών αιώνων, ο άνθρωπος έχει πιστέψει σε αυτήν την Αγία Τριάδα, που προκύπτει από κάποιες έννοιες στο μυαλό του ανθρώπου, που κατασκευάστηκε από τον άνθρωπο και που μέχρι τώρα ο άνθρωπος δεν έχει δει. Κατά τη διάρκεια αυτών των πολλών ετών, υπήρξαν πολλοί αναλυτές της Βίβλου που έχουν εξηγήσει την «πραγματική έννοια» της Αγίας Τριάδας, αλλά αυτές οι εξηγήσεις για τον τριαδικό Θεό ως τρία ξεχωριστά, ομοούσια πρόσωπα δεν είναι σαφείς και ξεκάθαρες, και η «δομή» του Θεού προκαλεί σύγχυση σε όλους τους ανθρώπους. Κανένας σπουδαίος άνθρωπος δεν ήταν ποτέ σε θέση να προσφέρει μια λεπτομερή εξήγηση· οι περισσότερες εξηγήσεις γίνονται αποδεκτές στη θεωρία και όσον αφορά τη συλλογιστική, αλλά ούτε ένας άνθρωπος δεν έχει απολύτως σαφή κατανόηση της σημασίας τους. Αυτό συμβαίνει επειδή η σπουδαία αυτή Τριάδα, στην οποία πιστεύει ο άνθρωπος, απλώς δεν υπάρχει. Γιατί κανένας δεν έχει δει ποτέ την αληθινή όψη του Θεού, ούτε έχει υπάρξει κανείς αρκετά τυχερός ώστε να ανέβει στην κατοικία του Θεού για επίσκεψη και να εξετάσει ποια αντικείμενα υπάρχουν στον τόπο όπου βρίσκεται ο Θεός, να προσδιορίσει ακριβώς πόσες δεκάδες χιλιάδες ή εκατοντάδες εκατομμύρια γενιές βρίσκονται στον «οίκο του Θεού» ή να διερευνήσει πόσα μέρη συνθέτουν την έμφυτη δομή του Θεού. Αυτό που πρέπει να εξεταστεί κυρίως είναι: η ηλικία του Πατέρα και του Υιού, καθώς και του Αγίου Πνεύματος· η αντίστοιχη εμφάνιση κάθε προσώπου· πώς ακριβώς χωρίζονται και πώς γίνονται ένα. Δυστυχώς, όλα αυτά τα χρόνια, ούτε ένας άνθρωπος δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει την αλήθεια αυτών των θεμάτων. Όλοι απλώς εικάζουν, επειδή ούτε ένας άνθρωπος δεν ανέβηκε ποτέ στον ουρανό για επίσκεψη και επέστρεψε με μια «ερευνητική έκθεση» για όλη την ανθρωπότητα, για να παρουσιάσει την αλήθεια του θέματος σε όλους εκείνους τους ένθερμους και αφοσιωμένους πιστούς της θρησκείας που προβληματίζονται με την Αγία Τριάδα. Φυσικά, η ευθύνη δεν μπορεί να επιρριφθεί στον άνθρωπο για το ότι διαμόρφωσε τέτοιες αντιλήψεις, γιατί για ποιον λόγο ο Ιεχωβά, ο Πατέρας, δεν είχε τον Ιησού τον Υιό να Τον συνοδεύει όταν δημιούργησε την ανθρωπότητα; Εάν, στην αρχή, όλοι είχαν χρησιμοποιήσει το όνομα του Ιεχωβά, θα ήταν καλύτερα. Αν πρέπει να επιρριφθεί κάπου η

ευθύνη, ας την επιρρίψουμε στο στιγμιαίο ολίσθημα του Ιεχωβά Θεού, ο οποίος δεν κάλεσε κοντά Του τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα κατά τη στιγμή της δημιουργίας, αλλά, αντίθετα, έφερε εις πέρας το έργο Του μόνος Του. Εάν όλοι είχαν δουλέψει ταυτόχρονα, τότε δεν θα είχαν γίνει όλοι ένα; Εάν, από την αρχή μέχρι το τέλος, υπήρχε μόνο το όνομα Ιεχωβά και όχι το όνομα του Ιησού από την Εποχή της Χάριτος, ή αν Εκείνος λεγόταν και τότε Ιεχωβά, τότε ο Θεός δεν θα είχε αποφύγει τα δεινά αυτής της διαίρεσης από την ανθρωπότητα; Το βέβαιο είναι ότι ο Ιεχωβά δεν μπορεί να κατηγορηθεί για όλα αυτά· αν πρέπει να επιρριφθεί ευθύνη, ας επιρριφθεί στο Άγιο Πνεύμα, που για χιλιάδες χρόνια συνέχισε το έργο Του στο όνομα του Ιεχωβά, του Ιησού και ακόμη και του Αγίου Πνεύματος, οδηγώντας σε σύγχυση και μπερδεύοντας τον άνθρωπο, έτσι ώστε να μην μπορεί να γνωρίζει ακριβώς ποιος είναι ο Θεός. Εάν το ίδιο το Άγιο Πνεύμα είχε δουλέψει χωρίς μορφή ή εικόνα και, επιπλέον, χωρίς ένα όνομα όπως του Ιησού, και ο άνθρωπος δεν μπορούσε ούτε να Το αγγίξει ούτε να Το δει, αλλά μόνο ν' ακούσει τους ήχους της βροντής, τότε αυτό το είδος έργου δεν θα ήταν περισσότερο ωφέλιμο για την ανθρωπότητα; Τι μπορεί λοιπόν να γίνει τώρα; Οι αντιλήψεις του ανθρώπου έχουν συσσωρευτεί, ψηλές σαν βουνό και πλατιές όσο η θάλασσα, σε βαθμό που ο Θεός σήμερα δεν μπορεί πλέον να τις υπομείνει και τα έχει εντελώς χαμένα. Στο παρελθόν, όταν ήταν μόνο ο Ιεχωβά, ο Ιησούς, και το Άγιο Πνεύμα μεταξύ των δύο Αυτών, ο άνθρωπος ήδη δυσκολευόταν να το αντιμετωπίσει, και τώρα υπάρχει η προσθήκη του Παντοδύναμου, ο οποίος λέγεται, μάλιστα, ότι είναι μέρος του Θεού. Ποιος ξέρει ποιος είναι Αυτός και με ποιο πρόσωπο της Τριάδας έχει αναμειχθεί ή μέσα σε ποιο πρόσωπο έχει κρυφτεί, και για πόσα χρόνια; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να το αντέξει αυτό; Η Αγία Τριάδα και μόνο αρκούσε για να χρειαστεί ο άνθρωπος μια ολόκληρη ζωή για να Την εξηγήσει, αλλά τώρα προέκυψε «ένας Θεός σε τέσσερα πρόσωπα». Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό; Μπορείς εσύ να το εξηγήσεις; Αδελφοί και αδελφές! Πώς έχετε πιστέψει ως σήμερα σε έναν τέτοιο Θεό; Σας βγάζω το καπέλο. Ήταν ήδη αρκετά δύσκολο να αντέξει κάποιος τον τριαδικό Θεό· πώς θα μπορούσατε να συνεχίσετε να έχετε μια τόσο ακλόνητη πίστη σε αυτόν τον έναν Θεό με τα τέσσερα πρόσωπα; Έχετε παροτρυνθεί να βγείτε έξω, όμως αρνείστε. Είναι αδιανόητο! Μα τι είστε εσείς! Ένα άτομο μπορεί πραγματικά να φτάσει να πιστεύει σε τέσσερις Θεούς και να μην το θεωρεί σημαντικό· δεν είναι θαύμα αυτό; Απορώ που είστε σε θέση να κάνετε ένα τόσο μεγάλο θαύμα! Επιτρέψτε μου να σας πω ότι, στην πραγματικότητα, η Αγία Τριάδα δεν υπάρχει πουθενά σε αυτό το σύμπαν. Ο Θεός δεν έχει Πατέρα ούτε Υιό, πόσο δε μάλλον,

επικρατεί η ιδέα ότι ο Πατέρας και ο Υιός χρησιμοποιούν από κοινού το Άγιο Πνεύμα ως όργανο. Όλο αυτό είναι η μεγαλύτερη πλάνη, και απλώς δεν υπάρχει σε αυτόν τον κόσμο! Ωστόσο, ακόμη και μια τέτοια πλάνη έχει την προέλευσή της και δεν είναι εντελώς αβάσιμη, επειδή ο νους σας δεν είναι τόσο απλός και οι σκέψεις σας δεν στερούνται λογικής. Αντίθετα, είναι αρκετά κατάλληλες και ευφυείς, τόσο ώστε να είναι απόρθητες ακόμη και σε οποιονδήποτε Σατανά. Είναι κρίμα που αυτές οι σκέψεις είναι όλες μια πλάνη και απλώς δεν υπάρχουν! Δεν έχετε δει την πραγματική αλήθεια καθόλου· κάνετε απλώς εικασίες και σχηματίζετε αντιλήψεις και, στη συνέχεια, τα πλέκετε όλα αυτά σε μια ιστορία για να κερδίσετε με δόλο την εμπιστοσύνη των άλλων και να αποκτήσετε κυριαρχία πάνω σε εκείνους τους πιο ανόητους ανθρώπους, τους χωρίς σύνεση ή λογική, έτσι ώστε να πιστέψουν στις μεγάλες και φημισμένες «εξειδικευμένες διδασκαλίες σας». Είναι αυτή η αλήθεια; Είναι αυτή η οδός ζωής που πρέπει να λάβει ο άνθρωπος; Είναι όλα ανοησίες! Δεν υπάρχει ούτε μία λέξη σωστή! Κατά τη διάρκεια αυτών των πολλών χρόνων, ο Θεός έχει διαχωριστεί από εσάς με αυτόν τον τρόπο, και χωρίζεται σε όλο και περισσότερα μέρη με κάθε γενιά, σε βαθμό που ένας Θεός να έχει χωριστεί φανερά σε τρεις Θεούς. Και τώρα είναι απλώς αδύνατο για τον άνθρωπο να επανενώσει τον Θεό ως μονάδα, γιατί Τον έχετε διαμοιράσει σε τόσα κομματάκια! Αν δεν ήταν το έγκαιρο έργο Μου προτού να είναι πολύ αργά, ποιος ξέρει πόσο καιρό θα συνεχίζατε έτσι ξεδιάντροπα! Συνεχίζοντας να χωρίζετε τον Θεό με αυτόν τον τρόπο, πώς μπορεί να εξακολουθεί να είναι ο Θεός σας; Θα αναγνωρίζατε ακόμα τον Θεό; Θα Τον δεχόσαστε και πάλι ως πρόγονό σας και θα επιστρέφατε σε Αυτόν; Αν είχα φτάσει αργότερα, πιθανόν να είχατε στείλει τον «Πατέρα και τον Υιό», τον Ιεχωβά και τον Ιησού, πίσω στο Ισραήλ και να ισχυριζόσασταν ότι εσείς οι ίδιοι είστε μέρος του Θεού. Ευτυχώς, είναι πια οι έσχατες μέρες. Τελικά, η μέρα που περίμενα πολύ καιρό έχει φτάσει, και μόνο μετά την πραγματοποίηση αυτού του σταδίου του έργου από το δικό Μου χέρι έχετε σταματήσει να διασπάτε τον Θεό. Διαφορετικά, θα είχατε κλιμακώσει την κατάσταση, έχοντας ακόμη και τη σκέψη να προσκυνήσετε όλους τους Σατανάδες που υπάρχουν ανάμεσά σας. Αυτή είναι η πονηριά σας! Το μέσον σας για να διασπάσετε τον Θεό! Θα συνεχίσετε να το κάνετε τώρα; Επιτρέψτε Μου να σας ρωτήσω: Πόσοι Θεοί υπάρχουν; Ποιος Θεός θα σας φέρει σωτηρία; Είναι ο πρώτος Θεός, ο δεύτερος ή ο τρίτος Εκείνος στον οποίο πάντα προσεύχεστε; Σε ποιον από Αυτούς πιστεύετε πάντα; Είναι ο Πατέρας; Ή ο Υιός; Ή είναι το Πνεύμα; Πες μου ποιος είναι αυτός στον οποίο πιστεύεις. Αν και με κάθε λέξη, λέτε ότι πιστεύετε στον Θεό, αυτό στο

οποίο πραγματικά πιστεύετε είναι το ίδιο το μυαλό σας! Απλώς δεν έχετε τον Θεό στην καρδιά σας! Κι όμως, στο μυαλό σας υπάρχουν πολλές τέτοιες «Τριάδες!» Δεν συμφωνείτε;

Εάν τα τρία στάδια του έργου αξιολογούνται σύμφωνα με αυτήν την έννοια της Αγίας Τριάδας, τότε πρέπει να υπάρχουν τρεις Θεοί, καθώς το έργο που εκτελείται από τον καθένα δεν είναι το ίδιο. Εάν κάποιος από εσάς λέει ότι η Τριάδα πράγματι υπάρχει, τότε εξηγήστε τι είναι ακριβώς αυτός ο Θεός σε τρία πρόσωπα. Τι είναι ο Άγιος Πατέρας; Τι είναι ο Υιός; Τι είναι το Άγιο Πνεύμα; Είναι ο Ιεχωβά ο Άγιος Πατέρας; Είναι ο Ιησούς ο Υιός; Τότε τι γίνεται με το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι ο Πατέρας Πνεύμα; Δεν είναι επίσης Πνεύμα η ουσία του Υιού; Δεν ήταν το έργο του Ιησού έργο του Αγίου Πνεύματος; Δεν επιτελέστηκε το έργο του Ιεχωβά τότε από ένα Πνεύμα το ίδιο με του Ιησού; Πόσα Πνεύματα μπορεί να έχει ο Θεός; Σύμφωνα με τη δική σου εξήγηση, τα τρία πρόσωπα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι ένα· αν ισχύει αυτό, υπάρχουν τρία Πνεύματα, αλλά για να υπάρχουν τρία Πνεύματα, σημαίνει ότι υπάρχουν επίσης τρεις Θεοί. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ένας αληθινός Θεός· πώς μπορεί αυτό το είδος Θεού να έχει ακόμα την εγγενή ουσία του Θεού; Εάν αποδέχεσαι ότι υπάρχει μόνο ένας Θεός, τότε πώς μπορεί να έχει έναν υιό και να είναι πατέρας; Δεν είναι όλα αυτά απλώς οι αντιλήψεις σου; Υπάρχει μόνο ένας Θεός, μόνο ένα πρόσωπο σε αυτόν τον Θεό και μόνο ένα Πνεύμα του Θεού, όπως γράφεται στη Βίβλο ότι «υπάρχει μόνο ένα Άγιο Πνεύμα και μόνο ένας Θεός». Ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ο Πατέρας και ο Υιός για τον οποίο μιλάς, υπάρχει τελικά μόνο ένας Θεός, και η ουσία του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος στην οποία πιστεύετε, είναι η ουσία του Αγίου Πνεύματος. Με άλλα λόγια, ο Θεός είναι Πνεύμα, αλλά είναι ικανός να ενσαρκώνεται και να ζει μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και να βρίσκεται πάνω από όλα. Το Πνεύμα Του περιλαμβάνει τα πάντα και είναι πανταχού παρόν. Εκείνος μπορεί ταυτόχρονα να είναι ενσαρκωμένος και να είναι εντός και υπεράνω όλου του σύμπαντος. Δεδομένου ότι όλοι οι άνθρωποι λένε ότι ο Θεός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, τότε υπάρχει ένας Θεός, ο οποίος δεν διαιρείται κατά βούληση από κανέναν! Ο Θεός είναι μόνο ένα Πνεύμα και μόνο ένα πρόσωπο· και αυτό είναι το Πνεύμα του Θεού. Αν είναι όπως εσύ ισχυρίζεσαι —ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα— τότε δεν είναι τρεις Θεοί; Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ζήτημα, ο Υιός άλλο και ο Πατέρας ακόμα ένα. Η υπόστασή Τους είναι διαφορετική και η ουσία Τους είναι διαφορετική, επομένως πώς μπορεί το καθένα να είναι μέρος ενός μόνο Θεού; Το Άγιο Πνεύμα είναι Πνεύμα. Αυτό είναι εύκολο για τον άνθρωπο να

το καταλάβει. Αν ναι, τότε ο Πατέρας είναι ακόμα περισσότερο Πνεύμα. Ποτέ δεν κατέβηκε στη γη και ποτέ δεν ενσαρκώθηκε. Αυτός είναι ο Ιεχωβά Θεός στην καρδιά του ανθρώπου και είναι σίγουρα και Πνεύμα. Τότε ποια είναι η σχέση Του με το Άγιο Πνεύμα; Είναι η σχέση μεταξύ Πατέρα και Υιού; Ή μήπως είναι η σχέση μεταξύ του Αγίου Πνεύματος και του Πνεύματος του Πατέρα; Είναι ίδια η ουσία του κάθε Πνεύματος; Ή είναι το Άγιο Πνεύμα ένα όργανο του Πατέρα; Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό; Και τότε ποια είναι η σχέση μεταξύ του Υιού και του Αγίου Πνεύματος; Είναι μια σχέση ανάμεσα σε δύο Πνεύματα ή η σχέση μεταξύ ενός ανθρώπου και ενός Πνεύματος; Αυτά είναι όλα θέματα που δεν έχουν καμία εξήγηση! Αν είναι όλοι ένα Πνεύμα, τότε δεν μπορεί να γίνεται λόγος για τρία πρόσωπα, επειδή κατέχονται από ένα και μόνο Πνεύμα. Αν ήταν διακριτά πρόσωπα, τότε τα Πνεύματά Τους θα διέφεραν σε δύναμη και απλώς δεν θα μπορούσαν να είναι ένα μόνο Πνεύμα. Αυτή η έννοια του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι άκρως παράλογη! Αυτό τέμνει τον Θεό και Τον χωρίζει σε τρία πρόσωπα, καθένα με υπόσταση και Πνεύμα· τότε πώς μπορεί Εκείνος να εξακολουθήσει να είναι ένα μόνο Πνεύμα και ένας Θεός; Πείτε Μου, οι ουρανοί και η γη και όλα όσα υπάρχουν μέσα σε αυτά δημιουργήθηκαν από τον Πατέρα, τον Υιό ή το Άγιο Πνεύμα; Κάποιοι λένε ότι τα δημιούργησαν όλοι μαζί. Τότε ποιος λύτρωσε την ανθρωπότητα; Ήταν το Άγιο Πνεύμα, ο Υιός ή ο Πατέρας; Κάποιοι λένε ότι ήταν ο Υιός εκείνος ο οποίος λύτρωσε την ανθρωπότητα. Τότε ποιος είναι ο Υιός στην ουσία; Δεν είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού; Η ενσάρκωση αποκαλεί τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, από την οπτική ενός δημιουργημένου ανθρώπου. Δεν γνωρίζεις ότι ο Ιησούς γεννήθηκε από τη σύλληψη μέσω του Αγίου Πνεύματος; Μέσα Του ενυπάρχει το Άγιο Πνεύμα· ό,τι κι αν λες, είναι ακόμα ένα με τον Θεό στον ουρανό, επειδή είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού. Αυτή η ιδέα του Υιού είναι απλά αναληθής. Μόνο ένα Πνεύμα εκτελεί όλο το έργο· μόνο ο ίδιος ο Θεός, δηλαδή το Πνεύμα του Θεού, εκτελεί το έργο Του. Ποιος είναι το Πνεύμα του Θεού; Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα που εργάζεται στον Ιησού; Εάν το έργο δεν είχε πραγματοποιηθεί από το Άγιο Πνεύμα (δηλαδή, από το Πνεύμα του Θεού), τότε θα μπορούσε το έργο Του να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό; Όταν ο Ιησούς αποκάλυψε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα καθώς προσευχόταν, αυτό έγινε μόνο διαμέσου της οπτικής ενός δημιουργημένου ανθρώπου, μόνο επειδή το Πνεύμα του Θεού είχε φορέσει μια συνηθισμένη και κανονική σάρκα και είχε το εξωτερικό κάλυμμα ενός δημιουργημένου όντος. Ακόμη κι αν μέσα Του υπήρχε το Πνεύμα του Θεού, η εξωτερική Του εμφάνιση εξακολουθούσε να είναι αυτή ενός

κανονικού ανθρώπου· με άλλα λόγια, είχε γίνει ο «Υιός του ανθρώπου» για τον οποίο μιλούσαν όλοι οι άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Ιησού. Δεδομένου ότι ονομάζεται Υιός του ανθρώπου, είναι άνθρωπος (άνδρας ή γυναίκα, εν πάση περιπτώσει κάποιος με το εξωτερικό περίβλημα ενός ανθρώπου) που γεννιέται σε μια κανονική οικογένεια συνηθισμένων ανθρώπων. Επομένως, το ότι ο Ιησούς αποκάλεσε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, ήταν το ίδιο με το πώς κι εσείς αρχικά Τον αποκαλέσατε Πατέρα· το έκανε από την οπτική ενός δημιουργημένου ανθρώπου. Θυμάστε ακόμα την Προσευχή του Κυρίου που σας δίδαξε ο Ιησούς να απομνημονεύσετε; «Πάτερ ημών...» Ζήτησε από όλους τους ανθρώπους να αποκαλέσουν τον Θεό στον ουρανό Πατέρα. Και εφόσον Τον αποκάλεσε και ο ίδιος Πατέρα, το έπραξε από την οπτική ενός ατόμου που βρίσκεται σε ισότιμη βάση με όλους εσάς· δεδομένου ότι αποκαλέσατε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, αυτό δείχνει ότι ο Ιησούς θεωρούσε τον εαυτό Του ισότιμο με εσάς και έναν άνθρωπο επί της γης που επέλεξε ο Θεός (δηλαδή, ο Υιός του Θεού). Αν αποκαλείτε τον Θεό «Πατέρα», δεν είναι γιατί είστε ένα δημιουργημένο ον; Όσο μεγάλη κι αν είναι η εξουσία του Ιησού στη γη, πριν από τη σταύρωση ήταν απλώς Υιός του ανθρώπου, κυβερνούμενος από το Άγιο Πνεύμα (δηλαδή, από τον Θεό) και ένα από τα δημιουργημένα όντα της γης, γιατί δεν είχε ολοκληρώσει ακόμη το έργο Του. Επομένως, το ότι αποκαλούσε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, έδειχνε απλώς την ταπεινοφροσύνη και την υπακοή Του. Ο τρόπος με τον οποίο απευθύνεται στον Θεό (δηλαδή, στο Πνεύμα στον ουρανό), όμως, δεν αποδεικνύει ότι είναι ο Υιός του Πνεύματος του Θεού στον ουρανό. Αντιθέτως, δείχνει απλώς ότι η άποψή Του είναι διαφορετική, όχι ότι είναι διαφορετικό πρόσωπο. Η ύπαρξη διακριτών προσώπων είναι μια πλάνη! Πριν από τη σταύρωσή Του, ο Ιησούς ήταν Υιός του ανθρώπου που δεσμευόταν από τους περιορισμούς της σάρκας και δεν κατείχε πλήρως την εξουσία του Πνεύματος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο μπορούσε να αναζητήσει το θέλημα του Θεού Πατέρα μόνο μέσα από την οπτική ενός δημιουργημένου όντος. Είναι όπως ο ίδιος προσευχήθηκε τρεις φορές στη Γεθσημανή: «Πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ». Πριν βρεθεί στον σταυρό, ήταν μόνο ο Βασιλιάς των Εβραίων. Ήταν ο Χριστός, ο Υιός του ανθρώπου, και όχι ένα σώμα δόξας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, από την άποψη ενός δημιουργημένου όντος, απεκάλεσε τον Θεό Πατέρα. Τώρα, δεν μπορείς βέβαια να ισχυριστείς ότι όλοι όσοι αποκαλούν τον Θεό Πατέρα είναι ο Υιός. Εάν συνέβαινε αυτό, τότε δεν θα είχατε γίνει όλοι ο Υιός όταν σας δίδαξε ο Ιησούς την Προσευχή του Κυρίου; Εάν δεν είστε ακόμα πεπεισμένοι, τότε πείτε Μου, ποιος είναι αυτός που

αποκαλείτε Πατέρα; Αν μιλάτε για τον Ιησού, τότε ποιος είναι για εσάς ο Πατέρας του Ιησού; Αφού έφυγε ο Ιησούς, αυτή η ιδέα του Πατέρα και του Υιού δεν υπήρχε πλέον. Αυτή η ιδέα ήταν κατάλληλη μόνο για τα χρόνια που ενσαρκώθηκε ο Ιησούς· υπό οποιεσδήποτε άλλες συνθήκες, όταν αποκαλείτε τον Θεό Πατέρα, η σχέση είναι η σχέση μεταξύ του Κυρίου της δημιουργίας και ενός δημιουργημένου όντος. Δεν υπάρχει εποχή όπου να μπορεί να σταθεί αυτή η ιδέα της Αγίας Τριάδας του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος· είναι μια πλάνη που σπάνια βλέπεις στη διάρκεια των αιώνων, και δεν υπάρχει!

Αυτό μπορεί να φέρει στον νου, για τους περισσότερους ανθρώπους, τα λόγια του Θεού από τη Γένεση: «Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών». Δεδομένου ότι ο Θεός λέει ας «κάμωμεν» τον άνθρωπο κατ' εικόνα «ημών», τότε το «κάμωμεν» υποδηλώνει δύο ή περισσότερους· αφού δήλωσε «κάμωμεν», τότε δεν υπάρχει μόνο ένας Θεός. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος άρχισε να σκέφτεται με την αφηρημένη έννοια των διακριτών προσώπων, και από αυτά τα λόγια προέκυψε η ιδέα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Πώς μοιάζει τότε ο Πατέρας; Πώς μοιάζει ο Υιός; Και πώς μοιάζει το Άγιο Πνεύμα; Θα μπορούσε μήπως η ανθρωπότητα του σήμερα να έχει δημιουργηθεί κατ' εικόνα ενός ενωμένου από τρεις; Τότε, είναι η εικόνα του ανθρώπου όπως αυτή του Πατέρα, του Υιού ή του Αγίου Πνεύματος; Με ποιο από τα πρόσωπα του Θεού μοιάζει ο άνθρωπος ως εικόνα; Αυτή η ιδέα του ανθρώπου είναι απλώς λανθασμένη και ανόητη! Μπορεί μόνο να χωρίσει έναν Θεό σε διαφορετικούς Θεούς. Την εποχή που ο Μωυσής έγραψε τη Γένεση, ήταν μετά τη δημιουργία της ανθρωπότητας που ακολούθησε τη δημιουργία του κόσμου. Στην αρχή, όταν ξεκίνησε ο κόσμος, ο Μωυσής δεν υπήρχε. Και δεν ήταν παρά πολύ αργότερα που ο Μωυσής έγραψε τη Βίβλο· επομένως, πώς θα μπορούσε ποτέ να γνωρίζει τι είχε πει ο Θεός στον ουρανό; Δεν είχε καμία ιδέα για το πώς ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Στην Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου, δεν υπάρχει καμία αναφορά στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, παρά μόνο στον αληθινό Θεό, τον Ιεχωβά, που εκτελεί το έργο Του στο Ισραήλ. Στο πέρασμα των αιώνων αποκαλείται με διαφορετικά ονόματα, αλλά αυτό δεν μπορεί να αποδείξει ότι κάθε όνομα αναφέρεται σε διαφορετικό πρόσωπο. Αν συνέβαινε αυτό, τότε δεν θα υπήρχαν αμέτρητα πρόσωπα στον Θεό; Αυτό που γράφεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο του Ιεχωβά, ένα στάδιο του έργου του ιδίου του Θεού προς έναρξη στην Εποχή του Νόμου. Ήταν το έργο του Θεού, όπου, όπως μίλησε, έγινε, και όπως διέταξε, στάθηκε.

Ουδέποτε είπε ο Ιεχωβά ότι ο ίδιος ήταν ο Πατέρας που ήρθε να επιτελέσει έργο, ούτε και προφήτευσε ποτέ ότι έρχεται ο Υιός για να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Όταν ήρθε ο καιρός του Ιησού, ειπώθηκε μόνο ότι ο Θεός είχε ενσαρκωθεί για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα, όχι ότι είχε έρθει ο Υιός. Επειδή οι εποχές δεν είναι ίδιες και το έργο του ίδιου του Θεού διαφέρει κι αυτό, πρέπει να εκτελέσει το έργο Του μέσα σε διαφορετικά βασίλεια. Με αυτόν τον τρόπο, η ταυτότητα που αντιπροσωπεύει επίσης διαφέρει. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι ο Ιεχωβά είναι ο Πατέρας του Ιησού, αλλά, στην πραγματικότητα, αυτό δεν αναγνωρίστηκε από τον Ιησού, ο οποίος είπε: «Ποτέ δεν διακριθήκαμε ξέχωρα ως Πατέρας και Υιός. Εγώ και ο Πατέρας στον ουρανό είμαστε ένα. Ο Πατέρας είναι μέσα Μου και Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα· όταν ο άνθρωπος βλέπει τον Υιό, βλέπει τον ουράνιο Πατέρα». Όταν όλα έχουν ειπωθεί, είτε είναι ο Πατέρας είτε ο Υιός, είναι ένα Πνεύμα, που δεν χωρίζεται σε ξεχωριστά πρόσωπα. Μόλις ο άνθρωπος επιχειρήσει να δώσει μια εξήγηση, τα πράγματα περιπλέκονται με την ιδέα των διακριτών προσώπων, καθώς και με τη σχέση μεταξύ Πατέρα, Υιού και Πνεύματος. Όταν ο άνθρωπος μιλάει για ξεχωριστά πρόσωπα, αυτό δεν υλοποιεί τον Θεό; Ο άνθρωπος κατατάσσει ακόμη και τα πρόσωπα ως πρώτο, δεύτερο και τρίτο· αυτά είναι όλα αντιλήψεις του ανθρώπου, ανάξια αναφοράς και τελείως μη ρεαλιστικά! Εάν τον ρωτούσες: «Πόσοι Θεοί υπάρχουν;» θα έλεγε ότι ο Θεός είναι η Αγία Τριάδα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος: ο ένας αληθινός Θεός. Εάν ρωτούσες ξανά: «Ποιος είναι ο Πατέρας;» θα έλεγε: «Ο Πατέρας είναι το Πνεύμα του Θεού στον ουρανό. Είναι υπεύθυνος για τα πάντα, και είναι ο Κυρίαρχος του ουρανού». «Τότε, είναι ο Ιεχωβά το Πνεύμα;» Θα έλεγε: «Ναι!» Αν, τότε, τον ρωτούσες: «Ποιος είναι ο Υιός;» θα απαντούσε ότι ο Ιησούς είναι, φυσικά, ο Υιός. «Τότε ποια είναι η ιστορία του Ιησού; Από πού προήλθε;» Θα έλεγε: «Ο Ιησούς γεννήθηκε από τη Μαρία μέσω της σύλληψης του Αγίου Πνεύματος». Δεν περιλαμβάνει λοιπόν η ουσία Του και το Πνεύμα; Δεν είναι το έργο Του επίσης αντιπροσωπευτικό του Αγίου Πνεύματος; Ο Ιεχωβά είναι το Πνεύμα και το ίδιο ισχύει και για την ουσία του Ιησού. Τώρα, στις έσχατες ημέρες, είναι περιττό να πούμε ότι εξακολουθεί να είναι το Πνεύμα επί το έργον· πώς θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά πρόσωπα; Δεν είναι απλώς το Πνεύμα του Θεού που εκτελεί το έργο του Πνεύματος από διαφορετικές οπτικές γωνίες; Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στα πρόσωπα. Ο Ιησούς συνελήφθη από το Άγιο Πνεύμα και, αναμφισβήτητα, το έργο Του ήταν ακριβώς αυτό του Αγίου Πνεύματος. Στο πρώτο στάδιο του έργου που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά, ούτε ενσαρκώθηκε, ούτε εμφανίστηκε στον άνθρωπο.

Έτσι, ο άνθρωπος δεν είδε ποτέ την εμφάνισή Του. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλος και πόσο υψηλός ήταν, ήταν ακόμα το Πνεύμα, ο ίδιος ο Θεός που δημιούργησε για πρώτη φορά τον άνθρωπο. Δηλαδή, ήταν το Πνεύμα του Θεού. Όταν μίλησε στον άνθρωπο από τα σύννεφα, ήταν απλώς ένα Πνεύμα. Δεν υπήρξε κανένας μάρτυρας της εμφάνισής Του· μόνο στην Εποχή της Χάριτος, όταν το Πνεύμα του Θεού απέκτησε σάρκα και ενσαρκώθηκε στην Ιουδαία, ο άνθρωπος είδε για πρώτη φορά την εικόνα της ενσάρκωσής Του ως Εβραίο. Δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτή η αίσθηση του Ιεχωβά. Εντούτοις, συνελήφθη από το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή, από το Πνεύμα του ίδιου του Ιεχωβά, και ο Ιησούς και πάλι γεννήθηκε ως η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού. Αυτό που είδε πρώτα ο άνθρωπος ήταν το Άγιο Πνεύμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι στον Ιησού· δεν ήταν το αποκλειστικό Πνεύμα του Ιησού, αλλά το Άγιο Πνεύμα. Τότε, μπορεί το Πνεύμα του Ιησού να διαχωριστεί από το Άγιο Πνεύμα; Εάν ο Ιησούς είναι ο Ιησούς, ο Υιός, και το Άγιο Πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα, τότε πώς θα μπορούσαν να είναι ένα; Το έργο δεν θα μπορούσε να επιτελεστεί αν ίσχυε αυτό. Το Πνεύμα μέσα στον Ιησού, το Πνεύμα στον ουρανό και το Πνεύμα του Ιεχωβά είναι όλα ένα. Μπορεί να λέγεται Άγιο Πνεύμα, το Πνεύμα του Θεού, το επτάκις ισχυρό Πνεύμα του Θεού και το Πνεύμα που περιλαμβάνει τα πάντα. Το Πνεύμα του Θεού μπορεί να επιτελέσει πολύ έργο. Είναι ικανό να δημιουργήσει τον κόσμο και να τον καταστρέψει πλημμυρίζοντας τη γη. Μπορεί να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα και, επιπλέον, να κατακτήσει και να καταστρέψει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Όλο αυτό το έργο εκτελείται από τον ίδιο τον Θεό και δεν θα μπορούσε να είχε γίνει από κανένα από τα άλλα πρόσωπα του Θεού στη θέση Του. Το Πνεύμα Του μπορεί να αποκαλείται Ιεχωβά και Ιησούς, καθώς και Παντοδύναμος. Είναι ο Κύριος και ο Χριστός. Μπορεί επίσης να γίνει ο Υιός του ανθρώπου. Είναι στον ουρανό και, επίσης, στη γη. Είναι ψηλά πάνω από τα σύμπαντα και ανάμεσα στο πλήθος. Είναι ο μόνος Κυρίαρχος των ουρανών και της γης! Από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, αυτό το έργο έχει πραγματοποιηθεί από το ίδιο το Πνεύμα του Θεού. Είτε πρόκειται για το έργο στους ουρανούς είτε στη σάρκα, όλο διενεργείται μέσα από το δικό του Πνεύμα. Όλα τα πλάσματα, είτε στον ουρανό είτε στη γη, βρίσκονται στην παλάμη του παντοδύναμου χεριού Του· όλα αυτά είναι το έργο του ίδιου του Θεού και δεν μπορούν να γίνουν από κανέναν άλλο στη θέση Του. Στους ουρανούς, είναι το Πνεύμα, αλλά και ο ίδιος ο Θεός· ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι σάρκα, αλλά παραμένει ο ίδιος ο Θεός. Αν και μπορεί να αποκαλείται με εκατοντάδες χιλιάδες ονόματα, είναι ακόμα ο ίδιος, και όλο το έργο είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματός Του. Η

λύτρωση όλης της ανθρωπότητας μέσω της σταύρωσής Του ήταν το άμεσο έργο του Πνεύματός Του, και έτσι είναι και η διακήρυξη σε όλα τα έθνη και σε όλες τις χώρες κατά τις έσχατες ημέρες. Ο Θεός μπορεί αδιαλείπτως να ονομάζεται μόνο ο παντοδύναμος και ο ένας αληθινός Θεός, ο ίδιος ο Θεός που περιλαμβάνει τα πάντα. Δεν υπάρχουν ξεχωριστά πρόσωπα, πολύ λιγότερο δε, αυτή η ιδέα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Υπάρχει μόνο ένας Θεός στον ουρανό και στη γη!

Το σχέδιο διαχείρισης του Θεού εκτείνεται σε έξι χιλιάδες χρόνια και διαιρείται σε τρεις εποχές με βάση τις διαφορές στο έργο Του: Η πρώτη εποχή είναι η Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης· η δεύτερη είναι η Εποχή της Χάριτος· και η τρίτη είναι αυτή που ανήκει στις έσχατες ημέρες —η Εποχή της Βασιλείας. Σε κάθε εποχή εκπροσωπείται μια διαφορετική ταυτότητα. Αυτό συμβαίνει μόνο λόγω της διαφοράς στο έργο, δηλαδή των απαιτήσεων του έργου. Το πρώτο στάδιο του έργου κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου πραγματοποιήθηκε στο Ισραήλ και το δεύτερο στάδιο της ολοκλήρωσης του έργου της λύτρωσης πραγματοποιήθηκε στην Ιουδαία. Για το έργο της λύτρωσης, ο Ιησούς γεννήθηκε από τη σύλληψη μέσω του Αγίου Πνεύματος και ως ο μόνος Υιός. Όλα αυτά οφείλονται στις απαιτήσεις του έργου. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός επιθυμεί να επεκτείνει το έργο Του στα έθνη των Εθνικών και να κατακτήσει τους ανθρώπους εκεί, έτσι ώστε το όνομά Του να είναι μεγάλο ανάμεσά τους. Θέλει να καθοδηγήσει τον άνθρωπο να κατανοήσει και να εισέλθει σε όλη την αλήθεια. Όλο αυτό το έργο εκτελείται από ένα Πνεύμα. Αν και μπορεί να το πράξει από διαφορετικές θέσεις, η φύση και οι αρχές του έργου παραμένουν οι ίδιες. Μόλις παρατηρήσεις τις αρχές και τη φύση του έργου που έχουν πραγματοποιήσει, τότε θα ξέρεις ότι όλα έχουν γίνει από ένα Πνεύμα. Κάποιοι, όμως, μπορεί ακόμα να πουν: «Ο Πατέρας είναι ο Πατέρας· ο Υιός είναι ο Υιός· το Άγιο Πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα και, τελικά, θα γίνουν ένα». Τότε πώς θα μπορούσες να τους συνενώσεις σε ένα; Πώς μπορούν να γίνουν ένα ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα; Αν ήταν εγγενώς δύο, τότε ανεξάρτητα από το πώς θα συνενωθούν, δεν θα παραμείνουν δύο μέρη; Όταν λες να Τους κάνεις ένα, δεν σημαίνει απλώς να ενώσεις δύο ξεχωριστά μέρη για να φτιάξεις μια ολότητα; Αλλά δεν ήταν δύο μέρη πριν γίνουν ολότητα; Κάθε Πνεύμα έχει μια ξεχωριστή ουσία, και δύο Πνεύματα δεν μπορούν να ενωθούν σε ένα μόνο. Το Πνεύμα δεν είναι ένα υλικό αντικείμενο και δεν μοιάζει με τίποτε άλλο στον υλικό κόσμο. Όπως το βλέπουν οι άνθρωποι, ο Πατέρας είναι ένα Πνεύμα, ο Υιός

άλλο και το Άγιο Πνεύμα άλλο ένα· τότε τα τρία Πνεύματα αναμιγνύονται σαν τρία ποτήρια νερό σε ένα ενιαίο σύνολο. Έτσι δεν γίνονται τότε τα τρία ένα; Αυτή είναι απλά μια λανθασμένη εξήγηση! Αυτό δεν αποτελεί διαίρεση του Θεού; Πώς μπορούν να γίνουν ένα ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι τρία μέρη, το καθένα από διαφορετική φύση; Υπάρχουν ακόμα εκείνοι που ισχυρίζονται: «Δεν είπε ο Θεός κατηγορηματικά ότι ο Ιησούς ήταν ο αγαπημένος του Υιός;» Ο Ιησούς είναι ο αγαπημένος Υιός του Θεού, με τον οποίο είναι πολύ ευχαριστημένος —αυτό σίγουρα ειπώθηκε από τον ίδιο τον Θεό. Αυτός ήταν ο Θεός που γινόταν μάρτυρας του εαυτού Του, απλώς από μια διαφορετική οπτική, εκείνη του Πνεύματος στον ουρανό που γίνεται μάρτυρας της δικής Του ενσάρκωσης. Ο Ιησούς είναι η ενσάρκωσή Του, και όχι ο Υιός Του στον ουρανό. Καταλαβαίνεις; Μήπως τα λόγια του Ιησού: «Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα Μου» δείχνουν ότι Αυτοί είναι ένα Πνεύμα; Και δεν είναι εξαιτίας της ενσάρκωσης ότι χωρίστηκαν μεταξύ του ουρανού και της γης; Στην πραγματικότητα, εξακολουθούν να είναι ένα· όπως και να 'χει, είναι απλώς ο Θεός που γίνεται μάρτυρας του εαυτού Του. Λόγω της αλλαγής των εποχών, των απαιτήσεων του έργου και των διαφορετικών σταδίων του σχεδίου διαχείρισής Του, το όνομα με το οποίο Τον αποκαλεί ο άνθρωπος διαφέρει κι αυτό. Όταν ήρθε να φέρει εις πέρας το πρώτο στάδιο του έργου, μπορούσε μόνο να ονομάζεται Ιεχωβά, ο ποιμένας των Ισραηλιτών. Στο δεύτερο στάδιο, ο ενσαρκωμένος Θεός μπορούσε να ονομάζεται μόνο Κύριος και Χριστός. Αλλά εκείνη την εποχή, το Πνεύμα στον ουρανό δήλωσε μόνο ότι ήταν ο αγαπημένος Υιός του Θεού και δεν έκανε καμία αναφορά στο ότι ήταν ο μόνος Υιός του Θεού. Αυτό απλώς δεν συνέβη. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να έχει ένα μοναχοπαιδί; Τότε ο Θεός δεν θα γινόταν άνθρωπος; Επειδή ήταν η ενσάρκωση, ονομάστηκε ο αγαπημένος Υιός του Θεού και, από αυτό, προήλθε η σχέση μεταξύ Πατέρα και Υιού. Ήταν απλώς λόγω του διαχωρισμού μεταξύ ουρανού και γης. Ο Ιησούς προσευχήθηκε όντας ενσαρκωμένος. Δεδομένου ότι είχε ενδυθεί μια σάρκα τέτοιας κανονικής ανθρώπινης φύσης, από την οπτική της σάρκας είπε: «Το εξωτερικό Μου κέλυφος είναι αυτό ενός δημιουργημένου όντος. Αφού έβαλα μια σάρκα για να έρθω σε αυτήν τη γη, είμαι τώρα πολύ μακριά από τον ουρανό». Για τον λόγο αυτόν, μπορούσε να προσευχηθεί στον Θεό Πατέρα μόνο από την οπτική της σάρκας. Αυτό ήταν το καθήκον Του και αυτό με το οποίο έπρεπε να εξοπλιστεί το ενσαρκωμένο Πνεύμα του Θεού. Δεν μπορεί να ειπωθεί ότι δεν είναι ο Θεός απλώς επειδή προσεύχεται στον Πατέρα από την οπτική της σάρκας. Αν και ονομάζεται ο αγαπημένος Υιός του Θεού, είναι ακόμα ο ίδιος ο Θεός, γιατί δεν είναι παρά η

ενσάρκωση του Πνεύματος, και η ουσία Του είναι ακόμα το Πνεύμα. Όπως το βλέπουν οι άνθρωποι, αναρωτιούνται γιατί προσεύχεται εάν είναι ο ίδιος ο Θεός. Αυτό συμβαίνει επειδή είναι ο ενσαρκωμένος Θεός, ο Θεός που ζει μέσα στη σάρκα, και όχι το Πνεύμα στον ουρανό. Όπως το βλέπει ο άνθρωπος, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι όλοι ο Θεός. Μόνο οι τρεις που αποτελούν το ένα μπορούν να θεωρηθούν ο ένας αληθινός Θεός και, κατ' αυτόν τον τρόπο, η δύναμή Του είναι εξαιρετικά μεγάλη. Υπάρχουν ακόμα όσοι λένε ότι μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι Αυτός το επτάκις ισχυρό Πνεύμα. Όταν ο Υιός προσευχήθηκε μετά τον ερχομό Του, προσευχήθηκε σ' αυτό το Πνεύμα. Στην πραγματικότητα, προσευχόταν από την οπτική ενός δημιουργημένου όντος. Διότι η σάρκα δεν είναι πλήρης, Εκείνος δεν ήταν πλήρης και είχε πολλές αδυναμίες όταν ενσαρκώθηκε και ήταν πολύ προβληματισμένος καθώς επιτελούσε το έργο Του στη σάρκα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο προσευχήθηκε τρεις φορές στον Θεό Πατέρα πριν από τη σταύρωσή Του, όπως και πολλές φορές πριν από αυτήν. Προσευχήθηκε ανάμεσα στους μαθητές Του. Προσευχήθηκε μόνος Του πάνω στο όρος. Προσευχήθηκε μέσα στην ψαρόβαρκα. Προσευχήθηκε ανάμεσα σε ένα πλήθος ανθρώπων. Προσευχήθηκε όταν έκοψε το ψωμί, και προσευχήθηκε όταν ευλόγησε τους άλλους. Γιατί το έκανε; Προσευχόταν στο Πνεύμα. Προσευχόταν στο Πνεύμα, στον Θεό στον ουρανό, από την οπτική του ενσαρκωμένου. Ως εκ τούτου, από την άποψη του ανθρώπου, ο Ιησούς έγινε ο Υιός σε αυτό το στάδιο του έργου. Σε αυτό το στάδιο, όμως, δεν προσεύχεται. Γιατί συμβαίνει αυτό; Αυτό συμβαίνει επειδή αυτό που φέρνει είναι το έργο του λόγου, και η κρίση και η παιδεία του λόγου. Δεν έχει ανάγκη από προσευχές, και η διακονία Του είναι να μιλάει. Δεν βρίσκεται πάνω στον σταυρό και δεν παραδίνεται από ανθρώπινο χέρι σε εκείνους που βρίσκονται στην εξουσία. Απλώς διεκπεραιώνει το έργο Του και όλα είναι έτοιμα. Την εποχή που ο Ιησούς προσευχόταν, προσευχόταν στον Θεό Πατέρα για την κάθοδο της βασιλείας των ουρανών, για να γίνει το θέλημα του Πατέρα και για το επερχόμενο έργο. Σε αυτό το στάδιο, η βασιλεία των ουρανών έχει ήδη κατέλθει, οπότε χρειάζεται ακόμα να προσευχηθεί; Το έργο Του είναι να φέρει την εποχή στο τέλος της και δεν υπάρχουν πλέον νέες εποχές, άρα υπάρχει ανάγκη να προσευχηθεί για το επόμενο στάδιο; Φοβάμαι πως δεν υπάρχει!

Υπάρχουν πολλές αντιφάσεις στις εξηγήσεις του ανθρώπου. Πράγματι, αυτές είναι όλες αντιλήψεις του ανθρώπου· χωρίς περαιτέρω έλεγχο, όλοι θα πιστεύατε ότι είναι σωστές. Δεν γνωρίζετε ότι αυτή η ιδέα του Θεού ως Τριάδα είναι μόνο η αντίληψη του ανθρώπου; Η

γνώση του ανθρώπου δεν είναι πλήρης και διεξοδική. Υπάρχουν πάντα ακαθαρσίες και ο άνθρωπος έχει πάρα πολλές ιδέες· αυτό αποδεικνύει ότι ένα δημιουργημένο ον απλώς δεν μπορεί να εξηγήσει το έργο του Θεού. Υπάρχουν πάρα πολλά στο μυαλό του ανθρώπου, όλα εκ των οποίων προέρχονται από τη λογική και τη σκέψη, που έρχονται σε σύγκρουση με την αλήθεια. Μπορεί η λογική σου να αναλύσει διεξοδικά το έργο του Θεού; Μπορείς να αποκτήσεις μια εικόνα για όλο το έργο του Ιεχωβά; Είσαι εσύ, ως άνθρωπος, που μπορείς να τα διακρίνεις όλα ή είναι ο ίδιος ο Θεός που μπορεί να δει τα πάντα εις τους αιώνες των αιώνων; Είσαι εσύ που μπορείς να δεις αυτά που πέρασαν αιώνες πριν και αυτά που θα έρθουν στους αιώνες στο μέλλον ή είναι μόνο ο Θεός που μπορεί να το κάνει; Τι λες; Ποια αξία έχεις εσύ ώστε να εξηγήσεις τον Θεό; Πού βασίζεται η εξήγησή σου; Είσαι εσύ ο Θεός; Οι ουρανοί και η γη και όλα τα πράγματα μέσα σε αυτά δημιουργήθηκαν από τον ίδιο τον Θεό. Δεν ήσουν εσύ που το έκανες, επομένως γιατί δίνεις εσφαλμένες εξηγήσεις; Τώρα, εξακολουθείς να πιστεύεις στην Αγία Τριάδα; Δεν νομίζεις ότι είναι υπερβολικά επαχθής αυτός ο τρόπος; Το καλύτερο για σένα θα ήταν να πιστεύεις σε έναν Θεό, όχι σε τρεις. Καλύτερα να είσαι ελαφρύς, γιατί το φορτίο του Κυρίου είναι ελαφρύ.

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)

Η ανθρωπότητα, η οποία είναι τόσο βαθιά διεφθαρμένη από τον Σατανά, δεν γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και έχει σταματήσει να Τον λατρεύει. Στην αρχή, όταν δημιουργήθηκαν ο Αδάμ και η Εύα, η δόξα και η μαρτυρία του Ιεχωβά ήταν πανταχού παρούσες. Όμως, αφότου διεφθάρη ο άνθρωπος, έχασε τη δόξα και τη μαρτυρία, επειδή οι πάντες επαναστατούσαν εναντίον του Θεού και έπαψαν εντελώς να Τον σέβονται. Το σημερινό έργο της κατάκτησης αποσκοπεί να ανακτήσει όλη τη μαρτυρία και όλη τη δόξα, και να κάνει όλους τους ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό, έτσι ώστε να υπάρχει μαρτυρία ανάμεσα στους δημιουργημένους. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να γίνει κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου. Πώς ακριβώς πρόκειται να κατακτηθεί η ανθρωπότητα; Χρησιμοποιώντας το έργο των λόγων αυτού του σταδίου ώστε να πειστεί απόλυτα ο άνθρωπος· χρησιμοποιώντας αποκάλυψη, κρίση, παιδείση και ανηλεή κατάρα προκειμένου να υποταχθεί εντελώς· αποκαλύπτοντας την ανυπακοή του ανθρώπου και κρίνοντας την αντίστασή του ώστε να

μπορέσει να γνωρίσει την αδικία και τη βρομιά της ανθρωπότητας και, συνεπώς, να χρησιμοποιήσει τα πράγματα αυτά ως αντιθετικό στοιχείο στη δίκαιη διάθεση του Θεού. Ο άνθρωπος κατακτάται και πείθεται απόλυτα κυρίως μέσω αυτών των λόγων. Τα λόγια είναι το μέσο για την απόλυτη κατάκτηση της ανθρωπότητας, και όλοι όσοι αποδεχθούν την κατάκτηση από τον Θεό πρέπει να αποδεχθούν την πάταξη και την κρίση των λόγων Του. Η σημερινή διαδικασία ομιλίας είναι επακριβώς η διαδικασία της κατάκτησης. Και πώς ακριβώς θα πρέπει να συνεργάζονται οι άνθρωποι; Γνωρίζοντας πώς να τρώνε και να πίνουν αυτά τα λόγια και καταφέροντας να τα κατανοήσουν. Όσο για το πώς κατακτώνται οι άνθρωποι, αυτό δεν είναι κάτι που μπορούν να κάνουν από μόνοι τους. Το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι, μέσα από τη βρώση και την πόση αυτών των λόγων, να καταφέρεις να γνωρίσεις τη διαφθορά και τη βρομιά σου, την ανυπακοή και την αδικία σου, και να προσπέσεις ενώπιον του Θεού. Αν αφότου κατανοήσεις το θέλημα του Θεού, είσαι σε θέση να το κάνεις πράξη, και αν έχεις οράματα και μπορείς να υποταχθείς ολοκληρωτικά σε αυτά τα λόγια και να μην προβαίνεις σε δικές σου επιλογές, τότε θα έχεις κατακτηθεί —και αυτό θα έχει γίνει ως αποτέλεσμα αυτών των λόγων. Γιατί έχασε η ανθρωπότητα τη μαρτυρία; Επειδή κανείς δεν έχει πίστη στον Θεό και επειδή ο Θεός δεν έχει θέση στην καρδιά των ανθρώπων. Η κατάκτηση της ανθρωπότητας αποτελεί την αποκατάσταση της πίστης της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι θέλουν πάντοτε να τρέχουν ορμητικά προς τον επίγειο κόσμο, διατηρούν πάρα πολλές ελπίδες, θέλουν πάρα πολλά για το μέλλον τους και έχουν πάρα πολλές εξωφρενικές απαιτήσεις. Σκέφτονται πάντα τη σάρκα, κάνουν σχέδια γι' αυτήν και δεν ενδιαφέρονται καθόλου να αναζητήσουν την οδό της πίστης στον Θεό. Οι καρδιές τους έχουν αρπαχθεί από τον Σατανά, εκείνοι έχουν χάσει τον σεβασμό τους για τον Θεό και είναι προσκολλημένοι στον Σατανά. Ο άνθρωπος, όμως, δημιουργήθηκε από τον Θεό. Συνεπώς, το ότι ο άνθρωπος έχει χάσει τη μαρτυρία σημαίνει ότι έχει χάσει τη δόξα του Θεού. Ο σκοπός της κατάκτησης της ανθρωπότητας είναι να επανακτηθεί η δόξα του σεβασμού που είχε ο άνθρωπος για τον Θεό. Μπορεί να διατυπωθεί ως εξής: Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν επιδιώκουν τη ζωή· ακόμα κι αν υπάρχουν μερικοί που την επιδιώκουν, αυτοί είναι μετρημένοι στα δάχτυλα. Οι άνθρωποι είναι απορροφημένοι με το μέλλον τους και δεν δίνουν καμία σημασία στη ζωή. Ορισμένοι επαναστατούν ενάντια στον Θεό και Του αντιστέκονται, Τον κρίνουν πίσω από την πλάτη Του και δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Για την ώρα, αυτοί οι άνθρωποι δεν λαμβάνονται υπόψη· επί του παρόντος, τίποτα δεν γίνεται σε αυτούς τους υιούς της

επανάστασης, όμως, στο μέλλον, θα ζεις μέσα στο σκοτάδι, θρηνώντας και τρίζοντας τα δόντια σου. Δεν νιώθεις πόσο πολύτιμο είναι το φως όταν ζεις μέσα σε αυτό, όμως θα συνειδητοποιήσεις πόσο πολύτιμο είναι όταν θα ζεις μέσα στη σκοτεινή νύχτα, και τότε θα το μετανιώσεις. Τώρα νιώθεις μια χαρά, όμως θα έρθει η μέρα που θα το μετανιώσεις. Όταν έρθει εκείνη η μέρα, και απλωθεί παντού το σκοτάδι και εκλείψει δια παντός το φως, θα είναι πολύ αργά για μεταμέλεια. Ο λόγος για τον οποίο δεν κατορθώνεις να εκτιμήσεις σαν θησαυρό τον χρόνο που έχεις τώρα είναι επειδή εξακολουθείς να μην καταλαβαίνεις το σημερινό έργο. Όταν ξεκινήσει το έργο ολόκληρου του σύμπαντος, όταν, δηλαδή, όλα όσα λέω σήμερα έχουν γίνει πραγματικότητα, πολλοί άνθρωποι θα κρατούν το κεφάλι τους και θα κλαίνε από την οδύνη. Και, με αυτόν τον τρόπο, δεν θα έχουν βυθιστεί στο σκοτάδι θρηνώντας και τρίζοντας τα δόντια τους; Όλοι όσοι επιδιώκουν πραγματικά τη ζωή και έχουν ολοκληρωθεί μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ενώ όλοι οι υιοί της επανάστασης, οι οποίοι είναι ακατάλληλοι για χρήση, θα βυθιστούν στο σκοτάδι. Θα στερούνται του έργου του Αγίου Πνεύματος και θα είναι ανίκανοι να καταλάβουν το οτιδήποτε. Συνεπώς, έχοντας βυθιστεί στην τιμωρία, θα κλαίνε και θα οδύρονται. Αν είσαι καλά εξοπλισμένος σε αυτήν τη φάση του έργου και έχεις αναπτυχθεί στη ζωή σου, τότε είσαι κατάλληλος για χρήση. Αν είσαι ανεπαρκώς εξοπλισμένος, τότε ακόμα κι αν κληθείς στην επόμενη φάση του έργου, θα είσαι ακατάλληλος για χρήση —σε αυτό το σημείο, ακόμη κι αν επιθυμείς να εξοπλιστείς, δεν θα έχεις άλλη ευκαιρία. Ο Θεός θα έχει φύγει. Πού θα μπορούσες να πας για να βρεις το είδος της ευκαιρίας που βρίσκεται μπροστά σου τώρα; Πού θα μπορούσες να πας για να λάβεις την άσκηση που παρέχεται προσωπικά από τον Θεό; Σε εκείνο το σημείο, ο Θεός δεν θα μιλάει αυτοπροσώπως ούτε θα εκφέρει τη φωνή Του· το μόνο που θα μπορείς να κάνεις θα είναι να διαβάζεις αυτά που λέγονται σήμερα —πώς θα είναι εύκολη τότε η κατανόηση; Πώς θα μπορούσε η ζωή στο μέλλον να είναι καλύτερη απ' ό,τι είναι σήμερα; Σε εκείνο το σημείο, δεν θα υφίστασαι έναν ζωντανό θάνατο καθώς θρηνείς και τρίζεις τα δόντια σου; Τώρα σου παρέχονται ευλογίες, αλλά εσύ δεν ξέρεις πώς να τις απολαύσεις· ζεις μες στην ευδαιμονία, αλλά εξακολουθείς να μην το γνωρίζεις. Αυτό αποδεικνύει ότι είσαι καταδικασμένος να υποφέρεις! Τη σήμερον ημέρα, κάποιοι άνθρωποι αντιστέκονται, κάποιοι επαναστατούν, κάποιοι κάνουν το ένα ή το άλλο. Εγώ απλώς σας αγνοώ, Αλλά μη νομίζεις ότι δεν γνωρίζω τι σκαρώνετε. Δεν κατανοώ την ουσία σας; Γιατί να εξακολουθείς να έρχεσαι σε σύγκρουση μαζί Μου; Δεν πιστεύεις στον Θεό προκειμένου να επιδιώκεις τη ζωή και τις ευλογίες προς δικό

σου όφελος; Ο λόγος για τον οποίο έχεις πίστη δεν είναι για δική σου χάρη; Αυτήν τη στιγμή, εκτελώ το έργο της κατάκτησης απλώς με το να μιλώ και, μόλις φτάσει στο τέλος του αυτό το έργο της κατάκτησης, το τέλος σου θα είναι προφανές. Χρειάζεται να σου το πω ξεκάθαρα;

Το σημερινό έργο της κατάκτησης αποσκοπεί να καταστήσει προφανές ποιο θα είναι το τέλος του ανθρώπου. Γιατί λέω ότι η παιδείυση και η κρίση του σήμερα είναι η κρίση ενώπιον του μεγάλου λευκού θρόνου των εσχάτων ημερών; Δεν το βλέπεις αυτό; Γιατί το έργο της κατάκτησης είναι το τελικό στάδιο; Δεν είναι επακριβώς για να φανερώσει ποια θα είναι η κατάληξη κάθε τάξης ανθρώπων; Δεν είναι για να δώσει στον καθένα τη δυνατότητα, κατά την εξέλιξη του έργου της κατάκτησης μέσω της παιδείυσης και της κρίσης, να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο και, στη συνέχεια, να ταξινομηθεί σύμφωνα με το είδος του; Αντί να ειπωθεί ότι πρόκειται για την κατάκτηση της ανθρωπότητας, ίσως είναι καλύτερο να λεχθεί ότι δείχνει ποιο είδος κατάληξης θα έχει η κάθε τάξη ανθρώπων. Έχει να κάνει με την κρίση των αμαρτιών των ανθρώπων και τη μετέπειτα αποκάλυψη των διαφορετικών τάξεων ανθρώπων, βάσει του οποίου αποφασίζεται αν είναι μοχθηροί ή δίκαιοι. Μετά το έργο της κατάκτησης ακολουθεί το έργο της επιβράβευσης των καλών και της τιμωρίας των μοχθηρών. Οι άνθρωποι που υπακούν απόλυτα —εκείνοι, δηλαδή, που έχουν κατακτηθεί εντελώς— θα τοποθετηθούν στο επόμενο στάδιο της διάδοσης του έργου του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν. Όσοι δεν έχουν κατακτηθεί θα ριχτούν στο σκοτάδι και θα βρεθούν αντιμέτωποι με συμφορές. Έτσι θα ταξινομηθούν οι άνθρωποι σύμφωνα με το είδος τους: όσοι πράττουν το κακό θα ταξινομηθούν με τους μοχθηρούς, για να μην ξαναδούν ποτέ το φως του ήλιου, και οι δίκαιοι θα ταξινομηθούν με τους καλούς, για να λάβουν φως και να ζήσουν αιωνίως μέσα στο φως. Το τέλος των πάντων πλησιάζει· το τέλος του ανθρώπου έχει παρουσιαστεί με σαφήνεια μπροστά στα μάτια του, και τα πάντα θα ταξινομηθούν σύμφωνα με το είδος τους. Πώς μπορούν οι άνθρωποι, λοιπόν, να ξεφύγουν από την οδύνη της ταξινόμησης του καθενός σύμφωνα με το είδος του; Το διαφορετικό τέλος της κάθε τάξης ανθρώπων αποκαλύπτεται όταν πλησιάζει το τέλος των πάντων, κι αυτό γίνεται κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης ολόκληρου του σύμπαντος (συμπεριλαμβανομένου όλου του έργου της κατάκτησης, ξεκινώντας με το τωρινό έργο). Η αποκάλυψη του τέλους όλης της ανθρωπότητας γίνεται ενώπιον του βήματος της κρίσεως, κατά τη διάρκεια της παιδείυσης και κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης τις έσχατες ημέρες. Η ταξινόμηση των

ανθρώπων σύμφωνα με το είδος τους δεν σημαίνει επιστροφή των ανθρώπων στην αρχική τους τάξη, διότι όταν δημιουργήθηκε ο άνθρωπος κατά τον καιρό της δημιουργίας, υπήρχε μόνο ένα είδος ανθρώπου, και ο μόνος διαχωρισμός ήταν μεταξύ άντρα και γυναίκας. Δεν υπήρχαν πολλά διαφορετικά είδη ανθρώπων. Μόνο μετά από πολλές χιλιάδες χρόνια διαφθοράς εμφανίστηκαν οι διαφορετικές τάξεις ανθρώπων, και κάποιοι ήταν υπό τη σφαίρα επιρροής βρομερών διαβόλων, κάποιοι ήταν υπό τη σφαίρα επιρροής μοχθηρών διαβόλων και κάποιοι —εκείνοι οι οποίοι επιδιώκουν την οδό της ζωής— ήταν υπό το κράτος του Παντοδύναμου. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο δημιουργούνται σταδιακά οι τάξεις μεταξύ ανθρώπων και μόνο έτσι χωρίζονται οι άνθρωποι σε τάξεις μέσα στη μεγάλη οικογένεια του ανθρώπου. Όλοι οι άνθρωποι καταλήγουν να έχουν διαφορετικό «πατέρα». Δεν ισχύει ότι όλοι βρίσκονται ολότελα υπό το κράτος του Παντοδύναμου, καθότι ο άνθρωπος είναι πολύ ανυπότακτος. Η δίκαιη κρίση αποκαλύπτει τον πραγματικό εαυτό του κάθε τύπου ανθρώπου, χωρίς να αφήνει τίποτα κρυφό. Όλοι δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο υπό το φως. Σε αυτό το σημείο, ο άνθρωπος δεν είναι πια όπως ήταν αρχικά και η αρχική ομοιότητα των προγόνων του έχει από καιρό εξαφανιστεί, επειδή αμέτρητοι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας έχουν από καιρό αιχμαλωτιστεί από τον Σατανά και ποτέ ξανά δεν θα γνωρίσουν τον ουρανό, και επειδή οι άνθρωποι έχουν γεμίσει με κάθε λογής δηλητήρια του Σατανά. Συνεπώς, οι άνθρωποι έχουν τον κατάλληλο γι' αυτούς προορισμό. Επιπλέον, η ταξινόμησή τους σύμφωνα με το είδος τους γίνεται με βάση τα διαφορετικά δηλητήριά τους, δηλαδή, ταξινομούνται σύμφωνα με τον βαθμό στον οποίο έχουν κατακτηθεί σήμερα. Το τέλος του ανθρώπου δεν είναι κάτι που έχει προκαθοριστεί από τη δημιουργία του κόσμου. Κι αυτό επειδή, στην αρχή, υπήρχε μόνο μία τάξη, η οποία αποκαλείτο συλλογικά «ανθρωπότητα», και ο άνθρωπος δεν είχε διαφθαρεί αρχικά από τον Σατανά και όλοι οι άνθρωποι ζούσαν μέσα στο φως του Θεού, χωρίς να πέφτει πάνω τους σκοτάδι. Όμως, αφότου διαφθάρηκε ο άνθρωπος από τον Σατανά, όλοι οι τύποι και όλα τα είδη ανθρώπων εξαπλώθηκαν στα μήκη και τα πλάτη της γης —όλοι οι τύποι και όλα τα είδη ανθρώπων που προέρχονταν από την οικογένεια που αποκαλείτο συλλογικά «ανθρωπότητα», η οποία απαρτιζόταν από άντρες και γυναίκες. Όλοι τους οδηγήθηκαν από τους προγόνους τους να ξεστρατίσουν από τους προπάτορές τους —την ανθρωπότητα που απαρτιζόταν από άντρα και γυναίκα (δηλαδή, τον πρώτο Αδάμ και την πρώτη Εύα, τους προπάτορές τους). Εκείνον τον καιρό, οι Ισραηλίτες ήταν οι μόνοι άνθρωποι τους οποίους καθοδηγούσε ο Ιεχωβά στη ζωή

τους στη γη. Οι διάφοροι τύποι ανθρώπων που προέκυψαν από ολόκληρο το Ισραήλ (δηλαδή, από την αρχική οικογενειακή φατρία) έχασαν τότε την καθοδήγηση του Ιεχωβά. Αυτοί οι πρώτοι άνθρωποι, έχοντας πλήρη άγνοια για τα ζητήματα του κόσμου των ανθρώπων, ακολούθησαν, στη συνέχεια, τους προγόνους τους για να ζήσουν στα εδάφη που διεκδίκησαν —κάτι που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Συνεπώς, εξακολουθούν να αγνοούν το πώς ξεστράτισαν από τον Ιεχωβά και το πώς διαφθείρονται μέχρι σήμερα από κάθε είδους βρομερούς διαβόλους και μοχθηρά πνεύματα. Εκείνοι που έχουν διαφθαρεί και δηλητηριαστεί βαθιά μέχρι τώρα —εκείνοι που δεν μπορούν, εν τέλει, να διασωθούν— δεν θα έχουν άλλη επιλογή από το πάνε με τους προγόνους τους, τους βρομερούς διαβόλους που τους διέφθειραν. Εκείνοι που μπορούν, εν τέλει, να σωθούν, θα πάνε στον κατάλληλο προορισμό της ανθρωπότητας, δηλαδή στο τέλος που προορίζεται για όσους σώζονται και κατακτώνται. Θα γίνουν τα πάντα προκειμένου να σωθούν όλοι όσοι μπορούν να σωθούν, αλλά για τους ανθρώπους που είναι αναισθητοί και ανίατοι, η μόνη τους επιλογή θα είναι να ακολουθήσουν τους προγόνους τους στο πηγάδι της αβύσσου, όπου θα τους περιμένει η παιδείωση. Μη νομίζεις ότι το τέλος σου είχε προκαθοριστεί από την αρχή και ότι τώρα έχει απλώς αποκαλυφθεί. Αν σκέφτεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε μήπως έχεις ξεχάσει ότι κατά την αρχική δημιουργία της ανθρωπότητας, δεν είχε δημιουργηθεί ξεχωριστή σατανική τάξη; Έχεις ξεχάσει ότι είχε δημιουργηθεί μόνο μία ανθρωπότητα, η οποία απαρτιζόταν από τον Αδάμ και την Εύα (ότι είχαν δημιουργηθεί, δηλαδή, μόνο άντρας και γυναίκα); Αν ήσουν απόγονος του Σατανά στην αρχή, αυτό δεν θα σήμαινε ότι όταν ο Ιεχωβά δημιούργησε τον άνθρωπο, συμπεριέλαβε και μια σατανική ομάδα στη δημιουργία Του; Θα μπορούσε να είχε κάνει κάτι τέτοιο; Δημιούργησε τον άνθρωπο χάριν της μαρτυρίας Του· δημιούργησε τον άνθρωπο χάριν της δόξας Του. Γιατί να είχε δημιουργήσει σκοπίμως μια τάξη απογόνων του Σατανά, οι οποίοι θα Του αντιστέκονταν εσκεμμένα; Πώς θα μπορούσε ο Ιεχωβά να είχε κάνει κάτι τέτοιο; Αν το είχε κάνει, ποιος θα έλεγε ότι είναι ένας δίκαιος Θεός; Όταν λέω τώρα ότι κάποιος από εσάς θα πάνε με τον Σατανά στο τέλος, δεν σημαίνει ότι εσύ ήσουν με τον Σατανά από την αρχή· αντιθέτως, σημαίνει ότι έχεις ξεπέσει σε τέτοιον βαθμό, που ακόμα κι αν ο Θεός έχει προσπαθήσει να σε σώσει, εσύ και πάλι δεν έχεις κατορθώσει να αποκτήσεις εκείνη τη σωτηρία. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή από το να σε ταξινομήσω με τον Σατανά. Αυτό συμβαίνει μόνο επειδή είσαι πέραν σωτηρίας, όχι επειδή ο Θεός είναι άδικος μαζί σου και καθόρισε σκόπιμα τη μοίρα σου ως προσωποποίηση του Σατανά, κι έπειτα σε ταξινομεί με τον

Σατανά και θέλει εσκεμμένα να υποφέρεις. Δεν είναι αυτή η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης. Αν το πιστεύεις αυτό, τότε η κατανόησή σου είναι πολύ μονόπλευρη! Το τελικό στάδιο της κατάκτησης αποσκοπεί να σώσει τους ανθρώπους, αλλά και να αποκαλύψει την κατάληξή τους. Αποσκοπεί να αποκαλύψει τον εκφυλισμό των ανθρώπων μέσω της κρίσης, κι έτσι να τους κάνει να μετανοήσουν, να εγερθούν και να επιδιώξουν τη ζωή και το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής. Αποσκοπεί να αφυπνίσει τις καρδιές των απαθών και βραδυνών ανθρώπων και να δείξει, μέσω της κρίσης, την εσωτερική ανυπακοή τους. Ωστόσο, αν οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην μπορούν να μετανοήσουν, να μην μπορούν να επιδιώξουν το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής και να αποτινάξουν αυτές τις διαφθορές, τότε είναι πέραν σωτηρίας και θα τους καταβροχθίσει ο Σατανάς. Αυτή είναι η σημασία της κατάκτησης του Θεού: να σώσει τους ανθρώπους και να δείξει, επίσης, την κατάληξή τους. Καλές καταλήξεις, κακές καταλήξεις —όλες αποκαλύπτονται από το έργο της κατάκτησης. Το αν οι άνθρωποι θα σωθούν ή θα είναι καταραμένοι αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης.

Τις έσχατες ημέρες, τα πάντα θα ταξινομηθούν κατά είδος μέσω της κατάκτησης. Η κατάκτηση είναι το έργο των εσχάτων ημερών· με άλλα λόγια, η κρίση των αμαρτιών του κάθε ανθρώπου είναι το έργο των εσχάτων ημερών. Διαφορετικά, πώς θα μπορούσαν να ταξινομηθούν οι άνθρωποι; Το έργο της ταξινόμησης που γίνεται ανάμεσά σας αποτελεί την έναρξη αυτού του έργου σε ολόκληρο το σύμπαν. Μετά από αυτό, οι άνθρωποι όλων των τόπων και όλων των λαών θα υποβληθούν κι αυτοί στο έργο της κατάκτησης. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος στην κτίση θα ταξινομηθεί σύμφωνα με το είδος του, καθώς θα προσέλθει ενώπιον του βήματος της κρίσης για να κριθεί. Κανένας και τίποτα δεν μπορεί να διαφύγει την υποβολή σε αυτήν την παιδεία και την κρίση, και οι πάντες και τα πάντα θα ταξινομηθούν κατά είδος. Κάθε άνθρωπος θα κατηγοριοποιηθεί, διότι πλησιάζει το τέλος των πάντων και ό,τι υπάρχει στους ουρανούς και στη γη έχει φτάσει στον επίλογό του. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να διαφύγει τις τελευταίες ημέρες της ανθρώπινης ύπαρξης; Συνεπώς, για πόσο καιρό ακόμα μπορούν να συνεχιστούν οι πράξεις ανυπακοής σας; Δεν βλέπετε ότι οι έσχατες ημέρες σας είναι προ των πυλών; Πώς είναι δυνατόν εκείνοι που σέβονται τον Θεό και λαχταρούν να εμφανιστεί, να μη βλέπουν την ημέρα της εμφάνισης της δικαιοσύνης του Θεού; Πώς είναι δυνατόν να μη λάβουν την τελική επιβράβευση για την καλοσύνη; Είσαι

κάποιος που πράττει το καλό ή κάποιος που πράττει το κακό; Είσαι κάποιος που αποδέχεται τη δίκαιη κρίση και, στη συνέχεια, υπακούει ή κάποιος που αποδέχεται τη δίκαιη κρίση και, στη συνέχεια, είναι καταραμένος; Ζεις ενώπιον του βήματος της κρίσης στο φως ή στον Άδη μέσα στο σκοτάδι; Εσύ ο ίδιος δεν είσαι αυτός που γνωρίζει πιο ξεκάθαρα αν το τέλος σου θα είναι η επιβράβευση ή η τιμωρία; Εσύ δεν είσαι αυτός που γνωρίζει πιο ξεκάθαρα και κατανοεί πιο βαθιά ότι ο Θεός είναι δίκαιος; Οπότε πώς είναι ακριβώς η συμπεριφορά και η καρδιά σου; Καθώς σε κατακτώ σήμερα, έχεις πραγματικά την ανάγκη να σου εξηγήσω λεπτομερώς το αν η συμπεριφορά σου είναι καλή ή κακή; Πόσα έχεις εγκαταλείψει για Μένα; Πόσο βαθιά Με λατρεύεις; Εσύ ο ίδιος δεν γνωρίζεις πιο ξεκάθαρα πώς συμπεριφέρεσαι απέναντί Μου; Θα πρέπει να γνωρίζεις καλύτερα απ' όλους ποιο θα είναι, εν τέλει, το τέλος σου! Σου το λέω πραγματικά: Εγώ δημιούργησα απλώς την ανθρωπότητα και δημιούργησα κι εσένα, όμως δεν σας παρέδωσα στον Σατανά· ούτε σας έκανα εσκεμμένα να επαναστατήσετε εναντίον Μου ή να Μου αντισταθείτε, κι έτσι να τιμωρηθείτε από Μένα. Όλες αυτές οι συμφορές και τα βάσανα δεν οφείλονται στο ότι η καρδιά σας είναι πολύ σκληρή και η συμπεριφορά σας πολύ ποταπή; Επομένως, το τέλος σας δεν καθορίζεται από εσάς τους ίδιους; Μεσ στην καρδιά σας, δεν γνωρίζετε καλύτερα απ' όλους ποιο θα είναι το τέλος σας; Ο λόγος που κατακτώ τους ανθρώπους είναι για να τους αποκαλύψω, καθώς και για να εξασφαλίσω καλύτερα τη σωτηρία σου. Δεν είναι για να σε βάλω να διαπράξεις το κακό ούτε για να σε κάνω σκοπίμως να οδεύσεις στην κόλαση της καταστροφής. Όταν έρθει η ώρα, τα πολλά σου βάσανα, ο θρήνος και το τρίξιμο των δοντιών σου, δεν θα οφείλονται όλα στις αμαρτίες σου; Συνεπώς, η καλοσύνη σου ή η μοχθηρία σου δεν είναι η καλύτερη κρίση για εσένα; Δεν αποτελούν την καλύτερη απόδειξη για το ποιο θα είναι το τέλος σου;

Σήμερα, εργάζομαι στον εκλεκτό λαό του Θεού στην Κίνα για να αποκαλύψω όλες τις επαναστατικές διαθέσεις του και να ξεσκεπάσω όλη την ασχήμια του, κι αυτό παρέχει το πλαίσιο για να λέω όλα όσα πρέπει να πω. Στη συνέχεια, όταν επιτελέσω το επόμενο στάδιο του έργου της κατάκτησης ολόκληρου του σύμπαντος, θα χρησιμοποιήσω την κρίση Μου για εσάς προκειμένου να κρίνω την αδικία των πάντων σε ολόκληρο το σύμπαν, επειδή εσείς είστε οι εκπρόσωποι των ανυπότακτων μεταξύ της ανθρωπότητας. Όσοι δεν μπορέσουν να ανεβάσουν ρυθμούς, θα γίνουν μονάχα αντιθετικά στοιχεία και αντικείμενα υπηρεσίας, ενώ όσοι μπορέσουν να ανεβάσουν ρυθμούς, θα χρησιμοποιηθούν. Γιατί λέω ότι όσοι δεν

μπορέσουν να ανεβάσουν ρυθμούς θα λειτουργήσουν μόνο ως αντιθετικά στοιχεία; Επειδή τα τωρινά λόγια και το τωρινό έργο Μου στοχεύουν στο σύνολό τους στο υπόβαθρό σας, και επειδή έχετε γίνει οι εκπρόσωποι και η επιτομή των ανυπότακτων μεταξύ όλης της ανθρωπότητας. Αργότερα, θα μεταφέρω αυτά τα λόγια που σας κατακτούν σε ξένες χώρες και θα τα χρησιμοποιήσω για να κατακτήσω τους ανθρώπους που βρίσκονται εκεί, όμως εσύ δεν θα τα έχεις κάνει κτήμα σου. Αυτό δεν θα σε καθιστούσε αντιθετικό στοιχείο; Οι διεφθαρμένες διαθέσεις όλης της ανθρωπότητας, οι επαναστατικές πράξεις του ανθρώπου και οι άσχημες εικόνες και τα άσχημα πρόσωπα του ανθρώπου —όλα αυτά καταγράφονται σήμερα στα λόγια που χρησιμοποιούνται για την κατάκτησή σας. Στη συνέχεια, θα χρησιμοποιήσω αυτά τα λόγια για να κατακτήσω τους ανθρώπους κάθε έθνους και κάθε δόγματος, επειδή εσείς αποτελείτε το αρχέτυπο, το δεδικασμένο. Ωστόσο, δεν ξεκίνησα με σκοπό να σας εγκαταλείψω εσκεμμένα. Αν δεν κατορθώσεις να τα πας καλά στην επιδίωξή σου, κι έτσι αποδείξεις ότι είσαι ανίκατος, δεν θα λειτουργείς απλώς ως αντικείμενο υπηρεσίας και αντιθετικό στοιχείο; Κάποτε είπα ότι η σοφία Μου ασκείται με βάση τις μηχανορραφίες του Σατανά. Γιατί το είπα αυτό; Αυτή δεν είναι η αλήθεια πίσω από τα όσα λέω και πράττω επί του παρόντος; Αν δεν μπορέσεις να ανεβάσεις ρυθμούς, αν δεν οδηγηθείς στην τελείωση, αλλά, αντ' αυτού, τιμωρηθείς, δεν θα γίνεις ένα αντιθετικό στοιχείο; Ενδεχομένως να έχεις υποφέρει πολύ στη ζωή σου, όμως εξακολουθείς να μην καταλαβαίνεις τίποτα· έχεις άγνοια των πάντων σχετικά με τη ζωή. Παρόλο που έχεις παιδευτεί και κριθεί, δεν έχεις αλλάξει καθόλου και, βαθιά μέσα σου, δεν έχεις αποκτήσει τη ζωή. Όταν θα έρθει η ώρα να δοκιμαστεί το έργο σου, θα βιώσεις μια δοκιμασία τόσο σφοδρή όσο η φωτιά, κι ακόμη μεγαλύτερα βάσανα. Αυτή η φωτιά θα μετατρέψει όλο σου το είναι σε στάχτη. Ως κάποιος που δεν κατέχει τη ζωή, κάποιος χωρίς ίχνος καθαρού χρυσού μέσα του, κάποιος που είναι ακόμα κολλημένος στην παλιά διεφθαρμένη διάθεση και κάποιος που δεν μπορεί να τα πάει καλά ούτε στο να είναι αντιθετικό στοιχείο, πώς θα μπορούσες να μην εξαλειφθείς; Μπορεί ένας άνθρωπος που αξίζει λιγότερο από μία δεκάρα και δεν έχει ζωή να έχει οποιαδήποτε χρησιμότητα για το έργο της κατάκτησης; Όταν έρθει εκείνη η ώρα, οι ημέρες σας θα είναι πιο δύσκολες κι από αυτές του Νώε και των Σοδόμων! Οι προσευχές σου δεν θα ωφελούν σε τίποτα τότε. Πώς θα μπορέσεις να επιστρέψεις αργότερα και να ξεκινήσεις εκ νέου να μετανοείς, όταν το έργο της σωτηρίας θα έχει ήδη τελειώσει; Από τη στιγμή που θα έχει γίνει όλο το έργο της σωτηρίας, δεν θα υπάρξει άλλο· αυτό που θα υπάρξει θα είναι η έναρξη του

έργου της τιμωρίας των κακών. Αντιστέκεσαι, επαναστατείς και κάνεις πράγματα που ξέρεις ότι είναι μοχθηρά. Δεν αποτελείς τον στόχο της αυστηρής τιμωρίας; Σήμερα, σου το εξηγώ αυτό λεπτομερώς. Αν επιλέξεις να μην ακούσεις, τότε, όταν σε πλήξει αργότερα η καταστροφή, δεν θα είναι πολύ αργά αν μόνο τότε ξεκινήσεις να νιώθεις ενοχές και αρχίσεις να πιστεύεις; Σου δίνω μια ευκαιρία να μετανοήσεις σήμερα, αλλά εσύ δεν είσαι πρόθυμος να το κάνεις. Πόσο καιρό θέλεις να περιμένεις; Μέχρι την ημέρα της παιδείας; Σήμερα, δεν θυμάμαι τις παρελθοντικές σου παραβάσεις. Σε συγχωρώ ξανά και ξανά, στρέφω το βλέμμα Μου μακριά από την αρνητική σου πλευρά για να κοιτάζω μονάχα τη θετική σου πλευρά, επειδή όλα τα τωρινά λόγια και το τωρινό έργο Μου αποσκοπούν να σε σώσουν, κι Εγώ δεν έχω καμία κακή πρόθεση απέναντί σου. Ωστόσο, εσύ αρνείσαι να εισέλθεις. Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το καλό από το κακό και δεν ξέρεις πώς να εκτιμήσεις την καλοσύνη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν περιμένουν απλώς την έλευση της τιμωρίας και του δίκαιου κολασμού;

Όταν ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο και ανάβλυσε το νερό που παραχώρησε ο Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Δαβίδ έπαιξε τη λύρα για να δοξάσει Εμένα, τον Ιεχωβά —με την καρδιά του γεμάτη χαρά— αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Ιώβ έχασε τα ζώα του που γέμιζαν τα βουνά, καθώς και ανείπωτες ποσότητες πλούτου, και το κορμί του γέμισε με οδυνηρές πληγές, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν μπόρεσε να ακούσει τη δική Μου φωνή, του Ιεχωβά, και να δει τη δική Μου δόξα, του Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Το γεγονός ότι ο Πέτρος μπόρεσε να ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό οφειλόταν στην πίστη του. Το γεγονός ότι μπόρεσε να καρφωθεί στον σταυρό για χάρη Μου και να καταθέσει ένδοξη μαρτυρία οφειλόταν, επίσης, στην πίστη του. Όταν ο Ιωάννης είδε την ένδοξη εικόνα του Υιού του ανθρώπου, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν είδε το όραμα των εσχάτων ημερών, αυτό έγινε ακόμη περισσότερο λόγω της πίστης του. Ο λόγος για τον οποίο τα λεγόμενα πλήθη των εθνών των Εθνικών έχουν λάβει την αποκάλυψή Μου και έχουν φτάσει στο σημείο να μάθουν ότι έχω επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσω το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι επίσης λόγω της πίστης τους. Όλοι εκείνοι που έχουν πληγεί από τα σκληρά λόγια Μου, κι όμως έχουν παρηγορηθεί από αυτά και έχουν σωθεί, δεν το έχουν καταφέρει λόγω της πίστης τους; Οι άνθρωποι έχουν λάβει πάρα πολλά λόγω της πίστης τους, κι αυτά δεν είναι πάντοτε ευλογίες. Μπορεί να μη δέχονται το είδος της ευτυχίας και της χαράς που ένιωθε ο Δαβίδ ή να μην τους παρέχεται νερό από τον Ιεχωβά, όπως έγινε

με τον Μωυσή. Για παράδειγμα, ο Ιώβ ευλογήθηκε από τον Ιεχωβά λόγω της πίστης του, αλλά υπέστη και καταστροφή. Είτε ευλογείσαι είτε υφίστασαι καταστροφή, και τα δύο αποτελούν ευλογημένα γεγονότα. Χωρίς πίστη, δεν θα είχες την ικανότητα να λάβεις αυτό το έργο της κατάκτησης, πόσο μάλλον δε, να δεις τις πράξεις του Ιεχωβά να παρουσιάζονται σήμερα μπρος στα μάτια σου. Δεν θα είχες την ικανότητα να βλέπεις, πόσο μάλλον δε, να λαμβάνεις. Αν δεν σε έβρισκαν αυτές οι μάστιγες, αυτές οι συμφορές και όλες οι κρίσεις, θα μπορούσες να δεις σήμερα τις πράξεις του Ιεχωβά; Σήμερα, η πίστη είναι αυτή που σου δίνει τη δυνατότητα να κατακτηθείς και το γεγονός ότι κατακτάσαι είναι αυτό που σου δίνει τη δυνατότητα να πιστεύεις σε κάθε πράξη του Ιεχωβά. Το γεγονός ότι λαμβάνεις τέτοια παιδείση και κρίση οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην πίστη. Μέσω αυτής της παιδείσης και κρίσης, εσύ κατακτάσαι και οδηγείσαι στην τελείωση. Χωρίς το είδος της παιδείσης και της κρίσης που λαμβάνεις σήμερα, η πίστη σου θα ήταν μάταιη, καθότι δεν θα γνώριζες τον Θεό· ανεξάρτητα από το πόσο πολύ πίστευες σ' Εκείνον, η πίστη σου θα παρέμενε μόνο μια κενή έκφραση, χωρίς να βασίζεται στην πραγματικότητα. Μόνο αφότου λάβεις αυτό το έργο της κατάκτησης —έργο το οποίο σε καθιστά απολύτως υπάκουο— γίνεται η πίστη σου αληθινή και αξιόπιστη, και στρέφεται η καρδιά σου προς τον Θεό. Ακόμη κι αν υφίστασαι μεγάλη κρίση και κατάρα λόγω αυτής της λέξης, «πίστη», έχεις αληθινή πίστη και λαμβάνεις το πιο αληθινό, το πιο πραγματικό και το πιο πολύτιμο πράγμα. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης βλέπεις τον τελικό προορισμό των δημιουργημάτων του Θεού· μέσα από αυτήν την κρίση βλέπεις ότι πρέπει να αγαπάς τον Δημιουργό· μέσα από ένα τέτοιο έργο κατάκτησης βλέπεις το χέρι του Θεού· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση αρχίζεις να κατανοείς πλήρως την ανθρώπινη ζωή· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση κερδίζεις το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής και φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις το πραγματικό νόημα του «ανθρώπου»· μόνο μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση βλέπεις τη δίκαιη διάθεση του Παντοδύναμου και την όμορφη, ένδοξη όψη Του· μέσα απ' αυτό το έργο της κατάκτησης μαθαίνεις την προέλευση του ανθρώπου και καταλαβαίνεις την «αθάνατη ιστορία» όλης της ανθρωπότητας· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις τους προγόνους της ανθρωπότητας και την προέλευση της διαφθοράς της ανθρωπότητας· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση λαμβάνεις χαρά και παρηγοριά, καθώς και ατέρμονη συμμόρφωση, πειθαρχία και λόγια επίπληξης από τον Δημιουργό προς την ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε· μέσα απ' αυτό το έργο της κατάκτησης λαμβάνεις ευλογίες, καθώς και τις

συμφορές που αξίζει ο άνθρωπος... Όλα αυτά δεν οφείλονται σε εκείνο το ψήγμα πίστης που έχεις; Δεν μεγάλωσε η πίστη σου αφότου απέκτησες αυτά τα πράγματα; Δεν έχεις κερδίσει εξαιρετικά πολλά; Όχι μόνο έχεις ακούσει τον λόγο του Θεού και έχεις αντικρίσει τη σοφία του Θεού, αλλά έχεις βιώσει, επίσης, προσωπικά κάθε στάδιο του έργου Του. Μπορεί να έλεγες ότι αν δεν είχες πίστη, τότε δεν θα υπέμενες αυτού του είδους την παιδευση ή αυτού του είδους την κρίση. Όμως, θα πρέπει να ξέρεις ότι χωρίς πίστη, όχι μόνο δεν θα μπορούσες να λάβεις αυτού του είδους την παιδευση κι αυτού του είδους τη φροντίδα από τον Παντοδύναμο, αλλά θα έχανες, επίσης, για πάντα την ευκαιρία να συναντήσεις τον Δημιουργό. Δεν θα μάθαινες ποτέ την προέλευση της ανθρωπότητας και δεν θα κατανοούσες ποτέ τη σημασία της ανθρώπινης ζωής. Ακόμα κι αν πέθαινε το σώμα σου και έφευγε η ψυχή σου, εσύ και πάλι δεν θα καταλάβαινες όλες τις πράξεις του Δημιουργού, πολύ λιγότερο δε, θα ήξερες ότι ο Δημιουργός επιτέλεσε τόσο σπουδαίο έργο στη γη αφότου δημιούργησε την ανθρωπότητα. Ως μέλος αυτής της ανθρωπότητας την οποία Εκείνος δημιούργησε, είσαι πρόθυμος να πέσεις ανεπίγνωστα κατ' αυτόν τον τρόπο στο σκοτάδι και να υποστείς αιώνια τιμωρία; Αν διαχωρίσεις τον εαυτό σου από την παιδευση και την κρίση του σήμερα, με τι θα έρθεις αντιμέτωπος; Νομίζεις ότι μόλις διαχωριστείς από την παρούσα κρίση, θα μπορέσεις να γλιτώσεις από αυτήν τη δύσκολη ζωή; Δεν αληθεύει ότι αν αφήσεις «τούτο το μέρος», αυτά που θα αντιμετωπίσεις θα είναι οδυνηρά βασανιστήρια ή σκληρή κακομεταχείριση που θα επιφέρει ο διάβολος; Μήπως θα αντιμετωπίσεις αβάσταχτες ημέρες και νύχτες; Νομίζεις ότι μόνο και μόνο επειδή ξεφεύγεις από αυτήν την κρίση σήμερα, μπορείς να διαφεύγεις για πάντα τα μελλοντικά βασανιστήρια; Τι θα συναντήσεις στο διάβα σου; Μπορεί να είναι πραγματικά η Σάνγκρι-Λα που ελπίζεις; Νομίζεις ότι μπορείς να γλιτώσεις από τη μελλοντική αιώνια παιδευση, απλώς ξεφεύγοντας από την πραγματικότητα όπως κάνεις τώρα; Από αύριο, θα μπορέσεις να βρεις ποτέ ξανά αυτού του είδους την ευκαιρία και αυτού του είδους την ευλογία; Θα μπορέσεις να τα βρεις όταν σε πλήξει η καταστροφή; Θα μπορέσεις να τα βρεις όταν όλη η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση; Η παρούσα ευτυχισμένη ζωή σου κι εκείνη η μικρή αρμονική οικογένειά σου, μπορούν να υποκαταστήσουν τον μελλοντικό αιώνιο προορισμό σου; Αν έχεις αληθινή πίστη και κερδίζεις πολλά λόγω της πίστης σου, τότε όλα αυτά είναι τα πράγματα που εσύ —ένα δημιουργημένο ον— θα πρέπει να κερδίσεις, καθώς κι αυτά που θα έπρεπε να είχες από την αρχή. Τίποτα δεν είναι πιο ευεργετικό για την πίστη και τη ζωή σου από αυτήν την κατάκτηση.

Σήμερα, πρέπει να καταλάβεις τι ζητάει ο Θεός από εκείνους που κατακτώνται, ποια είναι η στάση Του απέναντι σε εκείνους που οδηγούνται στην τελείωση και τι είναι αυτό στο οποίο θα πρέπει να εισέλθεις επί του παρόντος. Κάποια πράγματα χρειάζεται να τα καταλάβεις μόνο λιγάκι. Δεν χρειάζεται να μελετάς σχολαστικά συγκεκριμένες συζητήσεις σχετικά με τα μυστήρια του Θεού. Δεν προσφέρουν μεγάλη βοήθεια για τη ζωή, κι αρκεί να τις ρίξεις μόνο μια γρήγορη ματιά. Μπορείς να διαβάσεις κάποια μυστήρια, όπως το μυστήριο του Αδάμ και της Εύας: τα πάντα σχετικά με τον Αδάμ και την Εύα εκείνον τον καιρό, καθώς και ποιο είναι το έργο που θέλει να επιτελέσει σήμερα ο Θεός. Πρέπει να κατανοήσεις ότι κατά την κατάκτηση και την τελείωση του ανθρώπου, ο Θεός επιθυμεί να ξαναγίνει ο άνθρωπος όπως ήταν ο Αδάμ και η Εύα. Μες στην καρδιά σου, θα πρέπει να γνωρίζεις καλά το επίπεδο της τελείωσης που πρέπει να επιτευχθεί προκειμένου να πληροί κανείς τα πρότυπα του Θεού, κι έπειτα πρέπει να προσπαθήσεις σκληρά να το επιτύχεις. Αυτό σχετίζεται με την άσκησή σου και είναι κάτι που θα πρέπει να κατανοήσεις. Είναι αρκετό να επιζητείς να εισέλθεις σύμφωνα με τα λόγια του Θεού σχετικά με αυτά τα ζητήματα. Όταν διαβάζεις ότι «η ιστορία της ανάπτυξης της ανθρωπότητας εκτείνεται πίσω δεκάδες χιλιάδες χρόνια», αυτό σου κινεί την περιέργεια, κι έτσι προσπαθείς να βρεις μια απάντηση με τους αδελφούς και τις αδελφές. «Ο Θεός λέει ότι η ανάπτυξη της ανθρωπότητας ξεκίνησε πριν από έξι χιλιάδες χρόνια, σωστά; Τι είναι αυτή η αναφορά σε δεκάδες χιλιάδες χρόνια;» Τι ωφελεί να προσπαθείς να βρεις απάντηση σε αυτό το ερώτημα; Είτε ο Θεός ο ίδιος εργάζεται επί δεκάδες χιλιάδες χρόνια είτε επί εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια, έχει στ' αλήθεια την ανάγκη να το γνωρίζεις εσύ αυτό; Δεν είναι κάτι που εσύ, ως δημιουργημένο ον, χρειάζεται να ξέρεις. Επίτρεψε απλώς στον εαυτό σου να συλλογιστεί στα γρήγορα αυτού του είδους τη συζήτηση και μην προσπαθήσεις να την κατανοήσεις σαν να ήταν όραμα. Πρέπει να έχεις επίγνωση αυτού στο οποίο θα πρέπει να εισέλθεις και το οποίο θα πρέπει να καταλάβεις σήμερα, κι έπειτα πρέπει να αποκτήσεις καλή κατανόησή του. Τότε μόνο θα κατακτηθείς. Αφού διάβασες τα παραπάνω, θα πρέπει να υπάρχει μια φυσιολογική αντίδραση μέσα σου: Ο Θεός φλέγεται από την ανησυχία, θέλει να μας κατακτήσει και να κερδίσει δόξα και μαρτυρία, επομένως πώς θα πρέπει να συνεργαστούμε μαζί Του; Τι πρέπει να κάνουμε για να κατακτηθούμε εντελώς από Εκείνον και να γίνουμε η μαρτυρία Του; Τι πρέπει να κάνουμε για να δώσουμε τη δυνατότητα στον Θεό να αποκτήσει δόξα; Τι πρέπει να κάνουμε για να δώσουμε τη δυνατότητα στον εαυτό μας να ζει στο κράτος του Θεού, και όχι υπό τη σφαίρα

επιρροής του Σατανά; Αυτά θα πρέπει να σκέφτονται οι άνθρωποι. Ο καθένας σας θα πρέπει να γνωρίζει με σαφήνεια τη σημασία της κατάκτησης από τον Θεό. Αυτή είναι η ευθύνη σας. Μόνο αφότου αποκτήσετε αυτήν τη διαύγεια, θα έχετε είσοδο, θα γνωρίζετε αυτό το στάδιο του έργου και θα γίνετε εντελώς υπάκουοι. Σε διαφορετική περίπτωση, δεν θα πετύχετε πραγματική υπακοή.

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (3)

Αυτό που πρέπει να επιτευχθεί κυρίως από το έργο της κατάκτησης είναι να σταματήσει η σάρκα του ανθρώπου να επαναστατεί, δηλαδή, το μυαλό του ανθρώπου να αποκτήσει μια νέα κατανόηση για τον Θεό, η καρδιά του να υπακούει ολότελα στον Θεό και ο ίδιος να είναι αποφασισμένος να υπάρχει για τον Θεό. Το πώς αλλάζει η ιδιοσυγκρασία ή η σάρκα του ανθρώπου δεν καθορίζει το αν έχει κατακτηθεί. Αντιθέτως, όταν αλλάξει ο τρόπος σκέψης, η συνείδηση και η λογική του ανθρώπου, όταν, δηλαδή, αλλάξει ολόκληρη η πνευματική σου στάση, τότε θα έχεις κατακτηθεί από τον Θεό. Όταν έχεις την αποφασιστικότητα να υπακούς και έχεις υιοθετήσει μια νέα νοοτροπία, όταν δεν εισάγεις πλέον καμία από τις αντιλήψεις ή τις προθέσεις σου στα λόγια και το έργο του Θεού, και όταν το μυαλό σου μπορεί να σκεφτεί κανονικά, δηλαδή, όταν μπορείς να υπερβάλλεις εαυτόν για τον Θεό με όλη σου την καρδιά, τότε θα ανήκεις σ' αυτό το είδος ανθρώπου που έχει κατακτηθεί πλήρως. Στον κόσμο της θρησκείας, πολλοί άνθρωποι υποφέρουν σημαντικά σε όλη τους τη ζωή, καθυποτάσσοντας το σώμα τους ή κουβαλώντας τον σταυρό τους, υποφέροντας και υπομένοντας ακόμα και μέχρι την τελευταία τους πνοή! Κάποιοι εξακολουθούν να νηστεύουν μέχρι το πρωί του θανάτου τους. Σε όλη τη ζωή τους στερούνται το καλό φαγητό και τα ωραία ρούχα, δίνοντας έμφαση μόνο στον πόνο. Έχουν την ικανότητα να καθυποτάσσουν το σώμα τους και να απαρνούνται τη σάρκα τους. Το πνεύμα της υπομονής που δείχνουν απέναντι στον πόνο είναι αξιοθαύμαστο. Όμως, δεν έχουν αντιμετωπιστεί ούτε στο ελάχιστο ο τρόπος σκέψης, οι αντιλήψεις, η πνευματική στάση και, μάλιστα, η παλιά φύση τους. Δεν καταλαβαίνουν

πραγματικά τον εαυτό τους. Η πνευματική εικόνα που έχουν για τον Θεό είναι η παραδοσιακή, αυτή ενός αφηρημένου, αόριστου Θεού. Η αποφασιστικότητα τους να υποφέρουν για τον Θεό προέρχεται από τον ζήλο και τη θετική φύση τους. Παρόλο που πιστεύουν στον Θεό, ούτε Τον κατανοούν ούτε γνωρίζουν το θέλημά Του. Μόνο εργάζονται και υποφέρουν στα τυφλά για Εκείνον. Θεωρούν πως είναι εντελώς ανάξιο λόγου να μπορούν να κάνουν διάκριση και δεν νοιάζονται ούτε στο ελάχιστο για να βρουν τρόπο να εξασφαλίσουν ότι η υπηρεσία που παρέχουν εκπληρώνει πραγματικά το θέλημα του Θεού. Ακόμα λιγότερο γνωρίζουν πώς να φτάσουν στην κατανόηση του Θεού. Ο Θεός που υπηρετούν δεν είναι ο Θεός στην αρχική Του εικόνα, παρά ένας Θεός που έχουν επινοήσει οι ίδιοι, ένας Θεός για τον οποίον έχουν ακούσει ή ένας θρυλικός Θεός που βρίσκεται στις γραφές. Στη συνέχεια, χρησιμοποιούν τη ζωηρή φαντασία τους και τη θεοσεβούμενη καρδιά τους για να υποφέρουν για χάρη του Θεού και να αναλάβουν το έργο που θέλει να κάνει ο Θεός. Η υπηρεσία που παρέχουν είναι υπερβολικά ανακριβής, σε σημείο που ουσιαστικά κανείς τους δεν είναι πραγματικά σε θέση να υπηρετεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Ανεξαρτήτως του πόσο διατεθειμένοι είναι να υποφέρουν, η αρχική τους προοπτική για την υπηρεσία που παρέχουν και η πνευματική τους εικόνα για τον Θεό παραμένουν αμετάβλητες, επειδή δεν έχουν περάσει από την κρίση και την παιδεία του Θεού, από τον εξευγενισμό και την τελειώσή Του, κι επειδή κανένας δεν τους έχει οδηγήσει με την αλήθεια. Ακόμα κι αν πιστεύουν στον Ιησού τον Σωτήρα, κανένας τους δεν έχει δει ποτέ τον Σωτήρα. Τον γνωρίζουν μόνο μέσα από θρύλους και διαδόσεις. Συνεπώς, η υπηρεσία που παρέχουν δεν αξίζει περισσότερο από το να υπηρετείς στην τύχη, με τα μάτια κλειστά, σαν ένας τυφλός που υπηρετεί τον ίδιο του τον πατέρα. Τι μπορεί να επιτευχθεί, τελικά, μέσα από αυτού του είδους την υπηρεσία; Και ποιος θα την ενέκρινε; Από την αρχή μέχρι το τέλος, η υπηρεσία που παρέχουν δεν αλλάζει ποτέ καθόλου. Λαμβάνουν μόνο μαθήματα που προέρχονται από τον άνθρωπο και βασίζουν την υπηρεσία τους μόνο στη φυσικότητά τους και σ' αυτά που αρέσουν στους ίδιους. Τι καρπούς θα μπορούσε αυτό να δρέψει; Ούτε καν ο Πέτρος, ο οποίος είδε τον Ιησού, δεν ήξερε πώς να υπηρετήσει, με τρόπο που να εκπληρώνει το θέλημα του Θεού. Μόνο στο τέλος, στα βαθιά του γεράματα, άρχισε να καταλαβαίνει. Τι λέει αυτό για εκείνους τους τυφλούς που δεν έχουν βιώσει καμία αντιμετώπιση ή κανένα κλάδεμα και δεν έχουν κανέναν να τους καθοδηγεί; Η υπηρεσία πολλών από εσάς την οποία προσφέρετε σήμερα δεν μοιάζει μ' εκείνη αυτών των τυφλών ανθρώπων; Όλοι εκείνοι που δεν έχουν λάβει την κρίση, που δεν

έχουν δεχθεί κλάδεμα και αντιμετώπιση και δεν έχουν αλλάξει, δεν είναι οι ημιτελώς κατακτημένοι; Σε τι χρησιμεύουν αυτού τους είδους οι άνθρωποι; Αν ο τρόπος σκέψης, η κατανόησή σου για τη ζωή και η κατανόησή σου για τον Θεό δεν δείχνουν καμία καινούρια αλλαγή και κανένα αποτέλεσμα, ούτε έστω και λίγο αληθινό κέρδος, δεν πετυχαίνεις ποτέ κάτι αξιόλογο στην υπηρεσία σου! Χωρίς όραμα και χωρίς νέα κατανόηση για το έργο του Θεού, δεν μπορείς να είσαι ένα κατακτημένο άτομο. Ο τρόπος που ακολουθείς τον Θεό θα είναι, τότε, σαν εκείνων που υποφέρουν και νηστεύουν, θα έχει μηδαμινή αξία! Ακριβώς επειδή υπάρχει ελάχιστη μαρτυρία σ' ό,τι κάνουν, λέω ότι η υπηρεσία τους είναι ανώφελη! Περνούν τη ζωή τους υποφέροντας καθισμένοι στη φυλακή· είναι πάντοτε ανεκτικοί, στοργικοί, και κουβαλούν μάλιστα τον σταυρό, ο κόσμος τους χλευάζει και τους απορρίπτει, βιώνουν κάθε ταλαιπωρία και, παρά το γεγονός ότι είναι υπάκουοι μέχρι τέλους, εξακολουθούν να μην έχουν κατακτηθεί και δεν μπορούν να δώσουν καμία μαρτυρία περί της κατάκτησής τους. Ο βαθμός στον οποίον έχουν υποφέρει δεν είναι αμελητέος, όμως μέσα τους δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό. Δεν έχουν αντιμετωπιστεί καθόλου ο παλιός τρόπος σκέψης τους, οι παλιές αντιλήψεις, οι θρησκευτικές πρακτικές, η κατασκευασμένη από τον άνθρωπο κατανόηση και οι ανθρώπινες ιδέες τους. Δεν υπάρχει καμία νέα κατανόηση μέσα τους. Ούτε ελάχιστη από την κατανόησή τους για τον Θεό δεν είναι αληθής ή ακριβής. Έχουν παρανοήσει το θέλημα του Θεού. Μπορούν να υπηρετήσουν έτσι τον Θεό; Όπως κι αν κατανόησες τον Θεό στο παρελθόν, ας υποτεθεί ότι διατηρείς αυτήν την κατανόηση μέχρι σήμερα και συνεχίζεις να βασίζεις την κατανόησή σου για τον Θεό στις δικές σου αντιλήψεις και ιδέες, ασχέτως του τι κάνει ο Θεός. Δηλαδή, ας υποτεθεί ότι δεν κατέχεις καμία νέα, αληθινή κατανόηση για τον Θεό και δεν καταφέρνεις να γνωρίσεις την αληθινή εικόνα και διάθεση του Θεού. Ας υποτεθεί ότι η κατανόησή σου για τον Θεό εξακολουθεί να καθοδηγείται από έναν φεουδαρχικό, δεισιδαιμονικό τρόπο σκέψης και είναι ακόμα αποκύημα της ανθρώπινης φαντασίας και των ανθρώπινων αντιλήψεων. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, τότε δεν έχεις κατακτηθεί. Ο λόγος που σου λέω όλα τα λόγια τώρα, είναι για να σου δώσω τη δυνατότητα να καταλάβεις και να χρησιμοποιήσεις αυτήν τη γνώση ως οδηγό για μια ακριβή και νέα κατανόηση. Ο σκοπός είναι, επίσης, να απαλλαχτείς από όλες εκείνες τις παλιές αντιλήψεις και την παλιά γνώση που κουβαλάς μέσα σου, ώστε να μπορέσεις να αποκτήσεις μια νέα κατανόηση. Αν πραγματικά τρως και πίνεις τον λόγο Μου, τότε η κατανόησή σου θα αλλάξει σε μεγάλο βαθμό. Εφόσον διατηρείς μια υπάκουη καρδιά, καθώς

τρως και πίνεις τον λόγο του Θεού, η προοπτική σου θα ανθίσει. Εφόσον μπορείς να αποδέχεσαι την επαναλαμβανόμενη παιδείυση, η παλιά σου νοοτροπία σταδιακά θα αλλάξει. Εφόσον η παλιά σου νοοτροπία αντικατασταθεί πλήρως με μια νέα, η πράξη σου θα αλλάξει κι αυτή αναλόγως. Μ' αυτόν τον τρόπο, η υπηρεσία που παρέχεις θα κατευθύνεται όλο και περισσότερο προς τον στόχο και θα γίνεται ολοένα πιο ικανή να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού. Αν μπορείς να αλλάξεις τη ζωή σου, τη γνώση σου σχετικά με την ανθρώπινη ζωή, καθώς και τις πολλές αντιλήψεις που έχεις για τον Θεό, τότε, η φυσικότητά σου σταδιακά θα ελαττωθεί. Αυτό και μόνο αυτό είναι το αποτέλεσμα μετά από την κατάκτηση του ανθρώπου από τον Θεό· αυτή είναι η αλλαγή που θα γίνει εμφανής στον άνθρωπο. Αν όταν πιστεύεις στον Θεό, το μόνο που ξέρεις είναι να καθυποτάσσεις το σώμα σου, να υπομένεις και να υποφέρεις, και δεν σου είναι ξεκάθαρο το αν αυτό που κάνεις είναι σωστό ή λάθος, πόσο μάλλον για ποιον το κάνεις, τότε, πώς μπορεί μια τέτοιου είδους πράξη να οδηγήσει σε αλλαγή;

Θα πρέπει να καταλάβετε ότι αυτό που απαιτώ από εσάς δεν είναι να έχετε το σώμα σας σε δεσμά ή να ελέγχετε το μυαλό σας και να το αποτρέπετε να κάνει αυθαίρετες σκέψεις. Αυτός δεν είναι ούτε ο στόχος του έργου ούτε το έργο που πρέπει να γίνει εδώ και τώρα. Αυτό που χρειάζεται, εδώ και τώρα, είναι να έχετε μια κατανόηση από τη θετική οπτική γωνία, ώστε να μπορέσετε να αλλάξετε. Αυτό που χρειάζεται να κάνετε περισσότερο είναι να εφοδιαστείτε με τα λόγια του Θεού, δηλαδή, να εφοδιαστείτε πλήρως με την αλήθεια και το όραμα που έχετε μπροστά σας αυτήν τη στιγμή, και μετά να προχωρήσετε και να τα κάνετε πράξη. Αυτή είναι η ευθύνη σας. Δεν σας ζητάω να αναζητήσετε και να αποκτήσετε ακόμα μεγαλύτερη φώτιση. Επί του παρόντος, απλώς δεν έχετε το ανάστημα για να το κάνετε. Αυτό που χρειάζεται από εσάς είναι να κάνετε ό,τι μπορείτε για να τρώτε και να πίνετε τον λόγο του Θεού. Πρέπει να κατανοήσετε το έργο του Θεού και να γνωρίζετε τη φύση σας, την ουσία και τον παλιό τρόπο ζωής σας. Ειδικότερα, πρέπει να γνωρίζετε αυτές τις παλιές, εσφαλμένες πρακτικές σας και τις ανθρώπινες πράξεις σας. Για να αλλάξετε, θα πρέπει να αρχίσετε αλλάζοντας τον τρόπο σκέψης σας. Πρώτα, αντικαταστήστε τον παλιό τρόπο σκέψης με τον καινούργιο και αφήστε τον νέο τρόπο σκέψης να διέπει τα λόγια, τις ενέργειες και τη ζωή σας. Αυτό είναι το ζητούμενο για καθέναν από εσάς. Μην πράττετε και μην ακολουθείτε τυφλά. Πρέπει να έχετε μια βάση κι έναν στόχο. Μη γελιέστε. Πρέπει να γνωρίζετε για ποιο πράγμα

ακριβώς είναι η πίστη σας στον Θεό, τι πρέπει να κερδηθεί απ' αυτήν και σε τι θα πρέπει να εισέλθετε εδώ και τώρα. Είναι επιτακτικό να τα γνωρίζεις ολ' αυτά.

Αυτό στο οποίο θα πρέπει να εισέλθετε, επί του παρόντος, είναι η ανύψωση της ζωής σας και η βελτίωση του επιπέδου σας. Επιπλέον, θα πρέπει να αλλάξετε εκείνες τις παλιές προοπτικές από το παρελθόν σας, να αλλάξετε τον τρόπο σκέψης σας και τις αντιλήψεις σας. Ολόκληρη η ζωή σας χρειάζεται ανανέωση. Όταν αλλάξει η κατανόησή σου για τις πράξεις του Θεού, όταν έχεις μια νέα κατανόηση για την αλήθεια των όσων λέει ο Θεός, και όταν ανυψωθεί η εσωτερική σου κατανόηση, τότε η ζωή σου θα στραφεί προς το καλύτερο. Όλα όσα λένε και κάνουν τώρα οι άνθρωποι είναι πρακτικά. Αυτά δεν είναι δόγματα, παρά αυτά που οι άνθρωποι χρειάζονται για τη ζωή τους και αυτά που πρέπει να κατέχουν. Αυτή είναι η αλλαγή που συντελείται στον άνθρωπο κατά το έργο της κατάκτησης, η αλλαγή που πρέπει να βιώσει ο άνθρωπος, και είναι το αποτέλεσμα της κατάκτησης του ανθρώπου. Όταν αλλάξεις τον τρόπο σκέψης σου, υιοθετήσεις μια νέα πνευματική στάση, ανατρέψεις τις αντιλήψεις, τις προθέσεις και τους περασμένους λογικούς συλλογισμούς, όταν ξεφορτωθείς εκείνα τα βαθιά ριζωμένα στοιχεία από μέσα σου και αποκτήσεις μια νέα κατανόηση της πίστης στον Θεό, τότε οι μαρτυρίες που παρέχεις θα είναι ανυψωμένες και όλο σου το είναι θα έχει όντως αλλάξει. Όλα αυτά είναι τα πιο πρακτικά, τα πιο ρεαλιστικά και τα πιο θεμελιώδη ζητήματα· ζητήματα τα οποία ήταν δύσκολο να τα συλλάβουν οι άνθρωποι στο παρελθόν και με τα οποία δεν μπορούσαν να ασχοληθούν. Αποτελούν το πραγματικό έργο του Πνεύματος. Πώς ακριβώς κατάλαβες τη Βίβλο στο παρελθόν; Μια σύντομη σύγκριση σήμερα θα σου πει. Κατά το παρελθόν, έβαζες τον Μωυσή, τον Πέτρο, τον Παύλο, ή όλες εκείνες τις βιβλικές δηλώσεις και προοπτικές, επάνω σ' ένα βάθρο. Αν σου ζητούσε κάποιος σήμερα να βάλεις τη Βίβλο επάνω σ' ένα βάθρο, θα το έκανες; Θα έβλεπες ότι η Βίβλος περιέχει υπερβολικά πολλές καταγραφές που έγιναν από τον άνθρωπο, καθώς και ότι η Βίβλος δεν είναι παρά αφηγήσεις ανθρώπων για δύο στάδια από το έργο του Θεού. Είναι ένα βιβλίο ιστορίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι η κατανόησή σου για τη Βίβλο έχει αλλάξει; Αν κοιτάξεις, τώρα, το γενεαλογικό δέντρο του Ιησού, όπως αυτό δίδεται μέσα από το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, θα πεις: «Το γενεαλογικό δέντρο του Ιησού; Ανοησίες! Αυτό είναι το γενεαλογικό δέντρο του Ιωσήφ, όχι του Ιησού. Δεν υπάρχει καμία συγγένεια μεταξύ του Ιησού και του Ιωσήφ». Όταν κοιτάξεις τώρα τη Βίβλο, η κατανόησή σου είναι διαφορετική, που σημαίνει ότι έχει αλλάξει η προοπτική σου και έχει

ένα υψηλότερο επίπεδο κατανόησης γι' αυτήν, απ' ό,τι οι θρησκευτικοί λόγιοι του παρελθόντος. Αν κάποιος σου έλεγε ότι υπάρχει κάτι σ' αυτό το γενεαλογικό δέντρο, εσύ θα απαντούσες: «Τι υπάρχει; Εξήγησέ το μου. Ο Ιησούς και ο Ιωσήφ δεν ήταν συγγενείς. Το γνωρίζεις αυτό; Μπορεί ο Ιησούς να έχει γενεαλογικό δέντρο; Πώς είναι δυνατόν να έχει προγόνους ο Ιησούς; Πώς είναι δυνατόν να είναι απόγονος του ανθρώπου; Η σάρκα Του γεννήθηκε από τη Μαρία, το Πνεύμα Του είναι το Πνεύμα του Θεού, όχι το πνεύμα ενός ανθρώπου. Ο Ιησούς είναι ο λατρευτός Υιός του Θεού, άρα, μπορεί να έχει γενεαλογικό δέντρο; Εφόσον όταν Εκείνος ήταν στη γη δεν αποτελούσε μέλος της ανθρωπότητας, πώς θα μπορούσε να έχει γενεαλογικό δέντρο;» Όταν αναλύσεις το γενεαλογικό δέντρο και εξηγήσεις με σαφή τρόπο την αλήθεια, όταν μοιραστείς αυτά που κατάλαβες, εκείνος που έλεγε ότι κάτι υπάρχει θα μείνει άφωνος. Ορισμένοι θα επικαλεστούν τη Βίβλο και θα σε ρωτήσουν: «Ο Ιησούς είχε γενεαλογικό δέντρο. Ο σημερινός Θεός σου έχει γενεαλογικό δέντρο;» Εσύ τότε θα τους πεις την πιο ρεαλιστική σου κατανόηση. Με αυτόν τον τρόπο, η κατανόησή σου θα έχει αποτέλεσμα. Αληθεύει ότι ο Ιησούς δεν έχει καμία συγγένεια με τον Ιωσήφ, κι ακόμα λιγότερη με τον Αβραάμ. Το μόνο που ισχύει είναι ότι ο Ιησούς γεννήθηκε στο Ισραήλ. Όμως, ο Θεός δεν είναι Ισραηλίτης ή απόγονος των Ισραηλιτών. Το ότι ο Ιησούς γεννήθηκε στο Ισραήλ, δεν σημαίνει ότι ο Θεός είναι Θεός μόνο των Ισραηλιτών. Έκανε αυτό το βήμα και ενσαρκώθηκε, αποκλειστικά για τους σκοπούς του έργου Του. Ο Θεός είναι ο Θεός όλης της δημιουργίας στο σύμπαν. Απλώς πραγματοποίησε πρώτα ένα στάδιο του έργου Του στο Ισραήλ και μετά, ξεκίνησε το έργο στα έθνη των εθνικών. Ωστόσο, οι άνθρωποι θεωρούσαν ότι η Ιησούς ήταν ο Θεός των Ισραηλιτών και, πέραν αυτού, Τον κατέτασσαν ανάμεσα στους Ισραηλίτες και στους απόγονους του Δαβίδ. Η Βίβλος λέει ότι στο τέλος των ημερών, το όνομα του Ιεχωβά θα είναι μεγάλο στα έθνη των εθνικών, εννοώντας ότι ο Θεός θα πραγματοποιεί έργο στα έθνη των εθνικών κατά τις έσχατες ημέρες. Το γεγονός ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε στην Ιουδαία δεν υποδηλώνει ότι ο Θεός αγαπάει μόνο τους Ιουδαίους. Αυτό συνέβη μόνο επειδή το απαιτούσε το έργο. Δεν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι ο Θεός όφειλε να ενσαρκωθεί στο Ισραήλ (επειδή οι Ισραηλίτες ήταν ο εκλεκτός Του λαός). Δεν υπάρχουν εκλεκτοί του Θεού και στα έθνη των εθνικών; Αφότου ο Ιησούς τελείωσε το έργο Του στην Ιουδαία, το έργο επεκτάθηκε και στα έθνη των Εθνικών. (Οι Ισραηλίτες αποκαλούσαν όλα τα έθνη εκτός του Ισραήλ «έθνη των Εθνικών».) Στην πραγματικότητα, αυτά τα έθνη των εθνικών αποτελούνταν επίσης από εκλεκτούς του Θεού. Απλώς, εκείνον τον καιρό, δεν είχε

γίνει εκεί ακόμα κάποιο έργο. Οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη έμφαση στον Ισραήλ, επειδή τα δύο πρώτα στάδια από το έργο έλαβαν χώρα στο Ισραήλ, ενώ δεν γινόταν καθόλου έργο στα έθνη των εθνικών. Το έργο στα έθνη των εθνικών ξεκίνησε μόλις σήμερα, και γι' αυτό οι άνθρωποι δυσκολεύονται τόσο πολύ να το αποδεχτούν. Αν μπορείς να τα καταλάβεις καλά όλα αυτά, να τα εισπράξεις με ακρίβεια και να θεωρείς σωστά όλα αυτά τα ζητήματα, θα έχεις μια ακριβή κατανόηση του Θεού του παρόντος και του παρελθόντος, και η κατανόησή σου για τον Θεό θα είναι μεγαλύτερη, απ' αυτήν που κατείχαν οι άγιοι ανά τους αιώνες. Αν βιώσεις το σημερινό έργο και ακούσεις τις προσωπικές ομιλίες του Θεού σήμερα, αλλά δεν κατανοείς διόλου την ολότητα του Θεού, αν η επιδίωξή σου παραμένει πάντοτε η ίδια και δεν αντικαθίσταται με τίποτα καινούργιο, και ειδικά αν βιώνεις όλο αυτό το έργο της κατάκτησης, αλλά τελικά δεν φαίνεται να έχει γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σ' εσένα, τότε η πίστη σου δεν είναι σαν εκείνων που μόνο ψάχνουν ψωμιά για να κορέσουν την πείνα τους; Σε αυτήν την περίπτωση, το έργο της κατάκτησης δεν θα έχει πετύχει κανένα αποτέλεσμα μέσα σου. Θα έχεις γίνει, τότε, κάποιος που πρέπει να εξοντωθεί;

Κατά την ολοκλήρωση όλου του έργου της κατάκτησης, είναι επιτακτικό να έχετε όλοι σας καταλάβει ότι ο Θεός δεν είναι ο Θεός μόνο των Ισραηλιτών, αλλά ο Θεός όλης της δημιουργίας. Εκείνος δημιούργησε όλη την ανθρωπότητα, όχι μόνο τους Ισραηλίτες. Αν ισχυρίζεσαι ότι ο Θεός είναι ο Θεός μόνο των Ισραηλιτών ή ότι είναι αδύνατον ο Θεός να ενσαρκωθεί σε οποιοδήποτε έθνος εκτός του Ισραήλ, τότε δεν έχεις φτάσει ακόμα σε οποιοδήποτε επίπεδο κατανόησης, κατά την πορεία του έργου της κατάκτησης και δεν αναγνωρίζεις καθόλου ότι ο Θεός είναι ο Θεός σου. Το μόνο που αναγνωρίζεις είναι ότι ο Θεός μεταφέρθηκε από το Ισραήλ στην Κίνα και ότι αναγκαστικά είναι ο Θεός σου. Αν εξακολουθείς να βλέπεις έτσι τα πράγματα, τότε το έργο Μου σ' εσένα έχει αποβεί άκαρπο και δεν έχεις καταλάβει τίποτα απ' όσα έχω πει. Αν στο τέλος, γράφεις κι εσύ, όπως ο Ματθαίος, για το γενεαλογικό Μου δέντρο, αν Μου βρεις κατάλληλους προγόνους και σωστές ρίζες —όπως ότι ο Θεός έχει δύο γενεαλογικά δέντρα, ένα για κάθε ενσάρκωσή Του— αυτό δεν θα ήταν το μεγαλύτερο αστείο στον κόσμο; Σε μια τέτοια περίπτωση, εσύ, ο «καλοπροαίρετος άνθρωπος», ο οποίος Μου βρήκε ένα γενεαλογικό δέντρο, δεν θα είχες γίνει κάποιος που διαίρεσε τον Θεό; Μπορείς να σηκώσεις το βάρος αυτής της αμαρτίας; Μετά απ' όλο αυτό το έργο της κατάκτησης, αν εξακολουθείς να μην πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός

όλης της δημιουργίας, αν εξακολουθείς να πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός μόνο των Ισραηλιτών, δεν είσαι κάποιος που ανοιχτά αντιστέκεται στον Θεό; Ο σκοπός της κατάκτησής σου σήμερα είναι να αναγνωρίσεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός σου, και ο Θεός όλων των άλλων και, πάνω απ' όλα, ο Θεός όλων όσων Τον αγαπούν και ο Θεός όλης της δημιουργίας. Είναι ο Θεός των Ισραηλιτών και ο Θεός του λαού της Αιγύπτου. Είναι ο Θεός των Βρετανών και ο Θεός των Αμερικανών. Δεν είναι μόνο ο Θεός του Αδάμ και της Εύας, αλλά επίσης ο Θεός όλων των απογόνων του Αδάμ και της Εύας. Είναι ο Θεός των πάντων στους ουρανούς κι επί της γης. Η οικογένεια των Ισραηλιτών καθώς και οι οικογένειες όλων των εθνικών βρίσκονται στα χέρια του ενός Θεού. Εκτός από το ότι έκανε έργο στο Ισραήλ για πολλές χιλιάδες χρόνια και γεννήθηκε κάποτε στην Ιουδαία, σήμερα κατέβηκε στην Κίνα, στον τόπο όπου βρίσκεται κουλουριασμένος ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας. Αν το γεγονός ότι γεννήθηκε στην Ιουδαία Τον καθιστά Βασιλέα των Ιουδαίων, το ότι σήμερα κατέβηκε ανάμεσά σας, δεν Τον καθιστά Θεό σας; Οδήγησε τους Ισραηλίτες και γεννήθηκε στην Ιουδαία, αλλά γεννήθηκε επίσης σε έναν τόπο εθνικών. Το έργο που κάνει δεν είναι για όλη την ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε; Αγαπάει τους Ισραηλίτες εκατό φορές και απεχθάνεται τους εθνικούς χίλιες φορές; Δεν είναι αυτή η αντίληψή σας; Εσείς είστε που δεν αναγνωρίζετε τον Θεό, κι όχι ότι ο Θεός δεν ήταν ποτέ ο Θεός σας. Εσείς είστε που απορρίπτετε τον Θεό, κι όχι ότι ο Θεός δεν είναι πρόθυμος να είναι ο Θεός σας. Ποιος από τους δημιουργημένους δεν βρίσκεται στα χέρια του Παντοδύναμου; Κατά τη διαδικασία της κατάκτησής σας σήμερα, ο στόχος δεν είναι να αναγνωρίσετε ότι ο Θεός δεν είναι άλλος από τον Θεό σας; Αν εξακολουθείτε να θεωρείτε ότι ο Θεός είναι ο Θεός μόνο των Ισραηλιτών και εξακολουθείς να θεωρείς ότι ο οίκος του Δαβίδ στο Ισραήλ είναι ο τόπος γέννησης του Θεού, κι ότι κανένα άλλο έθνος, εκτός από το Ισραήλ, δεν έχει τα προσόντα να «παράγει» Θεό, κι ότι, ακόμα λιγότερο, καμία οικογένεια εθνικών δεν μπορεί να λάβει προσωπικά το έργο του Ιεχωβά, αν εξακολουθείς να σκέφτεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε δεν είσαι μια επίμονη τροχοπέδη; Μην προσηλώνεσαι συνεχώς στο Ισραήλ. Ο Θεός είναι εδώ σήμερα, ανάμεσά σας. Μην κοιτάς ούτε προς τον ουρανό. Σταμάτα να μαραζώνεις για τον Θεό στον ουρανό! Ο Θεός έχει έρθει ανάμεσά σας, οπότε, πώς θα μπορούσε να είναι στον ουρανό; Δεν πιστεύεις στον Θεό εδώ και πολύ καιρό, όμως έχεις πολλές αντιλήψεις για Εκείνον, σε βαθμό που δεν τολμάς ούτε για ένα λεπτό να σκεφτείς ότι ο Θεός των Ισραηλιτών θα καταδεχόταν να σας τιμήσει με την παρουσία Του. Ακόμα λιγότερο τολμάτε να σκεφτείτε το πώς θα μπορούσατε να δείτε τον Θεό να

παρουσιάζεται αυτοπροσώπως, δεδομένου του πόσο αφόρητα διεφθαρμένοι είστε. Επίσης, ποτέ σας δεν σκεφτήκατε πώς θα μπορούσε να κατέλθει ο ίδιος ο Θεός σ' έναν τόπο εθνικών. Οφείλει να κατέλθει στο Όρος Σινά ή στο Όρος των Ελαιών και να εμφανιστεί στους Ισραηλίτες. Οι εθνικοί (δηλαδή, οι λαοί εκτός του Ισραήλ) δεν είναι όλοι τα αντικείμενα της απέχθειας Του; Πώς θα μπορούσε Εκείνος να εργαστεί προσωπικά ανάμεσά τους; Όλα αυτά είναι βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις, τις οποίες έχετε αναπτύξει με την πάροδο πολλών ετών. Ο σκοπός της κατάκτησής σας σήμερα, είναι να διαλυθούν αυτές οι αντιλήψεις σας. Ως εκ τούτου, έχετε δει τον Θεό να εμφανίζεται ο ίδιος ανάμεσά σας, όχι στο Όρος Σινά ή στο Όρος των Ελαιών, αλλά ανάμεσα σε ανθρώπους που δεν είχε ποτέ καθοδηγήσει στο παρελθόν. Αφότου ο Θεός πραγματοποίησε δύο στάδια του έργου Του στο Ισραήλ, οι Ισραηλίτες, καθώς και όλοι οι εθνικοί, υιοθέτησαν την εξής αντίληψη: Παρόλο που είναι αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο δημιουργός των πάντων, είναι πρόθυμος να είναι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, όχι ο Θεός των εθνικών. Οι Ισραηλίτες πιστεύουν το εξής: Ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός μας, όχι ο Θεός εσάς των εθνικών, κι επειδή δεν έχετε φόβο του Ιεχωβά, ο Ιεχωβά —ο Θεός μας— σας απεχθάνεται. Οι Ιουδαίοι πιστεύουν, περαιτέρω, το εξής: Ο Κύριος Ιησούς πήρε τη δική μας μορφή, τη μορφή των Ιουδαίων, και είναι ένας Θεός που φέρει το σημάδι των Ιουδαίων. Ο Θεός εργάζεται ανάμεσά μας. Η εικόνα του Θεού και η δική μας είναι παρόμοιες, η εικόνα μας είναι κοντά μ' εκείνη του Θεού. Ο Κύριος Ιησούς είναι ο Βασιλέας μας, ο Βασιλέας των Ιουδαίων, δεν αξίζει στους εθνικούς να λάβουν μια τόσο μεγάλη σωτηρία. Ο Κύριος Ιησούς είναι η προσφορά περί αμαρτίας για εμάς, τους Ιουδαίους. Απλώς και μόνο βάσει αυτών των δύο σταδίων του έργου, οι Ισραηλίτες και οι Ιουδαίοι διαμόρφωσαν τόσες πολλές αντιλήψεις. Με αυταρχικό τρόπο διεκδικούν τον Θεό για τον εαυτό τους, και δεν επιτρέπουν ο Θεός να είναι επίσης ο Θεός των εθνικών. Εξ αυτού, ο Θεός έγινε ένα κενό στην καρδιά των εθνικών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όλοι έμαθαν να πιστεύουν ότι ο Θεός δεν θέλει να είναι ο Θεός των εθνικών και ότι Του αρέσουν μόνο οι Ισραηλίτες —ο εκλεκτός λαός Του— και οι Ιουδαίοι, ειδικά οι μαθητές που Τον ακολούθησαν. Δεν γνωρίζεις ότι το έργο που έκαναν ο Ιεχωβά και ο Ιησούς ήταν για την επιβίωση όλης της ανθρωπότητας; Αναγνωρίζεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός όλων εσάς που γεννηθήκατε εκτός του Ισραήλ; Δεν είναι ο Θεός εδώ, ανάμεσά σας, σήμερα; Δεν μπορεί να είναι όνειρο, σωστά; Δεν αποδέχεστε αυτήν την πραγματικότητα; Δεν τολμάτε να το πιστεύετε ή να το σκέφτεστε. Ανεξαρτήτως του πώς το βλέπετε, δεν είναι ο Θεός εδώ, ανάμεσά σας; Φοβάστε ακόμα να πιστέψετε αυτά τα λόγια; Από τώρα και στο εξής,

δεν είναι όλοι οι κατακτημένοι και όλοι όσοι θέλουν να είναι ακόλουθοι του Θεού ο εκλεκτός Του λαός; Δεν είστε όλοι εσείς, οι ακόλουθοι του σήμερα, ο εκλεκτός λαός έξω από το Ισραήλ; Η θέση σας δεν είναι η ίδια με αυτή των Ισραηλιτών; Όλα αυτά δεν είναι τα όσα θα πρέπει να αναγνωρίσετε; Αυτός δεν είναι ο στόχος του έργου της κατάκτησής σας; Από τη στιγμή που μπορείτε να δείτε τον Θεό, Εκείνος θα είναι ο Θεός σας για πάντα, από την αρχή και στο μέλλον. Δεν θα σας εγκαταλείψει, εφόσον όλοι σας είστε διατεθειμένοι να Τον ακολουθήσετε και να Του είστε αφοσιωμένοι, υπάκουες δημιουργίες.

Ανεξαρτήτως του πόσο ισχυρή είναι η τωρινή αποφασιστικότητα του ανθρώπου να αγαπά τον Θεό, ο άνθρωπος γενικά έχει γίνει υπάκουος και ακολουθεί μέχρι σήμερα. Πριν φτάσει το τέλος, όταν ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο του έργου, ο άνθρωπος θα έχει μετανοήσει πλήρως. Αυτό θα συμβεί όταν οι άνθρωποι θα έχουν πράγματι κατακτηθεί. Επί του παρόντος βρίσκονται μόνο στη διαδικασία της κατάκτησης. Τη στιγμή της ολοκλήρωσης του έργου, θα είναι πλήρως κατακτημένοι, αλλά όχι αμέσως τώρα! Ακόμα κι αν έχουν πειστεί όλοι, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν κατακτηθεί τελείως. Αυτό συμβαίνει επειδή μέχρι τώρα οι άνθρωποι έχουν δει μόνο λόγια, κι όχι πραγματικά συμβάντα, και ακόμα νιώθουν αβεβαιότητα, ασχέτως του πόσο βαθιά είναι η πίστη τους. Γι' αυτό, μόνο με αυτό το τελευταίο πραγματικό γεγονός, που τα λόγια θα γίνουν πραγματικότητα, οι άνθρωποι θα κατακτηθούν τελείως. Επί του παρόντος, αυτοί οι άνθρωποι κατακτώνται επειδή ακούνε για πολλά μυστήρια που δεν είχαν ακούσει ποτέ πριν. Όμως μέσα του ο καθένας, αναμένει και περιμένει κάποια πραγματικά συμβάντα, τα οποία θα του δώσουν τη δυνατότητα να δει τον κάθε λόγο του Θεού να υλοποιείται. Μόνο τότε θα έχουν πειστεί πλήρως. Μόνο τότε, στο τέλος, όταν θα έχουν δει όλοι τους τα υλοποιημένα, πραγματολογικά αληθινά γεγονότα, και αυτά τα αληθινά γεγονότα θα τους έχουν κάνει να νιώθουν σιγουριά, θα επιδείξουν πεποίθηση στην καρδιά, την ομιλία και τα μάτια τους, και θα έχουν πειστεί εντελώς από τα βάθη της καρδιάς τους. Αυτή είναι η φύση του ανθρώπου. Πρέπει να δείτε να γίνονται πραγματικότητα όλα αυτά τα λόγια, πρέπει να δείτε να συμβαίνουν κάποια πραγματικά συμβάντα και να δείτε να πέφτουν συμφορές σε ορισμένους ανθρώπους, προκειμένου να πειστείτε πλήρως βαθιά μέσα σας. Σαν τους Ιουδαίους, συνεχίσετε να δίνετε μεγάλη σημασία στην εμφάνιση σημείων και τεράτων. Ωστόσο, εξακολουθείτε να μη βλέπετε ότι υπάρχουν σημεία και τέρατα και ότι συμβαίνουν αληθινά συμβάντα, τα οποία αποσκοπούν να σας ανοίξουν διάπλατα τα μάτια. Είτε πρόκειται

για κάποιον που κατεβαίνει από τον ουρανό, είτε για στήλη νεφέλης που σας μιλά, ή για κάποιον εξορκισμό που πραγματοποιώ σε έναν από εσάς, ή για τη φωνή Μου που βοά σαν βροντή, εσείς ανέκαθεν θέλατε, και θα συνεχίσετε να θέλετε, να βλέπετε τέτοιου είδους συμβάντα. Μπορεί κάποιος να πει ότι, όταν πιστεύετε στον Θεό, η μεγαλύτερή σας επιθυμία είναι να δείτε τον Θεό να έρχεται και να σας δείχνει ο ίδιος κάποιο σημείο. Τότε θα ικανοποιηθείτε. Για να σας κατακτήσω, θα πρέπει να πραγματοποιήσω ένα έργο παρόμοιο με αυτό της δημιουργίας του κόσμου, και μετά να προσθέσω ένα σημείο. Τότε οι καρδιές σας θα έχουν κατακτηθεί τελείως.

Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (4)

Τι σημαίνει να τελειώνεται κανείς; Τι σημαίνει να έχει κατακτηθεί; Ποια κριτήρια πρέπει να πληρούν οι άνθρωποι, προκειμένου να κατακτηθούν; Και ποια κριτήρια πρέπει να πληρούν, προκειμένου να τελειωθούν; Η κατάκτηση και η τελείωση εξυπηρετούν και τα δύο τον σκοπό της ολοκλήρωσης του ανθρώπου, ούτως ώστε αυτός να μπορέσει να ανακτήσει την αρχική του ομοιότητα και να απελευθερωθεί από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του και την επιρροή του Σατανά. Αυτή η κατάκτηση λαμβάνει χώρα στην αρχή της διαδικασίας της κατεργασίας του ανθρώπου· πράγματι, συνιστά το πρώτο βήμα του έργου. Η τελείωση είναι το δεύτερο βήμα και συνιστά το καταληκτικό έργο. Κάθε ανθρώπινο ον πρέπει να υποβληθεί στη διαδικασία της κατάκτησης. Σε διαφορετική περίπτωση, δεν θα μπορούσε ποτέ να γνωρίσει τον Θεό ούτε θα ήξερε ότι υπάρχει Θεός, δηλαδή θα ήταν αδύνατο να αναγνωρίσει τον Θεό. Και αν κάποιος δεν αναγνωρίζει τον Θεό, τότε θα του είναι και αδύνατον να ολοκληρωθεί από Αυτόν, αφού δεν θα πληροί τα κριτήρια γι' αυτήν την ολοκλήρωση. Αν δεν αναγνωρίζεις καν τον Θεό, πώς θα μπορέσεις να Τον γνωρίσεις; Πώς μπορείς να Τον επιδιώξεις; Δεν θα μπορέσεις ούτε εσύ να καταθέσεις μαρτυρία για Εκείνον, πόσο μάλλον να έχεις την πίστη να Τον ικανοποιήσεις. Συνεπώς, όποιος θέλει να ολοκληρωθεί, σε πρώτη φάση πρέπει να υποβληθεί στο έργο της κατάκτησης. Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση. Όμως, και η

κατάκτηση και η τελείωση έχουν ως στόχο την κατεργασία και την αλλαγή των ανθρώπων, και καθένα από τα δύο αποτελεί μέρος του έργου της διαχείρισης του ανθρώπου. Και τα δύο βήματα απαιτούνται για να ολοκληρώσουν κάποιον, και κανένα στάδιο δεν μπορεί να αγνοηθεί. Είναι αλήθεια ότι η «κατάκτηση» δεν ακούγεται πολύ καλά, όμως στην πραγματικότητα, η διαδικασία της κατάκτησης ενός ατόμου είναι η διαδικασία της αλλαγής του. Αφού κατακτηθείς, μπορεί να μην έχει εξαλειφθεί πλήρως η διεφθαρμένη διάθεσή σου, όμως θα την έχεις γνωρίσει. Μέσα από το έργο της κατάκτησης θα γνωρίσεις τελικά την ποταπή ανθρώπινη φύση σου, καθώς και την ανυπακοή σου. Παρόλο που δεν θα μπορέσεις να απορρίψεις ή να αλλάξεις αυτά τα πράγματα, εντός της σύντομης χρονικής περιόδου του έργου της κατάκτησης, θα καταφέρεις να τα γνωρίσεις, και αυτό θα θέσει τις βάσεις για την τελείωσή σου. Έτσι, και η κατάκτηση και η τελείωση γίνονται για να αλλάξουν τους ανθρώπους, για να τους απαλλάξουν από τις διεφθαρμένες σατανικές διαθέσεις τους, ώστε να μπορέσουν να προσφέρουν πλήρως τον εαυτό τους στον Θεό. Η κατάκτηση είναι το πρώτο μόνο βήμα για την αλλαγή της διάθεσης των ανθρώπων, καθώς και το πρώτο βήμα για να προσφέρει ο άνθρωπος πλήρως τον εαυτό του στον Θεό, και είναι πιο χαμηλά από το βήμα της τελείωσης. Η διάθεση της ζωής ενός ατόμου που έχει κατακτηθεί αλλάζει πολύ λιγότερο απ' ό,τι ενός ατόμου που έχει τελειωθεί. Η κατάκτηση και η τελείωση κάποιου είναι δύο έννοιες διαφορετικές η μία από την άλλη, επειδή συνιστούν διαφορετικές φάσεις του έργου και επειδή απαιτούν από τους ανθρώπους διαφορετικά κριτήρια· η κατάκτηση απαιτεί από τους ανθρώπους χαμηλότερα κριτήρια, ενώ η τελείωση απαιτεί από αυτούς υψηλότερα κριτήρια. Όσοι έχουν τελειωθεί είναι δίκαιοι άνθρωποι, άνθρωποι που έχουν γίνει άγιοι και αγνοί· αποτελούν την αποκρυστάλλωση του έργου της διαχείρισης της ανθρωπότητας ή τα τελικά προϊόντα. Παρόλο που δεν είναι τέλειοι άνθρωποι, είναι άνθρωποι που επιζητούν να ζήσουν μια ζωή γεμάτη νόημα. Όσοι έχουν κατακτηθεί, από την άλλη, αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού μόνο στα λόγια· αναγνωρίζουν ότι ο Θεός έχει ενσαρκωθεί, ότι ο Λόγος έχει ενσαρκωθεί και ότι ο Θεός έχει έρθει στη γη για να κάνει το έργο της κρίσεως και της παιδείας. Επίσης, αναγνωρίζουν ότι η κρίση και η παιδεία του Θεού, καθώς και η πάταξη και ο εξευγενισμός από Αυτόν είναι όλα επωφελή για τον άνθρωπο. Μόλις πρόσφατα έχουν αρχίσει να έχουν κάποια ανθρώπινη ομοιότητα. Έχουν κάποιες γνώσεις για τη ζωή, αλλά η ζωή εξακολουθεί να παραμένει θολή γι' αυτούς. Με άλλα λόγια, τώρα αρχίζουν να κατέχουν ανθρώπινη φύση. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της κατάκτησης. Όταν οι άνθρωποι μπαίνουν

στο μονοπάτι της τελείωσης, η παλιά τους διάθεση είναι δυνατόν να αλλάξει. Επιπροσθέτως, η ζωή τους συνεχίζει να εξελίσσεται και εισέρχονται σταδιακά όλο και πιο βαθιά στην αλήθεια. Είναι σε θέση να αποστρέφονται τον κόσμο και όλους όσους δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Αποστρέφονται ιδιαίτερα τον ίδιο τους τον εαυτό, αλλά ακόμα περισσότερο, γνωρίζουν ξεκάθαρα τον εαυτό τους. Είναι διατεθειμένοι να ζήσουν με βάση την αλήθεια και θέτουν ως στόχο τους την επιδίωξη της αλήθειας. Δεν είναι διατεθειμένοι να ζήσουν με τις σκέψεις που παράγει το ίδιο τους το μυαλό και νιώθουν αποστροφή για την αυταρέσκεια, την ξιπασία και την έπαρση του ανθρώπου. Ομιλούν με έντονη αίσθηση της ευπρέπειας, χειρίζονται τα όποια θέματα με ικανότητα διάκρισης και σοφία, και είναι πιστοί και υπάκουοι στον Θεό. Αν βιώσουν μια στιγμή παιδείας και κρίσης, όχι μόνο δεν γίνονται παθητικοί ή αδύναμοι, αλλά αντιθέτως είναι ευγνώμονες για αυτήν την παιδεία και κρίση από τον Θεό. Πιστεύουν ότι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς την παιδεία και την κρίση του Θεού, πιστεύουν ότι αυτά τους προστατεύουν. Δεν επιδιώκουν μια πίστη γαλήνης και χαράς ή αναζήτησης του άρτου του επιούσιου. Ούτε και επιδιώκουν εφήμερες σαρκικές απολαύσεις. Αυτά συμβαίνουν σ' εκείνους που έχουν τελειωθεί. Αφότου οι άνθρωποι κατακτηθούν, αναγνωρίζουν ότι υπάρχει Θεός, αλλά υπάρχουν όρια στις εκδηλώσεις μέσα τους όταν αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού. Τι σημαίνει στην πραγματικότητα ο Λόγος ενσαρκώνεται; Τι σημαίνει ενσάρκωση; Τι έχει κάνει ο ενσαρκωμένος Θεός; Ποιος είναι ο στόχος και η σημασία του έργου Του; Αφότου βίωσες τόσο μεγάλο μέρος από το έργο Του, αφότου βίωσες τις πράξεις Του ως ενσαρκωμένου, τι έχεις κερδίσει; Μόνο αφότου κατανοήσεις όλα αυτά τα πράγματα θα κατακτηθείς. Αν απλώς λες ότι αναγνωρίζεις ότι υπάρχει Θεός, αλλά δεν απαρνείσαι ό,τι οφείλεις να απαρνηθείς και δεν μπορείς να εγκαταλείψεις τις σαρκικές απολαύσεις που θα πρέπει να εγκαταλείψεις, αλλά αντιθέτως εξακολουθείς να επιθυμείς σαρκικές ανέσεις, όπως κάνεις πάντα, τότε δεν είσαι σε θέση να απαλλαγείς από οποιοδήποτε προκαταλήψεις απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές και δεν πληρώνεις οποιοδήποτε τίμημα κατά την επιτέλεση πολλών απλών ασκήσεων, άρα αυτό αποδεικνύει ότι δεν έχεις κατακτηθεί ακόμα. Σε αυτήν την περίπτωση, ακόμα κι αν καταλαβαίνεις πολλά, όλα θα είναι μάταια. Όσοι έχουν κατακτηθεί είναι άνθρωποι που έχουν επιτύχει κάποιες αρχικές αλλαγές και κάποια αρχική είσοδο. Η βίωση της κρίσης και της παιδείας του Θεού προσφέρει στους ανθρώπους μια αρχική γνώση για τον Θεό και μια αρχική κατανόηση της αλήθειας. Μπορεί να είσαι ανίκανος να εισέλθεις πλήρως στην πραγματικότητα πιο βαθιών, πιο διεξοδικών αληθειών, όμως στην

πραγματική σου ζωή μπορείς να κάνεις πράξη πολλές στοιχειώδεις αλήθειες, όπως αυτές που αφορούν τις σαρκικές απολαύσεις σου ή το προσωπικό κύρος σου. Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται στους ανθρώπους κατά τη διαδικασία της κατάκτησης. Αλλαγές στη διάθεση επίσης παρατηρούνται σε όσους έχουν κατακτηθεί. Παραδείγματος χάριν, στον τρόπο με τον οποίο ντύνονται και παρουσιάζονται, και στον τρόπο ζωής τους — όλα αυτά μπορούν να αλλάξουν. Η οπτική τους στην πίστη στον Θεό αλλάζει, βλέπουν ξεκάθαρα τους στόχους της επιδίωξής τους και έχουν υψηλότερες φιλοδοξίες. Κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης, συμβαίνουν αντίστοιχες αλλαγές και στη διάθεση της ζωής τους. Υπάρχουν αλλαγές, αλλά είναι ρηχές, προκαταρκτικές και πολύ κατώτερες από τις αλλαγές στη διάθεση και τους στόχους της επιδίωξης όσων έχουν τελειωθεί. Αν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της κατάκτησης, δεν αλλάξει καθόλου η διάθεση ενός ατόμου και το άτομο δεν αποκτήσει καμία αλήθεια, τότε αυτό το άτομο είναι σκουπίδι και παντελώς άχρηστο! Οι άνθρωποι που δεν έχουν κατακτηθεί δεν μπορούν να τελειωθούν! Αν κάποιος επιζητά μόνο να κατακτηθεί, τότε δεν μπορεί να ολοκληρωθεί πλήρως, ακόμα κι αν η διάθεσή του επιδεικνύει κάποιες αντίστοιχες αλλαγές κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης. Θα απολέσει και τις αρχικές αλήθειες που απέκτησε. Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στο μέγεθος της αλλαγής στη διάθεση όσων έχουν κατακτηθεί και όσων έχουν τελειωθεί. Ωστόσο, η κατάκτηση είναι το πρώτο στάδιο της αλλαγής· είναι η βάση. Η απουσία αυτής της αρχικής αλλαγής αποτελεί απόδειξη ότι κάποιος δεν γνωρίζει στην πραγματικότητα καθόλου τον Θεό, αφού αυτή η γνώση προέρχεται από την κρίση, και αυτή η κρίση είναι το κύριο μέρος του έργου της κατάκτησης. Έτσι, όλοι όσοι έχουν τελειωθεί πρέπει πρώτα να κατακτηθούν· διαφορετικά, δεν είναι δυνατόν να οδηγηθούν στην τελείωση.

Λες ότι αναγνωρίζεις τον ενσαρκωμένο Θεό και ότι αναγνωρίζεις τον Λόγο που ενσαρκώνεται, κι όμως κάνεις κάποια πράγματα πίσω από την πλάτη Του, πράγματα που αντιβαίνουν σε όσα ζητάει Αυτός, και στην καρδιά σου δεν έχεις φόβο Θεού. Έτσι αναγνωρίζεις τον Θεό; Αναγνωρίζεις όσα λέει Εκείνος, αλλά δεν κάνεις πράξη όσα μπορείς να κάνεις ούτε συμμορφώνεσαι με την οδό Του. Έτσι αναγνωρίζεις τον Θεό; Και παρόλο που Τον αναγνωρίζεις, η στάση σου είναι εξ ολοκλήρου επιφυλακτική απέναντί Του, και ποτέ δεν δείχνει σεβασμό. Αν έχεις δει και έχεις αναγνωρίσει το έργο Του και γνωρίζεις ότι είναι ο Θεός, αλλά παραμένεις αδιάφορος και εντελώς αμετάβλητος, τότε είσαι το είδος του ατόμου

που δεν έχει κατακτηθεί ακόμα. Όσοι έχουν κατακτηθεί, πρέπει να κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους και, παρόλο που δεν είναι σε θέση να εισέλθουν σε υψηλότερες αλήθειες, κι αυτές οι αλήθειες μπορεί να είναι πέραν των δυνατοτήτων τους, αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι μέσα τους να το κατορθώσουν. Επειδή ακριβώς υπάρχουν όρια σε αυτά που μπορούν να αποδεχτούν υπάρχουν και όρια και περιορισμοί σε αυτά που είναι σε θέση να κάνουν πράξη. Όμως, πρέπει τουλάχιστον να κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους και, αν μπορέσεις να το κατορθώσεις αυτό, αυτό το αποτέλεσμα θα οφείλεται στο έργο της κατάκτησης. Ας υποθέσουμε ότι λες: «Δεδομένου ότι Εκείνος μπορεί να εκφέρει τόσο πολλά λόγια που δεν μπορεί ο άνθρωπος, αν δεν είναι Αυτός ο Θεός, τότε ποιος είναι;» Αυτός ο τρόπος σκέψης δεν σημαίνει ότι αναγνωρίζεις τον Θεό. Αν αναγνωρίζεις τον Θεό, θα πρέπει να το δείχνεις μέσα από τις πραγματικές ενέργειές σου. Αν είσαι επικεφαλής μιας εκκλησίας, αλλά δεν μπορείς να κάνεις πράξη τη δικαιοσύνη, αν λαχταράς το χρήμα και τον πλούτο και τσεπώνεις πάντα το ταμείο της εκκλησίας για δική σου χρήση, έτσι αναγνωρίζεις ότι υπάρχει Θεός; Ο Θεός είναι παντοδύναμος και είναι αξιοσέβαστος. Πώς μπορείς να μη φοβάσαι, αν αναγνωρίζεις πραγματικά ότι υπάρχει Θεός; Αν είσαι ικανός να κάνεις τόσο ελεεινές πράξεις, έτσι όντως Τον αναγνωρίζεις; Πιστεύεις πράγματι στον Θεό; Εσύ πιστεύεις σ' έναν αόριστο Θεό· γι' αυτό δεν φοβάσαι! Όλοι όσοι αναγνωρίζουν και γνωρίζουν τον Θεό πραγματικά έχουν τον φόβο Του και φοβούνται να κάνουν οτιδήποτε Του αντιτίθεται ή αντιβαίνει στη συνείδησή τους. Φοβούνται ιδιαίτερα να κάνουν οτιδήποτε γνωρίζουν ότι αντιβαίνει στο θέλημα του Θεού. Μόνο αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως αναγνώριση της ύπαρξης του Θεού. Τι θα πρέπει να κάνεις όταν οι γονείς σου προσπαθούν να σε εμποδίσουν να πιστεύεις στον Θεό; Πώς θα πρέπει να αγαπάς τον Θεό όταν ο άντρας σου, ο οποίος δεν πιστεύει, σου φέρεται καλά; Και πώς θα πρέπει να αγαπάς τον Θεό όταν οι αδελφοί και οι αδελφές σου σε αποστρέφονται; Αν Τον αναγνωρίζεις, τότε θα ενεργείς δεόντως και θα βιώνεις την πραγματικότητα σ' αυτά τα ζητήματα. Αν αδυνατείς να ενεργείς με συγκεκριμένο τρόπο και μόνο λες ότι αναγνωρίζεις την ύπαρξη του Θεού, τότε είσαι απλώς ένας φαφλατάς! Λες ότι πιστεύεις σ' Εκείνον και ότι Τον αναγνωρίζεις, αλλά με ποιον τρόπο Τον αναγνωρίζεις; Με ποιον τρόπο πιστεύεις σ' Εκείνον; Έχεις φόβο Θεού; Τον σέβεσαι; Τον αγαπάς βαθιά μέσα σου; Όταν είσαι δυστυχισμένος και δεν έχεις κανέναν να στηριχθείς, νιώθεις το κάλλος του Θεού, αλλά κατόπιν το ξεχνάς παντελώς. Αυτό δεν είναι αγάπη για τον Θεό ούτε πίστη στον Θεό! Τι είναι αυτό που επιθυμεί ο Θεός, εν τέλει, να επιτύχει ο άνθρωπος; Όλες οι

καταστάσεις που ανέφερα, όπως το να εντυπωσιάζεσαι πολύ από τη δική σου σπουδαιότητα, να νιώθεις ότι μπορείς να μαθαίνεις και να κατανοείς νέα πράγματα γρήγορα, να ελέγχεις τους άλλους, να κοιτάς αφ' υψηλού τους άλλους, να κρίνεις τους ανθρώπους βάσει της εμφάνισής τους, να εκφοβίζεις απονήρευτους ανθρώπους, να εποφθαλμιάς τα χρήματα της εκκλησίας και ούτω καθεξής —μόνο όταν έχεις απαλλαγεί εν μέρει από όλες αυτές τις διεφθαρμένες σατανικές διαθέσεις θα εκδηλωθεί η κατάκτησή σου.

Το έργο της κατάκτησης που γίνεται πάνω σ' εσάς τους ανθρώπους έχει βαθύτατη σημασία: Από μία άποψη, ο σκοπός αυτού του έργου είναι να οδηγήσει στην τελείωση μια ομάδα ανθρώπων, δηλαδή να τους οδηγήσει στην τελείωση δημιουργώντας μια ομάδα νικητών —ως η πρώτη ομάδα ανθρώπων που έχουν ολοκληρωθεί, δηλαδή τα πρωτοκάρπια. Από μια άλλη άποψη, σκοπός του έργου είναι να επιτρέψει στα δημιουργημένα όντα να απολαύσουν την αγάπη του Θεού και να λάβουν την πλήρη και μεγαλύτερη σωτηρία του Θεού, να επιτρέψει στον άνθρωπο να απολαύσει όχι μόνο το έλεος και τη στοργή, αλλά πάνω απ' όλα, την παιδείυση και την κρίση. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, όλα όσα έχει κάνει ο Θεός στο έργο Του είναι αγάπη, χωρίς να έχει κανένα μίσος για τον άνθρωπο. Ακόμα και η παιδείυση και η κρίση που έχεις δει, είναι κι αυτά αγάπη, μια πιο αληθινή και πιο πραγματική αγάπη, μια αγάπη που οδηγεί τον άνθρωπο στο σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής. Από μια τρίτη άποψη, ο σκοπός του έργου είναι να καταθέσει μαρτυρία ενώπιον του Σατανά. Και από μια τέταρτη άποψη, ο σκοπός του είναι να βάλει τις βάσεις για τη διάδοση του μελλοντικού ευαγγελικού έργου. Όλο το έργο που έχει κάνει Αυτός αποσκοπεί να οδηγήσει τους ανθρώπους στο σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής, έτσι ώστε να ζήσουν ως κανονικοί άνθρωποι, διότι οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν πώς να ζουν και, χωρίς μια τέτοια καθοδήγηση, θα ζεις απλώς και μόνο μια κενή ζωή· η ζωή σου δεν θα έχει αξία ή νόημα και θα είσαι παντελώς ανίκανος να είσαι ένα κανονικό άτομο. Αυτή είναι η βαθύτερη σημασία της κατάκτησης του ανθρώπου. Είστε όλοι σας απόγονοι του Μωάβ· όταν το έργο της κατάκτησης επιτελείται επάνω σας, συνιστά μεγάλη σωτηρία. Όλοι σας ζείτε σε έναν τόπο αμαρτίας και ακολασίας, και είστε όλοι ακόλαστοι και αμαρτωλοί. Σήμερα, όχι μόνο είστε σε θέση να αντικρίσετε τον Θεό, αλλά, πάνω απ' όλα, έχετε λάβει παιδείυση και κρίση, έχετε λάβει πολύ βαθιά σωτηρία, με άλλα λόγια, έχετε λάβει τη μέγιστη αγάπη του Θεού. Όλα όσα κάνει ο Θεός, τα κάνει με πραγματική στοργή για εσάς. Εκείνος δεν έχει καμία κακή πρόθεση. Σας

κρίνει λόγω των αμαρτιών σας, έτσι ώστε να εξετάσετε τον εαυτό σας και να λάβετε αυτήν την τεράστια σωτηρία. Όλα αυτά γίνονται με σκοπό την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Από την αρχή μέχρι το τέλος, ο Θεός κάνει τα μέγιστα για να σώσει τον άνθρωπο και σε καμία περίπτωση δεν επιθυμεί να καταστρέψει ολοσχερώς τους ανθρώπους που Εκείνος δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια. Σήμερα, έχει έρθει ανάμεσά σας για να κάνει έργο, άρα δεν είναι αυτή η σωτηρία ακόμα μεγαλύτερη; Αν σας μισούσε, θα συνέχιζε να κάνει ένα έργο τέτοιου μεγέθους για να σας καθοδηγήσει προσωπικά; Γιατί να υποφέρει τόσο; Ο Θεός δεν σας μισεί ούτε έχει κακές προθέσεις απέναντί σας. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι η αγάπη του Θεού είναι η πιο αληθινή αγάπη. Μόνο λόγω της ανυπακοής των ανθρώπων πρέπει Εκείνος να τους σώσει μέσω της κρίσης· διαφορετικά, η σωτηρία τους δεν θα καταστεί δυνατή. Επειδή δεν γνωρίζετε πώς να ζείτε και δεν έχετε καν την επίγνωση του πώς να ζείτε, κι επειδή ζείτε σε αυτόν τον ακόλαστο και αμαρτωλό τόπο και είστε και οι ίδιοι ακόλαστοι και βρομεροί διάβολοι, Εκείνος δεν αντέχει να σας αφήσει να εκμαυλιστείτε ακόμα περισσότερο, δεν αντέχει να σας βλέπει να ζείτε τώρα σε ένα βρομερό τόπο σαν κι αυτόν, όπου ο Σατανάς σάς ποδοπατά κατά βούληση και δεν αντέχει να σας αφήσει να πέσετε στον Άδη. Το μόνο που θέλει Εκείνος είναι να κερδίσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων και να σας σώσει εξ ολοκλήρου. Αυτός είναι ο βασικός σκοπός για τον οποίο επιτελεί το έργο της κατάκτησης πάνω σας — είναι μόνο για τη σωτηρία. Αν δεν μπορείς να δεις ότι όλα όσα γίνονται επάνω σου είναι αγάπη και σωτηρία, αν νομίζεις ότι είναι απλώς μια μέθοδος, ένας τρόπος βασανισμού του ανθρώπου και κάτι αναξιόπιστο, τότε μπορείς κάλλιστα να επιστρέψεις στον κόσμο σου και να υποφέρεις πόνο και κακουχίες! Αν είσαι πρόθυμος να ακολουθήσεις αυτό το ρεύμα και να απολαύσεις αυτήν την κρίση και αυτήν την τεράστια σωτηρία, να απολαύσεις όλες αυτές τις ευλογίες, ευλογίες που δεν απαντώνται πουθενά στον κόσμο των ανθρώπων, και να απολαύσεις αυτήν την αγάπη, τότε φέрсου σωστά: Μείνε σε αυτό το ρεύμα για να αποδεχθείς το έργο της κατάκτησης, ώστε να οδηγηθείς στην τελείωση. Σήμερα, παρόλο που μπορεί να υποστείς λίγο πόνο και εξευγενισμό λόγω της κρίσης του Θεού, αυτός ο πόνος έχει αξία και νόημα. Παρόλο που οι άνθρωποι εξευγενίζονται και εκτίθενται ανηλεώς από την παιδεία και την κρίση του Θεού —οι οποίες έχουν στόχο να τιμωρηθούν για τις αμαρτίες τους, να τιμωρηθούν στη σάρκα τους— κανένα μέρος αυτού του έργου δεν έχει πρόθεση να καταδικαστεί και να τιμωρηθεί η σάρκα τους. Οι σκληρές αποκαλύψεις του λόγου αποσκοπούν όλες τους να σε οδηγήσουν στο σωστό μονοπάτι. Έχετε βιώσει προσωπικά τόσο

μεγάλο μέρος αυτού του έργου και είναι ξεκάθαρο ότι δεν σας έχει οδηγήσει σε κάποιο κακό μονοπάτι! Όλα αυτά γίνονται για να σε κάνουν να βιώσεις μια κανονική ανθρώπινη φύση και όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν από την κανονική ανθρώπινη φύση σου. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού βασίζεται στις ανάγκες σου, γίνεται σύμφωνα με τις αδυναμίες σου και σύμφωνα με το πραγματικό ανάστημά σου, και δεν επωμίζεστε κανένα αβάσταχτο φορτίο. Αυτό δεν το κατανοείς ξεκάθαρα σήμερα, και θεωρείς ότι είμαι σκληρός μαζί σου και όντως πιστεύεις πάντοτε ότι ο λόγος για τον οποίο σε παιδεύω, σε κρίνω και σε επιπλήττω καθημερινά είναι το ότι σε μισώ. Εντούτοις, παρόλο που αυτό που έχεις υποστεί είναι παιδείωση και κρίση, στην πραγματικότητα είναι αγάπη για εσένα και η μέγιστη προστασία. Αν δεν μπορείς να κατανοήσεις το βαθύτερο νόημα αυτού του έργου, τότε θα είναι αδύνατο να συνεχίσεις να βιώνεις εμπειρίες. Αυτή η σωτηρία θα έπρεπε να σου φέρει παρηγοριά. Μην αρνείσαι να έρθεις στα συγκαλά σου. Εφόσον έχεις φτάσει μέχρι εδώ, θα έπρεπε να βλέπεις ξεκάθαρα τη σημασία του έργου της κατάκτησης και δεν θα έπρεπε να έχεις πλέον οποιεσδήποτε απόψεις σχετικά μ' αυτό, ούτως ή άλλως!

Πώς θα πρέπει να επιληφθείς της μελλοντικής αποστολής σου;

Είσαι σε θέση να επικοινωνήσεις τη διάθεση που εκφράζει ο Θεός σε κάθε εποχή με συγκεκριμένο τρόπο, με γλώσσα που να μεταφέρει κατάλληλα τη σπουδαιότητα της εκάστοτε εποχής; Είσαι σε θέση, εσύ που βιώνεις το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, να περιγράψεις λεπτομερώς τη διάθεση του Θεού; Μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τη διάθεση του Θεού με σαφή και ακριβή τρόπο; Πώς θα μεταβιβάσεις τι έχεις δει και τι έχεις βιώσει σε αυτούς τους αξιολύπητους, κακόμοιρους, και ευσεβείς θρησκευόμενους πιστούς που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη και περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Τι είδους άνθρωποι περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Μπορείς να φανταστείς; Έχεις συναίσθηση του φορτίου που έχεις επωμιστεί, της αποστολής και της ευθύνης σου; Πού είναι η αίσθηση της ιστορικής αποστολής σου; Πώς θα υπηρετήσεις ικανοποιητικά ως κύριος στην επόμενη εποχή; Έχεις ισχυρό αίσθημα κυριαρχίας; Πως θα εξηγούσες τι είναι ο κύριος των πάντων; Είναι όντως ο κύριος όλων των έμβιων όντων και όλων των αντικειμένων στον κόσμο; Ποια

είναι τα σχέδιά σου για την εξέλιξη της επόμενης φάσης του έργου; Πόσοι άνθρωποι περιμένουν να γίνεις ο ποιμένας τους; Είναι βαρύ το καθήκον σου; Πρόκειται για ανθρώπους κακόμοιρους, αξιολύπητους, τυφλούς, που τα έχουν χαμένα και θρηνούν στο σκοτάδι —πού είναι ο δρόμος; Πόσο λαχταρούν το φως, σαν έναν διάττοντα αστέρα που θα κατέλθει ξαφνικά και θα διαλύσει τις δυνάμεις του σκότους που καταπιέζουν τους ανθρώπους για τόσο πολλά χρόνια. Ποιος μπορεί να γνωρίζει την πλήρη έκταση της αγωνιώδους ελπίδας, και πόσο το λαχταρούν αυτό μέρα-νύχτα; Αυτοί οι άνθρωποι που υποφέρουν βαθιά, παραμένουν φυλακισμένοι σε ένα σκοτεινό μπουντρούμι, χωρίς ελπίδα να απελευθερωθούν, ακόμα και την ημέρα που το φως θα λάμψει στιγμιαία· πότε θα πάψουν να θρηνούν; Τρομερή είναι η ατυχία αυτών των εύθραυστων πνευμάτων που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να αναπαισθούν, και τόσο πολύς ο καιρός που έχουν μείνει καθηλωμένοι σε αυτήν την κατάσταση εξαιτίας ανήλεων δεσμών και της αμετάβλητης ιστορίας. Και ποιος έχει ακούσει τον θρήνο τους; Ποιος έχει αντικρίσει τη θλιβερή τους κατάσταση; Σου πέρασε ποτέ από το μυαλό πόσο θλιμμένη και ανήσυχη είναι η καρδιά του Θεού; Πώς μπορεί να αντέχει να βλέπει την αθώα ανθρωπότητα που Αυτός δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια να βασανίζεται τόσο; Εξάλλου, τα ανθρώπινα όντα είναι θύματα που έχουν δηλητηριαστεί. Και παρόλο που έχουν επιβιώσει μέχρι σήμερα, ποιος να ήξερε ότι η ανθρωπότητα έχει εδώ και πολύ καιρό δηλητηριαστεί από τον πονηρό; Έχεις ξεχάσει πως είσαι ένα από τα θύματα; Δεν είσαι διατεθειμένος να αγωνιστείς, λόγω της αγάπης σου για τον Θεό, για να σώσεις εκείνους που έχουν επιβιώσει; Δεν είσαι πρόθυμος να βάλεις τα δυνατά σου, ώστε να ξεπληρώσεις τον Θεό, που αγαπά την ανθρωπότητα σαν την ίδια τη σάρκα και το αίμα Του; Σε τελευταία ανάλυση, πώς θα ερμήνευες το ότι έχεις χρησιμοποιηθεί από τον Θεό για να ζήσεις την εξαιρετική ζωή σου; Έχεις όντως τη βούληση και την αυτοπεποίθηση να ζήσεις την ουσιαστική ζωή ενός ευσεβούς ανθρώπου που υπηρετεί τον Θεό;

Πώς κατανοείτε τις ευλογίες;

Αν και οι άνθρωποι που έχουν γεννηθεί σ' αυτήν την εποχή έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά και τους ρυπαρούς δαίμονες, η διαφθορά αυτή τους έχει αποφέρει επίσης και την υπέρτατη σωτηρία, σωτηρία ακόμη μεγαλύτερη και από τα βουνά και τις πεδιάδες με τα

κοπάδια και τον απέραντο πλούτο του Ιώβ, και ακόμα μεγαλύτερη επίσης κι από την ευλογία τού να βλέπει κανείς τον Ιεχωβά, την οποία έλαβε ο Ιώβ μετά τις δοκιμασίες του. Μονάχα αφότου ο Ιώβ πέρασε τη δοκιμασία του θανάτου άκουσε τον Ιεχωβά να μιλάει και τη φωνή του Ιεχωβά στον ανεμοστρόβιλο. Και πάλι όμως, δεν είδε το πρόσωπο του Ιεχωβά, ούτε γνώριζε τη διάθεσή Του. Αυτό το οποίο κέρδισε ο Ιώβ ήταν απλώς υλικός πλούτος, ο οποίος παρείχε σωματικές απολαύσεις και τα πιο όμορφα παιδιά σε όλες τις γύρω πόλεις, καθώς και την προστασία των αγγέλων του ουρανού. Ποτέ δεν είδε τον Ιεχωβά και, παρότι ονομαζόταν δίκαιος, ποτέ δεν γνώρισε τη διάθεσή Του. Αν και οι υλικές απολαύσεις των σημερινών ανθρώπων είναι, θα μπορούσε κανείς να πει, προσωρινά πενιχρές, ή το περιβάλλον του έξω κόσμου εχθρικό, Εγώ φανερώνω τη διάθεσή Μου, την οποία δεν έχω ποτέ αποκαλύψει στον άνθρωπο από τα αρχαία χρόνια και η οποία πάντοτε ήταν μυστική, καθώς επίσης και τα μυστήρια των περασμένων αιώνων στους ανθρώπους οι οποίοι είναι οι κατώτεροι όλων, αλλά στους οποίους έχω χαρίσει τη μεγαλύτερη σωτηρία Μου. Επιπλέον, είναι η πρώτη φορά που αποκαλύπτω αυτά τα πράγματα· ποτέ πριν δεν έχω κάνει τέτοιο έργο. Αν και εσείς είστε μακράν κατώτεροι του Ιώβ, αυτό το οποίο έχετε κερδίσει και αυτό το οποίο έχετε δει, τον υπερβαίνουν κατά πολύ. Αν κι εσείς έχετε υποβληθεί σε κάθε λογής βάσανο και έχετε βιώσει κάθε είδους μαρτύριο, τα βάσανα αυτά δεν μοιάζουν καθόλου με τις δοκιμασίες του Ιώβ· αντιθέτως, είναι η κρίση και η παιδεία που λαμβάνουν οι άνθρωποι εξαιτίας της ανυπακοής τους, εξαιτίας της αντίστασής τους και εξαιτίας της δίκαιης διάθεσής Μου· είναι δίκαιη κρίση, παιδεία και κατάρα. Ο Ιώβ, από την άλλη, ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος μεταξύ των Ισραηλιτών ο οποίος έλαβε τη μεγάλη αγάπη και τρυφερότητα του Ιεχωβά. Δεν είχε κάνει κακές πράξεις και δεν αντιστεκόταν στον Ιεχωβά· αντιθέτως, ήταν πιστά αφοσιωμένος στον Ιεχωβά. Λόγω της δικαιοσύνης του, υπεβλήθη σε δοκιμασίες και υπέστη πύρινες δοκιμασίες επειδή ήταν πιστός υπηρέτης του Ιεχωβά. Οι σημερινοί άνθρωποι υπόκεινται στην κρίση και την κατάρα Μου εξαιτίας της ρυπαρότητας και της αδικίας τους. Αν και τα βάσανά τους δεν μοιάζουν καθόλου μ' αυτά που υπέστη ο Ιώβ όταν έχασε τα κοπάδια του, την περιουσία του, τους υπηρέτες του, τα παιδιά του και όλα τα κοντινά του πρόσωπα, αυτά τα οποία υποφέρουν είναι πύρινος εξευγενισμός και καύση. Και αυτό που τα κάνει πιο σοβαρά από όσα βίωσε ο Ιώβ είναι ότι οι δοκιμασίες αυτές δεν μειώνονται, ούτε απομακρύνονται επειδή οι άνθρωποι είναι αδύναμοι· αντιθέτως, είναι μακροχρόνιες και συνεχίζουν μέχρι την τελευταία ημέρα της ζωής των ανθρώπων. Αυτό είναι τιμωρία, κρίση και κατάρα· είναι ανελέητη καύση και, ακόμη

περαιτέρω, είναι η δίκαιη «κληρονομιά» του ανθρώπινου γένους. Είναι αυτό το οποίο αξίζουν οι άνθρωποι και με τον τρόπο αυτό εκφράζεται η δίκαιη διάθεσή Μου. Αυτό είναι γνωστό γεγονός. Εντούτοις, αυτό το οποίο έχουν κερδίσει οι άνθρωποι ξεπερνά κατά πολύ τα βάσανα τα οποία υπομένουν σήμερα. Τα βάσανα που υπομένετε είναι απλώς μια αναποδιά που προκύπτει από την ανοησία σας, ενώ αυτό το οποίο έχετε κερδίσει είναι εκατό φορές μεγαλύτερο από τα βάσανά σας. Σύμφωνα με τους νόμους του Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη, όλοι όσοι Μου αντιστέκονται, όλοι όσοι Με κρίνουν ανοιχτά, όλοι όσοι δεν ακολουθούν την οδό Μου και, αντ' αυτού, με θράσος προσφέρουν βέβηλες θυσίες σ' Εμένα, σίγουρα θα καταστραφούν από φωτιά στον ναό ή θα λιθοβοληθούν μέχρι θανάτου από κάποιους από τους εκλεκτούς, και ακόμη και οι απόγονοι των ίδιων τους των πατριών και άλλοι στενοί συγγενείς τους θα υποστούν την κατάρρα Μου. Στις μέλλουσες ζωές δεν θα είναι ελεύθεροι, αλλά θα είναι οι σκλάβοι των σκλάβων Μου και θα τους ωθήσω στην εξορία ανάμεσα στους Εθνικούς, και δεν θα είναι σε θέση να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Σύμφωνα με τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους, τα βάσανα που υπομένουν οι σημερινοί άνθρωποι δεν είναι ούτε κατά διάνοια τόσο βαριά όσο η τιμωρία που υπέστησαν οι Ισραηλίτες. Δεν είναι παράλογο να λέτε ότι αυτά που υποφέρετε τώρα είναι ανταπόδοση, γιατί έχετε ξεπεράσει πραγματικά τα όρια. Εάν ήσασταν στο Ισραήλ, θα είχατε γίνει αιώνιοι αμαρτωλοί, οι Ισραηλίτες θα σας είχαν κόψει κομμάτια προ πολλού και θα είχατε καεί από τη φωτιά από τον ουρανό, στον ναό του Ιεχωβά. Τι είναι αυτό που έχετε τώρα κερδίσει; Τι έχετε λάβει και τι έχετε απολαύσει; Έχω αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Μου μέσα σας, αλλά ακόμη πιο σημαντικό είναι το ότι έχω αποκαλύψει την υπομονή Μου για τη λύτρωση της ανθρωπότητας. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι το έργο που έχω κάνει σε εσάς δεν είναι παρά το έργο της υπομονής· γίνεται για χάρη της διαχείρισής Μου και, επιπλέον, γίνεται για χάρη της τέρψης της ανθρωπότητας.

Αν και ο Ιώβ υπέστη τις δοκιμασίες του Ιεχωβά, ήταν απλώς ένας δίκαιος άνθρωπος που λάτρευε τον Ιεχωβά. Παρότι υπέστη τις δοκιμασίες αυτές, δεν παραπονέθηκε για τον Ιεχωβά και θεωρούσε πολύτιμη τη συνάντησή του μαζί Του. Οι σημερινοί άνθρωποι, όχι μόνο δεν θεωρούν πολύτιμη την παρουσία του Ιεχωβά, αλλά απορρίπτουν, απεχθάνονται, χλευάζουν την εμφάνισή Του και διαμαρτύρονται γι' αυτή. Άραγε, δεν έχετε κερδίσει πολλά; Ήταν όντως τόσο μεγάλα τα βάσανά σας; Δεν είστε πιο τυχεροί απ' ό,τι η Μαρία και ο Ιάκωβος; Και η

αντίστασή σας στ' αλήθεια ήταν τόσο αμελητέα; Μήπως αυτά που απαίτησα από εσάς και αυτά τα οποία σας ζήτησα ήταν πολύ μεγάλα και υπερβολικά; Η οργή Μου εξαπολύθηκε μόνο επάνω σ' εκείνους τους Ισραηλίτες που Μου αντιστάθηκαν, όχι απευθείας επάνω σε εσάς· αυτό το οποίο έχετε κερδίσει είναι απλώς η αμείλικτη κρίση Μου και οι αμείλικτες αποκαλύψεις Μου, καθώς επίσης και αδυσώπητος πύρινος εξευγενισμός. Παρόλα αυτά, οι άνθρωποι συνεχίζουν να Μου αντιστέκονται και να Με αντικρούουν, και μάλιστα το κάνουν δίχως ίχνος υποταγής. Υπάρχουν ακόμη και μερικοί οι οποίοι απομακρύνονται από Εμένα και Με αρνούνται· αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι καλύτεροι από τη συνοδεία του Κορέ και του Δαθάν, που αντιτάχθηκαν στον Μωσή. Η καρδιά των ανθρώπων έχει σκληρύνει πολύ και η φύση τους είναι πολύ πεισματάρικη. Ποτέ δεν αλλάζουν τους παλιούς τους τρόπους. Λέω ότι ξεμπροστιάζονται σαν πόρνες στο άπλετο φως της ημέρας και τα λόγια Μου είναι σκληρά, σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι μέχρι και «προσβλητικά στα αυτιά», εκθέτοντας τη φύση των ανθρώπων στο φως της ημέρας —εντούτοις, εκείνοι απλώς κουνούν το κεφάλι, χύνουν μερικά δάκρυα και αναγκάζουν τους εαυτούς τους να νιώσουν λίγο άσχημα. Μόλις αυτό περάσει, είναι τόσο άγριοι όσο ο βασιλιάς των άγριων θηρίων του βουνού και δεν έχουν την παραμικρή συναίσθηση. Πώς γίνεται άνθρωποι με τέτοια διάθεση να γνωρίζουν ότι είναι εκατό φορές πιο τυχεροί από τον Ιώβ; Πώς γίνεται να συνειδητοποιήσουν ότι αυτά τα οποία απολαμβάνουν είναι ευλογίες που μετά βίας έχουν φανεί μέσα στους αιώνες και τις οποίες κανείς πριν δεν έχει απολαύσει; Πώς γίνεται η συνείδηση των ανθρώπων να αισθανθεί τέτοιες ευλογίες, ευλογίες οι οποίες περιέχουν τιμωρία; Ειλικρινά, όλα όσα απαιτώ από εσάς είναι ώστε να γίνετε πρότυπα για το έργο Μου, μάρτυρες ολόκληρης της διάθεσής Μου και όλων των πράξεών Μου και ώστε να ελευθερωθείτε από τα δεινά του Σατανά. Παρόλα αυτά, οι άνθρωποι πάντοτε απωθούνται από το έργο Μου και είναι εσκεμμένα εχθρικοί προς αυτό. Πώς γίνεται τέτοιοι άνθρωποι να μη Με προκαλούν να επαναφέρω τους νόμους του Ισραήλ και να εξαπολύσω επάνω τους την οργή που εξαπέλυσα στο Ισραήλ; Αν και υπάρχουν πολλοί ανάμεσά σας που είναι «υπάκουοι και υποτακτικοί» προς Εμένα, υπάρχουν ακόμα περισσότεροι που ομοιάζουν με τη συμμορία του Κορέ. Όταν θα έχω αποκτήσει την πλήρη Μου δόξα, θα χρησιμοποιήσω τη φωτιά από τον ουρανό για να τους κάνω στάχτη. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι πλέον δεν θα παιδεύω τους ανθρώπους με τα λόγια Μου· αντ' αυτού, προτού κάνω το έργο του Ισραήλ, θα κατακαύσω ολότελα «τη συμμορία του Κορέ» που Μου αντιστέκεται και την οποία πριν από πολύ καιρό εξάλειψα. Το ανθρώπινο γένος δεν θα έχει

πλέον την ευκαιρία να Με απολαμβάνει· αντιθέτως, το μόνο που θα βλέπει θα είναι η οργή Μου και φλόγες από τον ουρανό. Θα αποκαλύψω τη διαφορετική κατάληξη κάθε λογής ανθρώπων και θα τους χωρίσω όλους σε κατηγορίες. Θα σημειώσω κάθε μία επαναστατική τους πράξη και τότε θα τελειώσω το έργο Μου, έτσι ώστε η κατάληξη των ανθρώπων να καθοριστεί από την ετυμηγορία Μου για αυτούς όσο ήταν στη γη, καθώς και από τη στάση τους απέναντί Μου. Όταν έρθει αυτή η στιγμή, τίποτα δεν θα μπορεί να αλλάξει την κατάληξή τους. Ας αποκαλύψουν οι άνθρωποι την ίδια τους την κατάληξη! Τότε, θα παραδώσω την κατάληξη των ανθρώπων στον ουράνιο Πατέρα.

Πώς κατανοείς εσύ τον Θεό;

Οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολύ καιρό, αλλά οι περισσότεροι δεν κατανοούν τη λέξη «Θεός». Απλά ακολουθούν με σύγχυση. Δεν έχουν καμία ιδέα γιατί ακριβώς οι άνθρωποι θα πρέπει να πιστεύουν στον Θεό ή τι είναι ο Θεός ακριβώς. Αν οι άνθρωποι ξέρουν μόνο να πιστεύουν και να ακολουθούν τον Θεό, αλλά όχι τι είναι ο Θεός, ούτε κατανοούν τον Θεό, τότε δεν είναι αυτό το μεγαλύτερο αστείο στον κόσμο; Παρόλο που οι άνθρωποι μέχρι τώρα έχουν γίνει μάρτυρες πολλών επουράνιων μυστηρίων και έχουν ακούσει πολλή βαθιά γνώση που δεν είχαν κατανοήσει ποτέ πριν, βρίσκονται στο σκοτάδι όσον αφορά τις περισσότερες στοιχειώδεις αλήθειες, που όμως ακόμα δεν τις έχουν αναλογιστεί. Μερικοί μπορεί να πουν: «Πιστεύουμε στον Θεό πολλά χρόνια. Πώς μπορεί να μην ξέρουμε τι είναι ο Θεός; Δεν μας μειώνει αυτό;» Στην πραγματικότητα, ωστόσο, αν και οι άνθρωποι Με ακολουθούν σήμερα, δεν γνωρίζουν τίποτα για το σημερινό έργο και δεν καταφέρνουν να κατανοήσουν ούτε τα πιο απλά και εύκολα ζητήματα, πόσο μάλλον τα εξαιρετικά περίπλοκα, όπως αυτά που αφορούν τον Θεό. Θα πρέπει να ξέρεις ότι αυτά τα ζητήματα που αφήνεις στην άκρη και δεν μπορείς να ανακαλύψεις είναι αυτά που θα έπρεπε να κατανοείς πιο πολύ, γιατί ξέρεις μόνο να ακολουθείς το πλήθος, μην προσέχοντας και μη δίνοντας καμία σημασία με το τι θα έπρεπε να εξοπλίζεσαι. Ξέρεις γιατί πραγματικά πρέπει

να έχεις πίστη στον Θεό; Ξέρεις πραγματικά τι είναι ο Θεός; Ξέρεις πραγματικά τι είναι ο άνθρωπος; Ως ένας άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, αν δεν κατανοήσεις αυτά τα πράγματα, δεν χάνεις την αξιοπρέπεια ενός πιστού στον Θεό; Το έργο Μου σήμερα είναι αυτό: Να κάνω τους ανθρώπους να καταλάβουν την ουσία τους, να καταλάβουν όλα όσα κάνω, και να γνωρίσουν το αληθινό πρόσωπο του Θεού. Αυτή θα είναι η τελευταία πράξη του σχεδίου διαχείρισής Μου, το τελευταίο στάδιο του έργου Μου. Γι' αυτό σας λέω για όλα τα μυστήρια της ζωής από πριν, για να μπορείτε όλοι εσείς να τα δεχτείτε από Εμένα. Καθώς αυτό είναι το έργο της εσχάτης εποχής, πρέπει να σας πω όλες τις αλήθειες της ζωής που δεν έχετε κατανοήσει ποτέ πριν, ακόμα κι αν είστε ανίκανοι να τις ενστερνιστείτε και ανίκανοι να τις αντέξετε, γιατί πολύ απλά είστε πολύ ανεπαρκείς και πολύ άσχημα εξοπλισμένοι. Θέλω να ολοκληρώσω το έργο Μου, να τελειώσω όλο το απαιτούμενο έργο Μου και να σας ενημερώσω πλήρως για το τι σας αναθέτω να κάνετε, σε περίπτωση που απομακρυνθείτε ξανά και παρασυρθείτε από τις απάτες του κακού όταν πέσει το σκότος. Υπάρχουν πολλές οδοί που αδυνατείτε να κατανοήσετε, πολλά θέματα που δεν καταλαβαίνετε. Είστε τόσο αδαείς. Γνωρίζω το ανάστημα και τα ελαττώματά σας πολύ καλά. Γι' αυτό, παρόλο που υπάρχουν πολλά λόγια που δεν θα μπορέσετε να ενστερνιστείτε, θέλω να σας πω όλες αυτές τις αλήθειες που ποτέ πριν δεν καταλάβατε —επειδή συνεχώς ανησυχώ για το αν, με το παρόν ανάστημά σας, θα καταφέρετε να καταθέσετε μαρτυρία για Εμένα. Δεν είναι ότι σας μειώνω. Είσαστε όλοι θηρία που δεν έχουν περάσει την πραγματική εκπαίδευσή Μου, κι είναι πραγματικά αμφισβητήσιμο το πόση δόξα υπάρχει μέσα σας. Παρόλο που έχω δαπανήσει τεράστια ενέργεια να εργάζομαι πάνω σας, φαίνεται ότι τα θετικά στοιχεία μέσα σας σχεδόν δεν υπάρχουν, ενώ τα αρνητικά στοιχεία μετρούνται στα δάχτυλα και χρησιμεύουν μόνο ως μαρτυρίες που φέρνουν ντροπή στον Σατανά. Σχεδόν όλα τα υπόλοιπα μέσα σας είναι το δηλητήριο του Σατανά. Μου φαίνεστε σαν να μην υπάρχει σωτηρία για σας. Έτσι όπως έχουν τα πράγματα, κοιτάζω τις διάφορες εκφράσεις και συμπεριφορές σας, και τελικά, γνωρίζω το αληθινό σας ανάστημα. Γι' αυτό συνεχώς ανησυχώ για σας: Αν ο άνθρωπος αφεθεί να ζήσει τη ζωή του μόνος του, θα είναι πραγματικά καλύτερα ή σε σύγκριση με το πώς είναι σήμερα; Δεν αγχώνεστε με το παιδιάστικο ανάστημά σας; Μπορείτε πραγματικά να είστε σαν τον εκλεκτό λαό του Ισραήλ, πιστοί σ' Εμένα και μόνο Εμένα σε οποιαδήποτε περίπτωση; Αυτό που αποκαλύπτεται μέσα σας δεν είναι η αταξία των παιδιών που έχουν απομακρυνθεί από τους γονείς τους, αλλά η θηριωδία που ξεχύνεται από τα ζώα τα οποία δεν τα φτάνει το

μαστίγιο των αφεντικών τους. Θα πρέπει να γνωρίζετε τη φύση σας, που είναι κι η αδυναμία που μοιράζεστε όλοι σας, η κοινή σας αρρώστια. Έτσι, η μόνη Μου προτροπή σ' εσάς σήμερα είναι να καταθέσετε μαρτυρία για Εμένα. Μην αφήσετε σε καμία περίπτωση την παλιά αρρώστια να ξαναφουντώσει. Το πιο σημαντικό πράγμα είναι να γίνετε μάρτυρες. Αυτή είναι η ψυχή του έργου Μου. Θα πρέπει να δεχτείτε τα λόγια Μου όπως η Μαρία δέχτηκε την αποκάλυψη του Ιεχωβά που ήρθε στο όνειρό της, πιστεύοντας και μετά υπακούοντας. Μόνο αυτό αναγνωρίζεται ως αγνότητα. Γιατί εσείς είστε αυτοί που ακούτε περισσότερο τα λόγια Μου, αυτοί που είστε πιο ευλογημένοι από Εμένα. Σας δίνω όλα τα πολύτιμα αγαθά Μου, παραδίδοντας τα πάντα σ' εσάς. Παρόλα αυτά, η δική σας η θέση κι αυτή του λαού του Ισραήλ, είναι τόσο διαφορετικές, με ένα τεράστιο χάσμα ανάμεσά τους. Ωστόσο, σε σύγκριση μ' αυτούς, εσείς λαμβάνετε πολλά παραπάνω. Ενώ αυτοί περιμένουν απεγνωσμένα την εμφάνισή Μου, εσείς περνάτε ευχάριστες μέρες μαζί Μου, μοιραζόμενοι τα πλούτη Μου. Αν τα συγκρίνει κανείς, τι σας δίνει το δικαίωμα να στριγκλίζετε και να μαλώνετε μαζί Μου και να απαιτείτε μερίδια των αγαθών Μου; Δεν λαμβάνετε αρκετά; Σας δίνω τόσα πολλά, αλλά αυτό που Μου δίνετε εσείς ως αντάλλαγμα είναι θλίψη που Μου σπαράζει την καρδιά κι αγωνία κι ανεξέλεγκτη πικρία και δυσαρέσκεια. Είστε τόσο αποκρουστικοί, όμως είστε και αξιολύπητοι, γι' αυτό δεν έχω άλλη επιλογή παρά να καταπιώ όλη την πικρία Μου και να σας εκφράσω τις αντιρρήσεις Μου ξανά και ξανά. Όλα αυτά τα χιλιάδες χρόνια του έργου, δεν είχα φέρει ποτέ ξανά αντιρρήσεις στην ανθρωπότητα γιατί έχω ανακαλύψει ότι στην ιστορία της ανθρωπίνης εξέλιξης, μόνο οι δόλιοι ανάμεσά σας είναι οι πιο καταξιωμένοι. Είναι σαν πολύτιμες κληρονομίες που σας άφησε ο διάσημος πρόγονος της αρχαιότητας. Πόσο μισώ αυτά τα υπάνθρωπα γουρούνια και σκυλιά. Είσαστε τόσο ασυνείδητοι! Ο χαρακτήρας σας είναι πολύ μικροπρεπής! Οι καρδιές σας τόσο σκληρές! Αν πήγαινα τα λόγια Μου και το έργο Μου στους Ισραηλίτες, θα είχα δοξαστεί πολύ καιρό πριν. Αλλά όχι από εσάς. Σ' εσάς υπάρχει μόνο ψυχρή εγκατάλειψη, η αδιαφορία κι οι δικαιολογίες σας. Είσαστε τόσο ψυχροί και τόσο ανάξιοι!

Θα πρέπει να προσφέρετε τα πάντα για το έργο Μου. Θα πρέπει να κάνετε έργο που Με ωφελεί. Θέλω να σας πω για όλα αυτά που δεν έχετε καταλάβει έτσι ώστε να κερδίσετε από Εμένα όλα αυτά που στερείστε. Παρόλο που τα ελαττώματά σας είναι αναρίθμητα, είμαι διατεθειμένος να συνεχίσω να κάνω το έργο που θα πρέπει να κάνω πάνω σας,

εξασφαλίζοντάς σας το τελευταίο έλεός Μου έτσι ώστε να ωφεληθείτε από Εμένα και να κερδίσετε την δόξα που σας λείπει και που ο κόσμος δεν έχει ξαναδεί. Έχω εργαστεί για τόσα πολλά χρόνια, αλλά κανένας ανάμεσα στους ανθρώπους δεν Με έχει γνωρίσει ποτέ. Θέλω να σας πω μυστικά που δεν έχω πει ποτέ σε κανέναν άλλον.

Ανάμεσα στους ανθρώπους, ήμουν το Πνεύμα που δεν μπορούσαν να δουν, το Πνεύμα με το οποίο δεν μπορούσαν ποτέ να έρθουν σε επαφή. Εξαιτίας των τριών σταδίων του έργου Μου στη γη (δημιουργία του κόσμου, λύτρωση, και καταστροφή), εμφανίζομαι ανάμεσά τους σε διαφορετικές στιγμές (ποτέ δημόσια) για να κάνω το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους. Την πρώτη φορά που ήρθα ανάμεσα στους ανθρώπους ήταν κατά τη διάρκεια της Εποχής της Λύτρωσης. Φυσικά ήρθα στην εβραϊκή οικογένεια· γι' αυτό οι πρώτοι που είδαν τον Θεό να έρχεται στη γη ήταν οι Εβραίοι. Ο λόγος που έκανα αυτό το έργο προσωπικά ήταν γιατί ήθελα να χρησιμοποιήσω την ενσάρκωσή Μου ως προσφορά περί αμαρτίας στο λυτρωτικό Μου έργο. Έτσι οι πρώτοι που Με είδαν ήταν οι Εβραίοι την Εποχή της Χάριτος. Ήταν η πρώτη φορά που εργάστηκα με σάρκα και οστά. Την Εποχή της Βασιλείας, το έργο Μου είναι να κατακτήσω και να οδηγήσω στην τελείωση, έτσι πάλι κάνω ποιμαντικό έργο με σάρκα και οστά. Αυτή είναι η δεύτερη φορά που εργάζομαι με σάρκα και οστά. Στα τελευταία δύο στάδια του έργου, αυτό με το οποίο έρχονται οι άνθρωποι σε επαφή δεν είναι πια το αόρατο, ανέγγιχτο Πνεύμα, αλλά ένας άνθρωπος που είναι το Πνεύμα που έχει πάρει σάρκα και οστά. Έτσι, στα μάτια του ανθρώπου, πάλι γίνομαι κάποιος που δεν μοιάζει και δεν φαίνεται σαν τον Θεό. Επίσης, ο Θεός που βλέπουν οι άνθρωποι δεν είναι μόνο αρσενικός αλλά και θηλυκός, που είναι ακόμα περισσότερο απίστευτο και αινιγματικό γι' αυτούς. Ξανά και ξανά, το εξαιρετικό έργο Μου γκρεμίζει τα παλιά πιστεύω που υπήρχαν για πάρα, πάρα πολλά χρόνια. Οι άνθρωποι μένουν έκθαμβοι! Ο Θεός δεν είναι μόνο το Άγιο Πνεύμα, αυτό το Πνεύμα, το εφτάπτυχο ισχυρό Πνεύμα, αυτό το Πνεύμα που τα περιβάλλει όλα, αλλά κι ένας άνθρωπος, ένας συνηθισμένος άνθρωπος, ένας εξαιρετικά κοινός άνθρωπος. Δεν είναι μόνο αρσενικού αλλά και θηλυκού γένους. Έχουν κοινό ότι γεννιούνται και οι δύο από ανθρώπους, και διαφορετικό στο ότι ο ένας συλλαμβάνεται από το Άγιο Πνεύμα κι ο άλλος γεννιέται από άνθρωπο αλλά κατάγεται κατευθείαν από το Πνεύμα. Είναι παρόμοιοι στο ότι κι οι δύο είναι ενσαρκώσεις του Θεού, υλοποιούν το έργο του Θεού και Πατέρα, και ανόμοιοι στο ότι ο ένας κάνει το έργο της λύτρωσης και ο άλλος κάνει το έργο της κατάκτησης. Και οι δύο

εκπροσωπούν τον Θεό και Πατέρα, αλλά ο ένας είναι ο Κύριος της σωτηρίας γεμάτος με αγάπη, καλοσύνη κι έλεος, ενώ ο άλλος είναι ο Θεός της δικαιοσύνης γεμάτος με οργή και κρίση. Ο ένας είναι ο Απόλυτος Κυρίαρχος που θ' αρχίσει το έργο της λύτρωσης, κι ο άλλος είναι ο δίκαιος Θεός που θα επιτύχει το έργο της κατάκτησης. Ο ένας είναι η Αρχή, και ο άλλος το Τέλος. Ο ένας είναι αναμάρτητη σάρκα, ο άλλος είναι σάρκα που ολοκληρώνει τη λύτρωση, συνεχίζει το έργο και δεν είναι ποτέ αμαρτωλός. Και οι δύο είναι το ίδιο Πνεύμα, αλλά κατοικούν σε διαφορετικές σάρκες κι έχουν γεννηθεί σε διαφορετικά μέρη. Και τους χωρίζουν αρκετές χιλιάδες χρόνια. Όμως όλο το έργο Τους συμπληρώνει το ένα το άλλο, ποτέ δεν συγκρούονται, και μπορούν να εκφραστούν με τα ίδια λόγια. Και οι δύο είναι άνθρωποι, αλλά ο ένας γεννήθηκε αγόρι και ο άλλος κορίτσι. Όλα αυτά τα πολλά χρόνια, αυτό που έχουν δει οι άνθρωποι είναι όχι μόνο το Πνεύμα κι όχι μόνο έναν άνθρωπο, αρσενικού γένους, αλλά και πολλά πράγματα που δεν συνάδουν με ανθρώπινες αντιλήψεις, κι έτσι δεν μπορούν ποτέ να Με κατανοήσουν πλήρως. Συνέχεια μισοπιστεύουν και Με μισοαμφισβητούν, σαν να υπάρχω στ' αλήθεια αλλά σαν να είμαι κι ένα απατηλό όνειρο. Γι' αυτό μέχρι και σήμερα, οι άνθρωποι ακόμα δεν ξέρουν τι είναι ο Θεός. Μπορείς αλήθεια να Με περιγράψεις με μια απλή πρόταση; Τολμάς στ' αλήθεια να πεις ότι «ο Ιησούς δεν είναι άλλος από τον Θεό, κι ότι ο Θεός δεν είναι άλλος από τον Ιησού»; Είσαι στ' αλήθεια τόσο τολμηρός ώστε να πεις ότι «ο Θεός δεν είναι άλλος από το Πνεύμα, και το Πνεύμα δεν είναι άλλο από τον Θεό»; Μπορείς άνετα να πεις ότι «ο Θεός είναι απλά κάποιος που έχει ενδυθεί τη σάρκα»; Έχεις αλήθεια το κουράγιο να δηλώσεις κατηγορηματικά ότι «Η εικόνα του Ιησού είναι απλά η σπουδαία εικόνα του Θεού»; Μπορείς να εξηγήσεις σχολαστικά τη διάθεση και την εικόνα του Θεού χρησιμοποιώντας τη δύναμη του δώρου των λέξεων; Τολμάς στ' αλήθεια να πεις ότι «ο Θεός δημιούργησε μόνο το αρσενικό, όχι το θηλυκό γένος, κατ' εικόνα Του»; Αν το λες αυτό, τότε καμία γυναίκα δεν θα ήταν ανάμεσά στους εκλεκτούς Μου και ακόμα λιγότερο, οι γυναίκες θα ήταν ένα είδος ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Ξέρεις πραγματικά τώρα τι είναι ο Θεός; Είναι ο Θεός άνθρωπος; Είναι ο Θεός Πνεύμα; Είναι ο Θεός στ' αλήθεια αρσενικού γένους; Μόνο ο Ιησούς μπορεί να ολοκληρώσει το έργο που θέλω να κάνω; Αν διαλέξεις μόνο ένα από τα παραπάνω για να περιγράψεις την ουσία Μου, τότε θα ήσουν ένας υπερβολικά αδαής πιστός. Αν εργαστώ ως σάρκα και οστά μία και μόνο μία φορά, μήπως Με οριοθετείτε; Μπορείς στ' αλήθεια να ρίξεις μια ματιά και να Με καταλάβεις πλήρως; Μπορείς στ' αλήθεια να Με συνοψίσεις πλήρως βασιζόμενος σε αυτά που έχεις εκτεθεί σε όλη σου τη ζωή; Κι αν

στις δύο ενσαρκώσεις Μου κάνω παρόμοια δουλειά, σαν τι θα Με αντιληφθείτε; Θα Με αφήσετε για πάντα καρφωμένο στον σταυρό; Μπορεί ο Θεός να είναι τόσο απλός όσο λες;

Παρόλο που είναι πολύ ειλικρινής η πίστη σας, κανένας ανάμεσά σας δεν μπορεί να Με εξηγήσει εντελώς, και κανένας ανάμεσά σας δεν μπορεί να μαρτυρήσει πλήρως τις αλήθειες που βλέπετε. Σκεφτείτε το. Αυτή τη στιγμή οι περισσότεροι από εσάς αμελείτε τα καθήκοντά σας, κυνηγώντας αντίθετα κάτι σαρκικό, χορταίνοντας τη σάρκα κι απολαμβάνοντας αχόρταγα τη σάρκα. Κατέχετε πολύ λίγη αλήθεια. Πώς τότε θα μπορέσετε να είστε μάρτυρες για όλα αυτά που έχετε δει; Είστε στ' αλήθεια σίγουροι ότι μπορείτε να γίνετε μάρτυρές Μου; Αν μια μέρα δεν μπορέσεις να γίνεις μάρτυρας σε όλα αυτά που έχεις δει σήμερα, τότε θα έχεις χάσει τη λειτουργία σου ως ένα δημιουργημένο ον. Δεν θα υπάρχει κανένα απολύτως νόημα στην ύπαρξή σου. Δεν θα είσαι ικανός να είσαι άνθρωπος. Κάποιος μπορεί να πει ότι δεν θα είσαι καν άνθρωπος! Έχω κάνει άπειρο έργο επάνω σας. Αλλά επειδή δεν μαθαίνεις τίποτα επί του παρόντος, δεν ξέρεις τίποτα και εργάζεσαι άδικα, όταν θα χρειαστεί να επεκτείνω το έργο Μου, θα Με κοιτάς ανέκφραστα, με κομμένη τη μιλιά και απολύτως άχρηστος. Αυτό δεν θα σε κάνει παντοτινό αμαρτωλό; Όταν έρθει εκείνη η ώρα, δεν θα νιώθεις βαθύτατα μετανιωμένος; Δεν θα βουλιάξεις στη μελαγχολία; Το σύνολο του έργου Μου σήμερα δεν γίνεται από αδράνεια και βαρεμάρα, αλλά για να θέσω τα θεμέλια για το επικείμενο έργο Μου. Δεν είναι ότι είμαι σε αδιέξοδο και πρέπει να βρω κάτι καινούριο. Θα πρέπει να καταλάβεις το έργο που κάνω· δεν είναι κάτι που γίνεται από ένα παιδί που παίζει στον δρόμο, αλλά εκπροσωπεί τον Πατέρα Μου. Θα πρέπει να ξέρετε ότι δεν το κάνω όλο αυτό μόνος Μου. Αντιθέτως, εκπροσωπώ τον Πατέρα Μου. Εν τω μεταξύ, ο ρόλος σου είναι καθαρά να ακολουθείς, να υπακούς, να αλλάζεις και να γίνεσαι μάρτυρας. Αυτό που θα πρέπει να καταλάβεις είναι το γιατί θα πρέπει να πιστέψεις σ' Εμένα. Αυτή είναι η πιο σημαντική ερώτηση που πρέπει να καταλάβει ο καθένας σας. Ο Πατέρας Μου, λόγω της δόξας Του, σας προόριζε όλους για Εμένα από την στιγμή που δημιούργησε τον κόσμο. Δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μόνο για χάρη του έργου Μου, και για τη δόξα Του, ο λόγος που σας προόριζε. Εξαιτίας του Πατέρα Μου πιστεύετε σε Εμένα· επειδή ο Πατέρας Μου σας προκάθόρισε Με ακολουθείτε. Τίποτα από αυτά δεν το διαλέξατε μόνοι σας. Και ακόμα πιο σημαντικό είναι να καταλάβετε ότι εσείς είστε εκείνοι που Μου εμπιστεύθηκε ο Πατέρας Μου για να μαρτυρήσετε για Εμένα. Επειδή σας εμπιστεύθηκε σ' Εμένα, θα πρέπει να τηρείτε τις

οδούς που σας εμπιστεύομαι Εγώ και τις οδούς και τα λόγια που σας διδάσκω, γιατί είναι το καθήκον σας να τηρείτε τις οδούς Μου. Αυτός είναι ο αρχικός σκοπός της πίστης σας σ' Εμένα. Γι' αυτό σας λέω ότι είστε απλά άνθρωποι που ο Πατέρας Μου Μού εμπιστεύθηκε για να τηρείτε τις οδούς Μου. Παρ' όλα αυτά, απλά πιστεύετε σε Εμένα· δεν προέρχετε από Εμένα επειδή δεν είστε της ιουδαϊκής οικογένειας αλλά αντίθετα είστε από το είδος του αρχαίου ερπετού. Το μόνο που σας ζητάω είναι να γίνετε μάρτυρές Μου, αλλά τώρα πρέπει να βαδίζετε στις οδούς Μου. Όλο αυτό είναι για το καλό των μελλοντικών μαρτυριών. Αν πράττετε μόνο ως άνθρωποι που ακούνε τις οδούς Μου, τότε δεν θα έχετε καμία αξία και θα χαθεί η σημασία του ότι σας εμπιστεύθηκε ο Πατέρας Μου σ' Εμένα. Αυτό που επιμένω να σας λέω είναι το εξής: Θα πρέπει να βαδίζετε στις οδούς Μου.

Τι σημαίνει να είσαι αληθινός άνθρωπος

Η διαχείριση του ανθρώπου είναι το έργο Μου, και το να κατακτηθεί από Εμένα είναι ακόμη περισσότερο κάτι που ορίστηκε όταν δημιούργησα τον κόσμο. Οι άνθρωποι ίσως δεν γνωρίζουν ότι θα τους κατακτήσω πλήρως τις έσχατες ημέρες και ίσως δεν αντιλαμβάνονται ότι απόδειξη της νίκης Μου επί του Σατανά είναι ότι θα κατακτήσω τους επαναστάτες ανάμεσα στο ανθρώπινο γένος. Όταν, όμως, ο εχθρός Μου άνοιξε μάχη μαζί Μου, είχα ήδη πει ότι θα ήμουν ο κατακτητής εκείνων, τους οποίους πήρε αιχμαλώτους ο Σατανάς και τους έκανε τέκνα του και πιστούς σκλάβους του για να φρουρούν το ενδιαίτημά του. Το αρχικό νόημα του κατακτώ είναι νικώ, υποβάλλω σε ταπείνωση. Διατυπωμένο στη γλώσσα των Ισραηλιτών, σημαίνει υπερισχύω, συντρίβω και καθιστώ κάποιον ανίσχυρο για περαιτέρω αντίσταση εναντίον Μου. Σήμερα όμως, όπως χρησιμοποιείται ανάμεσα σ' εσάς, άνθρωποι, το νόημά του είναι κατακτώ. Εσείς πρέπει να γνωρίζετε ότι πρόθεσή Μου είναι να εξαλείψω ολοσχερώς και να κατατροπώσω τον πονηρό στο ανθρώπινο γένος, έτσι ώστε να μην επαναστατεί πλέον εναντίον Μου και, ακόμη λιγότερο, να έχει τη δύναμη να διακόπτει ή να αναστατώνει το έργο Μου. Έτσι, σε ό,τι αφορά τον άνθρωπο, έχει φτάσει να σημαίνει

κατάκτηση. Όποιες κι αν είναι οι συνδηλώσεις του όρου, το έργο Μου είναι να νικήσω το ανθρώπινο γένος. Διότι, ενώ είναι αλήθεια ότι το ανθρώπινο γένος υπόκειται στη διαχείρισή Μου, για να το πω ακριβέστερα, το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τον εχθρό Μου. Το ανθρώπινο γένος είναι ο πονηρός που Μου εναντιώνεται και Με παρακούει. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τη γέννα του πονηρού που έχω καταραστεί. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τους απογόνους του αρχαγγέλου που Με πρόδωσε. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από την κληρονομιά του διαβόλου ο οποίος, όταν τον απέρριψα προ αμνημονεύτων χρόνων, έγινε από τότε ο αδιάλλακτος πολέμιός Μου. Πάνω από το ανθρώπινο γένος, ο ουρανός χαμηλώνει, σκοτεινιασμένος και ζοφερός, χωρίς την παραμικρή ακτίνα φωτός, και ο ανθρώπινος κόσμος βυθίζεται σε πισσώδες έρεβος, τόσο που όποιος ζει εκεί, δεν μπορεί να δει ούτε το τεντωμένο του χέρι μπροστά στο πρόσωπό του ούτε τον ήλιο όταν σηκώνει το κεφάλι του. Ο δρόμος κάτω από τα πόδια του, λασπωμένος και γεμάτος λακκούβες, ελίσσεται βασανιστικά· όλος ο τόπος είναι γεμάτος πτώματα. Οι σκοτεινές του άκρες είναι γεμάτες με υπολείμματα νεκρών και στις κρύες και σκιερές γωνίες κατοικούν πλήθη δαιμόνων. Και παντού μες στον κόσμο των ανθρώπων ορδές δαιμόνων πηγαίνουν κι έρχονται. Η γέννα κάθε είδους θηρίου, καλυμμένη με βρομιά, βρίσκεται πιασμένη σε ατέρμονη σύγκρουση, της οποίας ο ήχος εμπνέει τρόμο στην καρδιά. Σε τέτοιους καιρούς, σ' έναν τέτοιο κόσμο, σ' έναν τέτοιο «επίγειο παράδεισο», πού να στραφεί κάποιος για να γυρέψει ευτυχία στη ζωή; Πού να στραφεί για να βρει τον προορισμό της ζωής του; Το ανθρώπινο γένος, συντετριμμένο κάτω από το πόδι του Σατανά προ αμνημονεύτων χρόνων, ενεργεί εξ αρχής έχοντας υιοθετήσει την εικόνα του Σατανά, και ακόμη περισσότερο, την ενσάρκωση του Σατανά, λειτουργώντας σαν σημάδι που γίνεται μάρτυρας του Σατανά, ηχηρός και απροκάλυπτος. Πώς μπορεί ένα τέτοιο ανθρώπινο γένος, ένας τέτοιος σωρός εκφυλισμένου αποβράσματος και τέτοιος γόνος αυτής της διαφθαρμένης ανθρώπινης οικογένειας να γίνει μάρτυρας του Θεού; Από πού θα προέλθει η δόξα Μου; Πού μπορεί ν' αρχίσει κανείς να μιλάει για τη μαρτυρία Μου; Γιατί ο εχθρός που, έχοντας διαφθείρει το ανθρώπινο γένος, ορθώνεται εναντίον Μου, έχει ήδη κερδίσει το ανθρώπινο γένος —το ανθρώπινο γένος που δημιούργησα προ αμνημονεύτων χρόνων και που πλημμύρισε από τη δόξα Μου και τη δική Μου ζωή— και το κηλίδωσε. Έχει διαρπάξει τη δόξα Μου, και όλο αυτό με το οποίο διαπότισε τον άνθρωπο είναι δηλητήριο καρυκευμένο βαριά με την ασχήμια του Σατανά, και χυμός από τον καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλού και του κακού. Στην

αρχή, δημιούργησα το ανθρώπινο γένος, δηλαδή, δημιούργησα τον πρόγονο του ανθρώπου, τον Αδάμ. Προικίστηκε με μορφή και εικόνα, ξεχειλίζοντας από ευρωστία, ξεχειλίζοντας από ζωτικότητα, και ήταν, επιπλέον, συντροφιά με τη δόξα Μου. Ήταν η ένδοξη ημέρα που δημιούργησα τον άνθρωπο. Μετά από αυτό, δημιουργήθηκε η Εύα από το σώμα του Αδάμ, κι ήταν και αυτή ο πρόγονος του ανθρώπου, και με τον τρόπο αυτόν οι άνθρωποι που δημιούργησα πλημμύρισαν από την ανάσα Μου και πλημμύρισαν με τη δόξα Μου. Ο Αδάμ γεννήθηκε αρχικά από το χέρι Μου και ήταν η αναπαράσταση της εικόνας Μου. Έτσι, το αρχικό νόημα του «Αδάμ» ήταν ένα ον δημιουργημένο από Μένα, διαποτισμένο με τη ζωτική Μου ενέργεια, διαποτισμένο με τη δόξα Μου, έχοντας μορφή και εικόνα, έχοντας πνεύμα και πνοή. Ήταν το μόνο δημιουργημένο ον που κατείχε πνεύμα, που ήταν ικανό να Με αναπαριστά, να φέρει την εικόνα Μου και να δέχεται την πνοή Μου. Στην αρχή, η Εύα ήταν ο δεύτερος άνθρωπος προικισμένος με πνοή, του οποίου τη δημιουργία είχα ορίσει, έτσι το αρχικό νόημα της «Εύας» ήταν ένα ον δημιουργημένο που θα διαιώνιζε τη δόξα Μου, πλημμυρισμένο από τη ζωτικότητά Μου και, επιπλέον, προικισμένο με τη δόξα Μου. Η Εύα προήλθε από τον Αδάμ, έτσι και αυτή έφερε την εικόνα Μου, διότι ήταν ο δεύτερος άνθρωπος που δημιουργήθηκε κατ' εικόνα Μου. Το αρχικό νόημα της «Εύας» ήταν ένας ζων άνθρωπος, με πνεύμα, σάρκα και οστά, η δεύτερη μαρτυρία Μου και η δεύτερη εικόνα Μου ανάμεσα στο ανθρώπινο γένος. Αυτοί ήταν οι πρόγονοι της ανθρωπότητας, ο αγνός και πολύτιμος θησαυρός του ανθρώπου και, από την πρώτη στιγμή, ζωντανά όντα προικισμένα με πνεύμα. Όμως, ο πονηρός κυρίευσε τη γέννα των προγόνων της ανθρωπότητας και τους ποδοπάτησε και τους αιχμαλώτισε, βυθίζοντας τον ανθρώπινο κόσμο σε απόλυτο σκοτάδι, και κάνοντας τη γέννα αυτή να μην πιστεύει πλέον στην ύπαρξή Μου. Ακόμη πιο απαίσιο είναι ότι, ενόσω ο πονηρός κυριεύει τους ανθρώπους και τους ποδοπατάει στη γη, αντιμάχεται άγρια τη δόξα Μου, τη μαρτυρία Μου, τη ζωτικότητα με την οποία τους προίκισα, την πνοή της ζωής που τους εμφύσησα, όλη Μου τη δόξα στον κόσμο των ανθρώπων και όλο το αίμα της καρδιάς που ξόδεψα για το ανθρώπινο γένος. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι πλέον στο φως, κι έχει χάσει όλα όσα του παραχώρησα, απορρίπτοντας τη δόξα την οποία Εγώ παραχώρησα. Πώς μπορούν αυτοί να αναγνωρίσουν ότι είμαι ο Κύριος όλων των δημιουργημένων πλασμάτων; Πώς μπορούν να συνεχίσουν να πιστεύουν στην ύπαρξή Μου στους ουρανούς; Πώς μπορούν να ανακαλύψουν τις εκδηλώσεις της δόξας Μου στη γη; Πώς μπορούν αυτοί οι εγγονοί και οι εγγονές να δουν τον Θεό που οι πρόγονοί τους λάτρευαν ως τον Κύριο που τους δημιούργησε;

Αυτοί οι αξιοθρήνητοι εγγονοί και εγγονές έχουν γενναιόδωρα «προσφέρει» στον πονηρό τη δόξα, την εικόνα, καθώς και τη μαρτυρία που παραχώρησα στον Αδάμ και στην Εύα, καθώς και τη ζωή που παραχώρησα στο ανθρώπινο γένος, από την οποία εξαρτάται για να υπάρχει και, χωρίς να ενοχληθούν στο ελάχιστο από την παρουσία του πονηρού, του έδωσαν όλη Μου τη δόξα. Δεν είναι αυτή η προέλευση της ονομασίας «απόβρασμα»; Πώς μπορεί ένα τέτοιο ανθρώπινο γένος, τέτοιοι φαύλοι δαίμονες, τέτοια κινούμενα πτώματα, τέτοιες φιγούρες του Σατανά και τέτοιοι εχθροί Μου να κατέχονται από τη δόξα Μου; Θα πάρω πίσω τη δόξα Μου, θα πάρω πίσω τη μαρτυρία Μου που υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους, και όλα όσα κάποτε Μου ανήκαν και τα οποία έδωσα στους ανθρώπους προ αμνημονεύτων χρόνων —θα κατακτήσω πλήρως το ανθρώπινο γένος. Ωστόσο, εσύ θα πρέπει να γνωρίζεις, οι άνθρωποι που δημιούργησα ήταν άγιοι άνθρωποι οι οποίοι έφεραν την εικόνα Μου και τη δόξα Μου. Δεν ανήκαν στον Σατανά, ούτε συντρίβονταν από το πόδι του, αλλά ήταν καθαρά μια δική Μου εκδήλωση, απαλλαγμένοι και από το παραμικρό ίχνος του δηλητηρίου του Σατανά. Έτσι, γνωστοποίησα στην ανθρωπότητα ότι θέλω μόνο εκείνο το οποίο έχει δημιουργηθεί από το χέρι Μου, τους αγίους που αγαπώ και δεν ανήκουν σε καμία άλλη οντότητα. Ακόμη, θ' αγαλιάσω με αυτούς και θα τους θεωρήσω ως τη δόξα Μου. Ωστόσο, εκείνο που θέλω δεν είναι το ανθρώπινο γένος που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, που ανήκει στον Σατανά σήμερα και που δεν είναι πλέον η αρχική Μου δημιουργία. Επειδή σκοπεύω να πάρω πίσω τη δόξα Μου η οποία υπάρχει στον ανθρώπινο κόσμο, θα καταγάγω συντριπτική νίκη στα επιζώντα υπολείμματα του ανθρώπινου γένους, ως απόδειξη της δόξας Μου στην κατατρόπωση του Σατανά. Χρειάζομαι μόνο τη μαρτυρία Μου ως αποκρυστάλλωση του εαυτού Μου, ως αντικείμενο της απόλαυσής Μου. Αυτό είναι το θέλημά Μου.

Το ανθρώπινο γένος αναπτύχθηκε μεσ' από δεκάδες χιλιάδες χρόνια ιστορίας για να φτάσει εκεί που βρίσκεται σήμερα. Ωστόσο, το ανθρώπινο γένος της αρχικής Μου δημιουργίας έχει προ πολλού βυθιστεί στον εκφυλισμό. Έχουν ήδη πάψει να είναι αυτό που θέλω, κι έτσι η ανθρωπότητα, όπως εμφανίζεται στα μάτια Μου, δεν αξίζει πλέον το όνομα του ανθρώπινου γένους. Είναι, μάλλον, το απόβρασμα του ανθρώπινου γένους που έχει αιχμαλωτίσει ο Σατανάς, τα σαπισμένα κινούμενα πτώματα, τα οποία ο Σατανάς έχει ενδυθεί και μέσα στα οποία ζει. Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν ούτε κατ' ελάχιστον την ύπαρξή Μου, ούτε καλωσορίζουν τον ερχομό Μου. Το ανθρώπινο γένος ανταποκρίνεται μόνο με

βαρυγκώμια στα αιτήματά Μου, ενδίδοντας περιστασιακά σε αυτά, και δεν συμμερίζεται ειλικρινά τις χαρές και τις λύπες της ζωής μαζί Μου. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι με θεωρούν ανεξιχνίαστο, με βαρυγκώμια προσποιούνται πως Μου χαμογελούν, υιοθετώντας τη συμπεριφορά του κόλακα προς κείνον που έχει την εξουσία. Και αυτό επειδή οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν το έργο Μου, και ακόμα λιγότερο το θέλημά Μου στο παρόν. Θα είμαι ειλικρινής μαζί σας: Όταν θα έλθει η ημέρα, ο πόνος οποιουδήποτε Με λατρεύει θα είναι πολύ πιο υποφερτός από τον δικό σας. Ο βαθμός της πίστης σας σ' Εμένα δεν ξεπερνά, στην πραγματικότητα, εκείνον του Ιώβ —ακόμα και η πίστη των Ιουδαίων Φαρισαίων ξεπερνά τη δική σας— οπότε, όταν θα έρθει η ημέρα της φωτιάς, ο πόνος σας θα είναι πολύ πιο βαρύν από εκείνον των Φαρισαίων όταν δέχθηκαν την επίπληξη του Ιησού, από εκείνον των 250 φυλάρχων που εναντιώθηκαν στον Μωυσή, και από εκείνον των Σοδόμων κάτω από τις πύρινες φλόγες της καταστροφής τους. Όταν ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο και ανάβλυσε το νερό που παραχώρησε ο Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Δαβίδ έπαιξε τη λύρα για να δοξάσει Εμένα, τον Ιεχωβά —με την καρδιά του γεμάτη χαρά— αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Ιώβ έχασε τα ζώα του που γέμιζαν τα βουνά, καθώς και ανείπωτες ποσότητες πλούτου, και το κορμί του γέμισε με οδυνηρές πληγές, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν μπόρεσε να ακούσει τη δική Μου φωνή, του Ιεχωβά, και να δει τη δική Μου δόξα, του Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Το γεγονός ότι ο Πέτρος μπόρεσε να ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό οφειλόταν στην πίστη του. Το γεγονός ότι μπόρεσε να καρφωθεί στον σταυρό για χάρη Μου και να καταθέσει ένδοξη μαρτυρία οφειλόταν, επίσης, στην πίστη του. Όταν ο Ιωάννης είδε την ένδοξη εικόνα του Υιού του ανθρώπου, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν είδε το όραμα των εσχάτων ημερών, αυτό έγινε ακόμη περισσότερο λόγω της πίστης του. Ο λόγος για τον οποίο τα λεγόμενα πλήθη των εθνών των Εθνικών έχουν λάβει την αποκάλυψή Μου και έχουν φτάσει στο σημείο να μάθουν ότι έχω επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσω το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι επίσης λόγω της πίστης τους. Όλοι εκείνοι που έχουν πληγεί από τα σκληρά λόγια Μου, κι όμως έχουν παρηγορηθεί από αυτά και έχουν σωθεί, δεν το έχουν καταφέρει λόγω της πίστης τους; Εκείνοι που πιστεύουν σ' Εμένα, αλλά οι οποίοι, παρόλα αυτά, πλήττονται από τη δυστυχία, δεν έχουν επίσης απορριφθεί από τον κόσμο; Εκείνοι που ζουν έξω από τον λόγο Μου, αποφεύγοντας την οδύνη της δοκιμασίας, δεν παρασύρονται όλοι μέσα στον κόσμο; Είναι όπως τα φθινοπωρινά φύλλα που στροβιλίζονται εδώ κι εκεί, μην έχοντας τόπο να

αναπαυθούν και, ακόμη λιγότερο, χωρίς την παρηγοριά των δικών Μου λόγων. Παρόλο που το παιδεμα και το ραφινάρισμά Μου δεν τους ακολουθούν, δεν είναι αυτοί ζητιάνοι που περιφέρονται από μέρος σε μέρος, περιπλανώμενοι στους δρόμους έξω από τη βασιλεία των ουρανών; Είναι ο κόσμος, πραγματικά, τόπος της ανάπαυσής σου; Μπορείς, πραγματικά, αποφεύγοντάς το παιδεμά Μου, να πετύχεις και το ελάχιστο χαμόγελο ικανοποίησης από τον κόσμο; Μπορείς, αλήθεια, να χρησιμοποιήσεις την φευγαλέα σου απόλαυση για να καλύψεις την ανεξάλειπτη κενότητα στην καρδιά σου; Μπορείς να τους ξεγελάσεις όλους στην οικογένειά σου, αλλά δεν μπορείς να ξεγελάσεις Εμένα. Επειδή η πίστη σου είναι τόσο πενιχρή, είσαι ακόμη αδύναμος μέχρι σήμερα να βρεις οποιαδήποτε από τις χαρές που έχει η ζωή να προσφέρει. Σε συμβουλεύω: καλύτερα να ξεδέψεις ειλικρινά τη μισή από τη ζωή σου για χάρη Μου, παρά ολόκληρη τη ζωή σου στη μετριότητα και στην υπηρεσία της σάρκας, υποφέροντας όλα τα βάσανα που ένας άνθρωπος δύσκολα μπορεί ν' αντέξει. Ποιον σκοπό υπηρετεί το να θεωρείς τον εαυτό σου τόσο πολύτιμο και να ξεφεύγεις από την παιδεμά Μου; Ποιον σκοπό υπηρετεί το να κρύβεσαι από το στιγμιαίο Μου παιδεμα μόνο για να δρέψεις μια αιωνιότητα ταπείνωσης, μια αιωνιότητα παιδεμού; Στην πραγματικότητα, δεν μεταστρέφω κανέναν στο θέλημά Μου. Αν ένας άνθρωπος είναι αληθινά πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα τα σχέδιά Μου, δεν θα του φερθώ άσχημα. Όμως, απαιτώ όλοι οι άνθρωποι να πιστεύουν σ' Εμένα, όπως ο Ιώβ πίστευε σ' Εμένα, τον Ιεχωβά. Αν η πίστη σας είναι ανώτερη από του Θωμά, τότε η πίστη σας θα κερδίσει την επιδοκιμασία Μου, στην αφοσίωσή σας θα βρείτε τη μακαριότητά Μου, και οπωσδήποτε θα βρείτε τη δόξα Μου στις ημέρες σας. Ωστόσο, οι άνθρωποι, εκείνοι που πιστεύουν στον κόσμο και πιστεύουν στον διάβολο, έχουν σκληρύνει τις καρδιές τους, όπως ακριβώς οι μάζες στην πόλη των Σοδόμων, με κόκκους άμμου που παρασέρνει ο άνεμος στα μάτια τους και προσφορές από τον διάβολο στο στόμα τους, των οποίων ο συσκοτισμένος νους διακατέχεται προ πολλού από τον πονηρό που έχει σφετεριστεί τον κόσμο. Οι σκέψεις τους έχουν εξ ολοκλήρου σχεδόν αιχμαλωτιστεί από τον διάβολο των αρχαίων ημερών. Και η πίστη του ανθρώπινου γένους έχει εξανεμιστεί και δεν είναι ούτε καν σε θέση ν' αντιληφθούν το έργο Μου. Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι μια άτονη προσπάθεια να ανταπεξέλθουν ή να αναλύσουν πολύ πρόχειρα, επειδή έχουν προ πολλού κυριευθεί από το δηλητήριο του σατανά.

Θα κατακτήσω το ανθρώπινο γένος, επειδή οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν κάποτε από Εμένα κι έχουν, επιπλέον, απολαύσει όλα τα πλουσιοπάροχα αγαθά της δημιουργίας Μου. Αλλά οι άνθρωποι Με αρνήθηκαν επίσης, και οι καρδιές τους είναι χωρίς Εμένα, και Με βλέπουν σαν βάρος στην ύπαρξή τους, μέχρι του σημείου μάλιστα που, παρότι αληθινά Με έχουν αντικρύσει, οι άνθρωποι εξακολουθούν να Με αρνούνται, και βασανίζουν το μυαλό τους σκεπτόμενοι κάθε δυνατό τρόπο για να Με καταβάλουν. Οι άνθρωποι δεν Με αφήνουν να τους μεταχειριστώ σοβαρά και να τους θέσω αυστηρές απαιτήσεις, ούτε Μου επιτρέπουν να κρίνω ή να παιδέψω τη φαυλότητά τους. Καθόλου δεν το βρίσκουν αυτό ενδιαφέρον, αλλ' απεναντίας ενοχλούνται. Έτσι, έργο Μου είναι να πάρω το ανθρώπινο γένος, που τρώει, πίνει και διασκεδάζει μέσα σ' Εμένα κι ωστόσο Με αγνοεί, και να τους υποτάξω. Θα αφοπλίσω την ανθρωπότητα, και τότε, παίρνοντας τους αγγέλους Μου, παίρνοντας τη δόξα Μου, θα επιστρέψω στον τόπο της κατοικίας Μου. Διότι αυτό που έχουν κάνει οι άνθρωποι έχει ραγίσει ανεπανόρθωτα την καρδιά Μου και θρυμματίζει το έργο Μου προ αμνημονεύτων χρόνων. Σκοπεύω να ανακτήσω τη δόξα που ο πονηρός έχει αφαιρέσει πριν μακάρια αποχωρήσω, επιτρέποντας στο ανθρώπινο γένος να συνεχίσει να ζει τη ζωή του, να συνεχίσει «να ζει και να εργάζεται με ειρήνη και ικανοποίηση», να συνεχίσει «να καλλιεργεί τους αγρούς του» και δεν θα παρέμβω άλλο στις ζωές τους. Αλλά τώρα σκοπεύω να ανακτήσω πλήρως τη δόξα Μου από τα χέρια του πονηρού και να πάρω πίσω όλη τη δόξα που κληροδότησα στον άνθρωπο κατά τη δημιουργία του κόσμου, και ποτέ πάλι να μην την παραχωρήσω στο ανθρώπινο γένος πάνω στη γη. Διότι οι άνθρωποι, όχι μόνο απέτυχαν να διατηρήσουν τη δόξα Μου, αλλά και την αντάλλαξαν με την εικόνα του Σατανά. Οι άνθρωποι δεν θεωρούν πολύτιμο τον ερχομό Μου, ούτε εκτιμούν την ημέρα της δόξας Μου. Δεν δέχονται ελαφριά τη καρδιά το παιδεμά Μου, και ακόμη λιγότερο είναι πρόθυμοι να Μου επιστρέψουν τη δόξα Μου. Ούτε είναι πρόθυμοι ν' αποδιώξουν το δηλητήριο του πονηρού. Η ανθρωπότητα εξακολουθεί σταθερά να Με εξαπατά με τον ίδιο παλιό τρόπο, φορώντας λαμπερά χαμόγελα και πρόσχαρα πρόσωπα με τον ίδιο παλιό τρόπο. Αγνοούν τα βάθη του ζόφου που θα κυριεύσει το ανθρώπινο γένος όταν η δόξα Μου τους εγκαταλείψει, και ιδίως αγνοούν ότι όταν έρθει η ημέρα Μου σε όλο το ανθρώπινο γένος, θα αντιμετωπίσουν ακόμη σκληρότερους καιρούς απ' ό,τι οι άνθρωποι στον καιρό του Νώε. Γιατί δεν ξέρουν πόσο σκοτεινό έγινε το Ισραήλ όταν η δόξα Μου αποσύρθηκε απ' αυτό, γιατί ο άνθρωπος την αυγή ξεχνά πόσο δύσκολο ήταν να περάσει τη θεοσκοτεινή νύχτα. Όταν ο ήλιος κρυφτεί και πάλι

και το σκοτάδι κυριεύσει τον άνθρωπο, θα αρχίσει πάλι τον θρήνο και θα τρίζει τα δόντια του στη σκοτεινιά. Έχετε ξεχάσει, όταν η δόξα Μου αποσύρθηκε από το Ισραήλ, πόσο δύσκολο ήταν για τον λαό του να περάσει τις ημέρες της οδύνης; Τώρα είναι η στιγμή που βλέπετε τη δόξα Μου, κι είναι επίσης η στιγμή που μοιράζεστε την ημέρα της δόξας Μου. Ο άνθρωπος θα αρχίσει τον θρήνο μέσα στη σκοτεινιά όταν η δόξα Μου εγκαταλείψει τη ρυπαρή γη. Τώρα είναι η ημέρα της δόξας όπου επιτελώ το έργο Μου, και είναι επίσης η ημέρα που απαλλάσσω το ανθρώπινο γένος από την οδύνη, γιατί δεν θα μοιραστώ τους καιρούς των βασάνων και της δοκιμασίας μαζί τους. Θέλω μόνο να κατακτήσω απόλυτα το ανθρώπινο γένος και να συντρίψω απόλυτα το κακό μέσα στο ανθρώπινο γένος.

Τι γνωρίζεις περί πίστης;

Στον άνθρωπο υπάρχει μόνο η αβέβαιη λέξη της πίστης, ωστόσο ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τι συνιστά πίστη, πόσο μάλλον γιατί έχει πίστη. Ο ίδιος ο άνθρωπος κατανοεί ελάχιστα και είναι αρκετά ανεπαρκής. Πιστεύει σ' Εμένα ασυλλόγιστα και ανεπίγνωστα μονάχα. Ενώ δεν γνωρίζει τι είναι πίστη ούτε γιατί έχει πίστη σ' Εμένα, συνεχίζει να πιστεύει με εμμονή. Εκείνο που ζητάω απ' τον άνθρωπο δεν είναι μόνο να Με ζητά έτσι, με εμμονή ή να πιστεύει σ' Εμένα επιπόλαια. Διότι το έργο που κάνω είναι για να Με δει ο άνθρωπος και να Με γνωρίσει, όχι για να εντυπωσιαστεί και να Με κοιτάξει υπό νέο πρίσμα λόγω του έργου Μου. Παλαιότερα έκανα πολλά σημεία και τέρατα. Τότε, οι Ισραηλίτες θαύμαζαν και φοβούνταν σε μεγάλο βαθμό την εξαιρετική ικανότητά Μου να θεραπεύω τους αρρώστους και να εξορκίζω δαίμονες. Τότε, οι Ιουδαίοι πίστευαν ότι οι θεραπευτικές δυνάμεις Μου ήταν περίτεχνες και εξαιρετικές. Για όλες αυτές τις πράξεις Μου, όλοι Με σέβονταν. Με θαύμαζαν ιδιαίτερα για όλες τις δυνάμεις Μου. Γι' αυτό, καθένας που Μ' έβλεπε να κάνω θαύματα, Με ακολουθούσε πιστά, σε τέτοιο σημείο που χιλιάδες Με περιτριγύριζαν για να Με δουν να θεραπεύω τους αρρώστους. Έκανα τόσα πολλά σημεία και τέρατα, ωστόσο οι άνθρωποι Με αντιμετώπιζαν ως έναν επιδέξιο γιατρό. Κήρυξα επίσης πολλούς διδακτικούς λόγους στους ανθρώπους εκείνη την εποχή, ωστόσο Με αντιμετώπιζαν απλώς ως ένα δάσκαλο ανώτερο από τους μαθητές του! Ακόμη και σήμερα, που οι άνθρωποι έχουν δει την ιστορική καταγραφή του έργου Μου, η ερμηνεία τους συνεχίζει να είναι ότι Εγώ είμαι ένας καλός γιατρός που

θεραπεύει τους αρρώστους και ένας δάσκαλος για τους αδαείς. Και αποφάσισαν ότι είμαι ο ελεήμων Κύριος Ιησούς Χριστός. Όσοι ερμηνεύουν τις Γραφές, ίσως έχουν ξεπεράσει τις θεραπευτικές Μου ικανότητες ή μπορεί ακόμη να είναι μαθητές που τώρα έχουν ξεπεράσει το δάσκαλό τους. Ωστόσο, αυτοί οι τόσο διάσημοι άνθρωποι, τα ονόματα των οποίων είναι γνωστά παγκοσμίως, έχουν τόσο χαμηλή εκτίμηση για Εμένα, που Με θεωρούν έναν απλό γιατρό! Τα έργα Μου είναι περισσότερα σε αριθμό από τους κόκκους της άμμου στις παραλίες και η σοφία Μου ξεπερνά αυτήν όλων των γιων του Σολομώντα. Ωστόσο, οι άνθρωποι Με θεωρούν απλώς έναν ασήμαντο γιατρό και έναν άγνωστο δάσκαλο των ανθρώπων! Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να τους θεραπεύσω. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να χρησιμοποιήσω τις δυνάμεις Μου και να βγάλω τα ακάθαρτα πνεύματα από το σώμα τους και τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα απλώς και μόνο για να λάβουν ειρήνη και χαρά από Εμένα. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για να απαιτήσουν από Εμένα μεγαλύτερο υλικό πλούτο. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να περάσουν τη ζωή αυτή με ειρήνη και να είναι σώοι και αβλαβείς στον κόσμο που έρχεται. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για να αποφύγουν τα δεινά της κόλασης και να λάβουν τις ευλογίες του ουρανού. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για προσωρινή άνεση, αλλά δεν αποζητούν να κερδίσουν τίποτα από τον κόσμο που έρχεται. Όταν έστρεψα το μένος Μου στον άνθρωπο και απομάκρυνα όλη τη χαρά και την ειρήνη που είχε κάποτε, ο άνθρωπος άρχισε να αμφιβάλλει. Όταν έδωσα στον άνθρωπο τα δεινά της κόλασης και πήρα πίσω τις ευλογίες του ουρανού, η ντροπή του ανθρώπου μετατράπηκε σε θυμό. Όταν ο άνθρωπος Μού ζήτησε να τον θεραπεύσω, αλλά Εγώ δεν του έδωσα σημασία και, επιπλέον, τον αποστράφηκα, ο άνθρωπος αναχώρησε από Εμένα για να αναζητήσει, αντ' αυτού, την οδό της κακής ιατρικής και της μαγείας. Όταν πήρα όλα όσα ο άνθρωπος είχε απαιτήσει από Εμένα, τότε ο άνθρωπος εξαφανίστηκε χωρίς ίχνος. Γι' αυτό λέω ότι ο άνθρωπος πιστεύει σ' Εμένα, γιατί δίνω μεγάλη χάρη και γιατί έχει πάρα πολλά να κερδίσει. Οι Ιουδαίοι πίστευαν σ' Εμένα για τη χάρη Μου, και Με ακολουθούσαν όπου κι αν πήγαινα. Οι αδαείς αυτοί άνθρωποι με την περιορισμένη γνώση και εμπειρία ήθελαν μόνο να δουν τα σημεία και τα τέρατα που έκανα. Με θεωρούσαν τον αρχηγό του οίκου των Ιουδαίων που μπορούσε να πραγματοποιήσει τα πιο αξιοσημείωτα θαύματα. Γι' αυτό, όταν εξόρκιζα δαίμονες απ' τους ανθρώπους, μιλούσαν μεταξύ τους με μεγάλη σύγχυση, λέγοντας ότι είμαι ο Ηλίας, ότι είμαι ο Μωυσής, ότι είμαι ο αρχαιότερος όλων των προφητών, ότι είμαι ο καλύτερος απ' όλους τους

γιατρούς. Πέρα από Εμένα που δήλωνα ότι είμαι η ζωή, η οδός και η αλήθεια, κανείς δεν μπορούσε να γνωρίζει το είναι Μου ή την ταυτότητά Μου. Εκτός από Εμένα που έλεγα ότι ο ουρανός είναι το μέρος όπου ζει ο Πατέρας Μου, κανείς δεν γνώριζε ότι είμαι ο Υιός του Θεού, και ο Θεός Αυτοπροσώπως. Εκτός από Εμένα που έλεγα ότι θα φέρω τη λύτρωση σε όλη την ανθρωπότητα και θα προσφέρω λύτρα γι' αυτήν, κανείς δεν ήξερε ότι είμαι ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι Με γνώριζαν μόνο ως έναν φιλεύσπλαχνο και συμπονετικό άνθρωπο. Και εκτός από Εμένα που μπορούσα να εξηγήσω τα πάντα για Εμένα, κανείς δεν Με γνώριζε, και κανείς δεν πίστευε ότι είμαι ο Υιός του ζώντος Θεού. Ο άνθρωπος έχει μόνο τέτοια πίστη σ' Εμένα και Με κοροϊδεύει με τον τρόπο αυτό. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να καταθέσει μαρτυρία για Εμένα όταν έχει τέτοια άποψη για Εμένα;

Ο άνθρωπος έχει πίστη σ' Εμένα, αλλά δεν μπορεί να γίνει μάρτυράς Μου, και πριν κάνω τον εαυτό μου γνωστό, ο άνθρωπος δεν μπορεί να δώσει μαρτυρία για Εμένα. Ο άνθρωπος βλέπει μόνο ότι είμαι πάνω απ' όλα τα πλάσματα και όλους τους άγιους ανθρώπους, και βλέπει ότι το έργο που κάνω δεν μπορεί να γίνει από τον άνθρωπο. Γι' αυτό, από τους Ιουδαίους έως τους ανθρώπους της σημερινής εποχής, όποιος έχει δει τις ένδοξες πράξεις Μου, έχει απλώς περιέργεια για Εμένα. Ωστόσο, κανενός πλάσματος τα χείλη δεν μπορούν να γίνουν μάρτυράς Μου. Μόνο ο Πατέρας Μου υπήρξε μάρτυράς Μου. Εκείνος χάραξε τον δρόμο για Εμένα ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα. Διαφορετικά, όσα έργα κι αν έκανα, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε ποτέ ότι είμαι ο Κύριος της δημιουργίας, γιατί ο άνθρωπος ξέρει μόνο να παίρνει και δεν έχει πίστη σ' Εμένα λόγω του έργου Μου. Ο άνθρωπος Με γνωρίζει μόνο γιατί είμαι αθώος και με κανέναν τρόπο αμαρτωλός, διότι μπορώ να εξηγήσω πολλά μυστήρια, γιατί είμαι πάνω από τα πλήθη ή γιατί ο άνθρωπος έχει ωφεληθεί πολύ από Εμένα. Ωστόσο, λίγοι είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι είμαι ο Κύριος της δημιουργίας. Γι' αυτό λέω ότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει γιατί έχει πίστη σ' Εμένα. Δεν γνωρίζει τον σκοπό ή τη σημασία του να έχει πίστη σ' Εμένα. Η πραγματικότητα του ανθρώπου είναι τόσο ανεπαρκής, σε βαθμό που να είναι σχεδόν ανάξιος να γίνει μάρτυρας Μου. Έχετε ελάχιστη αληθινή πίστη και έχετε κερδίσει ελάχιστα, οπότε έχετε μηδαμινή μαρτυρία. Επιπλέον, κατανοείτε ελάχιστα και είστε τόσο ανεπαρκείς, που είστε σχεδόν ακατάλληλοι να γίνετε μάρτυρες των πράξεών Μου. Η αποφασιστικότητά σας είναι πράγματι αξιοσημείωτη, αλλά είστε σίγουροι ότι θα μπορείτε να επιμαρτυρήσετε επιτυχώς για την ουσία του Θεού; Όλα όσα έχετε δει και βιώσει ξεπερνούν

όλα εκείνα των αγίων και των προφητών του παρελθόντος, αλλά μπορείτε να δώσετε καλύτερη μαρτυρία από τα λόγια εκείνων των αγίων και προφητών του παρελθόντος; Αυτά που απονέμω τώρα σ' εσάς ξεπερνούν τον Μωυσή και είναι πιο σημαντικά από τον Δαβίδ, οπότε ομοίως ζητώ η μαρτυρία σας να ξεπερνά εκείνη του Μωυσή και τα λόγια σας να είναι πιο σημαντικά από αυτά του Δαβίδ. Σας δίνω το εκατονταπλάσιο και ομοίως ζητώ να Μου το ανταποδώσετε ισάξια. Πρέπει να ξέρετε ότι εγώ είμαι ο Ένας που προσφέρει τη ζωή στην ανθρωπότητα, κι είστε εσείς εκείνοι που λαμβάνετε ζωή από Εμένα και πρέπει να γίνετε μάρτυρές Μου. Αυτό είναι το καθήκον που σας αναθέτω και που θα πρέπει να εκτελέσετε για Εμένα. Έχω απονείμει όλη τη δόξα Μου σ' εσάς και σας έστειλα τη ζωή που ο εκλεκτός λαός, οι Ισραηλίτες, δεν έλαβε ποτέ. Δικαιωματικά, οφείλετε να γίνετε μάρτυρές Μου, να αφιερώσετε τα νιάτα σας σ' Εμένα και να παραδώσετε τη ζωή σας. Σε όποιον δίνω τη δόξα Μου, πρέπει να γίνει μάρτυράς Μου και να δίνει τη ζωή του για Εμένα. Αυτό είναι εδώ και καιρό προκαθορισμένο. Είναι προς όφελός σας που σάς απονέμω τη δόξα Μου, και καθήκον σας είναι να επιμαρτυρείτε για τη δόξα Μου. Αν πιστεύετε σ' Εμένα μόνο για να λάβετε οφέλη, τότε το έργο Μου δεν θα έχει ιδιαίτερη σημασία, κι εσείς δεν θα εκπληρώνετε το καθήκον σας. Οι Ισραηλίτες είδαν μόνο το έλεος, την αγάπη και το μεγαλείο Μου, και οι Ιουδαίοι έγιναν μάρτυρες μόνο της υπομονής και της λύτρωσής Μου. Είδαν πάρα πολύ μικρό μέρος του έργου του Πνεύματός Μου, σε σημείο που κατανόησαν μόνο το ένα δεκάκις χιλιοστό από αυτά που έχετε ακούσει και δει εσείς. Όσα έχετε δει ξεπερνούν ακόμη κι όσα είδαν οι αρχιερείς ανάμεσά τους. Σήμερα, η αλήθεια που κατανοείτε ξεπερνά τη δική τους. Όσα έχετε δει σήμερα ξεπερνούν όσα έβλεπαν κατά την Εποχή του Νόμου, όπως επίσης και κατά την Εποχή της Χάριτος, και όσα έχετε βιώσει ξεπερνούν όσα βίωσαν ο Μωυσής και ο Ηλίας. Γιατί εκείνο που κατανοούσαν οι Ισραηλίτες ήταν μονάχα ο νόμος του Ιεχωβά, και το μόνο που είδαν οι Ισραηλίτες ήταν η πλάτη του Ιεχωβά. Όσα καταλάβαιναν οι Ιουδαίοι ήταν μόνο η λύτρωση του Ιησού, όσα λάμβαναν ήταν μόνο η χάρη που δίνονταν από τον Ιησού, και όσα έβλεπαν ήταν μόνο η εικόνα του Ιησού μέσα στον οίκο των Ιουδαίων. Αυτό που βλέπετε σήμερα είναι η δόξα του Ιεχωβά, η λύτρωση του Ιησού και όλα τα έργα Μου έως σήμερα. Έχετε ακούσει επίσης τα λόγια του Πνεύματός Μου, εκτιμήσατε τη σοφία Μου, γνωρίσατε τα θαύματά Μου και μάθατε την διάθεσή Μου. Επιπλέον, σας έχω πει όλο το σχέδιο διαχείρισής Μου. Αυτό που έχετε δει δεν είναι μόνο ένας στοργικός και ελεήμων Θεός, αλλά ένας Θεός γεμάτος δικαιοσύνη. Έχετε δει τα θαυμαστά έργα Μου και γνωρίζετε ότι είμαι γεμάτος με

σφοδρό θυμό και μεγαλοπρέπεια. Επιπλέον, γνωρίζετε ότι κάποτε έστρεψα το τρομερό μένος Μου στον οίκο του Ισραήλ και σήμερα στρέφεται σ' εσάς. Έχετε κατανοήσει περισσότερα από τα μυστήριά Μου στον ουρανό, απ' ό,τι ο Ησαΐας και ο Ιωάννης. Γνωρίζετε καλύτερα απ' όλους τους αγίους των προηγούμενων γενεών το κάλλος Μου και το πόσο αξιοσέβαστος είμαι. Αυτό που έχετε λάβει δεν είναι μόνο η αλήθεια, η οδός και η ζωή Μου, αλλά το όραμα και η αποκάλυψη, που είναι μεγαλύτερα από του Ιωάννη. Έχετε κατανοήσει πολλά περισσότερα μυστήρια και έχετε δει την πραγματική έκφρασή Μου. Δεχτήκατε περισσότερη από την κρίση Μου και γνωρίσατε περισσότερα για τη δίκαιη διάθεσή Μου. Έτσι, παρόλο που γεννηθήκατε στις έσχατες ημέρες, έχετε κατανόηση όλων των προηγούμενων και του παρελθόντος. Έχετε βιώσει επίσης όσα συμβαίνουν σήμερα και όλα έχουν γίνει από το χέρι Μου. Αυτό που σας ζητώ δεν είναι παράλογο, διότι σας έχω δώσει πολλά και έχετε δει πολλά από Εμένα. Γι' αυτό, σας ζητώ να γίνετε για Μένα μάρτυρες στους αγίους όλων των εποχών· και αυτή είναι η μοναδική επιθυμία της καρδιάς Μου.

Ο Πατέρας Μου ήταν Εκείνος που έγινε μάρτυράς Μου, αλλά επιθυμώ να λάβω μεγαλύτερη δόξα, όπως και λόγια μαρτυρίας από τα χείλη των δημιουργημάτων, επομένως δίνω όλο Μου το είναι σ' εσάς, ώστε να μπορέσετε να εκπληρώσετε το καθήκον σας, τερματίζοντας το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους. Θα πρέπει να καταλαβαίνετε γιατί πιστεύετε σ' Εμένα· εάν θέλετε να είστε μόνο οι μαθητευόμενοι ή οι ασθενείς Μου, ή να γίνετε ένας από τους αγίους Μου στον ουρανό, τότε το γεγονός ότι Με ακολουθείτε θα είναι ανούσιο. Το να Με ακολουθείτε με τέτοιο τρόπο είναι απλώς χαμένος κόπος. Το να έχετε τέτοια πίστη σ' Εμένα σημαίνει απλώς ότι χάνετε τις μέρες σας και χαραμίζετε τα νιάτα σας. Και στο τέλος δεν θα λάβετε τίποτα. Δεν είναι όλος αυτός ο κόπος μάταιος; Έχω αποχωρήσει εδώ και καιρό από τους Ιουδαίους και δεν είμαι πια γιατρός των ανθρώπων ή γιατρικό τους. Δεν είμαι πια υποζύγιο των ανθρώπων για να Με οδηγούν ή να Με σφάζουν κατά βούληση. Αντιθέτως, έχω έρθει ανάμεσα στους ανθρώπους για να τους κρίνω, να τους παιδεύσω και για να Με γνωρίσουν. Πρέπει να ξέρεις ότι κάποτε επιτελούσα το έργο της λύτρωσης. Κάποτε ήμουν ο Ιησούς, αλλά δεν μπορούσα να παραμείνω Ιησούς για πάντα, όπως όταν κάποτε ήμουν ο Ιεχωβάς, αλλά στη συνέχεια έγινα Ιησούς. Είμαι ο Θεός της ανθρωπότητας, ο Κύριος της δημιουργίας, αλλά δεν μπορώ να παραμείνω για πάντα Ιησούς ή να παραμείνω για πάντα Ιεχωβάς. Υπήρξα κάτι που η ανθρωπότητα θεωρούσε γιατρό, αλλά δεν μπορεί να ειπωθεί ότι

ο Θεός είναι απλώς ένας γιατρός για την ανθρωπότητα. Οπότε, αν διατηρείς τις παλιές απόψεις όσον αφορά την πίστη σου σ' Εμένα, τότε δεν θα καταφέρεις τίποτα. Όσο κι αν Με δοξολογείς σήμερα: «Πόσο στοργικός είναι ο Θεός με τον άνθρωπο. Με θεραπεύει και μου δίνει ευλογία, ειρήνη και χαρά. Πόσο καλός είναι ο Θεός με τον άνθρωπο. Αν έχουμε απλώς πίστη σ' Αυτόν, τότε δεν θα χρειάζεται να ανησυχούμε για χρήματα και πλούτη...», και πάλι δεν μπορώ να διακόψω το αρχικό Μου σχέδιο. Αν Με πιστεύεις σήμερα, θα λάβεις μόνο τη δόξα Μου και θα είσαι άξιος να γίνεις μάρτυράς Μου, κι όλα τα υπόλοιπα θα είναι δευτερεύοντα. Αυτό πρέπει να το γνωρίζεις ξεκάθαρα.

Τώρα, γνωρίζεις πραγματικά γιατί έχεις πίστη σ' Εμένα; Γνωρίζεις πραγματικά τον σκοπό και τη σημασία του έργου Μου; Γνωρίζεις πραγματικά το καθήκον σου; Γνωρίζεις πραγματικά τη μαρτυρία Μου; Αν απλώς πιστεύεις σ' Εμένα, αλλά ούτε η δόξα Μου ούτε η μαρτυρία Μου μπορούν να φανούν σ' εσένα, τότε σε έχω απορρίψει εδώ και καιρό. Όσο για εκείνους που τα ξέρουν όλα, αποτελούν, αν μη τι άλλο, αγκάθια στα μάτια Μου και στον οίκο Μου, είναι απλώς πέτρες όπου σκοντάφτει κανείς. Είναι ζιζάνια, χωρίς την παραμικρή λειτουργία και χωρίς καθόλου βαρύτητα, τους οποίους πρέπει να ξεχωρίσω από το έργο Μου. Τους αποστρέφομαι εδώ και καιρό. Όσο για εκείνους που δεν έχουν μαρτυρία, ο θυμός Μου πέφτει αιωνίως επάνω τους και η ράβδος Μου δεν τους αφήνει ποτέ. Τους έχω παραδώσει εδώ και καιρό στα χέρια του κακού και δεν έχουν καμία από τις ευλογίες Μου. Την ημέρα εκείνη, η τιμωρία τους θα είναι μακράν πιο βαριά από εκείνη των ανόητων γυναικών. Τώρα επιτελώ μόνο το έργο που έχω καθήκον να επιτελέσω. Θα δέσω όλο το σιτάρι σε δεμάτια, μαζί μ' εκείνα τα ζιζάνια. Αυτό είναι το έργο Μου σήμερα. Τα ζιζάνια αυτά θα τα ξεχωρίσω την ημέρα της διαλογής, τότε οι σπόροι από το σιτάρι θα μαζευτούν στην αποθήκη και τα ξεδιαλεγμένα ζιζάνια θα ριχτούν στη φωτιά για να γίνουν σκόνη. Το έργο Μου τώρα είναι μονάχα να δέσω όλους τους ανθρώπους σε δεμάτια, δηλαδή να τους κατακτήσω ολοκληρωτικά. Στη συνέχεια, θα αρχίσω να ξεδιαλέγω για να αποκαλύψω το τέλος των ανθρώπων. Οπότε, θα πρέπει να γνωρίζεις πώς να Με ικανοποιήσεις τώρα και πώς να βάλεις στον σωστό δρόμο την πίστη σου σ' Εμένα. Εκείνο που ζητώ είναι η αφοσίωση και η υποταγή σου τώρα, η αγάπη σου και η μαρτυρία σου τώρα. Ακόμη κι αν δεν γνωρίζεις τώρα τι είναι η μαρτυρία ή τι είναι η αγάπη, πρέπει να Μου φέρεις ό,τι έχεις και δεν έχεις και να παραδώσεις σ' Εμένα τους μόνους θησαυρούς σου: την αφοσίωση και την υποταγή σου. Πρέπει να ξέρεις

ότι η απόδειξη της νίκης Μου επί του Σατανά έγκειται στην αφοσίωση και την υποταγή του ανθρώπου, όπως και η απόδειξη της ολοκληρωτικής κατάκτησης του ανθρώπου από Εμένα. Καθήκον της πίστης σου σ' Εμένα είναι να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός σ' Εμένα και σε κανέναν άλλον και να είσαι υπάκουος έως το τέλος. Πριν ξεκινήσω το επόμενο βήμα του έργου Μου, πώς θα γίνεις μάρτυράς Μου; Πώς θα είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα; Αφιερώνεις όλη την αφοσίωσή σου για τη λειτουργία σου ή απλώς θα τα παρατήσεις; Προτιμάς να υποταχθείς σε όσα έχω σχεδιάσει (είτε είναι θάνατος είτε καταστροφή) ή να τραπείς σε φυγή στη μέση της διαδρομής για να αποφύγεις το παιδεμά Μου; Σε παιδεύω, για να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα. Επίσης, το τωρινό παιδεμα είναι για να ξεδιπλωθεί το επόμενο βήμα του έργου Μου και να μπορέσει να προχωρήσει το έργο Μου χωρίς εμπόδια. Επομένως, σε παροτρύνω να είσαι σοφός και να μην βλέπεις τη ζωή σου ή τη σημασία της ύπαρξής σου ως κάτι ευτελές. Μπορείς να γνωρίζεις επακριβώς ποιο θα είναι το έργο Μου; Γνωρίζεις πώς θα εργαστώ τις ημέρες που έρχονται και πώς το έργο Μου θα ξεδιπλωθεί; Θα πρέπει να γνωρίζεις τη σημασία των βιωμάτων σου από το έργο Μου και, επιπλέον, τη σημασία της πίστης σου σ' Εμένα. Έχω κάνει τόσα πολλά. Πώς μπορώ να τα παρατήσω στη μέση όπως φαντάζεσαι; Έχω κάνει τόσο εκτενές έργο. Πώς θα μπορούσα να το καταστρέψω; Πράγματι, έχω έρθει για να δώσω ένα τέλος σ' αυτήν την εποχή. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά πρέπει ακόμα να ξέρεις ότι θα ξεκινήσω μια νέα εποχή, θα ξεκινήσω νέο έργο και, πάνω απ' όλα, θα διαδώσω το ευαγγέλιο της βασιλείας. Οπότε, πρέπει να γνωρίζεις ότι το τωρινό έργο είναι μόνο για να ξεκινήσει μία νέα εποχή και για να θέσει τα θεμέλια για τη διάδοση του ευαγγελίου στο προσεχές διάστημα και τη λήξη της εποχής στο μέλλον. Το έργο Μου δεν είναι τόσο απλό όσο νομίζεις, ούτε τόσο ευτελές ή ασήμαντο όσο πιστεύεις. Γι' αυτό, και πάλι πρέπει να σου πω: Πρέπει να δώσεις τη ζωή σου για το έργο Μου και, επιπλέον, οφείλεις να αφιερώσεις τον εαυτό σου στη δόξα Μου. Επίσης, το να γίνεις μάρτυράς Μου είναι κάτι που το περιμένω από καιρό και, ακόμη περισσότερο, επιθυμώ να διαδώσεις το ευαγγέλιό Μου. Οφείλεις να καταλάβεις αυτό που βρίσκεται στην καρδιά Μου.

**Όταν τα φύλλα που πέφτουν επιστρέφουν στις ρίζες τους,
θα μετανιώσεις για όλο το κακό που έχεις κάνει**

Έχετε όλοι δει ιδίους όμμασι το έργο που Εγώ έχω κάνει ανάμεσά σας, έχετε ακούσει οι ίδιοι τα λόγια που έχω πει, και όλοι γνωρίζετε τη στάση Μου απέναντί σας, οπότε θα πρέπει να γνωρίζετε γιατί πράττω αυτό το έργο μέσα σας. Θα σας πω με κάθε ειλικρίνεια ότι δεν είστε τίποτα άλλο παρά εργαλεία για το έργο Μου της κατάκτησης κατά τις έσχατες ημέρες, το μέσο για να επεκτείνω το έργο Μου στα έθνη των Εθνικών. Μιλώ μέσω της αδικίας, της ακαθαρσίας, της αντίστασης και της παρακοής σας προκειμένου να επεκτείνω καλύτερα το έργο Μου και να διαδώσω το όνομά Μου στα έθνη των Εθνικών, δηλαδή να το διαδώσω σε οποιοδήποτε έθνος πέρα από το Ισραήλ. Αυτό γίνεται ώστε το όνομά Μου, οι πράξεις Μου και η φωνή Μου να μπορέσουν να διαδοθούν σε όλα τα έθνη των Εθνικών, οπότε όλα αυτά τα έθνη που δεν ανήκουν στο Ισραήλ να κατακτηθούν από Εμένα και να Με προσκυνήσουν, συνιστώντας τα ιερά εδάφη Μου πέρα από τα εδάφη του Ισραήλ και της Αιγύπτου. Η επέκταση του έργου Μου είναι στην ουσία η επέκταση του έργου Μου της κατάκτησης και η επέκταση της ιερής γης Μου· είναι η επέκταση της εδραίωσής Μου στη γη. Θα πρέπει να καταλάβετε ότι είστε απλώς τα δημιουργημένα όντα μεταξύ των εθνών των Εθνικών τα οποία κατακτώ. Στην αρχή, δεν είχατε κανένα κύρος ούτε χρηστική αξία και ήσαστε παντελώς άχρηστοι. Μόνο και μόνο επειδή Εγώ ανύψωσα τα σκουλήκια από τον σωρό της κοπριάς για να γίνουν δείγματα του ότι κατέκτησα όλη τη γη, για να γίνουν τα μόνα «υλικά αναφοράς» του ότι κατέκτησα όλη τη γη, είστε πολύ τυχεροί που έρχεστε σε επαφή μαζί Μου και συναθροίζεστε τώρα μαζί Μου. Λόγω του χαμηλού κύρους σας σας επέλεξα να γίνετε τα δείγματα και τα πρότυπα για το έργο Μου της κατάκτησης. Μόνο για αυτόν τον λόγο εργάζομαι και μιλά ανάμεσά σας, και ζω και παραμένω μαζί σας. Θα πρέπει να ξέρετε ότι μόνο λόγω της διαχείρισής Μου και λόγω της ακραίας αποστροφής Μου για τα σκουλήκια στον σωρό της κοπριάς μιλά ανάμεσά σας —η αποστροφή Μου έχει φτάσει σε σημείο που εξοργίζομαι. Το έργο Μου ανάμεσά σας δεν είναι σε καμία περίπτωση το ίδιο με το έργο του Ιεχωβά στο Ισραήλ και, κυρίως, δεν είναι το ίδιο με το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς στην Ιουδαία. Με μεγάλη ανοχή μιλά και εργάζομαι, και με θυμό, όπως επίσης και με κρίση κατακτώ αυτούς τους έκφυλους. Δεν έχει καμία σχέση με την καθοδήγηση του λαού Του στο Ισραήλ από τον Ιεχωβά. Το έργο Του στο Ισραήλ ήταν η παροχή τροφής και ζώντος ύδατος, ενώ Εκείνος ήταν γεμάτος συμπόνια και αγάπη για τον λαό Του κατά την παροχή Του προς αυτούς. Το σημερινό έργο γίνεται σε ένα καταραμένο έθνος ενός μη εκλεκτού λαού. Δεν υπάρχει άφθονο φαγητό, ούτε η θρέψη του ζώντος ύδατος που σβήνει τη δίψα, πόσω δε

μάλλον, υπάρχει παροχή άφθονων υλικών αγαθών· υπάρχει μόνο παροχή άφθονης κρίσης, κατάρας και παιδείσης. Αυτά τα σκουλήκια που ζουν στον σωρό της κοπριάς είναι παντελώς ανάξια να κερδίσουν τα απέραντα κοπάδια των βοοειδών και των προβάτων, τον μεγάλο πλούτο και τα πιο όμορφα παιδιά στη γη, όπως αυτά που παρείχα στο Ισραήλ. Το σύγχρονο Ισραήλ προσφέρει στον βωμό τα βοοειδή και τα πρόβατα, τα χρυσά και τα ασημένια αντικείμενα με τα οποία θρέφω τον λαό του, υπερβαίνοντας τη δεκάτη που απαιτούσε ο Ιεχωβά σύμφωνα με τον νόμο, επομένως τους έχω δώσει ακόμα περισσότερα —πάνω από εκατό φορές περισσότερα από αυτά που θα κέρδιζε το Ισραήλ βάσει του νόμου. Αυτά με τα οποία θρέφω το Ισραήλ ξεπερνούν όλα όσα απέκτησε ο Αβραάμ και όλα όσα απέκτησε ο Ισαάκ. Θα κάνω την οικογένεια του Ισραήλ καρπερή και πολυπληθή, και θα κάνω τον λαό Μου στο Ισραήλ να εξαπλωθεί σε όλον τον κόσμο. Αυτοί που ευλογώ και φροντίζω εξακολουθούν να είναι ο εκλεκτός λαός του Ισραήλ, δηλαδή οι άνθρωποι που αφιερώνουν τα πάντα σ' Εμένα και έχουν κερδίσει τα πάντα από Μένα. Θυσιάζουν τα νεογέννητα μοσχαράκια και αρνάκια τους στον ιερό βωμό Μου και προσφέρουν ό,τι έχουν ενώπιόν Μου, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να θυσιάζουν τους νεογέννητους πρωτότοκους υιούς τους εν αναμονή της επιστροφής Μου, επειδή Με έχουν πάντα στο μυαλό τους. Κι εσείς τι κάνετε; Προκαλείτε τον θυμό Μου, έχετε απαιτήσεις από Εμένα, κλέβετε τις θυσίες εκείνων που προσφέρουν πράγματα σ' Εμένα και δεν γνωρίζετε ότι Με προσβάλλετε· συνεπώς, το μόνο που κερδίζετε είναι θρήνος και τιμωρία στο σκοτάδι. Έχετε προκαλέσει τον θυμό Μου πολλές φορές και έχω ρίξει βροχή τις καυτές φλόγες Μου, σε σημείο που πολλοί βρήκαν τραγικό τέλος και ευτυχισμένα σπιτικά έγιναν έρημοι τάφοι. Το μόνο που έχω γι' αυτά τα σκουλήκια είναι ατέλειωτος θυμός, και δεν έχω καμία πρόθεση να τα ευλογήσω. Μόνο για χάρη του έργου Μου έχω κάνει μια εξαίρεση και σας έχω εξυψώσει, και έχω υποστεί μεγάλη ταπείνωση και εργαστεί ανάμεσά σας. Αν δεν ήταν για το θέλημα του Πατέρα Μου, πώς θα μπορούσα να ζήσω στον ίδιο οίκο με τα σκουλήκια να κυλιούνται μέσα στην κοπριά; Νιώθω ακραία αποστροφή για όλες τις ενέργειες και τα λόγια σας και, τέλος πάντων, επειδή έχω κάποιο «ενδιαφέρον» για τη βρομιά και την παρακοή σας, αυτό έχει αποτελέσει μια μεγάλη συλλογή των λόγων Μου. Ειδάλλως, δεν θα έμενα σε καμία περίπτωση ανάμεσά σας για τόσο πολύ. Συνεπώς, θα πρέπει να ξέρετε ότι η στάση Μου απέναντί σας είναι απλά στάση συμπόνιας και οίκτου· δεν έχω ούτε μία σταγόνα αγάπης για εσάς. Το μόνο που έχω για εσάς είναι ανοχή, γιατί το κάνω μόνο και μόνο για χάρη του έργου Μου. Και έχετε δει τις πράξεις Μου, μόνο και

μόνο γιατί έχω επιλέξει τη βρομιά και την παρακοή ως «πρώτες ύλες»· ειδάλλως, δεν θα αποκάλυπτα σε καμία περίπτωση τις πράξεις Μου σ' αυτά τα σκουλήκια. Το έργο Μου μέσα σας χαρακτηρίζεται μόνο από δισταγμό, δεν έχει καμία σχέση με την προθυμία και τη βούληση που εφάρμοσα στο έργο Μου στο Ισραήλ. Κουβαλώ τον θυμό Μου ενώ αναγκάζομαι να μιλώ ανάμεσά σας. Αν δεν ήταν για χάρη του σπουδαιότερου έργου Μου, πώς θα μπορούσα να ανεχτώ το συνεχές θέαμα αυτών των σκουληκιών; Αν δεν ήταν για χάρη του ονόματός Μου, θα είχα αναληφθεί εδώ και καιρό στα υψηλότερα ύψη και θα είχα αποτεφρώσει ολοκληρωτικά αυτά τα σκουλήκια μαζί με τον σωρό της κοπριάς τους! Αν δεν ήταν για χάρη της δόξας Μου, πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε αυτούς τους μοχθηρούς δαίμονες να Μου αντιστέκονται ανοικτά κουνώντας πάνω-κάτω τα κεφάλια τους μπροστά στα μάτια Μου; Αν δεν επρόκειτο για την ομαλή εκτέλεση του έργου Μου χωρίς το παραμικρό εμπόδιο, πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε αυτούς τους ανθρώπους που μοιάζουν με σκουλήκια να Με κακομεταχειρίζονται ασύστολα; Αν εκατό άνθρωποι σε ένα χωριό του Ισραήλ ξεσηκώνονταν για να Μου αντισταθούν με αυτόν τον τρόπο, ακόμα και αν έκαναν θυσίες για Εμένα, θα τους εξαφάνιζα και πάλι ρίχνοντάς τους μέσα στις ρωγμές του εδάφους, έτσι ώστε να εμποδίσω τους ανθρώπους στις άλλες πόλεις να επαναστατήσουν ξανά. Είμαι φωτιά που κατακαίει τα πάντα και δεν ανέχομαι την προσβολή. Λόγω του ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν από Εμένα, ό,τι και αν λέω και κάνω, εκείνοι πρέπει να υπακούν και δεν επιτρέπεται να επαναστατούν. Οι άνθρωποι δεν έχουν το δικαίωμα να ανακατεύονται στο έργο Μου, πόσω δε μάλλον, έχουν τα προσόντα να αναλύουν τι είναι σωστό και τι λάθος στο έργο και στα λόγια Μου. Είμαι ο Κύριος της δημιουργίας και τα δημιουργήματα θα πρέπει να επιτυγχάνουν όλα όσα απαιτώ με σεβασμό στην καρδιά τους για Μένα· δεν θα πρέπει να προσπαθούν να Με μεταπείσουν και, κυρίως, δεν θα πρέπει να αντιστέκονται. Χρησιμοποιώ την εξουσία Μου για να διοικήσω τον λαό Μου και όλοι όσοι αποτελούν μέρος της δημιουργίας Μου θα πρέπει να υποτάσσονται στην εξουσία Μου. Παρόλο που σήμερα είστε τολμηροί και θρασεείς ενώπιόν Μου, παρόλο που παρακούτε τα λόγια τα οποία σας διδάσκω και δεν φοβάστε, Εγώ απλώς απαντώ στην παρακοή σας με ανοχή· δεν θα χάσω την ψυχραιμία Μου ώστε αυτό να έχει αντίκτυπο στο έργο Μου, επειδή κάτι μικροσκοπικά, ασημαντα σκουλήκια ανακάτεψαν το χώμα στον σωρό της κοπριάς. Ανέχομαι τη συνεχή ύπαρξη όλων όσα αποστρέφομαι και όλων των πραγμάτων που απεχθάνομαι για χάρη του θελήματος του Πατέρα Μου, και θα το κάνω μέχρι οι ομιλίες Μου να ολοκληρωθούν, μέχρι

την τελευταία πνοή Μου. Μην ανησυχείς! Δεν γίνεται να βυθιστώ στο ίδιο επίπεδο με ένα ανώνυμο σκουλήκι και δεν θα συγκρίνω τον βαθμό των δεξιοτήτων Μου μαζί σου. Σε αποστρέφομαι, αλλά μπορώ να υπομείνω. Με παρακούς, αλλά δεν μπορείς να ξεφύγεις από την ημέρα που θα σε παιδέψω, την οποία Μου υποσχέθηκε ο Πατέρας Μου. Μπορεί ένα σκουλήκι που αποτελεί δημιούργημα να συγκριθεί με τον Κύριο της δημιουργίας; Το φθινόπωρο, τα φύλλα που πέφτουν επιστρέφουν στις ρίζες τους· εσύ θα επιστρέψεις στον οίκο του «πατέρα» σου και Εγώ θα επιστρέψω στο πλευρό του Πατέρα Μου. Θα Με συνοδεύει η τρυφερή στοργή Του κι εσένα θα σε ακολουθεί το ποδοπάτημα του πατέρα σου. Εγώ θα έχω τη δόξα του Πατέρα Μου κι εσύ θα έχεις την ντροπή του δικού σου πατέρα. Εγώ θα χρησιμοποιήσω την παιδείυση που έχω συγκρατήσει εδώ και πολύ καιρό για να σε συνοδέψει, ενώ εσύ θα συναντήσεις την παιδείυσή Μου με τη σάπια σάρκα σου που διαφθείρεται εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Εγώ θα έχω ολοκληρώσει το έργο Μου του λόγου μέσα σου, το οποίο συνοδεύεται από ανοχή, ενώ εσύ θα αρχίσεις να εκπληρώνεις τον ρόλο του να υποστείς την καταστροφή από τα λόγια Μου. Θα είμαι πανευτυχής και θα εργαστώ στο Ισραήλ· εσύ θα θρηνείς και θα τρίζεις τα δόντια σου, και θα υπάρχεις και θα πεθαίνεις στη λάσπη. Εγώ θα επανακτήσω την αρχική μορφή Μου και δεν θα παραμείνω άλλο στη βρομιά μαζί σου, ενώ εσύ θα επανακτήσεις την αρχική σου ασχήμια και θα συνεχίσεις να τρυπώνεις στον σωρό με την κοπριά. Όταν το έργο και τα λόγια Μου φτάσουν στο τέρμα, θα είναι ημέρα χαράς για Μένα. Όταν η αντίσταση και η παρακοή σου φτάσουν στο τέρμα, θα είναι ημέρα θρήνου για σένα. Δεν θα συμπάσχω μ' εσένα και δεν θα Με ξαναδείς ποτέ. Δεν θα κάνω πλέον διάλογο μαζί σου και εσύ δεν θα Με ξανασυναντήσεις ποτέ πια. Θα μισώ την παρακοή σου και εσύ θα νοσταλγείς το κάλλος Μου. Εγώ θα σε πατάξω κι εσύ θα μαραζώνεις για Μένα. Εγώ θα σε αποχωριστώ με χαρά, ενώ εσύ θα αποκτήσεις επίγνωση του χρέους σου απέναντί Μου. Δεν θα σε ξαναδώ ποτέ, μα εσύ πάντοτε θα ελπίζεις να έρθω. Θα σε μισώ, επειδή τώρα Μου αντιστέκεσαι, και εσύ θα Με νοσταλγείς, επειδή τώρα σε παιδεύω. Δεν θα θέλω να ζω δίπλα σου, μα εσύ θα το λαχταράς πικρά και θα θρηνείς αιωνίως, διότι θα μετανιώσεις για όλα όσα Μου έχεις κάνει. Θα νιώθεις τύψεις για την παρακοή και την αντίστασή σου, θα ξαπλώνεις, μάλιστα, με το πρόσωπο στο χώμα μετανιωμένος και θα προσπέφτεις ενώπιόν Μου και θα ορκίζεσαι ότι δεν θα Με παρακούσεις ξανά. Εντούτοις, στην καρδιά σου μόνο θα Με αγαπάς, μα ποτέ δεν θα μπορέσεις να ακούσεις τη φωνή Μου. Θα σε κάνω να ντρέπεσαι για τον εαυτό σου.

Τώρα κοιτάζω την αχαλίνωτη σάρκα σου που θα Με καλόπιανε, και σου δίνω μόνο μια μικρή προειδοποίηση, παρόλο που δεν θα σε «εξυπηρετήσω» με παιδείυση. Οφείλεις να ξέρεις τι ρόλο παίζεις στο έργο Μου και τότε θα είμαι ικανοποιημένος. Όσον αφορά θέματα εκτός αυτού, αν Μου αντιστέκεσαι ή ξοδεύεις τα χρήματά Μου ή τρώς τις δικές Μου θυσίες, του Ιεχωβά, ή αν εσείς, τα σκουλήκια, δαγκώνετε ο ένας τον άλλον ή αν, εσείς που μοιάζετε με σκυλιά, συγκρούεστε ή κακοποιείτε ο ένας τον άλλον —δεν Με νοιάζει τίποτα από αυτά. Πρέπει μόνο να μάθετε τι είδους πράγματα είστε και τότε θα είμαι ικανοποιημένος. Πέρα από όλα αυτά, αν θέλετε να τραβήξετε όπλα ο ένας εναντίον του άλλου ή να πολεμήσετε ο ένας τον άλλον με τα λόγια, κανένα πρόβλημα· δεν έχω καμία επιθυμία να ανακατευτώ σε αυτά τα πράγματα και δεν εμπλέκομαι ούτε στο ελάχιστο στα ανθρώπινα ζητήματα. Δεν είναι ότι δεν νοιάζομαι για τις συγκρούσεις μεταξύ σας· απλώς δεν είμαι ένας από εσάς, οπότε δεν συμμετέχω σε ζητήματα που έχετε μεταξύ σας. Εγώ ο ίδιος δεν είμαι δημιουργημένο ον και δεν ανήκω σε αυτόν τον κόσμο, οπότε αποστρέφομαι την πολύβουη ζωή των ανθρώπων και τις μπερδεμένες, απρεπείς σχέσεις μεταξύ τους. Αποστρέφομαι ιδιαιτέρως τα θορυβώδη πλήθη. Ωστόσο, γνωρίζω πολύ καλά τις ακαθαρσίες στην καρδιά κάθε δημιουργήματος, και πριν σας δημιουργήσω, ήδη γνώριζα την αδικία που υπήρχε βαθιά στην ανθρώπινη καρδιά και γνώριζα όλον τον δόλο και την ατιμία μέσα της. Επομένως, αν και δεν υπάρχουν καθόλου ίχνη όταν οι άνθρωποι κάνουν αδικίες, Εγώ εξακολουθώ να γνωρίζω ότι η αδικία που θρέφει η καρδιά σας ξεπερνά τον πλούτο όλων όσα δημιούργησα. Ο καθένας σας έχει ανέβει στην κορυφή του πλήθους· έχετε ανέλθει, ώστε να γίνετε οι πρόγονοι των μαζών. Είστε εντελώς δεσποτικοί και τρέχετε σε κατάσταση αμόκ ανάμεσα σε όλα τα σκουλήκια ψάχνοντας ένα ήρεμο μέρος και προσπαθώντας να κατασπαράξετε τα σκουλήκια που είναι μικρότερα από εσάς. Είστε κακόβουλοι και μοχθηροί μέσα σας, ξεπερνώντας ακόμα κι εκείνα τα φαντάσματα που έχουν βυθιστεί στον πυθμένα της θάλασσας. Ζείτε στον πάτο της κοπριάς, ενοχλώντας τα σκουλήκια από πάνω μέχρι κάτω, ώστε να μη βρίσκουν ησυχία, μαλώνετε ο ένας με τον άλλον για λίγο κι έπειτα ηρεμείτε. Δεν γνωρίζετε τη θέση σας, κι όμως ακόμα πολεμάτε ο ένας τον άλλον στην κοπριά. Τι θα κερδίσετε από αυτήν την πάλη; Αν όντως Με σεβόσαστε μέσα σας, πώς θα μπορούσατε να πολεμάτε ο ένας τον άλλον πίσω από την πλάτη Μου; Όσο υψηλό και αν είναι το κύρος σου, δεν παραμένεις ένα μικρό βρομερό σκουλήκι στην κοπριά; Θα μπορούσες ποτέ να βγάλεις φτερά και να γίνεις περιστέρι στον ουρανό; Εσείς, μικρά βρομερά σκουλήκια, κλέβετε προσφορές από τον δικό Μου βωμό, του Ιεχωβά· κάνοντάς το αυτό,

μπορείτε να σώσετε την κατεστραμμένη, καταρρακωμένη φήμη σας και να γίνετε ο εκλεκτός λαός του Ισραήλ; Είστε ξεδιάντροποι φουκαράδες! Αυτές τις θυσίες στον βωμό Μου τις πρόσφεραν οι άνθρωποι για να εκφράσουν όσοι Με σέβονται τα καλοπροαίρετα συναισθήματά τους. Προορίζονται για να τεθούν υπό τον έλεγχό Μου και προς χρήση Μου, άρα πώς είναι δυνατόν να Μου κλέβεις τα μικρά τρυγόνια που Μου έχουν δώσει οι άνθρωποι; Δεν φοβάσαι ότι θα γίνεις Ιούδας; Δεν φοβάσαι ότι η γη σου μπορεί να γίνει αγρός αίματος; Ξεδιάντροπε! Νομίζεις ότι τα τρυγόνια τα οποία προσέφεραν οι άνθρωποι είναι για να ταΐσουν την κοιλιά σου, σκουλήκι; Ό,τι σου έδωσα, σ' το έδωσα με χαρά και προθυμία· ό,τι δεν σου έδωσα, είναι στη διάθεσή Μου. Δεν επιτρέπεται να κλέβεις έτσι απλά τις προσφορές Μου. Εκείνος που εργάζεται είμαι Εγώ, ο Ιεχωβά —ο Κύριος της δημιουργίας— και οι άνθρωποι προσφέρουν θυσίες για Μένα. Πιστεύεις ότι αυτές αποτελούν αποζημίωση για το τρέξιμό σου δεξιά κι αριστερά; Στ' αλήθεια, είσαι ξεδιάντροπος! Για ποιον τρέχεις δεξιά κι αριστερά; Για τον εαυτό σου δεν το κάνεις; Γιατί κλέβεις τις θυσίες Μου; Γιατί κλέβεις χρήματα από το δικό Μου πορτοφόλι; Δεν είσαι γιος του Ιούδα του Ισκαριώτη; Τις θυσίες που προορίζονται για Μένα, τον Ιεχωβά, πρέπει να τις απολαμβάνουν οι ιερείς. Είσαι ιερέας; Τολμάς αυτάρεσκα να τρως τις θυσίες Μου και τις αποθέτεις μάλιστα και στο τραπέζι· δεν αξίζεις δεκάρα! Ανάξιε φουκαρά! Το πυρ Μου, το πυρ του Ιεχωβά, θα σε κατακάψει!

Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής

Σήμερα, σας προειδοποιώ μ' αυτόν τον τρόπο για χάρη της δικής σας επιβίωσης, για να προχωρήσει το έργο Μου ομαλά και ώστε το εναρκτήριο έργο Μου σε ολόκληρο το σύμπαν να διεξαχθεί σωστά και τέλεια, αποκαλύπτοντας τα λόγια Μου, την εξουσία, το μεγαλείο και την κρίση Μου στους ανθρώπους όλων των χωρών και των εθνών. Το έργο που κάνω ανάμεσά σας είναι η αρχή του έργου Μου σε ολόκληρο το σύμπαν. Παρόλο που τώρα είναι ήδη οι έσχατες ημέρες, να ξέρετε ότι «οι έσχατες ημέρες» δεν είναι παρά ένα όνομα για μια εποχή: Όπως η Εποχή του Νόμου και η Εποχή της Χάριτος, αναφέρεται σε μια εποχή και δηλώνει μια ολόκληρη εποχή αντί για τα τελευταία λίγα χρόνια ή μήνες. Ωστόσο, οι έσχατες ημέρες είναι πολύ διαφορετικές από την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή του Νόμου. Το έργο των

εσχάτων ημερών δεν διεξάγεται στο Ισραήλ, αλλά μεταξύ των Εθνικών. Είναι η κατάκτηση ενώπιον του θρόνου Μου των ανθρώπων όλων των εθνών και φυλών έξω από το Ισραήλ, ώστε η δόξα Μου σε όλο το σύμπαν να γεμίσει την πλάση και το στερέωμα. Είναι για να μπορώ να κερδίσω μεγαλύτερη δόξα, ώστε όλα τα πλάσματα στη γη να μεταδώσουν τη δόξα Μου σε κάθε έθνος, για πάντα σε όλες τις γενεές, και όλα τα πλάσματα στον ουρανό και στη γη να μπορούν να δουν όλη τη δόξα που έχω αποκτήσει στη γη. Το έργο που γίνεται κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών είναι έργο κατάκτησης. Δεν είναι η καθοδήγηση της ζωής όλων των ανθρώπων στη γη, αλλά ο επίλογος της αναλλοίωτης ζωής των δεινών του ανθρώπου στη γη, που διαρκεί χιλιετίες. Κατά συνέπεια, το έργο των εσχάτων ημερών δεν μπορεί να είναι όπως το έργο των πολλών χιλιάδων ετών στο Ισραήλ, ούτε μπορεί να είναι όπως το έργο των μερικών μόνο χρόνων στην Ιουδαία, που συνεχίστηκε για δύο χιλιετίες μέχρι τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού. Οι άνθρωποι των εσχάτων ημερών συναντούν μόνο την επανεμφάνιση του Σωτήρα εν σαρκί και λαμβάνουν το προσωπικό έργο και τα λόγια του Θεού. Δεν θα περάσουν δύο χιλιάδες χρόνια πριν οι έσχατες ημέρες έρθουν στο τέλος. Είναι σύντομες, όπως η περίοδος που ο Ιησούς διεξήγε το έργο την Εποχή της Χάριτος στην Ιουδαία. Αυτό συμβαίνει γιατί οι έσχατες ημέρες είναι ο επίλογος ολόκληρης της εποχής. Αποτελούν την ολοκλήρωση και το τέλος του σχεδίου διαχείρισης του Θεού που κρατά έξι χιλιάδες χρόνια, και ολοκληρώνουν το ταξίδι της ζωής των δεινών της ανθρωπότητας. Δεν μεταφέρουν όλη την ανθρωπότητα σε μια νέα εποχή ούτε επιτρέπουν τη ζωή της ανθρωπότητας να συνεχιστεί. Αυτό δεν θα είχε καμία σημασία για το σχέδιο διαχείρισής Μου ή για την ύπαρξη του ανθρώπου. Αν οι άνθρωποι συνέχιζαν έτσι, τότε αργά ή γρήγορα θα καταβροχθίζονταν εντελώς από τον διάβολο και οι ψυχές αυτές που ανήκουν σ' Εμένα θα καταστρέφονταν τελικά από τα χέρια του. Το έργο Μου δεν διαρκεί παρά έξι χιλιάδες χρόνια και υποσχέθηκα ότι ο έλεγχος του κακού επάνω σε ολόκληρη την ανθρωπότητα επίσης δεν θα ήταν για παραπάνω από έξι χιλιάδες χρόνια. Κι έτσι, ο χρόνος τελειώνει. Ούτε θα συνεχίσω, ούτε θα καθυστερήσω περισσότερο: Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, θα κατατροπώσω τον Σατανά, θα πάρω πίσω όλη Μου τη δόξα και θα ανακτήσω τις ψυχές που ανήκουν σ' Εμένα στη γη, ώστε αυτές οι δύστυχες ψυχές να ξεφύγουν από τη θάλασσα των δεινών κι έτσι, να ολοκληρωθεί ολόκληρο το έργο Μου στη γη. Από αυτήν την ημέρα και έπειτα, δεν θα ενσαρκωθώ ποτέ ξανά στη γη και το Πνεύμα Μου που ελέγχει τα πάντα δεν θα εργαστεί στη γη ποτέ ξανά. Θα κάνω μόνο ένα πράγμα στη γη: Θα ξαναφτιάξω την ανθρωπότητα, μία

ανθρωπότητα που είναι άγια και που είναι η πιστή πόλη Μου στη γη. Αλλά να γνωρίζετε ότι δεν θα εκμηδενίσω ολόκληρο τον κόσμο ούτε θα εκμηδενίσω ολόκληρη την ανθρωπότητα. Θα κρατήσω το εναπομείναν ένα τρίτο —το ένα τρίτο που Με αγαπά και έχει κατακτηθεί πλήρως από Εμένα, και θα κάνω αυτό το ένα τρίτο να καρποφορήσει και να πολλαπλασιαστεί στη γη όπως έκαναν οι Ισραηλίτες υπό τον νόμο, τρέφοντάς τους με άφθονα πρόβατα και βοοειδή και όλα τα πλούτη της γης. Η ανθρωπότητα αυτή θα παραμείνει μαζί Μου για πάντα, ωστόσο δεν είναι η απαράδεκτα ακάθαρτη ανθρωπότητα του σήμερα, αλλά η ανθρωπότητα που θα είναι μια ομάδα από όλους όσοι έχω κερδίσει Εγώ. Μία τέτοια ανθρωπότητα δεν θα καταστραφεί, ενοχληθεί ή πολιορκηθεί από τον Σατανά, και θα είναι η μόνη ανθρωπότητα που θα υπάρχει επάνω στη γη μετά τη νίκη Μου επί του Σατανά. Είναι η ανθρωπότητα που έχει κατακτηθεί σήμερα από Εμένα και έχει κερδίσει την υπόσχεσή Μου. Και επομένως, η ανθρωπότητα που έχει κατακτηθεί κατά τις έσχατες ημέρες, είναι επίσης η ανθρωπότητα που θα διασωθεί και θα κερδίσει τις αιώνιες ευλογίες Μου. Θα είναι η μοναδική απόδειξη του θριάμβου Μου κατά του Σατανά και τα μόνα λάφυρά Μου από τη μάχη Μου με τον Σατανά. Αυτά τα λάφυρα του πολέμου τα έχω σώσει από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και είναι η μόνη αποκρυστάλλωση και ο καρπός από το σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών. Προέρχονται από κάθε έθνος και κάθε δόγμα και από κάθε μέρος και χώρα σε όλο το σύμπαν. Είναι από διαφορετικές φυλές, έχουν διαφορετικές γλώσσες, έθιμα και χρώμα δέρματος και είναι διασκορπισμένοι σε κάθε έθνος και δόγμα στην υφήλιο, και ακόμη, σε κάθε γωνιά του κόσμου. Τελικά, θα συγκεντρωθούν όλοι μαζί για να αποτελέσουν μια ολοκληρωμένη ανθρωπότητα, μία συνάθροιση ανθρώπων που δεν τη φτάνουν οι δυνάμεις του Σατανά. Όσοι από την ανθρωπότητα δεν έχουν σωθεί και κατακτηθεί από Εμένα, θα βυθιστούν σιωπηλά στα βάθη της θάλασσας και θα καούν από τις έντονες φλόγες Μου για όλη την αιωνιότητα. Θα εκμηδενίσω αυτήν την παλιά, υπέρτατα ακάθαρτη ανθρωπότητα, όπως εκμηδένισα τους πρωτότοκους υιούς και τα βοοειδή της Αιγύπτου, αφήνοντας μόνο τους Ισραηλίτες, που έτρωγαν το κρέας των αρνίων, έπιναν το αίμα των αρνίων και έβαζαν σημάδι στα ανώφλια της πόρτας με αίμα αρνίου. Οι άνθρωποι που έχουν κατακτηθεί από Εμένα και είναι η οικογένειά Μου, δεν είναι επίσης οι άνθρωποι που τρώνε τη σάρκα από Εμένα, τον Αμνό, πίνουν το αίμα από Εμένα, τον Αμνό, και έχουν λυτρωθεί από Εμένα και Με λατρεύουν; Δεν συνοδεύονται αυτοί οι άνθρωποι πάντοτε από τη δόξα Μου; Όσοι δεν έχουν λάβει τη σάρκα από Εμένα, τον Αμνό, δεν έχουν βυθιστεί ήδη σιωπηλοί στα βάθη της θάλασσας; Σήμερα,

Μου εναντιώνεστε και σήμερα, τα λόγια Μου είναι όπως εκείνα που είπε ο Ιεχωβά στους υιούς και τους εγγονούς του Ισραήλ. Ωστόσο, η σκληρότητα στα βάθη της καρδιάς σας προκαλεί τη συσσώρευση της οργής Μου, φέρνοντας περισσότερα δεινά στη σάρκα σας, περισσότερη κρίση για τις αμαρτίες σας και περισσότερη οργή για την αδικία σας. Ποιος θα μπορούσε να σωθεί την ημέρα της οργής Μου, όταν Μού συμπεριφέρεστε έτσι σήμερα; Ποιου η αδικία μπορεί να ξεφύγει από τα μάτια της παιδευσής Μου; Ποιου οι αμαρτίες μπορούν να ξεφύγουν από το δικό Μου χέρι, του Παντοδύναμου; Ποιου η περιφρόνηση θα μπορούσε να ξεφύγει από την κρίση Μου, του Παντοδύναμου; Εγώ, ο Ιεχωβά, μιλώ έτσι σ' εσάς, τους απογόνους της οικογένειας των Εθνικών, και τα λόγια που σας λέω σήμερα ξεπερνούν όλες τις ομιλίες της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος, ωστόσο είστε σκληρότεροι απ' όλους τους ανθρώπους της Αιγύπτου. Δεν συσσωρεύετε την οργή Μου καθώς Εγώ ήρεμα κάνω το έργο Μου; Πώς θα μπορούσατε να ξεφύγετε αλώβητοι από την ημέρα Μου, του Παντοδύναμου;

Έχω εργαστεί και μιλήσει κατ' αυτόν τον τρόπο ανάμεσά σας, έχω ξοδέψει τόση ενέργεια και προσπάθεια, ωστόσο πότε ακούσατε όσα σας λέω ευθέως; Πού έχετε υποκλιθεί σ' Εμένα, τον Παντοδύναμο; Γιατί Μού συμπεριφέρεστε έτσι; Γιατί ό,τι λέτε και κάνετε προκαλεί τον θυμό Μου; Γιατί είναι οι καρδιές σας τόσο σκληρές; Σας έχω χτυπήσει ποτέ με θανατικό; Γιατί δεν κάνετε τίποτα άλλο από το να Με γεμίζετε θλίψη και ανησυχία; Περιμένετε την ημέρα της οργής Μου, του Ιεχωβά, να πέσει επάνω σας; Περιμένετε από Εμένα να εξαπολύσω την οργή Μου που προκαλείται από την ανυπακοή σας; Όλα όσα κάνω δεν είναι για εσάς; Ωστόσο, πάντοτε συμπεριφερόσασταν σ' Εμένα, τον Ιεχωβά, με τον εξής τρόπο: Κλέβατε τις θυσίες Μου, παίρνατε τις προσφορές από τον βωμό Μου στο σπίτι σας, στη φωλιά του λύκου, για να ταΐσετε τα λυκόπουλα και τα λυκόπουλα των λυκόπουλων. Οι άνθρωποι μάχονται ο ένας με τον άλλον, αντιμετωπίζοντας ο ένας τον άλλον με θυμωμένες ματιές και ξίφη και δόρατα, ρίχνοντας τα λόγια Μου, του Παντοδύναμου, στο αποχωρητήριο για να γίνουν ακάθαρτα όπως τα περιττώματα. Πού είναι η ακεραιότητά σας; Η ανθρώπινη φύση σας έχει γίνει τερατώδης! Οι καρδιές σας εδώ και καιρό έχουν μετατραπεί σε πέτρα. Δεν γνωρίζετε ότι όταν φτάσει η ημέρα της οργής Μου θα είναι όταν σας κρίνω για το κακό που διαπράξατε εναντίον Μου, του Παντοδύναμου, σήμερα; Νομίζετε ότι παίζοντας μαζί Μου κατ' αυτόν τον τρόπο, ρίχνοντας τα λόγια Μου στον βούρκο και μην ακούγοντάς τα —πιστεύετε ότι φερόμενοι έτσι

πίσω από την πλάτη Μου μπορείτε να ξεφύγετε από την οργισμένη ματιά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι σας έχουν ήδη δει τα μάτια Μου, του Ιεχωβά, όταν κλέβατε τις θυσίες Μου και εποφθαλμιούσατε τα υπάρχοντά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι όταν κλέβατε τις θυσίες Μου, ήταν μπροστά στον βωμό στον οποίο προσφέρονται οι θυσίες; Πώς μπορούσατε να πιστεύετε ότι είστε τόσο έξυπνοι ώστε να Με εξαπατήσετε μ' αυτόν τον τρόπο; Πώς θα μπορούσε η οργή Μου να περάσει πάνω από τις αποτρόπαιες αμαρτίες σας; Πώς θα μπορούσε η μαινόμενη οργή Μου να παραβλέψει τις σατανικές πράξεις σας; Το κακό που διαπράττετε σήμερα δεν σας αφήνει διέξοδο αλλά συσσωρεύει παιδείυση για εσάς για αύριο. Προκαλεί την παιδείυσή Μου, του Παντοδύναμου, προς εσάς. Πώς μπορούν οι κακές σας πράξεις και τα μοχθηρά σας λόγια να ξεφύγουν από την παιδείυσή Μου; Πώς μπορούν οι προσευχές σας να φτάσουν στα αυτιά Μου; Πώς θα μπορούσα να ανοίξω δρόμο για την αδικία σας; Πώς θα μπορούσα να ξεχάσω τις κακές σας πράξεις καθώς Με αψηφάτε; Πώς μπορώ να μην κόψω τις γλώσσες σας που είναι τόσο δηλητηριώδεις όσο ενός φιδιού; Δεν Με επικαλείστε για χάρη της δικαιοσύνης σας, αλλά αντίθετα, συσσωρεύετε την οργή Μου ως αποτέλεσμα της αδικίας σας. Πώς θα μπορούσα να σας συγχωρήσω; Στα μάτια Μου, του Παντοδύναμου, τα λόγια και οι πράξεις σας είναι ακάθαρτα. Τα μάτια Μου, του Παντοδύναμου, βλέπουν την αδικία σας ως αδιάκοπη παιδείυση. Πώς θα μπορούσε η δίκαιη παιδείυσή Μου και η κρίση Μου να φύγουν από εσάς; Επειδή το κάνετε αυτό σ' Εμένα, γεμίζοντάς Με με θλίψη και οργή, πώς θα μπορούσα να σας αφήσω να ξεφύγετε από τα χέρια Μου και να ξεφύγετε από την ημέρα που Εγώ, ο Ιεχωβά, θα σας παιδεύσω και θα σας καταραστώ; Δεν γνωρίζετε ότι όλα τα μοχθηρά σας λόγια και οι ομιλίες σας έχουν ήδη φτάσει στα αυτιά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η αδικία σας έχει ήδη λερώσει τα άγια άμφια της δικαιοσύνης Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η ανυπακοή σας έχει ήδη προκαλέσει τον ορμητικό θυμό Μου; Δεν γνωρίζετε ότι εδώ και καιρό Με έχετε αφήσει να βράζω από θυμό και έχετε δοκιμάσει την υπομονή Μου; Δεν γνωρίζετε ότι έχετε ήδη κουρελιάσει τη σάρκα Μου; Έχω αντέξει έως τώρα, τόσο που δεν μπορώ να κρατήσω άλλο τον θυμό Μου, δεν είμαι τόσο ανεκτικός απέναντί σας πλέον. Δεν γνωρίζετε ότι οι κακές σας πράξεις έχουν ήδη φτάσει στα μάτια Μου και οι κραυγές Μου έχουν ήδη φτάσει στα αυτιά του Πατέρα Μου; Πώς θα μπορούσε να σας επιτρέψει να Μου συμπεριφέρεστε έτσι; Μήπως κάποιο από τα έργα που κάνω σ' εσάς δεν είναι για χάρη σας; Ωστόσο, ποιος από εσάς έχει αγαπήσει πιο πολύ το έργο το δικό Μου, του Ιεχωβά; Θα μπορούσα να είμαι άπιστος στο θέλημα του Πατέρα Μου, γιατί είμαι αδύναμος και λόγω της αγωνίας που έχω περάσει; Δεν

κατανοείτε την καρδιά Μου; Σας μιλώ όπως μίλησε ο Ιεχωβά. Μήπως δεν έχω εγκαταλείψει τόσα πολλά για εσάς; Παρόλο που είμαι πρόθυμος να περάσω όλη αυτήν την ταλαιπωρία για χάρη του έργου του Πατέρα Μου, πώς μπορείτε να ελευθερωθείτε από την παιδείωση που φέρνω σ' εσάς ως αποτέλεσμα των δεινών Μου; Δεν έχετε απολαύσει τόσα πολλά από Εμένα; Σήμερα, έχω σταλεί σ' εσάς από τον Πατέρα Μου. Δεν γνωρίζετε ότι απολαμβάνετε πολύ περισσότερα από τα γενναιόδωρα λόγια Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η ζωή Μου ανταλλάχθηκε με τη ζωή σας και με τα πράγματα που απολαμβάνετε; Δεν γνωρίζετε ότι ο Πατέρας Μου χρησιμοποίησε τη ζωή Μου για να πολεμήσει τον Σατανά, κι επίσης σάς έδωσε τη ζωή Μου, κάνοντάς σας να λάβετε τα εκατονταπλάσια και επιτρέποντάς σας να αποφύγετε τόσους πολλούς πειρασμούς; Δεν γνωρίζετε ότι μόνο διαμέσου του έργου Μου απαλλαχθήκατε από πολλούς πειρασμούς και από πολλές σκληρές παιδεύσεις; Δεν γνωρίζετε ότι μόνο εξαιτίας Μου ο Πατέρας Μου σας επιτρέπει να περνάτε καλά έως σήμερα; Πώς θα μπορούσατε να παραμένετε τόσο σκληροί και ανυποχώρητοι σήμερα, λες κι έχουν αναπτυχθεί κάλοι στην καρδιά σας; Πώς θα μπορούσε το κακό που διαπράττετε σήμερα να ξεφύγει την ημέρα της οργής που θα ακολουθήσει της αναχώρησής Μου από τη γη; Πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε όσους είναι τόσο σκληροί και ανυποχώρητοι να ξεφύγουν από τον θυμό του Ιεχωβά;

Αναλογιστείτε το παρελθόν: Πότε η ματιά Μου ήταν θυμωμένη και η φωνή Μου αυστηρή προς εσάς; Πότε έχω διυλίσει τον κώνωπα μαζί σας; Πότε σας επέπληξα παράλογα; Πότε σας επέπληξα κατά πρόσωπο; Μήπως δεν είναι για χάρη του έργου Μου που ζητώ απ' τον Πατέρα Μου να σας φυλάξει από κάθε πειρασμό; Γιατί Μου συμπεριφέρεστε έτσι; Έχω χρησιμοποιήσει ποτέ την εξουσία Μου για να τσακίσω τη σάρκα σας; Γιατί Με ξεπληρώνετε έτσι; Αφού αμφιταλαντευτήκατε απέναντί Μου, δεν κρατήσατε μια σταθερή στάση· προσπαθείτε να Με καλοπιάσετε, Μου αποκρύπτετε πράγματα, και τα στόματά σας είναι γεμάτα από το σάλιο των ασεβών. Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να εξαπατήσουν το Πνεύμα Μου; Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να διαφύγουν της οργής Μου; Πιστεύετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να κρίνουν τις πράξεις Μου, του Ιεχωβά, όπως επιθυμούν; Είμαι Εγώ ο Θεός τον οποίο ο άνθρωπος κρίνει; Μπορώ να επιτρέψω σε ένα μικρό σκουλήκι να Με βλασφημήσει έτσι; Πώς μπορώ να συμπεριλάβω τέτοιους υιούς ανυπακοής στις αιώνιες ευλογίες Μου; Τα λόγια και οι πράξεις σας έχουν εδώ και καιρό εκτεθεί και σας καταδίκασαν. Όταν άπλωσα τους ουρανούς και δημιούργησα το καθετί, δεν επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να

συμμετέχει όπως το ευχαριστεί, ούτε επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να διακόψει το έργο Μου και τη διαχείρισή Μου όπως επιθυμούσε. Δεν ανεχόμουν κανέναν άνθρωπο ή αντικείμενο. Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι σκληροί και απάνθρωποι προς Εμένα; Πώς θα μπορούσα να συγχωρήσω όσους επαναστατούν ενάντια στα λόγια Μου; Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι ανυπάκουοι προς Εμένα; Μήπως δεν είναι η μοίρα των ανθρώπων στα χέρια μου, του Παντοδύναμου; Πώς μπορώ να θεωρήσω την αδικία και την ανυπακοή σου άγια; Πώς μπορούν οι αμαρτίες σου να βεβηλώνουν την αγιότητά Μου; Δεν βεβηλώνομαι από την ανηθικότητα των άδικων ούτε απολαμβάνω τις προσφορές των άδικων. Αν ήσουν αφοσιωμένος σ' Εμένα, τον Ιεχωβά, θα μπορούσες να πάρεις για τον εαυτό σου τις θυσίες στον βωμό Μου; Θα χρησιμοποιούσες τη δηλητηριώδη γλώσσα σου για να βλασφημήσεις το άγιο όνομά Μου; Θα επαναστατούσες εναντίον των λόγων Μου κατ' αυτόν τον τρόπο; Θα μεταχειριζόσουν τη δόξα Μου και το άγιο όνομά Μου ως εργαλείο με το οποίο θα υπηρετούσες τον Σατανά, τον κακόβουλο; Η ζωή Μου παρέχεται προς απόλαυση των αγίων. Πώς θα μπορούσα να σου επιτρέψω να παίξεις με τη ζωή Μου όπως επιθυμείς και να τη χρησιμοποιείτε ως εργαλείο διαμάχης μεταξύ σας; Σχετικά με τη στάση σας απέναντί Μου, πώς μπορείτε να είστε τόσο άκαρδοι και να στερείστε της οδού του καλού; Δεν γνωρίζετε ότι έχω ήδη γράψει τις κακές σας πράξεις στα λόγια αυτά της ζωής; Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής όταν θα παιδεύσω την Αίγυπτο; Πώς θα μπορούσα να σας επιτρέψω να Μου εναντιώνεστε και να Με αψηφάτε με τέτοιο τρόπο ξανά και ξανά; Σας το λέω απλά, όταν έρθει η ημέρα, η παιδευσή σας θα είναι πιο αφόρητη και από εκείνη της Αιγύπτου! Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής Μου; Σας το λέω αληθινά: Η αντοχή Μου ετοιμάστηκε για τις κακές σας πράξεις και υπάρχει για την παιδευσή σας την ημέρα εκείνη. Μήπως δεν είστε εκείνοι που θα υποφέρουν τη μανιασμένη κρίση όταν έχω φτάσει στο τέλος της αντοχής Μου; Δεν είναι το καθετί στα δικά Μου χέρια, του Παντοδύναμου; Πώς μπορώ να σας επιτρέψω να Με παρακούτε έτσι, κάτω από τους ουρανούς; Οι ζωές σας θα είναι πολύ δύσκολες, γιατί έχετε γνωρίσει τον Μεσσία, για τον οποίο λεγόταν ότι θα έρθει, ωστόσο δεν ήρθε ποτέ. Δεν είστε εχθροί Του; Ο Ιησούς ήταν φίλος σας, ωστόσο εσείς είστε εχθροί του Μεσσία. Δεν γνωρίζετε ότι παρόλο που είστε φίλοι με τον Ιησού, οι κακές σας πράξεις έχουν γεμίσει τα δοχεία όσων είναι απεχθείς; Παρόλο που είστε πολύ κοντά στον Ιεχωβά, δεν γνωρίζετε ότι τα μοχθηρά σας λόγια έχουν φτάσει στα αυτιά του Ιεχωβά και προκάλεσαν την

οργή Του; Πώς μπορεί να είναι κοντά σου και πώς μπορεί να μην κάψει τα δοχεία σου που είναι γεμάτα με κακές πράξεις; Πώς μπορεί να μην είναι εχθρός σου;

Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα «λευκό σύννεφο»

Για αρκετές χιλιάδες χρόνια, ο άνθρωπος λαχταρούσε να μπορέσει να δει τον ερχομό του Σωτήρα. Ο άνθρωπος λαχταρούσε να δει τον Σωτήρα Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο καθώς Εκείνος κατέρχεται, αυτοπροσώπως, ανάμεσα σ' εκείνους που Τον νοσταλγούν και λαχταρούν τον ερχομό Του εδώ και χιλιάδες χρόνια. Ο άνθρωπος λαχταρά να επιστρέψει ο Σωτήρας και να επανενωθεί με τους ανθρώπους, δηλαδή, επιθυμεί να επιστρέψει ο Ιησούς ο Σωτήρας στους ανθρώπους από τους οποίους Εκείνος έχει χωριστεί για χιλιάδες χρόνια. Κι ο άνθρωπος ελπίζει ότι Εκείνος θα εκτελέσει για μια ακόμη φορά το έργο της λύτρωσης που πραγματοποίησε στους Ιουδαίους, θα είναι συμπνετικός και στοργικός προς τον άνθρωπο, θα συγχωρέσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, θα σηκώσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, και θα σηκώσει ακόμη όλες τις παραβάσεις του ανθρώπου και θα απελευθερώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Λαχταρούν ο Ιησούς ο Σωτήρας να είναι ο ίδιος όπως πριν —ένας Σωτήρας στοργικός, φιλικός και σεβαστός, ο οποίος δεν οργίζεται ποτέ προς τον άνθρωπο και ο οποίος ποτέ δεν τον αποδοκιμάζει. Αυτός ο Σωτήρας συγχωρεί και σηκώνει όλες τις αμαρτίες του ανθρώπου, και μάλιστα πεθαίνει πάνω στο σταυρό για τον άνθρωπο ξανά. Μετά την αναχώρηση του Ιησού, οι μαθητές που Τον ακολούθησαν κι όλοι οι Άγιοι που σώθηκαν χάρι στο όνομά Του, Τον νοσταλγούσαν απεγνωσμένα και Τον περίμεναν. Όλοι εκείνοι που σώθηκαν από τη χάρι του Ιησού Χριστού κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος λαχταρούν να έρθει αυτή η χαρμόσυνη μέρα κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών, όταν ο Ιησούς ο Σωτήρας θα φτάνει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο και θα εμφανιστεί ανάμεσα στους ανθρώπους. Φυσικά, αυτή είναι και η συλλογική επιθυμία όλων εκείνων που αποδέχονται σήμερα το όνομα του Ιησού του Σωτήρα. Ανά το σύμπαν, όλοι εκείνοι που γνωρίζουν τη σωτηρία του Ιησού του Σωτήρα λαχταρούν απελπισμένα τον ξαφνικό ερχομό του Ιησού Χριστού, για να εκπληρώσει τα λόγια του Ιησού όταν βρισκόταν στη γη: «Θα έρθω όπως ακριβώς αναχώρησα». Ο άνθρωπος πιστεύει ότι, μετά τη Σταύρωση και την Ανάσταση, ο

Ιησούς επέστρεψε στον ουρανό πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, και πήρε τη θέση Του στα δεξιά του Υψίστου. Ο άνθρωπος σκέφτεται ότι, ομοίως, ο Ιησούς θα κατέβει, πάλι πάνω σε ένα λευκό σύννεφο (το σύννεφο αυτό αναφέρεται στο σύννεφο πάνω στο οποίο Εκείνος επέστρεψε στον ουρανό), ανάμεσα σ' εκείνους που Τον λαχταρούσαν απελπισμένα για χιλιάδες χρόνια, και ότι Εκείνος θα φορά ρούχα εβραϊκά και θα έχει την όψη τους. Αφού εμφανιστεί στον άνθρωπο, θα τους προσφέρει φαγητό, και θα κάνει ν' αναβλύσει το νερό της ζωής γι' αυτούς, και θα ζήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, γεμάτος χάρη κι αγάπη, ζωντανός και πραγματικός. Και ούτω καθεξής. Όμως ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν το έκανε αυτό. Έκανε το αντίθετο από αυτό που σκέφτηκε ο άνθρωπος. Δεν ήρθε ανάμεσα σε εκείνους που λαχταρούσαν την επιστροφή Του, και δεν εμφανίστηκε σε όλους τους ανθρώπους ενώ ήταν πάνω στο λευκό σύννεφο. Εκείνος έχει ήδη φτάσει, αλλά ο άνθρωπος δεν Τον γνωρίζει και εξακολουθεί να αγνοεί την υπαρξή Του. Ο άνθρωπος απλά Τον περιμένει άσκοπα, αγνοώντας ότι Εκείνος έχει ήδη κατέβει πάνω σε ένα «λευκό σύννεφο» (το σύννεφο το οποίο είναι το Πνεύμα Του, τα λόγια Του κι όλη Του η διάθεση κι όλα αυτά που είναι Εκείνος), και τώρα βρίσκεται ανάμεσα σε μια ομάδα νικητών που Εκείνος θα φτιάξει κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών. Ο άνθρωπος δεν το γνωρίζει αυτό: Αν και ο άγιος Σωτήρας Ιησούς είναι γεμάτος στοργή και αγάπη προς τον άνθρωπο, πώς θα μπορούσε να δουλέψει σε «ναούς» που κατοικούνται από βρομιά κι ακάθαρτα πνεύματα; Αν κι ο άνθρωπος πάντα περίμενε την άφιξή Του, πώς θα μπορούσε Εκείνος να εμφανιστεί σε αυτούς που τρώνε την σάρκα των αδίκων, που πίνουν το αίμα των αδίκων, που φοράνε τα ρούχα των αδίκων, που πιστεύουν σ' Εκείνον αλλά δεν Τον ξέρουν, κι οι οποίοι συνεχώς Τον εκβιάζουν; Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο ότι ο Ιησούς ο Σωτήρας είναι γεμάτος αγάπη και συμπόνια, και είναι προσφορά περί αμαρτίας γεμάτη λύτρωση. Αλλά ο άνθρωπος δεν έχει ιδέα ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός, που ξεχειλίζει από δικαιοσύνη, μεγαλοσύνη, οργή και κρίση, και κατέχει εξουσία κι είναι γεμάτος αξιοπρέπεια. Έτσι, αν και ο άνθρωπος λαχταρά με ανυπομονησία και ποθεί την επιστροφή του Λυτρωτή, ακόμα κι ο Παράδεισος συγκινείται από τις προσευχές του ανθρώπου, ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν εμφανίζεται σε εκείνους που πιστεύουν σε Εκείνον αλλά δεν Τον γνωρίζουν.

«Ιεχωβά» είναι το όνομα που πήρα κατά τη διάρκεια του έργου Μου στο Ισραήλ, και σημαίνει ο Θεός των Ισραηλιτών (ο εκλεκτός λαός του Θεού) ο οποίος μπορεί να λυπηθεί τον

άνθρωπο, να καταραστεί τον άνθρωπο και να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου. Σημαίνει τον Θεό που κατέχει μεγάλη δύναμη και είναι γεμάτος σοφία. Ο «Ιησούς» είναι ο Εμμανουήλ και σημαίνει την προσφορά περί αμαρτίας που είναι γεμάτη αγάπη, γεμάτη συμπόνια και λυτρώνει τον άνθρωπο. Εκείνος έκανε το έργο της Εποχής της Χάριτος κι αντιπροσωπεύει την Εποχή της Χάριτος και μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο ένα μέρος του σχεδίου διαχείρισης. Δηλαδή, μόνο ο Ιεχωβά είναι ο Θεός του εκλεκτού λαού του Ισραήλ, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ, ο Θεός του Ιακώβ, ο Θεός του Μωυσή κι ο Θεός όλου του λαού του Ισραήλ. Επομένως, την τρέχουσα εποχή, όλοι οι Ισραηλίτες, εκτός των Ιουδαίων, λατρεύουν τον Ιεχωβά. Κάνουν θυσίες σ' Αυτόν στο θυσιαστήριο και Τον υπηρετούν φορώντας ιμάτια ιερέων στον ναό. Αυτό που ελπίζουν είναι η επανεμφάνιση του Ιεχωβά. Μόνο ο Ιησούς είναι ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας. Είναι η προσφορά περί αμαρτίας που λύτρωσε την ανθρωπότητα από την αμαρτία. Δηλαδή, το όνομα του Ιησού ήρθε από την Εποχή της Χάριτος και υπήρχε εξαιτίας του έργου της λύτρωσης στην Εποχή της Χάριτος. Το όνομα του Ιησού υπήρξε για να επιτρέψει στους ανθρώπους της Εποχής της Χάριτος να ξαναγεννηθούν και να σωθούν, κι είναι ένα συγκεκριμένο όνομα για τη λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Έτσι, το όνομα Ιησούς αντιπροσωπεύει το έργο της λύτρωσης και υποδηλώνει την Εποχή της Χάριτος. Το όνομα Ιεχωβά είναι ένα συγκεκριμένο όνομα για τον λαό του Ισραήλ που έζησε κάτω από τον νόμο. Σε κάθε εποχή και σε κάθε στάδιο του έργου, το όνομά Μου δεν είναι αβάσιμο, αλλά έχει αντιπροσωπευτική σημασία: Κάθε όνομα αντιπροσωπεύει μία εποχή. Το «Ιεχωβά» αντιπροσωπεύει την Εποχή του Νόμου και είναι τιμητικό για τον Θεό που λατρεύτηκε από τον λαό του Ισραήλ. Το «Ιησούς» αντιπροσωπεύει την Εποχή της Χάριτος και είναι το όνομα του Θεού όλων εκείνων που λυτρώθηκαν κατά την Εποχή της Χάριτος. Εάν ο άνθρωπος εξακολουθεί να λαχταρά την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα κατά τις έσχατες ημέρες, και πιστεύει ότι θα έρθει με την εμφάνιση που είχε στην Ιουδαία, τότε όλο το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων χρόνων θα σταματούσε στην Εποχή της Λύτρωσης και δεν θα ήταν σε θέση να προχωρήσει περαιτέρω. Επιπλέον, οι έσχατες ημέρες δεν θα έφταναν ποτέ κι η εποχή δεν θα τελείωνε ποτέ. Ο λόγος είναι ότι ο Ιησούς ο Σωτήρας ήρθε μόνο για τη λύτρωση και τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Πήρα το όνομα του Ιησού για χάρη όλων των αμαρτωλών στην Εποχή της Χάριτος και δεν είναι το όνομα με το οποίο θα οδηγήσω σ' ένα τέλος ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αν και τα ονόματα Ιεχωβά, Ιησούς και Μεσσίας αντιπροσωπεύουν το Πνεύμα Μου, αυτά τα ονόματα υποδηλώνουν μόνο τις διαφορετικές

εποχές στο σχέδιο διαχείρισής Μου και δεν Με αντιπροσωπεύουν στην ολότητά Μου. Τα ονόματα με τα οποία οι άνθρωποι στη γη Με αποκαλούν, δεν μπορούν να διατυπώσουν ολόκληρη τη διάθεσή Μου κι όλα όσα είμαι. Είναι απλώς διαφορετικά ονόματα με τα οποία ονομάζομαι κατά τη διάρκεια διαφορετικών εποχών. Έτσι, όταν φτάσει η τελική εποχή —η εποχή των εσχάτων ημερών— το όνομά Μου θ' αλλάξει και πάλι. Δεν θα ονομάζομαι Ιεχωβά ή Ιησούς, πολύ λιγότερο Μεσσίας, αλλά θα ονομάζομαι ο ισχυρός Παντοδύναμος Θεός ο ίδιος, και με αυτό το όνομα θα οδηγήσω ολόκληρη την εποχή στο τέλος της. Ήμουν κάποτε γνωστός ως Ιεχωβά. Ονομάστηκα επίσης Μεσσίας και κάποτε οι άνθρωποι Με ονόμασαν Ιησούς ο Σωτήρας, επειδή Με αγαπούσαν και Με σεβόντουσαν. Αλλά σήμερα δεν είμαι ο Ιεχωβά ή ο Ιησούς που οι άνθρωποι γνώριζαν στο παρελθόν —είμαι ο Θεός που επέστρεψε τις έσχατες ημέρες, ο Θεός που θα φέρει την εποχή στο τέλος. Εγώ είμαι ο ίδιος ο Θεός που ανέρχεται από τα πέρατα της γης, γεμάτος με όλη Μου τη διάθεση και γεμάτος εξουσία, τιμή και δόξα. Οι άνθρωποι ποτέ δεν έχουν ασχοληθεί μαζί Μου, δεν Με έχουν γνωρίσει και πάντα αγνοούσαν τη διάθεσή Μου. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε ένα άτομο δεν Με έχει δει. Αυτός είναι ο Θεός που εμφανίζεται στον άνθρωπο τις έσχατες ημέρες, αλλά είναι κρυμμένος ανάμεσα στους ανθρώπους. Κατοικεί ανάμεσα στους ανθρώπους, αληθινός και πραγματικός, όπως ο καυτός ήλιος κι η φλεγόμενη φωτιά, γεμάτος με δύναμη κι εξουσία. Δεν υπάρχει ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα κριθεί από τα λόγια Μου κι ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα εξαγνιστεί από την καύση της φωτιάς. Τελικά, όλα τα έθνη θα ευλογηθούν εξαιτίας των λόγων Μου, αλλά και θα συντριβούν εξαιτίας των λόγων Μου. Με αυτόν τον τρόπο, όλοι οι άνθρωποι τις έσχατες ημέρες θα δουν ότι είμαι ο Σωτήρας που επέστρεψε, είμαι ο Παντοδύναμος Θεός που κατακτά όλη την ανθρωπότητα κι ήμουν κάποτε η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου. Αλλά τις έσχατες ημέρες, γίνομαι επίσης οι φλόγες του ήλιου που τα καίνε όλα, όπως κι ο Ήλιος της δικαιοσύνης που αποκαλύπτει όλα τα πράγματα. Αυτό είναι το έργο Μου τις έσχατες ημέρες. Πήρα αυτό το όνομα και απέκτησα αυτή τη διάθεση, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να δουν ότι είμαι δίκαιος Θεός, ότι είμαι ο καυτός ήλιος και η φλεγόμενη φωτιά. Αυτό έγινε ώστε όλοι να Με λατρεύουν, τον μόνο αληθινό Θεό, και να βλέπουν το αληθινό Μου πρόσωπο: δεν είμαι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών και δεν είμαι μόνο ο Λυτρωτής —είμαι ο Θεός όλων των πλασμάτων στον ουρανό, τη γη και τις θάλασσες.

Όταν ο Σωτήρας φτάνει τις έσχατες ημέρες, εάν ο ίδιος ονομαζόταν ακόμα Ιησούς, γεννιόταν και πάλι στην Ιουδαία κι έκανε το έργο Του στην Ιουδαία, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι δημιούργησα μόνο τον λαό του Ισραήλ και λύτρωσα μόνο τον λαό του Ισραήλ, και δεν έχω καμία σχέση με τους Εθνικούς. Αυτό δεν θα ερχόταν σε αντίθεση με τα λόγια Μου ότι «Εγώ είμαι ο Κύριος που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη κι όλα τα πράγματα»; Έφυγα από την Ιουδαία και κάνω το έργο Μου μεταξύ των Εθνικών, επειδή δεν είμαι μόνο ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά ο Θεός όλων των πλασμάτων. Εμφανίζομαι μεταξύ των Εθνικών κατά τις έσχατες ημέρες επειδή δεν είμαι μόνο ο Ιεχωβά, ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά και επειδή είμαι ο Δημιουργός όλων των εκλεκτών Μου μεταξύ των Εθνικών. Δεν δημιούργησα μόνο το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τον Λίβανο, αλλά δημιούργησα και όλα τα έθνη των Εθνικών πέρα από το Ισραήλ. Γι' αυτό τον λόγο, είμαι ο Κύριος όλων των πλασμάτων. Απλώς χρησιμοποίησα το Ισραήλ ως αφετηρία για το έργο Μου, χρησιμοποίησα την Ιουδαία και τη Γαλιλαία ως τα οχυρά του έργου Μου της λύτρωσης και χρησιμοποίησα τα Εθνικά έθνη ως τη βάση από την οποία θα ολοκληρώσω την εποχή. Έκανα δύο στάδια του έργου στο Ισραήλ (τα δύο στάδια του έργου της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος) και πραγματοποιώ δύο ακόμη στάδια (την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας) στις χώρες πέρα από το Ισραήλ. Ανάμεσα στα Εθνικά έθνη, θα κάνω το έργο της κατάκτησης κι έτσι θα ολοκληρώσω την εποχή. Εάν ο άνθρωπος Με αποκαλεί πάντα Ιησού Χριστό, αλλά δεν ξέρει ότι έχω αρχίσει μια νέα εποχή κατά τις έσχατες ημέρες και έχω ξεκινήσει νέο έργο, κι αν ο άνθρωπος περιμένει πάντα με εμμονή την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα, τότε θα αποκαλέσω τους ανθρώπους αυτούς άπιστους. Είναι άνθρωποι που δεν Με ξέρουν κι η πίστη τους σ' Εμένα είναι μια απάτη. Θα μπορούσαν τέτοιοι άνθρωποι να μαρτυρήσουν την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα από τον ουρανό; Αυτό που περιμένουν δεν είναι η άφιξη Μου, αλλά η άφιξη του Βασιλιά των Ιουδαίων. Δεν επιθυμούν τον αφανισμό αυτού του ακάθαρτου παλιού κόσμου από Μένα, αλλά, αντίθετα, επιθυμούν την δεύτερη έλευση του Ιησού μετά την οποία θα λυτρωθούν. Ανυπομονούν ο Ιησούς, για άλλη μια φορά, να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα από αυτή την βρόμικη κι άδικη γη. Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να γίνουν αυτοί που θα ολοκληρώσουν το έργο Μου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών; Οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι ανίκανες να επιτύχουν τις επιθυμίες Μου ή να ολοκληρώσουν το έργο Μου, γιατί ο άνθρωπος απλώς θαυμάζει ή λατρεύει το έργο που έχω κάνει πριν, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός. Ο άνθρωπος ξέρει μόνο ότι είμαι ο Ιεχωβά κι

ο Ιησούς, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο Τελευταίος, Αυτός που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα στο τέλος. Αυτό που ο άνθρωπος λαχταράει και ξέρει είναι της δικής του αντίληψης και είναι απλώς αυτό που μπορεί να δει με τα μάτια του. Δεν συμβαδίζει με το έργο που κάνω, αντιθέτως βρίσκεται σε δυσαρμονία με αυτό. Εάν η δουλειά Μου διεξαγόταν σύμφωνα με τις ιδέες του ανθρώπου, τότε θα τελείωνε; Πότε θα εισερχόταν στην ανάπαυση η ανθρωπότητα; Και πώς θα μπορέσω να εισέλθω στην έβδομη ημέρα, το Σάββατο; Ενεργώ σύμφωνα με το σχέδιο Μου, σύμφωνα με τον σκοπό Μου κι όχι σύμφωνα με την πρόθεση του ανθρώπου.

Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι επίσης το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου

Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοήσουν τον σκοπό του έργου Μου στη γη, δηλαδή, τον τελικό στόχο του έργου Μου και το επίπεδο που πρέπει να επιτύχω σε αυτό το έργο πριν να μπορέσει να ολοκληρωθεί. Εάν οι άνθρωποι που Με ακολουθούν μέχρι σήμερα, δεν καταλάβουν ποιος είναι ο σκοπός του έργου Μου, τότε δεν Με έχουν ακολουθήσει μάταια; Οι άνθρωποι που Με ακολουθούν πρέπει να γνωρίζουν το θέλημά Μου. Εργάζομαι στη γη εδώ και χιλιάδες χρόνια και μέχρι σήμερα επιτελώ το έργο Μου με αυτόν τον τρόπο. Παρόλο που το έργο Μου περιλαμβάνει πάρα πολλά πράγματα, ο σκοπός του έργου αυτού παραμένει αμετάβλητος. Όπως, για παράδειγμα, αν και είμαι γεμάτος με κρίση και παιδευση προς τον άνθρωπο, αυτό που κάνω είναι για τη σωτηρία του και για να διαδώσω καλύτερα το ευαγγέλιο Μου και να επεκτείνω περισσότερο το έργο Μου σε όλα τα έθνη των Εθνικών μόλις ο άνθρωπος έχει ολοκληρωθεί. Έτσι, σήμερα, σε μια εποχή που πολλοί άνθρωποι έχουν από καιρό απογοητευτεί πολύ ως προς τις ελπίδες τους, εξακολουθώ να συνεχίζω το έργο Μου, το έργο που πρέπει να κάνω για να κρίνω και να παιδεύσω τον άνθρωπο. Παρά το γεγονός ότι ο άνθρωπος έχει κουραστεί από αυτά που λέω και ανεξαρτήτως του ότι δεν επιθυμεί να προβληματιστεί με το έργο Μου, συνεχίζω να εκτελώ το καθήκον Μου, γιατί ο σκοπός του έργου Μου παραμένει αμετάβλητος και το αρχικό σχέδιό Μου δεν θα καταστραφεί. Το έργο της κρίσης Μου είναι να δώσει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να Με υπακούει καλύτερα και η δουλειά της παιδευσής Μου είναι να επιτρέψει στον άνθρωπο να αλλάξει αποτελεσματικότερα. Αν και αυτό που κάνω γίνεται για τη διαχείρισή Μου, δεν έχω κάνει

ποτέ κάτι που δεν ωφελεί τον άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει επειδή επιθυμώ να κάνω όλα τα έθνη έξω από το Ισραήλ εξίσου υπάκουα με τους Ισραηλίτες και να τους κάνω πραγματικούς ανθρώπους, έτσι ώστε να εδραιωθώ στα εδάφη έξω από το Ισραήλ. Αυτή είναι η διαχείρισή Μου. Είναι το έργο που επιτελώ μεταξύ των εθνών των Εθνικών. Ακόμα και τώρα, πολλοί άνθρωποι δεν κατανοούν τη διαχείρισή Μου, επειδή δεν ενδιαφέρονται για αυτά τα πράγματα, αλλά ενδιαφέρονται μόνο για το μέλλον και τον προορισμό τους. Ανεξάρτητα από αυτά που λέω, οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδιαφορούν για το έργο που κάνω, αντί να εστιάζουν αποκλειστικά στον μελλοντικό προορισμό τους. Εάν τα πράγματα συνεχίζονται με αυτόν τον τρόπο, πώς μπορεί να εξαπλωθεί το έργο Μου; Πώς μπορεί το ευαγγέλιό Μου να εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο; Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι, όταν το έργο Μου εξαπλωθεί, θα σας σκορπίσω, και θα σας πατάξω, όπως ο Ιεχωβά πάταξε όλες τις φυλές του Ισραήλ. Όλα αυτά θα γίνουν για να εξαπλωθεί το ευαγγέλιο Μου σε ολόκληρη τη γη και να εξαπλωθεί το έργο Μου στα έθνη των Εθνικών, ώστε το όνομά Μου να δοξαστεί από ενήλικες και παιδιά και το άγιο όνομά Μου να εξυμνείται στα στόματα ανθρώπων από όλες τις φυλές και τα έθνη. Είναι ώστε σε αυτήν την τελευταία εποχή να δοξαστεί το όνομα Μου από τα έθνη των Εθνικών, οι πράξεις Μου να γίνουν αντιληπτές από τους Εθνικούς και εκείνοι να Με αποκαλούν Παντοδύναμο για τις πράξεις Μου, και ο λόγος Μου να πραγματοποιηθεί σύντομα. Θα κάνω όλους τους ανθρώπους να κατανοήσουν ότι δεν είμαι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, αλλά και ο Θεός όλων των εθνών των Εθνικών, ακόμα και εκείνων που έχω καταραστεί. Θα αφήσω όλους να δουν ότι είμαι ο Θεός όλης της δημιουργίας. Αυτό είναι το μέγιστο έργο Μου, ο σκοπός του σχεδίου Μου για τις έσχατες μέρες και το μόνο έργο που πρέπει να εκπληρωθεί τις έσχατες ημέρες.

Το έργο που διαχειρίζομαι για χιλιάδες χρόνια αποκαλύπτεται εντελώς στον άνθρωπο μόνο κατά τις έσχατες ημέρες. Μόνο τώρα έχω ανοίξει το πλήρες μυστήριο της διαχείρισής Μου στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος γνωρίζει τον σκοπό του έργου Μου και, επιπλέον, έχει κατανοήσει όλα τα μυστήριά Μου. Και έχω πει στον άνθρωπο τα πάντα για τον προορισμό που τον απασχολεί. Έχω ήδη αποκαλύψει στον άνθρωπο όλα τα μυστήριά Μου που ήταν κρυμμένα για πάνω από 5.900 χρόνια. Ποιός είναι ο Ιεχωβά; Ποιός είναι ο Μεσσίας; Ποιός είναι ο Ιησούς; Εσείς θα πρέπει να τα γνωρίζετε όλα αυτά. Το έργο Μου περιστρέφεται γύρω από αυτά τα ονόματα. Το έχετε καταλάβει αυτό; Πώς θα πρέπει να διακηρυχθεί το άγιο

ὄνομά Μου; Πῶς θα πρέπει να εξαπλωθεῖ το ὄνομά Μου σε οποιοδήποτε ἀπό τα ἔθνη που Με ἔχουν επικαλεστεῖ με οποιοδήποτε ἀπό τα ὀνόματά Μου; Το ἔργο Μου βρίσκεται ἤδη σε διαδικασία ἐπέκτασης και θα διαδώσω την πληρότητά του σε ὅλα τα ἔθνη. Επειδὴ το ἔργο Μου πραγματοποιήθηκε σε εσάς, θα σας πατάξω, ὅπως ο Ιεχωβά πάταξε τους βοσκούς στον οἶκο του Δαβὶδ στο Ισραήλ, προκαλώντας τον διασκορπισμό σας σε ὅλα τα ἔθνη. Διότι, τις ἐσχατες μέρες, θα συντρίψω ὅλα τα ἔθνη και θα τα κάνω κομματάκια και θα προκαλέσω την ἐκ νέου διανομὴ των λαῶν τους. Ὅταν επιστρέψω ξανά, τα ἔθνη θα ἔχουν ἤδη χωριστεῖ κατὰ μήκος των ὁρίων που θα θέσουν οι φλεγόμενες φλόγες Μου. Εκείνη την ὥρα, θα φανερωθῶ ἐκ νέου στους ἀνθρώπους ὡς καυτὸς ἥλιος, δείχνοντας τον εαυτό Μου ξεκάθαρα σε αὐτούς, με την εἰκόνα του Αγίου που δεν την ἔχουν δει ποτέ, περπατώντας ἀνάμεσα στα πολυάριθμα ἔθνη, ὅπως Εγώ, ο Ιεχωβά, περπάτησα κάποτε ἀνάμεσα στις εβραϊκὲς φυλές. Ἀπὸ τότε κι ἔπειτα, θα ὀδηγῶ τους ἀνθρώπους στη ζωὴ τους πάνω στη γη. Εκεί, σίγουρα θα δουν τη δόξα Μου και θα δουν και μια στήλη νεφέλης στον αέρα που θα τους ὀδηγεῖ στη ζωὴ τους, γιατί θα κάνω την ἐμφάνισή Μου σε ιερὰ μέρη. Ὁ ἀνθρώπος θα δει την ἡμέρα της δικαιοσύνης Μου και την ἐνδοξὴ φανέρωσή Μου. Αὐτὸ θα συμβεῖ ὅταν θα βασιλέψω σε ὅλη τη γη και θα δοξάσω τους πολλοὺς υἱοὺς Μου. Παντοῦ στη γη, οι ἀνθρώποι θα υποκλιθοῦν και ἡ σκηνή Μου θα στηθεῖ σταθερά ἀνάμεσα στην ἀνθρωπότητα, πάνω στον βράχο του ἔργου που ἐπιτελῶ σήμερα. Οι ἀνθρώποι θα Με υπηρετοῦν και στον ναό. Το θυσιαστήριο, που εἶναι καλυμμένο με βρώμικα και ἀπεχθὴ πράγματα, θα το κομματιάσω και θα το χτίσω ἐκ νέου. Τα νεογέννητα ἀρνιά και τα μοσχάρια θα συσσωρευτοῦν πάνω στο ἱερὸ θυσιαστήριο. Θα γκρεμίσω τον ναό του σήμερα και θα χτίσω ἕναν νέο. Ὁ ναός που ὑπάρχει τώρα, γεμάτος ἀποτρόπαιους ἀνθρώπους, θα καταρρεύσει, και αὐτὸς που θα χτίσω θα γεμίσει με υπηρέτες πιστοὺς σ' Εμένα. Θα σταθοῦν ξανά στα πόδια τους και θα Με υπηρετήσουν για χάρι της δόξας του ναοῦ Μου. Σίγουρα θα δεῖτε την ἡμέρα κατὰ την ὁποία θα λάβω μεγάλη δόξα και σίγουρα θα δεῖτε και την ἡμέρα που θα κατεδαφίσω τον ναό και θα χτίσω ἕναν νέο. Ἐπίσης, σίγουρα θα δεῖτε την ἡμέρα του ἐρχομοῦ της σκηνῆς Μου στον κόσμον των ἀνθρώπων. Ὅπως θα διαλύσω τον ναό, ἔτσι θα φέρω τη σκηνή Μου στον κόσμον των ἀνθρώπων, ὅπως ἀκριβῶς βλέπουν την κάθοδό Μου. Ἀφοῦ συντρίψω ὅλα τα ἔθνη, θα τα μαζέψω ἐκ νέου, ἔπειτα θα χτίσω τον ναό Μου και θα στήσω το θυσιαστήριό Μου, για να Μου προσφέρουν ὅλοι θυσιές, να Με υπηρετήσουν στον ναό Μου και να ἀφοσιωθοῦν πιστὰ στο ἔργο Μου στα ἔθνη των Ἐθνικῶν. Θα εἶναι σαν τους Ἰσραηλίτες του σήμερα, ντυμένοι με ιερατικά ἄμφια και μίτρα, με

τη δόξα Μου, του Ιεχωβά, ανάμεσά τους, και τη μεγαλοπρέπειά Μου να αιωρείται πάνω τους και να υπάρχει μαζί τους. Το έργο Μου στα έθνη των Εθνικών θα εκτελεστεί με τον ίδιο τρόπο. Όπως ήταν το έργο Μου στο Ισραήλ, έτσι θα είναι το έργο Μου και στα έθνη των Εθνικών, διότι θα εξαπλώσω το έργο Μου στο Ισραήλ και θα το διαδώσω στα έθνη των Εθνικών.

Τώρα είναι η στιγμή που το Πνεύμα Μου εργάζεται πάνω σε σπουδαία πράγματα και η στιγμή που ξεκινώ το έργο Μου ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Ακόμη περισσότερο, είναι η στιγμή που ταξινομώ όλα τα δημιουργημένα όντα, βάζοντας το καθένα στην αντίστοιχη κατηγορία, έτσι ώστε το έργο Μου να μπορεί να προχωρήσει πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά. Έτσι, αυτό που σας ζητώ εξακολουθεί να είναι να προσφέρεις ολόκληρη την ύπαρξή σου για όλο το έργο Μου και, επιπλέον, να διακρίνεις και να διασφαλίζεις όλο το έργο που έχω επιτελέσει σε εσένα και να βάζεις όλη τη δύναμή σου στο έργο Μου, ώστε να μπορεί να γίνει πιο αποτελεσματικό. Αυτό πρέπει να κατανοήσεις εσύ. Πάψτε να έρχεστε σε διαμάχη μεταξύ σας, ψάχνοντας έναν τρόπο να γυρίσετε πίσω ή αναζητώντας ανέσεις της σάρκας που θα καθυστερήσουν το έργο Μου και θα χαλάσουν το θαυμάσιο μέλλον σου. Με αυτόν τον τρόπο, αντί να μπορέσεις να προστατευτείς, θα οδηγηθείς στην καταστροφή. Δεν θα ήταν ανόητο εκ μέρους σου; Αυτό που απολαμβάνεις άπληστα σήμερα είναι το ίδιο πράγμα που καταστρέφει το μέλλον σου, ενώ ο πόνος που υφίστασαι σήμερα είναι αυτό ακριβώς που σε προστατεύει. Εσύ πρέπει να γνωρίζεις ξεκάθαρα αυτά τα πράγματα, ώστε να αποφύγεις να πέσεις θύμα των πειρασμών από τους οποίους θα είναι δύσκολο ν' απαγκιστρωθείς, και να αποφύγεις να χαθείς στην πυκνή ομίχλη και να μην μπορείς να βρεις τον ήλιο. Όταν η πυκνή ομίχλη διαλυθεί, εσύ θα βρεθείς στην κρίση της μεγάλης ημέρας. Τότε πια, η μέρα Μου θα έχει προσεγγίσει την ανθρωπότητα. Πώς θα ξεφύγεις από την κρίση Μου; Πώς θα μπορέσεις να αντέξεις τον καύσωνα του ήλιου; Όταν αποδίδω τον πλούτο Μου στον άνθρωπο, δεν τον εκτιμά, αλλά, αντιθέτως, τον τοποθετεί στην άκρη, σε ένα μέρος όπου κανείς δεν θα τον παρατηρήσει. Όταν κατέρθει η μέρα Μου στον άνθρωπο, εκείνος δεν θα μπορεί πλέον να ανακαλύψει τον πλούτο Μου ούτε να βρει την πικρή αλήθεια που του είπα πολύ καιρό πριν. Θα θρηνήσει και θα κλάψει, γιατί έχει χάσει τη λάμψη του φωτός και έχει πέσει στο σκοτάδι. Αυτό που βλέπετε σήμερα είναι μόνο το αιχμηρό σπαθί του στόματός Μου. Δεν είδατε τη ράβδο στο χέρι Μου ούτε τη φλόγα με την οποία καίω τον άνθρωπο, και αυτός είναι ο λόγος

που εξακολουθείτε να είστε περιφρονητικοί και να συμπεριφέρεστε αλόγιστα κατά την παρουσία Μου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εξακολουθείτε να έρχεστε σε διένεξη μαζί Μου μέσα στον οίκο Μου, αμφισβητώντας με την ανθρώπινη γλώσσα αυτά για τα οποία μίλησα με το στόμα Μου. Ο άνθρωπος δεν Με σέβεται, και αν και εξακολουθεί να βρίσκεται σε εχθρότητα μαζί Μου μέχρι σήμερα, ακόμα δεν έχει κανένα σεβασμό. Έχετε τη γλώσσα και τα δόντια των αδίκων στο στόμα σας. Τα λόγια και οι πράξεις σας είναι σαν αυτά του φιδίου που παρέσυρε την Εύα στην αμαρτία. Απαιτείτε ο ένας από τον άλλο οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος και αγωνίζεστε μπροστά Μου να αποκτήσετε θέση, φήμη και κέρδος για τον εαυτό σας, αλλά δεν ξέρετε ότι παρακολουθώ κρυφά τα λόγια και τις πράξεις σας. Πριν έρθετε καν μπροστά Μου, έχω μετρήσει τα ίδια τα βάθη της καρδιάς σας. Ο άνθρωπος πάντα θέλει να ξεφύγει από το χέρι Μου και να αποφύγει την παρατήρηση των ματιών Μου, αλλά ποτέ δεν απέφυγα τα λόγια ή τις πράξεις του. Αντίθετα, αφήνω σκόπιμα αυτά τα λόγια και τις πράξεις να εισέλθουν στα μάτια Μου, για να μπορώ να παιδεύσω την αδικία του ανθρώπου και να κρίνω την παρακοή του. Έτσι, τα λόγια και οι πράξεις του ανθρώπου, που είναι κρυφά, παραμένουν πάντα μπροστά στο βήμα της κρίσης Μου, και η κρίση Μου δεν άφησε ποτέ τον άνθρωπο, επειδή η παρακοή του είναι πολύ μεγάλη. Έργο Μου είναι η καύση και ο εξαγνισμός όλων των λόγων και των πράξεων του ανθρώπου που ειπώθηκαν και έγιναν παρουσία του Πνεύματός Μου. Με αυτόν τον τρόπο^[α], όταν εγκαταλείψω τη γη, οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να είναι σε θέση να διατηρήσουν την πίστη τους σ' Εμένα και να Με υπηρετήσουν όπως Με υπηρετούν οι άγιοι υπηρέτες Μου στο έργο Μου, επιτρέποντας στο έργο Μου στη γη να συνεχιστεί μέχρι την ημέρα που θα ολοκληρωθεί.

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «Με αυτόν τον τρόπο».

Το έργο την Εποχή του Νόμου

Το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στους Ισραηλίτες γνωστοποίησε στην ανθρωπότητα τον επίγειο τόπο προέλευσης του Θεού, που ήταν επίσης το ιερό μέρος όπου Εκείνος ήταν παρών. Περίορισε το έργο Του στον λαό του Ισραήλ. Αρχικά, δεν έκανε έργο εκτός του Ισραήλ·

αντιθέτως, επέλεξε έναν λαό που έκρινε κατάλληλο προκειμένου να περιορίσει το εύρος του έργου Του. Το Ισραήλ είναι το μέρος όπου ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα, και από το χώμα εκείνου του τόπου ο Ιεχωβά έφτιαξε τον άνθρωπο. Ο τόπος αυτός έγινε η βάση του έργου Του στη γη. Οι Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν οι απόγονοι του Νώε, καθώς επίσης και οι απόγονοι του Αδάμ, ήταν το ανθρώπινο θεμέλιο του έργου του Ιεχωβά στη γη.

Τον καιρό εκείνο, η σπουδαιότητα, ο σκοπός και τα στάδια του έργου του Ιεχωβά στο Ισραήλ ήταν για να αρχίσει το έργο Του σε ολόκληρη τη γη, το οποίο, με το Ισραήλ ως επίκεντρό του, διαδόθηκε σταδιακά στα έθνη των Εθνικών. Αυτή είναι η αρχή σύμφωνα με την οποία εργάζεται Εκείνος σ' ολόκληρο το σύμπαν —να εδραιώσει ένα πρότυπο και, στη συνέχεια, να το διευρύνει έως ότου όλοι οι άνθρωποι στο σύμπαν να έχουν δεχθεί το ευαγγέλιό Του. Οι πρώτοι Ισραηλίτες ήταν οι απόγονοι του Νώε. Οι άνθρωποι αυτοί ευλογήθηκαν μόνο με την πνοή του Ιεχωβά και κατανοούσαν αρκετά ώστε να φροντίζουν για τις βασικές ανάγκες της ζωής, αλλά δεν γνώριζαν τι είδους Θεός ήταν ο Ιεχωβά, ούτε ποιο ήταν το θέλημά Του για τον άνθρωπο, πόσο μάλλον δε, ότι έπρεπε να σέβονται τον Κύριο όλης της κτίσης. Όσο για το αν υπήρχαν κανόνες και νόμοι προς τήρηση^[α] ή αν υπήρχε κάποιο καθήκον που θα έπρεπε να εκτελούν τα δημιουργημένα όντα για τον Δημιουργό, οι απόγονοι του Αδάμ δεν γνώριζαν τίποτα σχετικά με αυτά τα πράγματα. Το μόνο που ήξεραν ήταν ότι ο άντρας έπρεπε να ιδρώνει και να εργάζεται σκληρά για να φροντίζει την οικογένειά του και ότι η γυναίκα έπρεπε να υποτάσσεται στον άντρα της και να διαιωνίζει την ανθρώπινη φυλή που είχε δημιουργήσει ο Ιεχωβά. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι αυτοί, που είχαν μόνο την πνοή του Ιεχωβά και τη ζωή Του, δεν ήξεραν τίποτα για το πώς να ακολουθούν τους νόμους του Θεού ή πώς να ικανοποιούν τον Κύριο όλης της κτίσης. Κατανοούσαν ελάχιστα. Οπότε, παρόλο που δεν υπήρχε τίποτα το διεφθαρμένο ή το απατηλό μες στην καρδιά τους, και παρόλο που σπανίως προέκυπταν ζηλίες και διαμάχες μεταξύ τους, δεν γνώριζαν ούτε κατανοούσαν καθόλου τον Ιεχωβά, τον Κύριο όλης της κτίσης. Αυτοί οι πρόγονοι του ανθρώπου ήξεραν μόνο να τρώνε και να απολαμβάνουν τα αγαθά του Ιεχωβά, αλλά δεν ήξεραν να σέβονται τον Ιεχωβά· δεν γνώριζαν ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Εκείνος που θα έπρεπε να λατρεύουν γονυπετείς. Οπότε, πώς θα μπορούσαν να ονομάζονται πλάσματά Του; Αν ήταν έτσι, δεν θα είχαν ειπωθεί μάταια τα λόγια: «Ο Ιεχωβά είναι ο Κύριος όλης της κτίσης» και «Εκείνος δημιούργησε τον άνθρωπο προκειμένου ο άνθρωπος να Τον εκδηλώνει, να Τον

δοξάζει και να Τον αντιπροσωπεύει»; Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι που δεν είχαν σεβασμό για τον Ιεχωβά να γίνουν μαρτυρία για τη δόξα Του; Πώς θα μπορούσαν να γίνουν εκδηλώσεις της δόξας Του; Δεν θα γίνονταν τότε τα λόγια του Ιεχωβά: «Δημιούργησα τον άνθρωπο κατ' εικόνα Μου», όπλο στα χέρια του Σατανά, του πονηρού; Δεν θα γίνονταν τότε αυτά τα λόγια αυτά ένα σημάδι ταπείνωσης στη δημιουργία του ανθρώπου από τον Ιεχωβά; Προκειμένου να ολοκληρώσει εκείνο το στάδιο του έργου, ο Ιεχωβά, αφότου δημιούργησε τον άνθρωπο, μήτε τον δίδαξε μήτε τον καθοδήγησε από την εποχή του Αδάμ έως την εποχή του Νώε. Αντίθετα, μόνο μετά την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό, ξεκίνησε Εκείνος να καθοδηγεί επίσημα τους Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν οι απόγονοι του Νώε και, επίσης, του Αδάμ. Το έργο και οι ομιλίες Του στο Ισραήλ παρείχαν καθοδήγηση σε όλον τον λαό του Ισραήλ καθώς οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν τη ζωή τους σε όλη τη γη του Ισραήλ, δείχνοντας, μ' αυτόν τον τρόπο, στην ανθρωπότητα ότι ο Ιεχωβά δεν ήταν μόνο σε θέση να δώσει πνοή στον άνθρωπο, ώστε να έχει ζωή από Εκείνον και να σηκωθεί από το χώμα ως ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον, αλλά μπορούσε επίσης να κατακάψει την ανθρωπότητα και να καταραστεί την ανθρωπότητα, και με τη ράβδο Του να κυβερνήσει την ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι αυτοί είδαν, επίσης, ότι ο Ιεχωβά μπορούσε να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου στη γη και να μιλά και να εργάζεται μεταξύ των ανθρώπων σύμφωνα με τις ώρες της ημέρας και της νύχτας. Το έργο που έκανε αποσκοπούσε μόνο στο να μάθουν τα πλάσματά Του ότι ο άνθρωπος προήλθε από χώμα που Εκείνος πήρε στα χέρια Του και, επιπλέον, ότι ο άνθρωπος είχε δημιουργηθεί από Εκείνον. Εκτός αυτού, επιτέλεσε αρχικά το έργο Του στο Ισραήλ ώστε άλλοι λαοί και άλλα έθνη (που, ουσιαστικά, δεν ήταν ξεχωριστά από το Ισραήλ, αλλά, αντ' αυτού, είχαν διαχωριστεί από τους Ισραηλίτες, ωστόσο παρέμεναν απόγονοι του Αδάμ και της Εύας) να λάβουν το ευαγγέλιο του Ιεχωβά από το Ισραήλ, ώστε όλα τα δημιουργημένα όντα στο σύμπαν να μπορέσουν να σέβονται τον Ιεχωβά και να Τον θεωρούν μέγα. Αν ο Ιεχωβά δεν είχε ξεκινήσει το έργο Του στο Ισραήλ, αλλά, αντίθετα, αφότου δημιούργησε τους ανθρώπους, τους άφηγε να ζουν μια ξένοιαστη ζωή στη γη, τότε, στην περίπτωση εκείνη, λόγω της υλικής φύσης του ανθρώπου (φύση σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να γνωρίζει τα πράγματα που δεν μπορεί να δει, που σημαίνει ότι δεν θα γνώριζε ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε την ανθρωπότητα, πόσο μάλλον δε, τον λόγο που το έκανε), δεν θα γνώριζε ποτέ ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε την ανθρωπότητα ή ότι Εκείνος είναι ο Κύριος όλης της κτίσης. Αν ο Ιεχωβά δημιουργούσε τον άνθρωπο και τον

έβαζε στη γη, και απλώς τίναζε το χώμα από τα χέρια Του και έφευγε, αντί να παραμείνει ανάμεσα στους ανθρώπους για να τους δίνει καθοδήγηση για μια χρονική περίοδο, τότε όλη η ανθρωπότητα θα επέστρεφε στην ανυπαρξία. Ακόμη κι ο ουρανός και η γη, και όλα τα μυριάδες πράγματα που Εκείνος έφτιαξε, καθώς και όλη η ανθρωπότητα, θα είχαν επιστρέψει στην ανυπαρξία και, επιπλέον, θα είχαν ποδοπατηθεί από τον Σατανά. Μ' αυτόν τον τρόπο, η εξής επιθυμία του Ιεχωβά: «Στη γη, δηλαδή στο μέσο της δημιουργίας Του, να έχει ένα μέρος να σταθεί, ένα άγιο μέρος» θα είχε γκρεμιστεί. Κι έτσι, μετά τη δημιουργία των ανθρώπων, το γεγονός ότι ήταν σε θέση να παραμείνει ανάμεσά τους για να τους καθοδηγεί στη ζωή τους και να τους μιλά βρισκόμενος ανάμεσά τους, ήταν όλα για να πραγματοποιήσει την επιθυμία Του και να επιτύχει το σχέδιό Του. Το έργο που επιτέλεσε στο Ισραήλ αποσκοπούσε μόνο στην εκτέλεση του σχεδίου που είχε κάνει προτού δημιουργήσει τα πάντα και, συνεπώς, το γεγονός ότι εργάστηκε πρώτα μεταξύ των Ισραηλιτών και η δημιουργία των πάντων από Εκείνον δεν αντέβαιναν μεταξύ τους, αλλά έγιναν και τα δύο για χάρη της διαχείρισής Του, του έργου Του και της δόξας Του, και έγιναν με σκοπό την εμβάθυνση του νοήματος της δημιουργίας της ανθρωπότητας από Εκείνον. Μετά τον Νώε, καθοδήγησε τη ζωή της ανθρωπότητας στη γη για δύο χιλιάδες χρόνια, διάστημα κατά το οποίο δίδαξε στους ανθρώπους να κατανοούν πώς να σέβονται τον Ιεχωβά, τον Κύριο όλης της κτίσης, πώς να διάγουν τη ζωή τους και πώς να συνεχίσουν να ζουν και, πάνω απ' όλα, πώς να ενεργούν ως μάρτυρες για τον Ιεχωβά, να Τον υπακούν και να Του δείχνουν σεβασμό, ακόμη και να Τον δοξάζουν με μουσική όπως έκαναν ο Δαβίδ και οι ιερείς του.

Πριν από τα δύο χιλιάδες χρόνια κατά τα οποία ο Ιεχωβά έκανε το έργο Του, ο άνθρωπος δεν γνώριζε τίποτα και σχεδόν ολόκληρη η ανθρωπότητα είχε βυθιστεί στην εξαχρείωση, έως ότου, πριν την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό, αυτοί οι άνθρωποι είχαν φτάσει σε τέτοιο βαθμό ανηθικότητας και διαφθοράς, που στην καρδιά τους δεν υπήρχε καθόλου ο Ιεχωβά, και ακόμη λιγότερο υπήρχε η οδός Του. Δεν κατανόησαν ποτέ το έργο που θα επιτελούσε ο Ιεχωβά· υστερούσαν σε λογική, ακόμα περισσότερο σε γνώση και, σαν μηχανές που ανέπνεαν, είχαν πλήρη άγνοια για τον άνθρωπο, τον Θεό, τον κόσμο, τη ζωή και ούτω καθεξής. Στη γη, έμπλεκαν με πολλούς πειρασμούς, όπως το φίδι, και έλεγαν πολλά πράγματα που ήταν προσβλητικά για τον Ιεχωβά, αλλά επειδή ήταν αδαείς, ο Ιεχωβά ούτε τους παίδευσε ούτε τους πειθάρχησε. Μόνο μετά τον κατακλυσμό, όταν ο Νώε ήταν 601 ετών,

εμφανίστηκε επίσημα ο Ιεχωβά στον Νώε και καθοδήγησε εκείνον και την οικογένειά του, οδηγώντας τα πουλιά και τα ζώα που είχαν επιβιώσει από τον κατακλυσμό μαζί με τον Νώε και τους απογόνους του, μέχρι το τέλος της Εποχής του Νόμου, που διήρκεσε συνολικά 2.500 χρόνια. Έκανε έργο στο Ισραήλ —δηλαδή, επίσημο έργο— επί 2.000 χρόνια συνολικά, και έργο ταυτόχρονα εντός του Ισραήλ και έξω από αυτό επί 500 χρόνια, που μας κάνουν μαζί 2.500 χρόνια. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δίδαξε τους Ισραηλίτες ότι για να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά, θα έπρεπε να χτίσουν έναν ναό, να βάλουν ιερατικά άμφια και να περπατούν ξυπόλυτοι στον ναό την αυγή, μην τυχόν και τα παπούτσια τους σπλώσουν τον ναό και σταλεί πάνω τους φωτιά από την κορυφή του ναού και τους κάψει μέχρι θανάτου. Επιτέλεσαν τα καθήκοντά τους και υποτάχθηκαν στα σχέδια του Ιεχωβά. Προσεύχονταν στον Ιεχωβά στον ναό και, αφότου έλαβαν την αποκάλυψη του Ιεχωβά, αφότου, δηλαδή, είχε μιλήσει ο Ιεχωβά, καθοδήγησαν τα πλήθη και τους δίδαξαν ότι έπρεπε να δείχνουν σεβασμό στον Ιεχωβά —στον Θεό τους. Και ο Ιεχωβά τούς είπε ότι θα έπρεπε να χτίσουν έναν ναό και ένα θυσιαστήριο και, τη στιγμή που όρισε ο Ιεχωβά, δηλαδή το εβραϊκό Πάσχα, θα έπρεπε να ετοιμάσουν νεογέννητα μοσχάρια και αρνιά για να τα βάλουν στο θυσιαστήριο ως θυσίες για να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά, έτσι ώστε να τους συγκρατήσει και να βάλει στην καρδιά τους σεβασμό για τον Ιεχωβά. Η υπακοή σ' αυτόν τον νόμο έγινε το μέτρο της αφοσίωσής τους στον Ιεχωβά. Ο Ιεχωβά όρισε, επίσης, γι' αυτούς την ημέρα του Σαββάτου, την έβδομη ημέρα της δημιουργίας Του. Όρισε ως πρώτη ημέρα την ημέρα μετά το Σάββατο, μία ημέρα για να δοξάζουν τον Ιεχωβά, να Του προσφέρουν θυσίες και να συνθέτουν μουσική γι' Αυτόν. Την ημέρα εκείνη, ο Ιεχωβά συγκάλεσε όλους τους ιερείς για να χωρίσουν τις θυσίες στο θυσιαστήριο προκειμένου να φάνε οι άνθρωποι, ώστε να απολαύσουν τις θυσίες στο θυσιαστήριο του Ιεχωβά. Και ο Ιεχωβά είπε ότι ήταν ευλογημένοι, ότι μοιράζονταν μία μερίδα μαζί Του και ότι ήταν ο εκλεκτός λαός Του (αυτή ήταν η διαθήκη του Ιεχωβά με τους Ισραηλίτες). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, μέχρι και σήμερα, ο λαός του Ισραήλ εξακολουθεί να λέει ότι ο Ιεχωβά είναι μόνο δικός του Θεός, και όχι ο Θεός των Εθνικών.

Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, ο Ιεχωβά θέσπισε πολλές εντολές προκειμένου να τις παραδώσει ο Μωυσής στους Ισραηλίτες που τον ακολούθησαν έξω από την Αίγυπτο. Οι εντολές αυτές δόθηκαν από τον Ιεχωβά στους Ισραηλίτες και δεν είχαν καμία σχέση με τους Αιγυπτίους· είχαν σκοπό να συγκρατήσουν τους Ισραηλίτες, κι Εκείνος χρησιμοποίησε τις

εντολές για να θέσει απαιτήσεις από αυτούς. Αν τηρούσαν το Σάββατο, αν σέβονταν τους γονείς τους, αν προσκυνούσαν είδωλα και ούτω καθεξής —αυτές ήταν οι αρχές βάσει των οποίων κρινόταν αν ήταν αμαρτωλοί ή δίκαιοι. Μεταξύ αυτών, υπήρχαν κάποιοι που επλήγησαν από τη φωτιά του Ιεχωβά, κάποιοι που λιθοβολήθηκαν μέχρι θανάτου και κάποιοι που έλαβαν την ευλογία του Ιεχωβά, και αυτό καθοριζόταν με βάση το αν υπάκουαν σε αυτές τις εντολές ή όχι. Όσοι δεν τηρούσαν το Σάββατο, λιθοβολούνταν μέχρι θανάτου. Όσοι ιερείς δεν τηρούσαν το Σάββατο, πλήττονταν από τη φωτιά του Ιεχωβά. Όσοι δεν έδειχναν σεβασμό στους γονείς τους, λιθοβολούνταν κι εκείνοι μέχρι θανάτου. Όλα αυτά τα επιδοκίμαζε ο Ιεχωβά. Ο Ιεχωβά θέσπισε τις εντολές και τους νόμους Του ώστε, καθώς καθοδηγούσε τους ανθρώπους στη ζωή τους, εκείνοι θα άκουγαν τον λόγο Του, θα υπάκουαν σε αυτόν και δεν θα επαναστατούσαν εναντίον Του. Χρησιμοποίησε τους νόμους αυτούς για να διατηρήσει υπό έλεγχο τη νεογέννητη ανθρώπινη φυλή, ώστε να θέσει πιο γερά θεμέλια για το μελλοντικό Του έργο. Κι έτσι, βάσει του έργου που έκανε ο Ιεχωβά, η πρώτη εποχή ονομάστηκε η Εποχή του Νόμου. Παρόλο που ο Ιεχωβά εξέφρασε πολλές ομιλίες και επιτέλεσε μεγάλο έργο, καθοδήγησε τους ανθρώπους μόνο με θετικό τρόπο, διδάσκοντας στους αδαείς αυτούς ανθρώπους πώς να είναι άνθρωποι, πώς να ζουν, πώς να κατανοούν την οδό του Ιεχωβά. Ως επί το πλείστον, το έργο που επιτέλεσε είχε στόχο να τηρήσουν οι άνθρωποι την οδό Του και να ακολουθήσουν τους νόμους Του. Το έργο επιτελέστηκε σε ανθρώπους που ήταν ελαφρώς διεφθαρμένοι· δεν επεκτάθηκε τόσο ώστε να μεταμορφώσει τη διάθεσή τους ή την πρόοδό τους στη ζωή. Τον ενδιέφερε μόνο να χρησιμοποιεί νόμους για να συγκρατεί και να ελέγχει τους ανθρώπους. Για τους Ισραηλίτες της εποχής εκείνης, ο Ιεχωβά ήταν απλώς ένας Θεός στον ναό, ένας Θεός στους ουρανούς. Ήταν μία στήλη νεφέλης, μία στήλη φωτιάς. Το μόνο που ζητούσε από εκείνους ο Ιεχωβά ήταν να υπακούν σε αυτά που είναι σήμερα γνωστά ως οι νόμοι και οι εντολές Του —θα μπορούσε, μάλιστα, να πει κανείς και κανόνες— διότι όσα έκανε ο Ιεχωβά δεν είχαν σκοπό να τους μεταμορφώσουν, αλλά να τους δώσουν περισσότερα από τα πράγματα που οφείλει να έχει ο άνθρωπος και να τους διδάξει από το ίδιο Του το στόμα, γιατί, μετά τη δημιουργία του, ο άνθρωπος δεν είχε τίποτα από όσα όφειλε να κατέχει. Κι έτσι, ο Ιεχωβά έδωσε στους ανθρώπους όσα όφειλαν να κατέχουν για τη ζωή τους στη γη, κάνοντας τους ανθρώπους που είχε καθοδηγήσει να ξεπεράσουν τους προγόνους τους, τον Αδάμ και την Εύα, γιατί αυτά που τους έδωσε ο Ιεχωβά ξεπερνούσαν αυτά που είχε δώσει στον Αδάμ και την Εύα στην αρχή. Όπως και να 'χει, το έργο που έκανε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ

ήταν μόνο να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα και να κάνει την ανθρωπότητα να αναγνωρίσει τον Δημιουργό της. Δεν κατέκτησε τους ανθρώπους αυτούς, ούτε τους μεταμόρφωσε· απλώς τους καθοδήγησε. Αυτό είναι το σύνολο του έργου του Ιεχωβά κατά την Εποχή του Νόμου. Είναι το υπόβαθρο, η πραγματική ιστορία, η ουσία του έργου Του σε όλη τη γη του Ισραήλ, καθώς και η αρχή του έργου Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη —να κρατήσει την ανθρωπότητα υπό τον έλεγχο του Ιεχωβά. Απ' αυτό δημιουργήθηκε περισσότερο έργο στο σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη.

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «προς τήρηση».

Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης

Ολόκληρο το σχέδιο της διαχείρισής Μου, το σχέδιο διαχείρισης διάρκειας έξι χιλιάδων ετών, αποτελείται από τρία στάδια ή τρεις εποχές: την αρχική Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος (που είναι επίσης και η Εποχή της Λύτρωσης) και την Εποχή της Βασιλείας τις έσχατες ημέρες. Το έργο Μου στις τρεις αυτές εποχές διαφέρει σε περιεχόμενο σύμφωνα με τη φύση της κάθε εποχής, αλλά σε κάθε στάδιο αυτό το έργο ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ανθρώπου —ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, γίνεται σύμφωνα με τα κόλπα που ο Σατανάς εφαρμόζει στον πόλεμο που διεξάγω εναντίον του. Ο σκοπός του έργου Μου είναι να νικήσω τον Σατανά, να εκδηλώσω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, να αποκαλύψω όλα τα κόλπα του Σατανά και, μ' αυτόν τον τρόπο, να σώσω ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, το οποίο ζει υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Γίνεται για να δείξω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, ενώ ταυτόχρονα να αποκαλύψω το αβάσταχτα αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά. Ακόμη περισσότερο, γίνεται για να δώσω τη δυνατότητα στα δημιουργημένα όντα να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού, να γνωρίζουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων, να δουν ξεκάθαρα ότι ο Σατανάς είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, φαύλος, ο πονηρός, και να τους δώσω τη δυνατότητα να διακρίνουν με απόλυτη βεβαιότητα τη διαφορά μεταξύ καλού και κακού, αλήθειας και ψεύδους, αγιοσύνης και ακαθαρσίας, και τι είναι μεγαλειώδες και τι

ποταπό. Μ' αυτόν τον τρόπο, η αδαής ανθρωπότητα θα μπορεί να γίνει μάρτυράς Μου στο γεγονός ότι δεν διαφθείρω Εγώ την ανθρωπότητα, και μόνο Εγώ —ο Δημιουργός— μπορώ να σώσω την ανθρωπότητα, μπορώ να παρέχω στους ανθρώπους αυτά που μπορούν να απολαύσουν· και τελικά θα αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων και ο Σατανάς είναι απλώς ένα από τα όντα που δημιούργησα, το οποίο αργότερα στράφηκε εναντίον Μου. Το σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών διακρίνεται σε τρία στάδια, κι Εγώ εργάζομαι κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτύχω το παρακάτω αποτέλεσμα: Να βοηθήσω τα δημιουργημένα όντα Μου να γίνουν μάρτυρές Μου, να κατανοήσουν το θέλημά Μου και να αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι η αλήθεια. Έτσι, κατά τη διάρκεια του αρχικού έργου στο σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών, εκτέλεσα το έργο του νόμου, που ήταν το έργο στο οποίο ο Ιεχωβά καθοδηγούσε τους ανθρώπους. Το δεύτερο στάδιο εγκαινίασε το έργο της Εποχής της Χάριτος στα χωριά της Ιουδαίας. Ο Ιησούς αντιπροσωπεύει ολόκληρο το έργο της Εποχής της Χάριτος. Ενσαρκώθηκε και καρφώθηκε στον σταυρό, κι επίσης εγκαινίασε την Εποχή της Χάριτος. Σταυρώθηκε προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης, να περατώσει την Εποχή του Νόμου και να ξεκινήσει την Εποχή της Χάριτος, οπότε ονομάστηκε «Υπέρτατος Αρχηγός», «Προσφορά περί αμαρτίας» και «Λυτρωτής». Ως εκ τούτου, το έργο του Ιησού διέφερε σε περιεχόμενο από το έργο του Ιεχωβά, παρόλο που, ως προς την αρχή, ήταν ίδια. Ο Ιεχωβά ξεκίνησε την Εποχή του Νόμου, εδραιώνοντας τη βάση —το σημείο εκκίνησης— για το έργο του Θεού επί της γης, και εκδίδοντας τους νόμους και τις εντολές. Αυτά είναι τα δύο έργα που επιτέλεσε, και αντιπροσωπεύουν την Εποχή του Νόμου. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς την Εποχή της Χάριτος δεν ήταν να εκδώσει νόμους, αλλά να τους εκπληρώσει, και μ' αυτόν τον τρόπο να εγκαινιάσει την Εποχή της Χάριτος και να ολοκληρώσει την Εποχή του Νόμου που είχε διαρκέσει δύο χιλιάδες χρόνια. Ήταν ο πρωτεργάτης που ήρθε για να ξεκινήσει την Εποχή της Χάριτος, ωστόσο το κύριο μέρος του έργου Του ήταν η λύτρωση. Συνεπώς, και το δικό Του έργο ήταν δίπτυχο: Εγκαινίασε μια νέα εποχή και ολοκλήρωσε το έργο της λύτρωσης μέσω της σταύρωσής Του, ενώ στη συνέχεια αναχώρησε. Και τότε έφτασε η Εποχή του Νόμου στο τέλος της και ξεκίνησε η Εποχή της Χάριτος.

Το έργο που έκανε ο Ιησούς ανταποκρινόταν στις ανάγκες του ανθρώπου την εποχή εκείνη. Το έργο Του ήταν να λυτρώσει τους ανθρώπους, να συγχωρήσει τις αμαρτίες τους,

οπότε η διάθεσή Του ήταν εξολοκλήρου μια διάθεση ταπεινοφροσύνης, υπομονής, αγάπης, ευσέβειας, μακροθυμίας, ελέους και στοργικότητας. Έφερε στην ανθρωπότητα άφθονη χάρι και ευλογίες, και όλα όσα θα μπορούσαν ποτέ οι άνθρωποι να απολαύσουν, τους τα έδωσε προς τέρψη τους: ειρήνη και ευτυχία, την ανεκτικότητα και την αγάπη Του, το έλεος και τη στοργικότητά Του. Την εποχή εκείνη, η αφθονία των πραγμάτων προς τέρψη με την οποία ήρθαν αντιμέτωποι οι άνθρωποι —η αίσθηση γαλήνης και ασφάλειας μέσα στην καρδιά τους, το αίσθημα του καθησυχασμού μέσα στο πνεύμα τους και το ότι στηρίζονταν στον Σωτήρα Ιησού— οφειλόταν στην εποχή στην οποία ζούσαν. Την Εποχή της Χάριτος, ο άνθρωπος είχε ήδη διαφθαρεί από τον Σατανά, οπότε για να καρποφορήσει η επίτευξη του έργου της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας απαιτούσε άφθονη χάρι, άπειρη μακροθυμία και υπομονή και, ακόμη περισσότερο, μια προσφορά ικανή να εξιλέψει τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Όσα είδαν οι άνθρωποι την Εποχή της Χάριτος ήταν απλώς η προσφορά Μου για την εξιλέωση των αμαρτιών της ανθρωπότητας: ο Ιησούς. Το μόνο που γνώριζαν ήταν ότι ο Θεός μπορούσε να είναι ελεήμων και μακρόθυμος, και το μόνο που έβλεπαν ήταν το έλεος και η στοργικότητα του Ιησού. Αυτό οφειλόταν εξολοκλήρου στο ότι γεννήθηκαν την Εποχή της Χάριτος. Επομένως, πριν μπορέσουν να λυτρωθούν, έπρεπε να απολαύσουν τα πολλά είδη χάριτος που τους παρείχε ο Ιησούς προκειμένου να ωφεληθούν. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσαν να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους απολαμβάνοντας τη χάρι, κι επίσης θα είχαν την ευκαιρία να λυτρωθούν απολαμβάνοντας τη μακροθυμία και την υπομονή του Ιησού. Μόνο μέσω της μακροθυμίας και της υπομονής του Ιησού κέρδισαν το δικαίωμα να λάβουν συγχώρεση και να απολαύσουν την άφθονη χάρι που τους παρείχε ο Ιησούς. Όπως ο ίδιος ο Ιησούς είπε: Δεν ήλθα για να λυτρώσω τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς, για να δώσω τη δυνατότητα στους αμαρτωλούς να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους. Αν, όταν ενσαρκώθηκε, ο Ιησούς είχε φέρει τη διάθεση της κρίσης, της κατάρας και της έλλειψης ανεκτικότητας προς τις προσβολές του ανθρώπου, τότε ο άνθρωπος δεν θα είχε ποτέ την ευκαιρία να λυτρωθεί και θα παρέμενε για πάντα αμαρτωλός. Αν συνέβαινε αυτό, το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών θα είχε σταματήσει την Εποχή του Νόμου, και η Εποχή του Νόμου θα παρατεινόταν για έξι χιλιάδες χρόνια. Οι αμαρτίες του ανθρώπου θα γίνονταν όλο και περισσότερες και πιο σοβαρές, και η δημιουργία της ανθρωπότητας θα είχε γίνει μάταια. Οι άνθρωποι θα ήταν μόνο σε θέση να υπηρετούν τον Ιεχωβά σύμφωνα με τον νόμο, αλλά οι αμαρτίες τους θα ξεπερνούσαν τις αμαρτίες των πρώτων δημιουργημένων ανθρώπων. Όσο

περισσότερο αγαπούσε ο Ιησούς τους ανθρώπους, συγχωρώντας τις αμαρτίες τους και παρέχοντάς τους αρκετό έλεος και στοργικότητα, τόσο περισσότερο δικαιούνταν οι άνθρωποι να σωθούν από τον Ιησού, να ονομαστούν απολωλότα πρόβατα τα οποία ο Ιησούς έφερε πίσω με μεγάλο τίμημα. Ο Σατανάς δεν μπορούσε να ανακατευτεί στο έργο αυτό, διότι ο Ιησούς συμπεριφερόταν στους ακόλουθούς Του όπως μια τρυφερή μητέρα συμπεριφέρεται στο βρέφος στην αγκαλιά της. Δεν θύμωνε μαζί τους ούτε τους περιφρονούσε, αλλά ήταν γεμάτος παρηγοριά. Ποτέ δεν εξοργιζόταν ανάμεσά τους, αλλά ανεχόταν τις αμαρτίες τους και παράβλεπε την ανοησία και την άγνοιά τους, σε σημείο που είπε: «Συγχωρήστε τους άλλους εβδομήντα φορές το επτά». Συνεπώς, η καρδιά Του μεταμόρφωνε τις καρδιές των άλλων, και μόνο μ' αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι λάμβαναν συγχώρεση για τις αμαρτίες τους μέσω της μακροθυμίας Του.

Παρόλο που ο ενσαρκωμένος Ιησούς δεν διέθετε καθόλου συναίσθημα, πάντοτε παρηγορούσε τους μαθητές Του, τους συντηρούσε, τους βοηθούσε και τους στήριζε. Όσο έργο κι αν έκανε ή όσα δεινά κι αν υπέστη, ποτέ δεν είχε υπερβολικές απαιτήσεις από τους ανθρώπους, αλλά ήταν πάντοτε υπομονετικός και ανεχόταν τις αμαρτίες τους, τόσο που οι άνθρωποι την Εποχή της Χάριτος Τον αποκαλούσαν τρυφερά «αξιολάτρευτο Σωτήρα Ιησού». Για τους ανθρώπους εκείνης της εποχής —για όλους τους ανθρώπους— αυτό που είχε και ήταν ο Ιησούς ήταν έλεος και στοργικότητα. Ποτέ δεν θυμόταν τις παραβάσεις των ανθρώπων και η συμπεριφορά Του προς αυτούς δεν βασιζόταν ποτέ στις παραβάσεις τους. Επειδή εκείνη ήταν διαφορετική εποχή, συχνά παρείχε άφθονη τροφή στους ανθρώπους για να χορτάσουν. Συμπεριφερόταν σε όλους όσοι Τον ακολουθούσαν με χάρη, θεραπεύοντας τους αρρώστους, εκβάλλοντας δαιμόνια, ανασταίνοντας νεκρούς. Για να πιστέψουν σ' Αυτόν οι άνθρωποι και να δουν ότι όλα όσα έκανε τα έκανε με ειλικρίνεια και σοβαρότητα, έφτασε στο σημείο να αναστήσει ένα πτώμα σε αποσύνθεση, δείχνοντάς τους ότι στα χέρια Του ακόμη και οι νεκροί μπορούσαν να επιστρέψουν στη ζωή. Μ' αυτόν τον τρόπο, υπέμενε σιωπηλά και έκανε το έργο της λύτρωσης ανάμεσά τους. Ακόμη και πριν καρφωθεί στον σταυρό, ο Ιησούς είχε ήδη πάρει επάνω Του τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και είχε γίνει προσφορά περί αμαρτίας για την ανθρωπότητα. Ακόμη και πριν σταυρωθεί, είχε ήδη ανοίξει τον δρόμο για τον σταυρό προκειμένου να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Τελικά, καρφώθηκε στον σταυρό, θυσιάζοντας τον εαυτό Του για χάρη του σταυρού, και πρόσφερε όλο το έλεος,

τη στοργικότητα και την αγιοσύνη Του στην ανθρωπότητα. Ήταν πάντα ανεκτικός προς τους ανθρώπους, ποτέ εκδικητικός, συγχωρούσε τις αμαρτίες τους, τους παρότρυνε να μετανοήσουν και τους δίδασκε να έχουν υπομονή, μακροθυμία και αγάπη, να ακολουθούν τα βήματά Του και να θυσιάζονται για χάρη του σταυρού. Η αγάπη Του για τους αδελφούς και τις αδελφές ξεπερνούσε την αγάπη Του για την Παναγία. Το έργο που έκανε είχε ως αρχή τη θεραπεία των αρρώστων και την εκβολή των δαιμονίων, όλα για χάρη της λύτρωσης των ανθρώπων. Όπου κι αν πήγαινε, φερόταν σε όλους όσοι Τον ακολουθούσαν με χάρη. Έκανε τους φτωχούς πλούσιους, τους χωλούς να περπατούν, τους τυφλούς να βλέπουν και τους κωφούς να ακούν. Προσκαλούσε ακόμη και τους πιο ποταπούς, τους πένητες, τους αμαρτωλούς, να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι μαζί Του· ποτέ δεν τους απέφευγε αλλά ήταν πάντοτε υπομονετικός, λέγοντας μάλιστα: Όταν ένας βοσκός χάσει ένα πρόβατο από τα εκατό, θα αφήσει πίσω τα ενενήντα εννέα για να ψάξει το απολωλός πρόβατο, και όταν το βρει, θα χαρεί πολύ. Αγαπούσε τους ακόλουθούς Του όπως μία προβατίνα αγαπά τα αρνάκια της. Παρόλο που ήταν ανόητοι και αδαείς, και ήταν αμαρτωλοί στα μάτια Του και, επιπλέον, ήταν τα πιο ταπεινά μέλη της κοινωνίας, θεωρούσε εκείνους τους αμαρτωλούς —ανθρώπους τους οποίους οι άλλοι απεχθάνονταν— ως την κόρη των οφθαλμών Του. Εφόσον τους έδειχνε εύνοια, έδωσε τη ζωή Του για εκείνους, όπως ένα αρνί που προσφερόταν ως θυσία στον βωμό. Περιφερόταν ανάμεσά τους σαν να ήταν υπηρέτης τους, αφήνοντάς τους να Τον εκμεταλλευτούν και να Τον σκοτώσουν, υποτασσόμενος σ' αυτούς άνευ όρων. Για τους ακόλουθούς Του ήταν ο αξιολάτρευτος Σωτήρας Ιησούς, αλλά στους Φαρισαίους, που έκαναν κήρυγμα στους ανθρώπους από ένα ψηλό βάθρο, δεν έδειξε έλεος και στοργικότητα, αλλά απέχθεια και μίσος. Δεν έκανε μεγάλο έργο μεταξύ των Φαρισαίων, μόνο περιστασιακά τους έκανε κήρυγμα και τους επέληττε. Δεν περιφερόταν ανάμεσά τους επιτελώντας το έργο της λύτρωσης ούτε έπραξε σημεία και τέρατα. Πρόσφερε όλο το έλεος και τη στοργικότητά Του στους ακόλουθούς Του, υπομένοντας για χάρη των αμαρτωλών αυτών μέχρι τέλους, όταν καρφώθηκε στον σταυρό, και υποφέροντας κάθε ταπείνωση έως ότου λυτρώσει πλήρως όλη την ανθρωπότητα. Αυτό ήταν το σύνολο του έργου Του.

Χωρίς τη λύτρωση του Ιησού, οι άνθρωποι θα ζούσαν για πάντα στην αμαρτία και θα αποτελούσαν τα τέκνα της αμαρτίας, τους απόγονους των δαιμόνων. Αν συνεχιζόταν αυτή η κατάσταση, ολόκληρος ο κόσμος θα είχε γίνει τόπος διαμονής του Σατανά, το μέρος της

κατοικίας του. Εντούτοις, το έργο της λύτρωσης απαιτούσε την επίδειξη ελέους και στοργικότητας προς την ανθρωπότητα. Μόνο μ' αυτά τα μέσα θα μπορούσε η ανθρωπότητα να λάβει συγχώρεση και τελικά να κερδίσει το δικαίωμα να ολοκληρωθεί και να κερδηθεί πλήρως από τον Θεό. Χωρίς αυτό το στάδιο του έργου, το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών δεν θα μπορούσε να προχωρήσει. Αν ο Ιησούς δεν είχε σταυρωθεί, αν είχε απλώς θεραπεύσει τους αρρώστους και εξορκίσει δαιμόνια, τότε οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να συγχωρεθούν πλήρως για τις αμαρτίες τους. Στα τριάντα χρόνια που ο Ιησούς αφιέρωσε στο έργο Του στη γη, ολοκλήρωσε μόνο το ήμισυ του έργου Του όσον αφορά τη λύτρωση. Στη συνέχεια, μέσω της σταύρωσης και αφού έγινε η ομοιότητα της αμαρτωλής σάρκας παραδιδόμενος στον πονηρό, ολοκλήρωσε το έργο της σταύρωσης και εξουσίασε τη μοίρα της ανθρωπότητας. Μόνο αφού παραδόθηκε στα χέρια του Σατανά λύτρωσε την ανθρωπότητα. Επί τριάντα τρία και μισό χρόνια υπέφερε στη γη, υπέστη εξευτελισμούς, συκοφαντίες, εγκατάλειψη, ακόμα και σε σημείο που δεν είχε πού την κεφαλήν κλίνει, πού να αναπαυθεί, και αργότερα σταυρώθηκε, με όλο Του το Είναι —ένα άγιο και αθώο σώμα— καρφωμένο στον σταυρό. Υπέμεινε κάθε είδους δυνατό μαρτύριο. Εκείνοι που ήταν στην εξουσία Τον περιγελούσαν και Τον μαστίγωσαν, και οι στρατιώτες μάλιστα Τον έφτυσαν κατά πρόσωπο. Ωστόσο, Αυτός παρέμεινε σιωπηλός και άντεξε μέχρι τέλους, υποτασσόμενος άνευ όρων μέχρι θανάτου, λυτρώνοντας έτσι ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μόνο τότε Του επετράπη να αναπαυθεί. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή της Χάριτος· δεν αντιπροσωπεύει την Εποχή του Νόμου ούτε υποκαθιστά το έργο των εσχάτων ημερών. Αυτή είναι η ουσία του έργου του Ιησού την Εποχή της Χάριτος, τη δεύτερη εποχή που διένυσε η ανθρωπότητα —την Εποχή της Λύτρωσης.

Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σήμερον ημέρα

Το συνολικό έργο 6.000 ετών, με το πέρασμα του χρόνου, έχει σταδιακά αλλάξει. Οι αλλαγές στο έργο αυτό έχουν προκύψει σύμφωνα με τις παγκόσμιες συνθήκες. Το έργο διαχείρισης του Θεού έχει σταδιακά μόνο μεταβληθεί, σύμφωνα με τις εξελικτικές τάσεις της ανθρωπότητας στο σύνολό της. Στην αρχή της δημιουργίας δεν είχε ακόμα σχεδιαστεί. Πριν

τη δημιουργία του κόσμου ή αμέσως μετά τη δημιουργία του, ο Ιεχωβά δεν είχε ακόμα σχεδιάσει το πρώτο στάδιο του έργου, αυτό του νόμου, το δεύτερο στάδιο του έργου, αυτό της χάριτος, ή το τρίτο στάδιο του έργου, αυτό της κατάκτησης, κατά το οποίο Εκείνος πρώτα θα εργαζόταν σε μια ομάδα ανθρώπων —μερικούς από τους απογόνους των Μωαβιτών— και μέσω αυτού θα κατακτούσε ολόκληρο το σύμπαν. Δεν πρόφερε αυτούς τους λόγους μετά τη δημιουργία του κόσμου. Δεν πρόφερε αυτούς τους λόγους μετά τη Μωάβ, πόσο μάλλον πριν τον Λωτ. Ολόκληρο το έργο Του έγινε αυθόρμητα. Έτσι ακριβώς έχει εξελιχθεί ολόκληρο το έργο διαχείρισής Του διάρκειας έξι χιλιάδων ετών· σε καμία περίπτωση δεν είχε καταστρώσει, πριν δημιουργήσει τον κόσμο, ένα τέτοιο σχέδιο με τη μορφή ενός «Συνοπτικού Διαγράμματος για την Εξέλιξη της Ανθρωπότητας». Στο έργο του Θεού, Εκείνος αμέσως εξέφρασε αυτό που Αυτός είναι. Δεν βασανίζει το μυαλό Του για να δημιουργήσει ένα σχέδιο. Φυσικά, πολλοί προφήτες προφήτευσαν πολλάκις, αλλά και πάλι, δεν μπορεί να ειπωθεί πως το έργο του Θεού ήταν από πάντα προσχεδιασμένο στην εντέλεια. Οι προφητείες έγιναν σύμφωνα με το τρέχον έργο του Θεού. Ολόκληρο το έργο Του αποτελεί το πιο επίκαιρο έργο. Πραγματοποιεί το έργο Του σύμφωνα με τις εξελίξεις των καιρών, και πραγματοποιεί το πιο επίκαιρο έργο Του σύμφωνα με την αλλαγή των πραγμάτων. Για Εκείνον, το να επιτελεί έργο είναι σαν να χορηγεί φάρμακα για να θεραπεύσει μια ασθένεια· καθώς εκτελεί το έργο Του, παρατηρεί, και συνεχίζει το έργο Του ανάλογα με τις παρατηρήσεις Του. Σε κάθε στάδιο του έργου Του, είναι σε θέση να εκφράζει την περισσή σοφία και ικανότητά Του. Αποκαλύπτει την περισσή σοφία Του και την μεγάλη Του εξουσία σύμφωνα με το έργο της συγκεκριμένης εποχής, ενώ επιτρέπει σε όλους εκείνους τους ανθρώπους, τους οποίους Εκείνος επανέφερε κατά την εποχή αυτή, να δουν τη διάθεσή Του στην ολότητά της. Ικανοποιεί τις ανάγκες του ανθρώπου και υλοποιεί το έργο που πρέπει να κάνει σύμφωνα με το έργο που απαιτείται να πραγματοποιηθεί σε κάθε εποχή. Ικανοποιεί τις ανάγκες του ανθρώπου σύμφωνα με τον βαθμό, στον οποίο ο Σατανάς τους έχει διαφθείρει. Το ίδιο συνέβη και στην αρχή, όταν ο Ιεχωβά δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα, προκειμένου να τους επιτρέψει να φανερώσουν τον Θεό στη γη και να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού ανάμεσα στη δημιουργία, όμως η Εύα υπέκυψε στον πειρασμό του φιδιού και αμάρτησε. Το ίδιο συνέβη και με τον Αδάμ, κι έτσι, και οι δύο στον κήπο έφαγαν τον καρπό από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Ως εκ τούτου, ο Ιεχωβά είχε να επιτελέσει ένα επιπρόσθετο έργο σ' αυτούς. Είδε τη γύμνια τους και κάλυψε τα σώματά τους με ενδύματα φτιαγμένα από προβιές ζώων. Στη συνέχεια, είπε

στον Αδάμ: «Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναικός σου, και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου [...] εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει». Στην δε γυναίκα είπε: «Θέλω υπερπληθύνει τας λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει». Από τότε, Εκείνος τους έδιωξε από τον Κήπο της Εδέμ, και τους ανάγκασε να ζουν έξω από τον κήπο, όπως συμβαίνει και με τον σύγχρονο άνθρωπο τώρα στη γη. Στην αρχή, όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, δεν σχεδίαζε να τον αφήσει μετά την δημιουργία του να υποκύψει στον πειρασμό του φιδιού, κι έτσι, καταράστηκε τον άνθρωπο και το φίδι. Στην πραγματικότητα, δεν σχεδίαζε κάτι τέτοιο. Απλώς, η εξέλιξη των πραγμάτων ήταν αυτή που Του έδωσε νέο έργο στη δημιουργία Του. Αφότου ο Ιεχωβά επιτέλεσε αυτό το έργο στον Αδάμ και την Εύα στη γη, η ανθρωπότητα συνέχισε να εξελίσσεται για πολλές χιλιάδες χρόνια, έως ότου «Και είδεν ο Ιεχωβά ότι πληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδίας αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. Και μετεμελήθη ο Ιεχωβά ότι εποίησε τον άνθρωπον επί της γης. και ελυπήθη εν τη καρδία αυτού. [...] Ο δε Νώε εύρε χάριν ενώπιον Ιεχωβά». Εκείνη τη στιγμή, ο Ιεχωβά απέκτησε κι άλλο νέο έργο, διότι η ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε, είχε καταντήσει υπερβολικά αμαρτωλή αφότου υπέκυψε στον πειρασμό του φιδιού. Δεδομένων των συγκυριών, ο Ιεχωβά, επέλεξε την οικογένεια του Νώε, ανάμεσα σ' εκείνους τους ανθρώπους, για να της χαρίσει τη ζωή, ενώ επιτέλεσε το έργο της καταστροφής του κόσμου με κατακλυσμό. Η ανθρωπότητα συνέχισε να εξελίσσεται κατ' αυτόν τον τρόπο μέχρι και σήμερα, και να γίνεται όλο και πιο διεφθαρμένη, κι όταν η εξέλιξή της φτάσει στο αποκορύφωμά της, θα είναι και το τέλος της. Από την αρχή μέχρι το τέλος του κόσμου, η εσωτερική αλήθεια του έργου Του ήταν πάντα έτσι. Είναι το ίδιο με το πώς θα ταξινομηθεί ο άνθρωπος σύμφωνα με το είδος του· απέχει πολύ από την περίπτωση κατά την οποία κάθε μεμονωμένο άτομο έχει προκαθοριστεί από την αρχή να ανήκει σε μια συγκεκριμένη κατηγορία· αντιθέτως, όλοι ταξινομούνται σταδιακά, μόνον αφότου υποβληθούν σε μια διαδικασία εξέλιξης. Στο τέλος, όποιος δεν μπορεί να σωθεί εντελώς, θα επιστρέψει στους προγόνους του. Κανένα έργο του Θεού για την ανθρωπότητα δεν είχε προετοιμαστεί στη δημιουργία του κόσμου. Αντιθέτως, η εξέλιξη των πραγμάτων ήταν εκείνη που επέτρεψε στον Θεό να εκτελέσει το έργο Του βήμα-βήμα, πιο πραγματικά και πρακτικά,

στην ανθρωπότητα. Κατά την ίδια λογική, ο Θεός Ιεχωβά δεν δημιούργησε το φίδι προκειμένου να βάλει σε πειρασμό τη γυναίκα. Δεν ήταν συγκεκριμένο σχέδιό Του ούτε ήταν κάτι που είχε εσκεμμένα προκαθορίσει. Κάποιος θα μπορούσε να πει πως δεν ήταν αναμενόμενο. Εξαιτίας αυτού, παρόλα αυτά, ο Ιεχωβά έδωξε τον Αδάμ και την Εύα από τον Κήπο της Εδέμ και ορκίστηκε να μην δημιουργήσει ποτέ ξανά άνθρωπο. Όμως, η σοφία του Θεού ανακαλύπτεται από τον άνθρωπο πάνω σ' αυτή τη βάση μόνο, όπως το σημείο που ανέφερα προηγουμένως: «Η σοφία Μου ασκείται βασισμένη στις μηχανορραφίες του Σατανά». Δεν έχει σημασία πόσο διεφθαρμένη έγινε η ανθρωπότητα, ή πώς το φίδι την έβαλε σε πειρασμό· ο Ιεχωβά εξακολουθούσε να έχει τη σοφία Του. Ως εκ τούτου, ασχολείται με το νέο έργο από τότε που δημιούργησε τον κόσμο, και κανένα από τα βήματα του έργου Του δεν επαναλήφθηκε ποτέ. Ο Σατανάς συνεχώς κάνει μηχανορραφίες, η ανθρωπότητα συνεχώς διαφθείρεται από τον Σατανά, και ο Ιεχωβά συνεχώς επιτελεί το σοφό έργο Του. Δεν έχει αποτύχει ποτέ, και δεν έχει ποτέ σταματήσει το έργο Του από την δημιουργία του κόσμου μέχρι τώρα. Αφότου η ανθρωπότητα διεφθάρη από τον Σατανά, Εκείνος συνεχώς εργάζεται ανάμεσα στους ανθρώπους, προκειμένου να νικήσει τον εχθρό Του που διαφθείρει την ανθρωπότητα. Η μάχη αυτή θα συνεχιστεί από την αρχή μέχρι το τέλος του κόσμου. Πραγματοποιώντας αυτό το έργο, όχι μόνον επέτρεψε στην ανθρωπότητα, η οποία έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, να λάβει την σπουδαία σωτηρία Του, αλλά επιπλέον, της επέτρεψε να δει τη σοφία Του, την παντοδυναμία Του και την εξουσία Του, και στο τέλος, θα επιτρέψει στην ανθρωπότητα να δει τη δίκαιη διάθεσή Του, τιμωρώντας τους κακούς και ανταμείβοντας τους καλούς. Πολεμά τον Σατανά μέχρι σήμερα και δεν έχει ποτέ νικηθεί, διότι είναι ένας σοφός Θεός, και η σοφία Του ασκείται βασισμένη στις μηχανορραφίες του Σατανά. Κι έτσι, δεν αναγκάζει να υποταχθούν στην εξουσία Του μόνον όσα βρίσκονται στον ουρανό, αλλά κι όσα βρίσκονται στη γη, να αναπαύονται κάτω απ' το υποπόδιό Του, αλλά και, πράγμα εξίσου σημαντικό, τους μοχθηρούς οι οποίοι εισβάλουν και παρενοχλούν τους ανθρώπους, προκειμένου να υποστούν την παιδευσή Του. Όλα τα αποτελέσματα του έργου επιτυγχάνονται εξαιτίας της σοφίας Του. Δεν είχε αποκαλύψει ποτέ την σοφία Του πριν την ύπαρξη της ανθρωπότητας, διότι δεν είχε εχθρούς στον ουρανό, στη γη ή σε ολόκληρο το σύμπαν, και δεν υπήρχαν σκοτεινές δυνάμεις να εισβάλουν σε οτιδήποτε στη φύση. Αφού ο αρχάγγελος Τον πρόδωσε, Εκείνος δημιούργησε την ανθρωπότητα στη γη, και εξαιτίας της ανθρωπότητας ξεκίνησε επισήμως πόλεμο στη διάρκεια των χιλιετηρίδων με τον Σατανά, τον

αρχάγγελο, ένας πόλεμος που γίνεται όλο και πιο έντονος σε κάθε διαδοχικό στάδιο. Η παντοδυναμία και η σοφία Του είναι παρόντα σε καθένα από αυτά τα στάδια. Μόνον αυτήν την περίοδο μπορούν τα πάντα στον ουρανό και στη γη να δουν τη σοφία, την παντοδυναμία και, κυρίως, την πραγματικότητα του Θεού. Εκείνος εξακολουθεί να επιτελεί το έργο Του με τον ίδιο πραγματικό τρόπο σήμερα. Επιπλέον, όσο επιτελεί το έργο Του, αποκαλύπτει επίσης την σοφία και την παντοδυναμία Του. Σας επιτρέπει να δείτε την εσωτερική αλήθεια κάθε σταδίου του έργου, να δείτε ακριβώς πώς να εξηγήσετε την παντοδυναμία και, κυρίως, την πραγματικότητα του Θεού.

Αναφορικά με την προδοσία του Ιησού από τον Ιούδα, ορισμένοι άνθρωποι αναρωτιούνται: Δεν είχε προαποφασιστεί αυτό πριν τη δημιουργία του κόσμου; Πραγματικά, το Άγιο Πνεύμα το είχε σχεδιάσει σύμφωνα με την πραγματικότητα εκείνη την στιγμή. Έτυχε να υπάρχει κάποιος με το όνομα Ιούδας που πάντα υπεξαιρούσε χρήματα. Επιλέχτηκε, λοιπόν, να παίξει αυτόν τον ρόλο και να εξυπηρετήσει με αυτόν τον τρόπο. Αυτό είναι ένα πραγματικό παράδειγμα αξιοποίησης των τοπικών πόρων. Ο Ιησούς αρχικά δεν το γνώριζε αυτό. Δεν το έμαθε παρά μόνον αργότερα, όταν ο Ιούδας αποκαλύφθηκε. Αν κάποιος άλλος ήταν σε θέση να παίξει αυτόν τον ρόλο, τότε κάποιος άλλος θα το είχε κάνει, κι όχι ο Ιούδας. Αυτό που ήταν προκαθορισμένο, στην πραγματικότητα, πραγματοποιήθηκε ταυτόχρονα από το Άγιο Πνεύμα. Το έργο του Αγίου Πνεύματος πραγματοποιείται πάντοτε αυθόρμητα. Κάθε φορά που Εκείνος σχεδιάζει το έργο Του, το Άγιο Πνεύμα θα το υλοποιήσει. Γιατί πάντοτε λέω ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι πραγματικό; Ότι είναι πάντοτε καινούριο και ποτέ παλιό, και πάντα το πιο φρέσκο; Το έργο Του δεν είχε ακόμα σχεδιαστεί όταν δημιουργήθηκε ο κόσμος. Σε καμία περίπτωση δεν συνέβη κάτι τέτοιο! Κάθε βήμα του έργου επιτυγχάνει το δικό του αποτέλεσμα για την δική του περίοδο, και δεν παρεμβαίνει σε κάποιο άλλο. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις, στις οποίες τα σχέδια στο μυαλό σου απλώς δεν ταιριάζουν με το τελευταίο έργο του Αγίου Πνεύματος. Το έργο Του δεν είναι τόσο απλό όσο η ανθρώπινη λογική, ούτε τόσο πολύπλοκο όσο η ανθρώπινη φαντασία. Συνίσταται στην ικανοποίηση των τρεχουσών αναγκών του ανθρώπου παντού και πάντα. Κανείς δεν είναι σαφέστερος ως προς την ουσία του ανθρώπου, απ' Αυτόν, και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, τίποτα δεν μπορεί να προσαρμοστεί καλύτερα στις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου, από το έργο Του. Επομένως, από την οπτική γωνία του ανθρώπου, το έργο Του σχεδιάστηκε πολλές χιλιετίες

πριν. Καθώς Εκείνος εργάζεται ανάμεσα σας τώρα, ενόσω κάνει έργο και μιλάει ενώ παράλληλα παρατηρεί την κατάσταση στην οποία βρίσκεστε, λέει τα κατάλληλα λόγια με το που συναντά την κάθε λογής κατάσταση, εκφέροντας αυτά ακριβώς τα λόγια που έχουν ανάγκη οι άνθρωποι. Πάρτε ως παράδειγμα το πρώτο στάδιο του έργου Του: τον καιρό της παιδείας. Κατόπιν αυτού, οι άνθρωποι παρουσίαζαν συγκεκριμένη συμπεριφορά, ενεργούσαν επαναστατικά κατά κάποιον τρόπο, εμφανίστηκαν ορισμένες θετικές συνθήκες, αλλά και ορισμένες αρνητικές και το ανώτατο όριο αυτής της αρνητικότητας έφτασε σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Ο Θεός διεύθυνε το έργο Του βασιζόμενος σε όλα αυτά τα πράγματα, κι έτσι, τα χρησιμοποίησε για να επιτύχει ένα πολύ καλύτερο αποτέλεσμα για το έργο Του. Απλώς επιτελεί το έργο της παροχής ανάμεσα στους ανθρώπους σύμφωνα με τις τρέχουσες συνθήκες. Επιτελεί κάθε στάδιο του έργου ανάμεσα στους ανθρώπους σύμφωνα με τις πρακτικές συνθήκες. Ολόκληρη η δημιουργία είναι στα χέρια Του. Είναι δυνατόν να μην τις γνωρίζει; Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες των ανθρώπων, ο Θεός επιτελεί το επόμενο βήμα του έργου, το οποίο πρέπει να πραγματοποιείται παντού και πάντα. Σε καμία περίπτωση αυτό το έργο δεν προγραμματίστηκε χιλιάδες χρόνια πριν. Αυτό αποτελεί ανθρώπινη σύλληψη! Εργάζεται ενώ παρατηρεί τα αποτελέσματα του έργου Του, και το έργο Του συνεχώς εντείνεται και εξελίσσεται. Καθώς παρατηρεί τα αποτελέσματα του έργου Του, επιτελεί το επόμενο βήμα Του. Χρησιμοποιεί πολλά πράγματα, προκειμένου να γίνει μια σταδιακή μετάβαση και το νέο έργο Του να γίνει προοδευτικά ορατό στους ανθρώπους. Αυτού του είδους το έργο είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις ανάγκες των ανθρώπων, διότι ο Θεός γνωρίζει όλους τους ανθρώπους πολύ καλά. Έτσι επιτελεί το έργο Του από τον ουρανό. Ομοίως, ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί το έργο Του με τον ίδιο τρόπο, σχεδιάζοντας σύμφωνα με την πραγματικότητα, και δουλεύοντας ανάμεσα στο ανθρώπινο γένος. Κανένα απ' τα έργα Του δεν προγραμματίστηκε πριν τη δημιουργία του κόσμου, ούτε σχεδιάστηκε σχολαστικά εκ των προτέρων. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τη δημιουργία του κόσμου, ο Ιεχωβά είδε ότι η ανθρωπότητα είχε διαφθαρεί υπερβολικά, κι έτσι χρησιμοποίησε το στόμα του προφήτη Ησαΐα για να προφητεύσει ότι όταν η Εποχή του Νόμου τελειώσει, Εκείνος θα επιτελέσει το έργο της λύτρωσης της ανθρωπότητας την Εποχή της Χάριτος. Αυτό ήταν, φυσικά, το σχέδιο του Ιεχωβά, όμως αυτό το σχέδιο επίσης δημιουργήθηκε σύμφωνα με τις συνθήκες, τις οποίες Εκείνος παρατήρησε τότε. Σίγουρα δεν το σκέφτηκε αμέσως μετά τη δημιουργία του Αδάμ. Ο Ησαΐας εξέφρασε απλώς μια προφητεία, όμως ο Ιεχωβά δεν είχε κάνει εκ των προτέρων

προετοιμασίες γι' αυτό το έργο κατά την Εποχή του Νόμου. Αντιθέτως, ξεκίνησε αυτό το έργο στην αρχή της Εποχής της Χάριτος, όταν ο αγγελιοφόρος εμφανίστηκε στο όνειρο του Ιωσήφ και τον διαφώτισε, λέγοντάς του ότι ο Θεός θα ενσαρκωθεί, κι έτσι το έργο της ενσάρκωσης ξεκίνησε. Ο Θεός δεν προετοίμασε το έργο της ενσάρκωσης, όπως οι άνθρωποι φαντάζονται, μετά τη δημιουργία του κόσμου. Αυτό αποφασίστηκε μόνο σύμφωνα με το βαθμό της εξέλιξης της ανθρωπότητας και την κατάσταση του πολέμου Του με τον Σατανά.

Όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, το Πνεύμα Του κατεβαίνει σ' έναν άνθρωπο. Με άλλα λόγια, το Πνεύμα του Θεού ενδύεται μια σάρκα. Επιτελεί το έργο Του πάνω στη γη, κι αντί να φέρει μαζί Του διάφορα περιορισμένου αριθμού βήματα, το έργο αυτό είναι εντελώς απεριόριστο. Το έργο που το Άγιο Πνεύμα πραγματοποιεί στη σάρκα, καθορίζεται επιπλέον από τα αποτελέσματα του έργου Του, ενώ χρησιμοποιεί αυτά τα πράγματα για να καθορίσει το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο θα εργάζεται ενσαρκωμένο. Το Άγιο Πνεύμα αποκαλύπτει αμέσως κάθε βήμα του έργου Του· καθώς προχωρά, εξετάζει το έργο Του. Δεν υπάρχει τίποτα πιο υπερφυσικό από το ξεδίπλωμα των ορίων της ανθρώπινης φαντασίας. Είναι όπως το έργο του Ιεχωβά όταν δημιουργεί τον ουρανό, τη γη κι όλα τα πράγματα. Σχεδίασε και ενήργησε ταυτόχρονα. Διαχώρισε το φως από το σκοτάδι, κι έτσι δημιουργήθηκαν το πρωί και το βράδυ—αυτό πήρε μια μέρα. Την δεύτερη μέρα, δημιούργησε τον ουρανό, το οποίο επίσης πήρε μια μέρα, κι έπειτα δημιούργησε τη γη, τις θάλασσες, κι όσα ζουν σ' αυτά, το οποίο επίσης πήρε μια μέρα. Αυτό συνεχίστηκε μέχρι την έκτη μέρα, όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και τον άφησε να διαχειρίζεται όλα τα πράγματα πάνω στη γη, ώσπου την έβδομη μέρα, ολοκλήρωσε την δημιουργία όλων των πραγμάτων και αναπαύθηκε. Ο Θεός ευλόγησε την έβδομη μέρα και την όρισε ως άγια μέρα. Την επέλεξε ως άγια μέρα αφού είχε δημιουργήσει όλα τα πράγματα, όχι πριν τη δημιουργία τους. Αυτό το έργο, επίσης, πραγματοποιήθηκε αυθόρμητα. Πριν τη δημιουργία όλων των πραγμάτων, δεν είχε αποφασίσει να δημιουργήσει τον κόσμο σε έξι μέρες και να αναπαυθεί την έβδομη. Κάτι τέτοιο καθόλου δεν ισχύει. Δεν είπε κάτι τέτοιο ούτε το προγραμμάτισε. Σε καμία περίπτωση δεν είπε ότι η δημιουργία όλων των πραγμάτων θα ολοκληρωθεί την έκτη μέρα και την έβδομη θα αναπαυθεί. Αντιθέτως, δημιούργησε σύμφωνα με αυτό που φαινόταν καλό σ' Εκείνον. Αφού ολοκλήρωσε τη δημιουργία των πάντων, ήταν ήδη η έκτη μέρα. Αν ήταν η πέμπτη μέρα όταν ολοκλήρωσε την δημιουργία των πάντων, τότε θα όριζε ως άγια μέρα την έκτη μέρα. Εν τούτοις, ολοκλήρωσε

τη δημιουργία των πάντων την έκτη μέρα, κι έτσι, η έβδομη μέρα έγινε η άγια μέρα, κάτι που έχει περάσει από γενιά σε γενιά μέχρι σήμερα. Συνεπώς, το τρέχον έργο Του επιτελείται με τον ίδιο τρόπο. Μιλά και ικανοποιεί τις ανάγκες σας σύμφωνα με την κατάστασή σας. Δηλαδή, το Άγιο Πνεύμα μιλά και εργάζεται σύμφωνα με την κατάσταση των ανθρώπων· το Πνεύμα προσέχει τα πάντα και εργάζεται παντού και πάντα. Ό,τι κάνω, λέω, σας επιβάλλω και σας απονέμω, χωρίς εξαιρέσεις, είναι αυτό που χρειάζεστε. Έτσι, κανένα έργο Μου δεν διαχωρίζεται από την πραγματικότητα. Όλα είναι πραγματικά, διότι όλοι σας γνωρίζετε ότι «το Πνεύμα του Θεού προσέχει τα πάντα». Αν όλα αυτά είχαν αποφασιστεί εκ των προτέρων, δεν θα ήταν οριστικό; Πιστεύετε ότι ο Θεός επεξεργάστηκε έξι ολόκληρες χιλιετίες και στη συνέχεια προκαθόρισε ότι η ανθρωπότητα είναι ανυπότακτη, αντιδραστική, διεστραμμένη και δόλια, ότι έχει τη διαφθορά της σάρκας, σατανική διάθεση, ότι επιθυμεί ό,τι βλέπουν τα μάτια της και ενδιαφέρεται για την προσωπική της ευχαρίστηση. Αυτό δεν ήταν προκαθορισμένο από τον Θεό, αλλά μάλλον εξαιτίας της διαφθοράς του Σατανά. Κάποιοι θα πουν: «Ο Σατανάς δεν ήταν στο πλαίσιο δυνατοτήτων του Θεού; Ο Θεός προκαθόρισε ο Σατανάς να διαφθείρει τον άνθρωπο μ' αυτόν τον τρόπο, και στη συνέχεια επιτέλεσε το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους». Πραγματικά, θα προκαθόριζε ο Θεός ο Σατανάς να διαφθείρει την ανθρωπότητα; Είναι απλώς αρκετά πρόθυμος να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να ζήσει μια κανονική ανθρώπινη ζωή. Θα έβαζε εμπόδια στη ζωή τους; Σε αυτή την περίπτωση, το να νικήσει τον Σατανά και να σώσει την ανθρωπότητα δεν θα αποτελούσε μια μάταιη προσπάθεια; Πώς θα μπορούσε η παρακοή της ανθρωπότητας να προκαθοριστεί; Στην πραγματικότητα, αυτό συνέβη εξαιτίας του πειράγματος από τον Σατανά. Πώς θα μπορούσε αυτό να προκαθοριστεί απ' τον Θεό; Το πώς κατανοείτε εσείς τη φράση «Ο Σατανάς είναι στο πλαίσιο δυνατοτήτων του Θεού» κι αυτό για το οποίο μιλώ Εγώ όταν αναφέρομαι στη φράση αυτή, είναι δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα. Σύμφωνα με τις δηλώσεις σας, «ο Θεός είναι παντοδύναμος, και ο Σατανάς είναι στα χέρια Του», άρα ο Σατανάς δεν θα Τον πρόδιδε. Μήπως δεν έχεις πει ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος; Η γνώση σας είναι πολύ ασαφής και δεν συμβαδίζει με την πραγματικότητα· ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να συλλάβει τις σκέψεις του Θεού ούτε μπορεί να συλλάβει ποτέ τη σοφία του Θεού! Ο Θεός είναι παντοδύναμος· αυτό δεν είναι καθόλου λάθος. Ο αρχάγγελος τον πρόδωσε, επειδή αρχικά ο Θεός τού έδωσε μια μερίδα εξουσίας. Φυσικά, αυτό ήταν ένα απροσδόκητο γεγονός, όπως το ότι η Εύα ενέδωσε στον πειρασμό του φιδιού. Όμως, ανεξαρτήτως από το πώς ο

Σατανάς πραγματοποιεί την προδοσία του, σε αντίθεση με τον Θεό, εκείνος δεν είναι παντοδύναμος. Όπως είπατε, ο Σατανάς είναι ισχυρός. Ανεξαρτήτως από το τι κάνει, η εξουσία του Θεού πάντα τον νικά. Αυτή είναι η πραγματική έννοια πίσω από την ρήση «ο Θεός είναι παντοδύναμος και ο Σατανάς είναι στα χέρια Του». Επομένως, ο πόλεμός Του εναντίον του Σατανά πρέπει να διεξάγεται ένα βήμα τη φορά. Επίσης, Εκείνος σχεδιάζει το έργο Του σε απάντηση των τεχνασμάτων του Σατανά. Δηλαδή, σύμφωνα με την εποχή, Εκείνος σώζει τους ανθρώπους και αποκαλύπτει την σοφία και την παντοδυναμία Του. Ομοίως, το έργο των εσχάτων ημερών δεν προκαθορίστηκε πριν την Εποχή της Χάριτος· όχι με έναν μεθοδικό τρόπο όπως αυτόν: Πρώτα, κάνει να αλλάξει η εξωτερική διάθεση του ανθρώπου. Δεύτερον, κάνει τον άνθρωπο να λάβει την παιδεία και τις δοκιμασίες Του. Τρίτον, κάνει τον άνθρωπο να βιώσει τη δοκιμασία του θανάτου. Τέταρτον, κάνει τον άνθρωπο να βιώσει τον καιρό της αγάπης για τον Θεό και να εκφράσει την απόφαση του δημιουργημένου όντος. Πέμπτον, κάνει τον άνθρωπο να δει το θέλημα του Θεού και να γνωρίσει ολοκληρωτικά τον Θεό, κι έπειτα ολοκληρώνει τον άνθρωπο. Δεν τα σχεδίασε όλα αυτά κατά την Εποχή της Χάριτος. Αντιθέτως, ξεκίνησε να τα σχεδιάζει την παρούσα εποχή. Ο Σατανάς βρίσκεται εν δράσει· το ίδιο κι ο Θεός. Ο Σατανάς εκφράζει την διεφθαρμένη διάθεσή του, ενώ ο Θεός μιλά απευθείας και αποκαλύπτει ορισμένα ουσιώδη πράγματα. Αυτό είναι το έργο που επιτελείται σήμερα, και αυτή η ίδια βασική αρχή χρησιμοποιήθηκε εδώ και πολύ καιρό, μετά την δημιουργία του κόσμου.

Αρχικά, ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα, αλλά και ένα φίδι. Ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, το φίδι ήταν το πιο δηλητηριώδες. Το σώμα του περιείχε δηλητήριο και ο Σατανάς το πήρε για να το χρησιμοποιήσει. Το φίδι ήταν αυτό που έβαλε την Εύα στον πειρασμό να αμαρτήσει. Ο Αδάμ αμάρτησε μετά την Εύα, και οι δυο τους ήταν πλέον σε θέση να ξεχωρίσουν το καλό από το κακό. Αν ο Ιεχωβά γνώριζε ότι το φίδι θα έβαζε την Εύα σε πειρασμό και η Εύα με τη σειρά της τον Αδάμ, γιατί τους τοποθέτησε όλους μαζί σε έναν κήπο; Αν ήταν σε θέση να προβλέπει αυτά τα πράγματα, γιατί δημιούργησε το φίδι και το τοποθέτησε μέσα στον Κήπο της Εδέμ; Γιατί ο Κήπος της Εδέμ περιείχε καρπούς του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού; Είχε σκοπό να τους βάλει να φάνε τον καρπό; Όταν ο Ιεχωβά κατέφτασε, ούτε ο Αδάμ ούτε η Εύα τόλμησαν να Τον αντιμετωπίσουν, και μόνο τότε ο Ιεχωβά έμαθε ότι είχαν φάει τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού

και είχαν πέσει θύματα της εξαπάτησης του φιδιού. Τελικά, καταράστηκε το φίδι, αλλά και τον Αδάμ και την Εύα. Όταν οι δυο τους έφαγαν τον καρπό του δέντρου, ο Ιεχωβά δεν είχε καμία γνώση της πράξης τους. Η ανθρωπότητα διεφθάρη σε σημείο να καταστεί κακή και σεξουαλικά ασύδοτη, και σε σημείο που όσα έκρυβαν στην καρδιά τους, να είναι όλα μες στην κακία και την αδικία. Όλα ήταν ακάθαρτα. Ο Ιεχωβά, τότε, μετάνιωσε που δημιούργησε την ανθρωπότητα. Έπειτα, πραγματοποίησε το έργο της καταστροφής του κόσμου με έναν κατακλυσμό, από τον οποίο ο Νώε και οι γιοι του επιβίωσαν. Στην πραγματικότητα, μερικά πράγματα δεν είναι τόσο υψηλά και υπερφυσικά, όπως ο άνθρωπος ενδεχομένως φαντάζεται. Μερικοί ρωτούν: «Αφού ο Θεός γνώριζε ότι ο αρχάγγελος θα Τον πρόδιδε, γιατί τον δημιούργησε;» Τα γεγονότα έχουν ως εξής: Όταν η γη δεν υπήρχε ακόμα, ο αρχάγγελος ήταν ο σπουδαιότερος από τους αγγέλους του ουρανού. Είχε δικαιοδοσία πάνω σε όλους τους αγγέλους στον ουρανό. Αυτή ήταν η εξουσία που ο Θεός τού παραχώρησε. Με εξαίρεση τον Θεό, ήταν ο σπουδαιότερος από τους αγγέλους του ουρανού. Όταν αργότερα ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, ο αρχάγγελος διέπραξε μια μεγαλύτερη προδοσία εναντίον του Θεού στη γη. Λέω ότι πρόδωσε τον Θεό, διότι ήθελε να διαχειρίζεται την ανθρωπότητα και να ξεπεράσει την εξουσία του Θεού. Ο αρχάγγελος ήταν αυτός που έβαλε την Εύα στον πειρασμό να αμαρτήσει. Το έκανε, διότι επιθυμούσε να εγκαθιδρύσει το βασίλειό του στη γη και να κάνει τον άνθρωπο να προδώσει τον Θεό και να υπακούει εκείνον αντ' Αυτού. Είδε ότι υπήρχαν πολλά πράγματα που τον υπάκουσαν· οι άγγελοι τον υπάκουσαν, και το ίδιο έκανε κι ο άνθρωπος στη γη. Τα πουλιά, τα κτήνη, τα δέντρα, τα δάση, τα βουνά, τα ποτάμια κι όλα τα πράγματα πάνω στη γη ήταν κάτω απ' την φροντίδα του ανθρώπου —δηλαδή του Αδάμ και της Εύας— την στιγμή που ο Αδάμ και η Εύα τον υπάκουσαν. Έτσι, ο αρχάγγελος επιθυμούσε να ξεπεράσει την εξουσία του Θεού και να Τον προδώσει. Αργότερα, οδήγησε πολλούς αγγέλους στο να προδώσουν τον Θεό, οι οποίοι κατόπιν εξελίχθηκαν σε διάφορα ακάθαρτα πνεύματα. Η εξέλιξη της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα δεν έχει προκληθεί από την διαφθορά του αρχαγγέλου; Η ανθρωπότητα είναι μόνο έτσι όπως είναι σήμερα, διότι ο αρχάγγελος πρόδωσε τον Θεό και διέφθειρε την ανθρωπότητα. Αυτό το βήμα προς βήμα έργο δεν είναι καθόλου ασαφές και απλό, όπως οι άνθρωποι φαντάζονται. Ο Σατανάς προχώρησε σ' αυτή την προδοσία για κάποιον λόγο, ωστόσο οι άνθρωποι είναι ανήμποροι να κατανοήσουν ένα τόσο απλό πράγμα. Γιατί ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό, τη γη και όλα τα πράγματα, αλλά και τον Σατανά; Από τη στιγμή που ο Θεός απεχθάνεται τον Σατανά τόσο πολύ, και ο Σατανάς

είναι εχθρός Του, γιατί δημιούργησε τον Σατανά; Δημιουργώντας τον Σατανά, δεν δημιούργησε έναν εχθρό; Στην πραγματικότητα, ο Θεός δεν δημιούργησε έναν εχθρό. Αντιθέτως, δημιούργησε έναν άγγελο, και αργότερα ο άγγελος Τον πρόδωσε. Το κύρος του ήταν τόσο μεγάλο, που θέλησε να προδώσει τον Θεό. Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι αυτό ήταν σύμπτωση, όμως ήταν και μια αναπόφευκτη εξέλιξη. Είναι παρόμοιο με το ότι κάποιος θα πεθάνει αναπόφευκτα σε μια συγκεκριμένη ηλικία. Τα πράγματα πάντοτε εξελίσσονται μέχρι ένα συγκεκριμένο στάδιο. Υπάρχουν κάποιοι παράλογοι που λένε: «Από τη στιγμή που ο Σατανάς είναι εχθρός Σου, γιατί τον δημιούργησες; Δεν γνώριζες ότι ο αρχάγγελος θα Σε πρόδιδε; Δεν μπορείς να κοιτάζεις μέσα στους αιώνες; Δεν γνώριζες την φύση του; Από τη στιγμή που γνώριζες ξεκάθαρα ότι θα Σε πρόδιδε, γιατί τον έκανες αρχάγγελο; Ακόμα κι αν κάποιος αγνοεί το θέμα της προδοσίας του, και πάλι ηγήθηκε τόσων αγγέλων και κατέβηκε στον κόσμο των θνητών για να διαφθείρει την ανθρωπότητα. Μέχρι αυτή τη μέρα, Εσύ είσαι ανήμπορος να ολοκληρώσεις το έξι χιλιάδων ετών σχέδιο διαχείρισης». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Όταν σκέφτεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν βάζεις τον εαυτό σου σε μεγαλύτερες σκοτούρες απ' ό,τι χρειάζεται; Επίσης, άλλοι λένε: «Αν ο Σατανάς δεν είχε διαφθείρει την ανθρωπότητα μέχρι σήμερα, ο Θεός δεν θα είχε σώσει την ανθρωπότητα κατ' αυτόν τον τρόπο. Στην περίπτωση αυτή, η σοφία και η παντοδυναμία του Θεού δεν θα ήταν ορατές. Πού θα εκδηλωνόταν η σοφία Του; Συνεπώς, ο Θεός δημιούργησε την ανθρώπινη φυλή για τον Σατανά. Στο μέλλον, θα φανέρωνε την παντοδυναμία Του —διαφορετικά, πώς θα ανακάλυπτε ο άνθρωπος την σοφία του Θεού; Αν ο άνθρωπος δεν εναντιωνόταν και δεν ενεργούσε με ανυποταξία σ' Εκείνον, δεν θα ήταν απαραίτητη η δική του δράση προκειμένου να εκδηλωθούν. Αν όλη η δημιουργία Τον λάτρευε και Τον υπάκουε, Εκείνος δεν θα είχε δουλειά να κάνει». Αυτό απέχει ακόμα περισσότερο από την πραγματικότητα των πραγμάτων, διότι δεν υπάρχει τίποτα το ακάθαρτο στον Θεό, κι έτσι Εκείνος δεν μπορεί να δημιουργήσει ακαθαρσία. Αποκαλύπτει τις πράξεις Του τώρα, μόνο για να νικήσει τον εχθρό Του, να σώσει την ανθρωπότητα, την οποία Εκείνος δημιούργησε, να νικήσει τους δαίμονες και τον Σατανά, οι οποίοι Τον μισούν, Τον προδίδουν και εναντιώνονται σ' Αυτόν, αυτοί που ήταν κάτω από το κράτος Του και στην αρχή Του ανήκαν. Θέλει να νικήσει αυτούς τους δαίμονες και, προκειμένου να το κάνει, αποκαλύπτει την παντοδυναμία Του σε όλα τα πράγματα. Η ανθρωπότητα και όλα τα πράγματα πάνω στη γη είναι τώρα υπό την σφαίρα επιρροής του Σατανά και των πονηρών πνευμάτων. Ο Θεός θέλει να αποκαλύψει τις πράξεις Του σε όλα τα

πράγματα, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να Τον γνωρίσουν, κι έτσι να νικήσουν τον Σατανά και να κατατροπώσουν εντελώς τους εχθρούς Του. Ολόκληρο αυτό το έργο ολοκληρώνεται μέσα από την αποκάλυψη των πράξεών Του. Όλα Του τα δημιουργήματα βρίσκονται υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, κι έτσι, Εκείνος επιθυμεί να τους αποκαλύψει την παντοδυναμία Του και, μ' αυτόν τον τρόπο, να νικήσει τον Σατανά. Αν δεν υπήρχε Σατανάς, δεν θα χρειαζόταν να αποκαλύψει τις πράξεις Του. Αν ο Σατανάς δεν πείραζε την ανθρωπότητα, Εκείνος θα την είχε και πάλι δημιουργήσει και θα την οδηγούσε να ζήσει στον Κήπο της Εδέμ. Γιατί δεν αποκάλυψε ποτέ όλες τις πράξεις Του για τους αγγέλους και τους αρχαγγέλους πριν την προδοσία του Σατανά; Αν οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι Τον είχαν γνωρίσει και Τον είχαν από την αρχή υπακούσει, τότε Εκείνος δεν θα είχε επιτελέσει αυτές τις χωρίς νόημα πράξεις του έργου. Εξαιτίας της ύπαρξης του Σατανά και των δαιμόνων, οι άνθρωποι εναντιώνονται σ' Αυτόν και βρίθουν από ανυπότακτη διάθεση, κι έτσι ο Θεός επιθυμεί ν' αποκαλύψει τις πράξεις Του. Επειδή επιθυμεί να κάνει πόλεμο με τον Σατανά, πρέπει να χρησιμοποιήσει την δική Του εξουσία και όλες τις πράξεις Του για να τον νικήσει. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο της σωτηρίας που πραγματοποιεί στην ανθρωπότητα, θα επιτρέψει στους ανθρώπους να δουν τη σοφία και την παντοδυναμία Του. Το έργο που κάνει σήμερα ο Θεός, είναι γεμάτο νόημα, και σε καμιά περίπτωση δεν θυμίζει αυτό που κάποιοι άνθρωποι λένε: «Το έργο που κάνεις δεν είναι αντιφατικό; Αυτό το διαδοχικό έργο δεν σε βάζει απλώς σε μπελάδες; Δημιούργησες τον Σατανά, έπειτα τον άφησες να σε προδώσει και να Σου εναντιωθεί· δημιούργησες την ανθρωπότητα, έπειτα την παρέδωκες στον Σατανά και επέτρεψες στον Αδάμ και την Εύα να υποκύψουν στον πειρασμό. Από τη στιγμή που έκανες αυτά τα πράγματα εσκεμμένα, γιατί αποστρέφεις την ανθρωπότητα; Γιατί αποστρέφεις τον Σατανά; Όλα αυτά δεν είναι δικά Σου δημιουργήματα; Τι είναι αυτό που μισείς;» Πολλοί παράλογοι άνθρωποι θα το πουν αυτό. Θέλουν να αγαπούν τον Θεό, όμως μέσα στην καρδιά τους παραπονιούνται για τον Θεό —πόσο αντιφατικό! Δεν κατανοείς την αλήθεια, έχεις πάρα πολλές υπερφυσικές σκέψεις, κι επιπλέον ισχυρίζεσαι ότι αυτό είναι λάθος του Θεού —πόσο παράλογος είσαι! Εσύ είσαι αυτός που παραποιεί την αλήθεια· δεν είναι λάθος του Θεού! Κάποιοι άνθρωποι ακόμα θα παραπονιούνται ξανά και ξανά: «Εσύ ήσουν Αυτός που δημιούργησε τον Σατανά κι Εσύ που τον έριξες στον κόσμο των ανθρώπων και του παρέδωκες την ανθρωπότητα. Η ανθρωπότητα κατέχει σατανική διάθεση. Αντί να τους συγχωρήσεις, τους αποστρέφεις ως ένα βαθμό. Στην αρχή, αγάπησες την ανθρωπότητα ως

ένα βαθμό και τώρα αποστρέφεται την ανθρωπότητα. Εσύ είσαι αυτός που αποστρέφεται και αγαπά την ανθρωπότητα —ποια είναι η εξήγηση γι' αυτό; Αυτό δεν είναι αντίφαση;» Ανεξάρτητα απ' το πώς το βλέπετε, αυτό συμβαίνει στον ουρανό: Ο αρχάγγελος πρόδωσε τον Θεό μ' αυτόν τον τρόπο κι έτσι η ανθρωπότητα διεφθάρη και συνέχισε μέχρι σήμερα μ' αυτόν τον τρόπο. Ανεξάρτητα απ' το πώς την εκφράζετε, αυτή είναι όλη η ιστορία. Όμως, πρέπει να καταλάβετε ότι ο Θεός πραγματοποιεί το σημερινό έργο, προκειμένου να σας σώσει και προκειμένου να νικήσει τον Σατανά.

Επειδή οι άγγελοι ήταν εξαιρετικά αδύναμοι και δεν κατείχαν καμία ικανότητα, έγιναν υπερόπτες όταν τους δόθηκε εξουσία, ιδιαίτερα ο αρχάγγελος, του οποίου το κύρος ήταν υψηλότερο από όλους τους άλλους αγγέλους. Ο αρχάγγελος ήταν ο βασιλιάς όλων των αγγέλων. Ηγούνταν εκατομμυρίων αγγέλων και, υπό τον Ιεχωβά, η εξουσία του ξεπέρασε την αντίστοιχη όλων των άλλων αγγέλων. Ήθελε να κάνει αυτό κι εκείνο να ηγηθεί των αγγέλων στον κόσμο του ανθρώπου, για να γίνει ο διαχειριστής του κόσμου. Ο Θεός είπε ότι Εκείνος διαχειρίζεται το σύμπαν. Ο αρχάγγελος είπε ότι το σύμπαν ήταν δικό του για να το διαχειριστεί, κι από τότε, πρόδωσε τον Θεό. Στον ουρανό, ο Θεός είχε δημιουργήσει έναν άλλο κόσμο. Ο αρχάγγελος θέλησε να διαχειριστεί αυτόν τον κόσμο, κι επίσης να κατέβει στο βασίλειο του ανθρώπου. Μπορούσε ο Θεός να του το επιτρέψει; Έτσι, χτύπησε τον αρχάγγελο και τον έριξε στον αέρα. Από τότε που ο Σατανάς διέφθειρε την ανθρωπότητα, ο Θεός έχει ανοίξει πόλεμο μαζί του, προκειμένου να σώσει την ανθρωπότητα. Έχει χρησιμοποιήσει αυτές τις έξι χιλιετίες για να τον νικήσει. Οι αντιλήψεις σας για έναν παντοδύναμο Θεό δεν συμβαδίζουν με το έργο του Θεού που επιτελείται τώρα. Δεν λειτουργεί στην πράξη και είναι πάρα πολύ παράλογο! Στην πραγματικότητα, ο Θεός μόνο διακήρυξε ότι ο αρχάγγελος είναι εχθρός Του αφού Τον πρόδωσε. Εξαιτίας της προδοσίας Του, ποδοπάτησε την ανθρωπότητα μετά την άφιξή του στον κόσμο των ανθρώπων, και γι' αυτόν τον λόγο, η ανθρωπότητα εξελίχθηκε έτσι μέχρι αυτό το στάδιο. Ως επακόλουθο αυτού, ο Θεός ορκίστηκε στον Σατανά: «Θα σε νικήσω και θα σώσω την ανθρωπότητα, το δημιούργημά Μου». Ο Σατανάς αρχικά δεν πείστηκε και απάντησε: «Ειλικρινά, τι μπορείς να μου κάνεις; Μπορείς στ' αλήθεια να με χτυπήσεις και να με πετάξεις στον αέρα; Μπορείς πραγματικά να με νικήσεις;» Αφού ο Θεός τον πέταξε στον αέρα, δεν του έδωσε άλλη σημασία, κι έπειτα ξεκίνησε να σώσει την ανθρωπότητα και να κάνει το δικό Του έργο, παρά το συνεχιζόμενο πείραγμα του Σατανά.

Όλα όσα μπόρεσε να κάνει ο Σατανάς οφείλονταν στη δύναμη που του είχε δοθεί από τον Θεό. Πήρε μαζί του αυτά τα πράγματα στον αέρα, και τα έχει κρατήσει μέχρι σήμερα. Όταν έριξε τον αρχάγγελο στον αέρα, ο Θεός δεν πήρε πίσω την εξουσία του, κι έτσι εκείνος συνέχισε να διαφθείρει την ανθρωπότητα. Ο Θεός, από την άλλη πλευρά, ξεκίνησε να σώσει την ανθρωπότητα, την οποία ο Σατανάς είχε διαφθείρει μετά τη δημιουργία της. Ο Θεός δεν αποκάλυψε τις πράξεις Του ενώ βρισκόταν στον ουρανό. Όμως, πριν δημιουργήσει τη γη, επέτρεψε στους ανθρώπους στον κόσμο που δημιούργησε στον ουρανό, να δουν τις πράξεις Του κι έτσι, καθοδήγησε τους ανθρώπους πάνω απ' τον ουρανό. Τους έδωσε σοφία και ευφυΐα, και τους καθοδήγησε να ζουν σ' αυτόν τον κόσμο. Φυσικά, κανείς από εσάς δεν το είχε ακούσει αυτό πριν. Αργότερα, αφού ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, ο αρχάγγελος άρχισε να τη διαφθείρει. Στη γη, όλη η ανθρωπότητα βρισκόταν σε χάος. Εκείνη ακριβώς την στιγμή, Εκείνος ξεκίνησε τον πόλεμό Του εναντίον του Σατανά, και οι άνθρωποι είδαν τις πράξεις Του. Αρχικά, οι πράξεις Του ήταν κρυμμένες από την ανθρωπότητα. Αφότου ο Σατανάς ρίχτηκε στον αέρα, έκανε τα δικά του και ο Θεός συνέχισε να επιτελεί το δικό Του έργο, συνεχίζοντας ακατάπαυστα τον πόλεμο εναντίον του μέχρι τις έσχατες ημέρες. Τώρα είναι η ώρα που ο Σατανάς πρέπει να καταστραφεί. Στην αρχή, ο Θεός του έδωσε εξουσία, και στη συνέχεια τον έριξε στον αέρα, όμως εκείνος παρέμεινε ανυποχώρητος. Αργότερα, εκείνος διέφθειρε την ανθρωπότητα στη γη, όμως, στην πραγματικότητα, ο Θεός βρισκόταν στη γη για να διαχειρίζεται την ανθρωπότητα. Ο Θεός χρησιμοποιεί τη διαχείριση των ανθρώπων για να νικήσει τον Σατανά. Διαφθείροντας τους ανθρώπους, ο Σατανάς φέρνει τον άνθρωπο πιο κοντά στην τύχη του και ενοχλεί το έργο του Θεού. Από την άλλη πλευρά, έργο του Θεού είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας. Ποιο βήμα του προσωπικού έργου του Θεού δεν έχει ως σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα; Ποιο βήμα δεν έχει ως σκοπό να εξαγνίσει τους ανθρώπους, να τους κάνει να πράττουν τη δικαιοσύνη και να ζουν κατά τρόπο που δημιουργεί μια εικόνα που μπορεί να αγαπηθεί; Ο Σατανάς, όμως, δεν κάνει αυτό. Διαφθείρει την ανθρωπότητα. Ακατάπαυστα διενεργεί το έργο της διαφθοράς της ανθρωπότητας μέσα στο σύμπαν. Φυσικά, ο Θεός επίσης επιτελεί το δικό Του έργο. Δεν δίνει καμιά σημασία στον Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόση εξουσία έχει ο Σατανάς, την εξουσία του εξακολουθεί να του τη δίνει ο Θεός. Απλώς, ο Θεός δεν δίνει στην πραγματικότητα όλη Του την εξουσία, ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Σατανάς, δεν μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό κι βρίσκεται πάντα στο πλαίσιο δυνατοτήτων του Θεού. Ο Θεός δεν αποκάλυψε καμία από τις πράξεις Του ενώ βρισκόταν

στον ουρανό. Απλώς έδωσε στον Σατανά μια μικρή μερίδα εξουσίας για να του επιτρέψει να ασκεί τον έλεγχο πάνω στους αγγέλους. Επομένως, ανεξάρτητα από το τι κάνει, δεν μπορεί να ξεπεράσει την εξουσία του Θεού, διότι η εξουσία που του έδωσε αρχικά ο Θεός είναι περιορισμένη. Ενώ ο Θεός εργάζεται, ο Σατανάς ενοχλεί. Τις έσχατες ημέρες, η ενόχλησή του θα τελειώσει. Ομοίως, το έργο του Θεού θα έχει τελειώσει και το είδος των ατόμων που ο Θεός επιθυμεί να ολοκληρώσει, θα έχουν ολοκληρωθεί. Ο Θεός καθοδηγεί τους ανθρώπους θετικά. Η ζωή Του είναι νερό που δίνει ζωή, αμέτρητη και χωρίς όρια. Ο Σατανάς έχει διαφθείρει τον άνθρωπο μέχρι ένα συγκεκριμένο βαθμό. Στο τέλος, το νερό της ζωής που δίνει ζωή, θα ολοκληρώσει τον άνθρωπο, και θα είναι αδύνατο για τον Σατανά να αναμειχθεί και να φέρει εις πέρας το έργο του. Έτσι, ο Θεός τελικά θα αποκτήσει αυτούς τους ανθρώπους. Ο Σατανάς εξακολουθεί να αρνείται να το αποδεχτεί αυτό τώρα. Συνεχώς τα βάζει με τον Θεό, αλλά ο Θεός δεν του δίνει καμιά σημασία. Έχει πει, θα νικήσω όλες τις σατανικές σκοτεινές δυνάμεις κι όλες τις σκοτεινές επιρροές. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να πραγματοποιηθεί τώρα εν σαρκί, κι αυτό είναι επίσης το νόημα της ενσάρκωσης. Να ολοκληρώσει το στάδιο του έργου της νίκης κατά του Σατανά τις έσχατες ημέρες, προκειμένου να αφανίσει όλα τα πράγματα που ανήκουν στον Σατανά. Η νίκη του Θεού επί του Σατανά είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη! Στην πραγματικότητα, ο Σατανάς έχει αποτύχει προ πολλού. Όταν το ευαγγέλιο άρχισε να διαδίδεται στα εδάφη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, δηλαδή, όταν ο ενσαρκωμένος Θεός άρχισε να εργάζεται και αυτό το έργο τέθηκε σε εφαρμογή, ο Σατανάς νικήθηκε εντελώς, διότι σκοπός της ενσάρκωσης ήταν να νικήσει τον Σατανά. Ο Σατανάς είδε ότι ο Θεός είχε και πάλι ενσαρκωθεί και είχε ξεκινήσει να επιτελεί το έργο Του, κι ότι καμιά δύναμη δεν μπορούσε να σταματήσει αυτό το έργο. Συνεπώς, έμεινε αποσβολωμένος όταν είδε αυτό το έργο, και δεν τόλμησε να κάνει άλλο έργο. Αρχικά, ο Σατανάς σκέφτηκε ότι κι ο ίδιος κατέχει άπλετη σοφία, κι έτσι διέκοπτε και ενοχλούσε το έργο του Θεού. Όμως, δεν περίμενε να έχει ενσαρκωθεί ξανά ο Θεός, κι ότι στο έργο Του, ο Θεός είχε χρησιμοποιήσει την δική του αποστασία για να εξυπηρετήσει ως αποκάλυψη και κρίση για την ανθρωπότητα, και με αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει την ανθρωπότητα και να τον νικήσει. Ο Θεός είναι πιο σοφός απ' αυτόν, και το έργο Του τον ξεπερνά κατά πολύ. Συνεπώς, προηγουμένως ανέφερα το εξής: Το έργο που επιτελώ, πραγματοποιείται ως απάντηση των τεχνασμάτων του Σατανά. Στο τέλος, θα αποκαλύψω την παντοδυναμία τη δική Μου και την αδυναμία του Σατανά. Όταν ο Θεός επιτελεί το έργο Του, ο Σατανάς τον ακολουθεί κατά πόδας, ώσπου στο τέλος να νικηθεί —δεν

θα ξέρει καν από πού του ήρθε! Θα συνειδητοποιήσει την αλήθεια μόνον όταν θα έχει ήδη κατατροπωθεί και συντριβεί. Εκείνη τη στιγμή, ήδη θα καίγεται στη λίμνη της φωτιάς. Δεν θα είναι τότε αρκετά πειστικό; Διότι δεν θα έχει άλλες μηχανορραφίες να χρησιμοποιήσει.

Αυτό το βήμα προς βήμα πραγματικό έργο γεμίζει την καρδιά του Θεού με θλίψη για την ανθρωπότητα, ώστε ο πόλεμός Του με τον Σατανά να συνεχίζεται για 6.000 χρόνια. Έτσι, ο Θεός είπε: «Δεν θα δημιουργήσω ξανά την ανθρωπότητα, ούτε θα ξαναδώσω εξουσία στους αγγέλους». Από τότε, όταν οι άγγελοι ήρθαν στη γη, απλώς ακολούθησαν τον Θεό για να εκτελέσουν κάποιο έργο. Ποτέ δεν έδωσε εξουσία στους αγγέλους. Πώς εκτέλεσαν το έργο τους οι άγγελοι που είδαν οι Ισραηλίτες; Παρουσιάστηκαν μέσα σε όνειρα και εξέφρασαν τον λόγο του Ιεχωβά. Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε τρεις μέρες αφότου σταυρώθηκε, οι άγγελοι ήταν αυτοί που κύλησαν τον λίθο. Το έργο αυτό δεν έγινε από το ίδιο το Πνεύμα του Θεού. Μόνον οι άγγελοι έκαναν τέτοιου είδους έργο. Έπαιζαν υποστηρικτικό ρόλο και δεν είχαν καμία εξουσία, διότι ο Θεός δεν θα τους έδινε ποτέ ξανά εξουσία. Οι άνθρωποι που ο Θεός χρησιμοποίησε στη γη, αφού εργάστηκαν για κάποιο διάστημα, πήραν τη θέση του Θεού και είπαν: «Θέλω να υπερβώ το σύμπαν! Θέλω να σταθώ στον τρίτο ουρανό! Θέλουμε τις βασιλείες της ύψιστης δύναμης!» Μετά από αρκετές ημέρες εργασίας, θα γίνονταν υπερόπτες. Θέλησαν την ύψιστη δύναμη στη γη, θέλησαν να εγκαθιδρύσουν ένα άλλο έθνος, θέλησαν τα πάντα να υποταχθούν σ' αυτούς και θέλησαν να σταθούν στον τρίτο ουρανό. Δεν γνωρίζεις ότι είσαι απλώς ένας άνθρωπος, τον οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός; Πώς μπορείς να ανυψωθείς στον τρίτο ουρανό; Ο Θεός έρχεται στη γη να εργαστεί, σιωπηλά και χωρίς φασαρία, και στη συνέχεια φεύγει αφού ολοκληρώσει αθόρυβα το έργο Του. Ποτέ δεν φωνάζει, όπως κάνουν οι άνθρωποι, αλλά, αντιθέτως, πραγματικά υλοποιεί το έργο Του. Ούτε μπαίνει ποτέ στην εκκλησία και φωνάζει: «Θα σας αφανίσω όλους! Θα σας καταραστώ και θα σας παιδεύσω!» Απλώς επιτελεί το δικό Του έργο, και φεύγει μόλις τελειώσει. Αυτοί οι θρησκευόμενοι πάστορες που θεραπεύουν τους αρρώστους, εκβάλλουν δαίμονες, κάνουν κήρυγμα στους άλλους από τον άμβωνα, βγάζουν μακριούς και πομπώδεις λόγους και συζητούν εξωπραγματικά θέματα, είναι υπερόπτες μέχρι το κόκαλο! Είναι απόγονοι του αρχαγγέλου!

Αφού επιτέλεσε το έργο Του των έξι χιλιάδων ετών μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει ήδη αποκαλύψει πολλές από τις πράξεις Του, με πρωταρχικό σκοπό να κατατροπώσει τον Σατανά

και να φέρει σωτηρία σε όλη την ανθρωπότητα. Χρησιμοποιεί αυτή την ευκαιρία για να επιτρέψει στα πάντα στον ουρανό, στη γη, μέσα στις θάλασσες, αλλά και στο πιο ασήμαντο αντικείμενο της δημιουργίας του Θεού στη γη, να δει την παντοδυναμία του Θεού και όλες τις πράξεις Του. Αρπάζει την ευκαιρία να νικήσει τον Σατανά, για να αποκαλύψει όλες Του τις πράξεις στην ανθρωπότητα, και για να επιτρέψει στους ανθρώπους να καταστούν ικανοί να Τον δοξάζουν και να εξυμνήσουν τη σοφία Του που νίκησε τον Σατανά. Τα πάντα στη γη, στον ουρανό, μέσα στις θάλασσες, Του αποδίδουν τιμή, δοξάζουν την παντοδυναμία Του, όλες Του τις πράξεις και φωνάζουν το άγιο όνομά Του. Αυτό είναι η απόδειξη ότι νίκησε τον Σατανά· είναι η απόδειξη ότι κατέκτησε τον Σατανά· και το σημαντικότερο, είναι η απόδειξη ότι έσωσε την ανθρωπότητα. Ολόκληρη η δημιουργία του Θεού, Του αποδίδει τιμή, Τον δοξάζει που νίκησε τον εχθρό Του και επέστρεψε νικητής και Τον δοξάζει ως τον μεγάλο νικηφόρο Βασιλιά. Σκοπός Του δεν ήταν μόνο να νικήσει τον Σατανά, κι έτσι, το έργο Του συνεχίστηκε για 6.000 χρόνια. Χρησιμοποιεί τη νίκη επί του Σατανά, για να σώσει την ανθρωπότητα. Χρησιμοποιεί τη νίκη επί του Σατανά, για να αποκαλύψει όλες τις πράξεις Του και όλη τη δόξα Του. Θα αποκτήσει δόξα, και όλες οι στρατιές των αγγέλων θα δουν όλη τη δόξα Του. Οι αγγελιοφόροι του ουρανού, οι άνθρωποι πάνω στη γη και όλα τα δημιουργήματα στη γη θα δουν τη δόξα του Δημιουργού. Αυτό είναι το έργο που επιτελεί. Η δημιουργία Του στον ουρανό και στη γη θα δουν επίσης την δόξα Του, και θα επιστρέψει θριαμβευτής αφού νικήσει ολοκληρωτικά τον Σατανά και επιτρέψει στην ανθρωπότητα να Τον δοξάσει. Έτσι, θα πραγματοποιήσει με επιτυχία και τις δύο αυτές πτυχές. Στο τέλος, όλη η ανθρωπότητα θα κατακτηθεί από Εκείνον, και θα αφανίσει όλους όσοι εναντιώνονται ή επαναστατούν, δηλαδή, θα αφανίσει όλους αυτούς που ανήκουν στον Σατανά. Βλέπεις όλες αυτές τις πράξεις του Θεού τώρα, εντούτοις συνεχίζεις να αντιστέκεσαι, να επαναστατείς και να μην υποτάσσεσαι. Κρύβεις πολλά μέσα σου και κάνεις ό,τι θέλεις. Ακολουθείς τις δικές σου επιθυμίες και προτιμήσεις —αυτό είναι αποστασία· είναι εναντίωση. Η πίστη στον Θεό που εκδηλώνεται για τη σάρκα, για τις επιθυμίες κάποιου, για τις προσωπικές προτιμήσεις κάποιου, για τον κόσμο και για τον Σατανά, είναι βρόμικη· είναι εναντίωση και αποστασία. Υπάρχουν όλα τα διαφορετικά είδη πίστης τώρα: Μερικοί αναζητούν καταφύγιο από την καταστροφή, άλλοι αναζητούν να αποκτήσουν ευλογίες, ενώ άλλοι επιθυμούν να κατανοήσουν μυστήρια κι επίσης άλλοι προσπαθούν να αποκτήσουν χρήματα. Όλες αυτές είναι μορφές αποστασίας· όλες αποτελούν βλασφημία! Όταν λέμε ότι κάποιος εναντιώνεται ή

επαναστατεί, δεν αναφερόμαστε σε αυτά τα πράγματα; Πολλοί άνθρωποι τώρα γκρινιάζουν, διαμαρτύρονται ή ασκούν κριτική. Όλα αυτά τα κάνουν οι πονηροί. Είναι ανθρώπινη εναντίωση και αποστασία. Τέτοιοι άνθρωποι κατέχονται και καταλαμβάνονται από τον Σατανά. Οι άνθρωποι που αποκτά ο Θεός, είναι αυτοί που υποτάσσονται σ' Εκείνον εντελώς· αυτοί που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά, αλλά έχουν σωθεί κι έχουν κατακτηθεί από το έργο Του τώρα· που έχουν υποστεί δοκιμασίες και στο τέλος έχουν αποκτηθεί εντελώς από τον Θεό και δεν ζουν πια υπό την σφαίρα επιρροής του Σατανά, και έχουν απελευθερωθεί από την αδικία· που είναι πρόθυμοι να βιώσουν την αγιότητα —αυτοί είναι οι πιο άγιοι άνθρωποι. Αυτοί είναι οι άγιοι. Αν οι τρέχουσες πράξεις σου δεν ταιριάζουν με κάποιο μέρος των απαιτήσεων του Θεού, θα εξαλειφθείς. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Όλα γίνονται με βάση το σήμερα. Αν και σε έχει προκαθορίσει και επιλέξει, οι σημερινές σου πράξεις θα καθορίσουν την κατάληξή σου. Αν δεν προφτάσεις τώρα, θα εξαλειφθείς. Αν δεν προφτάσεις τώρα, πώς μπορείς να προφτάσεις αργότερα; Τώρα που ένα τέτοιο θαύμα έχει παρουσιαστεί μπροστά σου, ακόμα δεν πιστεύεις; Τότε, πώς θα πιστέψεις σ' Εκείνον αργότερα, όταν τελειώσει το έργο Του και δεν κάνει άλλο τέτοιο έργο; Σε αυτό το σημείο, θα είναι ακόμα πιο αδύνατο για σένα να Τον ακολουθήσεις! Αργότερα, ο Θεός θα βασιστεί στη στάση και στη γνώση σου απέναντι στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού και στην εμπειρία σου, για να καθορίσει αν είσαι αμαρτωλός ή δίκαιος, ή για να καθορίσει αν οδηγηθείς στην τελείωση ή αν εξαλειφθείς. Πρέπει να δεις καθαρά τώρα. Έτσι εργάζεται το Άγιο Πνεύμα: καθορίζει την κατάληξή σου σύμφωνα με την συμπεριφορά σου σήμερα. Ποιος προφέρει τους σημερινούς λόγους; Ποιος επιτελεί το σημερινό έργο; Ποιος αποφασίζει ότι θα εξαλειφθείς σήμερα; Ποιος αποφασίζει να σε οδηγήσει στην τελείωση; Δεν είμαι Εγώ ο ίδιος που το κάνει αυτό; Εγώ είμαι Αυτός που προφέρει αυτούς τους λόγους. Εγώ είμαι Αυτός που πραγματοποιεί αυτό το έργο. Η κατάρρα, η παιδείωση και η κρίση των ανθρώπων είναι όλα μέρος του δικού Μου έργου. Στο τέλος, η εξάλειψή σου θα είναι επίσης δικό Μου έργο. Όλα είναι δική Μου δουλειά! Το να σε οδηγήσω στην τελείωση είναι δική Μου δουλειά, και το να σε αφήσω να απολαύσεις ευλογίες είναι επίσης δική Μου δουλειά. Όλο αυτό είναι δικό Μου έργο. Η κατάληξή σου δεν προκαθορίστηκε από τον Ιεχωβά. Καθορίζεται από τον Θεό σήμερα. Καθορίζεται τώρα. Δεν προκαθορίστηκε πριν τη δημιουργία του κόσμου. Κάποιοι παράλογοι άνθρωποι λένε: «Ίσως υπάρχει κάποιο πρόβλημα με τα μάτια Σου και δεν με βλέπεις όπως θα έπρεπε να με δεις. Στο τέλος, θα δεις πώς το Πνεύμα φανερώνει τα πάντα». Αρχικά, ο Ιησούς επέλεξε τον Ιούδα για

μαθητή Του. Οι άνθρωποι ρωτούν: «Πώς μπορούσε να επιλέξει έναν μαθητή που θα Τον πρόδιδε;» Στην αρχή, ο Ιούδας δεν είχε πρόθεση να προδώσει τον Ιησού. Αυτό απλώς έγινε αργότερα. Τότε, ο Ιησούς είχε κοιτάξει τον Ιούδα αρκετά ευνοϊκά. Τον έκανε να Τον ακολουθήσει και τον όρισε υπεύθυνο για τα οικονομικά ζητήματα. Αν γνώριζε ότι ο Ιούδας θα υπεξαιρούσε χρήματα, δεν θα τον άφηνε υπεύθυνο για τα χρήματα. Κάποιος μπορεί να πει ότι ο Ιησούς αρχικά δεν γνώριζε ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν διεφθαρμένος και δόλιος, και εξαπατούσε τους αδελφούς και τις αδελφές του. Αργότερα, αφού ο Ιούδας ακολουθούσε τον Ιησού για κάποιο διάστημα, ο Ιησούς είδε ότι καλόπιανε τους αδελφούς και τις αδελφές του, και ότι καλόπιανε και τον Θεό. Επίσης, οι άνθρωποι ανακάλυψαν ότι εκείνος πάντα ξόδευε χρήματα από το ταμείο, κι έτσι το είπαν στον Ιησού. Μόνον τότε ο Ιησούς τα έμαθε όλα αυτά. Επειδή ο Ιησούς επρόκειτο να πραγματοποιήσει το έργο της σταύρωσης και χρειαζόταν κάποιον να Τον προδώσει, κι επειδή ο Ιούδας τύχαινε να ταιριάζει ακριβώς σ' αυτόν τον ρόλο, ο Ιησούς είπε: «Υπάρχει κάποιος ανάμεσά μας που θα Με προδώσει. Ο Υιός του Ανθρώπου θα χρησιμοποιήσει αυτή την προδοσία για να σταυρωθεί και σε τρεις μέρες ν' αναστηθεί». Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς τότε δεν επέλεξε τον Ιούδα για να τον προδώσει. Αντιθέτως, ευχόταν ο Ιούδας να είναι ένας πιστός μαθητής. Απροσδόκητα, ο Ιούδας αποδείχτηκε ένας απληστος αχρείος που πρόδωσε τον Κύριο, κι Εκείνος χρησιμοποίησε αυτή την κατάσταση για να επιλέξει τον Ιούδα γι' αυτό το έργο. Αν και οι δώδεκα μαθητές του Ιησού ήταν όλοι πιστοί, και δεν υπήρχε κανείς σαν τον Ιούδα ανάμεσά τους, το άτομο που θα πρόδιδε τον Ιησού θα ήταν τελικά κάποιος εκτός των μαθητών. Όμως, έτυχε τότε να υπάρχει κάποιος ανάμεσά τους που του άρεσε να δωροδοκείται —ο Ιούδας. Έτσι, ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτόν τον άνδρα για να ολοκληρώσει το έργο Του. Πόσο απλό ήταν αυτό! Ο Ιησούς δεν το προκαθόρισε στην αρχή του έργου Του. Πήρε αυτή την απόφαση μόνον όταν τα πράγματα είχαν φτάσει σε ένα συγκεκριμένο στάδιο. Αυτό ήταν απόφαση του Ιησού, συγκεκριμένα, απόφαση του ίδιου του Πνεύματος του Θεού. Τότε, ο Ιησούς ήταν Εκείνος που επέλεξε τον Ιούδα. Όταν αργότερα ο Ιούδας πρόδωσε τον Ιησού, αυτό ήταν πράξη του Αγίου Πνεύματος, προκειμένου να εξυπηρετήσει τον δικό Του σκοπό. Τότε ήταν έργο του Αγίου Πνεύματος. Όταν ο Ιησούς επέλεξε τον Ιούδα, δεν είχε ιδέα ότι εκείνος θα Τον πρόδιδε. Γνώριζε μόνο ότι ήταν ο Ιούδας ο Ισκαριώτης. Η κατάληξή σας έχει επίσης καθοριστεί σύμφωνα με το βαθμό της υποταγής σας σήμερα, και σύμφωνα με το επίπεδο ανάπτυξης της ζωής σας, κι όχι σύμφωνα με την ιδέα στις ανθρώπινες συλλήψεις η οποία είχε προκαθοριστεί κατά τη

δημιουργία του κόσμου. Πρέπει να έχεις ξεκάθαρη αντίληψη γι' αυτά τα πράγματα. Ολόκληρο αυτό το έργο δεν επιτελείται σύμφωνα με τις δικές σου φαντασιώσεις.

Περί ονομασιών και ταυτότητας

Εάν θες να είσαι κατάλληλος για χρήση από τον Θεό, πρέπει να γνωρίζεις το έργο του Θεού. Πρέπει να γνωρίζεις το έργο που επιτέλεσε παλαιότερα (στην Καινή και την Παλαιά Διαθήκη), αλλά και το έργο Του τη σήμερον ημέρα. Δηλαδή, πρέπει να γνωρίζεις τα τρία στάδια του έργου του Θεού κατά τα 6.000 έτη. Αν σου ζητηθεί να διαδώσεις το ευαγγέλιο, δεν θα μπορέσεις να το πράξεις χωρίς να γνωρίζεις το έργο του Θεού. Κάποιοι μπορεί να σε ρωτήσουν τι είπε ο Θεός σας για τη Βίβλο, την Παλαιά Διαθήκη και για όσα είπε και έπραξε ο Ιησούς εκείνη την εποχή. Αν δεν μπορείς να μιλήσεις για την πραγματική ιστορία της Βίβλου, δεν θα πειστούν. Στην αρχή, ο Ιησούς έκανε πολλές συζητήσεις όσον αφορά την Παλαιά Διαθήκη με τους μαθητές Του. Ό,τι διάβαζαν προερχόταν από την Παλαιά Διαθήκη. Η Καινή Διαθήκη γράφτηκε αρκετές δεκαετίες μετά τη σταύρωση του Ιησού. Για να διαδώσετε το ευαγγέλιο, θα πρέπει καταρχάς να συλλάβετε την εσωτερική αλήθεια της Βίβλου και το έργο του Θεού στο Ισραήλ, δηλαδή το έργο του Ιεχωβά. Πρέπει επίσης να κατανοήσετε το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς. Αυτά είναι τα θέματα που απασχολούν περισσότερο όλους τους ανθρώπους και αυτό που δεν έχουν ακούσει είναι η πραγματική ιστορία των δύο αυτών σταδίων του έργου. Όταν διαδίδεις το ευαγγέλιο, πρώτα άφησε κατά μέρος συζητήσεις για το έργο του Αγίου Πνεύματος τη σήμερον ημέρα. Δεν μπορούν να αντιληφθούν αυτό το στάδιο του έργου, γιατί αυτό που εσείς επιδιώκετε είναι το υψηλότερο όλων: τη γνώση για τον Θεό και τη γνώση για το έργο του Αγίου Πνεύματος —και τίποτα δεν είναι πιο ένδοξο από αυτά τα δύο πράγματα. Αν μιλήσετε πρώτα γι' αυτό που είναι υψηλό, θα τους φανεί υπερβολικό, γιατί κανείς δεν έχει βιώσει τέτοιου είδους έργο από το Άγιο Πνεύμα. Είναι άνευ προηγουμένου και δεν είναι εύκολο να το αποδεχτεί ο άνθρωπος. Οι εμπειρίες τους βασίζονται σε παλαιά στοιχεία του παρελθόντος, με κάποια περιστασιακά στοιχεία του έργου του Αγίου Πνεύματος. Αυτό που βιώνουν δεν είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος σήμερα ή το θέλημα του Θεού σήμερα. Ακόμη ενεργούν σύμφωνα με τις παλιές πρακτικές, δίχως νέο φως ή νέα στοιχεία.

Την εποχή του Ιησού, το Άγιο Πνεύμα επιτελούσε το έργο Του κυρίως μέσω του Ιησού, ενώ όσοι υπηρετούσαν τον Ιεχωβά φορώντας άμφια στον ναό, το έκαναν με ακλόνητη πίστη. Είχαν, επίσης, και το έργο του Αγίου Πνεύματος αλλά αδυνατούσαν να αντιληφθούν το σημερινό θέλημα του Θεού και απλώς παρέμειναν πιστοί στον Ιεχωβά σύμφωνα με τις παλιές πρακτικές, χωρίς νέα καθοδήγηση. Ο Ιησούς ήλθε και έφερε νέο έργο. Εκείνοι οι άνθρωποι που υπηρετούσαν στον ναό δεν είχαν λάβει νέα καθοδήγηση ούτε είχαν αναλάβει νέο έργο. Καθώς υπηρετούσαν στον ναό, το μόνο που μπορούσαν να κάνουν ήταν να διατηρούν απλώς τις παλιές πρακτικές. Αν δεν εγκατέλειπαν τον ναό, δεν θα μπορούσαν να κερδίσουν μια νέα είσοδο. Ο Ιησούς έφερε το νέο έργο, αλλά ο Ιησούς δεν πήγε στον ναό για να επιτελέσει το έργο Του. Επιτέλεσε το έργο Του μόνο εκτός του ναού, επειδή ο σκοπός του έργου του Θεού είχε αλλάξει πολύ καιρό πριν. Δεν εργάστηκε εντός του ναού και εφόσον ο άνθρωπος Τον υπηρετούσε εκεί, θα διατηρούσε απλώς τα πράγματα όπως είχαν και δεν θα μπορούσε να φέρει οποιοδήποτε νέο έργο. Ομοίως, οι θρησκευόμενοι σήμερα συνεχίζουν να λατρεύουν τη Βίβλο. Αν διαδώσεις το ευαγγέλιο σε αυτούς, θα σου πετάξουν μικρολεπτομέρειες σχετικά με τα λόγια της Βίβλου και θα βρουν πολλές αποδείξεις, αφήνοντάς σε εμβρόντητο και άναυδο· έπειτα θα σας βάλουν ταμπέλα και θα σας θεωρούν ανόητους στην πίστη σας. Θα πουν: «Δεν γνωρίζεις καν τη Βίβλο, τον λόγο του Θεού, οπότε πώς μπορείς να πεις ότι πιστεύεις στον Θεό;» Τότε θα σε περιφρονήσουν και θα πουν επίσης: «Εφόσον Αυτός στον οποίο πιστεύετε είναι Θεός, γιατί δεν σας λέει τα πάντα για την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη; Αφού έφερε τη δόξα Του από το Ισραήλ στην Ανατολή, γιατί δεν γνωρίζει το έργο που επιτεύχθηκε στο Ισραήλ; Γιατί δεν γνωρίζει το έργο του Ιησού; Αν εσείς δεν το γνωρίζετε, τότε αυτό αποδεικνύει ότι δεν σας το έχει πει. Εφόσον Αυτός είναι η δεύτερη ενσάρκωση του Ιησού, πώς είναι δυνατόν να μην τα γνωρίζει αυτά; Ο Ιησούς γνώριζε το έργο του Ιεχωβά. Πώς θα ήταν δυνατόν να μην το γνωρίζει;» Όταν έρθει η ώρα, όλοι θα σου θέσουν τέτοιου είδους ερωτήματα. Τα κεφάλια τους είναι γεμάτα με τέτοια πράγματα. Πώς να μη ρωτάνε; Όσοι βρίσκονται μέσα σε αυτό το ρεύμα δεν επικεντρώνονται στη Βίβλο, γιατί εσείς παρακολουθείτε το σταδιακό έργο που επιτελεί ο Θεός σήμερα, είστε αυτόπτες μάρτυρες αυτού του σταδιακού έργου, έχετε δει καθαρά τα τρία στάδια του έργου, οπότε έπρεπε να αφήσετε τη Βίβλο κατά μέρος και να σταματήσετε τη μελέτη της. Εντούτοις, αυτοί δεν μπορούν να μην τη μελετήσουν, γιατί δεν γνωρίζουν το σταδιακό έργο. Κάποιοι θα ρωτήσουν: «Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του έργου που επιτέλεσε ο ενσαρκωμένος Θεός και του έργου

των προφητών και των αποστόλων του παρελθόντος;» Και ο Δαβίδ αποκαλούταν Κύριος, όπως και ο Ιησούς. Παρόλο που επιτέλεσαν διαφορετικό έργο, αποκαλούνταν με τον ίδιο τρόπο. Γιατί λες ότι η ταυτότητά τους δεν ήταν ίδια; Αυτό που είδε ο Ιωάννης ήταν ένα όραμα που επίσης προερχόταν από το Άγιο Πνεύμα, και μπόρεσε να πει τα λόγια που σκόπευε να εκφράσει το Άγιο Πνεύμα. Γιατί η ταυτότητα του Ιωάννη είναι διαφορετική από εκείνη του Ιησού; Τα λόγια που εξέφρασε ο Ιησούς μπορούσαν να αντιπροσωπεύσουν πλήρως τον Θεό και το έργο του Θεού. Αυτό που είδε ο Ιωάννης ήταν ένα όραμα και δεν ήταν ικανός να αντιπροσωπεύσει πλήρως το έργο του Θεού. Γιατί ο Ιωάννης, ο Πέτρος και ο Παύλος παρότι είπαν πολλά λόγια —όπως και ο Ιησούς— δεν είχαν την ίδια ταυτότητα με τον Ιησού; Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι το έργο που επιτέλεσαν ήταν διαφορετικό. Ο Ιησούς αντιπροσώπευε το Πνεύμα του Θεού, και ήταν το Πνεύμα του Θεού που εργαζόταν άμεσα. Επιτελούσε το έργο της νέας εποχής, το έργο που κανείς δεν είχε επιτελέσει ποτέ πριν. Άνοιξε μια νέα οδό, αντιπροσώπευε τον Ιεχωβά και τον ίδιο τον Θεό. Αντιθέτως, ο Πέτρος, ο Παύλος και ο Δαβίδ, ανεξάρτητα από το πώς αποκαλούνταν, αντιπροσώπευαν μόνο την ταυτότητα ενός πλάσματος του Θεού και είχαν σταλεί από τον Ιησού ή τον Ιεχωβά. Έτσι, ανεξάρτητα από το μέγεθος του έργου τους, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλα ήταν τα θαύματα που πραγματοποίησαν, ήταν απλώς πλάσματα του Θεού και δεν μπορούσαν να αντιπροσωπεύουν το Πνεύμα του Θεού. Εργάστηκαν εν ονόματι του Θεού ή αφότου τους απέστειλε ο Θεός. Επιπλέον, εργάστηκαν κατά τις εποχές που εγκαινίασαν είτε ο Ιησούς είτε ο Ιεχωβά και το έργο που επιτέλεσαν εντασσόταν σε αυτό το πλαίσιο. Ήταν, εξάλλου, απλώς πλάσματα του Θεού. Στην Παλαιά Διαθήκη, πολλοί προφήτες έκαναν προβλέψεις ή έγραψαν βιβλία προφητειών. Κανείς δεν είπε ότι ήταν Θεός, αλλά μόλις εμφανίστηκε ο Ιησούς το Πνεύμα του Θεού έγινε μάρτυρας ότι Αυτός είναι Θεός. Γιατί άραγε; Σε αυτό το σημείο θα έπρεπε να το γνωρίζεις ήδη! Στο παρελθόν, οι απόστολοι και οι προφήτες έγραφαν διάφορες επιστολές και έκαναν πολλές προφητείες. Αργότερα, οι άνθρωποι επέλεξαν να προσθέσουν κάποιες από αυτές στη Βίβλο, ενώ κάποιες χάθηκαν. Δεδομένου ότι υπάρχουν άνθρωποι που λένε ότι όλα όσα εξέφρασαν αυτοί προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, γιατί κάποια από αυτά θεωρούνται καλά ενώ κάποια άλλα κακά; Και γιατί κάποια επιλέχθηκαν ενώ άλλα όχι; Αν ήταν πράγματι τα λόγια του Αγίου Πνεύματος, θα ήταν απαραίτητο να τα επιλέξουν οι άνθρωποι; Γιατί τα λόγια του Ιησού και το έργο Του παρουσιάζονται διαφορετικά σε κάθε ένα από τα τέσσερα ευαγγέλια; Δεν αποτελεί αυτό σφάλμα εκείνων που τα κατέγραψαν; Κάποιοι θα ρωτήσουν:

«Εφόσον οι επιστολές που έγραψαν ο Παύλος και οι άλλοι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης, καθώς και το έργο που επιτέλεσαν προήλθαν εν μέρει από τη βούληση του ανθρώπου και αναμίχθηκαν με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, τότε δεν έχουν μολυνθεί από τον άνθρωπο τα λόγια που εκφράζεις Εσύ (Θεέ) σήμερα; Πραγματικά δεν περιέχουν καμία από τις αντιλήψεις του ανθρώπου;» Αυτό το στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Θεός είναι εντελώς διαφορετικό από το έργο που επιτέλεσε ο Παύλος και οι πολυάριθμοι απόστολοι και προφήτες. Δεν διαφέρει μόνο η ταυτότητα, αλλά, κυρίως, διαφέρει το έργο που επιτελείται. Αφού ο Παύλος χτυπήθηκε και έπεσε ενώπιον του Κυρίου, τον καθοδήγησε το Άγιο Πνεύμα ώστε να εργαστεί και να γίνει ένας απεσταλμένος. Έτσι, έγραψε επιστολές στις εκκλησίες και όλες αυτές οι επιστολές ακολουθούσαν τη διδασκαλία του Ιησού. Ο Παύλος απεστάλη από τον Κύριο για να εργαστεί εν ονόματι του Κυρίου Ιησού, αλλά όταν ο ίδιος ο Θεός ήρθε, δεν εργαζόταν εν ονόματι κανενός και δεν αντιπροσώπευε παρά το Πνεύμα του Θεού στο έργο Του. Ο Θεός ήρθε να επιτελέσει το έργο Του άμεσα: Δεν τελειοποιήθηκε από τον άνθρωπο και το έργο Του δεν πραγματοποιήθηκε μέσω της διδασκαλίας οποιουδήποτε ανθρώπου. Σε αυτό το στάδιο του έργου, ο Θεός δεν καθοδηγεί μιλώντας για τις προσωπικές Του εμπειρίες, αλλά αντ' αυτού επιτελεί το έργο Του άμεσα, σύμφωνα με αυτό που έχει. Παραδείγματος χάριν, η δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών, ο καιρός του παιδέματος, η δοκιμασία του θανάτου, ο καιρός της αγάπης για τον Θεό... Όλο αυτό το έργο δεν έχει επιτελεστεί ποτέ πριν και είναι έργο της σημερινής εποχής, δεν σχετίζεται με τις εμπειρίες του ανθρώπου. Σύμφωνα με όσα έχω πει, ποιες είναι οι εμπειρίες του ανθρώπου; Δεν προέρχονται όλες απευθείας από το Πνεύμα και δεν πηγάζουν από το Πνεύμα; Απλώς το επίπεδό σου είναι τόσο χαμηλό που δεν μπορείς να διακρίνεις την αλήθεια! Η πρακτική οδός της ζωής, για τον οποίο μιλάω, αφορά την καθοδήγηση του μονοπατιού και δεν έχει μιλήσει κανένας ποτέ πριν γι' αυτόν ούτε έχει βιώσει κανείς αυτό το μονοπάτι μήτε γνωρίζει αυτή την πραγματικότητα. Πριν προφέρω αυτά τα λόγια, κανείς δεν τα είχε εκφράσει ποτέ. Κανείς δεν είχε μιλήσει ποτέ για τέτοιες εμπειρίες ούτε είχε μιλήσει ποτέ για τέτοιες λεπτομέρειες, και, επιπλέον, κανείς δεν είχε ποτέ επισημάνει τέτοιες καταστάσεις για να αποκαλύψει τέτοια πράγματα. Κανείς δεν έδειξε ποτέ το μονοπάτι που δείχνω σήμερα Εγώ, κι αν το έδειχνε ο άνθρωπος, τότε δεν θα αποτελούσε νέα οδό. Πάρε ως παράδειγμα τον Πέτρο και τον Παύλο. Δεν είχαν προσωπικές εμπειρίες προτού τους δείξει τον δρόμο ο Ιησούς. Μόνο όταν ο Ιησούς έδειξε το μονοπάτι, βίωσαν τα λόγια του Ιησού και το μονοπάτι που Εκείνος έδειξε. Εξ αυτού απέκτησαν πολλές εμπειρίες

και έγγραφαν τις επιστολές. Συνεπώς, οι εμπειρίες του ανθρώπου δεν ταυτίζονται με το έργο του Θεού και το έργο του Θεού δεν ταυτίζεται με τη γνώση που περιγράφουν οι αντιλήψεις κι οι εμπειρίες του ανθρώπου. Έχω πει, επανειλημμένα, ότι σήμερα δείχνω ένα νέο μονοπάτι κι επιτελώ νέο έργο, ενώ το έργο και οι ομιλίες Μου διαφέρουν από του Ιωάννη και όλων των άλλων προφητών. Ποτέ δεν αποκομίζω πρώτα εμπειρίες και σας τις μεταφέρω εν συνεχεία — αυτό δεν συμβαίνει επ' ουδενί. Αν ήταν έτσι, δεν θα σας είχε καθυστερήσει αυτό εδώ και καιρό; Στο παρελθόν, η γνώση για την οποία πολλοί μίλησαν, εξυμνήθηκε κιόλας, αλλά όλα όσα εξέφρασαν βασίστηκαν αποκλειστικά στα λεγόμενα των αποκαλούμενων πνευματικών μορφών. Δεν κατέδειξαν την οδό, αλλά μίλησαν βάσει των εμπειριών τους, από όσα είχαν δει και από τις γνώσεις τους. Κάποιες ήταν αντιλήψεις τους, ενώ κάποιες ήταν εμπειρίες που είχαν συνοψίσει. Σήμερα, η φύση του έργου Μου διαφέρει εντελώς από τη δική τους. Δεν έχω βιώσει την καθοδήγηση άλλων ούτε δέχτηκα να τελειωθώ από άλλους. Επιπλέον, όλα όσα έχω εκφράσει και έχω συναναστραφεί είναι διαφορετικά από οποιουδήποτε άλλου και δεν έχουν εκφραστεί ποτέ από οποιονδήποτε άλλον. Σήμερα, ανεξάρτητα από το ποιοι είστε εσείς, το έργο σας επιτελείται με βάση όσα εκφράζω Εγώ. Χωρίς αυτές τις ομιλίες και το έργο, ποιος θα ήταν ικανός να τα βιώσει αυτά (τη δοκιμασία των παρόχων υπηρεσιών, τον καιρό του παιδέματος...) και ποιος θα μπορούσε να μιλήσει γι' αυτή τη γνώση; Όντως αδυνατείς να το δεις αυτό; Ανεξάρτητα από το στάδιο του έργου, μόλις ακουστούν τα λόγια Μου εσείς αρχίζετε να συναναστρέφεστε σύμφωνα με τα λόγια Μου και να εργάζεστε σύμφωνα με αυτά, ενώ συνιστούν οδό που κανείς σας δεν έχει διανοηθεί. Έχοντας φτάσει ως εδώ, δεν μπορείς να δεις αυτό το σαφές και απλό ζήτημα; Δεν είναι μια οδός που έχει συλλάβει κάποιος, ούτε βασίζεται σε οδό που έχει χαράξει κάποια πνευματική μορφή. Πρόκειται για ένα νέο μονοπάτι, ενώ ακόμα και πολλά από αυτά που εξέφρασε κάποτε ο Ιησούς, δεν ισχύουν πλέον. Αυτό που εκφράζω Εγώ είναι το έργο της εγκαινίασης μιας νέας εποχής και είναι έργο αυτόνομο. Το έργο που επιτελώ και τα λόγια που εκφέρω είναι όλα καινούργια. Δεν είναι άραγε αυτό το νέο έργο του σήμερα; Το έργο του Ιησού ήταν παρόμοιο με αυτό. Το έργο Του ήταν επίσης διαφορετικό από εκείνο των ανθρώπων του ναού, κι έτσι διέφερε και από το έργο των Φαρισαίων και δεν είχε καμία ομοιότητα με εκείνο που επιτελούσε ολόκληρος ο λαός του Ισραήλ. Αφού το είδαν, οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να διαμορφώσουν άποψη: «Ήταν όντως έργο του Θεού;» Ο Ιησούς δεν τήρησε τον νόμο του Ιεχωβά. Όταν ήρθε να διδάξει τον άνθρωπο, όλα όσα είπε ήταν νέα και διαφορετικά από αυτά που έλεγαν οι αρχαίοι άγιοι και

προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, και γι' αυτό οι άνθρωποι παρέμεναν αβέβαιοι. Αυτό είναι που κάνει τόσο δύσκολη την αντιμετώπιση του ανθρώπου. Πριν αποδεχτείτε αυτό το νέο στάδιο του έργου, το μονοπάτι στο οποίο πορευόσασταν οι πιο πολλοί από εσάς ήταν να κάνετε πράξη και να εισέρχεστε σύμφωνα με τα θεμέλια που έθεσαν αυτές οι πνευματικές μορφές. Εντούτοις, σήμερα, το έργο που επιτελώ Εγώ είναι πολύ διαφορετικό, οπότε εσείς δεν είστε σε θέση να αποφασίσετε αν είναι σωστό ή όχι. Δεν Με ενδιαφέρει σε ποιο μονοπάτι πορευόσουν πριν ούτε με ενδιαφέρει ποιανού «φαγητό» έτρωγες ή ποιον θεωρούσες ως «πατέρα» σου. Εφόσον έχω έρθει και έχω φέρει νέο έργο για να καθοδηγήσω τον άνθρωπο, όλοι όσοι Με ακολουθούν πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τα όσα ορίζω. Ανεξάρτητα από το πόσο ισχυρή είναι η «οικογένεια» από την οποία κατάγεται, πρέπει να Με ακολουθείς, δεν πρέπει να ενεργείς σύμφωνα με τις προηγούμενες πρακτικές σου, ο «ανάδοχος πατέρας» σου θα πρέπει να παραιτηθεί και θα πρέπει να έρθεις ενώπιον του Θεού σου για να διεκδικήσεις το νόμιμο μερίδιό σου. Ολόκληρη η ύπαρξή σου είναι στα χέρια Μου και δεν πρέπει να επιδεικνύεις υπερβολικά τυφλή πίστη στον ανάδοχο πατέρα σου. Αυτός δεν μπορεί να σε ελέγξει πλήρως. Το έργο της σήμερα ημέρας είναι αυτόνομο. Όλα αυτά που λέω σήμερα προφανώς δεν βασίζονται σε θεμέλια του παρελθόντος. Αποτελούν μια νέα αρχή και αν λες ότι δημιουργούνται από το χέρι του ανθρώπου, τότε είσαι τόσο τυφλός, που δεν δύναται να σωθείς!

Ο Ησαΐας, ο Ιεζεκιήλ, ο Μωυσής, ο Δαβίδ, ο Αβραάμ και ο Δανιήλ υπήρξαν ηγέτες ή προφήτες του εκλεκτού λαού του Ισραήλ. Γιατί άραγε δεν αποκαλέστηκαν Θεός; Γιατί το Άγιο Πνεύμα δεν έγινε μάρτυρας τους; Γιατί το Άγιο Πνεύμα έγινε μάρτυρας του Ιησού μόλις ξεκίνησε το έργο Του και άρχισε να εκφράζει τον λόγο Του; Και γιατί άλλοι δεν φέρουν τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος; Αυτοί όλοι, άνθρωποι θνητοί, αποκαλούνταν «Κύριος». Ανεξάρτητα από το πώς αποκαλούνταν, το έργο τους αντιπροσωπεύει το Είναι και την ουσία τους, ενώ το Είναι και η ουσία τους αντιπροσωπεύουν την ταυτότητά τους. Η ουσία τους δεν σχετίζεται με τις ονομασίες τους. Αντιπροσωπεύεται απ' όσα εξέφρασαν και απ' όσα βίωσαν. Στην Παλαιά Διαθήκη ήταν συνηθισμένο να αποκαλείται κανείς Κύριος, ενώ κάποιος μπορούσε να αποκαλείται με οποιονδήποτε τρόπο, αλλά η ουσία και η εγγενής του ταυτότητα παρέμεναν ίδιες. Μεταξύ αυτών των ψευδόχριστων, των ψευδοπροφητών και των απατεώνων, δεν υπάρχουν κι εκείνοι που αποκαλούνται Θεός; Γιατί άραγε δεν είναι «Θεός»;

Επειδή είναι ανίκανοι να επιτελέσουν το έργο του Θεού. Κατά βάση είναι άνθρωποι, εξαπατούν ανθρώπους, δεν είναι ο Θεός, οπότε δεν έχουν την ταυτότητα του Θεού. Και ο Δαβίδ δεν αποκαλέστηκε Κύριος των δώδεκα φυλών; Ο Ιησούς αποκαλέστηκε επίσης Κύριος. Γιατί ο Ιησούς μόνο αποκαλέστηκε η ενσάρκωση του Θεού; Δεν ήταν ο Ιερεμίας γνωστός και ως Υιός του ανθρώπου; Και ο Ιησούς δεν ήταν γνωστός ως Υιός του ανθρώπου; Γιατί ο Ιησούς σταυρώθηκε για λογαριασμό του Θεού; Δεν είναι επειδή η ουσία Του ήταν διαφορετική; Δεν είναι επειδή το έργο που επιτέλεσε ήταν διαφορετικό; Έχει σημασία ο τίτλος; Αν και ο Ιησούς αποκαλέστηκε Υιός του ανθρώπου, ήταν η πρώτη ενσάρκωση του Θεού, είχε έρθει να αναλάβει την εξουσία και να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης. Αυτό αποδεικνύει ότι η ταυτότητα και η ουσία του Ιησού ήταν διαφορετικές σε αντίθεση με εκείνους που ονομάζονταν επίσης Υιός του ανθρώπου. Σήμερα, ποιος από εσάς τολμάει να λέει ότι όλα όσα εξέφρασαν εκείνοι που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα προήλθαν από το Άγιο Πνεύμα; Ποιος τολμάει να τα ξεστομίζει αυτά; Εάν όντως τα λες αυτά, τότε γιατί το βιβλίο προφητείας του Έσδρα απορρίφθηκε και γιατί έγινε το ίδιο με τα βιβλία εκείνων των αρχαίων αγίων και προφητών; Αν όλα προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί εσείς τολμάτε να κάνετε τέτοιες παρορμητικές επιλογές; Είσαι ικανός να επιλέξεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Πολλές ιστορίες από το Ισραήλ απορρίφθηκαν επίσης. Κι αν πιστεύεις ότι όλες αυτές οι γραφές του παρελθόντος προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί κάποια βιβλία απορρίφθηκαν; Αν όλα προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε θα έπρεπε όλα να φυλάσσονται και να αποστέλλονται στους αδελφούς και τις αδελφές των εκκλησιών για μελέτη. Δεν θα πρέπει να επιλέγονται ή να απορρίπτονται από την ανθρώπινη βούληση. Αυτό είναι λάθος. Λέγοντας ότι οι εμπειρίες του Παύλου και του Ιωάννη αναμίχθηκαν με τις προσωπικές τους αντιλήψεις δεν σημαίνει ότι οι εμπειρίες και η γνώση τους προέρχονταν από τον Σατανά, αλλά απλώς ότι είχαν στοιχεία που προέρχονταν από τις προσωπικές εμπειρίες και αντιλήψεις τους. Η γνώση τους βασιζόταν στο πλαίσιο των πραγματικών εμπειριών εκείνης της εποχής, ενώ ποιος μπορούσε να πει με βεβαιότητα ότι όλα αυτά προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα; Εάν και τα Τέσσερα Ευαγγέλια προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί ο Ματθαίος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ιωάννης είπαν ο καθένας κάτι διαφορετικό για το έργο του Ιησού; Αν δεν το πιστεύετε αυτό, τότε ανατρέξτε στις ιστορίες της Βίβλου για το πώς ο Πέτρος απαρνήθηκε τον Κύριο τρεις φορές: Είναι όλες διαφορετικές, ενώ η καθεμία έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Πολλοί αδαείς λένε ότι «εφόσον ο ενσαρκωμένος Θεός είναι και

άνθρωπος, μπορούν τα λόγια Του να προέρχονται αποκλειστικά από το Άγιο Πνεύμα; Αν τα λόγια του Παύλου και του Ιωάννη είχαν αναμιχθεί με την ανθρώπινη βούληση, τότε τα λόγια που εκφέρει Εκείνος όντως δεν έχουν αναμιχθεί με την ανθρώπινη βούληση;» Οι άνθρωποι που λένε τέτοια πράγματα είναι τυφλοί και αδαείς! Διάβασε προσεκτικά τα Τέσσερα Ευαγγέλια. Διάβασε τι έχουν καταγράψει για τις πράξεις και για τα λόγια του Ιησού. Κάθε ιστορία ήταν πολύ απλά διαφορετική, και καθεμία είχε τη δική της οπτική. Αν όλα όσα γράφτηκαν από τους συγγραφείς αυτών των βιβλίων προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε όλα θα έπρεπε να είναι τα ίδια και να χαρακτηρίζονται από συνέπεια. Γιατί λοιπόν υπάρχουν αποκλίσεις; Είναι ο άνθρωπος άραγε τόσο ανόητος που να μην μπορεί να το διακρίνει αυτό; Αν εσύ κληθείς να γίνεις μάρτυρας του Θεού, τι είδους μαρτυρία μπορείς να παράσχεις; Μπορεί κάποιος να γίνει μάρτυρας του Θεού αν Τον γνωρίζει κατ' αυτόν τον τρόπο; Εάν άλλοι σε ρωτήσουν: «Εάν οι γραφές του Ιωάννη και του Λουκά αναμίχθηκαν με την ανθρώπινη βούληση, τότε ο λόγος που εκφράζεται από τον Θεό σας δεν αναμιγνύεται με ανθρώπινη βούληση;» θα μπορούσες να δώσεις μια σαφή απάντηση; Αφού ο Λουκάς κι ο Ματθαίος είχαν ακούσει τα λόγια του Ιησού και είχαν δει το έργο του Ιησού, μίλησαν για τη δική τους γνώση, μέσα από τις αναμνήσεις περιγράφοντας μερικά από τα γεγονότα που προκάλεσε ο Ιησούς. Μπορείς να πεις ότι η γνώση τους αποκαλύφθηκε πλήρως από το Άγιο Πνεύμα; Πέραν της Βίβλου, υπήρχαν πολλές πνευματικές μορφές με μεγαλύτερη γνώση από αυτούς. Γιατί τα λόγια τους δεν έχουν μεταδοθεί στις επόμενες γενιές; Δεν χρησιμοποιήθηκαν και αυτοί άραγε από το Άγιο Πνεύμα; Μάθε ότι στο έργο του σήμερα δεν μιλώ για τη δική Μου αντίληψη που βασίζεται στα θεμέλια του έργου του Ιησού, ούτε μιλάω για τις δικές Μου γνώσεις στο πλαίσιο του έργου του Ιησού. Τι έργο επιτέλεσε ο Ιησούς εκείνη την εποχή; Και τι έργο επιτελώ Εγώ σήμερα; Όσα επιτελώ κι εκφράζω είναι καινοφανή. Το μονοπάτι που πορεύομαι σήμερα είναι ολοκαίνουριο, ποτέ δεν περπάτησε πάνω του κανείς από τους λαούς περασμένων εποχών και γενεών. Σήμερα είναι ανοιχτό. Δεν είναι αυτό άραγε το έργο του Πνεύματος; Παρόλο που ήταν το έργο του Αγίου Πνεύματος, όλοι οι ηγέτες του παρελθόντος πραγματοποίησαν το έργο τους πάνω στα θεμέλια των άλλων· ωστόσο, το έργο του ίδιου του Θεού είναι διαφορετικό. Το στάδιο του έργου του Ιησού ήταν το ίδιο: Εκείνος διάνοιξε μία νέα οδό. Όταν ήρθε, κήρυξε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και είπε ότι ο άνθρωπος θα πρέπει να μετανοήσει και να ομολογήσει. Αφού ο Ιησούς ολοκλήρωσε το έργο Του, ο Πέτρος και ο Παύλος κι άλλοι συνέχισαν το έργο του Ιησού. Αφού ο Ιησούς σταυρώθηκε και ανήλθε στα

ουράνια, απεστάλησαν από το Πνεύμα για να διαδώσουν την οδό του σταυρού. Παρόλο που τα λόγια του Παύλου ήταν υψηλά, επίσης βασίστηκαν στα θεμέλια που έθεσαν τα λεγόμενα του Ιησού, όπως η υπομονή, η αγάπη, ο πόνος, η κάλυψη της κεφαλής, η βάπτισμα ή άλλα δόγματα που ακολούθησαν. Όλα αυτά βασίστηκαν στα θεμέλια του λόγου του Ιησού. Δεν ήταν σε θέση να χαράξουν μια νέα οδό, γιατί ήταν όλοι τους άνθρωποι που χρησιμοποιούσε ο Θεός.

Οι δηλώσεις και τα έργα του Ιησού εκείνη την εποχή δεν τήρησαν το δόγμα, ενώ ο Ιησούς δεν επιτέλεσε το έργο Του βάσει του έργου του νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Βασίστηκε στο έργο που έπρεπε να επιτελεστεί στην Εποχή της Χάριτος. Εργάστηκε σκληρά βάσει του έργου που είχε προβάλει, βάσει του δικού Του σχεδίου και βάσει της διακονίας Του. Δεν εργάστηκε βάσει του νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Τίποτα από όσα έπραξε δεν βασίστηκε στον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και δεν ήλθε για να εργαστεί προκειμένου να εκπληρώσει τα λόγια των προφητών. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού δεν τέθηκε ρητά προκειμένου να εκπληρώσει τις προβλέψεις των αρχαίων προφητών και δεν ήλθε για να τηρήσει το δόγμα ή με σκοπό να υλοποιήσει τις προβλέψεις των αρχαίων προφητών. Ωστόσο, οι πράξεις Του δεν διατάραξαν τις προβλέψεις των αρχαίων προφητών, ούτε επηρέασαν το έργο που είχε κάνει ο ίδιος στο παρελθόν. Το κυριότερο σημείο του έργου Του δεν ήταν η τήρηση οποιουδήποτε δόγματος αλλά η εκτέλεση του έργου που έπρεπε να επιτελέσει ο ίδιος. Δεν ήταν προφήτης ή μάντης, αλλά κάποιος που έκανε έργο, ο οποίος ήλθε όντως να επιτελέσει το έργο που έπρεπε και ήρθε να εγκαινιάσει τη νέα εποχή Του και να πραγματοποιήσει το νέο Του έργο. Βέβαια, όταν ο Ιησούς ήλθε να επιτελέσει το έργο Του, εκπλήρωσε και πολλά από τα λόγια των αρχαίων προφητών στην Παλαιά Διαθήκη. Έτσι και το έργο του σήμερα έχει εκπληρώσει τις προβλέψεις των αρχαίων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. Απλώς Εγώ δεν τηρώ αυτό το «κιτρινισμένο παλιό ημερολόγιο», αυτό είναι όλο. Γιατί το έργο που πρέπει να επιτελέσω είναι εκτενέστερο, τα λόγια, τα οποία πρέπει να σας πω είναι περισσότερα, ενώ το συγκεκριμένο έργο και τα λόγια έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία από το να εξηγώ αποσπάσματα από τη Βίβλο, διότι τέτοιου είδους έργο δεν έχει μεγάλη σημασία ή αξία για εσάς, ενώ δεν μπορεί να σας βοηθήσει ή να σας αλλάξει. Εγώ σκοπεύω να επιτελέσω νέο έργο, όχι να εκπληρώσω οποιοδήποτε απόσπασμα από τη Βίβλο. Εάν ο Θεός ήρθε στη γη μόνο για να εκπληρώσει τα λόγια των αρχαίων προφητών της Βίβλου, τότε ποιος είναι

ανώτερος, ο ενσαρκωμένος Θεός ή εκείνοι οι αρχαίοι προφήτες; Εξάλλου, ηγούνται οι προφήτες του Θεού ή ο Θεός ηγείται των προφητών; Πώς εξηγείς αυτά τα λόγια;

Στην αρχή, όταν ο Ιησούς δεν είχε επιτελέσει ακόμα επίσημα τη διακονία Του, όπως και οι μαθητές που Τον ακολουθούσαν, μερικές φορές συμμετείχε κι Αυτός σε συναθροίσεις, και έψαλλε ύμνους, αινούσε τον Θεό και διάβαζε την Παλαιά Διαθήκη στον ναό. Αφού βαπτίστηκε και ανυψώθηκε, το Πνεύμα κατήλθε επισήμως επάνω Του και άρχισε να εργάζεται, αποκαλύπτοντας την ταυτότητά Του και τη διακονία που έπρεπε να αναλάβει. Πριν από αυτό, κανείς δεν γνώριζε την ταυτότητά Του· πέρα από τη Μαρία, δεν τη γνώριζε ούτε καν ο Ιωάννης. Ο Ιησούς ήταν 29 ετών όταν βαπτίστηκε. Αφού ολοκληρώθηκε η βάπτισή Του, άνοιξαν οι ουρανοί και μια φωνή είπε: «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήτην». Μόλις ο Ιησούς βαπτίστηκε, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να γίνεται μάρτυράς Του κατ' αυτόν τον τρόπο. Πριν βαπτιστεί στην ηλικία των 29 ετών, είχε ζήσει τη ζωή ενός κανονικού ανθρώπου: έτρωγε όταν έπρεπε να φάει, κοιμόταν και ντυνόταν φυσιολογικά, και δεν διέφερε σε τίποτα από τους άλλους ανθρώπους. Φυσικά, έτσι το αντιλαμβάνονταν απλώς τα ανθρώπινα μάτια. Μερικές φορές, κι ο ίδιος ήταν αδύναμος και μερικές φορές κι ο ίδιος δεν μπορούσε να διακρίνει τα πράγματα, όπως αναφέρεται στη Βίβλο: Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν. Αυτά τα λόγια δείχνουν απλώς ότι είχε μια συνηθισμένη και κανονική ανθρώπινη φύση και ότι δεν ήταν ιδιαίτερα διαφορετικός από τους άλλους φυσιολογικούς ανθρώπους. Είχε, επίσης, ανατραφεί ως φυσιολογικός άνθρωπος και δεν είχε τίποτα ιδιαίτερο πάνω Του. Ωστόσο, ήταν υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού. Αφού βαπτίστηκε, ξεκίνησαν οι πειρασμοί, μετά τους οποίους άρχισε να επιτελεί τη διακονία Του και να εργάζεται, και απέκτησε δύναμη, σοφία και εξουσία. Αυτό δεν σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα δεν εργαζόταν μέσα Του πριν από τη βάπτισή Του, ούτε ότι δεν βρισκόταν μέσα Του. Και πριν από τη βάπτισή Του, το Άγιο Πνεύμα κατοικούσε μέσα Του, αλλά δεν είχε αρχίσει να εργάζεται επίσημα, γιατί υπάρχουν όρια όσον αφορά το πότε ο Θεός επιτελεί το έργο Του και, άλλωστε, οι φυσιολογικοί άνθρωποι ακολουθούν μια φυσιολογική διαδικασία ανάπτυξης. Το Άγιο Πνεύμα ανέκαθεν ζούσε μέσα Του. Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς, ήταν διαφορετικός από τους υπόλοιπους, και εμφανίστηκε ένα άστρο της αυγής. Πριν από τη γέννησή Του, ένας άγγελος εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε ένα όνειρο και του είπε ότι η Μαρία θα έφερνε στον κόσμο βρέφος αρσενικού γένους κι ότι το παιδί είχε συλληφθεί από το Άγιο

Πνεύμα. Αφ'ότου βαπτίστηκε ο Ιησούς, το Άγιο Πνεύμα ξεκίνησε το έργο Του, μα αυτό δεν σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα είχε μόλις κατέλθει πάνω στον Ιησού. Η έκφραση ότι το Άγιο Πνεύμα κατήλθε σαν περιστέρι επάνω Του αναφέρεται στην επίσημη έναρξη της διακονίας Του. Το Πνεύμα του Θεού ήταν μέσα Του από πριν, αλλά δεν είχε αρχίσει να εργάζεται, γιατί δεν είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου, ενώ το Πνεύμα δεν ξεκίνησε να εργάζεται με βιάση. Το Πνεύμα έγινε μάρτυράς Του μέσω της βάπτισης. Όταν ο Ιησούς αναδύθηκε από το νερό, το Πνεύμα άρχισε να εργάζεται επισήμως μέσα Του, πράγμα που σήμαινε ότι η ενσάρκωση του Θεού είχε αρχίσει να εκπληρώνει τη διακονία Του και είχε αρχίσει το έργο της λύτρωσης, δηλαδή η Εποχή της Χάριτος είχε ξεκινήσει και επίσημα. Κι έτσι, υπάρχει χρονοδιάγραμμα στο έργο του Θεού, ανεξάρτητα από το τι έργο επιτελεί. Μετά τη βάπτισή Του, δεν υπήρξαν ιδιαίτερες αλλαγές στον Ιησού. Ήταν ακόμα στην αρχική Του σάρκα. Απλώς ξεκίνησε το έργο Του και αποκάλυψε την ταυτότητά Του, ενώ κατείχε μεγάλη εξουσία και δύναμη. Από αυτή την άποψη, ήταν διαφορετικός από πριν. Η ταυτότητά Του ήταν διαφορετική, δηλαδή υπήρξε μια σημαντική αλλαγή στην κατάστασή Του. Αυτή ήταν η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος και όχι έργο ανθρώπου. Στην αρχή, οι άνθρωποι δεν γνώριζαν, ενώ έμαθαν κάποια πράγματα μόνο όταν το Άγιο Πνεύμα έγινε μάρτυρας του Ιησού κατ' αυτόν τον τρόπο. Εάν ο Ιησούς είχε κάνει σπουδαίο έργο πριν γίνει μάρτυράς Του το Άγιο Πνεύμα, αλλά χωρίς τη μαρτυρία του ίδιου του Θεού, τότε ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίο θα ήταν το έργο Του, οι άνθρωποι δεν θα γνώριζαν ποτέ την ταυτότητά Του, διότι το ανθρώπινο μάτι θα αδυνατούσε να την αντιληφθεί. Χωρίς το βήμα της μαρτυρίας του Αγίου Πνεύματος, κανείς δεν θα μπορούσε να Τον αναγνωρίσει ως τον ενσαρκωμένο Θεό. Αν, αφού το Άγιο Πνεύμα είχε γίνει μάρτυράς Του, ο Ιησούς συνέχιζε να εργάζεται με τον ίδιο τρόπο, χωρίς καμία διαφορά, τότε δεν θα είχε αυτό το αποτέλεσμα. Και αυτό καταδεικνύει κυρίως το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αφού το Άγιο Πνεύμα έγινε μάρτυρας, το Άγιο Πνεύμα έπρεπε να φανερωθεί, έτσι ώστε να μπορέσεις να αντιληφθείς ξεκάθαρα ότι επρόκειτο για τον Θεό, ότι υπήρχε το Πνεύμα του Θεού μέσα Του. Η μαρτυρία του Θεού δεν ήταν εσφαλμένη, και αυτό μπορούσε να αποδείξει ότι η μαρτυρία Του ήταν ορθή. Εάν το έργο πριν και μετά τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος παρέμενε το ίδιο, τότε η ενσαρκωμένη Του διακονία και το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν θα είχαν επισημανθεί, και έτσι ο άνθρωπος δεν θα ήταν σε θέση να αναγνωρίσει το έργο του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν θα υπήρχε σαφής διαφορά. Μετά την κατάθεση μαρτυρίας, το Άγιο Πνεύμα έπρεπε να υποστηρίξει αυτή τη μαρτυρία, οπότε έπρεπε να εκδηλώσει τη σοφία

και την εξουσία Του στον Ιησού, κάτι που διέφερε σε σύγκριση με το παρελθόν. Φυσικά, αυτό δεν ήταν συνέπεια της βάπτισης. Η βάπτισμα είναι απλώς μια τελετή, αλλά αποτέλεσε τον τρόπο με τον οποίο έδειξε ότι ήρθε η ώρα να επιτελέσει τη διακονία Του. Αυτό το έργο ήταν απαραίτητο προκειμένου να καταστεί σαφής η μεγάλη δύναμη του Θεού, να καταστεί σαφής η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, ενώ το Άγιο Πνεύμα θα αναλάμβανε την ευθύνη γι' αυτή τη μαρτυρία μέχρι τέλους. Πριν επιτελέσει τη διακονία Του, ο Ιησούς επίσης άκουγε κηρύγματα, κήρυττε και διέδιδε το ευαγγέλιο σε διάφορα μέρη. Δεν επιτελούσε μεγάλο έργο, επειδή δεν είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου για να επιτελέσει τη διακονία Του κι επειδή ο Θεός ο ίδιος κρυβόταν ταπεινά εντός της σάρκας Του, και δεν επιτέλεσε κανένα έργο μέχρι που ήρθε η ώρα. Δεν επιτέλεσε έργο πριν από τη βάπτισμα για δύο λόγους: Πρώτον, επειδή το Άγιο Πνεύμα δεν είχε κατέλθει επισήμως επάνω Του προκειμένου να επιτελέσει έργο (δηλαδή, το Άγιο Πνεύμα δεν είχε δώσει στον Ιησού τη δύναμη και την εξουσία να επιτελέσει τέτοιο έργο), ενώ ακόμα κι αν γνώριζε την ταυτότητά Του, ο Ιησούς δεν θα ήταν σε θέση να επιτελέσει το έργο που σκόπευε να επιτελέσει αργότερα και θα έπρεπε να περιμένει μέχρι την ημέρα της βάπτισής Του. Αυτή ήταν η ώρα του Θεού και κανείς δεν ήταν σε θέση να αντιταχθεί σε αυτήν, ούτε κι ο ίδιος ο Ιησούς. Ο ίδιος ο Ιησούς δεν μπορούσε να διακόψει το δικό Του έργο. Φυσικά, αυτή ήταν η ταπεινότητα του Θεού, αλλά κι ο νόμος του έργου του Θεού. Αν το Πνεύμα του Θεού δεν εργαζόταν, κανείς δεν θα μπορούσε να επιτελέσει το έργο Του. Δεύτερον, πριν βαπτιστεί, ήταν ουσιαστικά ένας πολύ απλός και συνηθισμένος άνθρωπος, ενώ δεν διέφερε από τους άλλους φυσιολογικούς και συνηθισμένους ανθρώπους. Αυτή είναι μια πτυχή του γεγονότος ότι ο ενσαρκωμένος Θεός δεν ήταν υπερφυσικός. Ο ενσαρκωμένος Θεός δεν αντιτάχθηκε στις διευθετήσεις του Πνεύματος του Θεού. Εργάστηκε με μεθοδικό και πολύ φυσιολογικό τρόπο. Μόνο μετά τη βάπτισμα, το έργο Του απέκτησε εξουσία και δύναμη. Δηλαδή, μολονότι ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός, δεν πραγματοποίησε οποιεσδήποτε υπερφυσικές πράξεις, ενώ μεγάλωσε με τον ίδιο τρόπο όπως και οι άλλοι φυσιολογικοί άνθρωποι. Αν ο Ιησούς γνώριζε ήδη την ταυτότητά Του, είχε επιτελέσει μεγάλο έργο σε όλον τον τόπο πριν από τη βάπτισμά Του και διέφερε από τους φυσιολογικούς ανθρώπους, καταδεικνύοντας ότι ήταν ξεχωριστός, τότε όχι μόνο θα ήταν αδύνατο ο Ιωάννης να επιτελέσει το έργο του, αλλά δεν θα υπήρχε και κανένας τρόπος να ξεκινήσει ο Θεός το επόμενο βήμα του έργου Του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα αποδεικνυόταν ότι ό,τι έπραξε ο Θεός είχε αποτύχει, ενώ ο άνθρωπος θα νόμιζε ότι το Πνεύμα του Θεού και η ενσάρκωση του Θεού

δεν προέρχονταν από την ίδια πηγή. Έτσι, το έργο του Ιησού που καταγράφηκε στη Βίβλο είναι έργο που πραγματοποιήθηκε μετά τη βάπτισή Του, έργο που επιτελέστηκε σε διάστημα τριών ετών. Η Βίβλος δεν καταγράφει όσα έκανε πριν από τη βάπτισή Του, επειδή δεν έκανε αυτό το έργο πριν βαπτιστεί. Ήταν απλώς ένας συνηθισμένος άνθρωπος και αντιπροσώπευε έναν φυσιολογικό άνθρωπο. Πριν ο Ιησούς αρχίσει να επιτελεί τη διακονία Του, δεν διέφερε από τους φυσιολογικούς ανθρώπους, και οι άλλοι δεν μπορούσαν να δουν καμιά διαφορά σε Αυτόν. Μόνο όταν ο Ιησούς έγινε 29 ετών, έμαθε ότι είχε έρθει για να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου του Θεού. Πιο πριν, ο ίδιος δεν το γνώριζε, γιατί το έργο που επιτελούσε ο Θεός δεν ήταν υπερφυσικό. Όταν παρακολούθησε μια συνάθροιση στη συναγωγή σε ηλικία δώδεκα ετών, η Μαρία Τον αναζητούσε, κι Αυτός είπε απλώς μια φράση, όπως θα έλεγε και κάθε άλλο παιδί: «Μητέρα! Δεν γνωρίζεις ότι πρέπει να βάλω το θέλημα του Πατέρα μου πάνω από όλα;» Βέβαια, εφόσον συλλήφθηκε από το Άγιο Πνεύμα, θα μπορούσε ο Ιησούς να μην είναι ιδιαίτερος κατά κάποιο τρόπο; Ωστόσο, η ιδιαιτερότητά Του δεν σήμαινε ότι ήταν υπερφυσικός, αλλά απλώς ότι αγαπούσε τον Θεό περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μικρό παιδί. Παρόλο που είχε την εμφάνιση ανθρώπου, η ουσία Του ήταν ιδιαίτερη και διαφορετική από των άλλων. Ωστόσο, μόνο αφότου βαπτίστηκε, αισθάνθηκε πραγματικά το Άγιο Πνεύμα να εργάζεται μέσα Του, αισθάνθηκε ότι ήταν ο ίδιος ο Θεός. Μόνο όταν έφθασε στην ηλικία των 33 ετών συνειδητοποίησε πράγματι ότι το Άγιο Πνεύμα σκόπευε να πραγματοποιήσει το έργο της σταύρωσης μέσω Αυτού. Στην ηλικία των 32 ετών, είχε φτάσει στο σημείο να συνειδητοποιήσει κάποιες εσωτερικές αλήθειες, όπως αναφέρεται στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο: «Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος είπε, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος. [...] Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι πρέπει νὰ υπάγῃ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ». Δεν γνώριζε εκ των προτέρων ποιο έργο επρόκειτο να επιτελέσει, αλλά το έμαθε κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Δεν γνώριζε πλήρως μόλις γεννήθηκε. Το Άγιο Πνεύμα εργαζόταν σταδιακά μέσα Του, ενώ υπήρχε μια διαδικασία κατά την εκτέλεση του έργου. Εάν γνώριζε εξ αρχής ότι ήταν ο Θεός, ο Χριστός και ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου, ότι έπρεπε να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης, τότε γιατί δεν είχε εργαστεί νωρίτερα; Γιατί μόνο αφότου ο Ιησούς μίλησε στους μαθητές Του για τη διακονία Του, αισθάνθηκε θλίψη και προσευχήθηκε ένθερμα γι' αυτήν; Γιατί ο Ιωάννης Τού άνοιξε τον δρόμο και Τον βάπτισε προτού Εκείνος

κατανοήσει πολλά πράγματα τα οποία δεν είχε κατανοήσει; Αυτό αποδεικνύει ότι ήταν το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, και προκειμένου Εκείνος να κατανοήσει και να επιτύχει πράγματα, υπήρχε μια διαδικασία, γιατί ήταν η ενσάρκωση του Θεού, του οποίου το έργο ήταν διαφορετικό από εκείνο που επιτελούσε απευθείας το Πνεύμα.

Κάθε στάδιο του έργου του Θεού ακολουθεί το ένα και το αυτό ρεύμα, οπότε στο σχέδιο διαχείρισης του Θεού διάρκειας έξι χιλιάδων ετών, κάθε στάδιο ακολουθείται στενά από το επόμενο, από τη γένεση του κόσμου έως σήμερα. Αν δεν χάρασσε κανείς την οδό, τότε δεν θα ακολουθούσε κανείς. Εφόσον υπάρχουν εκείνοι που ακολουθούν, υπάρχουν κι εκείνοι που χάραξαν την οδό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το έργο περνάει από γενιά σε γενιά, σε στάδια. Το ένα στάδιο ακολουθεί το άλλο, και αν δεν εγκαινιάζε κανείς την οδό, θα ήταν αδύνατο να ξεκινήσει το έργο και ο Θεός δεν θα είχε κανένα μέσο να προωθήσει το έργο Του. Κανένα στάδιο δεν έρχεται σε αντίθεση με το άλλο, ενώ το κάθε στάδιο διαδέχεται το άλλο σε μια αλληλουχία, προκειμένου να σχηματίσει ένα ρεύμα. Όλα αυτά γίνονται από το ίδιο Πνεύμα. Εντούτοις, ανεξάρτητα από το ποιος εγκαινιάζει την οδό ή επιτελεί το έργο άλλου, αυτό δεν καθορίζει την ταυτότητά του. Δεν είναι άραγε σωστό αυτό; Εφόσον ο Ιωάννης εγκαινίασε την οδό και ο Ιησούς συνέχισε το έργο Του, αποδεικνύεται κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η ταυτότητα του Ιησού είναι υποδεέστερη από αυτή του Ιωάννη; Αφού ο Ιεχωβά πραγματοποίησε το έργο Του πριν από τον Ιησού, μπορείς να πεις ότι ο Ιεχωβά είναι ανώτερος από τον Ιησού; Το γεγονός ότι εγκαινίασαν την οδό ή πραγματοποίησαν το έργο άλλων δεν είναι σημαντικό. Αυτό που είναι σημαντικότερο είναι η ουσία του έργου τους και η ταυτότητα που αντιπροσωπεύει. Δεν είναι άραγε σωστό αυτό; Δεδομένου ότι ο Θεός σκόπευε να εργαστεί μεταξύ των ανθρώπων, έπρεπε να εξυψώσει εκείνους που θα μπορούσαν να επιτελέσουν το έργο εγκαινιάζοντας την οδό. Όταν ο Ιωάννης ξεκίνησε να κηρύττει, είπε: «Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού». «Μετανοείτε, διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών». Έτσι μίλησε εξ αρχής, αλλά γιατί ήταν σε θέση να πει αυτά τα λόγια; Όσον αφορά τη σειρά με την οποία ειπώθηκαν αυτά τα λόγια, ο Ιωάννης εξέφρασε για πρώτη φορά το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και μετέπειτα ο Ιησούς. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, ο Ιωάννης εγκαινίασε το νέο μονοπάτι και φυσικά ο Ιωάννης ήταν ανώτερος από τον Ιησού. Ωστόσο, ο Ιωάννης δεν είπε ότι ήταν ο Χριστός, ενώ δεν έγινε μάρτυρας του Θεού ως ο αγαπημένος Υιός του Θεού. Ο Θεός απλώς τον χρησιμοποίησε για να

εγκαινιάσει την οδό και να την προετοιμάσει για τον Κύριο. Εγκαινίασε την οδό για τον Ιησού, αλλά δεν μπορούσε να εργαστεί εκ μέρους του Ιησού. Το Άγιο Πνεύμα διατήρησε επίσης το συνολικό έργο του ανθρώπου.

Την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, ο Ιεχωβά ηγείτο της οδού, ενώ το έργο του Ιεχωβά αντιπροσώπευε ολόκληρη την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης και όλο το έργο που επιτελέστηκε στο Ισραήλ. Ο Μωυσής απλώς υποστήριξε αυτό το έργο επί της γης και ο μόχθος του θεωρείται ως η συνεργασία που παρέχει ο άνθρωπος. Εκείνη την εποχή, μίλησε ο Ιεχωβά, καλώντας τον Μωσή, και εξύψωσε τον Μωσή από τον λαό του Ισραήλ και τον υποχρέωσε να οδηγήσει τους ανθρώπους αυτούς στην έρημο, και από εκεί στη Χαναάν. Αυτό δεν ήταν το έργο του ίδιου του Μωσή, αλλά το έργο που κατεύθυνε προσωπικά ο Ιεχωβάς, οπότε ο Μωυσής δεν μπορεί να αποκαλεστεί Θεός. Ο Μωυσής θεμελίωσε επίσης τον νόμο, αλλά ο νόμος αυτός ορίστηκε προσωπικά από τον Ιεχωβά. Απλώς Εκείνος ανέθεσε στον Μωσή να τον εκφράσει. Ο Ιησούς επίσης δημιούργησε εντολές, ενώ κατάργησε τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και θεμελίωσε τις εντολές της νέας εποχής. Γιατί ο Ιησούς είναι ο ίδιος ο Θεός; Γιατί αυτά τα δύο δεν ταυτίζονται. Εκείνη την εποχή, το έργο του Μωσή δεν αντιπροσώπευε την εποχή ούτε εγκαινίασε μια νέα οδό. Καθοδηγήθηκε από τον Ιεχωβά, ήταν απλώς κάποιος που χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό. Όταν ήλθε ο Ιησούς, ο Ιωάννης είχε πραγματοποιήσει ένα στάδιο του έργου εγκαινιάζοντας την οδό, ενώ είχε ξεκινήσει να διαδίδει το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών (το Άγιο Πνεύμα το είχε ξεκινήσει αυτό). Όταν ήρθε ο Ιησούς, έκανε απευθείας το δικό Του έργο, αλλά το έργο Του ήταν πολύ διαφορετικό από το έργο του Μωσή. Ο Ησαΐας επίσης είπε πολλές προφητείες, όμως γιατί δεν ήταν ο ίδιος ο Θεός; Ο Ιησούς δεν είπε τόσες πολλές προφητείες, αλλά γιατί ήταν ο ίδιος ο Θεός; Κανείς δεν τόλμησε να πει ότι όλο το έργο του Ιησού εκείνη την εποχή προερχόταν από το Άγιο Πνεύμα, ούτε τόλμησε να πει ότι προερχόταν όλο από τη βούληση του ανθρώπου ή ότι αποτελούσε εξ ολοκλήρου έργο του ίδιου του Θεού. Ο άνθρωπος αδυνατούσε να τα αναλύσει αυτά. Μπορεί να ειπωθεί ότι ο Ησαΐας έκανε έργο και είπε προφητείες και ότι όλα προήλθαν από το Άγιο Πνεύμα. Δεν προήλθαν απευθείας από τον ίδιο τον Ησαΐα, αλλά ήταν αποκαλύψεις του Ιεχωβά. Ο Ιησούς δεν επιτέλεσε μεγάλο έργο και δεν είπε πολλά, ούτε είπε πολλές προφητείες. Το κήρυγμά Του δεν φαινόταν ιδιαίτερα υψηλό στους ανθρώπους, όμως ήταν ο ίδιος ο Θεός και αυτό είναι ανεξήγητο για τον άνθρωπο. Κανείς δεν πίστεψε ποτέ στον

Ιωάννη, στον Ησαΐα ή στον Δαβίδ ούτε τους έχει αποκαλέσει ποτέ Θεό, δηλαδή Δαβίδ ο Θεός ή Ιωάννης ο Θεός. Κανένας δεν έχει εκφράσει ποτέ κάτι τέτοιο, και μόνο ο Ιησούς έχει αποκαλεστεί Χριστός. Η κατάταξη αυτή γίνεται σύμφωνα με τη μαρτυρία του Θεού, το έργο που Αυτός ανέλαβε και τη διακονία που επιτέλεσε. Όσον αφορά τις μεγάλες μορφές της Βίβλου, τον Αβραάμ, τον Δαβίδ, τον Ιησού του Ναυή, τον Δανιήλ, τον Ησαΐα, τον Ιωάννη και τον Ιησού Χριστό, βάσει του έργου που επιτέλεσαν, μπορείς να διακρίνεις ποιος είναι ο ίδιος ο Θεός και ποιοι άνθρωποι είναι προφήτες και ποιοι είναι απόστολοι. Το ποιος χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό και το ποιος ήταν ο ίδιος ο Θεός διαφοροποιείται και καθορίζεται από την ουσία και το είδος του έργου που επιτέλεσαν. Εάν αδυνατείς να διακρίνεις τη διαφορά, τότε αυτό αποδεικνύει ότι δεν ξέρεις τι σημαίνει να πιστεύεις στον Θεό. Ο Ιησούς είναι ο Θεός επειδή είπε τόσα πολλά και έκανε τόσα πολλά, ιδιαίτερα δε, πραγματοποίησε πολλά θαύματα. Ομοίως, και ο Ιωάννης επιτέλεσε μεγάλο έργο και έκανε πολύ κήρυγμα, όπως κι ο Μωυσής. Γιατί δεν αποκαλέστηκαν Θεός; Ο Αδάμ δημιουργήθηκε απευθείας από τον Θεό. Γιατί δεν αποκαλέστηκε Θεός, αντιθέτως αποκαλείται πλάσμα; Αν κάποιος σου πει: «Σήμερα, ο Θεός έχει κάνει τόσα πολλά και έχει πει τόσα πολλά. Είναι ο ίδιος ο Θεός. Αφού ο Μωυσής είπε τόσα πολλά, τότε κι αυτός πρέπει να είναι ο ίδιος ο Θεός!» θα πρέπει να του απαντήσεις ρωτώντας: «Εκείνη την εποχή, γιατί ο Ιησούς, και όχι ο Ιωάννης έφερε τη μαρτυρία του Θεού ως ο ίδιος ο Θεός; Ο Ιωάννης δεν προηγήθηκε του Ιησού; Ποιο ήταν μεγαλύτερο, το έργο του Ιωάννη ή του Ιησού; Ο άνθρωπος θεωρεί το έργο του Ιωάννη ανώτερο από του Ιησού, αλλά γιατί ο Ιησούς φέρει τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος και όχι ο Ιωάννης;» Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα! Στην αρχή, όταν ο Μωυσής οδήγησε τον λαό του Ισραήλ, ο Ιεχωβά τού μίλησε ανάμεσα από τα σύννεφα. Ο Μωυσής δεν μίλησε άμεσα, αλλά αντ' αυτού καθοδηγήθηκε άμεσα από τον Ιεχωβά. Αυτό ήταν το έργο του Ισραήλ της Παλαιάς Διαθήκης. Μέσα στον Μωυσή δεν υπήρχε το Πνεύμα ή το Είναι του Θεού. Δεν μπορούσε να κάνει αυτό το έργο, οπότε υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε αυτό που έκανε εκείνος και ο Ιησούς. Και αυτό συμβαίνει γιατί το έργο που επιτέλεσαν ήταν διαφορετικό! Το αν χρησιμοποιείται κάποιος από τον Θεό ή είναι προφήτης, απόστολος ή ο ίδιος ο Θεός διακρίνεται από τη φύση του έργου του και αυτό θα θέσει τέλος στις αμφιβολίες σου. Στη Βίβλο αναφέρεται ότι μόνο ο Αμνός μπορεί να ανοίξει τις επτά σφραγίδες. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, υπήρξαν πολλοί ερμηνευτές των γραφών μεταξύ αυτών των μεγάλων μορφών, οπότε μπορείς να πεις ότι όλοι είναι ο Αμνός; Μπορείς να πεις ότι όλες οι ερμηνείες τους

προέρχονται από τον Θεό; Είναι απλώς ερμηνευτές. Δεν έχουν την ταυτότητα του Αμνού. Πώς θα μπορούσαν να είναι άξιοι να λύσουν τις επτά σφραγίδες; Είναι αλήθεια ότι «Μόνο ο Αμνός μπορεί να ανοίξει τις επτά σφραγίδες», αλλά δεν έρχεται μόνο για να λύσει τις επτά σφραγίδες. Δεν υπάρχει ανάγκη να επιτελεστεί αυτό το έργο, πραγματοποιείται έτσι κι αλλιώς. Είναι απόλυτα σαφές για το δικό Του έργο. Είναι αναγκαίο να δαπανά χρόνο για να ερμηνεύσει τις γραφές; Πρέπει να προστεθεί «η Εποχή του Αμνού που Ερμηνεύει τις Γραφές» στο έργο των έξι χιλιάδων ετών; Έρχεται να επιτελέσει νέο έργο αλλά παρέχει επίσης κάποιες αποκαλύψεις για το έργο του παρελθόντος, βοηθώντας τους ανθρώπους να κατανοήσουν την αλήθεια του έργου των έξι χιλιάδων ετών. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε πάρα πολλά αποσπάσματα από τη Βίβλο. Το σημερινό έργο είναι βασικό, αυτό είναι σημαντικό. Πρέπει να ξέρεις ότι ο Θεός δεν έρχεται ειδικά για να λύσει τις επτά σφραγίδες, αλλά για να επιτελέσει το έργο της σωτηρίας.

Ξέρεις μόνο ότι ο Ιησούς θα κατέλθει τις έσχατες ημέρες, αλλά πώς ακριβώς θα κατέλθει; Έναν αμαρτωλό όπως εσάς, ο οποίος έχει μόλις λυτρωθεί και δεν έχει αλλάξει ούτε τελειωθεί από τον Θεό, μπορεί να σε επιθυμεί η καρδιά του Θεού; Γιατί εσύ, εσύ που είσαι ακόμα ο παλιός εαυτός σου, είναι αλήθεια ότι σώθηκες από τον Ιησού και ότι δεν θεωρείσαι αμαρτωλός λόγω της σωτηρίας του Θεού, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει ότι δεν είσαι αμαρτωλός και ότι δεν είσαι ακάθατος. Πώς μπορείς να είσαι άγιος αν δεν έχεις αλλάξει; Μέσα σου είσαι κυριευμένος από ακαθαρσία, εγωισμό και κακία, αλλά εξακολουθείς να επιθυμείς να κατέλθεις με τον Ιησού —τι τυχερός που θα ήσουν! Έχεις χάσει ένα στάδιο στην πίστη σου στον Θεό: Έχεις απλώς λυτρωθεί, αλλά δεν έχεις αλλάξει. Για να μπορείς να είσαι κάποιος που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, ο Θεός πρέπει προσωπικά να επιτελέσει το έργο της αλλαγής και της κάθαρσής σου. Αν έχεις λυτρωθεί μόνο, θα είσαι ανίκανος να επιτύχεις την αγιότητα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα είσαι ακατάλληλος να κοινωνήσεις τις καλές ευλογίες του Θεού, επειδή έχεις χάσει ένα στάδιο στο έργο του Θεού για τη διαχείριση του ανθρώπου, το οποίο είναι το βασικό βήμα της αλλαγής και της τελείωσης. Και έτσι εσύ, ένας αμαρτωλός που έχει μόλις λυτρωθεί, είσαι ανίκανος να κληρονομήσεις άμεσα την κληρονομιά του Θεού.

Χωρίς την έναρξη αυτού του νέου σταδίου του έργου, ποιος ξέρει μέχρι πού θα φθάνατε εσείς οι ευαγγελιστές, οι κήρυκες, οι ερμηνευτές και οι αποκαλούμενοι μεγάλοι πνευματικοί άνθρωποι! Χωρίς την έναρξη αυτού του νέου σταδίου του έργου, ό,τι λέτε είναι παρωχημένο!

Αφορά την ανύψωση στον θρόνο ή την προετοιμασία της στέψης του βασιλιά. Είτε την αυταπάρνηση είτε την υποταγή του σώματος. Είτε την επίδειξη υπομονής είτε την άντληση μάθησης από παντού. Είτε την ταπεινότητα είτε την αγάπη. Δεν λέμε άραγε τα ίδια και τα ίδια; Είναι απλά μια από εκείνες τις περιπτώσεις όπου δίνουμε στο ίδιο πράγμα διαφορετικό όνομα! Είτε καλύπτει κανείς το κεφάλι του και τρώει σε κοινή τράπεζα είτε απλώνει τα χέρια και προσεύχεται, είτε θεραπεύει τους άρρωστους και εξοβελίζει τους δαίμονες. Θα μπορούσε να υπάρξει νέο έργο; Θα μπορούσε να υπάρξει οποιαδήποτε προοπτική εξέλιξης; Αν συνεχίσεις να πορεύεσαι σε αυτήν την οδό, θα ακολουθείς τυφλά το δόγμα ή θα τηρείς τους κανόνες. Εσείς πιστεύετε ότι το έργο σας είναι πολύ υψηλό, αλλά δεν ξέρετε ότι όλα αυτά μεταλαμπαδεύτηκαν και διδάχθηκαν από εκείνους τους «γέροντες» των αρχαίων χρόνων; Δεν είναι όλα όσα λέτε και πράττετε τα τελευταία λόγια αυτών των γερόντων; Δεν ήταν το χρέος αυτών των γερόντων πριν πεθάνουν; Νομίζετε ότι οι πράξεις σας υπερβαίνουν εκείνες των αποστόλων και των προφητών των προηγούμενων γενεών, και υπερβαίνουν τα πάντα; Η έναρξη αυτού του σταδίου του έργου έχει τερματίσει τη λατρεία που επιδεικνύετε στο έργο του Μάρτυρα Λι με το οποίο επιδιώκετε να γίνετε βασιλιάς και να ανέλθετε στον θρόνο και έβαλε τέλος στην αλαζονεία και την κομπορρημοσύνη σας, έτσι ώστε να μην μπορείτε να συμμετάσχετε σε αυτό το στάδιο του έργου. Χωρίς αυτό το στάδιο του έργου θα βυθίζεστε όλο και πιο βαθιά σε μια μη αναστρέψιμη κατάσταση. Υπάρχουν πάρα πολλά παλιά στοιχεία ανάμεσά σας! Ευτυχώς, το έργο του σήμερα σας έχει φέρει πίσω. Διαφορετικά, ποιος ξέρει ποια κατεύθυνση θα παίρνατε! Δεδομένου ότι ο Θεός είναι Θεός που είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός, γιατί δεν αναζητάς νέα πράγματα; Γιατί μένεις προσκολλημένος πάντα στα παλιά; Συνεπώς, η γνώση του έργου του Αγίου Πνεύματος σήμερα είναι υψίστης σημασίας!

Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο

Από ανθρώπινη άποψη, δεν είναι δυνατόν οι απόγονοι του Μωάβ να ολοκληρωθούν, ούτε έχουν τα προσόντα για κάτι τέτοιο. Οι υιοί του Δαβίδ, από την άλλη πλευρά, σίγουρα έχουν ελπίδες και όντως μπορούν να ολοκληρωθούν. Εάν κάποιος είναι απόγονος του Μωάβ, τότε

δεν μπορεί να ολοκληρωθεί. Ακόμη και τώρα, εξακολουθείτε να μη γνωρίζετε τη σημασία του έργου που επιτελείται ανάμεσά σας· σε αυτό το στάδιο, εξακολουθείτε να διατηρείτε τις μελλοντικές σας προοπτικές μες στην καρδιά σας και είστε απρόθυμοι να τις εγκαταλείψετε. Κανείς δεν νοιάζεται για τον λόγο που ο Θεός έχει σήμερα επιλέξει να εργαστεί μονάχα πάνω σε μια τελείως ανάξια ομάδα ανθρώπων, όπως είστε εσείς. Μήπως έχει κάνει κάποιο λάθος σε αυτό το έργο; Μήπως το έργο αυτό αποτελεί στιγμιαία απροσεξία; Για ποιον λόγο ο Θεός, ο οποίος γνώριζε ανέκαθεν πως είστε τα τέκνα του Μωάβ, κατήλθε προκειμένου να εργαστεί συγκεκριμένα ανάμεσά σας; Δεν το σκέφτεστε ποτέ; Δεν το αναλογίζεται ποτέ ο Θεός όταν επιτελεί το έργο Του; Συμπεριφέρεται απερίσκεπτα; Δεν γνώριζε εξ αρχής ότι είστε οι απόγονοι του Μωάβ; Δεν ξέρετε να σκέφτεστε αυτά τα πράγματα; Τι απέγιναν οι αντιλήψεις σας; Μήπως εκείνο το υγιές σκεπτικό σας έχει γίνει απροσάρμοστο; Τι απέγιναν η ευφυΐα και η σοφία σας; Μήπως η συμπεριφορά σας είναι τόσο μεγαλόψυχη που δεν δίνετε προσοχή σε τόσο μικρά θέματα; Το μυαλό σας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο σε θέματα όπως οι μελλοντικές σας προοπτικές και η μοίρα σας, αλλά όσον αφορά οτιδήποτε άλλο, είναι απαθές, αργόστροφο και έχει παντελή άγνοια. Μα πού στο καλό πιστεύετε; Στις μελλοντικές προοπτικές σας; Ή στον Θεό; Δεν πιστεύεις μονάχα στον όμορφο προορισμό σου; Στις μελλοντικές προοπτικές σου; Σε ποιον βαθμό κατανοείς τώρα την οδό της ζωής; Σε ποιον βαθμό την έχεις επιτύχει; Νομίζεις ότι το έργο που επιτελείται τώρα στους απογόνους του Μωάβ γίνεται για να σας ταπεινώσει; Γίνεται σκόπιμα για να εκθέσει την ασχήμια σας; Γίνεται σκόπιμα για να σας κάνει να αποδεχθείτε την παιδείση και, στη συνέχεια, να σας ρίξει στη λίμνη του φωτιάς; Ποτέ δεν είπα ότι δεν έχετε μελλοντικές προοπτικές, πόσο μάλλον δε, ότι πρέπει να καταστραφείτε ή να υποστείτε την αιώνια απώλεια. Έχω ανακοινώσει δημοσίως τέτοια πράγματα; Λες ότι δεν έχεις ελπίδα, αλλά δεν πρόκειται για συμπέρασμα που έχεις βγάλει ο ίδιος; Δεν είναι το αποτέλεσμα της δικής σου νοοτροπίας; Μετράνε τα δικά σου συμπεράσματα; Αν πω ότι δεν είσαι ευλογημένος, τότε σίγουρα θα καταστραφείς· και αν πω ότι είσαι ευλογημένος, τότε σίγουρα δεν θα καταστραφείς. Εγώ λέω απλώς ότι είσαι απόγονος του Μωάβ· δεν είπα ότι θα καταστραφείς. Το θέμα είναι απλώς ότι οι απόγονοι του Μωάβ είναι καταραμένοι και είναι μια φάρα διεφθαρμένων ανθρώπων. Προηγουμένως, έγινε αναφορά στην αμαρτία· δεν είστε όλοι αμαρτωλοί; Δεν έχουν διαφθαρεί όλοι οι αμαρτωλοί από τον Σατανά; Δεν αφηφούν όλοι οι αμαρτωλοί τον Θεό και δεν επαναστατούν εναντίον Του; Δεν πρέπει εκείνοι που αφηφούν τον Θεό να δεχτούν την κατάρα; Δεν πρέπει να

καταστραφούν όλοι οι αμαρτωλοί; Σε αυτήν την περίπτωση, ποιος από τους ανθρώπους που είναι από σάρκα και αίμα μπορεί να σωθεί; Πώς γίνεται να έχετε επιβιώσει μέχρι σήμερα; Έχετε γίνει αρνητικοί επειδή είστε απόγονοι του Μωάβ· δεν λογίζεστε, επίσης, ως άνθρωποι, που είναι αμαρτωλοί; Πώς αντέξατε μέχρι σήμερα; Όταν αναφέρεται η τελείωση, γίνεστε ευτυχείς. Αφού ακούσετε ότι πρέπει να βιώσετε τα μεγάλα δεινά, νομίζετε ότι αυτό σας καθιστά ακόμη περισσότερο ευλογημένους. Νομίζετε ότι, αφού αναδυθείτε από τα δεινά, θα μπορείτε να γίνετε νικητές και, επιπλέον, ότι αυτό συνιστά τη μεγάλη ευλογία του Θεού και τη μεγάλη σας εξύψωση από Αυτόν. Όταν αναφέρεται ο Μωάβ, ταραζέστε μέσα σας· τόσο οι ενήλικες όσο και τα παιδιά αισθάνεστε ανείπωτη θλίψη, δεν έχετε καμία απολύτως χαρά μες στην καρδιά σας και μετανιώνετε που γεννηθήκατε. Δεν κατανοείτε τη σημασία αυτού του σταδίου του έργου που επιτελείται στους απογόνους του Μωάβ· το μόνο που ξέρετε είναι να επιδιώκετε υψηλές θέσεις, και όποτε αντιλαμβάνεστε πως δεν υπάρχει ελπίδα, ξανακυλάτε. Όταν αναφέρονται η τελείωση και ο μελλοντικός προορισμός, αισθάνεστε ευτυχία· έχετε εναποθέσει την πίστη σας στον Θεό με σκοπό να κερδίσετε ευλογίες και να μπορέσετε να έχετε έναν καλό προορισμό. Μερικοί άνθρωποι αισθάνονται τώρα φόβο λόγω του κύρους τους. Επειδή έχουν ευτελή αξία και χαμηλό κύρος, δεν επιθυμούν να επιζητήσουν την τελείωση. Πρώτα έγινε αναφορά στην τελείωση και, στη συνέχεια, αναφέρθηκαν οι απόγονοι του Μωάβ, οπότε οι άνθρωποι αρνήθηκαν το μονοπάτι της τελείωσης που αναφέρθηκε προηγουμένως. Αυτό συμβαίνει επειδή, από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν γνωρίζατε ποτέ τη σημασία αυτού του έργου, ούτε σας ενδιαφέρει η σημασία του. Το ανάστημά σας είναι πολύ μικρό και δεν μπορείτε να υπομείνετε ούτε την παραμικρή ενόχληση. Όταν βλέπετε ότι το κύρος σας είναι πολύ χαμηλό, γίνεστε αρνητικοί και χάνετε την εμπιστοσύνη να συνεχίσετε την αναζήτηση. Οι άνθρωποι θεωρούν την απόκτηση της χάρης και την απόλαυση της γαλήνης απλώς ως σύμβολα της πίστης, και θεωρούν την επιζήτηση ευλογιών ως τη βάση της πίστης τους στον Θεό. Πολύ λίγοι άνθρωποι επιζητούν να γνωρίσουν τον Θεό ή επιζητούν να αλλάξουν τη διάθεσή τους. Κατά την πίστη τους, οι άνθρωποι επιζητούν να κάνουν τον Θεό να τους δώσει έναν κατάλληλο προορισμό και όλη τη χάρη που χρειάζονται, να Τον κάνουν υπηρέτη τους, να Τον κάνουν να διατηρεί μια ειρηνική, φιλική σχέση μαζί τους, έτσι ώστε, ανεξαρτήτως χρόνου, να μην υπάρξει ποτέ σύγκρουση μεταξύ τους. Με άλλα λόγια, η πίστη τους στον Θεό απαιτεί από Εκείνον να υποσχεθεί ότι θα ανταποκρίνεται σε όλες τις απαιτήσεις τους και ότι θα τους παραχωρεί όλα εκείνα για τα οποία προσεύχονται, σύμφωνα

με τα λόγια που έχουν διαβάσει στη Βίβλο: «Θα εισακούσω όλες τις προσευχές σας». Αναμένουν ότι ο Θεός δεν θα κρίνει ούτε θα αντιμετωπίσει κανέναν, διότι ήταν ανέκαθεν ο ελεήμων Σωτήρας Ιησούς, ο οποίος διατηρεί καλές σχέσεις με τους ανθρώπους πάντα και παντού. Ιδού πώς πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό: Απλώς θέτουν απαιτήσεις από τον Θεό χωρίς ντροπή, πιστεύοντας πως, είτε είναι επαναστατικοί είτε είναι υπάκουοι, Εκείνος απλώς θα τους παραχωρήσει τα πάντα αβλεπί. Απλώς «εισπράττουν» συνεχώς «οφειλές» από τον Θεό, πιστεύοντας πως Εκείνος πρέπει να τους «αποπληρώσει» αδιαμαρτύρητα και, επιπλέον, να πληρώσει τα διπλάσια· πιστεύουν πως, είτε ο Θεός έχει πάρει κάτι από αυτούς είτε όχι, μπορεί μόνο να χειραγωγείται από εκείνους και δεν μπορεί να ενορχηστρώνει αυθαίρετα τους ανθρώπους, πόσο μάλλον δε, να αποκαλύπτει στους ανθρώπους τη σοφία και τη δίκαιη διάθεσή Του, οι οποίες έχουν μείνει κρυφές για πολλά χρόνια, όποτε θέλει Εκείνος και χωρίς την άδειά τους. Απλώς εξομολογούνται τις αμαρτίες τους στον Θεό, πιστεύοντας πως ο Θεός θα τους δώσει απλώς άφεση αμαρτιών, πως δεν θα απηυδήσει να το κάνει και πως αυτό θα συνεχίζεται αενάως. Απλώς διατάζουν τον Θεό, πιστεύοντας πως Αυτός απλώς θα τους υπακούσει, επειδή καταγράφεται στη Βίβλο ότι ο Θεός δεν ήλθε για να Τον υπηρετούν οι άνθρωποι, αλλά για να τους υπηρετεί Εκείνος, και ότι βρίσκεται εδώ για να είναι ο υπηρέτης τους. Έτσι δεν πιστεύατε ανέκαθεν; Όποτε αδυνατείτε να κερδίσετε κάτι από τον Θεό, θέλετε να το βάλετε στα πόδια· όταν δεν καταλαβαίνετε κάτι, γίνεστε πολύ πικρόχολοι και φτάνετε, μάλιστα, στο σημείο να εξαπολύετε κάθε είδους προσβολές εναντίον Του. Απλώς δεν πρόκειται να επιτρέψετε στον ίδιο τον Θεό να εκφράσει πλήρως τη σοφία και το θαύμα Του· αντ' αυτού, θέλετε μονάχα να απολαύσετε προσωρινή ευκολία και άνεση. Μέχρι στιγμής, η στάση σας κατά την πίστη σας στον Θεό απαρτίζεται μονάχα από τις ίδιες παλιές απόψεις. Αν ο Θεός σας δείξει έστω και ελάχιστη μεγαλοπρέπεια, νιώθετε δυστυχημένοι. Βλέπετε τώρα ακριβώς πόσο μεγάλο είναι το ανάστημά σας; Μην υποθέτετε ότι είστε όλοι πιστοί στον Θεό, όταν στην πραγματικότητα οι παλιές σας απόψεις δεν έχουν αλλάξει. Όταν δεν σου συμβαίνει τίποτα, πιστεύεις ότι όλα κυλούν ομαλά και η αγάπη σου για τον Θεό φτάνει σε νέα ύψη. Όταν σου συμβαίνει κάτι μικρό, πέφτεις στον Άδη. Έτσι δείχνεις την αφοσίωσή σου στον Θεό;

Εάν το τελικό στάδιο του έργου της κατάκτησης ξεκινούσε στο Ισραήλ, τότε αυτό το έργο της κατάκτησης δεν θα είχε νόημα. Το έργο είναι σημαντικότερο όταν επιτελείται στην Κίνα και όταν επιτελείται σε εσάς. Είστε οι κατώτεροι όλων των ανθρώπων, οι άνθρωποι με το

λιγότερο κύρος· είστε εκείνοι που βρίσκονται στο κατώτατο επίπεδο αυτής της κοινωνίας και εκείνοι που αναγνώρισαν στον μικρότερο βαθμό τον Θεό στην αρχή. Είστε οι άνθρωποι που έχουν απομακρυνθεί περισσότερο από τον Θεό και αυτοί που έχουν πληγεί πιο σοβαρά. Επειδή αυτό το στάδιο του έργου γίνεται μόνο για χάρη της κατάκτησης, δεν είναι άραγε καταλληλότερο να επιλεγείτε εσείς να καταθέσετε τη μελλοντική μαρτυρία; Εάν το πρώτο βήμα του έργου της κατάκτησης δεν γινόταν σε εσάς, τότε θα ήταν δύσκολο να προχωρήσει το έργο της κατάκτησης που πρόκειται να έρθει, διότι το έργο της κατάκτησης που θα ακολουθήσει θα επιτύχει αποτελέσματα βάσει του γεγονότος ότι το έργο αυτό επιτελείται σήμερα. Το τρέχον έργο της κατάκτησης είναι μόνο η απαρχή του συνολικού έργου της κατάκτησης. Είστε η πρώτη φουρνιά που θα κατακτηθεί· είστε εκπρόσωποι όλου του ανθρώπινου είδους που θα κατακτηθούν. Οι άνθρωποι που έχουν πραγματικά γνώση θα δουν ότι όλο το έργο που επιτελεί ο Θεός σήμερα είναι σπουδαίο και ότι Εκείνος όχι μόνο δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν την ανυπακοή τους, αλλά αποκαλύπτει και το κύρος τους. Ο σκοπός και το νόημα των λόγων Του δεν είναι να αποθαρρύνουν τους ανθρώπους, ούτε να τους ανατρέψουν. Είναι να αποκτήσουν διαφώτιση και σωτηρία μέσω των λόγων Του· είναι να αφυπνίσουν το πνεύμα τους μέσω των λόγων Του. Από τη δημιουργία του κόσμου, ο άνθρωπος ζει υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, δίχως να γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και δίχως να πιστεύει ότι υπάρχει Θεός. Το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να συμπεριληφθούν στη μεγάλη σωτηρία του Θεού και να εξυψωθούν σε μεγάλο βαθμό από τον Θεό, δείχνει πράγματι την αγάπη του Θεού· όλοι όσοι έχουν πραγματική κατανόηση θα το πιστέψουν αυτό. Τι γίνεται με όσους δεν έχουν τέτοια γνώση; Θα πουν: «Α, ο Θεός λέει ότι είμαστε οι απόγονοι του Μωάβ· το είπε με τα ίδια Του τα λόγια. Μπορούμε και πάλι να αποκτήσουμε μια καλή έκβαση; Ποιος μας έκανε απογόνους του Μωάβ; Ποιος μας έκανε να Του αντισταθούμε τόσο πολύ κατά το παρελθόν; Ο Θεός έχει έλθει να μας καταδικάσει· δεν βλέπεις ότι πάντα μας έκρινε, ευθύς εξαρχής; Εφόσον έχουμε αντισταθεί στον Θεό, έτσι θα πρέπει να παιδευτούμε». Είναι ορθά αυτά τα λόγια; Σήμερα, ο Θεός σάς κρίνει, σας παιδεύει και σας καταδικάζει, αλλά πρέπει να ξέρεις ότι ο σκοπός της καταδίκης σου είναι να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Σε καταδικάζει, σε καταριέται, σε κρίνει και σε παιδεύει ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ώστε να μπορέσει να αλλάξει η διάθεσή σου και, επιπλέον, ώστε να μπορέσεις να μάθεις την αξία σου και να δεις ότι όλες οι ενέργειες του Θεού είναι δίκαιες και γίνονται σύμφωνα με τη διάθεσή Του και τις απαιτήσεις

του έργου Του, ότι εργάζεται σύμφωνα με το σχέδιό Του για τη σωτηρία του ανθρώπου και ότι είναι ο δίκαιος Θεός που αγαπά, σώζει, κρίνει και παιδεύει τον άνθρωπο. Εάν γνωρίζεις μόνο ότι έχεις χαμηλό κύρος και ότι είσαι διεφθαρμένος και ανυπάκουος, αλλά δεν γνωρίζεις ότι ο Θεός επιθυμεί να διασαφηνίσει τη σωτηρία Του μέσω της κρίσης και της παιδείας που επιτελεί μέσα σου σήμερα, τότε δεν έχεις κανέναν τρόπο να αποκτήσεις εμπειρία, πόσο μάλλον δε, είσαι ικανός να συνεχίσεις προς τα εμπρός. Ο Θεός δεν έχει έλθει για να σκοτώσει ή να καταστρέψει, αλλά για να κρίνει, να καταραστεί, να παιδέψει και να σώσει. Έως ότου φτάσει στο τέλος του το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί 6.000 έτη —προτού Εκείνος αποκαλύψει την έκβαση κάθε κατηγορίας ανθρώπου— το έργο του Θεού επί γης θα γίνεται για χάρη της σωτηρίας· ο αποκλειστικός σκοπός του είναι να ολοκληρωθούν —διεξοδικά— όσοι Τον αγαπούν και να υποταχθούν στο κράτος Του. Όπως κι αν σώζει ο Θεός τους ανθρώπους, όλα γίνονται κάνοντάς τους να απελευθερωθούν από την παλιά σατανική τους φύση· δηλαδή, τους σώζει κάνοντάς τους να αναζητήσουν τη ζωή. Αν δεν το κάνουν, τότε δεν θα έχουν τρόπο να δεχτούν τη σωτηρία του Θεού. Η σωτηρία είναι το έργο του ίδιου του Θεού και η αναζήτηση της ζωής είναι κάτι που πρέπει να αναλάβει ο άνθρωπος προκειμένου να αποδεχτεί τη σωτηρία. Στα μάτια του ανθρώπου, η σωτηρία είναι η αγάπη του Θεού, και η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να είναι παιδείση, κρίση και κατάρτες· η σωτηρία πρέπει να περιέχει αγάπη, συμπόνια και, επιπλέον, λόγια παρηγοριάς και απεριόριστες ευλογίες που παραχωρεί ο Θεός. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι όταν ο Θεός σώζει τον άνθρωπο, το κάνει συγκινώντας τον με τις ευλογίες και τη χάρη Του, έτσι ώστε να μπορέσει να δώσει την καρδιά του στον Θεό. Τουτέστιν, το γεγονός ότι συγκινεί τον άνθρωπο αποτελεί τη σωτηρία του από Εκείνον. Αυτού του είδους η σωτηρία επιτελείται μέσω του κλεισίματος μιας συμφωνίας. Μόνο όταν ο Θεός τούς προσφέρει τα εκατονταπλάσια, θα υποταχθούν οι άνθρωποι ενώπιον του ονόματος του Θεού και θα προσπαθούν να τα πηγαίνουν καλά για χάρη Του και να Του φέρνουν δόξα. Αυτή δεν είναι η πρόθεση του Θεού για την ανθρωπότητα. Ο Θεός έχει έλθει να εργαστεί στη γη για να σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα· δεν υπάρχει αναλήθεια σε αυτό. Αν υπήρχε, τότε σίγουρα δεν θα είχε έλθει να επιτελέσει το έργο Του αυτοπροσώπως. Στο παρελθόν, τα μέσα της σωτηρίας Του περιλάμβαναν την επίδειξη υπέρτατης αγάπης και συμπόνιας, σε βαθμό που Εκείνος έδωσε όλο Του το Είναι στον Σατανά σε αντάλλαγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Το παρόν δεν μοιάζει καθόλου με το παρελθόν: Η σωτηρία που σας παραχωρείται σήμερα λαμβάνει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες, κατά τη διάρκεια της

ταξινόμησης του καθενός ανά είδος· τα μέσα της σωτηρίας σας δεν είναι η αγάπη ή η συμπόνια, αλλά η παιδείυση και η κρίση, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί πιο επισταμένως. Έτσι, όλα όσα λαμβάνετε είναι παιδείυση, κρίση και ανηλεή πάταξη, αλλά να γνωρίζετε το εξής: Σε αυτήν την άσπλαχνη πάταξη δεν υπάρχει η παραμικρή τιμωρία. Όσο σκληρά κι αν είναι τα λόγια Μου, αυτά που σας πλήττουν δεν είναι παρά μερικά λόγια που ίσως σας φαίνονται εντελώς άσπλαχνα και, όσο οργισμένος κι αν είμαι, αυτά που πέφτουν πάνω σας σαν βροχή είναι και πάλι λόγια διδασκαλίας, και δεν θέλω να σας βλάψω ούτε να σας θανατώσω. Δεν αποτελούν όλα αυτά γεγονός; Να ξέρετε ότι, τη σήμερον ημέρα, είτε πρόκειται για δίκαιη κρίση είτε για άσπλαχνο εξευγενισμό και παιδεμα, όλα γίνονται για χάρη της σωτηρίας. Σήμερα, είτε ταξινομηθεί ο καθένας ανά είδος είτε αποκαλυφθούν οι κατηγορίες του ανθρώπου, ο σκοπός όλων των λόγων και όλου του έργου του Θεού είναι η σωτηρία εκείνων που αγαπούν αληθινά τον Θεό. Η δίκαιη κρίση γίνεται για τον εξαγνισμό του ανθρώπου και ο άσπλαχνος εξευγενισμός γίνεται για την κάθαρσή του· τα σκληρά λόγια ή η σκληρή συμμόρφωση γίνονται αμφότερα με σκοπό τον εξαγνισμό και για χάρη της σωτηρίας. Συνεπώς, η σημερινή μέθοδος σωτηρίας διαφέρει από εκείνη του παρελθόντος. Σήμερα, σας δίνεται η σωτηρία μέσω της δίκαιης κρίσης, κι αυτό είναι ένα καλό εργαλείο για την ταξινόμηση του καθενός σας ανά είδος. Επιπλέον, η αδυσώπητη παιδείυση λειτουργεί ως η υπέρτατη σωτηρία σας —και τι έχετε να πείτε ενόψει αυτής της παιδείυσης και κρίσης; Δεν απολαμβάνετε ανέκαθεν τη σωτηρία, από την αρχή μέχρι το τέλος; Έχετε δει τον ενσαρκωμένο Θεό κι έχετε συνειδητοποιήσει την παντοδυναμία και τη σοφία Του· επιπλέον, έχετε βιώσει αλλεπάλληλη πάταξη και πειθαρχία. Ωστόσο, δεν έχετε λάβει και υπέρτατη χάρη; Δεν είναι οι ευλογίες σας μεγαλύτερες από εκείνες οποιωνδήποτε άλλων; Οι χάρες σας είναι πιο πλουσιοπάροχες ακόμη κι από τη δόξα και τα πλούτη που απολάμβανε ο Σολομών! Σκεφτείτε το: Εάν η πρόθεση πίσω από την έλευσή Μου ήταν να σας καταδικάσω και να σας τιμωρήσω, και όχι να σας σώσω, θα μπορούσαν οι ημέρες σας να διαρκέσουν τόσο πολύ; Θα μπορούσατε εσείς, τα αμαρτωλά όντα από σάρκα και αίμα, να έχετε επιβιώσει μέχρι σήμερα; Εάν ο στόχος Μου ήταν μονάχα να σας τιμωρήσω, τότε γιατί να είχα ενσαρκωθεί και να είχα ξεκινήσει ένα τόσο μεγάλο εγχείρημα; Το να τιμωρήσω εσάς, τους απλούς θνητούς, δεν θα μπορούσε να γίνει με την εκφορά μίας και μόνο λέξης; Θα εξακολουθούσα να πρέπει να σας καταστρέψω αφότου σας καταδίκασα σκόπιμα; Ακόμη δεν πιστεύετε αυτά τα λόγια Μου; Θα μπορούσα να σώσω τον άνθρωπο μόνο μέσω της αγάπης και της συμπόνιας; Ή μήπως θα

μπορούσα να χρησιμοποιήσω μόνο τον σταυρό για να σώσω τον άνθρωπο; Η δίκαιη διάθεσή Μου δεν είναι πιο πρόσφορη για να κάνει τον άνθρωπο εντελώς υπάκουο; Δεν είναι πιο ικανή να σώσει επισταμένως τον άνθρωπο;

Παρόλο που τα λόγια Μου μπορεί να είναι αυστηρά, όλα λέγονται για τη σωτηρία του ανθρώπου, καθώς εκφέρω μόνο λόγια και δεν τιμωρώ τη σάρκα του ανθρώπου. Αυτά τα λόγια κάνουν τον άνθρωπο να ζει στο φως, να γνωρίζει ότι υπάρχει το φως, να γνωρίζει ότι το φως είναι πολύτιμο και, ακόμη περισσότερο, να γνωρίζει πόσο ευεργετικά είναι τα λόγια αυτά για τον ίδιο, καθώς και να γνωρίζει ότι ο Θεός είναι σωτηρία. Αν και έχω εκφέρει πολλά λόγια παιδείας και κρίσης, αυτό που αντιπροσωπεύουν δεν έχει επιτελεστεί πάνω σας στην πράξη. Έχω έλθει να επιτελέσω το έργο Μου και να εκφέρω τα λόγια Μου και, παρόλο που τα λόγια Μου μπορεί να είναι αυστηρά, εκφέρονται προς κρίση της διαφθοράς σας και της ανυπακοής σας. Ο σκοπός που το κάνω αυτό εξακολουθεί να είναι το να σώσω τον άνθρωπο από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά· χρησιμοποιώ τα λόγια Μου για να σώσω τον άνθρωπο. Ο σκοπός Μου δεν είναι να βλάψω τον άνθρωπο με τα λόγια Μου. Τα λόγια Μου είναι αυστηρά ώστε να επιτευχθούν αποτελέσματα στο έργο Μου. Μόνο μέσω τέτοιου έργου μπορεί ο άνθρωπος να καταφέρει να γνωρίσει τον εαυτό του και να ξεφύγει από την επαναστατική διάθεσή του. Η μεγαλύτερη σημασία του έργου των λόγων είναι ότι δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια αφού την έχουν κατανοήσει, να επιτύχουν αλλαγές στη διάθεσή τους και να αποκτήσουν γνώση του εαυτού τους και του έργου του Θεού. Μόνο η επιτέλεση του έργου μέσω της εκφοράς λόγων μπορεί να καταστήσει δυνατή την επικοινωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπου, και μόνο τα λόγια μπορούν να εξηγήσουν την αλήθεια. Η εργασία κατ' αυτόν τον τρόπο είναι το καλύτερο μέσο για την κατάκτηση του ανθρώπου· πέρα από την εκφορά των λόγων, καμία άλλη μέθοδος δεν είναι ικανή να δώσει στους ανθρώπους μια σαφέστερη κατανόηση της αλήθειας και του έργου του Θεού. Συνεπώς, στο τελικό στάδιο του έργου Του, ο Θεός μιλά στον άνθρωπο προκειμένου να ξεκλειδώσει, για εκείνον, όλες τις αλήθειες και όλα τα μυστήρια που δεν κατανοεί ακόμη, δίνοντάς του τη δυνατότητα να κερδίσει την αληθινή οδό και τη ζωή από τον Θεό, και έτσι να ανταποκριθεί στο θέλημά Του. Ο σκοπός του έργου του Θεού επί των ανθρώπων είναι να τους δοθεί η δυνατότητα να ανταποκριθούν στο θέλημα του Θεού, και γίνεται για να τους φέρει σωτηρία. Επομένως, ενόσω Εκείνος σώζει τον άνθρωπο, δεν επιτελεί το έργο της τιμωρίας του. Ενώ

φέρνει σωτηρία στον άνθρωπο, ο Θεός δεν τιμωρεί το κακό ούτε ανταμείβει το καλό, ούτε αποκαλύπτει τον προορισμό των διαφόρων ειδών ανθρώπων. Αντ' αυτού, μόνο μετά την ολοκλήρωση του τελικού σταδίου του έργου Του θα επιτελέσει το έργο της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού, και μόνο τότε θα αποκαλύψει την κατάληξη όλων των διαφορετικών ειδών ανθρώπων. Όσοι τιμωρηθούν θα είναι όσοι πράγματι δεν μπορούν να σωθούν, ενώ όσοι σωθούν θα είναι όσοι έχουν λάβει τη σωτηρία του Θεού κατά τη διάρκεια της σωτηρίας του ανθρώπου από Αυτόν. Όσο επιτελείται το έργο της σωτηρίας του Θεού, κάθε άνθρωπος που μπορεί να σωθεί θα σωθεί στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, και κανείς τους δεν θα απορριφθεί, καθώς ο σκοπός του έργου του Θεού είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Όλοι όσοι, κατά τη διάρκεια της σωτηρίας του ανθρώπου από τον Θεό, δεν μπορούν να επιτύχουν αλλαγή στη διάθεσή τους —καθώς και όλοι όσοι αδυνατούν να υποταχθούν ολοκληρωτικά στον Θεό— θα υποστούν τιμωρία. Αυτό το στάδιο του έργου —του έργου των λόγων— θα ξεκλειδώσει για τους ανθρώπους όλες τις οδούς και όλα τα μυστήρια που δεν κατανοούν, έτσι ώστε να μπορέσουν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού και τις απαιτήσεις του Θεού από τους ίδιους, και ώστε να μπορέσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και να επιτύχουν αλλαγές στη διάθεσή τους. Ο Θεός χρησιμοποιεί μόνο λόγια για να επιτελέσει το έργο Του και δεν τιμωρεί τους ανθρώπους επειδή είναι λίγο επαναστατικοί· αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τώρα είναι ο καιρός του έργου της σωτηρίας. Αν τιμωρούνταν όποιος ενεργούσε ανυπάκουα, τότε κανείς δεν θα είχε την ευκαιρία να σωθεί· όλοι θα τιμωρούνταν και θα έπεφταν στον Άδη. Ο σκοπός των λόγων που κρίνουν τον άνθρωπο είναι να του επιτρέψει να γνωρίσει τον εαυτό του και να υποταχθεί στον Θεό· δεν είναι να τον τιμωρήσει με αυτήν την κρίση. Κατά τη διάρκεια του έργου των λόγων, πολλοί άνθρωποι θα αποκαλύψουν την παρακοή και την απείθειά τους, καθώς και την ανυπακοή τους προς τον ενσαρκωμένο Θεό. Ωστόσο, Εκείνος δεν θα τιμωρήσει όλους αυτούς τους ανθρώπους εξαιτίας αυτού, αλλά, αντιθέτως, θα απορρίψει μόνο όσους είναι διεφθαρμένοι μέχρι το μεδούλι και δεν μπορούν να σωθούν. Θα δώσει τη σάρκα τους στον Σατανά και, σε ορισμένες περιπτώσεις, θα εξαλείψει τη σάρκα τους. Όσοι απομείνουν θα συνεχίσουν να ακολουθούν και να βιώνουν την αντιμετώπιση και το κλάδεμα. Αν, ενόσω ακολουθούν, αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδυνατούν να δεχτούν την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, και εκφυλίζονται όλο και περισσότερο, τότε θα έχουν χάσει την ευκαιρία τους για σωτηρία. Κάθε άνθρωπος που έχει υποταχθεί στην κατάκτησή του μέσω λόγων θα έχει

άφθονες ευκαιρίες για σωτηρία· η σωτηρία καθενός εξ αυτών των ανθρώπων από τον Θεό θα δείξει την υπέρτατη επιείκειά Του. Με άλλα λόγια, θα τους επιδειχθεί η υπέρτατη ανοχή. Εφόσον οι άνθρωποι επιστρέψουν από το λανθασμένο μονοπάτι και εφόσον μπορέσουν να μετανοήσουν, ο Θεός θα τους δώσει ευκαιρίες να αποκτήσουν τη σωτηρία Του. Όταν οι άνθρωποι επαναστατούν για πρώτη φορά εναντίον του Θεού, Εκείνος δεν επιθυμεί να τους θανατώσει· αντ' αυτού, κάνει ό,τι μπορεί για να τους σώσει. Εάν κάποιος δεν έχει πραγματικά περιθώριο σωτηρίας, τότε ο Θεός θα τον απορρίψει. Ο λόγος για τον οποίο ο Θεός αργεί να τιμωρήσει ορισμένους ανθρώπους είναι επειδή επιθυμεί να σώσει όλους όσοι δύνανται να σωθούν. Κρίνει, διαφωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους μόνο με λόγια και δεν χρησιμοποιεί ράβδο για να τους θανατώσει. Η χρήση λόγων για να φέρει σωτηρία στους ανθρώπους είναι ο σκοπός και η σημασία του τελικού σταδίου του έργου.

Πώς μπορεί ο άνθρωπος που έχει οριοθετήσει τον Θεό σύμφωνα με τις αντιλήψεις του να λάβει τις αποκαλύψεις του Θεού;

Το έργο του Θεού συνεχίζει να εξελίσσεται και, παρόλο που ο σκοπός του έργου Του παραμένει αμετάβλητος, τα μέσα με τα οποία εργάζεται αλλάζουν συνεχώς, άρα και όσοι Τον ακολουθούν. Όσο περισσότερο έργο παράγει ο Θεός, τόσο πιο ενδελεχώς Τον γνωρίζει ο άνθρωπος, και η διάθεση του ανθρώπου αλλάζει αντιστοίχως μαζί με το έργο Του. Ωστόσο, επειδή το έργο του Θεού μεταβάλλεται διαρκώς, εκείνοι που δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και εκείνοι οι παράλογοι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν την αλήθεια, μετατρέπονται σε αντιπάλους του Θεού. Ποτέ δεν συνάδει το έργο του Θεού με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, επειδή το έργο Του είναι πάντοτε νέο και ποτέ παλιό. Ποτέ δεν επαναλαμβάνει το παλιό έργο, αντιθέτως, προχωράει πάντοτε προς τα εμπρός με έργο που δεν έχει γίνει ποτέ στο παρελθόν. Από τη στιγμή που ο Θεός δεν επαναλαμβάνει ποτέ το έργο Του, και ο άνθρωπος κατ' εξακολούθηση κρίνει το έργο του Θεού σήμερα με βάση το έργο Του στο παρελθόν, γίνεται υπερβολικά δύσκολο για τον Θεό να φέρει εις πέρας κάθε στάδιο του έργου της νέας εποχής. Ο άνθρωπος θέτει υπερβολικά πολλά εμπόδια! Ο άνθρωπος είναι

εξαιρετικά στενόμυαλος στον τρόπο που σκέφτεται! Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει το έργο του Θεού, ωστόσο όλοι προσδιορίζουν το έργο Του. Μακριά από τον Θεό, ο άνθρωπος χάνει τη ζωή, την αλήθεια και τις ευλογίες του Θεού. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν αποδέχεται ούτε τη ζωή ούτε την αλήθεια, πόσο μάλλον τις μεγαλύτερες ευλογίες που ο Θεός δίνει στην ανθρωπότητα. Όλοι οι άνθρωποι επιθυμούν να κερδίσουν τον Θεό, όμως είναι ανίκανοι να ανεχθούν τυχόν αλλαγές στο έργο του Θεού. Εκείνοι που δεν αποδέχονται το νέο έργο του Θεού πιστεύουν ότι το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο και ότι το έργο του Θεού παραμένει για πάντα στάσιμο. Πιστεύουν πως το μόνο που χρειάζεται για να κερδίσουν την αιώνια σωτηρία από τον Θεό είναι να τηρούν τον νόμο και, εφόσον μετανοούν κι εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, το θέλημα του Θεού θα ικανοποιείται πάντα. Είναι της άποψης ότι ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός της τήρησης του νόμου και ο Θεός που σταυρώθηκε για τον άνθρωπο. Είναι επίσης άποψή τους ότι ο Θεός δεν πρέπει και δεν μπορεί να υπερβεί τη Βίβλο. Είναι ακριβώς αυτές οι απόψεις που τους έχουν αλυσοδέσει σφιχτά στον παλιό νόμο και τους κρατούν δέσμιους άκαμπτων κανονισμών. Ακόμα περισσότερο πιστεύουν ότι, όποιο κι αν είναι το νέο έργο του Θεού, θα πρέπει να επαληθεύεται μέσα από προφητείες, καθώς και ότι σε κάθε στάδιο ενός τέτοιου έργου πρέπει να προβάλλονται αποκαλύψεις, σε όσους Τον ακολουθούν με ειλικρινή καρδιά, διαφορετικά το εν λόγω έργο δεν μπορεί να είναι του Θεού. Ήδη δεν είναι εύκολο για τον άνθρωπο να καταφέρει να γνωρίσει τον Θεό. Αν σ' αυτό προσθέσουμε την παράλογη καρδιά του ανθρώπου και την επαναστατική φύση του, τη γεμάτη υπεροψία και έπαρση, τότε γίνεται ακόμα πιο δύσκολο για τον άνθρωπο να αποδεχτεί το νέο έργο του Θεού. Ο άνθρωπος ούτε μελετά προσεκτικά το νέο έργο του Θεού ούτε το αποδέχεται με ταπεινότητα. Αντιθέτως, ο άνθρωπος υιοθετεί μια περιφρονητική στάση, αναμένοντας τις αποκαλύψεις και την καθοδήγηση του Θεού. Δεν είναι αυτή συμπεριφορά ανθρώπου που επαναστατεί και αντιτίθεται στον Θεό; Πώς είναι δυνατόν τέτοιου είδους άνθρωποι να λάβουν την έγκριση του Θεού;

Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς είχε πει ότι το έργο του Ιεχωβά έχει μείνει πίσω στην Εποχή της Χάριτος, όπως λέω κι Εγώ σήμερα ότι το έργο του Ιησού έχει μείνει πίσω. Αν είχε υπάρξει μόνο η Εποχή του Νόμου και όχι η Εποχή της Χάριτος, ο Ιησούς δεν θα είχε σταυρωθεί και δεν θα είχε λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Αν είχε υπάρξει μόνο η Εποχή του Νόμου, πώς θα μπορούσε η ανθρωπότητα να έχει εξελιχθεί μέχρι σήμερα; Η ιστορία εξελίσσεται συνεχώς.

Δεν είναι ιστορία ο φυσικός νόμος του έργου του Θεού; Δεν αποτελεί αυτό απεικόνιση της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό μέσα σε όλο το σύμπαν; Η ιστορία εξελίσσεται συνεχώς, το ίδιο και το έργο του Θεού, και το θέλημα του Θεού αλλάζει διαρκώς. Δεν θα ήταν πρακτικό για τον Θεό να διατηρεί ένα έργο ενός και μόνο σταδίου επί έξι χιλιάδες χρόνια, επειδή όλοι οι άνθρωποι γνωρίζουν ότι ο Θεός είναι πάντοτε καινούργιος και ποτέ παλιός. Δεν θα ήταν δυνατόν να συνεχίζει να παρατείνει ένα έργο παρόμοιο με τη σταύρωση και μία, δύο, τρεις φορές... να Τον καρφώνουν στον σταυρό. Αυτή είναι η αντίληψη ενός παράλογου ανθρώπου. Ο Θεός δεν συντηρεί το ίδιο έργο, και το έργο Του μεταβάλλεται διαρκώς και είναι πάντοτε καινούργιο, με τον ίδιο τρόπο που κάθε ημέρα σας μιλάω με νέα λόγια και κάνω νέο έργο. Αυτό είναι το έργο που κάνω, το βασικότερο νόημα του οποίου βρίσκεται στις λέξεις «νέο» και «υπέροχο». «Ο Θεός είναι αμετάβλητος και ο Θεός θα είναι πάντοτε Θεός», αυτή η ρήση είναι όντως αληθινή. Η ουσία του Θεού δεν αλλάζει, ο Θεός παραμένει πάντοτε Θεός και δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει Σατανάς, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει ότι το έργο Του είναι το ίδιο σταθερό και αμετάβλητο όπως η ουσία Του. Δηλώνεις ότι ο Θεός είναι έτσι, αλλά τότε πώς μπορείς να εξηγήσεις ότι ο Θεός είναι πάντοτε νέος και ποτέ παλιός; Το έργο του Θεού διαδίδεται συνεχώς και μεταβάλλεται διαρκώς, και το θέλημα του Θεού εκδηλώνεται συνεχώς και γίνεται γνωστό στον άνθρωπο. Καθώς ο άνθρωπος βιώνει το έργο του Θεού, αλλάζει συνεχώς η διάθεσή του και αλλάζουν συνεχώς οι γνώσεις του. Από πού, τότε, προέρχεται αυτή η αλλαγή; Δεν προέρχεται από το συνεχώς μεταβαλλόμενο έργο του Θεού; Αν μπορεί να αλλάξει η διάθεση του ανθρώπου, γιατί δεν μπορεί ο άνθρωπος να επιτρέψει στο έργο και στα λόγια Μου επίσης να αλλάζουν συνεχώς; Πρέπει να υπόκειμαι στους περιορισμούς που θέτει ο άνθρωπος; Τώρα δεν καταφεύγεις απλώς σε σοφιστείες;

Κατόπιν της αναστάσεώς Του, ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του και είπε: «Εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους». Ξέρεις πώς εξηγούνται αυτά τα λόγια; Είσαι τώρα προικισμένος με τη δύναμή Του; Έχεις τώρα καταλάβει τι αποκαλείται δύναμη; Ο Ιησούς διακήρυξε ότι το Πνεύμα της αλήθειας θα προσφερθεί στον άνθρωπο κατά τις έσχατες ημέρες. Οι έσχατες ημέρες είναι τώρα· κατανοείς πώς εκφέρει λόγια το Πνεύμα της αλήθειας; Πού εμφανίζεται και πού εργάζεται το Πνεύμα της αλήθειας; Στο βιβλίο προφητειών του προφήτη Ησαΐα, δεν υπήρχε πουθενά κάποια αναφορά ότι ένα παιδί, ονόματι Ιησούς, θα

γεννιόταν στην εποχή της Καινής Διαθήκης· παρά μόνο ανέφερε ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννιόταν με το όνομα Εμμανουήλ. Γιατί δεν αναφέρει συγκεκριμένα το όνομα Ιησούς; Πουθενά μέσα στην Παλαιά Διαθήκη δεν εμφανίζεται αυτό το όνομα, οπότε γιατί εξακολουθείς να πιστεύεις στον Ιησού; Μήπως δεν είναι σίγουρο ότι δεν είδες τον Ιησού με τα ίδια σου τα μάτια, πριν αρχίσεις να πιστεύεις σε Αυτόν; Ή μήπως άρχισες να πιστεύεις μόλις έλαβες μια αποκάλυψη; Θα σου έδειχνε πραγματικά ο Θεός τόση χάρη; Και θα σου έδινε μια πραγματικά τόσο μεγάλη ευλογία; Πού βασίζεται η πίστη σου στον Ιησού; Γιατί, τότε, δεν πιστεύεις ότι ο Θεός έχει ενσαρκωθεί σήμερα; Γιατί λες ότι η έλλειψη μιας αποκάλυψης από τον Θεό, αποτελεί απόδειξη ότι Αυτός δεν έχει ενσαρκωθεί; Πρέπει ο Θεός να ενημερώσει τον άνθρωπο πριν ξεκινήσει το έργο Του; Πρέπει πρώτα να λάβει την έγκριση του ανθρώπου; Ο Ησαΐας είχε μόνο διακηρύξει ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννιόταν μέσα σε μία φάτνη, αλλά ποτέ δεν προφήτευσε ότι η Μαρία θα γεννούσε τον Ιησού. Τότε γιατί πιστεύεις στον Ιησού τον οποίον γέννησε η Μαρία; Ασφαλώς η πεποίθησή σου δεν εμπεριέχει αβεβαιότητα και σύγχυση! Κάποιοι λένε ότι το όνομα του Θεού δεν αλλάζει, οπότε γιατί το όνομα του Ιεχωβά έγινε Ιησούς; Οι προφητείες μιλούσαν για τον ερχομό του Μεσσία, οπότε γιατί ήρθε ένας άνθρωπος με το όνομα Ιησούς; Γιατί άλλαξε το όνομα του Θεού; Αυτό το έργο δεν επιτελέστηκε πριν από πολύ καιρό; Δεν μπορεί ο Θεός να κάνει σήμερα ένα νέο έργο; Το έργο του χθες μπορεί να αλλάξει και το έργο του Ιησού μπορεί να ακολουθήσει αυτό του Ιεχωβά. Δεν μπορεί, τότε, ένα άλλο έργο να διαδεχθεί το έργο του Ιησού; Αν το όνομα του Ιεχωβά μπορεί να αλλάξει σε Ιησούς, τότε δεν μπορεί και το όνομα του Ιησού να αλλάξει; Αυτό δεν είναι ασύνηθες, και οι άνθρωποι έχουν αυτήν την εντύπωση^[a] μόνο εξαιτίας της απλότητας του νου τους. Ο Θεός θα είναι πάντοτε Θεός. Ανεξάρτητα από τις αλλαγές στο έργο Του και στο όνομά Του, η διάθεση και η σοφία Του παραμένουν για πάντα αμετάβλητες. Αν πιστεύεις ότι ο Θεός μπορεί να αποκαλείται μόνο Ιησούς, τότε γνωρίζεις ελάχιστα. Τολμάς να ισχυρίζεσαι ότι το όνομα του Θεού θα είναι πάντοτε Ιησούς και ότι ο Θεός θα αποκαλείται έως την αιωνιότητα Ιησούς, και ότι αυτό δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξει; Τολμάς να ισχυρίζεσαι με βεβαιότητα ότι είναι το όνομα του Ιησού που ολοκλήρωσε την Εποχή του Νόμου και ότι ολοκληρώνει και την τελική εποχή; Ποιος μπορεί να πει ότι η χάρη του Ιησού μπορεί να ολοκληρώσει την εποχή; Αν δεν γνωρίζεις τώρα ξεκάθαρα αυτές τις αλήθειες, όχι μόνο δεν θα έχεις την ικανότητα να κηρύξεις το ευαγγέλιο, αλλά ακόμα κι εσύ ο ίδιος δεν μπορείς να παραμένεις όρθιος. Όταν έρθει η ημέρα που θα έχεις αφήσει πίσω σου όλες τις δυσκολίες των

θηρσκευόμενων ανθρώπων και θα έχεις αντικρούσει την πλάνη τους, αυτή θα είναι η απόδειξη ότι είσαι απολύτως σίγουρος γι' αυτό το στάδιο του έργου, χωρίς να έχεις την παραμικρή αμφιβολία. Αν δεν μπορείς να αντικρούσεις την πλάνη τους, τότε θα σε παγιδέψουν και θα σε δυσφημίσουν. Δεν είναι αυτό επονείδιστο;

Οι Ιουδαίοι εκείνον τον καιρό διάβαζαν όλοι την Παλαιά Διαθήκη και γνώριζαν την προφητεία του Ησαΐα, ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννιόταν μέσα σε μια φάτνη. Τότε γιατί, εφόσον το γνώριζαν αυτό, παρόλα αυτά καταδίωξαν τον Ιησού; Αυτό δεν οφείλεται στην επαναστατική τους φύση και στην άγνοιά τους για το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εκείνον τον καιρό, οι Φαρισαίοι πίστευαν ότι το έργο του Ιησού δεν έμοιαζε με αυτό που γνώριζαν από τις προφητείες για το αρσενικό βρέφος. Ο άνθρωπος του σήμερα απορρίπτει τον Θεό επειδή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν συμβαδίζει με τη Βίβλο. Δεν είναι η ίδια και अपαράλλαχτη ουσία της επαναστατικότητάς τους απέναντι στον Θεό; Μπορείς να είσαι από αυτούς που αποδέχονται αναντίρρητα το έργο του Αγίου Πνεύματος στο σύνολό του; Αν είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε είναι το σωστό ρεύμα. Πρέπει να το αποδεχθείς χωρίς την παραμικρή αμφιβολία και όχι να επιλέγεις και να ξεδιαλέγεις τι θα αποδεχθείς. Αν ο Θεός σου δώσει περισσότερες γνώσεις και είσαι πιο επιφυλακτικός απέναντί Του, τότε δεν περιττό αυτό; Δεν χρειάζεται να ψάχνεις για περαιτέρω αποδείξεις από τη Βίβλο· εάν πρόκειται για το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε πρέπει να το αποδεχθείς, διότι πιστεύεις στον Θεό για να ακολουθείς τον Θεό, και δεν θα πρέπει να Τον ερευνάς. Δεν θα πρέπει να αναζητάς περαιτέρω αποδείξεις για Εμένα, προκειμένου να δεις ότι Εγώ είμαι ο Θεός σου. Αντιθέτως, θα πρέπει να διακρίνεις εάν έχεις όφελος από Εμένα, αυτό είναι το πιο σημαντικό. Ακόμα κι αν έχεις βρει τις πιο αδιάσειστες αποδείξεις στη Βίβλο, αυτές δεν μπορούν να σε θέσουν πλήρως ενώπιόν Μου. Είσαι κάποιος που ζει εντός των ορίων που θέτει η Βίβλος, όχι ενώπιόν Μου. Η Βίβλος δεν μπορεί να σε βοηθήσει να Με γνωρίσεις, ούτε μπορεί να κάνει πιο βαθιά την αγάπη σου για Εμένα. Παρόλο που η Βίβλος προφήτεψε τη γέννηση ενός αρσενικού βρέφους, κανένας δεν θα μπορούσε να αντιληφθεί σε ποιον θα πραγματοποιούνταν η προφητεία, καθώς ο άνθρωπος δεν γνωρίζει το έργο του Θεού, κι αυτό έκανε τους Φαρισαίους να σταθούν αντιμέτωποι στον Ιησού. Ορισμένοι γνωρίζουν ότι το έργο Μου είναι προς το συμφέρον του ανθρώπου, ωστόσο εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο Ιησούς κι Εγώ είμαστε δύο εντελώς ξεχωριστά, αμοιβαίως ασύμβατα όντα. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς απηύθυνε στους μαθητές Του μόνο μια σειρά

από κηρύγματα κατά την Εποχή της Χάριτος, όπως πώς να ασκούνται, πώς να συναθροίζονται, πώς να ζητάνε κατά την προσευχή, πώς να φέρονται ο ένας στον άλλον και ούτω καθεξής. Το έργο που έφερε εις πέρας ανήκε στην Εποχή της Χάριτος και ανέπτυξε μόνο το πώς οι μαθητές και οι ακόλουθοί Του οφείλουν να ασκούνται. Επιτέλεσε μόνο το έργο της Εποχής της Χάριτος και όχι των εσχάτων ημερών. Όταν ο Ιεχωβά θέσπισε τους νόμους της Παλαιάς Διαθήκης, κατά την Εποχή του Νόμου, γιατί δεν έκανε τότε το έργο της Εποχής της Χάριτος; Γιατί δεν έκανε εκ των προτέρων σαφές το έργο της Εποχής της Χάριτος; Αυτό δεν θα ωφελούσε την αποδοχή του ανθρώπου; Το μόνο που προφήτεψε ήταν ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννηθεί και θα ανέλθει στην εξουσία, αλλά Αυτός δεν πραγματοποίησε εκ των προτέρων το έργο της Εποχής της Χάριτος. Το έργο του Θεού σε κάθε εποχή έχει ξεκάθαρες διαχωριστικές γραμμές. Πραγματοποιεί μόνο το έργο της τρέχουσας εποχής και ποτέ το επόμενο στάδιο του έργου Του εκ των προτέρων. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί το αντιπροσωπευτικό Του έργο για κάθε εποχή να έρθει στο προσκήνιο. Ο Ιησούς μίλησε μόνο για τα σημάδια των εσχάτων ημερών, για το πώς να είσαι υπομονετικός και πώς να σωθείς, πώς να μετανοείς και να εξομολογείσαι, καθώς και για το πώς να κουβαλās τον σταυρό και να υπομένεις τα βάσανα. Δεν μίλησε ποτέ για το πώς θα πρέπει να εισέλθει ή για το πώς να προσπαθήσει να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού ο άνθρωπος των εσχάτων ημερών. Βάσει αυτού, δεν θα αποτελούσε πλάνη να αναζητεί κανείς μέσα στη Βίβλο το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες; Τι μπορείς να διακρίνεις, κρατώντας απλώς τη Βίβλο στα χέρια σου; Είτε πρόκειται για ερμηνευτή της Βίβλου είτε για κήρυκα, ποιος μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων το σημερινό έργο;

«Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας». Εσείς, τώρα, έχετε ακούσει τα λόγια του Αγίου Πνεύματος; Τα λόγια του Θεού έχουν φτάσει στ' αυτιά σας. Τα ακούτε; Ο Θεός επιτελεί το έργο του λόγου τις έσχατες ημέρες και αυτά τα λόγια είναι του Αγίου Πνεύματος, επειδή ο Θεός είναι το Άγιο Πνεύμα και μπορεί επίσης να ενσαρκωθεί. Συνεπώς, τα λόγια του Αγίου Πνεύματος, όπως ειπώθηκαν στο παρελθόν, είναι τα λόγια του ενσαρκωμένου Θεού σήμερα. Υπάρχουν πολλοί παράλογοι άνθρωποι που πιστεύουν ότι τα λόγια του Αγίου Πνεύματος οφείλουν να φτάσουν από τους ουρανούς στ' αυτιά του ανθρώπου. Όποιος σκέφτεται με αυτόν τον τρόπο δεν γνωρίζει το έργο του Θεού. Στην πραγματικότητα, οι ομιλίες που έχει εκφέρει το Άγιο Πνεύμα είναι αυτές του ενσαρκωμένου

Θεού. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να μιλήσει απευθείας στον άνθρωπο, όπως ούτε ο Ιεχωβά δεν μιλούσε απευθείας στους ανθρώπους, ακόμα και κατά την Εποχή του Νόμου. Δεν θα ήταν πολύ λιγότερο πιθανό να το έκανε στη σημερινή εποχή; Για να εκφέρει ο Θεός ομιλίες, προκειμένου να φέρει εις πέρας το έργο Του, πρέπει να ενσαρκωθεί, διαφορετικά το έργο Του δεν θα μπορεί να επιτύχει τον στόχο Του. Εκείνοι που αρνούνται την ενσάρκωση του Θεού είναι εκείνοι που δεν γνωρίζουν το Πνεύμα ή τις αρχές βάσει των οποίων εργάζεται ο Θεός. Εκείνοι που πιστεύουν ότι είμαστε τώρα στην εποχή του Αγίου Πνεύματος, αλλά δεν αποδέχονται το νέο Του έργο, είναι εκείνοι που ζούνε με ακαθόριστη πίστη. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν θα λάβουν ποτέ το έργο του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που επιθυμούν μόνο το Άγιο Πνεύμα να μιλάει απευθείας και να επιτελεί το έργο Του, αλλά δεν αποδέχονται τα λόγια ή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, δεν θα μπορέσουν ποτέ να εισέλθουν στη νέα εποχή ή να λάβουν την πλήρη σωτηρία από τον Θεό!

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο γράφει «το οποίο είναι».

Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό και το έργο Του μπορούν να Τον ικανοποιήσουν

Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού περιλαμβάνει δύο μέρη. Την πρώτη φορά που ενσαρκώθηκε, οι άνθρωποι δεν πίστεψαν σε Αυτόν, ούτε Τον γνώρισαν, και κάρφωσαν τον Ιησού στον σταυρό. Έπειτα, τη δεύτερη φορά που ενσαρκώθηκε, οι άνθρωποι και πάλι δεν πίστεψαν σ' Αυτόν, πόσο μάλλον δε, Τον γνώρισαν, και για άλλη μια φορά κάρφωσαν τον Ιησού στον σταυρό. Δεν είναι ο άνθρωπος εχθρός του Θεού; Αν ο άνθρωπος δεν Τον γνωρίζει, πώς θα μπορούσε να είναι ο οικείος του Θεού; Πώς θα μπορούσε να έχει τα προσόντα να γίνει μάρτυρας για τον Θεό; Οι ισχυρισμοί του ανθρώπου ότι αγαπά τον Θεό, υπηρετεί τον Θεό και δοξάζει τον Θεό, δεν είναι όλοι τους απατηλά ψέματα; Εάν αφιερώνεις τη ζωή σου σε αυτά τα μη ρεαλιστικά, μη πρακτικά πράγματα, δεν κοπιάζεις επί ματαιώ; Πώς θα μπορούσες να είσαι ο οικείος του Θεού όταν δεν γνωρίζεις καν ποιος είναι ο Θεός; Δεν είναι αόριστη και αφηρημένη μια τέτοια επιδίωξη; Δεν είναι απατηλή; Πώς μπορεί να γίνει κάποιος οικείος του

Θεού; Ποια είναι η πρακτική σημασία του να είναι κανείς οικείος του Θεού; Μπορείς να είσαι οικείος του Πνεύματος του Θεού; Μπορείς να δεις πόσο μεγάλο και δοξασμένο είναι το Πνεύμα; Το να είναι κανείς ο οικείος ενός αόρατου, άυλου Θεού, δεν είναι αόριστο και αφηρημένο; Ποια είναι η πρακτική σημασία μιας τέτοιας επιδίωξης; Δεν είναι εξ ολοκλήρου ένα απατηλό ψέμα; Αυτό που επιδιώκεις είναι να γίνεις ο οικείος του Θεού, αλλά στην πραγματικότητα είσαι το υποχείριο του Σατανά, διότι δεν γνωρίζεις τον Θεό και επιδιώκεις τον ανύπαρκτο «Θεό των πάντων», ο οποίος είναι αόρατος, άυλος και προϊόν των δικών σου αντιλήψεων. Για να το θέσουμε αόριστα, ένας τέτοιος «Θεός» είναι ο Σατανάς και, για να το θέσουμε πρακτικά, είσαι εσύ ο ίδιος. Επιζητάς να είσαι ο οικείος του εαυτού σου, αλλά εξακολουθείς να ισχυρίζεσαι ότι επιδιώκεις να γίνεις ο οικείος του Θεού —δεν συνιστά αυτό βλασφημία; Τι αξία έχει μια τέτοια επιδίωξη; Αν δεν ενσαρκωθεί το Πνεύμα του Θεού, τότε η ουσία του Θεού είναι απλώς ένα αόρατο, άυλο Πνεύμα της ζωής, ακαθόριστο και άμορφο, μη υλικού είδους, απρόσιτο και ακατανόητο στον άνθρωπο. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να είναι ο οικείος ενός ασώματου, θαυμαστού, ασύλληπτου Πνεύματος όπως αυτό; Δεν είναι αστείο; Ένας τέτοιος παράλογος συλλογισμός είναι άκυρος και μη πρακτικός. Ο δημιουργημένος άνθρωπος είναι εμφύτως διαφορετικού είδους από το Πνεύμα του Θεού, άρα πώς θα μπορούσαν οι δυο τους να είναι οικείοι; Εάν το Πνεύμα του Θεού δεν αποκτούσε σάρκα, αν ο Θεός δεν ενσαρκωνόταν και δεν ταπεινωνόταν με το να γίνει δημιουργημένο ον, τότε ο δημιουργημένος άνθρωπος θα ήταν συνάμα ακατάλληλος και ανήμπορος να είναι ο οικείος Του και, εκτός από εκείνους τους θεοσεβείς πιστούς που ενδέχεται να έχουν την ευκαιρία να γίνουν οι οικείοι του Θεού αφότου οι ψυχές τους εισέλθουν στον ουρανό, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα ήταν σε θέση να γίνουν οι οικείοι του Πνεύματος του Θεού. Και αν οι άνθρωποι επιθυμούν να γίνουν οι οικείοι του Θεού στον ουρανό υπό την καθοδήγηση του ενσαρκωμένου Θεού, τότε δεν είναι τρομερά ανόητα μη ανθρώπινα όντα; Οι άνθρωποι επιδιώκουν απλώς την «πίστη» σε έναν αόρατο Θεό και δεν δίνουν την παραμικρή προσοχή στον ορατό Θεό, διότι η επιδίωξη ενός αόρατου Θεού είναι πανεύκολη. Οι άνθρωποι μπορούν να το πράξουν όπως θέλουν, αλλά η επιδίωξη του ορατού Θεού δεν είναι τόσο εύκολη. Ο άνθρωπος που αναζητά έναν αόριστο Θεό είναι απολύτως ανήμπορος να κερδίσει τον Θεό, διότι καθετί το αόριστο και αφηρημένο είναι προϊόν της ανθρώπινης φαντασίας και ο άνθρωπος είναι ανίκανος να το κερδίσει. Εάν ο Θεός που ερχόταν ανάμεσά σας ήταν ένας υψηλόφρων και δοξασμένος Θεός που ήταν απρόσιτος σε εσάς, τότε πώς θα μπορούσατε να

συλλάβετε το θέλημά Του; Και πώς θα μπορούσατε να Τον γνωρίσετε και να Τον κατανοήσετε; Αν έκανε μόνο το έργο Του και δεν είχε κανονική επαφή με τον άνθρωπο, ούτε διέθετε κανονική ανθρώπινη φύση και ήταν τελείως απρόσιτος για τους απλούς θνητούς, τότε, ακόμη κι αν έκανε πολύ έργο για εσάς, αλλά δεν είχατε καμία επαφή μαζί Του και δεν ήσασταν σε θέση να Τον δείτε, πώς θα μπορούσατε να Τον γνωρίσετε; Χωρίς αυτήν τη σάρκα που κατέχει την κανονική ανθρώπινη φύση, ο άνθρωπος δεν θα είχε τρόπο να γνωρίσει τον Θεό. Μόνο λόγω της ενσάρκωσης του Θεού έχει ο άνθρωπος τα προσόντα να είναι ο οικείος του ενσαρκωμένου Θεού. Οι λόγοι για τους οποίους γίνονται οι άνθρωποι οι οικείοι του Θεού είναι επειδή έρχονται σε επαφή μαζί Του και επειδή ζουν μαζί Του και Του κρατούν συντροφιά, κι έτσι καταφέρνουν σταδιακά να Τον γνωρίσουν. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα ήταν μάταιη η επιδίωξη του ανθρώπου; Με άλλα λόγια, δεν είναι μόνο λόγω του έργου του Θεού που καταφέρνει ο άνθρωπος να γίνει ο οικείος του Θεού, αλλά και λόγω της πραγματικότητας και της κανονικότητας του ενσαρκωμένου Θεού. Μόνο επειδή ενσαρκώνεται ο Θεός έχουν οι άνθρωποι την ευκαιρία να εκτελούν το καθήκον τους και την ευκαιρία να λατρεύουν τον αληθινό Θεό. Αυτή δεν είναι η πιο πραγματική και πρακτική αλήθεια; Τώρα, εξακολουθείς να θέλεις να είσαι ο οικείος του Θεού στον ουρανό; Μόνο όταν ταπεινώνει ο Θεός τον εαυτό Του μέχρι ενός σημείου, που σημαίνει ότι μόνο όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, μπορεί ο άνθρωπος να είναι ο οικείος και έμπιστός Του. Ο Θεός είναι Πνεύμα: Πώς έχουν οι άνθρωποι τα προσόντα να είναι οι οικείοι αυτού του Πνεύματος, το οποίο είναι τόσο δοξασμένο και ασύλληπτο; Μόνο όταν το Πνεύμα του Θεού κατέρχεται στη σάρκα και γίνεται ένα πλάσμα που έχει την ίδια εξωτερική εμφάνιση με τον άνθρωπο, μπορούν οι άνθρωποι να κατανοήσουν το θέλημά Του και να κερδηθούν πραγματικά από Αυτόν. Μιλά κι εργάζεται στη σάρκα, μοιράζεται τις χαρές, τις λύπες και τα δεινά της ανθρωπότητας, ζει στον ίδιο κόσμο με τον άνθρωπο, προστατεύει την ανθρωπότητα και την καθοδηγεί, και μέσω αυτών καθαίρει τους ανθρώπους και τους δίνει τη δυνατότητα να κερδίσουν τη σωτηρία και την ευλογία Του. Έχοντας αποκτήσει αυτά τα πράγματα, οι άνθρωποι κατανοούν πραγματικά το θέλημα του Θεού, και τότε μόνο μπορούν να είναι οι οικείοι του Θεού. Μόνο αυτό είναι πρακτικό. Εάν ο Θεός ήταν αόρατος και άυλος για τους ανθρώπους, πώς θα μπορούσαν να είναι τότε οι οικείοι Του; Δεν πρόκειται για κενό δόγμα;

Πιστεύοντας στον Θεό μέχρι σήμερα, πολλοί άνθρωποι εξακολουθούν να επιδιώκουν αυτό που είναι αόριστο και αφηρημένο. Δεν έχουν επίγνωση της πραγματικότητας του έργου του Θεού σήμερα και εξακολουθούν να ζουν μεταξύ των γραμμάτων και των δογμάτων. Επιπλέον, οι περισσότεροι δεν έχουν εισέλθει ακόμα στην πραγματικότητα νέων φράσεων, όπως η «νέα γενιά εκείνων που αγαπούν τον Θεό», ο «οικείος του Θεού», το «υπόδειγμα και πρότυπο της αγάπης προς τον Θεό» και το «ύφος του Πέτρου». Αντίθετα, η επιδίωξή τους παραμένει ασαφής και αφηρημένη, εκείνοι εξακολουθούν να ψάχνονται μες στο δόγμα και δεν κατανοούν καθόλου την πραγματικότητα αυτών των λόγων. Όταν ενσαρκώνεται το Πνεύμα του Θεού, μπορείς να δεις και να αγγίξεις το έργο Του στη σάρκα. Ωστόσο, εάν εξακολουθείς να είσαι ανίκανος να γίνεις ο οικείος Του, εάν εξακολουθείς να μην είσαι σε θέση να γίνεις ο έμπιστός Του, τότε πώς θα μπορούσες να είσαι ο έμπιστος του Πνεύματος του Θεού; Αν δεν γνωρίζεις τον σημερινό Θεό, πώς μπορείς να ανήκεις στη νέα γενιά εκείνων που αγαπούν τον Θεό; Αυτές οι φράσεις δεν αποτελούν κενά γράμματα και δόγματα; Είσαι σε θέση να δεις το Πνεύμα και να συλλάβεις το θέλημά Του; Δεν είναι κενές αυτές οι φράσεις; Δεν αρκεί να εκφέρεις απλώς αυτές τις φράσεις και αυτούς τους όρους, ούτε μπορείς να επιτύχεις να ικανοποιήσεις τον Θεό μόνο μέσω της αποφασιστικότητας. Είσαι ικανοποιημένος απλώς και μόνο με το να εκφέρεις αυτά τα λόγια, και το κάνεις για να ικανοποιήσεις τις δικές σου επιθυμίες, να ικανοποιήσεις τα δικά σου μη ρεαλιστικά ιδανικά και να ικανοποιήσεις τις δικές σου αντιλήψεις και το δικό σου σκεπτικό. Αν δεν γνωρίζεις τον Θεό του σήμερα, τότε, ό,τι κι αν κάνεις, δεν θα μπορείς να ικανοποιήσεις την επιθυμία της καρδιάς του Θεού. Τι σημαίνει να είναι κανείς έμπιστος του Θεού; Δεν το καταλαβαίνεις ακόμα; Δεδομένου ότι ο έμπιστος του Θεού είναι ο άνθρωπος, ο Θεός είναι κι Αυτός άνθρωπος. Με άλλα λόγια, ο Θεός έχει ενσαρκωθεί κι έχει γίνει άνθρωπος. Μόνο όσοι ανήκουν στο ίδιο είδος μπορούν να αποκαλούν ο ένας τον άλλο έμπιστο· μόνο τότε μπορούν να θεωρούνται οικείοι. Αν ο Θεός ήταν Πνεύμα, πώς θα μπορούσε ο δημιουργημένος άνθρωπος να γίνει ο οικείος Του;

Η πίστη σου στον Θεό, η επιδίωξη της αλήθειας και ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρεσαι θα πρέπει να βασίζονται στην πραγματικότητα: Ό,τι κάνεις θα πρέπει να είναι πρακτικό και δεν θα πρέπει να επιδιώκεις απατηλά και φανταστικά πράγματα. Δεν έχει αξία να συμπεριφέρεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο και, επιπλέον, μια τέτοια ζωή δεν έχει νόημα. Επειδή η επιδίωξη και η ζωή σου δεν αφιερώνονται σε τίποτα άλλο πέρα από το ψεύδος και

τον δόλο, και επειδή δεν επιδιώκεις πράγματα που έχουν αξία και σημασία, τα μόνα που κερδίζεις είναι παράλογος συλλογισμός και παράλογα δόγματα που δεν είναι της αλήθειας. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμία σχέση με τη σημασία και την αξία της ύπαρξής σου, και μπορούν να σε οδηγήσουν μόνο σε ένα κενό βασίλειο. Με αυτόν τον τρόπο, ολόκληρη η ζωή σου δεν θα έχει αξία ή νόημα —κι αν δεν επιδιώκεις μια ζωή με νόημα, τότε ακόμη κι αν ζούσες εκατό χρόνια, θα ήταν όλα μάταια. Πώς θα μπορούσε να ονομάζεται αυτό ανθρώπινη ζωή; Δεν πρόκειται, στην πραγματικότητα, για τη ζωή ενός ζώου; Ομοίως, εάν προσπαθείτε να ακολουθήσετε το μονοπάτι της πίστης στον Θεό, αλλά δεν κάνετε καμία προσπάθεια να επιδιώξετε τον ορατό Θεό και, αντ' αυτού, λατρεύετε έναν αόρατο και άυλο Θεό, τότε αυτή η επιδίωξη δεν είναι ακόμη πιο μάταιη; Στο τέλος, η επιδίωξή σου θα μετατραπεί σε έναν σωρό ερειπίων. Σε τι σε ωφελεί μια τέτοια επιδίωξη; Το μεγαλύτερο πρόβλημα με τον άνθρωπο είναι ότι αγαπά μόνο πράγματα που δεν μπορεί να δει και να αγγίξει, πράγματα που είναι εξαιρετικά μυστηριώδη και θαυμαστά, και που είναι αδιανόητα στον άνθρωπο και απρόσιτα στους απλούς θνητούς. Όσο πιο ουτοπικά είναι αυτά τα πράγματα, τόσο περισσότερο τα αναλύουν οι άνθρωποι, και τα επιδιώκουν, μάλιστα, αγνοώντας οτιδήποτε άλλο και επιχειρούν να τα αποκτήσουν. Όσο πιο ουτοπικά είναι, τόσο πιο προσεκτικά τα εξετάζουν και τα αναλύουν οι άνθρωποι, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να σχηματίζουν τις δικές τους εξαντλητικές ιδέες γι' αυτά. Αντίθετα, όσο πιο ρεαλιστικά είναι τα πράγματα, τόσο πιο εύκολα τα απορρίπτουν οι άνθρωποι· απλώς τα κοιτάζουν υποτιμητικά και, μάλιστα, τα περιφρονούν. Αυτή ακριβώς δεν είναι η στάση σας προς το ρεαλιστικό έργο που επιτελώ σήμερα; Όσο πιο ρεαλιστικά είναι αυτά τα πράγματα, τόσο πιο προκατειλημμένοι είστε εναντίον τους. Δεν αφιερώνετε χρόνο στην εξέτασή τους, κι απλώς τα αγνοείτε. Κοιτάζετε υποτιμητικά αυτές τις ρεαλιστικές, χαμηλών προδιαγραφών απαιτήσεις, τρέφετε, μάλιστα, πολυάριθμες αντιλήψεις γι' αυτόν τον Θεό που είναι ιδιαίτερα πραγματικός, και είστε απλώς ανίκανοι να δεχτείτε την πραγματικότητα και την κανονικότητά Του. Με αυτόν τον τρόπο, δεν εμμένετε σε μια ασαφή πίστη; Έχετε ακλόνητη πίστη στον αόριστο Θεό του παρελθόντος και κανένα ενδιαφέρον για τον πραγματικό Θεό του σήμερα. Αυτό δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός του χθες και ο Θεός του σήμερα είναι από δύο διαφορετικές εποχές; Δεν οφείλεται, επίσης, στο γεγονός ότι ο Θεός του χθες είναι ο δοξασμένος Θεός των ουρανών, ενώ ο Θεός του σήμερα είναι ένα μικροσκοπικό ανθρώπινο ον στη γη; Επιπλέον, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός που λατρεύεται από τον άνθρωπο είναι αυτός που προκύπτει από τις αντιλήψεις του, ενώ ο Θεός

του σήμερα είναι μια πραγματική σάρκα που δημιουργήθηκε στη γη; Στο κάτω κάτω, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός του σήμερα είναι πολύ πραγματικός, σε σημείο που ο άνθρωπος δεν Τον επιδιώκει; Διότι αυτά που ζητάει από τους ανθρώπους ο σημερινός Θεός είναι ακριβώς αυτά που οι άνθρωποι είναι πιο απρόθυμοι να κάνουν και που τους κάνουν να αισθάνονται ντροπή. Αυτό δεν δυσκολεύει τα πράγματα για τους ανθρώπους; Δεν αποκαλύπτει τις ουλές τους; Με αυτόν τον τρόπο, πολλοί από εκείνους που δεν επιδιώκουν την πραγματικότητα γίνονται εχθροί του ενσαρκωμένου Θεού, γίνονται αντίχριστοι. Δεν είναι προφανές γεγονός; Στο παρελθόν, όταν ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί ακόμη, μπορεί να ήσουν μια θρησκευτική προσωπικότητα ή ένας αφοσιωμένος πιστός. Αφότου ενσαρκώθηκε ο Θεός, πολλοί τέτοιοι αφοσιωμένοι πιστοί έγιναν, άθελά τους, οι αντίχριστοι. Ξέρεις τι συμβαίνει εδώ; Κατά την πίστη σου στον Θεό, δεν επικεντρώνεσαι στην πραγματικότητα ούτε επιδιώκεις την αλήθεια, αλλά, αντιθέτως, σου γίνονται εμμονή τα ψεύδη —αυτή δεν είναι η πιο ξεκάθαρη πηγή της εχθρότητάς σου προς τον ενσαρκωμένο Θεό; Ο ενσαρκωμένος Θεός ονομάζεται Χριστός, άρα όλοι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον ενσαρκωμένο Θεό δεν είναι αντίχριστοι; Συνεπώς, είναι πραγματικά ο ενσαρκωμένος Θεός αυτός στον οποίο πιστεύεις και τον οποίο αγαπάς; Είναι πράγματι αυτός ο Θεός ο οποίος ζει και αναπνέει, και ο οποίος είναι ιδιαίτερα αληθινός και εξαιρετικά κανονικός; Ποιος είναι ακριβώς ο στόχος της επιδίωξής σου; Είναι στον ουρανό ή στη γη; Είναι μια αντίληψη ή είναι η αλήθεια; Είναι ο Θεός ή κάποιο υπερφυσικό ον; Στην πραγματικότητα, η αλήθεια είναι ο πιο πραγματικός αφορισμός της ζωής και ο υψηλότερος των αφορισμών όλης της ανθρωπότητας. Ονομάζεται «αφορισμός της ζωής» επειδή είναι η απαίτηση του Θεού από τον άνθρωπο και το έργο που γίνεται προσωπικά από τον Θεό. Δεν είναι ένας αφορισμός που προέκυψε από κάτι, ούτε μια διάσημη ρήση από κάποια μεγάλη προσωπικότητα. Αντίθετα, είναι η ομιλία που απηύθυνε στην ανθρωπότητα ο Κύριος των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων· δεν πρόκειται για κάποια λόγια που συνόψισε ο άνθρωπος, αλλά για την έμφυτη ζωή του Θεού. Κι έτσι ονομάζεται «ο υψηλότερος από όλους τους αφορισμούς της ζωής». Η επιδίωξη των ανθρώπων να κάνουν πράξη την αλήθεια αποτελεί την εκτέλεση του καθήκοντός τους — πρόκειται, δηλαδή, για την επιδίωξη της ικανοποίησης της απαίτησης του Θεού. Η ουσία αυτής της απαίτησης είναι η πιο πραγματική από όλες τις αλήθειες, και όχι ένα κενό δόγμα που δεν μπορεί να επιτύχει κανένας άνθρωπος. Εάν η επιδίωξή σου δεν είναι τίποτε άλλο πέρα από δόγμα και δεν περιέχει πραγματικότητα, τότε δεν επαναστατείς ενάντια στην

αλήθεια; Δεν είσαι κάποιος που επιτίθεται στην αλήθεια; Πώς θα μπορούσε ένας τέτοιος άνθρωπος να επιδιώκει να αγαπά τον Θεό; Οι άνθρωποι που δεν κατέχουν την πραγματικότητα είναι αυτοί που προδίδουν την αλήθεια και είναι όλοι έμφυτα επαναστατικοί!

Ανεξάρτητα από το πώς επιδιώκεις, πρέπει, πάνω απ' όλα, να καταλαβαίνεις το έργο που κάνει ο Θεός σήμερα και πρέπει να γνωρίζεις τη σημασία αυτού του έργου. Πρέπει να καταλαβαίνεις και να γνωρίζεις ποιο έργο φέρνει ο Θεός όταν έρχεται τις έσχατες ημέρες, ποια διάθεση φέρνει, καθώς και τι θα ολοκληρωθεί μέσα στον άνθρωπο. Αν δεν γνωρίζεις ούτε καταλαβαίνεις το έργο που έχει έρθει να κάνει στη σάρκα, τότε πώς μπορείς να συλλάβεις το θέλημά Του και πώς μπορείς να γίνεις ο οικείος Του; Στην πραγματικότητα, το να είσαι ο οικείος του Θεού δεν είναι περίπλοκο, αλλά ούτε είναι απλό. Εάν οι άνθρωποι μπορούν να το κατανοήσουν απόλυτα και να το κάνουν πράξη, τότε γίνεται απλό· εάν οι άνθρωποι δεν μπορούν να το κατανοήσουν απόλυτα, τότε γίνεται πολύ πιο δύσκολο και, επιπλέον, εκείνοι διατρέχουν τον κίνδυνο η επιδίωξή τους να τους οδηγήσει στην ασάφεια. Εάν, ενόσω επιδιώκουν τον Θεό, οι άνθρωποι δεν έχουν κάποια θέση στην οποία να εμμένουν και δεν ξέρουν σε ποια αλήθεια θα πρέπει να μείνουν πιστοί, τότε αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν καμία βάση, κι έτσι καθίσταται δύσκολο να παραμείνουν σταθεροί. Σήμερα, υπάρχουν τόσο πολλοί που δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια, που δεν μπορούν να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού ή να αναγνωρίσουν τι πρέπει να αγαπούν και τι να μισούν. Αυτοί οι άνθρωποι δύσκολα μπορούν να παραμείνουν σταθεροί. Το βασικό όσον αφορά την πίστη στον Θεό είναι να μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια, να ενδιαφέρεσαι για το θέλημα του Θεού, να γνωρίζεις το έργο που κάνει ο Θεός στον άνθρωπο όταν ενσαρκώνεται, καθώς και τις αρχές βάσει των οποίων μιλά. Μην ακολουθείς τις μάζες. Πρέπει να έχεις αρχές σε αυτά στα οποία θα πρέπει να εισέλθεις, και πρέπει να τις τηρείς. Η προσήλωση στα πράγματα μέσα σου που έχουν προκύψει από τη διαφώτιση του Θεού είναι κάτι που θα σε βοηθήσει. Εάν δεν το κάνεις αυτό, σήμερα θα παρεκκλίνεις προς μια κατεύθυνση, αύριο θα παρεκκλίνεις προς μια άλλη, και δεν θα κερδίσεις ποτέ κάτι πραγματικό. Το να είσαι έτσι δεν ωφελεί καθόλου τη ζωή σου. Εκείνοι που δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια ακολουθούν πάντα τους άλλους: Εάν οι άνθρωποι λένε ότι αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε λες κι εσύ ότι είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αν οι άνθρωποι λένε ότι είναι το έργο ενός κακού πνεύματος, τότε

αρχίζεις κι εσύ να αμφιβάλλεις ή λες κι εσύ ότι είναι το έργο ενός κακού πνεύματος. Πάντα παπαγαλίζεις τα λόγια των άλλων και είσαι ανίκανος να διακρίνεις οτιδήποτε μόνος σου, ούτε είσαι σε θέση να σκεφτείς μόνος σου. Έτσι είναι κάποιος που δεν έχει άποψη, που δεν έχει ικανότητα να διακρίνει —ένα τέτοιο άτομο είναι ένας άχρηστος άθλιος! Πάντα επαναλαμβάνεις τα λόγια των άλλων: Σήμερα λέγεται ότι αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος, αλλά υπάρχει πιθανότητα μια μέρα να πει κάποιος ότι δεν είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος και ότι, στην πραγματικότητα, δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από τις πράξεις του ανθρώπου —ωστόσο, δεν μπορείς να το διακρίνεις ο ίδιος, και όταν βλέπεις να λέγεται από άλλους, λες κι εσύ το ίδιο. Είναι πράγματι το έργο του Αγίου Πνεύματος, αλλά εσύ λες ότι είναι το έργο του ανθρώπου. Δεν έχεις γίνει ένας από αυτούς που βλασφημούν το έργο του Αγίου Πνεύματος; Κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν έχεις εναντιωθεί στον Θεό επειδή δεν έχεις ικανότητα διάκρισης; Ίσως μια μέρα να εμφανιστεί κάποιος ανόητος που θα πει ότι «αυτό είναι το έργο ενός κακού πνεύματος» και όταν ακούσεις αυτά τα λόγια, να νιώσεις χαμένος και για άλλη μια φορά να βρεθείς δέσμιος των λόγων των άλλων. Κάθε φορά που κάποιος προκαλεί αναστάτωση, δεν είσαι ικανός να εμμείνεις στη θέση σου, κι αυτό συμβαίνει επειδή δεν κατέχεις την αλήθεια. Η πίστη στον Θεό και η επιζήτηση της γνώσης για τον Θεό δεν είναι απλά ζητήματα. Δεν μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω συναθροίσεων και μόνο ακούγοντας κηρύγματα, κι εσύ δεν μπορείς να οδηγηθείς στην τελείωση μόνο με το πάθος. Πρέπει να βιώνεις πράγματα, να γνωρίζεις, να βασιζεις τις ενέργειές σου σε αρχές και να κερδίσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όταν θα έχεις υποβληθεί σε εμπειρίες, θα είσαι σε θέση να διακρίνεις πολλά πράγματα —θα είσαι σε θέση να διακρίνεις ανάμεσα στο καλό και το κακό, ανάμεσα στη δικαιοσύνη και τη μοχθηρία, ανάμεσα σε αυτό που είναι από σάρκα και αίμα και αυτό που είναι η αλήθεια. Θα πρέπει να είσαι σε θέση να τα ξεχωρίζεις όλα αυτά τα πράγματα, και ενεργώντας έτσι, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, δεν θα χαθείς ποτέ. Μόνο αυτό είναι το πραγματικό σου ανάστημα.

Η γνώση του έργου του Θεού δεν είναι απλή υπόθεση. Θα πρέπει να έχεις πρότυπα και έναν στόχο στην επιδίωξή σου, θα πρέπει να ξέρεις πώς να αναζητήσεις την αληθινή οδό, πώς να μετρήσεις αν πρόκειται για την αληθινή οδό ή όχι και αν πρόκειται για το έργο του Θεού ή όχι. Ποια είναι η πιο βασική αρχή στην αναζήτηση της αληθινής οδού; Πρέπει να εξετάσεις αν αυτή η οδός έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος ή όχι, αν τα λόγια αυτά είναι η έκφραση της

αλήθειας ή όχι, ποιος μαρτυρείται, καθώς και τι μπορεί να σου φέρει αυτή. Η διάκριση μεταξύ της αληθινής οδού και της ψεύτικης οδού απαιτεί διάφορες πτυχές της βασικής γνώσης, η πιο θεμελιώδης από τις οποίες είναι να διαπιστώσεις αν υπάρχει σ' αυτήν το έργο του Αγίου Πνεύματος ή όχι. Διότι η ουσία της πίστης των ανθρώπων στον Θεό είναι η πίστη στο Πνεύμα του Θεού, και ακόμη και η πίστη τους στον ενσαρκωμένο Θεό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή η σάρκα είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού, πράγμα που σημαίνει ότι μια τέτοια πίστη εξακολουθεί να είναι πίστη στο Πνεύμα. Υπάρχουν διαφορές μεταξύ του Πνεύματος και της σάρκας, αλλά επειδή αυτή η σάρκα προέρχεται από το Πνεύμα και αποτελεί τον Λόγο που ενσαρκώνεται, ο άνθρωπος εξακολουθεί να πιστεύει στην έμφυτη ουσία του Θεού. Έτσι, ενόσω διακρίνεις εάν πρόκειται για την αληθινή οδό ή όχι, πρέπει, πάνω απ' όλα, να εξετάζεις αν εμπεριέχει ή όχι το έργο του Αγίου Πνεύματος, και μετά πρέπει να εξετάζεις αν υπάρχει ή όχι αλήθεια σε αυτήν την οδό. Η αλήθεια είναι η διάθεση της ζωής της κανονικής ανθρώπινης φύσης· με άλλα λόγια, είναι αυτό που απαίτησε ο Θεός από τον άνθρωπο όταν τον δημιούργησε στην αρχή, δηλαδή η κανονική ανθρώπινη φύση στην ολότητά της (που περιλαμβάνει την ανθρώπινη λογική, τη διορατικότητα, τη σοφία και τη βασική γνώση του να είναι κανείς άνθρωπος). Δηλαδή, πρέπει να εξετάζεις κατά πόσον μπορεί ή όχι αυτή η οδός να οδηγήσει τους ανθρώπους σε μια ζωή κανονικής ανθρώπινης φύσης, κατά πόσον ή όχι η αλήθεια που λέγεται απαιτείται σύμφωνα με την πραγματικότητα της κανονικής ανθρώπινης φύσης, κατά πόσον ή όχι είναι αυτή η αλήθεια πρακτική και πραγματική, και κατά πόσον ή όχι είναι πιο επίκαιρη. Εάν υπάρχει αλήθεια, τότε είναι σε θέση να οδηγήσει τους ανθρώπους σε κανονικές και πραγματικές εμπειρίες. Οι άνθρωποι, επιπλέον, γίνονται όλο και πιο κανονικοί, η ανθρώπινη σύνεσή τους ολοκληρώνεται όλο και περισσότερο, η ζωή τους στη σάρκα και η πνευματική ζωή γίνονται όλο και πιο εύτακτες και τα συναισθήματά τους γίνονται όλο και πιο κανονικά. Αυτή είναι η δεύτερη αρχή. Υπάρχει άλλη μία αρχή, η οποία είναι το κατά πόσον ή όχι έχουν οι άνθρωποι αυξανόμενη γνώση του Θεού και το κατά πόσον ή όχι η βίωση ενός τέτοιου έργου και μιας τέτοιας αλήθειας μπορεί να εμπνεύσει την αγάπη για τον Θεό μέσα τους και να τους φέρνει όλο και πιο κοντά στον Θεό. Έτσι μπορεί να μετρηθεί αν πρόκειται για την αληθινή οδό ή όχι. Το πιο σημαντικό είναι το αν αυτή η οδός είναι ρεαλιστική και όχι υπερφυσική και το κατά πόσον μπορεί ή όχι να προσφέρει τα απαραίτητα για τη ζωή του ανθρώπου. Εάν συμμορφώνεται με αυτές τις αρχές, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι αυτή η οδός είναι η αληθινή οδός. Αυτά τα λόγια δεν τα λέω για

να σας κάνω να δεχτείτε άλλες οδούς στις μελλοντικές σας εμπειρίες, ούτε ως πρόβλεψη ότι θα υπάρξει το έργο μιας άλλης νέας εποχής στο μέλλον. Τα λέω για να βεβαιωθείτε ότι η σημερινή οδός είναι η αληθινή οδός, έτσι ώστε να μην είστε μόνο εν μέρει σίγουροι στην πίστη σας προς το έργο του σήμερα και να αδυνατείτε να αποκτήσετε βαθιά γνώση σχετικά με αυτό. Υπάρχουν, μάλιστα, πολλοί που, παρότι είναι σίγουροι, εξακολουθούν να ακολουθούν μέσα στη σύγχυση. Αυτή η σιγουριά δεν διέπεται από αρχές και αυτοί οι άνθρωποι πρέπει αργά ή γρήγορα να εξαλειφθούν. Ακόμη κι εκείνοι που ακολουθούν με ιδιαίτερη θέρμη είναι σε μικρό ποσοστό σίγουροι και σε μεγαλύτερο ποσοστό αβέβαιοι, γεγονός που δείχνει ότι δεν έχουν κανένα υπόβαθρο. Επειδή το επίπεδό σας είναι πολύ χαμηλό και το υπόβαθρό σας πολύ ρηχό, δεν μπορείτε να κατανοήσετε τη διάκριση. Ο Θεός δεν επαναλαμβάνει το έργο Του, δεν κάνει μη ρεαλιστικό έργο, δεν θέτει υπερβολικές απαιτήσεις στον άνθρωπο και δεν κάνει έργο που υπερβαίνει τη σύνεση του ανθρώπου. Όλο το έργο που κάνει είναι εντός του πεδίου της κανονικής λογικής του ανθρώπου και δεν υπερβαίνει τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης, και το έργο Του επιτελείται σύμφωνα με τις κανονικές απαιτήσεις του ανθρώπου. Αν πρόκειται για το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε οι άνθρωποι γίνονται όλο και πιο κανονικοί και η ανθρώπινη φύση τους γίνεται όλο και πιο κανονική. Οι άνθρωποι αποκομίζουν αυξανόμενη γνώση της διεφθαρμένης σατανικής διάθεσής τους, καθώς και της ουσίας του ανθρώπου, και αποκτούν, επίσης, μια ολοένα μεγαλύτερη λαχτάρα για την αλήθεια. Με άλλα λόγια, η ζωή του ανθρώπου αναπτύσσεται συνεχώς και η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου γίνεται όλο και πιο ικανή να αλλάξει — όλα αυτά αποτελούν το νόημα πίσω από το γεγονός ότι ο Θεός γίνεται η ζωή του ανθρώπου. Αν μια οδός δεν είναι ικανή να αποκαλύψει εκείνα τα πράγματα που συνιστούν την ουσία του ανθρώπου, δεν είναι ικανή να αλλάξει τη διάθεση του ανθρώπου και, επιπλέον, δεν είναι ικανή να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού ή να τους προσφέρει μια πραγματική κατανόηση του Θεού, και κάνει, μάλιστα, την ανθρώπινη φύση τους να γίνεται όλο και πιο ποταπή και τη σύνεσή τους όλο και λιγότερο κανονική, τότε αυτή η οδός δεν πρέπει να είναι η αληθινή οδός και μπορεί να είναι έργο ενός κακού πνεύματος ή η παλιά οδός. Εν ολίγοις, δεν μπορεί να είναι το τωρινό έργο του Αγίου Πνεύματος. Πιστεύετε στον Θεό για όλα αυτά τα χρόνια, αλλά δεν έχετε ιδέα για τις αρχές που αφορούν τη διάκριση μεταξύ της αληθινής οδού και της ψεύτικης οδού ή την αναζήτηση της αληθινής οδού. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται καν γι' αυτά τα θέματα. Ακολουθούν απλώς την πλειονότητα και

επαναλαμβάνουν όσα λέει η πλειονότητα. Είναι δυνατόν να αναζητούν την αληθινή οδό; Και πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να βρουν την αληθινή οδό; Εάν κατανοήσεις τις διάφορες αυτές βασικές αρχές, τότε ό,τι και αν συμβεί, δεν θα εξαπατηθείς. Σήμερα, είναι ζωτικής σημασίας να μπορούν οι άνθρωποι να κάνουν διακρίσεις. Αυτό θα πρέπει να κατέχει η κανονική ανθρώπινη φύση και αυτό θα πρέπει να κατέχουν οι άνθρωποι στην εμπειρία τους. Αν, ακόμα και σήμερα, οι άνθρωποι εξακολουθούν να μη διακρίνουν τίποτα ενόσω ακολουθούν και αν η ανθρώπινη σύνεσή τους εξακολουθεί να μην έχει αναπτυχθεί, τότε οι άνθρωποι είναι πολύ ανόητοι και η επιδίωξή τους είναι λανθασμένη και αποκλίνουσα. Δεν υπάρχει η παραμικρή διαφοροποίηση στην επιδίωξή σου σήμερα, και ενώ ισχύει, όπως λες, ότι βρήκες την αληθινή οδό, την έχεις κερδίσει; Κατάφερες να διακρίνεις τίποτα; Ποια είναι η ουσία της αληθινής οδού; Στην αληθινή οδό, δεν έχεις κερδίσει την αληθινή οδό· δεν έχεις κερδίσει τίποτα από την αλήθεια. Με άλλα λόγια, δεν έχεις επιτύχει αυτό που απαιτεί από σένα ο Θεός, κι έτσι δεν έχει υπάρξει καμία αλλαγή στη διαφθορά σου. Αν συνεχίσεις να επιδιώκεις μ' αυτόν τον τρόπο, στο τέλος θα εξαλειφθείς. Έχοντας ακολουθήσει μέχρι σήμερα, θα πρέπει να είσαι βέβαιος ότι η οδός στην οποία πορεύεσαι είναι η σωστή οδός και δεν θα πρέπει να έχεις άλλες αμφιβολίες. Πολλοί άνθρωποι είναι πάντα αβέβαιοι και σταματούν να επιδιώκουν την αλήθεια εξαιτίας κάποιων μικρών θεμάτων. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν γνώση του έργου του Θεού· ακολουθούν τον Θεό τελώντας σε σύγχυση. Οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού είναι ανίκανοι να είναι οι οικείοι Του ή να γίνουν μάρτυρες γι' Αυτόν. Συμβουλευώ αυτούς που αναζητούν μονάχα ευλογίες και επιδιώκουν μόνο πράγματα ασαφή και αφηρημένα να επιδιώξουν την αλήθεια το συντομότερο δυνατό, έτσι ώστε η ζωή τους να έχει νόημα. Μην κοροϊδεύετε άλλο πια τον εαυτό σας!

Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου

Πρέπει να γνωρίσετε το όραμα του έργου του Θεού και να κατανοήσετε τη γενική κατεύθυνση του έργου Του. Αυτή είναι είσοδος μ' έναν θετικό τρόπο. Άπαξ και γνωρίσεις βαθιά και με ακρίβεια τις αλήθειες του οράματος, η είσοδός σου θα είναι εξασφαλισμένη.

Ανεξαρτήτως απ' το πώς αλλάζει το έργο Του, θα παραμείνεις στην καρδιά ακλόνητος, θα είσαι σίγουρος για το όραμα και θα έχεις έναν στόχο για την είσοδό σου και τις επιδιώξεις σου. Μ' αυτόν τον τρόπο, όλη η εμπειρία και η γνώση μέσα σου θα γίνει βαθύτερη και πιο ραφιναρισμένη. Άπαξ και κατανοήσεις τη μεγαλύτερη εικόνα στην ολότητά της, δεν θα έχεις απώλειες στη ζωή και δεν θα χαθείς. Αν δεν καταφέρεις να γνωρίσεις αυτά τα στάδια του έργου, θα υφίστασαι απώλειες σε κάθε στάδιο, και θα σου πάρει αρκετές μέρες για να αλλάξεις τα πράγματα, ούτε θα είσαι σε θέση να μπεις στον σωστό δρόμο σε μόλις δύο εβδομάδες. Έτσι δεν θα προκληθούν καθυστερήσεις; Υπάρχει μεγάλο μέρος της εισόδου μ' ένα θετικό τρόπο και τόσες πρακτικές που πρέπει να γνωρίσετε σε βάθος, κι επίσης, πρέπει να κατανοήσεις πολλά σημεία στο όραμα του έργου Του, όπως η σημασία του κατακτητικού έργου Του, ο δρόμος προς την τελειοποίηση στο μέλλον, τι πρέπει να επιτευχθεί μέσω της εμπειρίας δοκιμασιών και δεινών, η σημασία της κρίσης και της παιδείας, οι αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος και οι αρχές της τελειότητας και της κατάκτησης. Όλα αυτά είναι αλήθειες του οράματος. Τα υπόλοιπα είναι τα τρία στάδια του έργου, της Εποχής του Νόμου, της Εποχής της Χάριτος και της Εποχής της Βασιλείας, αλλά και η μελλοντική μαρτυρία. Αυτά είναι επίσης αλήθειες που σχετίζονται με το όραμα, και είναι οι πιο θεμελιώδεις, αλλά και οι πιο καθοριστικές. Προς το παρόν, υπάρχουν πάρα πολλά, στα οποία πρέπει να εισέλθετε και να εξασκηθείτε, και είναι τώρα με περισσότερα επίπεδα και πιο λεπτομερή. Αν δεν έχεις καμιά γνώση γι' αυτές τις αλήθειες, αυτό είναι απόδειξη ότι δεν έχεις εισέλθει ακόμα. Τις περισσότερες φορές, η γνώση του ανθρώπου για την αλήθεια είναι πολύ ρηχή. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να κάνει πράξη ορισμένες βασικές αλήθειες και δεν γνωρίζει πώς να χειριστεί ακόμα και ασήμαντα ζητήματα. Ο λόγος που ο άνθρωπος αδυνατεί να κάνει πράξη την αλήθεια είναι εξαιτίας της επαναστατικής διάθεσής του, κι επειδή η γνώση του για το έργο του σήμερα είναι πολύ επιφανειακή και μονόπλευρη. Έτσι, δεν είναι εύκολο έργο για τον άνθρωπο να οδηγηθεί στην τελείωση. Η επαναστατικότητά σου είναι πολύ μεγάλη, και διατηρείς σε μεγάλο βαθμό τον παλιό σου εαυτό. Αδυνατείς να σταθείς στην πλευρά της αλήθειας και δεν μπορείς να κάνεις πράξη ακόμη και τις πιο προφανείς αλήθειες. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να σωθούν και είναι αυτοί που δεν έχουν κατακτηθεί. Αν η είσοδός σου δεν έχει ούτε λεπτομέρεια ούτε στόχους, η ανάπτυξη θ' αργήσει να έρθει σ' εσένα. Αν η είσοδός σου δεν έχει το παραμικρό ίχνος πραγματικότητας, τότε οι επιδιώξεις σου θα είναι μάταιες. Αν δεν γνωρίζεις την ουσία της αλήθειας, τότε δεν πρόκειται ν' αλλάξεις. Η ανάπτυξη

στη ζωή του ανθρώπου και οι αλλαγές στη διάθεσή του επιτυγχάνονται όλα με την είσοδο στην πραγματικότητα και, επιπλέον, με την είσοδο σε λεπτομερείς εμπειρίες. Αν κατά την είσοδό σου έχεις πολλές λεπτομερείς εμπειρίες, κι αν έχεις πολλή πραγματική γνώση και είσοδο, τότε η διάθεσή σου γρήγορα θ' αλλάξει. Ακόμη κι αν, επί του παρόντος, δεν έχεις ξεκαθαρίσει απολύτως πώς να κάνεις πράξη, πρέπει να έχεις τουλάχιστον ξεκάθαρη εικόνα σχετικά με τα οράματα του έργου του Θεού. Αν δεν είσαι, δεν θα μπορείς να εισέλθεις και δεν θα μπορείς να το κάνεις, εκτός αν πρώτα αποκτήσεις γνώση της αλήθειας. Μόνον αν το Άγιο Πνεύμα σε δια φωτίσει στην εμπειρία σου, θα αποκτήσεις βαθύτερη κατανόηση της αλήθειας και θα εισέλθεις βαθύτερα. Πρέπει να γνωρίσετε το έργο του Θεού.

Στην αρχή, μετά τη δημιουργία του ανθρώπου, οι Ισραηλίτες ήταν αυτοί που χρησίμευαν ως βάση του έργου, και ολόκληρο το Ισραήλ ήταν η βάση του έργου του Ιεχωβά στη γη. Το έργο του Ιεχωβά ήταν να ηγείται απευθείας και να καθοδηγεί τον άνθρωπο ορίζοντας τους νόμους, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να ζει μια φυσιολογική ζωή και να λατρεύει τον Ιεχωβά μ' έναν φυσιολογικό τρόπο στη γη. Ο Θεός, την εποχή του Νόμου, ήταν κάποιος που ο άνθρωπος δεν μπορούσε ούτε να δει ούτε να αγγίξει. Απλώς καθοδηγούσε τους ανθρώπους, οι οποίοι είχαν πρωτύτερα διαφθαρεί από τον Σατανά, και ήταν Αυτός εκεί για να διδάξει και να καθοδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους, κι έτσι οι λόγοι που εξέφερε ήταν μόνο νομοθετήματα, διατάξεις και κοινή γνώση του τρόπου διαβίωσης ως άνθρωπος, και, επ' ουδενί, αλήθειες που παρέχουν τη ζωή του ανθρώπου. Οι Ισραηλίτες, υπό την ηγεσία Του, δεν ήταν αυτοί που είχαν διαφθαρεί βαθιά απ' τον Σατανά. Το έργο του νόμου Του ήταν μόνο το πρώτο στάδιο στο έργο της σωτηρίας, η αρχή του έργου της σωτηρίας, και, ουσιαστικά, δεν είχε καμιά σχέση με τις αλλαγές της διάθεσης στη ζωή του ανθρώπου. Επομένως, δεν χρειαζόταν στην αρχή του έργου της σωτηρίας Αυτός να προσλάβει σάρκα για το έργο Του στο Ισραήλ. Αυτός είναι ο λόγος που Αυτός απαιτούσε ένα μέσο, δηλαδή ένα εργαλείο, μέσω του οποίου να έρχεται σε επαφή με τον άνθρωπο. Έτσι, ανάμεσα στα όντα που δημιούργησε, προέκυψαν αυτοί που μιλούσαν και εργάζονταν εκ μέρους του Ιεχωβά, κι έτσι, οι υιοί του ανθρώπου και οι προφήτες κατέληξαν να εργάζονται ανάμεσα στους ανθρώπους. Οι υιοί του ανθρώπου εργάζονταν ανάμεσα στους ανθρώπους εκ μέρους του Ιεχωβά. Για να ονομαστούν έτσι απ' Αυτόν, σημαίνει ότι αυτοί οι άνδρες εξέδωσαν τους νόμους εκ μέρους του Ιεχωβά και ήταν επίσης ιερείς ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ. Αυτοί οι άντρες ήταν ιερείς που τους πρόσχε και

τους προστάτευε ο Ιεχωβά και καταλαμβάνονταν από το Πνεύμα του Ιεχωβά. Ήταν ηγέτες ανάμεσα στον λαό και υπηρετούσαν απευθείας τον Ιεχωβά. Οι προφήτες, απ' την άλλη πλευρά, ήταν αυτοί που είχαν αφιερωθεί στο να μιλούν εκ μέρους του Ιεχωβά στους ανθρώπους όλων των χωρών και όλων των φυλών. Ήταν επίσης αυτοί που προφήτευαν το έργο του Ιεχωβά. Είτε οι υιοί του ανθρώπου είτε οι προφήτες, όλοι αναδείχτηκαν από το Πνεύμα του ίδιου του Ιεχωβά και είχαν το έργο του Ιεχωβά μέσα τους. Ανάμεσα στους ανθρώπους, ήταν αυτοί που εκπροσωπούσαν απευθείας τον Ιεχωβά. Εργάζονταν μόνον επειδή αναδείχτηκαν από τον Ιεχωβά, κι όχι επειδή ήταν η σάρκα, στην οποία το ίδιο το Άγιο Πνεύμα ενσαρκώθηκε. Επομένως, παρόλο που ομοίως μίλησαν και εργάστηκαν εκ μέρους του Θεού, αυτοί οι υιοί του ανθρώπου και οι προφήτες της Εποχής του Νόμου δεν ήταν κομμάτι του ενσαρκωμένου Θεού. Το ακριβώς αντίθετο συνέβη την Εποχή της Χάριτος και το τελευταίο στάδιο, καθώς το έργο της σωτηρίας και της κρίσης του ανθρώπου πραγματοποιήθηκαν και τα δύο απ' τον ίδιο τον ενσαρκωμένο Θεό, κι επομένως, δεν χρειαζόταν να αναδείξει ξανά προφήτες και υιούς του ανθρώπου για να εργαστούν εκ μέρους του. Στα μάτια του ανθρώπου, δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές μεταξύ της ουσίας και των μέσων του έργου τους. Κι αυτός είναι ο λόγος που ο άνθρωπος συγχέει πάντα το έργο του ενσαρκωμένου Θεού με αυτό των προφητών και των υιών του ανθρώπου. Η εμφάνιση του ενσαρκωμένου Θεού ήταν ουσιαστικά η ίδια μ' εκείνη των προφητών και των υιών του ανθρώπου. Κι ο ενσαρκωμένος Θεός ήταν ακόμη πιο συνηθισμένος και πιο αληθινός από τους προφήτες. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος είναι εντελώς ανίκανος να τους ξεχωρίσει. Ο άνθρωπος επικεντρώνεται μόνο σ' αυτό που φαίνεται, αγνοώντας εντελώς ότι, παρόλο που κι οι δύο εργάστηκαν και μίλησαν, υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά. Επειδή η ικανότητα διάκρισης του ανθρώπου είναι πολύ φτωχή, ο άνθρωπος αδυνατεί να διακρίνει βασικά ζητήματα, και είναι ακόμα λιγότερο ικανός να ξεχωρίσει κάτι τόσο πολύπλοκο. Ο λόγος και το έργο των προφητών κι εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα, ήταν όλα για να κάνει ο άνθρωπος το καθήκον του, να εκτελέσει τη λειτουργία του ως δημιουργημένο ον, και για να κάνει ό,τι οφείλει να κάνει ως άνθρωπος. Ωστόσο, ο λόγος και το έργο του ενσαρκωμένου Θεού ήταν για να φέρουν εις πέρας τη διακονία Του. Αν και η εξωτερική μορφή Του ήταν εκείνη ενός δημιουργημένου όντος, έργο Του δεν ήταν να φέρει εις πέρας τη λειτουργία Του, αλλά τη διακονία Του. Ο όρος «καθήκον» χρησιμοποιείται σε σχέση με τα δημιουργημένα όντα, ενώ το «διακονία» χρησιμοποιείται σε σχέση με τον ενσαρκωμένο Θεό. Υπάρχει μια

ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο, κι αυτά τα δύο δεν είναι εναλλάξιμα. Έργο του ανθρώπου είναι μόνο να κάνει το καθήκον του, ενώ έργο του Θεού είναι να διαχειρίζεται και να φέρνει εις πέρας τη διακονία Του. Επομένως, αν και πολλοί απόστολοι χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα και πολλοί προφήτες ήταν πλημμυρισμένοι μ' Αυτό, το έργο και ο λόγος τους ήταν απλώς για να κάνουν το καθήκον τους ως δημιουργημένα όντα. Αν και οι προφητείες τους μπορεί να ήταν μεγαλύτερες από την οδό της ζωής για την οποία μίλησε ο ενσαρκωμένος Θεός, κι αν ακόμα η ανθρώπινη φύση τους ήταν πιο υπερβατική από εκείνη του ενσαρκωμένου Θεού, και πάλι έκαναν το καθήκον τους και δεν εκπλήρωναν τη διακονία τους. Το καθήκον του ανθρώπου αναφέρεται στη λειτουργία του και είναι κάτι εφικτό για τον άνθρωπο. Όμως, η διακονία πραγματοποιείται από τον ενσαρκωμένο Θεό και σχετίζεται με τη διαχείρισή Του, κι αυτή δεν είναι εφικτή από τον άνθρωπο. Ο ενσαρκωμένος Θεός, είτε μιλά είτε εργάζεται είτε πραγματοποιεί θαύματα, εκτελεί μεγάλο έργο μέσα στη διαχείρισή Του και τέτοιο έργο δεν μπορεί να εκτελεστεί από τον άνθρωπο στη θέση Του. Έργο του ανθρώπου είναι μόνο να κάνει το καθήκον του ως δημιουργημένο ον, σ' ένα ορισμένο στάδιο του έργου διαχείρισης του Θεού. Χωρίς τη διαχείριση του Θεού, δηλαδή αν η διακονία του ενσαρκωμένου Θεού χανόταν, το ίδιο θα συνέβαινε και με το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος. Έργο του Θεού, φέροντας σε πέρας τη διακονία του, είναι να διαχειριστεί τον άνθρωπο. Ενώ ο άνθρωπος, κάνοντας το καθήκον του, εκτελεί τη δική του υποχρέωση ν' ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Δημιουργού, και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι φέρει σε πέρας τη διακονία κάποιου. Στην έμφυτη ουσία του Θεού, δηλαδή στο Πνεύμα Του, έργο του Θεού είναι η διαχείρισή Του. Αλλά στον ενσαρκωμένο Θεό που φορά την εξωτερική μορφή του δημιουργημένου όντος, έργο Του είναι να φέρει σε πέρας τη διακονία Του. Ό,τι έργο κι αν εκτελεί, είναι για να φέρει σε πέρας τη διακονία Του, κι αυτό που ο άνθρωπος μπορεί να κάνει είναι να βάλει τα δυνατά του μέσα στο πλαίσιο της διαχείρισής Του και υπό την ηγεσία Του.

Το να κάνει ο άνθρωπος το καθήκον του είναι, στην πραγματικότητα, η πραγματοποίηση όλων όσα είναι έμφυτα στον άνθρωπο, δηλαδή ό,τι είναι εφικτό για τον άνθρωπο. Κι είναι τότε που το καθήκον του εκπληρώνεται. Τα ελαττώματα του ανθρώπου, κατά την υπηρεσία του ανθρώπου, σταδιακά μειώνονται μέσω της σταδιακής εμπειρίας και της διαδικασίας της εμπειρίας της κρίσης του. Δεν παρεμποδίζουν ούτε επηρεάζουν το καθήκον του ανθρώπου.

Αυτοί που σταματούν να υπηρετούν ή υποκύπτουν και υποχωρούν από φόβο για τα ελαττώματα που μπορεί να υπάρχουν κατά την υπηρεσία, είναι οι πιο δειλοί απ' όλους τους ανθρώπους. Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να εκφράσουν ό,τι οφείλουν να εκφράσουν κατά την υπηρεσία ή να επιτύχουν ό,τι είναι εγγενώς εφικτό γι' αυτούς, κι αντ' αυτού χαζολογούν και ενεργούν μηχανικά, τότε έχουν χάσει τη λειτουργία που θα έπρεπε να έχει ένα δημιουργημένο όν. Αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι οι επονομαζόμενες «μετριότητες»· είναι άχρηστα σκουπίδια. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι άνθρωποι να αποκαλούνται καταλλήλως δημιουργημένα όντα; Δεν είναι διεφθαρμένα όντα που λάμπουν εξωτερικά, αλλά είναι σάπια εσωτερικά; Αν ένας άνθρωπος αποκαλεί τον εαυτό του Θεό, εν τούτοις αδυνατεί να εκφράσει το Είναι της θεότητας, να κάνει το έργο του ίδιου του Θεού, ή να εκπροσωπήσει τον Θεό, χωρίς αμφιβολία, δεν είναι Θεός, καθώς δεν έχει την ουσία του Θεού, και αυτό που ο Θεός μπορεί από τη φύση Του να κατορθώσει, δεν υπάρχει μέσα σ' αυτόν. Αν ο άνθρωπος χάσει αυτό που είναι από τη φύση του εφικτό, δεν μπορεί πια να θεωρηθεί άνθρωπος και δεν αξίζει να σταθεί ως δημιουργημένο όν ή να παρουσιαστεί ενώπιον του Θεού και να Τον υπηρετήσει. Επιπλέον, δεν του αξίζει να δεχτεί τη χάρη του Θεού ή να τον προσέξει ο Θεός, να τον προστατεύσει και να τον οδηγήσει στην τελείωση. Πολλοί που έχουν χάσει την εμπιστοσύνη του Θεού, στη συνέχεια χάνουν τη χάρη του Θεού. Όχι μόνον δεν απεχθάνονται τα αδικήματά τους, αλλά αναισχυντα διαδίδουν την άποψη ότι η οδός του Θεού είναι λανθασμένος. Κι αυτοί οι επαναστατικοί ακόμα αρνούνται την ύπαρξη του Θεού. Πώς μπορεί ένα τέτοιο είδος ανθρώπου με τέτοια επαναστατικότητα να έχει το προνόμιο ν' απολαμβάνει τη χάρη του Θεού; Οι άνθρωποι που απέτυχαν να εκπληρώσουν το καθήκον τους, έχουν επαναστατήσει πολύ εναντίον του Θεού και οφείλουν πολλά σ' Αυτόν, εν τούτοις γυρίζουν και φωνάζουν ότι ο Θεός κάνει λάθος. Πώς μπορεί ένα τέτοιο είδος ανθρώπου ν' αξίζει να οδηγηθεί στην τελείωση; Δεν είναι αυτό προάγγελος ότι θα εξαλειφθεί και θα τιμωρηθεί; Ο άνθρωπος που δεν κάνει το καθήκον του ενώπιον του Θεού, είναι ήδη ένοχος για τα πιο ειδεχθή εγκλήματα, για τα οποία ακόμα κι ο θάνατος είναι ανεπαρκής τιμωρία. Εν τούτοις, ο άνθρωπος έχει το θράσος να διαφωνεί με τον Θεό και να Τον προκαλεί σε διαμάχη. Τι σημασία έχει να οδηγήσεις στην τελείωση έναν τέτοιο άνθρωπο; Αν ο άνθρωπος αποτύχει να εκπληρώσει το καθήκον του, θα πρέπει να αισθάνεται ενοχή και υποχρέωση. Θα πρέπει να αισθάνεται απέχθεια για την αδυναμία του και την ανικανότητά του, για την ανυποταξία του και τη διαφθορά του. Κι επιπλέον, θα πρέπει να αφιερώσει τη ζωή και το αίμα του στον Θεό. Μόνο

τότε είναι ένα δημιουργημένο ον που πραγματικά αγαπά τον Θεό, και μόνο τέτοιου είδους άνθρωποι αξίζουν ν' απολαμβάνουν τις ευλογίες και την υπόσχεση του Θεού και να οδηγηθούν στην τελείωση απ' Αυτόν. Και τι συμβαίνει με την πλειονότητά σας; Πώς αντιμετωπίζετε τον Θεό που ζει ανάμεσά σας; Πώς έχετε κάνει το καθήκον σας ενώπιον Του; Έχετε κάνει όλα όσα κληθήκατε να κάνετε, ακόμα και σε βάρος της δικής σας ζωής; Τι έχετε θυσιάσει; Δεν έχετε λάβει πολλά από Εμένα; Μπορείτε να κάνετε τη διάκριση; Πόσο πιστοί είστε σ' Εμένα; Πώς Με έχετε υπηρετήσει; Και τι συμβαίνει με όλα αυτά που σας έχω δώσει και έχω κάνει για σας; Τα έχετε μετρήσει όλα αυτά; Τα έχετε κρίνει και συγκρίνει με την όποια συνείδηση έχετε μέσα σας; Ποιος θα μπορούσε να αξίζει τα λόγια και τις πράξεις σας; Θα μπορούσε αυτή η απειροελάχιστη θυσία σας να αξίζει όλα όσα σας έχω δώσει; Δεν έχω άλλη επιλογή κι έτσι έχω αφιερωθεί ολόψυχα σ' εσάς, όμως εσείς τρέφετε πονηρές προθέσεις και είστε χλιαροί απέναντί Μου. Ως εκεί φτάνει το καθήκον σας, η μόνη σας λειτουργία. Δεν είναι έτσι; Δεν γνωρίζετε πως δεν έχετε καθόλου εκπληρώσει το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος; Πώς μπορείτε να θεωρείστε δημιουργημένα όντα; Δεν γνωρίζετε σαφώς τι είναι αυτό που εκφράζετε και βιώνετε; Έχετε αποτύχει να εκπληρώσετε το καθήκον σας, αλλά επιζητάτε να αποκτήσετε την ανοχή και την άφθονη χάρη του Θεού. Μια τέτοια χάρη δεν έχει ετοιμαστεί για κάποιους τόσο ανάξιους και ποταπούς σαν εσάς, αλλά γι' αυτούς που δεν ζητούν τίποτα και κάνουν θυσίες ευχαρίστως. Άνθρωποι σαν εσάς, τέτοιας μετριότητας, δεν αξίζουν καθόλου ν' απολαμβάνουν την ουράνια χάρη. Μόνο κακουχίες και ατέλειωτη τιμωρία θα συνοδεύει τις μέρες σας! Αν δεν μπορείτε να είστε πιστοί σ' Εμένα, η μοίρα σας θα είναι γεμάτο ταλαιπωρίες. Αν δεν μπορείτε να είστε υπόλογοι του λόγου και του έργου Μου, το γραπτό σας θα είναι η τιμωρία. Κάθε χάρη, ευλογία και υπέροχη ζωή στη βασιλεία, δεν θα έχει καμιά σχέση μ' εσάς. Αυτό είναι το τέλος που σας αξίζει να έχετε και η συνέπεια των δικών σας πράξεων! Όχι μόνον αυτοί οι ανόητοι και αλαζόνες άνδρες δεν έβαλαν τα δυνατά τους ή δεν έκαναν το καθήκον τους, αλλά, αντ' αυτού, έχουν τα χέρια απλωμένα για να λάβουν χάρη, σαν να αξίζουν αυτό που ζητούν. Κι αν αποτύχουν να αποκτήσουν αυτό που ζητούν, γίνονται ακόμη πιο άπιστοι. Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να θεωρηθούν λογικοί; Είστε χαμηλού επιπέδου και στερείστε λογικής, εντελώς ανίκανοι να εκπληρώσετε το καθήκον που θα έπρεπε να εκπληρώσετε κατά το έργο της διαχείρισης. Η αξία σας έχει ήδη πέσει κατακόρυφα. Η αποτυχία σας να Με ξεπληρώσετε που σας έδειξα τέτοια εύνοια, είναι ήδη μια πράξη ακραίας επαναστατικότητας, ικανής να σας καταδικάσει

και να δείξει τη δειλία σας, την ανικανότητά σας, τον ξεπεσμό σας και την αναξιότητά σας. Πώς μπορεί ακόμα να σας επιτρέπεται να κρατάτε τα χέρια σας απλωμένα; Το ότι δεν είστε σε θέση να προσφέρετε την παραμικρή βοήθεια στο έργο Μου, δεν είστε σε θέση να είστε αφοσιωμένοι και δεν είστε σε θέση να παραμείνετε σταθεροί στη μαρτυρία σας για Μένα. Αυτά είναι τα υπάρχοντα αδικήματά σας και οι αποτυχίες σας, εν τούτοις εσείς επιπλέον Μου επιτίθεστε, λέτε ψέματα για Μένα, και παραπονιέστε ότι είμαι άδικος. Αυτό συνιστά την αφοσίωσή σας; Αυτό συνιστά την αγάπη σας; Τι άλλο έργο μπορείτε να προσφέρετε πέραν απ' αυτό; Με ποιον τρόπο έχετε συμβάλει στο όλο έργο που έχει γίνει; Πόσα έχετε ξοδέψει; Έχω ήδη επιδείξει μεγάλη ανοχή που δεν σας κατηγορώ, εντούτοις εξακολουθείτε να Μου δικαιολογείτε αδιάντροπα και να παραπονιέστε για Μένα στα κρυφά. Έχετε έστω και το παραμικρό ίχνος ανθρωπιάς; Αν και το καθήκον του ανθρώπου είναι αλλοιωμένο απ' το μυαλό του ανθρώπου και τις αντιλήψεις του, πρέπει να κάνεις το καθήκον σου και να δείχνεις την αφοσίωσή σου. Οι ακαθαρσίες στο έργο του ανθρώπου αφορούν το επίπεδό του, ενώ αν ο άνθρωπος δεν κάνει το καθήκον του, αυτό δείχνει την επαναστατικότητα του. Δεν υπάρχει συσχέτιση μεταξύ του καθήκοντος του ανθρώπου και του αν αυτός είναι ευλογημένος ή καταραμένος. Καθήκον είναι αυτό που ο άνθρωπος οφείλει να εκπληρώσει. Είναι δεσμευτικό καθήκον του και δεν πρέπει να εξαρτάται από την ανταμοιβή, τους όρους ή την αιτία. Μόνο τότε κάνει το καθήκον του. Ένας άνθρωπος που είναι ευλογημένος, απολαμβάνει την ευεργεσία του να οδηγηθεί στην τελείωση αφότου κριθεί. Ένας άνθρωπος που είναι καταραμένος, δέχεται τιμωρία όταν η διάθεσή του παραμένει αμετάβλητη αφότου παιδευτεί και κριθεί, δηλαδή δεν έχει τελειωθεί. Ως δημιουργημένο ον, ο άνθρωπος θα έπρεπε να εκπληρώνει το καθήκον του, να κάνει αυτό που οφείλει να κάνει και να κάνει αυτό που είναι ικανός να κάνει, ανεξαρτήτως απ' το αν θα είναι ευλογημένος ή καταραμένος. Αυτή είναι η πιο βασική προϋπόθεση για τον άνθρωπο που αναζητά τον Θεό. Δεν θα έπρεπε να κάνεις το καθήκον σου μόνο για να είσαι ευλογημένος, και δεν θα έπρεπε να αρνείσαι να ενεργήσεις από φόβο μη γίνεις καταραμένος. Επιτρέψτε Μου να σας πω το εξής: Το να εκτελεί ο άνθρωπος το καθήκον του είναι αυτό που οφείλει να κάνει, και αν είναι ανίκανος να εκτελέσει το καθήκον του, τότε αυτό συνιστά την παρακοή του. Ο άνθρωπος πάντοτε αλλάζει σταδιακά μέσα από τη διαδικασία της εκτέλεσης του καθήκοντός του, και μέσω αυτής της διαδικασίας επιδεικνύει την αφοσίωσή του. Ως εκ τούτου, όσο περισσότερο είσαι σε θέση να κάνεις το καθήκον σου, τόσο περισσότερες αλήθειες θα λαμβάνεις και η έκφρασή σου θα γίνεται πιο

πραγματική. Αυτοί που απλώς προσποιούνται ότι κάνουν το καθήκον τους και δεν αναζητούν την αλήθεια, θα εξαλειφθούν στο τέλος, καθώς τέτοιοι άνθρωποι δεν κάνουν το καθήκον τους κατά την πράξη της αλήθειας, και δεν κάνουν πράξη την αλήθεια κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός τους. Τέτοιοι άνθρωποι είναι αυτοί που παραμένουν αμετάβλητοι και θα είναι καταραμένοι. Όχι μόνον οι τρόποι έκφρασής τους είναι ακάθαρτοι, αλλά κι ό,τι εκφράζουν δεν είναι τίποτε άλλο από πονηρία.

Την εποχή της Χάριτος, ο Ιησούς μίλησε επίσης πολύ κι έκανε μεγάλο έργο. Σε τι διέφερε απ' τον Ησαΐα; Σε τι διέφερε απ' τον Δανιήλ; Ήταν προφήτης; Γιατί λέγεται ότι Αυτός είναι ο Χριστός; Τι διαφορές υπάρχουν μεταξύ τους; Ήταν όλοι τους άνδρες που εξέφεραν λόγους και οι λόγοι τους, λίγο πολύ, φαίνονταν ίδιοι στον άνθρωπο. Όλοι τους μίλησαν κι έκαναν έργο. Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης προφήτευσαν και, ομοίως, το ίδιο μπορούσε να κάνει κι ο Ιησούς. Γιατί συμβαίνει αυτό; Η διάκριση εδώ βασίζεται στη φύση του έργου. Για να μπορέσεις ν' αντιληφθείς αυτό το ζήτημα, δεν πρέπει να εξετάζεις τη φύση της σάρκας ούτε θα πρέπει να εξετάζεις το βάθος ή τη ρηχότητα του λόγου κάποιων. Πάντα πρέπει πρώτα να εξετάζεις το έργο τους και τα αποτελέσματα που το έργο τους έχει στον άνθρωπο. Οι προφητείες των προφητών τότε δεν παρείχαν τη ζωή του ανθρώπου, και τα μηνύματα που έλαβαν άνθρωποι όπως ο Ησαΐας και ο Δανιήλ ήταν απλώς προφητείες κι όχι οδός της ζωής. Αν δεν ήταν η άμεση αποκάλυψη του Ιεχωβά, κανείς δεν θα μπορούσε να είχε κάνει αυτό το έργο, το οποίο δεν είναι δυνατό για τους θνητούς. Ο Ιησούς, επίσης, μίλησε πολύ, αλλά αυτός ο λόγος ήταν η οδός της ζωής, από την οποία ο άνθρωπος μπόρεσε να βρει ένα μονοπάτι προς την πράξη. Δηλαδή, πρώτον, Αυτός μπόρεσε να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου διότι ο Ιησούς είναι ζωή. Δεύτερον, μπόρεσε να αντιστρέψει τις αποκλίσεις του ανθρώπου. Τρίτον, το έργο Του μπόρεσε να διαδεχτεί αυτό του Ιεχωβά, ώστε να συνεχίσει την εποχή. Τέταρτον, μπόρεσε ν' αντιληφθεί τις ανάγκες του ανθρώπου μέσα του και να καταλάβει τι λείπει στον άνθρωπο. Πέμπτον, μπόρεσε να εισάγει μια νέα εποχή και να ολοκληρώσει την παλιά. Γι' αυτό ονομάζεται Θεός και Χριστός. Δεν διαφέρει μόνον από τον Ησαΐα, αλλά κι απ' όλους τους προφήτες. Πάρτε τον Ησαΐα ως παράδειγμα για το έργο των προφητών. Πρώτον, δεν μπορούσε να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου. Δεύτερον, δεν μπορούσε να εισάγει μια νέα εποχή. Εργαζόταν κάτω από την ηγεσία του Ιεχωβά κι όχι για να εισάγει μια νέα εποχή. Τρίτον, αυτό για το οποίο ο ίδιος μίλησε, ξεπερνούσε τις δυνατότητές του κατανόησης.

Δεχόταν αποκαλύψεις απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, ενώ άλλοι δεν θα μπορούσαν να τα κατανοήσουν, ακόμη κι αν τα είχαν ακούσει. Αυτά τα λίγα σημεία από μόνα τους είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο λόγος του δεν ήταν παρά προφητείες, απλώς μια πτυχή του έργου που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του Ιεχωβά. Ωστόσο, δεν θα μπορούσε να εκπροσωπήσει πλήρως τον Ιεχωβά. Αυτός ήταν δούλος του Ιεχωβά, ένα όργανο στο έργο του Ιεχωβά. Πραγματοποιούσε το έργο του μόνο μέσα στην Εποχή του Νόμου και μέσα στο πεδίο του έργου του Ιεχωβά. Δεν εργάστηκε πέραν της Εποχής του Νόμου. Αντιθέτως, το έργο του Ιησού διέφερε. Ξεπέρασε το πεδίο του έργου του Ιεχωβά. Εργάστηκε ως ο ενσαρκωμένος Θεός και υπέστη τη σταύρωση, προκειμένου να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Δηλαδή, πραγματοποίησε νέο έργο έξω απ' το έργο που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά. Αυτό ήταν η εισαγωγή σε μια νέα εποχή. Μια άλλη προϋπόθεση είναι ότι Αυτός μπορούσε να μιλήσει γι' αυτό που ο άνθρωπος δεν μπορούσε να καταφέρει. Το έργο Του ήταν έργο μέσα στη διαχείριση του Θεού και περιελάμβανε ολόκληρο το ανθρώπινο είδος. Δεν εργαζόταν για λίγους μόνο ανθρώπους, κι ούτε το έργο Του ήταν να ηγηθεί ενός περιορισμένου αριθμού ανθρώπων. Όσο για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός ενσαρκώθηκε κι έγινε άνθρωπος, πώς το Πνεύμα έκανε αποκαλύψεις εκείνη την εποχή και πώς το Πνεύμα κατέβηκε πάνω σ' έναν άνθρωπο για να πραγματοποιήσει το έργο Του, αυτά είναι ζητήματα που ο άνθρωπος δεν μπορεί να δει ή ν' αγγίξει. Είναι εντελώς αδύνατο αυτές οι αλήθειες να χρησιμεύσουν ως απόδειξη ότι Αυτός ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Ως εκ τούτου, διάκριση μπορεί να γίνει μόνο στον λόγο και στο έργο του Θεού, που είναι απτά στον άνθρωπο. Μόνον αυτά είναι πραγματικά. Αυτό συμβαίνει, επειδή τα ζητήματα του Πνεύματος δεν είναι ορατά σ' εσένα και είναι σαφώς γνωστά μόνον στον ίδιο τον Θεό, κι ούτε καν η ενσάρκωση του Θεού δεν τα γνωρίζει όλα. Μπορείς μόνο να εξακριβώσεις αν Αυτός είναι Θεός από το έργο που Αυτός έχει πραγματοποιήσει. Στο έργο Του, μπορεί να δει κανείς ότι, πρώτον, Αυτός είναι σε θέση να ξεκινήσει μια νέα εποχή. Δεύτερον, μπορεί να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου και να δείξει στον άνθρωπο τον δρόμο που θ' ακολουθήσει. Αυτό αρκεί για ν' αποδειχθεί ότι Αυτός είναι ο ίδιος ο Θεός. Τουλάχιστον, το έργο που Αυτός πραγματοποιεί, μπορεί να αντιπροσωπεύσει πλήρως το Πνεύμα του Θεού και σ' ένα τέτοιο έργο μπορεί κάποιος να δει ότι το Πνεύμα του Θεού είναι μέσα Του. Καθώς το έργο που επιτέλεσε ο Θεός ενσαρκωμένος ήταν κυρίως να εισάγει μια νέα εποχή, να ηγηθεί νέου έργου και να δημιουργήσει ένα νέο βασίλειο, αυτά από μόνα τους αρκούν για να αποδείξουν ότι Αυτός ο ίδιος είναι ο Θεός. Αυτό, λοιπόν, Τον

διαφοροποιεί από τον Ησαΐα, τον Δανιήλ και τους λοιπούς μεγάλους προφήτες. Ο Ησαΐας, ο Δανιήλ και οι υπόλοιποι ήταν όλοι τους από μια τάξη με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και καλλιεργημένων ανθρώπων. Ήταν εξαιρετικοί άνθρωποι υπό την ηγεσία του Ιεχωβά. Ο Θεός ενσαρκωμένος ήταν επίσης πολυμαθής και δεν στερούταν σύννεσης, όμως η ανθρώπινη φύση Του ήταν ιδιαιτέρως φυσιολογική. Ήταν ένας συνηθισμένος άνθρωπος και το γυμνό μάτι δεν μπορούσε να διακρίνει κάτι ιδιαίτερο στην ανθρώπινη φύση Του ή να εντοπίσει κάτι στην ανθρώπινη φύση Του, αλλιώςτικο απ' τους άλλους. Δεν ήταν καθόλου υπερφυσικός ή μοναδικός και δεν κατείχε καμιά υψηλή μόρφωση, γνώση ή θεωρία. Η ζωή για την οποία Αυτός μίλησε και το μονοπάτι στο οποίο οδήγησε, δεν είχαν αποκτηθεί μέσω θεωρίας, γνώσης, εμπειρίας ζωής ή οικογενειακής ανατροφής. Αντιθέτως, ήταν άμεσο έργο του Πνεύματος, το οποίο είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Ακριβώς επειδή ο άνθρωπος έχει μεγάλες αντιλήψεις για τον Θεό και, ιδιαίτερα επειδή αυτές οι αντιλήψεις έχουν δημιουργηθεί από πάρα πολλά ασαφή στοιχεία και το υπερφυσικό, στα μάτια του ανθρώπου ένας συνηθισμένος Θεός με ανθρώπινες αδυναμίες που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει σημεία και θαύματα, ασφαλώς και δεν είναι Θεός. Μήπως δεν είναι αυτές εσφαλμένες αντιλήψεις του ανθρώπου; Αν ο ενσαρκωμένος Θεός δεν ήταν κανονικός άνθρωπος, τότε πώς θα μπορούσε να λεχθεί ότι Αυτός έγινε σάρκα; Για να είναι από σάρκα, πρέπει να είναι ένας συνηθισμένος, κανονικός άνθρωπος. Αν Αυτός ήταν ένα υπερβατικό όν, τότε δεν θα μπορούσε να ήταν από σάρκα. Για να αποδείξει ότι είναι από σάρκα, ο ενσαρκωμένος Θεός χρειάζεται να κατέχει μια κανονική σάρκα. Αυτό ήταν απλώς για να συμπληρώσει τη σημασία της ενσάρκωσης. Όμως αυτό δεν συνέβαινε για τους προφήτες και για τους υιούς του ανθρώπου. Αυτοί ήταν άνδρες προικισμένοι και χρησιμοποιούνταν από το Άγιο Πνεύμα. Στα μάτια του ανθρώπου, η ανθρώπινη υπόστασή τους ήταν ιδιαιτέρως σπουδαία κι εκείνοι έκαναν πολλές πράξεις που ξεπερνούσαν την κανονική ανθρώπινη φύση. Γι' αυτόν τον λόγο, ο άνθρωπος τους θεωρούσε ως Θεό. Τώρα πρέπει όλοι να το καταλάβετε καλά, καθώς αυτό είναι το ζήτημα που μπέρδευε όλους τους ανθρώπους πολύ εύκολα από παλιά. Επιπλέον, η ενσάρκωση είναι το πιο μυστήριο όλων των πραγμάτων, και ο ενσαρκωμένος Θεός είναι το δυσκολότερο να δεχτεί ο άνθρωπος. Αυτό που λέω συντελεί στο να εκπληρώσετε τη λειτουργία σας και να κατανοήσετε το μυστήριο της ενσάρκωσης. Όλα αυτά σχετίζονται με τη διαχείριση του Θεού, με το όραμα. Η κατανόησή του από εσάς, θα είναι πιο επωφελής για να αποκτήσετε γνώση του οράματος, δηλαδή του έργου της διαχείρισης. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα αποκτήσετε επίσης μεγάλη

κατανόηση του καθήκοντος που διαφορετικά είδη ανθρώπων οφείλουν να εκτελούν. Αν κι αυτά τα λόγια δεν σας δείχνουν απευθείας τον δρόμο, εξακολουθούν να σας βοηθούν πολύ στην είσοδό σας, καθώς η ζωή σας, επί του παρόντος, στερείται οράματος κι αυτό θα αποτελέσει σημαντικό κώλυμα που θα εμποδίζει την είσοδό σας. Αν δεν καταφέρατε να καταλάβετε αυτά τα ζητήματα, τότε δεν θα υπάρξει κανένα κίνητρο που να παρακινεί την είσοδό σας. Και πώς μπορεί μια τέτοια επιδίωξη να σας επιτρέψει να εκπληρώσετε το καθήκον σας καλύτερα;

Ο Θεός είναι ο Κύριος όλης της πλάσης

Ένα στάδιο του έργου των δύο προηγούμενων εποχών επιτελέστηκε στο Ισραήλ· ένα άλλο επιτελέστηκε στην Ιουδαία. Σε γενικές γραμμές, κανένα στάδιο αυτού του έργου δεν έγινε εκτός του Ισραήλ, και κάθε στάδιο εκτελέστηκε πάνω στον αρχικό εκλεκτό λαό. Συνεπώς, οι Ισραηλίτες πιστεύουν ότι ο Ιεχωβά Θεός είναι ο Θεός μονάχα των Ισραηλιτών. Επειδή ο Ιησούς εργάστηκε στην Ιουδαία, όπου επιτέλεσε το έργο της σταύρωσης, οι Εβραίοι Τον θεωρούν ως τον Λυτρωτή του εβραϊκού λαού. Νομίζουν ότι είναι αποκλειστικά ο Βασιλεύς των Εβραίων, και κανενός άλλου λαού· ότι δεν είναι ο Κύριος που λυτρώνει τους Άγγλους, ούτε ο Κύριος που λυτρώνει τους Αμερικανούς, αλλά ο Κύριος που λυτρώνει τους Ισραηλίτες· και όντως, τους Εβραίους λύτρωσε Εκείνος στο Ισραήλ. Στην πραγματικότητα, ο Θεός είναι ο Κύριος των πάντων. Αυτός είναι ο Θεός όλης της πλάσης. Δεν είναι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, ούτε των Εβραίων· είναι ο Θεός όλης της πλάσης. Τα δύο προηγούμενα στάδια του έργου Του πραγματοποιήθηκαν στο Ισραήλ, πράγμα το οποίο έχει δημιουργήσει συγκεκριμένες αντιλήψεις στους ανθρώπους. Πιστεύουν ότι ο Ιεχωβά επιτέλεσε το έργο Του στο Ισραήλ, ότι ο ίδιος ο Ιησούς επιτέλεσε το έργο Του στην Ιουδαία και επιπλέον, ότι ενσαρκώθηκε για να εργαστεί —και όπως και να 'χει, αυτό το έργο δεν επεκτάθηκε πέρα από το Ισραήλ. Ο Θεός δεν εργάστηκε στους Αιγύπτιους ή στους Ινδούς· εργάστηκε μόνο στους Ισραηλίτες. Έτσι σχηματίζουν οι άνθρωποι διάφορες αντιλήψεις, και οριοθετούν το έργο του Θεού εντός ενός συγκεκριμένου πεδίου. Λένε ότι ο Θεός πρέπει να εργάζεται μεταξύ του εκλεκτού λαού και στο Ισραήλ· εκτός από τους Ισραηλίτες, ο Θεός δεν εργάζεται πάνω σε άλλους, ούτε έχει μεγαλύτερο πεδίο το έργο Του. Είναι ιδιαίτερα αυστηροί όσον αφορά το να

κρατούν υπό έλεγχο τον ενσαρκωμένο Θεό, και δεν Του επιτρέπουν να κινείται πέρα από τα όρια του Ισραήλ. Δεν είναι όλες αυτές απλώς ανθρώπινες αντιλήψεις; Ο Θεός έφτιαξε όλους τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, έφτιαξε όλη την πλάση, άρα πώς θα μπορούσε να περιορίσει το έργο Του μόνο στο Ισραήλ; Αν ίσχυε αυτό, τι νόημα θα είχε να δημιουργήσει όλη την πλάση; Αυτός δημιούργησε ολόκληρο τον κόσμο, κι έχει επιτελέσει το έξι χιλιάδων χρόνων σχέδιο διαχείρισής Του όχι μόνο στο Ισραήλ αλλά πάνω σε κάθε άνθρωπο στο σύμπαν. Ανεξάρτητα από το αν ζει κανείς στην Κίνα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο Ηνωμένο Βασίλειο ή στη Ρωσία, κάθε άτομο είναι απόγονος του Αδάμ· έχουν όλοι φτιαχτεί από τον Θεό. Ούτε ένας τους δεν μπορεί να ξεφύγει από τα όρια της δημιουργίας, και ούτε ένας τους δεν μπορεί να αποποιηθεί την ετικέτα του «απογόνου του Αδάμ». Είναι όλοι δημιουργήματα του Θεού, είναι όλοι τέκνα του Αδάμ, και είναι όλοι, επίσης, οι διεφθαρμένοι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας. Δεν είναι μόνο οι Ισραηλίτες δημιουργήματα του Θεού, αλλά όλοι οι άνθρωποι· απλούστατα κάποιοι είναι καταραμένοι, και κάποιοι είναι ευλογημένοι. Οι Ισραηλίτες έχουν πολλά ωραία στοιχεία· ο Θεός εργάστηκε πάνω τους στην αρχή, επειδή ήταν ο λιγότερο διεφθαρμένος λαός. Οι Κινέζοι ωχριούν σε σύγκριση με αυτούς· είναι παρασάγγας κατώτεροι. Συνεπώς, ο Θεός αρχικά εργάστηκε ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ, και το δεύτερο στάδιο του έργου Του επιτελέστηκε μόνο στην Ιουδαία —πράγμα το οποίο οδήγησε στη δημιουργία πολλών αντιλήψεων και κανόνων μεταξύ των ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, αν ο Θεός ενεργούσε σύμφωνα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, θα ήταν μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, οπότε θα αδυνατούσε να επεκτείνει το έργο Του στα έθνη των Εθνικών, διότι θα ήταν μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών και όχι ο Θεός όλης της πλάσης. Οι προφητείες είπαν ότι το όνομα του Ιεχωβά θα μεγαλυνθεί ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών και ότι θα εξαπλωθεί στα έθνη των Εθνικών. Γιατί προφητεύτηκε αυτό; Αν ο Θεός ήταν μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, τότε θα εργαζόταν μόνο στο Ισραήλ. Επιπλέον, δεν θα επέκτεινε αυτό το έργο, και δεν θα έκανε αυτήν την προφητεία. Εφόσον όντως έκανε αυτήν την προφητεία, σίγουρα θα επεκτείνει το έργο Του ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών, σε κάθε έθνος και σε κάθε τόπο. Εφόσον το δήλωσε αυτό, πρέπει να το κάνει· αυτό είναι το σχέδιό Του, διότι είναι ο Κύριος που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, και είναι ο Θεός όλης της πλάσης. Ανεξάρτητα από το αν Εκείνος εργάζεται μεταξύ των Ισραηλιτών ή σε ολόκληρη την Ιουδαία, το έργο που κάνει είναι το έργο ολόκληρου του σύμπαντος και το έργο όλης της ανθρωπότητας. Το έργο που Αυτός κάνει σήμερα στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα

—σε ένα έθνος των Εθνικών— εξακολουθεί να είναι το έργο όλης της ανθρωπότητας. Το Ισραήλ θα μπορούσε να είναι η βάση για το έργο Του επί γης· παρομοίως, η Κίνα μπορεί, επίσης, να γίνει η βάση για το έργο Του ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Δεν έχει Αυτός τώρα εκπληρώσει την προφητεία ότι «το όνομα του Ιεχωβά θα μεγαλυνθεί ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών»; Το πρώτο στάδιο του έργου Του ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών είναι αυτό το έργο, το έργο που κάνει στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Το γεγονός ότι ο ενσαρκωμένος Θεός έπρεπε να εργαστεί σε αυτόν τον τόπο, και να εργαστεί ανάμεσα σε αυτούς τους καταραμένους ανθρώπους έρχεται σε πολύ μεγάλη αντίθεση με τις ανθρώπινες αντιλήψεις· αυτοί οι άνθρωποι είναι οι πιο ποταποί όλων, δεν έχουν καμία αξία, και ο Ιεχωβά αρχικά τους εγκατέλειψε. Οι άνθρωποι μπορεί να εγκαταλείψουν άλλους ανθρώπους, αλλά εάν τους εγκαταλείψει ο Θεός, τότε δεν θα έχουν την παραμικρή υπόσταση, την παραμικρή αξία. Όταν ένα δημιούργημα του Θεού το διακατέχει ο Σατανάς ή το εγκαταλείπουν οι άνθρωποι, νιώθει μεγάλη οδύνη —όταν όμως ένα δημιούργημα το εγκαταλείψει ο Δημιουργός σημαίνει ότι η υπόστασή του έχει εκμηδενιστεί. Οι απόγονοι του Μωάβ ήταν καταραμένοι και είχαν γεννηθεί σε αυτήν την υποανάπτυκτη χώρα· χωρίς καμία αμφιβολία, από όλους τους ανθρώπους που βρίσκονται υπό την επήρεια του σκότους, οι απόγονοι του Μωάβ είναι οι υποδεέστεροι. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι είναι οι υποδεέστεροι μέχρι σήμερα, το έργο που έγινε πάνω τους είναι πλέον ικανό να διαλύσει τις ανθρώπινες αντιλήψεις, και ωφελεί, επίσης, στο έπακρο ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισης του Θεού διάρκειας έξι χιλιάδων ετών. Κάνοντας αυτό το έργο ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους είναι ο καλύτερος τρόπος για να διαλυθούν οι ανθρώπινες αντιλήψεις, και μ' αυτό το έργο ο Θεός ξεκινά μια νέα εποχή· μ' αυτό το έργο διαλύει όλες τις ανθρώπινες αντιλήψεις· μ' αυτό το έργο περατώνει το έργο ολόκληρης της Εποχής της Χάριτος. Το αρχικό Του έργο επιτελέστηκε στην Ιουδαία, εντός των ορίων του Ισραήλ· μεταξύ των εθνών των Εθνικών Εκείνος δεν έκανε απολύτως κανένα έργο για να ξεκινήσει μια νέα εποχή. Το τελευταίο στάδιο του έργου Του δεν επιτελείται μόνο ανάμεσα στους Εθνικούς, αλλά πολύ περισσότερο, ανάμεσα σε αυτούς τους καταραμένους ανθρώπους. Αυτό το σημείο είναι η πιο ικανή απόδειξη να ταπεινώσει τον Σατανά, κι έτσι, ο Θεός «γίνεται» ο Θεός όλης της δημιουργίας στο σύμπαν, ο Κύριος των πάντων, το αντικείμενο λατρείας για όλα τα έμβια όντα.

Σήμερα, υπάρχουν κάποιοι που ακόμα δεν καταλαβαίνουν τι είδος νέου έργου έχει ξεκινήσει ο Θεός. Ο Θεός έχει αναγγείλει μια νέα αρχή ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Έχει ξεκινήσει μια νέα εποχή και έχει αρχίσει ένα νέο έργο —και εκτελεί αυτό το έργο πάνω στους απογόνους του Μωάβ. Δεν είναι αυτό το νεότερο έργο Του; Κανείς ανά τους αιώνες δεν έχει βιώσει αυτό το έργο ποτέ πριν. Κανένας δεν έχει καν ακούσει γι' αυτό, πολύ λιγότερο δε το έχει εκτιμήσει. Η σοφία του Θεού, το θαύμα του Θεού, το ακατάληπτο του Θεού, το μεγαλείο του Θεού, και η αγιοσύνη του Θεού εκδηλώνονται όλα μέσω αυτού του σταδίου του έργου, του έργου κατά τις έσχατες ημέρες. Δεν είναι αυτό νέο έργο, έργο που διαλύει τις ανθρώπινες αντιλήψεις; Υπάρχουν ακόμα κάποιοι που σκέφτονται έτσι: «Αφού ο Θεός καταράστηκε τον Μωάβ και είπε ότι θα εγκατέλειπε τους απογόνους του Μωάβ, πώς θα μπορούσε να τους σώσει τώρα;» Αυτοί είναι οι Εθνικοί που τους καταράστηκε ο Θεός και εξαναγκάστηκαν να φύγουν από το Ισραήλ· οι Ισραηλίτες τούς αποκαλούσαν «Εθνικά σκυλιά». Κατά την άποψη όλων, δεν είναι μόνο Εθνικά σκυλιά, αλλά ακόμη χειρότερα, οι υιοί της καταστροφής· με άλλα λόγια, δεν είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού. Μπορεί να γεννήθηκαν εντός των ορίων του Ισραήλ, όμως δεν ανήκουν στον λαό του Ισραήλ, κι εξοστρακίστηκαν στα έθνη των Εθνικών. Είναι οι πιο ποταποί άνθρωποι όλων. Ακριβώς επειδή είναι οι πιο ποταποί ανάμεσα στους ανθρώπους, ο Θεός επιτελεί το έργο του να ξεκινήσει μια νέα εποχή ανάμεσά τους, διότι είναι αντιπροσωπευτικοί της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Το έργο του Θεού είναι επιλεκτικό και στοχευμένο· το έργο που πραγματοποιεί ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους σήμερα είναι επίσης το έργο που εκτελείται πάνω στην πλάση. Ο Νώε ήταν δημιουργήμα του Θεού, όπως και οι απόγονοί του. Όλοι στον κόσμο που έχουν σάρκα και οστά είναι δημιουργήματα του Θεού. Το έργο του Θεού απευθύνεται σε όλη την πλάση· δεν πραγματοποιείται σύμφωνα με το αν κάποιος έχει γίνει καταραμένος μετά τη δημιουργία του. Το έργο διαχείρισής Του απευθύνεται σε όλη την πλάση, όχι σε εκείνους τους εκλεκτούς που δεν είναι καταραμένοι. Εφόσον ο Θεός επιθυμεί να επιτελέσει το έργο Του μεταξύ της πλάσης Του, σίγουρα θα το ολοκληρώσει με επιτυχία, και θα εργαστεί ανάμεσα σε εκείνους τους ανθρώπους που ωφελούν το έργο Του. Επομένως, Αυτός διαλύει όλες τις συμβάσεις όταν εργάζεται ανάμεσα στους ανθρώπους· για Αυτόν, οι λέξεις «καταραμένοι», «παιδευμένοι» και «ευλογημένοι» είναι ανούσιες! Ο εβραϊκός λαός είναι καλός, όπως και ο εκλεκτός λαός του Ισραήλ· είναι άνθρωποι με καλό επίπεδο και ανθρώπινη φύση. Στην αρχή, ο Ιεχωβά ξεκίνησε το έργο Του ανάμεσά τους, και εκτέλεσε το αρχικό Του έργο —όμως, θα ήταν ανούσιο εάν το έργο της

κατάκτησης εκτελείτο πάνω τους σήμερα. Παρόλο που κι αυτοί είναι μέρος της πλάσης, και ίσως έχουν πολλά θετικά στοιχεία, θα ήταν ανούσιο να επιτελεστεί αυτό το στάδιο του έργου μεταξύ τους· ο Θεός δεν θα ήταν σε θέση να κατακτήσει ανθρώπους, ούτε θα ήταν σε θέση να πείσει όλη την πλάση, το οποίο συνιστά επακριβώς τη σημασία της μεταβίβασης του έργου Του σε αυτούς τους ανθρώπους του έθνους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Βαθύτατη σημασία εδώ έχει ότι Αυτός ξεκινά μια εποχή, διαλύει όλους τους κανόνες και όλες τις ανθρώπινες αντιλήψεις και τερματίζει το έργο ολόκληρης της Εποχής της Χάριτος. Εάν το τωρινό έργο Του επιτελείτο ανάμεσα στους Ισραηλίτες, μέχρι τη στιγμή που το έξι χιλιάδων χρόνων σχέδιο διαχείρισής Του φτάσει στο τέλος, όλοι θα πίστευαν ότι ο Θεός είναι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, ότι μόνο οι Ισραηλίτες είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού, ότι μόνο οι Ισραηλίτες αξίζουν να κληρονομήσουν την ευλογία και την υπόσχεση του Θεού. Η ενσάρκωση του Θεού κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών στο έθνος των Εθνικών της χώρας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα έχει επιτύχει το έργο του ότι ο Θεός είναι ο Θεός όλης της πλάσης· Αυτός ολοκληρώνει όλο το έργο διαχείρισής Του, και Αυτός τελειώνει το κεντρικό μέρος του έργου Του στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Ο πυρήνας αυτών των τριών σταδίων του έργου είναι η σωτηρία του ανθρώπου —δηλαδή, να κάνει όλη την πλάση να λατρεύει τον Δημιουργό. Επομένως, κάθε στάδιο αυτού του έργου έχει σπουδαίο νόημα· ο Θεός δεν κάνει τίποτα που να μην έχει νόημα ή αξία. Απ' τη μια πλευρά, αυτό το στάδιο του έργου αναγγέλλει μια νέα εποχή και τερματίζει τις δυο προηγούμενες εποχές· απ' την άλλη πλευρά, διαλύει όλες τις ανθρώπινες αντιλήψεις και όλες τις παλιές συνήθειες της ανθρώπινης πίστης και γνώσης. Το έργο των δυο προηγούμενων εποχών επιτελέστηκε σύμφωνα με διαφορετικές ανθρώπινες αντιλήψεις· αυτό το στάδιο, ωστόσο, εξαλείφει εντελώς τις ανθρώπινες αντιλήψεις, κατακτώντας έτσι πλήρως την ανθρωπότητα. Μέσα από την κατάκτηση των απογόνων του Μωάβ, μέσα από το έργο που επιτελέστηκε ανάμεσα στους απογόνους του Μωάβ, ο Θεός θα κατακτήσει όλη την ανθρωπότητα σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτή είναι η βαθύτερη σημασία αυτού του σταδίου του έργου Του, και είναι η πιο πολύτιμη πτυχή αυτού του σταδίου του έργου Του. Ακόμα και αν τώρα γνωρίζεις ότι είσαι ποταπός και ανάξιος, θα εξακολουθείς να νιώθεις ότι σου έχει τύχει το πιο χαρμόσυνο πράγμα: Έχεις κληρονομήσει μια σπουδαία ευλογία, έχεις λάβει μια σπουδαία υπόσχεση, και μπορείς να βοηθήσεις να επιτευχθεί αυτό το σπουδαίο έργο του Θεού. Έχεις αντικρίσει την πραγματική όψη του Θεού, γνωρίζεις την έμφυτη διάθεση του Θεού, και κάνεις το θέλημα του Θεού. Τα

δυο προηγούμενα στάδια του έργου του Θεού επιτελέστηκαν στο Ισραήλ. Αν αυτό το στάδιο του έργου Του κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών επιτελείτο επίσης μεταξύ των Ισραηλιτών, όχι απλώς όλη η πλάση θα πίστευε ότι μόνο οι Ισραηλίτες ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού, αλλά και ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισης του Θεού δεν θα είχε φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Την περίοδο κατά την οποία τα δύο στάδια του έργου Του επιτελέστηκαν στο Ισραήλ, κανένα νέο έργο —ούτε κανένα έργο έναρξης μιας νέας εποχής— δεν είχε ποτέ επιτελεστεί ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Το σημερινό στάδιο του έργου —της έναρξης μιας νέας εποχής— αρχικά επιτελείται ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών, και επιπλέον, αρχικά επιτελείται μεταξύ των απογόνων του Μωάβ, ξεκινώντας έτσι ολόκληρη την εποχή. Ο Θεός έχει διαλύσει κάθε γνώση που εμπεριέχεται στις ανθρώπινες αντιλήψεις, μην επιτρέποντας σε καμία από αυτές να συνεχίσει να υπάρχει. Στο έργο Του της κατάκτησης, έχει διαλύσει τις ανθρώπινες αντιλήψεις, εκείνες τις παλιές, πρωτύτερες ανθρώπινες συνήθειες όσον αφορά τη γνώση. Επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν ότι με τον Θεό δεν υπάρχουν κανόνες, ότι δεν υπάρχει τίποτα παλιό σχετικά με τον Θεό, ότι το έργο που Αυτός κάνει είναι εξ ολοκλήρου απελευθερωμένο, εξ ολοκλήρου ελεύθερο, και ότι δικαίως κάνει όλα όσα κάνει. Πρέπει να υποταχθείς πλήρως σε κάθε έργο που Αυτός κάνει ανάμεσα στην πλάση. Όλο το έργο που Αυτός κάνει έχει νόημα, και επιτελείται σύμφωνα με το δικό Του θέλημα και τη δική Του σοφία, και όχι σύμφωνα με τις ανθρώπινες επιλογές και αντιλήψεις. Αν κάτι ωφελεί το έργο Του, το κάνει· αν κάτι δεν ωφελεί το έργο Του, δεν το κάνει, όσο καλό και αν είναι! Εργάζεται και επιλέγει τους αποδέκτες και την τοποθεσία για το έργο Του σύμφωνα με τη σημασία και τον σκοπό του έργου Του. Δεν προσκολλιέται σε κανόνες του παρελθόντος όταν εργάζεται, ούτε ακολουθεί παλαιά πρότυπα. Αντιθέτως, σχεδιάζει το έργο Του σύμφωνα με τη σημασία του έργου. Στο τέλος, θα επιτύχει το σωστό αποτέλεσμα και τον αναμενόμενο στόχο. Αν δεν καταλαβαίνεις αυτά τα πράγματα σήμερα, αυτό το έργο δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα μέσα σου.

Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος

Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό για χάρη του μελλοντικού προορισμού τους ή για προσωρινή απόλαυση. Για εκείνους που δεν έχουν αντιμετωπιστεί καθόλου, η πίστη στον Θεό είναι για χάρη της εισόδου στον Παράδεισο, προκειμένου να κερδίσουν ανταμοιβές. Δεν είναι για να οδηγηθούν στην τελείωση ή για να εκτελέσουν το καθήκον που έχει ένα πλάσμα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πιστεύουν στον Θεό για να εκπληρώσουν την ευθύνη τους ή να ολοκληρώσουν το καθήκον τους. Σπάνια οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να διάγουν ουσιαστικό βίο, ούτε υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ότι από τη στιγμή που ο άνθρωπος είναι ζωντανός, θα πρέπει να αγαπάει τον Θεό, επειδή έτσι ορίζει ότι πρέπει να κάνουν ο νόμος του Παραδείσου και η επίγεια αρχή και είναι η φυσική κλίση του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο, αν και διαφορετικοί άνθρωποι ακολουθούν ο καθένας τους στόχους του, ο στόχος της επιδίωξής τους και τα κίνητρα πίσω από αυτή είναι όμοια και, επιπλέον, για τους περισσότερους από αυτούς, τα αντικείμενα της λατρείας τους είναι τα ίδια. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων χιλιάδων χρόνων, πολλοί πιστοί έχουν πεθάνει και πολλοί έχουν πεθάνει και έχουν γεννηθεί ξανά. Δεν είναι μόνο ένας ή δύο άνθρωποι που αναζητούν τον Θεό, ούτε καν μία ή δύο χιλιάδες, όμως η επιδίωξη των περισσότερων από αυτούς τους ανθρώπους είναι για χάρη των δικών τους προοπτικών ή των ένδοξων ελπίδων τους για το μέλλον. Εκείνοι που είναι αφιερωμένοι στον Χριστό είναι λίγοι και σκόρπιοι. Πολλοί αφοσιωμένοι πιστοί έχουν πεθάνει παγιδευμένοι ακόμα και στα δικά τους δίχτυα και, επιπλέον, ο αριθμός των ανθρώπων που έχουν υπάρξει νικηφόροι είναι αξιοσημείωτα μικρός. Μέχρι σήμερα, οι λόγοι για τους οποίους οι άνθρωποι αποτυγχάνουν ή τα μυστικά της νίκης τους εξακολουθούν να τους είναι άγνωστα. Εκείνοι που είναι εμμονικοί με την αναζήτηση του Χριστού, δεν έχουν ζήσει ακόμα τη στιγμή της ξαφνικής διορατικότητάς τους, δεν έχουν φτάσει στο βάθος αυτών των μυστηρίων, επειδή απλά δεν το ξέρουν. Αν και κατά την επιδίωξή τους κάνουν σκληρές προσπάθειες, το μονοπάτι που βαδίζουν είναι το μονοπάτι της αποτυχίας που κάποτε ακολούθησαν και οι προηγούμενοι απ' αυτούς, και όχι εκείνο της επιτυχίας. Με αυτόν τον τρόπο, ανεξάρτητα από το πώς το αναζητούν, δεν βαδίζουν στο μονοπάτι που οδηγεί στο σκοτάδι; Δεν είναι παρά μόνο ολέθριες συνέπειες αυτό που κερδίζουν; Είναι αρκετά δύσκολο να προβλέψουμε αν οι άνθρωποι που μιμούνται όσους πέτυχαν σε παρελθούσες εποχές τελικά θα οδηγηθούν στην καλοτυχία ή στην καταστροφή. Πόσο χειρότερες είναι οι πιθανότητες, τότε, για τους ανθρώπους που αναζητούν ακολουθώντας τα βήματα των αποτυχημένων; Δεν τους αντιστοιχούν ακόμα

μεγαλύτερες πιθανότητες αποτυχίας; Ποια αξία υπάρχει στο μονοπάτι που περπατούν; Δεν σπαταλούν τον χρόνο τους; Ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι πετυχαίνουν ή αποτυγχάνουν στην επιδίωξή τους, υπάρχει, εν συντομία, ένας λόγος για τον οποίο το κάνουν, και δεν είναι ότι η επιτυχία ή η αποτυχία τους καθορίζεται με την αναζήτηση ανάλογα με την επιθυμία τους.

Η πιο θεμελιώδης απαίτηση της πίστης του ανθρώπου στον Θεό είναι να έχει μια ειλικρινή καρδιά, να αφιερώνεται πλήρως και να υπακούει πραγματικά. Το πιο δύσκολο για τον άνθρωπο είναι να προσφέρει ολόκληρη τη ζωή του με αντάλλαγμα την αληθινή πίστη, μέσω της οποίας μπορεί να κερδίσει ολόκληρη την αλήθεια και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Αυτό ακριβώς δεν είναι εφικτό από εκείνους που αποτυγχάνουν και είναι ακόμη πιο ανέφικτο από εκείνους που δεν μπορούν να βρουν τον Χριστό. Επειδή ο άνθρωπος δεν είναι καλός στο να αφοσιωθεί πλήρως στον Θεό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι πρόθυμος να εκτελέσει το καθήκον του στον Δημιουργό, επειδή ο άνθρωπος έχει δει την αλήθεια, αλλά την αποφεύγει και βαδίζει το δικό του μονοπάτι, επειδή ο άνθρωπος πάντα αναζητά ακολουθώντας το μονοπάτι αυτών που έχουν αποτύχει, επειδή ο άνθρωπος πάντα αψηφά τον Ουρανό, έτσι και ο άνθρωπος πάντα αποτυγχάνει, πάντα εξαπατάται από τα κόλπα του Σατανά και παγιδεύεται στο δικό του δίχτυ. Επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Χριστό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι έμπειρος στην κατανόηση και την εμπειρία της αλήθειας, επειδή ο άνθρωπος δείχνει υπερβολικό σεβασμό στον Παύλο και εποφθαλμιά με απληστία τον Παράδεισο, επειδή ο άνθρωπος απαιτεί πάντα να τον υπακούει ο Χριστός και διατάζει τον Θεό, γι' αυτό εκείνες οι μεγάλες προσωπικότητες κι εκείνοι που έχουν βιώσει τις περιπέτειες του κόσμου εξακολουθούν να είναι θνητοί, και ακόμα πεθαίνουν εν μέσω του παιδέματος του Θεού. Το μόνο που μπορώ να πω γι' αυτούς τους ανθρώπους είναι ότι πεθαίνουν με τραγικό τρόπο και ότι η συνέπεια γι' αυτούς —ο θάνατός τους— δεν είναι αδικαιολόγητη. Δεν γίνεται η αποτυχία τους ακόμη πιο απαράδεκτη στον νόμο του Ουρανού; Η αλήθεια προέρχεται από τον κόσμο του ανθρώπου, όμως η αλήθεια στους ανθρώπους μεταφέρεται από τον Χριστό. Προέρχεται από τον Χριστό, δηλαδή από τον ίδιο τον Θεό, και αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Ωστόσο, ο Χριστός παρέχει μόνο την αλήθεια. Δεν έρχεται να αποφασίσει αν ο άνθρωπος θα είναι επιτυχής στην επιδίωξή του για την αλήθεια. Επομένως, η επιτυχία ή η αποτυχία στην αλήθεια εξαρτώνται από την επιδίωξη

του ανθρώπου. Η επιτυχία ή η αποτυχία του ανθρώπου στην αλήθεια δεν είχε ποτέ σχέση με τον Χριστό, αλλά καθορίζεται από την επιδίωξή του. Ο προορισμός του ανθρώπου και η επιτυχία του ή η αποτυχία του δεν μπορούν να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι του Θεού, έτσι ώστε ο ίδιος ο Θεός να τα αναλάβει, επειδή αυτό δεν είναι θέμα Θεού, αλλά συνδέεται άμεσα με το καθήκον που πρέπει να επιτελούν τα πλάσματα του Θεού. Οι περισσότεροι άνθρωποι πράγματι έχουν λίγη γνώση της επιδίωξης και του προορισμού του Παύλου και του Πέτρου, όμως δεν γνωρίζουν παρά μόνο το αποτέλεσμα για τον Πέτρο και τον Παύλο και αγνοούν το μυστικό πίσω από την επιτυχία του Πέτρου ή τις ελλείψεις που οδήγησαν στην αποτυχία του Παύλου. Επομένως, εάν είστε εντελώς ανίκανοι να βλέπετε την ουσία της επιδίωξής τους, τότε η επιδίωξη των περισσότερων από εσάς επίσης θα αποτύχει, και ακόμα κι αν ένας μικρός αριθμός από εσάς φτάσει στην επιτυχία, ούτε τότε δεν θα είναι ίσοι με τον Πέτρο. Εάν το μονοπάτι της επιδίωξής σου είναι το σωστό, τότε έχεις μια ελπίδα να επιτύχεις· αν το μονοπάτι που ακολουθείς στην αναζήτηση της αλήθειας είναι λάθος, τότε δεν θα μπορέσεις ποτέ να επιτύχεις και θα έχεις το ίδιο τέλος με τον Παύλο.

Ο Πέτρος ήταν ένας άνθρωπος που οδηγήθηκε στην τελείωση. Μόνο αφού βίωσε την παιδεία και την κρίση, και μ' αυτόν τον τρόπο κέρδισε την καθαρή αγάπη για τον Θεό, οδηγήθηκε πλήρως στην τελείωση· το μονοπάτι που περπάτησε ήταν εκείνο της τελείωσης. Δηλαδή, από την αρχή, το μονοπάτι που περπάτησε ο Πέτρος ήταν το σωστό και το κίνητρό του για πίστη στον Θεό ήταν το σωστό, και έτσι, οδηγήθηκε στην τελείωση και πήρε ένα νέο μονοπάτι στο οποίο δεν είχε ξαναβαδίσει ποτέ άνθρωπος. Ωστόσο, το μονοπάτι που ο Παύλος είχε από την αρχή επιλέξει, ήταν το μονοπάτι της εναντίωσης προς τον Χριστό, και μόνο επειδή το Άγιο Πνεύμα θέλησε να τον χρησιμοποιήσει και να επωφεληθεί από τα χαρίσματά του και όλα τα προτερήματά του για το έργο Του, εργάστηκε για τον Χριστό για αρκετές δεκαετίες. Ήταν απλώς κάποιος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα και δεν χρησιμοποιήθηκε επειδή ο Ιησούς στάθηκε ευνοϊκά απέναντι στην ανθρώπινη φύση του, αλλά λόγω των χαρισμάτων του. Κατάφερε να εργάζεται για τον Ιησού, επειδή τον κατάφερε πλήγμα, όχι επειδή το έκανε με χαρά. Κατάφερε να κάνει τέτοιο έργο εξαιτίας της διαφώτισης και της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματος, και το έργο που έκανε δεν αντιπροσωπεύει καθόλου την επιδίωξη του ή την ανθρώπινη φύση του. Το έργο του Παύλου αντιπροσωπεύει το έργο ενός υπηρέτη, έκανε δηλαδή το έργο ενός αποστόλου. Ο Πέτρος, όμως, ήταν

διαφορετικός: Έκανε επίσης κάποιο έργο· δεν ήταν τόσο σπουδαίο όσο το έργο του Παύλου, αλλά εργάστηκε εν μέσω της επιδίωξης για την προσωπική του είσοδο και το έργο του ήταν διαφορετικό από το έργο του Παύλου. Το έργο του Πέτρου ήταν η εκτέλεση του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού. Δεν εργάστηκε στον ρόλο ενός αποστόλου, αλλά εργάστηκε ενώ επιδίωκε την αγάπη για τον Θεό. Η πορεία του έργου του Παύλου περιελάμβανε και την προσωπική του επιδίωξη: Η επιδίωξή του ήταν μόνο για χάρη της ελπίδας του για το μέλλον και της επιθυμίας του για καλό προορισμό. Δεν δέχτηκε ραφινάρισμα κατά τη διάρκεια του έργου του, ούτε δέχτηκε κλάδεμα και αντιμετώπιση. Πίστευε ότι όσο το έργο που έκανε ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, και ό,τι έκανε ήταν ευχάριστο για τον Θεό, τότε τελικά τον περίμενε ανταμοιβή. Δεν υπήρχαν προσωπικές εμπειρίες στο έργο του —αυτό ήταν μόνο για το δικό του καλό και δεν γινόταν απλώς για χάρη της αλλαγής. Όλα στο έργο του ήταν μια συναλλαγή, δεν εμπεριείχαν κανένα καθήκον ή υποταγή ενός πλάσματος του Θεού. Κατά τη διάρκεια του έργου του, δεν υπήρξε καμία αλλαγή στην παλιά διάθεση του Παύλου. Το έργο του ήταν απλώς υπηρεσία σε άλλους και ανίκανο να επιφέρει αλλαγές στη διάθεσή του. Ο Παύλος πραγματοποίησε το έργο του άμεσα, χωρίς να έχει οδηγηθεί στην τελείωση ή αντιμετωπιστεί, και το κίνητρό του ήταν η ανταμοιβή. Ο Πέτρος ήταν διαφορετικός: Ήταν κάποιος που είχε υποστεί κλάδεμα και αντιμετώπιση, και είχε υποβληθεί σε ραφινάρισμα. Ο σκοπός και το κίνητρο του έργου του Πέτρου ήταν ουσιαστικά διαφορετικά από εκείνα του Παύλου. Παρόλο που ο Πέτρος δεν επέδειξε μεγάλο έργο, η διάθεσή του υποβλήθηκε σε πολλές αλλαγές και αυτό που επιδίωξε ήταν η αλήθεια και η πραγματική αλλαγή. Το έργο του δεν πραγματοποιήθηκε μόνο για χάρη του έργου αυτού καθεαυτού. Παρόλο που ο Παύλος έφερε εις πέρας μεγάλο έργο, ήταν όλο έργο του Αγίου Πνεύματος, και παρόλο που ο Παύλος συνεργάστηκε σε αυτό το έργο, δεν το βίωσε. Το ότι ο Πέτρος έκανε πολύ λιγότερο έργο ήταν μόνο επειδή το Άγιο Πνεύμα δεν παρήγε τόσο μεγάλο έργο μέσα από αυτόν. Το μέγεθος του έργου τους δεν καθόριζε το αν θα οδηγηθούν στην τελείωση· η επιδίωξη του ενός ήταν να λάβει ανταμοιβές και του άλλου να επιτύχει την απόλυτη αγάπη για τον Θεό και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού, στον βαθμό που θα μπορούσε να βιώσει μια υπέροχη εικόνα προκειμένου να ικανοποιήσει την επιθυμία του Θεού. Εξωτερικά ήταν διαφορετικοί και το ίδιο διαφορετική ήταν και η ουσία τους. Δεν μπορείς να προσδιορίσεις ποιος από τους δύο οδηγήθηκε στην τελείωση με βάση το πόσο έργο έκανε. Ο Πέτρος προσπάθησε να βιώσει την εικόνα ενός ανθρώπου που αγαπάει τον Θεό, να είναι κάποιος που

υπακούει στον Θεό, να είναι κάποιος που δέχεται την αντιμετώπιση και το κλάδεμα και να είναι κάποιος που εκπληρώνει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Στάθηκε ικανός να αφιερωθεί στον Θεό, να βάλει ολόκληρο τον εαυτό του στα χέρια του Θεού και να υπακούσει σε Αυτόν μέχρι θανάτου. Αυτό ήταν που αποφάσισε να κάνει και, επιπλέον, αυτό πέτυχε. Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο τελικά το τέλος του ήταν διαφορετικό από αυτό του Παύλου. Το έργο που έκανε το Άγιο Πνεύμα στον Πέτρο ήταν να τον οδηγήσει στην τελείωση και το έργο που έκανε το Άγιο Πνεύμα στον Παύλο ήταν να τον χρησιμοποιήσει. Αυτό συνέβη επειδή οι φύσεις τους και οι απόψεις τους προς την επιδίωξη δεν ήταν οι ίδιες. Και οι δύο είχαν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο Πέτρος εφάρμοσε αυτό το έργο στον εαυτό του και το παρείχε και σε άλλους. Ο Παύλος, εν τω μεταξύ, παρείχε μόνο το σύνολο του έργου του Αγίου Πνεύματος σε άλλους και δεν κέρδισε τίποτα από αυτό για τον εαυτό του. Με αυτόν τον τρόπο, αφού δοκίμασε το έργο του Αγίου Πνεύματος για τόσα χρόνια, οι αλλαγές στον Παύλο ήταν σχεδόν ανύπαρκτες. Εξακολουθούσε να παραμένει σχεδόν στη φυσική του κατάσταση και να είναι ο Παύλος του παρελθόντος. Έχοντας απλώς υπομείνει τη δυσκολία πολλών χρόνων έργου, είχε μάθει πώς να δουλεύει και είχε μάθει την αντοχή, αλλά η παλιά του φύση —η άκρως ανταγωνιστική και μισθοφορική φύση του— παρέμενε ακόμα. Έχοντας εργαστεί για τόσα χρόνια, δεν γνώριζε τη διεφθαρμένη του διάθεση, ούτε είχε απαλλαγεί από αυτήν και ήταν ακόμα σαφώς ορατή στο έργο του. Σε αυτόν υπήρχε απλώς περισσότερη εμπειρία έργου, αλλά αυτή η μικρή εμπειρία από μόνη της ήταν ανίκανη να τον αλλάξει και δεν μπορούσε να αλλάξει τις απόψεις του για την ύπαρξη ή τη σημασία της επιδίωξής του. Αν και εργάστηκε πολλά χρόνια για τον Χριστό και ποτέ ξανά δεν καταδίωξε τον Κύριο Ιησού, στην καρδιά του δεν υπήρξε καμία αλλαγή ως προς τη γνώση του για τον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι δεν εργαζόταν για να αφιερώσει τον εαυτό του στον Θεό, αλλά αναγκάστηκε να εργαστεί για χάρη του μελλοντικού του προορισμού. Διότι, στην αρχή, καταδίωκε τον Χριστό και δεν υποτάχθηκε στον Χριστό· ήταν εγγενώς ένας επαναστάτης, ο οποίος σκόπιμα εναντιωνόταν στον Χριστό και που δεν γνώριζε το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όταν το έργο Του είχε σχεδόν ολοκληρωθεί, εξακολουθούσε να μη γνωρίζει το έργο του Αγίου Πνεύματος και απλώς ενεργούσε από μόνος του, σύμφωνα με τον δικό του χαρακτήρα, χωρίς να δίνει την παραμικρή προσοχή στο θέλημα του Αγίου Πνεύματος. Και έτσι, η φύση του ήταν εχθρική ως προς τον Χριστό και δεν υπάκουε στην αλήθεια. Κάποιος όπως αυτός, τον οποίο είχε εγκαταλείψει το έργο του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος δεν γνώριζε το έργο του Αγίου

Πνεύματος και που είχε επίσης αντιταχθεί στον Χριστό —πώς θα μπορούσε να σωθεί ένα τέτοιο πρόσωπο; Το κατά πόσο ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί δεν εξαρτάται από το πόσο έργο κάνει ή πόσα αφιερώνει, αλλά καθορίζεται από το αν γνωρίζει ή όχι το έργο του Αγίου Πνεύματος, από το εάν μπορεί να κάνει την αλήθεια πράξη και αν οι απόψεις του προς την επιδίωξη είναι σύμφωνες με την αλήθεια.

Παρόλο που οι φυσικές αποκαλύψεις έγιναν αφού ο Πέτρος άρχισε να ακολουθεί τον Ιησού, από τη φύση του ήταν από την αρχή κάποιος που ήταν πρόθυμος να υποταχθεί στο Άγιο Πνεύμα και να αναζητήσει τον Χριστό. Η υπακοή του στο Άγιο Πνεύμα ήταν αγνή: Δεν επεδίωκε τη φήμη και τον πλούτο, αλλά παρακινείται από την υπακοή στην αλήθεια. Παρόλο που υπήρξαν τρεις φορές που ο Πέτρος αρνήθηκε ότι γνωρίζει τον Χριστό και παρότι έβαλε τον Κύριο Ιησού σε πειρασμό, μια τέτοια ελαφριά ανθρώπινη αδυναμία δεν είχε καμία σχέση με τη φύση του, δεν επηρέασε τη μελλοντική του επιδίωξη και δεν μπορεί να αποδείξει επαρκώς ότι ο πειρασμός του ήταν πράξη του αντίχριστου. Η φυσιολογική ανθρώπινη αδυναμία είναι κάτι που μοιράζονται όλοι οι άνθρωποι στον κόσμο —περιμένεις ο Πέτρος να είναι διαφορετικός; Δεν έχουν οι άνθρωποι μια συγκεκριμένη γνώμη για τον Πέτρο, επειδή έκανε μερικά ανόητα λάθη; Και οι άνθρωποι δεν λατρεύουν τόσο τον Παύλο εξαιτίας όλου του έργου που προσέφερε και όλων των επιστολών που έγραψε; Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να δει την ουσία του ανθρώπου; Σίγουρα εκείνοι που πραγματικά έχουν σύνεση μπορούν να διακρίνουν κάτι τόσο ασήμαντο; Αν και τα πολλά χρόνια επώδυνων εμπειριών του Πέτρου δεν καταγράφονται στη Βίβλο, αυτό δεν αποδεικνύει ότι ο Πέτρος δεν είχε πραγματικές εμπειρίες ή ότι ο Πέτρος δεν οδηγήθηκε στην τελείωση. Πώς μπορεί να κατανοηθεί πλήρως το έργο του Θεού από τον άνθρωπο; Οι καταγραφές της Βίβλου δεν επιλέχθηκαν προσωπικά από τον Ιησού, αλλά συντάχθηκαν από τις επόμενες γενιές. Με αυτόν τον τρόπο, ό,τι καταγράφηκε στη Βίβλο δεν επιλέχθηκε σύμφωνα με τις ιδέες του ανθρώπου; Επιπλέον, το τέλος του Πέτρου και του Παύλου δεν αναφέρεται ρητά στις επιστολές, οπότε ο άνθρωπος κρίνει τον Πέτρο και τον Παύλο σύμφωνα με τις δικές του αντιλήψεις και σύμφωνα με τις δικές του προτιμήσεις. Και επειδή ο Παύλος έκανε τόσο πολύ έργο, επειδή οι «συνεισφορές» του ήταν τόσο μεγάλες, κέρδισε την εμπιστοσύνη των μαζών. Δεν είναι μήπως αλήθεια ότι ο άνθρωπος ασχολείται μόνο με την επιφάνεια; Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να μπορέσει να δει την ουσία του ανθρώπου; Για να μην αναφέρουμε το ότι, δεδομένου ότι ο Παύλος υπήρξε

αντικείμενο λατρείας για χιλιάδες χρόνια, ποιος θα τολμούσε να αρνηθεί απερίφραστα το έργο του; Ο Πέτρος ήταν απλώς ένας ψαράς, πώς θα μπορούσε, λοιπόν, να είναι η συμβολή του τόσο μεγάλη όσο αυτή του Παύλου; Βάσει της συμβολής, ο Παύλος θα έπρεπε να είχε ανταμειφθεί πριν από τον Πέτρο και θα έπρεπε να ήταν αυτός που ήταν πιο κατάλληλος για να αποκτήσει την έγκριση του Θεού. Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι, καθώς μεταχειριζόταν τον Παύλο, ο Θεός απλώς τον έκανε να δουλεύει χρησιμοποιώντας τα χαρίσματά του, ενώ ο Θεός οδήγησε τον Πέτρο στην τελείωση. Σε καμία περίπτωση δεν ισχύει ότι ο Κύριος Ιησούς είχε κάνει σχέδια για τον Πέτρο και τον Παύλο από την αρχή: Οδηγήθηκαν στην τελείωση ή τους ανατέθηκε έργο σύμφωνα με την εγγενή φύση τους. Και έτσι, αυτό που οι άνθρωποι βλέπουν είναι απλώς η εξωτερική συνεισφορά του ανθρώπου, ενώ αυτό που ο Θεός βλέπει είναι η ουσία του ανθρώπου, η πορεία που ο άνθρωπος ακολουθεί από την αρχή και το κίνητρο πίσω από την επιδίωξη του ανθρώπου. Οι άνθρωποι μετρούν έναν άνθρωπο σύμφωνα με τα δικά τους μέτρα και σταθμά, όμως η τελική κατάληξη ενός ανθρώπου δεν καθορίζεται από τις εξωτερικές του ενέργειες. Και έτσι, σου λέω ότι αν το μονοπάτι που παίρνεις από την αρχή είναι το μονοπάτι της επιτυχίας και η άποψή σου ως προς την επιδίωξη είναι η σωστή από την αρχή, τότε είσαι σαν τον Πέτρο· εάν το μονοπάτι που ακολουθείς είναι το μονοπάτι της αποτυχίας, τότε όποιο και αν είναι το τμήμα που πληρώνεις, το τέλος σου θα εξακολουθεί να είναι το ίδιο με αυτό του Παύλου. Όπως και να 'χει, ο προορισμός σου και το εάν θα επιτύχεις ή αποτύχεις, καθορίζονται και τα δύο από το αν το μονοπάτι που αναζητάς είναι το σωστό ή όχι, παρά από την αφοσίωσή σας ή το τμήμα που πληρώνετε. Η ουσία του Πέτρου και του Παύλου και οι στόχοι που επιδίωκαν ήταν διαφορετικά· ο άνθρωπος είναι ανίκανος να ανακαλύψει αυτά τα πράγματα και μόνο ο Θεός μπορεί να τα γνωρίζει στην ολότητά τους. Γιατί ό,τι ο Θεός βλέπει είναι η ουσία του ανθρώπου, ενώ ο άνθρωπος δεν ξέρει τίποτα για την υπόστασή του. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να δει την ουσία μέσα στον άνθρωπο ή το πραγματικό του ανάστημα, και έτσι δεν είναι σε θέση να εντοπίσει τους λόγους της αποτυχίας και επιτυχίας του Παύλου και του Πέτρου. Ο λόγος για τον οποίο οι περισσότεροι λατρεύουν τον Παύλο και όχι τον Πέτρο είναι επειδή ο Παύλος χρησιμοποιήθηκε για δημόσια εργασία και ο άνθρωπος είναι σε θέση να αντιληφθεί αυτό το έργο και έτσι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν τα «επιτεύγματα» του Παύλου. Οι εμπειρίες του Πέτρου, εν τω μεταξύ, είναι αόρατες για τον άνθρωπο και αυτό που αναζητούσε είναι απρόσιτο από τον άνθρωπο, και έτσι ο άνθρωπος δεν έχει κανένα ενδιαφέρον για τον Πέτρο.

Ο Πέτρος οδηγήθηκε στην τελείωση μέσα από τη βίωση της αντιμετώπισης και του ραφιναρίσματος. Είπε: «Πρέπει να ικανοποιώ την επιθυμία του Θεού ανά πάσα στιγμή. Σε όλα όσα κάνω, προσπαθώ μόνο να ικανοποιώ την επιθυμία του Θεού και είτε ο Θεός με παιδεύει είτε με κρίνει, εξακολουθώ να είμαι χαρούμενος που το κάνω». Ο Πέτρος έδωσε τα πάντα στον Θεό, και το έργο, τα λόγια και όλη η ζωή του ήταν όλα για χάρη της αγάπης του Θεού. Ήταν κάποιος που αποζητούσε την αγιοσύνη, και όσο περισσότερο τη βίωνε, τόσο μεγαλύτερη ήταν η αγάπη του για τον Θεό βαθιά μέσα στην καρδιά του. Ο Παύλος, εν τω μεταξύ, έκανε μόνο εξωτερική δουλειά, και παρόλο που εργάστηκε σκληρά, οι κόποι του είχαν στόχο τη σωστή εκτέλεση του έργου του, ώστε να κερδίσει ανταμοιβή. Αν γνώριζε ότι δεν θα λάμβανε καμία ανταμοιβή, θα είχε παραιτηθεί από το έργο του. Αυτό που ενδιέφερε τον Πέτρο ήταν η αληθινή αγάπη μέσα στην καρδιά του και αυτό που ήταν πρακτικό και μπορούσε να επιτευχθεί. Δεν ενδιαφερόταν για το αν θα του απονεμηθεί ανταμοιβή, αλλά για το αν θα μπορούσε να αλλάξει η διάθεσή του. Ο Παύλος ενδιαφερόταν να εργάζεται όλο και πιο σκληρά, τον ένοιαζε η εξωτερική εργασία και η αφοσίωση, και τα δόγματα που δεν βίωναν οι κανονικοί άνθρωποι. Δεν νοιαζόταν καθόλου για τις μεταβολές βαθιά μέσα του ούτε για την αληθινή αγάπη για τον Θεό. Οι εμπειρίες του Πέτρου στόχευαν να επιτευχθεί μια αληθινή αγάπη και μια πραγματική γνώση για τον Θεό. Οι εμπειρίες του ήταν για να αποκτήσει μια στενότερη σχέση με τον Θεό και να έχει ένα πρακτικό βίωμα. Το έργο του Παύλου ήταν εξαιτίας αυτού που του εμπιστεύτηκε ο Ιησούς και για να αποκτήσει τα πράγματα που λαχταρούσε, όμως αυτά δεν σχετίζονταν με τη γνώση του για τον εαυτό του και για τον Θεό. Το έργο του ήταν μόνο για χάρη της διαφυγής από την παιδείση και την κρίση. Αυτό που αναζητούσε ο Πέτρος ήταν η αγνή αγάπη και αυτό που ο Παύλος αναζητούσε ήταν το στεφάνι της δικαιοσύνης. Ο Πέτρος για πολλά χρόνια βίωνε την εμπειρία από το έργο του Αγίου Πνεύματος και είχε μια πρακτική γνώση του Χριστού, καθώς και μια βαθιά γνώση του εαυτού του. Και έτσι, η αγάπη του για τον Θεό ήταν αγνή. Πολλά χρόνια εξευγενισμού είχαν αυξήσει τις γνώσεις του για τον Ιησού και τη ζωή, και η αγάπη του ήταν μια αγάπη άνευ όρων, ήταν μια αυθόρμητη αγάπη και δεν ζητούσε τίποτα σε αντάλλαγμα, ούτε ήλπιζε για οφέλη. Ο Παύλος εργάστηκε για πολλά χρόνια, αλλά δεν απέκτησε μεγάλη γνώση του Χριστού και η γνώση του για τον εαυτό του ήταν επίσης πολύ μικρή. Απλώς δεν είχε αγάπη για τον Χριστό, και το έργο του και η πορεία που διήνυσε ήταν για να δρέψει τελικά δάφνες. Αυτό που ζητούσε ήταν το καλύτερο στεφάνι, όχι η πιο αγνή αγάπη. Δεν

επιζητούσε ενεργά, αλλά παθητικά· δεν εκτελούσε το καθήκον του, αλλά αναγκάστηκε να το επιδιώξει αφού είχε καταληφθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, η επιδίωξή του δεν αποδεικνύει ότι ήταν ένα πλάσμα του Θεού με σωστά προσόντα· ο Πέτρος ήταν το πλάσμα του Θεού με τα σωστά προσόντα που εκτέλεσε το καθήκον του. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι όλοι όσοι συνεισφέρουν στον Θεό πρέπει να λάβουν ανταμοιβή και ότι όσο μεγαλύτερη είναι η συμβολή, τόσο περισσότερο θεωρείται δεδομένο ότι πρέπει να λάβουν την εύνοια του Θεού. Η ουσία της άποψης του ανθρώπου είναι συναλλακτική και ο άνθρωπος δεν επιδιώκει ενεργά να εκτελεί το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Για τον Θεό, όσο περισσότερο οι άνθρωποι αναζητούν μια αληθινή αγάπη για τον Θεό και πλήρη υπακοή στον Θεό, που σημαίνει επίσης ότι επιδιώκουν να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού, τόσο περισσότερο μπορούν να κερδίσουν την έγκριση του Θεού. Η άποψη του Θεού είναι να απαιτήσει από τον άνθρωπο να ανακτήσει το αρχικό του καθήκον και κύρος. Ο άνθρωπος είναι πλάσμα του Θεού και έτσι δεν πρέπει να ξεπεράσει τον εαυτό του έχοντας οποιεσδήποτε απαιτήσεις από τον Θεό και δεν πρέπει να κάνει τίποτα περισσότερο από το να εκτελέσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Οι προορισμοί του Παύλου και του Πέτρου μετρήθηκαν ανάλογα με το αν μπορούσαν να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού και όχι σύμφωνα με το μέγεθος της συμβολής τους· οι προορισμοί τους καθορίζονταν σύμφωνα με αυτό που ζητούσαν από την αρχή, όχι ανάλογα με το πόσο έργο έκαναν ή την εκτίμηση των άλλων γι' αυτούς. Και έτσι, το να επιδιώκει κάποιος να εκτελεί ενεργά το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού είναι το μονοπάτι προς την επιτυχία· η αναζήτηση του μονοπατιού της αληθινής αγάπης για τον Θεό είναι το πιο σωστό μονοπάτι· το να αναζητά αλλαγές στην παλιά του διάθεση και το να αναζητά την αγνή αγάπη για τον Θεό είναι το μονοπάτι προς την επιτυχία. Αυτό το μονοπάτι προς την επιτυχία είναι το μονοπάτι της ανάκτησης του αρχικού καθήκοντος, καθώς και της αρχικής μορφής ως πλάσμα του Θεού. Είναι το μονοπάτι της αποκατάστασης και είναι επίσης ο στόχος του έργου του Θεού από την αρχή μέχρι το τέλος. Αν η επιδίωξη του ανθρώπου είναι μολυσμένη με προσωπικές υπερβολικές απαιτήσεις και παράλογες επιθυμίες, τότε το αποτέλεσμα που θα επιτευχθεί δεν θα είναι οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με το έργο της αποκατάστασης. Είναι αναμφίβολα έργο που δεν γίνεται από το Άγιο Πνεύμα, και έτσι αποδεικνύεται ότι η επιδίωξη αυτού του είδους δεν εγκρίνεται από τον Θεό. Ποια σημασία έχει οποιαδήποτε επιδίωξη που δεν έχει εγκριθεί από τον Θεό;

Το έργο του Παύλου εκτέθηκε ενώπιον του ανθρώπου, αλλά το πόσο αγνή ήταν η αγάπη του για τον Θεό, πόση ήταν η αγάπη του για τον Θεό βαθιά μέσα στην καρδιά του —αυτά είναι αόρατα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος μπορεί μόνο να δει το έργο που έκανε, από το οποίο γνωρίζει ότι εκείνος σίγουρα χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα, κι έτσι ο άνθρωπος πιστεύει ότι ο Παύλος ήταν καλύτερος από τον Πέτρο, ότι το έργο του ήταν μεγαλύτερο, γιατί ήταν σε θέση να προσφέρει στις εκκλησίες. Ο Πέτρος κοίταξε μόνο τις προσωπικές του εμπειρίες και δεν κέρδισε παρά ελάχιστους ανθρώπους κατά τη διάρκεια της περιστασιακής εργασίας του. Από αυτόν υπάρχουν μόνο μερικές ελάχιστα γνωστές επιστολές, αλλά ποιος ξέρει πόσο μεγάλη ήταν η αγάπη του για τον Θεό βαθιά μέσα στην καρδιά του; Κάθε μέρα, ο Παύλος εργαζόταν για τον Θεό: Εφόσον υπήρχε έργο να γίνει, το έκανε. Ένιωθε ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να κερδίσει το στεφάνι, και θα μπορούσε να ικανοποιήσει τον Θεό, όμως δεν έψαχνε τρόπους να αλλάξει τον εαυτό του μέσα από το έργο του. Οποδήποτε στη ζωή του Πέτρου που δεν ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, τον έκανε να αισθάνεται άβολα. Εάν δεν ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, τότε θα ένιωθε μεταμέλεια και θα αναζητούσε έναν κατάλληλο τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να προσπαθήσει να ικανοποιήσει την καρδιά του Θεού. Ακόμη και στις μικρότερες και τις πιο ασήμαντες πτυχές της ζωής του, απαιτούσε από τον εαυτό του να ικανοποιήσει την επιθυμία του Θεού. Δεν στάθηκε λιγότερο απαιτητικός ακόμα και όταν έφτασε στην παλιά του διάθεση, πάντα αυστηρός στις απαιτήσεις του για να προχωρήσει βαθύτερα στην αλήθεια. Ο Παύλος επιζητούσε μόνο την επιφανειακή φήμη και κύρος. Επιδίωξε να επιδείξει τον εαυτό του ενώπιον του ανθρώπου και όχι να σημειώσει βαθύτερη πρόοδο στην είσοδο της ζωής. Εκείνο που τον ενδιέφερε κυρίως ήταν το δόγμα, όχι η πραγματικότητα. Μερικοί άνθρωποι λένε: «Ο Παύλος έκανε τόσο έργο για τον Θεό, γιατί δεν τον θυμόταν ο Θεός; Ο Πέτρος έκανε ένα μικρό μόνο έργο για τον Θεό και δεν κατέβαλε σημαντική συνεισφορά στις εκκλησίες, γιατί τότε οδηγήθηκε στην τελείωση;» Ο Πέτρος αγάπησε τον Θεό ως ένα συγκεκριμένο σημείο, το οποίο απαιτούσε ο Θεός· μόνο άτομα όπως αυτά έχουν μαρτυρία. Ο Παύλος όμως; Σε ποιο βαθμό ο Παύλος αγάπησε τον Θεό, ξέρεις; Και για χάρη ποιου ήταν το έργο του Παύλου; Και για χάρη ποιου αντίστοιχα το έργο του Πέτρου; Ο Πέτρος δεν έκανε πολύ έργο, αλλά γνωρίζεις τι υπήρχε βαθιά μέσα στην καρδιά του; Το έργο του Παύλου αφορά την παροχή στις εκκλησίες και την υποστήριξη των εκκλησιών. Αυτό που βίωσε ο Πέτρος ήταν αλλαγές στη διάθεση της ζωής του. Βίωσε την αγάπη για τον Θεό. Τώρα που γνωρίζεις τις διαφορές των υποστάσεών τους,

μπορείς να δεις ποιος τελικά πίστευε πραγματικά στον Θεό και ποιος δεν πίστευε πραγματικά στον Θεό. Ένας από τους δύο αγάπησε πραγματικά τον Θεό, ενώ ο άλλος δεν Τον αγάπησε πραγματικά· ο ένας υπέστη αλλαγές στη διάθεσή του και ο άλλος όχι· ο ένας υπηρέτησε ταπεινά και δεν γινόταν εύκολα αντιληπτός από τους ανθρώπους, ενώ ο άλλος λατρευόταν από τους ανθρώπους και ξεχώριζε ως παρουσία· ο ένας αναζητούσε την αγιοσύνη και ο άλλος όχι, και παρόλο που δεν ήταν ακάθαρτος, δεν είχε αγνή αγάπη· ο ένας διακατεχόταν από την αληθινή ανθρώπινη φύση και ο άλλος όχι· ο ένας διακατεχόταν από τη σύνεση ενός πλάσματος του Θεού, ενώ ο άλλος όχι. Τέτοιες είναι οι διαφορές στις υποστάσεις του Παύλου και του Πέτρου. Το μονοπάτι που βάδισε ο Πέτρος είναι το μονοπάτι της επιτυχίας, που είναι επίσης το μονοπάτι για την επίτευξη της αποκατάστασης της κανονικής ανθρώπινης φύσης και του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει όλους εκείνους που είναι επιτυχείς. Το μονοπάτι που περπάτησε ο Παύλος είναι το μονοπάτι της αποτυχίας και αντιπροσωπεύει όλους όσους υποτάσσονται και δαπανώνται μόνο επιφανειακά και δεν αγαπούν πραγματικά τον Θεό. Ο Παύλος εκπροσωπεί όλους εκείνους που δεν κατέχουν την αλήθεια. Στην πίστη του στον Θεό, ο Πέτρος προσπάθησε να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα και προσπάθησε να υπακούσει σε όλα όσα προήλθαν από τον Θεό. Χωρίς το παραμικρό παράπονο, ήταν σε θέση να δεχτεί την παιδείση και την κρίση, καθώς και το ραφινάρισμα, την ταλαιπωρία και τις στερήσεις στη ζωή του, κανένα από τα οποία δεν μπορούσαν να μεταβάλουν την αγάπη του για τον Θεό. Αυτή δεν ήταν η απόλυτη αγάπη για τον Θεό; Δεν είναι αυτή η εκπλήρωση του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού; Είτε με παιδείση, κρίση ή ταλαιπωρία, είσαι πάντα σε θέση να επιτύχεις την υπακοή μέχρι θανάτου και αυτό είναι που πρέπει να επιτευχθεί από ένα πλάσμα του Θεού, αυτή είναι η αγνότητα της αγάπης προς τον Θεό. Εάν ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τουλάχιστον αυτό, τότε πληροί τα κριτήρια ενός πλάσματος του Θεού και δεν υπάρχει τίποτα που να ικανοποιεί καλύτερα την επιθυμία του Δημιουργού. Φαντάσου να είσαι σε θέση να εργάζεσαι για τον Θεό, όμως να μην υπακούς στον Θεό και να είσαι ανίκανος να αγαπάς πραγματικά τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο δεν θα έχεις εκπληρώσει το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού, αλλά θα έχεις καταδικαστεί και από τον Θεό, επειδή είσαι κάποιος που δεν κατέχει την αλήθεια, ο οποίος είναι ανίκανος να υπακούσει τον Θεό και ο οποίος είναι ανυπάκουος στον Θεό. Εσύ φροντίζεις μόνο να εργάζεσαι για τον Θεό και δεν νοιάζεσαι να κάνεις την αλήθεια πράξη ή να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Δεν καταλαβαίνεις ή δεν γνωρίζεις τον Δημιουργό και δεν

υπακούς ούτε αγαπάς τον Δημιουργό. Είσαι κάποιος που είναι εγγενώς ανυπάκουος στον Θεό, επομένως τέτοιοι άνθρωποι δεν αγαπιούνται από τον Δημιουργό.

Κάποιοι λένε ότι «ο Παύλος έκανε τεράστιο έργο, σήκωσε μεγάλα βάρη για τις εκκλησίες και συνείσφερε τόσα πολλά σ' αυτές. Οι δεκατρείς επιστολές του Παύλου έφεραν το φορτίο 2.000 χρόνων της Εποχής της Χάριτος και έρχονται δεύτερες σε σπουδαιότητα μετά τα Τέσσερα Ευαγγέλια. Ποιος μπορεί να συγκριθεί μαζί του; Κανείς δεν μπορεί να αποκρυπτογραφήσει την Αποκάλυψη του Ιωάννη, ενώ οι επιστολές του Παύλου παρέχουν ζωή και το έργο που έκανε ήταν επωφελές για τις εκκλησίες. Ποιος άλλος θα μπορούσε να έχει επιτύχει τέτοια πράγματα; Και τι έκανε ο Πέτρος;» Όταν ο άνθρωπος μετράει τους άλλους, το κάνει ανάλογα με τη συμβολή τους. Όταν ο Θεός μετρά τον άνθρωπο, το κάνει σύμφωνα με τη φύση του. Μεταξύ αυτών που αναζητούν ζωή, ο Παύλος ήταν κάποιος που δεν γνώριζε την πραγματική ουσία του. Δεν ήταν καθόλου ταπεινός ούτε υπάκουος, ούτε γνώριζε την υπόστασή του, η οποία ήταν σε αντίθεση με τον Θεό. Και έτσι, ήταν κάποιος που δεν είχε υποβληθεί σε λεπτομερείς εμπειρίες και που δεν έκανε την αλήθεια πράξη. Ο Πέτρος ήταν διαφορετικός. Ήξερε τις ατέλειές του, τις αδυναμίες του και τη διεφθαρμένη διάθεσή του ως πλάσμα του Θεού, και έτσι, είχε μονοπάτι πράξης για να αλλάξει μέσω αυτού τη διάθεσή του· δεν ήταν ένας από εκείνους που είχαν μόνο δόγμα, αλλά καμία πραγματικότητα. Εκείνοι που αλλάζουν είναι νέοι άνθρωποι που έχουν σωθεί, είναι αυτοί που έχουν τα προσόντα να επιδιώξουν την αλήθεια. Οι άνθρωποι που δεν αλλάζουν ανήκουν σε εκείνους που είναι φυσικά ξεπερασμένοι· είναι αυτοί που δεν έχουν σωθεί, δηλαδή, εκείνοι που ο Θεός απεχθάνεται και απορρίπτει. Ο Θεός δεν θα τους ενθυμείται, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο είναι το έργο τους. Όταν συγκρίνεις αυτό με τη δική σου επιδίωξη, το αν είσαι τελικά το ίδιο είδος ανθρώπου με τον Πέτρο ή τον Παύλο, θα πρέπει να είναι αυτονόητο. Αν δεν υπάρχει ακόμα αλήθεια σε αυτό που αναζητάς και αν ακόμα και σήμερα είσαι αλαζονικός και αυθάδης όπως ο Παύλος και εξακολουθείς να είσαι τόσο επιπόλαιος και υπερόπτης όπως αυτός, τότε είσαι αναμφισβήτητα ένας αχρείος που αποτυγχάνει. Εάν αναζητάς το ίδιο με τον Πέτρο, εάν αναζητάς πρακτικές και αληθινές αλλαγές και δεν είσαι αλαζονικός ή ισχυρογνώμονας, αλλά επιδιώκεις να εκτελέσεις το καθήκον σου, τότε θα είσαι ένα πλάσμα του Θεού που μπορεί να επιτύχει τη νίκη. Ο Παύλος δεν γνώριζε τη δική του υπόσταση ή τη διαφθορά του, πολύ λιγότερο δε, την ανυπακοή του. Ποτέ δεν ανέφερε την άθλια ανυπακοή του προς τον Χριστό,

ούτε ήταν υπερβολικά μετανιωμένος. Έδωσε μόνο μια σύντομη εξήγηση και, βαθιά μέσα στην καρδιά του, δεν υποτάχθηκε εντελώς στον Θεό. Αν και έπεσε στον δρόμο προς τη Δαμασκό, δεν κοίταξε βαθιά μέσα του. Ήταν ικανοποιημένος απλώς και μόνο που συνέχισε να εργάζεται, και δεν σκέφτηκε πως το πιο κρίσιμο ζήτημα ήταν να γνωρίσει τον εαυτό του και να αλλάξει την παλιά του διάθεση. Ήταν ικανοποιημένος με το να μιλάει απλώς για την αλήθεια, χρησιμοποιώντας την προσφορά του στους άλλους σαν σωσίβιο για τη συνείδησή του και με το γεγονός πως δεν δίωκε πια τους μαθητές του Ιησού, για να παρηγορεί τον εαυτό του και να τον συγχωρεί για τις προηγούμενες αμαρτίες του. Ο στόχος που επεδίωξε δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα μελλοντικό στεφάνι και ένα μεταβατικό έργο, ο στόχος που επεδίωκε ήταν άφθονη χάρη. Δεν αναζήτησε επαρκή αλήθεια ούτε προσπάθησε να προχωρήσει βαθύτερα στην αλήθεια που δεν είχε κατανοήσει προηγουμένως. Και έτσι, η γνώση του για τον εαυτό του μπορεί να ειπωθεί ότι ήταν ψευδής, και δεν δέχτηκε παιδείση ούτε κρίση. Το ότι μπορούσε να εργαστεί δεν σημαίνει ότι διέθετε γνώση της φύσης ή της υπόστασής του· η εστίασή του ήταν μόνο στις εξωτερικές πράξεις. Αυτό το οποίο επιδίωκε, εξάλλου, δεν ήταν αλλαγή, αλλά γνώση. Το έργο του ήταν αποκλειστικά αποτέλεσμα της εμφάνισης του Ιησού στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Δεν ήταν κάτι που είχε αποφασίσει να κάνει αρχικά, ούτε ήταν έργο που συνέβη αφού είχε δεχθεί το κλάδεμα της παλιάς διάθεσής του. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκε, η παλιά του διάθεση δεν άλλαξε και έτσι, το έργο του δεν τον εξιλέωσε για τις αμαρτίες του στο παρελθόν, απλώς έπαιξε ένα συγκεκριμένο ρόλο στις εκκλησίες της εποχής. Ένας τέτοιος άνθρωπος, του οποίου η παλιά του διάθεση δεν άλλαξε —δηλαδή, που δεν κέρδισε τη σωτηρία και βρέθηκε ακόμη περισσότερο εκτός αλήθειας— ήταν απολύτως ανίκανος να γίνει ένας από αυτούς που δεχόταν ο Κύριος Ιησούς. Δεν ήταν κάποιος που ήταν γεμάτος με αγάπη και φόβο Θεού για τον Ιησού Χριστό, ούτε ήταν κάποιος που ήταν ικανός ν' αναζητήσει την αλήθεια, πολύ λιγότερο δε, κάποιος που θα αναζητούσε το μυστήριο της ενσάρκωσης. Ήταν απλώς κάποιος που ήταν εξειδικευμένος στη σοφιστεία και που δεν θα υποχωρούσε σε κανέναν ανώτερο από εκείνον ή σε αυτούς που διακατέχονταν από την αλήθεια. Φθονούσε ανθρώπους ή αλήθειες που έρχονταν σε αντίθεση με αυτόν ή σε εχθρότητα μαζί του, προτιμώντας εκείνους τους χαρισματικούς ανθρώπους που προβάλλονταν ιδιαίτερα και είχαν βαθιά γνώση. Δεν του άρεσε να συναναστρέφεται τους φτωχούς ανθρώπους που αναζητούσαν την αληθινή οδό και που δεν νοιάζονταν για τίποτα άλλο πέραν της αλήθειας, και προτιμούσε να ασχολείται με

ανώτερες προσωπικότητες από θρησκευτικές οργανώσεις που μιλούσαν μόνο για δόγματα και θεωρούνταν σοφοί. Δεν είχε αγάπη για το καινούργιο έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν ενδιαφερόταν για τη διακίνηση του νέου έργου του Αγίου Πνεύματος. Αντ' αυτού, επικροτούσε τους κανόνες και τα δόγματα που ήταν υψηλότερα από τις γενικές αλήθειες. Στην έμφυτη ουσία του και στο σύνολο αυτών που επιδίωκε, δεν αξίζει να ονομάζεται χριστιανός που ακολουθούσε την αλήθεια, πόσο μάλλον ένας πιστός υπηρέτης στον οίκο του Θεού, επειδή η υποκρισία του ήταν περισσή και η ανυπακοή του πολύ μεγάλη. Αν και είναι γνωστός ως δούλος του Κυρίου Ιησού, δεν ήταν καθόλου ικανός να εισέλθει στην πύλη της βασιλείας των ουρανών, γιατί οι πράξεις του από την αρχή μέχρι το τέλος δεν μπορούν να ονομαστούν δίκαιες. Μπορεί να θεωρηθεί απλώς ως υποκριτής που αδίκησε, αλλά και εργάστηκε για τον Χριστό. Αν και δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κακός, μπορεί όμως σίγουρα να θεωρηθεί ένας άνθρωπος που έπραξε αδικία. Αν και πραγματοποίησε μεγάλο έργο, δεν πρέπει να κριθεί για τον όγκο του έργου του, αλλά μόνο για την ποιότητα και το περιεχόμενό του. Μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατόν να ξεκαθαρίσουμε αυτό το θέμα. Πάντα πίστευε: «Είμαι ικανός να δουλεύω, είμαι καλύτερος από τους περισσότερους ανθρώπους. Ενδιαφέρομαι για το βάρος του Κυρίου όπως κανένας άλλος και κανείς δεν μετανοεί τόσο βαθιά όπως εγώ, επειδή το δυνατό φως έλαμψε πάνω μου και έχω δει το δυνατό φως και έτσι η μετάνοιά μου είναι βαθύτερη από κάθε άλλη». Εκείνη την εποχή, αυτό σκεφτόταν ενδόμυχα. Στο τέλος του έργου του, ο Παύλος είπε: «Έχω δώσει τον αγώνα, έχω ολοκληρώσει την πορεία μου και υπάρχει για μένα ένα στεφάνι δικαιοσύνης». Ο αγώνας, το έργο και η πορεία του ήταν εξ ολοκλήρου για χάρη του στεφανιού της δικαιοσύνης και όχι για να προχωρήσει ενεργά μπροστά· αν και δεν ήταν επιπόλαιος στο έργο του, μπορεί να ειπωθεί ότι το έργο του ήταν απλά για να επανορθώσει τα λάθη του, για να αντισταθμίσει τις κατηγορίες της συνειδήσής του. Ήλπιζε μόνο να ολοκληρώσει το έργο του, να τελειώσει την πορεία του και να δώσει τον αγώνα του το συντομότερο δυνατό, έτσι ώστε να μπορέσει να κερδίσει το πολυπόθητο στεφάνι της δικαιοσύνης όσο το δυνατόν νωρίτερα. Αυτό που λαχταρούσε δεν ήταν να συναντήσει τον Κύριο Ιησού με τις εμπειρίες του και την αληθινή γνώση του, αλλά να ολοκληρώσει το έργο του το συντομότερο δυνατό, ώστε να λάβει τις ανταμοιβές που είχε κερδίσει με αυτό όταν θα συναντούσε τον Κύριο Ιησού. Χρησιμοποίησε το έργο του για να ανακουφιστεί και να κάνει μια συμφωνία με αντάλλαγμα ένα μελλοντικό στεφάνι. Αυτό που επιδίωξε δεν ήταν η αλήθεια ή ο Θεός, αλλά μόνο το στεφάνι. Πώς μπορεί

μια τέτοια επιδίωξη να πληροί τις προϋποθέσεις; Τα κίνητρά του, το έργο του, το τίμημα που κατέβαλε και όλες οι προσπάθειές του —όλα αυτά διακατέχονταν από τις υπέροχες φαντασιώσεις του και κι εκείνος εργάστηκε με βάση τις δικές του επιθυμίες. Στο σύνολο του έργου του, δεν υπήρχε η παραμικρή προθυμία στο τίμημα που κατέβαλε· ήταν απλώς μέρος μιας συμφωνίας. Οι προσπάθειές του δεν έγιναν πρόθυμα για να εκτελέσει το καθήκον του, αλλά για να επιτύχει τον στόχο της συμφωνίας. Υπάρχει κάποια αξία σε τέτοιες προσπάθειες; Ποιος θα επαινέσει αυτές τις νόθευ προσπάθειές του; Ποιος ενδιαφέρεται για τέτοιες προσπάθειες; Το έργο του ήταν γεμάτο όνειρα για το μέλλον, γεμάτο υπέροχα σχέδια και δεν εμπεριείχε κανένα μονοπάτι για να αλλάξει την ανθρώπινη διάθεση. Η καλοσύνη του ήταν σε μεγάλο βαθμό προσποίηση· το έργο του δεν προσέφερε ζωή, αλλά ήταν μια φαινομενική ευγένεια· ήταν η εκτέλεση μιας συμφωνίας. Πώς μπορεί ένα έργο όπως αυτό να οδηγήσει τον άνθρωπο στο μονοπάτι της αποκατάστασης του αρχικού του καθήκοντος;

Το μόνο που αναζητούσε ο Πέτρος ήταν η καρδιά του Θεού. Προσπάθησε να εκπληρώσει την επιθυμία του Θεού και, ανεξάρτητα από τα δεινά και τις αντιξοότητες, ήταν ακόμα πρόθυμος να εκπληρώσει την επιθυμία Του. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη επιδίωξη από κάποιον που είναι πιστός στον Θεό. Αυτό που αποζητούσε ο Παύλος ήταν μολυσμένο από τη δική του σάρκα, από τις δικές του αντιλήψεις και βλέψεις και από τα δικά του σχέδια. Σε καμία περίπτωση δεν πληρούσε τα κριτήρια ενός πλάσματος του Θεού, δεν ήταν κάποιος που προσπάθησε να εκπληρώσει την επιθυμία του Θεού. Ο Πέτρος προσπάθησε να υποταχθεί στις εντολές του Θεού και, παρόλο που το έργο που έκανε δεν ήταν μεγάλο, τα κίνητρα πίσω από τις επιδιώξεις του και το μονοπάτι που βάδισε ήταν σωστά· αν και δεν ήταν σε θέση να κερδίσει πολλούς ανθρώπους, ήταν σε θέση να επιδιώκει την οδό της αλήθειας. Επομένως, μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένα πλάσμα του Θεού με τα σωστά προσόντα. Σήμερα, ακόμη κι αν δεν εκτελείς κάποιο έργο, θα πρέπει να είσαι σε θέση να εκτελέσεις το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και να επιδιώξεις να υποταχτείς σε όλες τις εντολές του Θεού. Θα πρέπει να είσαι σε θέση να υπακούς σε ό,τι λέει ο Θεός και να βιώσεις κάθε είδους ταλαιπωρίες και ραφινάρισμα, και ακόμα και αν είσαι αδύναμος, θα πρέπει να μπορείς να αγαπάς ολόψυχα τον Θεό. Αυτοί που αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη ζωή τους είναι πρόθυμοι να εκτελέσουν το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και η άποψη αυτών των ανθρώπων προς την επιδίωξη είναι η σωστή. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που χρειάζεται ο Θεός.

Εάν έκανες πολλή δουλειά και άλλοι κέρδισαν από τις διδασκαλίες σου, αλλά εσύ ο ίδιος δεν άλλαξες και δεν έχεις καμία μαρτυρία ή κάποια πραγματική εμπειρία, έτσι ώστε στο τέλος της ζωής σου κανένα από αυτά που έχεις κάνει να μη γίνεται μάρτυρας, τότε είσαι κάποιος που έχει αλλάξει; Είσαι κάποιος που ακολουθεί την αλήθεια; Κάποια στιγμή, το Άγιο Πνεύμα σε χρησιμοποίησε, αλλά όταν το έκανε, χρησιμοποίησε το κομμάτι σου που μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για έργο και όχι εκείνο που δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί. Εάν επιδίωκες να αλλάξεις, τότε θα μπορούσες να οδηγηθείς σταδιακά στην τελείωση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας χρήσης. Ωστόσο, το Άγιο Πνεύμα δεν αποδέχεται καμία ευθύνη για το αν τελικά θα αποκτηθείς ή όχι, και αυτό εξαρτάται από τον τρόπο της επιδίωξής σου. Εάν δεν υπάρχουν αλλαγές στην προσωπική σου διάθεση, τότε αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η άποψή σου για την αναζήτηση είναι λάθος. Αν δεν σου δοθεί καμία ανταμοιβή, τότε αυτό είναι μόνο δικό σου πρόβλημα και συμβαίνει επειδή εσύ ο ίδιος δεν έχεις κάνει την αλήθεια πράξη και δεν μπορείς να εκπληρώσεις την επιθυμία του Θεού. Και έτσι, τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη σημασία από τις προσωπικές σου εμπειρίες και τίποτα δεν είναι πιο κρίσιμο από την προσωπική σου είσοδο! Μερικοί άνθρωποι θα καταλήξουν να πουν: «Έχω κάνει τόσα πολλά για Σένα, και παρότι ίσως να μη θεωρούνται αξιόλογα επιτεύγματα, εξακολουθώ να είμαι επιμελής στις προσπάθειές μου. Δεν μπορείς να με αφήσεις να εισέλθω στον Παράδεισο και να γευτώ τον καρπό της ζωής;» Πρέπει να ξέρεις τι είδους ανθρώπους επιθυμώ· όσοι δεν είναι αγνοί δεν επιτρέπεται να εισέλθουν στη βασιλεία, όσοι είναι ακάθαρτοι δεν επιτρέπεται να σπιλώσουν το ιερό έδαφος. Παρόλο που μπορεί να έχεις κάνει πολύ έργο και να έχεις εργαστεί εδώ και πολλά χρόνια, αν τελικά είσαι θλιβερά βρόμικος, είναι απαράδεκτο στον νόμο του Ουρανού να επιθυμείς να εισέλθεις στη βασιλεία Μου! Από την ίδρυση του κόσμου μέχρι σήμερα, δεν έχω προσφέρει ποτέ εύκολη πρόσβαση στη βασιλεία Μου σε όσους προσπαθούν να κερδίσουν την εύνοιά Μου. Αυτός είναι ένας ουράνιος κανόνας και κανείς δεν μπορεί να τον παραβιάσει! Πρέπει να αναζητήσεις τη ζωή. Σήμερα, αυτοί που θα οδηγηθούν στην τελείωση είναι το ίδιο είδος με τον Πέτρο: Είναι αυτοί που επιδιώκουν τις αλλαγές στη δική τους διάθεση και είναι πρόθυμοι να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό και να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι θα οδηγηθούν στην τελείωση. Εάν αποβλέπεις μόνο στις ανταμοιβές και δεν προσπαθείς να αλλάξεις τη δική σου διάθεση ζωής, τότε όλες οι προσπάθειές σου θα είναι μάταιες —και αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια!

Από τη διαφορά στις υποστάσεις του Πέτρου και του Παύλου πρέπει να καταλάβεις ότι όλοι εκείνοι που δεν επιδιώκουν τη ζωή εργάζονται μάταια! Πιστεύεις στον Θεό και ακολουθείς τον Θεό και έτσι η καρδιά σου πρέπει να έχει αγάπη για τον Θεό. Πρέπει να παραμερίσεις τη διεφθαρμένη σου διάθεση, να προσπαθήσεις να εκπληρώσεις την επιθυμία του Θεού και να εκτελέσεις το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού. Δεδομένου ότι πιστεύεις και ακολουθείς τον Θεό, θα πρέπει να προσφέρεις τα πάντα σε Αυτόν, να μην έχεις προσωπικές επιλογές ή απαιτήσεις και να επιτύχεις την εκπλήρωση της επιθυμίας του Θεού. Εφόσον δημιουργήθηκες, θα πρέπει να υπακούς στον Κύριο που σε δημιούργησε, γιατί εσύ είσαι εγγενώς χωρίς κυριαρχία πάνω στον εαυτό σου και δεν έχεις την ικανότητα να ελέγχεις το πεπρωμένο σου. Αφού είσαι άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, πρέπει να αναζητάς την αγιοσύνη και την αλλαγή. Επειδή είσαι πλάσμα του Θεού, πρέπει να είσαι πιστός στο καθήκον σου, να μην το υπερβαίνεις και να διατηρείς τη θέση σου. Αυτό δεν πρέπει να σε περιορίζει, ούτε να σε καταπνίγει μέσω της διδασκαλίας, αλλά είναι το μονοπάτι μέσω του οποίου μπορείς να εκπληρώσεις το καθήκον σου και μπορεί να επιτευχθεί —και θα πρέπει να επιτευχθεί— από όλους εκείνους που πράττουν το δίκαιο. Εάν συγκρίνεις τις ουσίες του Πέτρου και του Παύλου, τότε θα ξέρεις πώς θα πρέπει να επιδιώξεις. Από τα μονοπάτια που περπατούσε ο Πέτρος και ο Παύλος, το ένα είναι το μονοπάτι για να οδηγηθεί κανείς στην τελείωση και το άλλο είναι το μονοπάτι της εξάλειψης. Ο Πέτρος και ο Παύλος αντιπροσωπεύουν δύο διαφορετικά μονοπάτια. Αν και ο κάθε ένας από τους δυο τους έλαβε το έργο του Αγίου Πνεύματος, δέχτηκε τη φώτιση και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος και αποδέχτηκε αυτό που του είχε ανατεθεί από τον Κύριο Ιησού, οι καρποί που απέφερε ο καθένας δεν ήταν ίδιοι: Ο ένας απέφερε καρπούς, ο άλλος όχι. Από την υπόστασή τους, από την εργασία που έκαναν, από εκείνη που εξέφρασαν εξωτερικά και από την τελική τους κατάληξη, θα πρέπει να καταλάβεις ποιο μονοπάτι θα πρέπει να ακολουθήσεις, ποιο μονοπάτι θα πρέπει να επιλέξεις να περπατήσεις. Περπατούσαν δύο ξεκάθαρα διαφορετικά μονοπάτια. Ο Παύλος και ο Πέτρος ήταν η πεμπτούσια κάθε μονοπατιού και από την αρχή ξεκίνησαν να αντιπροσωπεύουν αυτά τα δύο μονοπάτια. Ποια είναι τα βασικά σημεία των εμπειριών του Παύλου και γιατί δεν τα κατάφερε; Ποια είναι τα βασικά σημεία των εμπειριών του Πέτρου και πώς βίωσε την τελειώσή του; Εάν συγκρίνεις αυτό που ενδιέφερε τον καθένα, τότε θα ξέρεις ποιο συγκεκριμένο είδος ανθρώπου απαιτεί ο Θεός, ποιο είναι το θέλημα του Θεού, ποια είναι η διάθεση του Θεού, ποιο είδος τελικά θα οδηγηθεί στην τελείωση, καθώς και τι

είδους άνθρωπος δεν θα οδηγηθεί στην τελείωση, ποια είναι η διάθεση εκείνων που θα οδηγηθούν στην τελείωση και ποια είναι η διάθεση εκείνων που δεν θα οδηγηθούν στην τελείωση —αυτά τα ζητήματα ουσίας μπορούν να φανούν στις εμπειρίες του Πέτρου και του Παύλου. Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και έτσι φέρει όλη τη δημιουργία στο κράτος Του και την υποτάσσει στο κράτος Του· θα ελέγχει όλα τα πράγματα, έτσι ώστε να βρίσκονται στα χέρια Του. Όλη η δημιουργία του Θεού, συμπεριλαμβανομένων των ζώων, των φυτών, της ανθρωπότητας, των βουνών, των ποταμών, και των λιμνών —όλα πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Όλα τα πράγματα στον ουρανό και στο έδαφος πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε άλλη επιλογή και πρέπει όλα να υποταχθούν στις εντολές Του. Αυτό είχε οριστεί από τον Θεό και είναι η εξουσία του Θεού. Ο Θεός χειρίζεται τα πάντα και διατάζει και κατατάσσει όλα τα πράγματα, με το καθένα ταξινομημένο ανάλογα με το είδος του και κατανεμημένο στη θέση του, σύμφωνα με το θέλημά Του. Όσο σημαντικό και αν είναι, έγινε για να εξυπηρετήσει την ανθρωπότητα που δημιούργησε ο Θεός και τίποτα δεν μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό και κανένας δεν τολμά να παρακούσει τον Θεό ή να έχει οποιοδήποτε απαιτήσεις από τον Θεό. Και έτσι, ο άνθρωπος, ως πλάσμα του Θεού, πρέπει επίσης να εκτελέσει το καθήκον του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το αν είναι ο άρχοντας ή ο φροντιστής όλων των πραγμάτων, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλό είναι το κύρος του ανθρώπου μεταξύ όλων των πραγμάτων, δεν παύει να είναι ένα ασήμαντο, ανθρώπινο ον υπό το κράτος του Θεού και τίποτα παραπάνω από ένα ασήμαντο ανθρώπινο ον, ένα δημιούργημα του Θεού, και δεν θα βρεθεί ποτέ πάνω από τον Θεό. Ως πλάσμα του Θεού, ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώξει να εκτελέσει το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και να επιδιώξει να αγαπά τον Θεό χωρίς να κάνει άλλες επιλογές, γιατί ο Θεός είναι άξιος της αγάπης του ανθρώπου. Όσοι επιδιώκουν να αγαπήσουν τον Θεό δεν θα πρέπει να αναζητούν οποιοδήποτε προσωπικές απολαβές ή αυτό που αυτοί επιθυμούν προσωπικά· αυτό είναι το πιο σωστό μέσο επιδίωξης. Αν αυτό που αναζητάς είναι η αλήθεια, αυτό που κάνεις πράξη είναι η αλήθεια και αυτό που επιτυγχάνεις είναι μια αλλαγή στη διάθεσή σου, τότε το μονοπάτι που ακολουθείς είναι το σωστό. Αν αυτό που αναζητάς είναι οι ευλογίες της σάρκας και αυτό που κάνεις πράξη είναι η αλήθεια των δικών σου αντιλήψεων και αν δεν υπάρχει αλλαγή στη διάθεσή σου, αν δεν είσαι καθόλου υπάκουος στον ενσαρκωμένο Θεό και εξακολουθείς να ζεις με ασάφεια, τότε αυτό που αναζητάς σίγουρα θα σε οδηγήσει στην κόλαση, γιατί το μονοπάτι που περπατάς είναι το μονοπάτι της αποτυχίας. Το αν θα

οδηγηθείς στην τελείωση ή θα εξαλειφθείς εξαρτάται από τη δική σου επιδίωξη, που σημαίνει επίσης ότι η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος.

Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου

Τι ποσοστό από το έργο του ανθρώπου είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος και τι ποσοστό είναι η εμπειρία του ανθρώπου; Ακόμα και σήμερα, μπορεί να ειπωθεί ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν αυτά τα ερωτήματα, και αυτό συμβαίνει επειδή οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τις αρχές υπό τις οποίες εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Το έργο του ανθρώπου για το οποίο μιλάω αναφέρεται, φυσικά, στο έργο εκείνων που έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος ή εκείνων που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα. Δεν αναφέρομαι στο έργο που προέρχεται από τη βούληση του ανθρώπου, αλλά στο έργο των αποστόλων, των εργατών ή των συνηθισμένων αδελφών μας στο πεδίο του έργου του Αγίου Πνεύματος. Εδώ, το έργο του ανθρώπου δεν αναφέρεται στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά στο πεδίο και τις αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος πάνω στους ανθρώπους. Παρόλο που αυτές οι αρχές είναι οι αρχές και το πεδίο του έργου του Αγίου Πνεύματος, δεν πρόκειται για ίδιες αρχές και το ίδιο πεδίο με αυτές του έργου του ενσαρκωμένου Θεού. Το έργο του ανθρώπου κατέχει την ουσία και τις αρχές του ανθρώπου και το έργο του Θεού κατέχει την ουσία και τις αρχές του Θεού.

Το έργο στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, ανεξάρτητα από το αν είναι το έργο του Θεού ή το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται, είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος. Η ουσία του ίδιου του Θεού είναι το Πνεύμα, το οποίο μπορεί να ονομαστεί Άγιο Πνεύμα ή επταπλά ενισχυμένο Πνεύμα. Εν γένει, Αυτά αποτελούν το Πνεύμα του Θεού. Μόνο που το Πνεύμα του Θεού ονομάζεται διαφορετικά κατά τη διάρκεια διαφορετικών εποχών. Αλλά η ουσία τους εξακολουθεί να είναι μία. Επομένως, το έργο του ίδιου του Θεού είναι και το έργο του Αγίου Πνεύματος. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν είναι τίποτε λιγότερο από το Άγιο Πνεύμα επί το έργον. Το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται είναι κι αυτό έργο του Αγίου Πνεύματος. Ωστόσο, το έργο του Θεού είναι η πλήρης έκφραση του Αγίου Πνεύματος, η οποία είναι απόλυτα αληθινή, ενώ το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται είναι αναμεμιγμένο με πολλά ανθρώπινα πράγματα και δεν αποτελεί την άμεση έκφραση του

Αγίου Πνεύματος, πόσο μάλλον δε, την πλήρη έκφρασή Του. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι ποικίλο και δεν περιορίζεται από οποιοσδήποτε συνθήκες. Το έργο ποικίλλει σε διαφορετικούς ανθρώπους και εκφράζει τις διαφορετικές ουσίες που εργάζονται. Το έργο σε διαφορετικές εποχές διαφέρει επίσης, όπως και σε διάφορες χώρες. Φυσικά, αν και το Άγιο Πνεύμα εργάζεται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους και σύμφωνα με πολλές αρχές, ανεξάρτητα από το πώς γίνεται το έργο ή πάνω σε τι είδους ανθρώπους, η ουσία είναι πάντα διαφορετική και όλο το έργο που Εκείνο επιτελεί σε διαφορετικούς ανθρώπους έχει αρχές και όλες μπορούν να αντιπροσωπεύουν την ουσία του αντικειμένου του έργου. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι αρκετά συγκεκριμένο στο πεδίο εφαρμογής του και αρκετά μετρημένο. Το έργο που γίνεται στην ενσάρκωση δεν είναι το ίδιο με το έργο που διεξάγεται στους ανθρώπους, και το έργο επίσης ποικίλλει ανάλογα με το διαφορετικό επίπεδο των ανθρώπων. Το έργο που γίνεται στην ενσάρκωση δεν γίνεται στους ανθρώπους, και στην ενσάρκωση ο Θεός δεν επιτελεί το ίδιο έργο με αυτό που γίνεται στους ανθρώπους. Εν ολίγοις, ανεξάρτητα από το πώς Εκείνος εργάζεται, το έργο σε διαφορετικά αντικείμενα δεν είναι ποτέ το ίδιο και οι αρχές με τις οποίες Εκείνος εργάζεται διαφέρουν ανάλογα με την κατάσταση και τη φύση των διαφορετικών ανθρώπων. Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται σε διαφορετικούς ανθρώπους με βάση την έμφυτη ουσία τους και δεν προβάλλει απαιτήσεις πέρα από την έμφυτη ουσία τους, ούτε εργάζεται πάνω τους πέρα από το πραγματικό τους επίπεδο. Έτσι, το έργο του Αγίου Πνεύματος στον άνθρωπο επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν την ουσία του αντικειμένου του έργου. Η έμφυτη ουσία του ανθρώπου δεν μεταβάλλεται· μόνο το αληθινό επίπεδο του ανθρώπου περιορίζεται. Είτε το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί τους ανθρώπους είτε εργάζεται πάνω τους, το έργο συμβαδίζει πάντα με τους περιορισμούς του επιπέδου των ανθρώπων, έτσι ώστε να μπορούν να ωφεληθούν από αυτό. Όταν το Άγιο Πνεύμα εργάζεται πάνω σε ανθρώπους που χρησιμοποιούνται, τόσο τα χαρίσματά τους όσο και το αληθινό τους επίπεδο χρησιμοποιούνται και δεν φυλάσσονται. Το πραγματικό τους επίπεδο χρησιμοποιείται για να υπηρετήσει το έργο. Αυτό που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι το Άγιο Πνεύμα εργάζεται χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία των ανθρώπων για να πετύχει τα αποτελέσματα του έργου Του. Σε αντίθεση με αυτό, το έργο που επιτελείται στην ενσάρκωση έχει ως σκοπό να εκφράσει απευθείας το έργο του Πνεύματος και δεν αναμειγνύεται με το ανθρώπινο μυαλό και τις σκέψεις του, δεν είναι προσιτό από τα χαρίσματα του ανθρώπου, την εμπειρία ή την έμφυτή του κατάσταση. Η μυριάδα έργων του

Αγίου Πνεύματος έχει ως στόχο να ωφελήσει και να παιδαγωγήσει τον άνθρωπο. Αλλά μερικοί άνθρωποι μπορούν να τελειωθούν, ενώ άλλοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις για την τελείωση, που σημαίνει ότι δεν μπορούν να τελειωθούν και δύσκολα μπορούν να σωθούν και, παρόλο που μπορεί να έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, τελικά εξαλείφονται. Άρα, αν και το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να διαπαιδαγωγεί ανθρώπους, αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι όσοι έλαβαν το έργο του Αγίου Πνεύματος πρέπει να τελειωθούν πλήρως, επειδή το μονοπάτι που επιδιώκουν πολλοί άνθρωποι δεν είναι το μονοπάτι προς την τελείωση. Έχουν μόνο το μονομερές έργο του Αγίου Πνεύματος, και όχι την υποκειμενική ανθρώπινη συνεργασία ή τη σωστή ανθρώπινη επιδίωξη. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο του Αγίου Πνεύματος σε αυτούς τους ανθρώπους γίνεται έργο στην υπηρεσία εκείνων που τελειώνονται. Το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί να γίνει απευθείας ορατό στους ανθρώπους ή να αγγιχθεί από τους ίδιους τους ανθρώπους. Μπορεί να εκφράζεται μέσω της βοήθειας των ανθρώπων με το χάρισμα της εργασίας, που σημαίνει ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος παρέχεται στους οπαδούς μέσω της ανθρώπινης έκφρασης.

Το έργο του Αγίου Πνεύματος επιτυγχάνεται και ολοκληρώνεται μέσω πολλών τύπων ανθρώπων και πολλών διαφορετικών συνθηκών. Αν και το έργο του ενσαρκωμένου Θεού μπορεί να αντιπροσωπεύει το έργο μιας ολόκληρης εποχής και μπορεί να αντιπροσωπεύει την είσοδο των ανθρώπων σε μια ολόκληρη εποχή, το έργο της λεπτομερούς εισόδου των ανθρώπων πρέπει να γίνει από ανθρώπους που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα και όχι από τον ενσαρκωμένο Θεό. Έτσι, το έργο του Θεού ή η ίδια η διακονία του Θεού είναι το έργο της ενσάρκωσης του Θεού και δεν μπορεί να γίνει από τον άνθρωπο αντ' Αυτού. Το έργο του Αγίου Πνεύματος ολοκληρώνεται μέσω πολλών διαφορετικών τύπων ανθρώπων και δεν μπορεί να εκπληρωθεί από ένα μόνο συγκεκριμένο πρόσωπο ή να διασαφηνιστεί πλήρως μέσω ενός συγκεκριμένου ατόμου. Επίσης, εκείνοι που άρχονται των εκκλησιών δεν μπορούν να αντιπροσωπεύσουν πλήρως το έργο του Αγίου Πνεύματος. Μπορούν μόνο να επιτελέσουν κάποιο ηγετικό έργο. Με αυτό τον τρόπο, το έργο του Αγίου Πνεύματος μπορεί να χωριστεί σε τρία μέρη: το ίδιο το έργο του Θεού, το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται και το έργο που επιτελείται σε όλους εκείνους μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος. Μεταξύ των τριών αυτών, το έργο του Θεού είναι να ηγηθεί ολόκληρης της εποχής· το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται είναι να οδηγήσουν όλους τους ακολούθους του Θεού με το να

στέλνονται ή να λαμβάνουν αποστολές σύμφωνα με το έργο του Θεού και αυτοί οι άνθρωποι είναι εκείνοι που συνεργάζονται με το έργο του Θεού. Το έργο του Αγίου Πνεύματος που επιτελείται σε όσους βρίσκονται μέσα στο ρεύμα, είναι να διατηρήσει το έργο Του, δηλαδή να διατηρήσει ολόκληρη τη διαχείριση και να διατηρήσει τη μαρτυρία Του, ενώ ταυτόχρονα θα οδηγήσει στην τελείωση αυτούς που μπορούν να τελειωθούν. Αυτά τα τρία μέρη είναι το πλήρες έργο του Αγίου Πνεύματος, αλλά χωρίς το έργο του ίδιου του Θεού, ολόκληρο το έργο διαχείρισης θα μείνει στάσιμο. Το έργο του ίδιου του Θεού περιλαμβάνει το έργο ολόκληρης της ανθρωπότητας και αντιπροσωπεύει επίσης το έργο ολόκληρης της εποχής. Δηλαδή, το έργο του Θεού αντιπροσωπεύει την κίνηση και την τάση όλου του έργου του Αγίου Πνεύματος, ενώ το έργο των αποστόλων ακολουθεί το έργο του ίδιου του Θεού και δεν καθοδηγεί την εποχή ούτε αντιπροσωπεύει τις τάσεις του έργου του Αγίου Πνεύματος σε μια ολόκληρη την εποχή. Κάνουν μόνο το έργο που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος, το οποίο δεν περιλαμβάνει καθόλου το έργο διαχείρισης. Το έργο του ίδιου του Θεού είναι το έργο που εκτελείται στο πλαίσιο του έργου διαχείρισης. Το έργο του ανθρώπου είναι μόνο το καθήκον των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται και δεν έχει καμία σχέση με το έργο διαχείρισης. Λόγω διαφορετικών ταυτοτήτων και εκπροσωπήσεων του έργου, παρά το γεγονός ότι αποτελούν και τα δύο έργο του Αγίου Πνεύματος, υπάρχουν σαφείς και ουσιαστικές διαφορές μεταξύ του έργου του Θεού και του έργου του ανθρώπου. Επιπλέον, η έκταση του έργου του Αγίου Πνεύματος πάνω σε αντικείμενα εργασίας με διαφορετικές ταυτότητες ποικίλλει. Αυτές είναι οι βασικές αρχές και το πεδίο του έργου του Αγίου Πνεύματος.

Το έργο του ανθρώπου αντιπροσωπεύει την εμπειρία του και την ανθρώπινη φύση του. Αυτό που παρέχει ο άνθρωπος και το έργο που κάνει, τον αντιπροσωπεύει. Η θεώρηση του ανθρώπου, η λογική του ανθρώπου, η συλλογιστική του ανθρώπου και η πλούσια φαντασία του συμπεριλαμβάνονται στο έργο του. Ειδικότερα, η εμπειρία του ανθρώπου είναι περισσότερο ικανή στο να εκπροσωπήσει το έργο του και αυτά που έχει βιώσει κάποιος θα αποτελούν τα συστατικά του έργου του. Το έργο του ανθρώπου μπορεί να εκφράσει την εμπειρία του. Όταν κάποιοι άνθρωποι βιώνουν κάτι σε μια παθητική κατάσταση, το μεγαλύτερο μέρος της συναναστροφής τους αποτελείται από αρνητικά στοιχεία. Εάν η εμπειρία τους είναι θετική για κάποιο χρονικό διάστημα και κλίνουν περισσότερο προς τη θετική πλευρά των πραγμάτων, αυτό που συναναστρέφονται είναι πολύ ενθαρρυντικό και οι

άνθρωποι θα είναι σε θέση να αποκτήσουν μια θετική προσφορά από αυτούς. Εάν κάποιος που επιτελεί έργο γίνει παθητικός για κάποιο χρονικό διάστημα, η συναναστροφή του θα κουβαλάει πάντα αρνητικά στοιχεία. Αυτό το είδος συναναστροφής είναι καταθλιπτικό και οι άλλοι θα καταθλίβονται ασυνείδητα μετά από τη συναναστροφή μαζί του. Η κατάσταση των ακολούθων αλλάζει ανάλογα με την κατάσταση του ηγέτη. Αυτό που είναι μέσα σε κάποιον που εκτελεί έργο είναι αυτό που εκφράζει, και το έργο του Αγίου Πνεύματος συχνά αλλάζει με την κατάσταση του ανθρώπου. Εργάζεται σύμφωνα με την εμπειρία του ανθρώπου και δεν εξαναγκάζει τον άνθρωπο, αλλά έχει απαιτήσεις από τον άνθρωπο σύμφωνα με την κανονική πορεία της εμπειρίας του. Αυτό σημαίνει ότι η συναναστροφή του ανθρώπου διαφέρει από τον λόγο του Θεού. Οι συναναστροφές των ανθρώπων εκφράζουν την ατομική τους θεώρηση και εμπειρία, εκφράζοντας αυτό που βλέπουν και βιώνουν στο θεμέλιο του έργου του Θεού. Η ευθύνη τους είναι να μάθουν, μετά το έργο ή τον λόγο του Θεού, τι πρέπει να πράξουν ή πού να εισέλθουν, και στη συνέχεια να το παραδώσουν στους ακολούθους. Ως εκ τούτου, το έργο του ανθρώπου αντιπροσωπεύει την είσοδό του και την πράξη του. Φυσικά, ένα τέτοιο έργο αναμιγνύεται με ανθρώπινα διδάγματα και εμπειρίες ή με κάποιες ανθρώπινες σκέψεις. Ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, αν εργάζεται στον άνθρωπο ή στον ενσαρκωμένο Θεό, πάντοτε όσοι εκτελούν το έργο είναι εκείνοι που εκφράζουν αυτό που πραγματικά είναι αυτοί. Παρόλο που το Άγιο Πνεύμα είναι Αυτό που εργάζεται, το έργο βασίζεται σε αυτό που είναι έμφυτα ο άνθρωπος, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται χωρίς θεμέλια. Με άλλα λόγια, το έργο δεν εκτελείται από το μηδέν, αλλά είναι πάντοτε σύμφωνο με τις πραγματικές περιστάσεις και τις αληθινές συνθήκες. Με αυτόν τον τρόπο, μόνο η διάθεση του ανθρώπου μπορεί να μετασχηματιστεί, δηλαδή οι παλιές του αντιλήψεις και οι παλιές σκέψεις του μπορούν να αλλάξουν. Αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που βλέπει, βιώνει και μπορεί να φανταστεί. Ακόμη και αν πρόκειται για δόγματα ή έννοιες, όλα αυτά είναι προσπελάσιμα δια μέσου της σκέψης του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το μέγεθός του, το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να υπερβεί το πεδίο της εμπειρίας του ανθρώπου, το τι βλέπει ο άνθρωπος ή τι μπορεί να φανταστεί ή να συλλάβει. Αυτό που εκφράζει ο Θεός είναι αυτό που ο ίδιος ο Θεός είναι, και αυτό είναι πέρα από το τι μπορεί να σκεφτεί ο άνθρωπος, δηλαδή πέρα από την ίδια την ανθρώπινη σκέψη. Εκφράζει το έργο Του της καθοδήγησης όλης της ανθρωπότητας, και αυτό δεν σχετίζεται με τις λεπτομέρειες της ανθρώπινης εμπειρίας, αλλά αφορά τη δική Του διαχείριση. Ο άνθρωπος εκφράζει την εμπειρία του, ενώ ο Θεός εκφράζει

το Είναι Του —αυτό το Είναι είναι η έμφυτή Του διάθεση και είναι πέρα από όσα ο άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει. Η εμπειρία του ανθρώπου είναι η θεώρηση και η γνώση του που αποκτήθηκαν με βάση την έκφραση του Θεού ως προς το Είναι Του. Αυτή η θεώρηση και η γνώση ονομάζονται ανθρώπινη υπόσταση. Εκφράζονται με βάση την έμφυτη διάθεση του ανθρώπου και το πραγματικό του επίπεδο. Ως εκ τούτου, ονομάζονται επίσης ανθρώπινη υπόσταση. Ο άνθρωπος είναι σε θέση να συναναστρέφεται ό,τι βιώνει και βλέπει. Αυτό που δεν έχει βιώσει ή δει ή που το μυαλό του δεν μπορεί να συλλάβει, δηλαδή τα πράγματα που δεν έχει μέσα του, δεν είναι σε θέση να τα συναναστραφεί. Εάν αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος δεν είναι η εμπειρία του, τότε είναι η φαντασία του ή το δόγμα του. Με λίγα λόγια, δεν υπάρχει καμία πραγματικότητα στον λόγο του. Εάν δεν έχεις έρθει ποτέ σε επαφή με τα πράγματα της κοινωνίας, δεν θα είσαι σε θέση να συναναστραφείς με σαφήνεια τις περίπλοκες σχέσεις μέσα στην κοινωνία. Εάν δεν έχεις οικογένεια, αλλά άλλοι άνθρωποι μιλούν για οικογενειακά ζητήματα, δεν μπορείς να καταλάβεις τα περισσότερα από αυτά που λένε. Έτσι, οι συναναστροφές του ανθρώπου και το έργο που κάνει αντιπροσωπεύουν την εσωτερική του ύπαρξη. Αν κάποιος συναναστρέφεται την κατανόησή του ως προς την παιδεία και την κρίση, αλλά εσύ δεν έχεις καμία εμπειρία πάνω σ' αυτό, δεν τολμάς να αρνηθείς τη γνώση του, πολύ λιγότερο δε, να είσαι εκατό τοις εκατό σίγουρος γι' αυτό. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτό που συναναστρέφεται είναι κάτι που δεν έχεις βιώσει ποτέ, κάτι που δεν γνώρισες ποτέ, και το μυαλό σου δεν μπορεί να το συλλάβει. Μπορείς να πάρεις μόνο από τις γνώσεις του ένα μελλοντικό μονοπάτι που σχετίζεται με την παιδεία και την κρίση. Αλλά αυτό το μονοπάτι μπορεί να χρησιμεύσει μόνο ως κατανόηση βασισμένη στο δόγμα και δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη δική σου κατανόηση, πολύ λιγότερο δε, την εμπειρία σου. Ίσως να νομίζεις ότι αυτό που λέει είναι πολύ σωστό, αλλά όταν το βιώνεις, θεωρείς ότι είναι ανεφάρμοστο σε πολλά πράγματα. Ίσως αισθάνεσαι ότι μερικές από τις γνώσεις που ακούς είναι εντελώς ανεφάρμοστες. Τρέφεις κάποιες έννοιες γι' αυτές σε εκείνη τη φάση και, παρόλο που τις δέχεσαι, το κάνεις ουσιαστικά απρόθυμα. Αλλά όταν τη βιώσεις, η γνώση που σου δίνει αυτές τις έννοιες γίνεται η οδός της πράξης σου. Και όσο περισσότερα πράττεις, τόσο περισσότερα καταλαβαίνεις την πραγματική αξία και την έννοια των λέξεών του. Μόλις βιώσεις την εμπειρία, μπορείς στη συνέχεια να μιλήσεις για τις γνώσεις που θα πρέπει να έχεις αποκτήσει για τα πράγματα που έχεις βιώσει. Επιπλέον, μπορείς να διακρίνεις μεταξύ εκείνων των οποίων η γνώση είναι πραγματική και πρακτική και εκείνων των οποίων η γνώση

βασιζείται στο δόγμα και είναι άχρηστη. Έτσι, αν η γνώση για την οποία μιλάς συμφωνεί με την αλήθεια εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το εάν έχεις πρακτική εμπειρία. Όπου υπάρχει η αλήθεια στην εμπειρία σου, οι γνώσεις σου θα είναι πρακτικές και πολύτιμες. Μέσα από την εμπειρία σου, μπορείς επίσης να αποκτήσεις διάκριση και διορατικότητα, να εμβαθύνεις τις γνώσεις σου και να αυξήσεις τη σοφία και την κοινή λογική σου όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεσαι. Η γνώση που εκφράζεται από ανθρώπους που δεν κατέχουν την αλήθεια είναι δόγμα, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλό είναι. Αυτός ο τύπος ανθρώπου μπορεί να είναι πολύ έξυπνος όταν πρόκειται για θέματα της σάρκας, αλλά δεν μπορεί να κάνει διακρίσεις όταν πρόκειται για πνευματικά θέματα. Αυτό συμβαίνει επειδή τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου εμπειρία σε πνευματικές υποθέσεις. Αυτοί είναι άνθρωποι που δεν είναι διαφωτισμένοι στις πνευματικές υποθέσεις και δεν καταλαβαίνουν τα πνευματικά ζητήματα. Ανεξάρτητα από το για ποια πλευρά της γνώσης μιλάς, εφόσον είναι η ίδια η ύπαρξή σου, τότε είναι η προσωπική σου εμπειρία, η πραγματική σου γνώση. Αυτό που λένε όσοι μιλάνε μόνο για το δόγμα, δηλαδή εκείνοι που δεν κατέχουν την αλήθεια ή την πραγματικότητα, μπορεί επίσης να ειπωθεί ότι αντιπροσωπεύει το είναι τους, επειδή το δόγμα τους φτάνει μόνο μέσα από βαθιά σκέψη και είναι το αποτέλεσμα του βαθύ προβληματισμού τους, αλλά είναι μόνο δόγμα, δεν είναι τίποτα περισσότερο από φαντασία! Οι εμπειρίες διαφόρων ειδών ανθρώπων αντιπροσωπεύουν αυτά που έχουν μέσα τους. Όλοι όσοι δεν έχουν πνευματική εμπειρία δεν μπορούν να μιλήσουν για τη γνώση της αλήθειας ή για τη σωστή γνώση που αφορά διάφορα είδη πνευματικών πραγμάτων. Αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που είναι εσωτερικά —αυτό είναι βέβαιο. Αν κάποιος επιθυμεί να έχει γνώση των πνευματικών πραγμάτων και της αλήθειας, πρέπει να έχει πραγματική εμπειρία. Εάν δεν μπορείς να μιλήσεις ξεκάθαρα για την κοινή λογική που σχετίζεται με την ανθρώπινη ζωή, πόσο λιγότερο θα είσαι σε θέση να μιλήσεις για πνευματικά πράγματα; Εκείνοι που μπορούν να καθοδηγήσουν ολόκληρες εκκλησίες, να παρέχουν στους ανθρώπους τη ζωή και να είναι απόστολοι των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πραγματικές εμπειρίες, να έχουν σωστή κατανόηση των πνευματικών πραγμάτων, σωστή εκτίμηση και εμπειρία της αλήθειας. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι για να εκτελέσουν έργο ή να γίνουν απόστολοι που θα ηγούνται των εκκλησιών. Διαφορετικά, μπορούν να ακολουθήσουν μόνο ως οι λιγότεροι και δεν μπορούν να ηγηθούν, πολύ λιγότερο δε, να γίνουν απόστολοι ικανοί να παρέχουν στους ανθρώπους ζωή. Αυτό συμβαίνει επειδή ο ρόλος των αποστόλων δεν είναι να τρέχουν ή να

πολεμούν, αλλά να επιτελούν το έργο της διακονίας της ζωής και της καθοδήγησης των άλλων στη μεταμόρφωση των διαθέσεών τους. Σε όσους εκτελούν αυτήν τη λειτουργία, έχει ανατεθεί να επωμιστούν μια μεγάλη ευθύνη, μια ευθύνη που δεν μπορεί να φέρει ο οποιοσδήποτε. Αυτό το είδος έργου μπορούν να το αναλάβουν μόνο όσοι έχουν ζωή, δηλαδή εκείνοι που έχουν βιώσει την αλήθεια. Δεν μπορεί να αναληφθεί από όσους μπορεί να εγκαταλείψουν στην πορεία, να τρέξουν ή είναι πρόθυμοι να ξοδευτούν. Οι άνθρωποι που δεν έχουν εμπειρία της αλήθειας, που δεν έχουν κλαδευτεί ή κριθεί, δεν είναι σε θέση να κάνουν αυτού του είδους το έργο. Οι άνθρωποι που δεν έχουν εμπειρία, δηλαδή οι άνθρωποι χωρίς πραγματικότητα, δεν είναι σε θέση να δουν καθαρά την πραγματικότητα, επειδή οι ίδιοι δεν έχουν αυτή την ύπαρξη. Έτσι, αυτός ο τύπος ανθρώπου όχι μόνο δεν μπορεί να κάνει ηγετικό έργο, αλλά θα αποτελέσει και αντικείμενο εξάλειψης εάν δεν έχει καμία αλήθεια για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η θεώρηση για την οποία μιλάς μπορεί να αποδείξει τις δυσκολίες που έχεις βιώσει στη ζωή, πάνω σε ποια θέματα έχεις παιδευτεί και σε ποια θέματα έχεις κριθεί. Αυτό ισχύει και στις δοκιμασίες: Τα πράγματα στα οποία κάποιος είναι ραφιναρισμένος, τα πράγματα στα οποία είναι αδύναμος, αυτά είναι τα πράγματα στα οποία κάποιος έχει εμπειρίες, τα πράγματα στα οποία κάποιος έχει οδούς. Για παράδειγμα, αν κάποιος βιώνει απογοητεύσεις στον γάμο του, θα συναναστραφεί τον περισσότερο χρόνο λέγοντας: «Ευχαριστώ τον Θεό, δοξάζω τον Θεό, πρέπει να ικανοποιήσω την επιθυμία της καρδιάς του Θεού και να προσφέρω όλη μου τη ζωή, να θέσω τον γάμο μου αποκλειστικά στα χέρια του Θεού. Είμαι πρόθυμος να τάξω ολόκληρη τη ζωή μου στον Θεό». Όλα τα πράγματα που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο μπορούν να εκδηλώσουν αυτό που εκείνος είναι μέσω της συναναστροφής. Ο ρυθμός της ομιλίας ενός ατόμου, αν μιλάει δυνατά ή σιγά, όλα αυτά που δεν είναι θέμα εμπειρίας δεν μπορούν να αντιπροσωπεύσουν αυτό που έχει και αυτό που είναι. Μπορούν μόνο να πουν αν ο χαρακτήρας του είναι καλός ή κακός ή αν η φύση του είναι καλή ή κακή, αλλά δεν μπορούν να εξομοιωθούν με το εάν έχει εμπειρίες ή όχι. Η ικανότητα να εκφράζεται όταν μιλάει ή η δεξιότητα ή η ταχύτητα του λόγου του είναι απλώς θέμα πράξης και δεν μπορεί να αντικαταστήσει την εμπειρία του. Όταν μιλάς για τις ατομικές σου εμπειρίες, συναναστρέφεται αυτό στο οποίο αποδίδεις σημασία και όλα όσα υπάρχουν μέσα σου. Η ομιλία Μου αντιπροσωπεύει την ύπαρξή Μου, αλλά αυτό που λέω είναι πέρα από αυτό που κάποιος μπορεί να συλλάβει. Αυτό που λέω δεν είναι αυτό που ο άνθρωπος βιώνει και δεν είναι κάτι που ο άνθρωπος μπορεί να δει ούτε είναι κάτι που μπορεί να αγγίξει, αλλά είναι

αυτό που είμαι. Μερικοί άνθρωποι αναγνωρίζουν μόνο ότι αυτό που έχω συναναστραφεί είναι και αυτό που έχω βιώσει, αλλά δεν αναγνωρίζουν ότι είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος. Φυσικά, αυτό που λέω είναι αυτό που έχω βιώσει. Είμαι Εγώ Αυτός που έφερε εις πέρας το έργο διαχείρισης για περισσότερο από έξι χιλιάδες χρόνια. Έχω βιώσει τα πάντα από την αρχή της δημιουργίας της ανθρωπότητας μέχρι τώρα· πώς λοιπόν δεν θα μπορούσα να μιλήσω γι' αυτό; Όταν πρόκειται για τη φύση του ανθρώπου, την έχω δει ξεκάθαρα και την έχω παρατηρήσει εδώ και πολύ καιρό. Πώς δεν θα μπορούσα να μιλήσω γι' αυτή με σαφήνεια; Επειδή έχω δει καθαρά την ουσία του ανθρώπου, είμαι ο πλέον κατάλληλος για να παιδεύσω τον άνθρωπο και να τον κρίνω, επειδή όλοι οι άνθρωποι προήλθαν από Εμένα, αλλά έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Φυσικά, είμαι επίσης ικανός να αξιολογήσω το έργο που επιτέλεσα. Αν και αυτό το έργο δεν γίνεται από τη σάρκα Μου, είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος και είναι αυτό που έχω και αυτό που είμαι. Ως εκ τούτου, είμαι ικανός να το εκφράσω και να κάνω το έργο που πρέπει να κάνω. Αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που έχει βιώσει. Είναι αυτό που έχει δει, μέχρι εκεί που μπορεί να φτάσει το μυαλό του και μέχρι όσο φτάνουν οι αισθήσεις του. Αυτό είναι που μπορούν να συναναστραφούν οι άνθρωποι. Τα λόγια που ομιλούνται από τον ενσαρκωμένο Θεό είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος και εκφράζουν το έργο που έχει γίνει από το Πνεύμα. Η σάρκα δεν το έχει βιώσει ούτε το έχει δει, αλλά εξακολουθεί να εκφράζει το Είναι Του, επειδή η ουσία της σάρκας είναι το Πνεύμα και Εκείνος εκφράζει το έργο του Πνεύματος. Παρόλο που η σάρκα δεν είναι σε θέση να το φτάσει, είναι το έργο που έχει ήδη γίνει από το Πνεύμα. Μετά την ενσάρκωση, μέσω της έκφρασης της σάρκας, δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν το Είναι του Θεού και επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν τη διάθεση του Θεού και το έργο που έχει κάνει. Το έργο του ανθρώπου δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να είναι πιο σαφείς σχετικά με το πού θα πρέπει να εισέλθουν και τι θα πρέπει να καταλάβουν. Αυτό συνεπάγεται ότι θα πρέπει να οδηγούνται οι άνθρωποι στην κατανόηση και να βιώνουν την αλήθεια. Το έργο του ανθρώπου είναι να συντηρεί τους ανθρώπους. Το έργο του Θεού είναι να ανοίξει νέα μονοπάτια και να ανοίξει νέες εποχές για την ανθρωπότητα και να αποκαλύψει στους ανθρώπους αυτά που δεν είναι γνωστά από τους θνητούς, επιτρέποντάς τους να γνωρίσουν τη διάθεσή Του. Το έργο του Θεού είναι να καθοδηγήσει όλη την ανθρωπότητα.

Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να επιτρέψει στους ανθρώπους να αποκτήσουν οφέλη. Αφορά τη διαπαιδαγώγηση των ανθρώπων. Δεν υπάρχει έργο που δεν ωφελεί τους ανθρώπους. Ανεξάρτητα από το αν η αλήθεια πηγαίνει σε βάθος ή είναι μόνο επιφανειακή και ανεξάρτητα από το ποιο είναι το εύρος εκείνων που αποδέχονται την αλήθεια, ό,τι και να κάνει το Άγιο Πνεύμα, είναι ευεργετικό για τους ανθρώπους. Αλλά το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί να γίνει άμεσα· πρέπει να περάσει μέσα από τους ανθρώπους που συνεργάζονται μαζί Του. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να ληφθούν τα αποτελέσματα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Φυσικά, όταν πρόκειται για το άμεσο έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν έχει νοθευτεί καθόλου, αλλά όταν χρησιμοποιεί το μέσο του ανθρώπου, είναι νοθευμένο κατά πολύ και δεν είναι το πρωτότυπο έργο του Αγίου Πνεύματος. Με αυτόν τον τρόπο, η αλήθεια αλλάζει σε διαφορετικούς βαθμούς. Οι οπαδοί δεν λαμβάνουν την αρχική πρόθεση του Αγίου Πνεύματος, αλλά έναν συνδυασμό του έργου του Αγίου Πνεύματος και της εμπειρίας και της γνώσης του ανθρώπου. Το μέρος του έργου του Αγίου Πνεύματος που λαμβάνουν οι οπαδοί είναι σωστό. Η εμπειρία και η γνώση του ανθρώπου που λαμβάνονται ποικίλλει, επειδή εκείνοι που εκτελούν έργο είναι διαφορετικοί. Μόλις αυτοί λάβουν τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, στη συνέχεια βιώνουν τα πάντα με βάση αυτή τη διαφώτιση και καθοδήγηση. Μέσα από αυτές τις εμπειρίες συνδυάζονται το μυαλό και η εμπειρία του ανθρώπου, καθώς και η ύπαρξη της ανθρώπινης φύσης, μετά από την οποία αποκτούν γνώσεις ή βλέπουν όλα αυτά που πρέπει να δουν. Αυτός είναι η οδός πράξης, εφόσον ο άνθρωπος έχει βιώσει την αλήθεια. Αυτός η οδός πράξης δεν είναι πάντα ο ίδιος, διότι οι άνθρωποι έχουν διαφορετικές εμπειρίες και τα πράγματα που οι άνθρωποι βιώνουν είναι διαφορετικά. Με τον τρόπο αυτό, η ίδια διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος οδηγεί σε διαφορετική γνώση και πράξη, επειδή εκείνοι που λαμβάνουν τη διαφώτιση είναι διαφορετικοί. Μερικοί άνθρωποι κάνουν μικρά λάθη κατά την πράξη, ενώ κάποιοι άλλοι κάνουν μεγάλα λάθη, ενώ μερικοί κάνουν αποκλειστικά και μόνο λάθη. Αυτό συμβαίνει επειδή οι αντιληπτικές ικανότητες των ανθρώπων διαφέρουν και επειδή το πραγματικό τους εύρος διαφέρει επίσης. Μερικοί άνθρωποι το καταλαβαίνουν με αυτόν τον τρόπο αφού ακούσουν ένα μήνυμα, και κάποιοι το καταλαβαίνουν έτσι, αφού ακούσουν μια αλήθεια. Μερικοί άνθρωποι αποκλίνουν ελαφρώς και ορισμένοι δεν καταλαβαίνουν καθόλου το αληθινό νόημα της αλήθειας. Επομένως, όπως κι αν κάποιος το κατανοεί, το σημαντικό είναι πως θα οδηγήσει τους άλλους. Αυτό είναι η πάσα αλήθεια, επειδή το έργο του απλά εκφράζει

την ύπαρξή του. Οι άνθρωποι που οδηγούνται από όσους έχουν σωστή αντίληψη της αλήθειας θα έχουν επίσης μια σωστή κατανόηση της αλήθειας. Ακόμα κι αν υπάρχουν άνθρωποι που έχουν λανθασμένη κατανόηση, υπάρχουν πολύ λίγοι από αυτούς, και δεν θα κάνουν όλοι οι άνθρωποι λάθη. Αν κάποιος έχει λανθασμένη κατανόηση της αλήθειας, εκείνοι που τον ακολουθούν θα είναι κι αυτοί, αναμφίβολα, λανθασμένοι. Αυτοί οι άνθρωποι θα είναι λανθασμένοι από κάθε άποψη. Ο βαθμός κατανόησης της αλήθειας μεταξύ των οπαδών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από αυτούς που εκτελούν έργο. Φυσικά, η αλήθεια που προέρχεται από τον Θεό είναι σωστή και χωρίς κανένα λάθος και είναι απόλυτα βέβαιη. Όμως, αυτοί που εκτελούν έργο δεν είναι εντελώς σωστοί και δεν μπορούν να θεωρηθούν απολύτως αξιόπιστοι. Εάν αυτοί έχουν μια οδό να πράξουν την αλήθεια που να είναι πολύ πρακτική, τότε και οι οπαδοί θα έχουν επίσης μια αντίστοιχη οδό πράξης. Εάν δεν έχουν οδό να πράξουν την αλήθεια, αλλά έχουν μόνο το δόγμα, τότε οι οπαδοί δεν θα έχουν καμία πραγματικότητα. Το εύρος και η φύση των οπαδών καθορίζονται από τη γέννησή τους και δεν συνδέονται με αυτούς που εκτελούν έργο. Αλλά ο βαθμός στον οποίο οι οπαδοί καταλαβαίνουν την αλήθεια και γνωρίζουν τον Θεό εξαρτάται από αυτούς που εκτελούν έργο (αυτό ισχύει μόνο για μερικούς ανθρώπους). Ό,τι κι αν είναι αυτός που εκτελεί έργο, αυτό θα είναι και οι οπαδοί τους οποίους οδηγεί. Αυτό που εκφράζει αυτός που εκτελεί έργο είναι η δική του ύπαρξη και το κάνει χωρίς επιφύλαξη. Οι απαιτήσεις που θέτει στους οπαδούς του είναι αυτές που είναι ο ίδιος πρόθυμος να επιτύχει ή αυτές που μπορεί να επιτύχει. Οι περισσότεροι από αυτούς που επιτελούν έργο απαιτούν από τους οπαδούς τους με βάση αυτό που κάνουν οι ίδιοι, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πολλά τα οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτύχουν καθόλου. Αυτό που οι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτύχουν γίνεται εμπόδιο στην είσοδο τους.

Υπάρχουν πολύ λιγότερες αποκλίσεις στο έργο εκείνων που έχουν υποβληθεί σε κλάδεμα, έχουν αντιμετωπιστεί, έχουν υποστεί κρίση και παιδεία, και η έκφραση του έργου τους είναι πολύ ακριβέστερη. Εκείνοι που βασίζονται στη φυσικότητά τους για να εργαστούν κάνουν πολύ μεγάλα λάθη. Το έργο των ανθρώπων που δεν έχουν τελειωθεί, εκφράζει την υπερβολική τους φυσικότητα, η οποία αποτελεί μεγάλο εμπόδιο για το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όσο καλό κι αν είναι το επίπεδο ενός ανθρώπου, πρέπει επίσης να υποβληθεί σε κλάδεμα, αντιμετώπιση και κρίση προτού μπορέσει να επιτελέσει το έργο της αποστολής από

τον Θεό. Εάν δεν έχει υποβληθεί σε αυτήν την κρίση, το έργο του, όσο καλά κι αν το κάνει, δεν μπορεί να συνάδει με τις αρχές της αλήθειας και παραμένει προϊόν της φυσικότητάς του και της ανθρώπινη καλοσύνης. Το έργο εκείνων που έχουν υποβληθεί σε κλάδεμα, αντιμετώπιση και κρίση είναι πολύ πιο ακριβές από το έργο εκείνων που δεν έχουν κλαδευτεί, αντιμετωπιστεί και κριθεί. Όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση δεν εκφράζουν τίποτα παρά ανθρώπινη σάρκα και σκέψεις, σε συνδυασμό με πολύ ανθρώπινη ευφυΐα και έμφυτο ταλέντο. Αυτό δεν συνιστά την ακριβή έκφραση του έργου του Θεού. Όσοι ακολουθούν αυτούς τους ανθρώπους, τους βρίσκουν λόγω του έμφυτου επιπέδου τους. Επειδή εκφράζουν πάρα πολλές ανθρώπινες γνώσεις και εμπειρίες, οι οποίες είναι σχεδόν αποκομμένες από την αρχική πρόθεση του Θεού και αποκλίνουν πολύ από αυτήν, το έργο αυτού του είδους των ανθρώπων δεν μπορεί να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού, αλλά τους φέρνει, αντιθέτως, ενώπιον του ανθρώπου. Έτσι, όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση και παιδεία δεν έχουν τα προσόντα να επιτελέσουν το έργο της αποστολής από τον Θεό. Το έργο ενός εργάτη που έχει τα προσόντα μπορεί να φέρει τους ανθρώπους στη σωστή οδό και να τους χαρίσει βαθύτερη είσοδο στην αλήθεια. Το έργο του μπορεί να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού. Επιπλέον, το έργο που κάνει μπορεί να διαφέρει από άτομο σε άτομο και δεν δεσμεύεται από κανόνες, προσφέροντας στους ανθρώπους απελευθέρωση και ελευθερία, καθώς και τη δυνατότητα να αναπτυχθούν σταδιακά στη ζωή και να εισέλθουν σταδιακά βαθύτερα στην αλήθεια. Το έργο ενός εργάτη που δεν έχει τα προσόντα υστερεί υπερβολικά. Το έργο του είναι ανόητο. Ο ίδιος μπορεί μόνο να βάλει στους ανθρώπους κανόνες, και αυτό που απαιτεί από τους ανθρώπους δεν διαφέρει από άτομο σε άτομο· δεν εργάζεται ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων. Αυτό το είδος έργου περιέχει πάρα πολλούς κανόνες και πάρα πολλά δόγματα, και δεν μπορεί να εισαγάγει τους ανθρώπους στην πραγματικότητα ούτε μπορεί να τους επιτρέψει να κάνουν πράξη κανονικά την ανάπτυξη τους στη ζωή. Μπορεί μόνο να επιτρέψει στους ανθρώπους να εμμένουν σε μερικούς άχρηστους κανόνες. Αυτού του είδους η καθοδήγηση μπορεί μόνο να κάνει τους ανθρώπους να ξεστρατίσουν. Σε οδηγεί στο να γίνεις ίδιος με εκείνον· μπορεί να σε φέρει μέσα σε αυτό που έχει και είναι ο ίδιος. Για να μπορούν όσοι ακολουθούν να διακρίνουν εάν οι επικεφαλής έχουν τα απαιτούμενα προσόντα, το βασικό είναι να εξετάζουν το μονοπάτι στο οποίο αυτοί ηγούνται και τα αποτελέσματα του έργου τους, και να βλέπουν αν όσοι ακολουθούν διδάσκονται τις αρχές σύμφωνα με την αλήθεια, και εάν διδάσκονται μονοπάτια άσκησης

κατάλληλα για τη μεταμόρφωσή τους. Θα πρέπει να διακρίνεις το διαφορετικό έργο διαφορετικών τύπων ανθρώπων· δεν θα πρέπει να ακολουθείς ανόητα. Αυτό σχετίζεται με το θέμα της εισόδου των ανθρώπων. Εάν δεν είσαι σε θέση να διακρίνεις ποιου ανθρώπου η ηγεσία ακολουθεί ένα μονοπάτι και ποιου όχι, τότε θα παραπλανηθείς εύκολα. Όλα αυτά έχουν άμεση σχέση με τη δική σου ζωή. Υπάρχει υπερβολική φυσικότητα στο έργο των ανθρώπων που δεν έχουν τελειωθεί· περιέχει υπερβολική ανθρώπινη θέληση. Η υπόστασή τους είναι η φυσικότητα —αυτό με το οποίο γεννιούνται. Δεν είναι η ζωή αφότου υφίστανται την όποια αντιμετώπιση ή η πραγματικότητα αφότου μεταμορφώνονται. Πώς μπορεί ένα τέτοιο άτομο να υποστηρίξει αυτούς που επιδιώκουν τη ζωή; Η ζωή που κατέχει αρχικά ο άνθρωπος είναι η έμφυτη ευφυία ή το ταλέντο του. Αυτού του είδους η ευφυία ή το ταλέντο απέχουν πάρα πολύ από τις σαφείς απαιτήσεις του Θεού από τον άνθρωπο. Εάν ένας άνθρωπος δεν έχει τελειωθεί και η διεφθαρμένη του διάθεση δεν έχει κλαδευτεί και αντιμετωπιστεί, θα υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ αυτού που εκφράζει και της αλήθειας· αυτό που εκφράζει θα αναμιχθεί με αόριστα πράγματα, όπως η φαντασία του και η μονόπλευρη εμπειρία του. Επιπλέον, ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται, οι άνθρωποι αισθάνονται ότι δεν υπάρχει ένας γενικός στόχος ή μια αλήθεια που να είναι κατάλληλη για την είσοδο όλων των ανθρώπων. Η πλειονότητα των απαιτήσεων από τους ανθρώπους είναι πέραν των δυνατοτήτων τους, σαν να περιμένει κανείς από έναν γάιδαρο να πετάξει. Αυτό είναι το έργο της ανθρώπινης θέλησης. Η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, οι σκέψεις και οι αντιλήψεις του διαπερνούν όλα τα μέρη του σώματός του. Ο άνθρωπος δεν γεννιέται με το ένστικτο να κάνει πράξη την αλήθεια, ούτε έχει το ένστικτο να κατανοεί άμεσα την αλήθεια. Σ' όλα αυτά προστίθεται και η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου —όταν αυτό το είδος φυσικού προσώπου εργάζεται, δεν προκαλείται διακοπή; Εντούτοις, ένας άνθρωπος που έχει τελειωθεί, έχει την εμπειρία της αλήθειας που θα πρέπει να κατανοούν οι άνθρωποι, όπως και τη γνώση της διεφθαρμένης διάθεσής τους, έτσι ώστε να μειώνονται βαθμιαία τα αόριστα και μη πραγματικά στοιχεία στο έργο του, να λιγοστεύουν οι ανθρώπινες νοθεύσεις, και το έργο και η υπηρεσία του να πλησιάζουν όλο και περισσότερο στα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός. Συνεπώς, το έργο του έχει εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας κι έχει γίνει, επίσης, ρεαλιστικό. Ειδικότερα, οι σκέψεις στο μυαλό του ανθρώπου παρεμποδίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο άνθρωπος διαθέτει πλούσια φαντασία και κοινή λογική, και μεγάλη εμπειρία στον χειρισμό διαφόρων υποθέσεων. Αν αυτές οι πτυχές του ανθρώπου δεν

υποβληθούν σε κλάδεμα και διόρθωση, όλα αυτά παρακαλούν το έργο. Επομένως, το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να φτάσει στον μεγαλύτερο βαθμό ακρίβειας, ειδικά όταν πρόκειται για το έργο των ανθρώπων που δεν έχουν οδηγηθεί στην τελείωση.

Το έργο του ανθρώπου έχει εύρος και περιορισμούς. Ένα άτομο είναι ικανό να κάνει μόνο το έργο μιας συγκεκριμένης φάσης και όχι το έργο μιας ολόκληρης εποχής —αλλιώς θα οδηγούσε τους ανθρώπους σε κανόνες. Το έργο του ανθρώπου μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σε συγκεκριμένο χρόνο ή φάση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εμπειρία του ανθρώπου έχει πεδίο εφαρμογής. Δεν μπορεί κανείς να συγκρίνει το έργο του ανθρώπου με το έργο του Θεού. Οι οδοί πράξης του ανθρώπου και οι γνώσεις του για την αλήθεια εφαρμόζονται σε ένα συγκεκριμένο πεδίο. Δεν μπορείς να πεις ότι το μονοπάτι που περνά ο άνθρωπος είναι απόλυτα το θέλημα του Αγίου Πνεύματος, γιατί ο άνθρωπος μόνο να διαφωτιστεί μπορεί από το Άγιο Πνεύμα, αλλά όχι να γεμίσει εντελώς με το Άγιο Πνεύμα. Τα πράγματα που μπορεί να βιώσει ο άνθρωπος είναι όλα μέσα στο πεδίο της κανονικής ανθρώπινης φύσης και δεν μπορούν να ξεπεράσουν το εύρος των σκέψεων στο κανονικό ανθρώπινο μυαλό. Όλοι όσοι μπορούν να βιώσουν την πραγματικότητα της αλήθειας, βιώνουν πράγματα μέσα σε αυτό το εύρος. Όταν βιώνουν την αλήθεια, είναι πάντα μια εμπειρία της κανονικής ανθρώπινης ζωής με τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, όχι όμως με τρόπο που αποκλίνει από την κανονική ανθρώπινη ζωή. Βιώνουν την αλήθεια καθώς διαφωτίζονται από το Άγιο Πνεύμα με την προϋπόθεση ότι ζουν την ανθρώπινη ζωή τους. Επιπλέον, αυτή η αλήθεια ποικίλλει από άτομο σε άτομο και το βάθος της σχετίζεται με την κατάσταση του ατόμου. Μπορούμε μόνο να πούμε ότι το μονοπάτι που περπατά κανείς είναι η κανονική ανθρώπινη ζωή ενός ανθρώπου που επιδιώκει την αλήθεια και ότι είναι το μονοπάτι που περπατάει ένας κανονικός άνθρωπος που έχει τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το μονοπάτι που ακολουθεί είναι το μονοπάτι που έχει υποδείξει το Άγιο Πνεύμα. Στην κανονική ανθρώπινη εμπειρία, επειδή οι άνθρωποι που ακολουθούν δεν είναι ίδιοι, έτσι το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι το ίδιο. Επιπλέον, επειδή τα περιβάλλοντα που βιώνουν και η έκταση της εμπειρίας τους δεν είναι τα ίδια, λόγω του συνδυασμού του μυαλού και των σκέψεών τους, η εμπειρία τους αναμειγνύεται σε διαφορετικούς βαθμούς. Κάθε άτομο αντιλαμβάνεται μια αλήθεια σύμφωνα με τις μεμονωμένες διαφορετικές συνθήκες του. Η κατανόησή τους για το πραγματικό νόημα της αλήθειας δεν είναι πλήρης και είναι μόνο μία ή

λίγες πτυχές αυτής. Το πεδίο με το οποίο η αλήθεια βιώνεται από τον άνθρωπο βασίζεται πάντα στις διαφορετικές συνθήκες των ατόμων και επομένως δεν είναι το ίδιο. Με αυτόν τον τρόπο, η γνώση που εκφράζεται για την ίδια αλήθεια από διαφορετικούς ανθρώπους δεν είναι η ίδια. Δηλαδή, η εμπειρία του ανθρώπου έχει πάντα περιορισμούς και δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει πλήρως το θέλημα του Αγίου Πνεύματος και το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να θεωρηθεί έργο του Θεού, ακόμα κι αν αυτό που εκφράζεται από τον άνθρωπο αντιστοιχεί σε πολύ μεγάλο βαθμό στο θέλημα του Θεού, ακόμα και αν η εμπειρία του ανθρώπου είναι πολύ κοντά στο έργο τελείωσης που το Άγιο Πνεύμα έχει κλιθεί να εκτελέσει. Ο άνθρωπος μπορεί να είναι μόνο ο υπηρέτης του Θεού, επιτελώντας το έργο που του εμπιστεύεται ο Θεός. Ο άνθρωπος μπορεί μόνο να εκφράσει τη γνώση υπό τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος και τις αλήθειες που αποκτήθηκαν από τις προσωπικές του εμπειρίες. Ο άνθρωπος δεν έχει τα απαραίτητα προσόντα, ούτε τις προϋποθέσεις, για να γίνει η διέξοδος του Αγίου Πνεύματος. Δεν έχει το δικαίωμα να πει ότι το έργο του ανθρώπου είναι το έργο του Θεού. Ο άνθρωπος έχει τις ανθρώπινες αρχές εργασίας και όλοι οι άνθρωποι έχουν διαφορετικές εμπειρίες και κατέχουν διαφορετικές συνθήκες. Το έργο του ανθρώπου περιλαμβάνει όλες τις εμπειρίες του υπό τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Αυτές οι εμπειρίες μπορούν να αντιπροσωπεύσουν μόνο την ανθρώπινη υπόσταση και δεν αντιπροσωπεύουν το Είναι του Θεού ή τη βούληση του Αγίου Πνεύματος. Επομένως, το μονοπάτι που έχει περπατήσει ο άνθρωπος δεν μπορεί να ειπωθεί ότι είναι το μονοπάτι που περπάτησε το Άγιο Πνεύμα, γιατί το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει το έργο του Θεού και το έργο και η εμπειρία του ανθρώπου δεν είναι η πλήρης βούληση του Αγίου Πνεύματος. Το έργο του ανθρώπου είναι επιρρεπές στο να ακολουθεί έναν κανόνα και η μέθοδος του έργου του περιορίζεται εύκολα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο και αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους σε έναν ελεύθερο δρόμο. Οι περισσότεροι οπαδοί ζουν μέσα σε ένα περιορισμένο πεδίο και ο τρόπος τους να βιώνουν κάτι είναι επίσης περιορισμένος στο πεδίο εφαρμογής του. Η εμπειρία του ανθρώπου είναι πάντα περιορισμένη· η μέθοδος του έργου του επίσης περιορίζεται σε λίγους τύπους και δεν μπορεί να συγκριθεί με το έργο του Αγίου Πνεύματος ή το έργο του ίδιου του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή η εμπειρία του ανθρώπου είναι τελικά περιορισμένη. Όπως κι αν ο Θεός εφαρμόζει το έργο Του, δεν υπάρχουν κανόνες γι' αυτό· όπως και αν γίνεται, δεν περιορίζεται σε έναν μόνο τρόπο. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως κανόνας για το έργο του Θεού —όλο το έργο Του είναι

αποδεσμευμένο και ελεύθερο. Ανεξάρτητα από το πόσο χρόνο ο άνθρωπος ξοδεύει στο να Τον ακολουθεί, δεν μπορούν να συνοψιστούν σε νόμους για τους τρόπους εργασίας Του. Παρόλο που το έργο Του βασίζεται σε αρχές, γίνεται πάντοτε με νέους τρόπους και έχει πάντα νέες εξελίξεις, οι οποίες υπερβαίνουν το ανθρώπινο όριο. Σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, ο Θεός μπορεί να έχει πολλούς διαφορετικούς τύπους εργασίας και διαφορετικούς τρόπους καθοδήγησης, επιτρέποντας στους ανθρώπους να έχουν νέες εισόδους και νέες αλλαγές. Δεν μπορείς να μάθεις τους νόμους του έργου Του, επειδή εργάζεται πάντα με νέους τρόπους. Μόνο με αυτόν τον τρόπο οι οπαδοί του Θεού δεν εμπίπτουν στους κανόνες. Το έργο του ίδιου του Θεού πάντα αποφεύγει τις αντιλήψεις των ανθρώπων, αλλά και αντιτίθεται στις αντιλήψεις τους. Μόνο αυτοί που Τον ακολουθούν και Τον αναζητούν με αληθινή καρδιά μπορούν να μεταμορφώσουν τη διάθεσή τους και να ζουν ελεύθερα χωρίς να υπόκεινται σε κανόνες ή να περιορίζονται από οποιεσδήποτε θρησκευτικές αντιλήψεις. Οι απαιτήσεις που έχει το έργο του ανθρώπου από τους ανθρώπους, βασίζονται στη δική του εμπειρία και αυτό που ο ίδιος μπορεί να επιτύχει. Το πρότυπο αυτών των απαιτήσεων περιορίζεται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο εφαρμογής και οι μέθοδοι πράξης είναι επίσης πολύ περιορισμένες. Συνεπώς, οι οπαδοί ασυνείδητα ζουν μέσα σε αυτό το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής που με το πέρασμα του χρόνου, μετατρέπεται σε κανόνες και τελετουργίες. Εάν το έργο μιας περιόδου οδηγείται από ένα άτομο που δεν έχει υποστεί την προσωπική τελείωση του Θεού και δεν έχει λάβει την κρίση, οι οπαδοί του θα γίνουν όλοι θρησκόληπτοι και ειδικοί στο να αντιστέκονται στον Θεό. Ως εκ τούτου, ακόμα και αν κάποιος είναι αξιόλογος ηγέτης, θα πρέπει να έχει υποβληθεί σε κρίση και να έχει αποδεχτεί την τελείωσή του. Όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση, αν και μπορούν να εκτελούν το έργο του Αγίου Πνεύματος, εκφράζουν μόνο αόριστα και εξωπραγματικά πράγματα. Με τον καιρό, θα οδηγήσουν τους ανθρώπους σε ασαφείς και υπερφυσικούς κανόνες. Το έργο που εκτελεί ο Θεός δεν συμφωνεί με τη σάρκα του ανθρώπου· δεν συμφωνεί με τις σκέψεις του ανθρώπου, αλλά αντιτίθεται στις αντιλήψεις του· δεν είναι αναμεμιγμένο με αόριστο θρησκευτικό χρώμα. Τα αποτελέσματα του έργου Του δεν μπορούν να επιτευχθούν από έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν έχει τελειωθεί από Αυτόν και απέχουν κατά πολύ από την ανθρώπινη σκέψη.

Το έργο στο μυαλό του ανθρώπου επιτυγχάνεται πολύ εύκολα από τον άνθρωπο. Οι πάστορες και οι ηγέτες στον θρησκευτικό κόσμο, για παράδειγμα, βασίζονται στα προσόντα

και τη θέση τους για να κάνουν το έργο τους. Οι άνθρωποι που τους ακολουθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα θα μολυνθούν από τα προσόντα τους και θα επηρεαστούν από κάποια από αυτά τα υπάρχοντα. Επικεντρώνονται στα προσόντα του ανθρώπου, στις ικανότητες και στη γνώση των ανθρώπων και δίνουν προσοχή σε κάποια υπερφυσικά πράγματα και σε πολλά βαθιά μη ρεαλιστικά δόγματα (βέβαια, αυτά τα βαθιά δόγματα είναι ανέφικτα). Δεν επικεντρώνονται στις αλλαγές στις διαθέσεις των ανθρώπων, αλλά στην εκπαίδευση των ανθρώπων για να κηρύττουν και να εργάζονται, στη βελτίωση της γνώσης των ανθρώπων και των άφθονων θρησκευτικών δογμάτων τους. Δεν επικεντρώνονται στο πόσο μεταβάλλεται η διάθεση των ανθρώπων ή πόσοι άνθρωποι καταλαβαίνουν την αλήθεια. Δεν ασχολούνται με την ουσία των ανθρώπων, πολύ λιγότερο δε, προσπαθούν να γνωρίσουν τις κανονικές και μη καταστάσεις του ανθρώπου. Δεν αντικρούουν τις αντιλήψεις των ανθρώπων, ούτε τις αποκαλύπτουν, πολύ λιγότερο δε, κλαδεύουν τους ανθρώπους για τις ελλείψεις ή τις διαφθορές τους. Οι περισσότεροι που τους ακολουθούν υπηρετούν με τα χαρίσματά τους, και το μόνο που μεταδίδουν είναι θρησκευτικές αντιλήψεις και θεολογικές θεωρίες, οι οποίες είναι εκτός πραγματικότητας και εντελώς ανίκανες να προσδώσουν στους ανθρώπους ζωή. Στην πραγματικότητα, η ουσία του έργου τους είναι η καλλιέργεια του ταλέντου, η μετατροπή ενός ατόμου που δεν έχει τίποτα σε ένα ταλαντούχο απόφοιτο ιερατικής σχολής, ο οποίος αργότερα θα συνεχίζει να εργάζεται και να ηγείται. Στα έξι χιλιάδες χρόνια ύπαρξης του έργου του Θεού, μπορείτε να βρείτε κάποιους νόμους ως προς αυτό; Υπάρχουν πολλοί κανόνες και περιορισμοί στο έργο που κάνει ο άνθρωπος και ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι πολύ δογματικός. Έτσι, αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι κάποια γνώση και συνειδητοποίηση μέσα σε όλες τις εμπειρίες του. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκφράσει κάτι διαφορετικό από αυτό. Οι εμπειρίες ή οι γνώσεις του ανθρώπου δεν προκύπτουν από τα έμφυτα προσόντα ή το ένστικτό του· αναδύονται λόγω της καθοδήγησης του Θεού και της άμεσης ποιήματος του Θεού. Ο άνθρωπος έχει μόνο το όργανο να δεχτεί αυτή την ποιήματα, αλλά όχι να εκφράσει άμεσα τι είναι η θεϊκή φύση. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι η πηγή, μπορεί να είναι μόνο ένα δοχείο που δέχεται νερό από την πηγή· αυτό είναι το ανθρώπινο ένστικτο, το όργανο που πρέπει να έχει κανείς ως άνθρωπος. Αν κάποιος χάσει το όργανο που δέχεται τον λόγο του Θεού και χάσει το ανθρώπινο ένστικτο, αυτός χάνει επίσης αυτό που είναι το πιο πολύτιμο, καθώς και το καθήκον του δημιουργημένου ανθρώπου. Αν κάποιος δεν έχει γνώση ή εμπειρία του λόγου του Θεού ή του έργου Του, ο άνθρωπος αυτός χάνει το

καθήκον του, το καθήκον που πρέπει να επιτελεί ως δημιουργημένο ον και χάνει την αξιοπρέπεια ενός δημιουργημένου όντος. Το ένστικτο του Θεού είναι αυτό που θα εκφράσει τι είναι η θεϊκή φύση, είτε εκφράζεται στη σάρκα, είτε απευθείας από το Πνεύμα· αυτή είναι η διακονία του Θεού. Ο άνθρωπος εκφράζει τη δική του εμπειρία ή γνώση (δηλ. εκφράζει αυτό που είναι) κατά τη διάρκεια του έργου του Θεού ή αργότερα· αυτό είναι το ένστικτο και το καθήκον του ανθρώπου, είναι αυτό που πρέπει να επιτύχει ο άνθρωπος. Αν και η έκφραση του ανθρώπου είναι πολύ κατώτερη από αυτή που εκφράζει ο Θεός και υπάρχουν πολλοί κανόνες σε αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος, ο άνθρωπος πρέπει να εκπληρώσει το καθήκον του και να κάνει ό,τι πρέπει να κάνει. Ο άνθρωπος πρέπει να κάνει ό,τι είναι ανθρώπινα εφικτό για να εκπληρώσει το καθήκον του και δεν πρέπει να υπάρχει καν η παραμικρή επιφύλαξη.

Μετά από χρόνια εργασίας, ο άνθρωπος θα συνοψίσει κάποια εμπειρία αυτών των χρόνων εργασίας, καθώς και τη συσσώρευση σοφίας και κανόνων. Αυτός που εργάζεται για πολύ καιρό ξέρει πώς να διαισθανθεί την κίνηση του έργου του Αγίου Πνεύματος, ξέρει τότε εργάζεται το Άγιο Πνεύμα και τότε όχι· ξέρει πώς να συναναστραφεί γνωρίζει την κανονική κατάσταση του έργου του Αγίου Πνεύματος και την κανονική κατάσταση της ανθρώπινης ανάπτυξης στη ζωή. Αυτός είναι ένας άνθρωπος που έχει εργαστεί εδώ και χρόνια και γνωρίζει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όσοι εργάστηκαν εδώ και πολύ καιρό, μιλάνε με πεποίθηση και χωρίς βιασύνη· ακόμα και όταν δεν έχουν τίποτα να πουν είναι συγκροτημένοι. Μέσα τους, μπορούν να συνεχίσουν να προσεύχονται να αναζητούν το έργο του Αγίου Πνεύματος· έχουν εμπειρία στην εργασία. Ένα άτομο που έχει εργαστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα και έχει πάρει πολλά μαθήματα και έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία, έχει πολλά μέσα του που παρεμποδίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος· αυτό είναι ένα ελάττωμα της μακροχρόνιας εργασίας του. Ένα άτομο που έχει μόλις αρχίσει να εργάζεται, δεν έχει κουβαλήσει τα μαθήματα ή την ανθρώπινη εμπειρία, είναι ιδιαίτερα σε σύγχυση σε ό,τι αφορά το πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της εργασίας, μαθαίνει σταδιακά να διαισθάνεται πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα και συνειδητοποιεί τι πρέπει να κάνει προκειμένου να αποκτήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος, τι πρέπει να κάνει προκειμένου να χτυπήσει ακριβώς στις αδυναμίες των άλλων, καθώς και άλλα τέτοια πράγματα που αποτελούν κοινή γνώση και που θα πρέπει να κατέχουν όσοι εργάζονται. Με

την πάροδο του χρόνου, φτάνει να γνωρίσει τόσο καλά τη σοφία και την κοινή γνώση για την εργασία, και φαίνεται να τις χρησιμοποιεί εύκολα κατά την εργασία του. Ωστόσο, όταν το Άγιο Πνεύμα αλλάζει τον τρόπο που εργάζεται, εξακολουθεί να εμμένει στην παλιά γνώση της εργασίας και στους παλιούς κανόνες εργασίας και πολύ λίγα γνωρίζει για τη νέα τάση κατά την επιτέλεση του έργου. Τα χρόνια εργασίας και η πλήρης παρουσία και καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος του δίνουν ολοένα και περισσότερα μαθήματα και εμπειρία. Αυτά τα πράγματα τον γεμίζουν με μια αυτοπεποίθηση που δεν είναι υπερηφάνεια. Με άλλα λόγια, είναι αρκετά ευχαριστημένος με το δικό του έργο και πολύ ικανοποιημένος με την κοινή γνώση που έχει αποκτήσει ως προς το έργο του Αγίου Πνεύματος. Συγκεκριμένα, εκείνα τα πράγματα που άλλοι άνθρωποι δεν έχουν αποκτήσει ή συνειδητοποιήσει του δίνουν ακόμη περισσότερη εμπιστοσύνη στον εαυτό του· φαίνεται ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος μέσα σε αυτόν δεν θα μπορεί ποτέ να σβήσει, ενώ άλλοι δεν μπορούν να τύχουν αυτής της ειδικής μεταχείρισης. Μόνο οι άνθρωποι αυτού του είδους που εργάζονται εδώ και χρόνια και έχουν σημαντική χρηστική αξία είναι κατάλληλοι για να το απολαύσουν. Αυτά τα πράγματα γίνονται ένα μεγάλο εμπόδιο στην αποδοχή του νέου έργου του Αγίου Πνεύματος από εκείνον. Ακόμα κι αν μπορεί να δεχτεί το νέο έργο, δεν είναι κάτι που γίνεται εν μια νυκτί. Είναι βέβαιο ότι θα περάσει αρκετές ανατροπές και αναταράξεις πριν την αποδεχθεί. Αυτή η κατάσταση μπορεί να μεταβληθεί μόνο σταδιακά μετά την αντιμετώπιση των παλαιών αντιλήψεων και την κρίση της παλιάς διάθεσής του. Αν δεν κάνει αυτά τα βήματα, δεν παραιτείται ώστε να δεχτεί εύκολα τις νέες διδασκαλίες και τα έργα που δεν είναι σε αρμονία με τις παλιές του αντιλήψεις. Αυτό είναι το πιο δύσκολο πράγμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί στον άνθρωπο και δεν είναι εύκολο να το αλλάξει κανείς. Εάν, ως κάποιος που εκτελεί έργο, είναι σε θέση να κατανοήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος, αλλά και να συνοψίσει την κίνηση του, καθώς επίσης να μην περιορίζεται από την εργασιακή του εμπειρία, αλλά παράλληλα να είναι σε θέση να δεχτεί το νέο έργο υπό το πρίσμα της παλιάς του εργασίας, είναι ένας σοφός άνθρωπος και ένας άνθρωπος κατάλληλος να εκτελεί έργο. Οι άνθρωποι είναι συχνά ως εξής: Εργάζονται για αρκετά χρόνια χωρίς να είναι σε θέση να συνοψίσουν την εμπειρία εργασίας τους ή, αφού συνοψίσουν την εμπειρία και τη σοφία τους, κωλύονται ως προς το να αποδεχτούν το νέο έργο και δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά ή να αντιμετωπίσουν σωστά το παλιό και το καινούργιο έργο. Οι άνθρωποι είναι τόσο δύσκολοι στο χειρισμό τους! Οι περισσότεροι από εσάς είστε έτσι. Όσοι έχουν ζήσει χρόνια βιώνοντας

το έργο του Αγίου Πνεύματος δυσκολεύονται να δεχτούν το νέο έργο, πάντα γεμάτο από αντιλήψεις τις οποίες δυσκολεύονται να εγκαταλείψουν, ενώ ένας άνθρωπος που μόλις άρχισε να εργάζεται δεν έχει τις συνηθισμένες γνώσεις περί εργασίας και δεν ξέρει καν πώς να χειριστεί μερικά από τα απλούστερα θέματα. Πόσο δύσκολοι είστε, άνθρωποι! Όσοι έχουν κάποια αρχαιότητα πίσω τους είναι τόσο περήφανοι και ματαιόδοξοι, που έχουν ξεχάσει από πού ήρθαν. Κοιτάζουν πάντα αφ' υψηλού τους νεότερους ανθρώπους, όμως δεν είναι σε θέση να αποδεχθούν το νέο έργο και δεν μπορούν να ξεχάσουν τις έννοιες που έχουν συλλέξει και διατηρήσει όλα αυτά τα χρόνια. Και παρότι αυτοί οι νέοι αδαείς άνθρωποι είναι σε θέση να δεχθούν λίγο από το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος και είναι πολύ ενθουσιώδεις, πάντοτε μπερδεύονται και δεν ξέρουν τι να κάνουν όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα. Αν και ενθουσιώδεις, έχουν μεγάλη άγνοια. Έχουν τόσο λίγη γνώση του έργου του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορούν να το χρησιμοποιήσουν στη ζωή τους· είναι απλώς ένα δόγμα που δεν έχει καμία χρησιμότητα. Υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι σαν εσάς. Αλλά πόσοι είναι κατάλληλοι για χρήση; Πόσοι υπάρχουν εκεί έξω που να μπορούν να υπακούσουν στη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος και να κατορθώσουν να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού; Φαίνεται ότι όσοι από εσάς υπήρξατε ακόλουθοι μέχρι τώρα, υπήρξατε πολύ υπάκουοι, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχετε εγκαταλείψει τις ιδέες σας, εξακολουθείτε να ψάχνετε στη Βίβλο, πιστεύοντας στην ασάφεια ή είστε χαμένοι στις έννοιες. Δεν υπάρχει κανείς που να διερευνά προσεκτικά το πραγματικό έργο του σήμερα ή να εμβαθύνει σε αυτό. Αποδέχστε τη σημερινή οδό με τις παλιές σας αντιλήψεις. Τι μπορείτε να κερδίσετε με μια τέτοια πεποίθηση; Θα μπορούσαμε να πούμε ότι σε σας είναι κρυμμένες πολλές αντιλήψεις που δεν έχουν αποκαλυφθεί και απλώς κάνετε μια υπέρτατη προσπάθεια να τις αποκρύψετε και να μην τις αποκαλύψετε εύκολα. Δεν δέχστε με ειλικρίνεια το νέο έργο και δεν σχεδιάζετε να εγκαταλείψετε τις παλιές σας αντιλήψεις· έχετε πάρα πολλές φιλοσοφίες για τη ζωή, κι αυτές είναι πολύ μεγάλες. Δεν εγκαταλείπετε τις παλιές σας αντιλήψεις και ασχολείστε με το νέο έργο απρόθυμα. Οι καρδιές σας είναι πολύ μοχθηρές και απλώς δεν κάνετε τα βήματα του νέου έργου με όλη σας την καρδιά. Μπορούν τέτοιοι ανεπρόκοποι όπως εσείς να επιτελέσουν το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου; Είστε σε θέση να αναλάβετε το έργο της διάδοσής του σε ολόκληρο το σύμπαν; Αυτές οι πράξεις σάς σταματούν από το να μεταμορφώσετε τη διάθεσή σας και να γνωρίσετε τον Θεό. Εάν συνεχίσετε έτσι, θα πρέπει να εξαλειφθείτε.

Θα πρέπει να ξέρετε πώς να ξεχωρίζετε το έργο του Θεού από το έργο του ανθρώπου. Τι μπορείς να δεις από το έργο του ανθρώπου; Υπάρχουν πολλά στοιχεία της εμπειρίας του ανθρώπου στο έργο του ανθρώπου· αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που είναι. Το έργο του Θεού εκφράζει επίσης αυτό που είναι ο Θεός, αλλά αυτό που είναι, είναι διαφορετικό από αυτό που είναι ο άνθρωπος. Αυτό που είναι ο άνθρωπος, είναι αντιπροσωπευτικό της εμπειρίας και της ζωής του ανθρώπου (αυτό που ο άνθρωπος βιώνει ή συναντά στη ζωή του ή τις φιλοσοφίες που έχει για τη ζωή) και οι άνθρωποι που ζουν σε διαφορετικά περιβάλλοντα εκφράζουν διαφορετικές υπάρξεις. Είτε έχεις κοινωνικές εμπειρίες, είτε όχι, ακόμα και το πώς ζεις και βιώνεις καταστάσεις στην οικογένειά σου, μπορεί να φανεί σε αυτό που εκφράζεις, ενώ στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν μπορείς να δεις εάν έχει Εκείνος κοινωνικές εμπειρίες ή όχι. Γνωρίζει πολύ καλά την ουσία του ανθρώπου, επομένως μπορεί να αποκαλύψει κάθε είδους πράξεις που αφορούν όλους τους ανθρώπους. Είναι ακόμη καλύτερος στο να αποκαλύψει την ανθρώπινη διεφθαρμένη διάθεση και την επαναστατική συμπεριφορά. Δεν ζει ανάμεσα στους κοσμικούς ανθρώπους, αλλά έχει επίγνωση της φύσης των θνητών και όλων των διαφθορών των κοσμικών. Αυτό είναι αυτό που είναι ο Θεός. Αν και δεν ασχολείται με τον κόσμο, ξέρει τους κανόνες της αντιμετώπισης του κόσμου, διότι κατανοεί πλήρως την ανθρώπινη φύση. Ξέρει για το έργο του Πνεύματος που δεν μπορούν τα μάτια του ανθρώπου να δουν ούτε τα αυτιά του ανθρώπου να ακούσουν, τόσο σήμερα όσο και στο παρελθόν. Αυτό περιλαμβάνει τη σοφία εκείνη που δεν είναι μια φιλοσοφία για τη ζωή και τα θαύματα που είναι δύσκολο να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Είναι αυτό που Εκείνος είναι: ανοιχτός στους ανθρώπους και επίσης κρυφός από τους ανθρώπους. Αυτό που εκφράζει δεν είναι ένα ιδιαίτερα ξεχωριστό άτομο, αλλά τα εγγενή χαρακτηριστικά και η ύπαρξη του Πνεύματος. Δεν ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, αλλά ξέρει τα πάντα. Έρχεται σε επαφή με τους «ανθρωποειδείς» που δεν έχουν γνώση ή διορατικότητα, αλλά Εκείνος εκφράζει λόγια που είναι υψηλότερα από τη γνώση και πάνω από τους σπουδαίους ανθρώπους. Ζει σε μια ομάδα ανόητων και μουδιασμένων ανθρώπων που δεν έχουν ανθρώπινη φύση και δεν καταλαβαίνουν τις ανθρώπινες συμβάσεις και ζωές, αλλά μπορεί να ζητήσει από αυτή την ανθρωπότητα να βιώσει την κανονική ανθρώπινη φύση, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την ευτελή και ύπουλη ανθρώπινη φύση της ανθρωπότητας. Όλα αυτά είναι αυτό που είναι Αυτός, υψηλότερος από κάθε άνθρωπο με σάρκα και οστά. Για Εκείνον, είναι περιττό να βιώσουμε μια περίπλοκη, δυσκίνητη και οδυνηρή κοινωνική ζωή για

να επιτελέσει το έργο που Εκείνος πρέπει να κάνει και να αποκαλύψει πλήρως την ουσία της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Η πρόστυχη κοινωνική ζωή δεν θίγει τη σάρκα Του. Το έργο και τα λόγια Του αποκαλύπτουν μόνο την ανυπακοή του ανθρώπου και δεν παρέχουν στον άνθρωπο την εμπειρία και τα μαθήματα για την αντιμετώπιση του κόσμου. Δεν χρειάζεται να διερευνά την κοινωνία ή την οικογένεια του ανθρώπου όταν παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή. Το να εκθέτει και να κρίνει τον άνθρωπο δεν αποτελεί έκφραση των εμπειριών στη σάρκα Του· είναι για να αποκαλύψει την αδικία του ανθρώπου, αφού για μεγάλο χρονικό διάστημα γνωρίζει την ανυπακοή του ανθρώπου και απεχθάνεται τη διαφθορά της ανθρωπότητας. Το έργο που επιτελεί είναι μόνο να αποκαλύψει τη διάθεσή Του στον άνθρωπο και να εκφράσει το Είναι Του. Μόνο Αυτός μπορεί να κάνει αυτό το έργο, δεν είναι κάτι που θα μπορούσε να επιτύχει ένας άνθρωπος με σάρκα και οστά. Με βάση το έργο Του, ο άνθρωπος δεν μπορεί να πει τι είδους Άνθρωπος είναι. Ο άνθρωπος δεν μπορεί επίσης να Τον κατατάξει ως δημιουργημένο πρόσωπο με βάση το έργο Του. Αυτό που είναι, Τον κάνει επίσης αδύνατον να χαρακτηριστεί ως δημιουργημένο άτομο. Ο άνθρωπος μπορεί μόνο να Τον θεωρεί μη ανθρώπινο, αλλά δεν γνωρίζει σε ποια κατηγορία να Τον τοποθετήσει κι έτσι αναγκάζεται να Τον κατατάξει στην κατηγορία του Θεού. Δεν είναι παράλογο ο άνθρωπος να το κάνει αυτό, επειδή Εκείνος έχει κάνει πολύ έργο ανάμεσα στους ανθρώπους που ο ίδιος ο άνθρωπος αδυνατεί να κάνει.

Το έργο που κάνει ο Θεός δεν αντιπροσωπεύει την εμπειρία της σάρκας Του· το έργο που κάνει ο άνθρωπος αντιπροσωπεύει την εμπειρία του ανθρώπου. Ο καθένας μιλάει για την προσωπική του εμπειρία. Ο Θεός μπορεί να εκφράσει άμεσα την αλήθεια, ενώ ο άνθρωπος μπορεί να εκφράσει μόνο την αντίστοιχη εμπειρία αφού έχει βιώσει την αλήθεια. Το έργο του Θεού δεν έχει κανόνες και δεν υπόκειται σε χρονικούς ή γεωγραφικούς περιορισμούς. Μπορεί να εκφράσει αυτό που είναι οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Εργάζεται όπως θέλει. Το έργο του ανθρώπου έχει όρους και συνθήκες· διαφορετικά, δεν μπορεί να εργαστεί και δεν μπορεί να εκφράσει τη γνώση του για τον Θεό ή την εμπειρία του για την αλήθεια. Απλώς πρέπει να συγκρίνεις τις διαφορές μεταξύ τους για να πεις αν είναι το έργο του Θεού ή το έργο του ανθρώπου. Εάν δεν υπάρχει έργο του ίδιου του Θεού και υπάρχει μόνο το έργο του ανθρώπου, θα γνωρίζεις απλώς ότι οι διδασκαλίες των ανθρώπων είναι υψηλές, πέρα από την ικανότητα κάποιου άλλου· ο τόνος της ομιλίας τους, οι αρχές τους στο χειρισμό των

πραγμάτων και ο έμπειρος και σταθερός τρόπος εργασίας τους απέχουν μακράν των άλλων όντων. Όλοι θαυμάζετε αυτούς τους ανθρώπους που έχουν καλό επίπεδο και υψηλές γνώσεις, αλλά δεν μπορείς να δεις από το έργο και τα λόγια του Θεού πόσο υψηλή είναι η ανθρώπινη φύση Του. Αντίθετα, είναι συνηθισμένος και όταν εργάζεται, είναι φυσιολογικός και πραγματικός, ταυτόχρονα όμως και απροσμέτρητος στους θνητούς, γεγονός που κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ένα είδος ευλάβειας προς Εκείνον. Ίσως η εμπειρία ενός ατόμου στο έργο του είναι ιδιαίτερα υψηλή ή η φαντασία και η συλλογιστική του είναι ιδιαίτερα υψηλές και η ανθρώπινη φύση του είναι ιδιαίτερα καλή· αυτά μπορούν μόνο να κερδίσουν τον θαυμασμό των ανθρώπων, αλλά σε καμία περίπτωση να προκαλέσουν το δέος και τον σεβασμό τους. Όλοι οι άνθρωποι θαυμάζουν εκείνους που έχουν την ικανότητα να εργάζονται και που έχουν ιδιαίτερη βαθιά εμπειρία και μπορούν να πράττουν την αλήθεια, αλλά ποτέ δεν μπορούν να νιώσουν απέναντί τους δέος· απλώς θαυμασμό και φθόνο. Οι άνθρωποι όμως που έχουν βιώσει το έργο του Θεού δεν θαυμάζουν τον Θεό, αντ' αυτού αισθάνονται ότι το έργο Του είναι πέρα από το ανθρώπινο εύρος, ακατάληπτο και ότι είναι πραγματικά φρέσκο και υπέροχο. Όταν οι άνθρωποι βιώνουν το έργο του Θεού, η πρώτη γνώση τους για Εκείνον είναι ότι είναι ακατάληπτος, σοφός και θαυμάσιος, και ασυνείδητα Τον σέβονται και νιώθουν το μυστήριο του έργου που κάνει, το οποίο απλώνεται πέρα από το μυαλό του ανθρώπου. Οι άνθρωποι θέλουν απλώς να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις Του, να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες Του· δεν θέλουν να Τον υπερβούν, διότι το έργο που κάνει υπερβαίνει τη σκέψη και τη φαντασία του ανθρώπου και δεν μπορεί να επιτελεστεί από τον άνθρωπο. Ακόμα και ο ίδιος ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τις δικές του ανεπάρκειες, ενώ Εκείνος έχει ανοίξει ένα νέο μονοπάτι και έρχεται να φέρει τον άνθρωπο σε έναν νεώτερο και πιο όμορφο κόσμο, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να κάνει μια νέα πρόοδο και ένα νέο ξεκίνημα. Αυτό που αισθάνονται οι άνθρωποι για τον Θεό δεν είναι θαυμασμός, ή μάλλον δεν είναι μόνο θαυμασμός. Η βαθύτερη εμπειρία τους είναι δέος και αγάπη, το συναίσθημά τους είναι ότι ο Θεός είναι πράγματι θαυμάσιος. Κάνει έργο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει και λέει πράγματα που ο άνθρωπος δεν μπορεί να πει. Οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το έργο του Θεού έχουν πάντα ένα απεριγράπτο συναίσθημα. Οι άνθρωποι που έχουν αρκετά βαθιά εμπειρία μπορούν να κατανοήσουν την αγάπη του Θεού· μπορούν να νιώθουν την ομορφιά Του, να νιώθουν ότι το έργο Του είναι τόσο σοφό, τόσο υπέροχο, κι έτσι δημιουργείται άπειρη δύναμη μεταξύ τους. Δεν είναι ο φόβος ή η περιστασιακή αγάπη και σεβασμός, αλλά το βαθύ συναίσθημα της

συμπόνιας και της ανεκτικότητας του Θεού στον άνθρωπο. Ωστόσο, οι άνθρωποι που έχουν βιώσει την παιδεία και την κρίση Του, αισθάνονται ότι Εκείνος είναι μεγαλοπρεπής και απρόσβλητος. Ακόμη και οι άνθρωποι που έχουν βιώσει πολύ το έργο Του είναι επίσης ανίκανοι να Τον καταλάβουν· όλοι οι άνθρωποι που Τον αγαπούν πραγματικά γνωρίζουν ότι το έργο Του δεν είναι σύμφωνο με τις έννοιες των ανθρώπων, αλλά πάντα έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις τους. Δεν χρειάζεται ανθρώπους που να έχουν πλήρη θαυμασμό ή να φαίνονται υποτελείς σε Αυτόν, αλλά να έχουν αληθινό σεβασμό και αληθινή υποταγή. Στο μεγαλύτερο μέρος του έργου Του, ο καθένας με αληθινή εμπειρία αισθάνεται ευλάβεια γι' Αυτόν, κάτι που είναι υψηλότερο από τον θαυμασμό. Οι άνθρωποι έχουν δει τη διάθεσή Του λόγω του έργου Του της παιδείας και της κρίσης και γι' αυτό Τον τιμούν μέσα στην καρδιά τους. Ο Θεός πρέπει να λατρεύεται και να εμπνέει υπακοή, διότι το Είναι Του και η διάθεσή Του δεν είναι ίδια με εκείνα ενός δημιουργημένου όντος και είναι πάνω από αυτά. Ο Θεός είναι αυθύπαρκτος και παντοτινός, είναι ένα μη-δημιουργημένο ον, και μόνο ο Θεός αξίζει σεβασμό και υπακοή· ο άνθρωπος δεν είναι κατάλληλος γι' αυτό. Έτσι λοιπόν, όλοι οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το έργο Του και Τον γνωρίζουν αληθινά, αισθάνονται ευλάβεια γι' Αυτόν. Όμως, όσοι δεν εγκαταλείπουν τις συλλήψεις τους σχετικά με Αυτόν, δηλαδή εκείνοι που απλά δεν Τον θεωρούν Θεό και δεν έχουν κανένα σεβασμό γι' Αυτόν, παρόλο που Τον ακολουθούν, δεν κατακτούνται. Είναι ανυπότακτοι άνθρωποι από τη φύση τους. Εκείνος επιτελεί αυτό το έργο για να επιτύχει το αποτέλεσμα του να μπορούν όλα τα δημιουργημένα όντα να τιμούν τον Δημιουργό, να Τον λατρεύουν και να υποτάσσονται άνευ όρων στο κράτος Του. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα που επιδιώκει το έργο Του. Εάν οι άνθρωποι που έχουν βιώσει τέτοιο έργο δεν σέβονται τον Θεό, έστω και λίγο, αν η ανυπακοή τους του παρελθόντος δεν έχει αλλάξει καθόλου, τότε αυτοί οι άνθρωποι είναι βέβαιο ότι θα εξαλειφθούν. Εάν η στάση ενός ατόμου απέναντι στον Θεό είναι μόνο να θαυμάσει ή να δείξει σεβασμό από απόσταση και να μην Τον αγαπήσει στο ελάχιστο, τότε μέχρι εκεί φτάνει η αγάπη για τον Θεό ένας άνθρωπος χωρίς καρδιά και αυτός ο άνθρωπος στερείται των συνθηκών που του χρειάζονται για να τελειωθεί. Αν τόση δουλειά δεν είναι σε θέση να κερδίσει την αληθινή αγάπη ενός ανθρώπου, τότε αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν έχει κερδίσει τον Θεό και δεν επιδιώκει πραγματικά την αλήθεια. Ένα άτομο που δεν αγαπάει τον Θεό δεν αγαπά την αλήθεια και έτσι δεν μπορεί να κερδίσει τον Θεό, πολύ λιγότερο δε, να δεχτεί την έγκριση του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από το πώς βιώνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και

ανεξάρτητα από το πώς βιώνουν την κρίση τους, εξακολουθούν να μην μπορούν να σέβονται τον Θεό. Αυτοί είναι άνθρωποι που η φύση τους είναι αμετάβλητη, εκείνοι που έχουν εξαιρετικά κακή διάθεση. Όλοι όσοι δεν σέβονται τον Θεό πρέπει να εξαλειφθούν, να αποτελέσουν αντικείμενο τιμωρίας και να τιμωρηθούν όπως εκείνοι που κάνουν κακό, υποφέροντας ίσως περισσότερο από εκείνους που έχουν κάνει άδικες πράξεις.

Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό

Το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους διαιρείται σε τρία στάδια, που σημαίνει ότι και το έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους διαιρείται σε τρία στάδια. Τα τρία αυτά στάδια δεν περιλαμβάνουν το έργο της δημιουργίας του κόσμου, αλλά, αντιθέτως, είναι τα τρία στάδια του έργου της Εποχής του Νόμου, της Εποχής της Χάριτος και της Εποχής της Βασιλείας. Το έργο της δημιουργίας του κόσμου ήταν το έργο της γέννησης ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Δεν ήταν το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας και δεν έχει καμία σχέση με το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας, διότι όταν δημιουργήθηκε ο κόσμος, το ανθρώπινο γένος δεν είχε διαφθαρεί από τον Σατανά, και έτσι δεν υπήρχε ανάγκη να διεξαχθεί το έργο της σωτηρίας του. Το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας άρχισε μονάχα όταν η ανθρωπότητα είχε πλέον διαφθαρεί από τον Σατανά —έτσι, και το έργο για τη διαχείριση της ανθρωπότητας ξεκίνησε μονάχα μετά τη διαφθορά της. Με άλλα λόγια, η διαχείριση του ανθρώπου από τον Θεό ξεκίνησε ως αποτέλεσμα του έργου της σωτηρίας της ανθρωπότητας και δεν αναδύθηκε από το έργο της δημιουργίας του κόσμου. Το έργο της διαχείρισης γεννήθηκε μόνο μετά τη διαφθορά της διάθεσης του ανθρώπινου γένους· έτσι, το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας περιλαμβάνει τρία μέρη, αντί για τέσσερα στάδια ή τέσσερις εποχές. Μόνο αυτός είναι ο σωστός τρόπος αναφοράς στη διαχείριση της ανθρωπότητας από τον Θεό. Όταν η έσχατη εποχή φτάσει στο τέλος της, το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους θα έχει φτάσει, κι αυτό, στο απόλυτο τέλος του. Το πέρας του έργου της διαχείρισης σημαίνει ότι το έργο της σωτηρίας όλης της ανθρωπότητας έχει τελειώσει ολοκληρωτικά, και ότι η ανθρωπότητα έχει φτάσει στο τέρμα του ταξιδιού της. Χωρίς το έργο της σωτηρίας ολόκληρου του ανθρώπινου γένους, δεν θα υπήρχε το έργο της

διαχείρισής του, ούτε και τα τρία στάδια του έργου. Ακριβώς λόγω της εξαχρείωσης της ανθρωπότητας και της επείγουσας ανάγκης της για σωτηρία, ο Ιεχωβά ολοκλήρωσε τη δημιουργία του κόσμου και άρχισε το έργο της Εποχής του Νόμου. Μόνο τότε ξεκίνησε το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους, που σημαίνει ότι μόνο τότε ξεκίνησε το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας. «Διαχείριση του ανθρώπινου γένους» δε σημαίνει καθοδήγηση της ζωής του νεοσύστατου, ανθρώπινου γένους πάνω στη γη (δηλαδή, ενός γένους που δεν είχε ακόμη διαφθαρεί). Είναι, μάλλον, η σωτηρία μιας ανθρωπότητας που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, δηλαδή, η μεταμόρφωση της διεφθαρμένης αυτής ανθρωπότητας. Τούτο είναι το νόημα της διαχείρισης της ανθρωπότητας. Το έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους δεν περιλαμβάνει το έργο της δημιουργίας του κόσμου· έτσι, το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας δεν περιλαμβάνει το έργο της δημιουργίας του κόσμου, αλλά μόνο τρία στάδια του έργου, που είναι ξέχωρα από τη δημιουργία του κόσμου. Για να κατανοήσουμε το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε την ιστορία των τριών σταδίων του έργου —τούτο πρέπει να το γνωρίζει ο καθένας από εμάς, προκειμένου να σωθεί. Ως πλάσματα του Θεού, πρέπει να αναγνωρίζετε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό, να αναγνωρίζετε την πηγή της διαφθοράς του ανθρώπινου γένους, και, ακόμα περισσότερο, τη διαδικασία της σωτηρίας του ανθρώπου. Εάν γνωρίζετε μονάχα να ενεργείτε σύμφωνα με το δόγμα προκειμένου να κερδίσετε την εύνοια του Θεού, αλλά δεν έχετε την παραμικρή ιδέα για το πώς ο Θεός σώζει την ανθρωπότητα ή για την πηγή της διαφθοράς της, τότε αυτό είναι που σας λείπει ως πλάσματα του Θεού. Δεν πρέπει να αρκείσαι μόνο στην κατανόηση εκείνων των αληθειών που μπορούν να γίνουν πράξη, ενώ παραμένεις αδαής σχετικά με το ευρύτερο πεδίο του έργου διαχείρισης του Θεού —αν συμβαίνει αυτό, τότε είσαι υπερβολικά δογματικός. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν την εμπιστευτική ιστορία της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό, την έλευση του Ευαγγελίου ολόκληρου του σύμπαντος, το μεγαλύτερο μυστήριο ολόκληρου του ανθρώπινου γένους, καθώς επίσης και το θεμέλιο της διάδοσης του Ευαγγελίου. Εάν εστιάζεις μόνο στην κατανόηση απλών αληθειών που σχετίζονται με τη ζωή σου και δεν γνωρίζεις τίποτα γι' αυτό, το μεγαλύτερο από όλα τα μυστήρια και οράματα, δε μοιάζει τότε η ζωή σου με ελαττωματικό προϊόν —εντελώς ανάξιο, παρεκτός για να το κοιτούν;

Εάν ο άνθρωπος επικεντρώνεται αποκλειστικά στην πράξη και θεωρεί το έργο του Θεού και τη γνώση του ανθρώπου ως δευτερεύουσας σημασίας, τότε δεν είναι σαν να έχει έμμονη ιδέα με τις μικρολεπτομέρειες ενώ ταυτόχρονα αγνοεί τα πιο σημαντικά ζητήματα; Αυτά που πρέπει να ξέρεις, πρέπει να τα ξέρεις· αυτά που πρέπει να κάνεις πράξη, πρέπει να τα κάνεις πράξη. Μόνο τότε θα είσαι κάποιος που γνωρίζει πώς να ακολουθεί την αλήθεια. Όταν έρθει η μέρα να διαδώσεις το ευαγγέλιο, αν είσαι ικανός να λες μονάχα ότι ο Θεός είναι ένας μεγάλος και δίκαιος Θεός, ότι είναι ο υπέρτατος Θεός, ένας Θεός με τον οποίο κανένας σπουδαίος άνθρωπος δεν μπορεί να συγκριθεί και από τον οποίο κανείς δεν βρίσκεται πιο ψηλά... αν μπορείς να προφέρεις μονάχα αυτές τις άσχετες και επιφανειακές λέξεις και είσαι εντελώς ανίκανος να πεις λόγια κρίσιμης σημασίας και ουσιώδη, αν δεν έχεις να πεις τίποτε για τη γνώση του Θεού ή το έργο του Θεού και, επιπλέον, αδυνατείς να εξηγήσεις την αλήθεια, ή να παράσχεις αυτό που λείπει στον άνθρωπο, τότε κάποιος σαν εσένα είναι ανίκανος να επιτελέσει το καθήκον του καλά. Δεν είναι απλή υπόθεση να γίνεις μάρτυρας του Θεού και να διαδώσεις το ευαγγέλιο της Βασιλείας. Πρέπει πρώτα να εξοπλιστείς με την αλήθεια και τα οράματα που χρειάζεται να γίνουν κατανοητά. Όταν είσαι ξεκάθαρος για τα οράματα και την αλήθεια των διαφόρων πτυχών του έργου του Θεού, καταλήγεις να γνωρίζεις στην καρδιά σου το έργο του Θεού και, ανεξάρτητα από το τι πράττει Εκείνος —είτε πρόκειται για δίκαιη κρίση είτε για εξευγενισμό του ανθρώπου— εσύ κατέχεις το μεγαλύτερο όραμα ως θεμέλιό σου και τη σωστή αλήθεια για να την κάνεις πράξη· τότε, θα είσαι ικανός να ακολουθήσεις τον Θεό ως το τέλος. Πρέπει να γνωρίζεις ότι, ανεξάρτητα από το έργο που επιτελεί, ο στόχος του έργου του Θεού δεν αλλάζει, η καρδιά του έργου Του δεν αλλάζει, ούτε και το θέλημά Του προς τον άνθρωπο. Ανεξάρτητα από το πόσο αυστηρά είναι τα λόγια Του και πόσο δυσμενές το περιβάλλον, οι αρχές του έργου Του δεν αλλάζουν, όπως και η πρόθεσή Του να σώσει τον άνθρωπο. Εφόσον δεν πρόκειται για την αποκάλυψη του τέλους ή του προορισμού του ανθρώπου, ούτε για το έργο του τελικού σταδίου ή την περαιώση του συνολικού σχεδίου διαχείρισης του Θεού, και εφόσον συμβαίνει κατά τη διάρκεια του χρόνου που Εκείνος κατεργάζεται τον άνθρωπο, τότε η καρδιά του έργου Του δεν θα αλλάξει: θα είναι πάντοτε η σωτηρία της ανθρωπότητας. Αυτό πρέπει να είναι το θεμέλιο της πίστης σας στον Θεό. Στόχος των τριών σταδίων του έργου είναι η σωτηρία όλης της ανθρωπότητας —δηλαδή, η ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Αν και κάθε ένα από τα τρία στάδια του έργου έχει διαφορετικό στόχο και σημασία, το καθένα τους αποτελεί

μέρος του έργου για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους, και αποτελεί διαφορετικό έργο σωτηρίας, το οποίο πραγματοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ανθρωπότητας. Αφού γνωρίσεις τον σκοπό των τριών σταδίων του έργου, τότε θα γνωρίζεις και πώς να εκτιμάς τη σημασία κάθε σταδίου του έργου και θα αναγνωρίζεις πώς να ενεργείς, προκειμένου να ικανοποιείς την επιθυμία του Θεού. Εάν καταφέρεις να φτάσεις στο σημείο αυτό, τότε το μεγαλύτερο όλων των οραμάτων θα καταστεί το θεμέλιο της πίστης σου στον Θεό. Δεν πρέπει να αναζητάς μόνο εύκολους τρόπους πράξης ή βαθιές αλήθειες, αλλά πρέπει να συνδυάζεις οράματα και πράξη, έτσι ώστε να είναι και τα δύο αλήθειες που μπορούν να γίνουν πράξη, και γνώση που βασίζεται σε οράματα. Μόνο τότε θα είσαι κάποιος που ακολουθεί απόλυτα την αλήθεια.

Τα τρία στάδια του έργου βρίσκονται στην καρδιά ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, και σε αυτά εκφράζεται η διάθεση του Θεού και αυτό που είναι Εκείνος. Όσοι δεν γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου του Θεού, είναι ανίκανοι να συνειδητοποιήσουν πώς εκφράζει ο Θεός τη διάθεσή Του, ούτε γνωρίζουν τη σοφία του έργου Του και παραμένουν αδαείς των πολλών τρόπων με τους οποίους σώζει την ανθρωπότητα, και του θελήματός Του για το σύνολο της ανθρωπότητας. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν την πλήρη έκφραση του έργου της σωτηρίας της ανθρωπότητας. Όσοι δεν γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου, θα αγνοούν τις διάφορες μεθόδους και αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος· όσοι επιμένουν άκαμπτα στο δόγμα που παραμένει από άλλο στάδιο του έργου, είναι άνθρωποι που περιορίζουν τον Θεό στο δόγμα και των οποίων η πίστη στον Θεό είναι ασαφής και αβέβαιη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα λάβουν ποτέ τη σωτηρία του Θεού. Μόνο τα τρία στάδια του έργου του Θεού μπορούν να εκφράσουν πλήρως το σύνολο της διάθεσης του Θεού και να εκφράσουν απόλυτα την πρόθεσή Του να σώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα, καθώς και όλη τη διαδικασία της σωτηρίας της. Τούτο αποτελεί απόδειξη ότι έχει συντρίψει τον Σατανά και έχει κερδίσει την ανθρωπότητα, είναι απόδειξη της νίκης του Θεού και είναι η έκφραση ολόκληρης της διάθεσής Του. Όσοι κατανοούν μονάχα ένα από τα τρία στάδια του έργου του Θεού, γνωρίζουν μόνο μέρος της διάθεσής Του. Στο μυαλό του ανθρώπου είναι εύκολο το μεμονωμένο αυτό στάδιο του έργου να καταστεί δόγμα, και γίνεται πιθανό ο άνθρωπος να θεσπίσει κανόνες σχετικά με τον Θεό, ενώ χρησιμοποιεί τούτο το μεμονωμένο κομμάτι της διάθεσης του Θεού ως αναπαράσταση ολόκληρης της διάθεσής Του. Επιπλέον, αναμειγνύεται

και μεγάλο μέρος της φαντασίας του ανθρώπου, έτσι ώστε αυτός φυλακίζει άκαμπτα τη διάθεση, το Είναι και τη σοφία του Θεού, καθώς και τις αρχές του έργου Του, μέσα σε περιορισμένες παραμέτρους, πιστεύοντας ότι, αφού ο Θεός υπήρξε έτσι μια φορά, τότε θα παραμείνει για πάντα ίδιος και δεν θα αλλάξει ποτέ. Μόνο όσοι γνωρίζουν και εκτιμούν τα τρία στάδια του έργου μπορούν να γνωρίζουν πλήρως και με ακρίβεια τον Θεό. Τουλάχιστον, δεν θα ορίζουν τον Θεό ως τον Θεό των Ισραηλιτών ή των Εβραίων και δεν θα τον βλέπουν ως έναν Θεό ο οποίος θα παραμένει για πάντα καρφωμένος πάνω στον σταυρό προς χάριν του ανθρώπου. Εάν γνωρίζεις τον Θεό από ένα και μόνο στάδιο του έργου Του, τότε η γνώση σου είναι ελάχιστη. Η γνώση σου είναι μόνο μια σταγόνα στον ωκεανό. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, τότε γιατί πολλοί από τη θρησκευτική παλαιά φρουρά κάρφωσαν τον Θεό ζωντανό πάνω στον σταυρό; Μήπως επειδή ο άνθρωπος περιορίζει τον Θεό μέσα σε ορισμένες παραμέτρους; Δεν είναι πολλοί εκείνοι που αντιτίθενται στον Θεό και εμποδίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος επειδή δεν γνωρίζουν το ποικίλο και διαφορετικό έργο του Θεού και, επιπλέον, επειδή διαθέτουν μόνο ένα ψήγμα γνώσης και δόγματος, με το οποίο συγκρίνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος; Παρόλο που οι εμπειρίες τέτοιων ανθρώπων είναι επιφανειακές, αυτοί είναι αλαζόνες και επεικείς από τη φύση τους και κοιτούν το έργο του Αγίου Πνεύματος με περιφρόνηση, αγνοούν τις πειθαρχίες του Αγίου Πνεύματος και, επιπλέον, χρησιμοποιούν τα τετριμμένα και παλιά επιχειρήματά τους για να επιβεβαιώσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Επίσης προσποιούνται, όντες απόλυτα πεπεισμένοι για τη σοφία και πολυμάθειά τους, καθώς και για το ότι είναι ικανοί να ταξιδέψουν σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι τέτοιοι άνθρωποι περιφρονητέοι και απορριπτέοι από το Άγιο Πνεύμα, και δεν θα εξαλειφθούν από τη νέα εποχή; Αυτοί που έρχονται ενώπιον του Θεού και Του αντιτάσσονται ανοιχτά, δεν είναι αδαή και ανενημέρωτα ανθρωπάκια που απλώς προσπαθούν να δείξουν πόσο λαμπρά είναι; Με μια πενιχρή μόνο γνώση της Βίβλου, προσπαθούν να δρασκελίσουν την «ακαδημαϊκή κοινότητα» του κόσμου με μόνο ένα επιφανειακό δόγμα για να διδάξουν στους ανθρώπους, επιχειρούν να αναστρέψουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και προσπαθούν να το κάνουν να περιστρέφεται γύρω από τη δική τους διαδικασία σκέψης ενώ, ως κοντόφθαλμοι που είναι, προσπαθούν να δουν με μια ματιά το 6.000 χρόνων έργο του Θεού. Αυτά τα άτομα δεν έχουν κανέναν λόγο να μιλούν! Στην πραγματικότητα, όσο μεγαλύτερη γνώση του Θεού έχουν οι άνθρωποι, τόσο πιο αργοί γίνονται στην κρίση για το έργο Του. Επιπλέον, μιλούν ελάχιστα για τη γνώση τους για το έργο του Θεού σήμερα, αλλά δεν είναι βιαστικοί στις κρίσεις τους. Όσο λιγότερα ξέρουν οι

άνθρωποι για τον Θεό, τόσο πιο αλαζόνες και υπερβολικά σίγουροι για τον εαυτό τους είναι, και τόσο πιο ανήθικα διακηρύσσουν την ύπαρξη του Θεού —μιλούν, όμως, μόνο θεωρητικά, χωρίς να προσφέρουν πραγματικές αποδείξεις. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία απολύτως αξία. Όσοι βλέπουν το έργο του Αγίου Πνεύματος ως παιχνίδι, είναι επιπόλαιοι! Όσοι δεν είναι προσεκτικοί όταν συναντούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, που δεν συγκρατούν το στόμα τους, βιάζονται να κρίνουν, που δίνουν το ελεύθερο στο φυσικό τους ένστικτο να αρνείται την ορθότητα του έργου του Αγίου Πνεύματος, προσβάλλοντας και βλασφημώντας το —αυτοί οι τόσο ασεβείς άνθρωποι δεν είναι αδαείς ως προς το έργο του Αγίου Πνεύματος; Οι αλαζόνες δεν είναι, επιπλέον, υπερόπτες από τη φύση τους και ανεξέλεγκτοι; Ακόμη κι αν έρθει μια μέρα κατά την οποία τέτοιοι άνθρωποι θα αποδεχθούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, ο Θεός και πάλι δεν πρόκειται να τους ανεχθεί. Όχι μόνο κοιτούν απαξιωτικά όσους εργάζονται για τον Θεό, αλλά και βλασφημούν εναντίον του ίδιου του Θεού. Τέτοιοι απερίσκεπτοι άνθρωποι δεν πρόκειται να συγχωρεθούν, ούτε σε τούτην την εποχή ούτε και στην ερχόμενη, και θα χαθούν για πάντα στην κόλαση! Τέτοιοι ασεβείς, επεικείς άνθρωποι προσποιούνται ότι πιστεύουν στον Θεό και όσο περισσότερο το κάνουν, τόσο πιο πιθανό είναι να προσβάλλουν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Όλοι αυτοί οι αλαζόνες, που είναι έμφυτα αγαλίνωτοι και δεν έχουν υπακούσει ποτέ σε κανέναν, δεν περπατούν όλοι τους σε αυτό το μονοπάτι; Δεν αντιτίθενται καθημερινά στον Θεό, σ' Εκείνον που είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός; Σήμερα, πρέπει να κατανοήσετε τον λόγο που πρέπει να γνωρίζετε τη σπουδαιότητα των τριών σταδίων του έργου του Θεού. Τα λόγια Μου είναι προς όφελός σας και δεν είναι απλώς κενές λέξεις. Αν τα εκλάβετε απλώς σαν να «θαυμάζετε λουλούδια ενώ καλπάζετε πάνω σε άλογο», δεν θα πάει χαμένη όλη η σκληρή δουλειά Μου; Ο καθένας από σας πρέπει να γνωρίζει τη δική του φύση. Οι περισσότεροι από σας είναι επιδέξιοι συζητητές, οι απαντήσεις σε θεωρητικές ερωτήσεις ρέουν από το στόμα σας, αλλά δεν έχετε να πείτε τίποτε σε ερωτήσεις που αφορούν στην ουσία. Ακόμα και σήμερα, εξακολουθείτε να επιδίδεστε σε επιπόλαιες συζητήσεις, ανίκανοι να αλλάξετε την παλιά σας φύση, ενώ οι περισσότεροι από σας δεν έχουν καμία πρόθεση να αλλάξουν τον τρόπο με τον οποίο επιδιώκετε πράγματα προκειμένου να επιτύχετε υψηλότερη αλήθεια, ζώντας τη ζωή σας με μισή καρδιά. Πώς γίνεται, τέτοιοι άνθρωποι να είναι ικανοί να ακολουθήσουν τον Θεό μέχρι τέλους; Ακόμη κι αν κατορθώσετε να φτάσετε στο τέλος του μονοπατιού, ποιο το όφελος για σας; Είναι καλύτερο να αλλάξετε τις ιδέες σας προτού να είναι πολύ αργά, είτε επιδιώκοντας

αληθινά, είτε αποχωρώντας νωρίς. Με το πέρασμα του χρόνου, θα καταστείτε παράσιτο — είστε διατεθειμένοι να παίξετε τόσο χαμηλό και χυδαίο ρόλο;

Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν καταγραφή ολόκληρου του έργου του Θεού, μια καταγραφή της σωτηρίας της ανθρωπότητας από τον Θεό, και δεν είναι φανταστικά. Εάν πραγματικά θέλετε να αναζητήσετε τη γνώση για ολόκληρη τη διάθεση του Θεού, τότε πρέπει να γνωρίζετε τα τρία στάδια του έργου που επιτελεί Εκείνος και, κυρίως, δεν πρέπει να παραλείψετε κανένα στάδιο. Τούτο είναι το ελάχιστο που πρέπει να επιτευχθεί από εκείνους που προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανακαλύψει από μόνος του μια πραγματική γνώση του Θεού. Δεν είναι κάτι που ο άνθρωπος μπορεί να φανταστεί από μόνος του, ούτε αποτελεί συνέπεια της ιδιαίτερης εύνοιας του Αγίου Πνεύματος προς κάποιον. Αντίθετα, είναι μια γνώση που έρχεται αφού ο άνθρωπος έχει βιώσει το έργο του Θεού, και είναι μια γνώση του Θεού που έρχεται μόνο μετά τη βίωση των γεγονότων του έργου του Θεού. Μια τέτοια γνώση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί από ιδιοτροπία, ούτε είναι κάτι που μπορεί να διδαχθεί. Είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την προσωπική εμπειρία. Η σωτηρία του ανθρώπου από τον Θεό βρίσκεται στον πυρήνα των τριών αυτών σταδίων του έργου· μέσα, όμως, στο έργο της σωτηρίας περιλαμβάνονται διάφορες μέθοδοι εργασίας και τρόποι, με τους οποίους εκφράζεται η διάθεση του Θεού. Τούτο είναι που βρίσκει εξαιρετικά δύσκολο ο άνθρωπος να αναγνωρίσει και να κατανοήσει. Ο διαχωρισμός των εποχών, αλλαγές στο έργο του Θεού, αλλαγές στην τοποθεσία του έργου, στον αποδέκτη του έργου, και ούτω καθεξής —όλα τα παραπάνω περιλαμβάνονται στα τρία στάδια του έργου. Ειδικότερα, η διαφορά στον τρόπο εργασίας του Αγίου Πνεύματος, καθώς και μεταβολές στη διάθεση, την εικόνα, το όνομα, την ταυτότητα του Θεού, ή άλλες αλλαγές —όλα αποτελούν μέρος των τριών σταδίων του έργου. Κάθε στάδιο του έργου μπορεί να αντιπροσωπεύει μονάχα ένα μέρος του και περιορίζεται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο. Δεν περιλαμβάνει τον διαχωρισμό των εποχών ή αλλαγές στο έργο του Θεού και, πολύ λιγότερο, τις άλλες πτυχές. Είναι ξεκάθαρα προφανές. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν το σύνολο του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει το έργο και τη διάθεση του Θεού στο έργο της σωτηρίας· χωρίς αυτό το γεγονός, η γνώση σου για τον Θεό δεν είναι παρά κούφιας λέξεις, τίποτα περισσότερο από παροπλισμένες από καθέδρας ομιλίες. Τέτοια γνώση δεν μπορεί να πείσει ούτε να κατακτήσει τον άνθρωπο, βρίσκεται εκτός

πραγματικότητας και δεν είναι αλήθεια. Μπορεί να είναι πολύ χορταστική και ευχάριστη στα αυτιά, αλλά αν έρχεται σε αντίθεση με την έμφυτη διάθεση του Θεού, τότε ο Θεός δεν θα σου χαριστεί. Όχι μόνο δεν θα επιδοκιμάσει τη γνώση σου, αλλά θα σε τιμωρήσει ως αμαρτωλό που Τον βλασφήμησε. Τα λόγια που φανερώνουν γνώση του Θεού, δεν εκφέρονται με ελαφριά καρδιά. Παρόλο που μπορεί να είσαι ευφραδής και γλυκομίλητος, και παρόλο που τα λόγια σου είναι τόσο έξυπνα που μπορείς να πείσεις κάποιον πως το άσπρο είναι μαύρο, και το μαύρο άσπρο, εξακολουθείς να είσαι έξω από τα νερά σου όταν πρόκειται να μιλήσεις για τη γνώση του Θεού. Ο Θεός δεν είναι κάποιος που μπορείς να κρίνεις απερίσκεπτα, να εξυμνείς τυχαία ή να δυσφημείς αδιάφορα. Εξυμνείς τους πάντες και τα πάντα, κι όμως, ιδρώνεις για να βρεις τα σωστά λόγια, προκειμένου να περιγράψεις τη μεγάλη αρετή και φιλευσπλαχνία του Θεού —και αυτό είναι που μαθαίνει ο κάθε χαμένος. Παρόλο που υπάρχουν πολλοί γλωσσολόγοι, ικανοί να περιγράψουν τον Θεό, η ακρίβεια αυτού που περιγράφουν αποτελεί μονάχα το ένα εκατοστό της αλήθειας που λένε άνθρωποι με φτωχό λεξιλόγιο αλλά πλούσια εμπειρία, οι οποίοι ανήκουν στον Θεό. Έτσι, μπορεί να διαφανεί ότι η γνώση του Θεού βρίσκεται στην ακρίβεια και την πραγματικότητα, και όχι στην έξυπνη χρήση των λέξεων ή το πλούσιο λεξιλόγιο, και ότι η γνώση του ανθρώπου και η γνώση για τον Θεό είναι εντελώς άσχετες μεταξύ τους. Το μάθημα για τη γνώση του Θεού είναι σπουδαιότερο από τις φυσικές επιστήμες της ανθρωπότητας. Είναι ένα μάθημα που μπορεί να επιτευχθεί μόνον από έναν ελάχιστο αριθμό από όσους προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό, και δεν επιτυγχάνεται από κάποιον που τυχαίνει να έχει ένα χάρισμα. Άρα, δεν πρέπει να θεωρείτε τη γνώση του Θεού και την επιδίωξη της αλήθειας ως κάτι που κι ένα μικρό παιδί μπορεί να επιτύχει. Ίσως να είσαι απόλυτα επιτυχημένος στην οικογενειακή σου ζωή, στην καριέρα ή τον γάμο σου, αλλά όταν πρόκειται για την αλήθεια και το μάθημα για τη γνώση του Θεού, δεν έχεις να επιδείξεις τίποτε, δεν έχεις επιτύχει τίποτε. Μπορούμε να πούμε ότι η εφαρμογή αλήθειας στην πράξη παρουσιάζει τεράστια δυσκολία για σας, ενώ η γνώση του Θεού αποτελεί ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα. Τούτο είναι που σας δυσκολεύει —εσάς, αλλά και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Μεταξύ εκείνων που είχαν κάποια επιτεύγματα στην υπόθεση της γνώσης του Θεού, δεν υπάρχει σχεδόν κανείς που να ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Ο άνθρωπος δεν ξέρει τι σημαίνει να γνωρίζει κάποιος τον Θεό, ή γιατί είναι απαραίτητο να Τον γνωρίζει κάποιος, ή τι θεωρείται γνώση του Θεού. Αυτό δημιουργεί τρομερή σύγχυση στην ανθρωπότητα και είναι απλά ο μεγαλύτερος γρίφος που έχει αντιμετωπίσει ποτέ —και κανείς

δεν είναι ικανός, αλλά ούτε και πρόθυμος να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα, καθώς, μέχρι στιγμής, κανείς από την ανθρωπότητα δεν είχε την παραμικρή επιτυχία στη μελέτη του συγκεκριμένου έργου. Ίσως, όταν ο γρίφος των τριών σταδίων του έργου καταστεί πλέον γνωστός στο ανθρώπινο γένος, να εμφανιστεί αμέσως μετά μια ομάδα χαρισματικών ανθρώπων που θα γνωρίζουν τον Θεό. Φυσικά, ελπίζω να συμβεί αυτό, και, επιπλέον, βρίσκομαι στη διαδικασία της εκτέλεσης αυτού του έργου, και ελπίζω να δω την εμφάνιση περισσότερων χαρισματικών ανθρώπων στο εγγύς μέλλον. Εκείνοι θα γίνουν οι μάρτυρες του γεγονότος των τριών σταδίων του έργου και, φυσικά, θα είναι και οι πρώτοι που θα γίνουν μάρτυρες των τριών σταδίων του έργου. Εάν κατά την ημέρα που το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, δεν υπάρχουν τέτοιοι χαρισματικοί άνθρωποι ή υπάρχουν μόνον ένας ή δύο, έχοντας αποδεχθεί οι ίδιοι προσωπικά να οδηγηθούν στην τελείωση από τον ενσαρκωμένο Θεό, τότε τίποτα δεν είναι πιο θλιβερό και λυπηρό από αυτό —αν και πρόκειται απλώς για τη χειρότερη περίπτωση. Όπως και να 'χει, εξακολουθώ να ελπίζω ότι εκείνοι που το επιδιώκουν πραγματικά μπορούν να κερδίσουν αυτή την ευλογία. Από την αρχή του χρόνου, ποτέ δεν υπήρξε παρόμοιο έργο, ποτέ στην ιστορία της ανθρωπίνης εξέλιξης, δεν συνέβη ένα τέτοιο εγχείρημα. Εάν μπορείς πραγματικά να καταστείς ένας από τους πρώτους που γνωρίζουν τον Θεό, τούτο δεν θα ήταν η υψηλότερη τιμή ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα; Θα μπορούσε οποιοδήποτε πλάσμα μεταξύ των ανθρώπων να επαινεθεί περισσότερο από τον Θεό; Ένα τέτοιο έργο δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί από κάποιον, αλλά τελικά θα δρέψει και πάλι την ανταμοιβή του. Ανεξάρτητα από το φύλο ή την εθνικότητά τους, όλοι όσοι είναι ικανοί να επιτύχουν τη γνώση του Θεού, θα λάβουν τελικά τη μεγαλύτερη τιμή από τον Θεό και θα είναι οι μόνοι που θα κατέχουν την εξουσία Του. Τούτο είναι το έργο του παρόντος, αλλά και το έργο του μέλλοντος· είναι το τελευταίο και υψηλότερο έργο που πρόκειται να επιτευχθεί μέσα στα 6.000 χρόνια έργου και αποτελεί έναν τρόπο εργασίας που αποκαλύπτει κάθε κατηγορία ανθρώπου. Μέσα από το έργο της ώθησης του ανθρώπου να γνωρίσει τον Θεό, αποκαλύπτονται οι διαφορετικές τάξεις του ανθρώπου: Όσοι γνωρίζουν τον Θεό, έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του, ενώ αυτοί που δεν Τον γνωρίζουν, δεν έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του. Όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι οι οικείοι του Θεού, και όσοι δεν Τον γνωρίζουν δεν μπορούν να ονομάζονται οικείοι Του· οι οικείοι του Θεού μπορούν να λαμβάνουν οποιαδήποτε από τις ευλογίες Του, αλλά αυτοί που δεν είναι οικείοι Του, δεν είναι

άξιοι κανενός από τα έργα Του. Είτε πρόκειται για δοκιμασίες, εξευγενισμό ή κρίση, όλα γίνονται ώστε να επιτραπεί στον άνθρωπο να επιτύχει τελικά γνώση του Θεού και ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί στον Θεό. Τούτο είναι και το μόνο αποτέλεσμα που τελικά θα επιτευχθεί. Κανένα από τα τρία στάδια του έργου δεν είναι κρυφό· τούτο είναι επωφελές για τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό και τον βοηθά να αποκτήσει μια πληρέστερη και βαθύτερη γνώση του Θεού. Όλο αυτό το έργο είναι προς όφελος του ανθρώπου.

Το έργο του ίδιου του Θεού αποτελεί το όραμα που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος, διότι το έργο του Θεού δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τον άνθρωπο, ούτε κατέχεται από αυτόν. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν το σύνολο της διαχείρισης του Θεού και δεν υπάρχει σπουδαιότερο όραμα που θα πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος. Εάν ο άνθρωπος δεν γνωρίζει το ισχυρό αυτό όραμα, τότε δεν είναι εύκολο να γνωρίσει τον Θεό, ούτε και να κατανοήσει το θέλημά Του και, επιπλέον, το μονοπάτι στο οποίο περπατά ο άνθρωπος γίνεται όλο και πιο δύσβατο. Χωρίς οράματα, ο άνθρωπος δεν θα ήταν ικανός να φτάσει τόσο μακριά. Τα οράματα έχουν διαφυλάξει μέχρι σήμερα τον άνθρωπο, εφοδιάζοντάς τον με τη μεγαλύτερη προστασία. Στο μέλλον, οι γνώσεις σας πρέπει να γίνουν βαθύτερες και πρέπει να φτάσετε στο σημείο να γνωρίζετε ολόκληρο το θέλημά Του, καθώς και την ουσία του σοφού έργου Του στα τρία στάδια του έργου. Τούτο μόνο είναι το πραγματικό σας ανάστημα. Το τελικό στάδιο του έργου δεν είναι αυτόνομο, αλλά αποτελεί μέρος του συνόλου που σχηματίζεται μαζί με τα δύο προηγούμενα στάδια, δηλαδή, είναι αδύνατον να ολοκληρωθεί ολόκληρο το έργο της σωτηρίας με την εκτέλεση ενός μονάχα από τα τρία στάδια του έργου. Παρόλο που το τελικό στάδιο του έργου είναι ικανό να σώσει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο, τούτο δεν σημαίνει ότι είναι απαραίτητο να επιτελεστεί μονάχα το συγκεκριμένο στάδιο και ότι δεν απαιτούνται και τα δύο προηγούμενα στάδια του έργου προκειμένου να σωθεί ο άνθρωπος από την επιρροή του Σατανά. Κανένα στάδιο από τα τρία δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνο του ως το μοναδικό όραμα που πρέπει να γνωρίζει ολόκληρη η ανθρωπότητα, διότι το σύνολο του έργου της σωτηρίας είναι και τα τρία στάδια του έργου μαζί, και όχι ένα από αυτά. Όσο δεν ολοκληρώνεται το έργο της σωτηρίας, η διαχείριση του Θεού θα είναι ανίκανη να φτάσει στο απόλυτο τέλος της. Το Είναι, η διάθεση και η σοφία του Θεού εκφράζονται μέσα στο σύνολο του έργου της σωτηρίας, και δεν αποκαλύφθηκαν στον άνθρωπο από την αρχή, αλλά εκφράστηκαν βαθμιαία μέσα από το έργο της σωτηρίας. Κάθε στάδιο του έργου

της σωτηρίας εκφράζει μέρος της διάθεσης του Θεού και μέρος του Είναι Του· το κάθε στάδιο του έργου δεν μπορεί να εκφράσει άμεσα και πλήρως το σύνολο του Είναι του Θεού. Ως εκ τούτου, το έργο της σωτηρίας μπορεί να τελειώσει ολοκληρωτικά μόνο μετά την ολοκλήρωση και των τριών σταδίων του έργου· έτσι, η γνώση του ανθρώπου για την ολότητα του Θεού είναι αδιαχώριστη από τα τρία στάδια του έργου Του. Εκείνο που κερδίζει ο άνθρωπος από ένα μεμονωμένο στάδιο του έργου είναι απλώς η διάθεση του Θεού, η οποία εκφράζεται σε ένα μέρος του έργου Του. Δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει τη διάθεση και το Είναι που εκφράζονται στα στάδια πριν ή μετά. Τούτο συμβαίνει επειδή το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας δεν μπορεί να τελειώσει αμέσως κατά τη διάρκεια μίας μόνο περιόδου ή σε μία μόνο τοποθεσία, αλλά σταδιακά γίνεται βαθύτερο ανάλογα με το επίπεδο ανάπτυξης του ανθρώπου σε διαφορετικούς χρόνους και τόπους. Πρόκειται για έργο που διεξάγεται σε στάδια, και δεν ολοκληρώνεται σε ένα μόνο στάδιο. Έτσι λοιπόν, ολόκληρη η σοφία του Θεού αποκρυσταλλώνεται στα τρία στάδια, αντί σε ένα μόνο. Ολόκληρο το Είναι και η σοφία Του αποκαλύπτονται στα τρία αυτά στάδια, και κάθε στάδιο περιέχει το Είναι Του και αποτελεί αρχείο της σοφίας του έργου Του. Ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού, η οποία εκφράζεται στα τρία αυτά στάδια. Όλα τα σχετικά με το Είναι του Θεού είναι υψίστης σημασίας για όλο το ανθρώπινο γένος, κι αν οι άνθρωποι δεν έχουν αυτή τη γνώση όταν λατρεύουν τον Θεό, τότε δεν διαφέρουν από εκείνους που λατρεύουν τον Βούδα. Το έργο του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους δεν είναι κρυφό από αυτούς και θα πρέπει να το γνωρίζουν όλοι όσοι λατρεύουν τον Θεό. Από τη στιγμή που ο Θεός έχει πραγματοποιήσει τα τρία στάδια του έργου της σωτηρίας μεταξύ των ανθρώπων, ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει την έκφραση αυτού που έχει και είναι Αυτός κατά τη διάρκεια των τριών αυτών σταδίων του έργου. Τούτο πρέπει να πραγματοποιήσει ο άνθρωπος. Εκείνο που ο Θεός κρύβει από τον άνθρωπο είναι αυτό που ο άνθρωπος είναι ανίκανος να επιτύχει και δεν θα πρέπει να γνωρίζει, ενώ αυτό που ο Θεός δείχνει στον άνθρωπο είναι αυτό που ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει και να κατέχει. Κάθε ένα από τα τρία στάδια του έργου πραγματοποιείται πάνω στα θεμέλια του προηγούμενου· δεν εκτελείται ανεξάρτητα, ξεχωριστά από το έργο της σωτηρίας. Αν και υπάρχουν μεγάλες διαφορές στην εποχή και τον τύπο του έργου που διεξάγεται, στον πυρήνα του βρίσκεται πάντα η σωτηρία της ανθρωπότητας, και κάθε στάδιο του έργου της σωτηρίας είναι βαθύτερο από το προηγούμενο. Κάθε στάδιο του έργου συνεχίζει πάνω στα θεμέλια του προηγούμενου, το οποίο δεν ακυρώνεται. Με αυτό τον τρόπο,

στο έργο Του που είναι πάντα νέο και ποτέ παλιό, ο Θεός εκφράζει αδιάλειπτα πτυχές της διάθεσής Του που ποτέ πριν δεν έχουν εκφραστεί στον άνθρωπο, και πάντα αποκαλύπτει στον άνθρωπο το νέο έργο και το νέο Είναι Του, και, παρόλο που η θρησκευτική παλιά φρουρά καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να αντισταθεί σε αυτό και του εναντιώνεται ανοιχτά, ο Θεός πάντα επιτελεί το νέο έργο που προτίθεται να επιτελέσει. Το έργο Του αλλάζει συνεχώς, και εξαιτίας αυτού, συναντά πάντα την εναντίωση του ανθρώπου. Το ίδιο αλλάζει και η διάθεσή Του, ακριβώς όπως και η εποχή και οι αποδέκτες του έργου Του. Επιπλέον, Εκείνος πάντοτε επιτελεί έργο που δεν έχει επιτελεστεί ποτέ πριν, ακόμα και έργο που, στον άνθρωπο, φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με το προηγούμενο, να εναντιώνεται σε αυτό. Ο άνθρωπος μπορεί να δεχθεί μόνο ένα είδος έργου ή έναν τρόπο άσκησης. Είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποδεχτεί έργο ή τρόπους άσκησης που έρχονται σε αντίθεση με τον ίδιο ή είναι υψηλότεροι από αυτόν —αλλά το Άγιο Πνεύμα επιτελεί πάντα νέο έργο, και έτσι εμφανίζονται, η μία μετά την άλλη, ομάδες θρησκευτικών εμπειρογνομόνων οι οποίοι εναντιώνονται στο νέο έργο του Θεού. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν γίνει εμπειρογνώμονες ακριβώς επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός, και δεν έχει γνώση των αρχών του έργου του Θεού και, επιπλέον, δεν έχει γνώση των πολλών τρόπων με τους οποίους ο Θεός σώζει τον άνθρωπο. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος είναι εντελώς ανίκανος να διακρίνει αν πρόκειται για έργο που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και αν πρόκειται για έργο που προέρχεται από τον ίδιο τον Θεό. Πολλοί άνθρωποι προσκολλώνται σε μια στάση κατά την οποία αν το έργο ανταποκρίνεται στα προηγούμενα λόγια, τότε το αποδέχονται, κι αν υπάρχουν διαφορές με το προηγούμενο έργο, εναντιώνονται σε αυτό και το απορρίπτουν. Σήμερα, δεν συμμορφώνεστε όλοι με τέτοιες αρχές; Τα τρία στάδια του έργου της σωτηρίας δεν είχαν μεγάλη επίδραση πάνω σας, ενώ υπάρχουν και εκείνοι που πιστεύουν ότι τα δύο προηγούμενα στάδια του έργου αποτελούν βάρος που είναι απλώς περιττό να γνωρίζουμε. Πιστεύουν ότι τα στάδια αυτά δεν θα πρέπει να δηλώνονται στις μάζες και θα πρέπει να αποσύρονται όσο το δυνατόν συντομότερα, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μην αισθάνονται καταπίεση από τα δύο προηγούμενα στάδια των τριών σταδίων του έργου. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι η γνωστοποίηση των δύο προηγούμενων σταδίων του έργου είναι παρατραβηγμένη και δεν βοηθάει στη γνώση του Θεού —αυτά σκέφτεστε. Σήμερα, όλοι πιστεύετε ότι είναι σωστό να ενεργείτε κατ' αυτόν τον τρόπο, αλλά θα έρθει η μέρα που θα συνειδητοποιήσετε τη σπουδαιότητα του έργου Μου: Μάθετε ότι Εγώ δεν επιτελώ έργα άνευ

σημασίας. Αφού Εγώ διακηρύττω σε εσάς τα τρία στάδια του έργου, τούτο σημαίνει ότι πρέπει να είναι προς όφελός σας· αφού τα τρία αυτά στάδια του έργου βρίσκονται στην καρδιά ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, πρέπει να καταστούν το επίκεντρο όλων σε ολόκληρο το σύμπαν. Μια μέρα θα συνειδητοποιήσετε όλοι τη σπουδαιότητα του έργου αυτού. Μάθετε ότι εναντιώνεστε στο έργο του Θεού ή χρησιμοποιείτε τις προσωπικές σας αντιλήψεις για να υπολογίσετε το σημερινό έργο, επειδή δεν γνωρίζετε τις αρχές του έργου του Θεού και επειδή δεν παίρνετε αρκετά στα σοβαρά το έργο του Αγίου Πνεύματος. Η εναντίωσή σας στον Θεό και η παρεμπόδιση του έργου του Αγίου Πνεύματος οφείλεται στις αντιλήψεις και την έμφυτη αλαζονεία σας. Δεν οφείλεται στο ότι το έργο του Θεού είναι λανθασμένο, αλλά στο ότι είστε υπερβολικά ανυπάκουοι από τη φύση σας. Αφού βρήκαν την πίστη τους στον Θεό, μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν καν να πουν με βεβαιότητα από πού προήλθε ο άνθρωπος, τολμούν, όμως, να δίνουν δημόσιες ομιλίες αξιολογώντας τα σωστά και τα λανθασμένα σημεία του έργου του Αγίου Πνεύματος. Επιπλήττουν, μάλιστα, τους αποστόλους, οι οποίοι έχουν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, υποβάλλοντας σχόλια και μιλώντας αγενώς και αυθαδώς· η ανθρώπινη φύση τους είναι ευτελέστατη και δεν έχουν την παραμικρή σύνεση. Δεν θα έρθει η ημέρα που τέτοιοι άνθρωποι θα απορριφθούν από το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα καούν στις φλόγες της κόλασης; Δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού, κι όμως επικρίνουν το έργο Του και προσπαθούν να διδάξουν τον Θεό πώς να εργάζεται. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι παράλογοι άνθρωποι να γνωρίζουν τον Θεό; Ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει τον Θεό μέσα από τη διαδικασία της αναζήτησης και της βίωσής Του· και καταφέρνει να Τον γνωρίσει, όχι επικρίνοντάς Τον από ιδιοτροπία, αλλά μέσα από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Όσο πιο ακριβής είναι η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό, τόσο λιγότερο εναντιώνονται σε Αυτόν. Αντίθετα, όσο λιγότερο γνωρίζουν οι άνθρωποι τον Θεό, τόσο πιο πιθανό είναι να Του εναντιωθούν. Οι αντιλήψεις σου, η παλιά φύση και η ανθρώπινη φύση σου, ο χαρακτήρας και η ηθική σου στάση αποτελούν το «κεφάλαιο» με το οποίο αντιστέκεσαι στον Θεό, και όσο πιο διεφθαρμένος, ξεπεσμένος και ευτελής είσαι, τόσο περισσότερο είσαι εχθρός του Θεού. Εκείνοι που διακατέχονται από κακές αντιλήψεις και έχουν αυτάρεσκη διάθεση βρίσκονται σε ακόμα μεγαλύτερη έχθρα με τον ενσαρκωμένο Θεό, και τέτοιοι άνθρωποι είναι οι αντίχριστοι. Εάν οι αντιλήψεις σου δεν διορθωθούν, τότε θα είναι πάντοτε εναντίον του Θεού· ποτέ δεν θα είσαι συμβατός με τον Θεό και πάντα θα είσαι χώρια Του.

Μόνο παραμερίζοντας τις παλιές σου αντιλήψεις μπορείς να αποκτήσεις νέες γνώσεις· όμως, παλιά γνώση δεν σημαίνει απαραίτητα και παλιές αντιλήψεις. Η λέξη «αντιλήψεις» αναφέρεται στα πράγματα που φαντάζεται ο άνθρωπος, τα οποία έρχονται σε αντίθεση με την πραγματικότητα. Εάν η παλιά γνώση ήταν ήδη ξεπερασμένη κατά την παλιά εποχή, εμποδίζοντας τον άνθρωπο να εισέλθει στο νέο έργο, τότε και η γνώση αυτή αποτελεί αντίληψη. Εάν ο άνθρωπος είναι ικανός να προσεγγίσει σωστά μια τέτοια γνώση, και μπορεί να φτάσει να γνωρίζει τον Θεό από πολλές διαφορετικές πλευρές, συνδυάζοντας το παλιό με το καινούριο, τότε η παλιά γνώση γίνεται βοήθεια στον άνθρωπο, και καθίσταται η βάση μέσω της οποίας ο άνθρωπος εισέρχεται στη νέα εποχή. Το μάθημα της γνωριμίας του Θεού απαιτεί από εσένα να γίνεις κάτοχος πολλών αρχών: πώς να εισέλθεις στο μονοπάτι της γνώσης του Θεού, ποιες αλήθειες πρέπει να κατανοήσεις προκειμένου να γνωρίσεις τον Θεό και πώς να απαλλαχθείς από τις αντιλήψεις και την παλιά φύση σου ώστε να μπορέσεις να υποταχθείς σε όλες τις διευθετήσεις του νέου έργου του Θεού. Εάν χρησιμοποιείς αυτές τις αρχές ως βάση για να εισέλθεις στο μάθημα της γνωριμίας του Θεού, τότε η γνώση σου θα γίνεται όλο και βαθύτερη. Εάν έχεις ξεκάθαρη γνώση των τριών σταδίων του έργου —δηλαδή, του συνολικού διαχειριστικού σχεδίου του Θεού— κι εάν μπορείς να συσχετίζεις απόλυτα τα δύο προηγούμενα στάδια του έργου του Θεού με το παρόν και να κατανοείς ότι πρόκειται για έργο που επιτελείται από έναν μόνο Θεό, τότε θα έχεις την πιο σταθερή βάση. Τα τρία στάδια του έργου έγιναν από έναν μόνο Θεό· αυτό αποτελεί το μέγιστο όραμα, και είναι το μόνο μονοπάτι για να γνωρίσει κάποιος τον Θεό. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορούσε να πραγματοποιήσει τα τρία στάδια του έργου, και κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να επιτελέσει τέτοιο έργο για λογαριασμό Του —που σημαίνει ότι μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορούσε να επιτελέσει το δικό Του έργο, από την αρχή μέχρι σήμερα. Παρόλο που τα τρία στάδια του έργου του Θεού έχουν πραγματοποιηθεί σε διαφορετικές εποχές και τοποθεσίες, και παρόλο που το έργο του καθενός είναι διαφορετικό, όλα αποτελούν έργο που επιτέλεσε ένας μόνο Θεός. Από όλα τα οράματα, τούτο είναι το μέγιστο όραμα που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος, και αν αυτός μπορεί να κατανοήσει πλήρως, τότε θα είναι ικανός να ορθώσει το ανάστημά του. Σήμερα, το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν διάφορα θρησκευόμενα και δόγματα είναι ότι δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, και είναι ανίκανες να κάνουν τη διάκριση ανάμεσα στο έργο του Αγίου Πνεύματος και το έργο που δεν είναι του Αγίου Πνεύματος —οπότε, δεν μπορούν να πουν αν τούτο το στάδιο του έργου επιτελέστηκε,

όπως και τα δύο τελευταία, από τον Ιεχωβά Θεό. Αν και οι άνθρωποι ακολουθούν τον Θεό, οι περισσότεροι εξακολουθούν να είναι ανίκανοι να πουν εάν τούτος είναι πράγματι ο σωστός δρόμος. Ο άνθρωπος ανησυχεί για το αν ο δρόμος αυτός είναι ο δρόμος που υποδεικνύει προσωπικά ο ίδιος ο Θεός και αν η ενσάρκωση του Θεού αποτελεί γεγονός· οι περισσότεροι ακόμα δεν έχουν ιδέα για το πώς να διακρίνουν τέτοια πράγματα. Όσοι ακολουθούν τον Θεό είναι ανίκανοι να ορίσουν τον δρόμο· έτσι τα μηνύματα που κηρύσσονται, έχουν μόνο μερική επίδραση πάνω τους και όχι πλήρες αποτέλεσμα, πράγμα που επηρεάζει την είσοδο τέτοιων ανθρώπων στη ζωή. Εάν ο άνθρωπος μπορέσει να αντιληφθεί ότι τα τρία στάδια του έργου επιτελέστηκαν από τον ίδιο τον Θεό σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, σε διαφορετικά μέρη και σε διαφορετικούς ανθρώπους, εάν ο άνθρωπος μπορέσει να αντιληφθεί ότι, παρόλο που το έργο είναι διαφορετικό, επιτελείται όλο από έναν μόνο Θεό και ότι, εφόσον πρόκειται για έργο που επιτελείται από έναν μόνο Θεό, τότε πρέπει να είναι σωστό και χωρίς λάθη και ότι, παρόλο που έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι έργο ενός μόνο Θεού, αν ο άνθρωπος μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι είναι το έργο ενός μόνο Θεού, τότε οι αντιλήψεις του θα γίνουν απλά ψιλοπράγματα, ανάξια αναφοράς. Επειδή τα οράματα του ανθρώπου είναι ασαφή και ο άνθρωπος γνωρίζει τον Ιεχωβά ως Θεό και τον Ιησού ως τον Κύριο και είναι δίβουλος σχετικά με τον ενσαρκωμένο Θεό του σήμερα, πολλοί παραμένουν αφοσιωμένοι στο έργο του Ιεχωβά και του Ιησού· επίσης, επειδή περιβάλλονται από αντιλήψεις για το έργο του σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι πάντα αμφιβάλλουν και δεν παίρνουν στα σοβαρά το έργο αυτό. Ο άνθρωπος δεν έχει αντίληψη για τα δύο τελευταία στάδια του έργου, τα οποία ήταν αόρατα. Τούτο συμβαίνει, επειδή ο άνθρωπος δεν κατανοεί την πραγματικότητα των δύο τελευταίων σταδίων του έργου, και δεν τα είδε προσωπικά. Και ακριβώς επειδή δεν είναι ορατά, ο άνθρωπος φαντάζεται ό,τι του αρέσει· ανεξάρτητα από το τι σκαρφίζεται, δεν υπάρχουν στοιχεία που να το αποδεικνύουν και κανείς για να το διορθώσει. Ο άνθρωπος δίνει το ελεύθερο στο φυσικό του ένστικτο, πετώντας τη σύνεση από το παράθυρο και αφήνοντας τη φαντασία του να καλπάζει, διότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να το επιβεβαιώνουν· έτσι, οι φαντασιώσεις του ανθρώπου καθίστανται «γεγονός», ανεξάρτητα από το αν υπάρχει κάποια απόδειξη γι' αυτές. Έτσι ο άνθρωπος πιστεύει στον δικό του Θεό, που έχει πλάσει στο μυαλό του, και δεν αναζητά τον Θεό της πραγματικότητας. Εάν ένα άτομο έχει μία πεποίθηση, τότε ανάμεσα σε εκατό άτομα υπάρχουν εκατό πεποιθήσεις. Ο άνθρωπος διακατέχεται από τέτοιες πεποιθήσεις, επειδή δεν

έχει δει την πραγματικότητα του έργου του Θεού, επειδή μόνο το έχει ακούσει, χωρίς να το έχει δει. Ο άνθρωπος έχει ακούσει θρύλους και ιστορίες —αλλά σπάνια έχει ακούσει τη γνώση από τα γεγονότα του έργου του Θεού. Επομένως, δική του είναι η αντίληψη ότι άνθρωποι που είναι πιστοί μόνο για ένα χρόνο, και άνθρωποι που είναι πιστοί όλη τους τη ζωή, πιστεύουν εξίσου στον Θεό. Όσοι δεν μπορούν να δουν τα γεγονότα, δεν θα είναι ποτέ ικανοί να ξεφύγουν από μια πίστη στην οποία έχουν αντιλήψεις για τον Θεό. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά των παλιών του αντιλήψεων και έχει εισέλθει σε νέα εδάφη. Δεν ξέρει ο άνθρωπος ότι η γνώση όσων δεν μπορούν να δουν το αληθινό πρόσωπο του Θεού, δεν είναι τίποτα άλλο από αντιλήψεις και φήμες; Ο άνθρωπος πιστεύει ότι οι αντιλήψεις του είναι σωστές και χωρίς λάθη, και ότι προέρχονται από τον Θεό. Σήμερα, όταν ο άνθρωπος γίνεται μάρτυρας του έργου του Θεού, εγκαταλείπει αντιλήψεις που έχουν χτιστεί εδώ και πολλά χρόνια. Οι φαντασιώσεις και οι ιδέες του παρελθόντος κατέστησαν εμπόδιο στο έργο αυτού του σταδίου, και ο άνθρωπος δυσκολεύεται να εγκαταλείψει τέτοιες αντιλήψεις και να ανασκευάσει τέτοιες ιδέες. Οι αντιλήψεις σχετικά με αυτό το, βήμα προς βήμα, έργο πολλών από εκείνους που ακολούθησαν τον Θεό μέχρι σήμερα, έχουν καταστεί ακόμα πιο δυσάρεστες· οι άνθρωποι αυτοί έχουν σχηματίσει σταδιακά μια επίμονη εχθρότητα προς τον ενσαρκωμένο Θεό, και η πηγή του μίσους τους είναι οι αντιλήψεις και οι φαντασιώσεις του ανθρώπου. Ακριβώς επειδή τα γεγονότα δεν επιτρέπουν στον άνθρωπο να δώσει το ελεύθερο στη φαντασία του και, επιπλέον, δεν μπορούν να αντικρουστούν εύκολα από αυτόν, και οι αντιλήψεις και οι φαντασιώσεις του ανθρώπου δεν ανέχονται την ύπαρξη γεγονότων, και, επιπλέον, επειδή ο άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για την ορθότητα και φιλαλήθεια των γεγονότων, και με ελάχιστη προσήλωση εγκαταλείπει τις αντιλήψεις και χρησιμοποιεί τη φαντασία του —εξαιτίας ακριβώς όλων των παραπάνω, οι αντιλήψεις και φαντασιώσεις του ανθρώπου έχουν γίνει ο εχθρός του έργου του σήμερα, το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Τούτο μπορεί να χρεωθεί μονάχα ως λάθος των αντιλήψεων του ανθρώπου, και όχι ως λάθος του έργου του Θεού. Ο άνθρωπος μπορεί να φαντάζεται ό,τι θέλει, αλλά δεν μπορεί να αμφισβητεί ελεύθερα το οποιοδήποτε στάδιο του έργου του Θεού ή οποιοδήποτε κομμάτι του· το γεγονός του έργου του Θεού είναι απαραβίαστο από τον άνθρωπο. Μπορείς να δίνεις το ελεύθερο στη φαντασία σου, ακόμα και να συγκεντρώνεις ωραίες ιστορίες για το έργο του Ιεχωβά και του Ιησού, αλλά δεν μπορείς να αντικρούεις το γεγονός του κάθε σταδίου του έργου Τους· τούτο αποτελεί αρχή, αλλά και

διοικητικό διάταγμα, κι εσείς θα έπρεπε να κατανοείτε τη σπουδαιότητα αυτών των θεμάτων. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι το συγκεκριμένο στάδιο του έργου είναι ασύμβατο με τις αντιλήψεις του, αλλά ότι αυτό δεν ισχύει για τα δύο προηγούμενα στάδια. Με τη φαντασία του, ο άνθρωπος πιστεύει ότι το έργο των δύο προηγούμενων σταδίων σίγουρα δεν είναι το ίδιο με το έργο του σήμερα —έχεις, όμως, σκεφτεί ποτέ ότι οι αρχές του έργου του Θεού είναι όλες όμοιες, ότι το έργο Του είναι πάντα πρακτικό και ότι, ανεξάρτητα από την εποχή, θα υπάρχει πάντα ένα πλήθος ανθρώπων που αντιστέκονται και εναντιώνονται στο γεγονός του έργου Του; Όλοι εκείνοι που σήμερα αντιστέκονται και εναντιώνονται σε αυτό το στάδιο του έργου, είχαν αναμφισβήτητα εναντιωθεί στον Θεό σε παρελθόντες καιρούς, διότι τέτοιοι άνθρωποι θα είναι πάντα οι εχθροί του Θεού. Οι άνθρωποι που γνωρίζουν το γεγονός του έργου του Θεού, θα δουν τα τρία στάδια του έργου ως έργο ενός μόνο Θεού, και θα εγκαταλείψουν τις ιδέες τους. Αυτοί είναι άνθρωποι που γνωρίζουν τον Θεό, και τέτοιοι άνθρωποι είναι όσοι ακολουθούν πραγματικά τον Θεό. Όταν ολόκληρη η διαχείριση του Θεού πλησιάζει στο τέλος της, ο Θεός θα ταξινομήσει τα πάντα ανάλογα με το είδος τους. Ο άνθρωπος πλάστηκε από τα χέρια του Δημιουργού και, στο τέλος, Εκείνος πρέπει να επιστρέψει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο υπό το κράτος Του· τούτο είναι το συμπέρασμα των τριών σταδίων του έργου. Το στάδιο του έργου των έσχατων ημερών, καθώς και τα δύο προηγούμενα, στον Ισραήλ και την Ιουδαία, αποτελούν το σχέδιο διαχείρισης του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό, και είναι το γεγονός του έργου του Θεού. Παρόλο που οι άνθρωποι δεν έχουν βιώσει ή παρακολουθήσει πολύ από αυτό το έργο, τα γεγονότα είναι πάντα γεγονότα, και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Όλοι οι άνθρωποι από κάθε χώρα του σύμπαντος που πιστεύουν στον Θεό, θα δεχθούν τα τρία στάδια του έργου. Εάν γνωρίζεις μόνο ένα συγκεκριμένο στάδιο του έργου και δεν κατανοείς τα άλλα δύο στάδια, ούτε το έργο του Θεού σε παρελθόντες καιρούς, τότε είσαι ανίκανος να ομολογήσεις ολόκληρη την αλήθεια του συνολικού σχεδίου διαχείρισης του Θεού και η γνώση σου για τον Θεό είναι μονόπλευρη, διότι μέσα στην πίστη σου στον Θεό δεν Τον γνωρίζεις ούτε Τον καταλαβαίνεις, οπότε δεν έχεις τα προσόντα να γίνεις μάρτυρας του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν η τρέχουσα γνώση σας σχετικά με αυτά τα πράγματα είναι βαθιά ή επιφανειακή, στο τέλος, πρέπει να έχετε γνώση και να είστε απόλυτα πεπεισμένοι, και όλοι οι άνθρωποι θα δουν ολόκληρο το έργο του Θεού και θα υποταχθούν υπό το κράτος Του. Στο τέλος αυτού του έργου, όλες οι θρησκείες θα γίνουν ένα, όλα τα πλάσματα θα επιστρέψουν υπό το κράτος του

Δημιουργού, όλα τα πλάσματα θα λατρεύουν τον έναν και αληθινό Θεό, και όλες οι κακές θρησκείες θα αποτύχουν και δεν θα εμφανιστούν ποτέ ξανά.

Γιατί αυτή η συνεχής αναφορά στα τρία στάδια του έργου; Η πάροδος των εποχών, η κοινωνική εξέλιξη, το μεταβαλλόμενο πρόσωπο της φύσης —όλα υφίστανται αλλαγές στα τρία στάδια του έργου. Η ανθρωπότητα αλλάζει έγκαιρα με το έργο του Θεού και δεν εξελίσσεται από μόνη της. Η αναφορά των τριών σταδίων του έργου του Θεού γίνεται για να φέρει όλα τα πλάσματα και τους ανθρώπους από κάθε θρησκεία και δόγμα, υπό το κράτος ενός Θεού. Ανεξάρτητα από τη θρησκεία στην οποία ανήκεις, τελικά θα υποταχθείς στο κράτος του Θεού. Μόνο ο Θεός ο ίδιος μπορεί να επιτελέσει τούτο το έργο· δεν μπορεί να εκτελεστεί από κανέναν θρησκευτικό αρχηγό. Υπάρχουν πολλές μεγάλες θρησκείες στον κόσμο και η καθεμιά έχει τον δικό της επικεφαλής ή ηγέτη, ενώ οι οπαδοί είναι διασκορπισμένοι σε διάφορες χώρες και περιοχές σε όλον τον κόσμο· κάθε χώρα, μεγάλη ή μικρή, φιλοξενεί διαφορετικές θρησκείες στο εσωτερικό της. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το πόσες θρησκείες υπάρχουν σε όλον τον κόσμο, όλοι οι άνθρωποι στο σύμπαν τελικά υπάρχουν υπό την καθοδήγηση ενός μόνο Θεού, και την ύπαρξή τους δεν καθοδηγούν θρησκευτικοί αρχηγοί ή ηγέτες. Που σημαίνει ότι η ανθρωπότητα δεν καθοδηγείται από έναν συγκεκριμένο θρησκευτικό αρχηγό ή ηγέτη· αντίθετα, ολόκληρο το ανθρώπινο γένος καθοδηγείται από τον Δημιουργό, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα και, επίσης, δημιούργησε το ανθρώπινο γένος —και αυτό είναι γεγονός. Αν και ο κόσμος έχει πολλές μεγάλες θρησκείες, ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι, υπάρχουν όλες υπό το κράτος του Δημιουργού και καμιά τους δεν μπορεί να υπερβεί το πεδίο του κράτους αυτού. Η εξέλιξη της ανθρωπότητας, η κοινωνική πρόοδος, η εξέλιξη των φυσικών επιστημών —η κάθε μία είναι αδιαχώριστη από τις διευθετήσεις του Δημιουργού και το έργο αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να πραγματοποιήσει ένας συγκεκριμένος θρησκευτικός αρχηγός. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί είναι απλώς οι ηγέτες μιας συγκεκριμένης θρησκείας και δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν τον Θεό ή Εκείνον που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί μπορούν να καθοδηγούν όσους βρίσκονται μέσα στο σύνολο της θρησκείας, αλλά δεν μπορούν να διοικούν όλα τα πλάσματα υπό τον ουρανό —τούτο είναι παγκοσμίως αναγνωρισμένο γεγονός. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί είναι απλώς ηγέτες και δεν γίνεται να είναι ισότιμοι με τον Θεό (τον Δημιουργό). Τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Δημιουργού και,

τελικά, όλα θα επιστρέψουν στα χέρια του Δημιουργού. Το ανθρώπινο γένος πλάστηκε αρχικά από τον Θεό και, ανεξάρτητα από τη θρησκεία, κάθε άνθρωπος θα επιστρέψει υπό το κράτος του Θεού —τούτο είναι αναπόφευκτο. Μόνο ο Θεός είναι ο Ύψιστος μεταξύ όλων των πραγμάτων και ακόμα και ο πιο σπουδαίος κυβερνήτης μεταξύ όλων των πλασμάτων πρέπει να επιστρέψει υπό το κράτος Του. Ανεξάρτητα από το πόσο υψηλή είναι η θέση του ανθρώπου, δεν μπορεί να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε έναν κατάλληλο προορισμό και κανείς δεν είναι ικανός να ταξινομήσει όλα τα πράγματα ανάλογα με το είδος τους. Ο ίδιος ο Ιεχωβά δημιούργησε το ανθρώπινο γένος και ταξινόμησε τον καθένα ανάλογα με το είδος του και όταν έρθει η έσχατη ώρα, Εκείνος θα εξακολουθεί να επιτελεί το έργο Του ο ίδιος, κατατάσσοντας τα πάντα ανάλογα με το είδος τους —και αυτό δεν μπορεί να γίνει από κανέναν άλλον εκτός από τον Θεό. Τα τρία στάδια του έργου, που επιτελέστηκαν από την αρχή μέχρι σήμερα, πραγματοποιήθηκαν όλα από τον ίδιο τον Θεό και πραγματοποιήθηκαν από τον ένα Θεό. Το γεγονός των τριών σταδίων του έργου είναι το γεγονός της ηγεσίας του Θεού σε όλη την ανθρωπότητα, ένα γεγονός, που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί. Στο τέλος των τριών σταδίων του έργου, τα πάντα θα ταξινομηθούν ανάλογα με το είδος τους και θα επιστρέψουν υπό το κράτος του Θεού, διότι σε ολόκληρο το σύμπαν υπάρχει μόνο αυτός ο ένας Θεός και δεν υπάρχουν άλλες θρησκείες. Αυτός που είναι ανίκανος να δημιουργήσει τον κόσμο θα είναι και ανίκανος να τον οδηγήσει στο τέλος του, ενώ Εκείνος που δημιούργησε τον κόσμο, θα τον οδηγήσει σίγουρα στο τέλος· έτσι, αν κάποιος είναι ανίκανος να οδηγήσει την εποχή στο τέλος της και είναι απλώς ικανός να βοηθήσει τον άνθρωπο στο να καλλιεργήσει το μυαλό του, τότε αυτός σίγουρα δεν είναι Θεός και σίγουρα δεν είναι ο Κύριος της ανθρωπότητας. Θα είναι ανίκανος να επιτελέσει τέτοιο σπουδαίο έργο· μόνο ένας μπορεί να επιτελέσει τέτοιο έργο και όλοι όσοι είναι ανίκανοι να εκτελέσουν το έργο αυτό, είναι σίγουρα οι εχθροί και όχι ο Θεός. Όλες οι κακές θρησκείες είναι ασύμβατες με τον Θεό και, εφόσον είναι ασύμβατες με τον Θεό, είναι εχθροί Του. Όλο το έργο επιτελείται από αυτόν τον έναν και αληθινό Θεό και ολόκληρο το σύμπαν διοικείται από αυτόν τον έναν Θεό. Ανεξάρτητα από το αν Εκείνος εργάζεται στον Ισραήλ ή στην Κίνα, ανεξάρτητα από το αν το έργο εκτελείται από το Πνεύμα ή τη σάρκα, όλα επιτελούνται από τον ίδιο τον Θεό και δεν μπορούν να υλοποιηθούν από κανέναν άλλον. Ακριβώς επειδή είναι ο Θεός όλης της ανθρωπότητας, εργάζεται ελεύθερα, χωρίς να περιορίζεται από οποιεσδήποτε συνθήκες —και τούτο αποτελεί το μεγαλύτερο από όλα τα οράματα. Ως πλάσμα του Θεού, αν θέλεις να

εκτελείς το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και να κατανοείς το θέλημά Του, πρέπει να καταλάβεις το έργο του Θεού, να κατανοήσεις το θέλημά Του για τα πλάσματα, να καταλάβεις το σχέδιό Του για τη διαχείριση και να κατανοήσεις όλη τη σπουδαιότητα του έργου που επιτελεί. Αυτοί που δεν το καταλαβαίνουν αυτό, δεν έχουν τα προσόντα για να είναι πλάσματα του Θεού! Ως πλάσμα του Θεού, αν δεν κατανοείς από πού προήλθες, δεν καταλαβαίνεις την ιστορία του ανθρώπινου γένους και όλο το έργο του Θεού και, ακόμα περισσότερο, δεν καταλαβαίνεις πώς εξελίχθηκε το ανθρώπινο γένος μέχρι σήμερα, ούτε κατανοείς ποιος διοικεί το σύνολο της ανθρωπότητας, τότε είσαι ανίκανος να εκτελέσεις το καθήκον σου. Ο Θεός έχει καθοδηγήσει την ανθρωπότητα μέχρι σήμερα και από τότε που δημιούργησε τον άνθρωπο στη γη, δεν τον έχει εγκαταλείψει ποτέ. Το Άγιο Πνεύμα δεν σταματά ποτέ να εργάζεται, ποτέ δεν έπαψε να καθοδηγεί το ανθρώπινο γένος και ποτέ δεν το εγκατέλειψε. Αλλά η ανθρωπότητα δεν συνειδητοποιεί ότι υπάρχει Θεός —κι ακόμα λιγότερο γνωρίζει τον Θεό, και υπάρχει άραγε κάτι πιο ταπεινωτικό από αυτό για όλα τα πλάσματα του Θεού; Ο Θεός καθοδηγεί προσωπικά τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δεν κατανοεί το έργο του Θεού. Είσαι πλάσμα του Θεού κι όμως δεν κατανοείς την ίδια σου την ιστορία και δεν γνωρίζεις ποιος σε καθοδήγησε στο ταξίδι σου, αγνοείς το έργο του Θεού και έτσι δεν μπορείς να γνωρίσεις τον Θεό. Αν δεν γνωρίζεις τώρα, τότε δεν θα έχεις ποτέ τα προσόντα να γίνεις μάρτυρας του Θεού. Σήμερα, ο Δημιουργός οδηγεί προσωπικά όλους τους ανθρώπους για άλλη μια φορά, ωθώντας τους όλους να δουν τη σοφία Του, την παντοδυναμία, τη σωτηρία Του και το πόσο άξιος θαυμασμού είναι. Κι όμως, εσύ ακόμα δεν συνειδητοποιείς ούτε καταλαβαίνεις —άρα, μήπως είσαι αυτός που δεν θα λάβει τη σωτηρία; Εκείνοι που ανήκουν στον Σατανά δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού, ενώ όσοι ανήκουν στον Θεό μπορούν να ακούν τη φωνή Του. Όλοι όσοι συνειδητοποιούν και κατανοούν τα λόγια Μου, είναι αυτοί που θα σωθούν και θα γίνουν μάρτυρες του Θεού· όλοι όσοι δεν κατανοούν τα λόγια Μου, δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού και είναι εκείνοι που θα εξαλειφθούν. Όσοι δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού και δεν συνειδητοποιούν το έργο Του, είναι ανίκανοι να επιτύχουν τη γνώση του Θεού, και αυτοί οι άνθρωποι δεν θα γίνουν μάρτυρες του Θεού. Αν θέλεις να γίνεις μάρτυρας του Θεού, τότε πρέπει να γνωρίζεις τον Θεό, και η γνώση του Θεού εκπληρώνεται μέσα από το έργο του Θεού. Συνολικά, εάν θέλεις να γνωρίζεις τον Θεό, τότε πρέπει να γνωρίζεις το έργο Του: Η γνώση του έργου του Θεού είναι υψίστης σημασίας. Όταν τα τρία στάδια του έργου φτάσουν στο τέλος τους, θα συσταθεί μια

ομάδα από όσους είναι μάρτυρες του Θεού, μια ομάδα από εκείνους που γνωρίζουν τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί θα γνωρίζουν όλοι τον Θεό και θα είναι ικανοί να κάνουν την αλήθεια πράξη. Θα κατέχουν την ανθρώπινη φύση και τη λογική και όλοι θα γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου του Θεού για τη σωτηρία. Τούτο είναι το έργο που θα εκπληρωθεί στο τέλος και αυτοί οι άνθρωποι είναι η αποκρυστάλλωση του έργου των 6.000 χρόνων διαχείρισης και είναι η ισχυρότερη μαρτυρία για την τελική συντριβή του Σατανά. Όσοι μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού, θα είναι ικανοί να δεχθούν την υπόσχεση και την ευλογία Του και θα είναι η ομάδα που απομένει στο τέλος, που κατέχει την εξουσία του Θεού και είναι μάρτυρας του Θεού. Ίσως όλοι σας έχετε τη δυνατότητα να γίνετε μέλη αυτής της ομάδας, ή ίσως μόνο οι μισοί ή μόνο λίγοι —εξαρτάται από την επιθυμία και την επιδίωξή σας.

Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού

Ο Θεός ενσαρκώθηκε επειδή το αντικείμενο του έργου Του δεν είναι το πνεύμα του Σατανά ή οποιοδήποτε άυλο πράγμα, αλλά ο άνθρωπος, ο οποίος είναι από σάρκα και έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Ακριβώς επειδή η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί, ο Θεός έχει κάνει τον σαρκικό άνθρωπο αντικείμενο του έργου Του. Εξάλλου, επειδή ο άνθρωπος είναι το αντικείμενο της διαφθοράς, έχει κάνει τον άνθρωπο το μοναδικό αντικείμενο του έργου Του σε όλα τα στάδια του έργου της σωτηρίας Του. Ο άνθρωπος είναι θνητός, είναι από σάρκα και οστά, και ο Θεός είναι ο μόνος που μπορεί να σώσει τον άνθρωπο. Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί και να έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τον άνθρωπο για να κάνει το έργο Του, ώστε το έργο Του να φέρει καλύτερα αποτελέσματα. Ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί για να κάνει το έργο Του, ακριβώς επειδή ο άνθρωπος είναι από σάρκα και ανίκανος να νικήσει την αμαρτία ή να απαλλαγεί από τη σάρκα. Παρόλο που η ουσία και η ταυτότητα του ενσαρκωμένου Θεού διαφέρουν πολύ από την ουσία και την ταυτότητα του ανθρώπου, η εμφάνισή Του είναι ίδια με εκείνη του ανθρώπου, έχει την εμφάνιση ενός κανονικού ατόμου και διάγει τον βίο ενός κανονικού ατόμου και όσοι Τον βλέπουν, δεν μπορούν να διακρίνουν κάποια διαφορά ανάμεσά σ' Αυτόν και σε ένα κανονικό άτομο. Αυτή η κανονική εμφάνιση και η κανονική ανθρώπινη φύση αρκούν για να επιτελέσει το θεϊκό έργο

Του στην κανονική ανθρώπινη φύση. Η σάρκα Του του επιτρέπει να κάνει το έργο Του στην κανονική ανθρώπινη φύση και Τον βοηθά να κάνει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους, και η κανονική ανθρώπινη φύση Του, επίσης, Τον βοηθά να εκτελέσει το έργο της σωτηρίας ανάμεσα στους ανθρώπους. Παρόλο που η κανονική ανθρώπινη φύση Του έχει προκαλέσει πολλή αναστάτωση ανάμεσα στους ανθρώπους, τέτοια αναστάτωση δεν έχει αντίκτυπο στις κανονικές επιπτώσεις του έργου Του. Εν ολίγοις, το έργο της κανονικής Του σάρκας αποτελεί υπέρτατο όφελος για τον άνθρωπο. Αν και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν αποδέχονται την κανονική ανθρώπινη φύση Του, το έργο Του μπορεί να παραμείνει αποτελεσματικό και τα αποτελέσματα αυτά επιτυγχάνονται χάρη στην κανονική ανθρώπινη φύση Του. Ως προς αυτό, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Από το έργο Του στη σάρκα, ο άνθρωπος κερδίζει δέκα φορές ή δεκάδες φορές περισσότερα πράγματα από τις αντιλήψεις που υπάρχουν ανάμεσα στους ανθρώπους σχετικά με την κανονική ανθρώπινη φύση Του, και τέτοιες αντιλήψεις τελικά θα τις καταπιεί το έργο Του. Και το αποτέλεσμα που έχει επιτύχει το έργο Του, δηλαδή η γνώση που έχει ο άνθρωπος απέναντί Του, ξεπερνά κατά πολύ τις αντιλήψεις του ανθρώπου σχετικά με Αυτόν. Δεν υπάρχει τρόπος να φανταστεί ή να μετρήσει κανείς το έργο που επιτελεί ενσαρκωμένος, γιατί η σάρκα Του δεν είναι όμοια μ' εκείνη οποιουδήποτε σαρκικού ανθρώπου. Παρόλο που το εξωτερικό κέλυφος είναι πανομοιότυπο, η ουσία δεν είναι η ίδια. Η σάρκα Του παράγει πολλές αντιλήψεις στους ανθρώπους για τον Θεό, όμως η σάρκα Του μπορεί επίσης να επιτρέψει στον άνθρωπο να αποκτήσει μεγάλη γνώση και μπορεί ακόμη και να κατακτήσει οποιονδήποτε έχει ένα παρόμοιο εξωτερικό κέλυφος. Διότι δεν είναι απλώς άνθρωπος, αλλά είναι ο Θεός με το εξωτερικό κέλυφος ενός ανθρώπου και κανένας δεν μπορεί να Τον καταλάβει πλήρως ή να Τον κατανοήσει. Ένας αόρατος και άυλος Θεός αγαπιέται και είναι καλοδεχούμενος από όλους. Εάν ο Θεός είναι απλώς ένα Πνεύμα που είναι αόρατο στον άνθρωπο, είναι τόσο εύκολο για τον άνθρωπο να πιστέψει στον Θεό. Ο άνθρωπος μπορεί να δώσει απεριόριστη ελευθερία στη φαντασία του, να επιλέξει οποιαδήποτε εικόνα του αρέσει ως εικόνα του Θεού για να ευχαριστήσει τον εαυτό του και να κάνει τον εαυτό του να αισθάνεται ευτυχισμένος. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος μπορεί να κάνει ό,τι είναι πιο ευχάριστο στον δικό του Θεό και σ' αυτό που αυτός ο Θεός είναι πρόθυμος να κάνει, χωρίς κανέναν δισταγμό. Επιπλέον, ο άνθρωπος πιστεύει ότι κανείς δεν είναι πιο πιστός και αφοσιωμένος απ' ό,τι ο ίδιος προς τον Θεό και ότι όλοι οι άλλοι είναι σκυλιά των Εθνικών και δεν είναι αφοσιωμένοι στον Θεό. Μπορούμε να πούμε ότι αυτό επιδιώκεται από

εκείνους, των οποίων η πίστη στον Θεό είναι ασαφής και βασίζεται στο δόγμα. Αυτό που επιδιώκουν είναι πάνω-κάτω το ίδιο, με ελάχιστες διακυμάνσεις. Απλώς, οι εικόνες του Θεού στη φαντασία τους είναι διαφορετικές, όμως η ουσία τους είναι στην πραγματικότητα η ίδια.

Ο άνθρωπος δεν ενοχλείται από την ξέγνοιαστη πίστη του στον Θεό και πιστεύει στον Θεό με όποιο τρόπο νομίζει. Αυτό είναι ένα από τα «δικαιώματα και τις ελευθερίες του ανθρώπου», στα οποία κανείς δεν μπορεί να παρεμβαίνει, γιατί ο άνθρωπος πιστεύει στον δικό του Θεό και όχι στον Θεό οποιουδήποτε άλλου. Είναι η δική του ιδιωτική ιδιοκτησία και σχεδόν όλοι κατέχουν αυτό το είδος ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Ο άνθρωπος θεωρεί αυτή του την ιδιοκτησία ως έναν πολύτιμο θησαυρό, αλλά για τον Θεό δεν υπάρχει τίποτα πιο ποταπό ή άχρηστο, γιατί δεν υπάρχει σαφέστερη ένδειξη εναντίωσης στον Θεό από αυτή την ιδιωτική ιδιοκτησία του ανθρώπου. Εξαιτίας του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, ο Θεός ενσαρκώνεται λαμβάνοντας μια απτή μορφή που μπορεί να δει και να αγγίξει ο άνθρωπος. Δεν είναι ένα άμορφο Πνεύμα, αλλά μια σάρκα που μπορεί να έρθει σε επαφή και να γίνει ορατή από τον άνθρωπο. Ωστόσο, οι περισσότεροι από τους θεούς στους οποίους πιστεύουν οι άνθρωποι είναι θεότητες χωρίς σάρκα, άμορφες, οι οποίες έχουν επίσης ελεύθερη μορφή. Με αυτόν τον τρόπο, ο ενσαρκωμένος Θεός έχει γίνει ο εχθρός των περισσότερων από όσους πιστεύουν στον Θεό, και εκείνοι που δεν μπορούν να δεχτούν το γεγονός της ενσάρκωσης του Θεού, έχουν γίνει, επίσης, οι αντίπαλοι του Θεού. Ο άνθρωπος διακατέχεται από αντιλήψεις, όχι λόγω του τρόπου σκέψης του ή λόγω της παρακοής του, αλλά λόγω αυτής της ιδιωτικής ιδιοκτησίας του. Εξαιτίας αυτής της ιδιοκτησίας, οι περισσότεροι άνθρωποι πεθαίνουν και αυτός ο ασαφής Θεός που δεν μπορεί κάποιος να Τον αγγίξει, δεν μπορεί να γίνει ορατός και δεν υπάρχει στην πραγματικότητα, καταστρέφει τη ζωή των ανθρώπων. Η ζωή των ανθρώπων δεν τιμωρείται από τον ενσαρκωμένο Θεό, πόσο μάλλον από τον επουράνιο Θεό, αλλά από τον Θεό της φαντασίας του ανθρώπου. Ο μόνος λόγος που ο ενσαρκωμένος Θεός έχει ενσαρκωθεί, είναι λόγω των αναγκών του διεφθαρμένου ανθρώπου. Είναι εξαιτίας των αναγκών του ανθρώπου κι όχι του Θεού, και όλες οι θυσίες και τα πάθη Του είναι για χάρη της ανθρωπότητας κι όχι προς όφελος του ίδιου του Θεού. Δεν υπάρχουν πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ή ανταμοιβές για τον Θεό. Δεν θα αποκομίσει κάποια μελλοντική συγκομιδή, αλλά μόνο εκείνη που υπάρχει αρχικά ως οφειλή προς Αυτόν. Ό,τι κάνει και όσα θυσιάζει για την ανθρωπότητα δεν γίνονται ώστε να κερδίσει μεγάλες ανταμοιβές, αλλά καθαρά για χάρη

της ανθρωπότητας. Αν και το έργο του ενσαρκωμένου Θεού συνεπάγεται πολλές αδιανόητες δυσκολίες, τα αποτελέσματα που τελικά επιτυγχάνει υπερβαίνουν κατά πολύ εκείνα του έργου που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα. Το έργο της σάρκας συνεπάγεται πολλές δυσκολίες, και η σάρκα δεν μπορεί να έχει την ίδια μεγάλη ταυτότητα με το Πνεύμα, δεν μπορεί να εκτελεί τις ίδιες υπερφυσικές πράξεις όπως το Πνεύμα, πόσο μάλλον να έχει την ίδια εξουσία με το Πνεύμα. Ωστόσο, η ουσία του έργου που κάνει αυτή η κοινή σάρκα είναι πολύ υψηλότερη από εκείνη του έργου που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα, κι αυτή η ίδια η σάρκα Του είναι η απάντηση στις ανάγκες ολόκληρης της ανθρωπότητας. Για όσους θα σωθούν, η χρηστική αξία του Πνεύματος είναι πολύ κατώτερη από αυτή της σάρκας: Το έργο του Πνεύματος είναι ικανό να καλύψει ολόκληρο το σύμπαν, να διαπεράσει όλα τα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες και τους ωκεανούς, αλλά το έργο της σάρκας σχετίζεται πιο αποτελεσματικά με κάθε άτομο, με το οποίο έχει επαφή. Επιπλέον, η σάρκα του Θεού με απτή μορφή μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητή και να την εμπιστευτεί ο άνθρωπος και μπορεί να εμβαθύνει περαιτέρω τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό και να αφήσει στον άνθρωπο μια πιο βαθιά εντύπωση για τις πραγματικές πράξεις του Θεού. Το έργο του Πνεύματος περιβάλλεται από μυστήριο κι έτσι, είναι δύσκολο για τα θνητά όντα να το κατανοήσουν κι ακόμα πιο δύσκολο να το δουν κι έτσι, μπορούν να στηριχθούν μόνο σε κενές φαντασιώσεις. Το έργο της σάρκας, ωστόσο, είναι κανονικό, βασίζεται στην πραγματικότητα, διαθέτει πλούσια σοφία και είναι γεγονός που μπορεί να παρατηρηθεί και από τα μάτια του ανθρώπου. Ο άνθρωπος μπορεί προσωπικά να βιώσει τη σοφία του έργου του Θεού και δεν χρειάζεται να χρησιμοποιεί την πλούσια φαντασία του. Αυτή είναι η ακρίβεια και η πραγματική αξία του έργου του ενσαρκωμένου Θεού. Το Πνεύμα μπορεί να κάνει μόνο πράγματα που είναι αόρατα για τον άνθρωπο και που είναι δύσκολο να τα φανταστεί κανείς, όπως, για παράδειγμα, η διαφώτιση του Πνεύματος, η κίνηση του Πνεύματος και η καθοδήγηση του Πνεύματος, αλλά για τον νοήμονα άνθρωπο, αυτά δεν παρέχουν κάποιο σαφές νόημα. Παρέχουν μόνο ένα συγκινητικό ή ένα ευρύ νόημα και δεν μπορούν να δώσουν οδηγίες με λέξεις. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, ωστόσο, είναι πολύ διαφορετικό: Έχει ακριβή καθοδήγηση μέσω λέξεων, έχει σαφές θέλημα και έχει σαφείς στόχους που απαιτεί. Κι έτσι, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να ψάχνεται ή να χρησιμοποιεί τη φαντασία του, πόσο μάλλον να κάνει εικασίες. Αυτή είναι η σαφήνεια του έργου στη σάρκα και η μεγάλη του διαφορά από το έργο του Πνεύματος. Το έργο του Πνεύματος είναι κατάλληλο μόνο για ένα

περιορισμένο πεδίο και δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο της σάρκας. Το έργο της σάρκας δίνει στον άνθρωπο πολύ ακριβέστερους και αναγκαίους στόχους και πολύ πιο πραγματική, πολύτιμη γνώση απ' ότι το έργο του Πνεύματος. Το έργο που έχει τη μεγαλύτερη αξία για τον διεφθαρμένο άνθρωπο είναι αυτό που παρέχει ακριβείς λέξεις, σαφείς στόχους που πρέπει να επιδιώξει, και που μπορεί να δει και να αγγίξει. Μόνο το πραγματικό έργο και η έγκαιρη καθοδήγηση ταιριάζουν στις προτιμήσεις του ανθρώπου και μόνο το αληθινό έργο μπορεί να σώσει τον άνθρωπο από τη διεφθαρμένη και εξαθλιωμένη διάθεσή του. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο από τον ενσαρκωμένο Θεό. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να σώσει τον άνθρωπο από την πρώην διεφθαρμένη και εξαθλιωμένη διάθεσή του. Παρόλο που το Πνεύμα είναι η έμφυτη ουσία του Θεού, τέτοιο έργο μπορεί να γίνει μόνο με τη σάρκα Του. Εάν το Πνεύμα εργαζόταν μόνο Του, τότε δεν θα ήταν δυνατόν να είναι αποτελεσματικό το έργο Του —αυτή είναι μια απλή αλήθεια. Αν και οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν γίνει εχθροί του Θεού εξαιτίας αυτής της σάρκας, όταν τελειώσει το έργο Του, εκείνοι που είναι εναντίον Του όχι μόνο θα παύσουν να είναι εχθροί Του, αλλά, αντίθετα, θα γίνουν μάρτυρές Του. Θα γίνουν μάρτυρες που έχουν κατακτηθεί απ' Αυτόν, μάρτυρες που είναι συμβατοί μαζί Του και αχώριστοι απ' Αυτόν. Θα κάνει τον άνθρωπο να γνωρίζει τη σημασία του έργου Του στη σάρκα για τον άνθρωπο και ο άνθρωπος θα γνωρίζει τη σημασία αυτής της σάρκας για το νόημα της ύπαρξης του ανθρώπου. Θα γνωρίζει την πραγματική Του αξία για την εξέλιξη της ανθρώπινης ζωής και, επιπλέον, θα γνωρίζει ότι αυτή η σάρκα θα γίνει μια ζώσα πηγή της ζωής, την οποία ο άνθρωπος δεν θα αντέξει να αποχωριστεί. Αν και η ενσάρκωση του Θεού απέχει πολύ από την ταύτιση με την ταυτότητα και τη θέση του Θεού και φαίνεται στον άνθρωπο να είναι ασύμβατη με την πραγματική Του κατάσταση, αυτή η σάρκα που δεν διαθέτει την αληθινή εικόνα του Θεού ή την πραγματική ταυτότητα του Θεού, μπορεί να επιτελέσει το έργο που το Πνεύμα του Θεού δεν είναι σε θέση να κάνει απευθείας. Αυτή είναι, λοιπόν, η αληθινή σημασία και αξία της ενσάρκωσης του Θεού και αυτή είναι η σημασία και η αξία που ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει και να αναγνωρίσει. Αν και όλοι οι άνθρωποι σέβονται το Πνεύμα του Θεού και περιφρονούν τη σάρκα του Θεού, ανεξάρτητα από το πώς βλέπουν τα πράγματα ή σκέπτονται, η πραγματική σημασία και αξία της σάρκας υπερβαίνει κατά πολύ αυτήν του Πνεύματος. Φυσικά, αυτό ισχύει μόνο για τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Για όσους αναζητούν την αλήθεια και λαχταρούν την εμφάνιση του Θεού, το έργο του Πνεύματος μπορεί να προσφέρει μόνο συγκίνηση ή έμπνευση, μια αίσθηση

θαυμασμού για το γεγονός πως είναι ανεξήγητο και αδιανόητο, και μια αίσθηση ότι είναι μεγάλο, υπερβατικό και αξιοθαύμαστο, αλλά, παράλληλα, άπιαστο και ανέφικτο για όλους. Ο άνθρωπος και το Πνεύμα του Θεού μπορούν μόνο να κοιτάξουν ο ένας τον άλλον από μακριά, σαν να υπάρχει μεγάλη απόσταση μεταξύ τους και δεν μπορούν ποτέ να είναι όμοιοι, θαρρείς κι ο άνθρωπος και ο Θεός χωρίζονται από μια αόρατη διαχωριστική γραμμή. Στην πραγματικότητα, αυτή είναι μια ψευδαίσθηση που δόθηκε στον άνθρωπο από το Πνεύμα κι αυτό συμβαίνει επειδή το Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν είναι του ίδιου είδους, το Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν θα συνυπάρξουν ποτέ στον ίδιο κόσμο κι επειδή το Πνεύμα δεν κατέχει τίποτα το ανθρώπινο. Έτσι, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται το Πνεύμα, γιατί το Πνεύμα δεν μπορεί να κάνει άμεσα το έργο που χρειάζεται ο άνθρωπος. Το έργο της σάρκας προσφέρει στον άνθρωπο πραγματικούς στόχους για να τους επιδιώξει, όπως και σαφή λόγια και μια αίσθηση ότι Εκείνος είναι πραγματικός και κανονικός, ότι είναι ταπεινός και συνηθισμένος. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει φόβο Θεού, για τους περισσότερους ανθρώπους είναι εύκολο να συσχετιστούν μ' Αυτόν: Ο άνθρωπος μπορεί να βλέπει το πρόσωπό Του και να ακούει τη φωνή Του και δεν χρειάζεται να Τον κοιτάει από μακριά. Αυτή η σάρκα δίνει την αίσθηση ότι είναι προσιτή στον άνθρωπο κι όχι απόμακρη ούτε ασύλληπτη, αλλά ορατή και απτή, γιατί αυτή η σάρκα συνυπάρχει στον ίδιο κόσμο με τον άνθρωπο.

Για όλους εκείνους που ζουν στη σάρκα, η αλλαγή της διάθεσής τους απαιτεί ν' επιδιώκουν στόχους και η γνώση του Θεού απαιτεί τη μαρτυρία των πραγματικών πράξεων και του πραγματικού προσώπου του Θεού. Και τα δύο μπορούν να επιτευχθούν μόνο με την ενσάρκωση του Θεού, και τα δύο μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσα από την κανονική και πραγματική σάρκα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ενσάρκωση είναι απαραίτητη και ο λόγος που είναι απαραίτητη σε όλη τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Δεδομένου ότι οι άνθρωποι πρέπει να γνωρίζουν τον Θεό, οι εικόνες των ασαφών και υπερφυσικών Θεών πρέπει να απομακρυνθούν από τις καρδιές τους και, δεδομένου ότι καλούνται να αποβάλλουν τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, πρέπει πρώτα να γνωρίζουν τη διεφθαρμένη τους διάθεση. Αν μόνο ο άνθρωπος επιτελεί το έργο για να διαλύσει τις εικόνες των ασαφών Θεών από τις καρδιές των ανθρώπων, τότε δεν θα καταφέρει να επιτύχει το σωστό αποτέλεσμα. Οι εικόνες των ασαφών Θεών στις καρδιές των ανθρώπων δεν μπορούν να εκτεθούν, να αποβληθούν ή να εξοστρακιστούν εντελώς με λέξεις μόνο. Με τον τρόπο αυτό, τελικά δεν θα ήταν δυνατόν

να διαλυθούν αυτά τα βαθιά ριζωμένα πράγματα από τους ανθρώπους. Μόνο αντικαθιστώντας αυτά τα ασαφή και υπερφυσικά πράγματα με τον πρακτικό Θεό και την αληθινή εικόνα του Θεού, και κάνοντας τους ανθρώπους να τα γνωρίσουν σταδιακά, μπορεί να επιτευχθεί το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Ο άνθρωπος αναγνωρίζει ότι ο Θεός, τον οποίο αναζητούσε στο παρελθόν, είναι ασαφής και υπερφυσικός. Αυτό που μπορεί να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι η άμεση καθοδήγηση του Πνεύματος, πόσο μάλλον η διδασκαλία ενός συγκεκριμένου ατόμου, αλλά ο ενσαρκωμένος Θεός. Οι αντιλήψεις του ανθρώπου αποκαλύπτονται όταν ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί επισήμως το έργο Του, γιατί η κανονικότητα και η πραγματικότητα του ενσαρκωμένου Θεού είναι η αντίθεση του ασαφούς και υπερφυσικού Θεού στη φαντασία του ανθρώπου. Οι αρχικές αντιλήψεις του ανθρώπου μπορούν να αποκαλυφθούν μόνο μέσα από την αντίθεση τους προς τον ενσαρκωμένο Θεό. Χωρίς τη σύγκριση με τον ενσαρκωμένο Θεό, οι αντιλήψεις του ανθρώπου δεν θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν. Με άλλα λόγια, χωρίς την αντίθεση της πραγματικότητας, τα ασαφή πράγματα δεν θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν. Κανείς δεν είναι ικανός να χρησιμοποιεί λέξεις για να επιτελέσει αυτό το έργο και κανείς δεν είναι ικανός να εκφέρει αυτό το έργο χρησιμοποιώντας λέξεις. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να εκτελέσει το δικό Του έργο και κανένας άλλος δεν μπορεί να το κάνει για λογαριασμό Του. Ανεξάρτητα από το πόσο πλούσια είναι η γλώσσα των ανθρώπων, είναι ανίκανοι να εκφέρουν με λόγια την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού. Ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίζει τον Θεό μόνο πιο πρακτικά και μπορεί μόνο να Τον δει πιο καθαρά αν ο Θεός δουλεύει προσωπικά ανάμεσα στους ανθρώπους και αποκαλύπτει πλήρως την εικόνα Του και το Είναι Του. Αυτό το αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί από κανέναν σαρκικό άνθρωπο. Φυσικά, το Πνεύμα του Θεού είναι επίσης ανίκανο να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Ο Θεός μπορεί να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο από την επιρροή του Σατανά, αλλά αυτό το έργο δεν μπορεί να επιτευχθεί άμεσα από το Πνεύμα του Θεού. Αντιθέτως, μπορεί να γίνει μόνο από τη σάρκα που ενδύεται το Πνεύμα του Θεού, δηλαδή από την ενσάρκωση του Θεού. Αυτή η σάρκα είναι άνθρωπος αλλά και Θεός, είναι ένας άνθρωπος που κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση κι επίσης ο Θεός που κατέχει πλήρη θεϊκή φύση. Κι έτσι, ακόμα κι αν αυτή η σάρκα δεν είναι το Πνεύμα του Θεού και διαφέρει πολύ από το Πνεύμα, εξακολουθεί να είναι ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός που σώζει τον άνθρωπο, ο οποίος είναι το Πνεύμα και η σάρκα μαζί. Ανεξάρτητα από το πώς Τον αποκαλούμε, τελικά είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος σώζει την ανθρωπότητα. Διότι το Πνεύμα

του Θεού είναι αδιαίρετο από τη σάρκα και το έργο της σάρκας είναι επίσης το έργο του Πνεύματος του Θεού. Μόνο που απλώς αυτό το έργο δεν γίνεται με την ταυτότητα του Πνεύματος, αλλά γίνεται χρησιμοποιώντας την ταυτότητα της σάρκας. Το έργο που πρέπει να γίνει απευθείας από το Πνεύμα δεν απαιτεί ενσάρκωση και το έργο που απαιτεί τη σάρκα δεν μπορεί να γίνει απευθείας από το Πνεύμα και μπορεί να γίνει μόνο από τον ενσαρκωμένο Θεό. Αυτό είναι που απαιτείται για το συγκεκριμένο έργο και είναι αυτό που απαιτείται από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Στα τρία στάδια του έργου του Θεού, μόνο ένα στάδιο διεξήχθη απευθείας από το Πνεύμα και τα υπόλοιπα δύο στάδια εκτελούνται από τον ενσαρκωμένο Θεό και όχι απευθείας από το Πνεύμα. Το έργο της Εποχής του Νόμου που εκτελέστηκε από το Πνεύμα δεν συνεπαγόταν την αλλαγή της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου κι ούτε έφερε καμία σχέση με τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό. Το έργο της σάρκας του Θεού στην Εποχή της Χάριτος και στην Εποχή της Βασιλείας, εντούτοις, περιλαμβάνει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου και τη γνώση του για τον Θεό και αποτελεί σημαντικό και καθοριστικό μέρος του έργου της σωτηρίας. Επομένως, η διεφθαρμένη ανθρωπότητα χρειάζεται περισσότερο τη σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού και χρειάζεται επίσης περισσότερο το απευθείας έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Η ανθρωπότητα χρειάζεται τον ενσαρκωμένο Θεό να την καθοδηγεί, να την υποστηρίζει, να την ποτίζει, να την τρέφει, να την κρίνει και να την παιδεύει, και χρειάζεται περισσότερη χάρη και μεγαλύτερη λύτρωση από τον ενσαρκωμένο Θεό. Μόνο ο Θεός στη σάρκα μπορεί να είναι ο έμπιστος του ανθρώπου, ο ποιμένας του ανθρώπου, η πάντα παρούσα βοήθεια του ανθρώπου και όλα αυτά δηλώνουν την αναγκαιότητα της ενσάρκωσης σήμερα και στο παρελθόν.

Ο άνθρωπος έχει διαφθαρεί από τον Σατανά και είναι ανώτερος από όλα τα πλάσματα του Θεού, οπότε ο άνθρωπος έχει ανάγκη από τη σωτηρία του Θεού. Το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού είναι ο άνθρωπος, όχι ο Σατανάς κι αυτό που θα σωθεί είναι η σάρκα του ανθρώπου και η ψυχή του ανθρώπου και όχι ο διάβολος. Ο Σατανάς είναι το αντικείμενο της εξόντωσης του Θεού, ο άνθρωπος είναι το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού και η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, οπότε η πρώτη που θα σωθεί πρέπει να είναι η σάρκα του ανθρώπου. Η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί πολύ βαθιά και έχει γίνει κάτι που αντιτίθεται στον Θεό, η οποία ακόμη και απροκάλυπτα αντιτίθεται στον Θεό και αρνείται την ύπαρξή Του. Αυτή η διεφθαρμένη σάρκα είναι απλά πάρα πολύ ανυπάκουη και τίποτα δεν

είναι πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί ή να αλλάξει από τη διεφθαρμένη διάθεση της σάρκας. Ο Σατανάς έρχεται στη σάρκα του ανθρώπου για να προκαλέσει διαταραχή και χρησιμοποιεί τη σάρκα του ανθρώπου για να διαταράξει το έργο του Θεού, να βλάψει το σχέδιο του Θεού κι έτσι ο άνθρωπος μετατρέπεται σε Σατανά και εχθρό του Θεού. Για να σωθεί ο άνθρωπος, πρέπει πρώτα να κατακτηθεί. Εξαιτίας αυτού, ο Θεός αποδέχεται την πρόκληση, ενσαρκώνεται για να επιτελέσει το έργο που προτίθεται να κάνει και μάχεται τον Σατανά. Ο στόχος Του είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας, η οποία έχει διαφθαρεί, και η ήττα και η εξόντωση του Σατανά, ο οποίος επαναστατεί εναντίον Του. Νικά τον Σατανά μέσα από το έργο Του της κατάκτησης του ανθρώπου, ενώ ταυτόχρονα σώζει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Έτσι, πρόκειται για έργο που επιτυγχάνει δύο στόχους ταυτόχρονα. Εργάζεται ενσαρκωμένος, μιλά ενσαρκωμένος και αναλαμβάνει όλο το έργο ενσαρκωμένος, για να συνδεθεί καλύτερα με τον άνθρωπο και να κατακτήσει καλύτερα τον άνθρωπο. Την τελευταία φορά που ο Θεός ενσαρκώνεται, το έργο Του των εσχάτων ημερών θα ολοκληρωθεί στη σάρκα. Θα ταξινομήσει όλους τους ανθρώπους ανάλογα με το είδος τους, θα ολοκληρώσει τη διαχείριση Του συνολικά και θα ολοκληρώσει όλο Του το έργο ενσαρκωμένος. Αφού τελειώσει το έργο Του στη γη, θα θριαμβεύσει παντελώς. Καθώς εργάζεται ενσαρκωμένος, ο Θεός θα έχει κατακτήσει πλήρως την ανθρωπότητα και θα έχει κερδίσει πλήρως την ανθρωπότητα. Δεν σημαίνει, λοιπόν, ότι η όλη διαχείρισή Του θα έχει τελειώσει; Όταν ο Θεός ολοκληρώσει το έργο Του στην ενσάρκωσή Του, καθώς θα έχει νικήσει πλήρως τον Σατανά και θα έχει θριαμβεύσει, ο Σατανάς δεν θα έχει άλλη ευκαιρία να διαφθείρει τον άνθρωπο. Το έργο της πρώτης ενσάρκωσης του Θεού ήταν η λύτρωση και η συγχώρεση των αμαρτιών του ανθρώπου. Τώρα είναι το έργο της κατάκτησης και της πλήρους απόκτησης της ανθρωπότητας, έτσι ώστε ο Σατανάς να μην έχει πλέον τρόπο να κάνει το έργο του, θα έχει χάσει εντελώς και ο Θεός θα έχει νικήσει κατά κράτος. Αυτό είναι το έργο της σάρκας και είναι το έργο του Θεού αυτοπροσώπως. Το αρχικό έργο των τριών σταδίων του έργου του Θεού εκτελέστηκε απευθείας από το Πνεύμα κι όχι από τη σάρκα. Το τελικό έργο των τριών σταδίων του έργου του Θεού, όμως, επιτελείται από τον ενσαρκωμένο Θεό κι όχι απευθείας από το Πνεύμα. Το έργο της λύτρωσης του ενδιάμεσου σταδίου έγινε επίσης από τον ενσαρκωμένο Θεό. Σε όλη τη διάρκεια ολόκληρου του έργου διαχείρισης, το πιο σημαντικό έργο είναι η σωτηρία του ανθρώπου από την επιρροή του Σατανά. Το βασικό έργο είναι η πλήρης κατάκτηση του διεφθαρμένου ανθρώπου, αποκαθιστώντας έτσι την αρχική ευλάβεια

στην καρδιά του κατακτημένου ανθρώπου προς τον Θεό και επιτρέποντάς του έτσι να πετύχει μια κανονική ζωή, δηλαδή την κανονική ζωή ενός πλάσματος του Θεού. Αυτό το έργο είναι κρίσιμο και αποτελεί τον πυρήνα του έργου διαχείρισης. Στα τρία στάδια του έργου της σωτηρίας, το πρώτο στάδιο του έργου της Εποχής του Νόμου απείχε πολύ από τον πυρήνα του έργου διαχείρισης. Έμοιαζε μόνο λίγο με το έργο της σωτηρίας και δεν ήταν η αρχή του έργου του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Το πρώτο στάδιο του έργου ολοκληρώθηκε απευθείας από το Πνεύμα, επειδή, σύμφωνα με τον νόμο, ο άνθρωπος γνώριζε μόνο πώς να συμμορφώνεται με τον νόμο και δεν κατείχε περισσότερη αλήθεια· κι επειδή το έργο στην Εποχή του Νόμου περιλάμβανε ελάχιστες αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου και δεν αφορούσε το έργο πώς να σώσει τον άνθρωπο από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Έτσι, το Πνεύμα του Θεού ολοκλήρωσε αυτό το εξαιρετικά απλό στάδιο του έργου, που δεν αφορούσε τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου. Αυτό το στάδιο του έργου δεν είχε καμιά σχέση με τον πυρήνα της διαχείρισης και δεν είχε μεγάλη συσχέτιση με το επίσημο έργο της σωτηρίας του ανθρώπου κι έτσι, δεν απαιτούσε από τον Θεό να ενσαρκωθεί για να επιτελέσει προσωπικά το έργο Του. Το έργο που γίνεται από το Πνεύμα είναι έμμεσο και ακατάληπτο, καθώς και άκρως τρομακτικό και απρόσιτο στον άνθρωπο. Το Πνεύμα δεν είναι κατάλληλο για να επιτελέσει άμεσα το έργο της σωτηρίας και δεν είναι κατάλληλο για να προσφέρει άμεσα στον άνθρωπο ζωή. Το πιο κατάλληλο για τον άνθρωπο είναι το να μεταμορφώσει το έργο του Πνεύματος σε μια προσέγγιση που είναι κοντά στον άνθρωπο, δηλαδή το πιο κατάλληλο για τον άνθρωπο είναι ο Θεός να γίνει ένας συνηθισμένος, κανονικός άνθρωπος, για να κάνει το έργο Του. Αυτό απαιτεί να ενσαρκωθεί ο Θεός, για να αντικαταστήσει το έργο του Πνεύματος, και για τον άνθρωπο δεν υπάρχει καταλληλότερος τρόπος να εργαστεί ο Θεός. Μεταξύ αυτών των τριών σταδίων του έργου, διεξάγονται δύο στάδια από την ενσάρκωση, και αυτά τα δύο στάδια είναι οι βασικές φάσεις του έργου διαχείρισης. Οι δύο ενσαρκώσεις αλληλοσυμπληρώνονται και οδηγούν η μια την άλλη στην τελείωση. Το πρώτο στάδιο της ενσάρκωσης του Θεού αποτέλεσε το θεμέλιο για το δεύτερο στάδιο και μπορεί να ειπωθεί ότι οι δυο ενσαρκώσεις του Θεού σχηματίζουν ένα ενιαίο σύνολο και δεν είναι ασύμβατες μεταξύ τους. Αυτά τα δύο στάδια του έργου του Θεού εκτελούνται από τον Θεό στην ενσαρκωμένη ταυτότητά Του, επειδή είναι πολύ σημαντικά για ολόκληρο το έργο διαχείρισης. Θα μπορούσε να ειπωθεί σχεδόν ότι, χωρίς το έργο των δύο ενσαρκώσεων του Θεού, ολόκληρο το έργο διαχείρισης θα

είχε σταματήσει και το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας δεν θα ήταν παρά κενά λόγια. Το αν το έργο αυτό είναι σημαντικό ή όχι βασίζεται στις ανάγκες της ανθρωπότητας και στην πραγματικότητα της εξασθενημένης ανθρωπότητας, όπως και στη σοβαρότητα της ανυπακοής του Σατανά και της διατάραξης του έργου από αυτήν. Η καταλληλότητα κάποιου να φέρει εις πέρας ένα έργο εξαρτάται από τη φύση του έργου που επιτελείται από τον εργάτη, και από τη σημασία του έργου. Όταν πρόκειται για τη σπουδαιότητα αυτού του έργου, από την άποψη του ποια μέθοδος εργασίας πρέπει να υιοθετηθεί — έργο που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα του Θεού ή έργο που γίνεται από τον ενσαρκωμένο Θεό ή έργο που γίνεται μέσω του ανθρώπου— το πρώτο που πρέπει να εξαλειφθεί είναι το έργο που γίνεται μέσω του ανθρώπου και με βάση τη φύση του έργου και τη φύση του έργου του Πνεύματος έναντι εκείνου της σάρκας, αποφασίζεται τελικά ότι το έργο που γίνεται από την ενσάρκωση είναι πιο ωφέλιμο για τον άνθρωπο από το έργο που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα και προσφέρει περισσότερα πλεονεκτήματα. Αυτή είναι η σκέψη του Θεού σε αυτή την περίοδο: το να αποφασίσει αν το έργο επιτελέστηκε από το Πνεύμα ή από τη σάρκα. Υπάρχει σημασία και βάση σε κάθε στάδιο του έργου. Δεν είναι αβάσιμες φαντασιώσεις, ούτε εκτελούνται αυθαίρετα. Υπάρχει μια κάποια σοφία μέσα τους. Αυτή είναι η αλήθεια πίσω από όλο το έργο του Θεού. Ειδικότερα, υπάρχει ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό από το σχέδιο του Θεού σε ένα τόσο μεγάλο έργο όπου ο ενσαρκωμένος Θεός εργάζεται ο ίδιος ανάμεσα στους ανθρώπους. Κι έτσι, η σοφία του Θεού και όλο Του το Είναι αντικατοπτρίζονται στην κάθε πράξη, σκέψη και ιδέα μέσα στο έργο Του. Αυτό είναι το Είναι του Θεού, που είναι πιο συγκροτημένο και πιο συστηματικό. Αυτές τις λεπτές σκέψεις και ιδέες είναι δύσκολο να τις συλλάβει ο άνθρωπος, αλλά και δύσκολο να τις πιστέψει όπως, εξάλλου, είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να τις γνωρίζει. Το έργο του ανθρώπου εκτελείται σύμφωνα με τη γενική αρχή, η οποία, για τον άνθρωπο είναι εξαιρετικά ικανοποιητική· ωστόσο, σε σύγκριση με το έργο του Θεού, υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη ανομοιογένεια· αν και οι πράξεις του Θεού είναι μεγάλες και το έργο του Θεού είναι μεγαλοπρεπούς κλίμακας, πίσω από αυτά υπάρχουν πολλά μικροσκοπικά και ακριβή σχέδια και ρυθμίσεις που είναι αδύνατον ο άνθρωπος να τις συλλάβει. Κάθε στάδιο του έργου Του δεν είναι μόνο σύμφωνο με μια αρχή, αλλά εμπεριέχει και πολλά πράγματα που δεν μπορούν να εκφραστούν από την ανθρώπινη γλώσσα και αυτά είναι τα πράγματα που είναι αόρατα στον άνθρωπο. Ανεξάρτητα από το αν είναι το έργο του Πνεύματος ή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, το καθένα περιέχει τα σχέδια του έργου Του.

Εκείνος δεν εργάζεται χωρίς να έχει θέσει βάσεις και δεν κάνει ασήμαντο έργο. Όταν το Πνεύμα εργάζεται απευθείας, είναι για να εκπληρώσει τους στόχους Του, κι όταν γίνεται άνθρωπος (δηλαδή, όταν Εκείνος μεταμορφώνει το εξωτερικό Του κέλυφος) για να επιτελέσει έργο, συμβαδίζει ακόμα περισσότερο με τον σκοπό Του. Για ποιον άλλο λόγο θα άλλαζε πρόθυμα την ταυτότητά Του; Για ποιον άλλο λόγο θα μεταμορφωνόταν πρόθυμα σε κάποιον που θεωρείται χαμηλού επιπέδου και υφίσταται διωγμούς;

Το έργο Του της ενσάρκωσης είναι ύψιστης σημασίας, το οποίο εκφέρεται σε σχέση με το έργο, κι Εκείνος που τελικά ολοκληρώνει το έργο είναι ο ενσαρκωμένος Θεός κι όχι το Πνεύμα. Μερικοί πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί κάποια στιγμή να έρθει στη γη και να εμφανιστεί στον άνθρωπο, οπότε και θα κρίνει προσωπικά ολόκληρη την ανθρωπότητα, εξετάζοντας όλους έναν προς έναν, χωρίς να παραλειφθεί κανείς. Αυτοί που σκέφτονται με αυτόν τον τρόπο δεν γνωρίζουν αυτό το στάδιο του έργου της ενσάρκωσης. Ο Θεός δεν κρίνει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά και δεν δοκιμάζει τον καθένα ξεχωριστά. Αν έπραττε έτσι, δεν θα ήταν το έργο της κρίσης. Μήπως η διαφθορά σε ολόκληρη την ανθρωπότητα δεν είναι η ίδια; Δεν είναι η ουσία του ανθρώπου η ίδια; Αυτό που κρίνεται είναι η διεφθαρμένη ουσία της ανθρωπότητας, η ουσία του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά κι όλες οι αμαρτίες του ανθρώπου. Ο Θεός δεν κρίνει τα μηδαμινά και ασήμαντα λάθη του ανθρώπου. Το έργο της κρίσης είναι αντιπροσωπευτικό και δεν εκτελείται ειδικά για ένα συγκεκριμένο άτομο. Αντίθετα, είναι έργο στο οποίο μια ομάδα ανθρώπων κρίνεται, προκειμένου να εκπροσωπήσει την κρίση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Με την προσωπική εκτέλεση του έργου Του σε μια ομάδα ανθρώπων, ο ενσαρκωμένος Θεός χρησιμοποιεί το έργο Του για να αντιπροσωπεύσει το έργο ολόκληρης της ανθρωπότητας, το οποίο μετά σταδιακά εξαπλώνεται. Το έργο της κρίσης είναι επίσης έτσι. Ο Θεός δεν κρίνει ένα συγκεκριμένο είδος ατόμου ή μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, αλλά κρίνει την αδικία ολόκληρης της ανθρωπότητας —η εναντίωση του ανθρώπου προς τον Θεό, για παράδειγμα, ή η έλλειψη φόβου Θεού από πλευράς του ανθρώπου ή η διατάραξη του έργου του Θεού και ούτω καθεξής. Αυτό που κρίνεται είναι η ουσία της εναντίωσης της ανθρωπότητας στον Θεό κι αυτό το έργο είναι το έργο της κατάκτησης των εσχάτων ημερών. Το έργο και ο λόγος του ενσαρκωμένου Θεού που μαρτυρείται από τον άνθρωπο είναι το έργο της κρίσης ενώπιον του μεγάλου λευκού θρόνου κατά τις έσχατες ημέρες, που συνέλαβε ο άνθρωπος στο παρελθόν.

Το έργο που γίνεται σήμερα από τον ενσαρκωμένο Θεό είναι ακριβώς η κρίση μπροστά στον μεγάλο λευκό θρόνο. Ο ενσαρκωμένος Θεός του σήμερα είναι ο Θεός που κρίνει το σύνολο της ανθρωπότητας κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτή η ενσάρκωση και το έργο Του, ο λόγος και όλη η διάθεσή Του είναι η ολότητά Του. Αν και το εύρος του έργου Του είναι περιορισμένο και δεν αφορά άμεσα ολόκληρο το σύμπαν, η ουσία του έργου της κρίσης είναι η άμεση κρίση ολόκληρης της ανθρωπότητας —όχι μόνο για χάρη του εκλεκτού λαού της Κίνας, ούτε για χάρη ενός μικρού αριθμού ανθρώπων. Κατά τη διάρκεια του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, αν και το εύρος αυτού του έργου δεν αφορά ολόκληρο το σύμπαν, αντιπροσωπεύει το έργο ολόκληρου του σύμπαντος, κι αφού ολοκληρώσει το έργο μέσα στο πεδίο εργασίας της ενσάρκωσής Του, θα επεκτείνει αυτό το έργο αμέσως σε ολόκληρο το σύμπαν με τον ίδιο τρόπο που το ευαγγέλιο του Ιησού εξαπλώθηκε σε όλο το σύμπαν μετά την ανάσταση και την ανάληψή Του. Ανεξάρτητα από το αν είναι το έργο του Πνεύματος ή το έργο της σάρκας, είναι έργο που διεξάγεται μέσα σε ένα περιορισμένο πεδίο, αλλά αντιπροσωπεύει το έργο ολόκληρου του σύμπαντος. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός παρουσιάζεται για να κάνει το έργο Του χρησιμοποιώντας την ενσαρκωμένη Του ταυτότητα, κι ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ο Θεός που κρίνει τον άνθρωπο ενώπιον του μεγάλου λευκού θρόνου. Ανεξάρτητα από το αν είναι το Πνεύμα ή η σάρκα, Αυτός που επιτελεί το έργο της κρίσης είναι ο Θεός που κρίνει την ανθρωπότητα κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτό ορίζεται με βάση το έργο Του και δεν ορίζεται σύμφωνα με την εξωτερική Του εμφάνιση ή με διάφορους άλλους παράγοντες. Αν και ο άνθρωπος έχει αντιλήψεις γι' αυτές τις λέξεις, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί το γεγονός της κρίσης του ενσαρκωμένου Θεού και της κατάκτησης ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ανεξάρτητα από τη γνώμη του ανθρώπου γι' αυτό, τα γεγονότα είναι, εντέλει, γεγονότα. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι «το έργο γίνεται από τον Θεό, αλλά η σάρκα δεν είναι Θεός». Αυτό είναι ανοησία, γιατί αυτό το έργο δεν μπορεί να γίνει από κανέναν, εκτός από τον ενσαρκωμένο Θεό. Δεδομένου ότι το έργο αυτό έχει ήδη ολοκληρωθεί, ακολουθώντας αυτό το έργο, το έργο της κρίσης του ανθρώπου από τον Θεό, δεν θα εμφανιστεί για δεύτερη φορά. Η δεύτερη ενσάρκωση του Θεού έχει ήδη ολοκληρώσει το σύνολο του έργου ολόκληρης της διαχείρισης και δεν θα υπάρξει τέταρτο στάδιο του έργου του Θεού. Επειδή αυτός που κρίνεται είναι ο άνθρωπος, ο άνθρωπος που είναι από σάρκα και έχει διαφθαρεί και δεν είναι το πνεύμα του Σατανά που κρίνεται άμεσα, το έργο της κρίσης δεν διεξάγεται στον πνευματικό κόσμο, αλλά ανάμεσα στους ανθρώπους. Κανείς δεν είναι πιο κατάλληλος και πιο

αρμόδιος από τον ενσαρκωμένο Θεό να κρίνει τη διαφθορά της σάρκας του ανθρώπου. Εάν η κρίση διεξαγόταν απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, τότε δεν θα ήταν καθολική. Επιπλέον, ένα τέτοιο έργο θα ήταν δύσκολο να το δεχτεί ο άνθρωπος, διότι το Πνεύμα δεν είναι σε θέση να έρθει αντιμέτωπο κατά πρόσωπο με τον άνθρωπο και γι' αυτό, τα αποτελέσματα δεν θα ήταν άμεσα, πόσο μάλλον θα μπορούσε ο άνθρωπος να δει την απρόσβλητη διάθεση του Θεού πιο καθαρά. Ο Σατανάς μπορεί να νικηθεί πλήρως μόνο αν ο ενσαρκωμένος Θεός κρίνει τη διαφθορά της ανθρωπότητας. Όντας ίδιος με τον άνθρωπο που κατέχει την κανονική ανθρώπινη φύση, ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να κρίνει άμεσα την αδικία του ανθρώπου. Αυτό είναι το σημάδι της έμφυτης αγιότητας και της εξαιρετικότητάς Του. Μόνο ο Θεός είναι ικανός και σε θέση να κρίνει τον άνθρωπο, επειδή κατέχει την αλήθεια και τη δικαιοσύνη κι έτσι, είναι ικανός να κρίνει τον άνθρωπο. Όσοι δεν κατέχουν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη, δεν είναι κατάλληλοι να κρίνουν τους άλλους. Αν αυτό το έργο γινόταν από το Πνεύμα του Θεού, τότε δεν θα ήταν νίκη επί του Σατανά. Το Πνεύμα είναι εγγενώς πιο υψηλό από τα θνητά όντα και το Πνεύμα του Θεού είναι εγγενώς άγιο και θριαμβεύει πάνω στη σάρκα. Αν το Πνεύμα έκανε αυτό το έργο απευθείας, δεν θα ήταν σε θέση να κρίνει όλη την ανυπακοή του ανθρώπου και δεν θα μπορούσε να αποκαλύψει όλη την αδικία του ανθρώπου. Διότι το έργο της κρίσης διεξάγεται και μέσω των ανθρώπινων αντιλήψεων για τον Θεό κι ο άνθρωπος δεν είχε ποτέ αντιλήψεις για το Πνεύμα κι έτσι, το Πνεύμα δεν είναι σε θέση ν' αποκαλύψει καλύτερα την αδικία του ανθρώπου, πόσο μάλλον ν' αποκαλύψει πλήρως αυτή την αδικία. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ο εχθρός όλων εκείνων που δεν Τον γνωρίζουν. Μέσω της κρίσης των αντιλήψεων του ανθρώπου και της εναντίωσης προς Αυτόν, αποκαλύπτει όλη την ανυπακοή της ανθρωπότητας. Οι συνέπειες του έργου Του στη σάρκα είναι πιο εμφανείς από εκείνες του έργου του Πνεύματος. Κι έτσι, η κρίση όλης της ανθρωπότητας δεν εκτελείται απευθείας από το Πνεύμα, αλλά είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ορατός και απτός από τον άνθρωπο κι ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να κατακτήσει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο. Στη σχέση του με τον ενσαρκωμένο Θεό, ο άνθρωπος προχωρά από την εναντίωση στην υπακοή, από τη δίωξη στην αποδοχή, από τη σύλληψη στη γνώση κι από την απόρριψη στην αγάπη. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του έργου του ενσαρκωμένου Θεού. Ο άνθρωπος σώζεται μόνο με την αποδοχή της κρίσης Του, μόνο σταδιακά Τον γνωρίζει μέσα από τα λόγια του στόματός Του, κατακτάται απ' Αυτόν κατά τη διάρκεια της εναντίωσής του σ' Αυτόν και δέχεται την προσφορά της ζωής από Αυτόν κατά την αποδοχή της παιδείσής

Του. Όλο αυτό το έργο είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού κι όχι το έργο του Θεού στην ταυτότητα του Πνεύματος. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι το μεγαλύτερο έργο και το πιο βαθύ έργο, και το κρίσιμο μέρος των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι τα δύο στάδια του έργου της ενσάρκωσης. Η βαθιά διαφθορά του ανθρώπου είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Ειδικότερα, το έργο που πραγματοποιείται στους ανθρώπους των έσχατων ημερών είναι εξαιρετικά δύσκολο, το περιβάλλον είναι εχθρικό και το επίπεδο κάθε είδους ατόμου είναι αρκετά χαμηλό. Ωστόσο, στο τέλος αυτού του έργου, θα επιτύχει το σωστό αποτέλεσμα, χωρίς καμία ατέλεια. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του έργου της ενσάρκωσης κι αυτό το αποτέλεσμα είναι πιο πειστικό απ' αυτό του έργου του Πνεύματος. Τα τρία στάδια του έργου του Θεού πρέπει να ολοκληρωθούν στη σάρκα και πρέπει να ολοκληρωθούν από τον ενσαρκωμένο Θεό. Το σημαντικότερο και πιο καίριο έργο γίνεται στη σάρκα και η σωτηρία του ανθρώπου πρέπει να πραγματοποιηθεί από τον ίδιο τον ενσαρκωμένο Θεό. Ακόμα κι αν όλη η ανθρωπότητα αισθάνεται ότι ο ενσαρκωμένος Θεός δεν σχετίζεται με τον άνθρωπο, στην πραγματικότητα, η σάρκα τούτη αφορά τη μοίρα και την ύπαρξη ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Κάθε στάδιο του έργου του Θεού γίνεται για χάρη ολόκληρης της ανθρωπότητας και απευθύνεται σε όλη την ανθρωπότητα. Ακόμη κι αν είναι το έργο Του στη σάρκα, εξακολουθεί να απευθύνεται σε όλη την ανθρωπότητα. Είναι ο Θεός όλης της ανθρωπότητας και είναι ο Θεός όλων των δημιουργημένων και μη δημιουργημένων όντων. Αν και το έργο Του στη σάρκα είναι περιορισμένου εύρους και το αντικείμενο αυτού του έργου είναι επίσης περιορισμένο, κάθε φορά που ενσαρκώνεται για να επιτελέσει το έργο Του, επιλέγει ένα αντικείμενο του έργου Του που είναι εξαιρετικά αντιπροσωπευτικό. Δεν επιλέγει μια ομάδα απλών και κοινών ανθρώπων πάνω στους οποίους θα εργαστεί, αλλά, αντ' αυτού, επιλέγει ως αντικείμενο του έργου Του μια ομάδα ανθρώπων, ικανών ν' αποτελέσουν τους εκπρόσωπους του έργου Του στη σάρκα. Αυτή η ομάδα ανθρώπων επιλέγεται, επειδή το εύρος του έργου Του κατά την ενσάρκωση είναι περιορισμένο και είναι προετοιμασμένο ειδικά για την ενσάρκωσή Του και επιλέγεται ειδικά για το έργο Του στη σάρκα. Η επιλογή των αντικειμένων του έργου Του από τον Θεό δεν είναι αβάσιμη, αλλά είναι σύμφωνη με την εξής αρχή: Το αντικείμενο του έργου πρέπει να είναι επωφελές για το έργο του ενσαρκωμένου Θεού και πρέπει να είναι σε θέση να εκπροσωπεί το σύνολο της ανθρωπότητας. Για

παράδειγμα, οι Εβραίοι μπόρεσαν να εκπροσωπήσουν ολόκληρη την ανθρωπότητα στην αποδοχή της προσωπικής λύτρωσης από τον Ιησού και οι Κινέζοι μπορούν να εκπροσωπήσουν ολόκληρη την ανθρωπότητα στην αποδοχή της προσωπικής κατάκτησης από τον ενσαρκωμένο Θεό. Υπάρχει μια βάση στην εκπροσώπηση όλης της ανθρωπότητας από τους Εβραίους και υπάρχει επίσης μια βάση στην εκπροσώπηση όλης της ανθρωπότητας από τον κινεζικό λαό, στην αποδοχή της προσωπικής κατάκτησης από τον Θεό. Τίποτα δεν αποκαλύπτει τη σημασία της λύτρωσης περισσότερο από το έργο της λύτρωσης που έλαβε χώρα μεταξύ των Εβραίων και τίποτα δεν αποκαλύπτει την πληρότητα και την επιτυχία του έργου της κατάκτησης περισσότερο από το έργο της κατάκτησης ανάμεσα στον κινεζικό λαό. Το έργο και ο λόγος του ενσαρκωμένου Θεού φαίνονται ότι απευθύνονται μόνο σε μια μικρή ομάδα ανθρώπων, αλλά, στην πραγματικότητα, το έργο Του μέσα σ' αυτή τη μικρή ομάδα είναι το έργο ολόκληρου του σύμπαντος και ο λόγος Του απευθύνεται σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αφού τελειώσει το έργο της ενσάρκωσής Του, αυτοί που Τον ακολουθούν θ' αρχίσουν να διαδίδουν το έργο που Αυτός έχει κάνει ανάμεσά τους. Το καλύτερο πράγμα σχετικά με το έργο της ενσάρκωσής Του, είναι ότι μπορεί να αφήνει ακριβή λόγια και προτροπές και το ακριβές θέλημά Του για την ανθρωπότητα σε όσους Τον ακολουθούν, έτσι ώστε οι ακόλουθοί Του να μπορούν να μεταφέρουν με μεγαλύτερη ακρίβεια και πιο συγκεκριμένα όλο το έργο της ενσάρκωσής Του και το θέλημά Του για όλη την ανθρωπότητα σε εκείνους που αποδέχονται αυτή την οδό. Μόνο το έργο του ενσαρκωμένου Θεού μεταξύ των ανθρώπων επιτυγχάνει πραγματικά το γεγονός ότι ο Θεός υπάρχει και ζει μαζί με τον άνθρωπο. Μόνο αυτό το έργο εκπληρώνει την επιθυμία του ανθρώπου να δει το πρόσωπο του Θεού, να γίνει μάρτυρας του έργου του Θεού και να ακούσει τον προσωπικό λόγο του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός ολοκληρώνει την εποχή στην οποία μόνο η πλάτη του Ιεχωβά εμφανίστηκε στην ανθρωπότητα, και ολοκληρώνει επίσης την εποχή της πίστης της ανθρωπότητας στον ασαφή Θεό. Ειδικότερα, το έργο του τελευταίου ενσαρκωμένου Θεού οδηγεί όλη την ανθρωπότητα σε μια εποχή πιο ρεαλιστική, πιο πρακτική και πιο ευχάριστη. Δεν ολοκληρώνει μόνο την εποχή του νόμου και του δόγματος. Το πιο σημαντικό είναι ότι αποκαλύπτει στον άνθρωπο έναν πραγματικό και κανονικό Θεό, ο οποίος είναι δίκαιος και άγιος, ο οποίος ξεκλειδώνει το έργο του σχεδίου διαχείρισης και επιδεικνύει τα μυστήρια και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Εκείνον, ο οποίος δημιούργησε την ανθρωπότητα και τερματίζει το έργο της διαχείρισης, και ο οποίος παρέμεινε κρυμμένος για χιλιάδες χρόνια.

Οδηγεί την εποχή της ασάφειας σε ένα πλήρες τέλος και ολοκληρώνει την εποχή κατά την οποία ολόκληρη η ανθρωπότητα θέλησε να αναζητήσει το πρόσωπο του Θεού, αλλά δεν το μπόρεσε. Ολοκληρώνει δηλαδή την εποχή, κατά την οποία ολόκληρη η ανθρωπότητα υπηρετούσε τον Σατανά και οδηγεί ολόκληρη την ανθρωπότητα σε μια εντελώς νέα εποχή. Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, αντί του Πνεύματος του Θεού. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα Του, αυτοί που Τον ακολουθούν δεν αναζητούν και δεν ψάχνουν πια στα τυφλά αυτά τα πράγματα που μοιάζουν συνάμα να υπάρχουν και να μην υπάρχουν, και παύουν να μαντεύουν το θέλημα του ασαφούς Θεού. Όταν ο Θεός επεκτείνει το έργο Του στη σάρκα, αυτοί που Τον ακολουθούν θα μεταβιβάσουν το έργο που έχει κάνει στη σάρκα σε όλα τα δόγματα και τα θρησκευμένα και θα μεταδώσουν όλα τα λόγια Του στα αυτιά ολόκληρης της ανθρωπότητας. Όλα όσα ακούγονται από εκείνους που λαμβάνουν το ευαγγέλιό Του, θα είναι τα γεγονότα του έργου Του, θα είναι πράγματα που προσωπικά θα έχει δει και ακούσει ο άνθρωπος, και θα είναι γεγονότα κι όχι διαδόσεις. Αυτά τα γεγονότα είναι τα τεκμήρια με τα οποία διαδίδει το έργο Του και είναι επίσης τα εργαλεία που χρησιμοποιεί για την εξάπλωση του έργου Του. Χωρίς την ύπαρξη γεγονότων, το ευαγγέλιό Του δεν θα εξαπλωνόταν σε όλες τις χώρες και σε όλα τα μέρη. Χωρίς γεγονότα, αλλά μόνο με τις φαντασιώσεις του ανθρώπου, ποτέ δεν θα μπορούσε να ολοκληρώσει το έργο της κατάκτησης όλου του σύμπαντος. Το Πνεύμα είναι αψηλάφητο και αόρατο στον άνθρωπο και το έργο του Πνεύματος δεν είναι ικανό να αφήσει περαιτέρω τεκμήρια ή γεγονότα του έργου του Θεού για τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν θα δει ποτέ την πραγματική όψη του Θεού και θα πιστεύει πάντα σε έναν ασαφή Θεό που δεν υπάρχει. Ο άνθρωπος δεν θα δει ποτέ το πρόσωπο του Θεού, ούτε θα ακούσει ποτέ λόγια προσωπικά από τον Θεό. Οι φαντασιώσεις του ανθρώπου, τελικά, είναι κενές και δεν μπορούν να αντικαταστήσουν το αληθινό πρόσωπο του Θεού. Η έμφυτη διάθεση του Θεού και το έργο του ίδιου του Θεού δεν μπορούν να αντιγραφούν από τον άνθρωπο. Ο αόρατος Θεός στον ουρανό και το έργο Του μπορούν μόνο να μεταφερθούν στη γη από τον ενσαρκωμένο Θεό που προσωπικά επιτελεί το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτός είναι ο πιο ιδανικός τρόπος με τον οποίο ο Θεός εμφανίζεται στον άνθρωπο, με τον οποίο ο άνθρωπος βλέπει τον Θεό και γνωρίζει το αληθινό πρόσωπο του Θεού και δεν μπορεί να επιτευχθεί από έναν μη ενσαρκωμένο Θεό. Έχοντας ο Θεός πραγματοποιήσει το έργο Του σε αυτό το στάδιο, το έργο Του έχει ήδη επιτύχει το βέλτιστο αποτέλεσμα και έχει στεφθεί με απόλυτη επιτυχία. Το προσωπικό έργο του

ενσαρκωμένου Θεού έχει ήδη ολοκληρώσει το ενενήντα τοις εκατό του έργου ολόκληρης της διαχείρισής Του. Αυτή η ενσάρκωση προσέδωσε μια καλύτερη αρχή σε όλο το έργο Του και μια σύνοψη για όλο το έργο Του, έχει διακηρύξει όλο το έργο Του και έκανε την τελευταία διεξοδική ανανέωση σε όλο αυτό το έργο. Από εδώ και πέρα, δεν θα υπάρξει άλλος ενσαρκωμένος Θεός να ολοκληρώσει το τέταρτο στάδιο του έργου του Θεού και δεν θα υπάρξει άλλο θαυμαστό έργο της τρίτης ενσάρκωσης του Θεού.

Κάθε στάδιο του έργου του ενσαρκωμένου Θεού αντιπροσωπεύει το έργο Του ολόκληρης της εποχής και δεν αντιπροσωπεύει μια ορισμένη περίοδο όπως το έργο του ανθρώπου. Κι έτσι, το τέλος του έργου της τελευταίας ενσάρκωσής Του δεν σημαίνει ότι το έργο Του έχει φτάσει στο τέλος, γιατί το έργο της ενσάρκωσής Του αντιπροσωπεύει ολόκληρη την εποχή και δεν αντιπροσωπεύει μόνο την περίοδο κατά την οποία κάνει το έργο Του στη σάρκα. Σημαίνει ακριβώς ότι τελειώνει το έργο Του για μια ολόκληρη εποχή όσο καιρό είναι ενσαρκωμένος, και μετά εξαπλώνεται σε όλα τα μέρη. Αφού ο ενσαρκωμένος Θεός εκπληρώσει τη διακονία Του, θα αναθέσει το μελλοντικό έργο Του σε όσους Τον ακολουθούν. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο Του ολόκληρης της εποχής θα συνεχιστεί απρόσκοπτα. Το έργο ολόκληρης της εποχής της ενσάρκωσης θα θεωρηθεί πλήρες μόνο όταν εξαπλωθεί σε ολόκληρο το σύμπαν. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού ξεκινά μια νέα εποχή κι εκείνοι που συνεχίζουν το έργο Του είναι οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται απ' Αυτόν. Το έργο που επιτελείται από τον άνθρωπο είναι μέσα στη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού και δεν είναι σε θέση να υπερβεί αυτό το πεδίο. Αν ο ενσαρκωμένος Θεός δεν έρθει να κάνει το έργο Του, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να φέρει το τέλος της παλιάς εποχής και δεν είναι σε θέση να προχωρήσει σε μια νέα εποχή. Το έργο που κάνει ο άνθρωπος είναι απλώς εντός του φάσματος του καθήκοντός του που είναι ανθρωπίνως εφικτό και δεν αντιπροσωπεύει το έργο του Θεού. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να έρθει και να ολοκληρώσει το έργο που θα πρέπει να κάνει και, εκτός απ' Αυτόν, κανείς δεν μπορεί να επιτελέσει αυτό το έργο για λογαριασμό Του. Φυσικά, αυτό για το οποίο μιλώ αφορά το έργο της ενσάρκωσης. Αυτός ο ενσαρκωμένος Θεός πραγματοποιεί πρώτα ένα βήμα του έργου που δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, μετά από το οποίο επιτελεί επιπλέον έργο που δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Σκοπός του έργου είναι η κατάκτηση του ανθρώπου. Από μία άποψη, η ενσάρκωση του Θεού δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις του ανθρώπου κι επιπλέον, κάνει περισσότερο έργο που δεν συμφωνεί με τις

αντιλήψεις του ανθρώπου κι έτσι, ο άνθρωπος αναπτύσσει ακόμη πιο επικριτικές απόψεις γι' Αυτόν. Επιτελεί απλώς το έργο της κατάκτησης μεταξύ ανθρώπων που έχουν μυριάδες αντιλήψεις απέναντί Του. Ανεξάρτητα από το πώς Τον αντιμετωπίζουν, αφού εκπληρώσει τη διακονία Του, όλοι οι άνθρωποι θα έχουν τεθεί υπό το κράτος Του. Το γεγονός αυτού του έργου δεν αντικατοπτρίζεται μόνο στον κινεζικό λαό, αλλά αντιπροσωπεύει και το πώς θα κατακτηθεί ολόκληρη η ανθρωπότητα. Τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν σε αυτούς τους ανθρώπους αποτελούν τον πρόδρομο των αποτελεσμάτων που θα επιτευχθούν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και τα αποτελέσματα του έργου που θα επιτελεστεί στο μέλλον θα υπερβούν ακόμη περισσότερο τα αποτελέσματα στους ανθρώπους αυτούς. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν περιλαμβάνει μεγάλες φανφάρες, ούτε είναι τυλιγμένο σε ένα πέπλο ασάφειας. Είναι αληθινό και πραγματικό και είναι έργο στο οποίο ένα και ένα κάνει δύο. Δεν είναι κρυμμένο από κανέναν, ούτε εξαπατά κανέναν. Αυτό που βλέπουν οι άνθρωποι είναι πραγματικό και γνήσιο και αυτό που κερδίζει ο άνθρωπος είναι η πραγματική αλήθεια και γνώση. Όταν τελειώσει το έργο, ο άνθρωπος θα έχει αποκτήσει νέα γνώση γι' Αυτόν κι εκείνοι που πραγματικά αναζητούν τον Θεό δεν θα έχουν πλέον καμία άλλη αντίληψη γι' Αυτόν. Αυτό δεν αποτελεί μόνο το αποτέλεσμα του έργου Του στον κινεζικό λαό, αλλά αντιπροσωπεύει επίσης το αποτέλεσμα του έργου Του στην κατάκτηση ολόκληρης της ανθρωπότητας, γιατί τίποτα δεν είναι πιο επωφελές για το έργο της κατάκτησης ολόκληρης της ανθρωπότητας από αυτή την ενσάρκωση και το έργο της και τα πάντα που αφορούν αυτή την ενσάρκωση. Είναι ευεργετικά για το έργο Του σήμερα και ευεργετικά για το έργο Του στο μέλλον. Αυτή η ενσάρκωση θα κατακτήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα και θα κερδίσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Δεν υπάρχει καλύτερο έργο μέσω του οποίου ολόκληρη η ανθρωπότητα θα βλέπει τον Θεό, θα υπακούει στον Θεό και θα γνωρίζει τον Θεό. Το έργο που επιτελεί ο άνθρωπος αντιπροσωπεύει μόνο ένα περιορισμένο πεδίο κι όταν ο Θεός επιτελεί το έργο Του, δεν μιλάει σε ένα συγκεκριμένο άτομο, αλλά μιλάει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και σε όλους εκείνους που αποδέχονται τα λόγια Του. Το τέλος που διακηρύσσει είναι το τέλος όλων των ανθρώπων, όχι μόνο το τέλος ενός ορισμένου προσώπου. Δεν έχει ιδιαίτερη μεταχείριση για κανέναν, ούτε θυματοποιεί κανέναν και εργάζεται και μιλάει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Κι έτσι, αυτός ο ενσαρκωμένος Θεός έχει ήδη ταξινομήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα σύμφωνα με το είδος, έχει ήδη κρίνει το σύνολο της ανθρωπότητας και έχει κανονίσει έναν κατάλληλο προορισμό για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Παρόλο που ο Θεός

επιτελεί το έργο Του μόνο στην Κίνα, στην πραγματικότητα έχει ήδη αποφασίσει το έργο ολόκληρου του σύμπαντος. Δεν μπορεί να περιμένει μέχρι το έργο Του να εξαπλωθεί σε ολόκληρη την ανθρωπότητα προτού εκφέρει τις ομιλίες Του και ολοκληρώσει τα σχέδιά Του βήμα προς βήμα. Δεν θα ήταν τότε πολύ αργά; Τώρα είναι σε θέση να ολοκληρώσει το μελλοντικό Του έργο εκ των προτέρων. Επειδή Αυτός που εργάζεται είναι ο ενσαρκωμένος Θεός, κάνει απεριόριστο έργο μέσα σε ένα περιορισμένο πεδίο και μετά θα ωθήσει τον άνθρωπο να εκτελέσει το καθήκον που οφείλει. Αυτή είναι η βασική αρχή του έργου Του. Μπορεί να ζει μόνο με τον άνθρωπο για κάποιο χρονικό διάστημα και δεν μπορεί να συνοδεύσει τον άνθρωπο μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο ολόκληρης αυτής της περιόδου. Επειδή είναι Θεός, προλέγει το μελλοντικό Του έργο. Στη συνέχεια, θα ταξινομήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα σύμφωνα με το είδος με τον λόγο Του και η ανθρωπότητα θα εισέλθει στο σταδιακό έργο Του σύμφωνα με τον λόγο Του. Κανείς δεν θα διαφύγει κι όλοι πρέπει να κάνουν πράξη τον λόγο Του. Έτσι, στο μέλλον, η εποχή θα καθοδηγείται από τα λόγια Του και δεν θα καθοδηγείται από το Πνεύμα.

Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού πρέπει να ολοκληρωθεί στη σάρκα. Εάν είχε γίνει απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, δεν θα είχε αποτέλεσμα. Ακόμα κι αν αυτό είχε γίνει από το Πνεύμα, το έργο δεν θα είχε μεγάλη σημασία και τελικά δεν θα ήταν πειστικό. Όλα τα πλάσματα επιθυμούν να μάθουν εάν το έργο του Δημιουργού έχει σημασία, τι αντιπροσωπεύει, για χάρη ποιου γίνεται, αν το έργο του Θεού είναι γεμάτο από εξουσία και σοφία και αν είναι ύψιστης αξίας και σημασίας. Το έργο που επιτελεί είναι για τη σωτηρία ολόκληρης της ανθρωπότητας, για να νικήσει τον Σατανά και για να γίνει μάρτυράς για τον Εαυτό Του μεταξύ όλων των πραγμάτων. Ως εκ τούτου, το έργο που κάνει πρέπει να έχει μεγάλη σημασία. Η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, έχει βαθιά τυφλωθεί και έχει βαθιά πληγεί. Ο πιο θεμελιώδης λόγος για τον οποίο ο Θεός εργάζεται προσωπικά κατά την ενσάρκωση είναι επειδή το αντικείμενο της σωτηρίας Του είναι ο άνθρωπος, ο οποίος είναι από σάρκα κι επειδή ο Σατανάς χρησιμοποιεί επίσης τη σάρκα του ανθρώπου για να διαταράξει το έργο του Θεού. Η μάχη με τον Σατανά είναι στην πραγματικότητα το έργο της κατάκτησης του ανθρώπου και, ταυτόχρονα, ο άνθρωπος είναι επίσης το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού. Έτσι, το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι απαραίτητο. Ο Σατανάς διέφθειρε τη σάρκα του ανθρώπου, ο άνθρωπος έγινε η ενσάρκωση

του Σατανά και έγινε το αντικείμενο που θα νικηθεί από τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο της μάχης με τον Σατανά και της σωτηρίας της ανθρωπότητας λαμβάνει χώρα στη γη και ο Θεός πρέπει να γίνει άνθρωπος για να πολεμήσει τον Σατανά. Αυτό είναι έργο μέγιστης πρακτικότητας. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα, δίνει στην πραγματικότητα μάχη με τον Σατανά στη σάρκα. Όταν εργάζεται στη σάρκα, επιτελεί το έργο Του στο πνευματικό βασίλειο και το σύνολο του έργου Του στο πνευματικό βασίλειο υλοποιείται στη γη. Αυτός που κατακτάται είναι ο άνθρωπος, ο οποίος είναι ανυπάκουος σε Αυτόν, αυτός που νικήθηκε είναι η ενσάρκωση του Σατανά (φυσικά, αυτός είναι και πάλι ο άνθρωπος), ο οποίος είναι εχθρικός σ' Αυτόν, και αυτός που τελικά σώζεται είναι επίσης ο άνθρωπος. Με αυτόν τον τρόπο, είναι ακόμα πιο αναγκαίο να γίνει ο Θεός άνθρωπος που έχει το εξωτερικό κέλυφος ενός πλάσματος, έτσι ώστε να είναι σε θέση να δώσει πραγματική μάχη με τον Σατανά, κατακτώντας τον άνθρωπο, ο οποίος είναι ανυπάκουος σε Αυτόν και κατέχει το ίδιο εξωτερικό κέλυφος με Εκείνον, και να σώσει τον άνθρωπο, που επίσης έχει το ίδιο εξωτερικό κέλυφος και ο οποίος έχει υποστεί βλάβη από τον Σατανά. Ο εχθρός Του είναι ο άνθρωπος, το αντικείμενο της κατάκτησής Του είναι ο άνθρωπος και το αντικείμενο της σωτηρίας Του είναι ο άνθρωπος, ο οποίος δημιουργήθηκε από Αυτόν. Οπότε πρέπει να γίνει άνθρωπος και, με αυτόν τον τρόπο, το έργο Του γίνεται πολύ πιο εύκολο. Είναι σε θέση να νικήσει τον Σατανά και να κατακτήσει την ανθρωπότητα και, επιπλέον, είναι σε θέση να σώσει την ανθρωπότητα. Αν και αυτή η σάρκα μοιάζει κανονική και αληθινή, δεν είναι κοινή σάρκα: Δεν είναι μόνο ανθρώπινη σάρκα, αλλά ανθρώπινη και θεϊκή σάρκα μαζί. Αυτή είναι η διαφορά Του σε σχέση με τον άνθρωπο και είναι το σημάδι της ταυτότητας του Θεού. Μόνο σάρκα όπως αυτή μπορεί να εκτελέσει το έργο που Εκείνος προτίθεται να κάνει, να εκπληρώσει τη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού και να ολοκληρώσει πλήρως το έργο Του στον άνθρωπο. Αν δεν συνέβαινε με αυτό τον τρόπο, το έργο Του στον άνθρωπο θα ήταν πάντοτε κενό και με ατέλειες. Παρόλο που ο Θεός μπορεί να αγωνιστεί με το πνεύμα του Σατανά και να βγει νικηφόρος, η παλιά φύση του διεφθαρμένου ανθρώπου δεν μπορεί ποτέ να αποκατασταθεί και όσοι είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και αντιτίθενται σ' Αυτόν, δεν μπορούν ποτέ να τεθούν υπό το κράτος Του. Έτσι, δεν μπορεί ποτέ να κατακτήσει την ανθρωπότητα και δεν μπορεί ποτέ να κερδίσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Εάν το έργο Του στη γη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, τότε η διαχείρισή Του δεν θα τερματιστεί ποτέ και ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα μπορέσει να εισέλθει σε ανάπαυση. Εάν ο Θεός δεν μπορεί να εισέλθει σε ανάπαυση

με όλα τα πλάσματά Του, τότε δεν θα υπάρξει ποτέ αποτέλεσμα ενός τέτοιου έργου διαχείρισης και η δόξα του Θεού συνεπώς θα εξαφανιστεί. Αν και η σάρκα Του δεν έχει καμία εξουσία, το έργο που κάνει θα έχει επιτύχει το αποτέλεσμά του. Αυτή είναι η αναπόφευκτη κατεύθυνση του έργου Του. Ανεξάρτητα από το αν η σάρκα Του έχει ή όχι εξουσία, εφόσον είναι ικανός να επιτελεί το έργο του ίδιου του Θεού, τότε είναι ο ίδιος ο Θεός. Ανεξάρτητα από το πόσο κανονική και συνηθισμένη είναι αυτή η σάρκα, μπορεί να επιτελεί το έργο που θα πρέπει να κάνει, γιατί αυτή η σάρκα είναι Θεός κι όχι απλά άνθρωπος. Ο λόγος για τον οποίο αυτή η σάρκα μπορεί να κάνει το έργο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει, είναι επειδή η εσωτερική Του ουσία είναι ανόμοια με εκείνη που υπάρχει σε οποιονδήποτε άνθρωπο και ο λόγος για τον οποίο μπορεί να σώσει τον άνθρωπο είναι επειδή η ταυτότητά Του είναι διαφορετική από αυτή του κάθε ανθρώπου. Αυτή η σάρκα είναι τόσο σημαντική για την ανθρωπότητα, επειδή είναι άνθρωπος και ακόμη περισσότερο Θεός, γιατί μπορεί να κάνει το έργο που κανένας συνηθισμένος άνθρωπος με σάρκα δεν μπορεί να κάνει, κι επειδή μπορεί να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο, ο οποίος ζει μαζί μ' Αυτόν στη γη. Αν και είναι πανομοιότυπος με τον άνθρωπο, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι πιο σημαντικός για την ανθρωπότητα από κάθε άνθρωπο με αξία, διότι μπορεί να κάνει το έργο που δεν μπορεί να γίνει από το Πνεύμα του Θεού, είναι πιο ικανός από το Πνεύμα του Θεού να γίνει μάρτυρας του ίδιου του Θεού και είναι πιο ικανός από το Πνεύμα του Θεού να αποκτήσει πλήρως την ανθρωπότητα. Ως αποτέλεσμα, παρόλο που αυτή η σάρκα είναι κανονική και συνηθισμένη, η συμβολή Του στην ανθρωπότητα και η σημασία Του για την ύπαρξη της ανθρωπότητας Τον καθιστούν εξαιρετικά πολύτιμο και η πραγματική αξία και σημασία αυτής της ενσάρκωσης είναι ανυπολόγιστη για κάθε άνθρωπο. Αν η σάρκα τούτη δεν μπορεί να καταστρέψει άμεσα τον Σατανά, τότε μπορεί να χρησιμοποιήσει το έργο Του για να κατακτήσει την ανθρωπότητα, να νικήσει τον Σατανά και να κάνει τον Σατανά να τεθεί υπό το κράτος Του πλήρως. Επειδή ο Θεός είναι ενσαρκωμένος, μπορεί να νικήσει τον Σατανά και είναι σε θέση να σώσει την ανθρωπότητα. Δεν καταστρέφει άμεσα τον Σατανά, αλλά ενσαρκώνεται για να επιτελέσει το έργο Του και να κατακτήσει την ανθρωπότητα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί καλύτερα να γίνει μάρτυρας του εαυτού Του ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα και μπορεί καλύτερα να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο. Η ήττα του Σατανά από τον ενσαρκωμένο Θεό αποτελεί την πιο σημαντική μαρτυρία και είναι πιο πειστική από την άμεση καταστροφή του Σατανά από το Πνεύμα του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί καλύτερα

να βοηθήσει τον άνθρωπο να γνωρίσει τον Δημιουργό και μπορεί καλύτερα να γίνει μάρτυρας του εαυτού Του μεταξύ των πλασμάτων.

Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό

Κατά την πρώτη ενσάρκωσή Του, ο Θεός έζησε στη γη για τριάντα τριάμισι χρόνια, και εκτέλεσε τη διακονία Του μόνο για τριάμισι από τα χρόνια αυτά. Τόσο κατά τον χρόνο που εργάστηκε, όσο και πριν ξεκινήσει το έργο Του, κατείχε κανονική ανθρώπινη φύση. Κατοίκησε στην κανονική ανθρώπινη φύση Του για τριάντα τρία και μισό χρόνια. Καθ' όλα τα τελευταία τριάμισι χρόνια, αποκάλυψε τον εαυτό Του ως ενσαρκωμένο Θεό. Πριν ξεκινήσει να εκτελεί τη διακονία Του, εμφανίστηκε με συνηθισμένη, κανονική ανθρώπινη φύση, μη δείχνοντας κανένα σημάδι της θεϊκής φύσης Του, και μόνο αφού ξεκίνησε επίσημα να εκτελεί τη διακονία Του, εκδήλωσε τη θεϊκή φύση Του. Η ζωή και το έργο Του κατά τη διάρκεια αυτών των πρώτων είκοσι εννέα χρόνων απέδειξαν πως ήταν ένα γνήσιο ανθρώπινο όν, ένας υιός του ανθρώπου, μια σάρκα, διότι η διακονία Του άρχισε ουσιαστικά μονάχα μετά την ηλικία των είκοσι εννέα. Η έννοια της ενσάρκωσης είναι πως ο Θεός εμφανίζεται με σάρκα και έρχεται να εργαστεί με μορφή σάρκας μεταξύ των ανθρώπων που δημιουργήσε. Έτσι, για να ενσαρκωθεί ο Θεός, πρέπει πρώτα να αποκτήσει σάρκα, σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση· αυτή είναι η πιο βασική προϋπόθεση. Στην πραγματικότητα, η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού είναι πως ο Θεός ζει και εργάζεται στη σάρκα, στην ουσία Του ενσαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος. Η ενσαρκωμένη ζωή και το έργο Του μπορούν να διαιρεθούν σε δύο στάδια. Πρώτη είναι η ζωή που ζει πριν από την εκτέλεση της διακονίας Του. Ζει σε μία συνηθισμένη ανθρώπινη οικογένεια, με μια εντελώς κανονική ανθρώπινη φύση, υπακούοντας στα συνήθη ήθη και τους νόμους της ανθρώπινης ζωής, με φυσιολογικές ανθρώπινες ανάγκες (τροφή, ένδυση, στέγη, ύπνο), με κανονικές ανθρώπινες αδυναμίες και κανονικά ανθρώπινα συναισθήματα. Με άλλα λόγια, κατά το πρώτο στάδιο, ζει σε μια μη θεϊκή, απολύτως κανονική ανθρώπινη φύση, συμμετέχοντας σε όλες τις συνηθισμένες ανθρώπινες δραστηριότητες. Το δεύτερο στάδιο είναι η ζωή που ζει αφού ξεκινά να εκτελεί τη διακονία Του. Εξακολουθεί να ζει στην κανονική ανθρώπινη φύση με ένα κανονικό ανθρώπινο κέλυφος, μη δείχνοντας κάποιο εξωτερικό σημάδι του υπερφυσικού. Ωστόσο,

Εκείνος ζει αποκλειστικά για χάρη της διακονίας Του και στη διάρκεια αυτής της εποχής, η κανονική ανθρώπινη φύση Του βρίσκεται εξ ολοκλήρου στην υπηρεσία του κανονικού έργου της θεϊκής φύσης Του· διότι μέχρι τότε, η κανονική ανθρώπινη φύση Του έχει ωριμάσει σε σημείο που να είναι σε θέση να εκτελέσει τη διακονία Του. Έτσι, το δεύτερο στάδιο της ζωής Του είναι η εκτέλεση της διακονίας Του με την κανονική ανθρώπινη φύση Του, είναι μια ζωή τόσο μιας κανονικής ανθρώπινης φύσης, όσο και μιας ολοκληρωμένης θεϊκής φύσης. Ο λόγος που, κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου της ζωής Του ζει σε μια απολύτως κανονική ανθρώπινη φύση, είναι πως η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι ακόμα ίση με το σύνολο του θεϊκού Του έργου, δεν έχει ωριμάσει ακόμη· μόνο μετά την ωρίμανσή της γίνεται ικανός να επωμιστεί τη διακονία Του και μπορεί να ξεκινήσει να την εκτελεί. Από τη στιγμή που Εκείνος, ως σάρκα, πρέπει να μεγαλώσει και να ωριμάσει, το πρώτο στάδιο της ζωής Του είναι αυτό της κανονικής ανθρώπινης φύσης, ενώ στο δεύτερο στάδιο, επειδή η ανθρώπινη φύση Του είναι σε θέση να αναλάβει το έργο Του και να εκτελέσει τη διακονία Του, η ζωή που ο ενσαρκωμένος Θεός διάγει κατά τη διακονία Του είναι μια ζωή τόσο της ανθρώπινης όσο και της ολοκληρωμένης θεϊκής φύσης. Αν ο ενσαρκωμένος Θεός είχε ουσιαστικά ξεκινήσει τη διακονία Του από τη στιγμή της γέννησης Του, εκτελώντας υπερφυσικά σημεία και τέρατα, τότε δεν θα είχε κάποια ενσώματη ουσία. Επομένως, η ανθρώπινη φύση Του υπάρχει χάρη στην ενσώματη ουσία Του· δεν μπορεί να υπάρξει σάρκα χωρίς ανθρώπινη φύση, και ένα άτομο χωρίς ανθρώπινη φύση δεν είναι ανθρώπινο ον. Με τον τρόπο αυτόν, η ανθρώπινη φύση της σάρκας του Θεού είναι μια εγγενής ιδιότητα της σάρκας του ενσαρκωμένου Θεού. Αν ειπωθεί ότι «όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, είναι εξ ολοκλήρου θεϊκός και καθόλου ανθρώπινος», είναι βλασφημία, διότι αυτή η δήλωση πολύ απλά δεν υφίσταται και παραβιάζει την αρχή της ενσάρκωσης. Ακόμη κι αφού ξεκινά να εκτελεί τη διακονία Του, ενόσω επιτελεί το έργο Του, εξακολουθεί να ζει μέσα στη θεϊκή φύση Του με ένα ανθρώπινο εξωτερικό κέλυφος. Απλώς, κατά τη στιγμή εκείνη, η ανθρώπινη φύση Του εξυπηρετεί τον μοναδικό σκοπό του να επιτρέπει στη θεϊκή φύση Του να εκτελεί το έργο μέσα στην κανονική σάρκα. Έτσι, αυτή που επιτελεί το έργο είναι η θεϊκή φύση που κατοικεί στην ανθρώπινη φύση Του. Η θεϊκή φύση Του είναι αυτή που ενεργεί, και όχι η ανθρώπινη φύση Του, ωστόσο είναι μια θεϊκή φύση κρυμμένη μέσα στην ανθρώπινη φύση Του. Το έργο Του στην ουσία επιτελείται από την ολοκληρωμένη θεϊκή φύση Του, όχι από την ανθρώπινη φύση Του. Αλλά ο εκτελεστής του έργου είναι η σάρκα Του. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως Εκείνος είναι και

άνθρωπος και Θεός, διότι ο Θεός γίνεται ένας Θεός που ζει στη σάρκα, με ανθρώπινο κέλυφος και με ανθρώπινη, αλλά και θεϊκή ουσία. Επειδή Εκείνος είναι ένας άνθρωπος με την ουσία του Θεού, είναι πάνω από οποιονδήποτε δημιουργημένο άνθρωπο, πάνω από οποιονδήποτε άνθρωπο που μπορεί να εκτελέσει το έργο Του. Κι έτσι, μεταξύ όλων εκείνων που διαθέτουν ανθρώπινο κέλυφος σαν το δικό Του, μεταξύ όλων όσοι κατέχουν ανθρώπινη φύση, μόνο Εκείνος είναι ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός —όλοι οι υπόλοιποι είναι δημιουργημένοι άνθρωποι. Παρόλο που όλοι έχουν ανθρώπινη φύση, οι δημιουργημένοι άνθρωποι δεν έχουν τίποτε άλλο παρά ανθρώπινη φύση, ενώ ο ενσαρκωμένος Θεός είναι διαφορετικός: Μέσα στη σάρκα Του δεν περικλείει μόνο την ανθρώπινη, αλλά, ακόμη πιο σημαντικό, τη θεϊκή φύση. Την ανθρώπινη φύση Του μπορεί να τη δει κανείς στην εξωτερική ανθρώπινη εμφάνιση της σάρκας Του και στην καθημερινή Του ζωή, αλλά είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτή η θεϊκή φύση Του. Επειδή η θεϊκή φύση Του εκφράζεται μόνο όταν έχει ανθρώπινη φύση και δεν είναι τόσο υπερφυσική όσο τη φαντάζονται οι άνθρωποι, είναι εξαιρετικά δύσκολο για τους ανθρώπους να τη δουν. Ακόμη και σήμερα, οι άνθρωποι δυσκολεύονται εξαιρετικά να συλλάβουν την πραγματική ουσία του ενσαρκωμένου Θεού. Ακόμα και αφού έχω μιλήσει για αυτήν τόσο πολύ, υποθέτω ότι παραμένει ένα μυστήριο για τους περισσότερους από εσάς. Στην πραγματικότητα, το ζήτημα είναι πολύ απλό: Από τη στιγμή που ο Θεός ενσαρκώνεται, η ουσία Του είναι ένας συνδυασμός ανθρώπινης και θεϊκής φύσης. Αυτός ο συνδυασμός λέγεται ο ίδιος ο Θεός, ο ίδιος ο Θεός στη γη.

Η ζωή που έζησε ο Ιησούς στη γη ήταν μια κανονική ζωή της σάρκας. Έζησε στην κανονική ανθρώπινη φύση της σάρκας Του. Η εξουσία Του —να εκτελεί το έργο Του και να προφέρει τον λόγο Του, ή να θεραπεύει τους ασθενείς και να εκβάλλει τους δαίμονες, να κάνει τέτοια εξαιρετικά πράγματα— δεν εκδηλώθηκε μόνη της, ως επί το πλείστον, έως ότου ξεκίνησε η διακονία Του. Η ζωή Του πριν από την ηλικία των είκοσι εννέα, προτού πραγματοποιήσει τη διακονία Του, ήταν επαρκής απόδειξη ότι Εκείνος ήταν απλώς μια κανονική σάρκα. Για τον λόγο αυτόν, κι επειδή δεν είχε ξεκινήσει ακόμη να εκτελεί τη διακονία Του, οι άνθρωποι δεν είδαν τίποτα το θεϊκό σ' Εκείνον, δεν είδαν τίποτα περισσότερο από ένα κανονικό ανθρώπινο ον, έναν συνηθισμένο άνθρωπο —όπως όταν εκείνο τον καιρό κάποιοι πίστευαν πως ήταν γιος του Ιωσήφ. Οι άνθρωποι πίστευαν πως ήταν ο γιος ενός συνηθισμένου ανθρώπου, δεν είχαν τρόπο να καταλάβουν πως ήταν ο

ενσαρκωμένος Θεός. Ακόμα κι όταν, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της διακονίας Του, πραγματοποίησε πολλά θαύματα, οι περισσότεροι άνθρωποι εξακολούθησαν να λένε πως ήταν γιος του Ιωσήφ, διότι ήταν ο Χριστός με το εξωτερικό κέλυφος της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Τόσο η κανονική ανθρώπινη φύση όσο και το έργο Του υπήρξαν προκειμένου να εκπληρώσουν τη σημασία της πρώτης ενσάρκωσης, αποδεικνύοντας πως ο Θεός είχε εισέλθει πλήρως στη σάρκα, έχοντας γίνει ένας εντελώς συνηθισμένος άνθρωπος. Το ότι Εκείνος είχε κανονική ανθρώπινη φύση προτού ξεκινήσει το έργο Του ήταν απόδειξη πως ήταν μια συνηθισμένη σάρκα· και το ότι εργάστηκε αργότερα, επίσης αποδείκνυε πως ήταν συνηθισμένη σάρκα, διότι πραγματοποίησε σημεία και τέρατα, θεράπευσε αρρώστους και εξέβαλε δαίμονες όντας στη σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση. Ο λόγος που μπορούσε να πραγματοποιεί θαύματα ήταν ότι η σάρκα Του έφερε την εξουσία του Θεού, ήταν η σάρκα την οποία ενδύθηκε το Πνεύμα του Θεού. Κατείχε αυτήν την εξουσία λόγω του Πνεύματος του Θεού, και αυτό δεν σήμαινε πως Εκείνος δεν ήταν μια σάρκα. Η θεραπεία των αρρώστων και η εκβολή των δαιμόνων ήταν το έργο που χρειαζόταν να επιτελέσει κατά την εκτέλεση της διακονίας Του, μία έκφραση της θείας φύσης Του κρυμμένη μέσα στην ανθρώπινη φύση Του και, παρά τα σημεία που έδειξε ή τον τρόπο που επέδειξε την εξουσία Του, εξακολούθησε να ζει διαθέτοντας κανονική ανθρώπινη φύση και παραμένοντας κανονική σάρκα. Μέχρι τη στιγμή που αναστήθηκε αφού πέθανε επάνω στον σταυρό, Εκείνος κατοικούσε μέσα σε μια κανονική σάρκα. Η απονομή χάριτος, η θεραπεία των αρρώστων και η εκβολή των δαιμόνων ήταν όλα μέρος της διακονίας Του, ήταν όλα έργο που επιτέλεσε στην κανονική σάρκα Του. Πριν από τη σταύρωσή Του, Εκείνος ποτέ δεν άφησε την κανονική ανθρώπινη σάρκα Του, ανεξάρτητα από το τι έκανε. Ήταν ο ίδιος ο Θεός που πραγματοποιούσε το ίδιο το έργο του Θεού, ωστόσο, επειδή ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός, έτρωγε τροφή και φορούσε ρούχα, είχε κανονικές ανθρώπινες ανάγκες, κανονική ανθρώπινη λογική και κανονικό ανθρώπινο νου. Όλα αυτά ήταν απόδειξη πως Εκείνος ήταν ένας κανονικός άνθρωπος, πως η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού ήταν μια σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση, κι όχι υπερφυσική. Η δουλειά Του ήταν να ολοκληρώσει το έργο της πρώτης ενσάρκωσης του Θεού, να εκπληρώσει τη διακονία της πρώτης ενσάρκωσης. Η σημασία της ενσάρκωσης είναι ότι ένας συνηθισμένος, κανονικός άνθρωπος εκτελεί το έργο του ίδιου του Θεού· ότι δηλαδή ο Θεός εκτελεί το θεϊκό Του έργο στην ανθρώπινη φύση και, συνεπώς, συντρίβει τον Σατανά. Ενσάρκωση σημαίνει πως το Πνεύμα του Θεού ενσαρκώνεται, δηλαδή ο Θεός ενσαρκώνεται.

Το έργο που επιτελεί στη σάρκα είναι το έργο του Πνεύματος, το οποίο υλοποιείται στη σάρκα και εκφράζεται μέσα από τη σάρκα. Κανείς εκτός από τη σάρκα του Θεού δεν μπορεί να εκπληρώσει τη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού· δηλαδή, μόνο η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού, αυτή η κανονική ανθρώπινη φύση —και κανένας άλλος— δεν μπορεί να εκφράσει το θείο έργο. Εάν, κατά την πρώτη Του έλευση, ο Θεός δεν είχε την κανονική ανθρώπινη φύση πριν από την ηλικία των είκοσι εννέα —εάν αμέσως αφού γεννήθηκε μπορούσε να πραγματοποιεί θαύματα, εάν αμέσως αφού μίλησε μπορούσε να μιλήσει την ουράνια γλώσσα, εάν τη στιγμή που πρωτοπερπάτησε στη γη μπορούσε να αντιληφθεί όλα τα εγκόσμια ζητήματα, να ξεχωρίζει τις σκέψεις και τις προθέσεις κάθε ανθρώπου— ένα τέτοιο άτομο δεν θα μπορούσε να λέγεται κανονικός άνθρωπος, ούτε θα μπορούσε μια τέτοια σάρκα να λέγεται ανθρώπινη. Εάν συνέβαινε αυτό με τον Χριστό, τότε η έννοια και η ουσία της ενσάρκωσης του Θεού θα χανόταν. Το ότι Εκείνος κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση αποδεικνύει πως είναι ο ενσαρκωμένος Θεός. Το γεγονός ότι υποβάλλεται σε μια κανονική διαδικασία ανθρώπινης ανάπτυξης δείχνει περαιτέρω πως Εκείνος είναι μια κανονική σάρκα. Επιπλέον, το έργο Του είναι επαρκής απόδειξη πως Εκείνος είναι ο Λόγος του Θεού, το Πνεύμα Του Θεού που ενσαρκώθηκε. Ο Θεός ενσαρκώνεται εξαιτίας των αναγκών του έργου. Με άλλα λόγια, αυτό το στάδιο του έργου πρέπει να γίνει στη σάρκα, να γίνει με κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτή είναι η προϋπόθεση προκειμένου «ο Λόγος να ενσαρκωθεί», προκειμένου «ο Λόγος να εμφανιστεί στη σάρκα», και είναι η αληθινή ιστορία πίσω από τις δύο ενσαρκώσεις του Θεού. Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν πως ολόκληρη η ζωή του Ιησού είναι συνυφασμένη με θαύματα, πως μέχρι το τέλος του έργου Του στη γη δεν εκδήλωσε μια κανονική ανθρώπινη φύση, πως δεν είχε κανονικές ανθρώπινες ανάγκες ή αδυναμίες, ή ανθρώπινα συναισθήματα, πως δεν χρειαζόταν τα βασικά προς το ζην ή πως δεν τον απασχολούσαν κανονικές ανθρώπινες σκέψεις. Αυτοί Τον φαντάζονται να έχει μόνο έναν υπεράνθρωπο νου, μια υπερβατική ανθρώπινη φύση. Πιστεύουν πως από τη στιγμή που είναι Θεός, δεν θα έπρεπε να σκέφτεται και να ζει όπως κάνουν οι κανονικοί άνθρωποι, πως μόνο ένα κανονικό άτομο, ένα πραγματικό ανθρώπινο ον, μπορεί να έχει κανονικές ανθρώπινες σκέψεις και να ζει μια ανθρώπινη ζωή. Αυτά είναι όλα ανθρώπινες ιδέες και ανθρώπινες αντιλήψεις, οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις αρχικές προθέσεις του έργου του Θεού. Η κανονική ανθρώπινη σκέψη συντηρεί την κανονική ανθρώπινη λογική και την κανονική ανθρώπινη φύση· η κανονική ανθρώπινη φύση συντηρεί τις κανονικές λειτουργίες της

σάρκας· και οι κανονικές λειτουργίες της σάρκας επιτρέπουν την κανονική ζωή της σάρκας στο σύνολο της. Μονάχα εργαζόμενος σε τέτοια σάρκα μπορεί ο Θεός να εκπληρώσει τον σκοπό της ενσάρκωσης Του. Εάν ο ενσαρκωμένος Θεός διέθετε μόνο το εξωτερικό κέλυφος της σάρκας, αλλά δεν είχε κανονικές ανθρώπινες σκέψεις, τότε αυτή η σάρκα δεν θα κατείχε ανθρώπινη λογική, πολύ λιγότερο δε, πραγματική ανθρώπινη φύση. Πώς θα μπορούσε μία τέτοια σάρκα, χωρίς ανθρώπινη φύση, να εκπληρώσει τη διακονία που ο ενσαρκωμένος Θεός έπρεπε να εκτελέσει; Ο κανονικός νους συντηρεί όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ζωής· χωρίς αυτόν, κανείς δεν θα ήταν άνθρωπος. Με άλλα λόγια, ένα άτομο που δεν κάνει κανονικές σκέψεις είναι ψυχικά ασθενές. Και ένας Χριστός που δεν έχει ανθρώπινη φύση, αλλά μόνο θεϊκή, δεν μπορεί να λέγεται ενσαρκωμένος Θεός. Άρα, πώς θα μπορούσε η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού να μην έχει κανονική ανθρώπινη φύση; Δεν είναι βλασφημία να λέει κανείς ότι ο Χριστός δεν έχει ανθρώπινη φύση; Όλες οι δραστηριότητες που ασκούν οι κανονικοί άνθρωποι βασίζονται στη λειτουργία ενός κανονικού ανθρώπινου νου. Χωρίς αυτόν, οι άνθρωποι θα είχαν παρεκκλίνουσα συμπεριφορά· θα ήταν ανάκανοι ακόμα και να ξεχωρίσουν το μαύρο από το άσπρο, το καλό από το κακό και δεν θα είχαν καμία ανθρώπινη ηθική ούτε ηθικές αρχές. Ομοίως, αν ο ενσαρκωμένος Θεός δεν σκεφτόταν σαν ένας κανονικός άνθρωπος, τότε δεν θα ήταν μια πραγματική σάρκα, μια κανονική σάρκα. Μια τέτοια μη σκεπτόμενη σάρκα δεν θα ήταν σε θέση να αναλάβει το θείο έργο. Εκείνος δεν θα ήταν σε θέση να συμμετέχει κανονικά στις δραστηριότητες της κανονικής σάρκας, πόσο μάλλον να ζει με τους ανθρώπους στη γη. Κι έτσι, η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού, η ίδια η ουσία του Θεού που εισέρχεται στη σάρκα, θα είχε χαθεί. Η ανθρώπινη φύση του ενσαρκωμένου Θεού υπάρχει για να διατηρεί το κανονικό θείο έργο στη σάρκα· η κανονική ανθρώπινη σκέψη Του συντηρεί την κανονική ανθρώπινη φύση Του και όλες τις κανονικές ενσώματες δραστηριότητες Του. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως η κανονική ανθρώπινη σκέψη Του υπάρχει, προκειμένου να συντηρεί όλο το έργο του Θεού στη σάρκα. Εάν αυτή η σάρκα δεν κατείχε έναν κανονικό ανθρώπινο νου, τότε ο Θεός δεν θα μπορούσε να εργαστεί στη σάρκα, και ό,τι χρειάζεται να κάνει στη σάρκα, δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτευχθεί. Παρόλο που ο ενσαρκωμένος Θεός διαθέτει έναν κανονικό ανθρώπινο νου, το έργο Του δεν έχει νοθευτεί από την ανθρώπινη σκέψη. Εκείνος αναλαμβάνει το έργο στην ανθρώπινη φύση με κανονικό νου, με την προϋπόθεση πως κατέχει μια νοήμονα ανθρώπινη φύση, όχι με την άσκηση μιας κανονικής ανθρώπινης σκέψης. Ανεξάρτητα απ' το πόσο μεγάλοπνοες είναι οι

σκέψεις της σάρκας Του, το έργο Του δεν φέρει τη σφραγίδα της λογικής ή της σκέψης. Με άλλα λόγια, το έργο Του δεν έχει συλληφθεί από τον νου της σάρκας Του, αλλά είναι μια άμεση έκφραση του θείου έργου στην ανθρώπινη φύση Του. Όλο Του το έργο είναι η διακονία που πρέπει να εκπληρώσει, και τίποτα από αυτό δεν έχει σχεδιαστεί από τον εγκέφαλο Του. Για παράδειγμα, η θεραπεία των αρρώστων, η εκβολή των δαιμόνων και η σταύρωση δεν ήταν προϊόντα του ανθρώπινου νου Του, δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν από οποιονδήποτε άνθρωπο με ανθρώπινο νου. Ομοίως, το σημερινό έργο της κατάκτησης είναι μια διακονία που πρέπει να εκτελεστεί από τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά δεν είναι έργο ανθρώπινης θέλησης, είναι έργο που θα πρέπει να επιτελέσει η θείκη φύση Του, έργο για το οποίο κανένας σαρκικός άνθρωπος δεν είναι ικανός. Έτσι, ο ενσαρκωμένος Θεός πρέπει να διαθέτει έναν κανονικό ανθρώπινο νου, πρέπει να διαθέτει κανονική ανθρώπινη φύση, διότι πρέπει να εκτελέσει το έργο Του στην ανθρώπινη φύση με κανονικό νου. Αυτή είναι η ουσία του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, η ίδια η ουσία του ενσαρκωμένου Θεού.

Πριν ο Ιησούς εκτελέσει το έργο, ζούσε απλώς στην κανονική ανθρώπινη φύση Του. Κανείς δεν μπορούσε να πει πως ήταν Θεός, κανείς δεν έμαθε πως ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Οι άνθρωποι απλώς Τον γνώριζαν ως έναν εντελώς συνηθισμένο άνθρωπο. Η απολύτως συνηθισμένη, κανονική ανθρώπινη φύση Του ήταν η απόδειξη πως ο Θεός είχε ενσαρκωθεί και πως η Εποχή της Χάριτος ήταν η εποχή του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, όχι η εποχή του έργου του Πνεύματος. Ήταν η απόδειξη πως το Πνεύμα του Θεού είχε υλοποιηθεί πλήρως στη σάρκα, πως στην εποχή της ενσάρκωσης του Θεού, η σάρκα Του θα εκτελούσε όλο το έργο του Πνεύματος. Ο Χριστός, με κανονική ανθρώπινη φύση, είναι μια σάρκα στην οποία υλοποιείται το Πνεύμα, κατέχοντας κανονική ανθρώπινη φύση, κανονική λογική και ανθρώπινη σκέψη. «Υλοποιείται» σημαίνει πως ο Θεός γίνεται άνθρωπος, πως το Πνεύμα ενσαρκώνεται. Για να το θέσω απλά, είναι όταν ο ίδιος ο Θεός κατοικεί σε σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση και μέσω αυτής εκφράζει το θείο έργο Του —αυτό σημαίνει το να υλοποιείται ή να ενσαρκώνεται. Κατά την πρώτη ενσάρκωσή Του, ήταν απαραίτητο για τον Θεό να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει τους δαίμονες, επειδή το έργο Του ήταν να λυτρώσει. Προκειμένου να λυτρώσει το σύνολο της ανθρώπινης φυλής, έπρεπε να είναι φιλεϋσπλαχνος και ελεήμων. Το έργο που Εκείνος έκανε πριν σταυρωθεί ήταν να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει τους δαίμονες, πράγμα που προμήνυε τη σωτηρία Του για τον

άνθρωπο από την αμαρτία και την ακαθαρσία. Επειδή ήταν η Εποχή της Χάριτος, ήταν απαραίτητο για Αυτόν να θεραπεύει τους αρρώστους, επιδεικνύοντας έτσι σημεία και τέρατα, τα οποία αντιπροσώπευαν τη χάρη σε εκείνη την εποχή. Διότι η Εποχή της Χάριτος επικεντρώνεται γύρω από την απονομή χάριτος, η οποία συμβολίζεται από την ειρήνη, τη χαρά και τις υλικές ευλογίες, όλα σύμβολα της πίστης των ανθρώπων στον Ιησού. Δηλαδή, η θεραπεία των αρρώστων, η εκβολή των δαιμόνων και η απονομή χάριτος ήταν ενστικτώδεις ικανότητες της σάρκας του Ιησού κατά την Εποχή της Χάριτος, ήταν το έργο που το Πνεύμα υλοποιήθηκε στη σάρκα. Αλλά καθώς εκτελούσε τέτοιο έργο, Εκείνος ζούσε στη σάρκα, δεν υπερέβη τη σάρκα. Ανεξάρτητα από τη θεραπευτική του δράση, εξακολουθούσε να κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση, εξακολουθούσε να διάγει έναν φυσιολογικό ανθρώπινο βίο. Ο λόγος για τον οποίο λέω πως κατά τη διάρκεια της εποχής της ενσάρκωσης του Θεού η σάρκα πραγματοποίησε όλο το έργο του Πνεύματος, είναι διότι, ανεξάρτητα από το έργο που Εκείνος έκανε, το έκανε με τη σάρκα. Αλλά, λόγω του έργου Του, οι άνθρωποι δεν θεωρούν ότι η σάρκα Του έχει μια εντελώς ενσώματη ουσία, διότι η σάρκα αυτή μπορούσε να πραγματοποιεί θαύματα και, σε ορισμένες ειδικές στιγμές, μπορούσε να κάνει πράγματα τα οποία ήταν υπερβατικά της σάρκας. Φυσικά, όλα αυτά τα γεγονότα προέκυψαν αφού ξεκίνησε η διακονία Του, όπως όταν Εκείνος δοκιμάστηκε για σαράντα ημέρες ή όταν μεταμορφώθηκε στο όρος. Έτσι λοιπόν, με τον Ιησού, η έννοια της ενσάρκωσης του Θεού δεν ολοκληρώθηκε, αλλά εκπληρώθηκε μόνο εν μέρει. Ο βίος που έζησε ο Θεός στη σάρκα πριν ξεκινήσει το έργο Του ήταν απολύτως φυσιολογικός από όλες τις απόψεις. Αφού ξεκίνησε το έργο, Εκείνος διατήρησε μόνο το εξωτερικό ανθρώπινο κέλυφος Του. Επειδή το έργο Του ήταν μια έκφραση της θεϊκής φύσης, υπερέβη τις κανονικές λειτουργίες της σάρκας. Εν τέλει, η προσληφθείσα σάρκα του Θεού διέφερε από τους ανθρώπους με σάρκα και οστά. Βέβαια, στην καθημερινή ζωή Του, χρειαζόταν τροφή, ένδυση, ύπνο και στέγη, όπως όλοι οι άνθρωποι, χρειαζόταν όλα τα είδη πρώτης ανάγκης, συλλογιζόταν και σκεπτόταν σαν κανονικός άνθρωπος. Οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να Τον θεωρούν κανονικό άνθρωπο, ασχέτως αν το έργο που έκανε ήταν υπερφυσικό. Στην πραγματικότητα, ανεξάρτητα από το τι έκανε, Εκείνος έζησε με μία συνηθισμένη και κανονική ανθρώπινη φύση και, στον βαθμό που εκτέλεσε το έργο, η λογική Του ήταν ιδιαίτερα κανονική, οι σκέψεις Του εξαιρετικά διαυγείς, περισσότερο από εκείνες των υπόλοιπων κανονικών ανθρώπων. Ήταν απαραίτητο για τον ενσαρκωμένο Θεό να σκέφτεται και να συλλογίζεται με αυτόν τον τρόπο, διότι το θείο έργο

έπρεπε να εκφραστεί από μία σάρκα της οποίας η λογική ήταν πολύ κανονική και οι σκέψεις της ήταν πολύ διαυγείς —μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε η σάρκα Του να εκφράσει το θείο έργο. Καθ' όλη τη διάρκεια των τριάντα τριών και μισό χρόνων που έζησε στη γη, ο Ιησούς διατήρησε την κανονική ανθρώπινη φύση Του, αλλά λόγω του έργου Του κατά τη διάρκεια των τριάμισι ετών της διακονίας Του, οι άνθρωποι πίστευαν πως ήταν πολύ υπερβατικός, πως ήταν πολύ πιο υπερφυσικός από πριν. Στην πραγματικότητα, η κανονική ανθρώπινη φύση του Ιησού παρέμεινε αμετάβλητη πριν και αφού ξεκίνησε τη διακονία Του. Η ανθρώπινη φύση Του ήταν η ίδια συνολικά, αλλά, εξαιτίας της διαφοράς πριν και αφότου ξεκίνησε τη διακονία Του, προέκυψαν δύο διαφορετικές απόψεις που αφορούσαν τη σάρκα Του. Ανεξάρτητα από το τι νόμιζαν οι άνθρωποι, ο ενσαρκωμένος Θεός διατήρησε την αρχική, κανονική ανθρώπινη φύση Του καθ' όλη τη διάρκεια, διότι από τη στιγμή που ο Θεός ενσαρκώθηκε, ζούσε στη σάρκα, η οποία είχε κανονική ανθρώπινη φύση. Ανεξάρτητα από το αν εκτελούσε τη διακονία Του ή όχι, η κανονική ανθρώπινη φύση της σάρκας Του δεν γινόταν να διαγραφεί, διότι η βασική ουσία της σάρκας είναι η ανθρώπινη φύση. Πριν εκτελέσει ο Ιησούς τη διακονία Του, η σάρκα Του παρέμεινε απολύτως κανονική, συμμετέχοντας σε όλες τις συνηθισμένες ανθρώπινες δραστηριότητες. Δεν εμφανίστηκε ούτε στο ελάχιστο υπερφυσικός, δεν έδειξε κανένα θαυμαστό σημείο. Εκείνη την εποχή, ήταν απλώς ένας πολύ κοινός άνθρωπος που λάτρευε τον Θεό, αν και η επιδίωξη Του ήταν πολύ πιο ειλικρινής, πιο έντιμη από κάθε άλλου. Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο εκδηλώθηκε η απολύτως κανονική ανθρώπινη φύση Του. Επειδή Εκείνος δεν εργάστηκε καθόλου πριν από την ανάληψη της διακονίας Του, κανένας δεν γνώριζε την ταυτότητά Του, κανένας δεν μπορούσε να ξεχωρίσει πως η σάρκα Του διέφερε από αυτή των άλλων, διότι δεν πραγματοποίησε ούτε ένα θαύμα, δεν εκτέλεσε ούτε κατ' ελάχιστον το έργο του Θεού. Ωστόσο, αφότου ξεκίνησε να εκτελεί τη διακονία Του, διατήρησε το εξωτερικό κέλυφος της κανονικής ανθρώπινης φύσης και εξακολούθησε να ζει με κανονική ανθρώπινη λογική· αλλά επειδή είχε αρχίσει να πραγματοποιεί το έργο του ίδιου του Θεού, ανέλαβε τη διακονία του Χριστού και επιτέλεσε έργο που οι θνητοί άνθρωποι από σάρκα και οστά δεν ήταν σε θέση να επιτελέσουν, οι άνθρωποι υπέθεσαν πως δεν είχε κανονική ανθρώπινη φύση και πως δεν ήταν τελείως κανονική σάρκα, αλλά ατελής. Λόγω του έργου που επιτέλεσε, οι άνθρωποι είπαν πως ήταν ένας ενσαρκωμένος Θεός, που όμως δεν είχε κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτή είναι μία εσφαλμένη αντίληψη, διότι οι άνθρωποι δεν κατανόησαν τη σημασία της ενσάρκωσης του

Θεού. Αυτή η παρανόηση προέκυψε από το γεγονός ότι το έργο που εξέφρασε ο Θεός στη σάρκα ήταν το θείο έργο, το οποίο εκφράστηκε σε μια σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση. Ο Θεός ενδυόταν τη σάρκα, κατοικούσε μέσα στη σάρκα και το έργο Του στην ανθρώπινη φύση Του έκρυβε την κανονικότητα της ανθρώπινης φύσης Του. Γι' αυτόν τον λόγο, οι άνθρωποι πίστευαν πως ο Θεός δεν είχε ανθρώπινη φύση, αλλά μόνο θεϊκή φύση.

Κατά την πρώτη ενσάρκωσή Του, ο Θεός δεν ολοκλήρωσε το έργο της ενσάρκωσης· ολοκλήρωσε μόνο το πρώτο στάδιο του έργου, το οποίο ήταν απαραίτητο να πραγματοποιηθεί από τον Θεό στη σάρκα. Έτσι, προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο της ενσάρκωσης, ο Θεός επέστρεψε και πάλι στη σάρκα, βιώνοντας όλη την κανονικότητα και την πραγματικότητα της σάρκας, δηλαδή, φανερώνοντας τον Λόγο του Θεού μέσα σε μια εντελώς κανονική και συνηθισμένη σάρκα, ολοκληρώνοντας στη σάρκα με αυτόν τον τρόπο το έργο που άφησε στη μέση. Η δεύτερη ενσάρκωση στην ουσία είναι παρόμοια με την πρώτη, αλλά είναι ακόμη πιο αληθινή, ακόμη πιο κανονική από την πρώτη. Συνεπώς, τα πάθη που υπομένει η δεύτερη ενσάρκωση είναι μεγαλύτερα από εκείνα της πρώτης, αλλά αυτά τα πάθη είναι αποτέλεσμα της διακονίας Του στη σάρκα που διαφέρουν από αυτά ενός διεφθαρμένου ανθρώπου. Επίσης, προέρχονται από την κανονικότητα και την πραγματικότητα της σάρκας Του. Επειδή πραγματοποιεί τη διακονία Του σε μια απολύτως κανονική και αληθινή σάρκα, η σάρκα πρέπει να υπομείνει πάρα πολλές κακουχίες. Όσο πιο κανονική και αληθινή είναι αυτή η σάρκα, τόσο περισσότερο θα υποφέρει Εκείνος κατά την εκτέλεση της διακονίας Του. Το έργο του Θεού εκφράζεται μέσα σε μια πολύ κοινή σάρκα που δεν είναι καθόλου υπερφυσική. Επειδή η σάρκα Του είναι κανονική και πρέπει επίσης να επωμιστεί το βάρος του έργου της σωτηρίας του ανθρώπου, υποφέρει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι μία υπερφυσική σάρκα —όλα όσα υποφέρει προέρχονται από την πραγματικότητα και την κανονικότητα της σάρκας Του. Από τα πάθη που έχουν υποστεί οι δύο ενσαρκώσεις κατά την εκτέλεση της διακονίας Τους μπορεί κανείς να δει την ουσία της ενσάρκωσης. Όσο πιο κανονική είναι η σάρκα, τόσο μεγαλύτερες είναι οι κακουχίες που Εκείνος πρέπει να υπομείνει κατά την ανάληψη του έργου· όσο πιο αληθινή είναι η σάρκα που αναλαμβάνει το έργο, τόσο σκληρότερες είναι οι αντιλήψεις που αποκτούν οι άνθρωποι και τόσο περισσότεροι οι κίνδυνοι που Τον απειλούν. Ωστόσο, όσο πιο αληθινή είναι η σάρκα και όσο περισσότερο κατέχει τις ανάγκες και την πλήρη σύνεση ενός κανονικού ανθρώπινου όντος, τόσο πιο ικανός

είναι Εκείνος να αναλάβει το έργο του Θεού στη σάρκα. Η σάρκα του Ιησού ήταν εκείνη που καρφώθηκε στον σταυρό· αυτήν παρέδωσε ως προσφορά περί αμαρτίας· μέσω μιας σάρκας με κανονική ανθρώπινη φύση νίκησε τον Σατανά σώζοντας ολοκληρωτικά τον άνθρωπο πάνω από τον σταυρό. Και ως ολοκληρωμένη σάρκα, ο Θεός, κατά τη δεύτερη ενσάρκωσή Του, εκτελεί το έργο της κατάκτησης και νικά τον Σατανά. Μόνο μια σάρκα που είναι απολύτως κανονική και αληθινή μπορεί να πραγματοποιήσει το έργο της κατάκτησης στο σύνολό του και να καταθέσει μια δυναμική μαρτυρία. Δηλαδή, η κατάκτηση του ανθρώπου καθίσταται αποτελεσματική μέσω της πραγματικότητας και της κανονικότητας του Θεού στη σάρκα, όχι μέσω υπερφυσικών θαυμάτων και αποκαλύψεων. Η διακονία αυτού του ενσαρκωμένου Θεού είναι να μιλήσει και, κατά αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει και να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Με άλλα λόγια, το έργο του Πνεύματος που υλοποιείται στη σάρκα, το καθήκον της σάρκας είναι να μιλήσει και, με αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει, να αποκαλύψει, να οδηγήσει στην τελείωση και να εξαλείψει τελείως τον άνθρωπο. Κι έτσι, με το έργο της κατάκτησης το έργο του Θεού στη σάρκα θα εκπληρωθεί στο ακέραιο. Το αρχικό λυτρωτικό έργο ήταν μονάχα η αρχή του έργου της ενσαρκώσεως· η σάρκα που πραγματοποιεί το έργο της κατάκτησης θα ολοκληρώσει το σύνολο του έργου της ενσαρκώσεως. Στα γένη, υπάρχει ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, κι έτσι ολοκληρώνεται η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού και διαλύονται οι αντιλήψεις του ανθρώπου για τον Θεό: Ο Θεός μπορεί να γίνει τόσο αρσενικού όσο και θηλυκού γένους και, κατ' ουσίαν, ο ενσαρκωμένος Θεός δεν έχει φύλο. Αυτός δημιούργησε και τον άνδρα και τη γυναίκα και, γι' Αυτόν, δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ των φύλων. Σε αυτό το στάδιο του έργου ο Θεός δεν εκτελεί σημεία και τέρατα, έτσι ώστε το έργο να επιφέρει τα αποτελέσματά του με τα λόγια. Ο λόγος γι' αυτό, επιπλέον, είναι επειδή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού αυτή τη φορά δεν είναι να θεραπεύσει τους αρρώστους και να εκβάλει τους δαίμονες, αλλά να κατακτήσει τον άνθρωπο μέσω του λόγου, και μπορεί να ειπωθεί ότι η έμφυτη ικανότητα που κατέχει αυτή η ενσάρκωση του Θεού είναι να ομιλεί και να κατακτά τον άνθρωπο, όχι να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλει τους δαίμονες. Το έργο Του στην κανονική ανθρώπινη φύση δεν είναι να πραγματοποιεί θαύματα, να θεραπεύει αρρώστους και να εκβάλει δαίμονες, αλλά να ομιλεί και έτσι, η δεύτερη ενσάρκωση φαίνεται περισσότερο κανονική στους ανθρώπους από την πρώτη. Οι άνθρωποι βλέπουν πως η ενσάρκωση του Θεού δεν είναι ψέμα· αλλά αυτός ο ενσαρκωμένος Θεός διαφέρει από τον ενσαρκωμένο Ιησού, και παρόλο που και οι δύο είναι ο Θεός ενσαρκωμένος, δεν είναι εντελώς

ίδιοι. Ο Ιησούς κατείχε κανονική ανθρώπινη φύση, συνηθισμένη, αλλά συνοδευόταν από πολλά σημεία και τέρατα. Σε αυτόν τον ενσαρκωμένο Θεό, τα ανθρώπινα μάτια δεν θα δουν σημεία ή τέρατα ούτε θεραπεία των αρρώστων ούτε εκδίωξη των δαιμόνων, ούτε περπάτημα πάνω στη θάλασσα, ούτε νηστεία σαράντα ημερών... Δεν κάνει το ίδιο έργο με τον Ιησού, όχι γιατί η σάρκα Του διαφέρει επί της ουσίας από αυτήν του Ιησού, αλλά επειδή η διακονία Του δεν είναι η θεραπεία των αρρώστων και η εκβολή των δαιμόνων. Αυτός δεν θα γκρεμίσει το ίδιο Του το έργο, δεν θα διαταράξει το έργο Του. Από τη στιγμή που κατακτά τον άνθρωπο μέσω των αληθινών λόγων Του, δεν χρειάζεται να τον καθυποτάξει με θαύματα και έτσι, αυτό το στάδιο είναι για να ολοκληρώσει το έργο της ενσαρκώσεως. Ο ενσαρκωμένος Θεός που βλέπεις σήμερα είναι μια ολοκληρωμένη σάρκα και δεν υπάρχει τίποτα υπερφυσικό σε Αυτόν. Αρρωσταίνει όπως οι υπόλοιποι, χρειάζεται τροφή και ένδυση σαν όλους τους άλλους, όντας ολοκληρωμένη σάρκα. Αν αυτή τη φορά, ο ενσαρκωμένος Θεός πραγματοποιούσε υπερφυσικά σημεία και τέρατα, αν θεράπευε τους αρρώστους, εξέβαλε τους δαίμονες ή αν μπορούσε να σκοτώσει με μια λέξη, πώς θα ολοκληρωνόταν το έργο της κατάκτησης; Πώς θα μπορούσε να διαδοθεί το έργο ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών; Η θεραπεία των αρρώστων και η εκβολή των δαιμόνων ήταν το έργο της Ελοχής της Χάριτος, το πρώτο στάδιο στο έργο της λύτρωσης, και τώρα που ο Θεός έχει σώσει τον άνθρωπο πάνω από τον σταυρό, δεν εκτελεί πλέον το έργο αυτό. Αν κατά τις έσχατες ημέρες ένας «θεός» εμφανιζόταν με τον ίδιο τρόπο που εμφανίστηκε ο Ιησούς, κάποιος που θεράπευε τους αρρώστους, εξέβαλε τους δαίμονες και σταυρωνόταν για τον άνθρωπο, αυτός ο «θεός», αν και θα ήταν παρόμοιος με τον Θεό στις περιγραφές της Βίβλου και θα ήταν εύκολο να τον αποδεχτεί ο άνθρωπος, δεν θα μπορούσε, στην ουσία του, να είναι η σάρκα, την οποία ενδύθηκε το Πνεύμα του Θεού, αλλά μία που θα ενδυόταν ένα μοχθηρό πνεύμα. Γιατί αρχή του έργου του Θεού είναι να μην επαναλαμβάνει ποτέ ό,τι έχει ήδη ολοκληρώσει. Και έτσι, το έργο της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού είναι διαφορετικό από το έργο της πρώτης. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός υλοποιεί το έργο της κατάκτησης έχοντας μια συνηθισμένη, κανονική σάρκα· δεν θεραπεύει τους αρρώστους, δεν θα σταυρωθεί για τον άνθρωπο, αλλά απλώς εκφέρει λόγο και κατακτά τον άνθρωπο όντας στη σάρκα. Μόνο μια τέτοια σάρκα αποτελεί ενσάρκωση του Θεού· μόνο μια τέτοια σάρκα μπορεί να ολοκληρώσει το έργο του Θεού στη σάρκα.

Ανεξαρτήτως του αν σε αυτό το στάδιο ο ενσαρκωμένος Θεός υπομένει κακουχίες ή αν πραγματοποιεί τη διακονία Του, το κάνει έτσι ώστε να ολοκληρώσει την έννοια της ενσάρκωσης, διότι αυτή είναι η τελευταία ενσάρκωσή Του. Ο Θεός μπορεί να ενσαρκωθεί μόνο δύο φορές. Δεν μπορεί να υπάρξει τρίτη φορά. Στην πρώτη ενσάρκωση ήταν άνδρας, στη δεύτερη γυναίκα, και έτσι ολοκληρώνεται η εικόνα της σάρκας του Θεού στο μυαλό του ανθρώπου. Επιπλέον, οι δύο ενσαρκώσεις έχουν ήδη τελειώσει το έργο του Θεού στη σάρκα. Την πρώτη φορά, ο ενσαρκωμένος Θεός κατείχε κανονική ανθρώπινη φύση, προκειμένου να ολοκληρώσει την έννοια της ενσαρκώσεως. Αυτή τη φορά, κατέχει επίσης κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά η έννοια αυτής της ενσαρκώσεως διαφέρει: Είναι πιο βαθιά και το έργο Του είναι βαθύτερης σημασίας. Ο λόγος που ο Θεός έχει ενσαρκωθεί και πάλι είναι για να ολοκληρώσει την έννοια της ενσαρκώσεως. Όταν ο Θεός ολοκληρώσει τελείως αυτό το στάδιο του έργου Του, το σύνολο της σημασίας της ενσαρκώσεως, δηλαδή το έργο Του στη σάρκα, θα ολοκληρωθεί και δεν θα χρειαστεί να γίνει κάτι περαιτέρω. Δηλαδή, από τώρα και στο εξής, ο Θεός δεν θα εισχωρήσει ποτέ ξανά στη σάρκα για να εκτελέσει το έργο Του. Ο Θεός επιτελεί το έργο της ενσάρκωσης μόνο για να σώσει και για να οδηγήσει την ανθρωπότητα στην τελείωση. Με άλλα λόγια, δεν είναι καθόλου συνηθισμένο για τον Θεό να εισέρχεται στη σάρκα, παρά μόνο για χάρη του έργου. Εισερχόμενος στη σάρκα για να εργαστεί, Εκείνος δείχνει στον Σατανά ότι ο Θεός είναι σάρκα, ένας κανονικός άνθρωπος, ένας συνηθισμένος άνθρωπος —ωστόσο, μπορεί να βασιλεύει ως θριαμβευτής στον κόσμο, μπορεί να κατατροπώσει τον Σατανά, να λυτρώσει την ανθρωπότητα, να κατακτήσει την ανθρωπότητα! Ο στόχος του έργου του Σατανά είναι να διαφθείρει την ανθρωπότητα, ενώ ο στόχος του Θεού είναι να τη σώσει. Ο Σατανάς παγιδεύει τον άνθρωπο σε μια απύθμενη άβυσσο, ενώ ο Θεός τον σώζει από αυτήν. Ο Σατανάς κάνει όλους τους ανθρώπους να τον λατρεύουν, ενώ ο Θεός τους κάνει να υποταχθούν στο κράτος Του, διότι Αυτός είναι ο Κύριος της δημιουργίας. Όλο αυτό το έργο επιτυγχάνεται μέσω των δύο ενσαρκώσεων του Θεού. Η σάρκα του είναι στην ουσία η ένωση της ανθρώπινης και της θεϊκής φύσης και κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση. Έτσι, χωρίς την ενσάρκωσή Του, ο Θεός δεν θα μπορούσε να έχει επιτυχή αποτελέσματα στη σωτηρία της ανθρωπότητας και, χωρίς την κανονική ανθρώπινη φύση της σάρκας Του, το έργο Του στη σάρκα επιπλέον δεν θα μπορούσε να έχει επιτυχή αποτελέσματα. Η ουσία της ενσάρκωσης του Θεού είναι πως πρέπει να κατέχει κανονική

ανθρώπινη φύση, διότι, διαφορετικά, θα ερχόταν σε αντίθεση με την αρχική Του πρόθεση όσον αφορά την ενσάρκωση.

Γιατί λέω ότι η έννοια της ενσαρκώσεως δεν ολοκληρώθηκε με το έργο του Ιησού; Διότι ο Λόγος δεν ενσαρκώθηκε εντελώς. Αυτό που έκανε ο Ιησούς ήταν μονάχα ένα μέρος του έργου του Θεού στη σάρκα. Εκείνος έκανε μόνο το έργο της λύτρωσης και δεν κέρδισε ολοκληρωτικά τον άνθρωπο. Για τον λόγο αυτόν, ο Θεός ενσαρκώθηκε για μια ακόμη φορά κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτό το στάδιο του έργου πραγματοποιείται επίσης μέσα σε μια συνηθισμένη σάρκα, γίνεται από ένα εντελώς κανονικό ανθρώπινο ον, του οποίου η ανθρώπινη φύση δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπερβατική. Με άλλα λόγια, ο Θεός έχει γίνει ένα ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον και είναι ένα άτομο του οποίου η ταυτότητα είναι αυτή του Θεού, ένα ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον, μία ολοκληρωμένη σάρκα που εκτελεί το έργο. Στο ανθρώπινο μάτι, Εκείνος είναι απλώς μια σάρκα που δεν είναι καθόλου υπερβατική, ένα πολύ συνηθισμένο άτομο που μπορεί να μιλήσει την ουράνια γλώσσα, που δεν επιδεικνύει θαυμαστά σημεία, δεν πραγματοποιεί θαύματα, πόσο μάλλον να εκθέτει την εσωτερική αλήθεια για τη θρησκεία σε μεγάλες συνεδριακές αίθουσες. Το έργο της δεύτερης ενσάρκωσης φαίνεται στους ανθρώπους εντελώς διαφορετικό σε σχέση με την πρώτη, τόσο που οι δύο μοιάζουν να μην έχουν τίποτα κοινό και τίποτα από το έργο της πρώτης δεν μπορεί να φανεί αυτή τη φορά. Αν και το έργο της δεύτερης ενσαρκώσεως διαφέρει από αυτό της πρώτης, αυτό δεν αποδεικνύει ότι η πηγή Τους δεν είναι η ίδια. Αν η πηγή Τους είναι η ίδια εξαρτάται από τη φύση του έργου που γίνεται από τις ενσαρκώσεις και όχι από τα εξωτερικά Τους κελύφη. Κατά τα τρία στάδια του έργου Του, ο Θεός έχει ενσαρκωθεί δύο φορές, ενώ και τις δύο φορές το έργο του ενσαρκωμένου Θεού εγκαινιάζει μια νέα εποχή, αναγγέλλει ένα νέο έργο· οι ενσαρκώσεις αλληλοσυμπληρώνονται. Είναι αδύνατο για το ανθρώπινο μάτι να αντιληφθεί ότι οι δύο ενσαρκώσεις προέρχονται στην πραγματικότητα από την ίδια πηγή. Περισσότερο να ειπωθεί ότι είναι πέρα από την ικανότητα του ανθρώπινου οφθαλμού ή του ανθρώπινου νου. Αλλά στην ουσία Τους είναι ίδιες, διότι το έργο Τους προέρχεται από το ίδιο Πνεύμα. Το αν οι δύο ενσαρκώσεις προκύπτουν από την ίδια πηγή δεν μπορεί να κριθεί από την εποχή και τον χώρο όπου γεννήθηκαν ή από άλλους τέτοιους παράγοντες, αλλά από το θείκό έργο που εκφράζεται μέσω Αυτών. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν εκτελεί τίποτα από το έργο που έκανε ο Ιησούς, διότι το έργο του Θεού δεν προσκολλάται στην παράδοση, αλλά

κάθε φορά ανοίγει ένα νέο μονοπάτι. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν έχει ως στόχο να εμβαθύνει ή να παγιώσει την εντύπωση της πρώτης στον ανθρώπινο νου, αλλά να τη συμπληρώσει και να την τελειοποιήσει, να εμβαθύνει τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό, να σπάσει όλους τους κανόνες που υπάρχουν στις καρδιές των ανθρώπων και να διαγράψει τις απατηλές εικόνες του Θεού που έχουν στις καρδιές τους. Μπορεί να ειπωθεί ότι καμία επιμέρους φάση του έργου του Θεού δεν μπορεί να δώσει στον άνθρωπο μια πλήρη γνώση για Εκείνον· κάθε μία δίνει μόνο ένα μέρος, όχι το σύνολο. Αν και ο Θεός έχει εκφράσει τη διάθεσή Του στο σύνολό της, λόγω των περιορισμένων ικανοτήτων κατανόησης του ανθρώπου, η γνώση για τον Θεό εξακολουθεί να παραμένει ελλιπής. Είναι αδύνατο, χρησιμοποιώντας ανθρώπινη γλώσσα, να εκφραστεί το σύνολο της διάθεσης του Θεού· πόσο μάλλον να μπορεί ένα μόνο στάδιο του έργου Του να εκφράσει πλήρως τον Θεό. Εργάζεται στη σάρκα υπό την κάλυψη της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του και κάποιος μπορεί να Τον γνωρίσει μόνο μέσω της έκφρασης της θεϊκής φύσης Του, και όχι από το σωματικό κέλυφός Του. Ο Θεός εισέρχεται στη σάρκα για να επιτρέψει στον άνθρωπο να Τον γνωρίσει με τη βοήθεια των διαφόρων έργων Του και δεν υπάρχουν δύο στάδια του έργου Του που να είναι όμοια. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να έχει μια πλήρη γνώση του έργου του Θεού στη σάρκα, κι όχι περιοριζόμενος σε μία μόνο πτυχή. Αν και το έργο των δύο ενσαρκώσεων διαφέρει, η ουσία των σαρκών και η πηγή του έργου Τους είναι ίδιες· υπάρχουν για να εκτελέσουν δύο διαφορετικά στάδια του έργου και παρουσιάζονται σε δύο διαφορετικές εποχές. Ό,τι και να συμβεί, οι ενσαρκώσεις του Θεού μοιράζονται την ίδια ουσία και την ίδια προέλευση —αυτή είναι μία αλήθεια που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου

Το έργο του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους είναι αδιαχώριστο από τον άνθρωπο, γιατί ο άνθρωπος είναι το αντικείμενο αυτού του έργου και το μοναδικό πλάσμα του Θεού που μπορεί να γίνει μάρτυράς Του. Η ζωή του ανθρώπου και όλες οι δραστηριότητές του είναι

άρρηκτα συνδεδεμένες με τον Θεό και όλες ελέγχονται από τα χέρια του Θεού, και μπορεί να ειπωθεί ότι κανένα άτομο δεν μπορεί να υπάρξει ανεξάρτητα από τον Θεό. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό, γιατί είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι προς όφελος της ανθρωπότητας και απευθύνεται στις μηχανορραφίες του Σατανά. Όλα όσα χρειάζεται ο άνθρωπος προέρχονται από τον Θεό και ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου. Έτσι, ο άνθρωπος είναι απλώς ανίκανος να χωρίσει από τον Θεό. Ο Θεός, επιπλέον, ποτέ δεν είχε καμία πρόθεση να χωρίσει από τον άνθρωπο. Το έργο που κάνει ο Θεός είναι για χάρη ολόκληρης της ανθρωπότητας και οι σκέψεις Του είναι πάντα αγαθές. Επομένως, για τον άνθρωπο, το έργο του Θεού και οι σκέψεις του Θεού (δηλαδή το θέλημα του Θεού) είναι και τα δύο «οράματα» που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος. Αυτά τα οράματα είναι, επίσης, η διαχείριση του Θεού και το έργο που δεν μπορεί να γίνει από τον άνθρωπο. Οι απαιτήσεις που ο Θεός έχει από τον άνθρωπο κατά το έργο Του, εν τω μεταξύ, ονομάζονται οι «πράξεις» του ανθρώπου. Τα οράματα είναι το έργο του ίδιου του Θεού ή είναι το θέλημά Του για την ανθρωπότητα ή οι στόχοι και η σημασία του έργου Του. Τα οράματα μπορεί επίσης να ειπωθεί ότι αποτελούν μέρος της διαχείρισης, διότι αυτή η διαχείριση είναι το έργο του Θεού και απευθύνεται στον άνθρωπο, πράγμα που σημαίνει ότι είναι το έργο που κάνει ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτό το έργο είναι η απόδειξη και το μονοπάτι μέσω του οποίου ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει τον Θεό, και είναι ύψιστης σημασίας για τον άνθρωπο. Εάν, αντί να δίνουν προσοχή στη γνώση του έργου του Θεού, οι άνθρωποι δίνουν προσοχή μόνο στα δόγματα της πίστης στον Θεό ή σε ανούσιες και ασήμαντες λεπτομέρειες, τότε απλώς δεν θα γνωρίσουν τον Θεό και, επιπλέον, δεν θα είναι κάποιοι που επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Το έργο του Θεού είναι εξαιρετικά βοηθητικό ως προς τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό και ονομάζεται οράματα. Αυτά τα οράματα είναι το έργο του Θεού, το θέλημα του Θεού και οι στόχοι και η σημασία του έργου του Θεού. Όλα ωφελούν τον άνθρωπο. Οι πράξεις αναφέρονται σε αυτό που πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο, αυτό που πρέπει να γίνει από τα πλάσματα που ακολουθούν τον Θεό. Είναι, επίσης, καθήκον του ανθρώπου. Αυτό που υποτίθεται ότι κάνει ο άνθρωπος δεν είναι κάτι που κατανοήθηκε από τον άνθρωπο εξ αρχής, αλλά είναι οι απαιτήσεις που ο Θεός έχει από τον άνθρωπο κατά τη διάρκεια του έργου Του. Αυτές οι απαιτήσεις γίνονται βαθμιαία βαθύτερες και πιο υψηλές καθώς ο Θεός εργάζεται. Για παράδειγμα, κατά την Εποχή του Νόμου, ο άνθρωπος έπρεπε να ακολουθεί τον νόμο, και κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο άνθρωπος έπρεπε να φέρει τον σταυρό. Η Εποχή

της Βασιλείας είναι διαφορετική: Οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι υψηλότερες από ό,τι κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος. Καθώς τα οράματα γίνονται όλο και πιο υψηλά, οι απαιτήσεις του ανθρώπου γίνονται ολοένα και υψηλότερες και καθίστανται όλο και πιο ξεκάθαρες και πιο πραγματικές. Ομοίως, τα οράματα γίνονται ολοένα και πιο αληθινά. Αυτά τα πολλά και αληθινά οράματα δεν συντελούν μόνο στην υπακοή του ανθρώπου στον Θεό, αλλά, περισσότερο, συντελούν στη γνώση του όσον αφορά τον Θεό.

Σε σύγκριση με τις προηγούμενες εποχές, το έργο του Θεού κατά την εποχή της Βασιλείας είναι πιο πρακτικό, περισσότερο κατευθυνόμενο προς την ουσία του ανθρώπου και προς τις αλλαγές στη διάθεσή του και πιο ικανό να γίνει μάρτυρας του ίδιου του Θεού για όλους εκείνους που Τον ακολουθούν. Με άλλα λόγια, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Βασιλείας, καθώς Εκείνος εργάζεται, ο Θεός δείχνει περισσότερο τον εαυτό Του στον άνθρωπο από οποιαδήποτε άλλη φορά στο παρελθόν, πράγμα που σημαίνει ότι τα οράματα που πρέπει να γίνουν γνωστά στον άνθρωπο είναι υψηλότερα από ό,τι ήταν σε οποιαδήποτε προηγούμενη εποχή. Επειδή το έργο του Θεού μεταξύ των ανθρώπων έχει εισέλθει σε πρωτόγνωρες περιοχές, τα οράματα που γνωρίζει ο άνθρωπος κατά την εποχή της Βασιλείας είναι τα υψηλότερα μεταξύ όλου του έργου διαχείρισης. Το έργο του Θεού έχει εισέλθει σε πρωτόγνωρες περιοχές και έτσι, τα οράματα που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος έχουν γίνει υψηλότερα από όλα τα οράματα και οι επακόλουθες πράξεις του ανθρώπου είναι επίσης υψηλότερες από ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη προηγούμενη εποχή, γιατί οι πράξεις των ανθρώπων αλλάζουν, συμβαδίζοντας με τα οράματα, και η τελειότητα των οραμάτων σηματοδοτεί, επίσης, την τελειότητα των απαιτήσεων του ανθρώπου. Μόλις η διαχείριση του Θεού σταματήσει, τότε παύουν και οι πράξεις του ανθρώπου, και χωρίς το έργο του Θεού ο άνθρωπος δεν θα έχει άλλη επιλογή από το να διατηρήσει το δόγμα των παρελθόντων χρόνων, αλλιώς απλώς δεν θα έχει πού να στραφεί. Χωρίς νέα οράματα, δεν θα υπάρξουν νέες πράξεις από τον άνθρωπο· χωρίς πλήρη οράματα, δεν θα υπάρξουν τέλειες πράξεις από τον άνθρωπο· χωρίς υψηλότερα οράματα, δεν θα υπάρξουν υψηλότερες πράξεις από τον άνθρωπο. Οι πράξεις του ανθρώπου αλλάζουν με τα βήματα του Θεού και, επίσης, η γνώση και η εμπειρία του ανθρώπου αλλάζουν με το έργο του Θεού. Ανεξάρτητα από το πόσο ικανός είναι ο άνθρωπος, εξακολουθεί να είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον Θεό και αν ο Θεός

σταματούσε να εργάζεται για μια μόνο στιγμή, τότε ο άνθρωπος θα πέθαινε αμέσως, από την οργή Του. Ο άνθρωπος δεν έχει τίποτα για να καυχηθεί, διότι, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλή είναι η γνώση του ανθρώπου σήμερα, ανεξάρτητα από το πόσο βαθιές είναι οι εμπειρίες του, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το έργο του Θεού —γιατί οι πράξεις του ανθρώπου και αυτό που πρέπει να αναζητήσει στην πίστη του στον Θεό, είναι αδιαχώριστα από τα οράματα. Σε κάθε περίπτωση του έργου του Θεού, υπάρχουν οράματα που θα πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος και, ακολουθώντας τα αυτά, τίθενται κατάλληλες απαιτήσεις στον άνθρωπο. Χωρίς αυτά τα οράματα ως θεμέλιο, ο άνθρωπος θα ήταν απλώς ανίκανος να κάνει πράξεις, ούτε θα μπορούσε να ακολουθήσει ακλόνητα τον Θεό. Εάν ο άνθρωπος δεν ξέρει τον Θεό αλλά ούτε καταλαβαίνει το θέλημα του Θεού, τότε όλα όσα κάνει είναι μάταια και δεν μπορούν να εγκριθούν από τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσο άφθονα είναι τα δώρα του ανθρώπου, παραμένει αχώριστος από το έργο του Θεού και την καθοδήγηση του Θεού. Ανεξάρτητα από το πόσο καλές ή σε αφθονία είναι οι ενέργειες του ανθρώπου, δεν μπορούν να αντικαταστήσουν το έργο του Θεού. Και έτσι, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί η πράξη του ανθρώπου να διαχωριστεί από τα οράματα. Όσοι δεν αποδέχονται τα νέα οράματα, δεν έχουν καθόλου νέες πράξεις. Οι πράξεις τους δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια, διότι ακολουθούν το δόγμα και τηρούν τον νεκρό νόμο· δεν έχουν καθόλου νέα οράματα και, ως εκ τούτου, δεν κάνουν πράξη τίποτα στη νέα εποχή. Έχασαν τα οράματα, και με αυτόν τον τρόπο, έχασαν επίσης και το έργο του Αγίου Πνεύματος και έχασαν και την αλήθεια. Εκείνοι που είναι χωρίς την αλήθεια, είναι οι απόγονοι του παραλογισμού, είναι η ενσάρκωση του Σατανά. Ό,τι και αν είναι κάποιος, δεν μπορεί να υφίσταται χωρίς τα οράματα του έργου του Θεού και δεν μπορεί να στερηθεί την παρουσία του Αγίου Πνεύματος· μόλις χάσει τα οράματα, κατεβαίνει αμέσως στον Άδη και ζει στο σκοτάδι. Οι άνθρωποι χωρίς οράματα είναι εκείνοι που ακολουθούν τον Θεό ανόητα, είναι αυτοί που στερούνται του έργου του Αγίου Πνεύματος και ζουν στην κόλαση. Αυτοί οι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια και κρεμάνε το όνομα του Θεού σαν πινακίδα. Όσοι δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν γνωρίζουν τον ενσαρκωμένο Θεό, δεν γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου στο σύνολο της διαχείρισης του Θεού —δεν γνωρίζουν τα οράματα και έτσι παραμένουν χωρίς την αλήθεια. Και δεν είναι όλοι αυτοί που δεν κατέχουν την αλήθεια εκείνοι που πράττουν το κακό; Εκείνοι που είναι πρόθυμοι να κάνουν την αλήθεια πράξη, που είναι πρόθυμοι να αναζητήσουν τη γνώση του Θεού και που συνεργάζονται πραγματικά με τον Θεό είναι άνθρωποι για τους

οποίους τα οράματα λειτουργούν ως θεμέλιο. Εγκρίνονται από τον Θεό επειδή συνεργάζονται με τον Θεό και αυτή η συνεργασία είναι που πρέπει να γίνει πράξη από τον άνθρωπο.

Στα οράματα ενυπάρχουν πολλά μονοπάτια για να γίνουν πράξη. Οι πρακτικές απαιτήσεις για τον άνθρωπο περιλαμβάνονται επίσης στα οράματα, όπως και το έργο του Θεού που πρέπει να γίνει γνωστό στον άνθρωπο. Στο παρελθόν, κατά τη διάρκεια των ειδικών συγκεντρώσεων ή των μεγάλων συγκεντρώσεων που πραγματοποιήθηκαν σε διάφορα μέρη, αναφέρθηκε μόνο μία πτυχή του μονοπατιού της πράξης. Τέτοιες πράξεις ήταν αυτές που έπρεπε να εφαρμοστούν στην Εποχή της Χάριτος και δεν είχε καμία σχέση με τη γνώση του Θεού, διότι το όραμα της Εποχής της Χάριτος ήταν μόνο το όραμα της σταύρωσης του Ιησού και δεν υπήρχαν μεγαλύτερα οράματα. Ο άνθρωπος υποτίθεται ότι δεν γνώριζε τίποτα περισσότερο από το έργο της λύτρωσης του ανθρώπου μέσω της σταύρωσης, και έτσι, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, δεν υπήρχαν άλλα οράματα για να γνωρίσει ο άνθρωπος. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος είχε μόνο μια ελάχιστη γνώση του Θεού και, εκτός από τη γνώση της αγάπης και της συμπόνιας του Ιησού, υπήρχαν μόνο λίγα απλά και θλιβερά πράγματα για να κάνει πράξη, πράγματα που απείχαν πολύ από το σήμερα. Στο παρελθόν, όποια μορφή κι αν έπαιρνε η συνάθροισή του, ο άνθρωπος δεν μπορούσε να μιλήσει για μια πρακτική γνώση του έργου του Θεού, πόσο μάλλον δε, μπορούσε κανείς να πει ξεκάθαρα ποιο ήταν το καταλληλότερο μονοπάτι άσκησης για να εισέλθει ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος πρόσθεσε απλώς μερικές απλές λεπτομέρειες σε ένα θεμέλιο ανεκτικότητας και υπομονής· δεν υπήρχε καμία αλλαγή στην ουσία των πράξεών του, επειδή μέσα στην ίδια εκείνη εποχή ο Θεός δεν έκανε κανένα νεότερο έργο και οι μόνες απαιτήσεις που είχε από τον άνθρωπο ήταν η ανοχή και η υπομονή ή το να φέρει τον σταυρό. Εκτός από τέτοιες πράξεις, δεν υπήρχαν άλλα ανώτερα οράματα, παρά μόνο η σταύρωση του Ιησού. Στο παρελθόν, δεν υπήρχε καμία αναφορά σε άλλα οράματα, επειδή ο Θεός δεν έκανε μεγάλο έργο και επειδή είχε περιορισμένες απαιτήσεις από τον άνθρωπο. Με αυτόν τον τρόπο, ανεξάρτητα από το τι έκανε ο άνθρωπος, ήταν ανίκανος να παραβιάσει αυτά τα όρια, όρια που ήταν μόνο λίγα απλά και ρηχά πράγματα που θα έκανε ο άνθρωπος πράξη. Σήμερα, μιλάω για άλλα οράματα, διότι σήμερα, έχει γίνει περισσότερο έργο, έργο που πολλές φορές ξεπερνά την Εποχή του Νόμου και την Εποχή της Χάριτος. Οι απαιτήσεις του ανθρώπου, επίσης, είναι πολλές φορές υψηλότερες από ό,τι σε προηγούμενες εποχές. Εάν ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να γνωρίζει

πλήρως αυτό το έργο, τότε δεν θα έχει μεγάλη σημασία. Μπορεί να ειπωθεί ότι ο άνθρωπος θα δυσκολευόταν να γνωρίσει πλήρως τέτοιο έργο εάν δεν αφιέρωνε μια ολόκληρη ζωή προσπαθώντας γι' αυτό. Στο έργο της κατάκτησης, το να μιλάμε μόνο για το μονοπάτι της πράξης θα καθιστούσε αδύνατη την κατάκτηση του ανθρώπου. Η απλή συζήτηση για τα οράματα, χωρίς τις όποιες απαιτήσεις του ανθρώπου, θα καθιστούσε, επίσης, αδύνατη την κατάκτηση του ανθρώπου. Εάν δεν είχε ειπωθεί τίποτα άλλο, παρά μόνο για το μονοπάτι της πράξης, τότε θα ήταν αδύνατο να χτυπηθεί η Αχιλλείος πτέρνα του ανθρώπου ή να διαλυθούν τις αντιλήψεις του ανθρώπου και θα ήταν, επίσης, αδύνατο να κατακτηθεί εντελώς ο άνθρωπος. Τα οράματα είναι το κύριο όργανο της κατάκτησης του ανθρώπου, όμως αν δεν υπήρχε κανένα μονοπάτι πράξης εκτός από τα οράματα, τότε ο άνθρωπος δεν θα είχε κανέναν τρόπο να ακολουθήσει, πολύ λιγότερο δε θα είχε το οποιοδήποτε μέσο εισόδου. Αυτή ήταν η θεμελιώδης αρχή του έργου του Θεού από την αρχή μέχρι το τέλος: Στα οράματα υπάρχει αυτό που μπορεί να γίνουν πράξη, και υπάρχουν και οράματα επιπλέον της πράξης. Ο βαθμός αλλαγών τόσο στη ζωή του ανθρώπου όσο και στη διάθεσή του συμβαδίζει με τις αλλαγές στα οράματα. Αν ο άνθρωπος στηριζόταν μόνο στις δικές του προσπάθειες, τότε θα ήταν αδύνατο γι' αυτόν να επιτύχει μεγάλο βαθμό αλλαγής. Τα οράματα μιλούν για το έργο του ίδιου του Θεού και για τη διαχείριση του Θεού. Η πράξη αναφέρεται στο μονοπάτι της πράξης του ανθρώπου και στον τρόπο της ανθρώπινης ύπαρξης· σε όλη τη διαχείριση του Θεού, η σχέση μεταξύ οραμάτων και πράξης είναι η σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Αν τα οράματα αφαιρούνταν ή αν υπήρχε αναφορά σε αυτά χωρίς να γίνει μνεία στην πράξη ή εάν υπήρχαν μόνο οράματα και η πράξη του ανθρώπου εξαφανιζόταν, τότε τέτοια πράγματα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως η διαχείριση του Θεού, πολύ λιγότερο δε θα μπορούσε να ειπωθεί ότι το έργο του Θεού γίνεται για χάρη της ανθρωπότητας. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο θα έπρεπε να αφαιρεθεί το καθήκον του ανθρώπου, αλλά θα υπήρχε άρνηση του σκοπού του έργου του Θεού. Εάν, από την αρχή μέχρι το τέλος, ο άνθρωπος ήταν απλώς υποχρεωμένος να κάνει πράξεις χωρίς τη συμμετοχή του έργου του Θεού, και, επιπλέον, αν ο άνθρωπος δεν ήταν υποχρεωμένος να γνωρίζει το έργο του Θεού, δεν θα μπορούσε ένα τέτοιο έργο να αποκαλείται διαχείριση του Θεού. Εάν ο άνθρωπος δεν γνώριζε τον Θεό και αγνοούσε το θέλημα του Θεού και έκανε στα τυφλά τις πράξεις του με αόριστο και αφηρημένο τρόπο, τότε δεν θα γινόταν ποτέ ένα πλήρως καταρτισμένο πλάσμα. Έτσι, λοιπόν, αυτά τα δύο πράγματα είναι απαραίτητα. Εάν υπήρχε μόνο το έργο του Θεού, δηλαδή εάν υπήρχαν μόνο

τα οράματα και δεν υπήρχε η συνεργασία ή οι πράξεις από τον άνθρωπο, τότε αυτά τα πράγματα δεν θα μπορούσαν να ονομαστούν διαχείριση του Θεού. Αν υπήρχε μόνο η πράξη και η είσοδος του ανθρώπου, τότε, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλό ήταν το μονοπάτι στο οποίο εισήλθε ο άνθρωπος, και αυτό θα ήταν επίσης απαράδεκτο. Η είσοδος του ανθρώπου πρέπει να αλλάζει σταδιακά σύμφωνα με το έργο και τα οράματα, δεν μπορεί να αλλάξει κατά βούληση. Οι θεμελιώδεις αρχές των πράξεων του ανθρώπου δεν είναι ελεύθερες και απεριόριστες, αλλά υπάρχουν εντός ορισμένων ορίων. Αυτές οι αρχές αλλάζουν εναρμονιζόμενες με τα οράματα του έργου. Έτσι, η διαχείριση του Θεού καταλήγει, τελικά, στο έργο του Θεού και στις πράξεις του ανθρώπου.

Το έργο διαχείρισης προέκυψε μόνο εξαιτίας της ανθρωπότητας, που σημαίνει ότι παράχθηκε μόνο από την ύπαρξη της ανθρωπότητας. Δεν υπήρχε διαχείριση πριν από την ανθρωπότητα, ή στην αρχή, όταν δημιουργήθηκαν οι ουρανοί και η γη και όλα τα πράγματα. Εάν, σε όλο το έργο του Θεού, δεν υπήρχε πρακτική που να είναι ευεργετική για τον άνθρωπο, δηλαδή εάν ο Θεός δεν είχε τις αρμόζουσες απαιτήσεις από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα (εάν στο έργο του Θεού δεν υπήρχε κατάλληλο μονοπάτι για τις πράξεις του ανθρώπου), τότε αυτό το έργο δεν θα μπορούσε να αποκαλείται η διαχείριση του Θεού. Εάν το σύνολο του έργου του Θεού περιλάμβανε μόνο την ενημέρωση της διεφθαρμένης ανθρωπότητας για τον τρόπο μεταχείρισης των πράξεών της και ο Θεός δεν πραγματοποιούσε καμία από τις δικές Του εργασίες και δεν έδειχνε το παραμικρό από την παντοδυναμία ή τη σοφία Του, τότε, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλές είναι οι απαιτήσεις του Θεού για τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το πόσο καιρό έζησε ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε τίποτα για τη διάθεση του Θεού· αν συνέβαινε αυτό, τότε αυτού του είδους το έργο δεν θα ήταν άξιο να ονομαστεί διαχείριση του Θεού. Με απλά λόγια, το έργο της διαχείρισης του Θεού είναι το έργο του Θεού και το σύνολο του έργου που πραγματοποιείται υπό την καθοδήγηση του Θεού από εκείνους που έχει κερδίσει ο Θεός. Τέτοιο έργο μπορεί να συνοψισθεί ως διαχείριση. Με άλλα λόγια, το έργο του Θεού μεταξύ των ανθρώπων, καθώς και η συνεργασία μαζί Του από μέρους όλων εκείνων που Τον ακολουθούν, ονομάζονται συλλογικά διαχείριση. Εδώ, το έργο του Θεού ονομάζεται οράματα και η συνεργασία του ανθρώπου ονομάζεται πράξη. Όσο υψηλότερο είναι το έργο του Θεού (δηλαδή, όσο υψηλότερα είναι τα οράματα), τόσο περισσότερο η διάθεση του Θεού γίνεται

πιο σαφής στον άνθρωπο και όσο περισσότερο είναι σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, τόσο υψηλότερη είναι η πράξη και η συνεργασία του ανθρώπου. Όσο υψηλότερες είναι οι απαιτήσεις του ανθρώπου, τόσο περισσότερο το έργο του Θεού έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι δοκιμασίες του ανθρώπου και τα πρότυπα που πρέπει να ακολουθήσει να γίνονται κι αυτά υψηλότερα. Με την ολοκλήρωση αυτού του έργου, όλα τα οράματα θα έχουν ολοκληρωθεί και αυτό που ο άνθρωπος πρέπει να κάνει πράξη θα έχει αγγίξει την κορυφή της τελειότητας. Αυτή θα είναι και η εποχή κατά την οποία ο καθένας κατατάσσεται ανάλογα με το είδος, γιατί αυτό που ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει θα έχει εμφανιστεί στον άνθρωπο. Έτσι, όταν τα οράματα φτάσουν στο απόγειό τους, το έργο θα πλησιάσει στο τέλος του και οι πράξεις του ανθρώπου θα έχουν φτάσει, επίσης, στο ζενίθ τους. Οι πράξεις του ανθρώπου βασίζονται στο έργο του Θεού και η διαχείριση του Θεού εκφράζεται πλήρως μόνο χάρη στις πράξεις του ανθρώπου και τη συνεργασία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος είναι το έκθεμα του έργου του Θεού και το αντικείμενο του έργου όλης της διαχείρισης του Θεού, αλλά και το προϊόν της πλήρους διαχείρισης του Θεού. Εάν ο Θεός δούλευε μόνος Του, χωρίς τη συνεργασία του ανθρώπου, τότε δεν θα υπήρχε τίποτα που θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως αποκρυστάλλωση ολόκληρου του έργου Του, και έτσι δεν θα δινόταν η παραμικρή σημασία στο έργο της διαχείρισης του Θεού. Πέρα από το έργο του Θεού, μόνο επιλέγοντας κατάλληλα αντικείμενα για να εκφράσουν το έργο Του και να αποδείξουν την παντοδυναμία και τη σοφία του, μπορεί ο Θεός να επιτύχει τον στόχο της διαχείρισής Του και να επιτύχει τον στόχο να χρησιμοποιήσει όλο αυτό το έργο για να νικήσει ολοσχερώς τον Σατανά. Επομένως, ο άνθρωπος είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι του έργου της διαχείρισης του Θεού και ο άνθρωπος είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει τη διαχείριση του Θεού να καρποφορήσει και να επιτύχει τον τελικό του στόχο· εκτός από τον άνθρωπο, καμία άλλη μορφή ζωής δεν μπορεί να αναλάβει έναν τέτοιο ρόλο. Αν ο άνθρωπος πρόκειται να γίνει η πραγματική αποκρυστάλλωση του έργου της διαχείρισης, τότε η ανυπακοή της διεφθαρμένης ανθρωπότητας πρέπει να διαλυθεί τελείως. Αυτό απαιτεί να δίνονται στον άνθρωπο πράξεις κατάλληλες για διαφορετικές κάθε φορά εποχές, και ο Θεός να εκτελεί το αντίστοιχο έργο ανάμεσα στους ανθρώπους. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα αποκτηθεί τελικά μια ομάδα ανθρώπων που θα αποτελεί την αποκρυστάλλωση του έργου διαχείρισης. Το έργο του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους δεν μπορεί να γίνει μάρτυρας στον ίδιο τον Θεό, μόνο μέσα από το έργο του ιδίου του Θεού. Αυτή η μαρτυρία

απαιτεί, επίσης, ζωντανά ανθρώπινα όντα που θα είναι κατάλληλα για να επιτευχθεί το έργο Του. Ο Θεός θα δουλέψει αρχικά πάνω σε αυτούς τους ανθρώπους, μέσω των οποίων θα εκφραστεί το έργο Του, και έτσι αυτά τα πλάσματα θα γίνουν μάρτυρες του θελήματός Του. Και με αυτό, ο Θεός θα έχει επιτύχει τον σκοπό του έργου Του. Ο Θεός δεν εργάζεται μόνος για να νικήσει τον Σατανά, επειδή δεν μπορεί να γίνει άμεσος μάρτυρας για τον εαυτό Του ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα. Εάν επρόκειτο να το πράξει, θα ήταν αδύνατο να πείσει τελείως τον άνθρωπο, οπότε ο Θεός πρέπει να εργαστεί πάνω στον άνθρωπο για να τον κατακτήσει, και μόνο τότε θα μπορέσει να αποκτήσει μαρτυρία μεταξύ όλων των πλασμάτων. Εάν μόνο ο Θεός εργαζόταν και δεν υπήρχε η συνεργασία του ανθρώπου ή αν δεν ήταν απαραίτητο ο άνθρωπος να συνεργαστεί, τότε ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε ποτέ να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού και θα αγνοούσε για πάντα το θέλημα του Θεού. Έτσι, δεν θα μπορούσε να ονομαστεί το έργο της διαχείρισης του Θεού. Αν μόνο ο ίδιος ο άνθρωπος έπρεπε να αγωνιστεί, να αναζητήσει και να εργαστεί σκληρά, αλλά δεν κατανοούσε το έργο του Θεού, τότε ο άνθρωπος θα έκανε φάρσες. Χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος, αυτό που κάνει ο άνθρωπος είναι του Σατανά, είναι επαναστατικός και κακοποιός. Ο Σατανάς παρουσιάζεται σε όλα όσα γίνονται από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα και δεν υπάρχει τίποτα που να είναι συμβατό με τον Θεό και όλα είναι η εκδήλωση του Σατανά. Τίποτα από όλα όσα έχουν ειπωθεί δεν αφορά αποκλειστικά τα οράματα και τις πράξεις. Πάνω στο θεμέλιο των οραμάτων, ο άνθρωπος βρίσκει την πράξη και τον δρόμο της υπακοής, ώστε να μπορεί να βάλει στην άκρη τις αντιλήψεις του και να κερδίσει εκείνα τα πράγματα που δεν είχε στο παρελθόν. Ο Θεός απαιτεί να συνεργάζεται ο άνθρωπος μαζί Του, ο άνθρωπος να συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις Του και ο άνθρωπος ζητά να δει το έργο να πραγματοποιείται από τον ίδιο τον Θεό, να βιώσει την παντοδύναμη δύναμη του Θεού και να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού. Αυτά, συνοπτικά, είναι η διαχείριση του Θεού. Η ένωση του Θεού με τον άνθρωπο είναι η διαχείριση και η μέγιστη διαχείριση.

Αυτό που περιλαμβάνει τα οράματα αναφέρεται πρωτίστως στο έργο του ίδιου του Θεού, και αυτό που περιλαμβάνει την πράξη πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο και δεν έχει καμία σχέση με τον Θεό. Το έργο του Θεού ολοκληρώνεται από τον ίδιο τον Θεό και η πράξη του ανθρώπου επιτυγχάνεται από τον ίδιο τον άνθρωπο. Αυτό που πρέπει να γίνει από τον ίδιο τον Θεό δεν χρειάζεται να γίνει από τον άνθρωπο, και αυτό που πρέπει να γίνει πράξη από

τον άνθρωπο δεν σχετίζεται με τον Θεό. Το έργο του Θεού είναι δική Του διακονία και δεν έχει καμία σχέση με τον άνθρωπο. Αυτό το έργο δεν χρειάζεται να γίνει από τον άνθρωπο και, επιπλέον, ο άνθρωπος θα ήταν ανίκανος να επιτελέσει το έργο που πρέπει να γίνει από τον Θεό. Αυτό που απαιτείται να κάνει πράξη ο άνθρωπος πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο, είτε πρόκειται για τη θυσία της ίδιας της ζωής του είτε για την παράδοσή του στον Σατανά για να καταθέσει μαρτυρία —όλα αυτά πρέπει να επιτευχθούν από τον άνθρωπο. Ο ίδιος ο Θεός ολοκληρώνει όλο το έργο όπως πρέπει να το κάνει και αυτό που ο άνθρωπος πρέπει να κάνει επιδεικνύεται στον άνθρωπο και το υπόλοιπο έργο επαφίεται στον άνθρωπο. Ο Θεός δεν κάνει πρόσθετο έργο. Επιτελεί μόνο το έργο που είναι μέσα στη δική Του διακονία και δείχνει μόνο στον άνθρωπο τον τρόπο και αυτό που κάνει μόνο είναι να ανοίξει τον δρόμο και δεν στρώνει τον δρόμο. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό από τον άνθρωπο. Η πράξη της αλήθειας σημαίνει να γίνουν πράξη τα λόγια του Θεού και όλο αυτό είναι καθήκον του ανθρώπου, είναι αυτό που πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο και δεν έχει καμία σχέση με τον Θεό. Εάν ο άνθρωπος απαιτεί ο Θεός να υποφέρει επίσης το μαρτύριο και το ραφινάρισμα μέσα στην αλήθεια, με τον ίδιο τρόπο όπως ο άνθρωπος, τότε ο άνθρωπος είναι ανυπάκουος. Το έργο του Θεού είναι να εκτελέσει τη διακονία Του και το καθήκον του ανθρώπου είναι να υπακούσει σε όλη την καθοδήγηση του Θεού, χωρίς καμία αντίσταση. Αυτό που ο άνθρωπος κατορθώνει, είναι επιβεβλημένο να το επιτελέσει, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός δουλεύει ή ζει. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να έχει απαιτήσεις από τον άνθρωπο, δηλαδή μόνο ο Θεός είναι ικανός να προβάλλει απαιτήσεις στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να έχει άλλη επιλογή, δεν πρέπει να κάνει τίποτα παρά να υποταχθεί πλήρως και να κάνει πράξεις. Αυτή είναι η λογική που πρέπει να αποκτήσει ο άνθρωπος. Μόλις ολοκληρωθεί το έργο που πρέπει να γίνει από τον ίδιο τον Θεό, ο άνθρωπος πρέπει να το βιώσει, βήμα προς βήμα. Αν, τελικά, όταν ολοκληρωθεί όλη η διαχείριση του Θεού, ο άνθρωπος δεν έχει κάνει ακόμα αυτό που απαιτείται από τον Θεό, τότε ο άνθρωπος πρέπει να τιμωρηθεί. Εάν ο άνθρωπος δεν εκπληρώνει τις απαιτήσεις του Θεού, τότε αυτό οφείλεται στην ανυπακοή του ανθρώπου. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός δεν ήταν αρκετά διεξοδικός στο έργο Του. Όλοι όσοι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού, όσοι δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις του Θεού και όσοι δεν μπορούν να δώσουν την πίστη τους και να εκπληρώσουν το καθήκον τους, όλοι αυτοί θα τιμωρηθούν. Σήμερα, αυτό που πρέπει να επιτύχετε δεν είναι οι πρόσθετες απαιτήσεις, αλλά το καθήκον του ανθρώπου και αυτό που πρέπει να γίνει από

όλους. Εάν δεν είστε σε θέση να εκτελέσετε ακόμη και αυτό το καθήκον σας, ή να το κάνετε καλά, τότε δεν βάζετε τους εαυτούς σας σε μπελάδες; Δεν φλερτάρετε με τον θάνατο; Πώς θα μπορούσατε ακόμα να περιμένετε να υπάρχει μέλλον και προοπτικές; Το έργο του Θεού γίνεται για χάρη της ανθρωπότητας και η συνεργασία του ανθρώπου είναι για χάρη της διαχείρισης του Θεού. Αφότου ο Θεός έχει κάνει όλα όσα υποτίθεται ότι πρέπει να κάνει, ο άνθρωπος πρέπει να είναι γενναιόδωρος στις πράξεις του και να συνεργάζεται με τον Θεό. Στο έργο του Θεού, ο άνθρωπος πρέπει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια, πρέπει να προσφέρει την αφοσίωσή του, και δεν πρέπει να επιδοθεί σε πολυάριθμες συλλήψεις ή να καθίσει παθητικά και να περιμένει τον θάνατο. Ο Θεός μπορεί να θυσιάσει τον εαυτό Του για τον άνθρωπο, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσφέρει την αφοσίωσή του στον Θεό; Ο Θεός έχει ενωμένη την καρδιά και το μυαλό για τον άνθρωπο, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσφέρει λίγη συνεργασία; Ο Θεός εργάζεται για την ανθρωπότητα, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκπληρώσει κάποιο από τα καθήκοντά του για χάρη της διαχείρισης του Θεού; Το έργο του Θεού έχει φτάσει μέχρι εδώ, κι όμως εξακολουθείτε να βλέπετε αλλά να μην ενεργείτε, να ακούτε αλλά να μην κινείστε. Δεν είναι τέτοιοι άνθρωποι αντικείμενα καταδίκης; Ο Θεός έχει ήδη αφιερώσει όλο Του το Είναι στον άνθρωπο, οπότε γιατί σήμερα ο άνθρωπος είναι ανίκανος να επιτελέσει σοβαρά το καθήκον του; Για τον Θεό, το έργο Του είναι η πρώτη προτεραιότητά Του και το έργο της διαχείρισής Του είναι υψίστης σημασίας. Για τον άνθρωπο, το να κάνει τα λόγια του Θεού πράξη και να εκπληρώσει τις απαιτήσεις Του είναι η πρώτη του προτεραιότητα. Αυτό όλοι πρέπει να το καταλάβετε. Οι λέξεις που ειπώθηκαν σ' εσάς έχουν φτάσει στον πυρήνα της ουσίας σας, και το έργο του Θεού έχει εισέλθει σε πρωτόγνωρες περιοχές. Πολλοί άνθρωποι ακόμα δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια ή το ψεύδος αυτού του τρόπου· εξακολουθούν να περιμένουν και να βλέπουν και να μην εκτελούν το καθήκον τους. Αντ' αυτού, εξετάζουν κάθε λέξη και πράξη του Θεού, εστιάζουν σε αυτό που Εκείνος τρώει και φοράει και οι αντιλήψεις τους γίνονται όλο και πιο θλιβερές. Μα δεν κάνουν φασαρία για το τίποτα αυτοί οι άνθρωποι; Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να αναζητούν τον Θεό; Και πώς θα μπορούσαν να είναι εκείνοι έχουν την πρόθεση να υποταχθούν στον Θεό; Έβαλαν την πίστη και το καθήκον τους στο πίσω μέρος του μυαλού τους, και αντ' αυτού, επικεντρώθηκαν στο πού βρίσκεται ο Θεός. Είναι ένα αίσχος! Εάν ο άνθρωπος έχει καταλάβει όλα όσα υποτίθεται ότι πρέπει να καταλάβει και έχει κάνει πράξη όλα όσα υποτίθεται ότι πρέπει να κάνει, τότε ο Θεός θα δώσει σίγουρα τις ευλογίες Του στον

άνθρωπο, γιατί αυτό που απαιτεί από τον άνθρωπο είναι το καθήκον του ανθρώπου και αυτό που πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος είναι ανίκανος να κατανοήσει ό,τι υποτίθεται ότι καταλαβαίνει και δεν είναι σε θέση να κάνει πράξη ό,τι πρέπει να κάνει πράξη, τότε ο άνθρωπος θα τιμωρηθεί. Όσοι δεν συνεργάζονται με τον Θεό, διατηρούν εχθρική στάση προς τον Θεό, εκείνοι που δεν δέχονται το νέο έργο, αντιτίθενται σ' αυτό, παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν τίποτα που να είναι προφανώς σε αντίθεση με αυτό. Όλοι όσοι δεν κάνουν πράξη την αλήθεια που απαιτεί ο Θεός, είναι άνθρωποι που σκοπίμως αντιτίθενται και είναι ανυπάκουοι προς τα λόγια του Θεού, ακόμα κι αν αυτοί οι άνθρωποι δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο έργο του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι που δεν υπακούουν στα λόγια του Θεού και δεν υποτάσσονται στον Θεό, είναι ανυπότακτοι και σε αντίθεση με τον Θεό. Οι άνθρωποι που δεν εκτελούν το καθήκον τους είναι εκείνοι που δεν συνεργάζονται με τον Θεό, και οι άνθρωποι που δεν συνεργάζονται με τον Θεό είναι εκείνοι που δεν αποδέχονται το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Όταν το έργο του Θεού φτάσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο και η διαχείρισή Του φτάσει σε κάποιο σημείο, όλοι όσους επιθυμεί η καρδιά Του είναι ικανοί να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις Του. Ο Θεός καθορίζει τις απαιτήσεις Του ως προς τον άνθρωπο σύμφωνα με τα δικά του πρότυπα και σύμφωνα με όσα μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος. Ενώ μιλάει για τη διαχείρισή Του, δείχνει επίσης τον δρόμο για τον άνθρωπο και παρέχει στον άνθρωπο ένα μονοπάτι προς την επιβίωση. Η διαχείριση του Θεού και η πράξη του ανθρώπου είναι και τα δύο στο ίδιο στάδιο του έργου και εκτελούνται ταυτόχρονα. Η συζήτηση για τη διαχείριση του Θεού άπτεται αλλαγών στη διάθεση του ανθρώπου και η συζήτηση γι' αυτό που πρέπει να κάνει ο άνθρωπος και οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου άπτονται του έργου του Θεού. Δεν υπάρχει χρόνος κατά τον οποίο αυτά τα δύο μπορούν να διαχωριστούν. Η πράξη του ανθρώπου αλλάζει, βήμα-βήμα. Αυτό συμβαίνει επειδή οι απαιτήσεις του Θεού για τον άνθρωπο αλλάζουν κι αυτές και επειδή το έργο του Θεού αλλάζει και προοδεύει. Αν οι πράξεις του ανθρώπου παραμείνουν εγκλωβισμένες στο δόγμα, αυτό αποδεικνύει ότι στερείται του έργου και της καθοδήγησης του Θεού. Αν οι πράξεις του ανθρώπου δεν αλλάζουν ποτέ ή δεν πηγαίνουν βαθύτερα, τότε αυτό αποδεικνύει ότι οι πράξεις του ανθρώπου διεξάγονται σύμφωνα με τη βούληση του ανθρώπου και δεν είναι οι πράξεις της αλήθειας· αν ο άνθρωπος δεν βρίσκει μονοπάτι για να βαδίζει, τότε έχει ήδη πέσει στα χέρια του Σατανά και βρίσκεται

υπό τον έλεγχο του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι ελέγχεται από το κακό πνεύμα. Εάν οι πράξεις του ανθρώπου δεν πάνε βαθύτερα, τότε το έργο του Θεού δεν θα αναπτυχθεί και εάν δεν υπάρξει αλλαγή στο έργο του Θεού, τότε η είσοδος του ανθρώπου θα σταματήσει —αυτό είναι αναπόφευκτο. Σε όλο το έργο του Θεού, αν ο άνθρωπος συμμορφωνόταν πάντα με το νόμο του Ιεχωβά, τότε το έργο του Θεού δεν θα μπορούσε να προχωρήσει, πολύ λιγότερο δε θα ήταν δυνατόν να τερματιστεί η όλη εποχή. Εάν ο άνθρωπος ήταν πάντα πιστός στον σταυρό και έκανε πράξη την υπομονή και την ταπεινότητα, τότε θα ήταν αδύνατον για το έργο του Θεού να συνεχίσει να εξελίσσεται. Έξι χιλιάδες χρόνια διαχείρισης απλά δεν μπορούν να τερματιστούν μεταξύ των ανθρώπων που συμμορφώνονται μόνο με τον νόμο, ή που μόνο μένουν πιστοί στον σταυρό και κάνουν πράξη την υπομονή και την ταπεινότητα. Αντ' αυτού, ολόκληρο το έργο της διαχείρισης του Θεού ολοκληρώνεται μεταξύ εκείνων των εσχάτων ημερών, που γνωρίζουν τον Θεό και έχουν ξεφύγει από τα νύχια του Σατανά και έχουν απελευθερωθεί πλήρως από την επιρροή του Σατανά. Αυτή είναι η αναπόφευκτη κατεύθυνση του έργου του Θεού. Γιατί λέγεται ότι οι πράξεις αυτών στις θρησκευτικές εκκλησίες είναι ξεπερασμένες; Επειδή αυτό που κάνουν πράξη είναι διαχωρισμένο από το έργο του σήμερα. Στην Εποχή της Χάριτος, αυτό που κάνουν πράξη ήταν σωστό, αλλά καθώς η εποχή έχει περάσει και το έργο του Θεού έχει αλλάξει, έτσι και οι πράξεις τους έχουν σταδιακά ξεπεραστεί. Έμεινε πίσω, ξεπεράστηκε από το νέο έργο και το νέο φως. Με βάση την αρχική θεμελίωσή του, το έργο του Αγίου Πνεύματος έχει προχωρήσει αρκετά βήματα βαθύτερα. Ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να παραμένουν κολλημένοι στο αρχικό στάδιο του έργου του Θεού και εξακολουθούν να κολλάνε στις παλιές πράξεις και στο παλιό φως. Το έργο του Θεού μπορεί να αλλάξει πολύ μέσα σε τρία ή πέντε χρόνια, άρα δεν θα γινόντουσαν ακόμα μεγαλύτεροι μετασχηματισμοί κατά τη διάρκεια 2.000 ετών; Εάν ο άνθρωπος δεν έχει νέο φως ή νέες πράξεις, αυτό σημαίνει ότι δεν συμβαδίζει με το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η αποτυχία του ανθρώπου. Η ύπαρξη του νέου έργου του Θεού δεν μπορεί να αμφισβητηθεί επειδή, σήμερα, εκείνοι που είχαν προηγουμένως το έργο του Αγίου Πνεύματος εξακολουθούν να συμμορφώνονται με ξεπερασμένες πρακτικές. Το έργο του Αγίου Πνεύματος πάει πάντα προς τα εμπρός και όλοι εκείνοι που βρίσκονται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος πρέπει επίσης να προχωρούν βαθύτερα και να αλλάζουν, βήμα-βήμα. Δεν πρέπει να σταματήσουν σε ένα μόνο στάδιο. Μόνο όσοι δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος θα παραμείνουν στο αρχικό έργο Του και δεν θα δεχτούν το νέο έργο του Αγίου

Πνεύματος. Μόνο αυτοί που είναι ανυπάκουοι θα είναι ανίκανοι να αποκτήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αν οι πράξεις του ανθρώπου δεν συμβαδίζουν με το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε οι πράξεις του ανθρώπου σίγουρα αποβάλλονται από το έργο του σήμερα και σίγουρα είναι ασύμβατες με το έργο του σήμερα. Τέτοιοι ξεπερασμένοι άνθρωποι όπως αυτοί είναι απλώς ανίκανοι να επιτύχουν το θέλημα του Θεού, πόσο μάλλον θα μπορούσαν να γίνουν άνθρωποι που θα μείνουν, εν τέλει, ακλόνητοι στη μαρτυρία τους για τον Θεό. Ολόκληρο το έργο διαχείρισης, επιπλέον, δεν μπορούσε να ολοκληρωθεί μεταξύ μιας τέτοιας ομάδας ανθρώπων. Για όσους κάποτε υπάκουσαν στον νόμο του Ιεχωβά και αυτοί που κάποτε υπέφεραν για τον σταυρό, αν δεν μπορούν να δεχτούν το στάδιο του έργου των εσχάτων ημερών, τότε όλα όσα έκαναν θα είναι μάταια και άχρηστα. Η σαφέστερη έκφραση του έργου του Αγίου Πνεύματος είναι να αγκαλιάσουμε το εδώ και τώρα, χωρίς να προσκολληθούμε στο παρελθόν. Όσοι δεν έχουν συμβαδίσει με το σημερινό έργο και έχουν διαχωριστεί από τις πράξεις του σήμερα, είναι αυτοί που αντιτίθενται και δε δέχονται το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αυτοί οι άνθρωποι αφηφούν το σημερινό έργο του Θεού. Αν και γαντζώνονται στο φως του παρελθόντος, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι δυνατόν να αρνηθούμε ότι δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Γιατί υπήρξε όλη αυτή η συζήτηση για τις αλλαγές στις πράξεις του ανθρώπου, για τις διαφορές στις πράξεις μεταξύ του παρελθόντος και του σήμερα, για τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι πράξεις κατά την προηγούμενη εποχή και για το πώς γίνονται σήμερα; Τέτοιοι διαχωρισμοί στις πράξεις του ανθρώπου αναφέρονται πάντοτε επειδή το έργο του Αγίου Πνεύματος συνεχώς μετακινείται προς τα εμπρός και έτσι οι πράξεις του ανθρώπου πρέπει συνεχώς να αλλάζουν. Αν ο άνθρωπος παραμείνει κολλημένος σ' ένα στάδιο, τότε αυτό αποδεικνύει ότι είναι ανίκανος να συμβαδίσει με το νέο έργο και το νέο φως του Θεού· δεν αποδεικνύει ότι το σχέδιο διαχείρισης του Θεού δεν έχει αλλάξει. Εκείνοι που βρίσκονται εκτός του ρεύματος του Αγίου Πνεύματος, πάντοτε πιστεύουν ότι έχουν δίκιο, αλλά στην πραγματικότητα, το έργο του Θεού μέσα τους σταμάτησε εδώ και πολύ καιρό και το έργο του Αγίου Πνεύματος επίσης απουσιάζει από αυτούς. Το έργο του Θεού μεταφέρθηκε εδώ και πολύ καιρό σε μια άλλη ομάδα ανθρώπων, μια ομάδα με την οποία Εκείνος σκοπεύει να ολοκληρώσει το νέο Του έργο. Επειδή όσοι είναι θρησκευόμενοι είναι και ανίκανοι να δεχτούν το νέο έργο του Θεού και κρατιούνται μόνο από το παλιό έργο του παρελθόντος, έτσι ο Θεός έχει εγκαταλείψει αυτούς τους ανθρώπους και επιτελεί το νέο Του έργο στον λαό που το αποδέχεται. Αυτοί είναι

οι άνθρωποι που συνεργάζονται στο νέο έργο Του και μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να ολοκληρωθεί η διαχείρισή Του. Η διαχείριση του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός και η πράξη του ανθρώπου ανεβαίνει πάντα ψηλότερα. Ο Θεός δουλεύει πάντοτε και ο άνθρωπος έχει πάντα ανάγκη, έτσι ώστε και οι δύο φτάνουν στο ζενίθ τους —ο Θεός και ο άνθρωπος είναι σε πλήρη ένωση. Αυτή είναι η έκφραση της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού και είναι το τελικό αποτέλεσμα ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού.

Σε κάθε στάδιο του έργου του Θεού, υπάρχουν και οι αντίστοιχες απαιτήσεις από τον άνθρωπο. Όλοι όσοι βρίσκονται μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, διακατέχονται από την παρουσία και την πειθαρχία του Αγίου Πνεύματος, και όσοι δεν βρίσκονται μέσα στο ρεύμα αυτό βρίσκονται υπό τη διοίκηση του Σατανά και χωρίς καθόλου από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι που βρίσκονται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος είναι εκείνοι που δέχονται το νέο έργο του Θεού, αυτοί που συνεργάζονται μέσα στο νέο έργο του Θεού. Αν αυτοί που βρίσκονται μέσα σε αυτό το ρεύμα είναι ανίκανοι να συνεργαστούν και δεν μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια που απαιτεί ο Θεός κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, τότε θα πειθαρχηθούν και, στη χειρότερη περίπτωση, θα εγκαταλειφθούν από το Άγιο Πνεύμα. Όσοι αποδέχονται το καινούριο έργο του Αγίου Πνεύματος, θα ζουν μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, θα λάβουν τη φροντίδα και την προστασία του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια είναι διαφωτισμένοι από το Άγιο Πνεύμα, και εκείνοι που δεν θέλουν να κάνουν πράξη την αλήθεια πειθαρχούνται από το Άγιο Πνεύμα και μπορεί ακόμη και να τιμωρηθούν. Ανεξάρτητα από το τι είδους άτομο είναι κάποιος, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκεται μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, ο Θεός θα αναλάβει την ευθύνη για όλους εκείνους που δέχονται το νέο έργο Του για χάρη του ονόματός Του. Εκείνοι που δοξάζουν το όνομά Του και είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη τα λόγια Του, θα λάβουν τις ευλογίες Του. Όσοι δεν Τον υπακούουν και δεν κάνουν τα λόγια Του πράξη, θα λάβουν την τιμωρία Του. Οι άνθρωποι που βρίσκονται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, είναι αυτοί που αποδέχονται το νέο έργο και αφού έχουν αποδεχθεί το νέο έργο, πρέπει να έχουν και την κατάλληλη συνεργασία με τον Θεό και δεν θα πρέπει να ενεργούν ως αποστάτες που δεν εκτελούν το καθήκον τους. Αυτή είναι η μόνη απαίτηση του Θεού από τον άνθρωπο. Δεν συμβαίνει αυτό για τους ανθρώπους που δεν αποδέχονται το νέο έργο: Είναι έξω από το ρεύμα του Αγίου Πνεύματος και η πειθαρχία και η

αποδοκιμασία του Αγίου Πνεύματος δεν ισχύουν γι' αυτούς. Όλη την ημέρα, αυτοί οι άνθρωποι ζουν μέσα στη σάρκα, ζουν μέσα στο μυαλό τους και το μόνο που κάνουν είναι να ζουν σύμφωνα με το δόγμα που παράγεται από την ανάλυση και την έρευνα των δικών τους εγκεφάλων. Αυτές δεν είναι οι απαιτήσεις του νέου έργου του Αγίου Πνεύματος, και ούτε είναι η συνεργασία με τον Θεό. Όσοι δεν αποδέχονται το νέο έργο του Θεού στερούνται της παρουσίας του Θεού και, επιπλέον, στερούνται των ευλογιών και της προστασίας του Θεού. Τα περισσότερα από τα λόγια και τις ενέργειές τους συμβαδίζουν με τις προηγούμενες απαιτήσεις του έργου του Αγίου Πνεύματος. Είναι δόγμα, όχι η αλήθεια. Ένα τέτοιο δόγμα και τέτοιοι κανόνες αρκούν για να αποδείξουν ότι η συνάθροιση αυτών των ανθρώπων δεν είναι τίποτα άλλο παρά θρησκεία· δεν είναι οι εκλεκτοί ή τα αντικείμενα του έργου του Θεού. Η συνάθροιση όλων αυτών μεταξύ τους μπορεί μόνο να ονομαστεί ως ένα μεγάλο συνέδριο της θρησκείας και δεν μπορεί να ονομαστεί εκκλησία. Αυτό είναι ένα αμετάβλητο γεγονός. Δεν έχουν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος· αυτό που κάνουν θυμίζει θρησκεία, αυτό που βιώνουν φαίνεται να είναι γεμάτο από θρησκεία· δεν έχουν την παρουσία και το έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν είναι κατάλληλοι να λάβουν την πειθαρχία ή τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Αυτοί οι άνθρωποι είναι άψυχα πτώματα, τα σκουλήκια που στερούνται πνευματικότητας. Δεν έχουν καμία γνώση για την επαναστατικότητα και την αντίθεση του ανθρώπου, δεν έχουν γνώση όλου του κακού που κάνει ο άνθρωπος, πολύ λιγότερο δε, γνωρίζουν όλο το έργο του Θεού και τη σημερινή βούληση του Θεού. Όλοι τους είναι αδαείς και χαμηλού επιπέδου άνθρωποι, είναι αποβράσματα ακατάλληλα να τους ονομάζουμε πιστούς! Τίποτα από όσα κάνουν δεν έχει σχέση με τη διαχείριση του Θεού, κι ούτε μπορεί να επηρεάσει τα σχέδια του Θεού. Τα λόγια και οι πράξεις τους είναι υπερβολικά αηδιαστικά, πάρα πολύ αξιολύπητα και απλώς ανάξια λόγου. Οτιδήποτε γίνεται από εκείνους που δεν βρίσκονται μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος δεν σχετίζεται με το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος. Εξαιτίας αυτού, ανεξάρτητα από το τι κάνουν, είναι εκτός της πειθαρχίας του Αγίου Πνεύματος και, επιπλέον, χωρίς τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Διότι είναι όλοι άνθρωποι που δεν έχουν αγάπη για την αλήθεια και είναι μισητοί και έχουν απορριφθεί από το Άγιο Πνεύμα. Ονομάζονται κακοποιοί επειδή ζουν μέσα στη σάρκα και κάνουν ό,τι τους ευχαριστεί κάτω από την πινακίδα του Θεού. Ενώ ο Θεός εργάζεται, είναι εσκεμμένα εχθρικοί απέναντί Του και τρέχουν προς την αντίθετη κατεύθυνση με Αυτόν. Η αποτυχία του ανθρώπου να συνεργαστεί με τον Θεό είναι εξαιρετικά επαναστατική από μόνη της,

επομένως, ιδίως εκείνοι οι άνθρωποι που σκοπίμως έρχονται σε αντίθεση με τον Θεό, δεν θα λάβουν τη δίκαιη ανταπόδοση τους; Όταν αναφέρουμε το κακό που διαπράττουν αυτοί οι άνθρωποι, μερικοί ανυπομονούν να τους καταραστούν, ενώ ο Θεός τους αγνοεί. Για τον άνθρωπο, φαίνεται ότι οι πράξεις τους αφορούν το όνομα του Θεού, αλλά στην πραγματικότητα, για τον Θεό, δεν έχουν καμία σχέση με το όνομά Του ή τη μαρτυρία προς Αυτόν. Ανεξάρτητα από το τι κάνουν αυτοί οι άνθρωποι, αυτό δεν σχετίζεται με τον Θεό: Δεν σχετίζεται ούτε με το όνομά Του ούτε με το έργο Του σήμερα. Αυτοί οι άνθρωποι εξευτελίζουν τον εαυτό τους και εκφράζουν τον Σατανά. Είναι κακοποιοί που συσσωρεύουν για την ημέρα της οργής. Σήμερα, ανεξάρτητα από τις ενέργειές τους και υπό την προϋπόθεση ότι δεν παρεμποδίζουν τη διαχείριση του Θεού και δεν έχουν καμία σχέση με το νέο έργο του Θεού, τέτοιοι άνθρωποι δεν θα υποβληθούν στην αντίστοιχη ανταπόδοση, καθώς η ημέρα της οργής δεν έχει ακόμη φθάσει. Υπάρχουν πολλά που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Θεός θα έπρεπε να έχει ήδη αντιμετωπίσει και πιστεύουν ότι αυτοί οι κακοποιοί πρέπει να υποβληθούν σε ανταπόδοση το συντομότερο δυνατό. Αλλά επειδή το έργο της διαχείρισης του Θεού δεν έχει ακόμη τελειώσει και η ημέρα της οργής δεν έχει ακόμη φτάσει, οι άδικοι συνεχίζουν να εκτελούν τις αδικίες τους. Κάποιοι λένε: «Οι θρησκευόμενοι υπάρχουν χωρίς την παρουσία ή το έργο του Αγίου Πνεύματος και ντροπιάζουν το όνομα του Θεού. Γιατί, λοιπόν, ο Θεός δεν τους καταστρέφει, αντί να εξακολουθεί να ανέχεται την αχαλίνωτη συμπεριφορά τους;» Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι είναι η εκδήλωση του Σατανά και εκφράζουν τη σάρκα, είναι αδαείς, χαμηλού επιπέδου, είναι παράλογοι άνθρωποι. Δεν θα δουν την έλευση της οργής του Θεού προτού μπορέσουν να καταλάβουν πώς ο Θεός επιτελεί το έργο Του μεταξύ των ανθρώπων και μόλις κατακτηθούν πλήρως, αυτοί οι κακοποιοί θα λάβουν την ανταπόδοσή τους και κανένας από αυτούς δεν θα μπορέσει να ξεφύγει από την ημέρα της οργής. Τώρα δεν είναι η ώρα για την τιμωρία του ανθρώπου, αλλά είναι η ώρα για την εκτέλεση του έργου της κατάκτησης, εκτός κι αν υπάρχουν εκείνοι που βλάπτουν τη διαχείριση του Θεού, οπότε και θα υποβληθούν σε τιμωρία με βάση τη σοβαρότητα των πράξεών τους. Κατά τη διάρκεια της διαχείρισης της ανθρωπότητας από τον Θεό, όλοι εκείνοι που βρίσκονται μέσα στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, έχουν σχέση με τον Θεό. Εκείνοι που είναι μισητοί και απορριφθέντες από το Άγιο Πνεύμα, ζουν υπό την επιρροή του Σατανά, και αυτό που έκαναν πράξη δεν έχει καμία σχέση με τον Θεό. Μόνο όσοι αποδέχονται το νέο έργο του Θεού και συνεργάζονται με τον Θεό έχουν σχέση με τον Θεό, επειδή το έργο του Θεού απευθύνεται μόνο σε εκείνους που

το δέχονται και όχι σε όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα από το αν το δέχονται ή όχι. Το έργο που έχει επιτελεστεί από τον Θεό έχει πάντα ένα αντικείμενο και δεν γίνεται από ιδιοτροπία. Όσοι συνδέονται με τον Σατανά δεν είναι κατάλληλοι να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό, αλλά ούτε και είναι κατάλληλοι να συνεργαστούν με τον Θεό.

Κάθε στάδιο του έργου του Αγίου Πνεύματος απαιτεί ταυτόχρονα τη μαρτυρία του ανθρώπου. Κάθε στάδιο του έργου είναι μια μάχη μεταξύ του Θεού και του Σατανά και το αντικείμενο της μάχης είναι ο Σατανάς, ενώ αυτός που θα οδηγηθεί στην τελείωση μέσω αυτού του έργου είναι ο άνθρωπος. Το αν το έργο του Θεού μπορεί να αποφέρει καρπούς εξαρτάται από τον τρόπο της μαρτυρίας του ανθρώπου προς τον Θεό. Αυτή η μαρτυρία είναι αυτό που ο Θεός απαιτεί από εκείνους που Τον ακολουθούν· είναι η μαρτυρία που έχει υπάρξει πριν από τον Σατανά, αλλά και η απόδειξη των αποτελεσμάτων του έργου Του. Η όλη διαχείριση του Θεού χωρίζεται σε τρία στάδια, και σε κάθε στάδιο υπάρχουν αντίστοιχες δέουσες απαιτήσεις προς τον άνθρωπο. Επιπλέον, καθώς οι εποχές περνούν και προχωρούν, οι απαιτήσεις του Θεού για όλη την ανθρωπότητα γίνονται ολοένα και υψηλότερες. Έτσι, βήμα-βήμα, αυτό το έργο της διαχείρισης του Θεού φτάνει στο αποκορύφωμά του, μέχρι ο άνθρωπος να αντικρίσει το γεγονός της «εμφάνισης του ενσαρκωμένου Λόγου», και έτσι, οι απαιτήσεις του ανθρώπου γίνονται ακόμη υψηλότερες και οι απαιτήσεις προς τον άνθρωπο για να γίνει μάρτυρας γίνονται ακόμα πιο υψηλές. Όσο περισσότερο ο άνθρωπος είναι ικανός να συνεργαστεί πραγματικά με τον Θεό, τόσο περισσότερο δοξάζει τον Θεό. Η συνεργασία του ανθρώπου είναι η μαρτυρία που πρέπει να φέρει και η μαρτυρία που φέρει είναι η πράξη του ανθρώπου. Και έτσι, ανεξάρτητα από το αν το έργο του Θεού μπορεί να έχει το κατάλληλο αποτέλεσμα και από το αν μπορεί να υπάρξει αληθινή μαρτυρία, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη συνεργασία και τη μαρτυρία του ανθρώπου. Όταν τελειώσει το έργο, δηλαδή όταν η όλη διαχείριση του Θεού έχει φτάσει στο τέλος της, ο άνθρωπος θα πρέπει να γίνει περισσότερο μάρτυρας και όταν το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, η πράξη και η είσοδος του ανθρώπου θα φτάσουν στο ζενίθ. Στο παρελθόν, ο άνθρωπος ήταν υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με τον νόμο και τις εντολές και έπρεπε να είναι υπομονετικός και ταπεινός. Σήμερα, ο άνθρωπος υποχρεούται να υπακούει σε ό,τι κανονίζει ο Θεός και να έχει υπέρτατη αγάπη για τον Θεό, και τελικά, υποχρεούται να αγαπά τον Θεό εν μέσω δοκιμασίας. Αυτά τα τρία στάδια είναι οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τον άνθρωπο, βήμα-βήμα, σε όλη τη

διαχείρισή Του. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού πηγαίνει βαθύτερα από το τελευταίο, και σε κάθε στάδιο οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πιο βαθιές από το τελευταίο, και με αυτό τον τρόπο, όλη η διαχείριση του Θεού παίρνει σταδιακά μορφή. Ακριβώς επειδή οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πάντα υψηλότερες, η διάθεση του ανθρώπου πλησιάζει περισσότερο στα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός, και μόνο τότε ολόκληρη η ανθρωπότητα αποχωρεί σταδιακά από την επιρροή του Σατανά, έως ότου ολοκληρωθεί το έργο του Θεού οριστικά, και τότε όλη η ανθρωπότητα θα έχει σωθεί από την επιρροή του Σατανά. Όταν έρθει η ώρα αυτή, το έργο του Θεού θα έχει φτάσει στο τέλος του και η συνεργασία του ανθρώπου με τον Θεό για να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του δεν θα υφίσταται πια και ολόκληρη η ανθρωπότητα θα ζήσει υπό το φως του Θεού και από τότε και μετά, δεν θα υπάρχει παρακοή ή εναντίωση προς τον Θεό. Ο Θεός, επίσης, δεν θα απαιτήσει τίποτα άλλο από τον άνθρωπο και θα υπάρξει μια πιο αρμονική συνεργασία μεταξύ ανθρώπου και Θεού, που θα είναι η ζωή του ανθρώπου και του Θεού μαζί, η ζωή που έρχεται μετά από την ολοκλήρωση της διαχείρισης του Θεού και αφότου ο άνθρωπος έχει σωθεί πλήρως από τον Θεό, από τα χέρια του Σατανά. Όσοι δεν μπορούν να ακολουθήσουν στενά τα βήματα του Θεού, είναι ανίκανοι να επιτύχουν μια τέτοια ζωή. Θα έχουν κατέβει χαμηλά προς το σκοτάδι, εκεί όπου θα κλαψουρίζουν και θα τρίζουν τα δόντια τους· είναι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν Τον ακολουθούν, πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν υπακούουν σε όλο το έργο Του. Δεδομένου ότι ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, πρέπει να ακολουθήσει από κοντά τα βήματα του Θεού, βήμα-βήμα. Πρέπει να «ακολουθήσει τον Αμνό, όπου και εάν πηγαίνει». Μόνο αυτοί είναι οι άνθρωποι που αναζητούν την αληθινή οδό, μόνο αυτοί είναι εκείνοι γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι που δουλοπρεπώς ακολουθούν επιστολές και δόγματα είναι εκείνοι που έχουν εξαλειφθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σε κάθε χρονική περίοδο, ο Θεός θα ξεκινήσει νέο έργο, και σε κάθε περίοδο, θα υπάρξει μια νέα αρχή μεταξύ των ανθρώπων. Εάν ο άνθρωπος ακολουθεί μόνο τις εξής αλήθειες: ότι ο «Ιεχωβά είναι ο Θεός» και ο «Ιησούς είναι ο Χριστός», οι οποίες ισχύουν μόνο για μια εποχή, τότε ο άνθρωπος δεν θα συνεχίσει να συμβαδίζει με το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα είναι για πάντα ανίκανος να αποκτήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται ο Θεός, ο άνθρωπος ακολουθεί χωρίς την παραμικρή αμφιβολία και ακολουθεί στενά από πίσω. Με τον τρόπο αυτό, πώς θα μπορούσε να εξαλειφθεί ο άνθρωπος από το Άγιο Πνεύμα; Ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός, όσο ο άνθρωπος είναι βέβαιος ότι αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος και

συνεργάζεται στο έργο του Αγίου Πνεύματος χωρίς καμία αμφιβολία και προσπαθεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Θεού, τότε πώς θα μπορούσε να τιμωρηθεί; Το έργο του Θεού δεν σταμάτησε ποτέ, τα βήματά Του δεν σταμάτησαν ποτέ, και πριν τελειώσει το έργο της διαχείρισής Του, ήταν πάντοτε απασχολημένος και ποτέ δεν σταματά. Αλλά ο άνθρωπος είναι διαφορετικός: Έχοντας κερδίσει ένα μόνο ίχνος από το έργο του Αγίου Πνεύματος, το αντιμετωπίζει σαν να μην έχει αλλάξει ποτέ· κι έχοντας αποκτήσει λίγη γνώση, δεν πηγαίνει να ακολουθήσει τα βήματα του νεότερου έργου του Θεού, ενώ έχοντας δει μόνο ένα κομμάτι του έργου του Θεού, ο Θεός σχηματίζεται στο μυαλό του αμέσως ως μια ιδιαίτερη ξύλινη φιγούρα και πιστεύει ότι ο Θεός θα παραμείνει πάντα σε αυτή τη μορφή που βλέπει μπροστά του, ότι έτσι ήταν στο παρελθόν και θα είναι πάντα και στο μέλλον. Έχοντας αποκτήσει μόνο επιφανειακή γνώση, ο άνθρωπος είναι τόσο υπερήφανος που ξεχνιέται και αρχίζει να διακηρύσσει αναπόφευκτα τη διάθεση και την ύπαρξη του Θεού που απλά δεν υφίστανται. Έχοντας βεβαιωθεί για ένα στάδιο του έργου του Αγίου Πνεύματος, ανεξάρτητα από το τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που διακηρύσσει το νέο έργο του Θεού, ο άνθρωπος δεν το δέχεται. Αυτοί είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να δεχτούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, διότι είναι πολύ συντηρητικοί και ανίκανοι να δεχτούν νέα πράγματα. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, αλλά και απορρίπτουν τον Θεό. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι οι Ισραηλίτες έσφαλαν επειδή «πίστευαν μόνο στον Ιεχωβά και δεν πίστευαν στον Ιησού», όμως η πλειονότητα των ανθρώπων παίζει έναν ρόλο στον οποίο «πιστεύουν μόνο στον Ιεχωβά και απορρίπτουν τον Ιησού» και «επιζητούν την επιστροφή του Μεσσία, αλλά αντιτάσσονται στον Μεσσία ο οποίος ονομάζεται Ιησούς». Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά μετά την αποδοχή ενός σταδίου του έργου του Αγίου Πνεύματος και ακόμα δεν λαμβάνουν τις ευλογίες του Θεού. Δεν είναι αυτό αποτέλεσμα της παρακοής του ανθρώπου; Οι χριστιανοί σε ολόκληρο τον κόσμο που δεν είναι ενήμεροι ως προς το νέο έργο του σήμερα, προσκολλώνται όλοι στην ελπίδα ότι θα σταθούν τυχεροί, υποθέτοντας ότι ο Θεός θα εκπληρώσει καθεμία από τις επιθυμίες τους. Ωστόσο, δεν μπορούν να πούνε με βεβαιότητα για ποιο λόγο ο Θεός θα τους οδηγήσει στον τρίτο ουρανό, ούτε είναι βέβαιοι για το πώς θα έρθει ο Ιησούς να τους πάρει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, πολύ λιγότερο δε μπορούν να πουν με απόλυτη βεβαιότητα εάν ο Ιησούς θα φτάσει όντως πάνω σε ένα λευκό σύννεφο την ημέρα που φαντάζονται. Είναι όλοι ανήσυχοι και σαστισμένοι. Οι ίδιοι δεν γνωρίζουν καν αν ο Θεός θα αναλάβει τον κάθε έναν από

αυτούς, τις ποικίλες μικρές ομάδες ανθρώπων από κάθε δόγμα. Το έργο που επιτελεί ο Θεός τώρα, η σημερινή εποχή, το θέλημα του Θεού —δεν έχουν κατανοήσει κανένα από αυτά και δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, αλλά μετράνε τις μέρες στα δάχτυλά τους. Μόνο αυτοί που ακολουθούν τα βήματα του Αμνού μέχρι τέλους μπορούν να κερδίσουν την τελική ευλογία, ενώ εκείνοι οι «έξυπνοι άνθρωποι», που αδυνατούν να ακολουθήσουν μέχρι το τέλος, και πιστεύουν ότι έχουν κερδίσει τα πάντα, είναι ανίκανοι να γίνουν μάρτυρες της εμφάνισης του Θεού. Όλοι πιστεύουν ότι είναι οι πιο έξυπνοι στη γη και διακόπτουν τη συνεχιζόμενη εξέλιξη του έργου του Θεού χωρίς κανέναν λόγο και φαίνεται να πιστεύουν με απόλυτη σιγουριά ότι ο Θεός θα τους μεταφέρει στον ουρανό, αυτούς που «έχουν τη μέγιστη πίστη στον Θεό, ακολουθούν τον Θεό και υπακούουν στα λόγια του Θεού». Παρόλο που έχουν την «άκρα πίστη» προς τα λόγια του Θεού, τα λόγια και οι ενέργειές τους εξακολουθούν να μοιάζουν τόσο αηδιαστικά επειδή αντιτίθενται στο έργο του Αγίου Πνεύματος και εξαπατούν και κάνουν κακό. Εκείνοι που δεν ακολουθούν μέχρι τέλους, όσοι δεν συμβαδίζουν με το έργο του Αγίου Πνεύματος και οι οποίοι μόνο εμμένουν στο παλιό έργο, όχι μόνο απέτυχαν να αφοσιωθούν στον Θεό αλλά, αντίθετα, έγιναν εκείνοι που αντιτάσσονται στον Θεό, έχουν γίνει εκείνοι που απορρίπτονται από τη νέα εποχή, και που θα τιμωρηθούν. Υπάρχουν άνθρωποι πιο αξιολύπητοι από αυτούς; Πολλοί πιστεύουν, ακόμη, ότι όλοι όσοι απορρίπτουν τον παλαιό νόμο και δέχονται το νέο έργο, δεν διαθέτουν συνείδηση. Αυτοί οι άνθρωποι, που μιλάνε μόνο για «συνείδηση» και δεν ξέρουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, θα δουν τελικά τις προοπτικές τους να περικόπτονται λόγω της συνείδησής τους. Το έργο του Θεού δεν συμμορφώνεται με το δόγμα, και παρόλο που είναι δικό Του έργο, ακόμα ο Θεός δεν προσκολλάται σε αυτό. Αυτό που πρέπει να απορριφθεί απορρίπτεται, αυτό που πρέπει να εξαλειφθεί εξαλείφεται. Ωστόσο, ο άνθρωπος παίρνει εχθρική στάση απέναντι στον Θεό κρατώντας μόνο ένα μικρό κομμάτι του έργου της διαχείρισης του Θεού. Δεν είναι αυτό ένας παραλογισμός του ανθρώπου; Δεν είναι η άγνοια του ανθρώπου; Όσο περισσότερο είναι οι άνθρωποι δειλοί και υπερβολικά επιφυλακτικοί επειδή φοβούνται ότι δεν θα κερδίσουν τις ευλογίες του Θεού, τόσο περισσότερο δεν είναι σε θέση να κερδίσουν μεγαλύτερες ευλογίες και να λάβουν την τελική ευλογία. Αυτοί οι άνθρωποι που τηρούν δουλικά τον νόμο, επιδεικνύουν όλοι την απόλυτη αφοσίωση προς τον νόμο και όσο περισσότερο εμφανίζουν τέτοια αφοσίωση προς τον νόμο, τόσο περισσότερο είναι επαναστάτες που αντιτίθενται στον Θεό. Γιατί τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας και όχι η Εποχή του Νόμου, και το έργο του

σήμερα δεν μπορεί να εξισωθεί με το έργο του παρελθόντος, ούτε μπορεί το έργο του παρελθόντος να συγκριθεί με το έργο του σήμερα. Το έργο του Θεού έχει αλλάξει και οι πράξεις του ανθρώπου έχουν επίσης αλλάξει· δεν φτάνει μόνο να τηρεί κανείς τον νόμο ή να φέρει τον σταυρό. Έτσι, η πίστη των ανθρώπων προς τον νόμο και τον σταυρό δεν θα κερδίσει την έγκριση του Θεού.

Ο άνθρωπος θα ολοκληρωθεί πλήρως στην Εποχή της Βασιλείας. Μετά το έργο της κατάκτησης, ο άνθρωπος θα υποβληθεί σε ραφινάρισμα και δοκιμασίες. Όσοι μπορούν να το ξεπεράσουν και να γίνουν μάρτυρες κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμασίας είναι αυτοί που τελικά θα γίνουν πλήρεις. Αυτοί είναι οι νικητές. Κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμασίας, ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να δεχτεί αυτό το ραφινάρισμα και αυτό θα είναι η τελευταία στιγμή στο έργο του Θεού. Είναι η τελευταία φορά που ο άνθρωπος θα εξευγενιστεί πριν από την ολοκλήρωση όλου του έργου της διαχείρισης του Θεού και όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό πρέπει να αποδεχτούν αυτήν την τελική δοκιμασία και πρέπει να αποδεχτούν αυτό το τελευταίο ραφινάρισμα. Εκείνοι που υποφέρουν τη δοκιμασία, μένουν χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος και την καθοδήγηση του Θεού, αλλά αυτοί που έχουν πραγματικά κατακτηθεί και αληθινά αναζητούν τον Θεό, θα παραμείνουν ακλόνητοι τελικά. Είναι εκείνοι που διακατέχονται από την ανθρώπινη φύση και που αγαπούν πραγματικά τον Θεό. Ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός, αυτοί οι νικητές δεν θα στερηθούν τα οράματα και θα κάνουν πράξη την αλήθεια χωρίς να αποτύχουν ως προς τη μαρτυρία τους. Είναι αυτοί που τελικά θα βγουν από τη μεγάλη δοκιμασία. Ακόμα κι αν εκείνοι που αλιεύουν σε ταραγμένα νερά μπορούν να παρασιτούν σήμερα, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την τελική δοκιμασία και κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από το τελικό τεστ. Για όσους την ξεπεράσουν, τέτοια δοκιμασία είναι το ύψιστο ραφινάρισμα, αλλά για όσους αλιεύουν σε ταραγμένα νερά, είναι το έργο της πλήρους εξάλειψης. Ανεξάρτητα από το πώς δοκιμάζονται, η υποταγή εκείνων που έχουν τον Θεό στην καρδιά τους παραμένει αμετάβλητη, αλλά για εκείνους που δεν έχουν τον Θεό στην καρδιά τους, αφού το έργο του Θεού δεν είναι επωφελές για τη σάρκα τους, αλλάζουν την άποψή τους για τον Θεό, αλλά και απομακρύνονται από τον Θεό. Τέτοιοι είναι όσοι δεν παραμείνουν ακλόνητοι στο τέλος, οι οποίοι αναζητούν μόνο τις ευλογίες του Θεού και δεν έχουν καμία επιθυμία να δαπανηθούν για τον Θεό και να αφιερωθούν σ' Αυτόν. Τέτοιου είδους χαμηλού επιπέδου άνθρωποι θα εκδιωχθούν όταν τελειώσει το έργο του Θεού

και δεν είναι άξιοι οποιασδήποτε συμπάθειας. Εκείνοι που δεν έχουν ανθρώπινη φύση, είναι ανίκανοι να αγαπήσουν πραγματικά τον Θεό. Όταν το περιβάλλον είναι ασφαλές ή σταθερό, ή μπορούν να αποκομίσουν οφέλη, υπακούουν πλήρως στον Θεό, αλλά μόλις αυτό που επιθυμούν υπονομεύεται ή τελικά αντικρούεται, αμέσως επαναστατούν. Ακόμη και μέσα σε μία μόνο νύχτα, μπορούν να μεταμορφωθούν από ένα χαμογελαστό, «καλοκάγαθο» άτομο σε έναν άσχημο και άγριο δολοφόνο, αντιμετωπίζοντας ξαφνικά τον μέχρι πρότινος ευεργέτη τους ως θανάσιμο εχθρό τους, χωρίς λόγο και αιτία. Εάν δεν εκδιωχθούν αυτοί οι δαίμονες, αυτοί οι δαίμονες που θα σκότωναν χωρίς δεύτερη σκέψη, δεν θα γίνουν κρυφός κίνδυνος; Το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου δεν επιτυγχάνεται μετά την ολοκλήρωση του έργου της κατάκτησης. Αν και το έργο της κατάκτησης έχει φτάσει στο τέλος του, το έργο του εξαγνισμού του ανθρώπου δεν έχει ολοκληρωθεί. Αυτό θα τελειώσει μόνο όταν ο άνθρωπος έχει εξαγνιστεί εξ ολοκλήρου, αφού αυτοί που πραγματικά υποτάσσονται στον Θεό έχουν ολοκληρωθεί και μόλις οι υποκριτές που δεν έχουν τον Θεό στην καρδιά τους έχουν καθαρθεί. Όσοι δεν ικανοποιούν τον Θεό στο έσχατο στάδιο του έργου Του, θα εξαλειφθούν εντελώς, και εκείνοι που εξαλείφονται ανήκουν στον Διάβολο. Καθώς δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσουν τον Θεό, επαναστατούν εναντίον του Θεού και, παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι ακολουθούν τον Θεό σήμερα, αυτό δεν αποδεικνύει ότι είναι και αυτοί που τελικά θα παραμείνουν. Με τη ρήση ότι «όσοι ακολουθούν τον Θεό μέχρι το τέλος θα λάβουν σωτηρία», το νόημα του ρήματος «ακολουθώ» είναι το να παραμένω ακλόνητος εν μέσω δοκιμασιών. Σήμερα, πολλοί πιστεύουν ότι το να ακολουθείς τον Θεό είναι εύκολο, αλλά όταν το έργο του Θεού πρόκειται να τελειώσει, θα γνωρίσεις την αληθινή έννοια του «ακολουθώ». Επειδή εξακολουθείς να είσαι σε θέση να ακολουθήσεις τον Θεό σήμερα αφού έχεις κατακτηθεί, αυτό δεν αποδεικνύει ότι είσαι ένας από εκείνους που θα οδηγηθούν στην τελείωση. Όσοι αδυνατούν να αντέξουν τις δοκιμασίες, όσοι είναι ανίκανοι να νικήσουν στις δοκιμασίες, τελικά θα είναι και ανίκανοι να παραμείνουν ακλόνητοι και έτσι, δεν θα μπορούν να ακολουθήσουν τον Θεό μέχρι τέλους. Αυτοί που ακολουθούν αληθινά τον Θεό, είναι σε θέση να αντέξουν τη δοκιμασία του έργου τους, ενώ εκείνοι που δεν ακολουθούν αληθινά τον Θεό, είναι ανίκανοι να αντέξουν οποιαδήποτε από τις δοκιμασίες του Θεού. Αργά ή γρήγορα, θα εκδιωχθούν, ενώ οι νικητές θα παραμείνουν στη βασιλεία. Το αν ο άνθρωπος πραγματικά αναζητά τον Θεό καθορίζεται από τη δοκιμασία του έργου του, δηλαδή από τις δοκιμασίες του Θεού, και δεν έχει καμία σχέση με την απόφαση του ίδιου του ανθρώπου. Ο Θεός δεν

απορρίπτει κανένα άτομο χωρίς λόγο. Ό,τι κάνει μπορεί να πείσει απόλυτα τον άνθρωπο. Δεν κάνει τίποτα που είναι αόρατο για τον άνθρωπο, ή οποιαδήποτε εργασία που δεν μπορεί να πείσει τον άνθρωπο. Το αν η πίστη του ανθρώπου είναι αληθινή ή όχι αποδεικνύεται από τα γεγονότα και δεν μπορεί να αποφασιστεί από τον άνθρωπο. Για το ότι το «σιτάρι που δεν μπορεί να γίνει καλαμπόκι, και το καλαμπόκι δεν μπορεί να γίνει σιτάρι» δεν υπάρχει αμφιβολία. Όλοι όσοι αγαπούν πραγματικά τον Θεό, τελικά θα παραμείνουν στη βασιλεία και ο Θεός δεν θα κακομεταχειριστεί κανέναν που πραγματικά Τον αγαπάει. Με βάση τις διαφορετικές λειτουργίες και μαρτυρίες τους, οι νικητές στη βασιλεία θα υπηρετούν ως ιερείς ή ακόλουθοι, και όλοι εκείνοι που πέρασαν τις δοκιμασίες, θα γίνουν το σώμα των ιερών μέσα στη βασιλεία. Το σώμα των ιερών θα διαμορφωθεί όταν το έργο του ευαγγελίου σε όλο το σύμπαν έχει τελειώσει. Όταν εκείνη η ώρα έρθει, αυτό που πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο θα είναι η εκτέλεση του καθήκοντός του μέσα στη βασιλεία του Θεού και η ζωή του μαζί με τον Θεό μέσα στη βασιλεία. Στο σώμα των ιερών θα υπάρχουν αρχιερείς και ιερείς, και οι υπόλοιποι θα είναι οι υιοί και ο λαός του Θεού. Όλα αυτά καθορίζονται από τις μαρτυρίες τους προς τον Θεό κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας· δεν είναι τίτλοι που δίνονται έτσι, χωρίς λόγο. Μόλις η κατάσταση του ανθρώπου παγιωθεί, το έργο του Θεού θα σταματήσει, γιατί ο καθένας ταξινομείται ανάλογα με το είδος και επιστρέφει στην αρχική του θέση, και αυτό είναι το σημείο της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού, αυτό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα του έργου του Θεού και των πράξεων του ανθρώπου, και είναι και η αποκρυστάλλωση των οραμάτων του έργου του Θεού και της συνεργασίας του ανθρώπου. Στο τέλος, ο άνθρωπος θα βρει ανάπαυση στη βασιλεία του Θεού, και ο Θεός, επίσης, θα επιστρέψει στην κατοικία Του για να αναπαυθεί. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα των 6.000 χρόνων συνεργασίας μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου.

Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα

Ο ενσαρκωμένος Θεός ονομάζεται Χριστός και ο Χριστός είναι η σάρκα ντυμένη με το Πνεύμα του Θεού. Η σάρκα αυτή διαφέρει από κάθε άνθρωπο που είναι από σάρκα. Η

διαφορά αυτή οφείλεται στο ότι ο Χριστός δεν είναι από σάρκα και αίμα, αντιθέτως είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος. Διαθέτει και κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά και ολοκληρωμένη θεϊκή φύση. Κανένας άνθρωπος δεν έχει τη θεϊκή Του φύση. Η κανονική ανθρώπινη φύση Του υποστηρίζει όλες τις κανονικές δραστηριότητές Του στη σάρκα, ενώ η θεϊκή Του φύση εκτελεί το έργο του Θεού του ίδιου. Και η ανθρώπινη αλλά και η θεϊκή Του φύση υποτάσσονται στο θέλημα του επουράνιου Πατέρα. Η υπόσταση του Χριστού είναι το Πνεύμα, δηλαδή η θεϊκή φύση. Επομένως, η υπόστασή Του είναι αυτή του Θεού του ίδιου. Η υπόσταση αυτή δε διακόπτει το ίδιο Του το έργο, ενώ ο ίδιος δε θα μπορούσε ποτέ να κάνει κάτι που θα κατέστρεφε το ίδιο Του το έργο, ούτε και θα ξεστόμιζε ποτέ λόγια που αντιτίθενται στο ίδιο Του το θέλημα. Επομένως, ο ενσαρκωμένος Θεός ουδέποτε θα εκτελούσε έργο που θα διέκοπτε την ίδια Του τη διαχείριση. Αυτό πρέπει να καταλάβουν όλοι οι άνθρωποι. Η ουσία του έργου του Αγίου Πνεύματος είναι η σωτηρία του ανθρώπου και γίνεται για χάρη της ίδιας της διαχείρισης του Θεού. Παρομοίως, το έργο του Χριστού είναι η σωτηρία του ανθρώπου και γίνεται για χάρη του θελήματος του Θεού. Δεδομένου ότι ο Θεός ενσαρκώνεται, υλοποιεί την υπόστασή Του εντός της σάρκας Του, έτσι ώστε η σάρκα Του να επαρκεί για να αναλάβει το έργο Του. Επομένως, ολόκληρο το έργο του Πνεύματος του Θεού αντικαθίσταται από το έργο του Χριστού κατά την περίοδο της ενσάρκωσης, ενώ στον πυρήνα όλου του έργου καθ' όλη την περίοδο της ενσάρκωσης βρίσκεται το έργο του Χριστού. Δεν μπορεί να συνδυαστεί με το έργο οποιασδήποτε άλλης εποχής. Και εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, εργάζεται υπό την ταυτότητα της σάρκας Του· εφόσον έρχεται στη σάρκα, τελειώνει στη σάρκα το έργο που οφείλει να εκτελέσει. Και το Πνεύμα του Θεού και ο Χριστός είναι ο Θεός ο ίδιος και Αυτός εκτελεί το έργο που οφείλει να εκτελεί και ασκεί τη διακονία που οφείλει να ασκεί.

Η ίδια η υπόσταση του Θεού έχει εξουσία, ωστόσο Αυτός είναι ικανός να υποταχθεί πλήρως στην εξουσία που προέρχεται από Αυτόν. Είτε πρόκειται για το έργο του Πνεύματος είτε για το έργο της σάρκας, κανένα από τα δύο δεν έρχεται σε σύγκρουση με το άλλο. Το Πνεύμα του Θεού είναι η εξουσία επί πάσης κτίσεως. Η σάρκα με την υπόσταση του Θεού κατέχει επίσης εξουσία, ωστόσο ο Θεός στη σάρκα μπορεί να εκτελέσει όλο το έργο που υπακούει στο θέλημα του επουράνιου Πατέρα. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί ή να συλληφθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο. Ο Θεός ο ίδιος είναι εξουσία, ωστόσο η σάρκα Του μπορεί να

υποταχθεί στην εξουσία Του. Αυτό είναι το εσωτερικό νόημα των λόγων: «Ο Χριστός υπακούει στο θέλημα του Θεού Πατέρα». Ο Θεός είναι Πνεύμα και μπορεί να εκτελέσει το έργο της σωτηρίας, όπως επίσης και να γίνει άνθρωπος. Όπως και να 'χει, Ο Θεός ο ίδιος εκτελεί το δικό Του έργο. Δε διακόπτει, δεν επεμβαίνει και ούτε εκτελεί έργο που είναι αμοιβαία αντιφατικό, διότι η υπόσταση του έργου που εκτελείται από το Πνεύμα και τη σάρκα είναι όμοια. Είτε πρόκειται για το Πνεύμα είτε για τη σάρκα, και τα δύο εργάζονται για να εκπληρώσουν ένα θέλημα και να διαχειριστούν το ίδιο έργο. Παρόλο που το Πνεύμα και η σάρκα έχουν δύο διαφορετικές ιδιότητες, έχουν την ίδια υπόσταση· και τα δύο έχουν την υπόσταση του Θεού του ίδιου και την ταυτότητα του Θεού του ίδιου. Ο Θεός ο ίδιος δεν κατέχει κανένα στοιχείο παρακοής, καθώς η υπόστασή Του είναι καλή. Αποτελεί την έκφραση πάσης ομορφιάς και καλοσύνης, όπως και αγάπης. Ακόμη και στη σάρκα, ο Θεός δεν κάνει τίποτε που να παρακούει τον Θεό Πατέρα. Ακόμη κι αν σήμαινε πως θα θυσιάζε την ίδια Του τη ζωή, θα ήταν ολόψυχα πρόθυμος και δε θα έκανε άλλη επιλογή. Ο Θεός δεν κατέχει κανένα στοιχείο αυταρέσκειας και υπεροψίας, ούτε έπαρσης και αλαζονείας. Δεν έχει στοιχεία ατιμίας. Καθετί που δείχνει παρακοή στον Θεό προέρχεται από τον Σατανά, καθώς ο Σατανάς είναι η πηγή πάσης ασχήμιας και μοχθηρίας. Ο λόγος για τον οποίο ο άνθρωπος κατέχει ιδιότητες παρόμοιες με εκείνες του Σατανά είναι επειδή τον έχει διαφθαρεί και επεξεργαστεί ο Σατανάς. Ο Χριστός δεν έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, συνεπώς κατέχει μόνο τα χαρακτηριστικά του Θεού και κανένα από αυτά του Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόσο επίπονο είναι το έργο ή πόσο αδύναμη είναι η σάρκα, όσο ζει στη σάρκα ο Θεός, δε θα κάνει ποτέ τίποτε που θα διακόψει το έργο του Θεού του ίδιου, πόσο μάλλον να δείξει παρακοή και να απαρνηθεί το θέλημα του Θεού Πατέρα. Θα προτιμούσε να υποφέρει από πόνους της σάρκας παρά να πάει ενάντια στο θέλημα του Θεού Πατέρα. Είναι ακριβώς όπως είπε ο Ιησούς στην προσευχή: «Πάτερ, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθω απ' εμού το ποτήριον τούτο: πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ». Ο άνθρωπος θα επιλέξει, αλλά ο Χριστός όχι. Παρόλο που έχει την ταυτότητα του Θεού του ίδιου, εξακολουθεί να αναζητά το θέλημα του Θεού Πατέρα και εκπληρώνει ό,τι Του έχει αναθέσει ο Θεός Πατέρας από τη σκοπιά της σάρκας. Αυτό είναι κάτι ανέφικτο για τον άνθρωπο. Ό,τι προέρχεται από τον Σατανά δεν μπορεί να έχει την υπόσταση του Θεού, παρά μόνο υπόσταση που παρακούει και αντιστέκεται στον Θεό. Δεν μπορεί να υπακούσει ολοκληρωτικά στον Θεό, πόσο μάλλον να υπακούσει πρόθυμα στο θέλημα του Θεού. Όλοι οι άνθρωποι εκτός του Χριστού μπορούν να κάνουν οτιδήποτε

αντιστέκεται στον Θεό και ουδείς μπορεί να αναλάβει απευθείας το έργο που έχει ανατεθεί από τον Θεό, καθώς ουδείς είναι ικανός να εκλάβει τη διαχείριση του Θεού ως δικό του καθήκον προς εκτέλεση. Η υποταγή στο θέλημα του Θεού Πατέρα είναι η υπόσταση του Χριστού, ενώ η παρακοή στον Θεό είναι χαρακτηριστικό του Σατανά. Αυτές οι δύο ιδιότητες είναι ασύμβατες και όποιος έχει ιδιότητες του Σατανά δεν μπορεί να λέγεται Χριστός. Ο λόγος που ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκτελέσει το έργο του Θεού στη θέση Του είναι γιατί ο άνθρωπος δεν κατέχει καθόλου την υπόσταση του Θεού. Ο άνθρωπος εργάζεται για τον Θεό προς όφελος των δικών του προσωπικών συμφερόντων και των μελλοντικών του προσδοκιών, αλλά ο Χριστός εργάζεται για να κάνει το θέλημα του Θεού Πατέρα.

Η ανθρώπινη φύση του Χριστού κυβερνάται από τη θεϊκή Του φύση. Παρόλο που βρίσκεται στη σάρκα, η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι εξ ολοκλήρου όπως αυτή του ανθρώπου της σάρκας. Έχει τον δικό Του μοναδικό χαρακτήρα που επίσης κυβερνάται από τη θεϊκή Του φύση. Η θεϊκή Του φύση δεν έχει αδυναμία. Η αδυναμία του Χριστού αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση Του. Σε κάποιο βαθμό, η αδυναμία αυτή περιορίζει τη θεϊκή Του φύση, αλλά τέτοιοι περιορισμοί υπάρχουν σε συγκεκριμένο πεδίο και χρόνο και δεν είναι απεριόριστοι. Όταν έρχεται η ώρα να εκτελέσει το έργο της θεϊκής Του φύσης, το κάνει ανεξάρτητα από την ανθρώπινη φύση Του. Η ανθρώπινη φύση του Χριστού ελέγχεται εξ ολοκλήρου από τη θεϊκή Του φύση. Εκτός από την κανονική ζωή της ανθρώπινης φύσης Του, όλες οι λοιπές ενέργειες της ανθρώπινης φύσης Του επηρεάζονται, ελέγχονται και δέχονται την επίδραση της θεϊκής Του φύσης. Παρόλο που ο Χριστός έχει ανθρώπινη φύση, αυτή δε διαταράσσει το έργο της θεϊκής Του φύσης. Αυτό συμβαίνει ακριβώς επειδή η ανθρώπινη φύση του Χριστού ελέγχεται από τη θεϊκή Του φύση. Παρόλο που η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι ώριμη όσον αφορά τη συμπεριφορά Του προς τους άλλους, δεν επηρεάζει το κανονικό έργο της θεϊκής Του φύσης. Όταν λέω πως η ανθρώπινη φύση Του δεν έχει διαφθαρεί, εννοώ πως η ανθρώπινη φύση του Χριστού μπορεί να ελέγχεται άμεσα από τη θεϊκή Του φύση και πως Αυτός διακατέχεται από ανώτερη σύννεση απ' ό,τι ο απλός άνθρωπος. Η ανθρώπινη φύση Του ενδείκνυται να ελέγχεται από τη θεϊκή Του φύση στο έργο Του, ενώ είναι ικανότατη να εκφράζει το έργο της θεϊκής φύσης, όπως και ικανότατη να παραδίνεται σε τέτοιο έργο. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα, ποτέ δε χάνει το καθήκον που ο άνθρωπος στη σάρκα οφείλει να εκπληρώσει. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά. Έχει την

ουσία του Θεού, ενώ η ταυτότητα Του είναι αυτή του Θεού του ίδιου. Απλώς έχει έρθει στη γη κι έχει γίνει δημιουργημένο ον, με το εξωτερικό περίβλημα ενός δημιουργημένου όντος και πλέον διακατέχεται από μια ανθρώπινη φύση που δεν είχε πρότερα. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό. Αυτό είναι το Είναι του ίδιου του Θεού, κάτι αμίμητο για τον άνθρωπο. Η ταυτότητά Του είναι ο Θεός ο ίδιος. Λατρεύει τον Θεό από την οπτική της σάρκας, επομένως τα λόγια «ο Χριστός λατρεύει τον Θεό στον ουρανό» δεν είναι λανθασμένα. Αυτό που ζητά από τον άνθρωπο είναι ακριβώς το ίδιο Του το Είναι. Έχει ήδη επιτύχει όσα Αυτός ζητάει από τον άνθρωπο πριν του τα ζητήσει. Δε θα απαιτούσε ποτέ από τους άλλους κάτι το οποίο δεν απαιτούσε από τον ίδιο, γιατί αυτό απαρτίζει το Είναι Του. Ανεξάρτητα από το πώς εκτελεί το έργο Του, δε θα ενεργούσε με τρόπο που δείχνει παρακοή στον Θεό. Ό,τι κι αν ζητά από τον άνθρωπο, καμία απαίτηση δεν ξεπερνά αυτό που είναι επιτεύξιμο από τον άνθρωπο. Το μόνο που κάνει είναι να κάνει το θέλημα του Θεού και το κάνει για χάρη της δικής Του διαχείρισης. Η θεϊκή φύση του Χριστού είναι ανώτερη από κάθε άνθρωπο, επομένως Αυτός είναι η ανώτερη εξουσία όλων των δημιουργημένων όντων. Η εξουσία αυτή είναι η θεϊκή Του φύση, δηλαδή η διάθεση και το Είναι του Θεού του ίδιου, κάτι που καθορίζει την ταυτότητά Του. Επομένως, ανεξάρτητα από το πόσο κανονική είναι η ανθρώπινη φύση Του, είναι αδιαμφισβήτητο πως έχει την ταυτότητα του Θεού του ίδιου· ανεξάρτητα από την οπτική από την οποία μιλάει και από το πώς υπακούει στο θέλημα του Θεού, δεν μπορεί να ειπωθεί πως δεν είναι ο Θεός ο ίδιος. Οι ανόητοι και οι αδαείς συχνά εκλαμβάνουν την κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού ως ατέλεια. Ανεξαρτήτως του τρόπου που εκφράζει και αποκαλύπτει το Είναι της θεϊκής Του φύσης, ο άνθρωπος είναι ανίκανος ν' αναγνωρίσει πως Αυτός είναι ο Χριστός. Επιπλέον, όσο περισσότερο ο Χριστός επιδεικνύει την υπακοή και την ταπεινότητά Του, τόσο περισσότερο Τον υποτιμούν οι ανόητοι άνθρωποι. Υπάρχουν ακόμα κι αυτοί που υιοθετούν μια στάση αποκλεισμού και περιφρόνησης απέναντι Του, ενώ τοποθετούν εκείνους τους «σπουδαίους ανθρώπους» με την υψηλή εικόνα στο τραπέζι προς προσκύνημα. Η αντίσταση και η παρακοή του ανθρώπου προς τον Θεό προέρχονται από το γεγονός πως η υπόσταση του ενσαρκωμένου Θεού παραδίνεται στο θέλημα του Θεού, καθώς και από την κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού. Εδώ βρίσκεται η πηγή της αντίστασης και της παρακοής του ανθρώπου στον Θεό. Εάν ο Χριστός δεν είχε το παρουσιαστικό της ανθρώπινης φύσης Του και δεν αναζητούσε το θέλημα του Θεού Πατέρα από τη σκοπιά ενός δημιουργημένου όντος, αλλά αντιθέτως τον διακατείχε μια υπερανθρώπινη φύση, τότε

πιθανόν να μην υπήρχε παρακοή σε οποιονδήποτε άνθρωπο. Ο λόγος που ο άνθρωπος είναι πάντα διατεθειμένος να πιστεύει σε έναν αόρατο Θεό στον ουρανό είναι επειδή ο Θεός στον ουρανό δεν έχει ανθρώπινη φύση και ούτε μία από τις ιδιότητες ενός δημιουργημένου όντος. Έτσι, ο άνθρωπος πάντοτε τρέφει ιδιαίτερη εκτίμηση προς Αυτόν, ενώ διατηρεί μια στάση περιφρόνησης προς τον Χριστό.

Παρόλο που ο Χριστός στη γη μπορεί να εργάζεται εκ μέρους του Θεού του ίδιου, δεν έχει την πρόθεση να δείξει σε όλους τους ανθρώπους την εικόνα Του στη σάρκα. Δεν έρχεται για να Τον δουν όλοι οι άνθρωποι, αλλά για να επιτρέψει στον άνθρωπο να οδηγηθεί από τη χείρα Του κι έτσι να εισέλθει σε μια νέα εποχή. Η σάρκα του Χριστού εξυπηρετεί το έργο του ίδιου του Θεού, δηλαδή το έργο του Θεού στη σάρκα και δεν έχει σαν σκοπό να διευκολύνει τον άνθρωπο να κατανοήσει πλήρως την υπόσταση της σάρκας Του. Ανεξαρτήτως από το πώς Αυτός εργάζεται, δεν υπερβαίνει αυτά που είναι επιτεύξιμα από τη σάρκα. Ανεξαρτήτως από το πώς Αυτός εργάζεται, το κάνει στη σάρκα, με κανονική ανθρώπινη φύση και δεν αποκαλύπτει πλήρως στον άνθρωπο την πραγματική όψη του Θεού. Επιπλέον, το έργο Του στη σάρκα δεν είναι ποτέ υπερφυσικό ή ανυπολόγιστο όπως φαντάζεται ο άνθρωπος. Παρόλο που ο Χριστός αντιπροσωπεύει τον Θεό τον ίδιο στη σάρκα και εκτελεί προσωπικά το έργο που ο Θεός ο ίδιος οφείλει να εκτελεί, δεν αρνείται την ύπαρξη του Θεού στον ουρανό, ούτε και προβάλλει ασυγκράτητα τις δικές Του πράξεις. Αντιθέτως, παραμένει ταπεινά κρυμμένος μέσα στη σάρκα Του. Εκτός του Χριστού, όσοι αναληθώς ισχυρίζονται πως είναι ο Χριστός δεν κατέχουν τις ιδιότητές Του. Όταν παραταχθεί απέναντι από την αλαζονική και ματαιόδοξη διάθεση αυτών των ψευδόχριστων, γίνεται εμφανές ποιο είδος της σάρκας είναι πραγματικά ο Χριστός. Όσο πιο ψευδείς είναι αυτοί οι ψευδόχριστοι, τόσο περισσότερο επιδεικνύονται και τόσο πιο ικανοί είναι για σημεία και τέρατα για να παραπλανήσουν τον άνθρωπο. Οι ψευδόχριστοι δεν κατέχουν τις ιδιότητες του Θεού. Ο Χριστός δεν έχει κηλιδωθεί από οποιοδήποτε στοιχείο που ανήκει στους ψευδόχριστους. Ο Θεός ενσαρκώνεται μόνο για να ολοκληρώσει το έργο της σάρκας, όχι απλώς για να επιτρέψει σε όλους τους ανθρώπους να Τον δουν. Αντιθέτως, αφήνει το έργο Του να επιβεβαιώσει την ταυτότητά Του και επιτρέπει αυτά που Αυτός αποκαλύπτει να πιστοποιήσουν την υπόστασή Του. Η υπόστασή Του δεν είναι αθεμελίωτη· η ταυτότητά Του δεν κατασχέθηκε από τη χείρα Του· καθορίζεται από το έργο Του και την υπόστασή Του. Παρόλο που έχει την υπόσταση του Θεού

του ίδιου και είναι ικανός να εκτελέσει το έργο του Θεού ο ίδιος, εν τέλει παραμένει σάρκα σε αντίθεση με το Πνεύμα. Δεν είναι ο Θεός με τις ιδιότητες του Πνεύματος· είναι ο Θεός στο περίβλημα της σάρκας. Επομένως, ανεξάρτητα από το πόσο κανονικός και αδύναμος είναι και ασχέτως του τρόπου που αναζητά το θέλημα του Θεού Πατέρα, η θεϊκή Του φύση είναι αδιαμφισβήτητη. Στον ενσαρκωμένο Θεό δεν υπάρχει μονάχα μια κανονική ανθρώπινη φύση και οι αδυναμίες της· υπάρχουν σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό το μεγαλείο και το απροσμέτρητο στοιχείο της θεϊκής Του φύσης, όπως και όλες οι πράξεις Του στη σάρκα. Επομένως, η ανθρώπινη και η θεϊκή φύση πράγματι υπάρχουν πρακτικά μέσα στον Χριστό. Αυτό δεν είναι ούτε στο ελάχιστο άνευ νοήματος ή υπερφυσικό. Έρχεται στη γη με πρωταρχικό στόχο να εκτελέσει έργο. Είναι απολύτως αναγκαίο να διακατέχεται από κανονική ανθρώπινη φύση για να εκτελέσει έργο στη γη, ειδικά όσο μεγάλη κι αν είναι η δύναμη της θεϊκής Του φύσης, η αρχική της λειτουργία δε θα μπορεί να αξιοποιηθεί. Παρόλο που η ανθρώπινη φύση Του είναι υψίστης σημασίας, δεν αποτελεί την υπόστασή Του. Η υπόστασή Του είναι η θεϊκή Του φύση, επομένως η στιγμή που ξεκινά να ασκεί τη διακονία Του στη γη είναι και η στιγμή που ξεκινά να εκφράζει το Είναι της θεϊκής Του φύσης. Η ανθρώπινη φύση Του υπάρχει απλώς για να υποστηρίξει την κανονική ζωή της σάρκας Του έτσι ώστε η θεϊκή Του φύση να εκτελεί κανονικά έργο στη σάρκα. Η θεϊκή Του φύση είναι αυτή που ελέγχει το σύνολο του έργου Του. Όταν θα έχει ολοκληρώσει το έργο Του, θα έχει εκπληρώσει και τη διακονία Του. Αυτό που οφείλει να γνωρίζει ο άνθρωπος είναι η ολότητα του έργου Του, καθώς μέσω του έργου Του επιτρέπει στον άνθρωπο να Τον γνωρίσει. Κατά τη διάρκεια του έργου Του, εκφράζει πλήρως το Είναι της θεϊκής Του φύσης, το οποίο δεν είναι μια διάθεση κηλιδωμένη από την ανθρώπινη φύση ή κάποιο Είναι κηλιδωμένο από τη σκέψη και την ανθρώπινη συμπεριφορά. Όταν έρθει η ώρα και το σύνολο της διακονίας Του φτάσει στο τέλος του, Αυτός θα έχει ήδη εκφράσει άριστα και πλήρως τη διάθεση που οφείλει να εκφράσει. Το έργο Του δεν ακολουθεί τις οδηγίες οποιουδήποτε ανθρώπου, ενώ η έκφραση της διάθεσής Του είναι επίσης αρκετά ελεύθερη, δεν ελέγχεται από τον νου ούτε και γίνεται αντικείμενο επεξεργασίας από τη σκέψη, αλλά αποκαλύπτεται με φυσικό τρόπο. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί από κανέναν άνθρωπο. Ακόμη κι αν το περιβάλλον είναι σκληρό και οι συνθήκες δεν το επιτρέπουν, Αυτός είναι ικανός να εκφράσει τη διάθεσή Του την κατάλληλη ώρα. Αυτός που είναι Χριστός εκφράζει το Είναι του Χριστού, ενώ αυτοί που δεν είναι δεν έχουν τη διάθεση του Χριστού. Επομένως, ακόμη κι αν όλοι Του αντιστέκονται ή έχουν

έννοιες γι' Αυτόν, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί με βάση των εννοιών του ανθρώπου πως η διάθεση που εκφράζεται από τον Χριστό είναι αυτή του Θεού. Όλοι όσοι ακολουθούν τον Χριστό με αληθινή καρδιά ή αναζητούν τον Θεό συνειδητά θα παραδεχθούν πως είναι ο Χριστός βάσει της έκφρασης της θεϊκής Του φύσης. Ποτέ δε θα απαρνούνταν τον Χριστό βάσει κάποιας πτυχής Του που δε συμμορφώνεται με τις έννοιες του ανθρώπου. Παρόλο που ο άνθρωπος είναι πολύ ανόητος, όλοι γνωρίζουν ακριβώς ποιο είναι το θέλημα του ανθρώπου και τι πηγάζει από τον Θεό. Απλώς πολλοί αντιστέκονται στον Χριστό εσκεμμένα λόγω των δικών τους προθέσεων. Αν δεν ήταν αυτό, τότε ούτε ένας άνθρωπος δε θα είχε λόγο να αρνηθεί την ύπαρξη του Χριστού διότι η θεϊκή φύση που εκφράζεται από τον Χριστό υπάρχει πραγματικά, ενώ το έργο Του είναι ορατό δια του γυμνού οφθαλμού όλων.

Το έργο και η έκφραση του Χριστού καθορίζουν την υπόστασή Του. Είναι ικανός να ολοκληρώσει με αληθινή καρδιά αυτό που Του ανατέθηκε. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά και με αληθινή καρδιά να αναζητά το θέλημα του Θεού Πατέρα. Όλα αυτά καθορίζονται από την υπόστασή Του. Η φυσική Του αποκάλυψη καθορίζεται επίσης από την υπόστασή Του, ενώ ο λόγος που ονομάζεται έτσι είναι επειδή η έκφρασή Του δεν είναι μίμηση ή το αποτέλεσμα εκπαίδευσης από άνθρωπο ή το αποτέλεσμα πολλών ετών καλλιέργειας από άνθρωπο. Δεν τη διδάχτηκε, ούτε στολίστηκε με αυτήν· αντιθέτως, είναι έμφυτη μέσα Του. Ο άνθρωπος μπορεί να αρνηθεί το έργο Του, την έκφρασή Του, την ανθρώπινη φύση Του και ολόκληρη τη ζωή της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του, αλλά κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά· κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως έχει έρθει για να εκπληρώσει το θέλημα του επουράνιου Πατέρα, όπως και κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την ειλικρίνεια με την οποία αναζητά τον Θεό Πατέρα. Παρόλο που η εικόνα Του δεν ευχαριστεί τις αισθήσεις, ο λόγος Του δε διακρίνεται από κάποιο εξαιρετικό ύφος και το έργο Του δεν είναι τόσο συγκλονιστικό και συνταρακτικό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος, πρόκειται πράγματι για τον Χριστό, ο οποίος εκπληρώνει το θέλημα του επουράνιου Πατέρα με αληθινή καρδιά, παραδίνεται πλήρως στον επουράνιο Πατέρα και είναι υπάκουος μέχρι θανάτου. Αυτό συμβαίνει γιατί η υπόστασή Του είναι η υπόσταση του Χριστού. Ο άνθρωπος δυσκολεύεται να πιστέψει αυτήν την αλήθεια, ωστόσο αυτή δεν παύει να υπάρχει. Όταν θα έχει εκπληρωθεί πλήρως η διακονία του Χριστού, ο άνθρωπος θα μπορεί να δει από το έργο Του πως η διάθεσή Του και το Είναι Του

εκπροσωπούν τη διάθεση και το Είναι του Θεού στον ουρανό. Τότε, το σύνολο ολόκληρου του έργου Του θα μπορεί να επιβεβαιώσει πως Αυτός είναι πράγματι η σάρκα που γίνεται ο Λόγος και δε μοιάζει με αυτήν του ανθρώπου που είναι από σάρκα και αίμα. Κάθε στάδιο του έργου του Χριστού στη γη έχει αντιπροσωπευτική σημασία, ωστόσο ο άνθρωπος που βιώνει το πραγματικό έργο του κάθε σταδίου αδυνατεί να συλλάβει τη σπουδαιότητα του έργου Του. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα πολλαπλά στάδια του έργου που εκτελεί ο Θεός κατά τη δεύτερη ενσάρκωσή Του. Οι περισσότεροι από αυτούς που έχουν μονάχα ακούσει ή δει τον λόγο του Χριστού αλλά δεν έχουν δει τον ίδιο, δεν έχουν καμία έννοια για το έργο Του· όσοι έχουν δει τον Χριστό, έχουν ακούσει τον λόγο Του και έχουν βιώσει το έργο Του δυσκολεύονται να δεχτούν το έργο Του. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή η εμφάνιση και η κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού δεν είναι του γούστου του ανθρώπου; Όσοι θα δέχονται το έργο Του αφού θα έχει φύγει ο Χριστός δε θα έχουν τέτοιες δυσκολίες, καθώς θα δέχονται απλώς το έργο Του και δε θα έρχονται σε επαφή με την κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να εγκαταλείψει τις έννοιές του για τον Θεό, αντιθέτως Τον ελέγχει εξονυχιστικά. Αυτό συμβαίνει γιατί ο άνθρωπος εστιάζει μόνο στην εμφάνισή Του και αδυνατεί να αναγνωρίσει την υπόστασή Του βάσει του έργου και του λόγου Του. Εάν ο άνθρωπος κλείσει τα μάτια του στην εμφάνιση του Χριστού ή αποφύγει να συζητά για την ανθρώπινη φύση Του και αντιθέτως μιλά μόνο για τη θεϊκή Του φύση, της οποίας το έργο και ο λόγος είναι ανέφικτα για κάθε άνθρωπο, τότε οι έννοιες του ανθρώπου θα ελαττωθούν κατά το ήμισυ, ακόμα και σε σημείο που θα απαλειφθούν όλες οι δυσκολίες του. Κατά τη διάρκεια του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, ο άνθρωπος δεν μπορεί να Τον ανεχτεί και διακατέχεται από πολυάριθμες έννοιες γι' Αυτόν, ενώ είναι συνήθεις και οι περιπτώσεις αντίστασης και παρακοής. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανεχτεί την ύπαρξη του Θεού, να δείξει επιείκεια στην ταπεινότητα και το κρύψιμο του Χριστού ή να συγχωρέσει την υπόσταση του Χριστού που υπακούει στον επουράνιο Πατέρα. Επομένως, Αυτός δεν μπορεί να μείνει με τον άνθρωπο για όλη την αιωνιότητα αφού τελειώσει το έργο Του γιατί ο άνθρωπος δεν είναι διατεθειμένος να Του επιτρέψει να ζήσει στο πλάι του. Εφόσον οι άνθρωποι δεν μπορούν να Του δείξουν επιείκεια κατά τη διάρκεια του έργου Του, τότε πώς θα μπορούσαν να Τον ανεχτούν να ζει στο πλάι τους μετά την εκπλήρωση της διακονίας Του, όσο τους βλέπει να βιώνουν σιγά-σιγά τον λόγο Του; Τότε δε θα έπεφταν πολλοί εξαιτίας Του; Ο άνθρωπος Τού επιτρέπει μονάχα να εργάζεται πάνω στη γη και αυτό αποτελεί τον μέγιστο δυνατό βαθμό επιείκειας του

ανθρώπου. Αν δεν υπήρχε το έργο Του, ο άνθρωπος από καιρό θα Τον είχε εκδιώξει από τη γη, οπότε πόση λιγότερη επιείκεια θα έδειχνε μετά την ολοκλήρωση του έργου Του; Τότε, ο άνθρωπος δε θα Τον θανάτωνε και δε θα Τον βασάνιζε μέχρι θανάτου; Εάν δεν ονομαζόταν Χριστός, τότε θα ήταν αδύνατο να εργαστεί μέσα από την ανθρωπότητα· εάν δεν εργαζόταν υπό την ταυτότητα του Θεού του ίδιου και, αντ' αυτού, εργαζόταν ως κανονικός άνθρωπος, τότε ο άνθρωπος δε θα ανεχόταν να ξεστομίσει ούτε μία κουβέντα, πόσο μάλλον θα ανεχόταν το ελάχιστο από το έργο Του. Επομένως, μπορεί μονάχα να φέρει την ταυτότητα αυτή μαζί Του στο έργο Του. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο Του είναι πιο ισχυρό από όσο αν δεν το είχε κάνει, γιατί όλοι οι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να υπακούσουν στην υπόληψη και τη μεγάλη ταυτότητα. Εάν Αυτός δεν έφερε την ταυτότητα του Θεού του ίδιου όσο εργαζόταν ή δεν εμφανιζόταν ως ο Θεός ο ίδιος, τότε δε θα είχε την ευκαιρία να εργαστεί καθόλου. Παρόλο που έχει την υπόσταση του Θεού και το Είναι του Χριστού, ο άνθρωπος δε θα μαλάκωνε και δε θα τον άφηνε να εκτελέσει εύκολα έργο στην ανθρωπότητα. Φέρει την ταυτότητα του Θεού του ίδιου στο έργο Του και παρόλο που το έργο αυτό είναι πολλάκις πιο ισχυρό από αυτό που εκτελείται δίχως τέτοια ταυτότητα, ο άνθρωπος εξακολουθεί να μην Του είναι πλήρως υπάκουος, διότι ο άνθρωπος παραδίνεται μόνο στην υπόληψή Του, όχι στην υπόστασή Του. Εάν είναι έτσι, αν ερχόταν η μέρα που ο Χριστός πιθανόν παραιτούταν της θέσης Του, ο άνθρωπος θα μπορούσε να Του επιτρέψει να παραμείνει ζωντανός έστω και για μία ημέρα; Ο Θεός είναι διατεθειμένος να ζήσει στη γη με τον άνθρωπο έτσι ώστε να δει στα χρόνια που έπονται τα αποτελέσματα που θα επιφέρει το έργο που εκτελέστηκε από τη χείρα Του. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανεχτεί την παραμονή Του για έστω και μία ημέρα, οπότε Αυτός θα μπορούσε μόνο να τα παρατήσει. Το γεγονός πως ο άνθρωπος επιτρέπει στον Θεό να εκτελέσει το έργο που οφείλει να εκτελέσει και να εκπληρώσει τη διακονία Του ανάμεσα σε ανθρώπους, ήδη πρόκειται για τον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό επιείκειας και χάρης που δείχνει ο άνθρωπος. Παρόλο που αυτοί που έχουν κατακτηθεί προσωπικά από Αυτόν, Του επιδείχνουν μεγάλη χάρη, εξακολουθούν να Του επιτρέπουν να παραμείνει μόνο έως ότου τελειώσει το έργο Του και ούτε στιγμή παραπάνω. Εάν είναι έτσι, τι γίνεται με όσους δεν έχει κατακτήσει; Ο λόγος που ο άνθρωπος συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο στον ενσαρκωμένο Θεό δεν είναι επειδή Αυτός είναι ο Χριστός στο περίβλημα ενός κανονικού ανθρώπου; Εάν είχε μονάχα θεϊκή και όχι κανονική ανθρώπινη φύση, τότε οι δυσκολίες του ανθρώπου δε θα απαλείφονταν με τεράστια ευκολία; Ο άνθρωπος αναγνωρίζει απρόθυμα τη

θεϊκή Του φύση και δε δείχνει κανένα ενδιαφέρον για το περίβλημα του απλού ανθρώπου που έχει, παρόλο που η υπόστασή Του είναι ακριβώς αυτή του Χριστού που παραδίνεται στο θέλημα του επουράνιου Πατέρα. Ως εκ τούτου, δε θα μπορούσε παρά να ακυρώσει το έργο Του που αφορά την ύπαρξή Του ανάμεσα σε ανθρώπους με σκοπό να μοιραστεί μαζί τους χαρές και λύπες, διότι ο άνθρωπος δε θα ανεχόταν πια την ύπαρξή Του.

Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό

Ο άνθρωπος κατανοεί λίγα πράγματα από το έργο του σήμερα και το έργο του μέλλοντος, αλλά δεν κατανοεί τον προορισμό στον οποίο πρόκειται να εισέλθει το ανθρώπινο γένος. Ως δημιουργήμα, ο άνθρωπος πρέπει να επιτελεί το καθήκον του δημιουργήματος: Ο άνθρωπος πρέπει να ακολουθεί τον Θεό σε ό,τι Εκείνος πράττει· πρέπει να προχωρείτε με όποιον τρόπο σας λέγω Εγώ. Δεν έχεις κανέναν τρόπο να διαχειρίζεσαι τον εαυτό σου μόνος σου και δεν έχεις κανέναν έλεγχο πάνω στον εαυτό σου· τα πάντα πρέπει να αφήνονται στο έλεος του Θεού, κι Εκείνος κρατά τα πάντα στα χέρια Του. Αν το έργο του Θεού παρείχε εκ των προτέρων στον άνθρωπο ένα αποτέλεσμα, έναν θαυμαστό προορισμό, κι αν ο Θεός χρησιμοποιούσε τούτο, προκειμένου να δελεάσει τον άνθρωπο και να τον ωθήσει να Τον ακολουθήσει —αν Εκείνος είχε κάνει κάποια συμφωνία με τον άνθρωπο— τότε αυτό δεν θα αποτελούσε κατάκτηση, ούτε θα ήταν αναγκαίο να κατεργαστεί τη ζωή του ανθρώπου. Αν ο Θεός χρησιμοποιούσε το αποτέλεσμα, προκειμένου να ελέγξει τον άνθρωπο και να κερδίσει την καρδιά του, με την πράξη Του αυτή, δεν θα οδηγούσε τον άνθρωπο στην τελείωση, ούτε και θα μπορούσε να τον κερδίσει, αλλά αντ' αυτού, θα χρησιμοποιούσε τον προορισμό, προκειμένου να τον ελέγχει. Ο άνθρωπος ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνον για το μελλοντικό αποτέλεσμα, τον τελικό προορισμό, και για το αν υπάρχει κάτι καλό στο οποίο μπορεί να ελπίζει. Εάν, κατά τη διάρκεια της κατάκτησης, χαριζόταν στον άνθρωπο κάποια ωραία ελπίδα, και εάν, πριν από την κατάκτηση του ανθρώπου, του δινόταν κάποιος κατάλληλος προορισμός για να επιδιώξει, τότε, όχι μόνον η κατάκτηση του ανθρώπου δεν θα επιτύχανε τον σκοπό της, αλλά θα επηρεαζόταν και το αποτέλεσμα του έργου της κατάκτησης. Δηλαδή, το έργο της κατάκτησης επιτυγχάνει τον σκοπό του, με το να

απομακρύνει τη μοίρα και τις προοπτικές του ανθρώπου και να κρίνει και να παιδεύει την επαναστατική του διάθεση. Δεν επιτυγχάνεται μέσα από συμφωνία με τον άνθρωπο, δηλαδή με την παροχή ευλογιών και χάριτος στον άνθρωπο, αλλά με την αποκάλυψη της αφοσίωσης του ανθρώπου, μέσα από την απογύμνωσή του από την «ελευθερία» του και την εκρίζωση των προοπτικών του. Τούτη είναι η ουσία του έργου της κατάκτησης. Εάν είχε δοθεί εξαρχής στον άνθρωπο κάποια ωραία ελπίδα, και το έργο της παιδείας και της κρίσης ερχόταν εν συνεχεία, τότε ο άνθρωπος θα αποδεχόταν αυτή την παιδεία και την κρίση με βάση το γεγονός ότι είχε προοπτικές και, τελικά, η άνευ όρων υπακοή και λατρεία προς τον Δημιουργό εκ μέρους όλων των πλάσμάτων Του δεν θα επιτυγχάνετο· θα υπήρχε μόνο τυφλή, αδαής υπακοή, ή αλλιώς, ο άνθρωπος θα πραγματοποιούσε τυφλές απαιτήσεις του Θεού, οπότε και θα καθίστατο αδύνατη η ολοκληρωτική κατάκτηση της καρδιάς του ανθρώπου. Συνεπώς, ένα τέτοιο κατακτητικό έργο θα ήταν ανίκανο να κερδίσει τον άνθρωπο και, ακόμα λιγότερο, να γίνει μάρτυρας για τον Θεό. Τέτοιου είδους πλάσματα θα ήσαν ανίκανα να εκτελέσουν το καθήκον τους και το μόνο που θα έκαναν, θα ήταν να διαπραγματεύονται με τον Θεό· τούτο δεν θα αποτελούσε κατάκτηση, αλλά οίκτο και ευλογία. Το μεγαλύτερο πρόβλημα με τον άνθρωπο είναι ότι δεν σκέφτεται τίποτε άλλο παρά τη μοίρα και τις προοπτικές του, ότι τα εξιδανικεύει. Ο άνθρωπος επιδιώκει τον Θεό προς χάριν της μοίρας και των προοπτικών του· δεν λατρεύει τον Θεό λόγω της αγάπης του για Εκείνον. Κι έτσι, κατά την κατάκτηση του ανθρώπου, ο εγωισμός, η απληστία του, καθώς και όλα τα πράγματα που εμποδίζουν περισσότερο τη λατρεία του προς τον Θεό, πρέπει να αντιμετωπιστούν και, ακολούθως, να εξαλειφθούν. Με τον τρόπο αυτόν, οι στόχοι της κατάκτησης του ανθρώπου θα επιτευχθούν. Ως αποτέλεσμα, στα πρώτα στάδια της κατάκτησης του ανθρώπου, είναι απαραίτητο να καθαρθούν οι ανεξέλεγκτες φιλοδοξίες και οι πιο μοιραίες αδυναμίες του ανθρώπου και, μέσα από αυτό, να αποκαλυφθεί η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό, καθώς και να μεταβληθεί η γνώση του για την ανθρώπινη ζωή, η άποψή του για τον Θεό, αλλά και το νόημα της ύπαρξής του. Με αυτόν τον τρόπο, εξαγνίζεται η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό, δηλαδή, η καρδιά του ανθρώπου κατακτάται. Αλλά μέσα από τη στάση Του απέναντι σε όλα τα πλάσματα, ο Θεός δεν κατακτά μόνο προς χάριν της κατάκτησης· αντιθέτως, κατακτά προκειμένου να κερδίσει τον άνθρωπο προς χάριν της δικής Του δόξας, αλλά και για να ανακτήσει την παλαιότερη, πρωταρχική ομοίωση του ανθρώπου. Αν κατακτούσε μονάχα προς χάριν της κατάκτησης, τότε η σημασία του έργου της κατάκτησης θα χανόταν. Δηλαδή, αν ο Θεός, μετά

την κατάκτηση του ανθρώπου, ένιπτε τας χείρας Του σχετικά με αυτόν, και δεν έδινε καμία προσοχή στη ζωή ή τον θάνατό του, τότε αυτό δεν θα αποτελούσε διαχείριση του ανθρωπίνου γένους, ούτε και η κατάκτηση του ανθρώπου θα γινόταν προς χάριν της σωτηρίας του. Η απόκτηση του ανθρώπου μετά την κατάκτησή του και η τελική άφιξή του σε θαυμαστό προορισμό, αποτελεί το επίκεντρο ολόκληρου του έργου της σωτηρίας, και μόνον τούτο δύναται να επιτύχει τον σκοπό της σωτηρίας του ανθρώπου. Με άλλα λόγια, η άφιξη του ανθρώπου στον ωραίο προορισμό και η είσοδός του στην ανάπαυση αποτελούν τις προοπτικές που πρέπει να κατέχουν όλα τα πλάσματα, καθώς και το έργο που πρέπει να πραγματοποιήσει ο Δημιουργός. Εάν ο άνθρωπος ήταν εκείνος που έπρεπε να πραγματώσει το εν λόγω έργο, τότε αυτό θα ήταν πολύ περιορισμένο: Θα μπορούσε να φθάσει τον άνθρωπο μέχρις ενός σημείου, αλλά δεν θα μπορούσε να τον φέρει στον αιώνιο προορισμό. Ο άνθρωπος δεν είναι ικανός να αποφασίζει για τη μοίρα του και, ακόμα λιγότερο, να εξασφαλίζει τις προοπτικές και τον μελλοντικό προορισμό του. Ωστόσο, το έργο που επιτελείται από τον Θεό, είναι διαφορετικό. Αφού Εκείνος ήταν που έπλασε τον άνθρωπο, Εκείνος και τον καθοδηγεί· αφού Εκείνος είναι που σώζει τον άνθρωπο, τότε θα τον σώσει τελείως και θα τον κερδίσει απόλυτα· αφού Εκείνος καθοδηγεί τον άνθρωπο, τότε θα τον φέρει και στον σωστό προορισμό· και, αφού Εκείνος έπλασε και διαχειρίζεται τον άνθρωπο, Εκείνος πρέπει να αναλάβει και την ευθύνη για τη μοίρα και τις προοπτικές του. Τούτο είναι το έργο που επιτελείται από τον Δημιουργό. Αν και το έργο της κατάκτησης επιτυγχάνεται με τον καθασμό του ανθρώπου από τις προοπτικές του, ο άνθρωπος πρέπει τελικά να φτάσει στον σωστό προορισμό, που έχει προετοιμάσει γι' αυτόν ο Θεός. Ο άνθρωπος έχει έναν προορισμό και η μοίρα του είναι εξασφαλισμένη, ακριβώς επειδή ο Θεός κατεργάζεται τον άνθρωπο. Ο σωστός προορισμός, για τον οποίον γίνεται λόγος εδώ, δεν είναι οι ελπίδες και οι προοπτικές του ανθρώπου που έχουν καθαρθεί σε παρελθόντες χρόνους· πρόκειται για δύο διαφορετικά μεταξύ τους πράγματα. Αυτό που ο άνθρωπος ελπίζει κι επιδιώκει, είναι μάλλον ο πόθος της επιδιώξής του για τις υπερβολικές επιθυμίες της σάρκας, παρά ο προορισμός, ο οφειλόμενος στον άνθρωπο. Εν τω μεταξύ, εκείνο που έχει προετοιμάσει ο Θεός για τον άνθρωπο, είναι οι ευλογίες και οι υποσχέσεις, οι οφειλόμενες στον άνθρωπο από τη στιγμή του καθαισμού του, τις οποίες ο Θεός προετοίμασε γι' αυτόν εν συνεχεία της δημιουργίας του κόσμου, και οι οποίες δεν μιαίνονται από την επιλογή, τις αντιλήψεις, τη φαντασία ή τη σάρκα του ανθρώπου. Ο προορισμός αυτός δεν έχει ετοιμαστεί για ένα συγκεκριμένο άτομο,

αλλά είναι ο τόπος ανάπαυσης ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Κι έτσι, ο προορισμός αυτός είναι ο καταλληλότερος για το ανθρώπινο γένος.

Ο Δημιουργός προτίθεται να ενορχηστρώσει όλα τα πλάσματα. Δεν πρέπει να απορρίπτεις ή να παρακούς τίποτε από όσα πράττει Εκείνος, ούτε και να επαναστατείς απέναντί Του. Όταν το έργο, το οποίο Εκείνος επιτελεί, επιτυγχάνει τελικά τους στόχους Του, μέσα από αυτό, Εκείνος θα αποκτήσει δόξα. Για ποιον λόγο δεν λέγεται σήμερα ότι είσαι απόγονος του Μωάβ, ή τέκνο του μεγάλου κόκκινου δράκοντα; Γιατί δεν γίνεται λόγος για εκλεκτό λαό, αλλά μονάχα για δημιουργήματα; Το δημιούργημα —αυτός ήταν ο αρχικός τίτλος για τον άνθρωπο, και αυτό ακριβώς αποτελεί την εγγενή ταυτότητά του. Τα ονόματα διαφέρουν, μόνον επειδή οι εποχές και οι περίοδοι του έργου είναι διαφορετικές· στην πραγματικότητα, ο άνθρωπος είναι ένα συνηθισμένο δημιούργημα. Όλα τα πλάσματα, είτε πρόκειται για τα πλέον διεφθαρμένα είτε για τα πιο άγια, πρέπει να εκτελούν τα καθήκοντα των πλασμάτων. Όταν επιτελεί το έργο της κατάκτησης, ο Θεός δεν ασκεί έλεγχο πάνω σου, χρησιμοποιώντας τις προοπτικές, τη μοίρα ή τον προορισμό σου. Στ' αλήθεια, δεν υπάρχει κανείς λόγος να εργαστεί με αυτόν τον τρόπο. Σκοπός του έργου της κατάκτησης είναι να ωθήσει τον άνθρωπο να εκτελεί το καθήκον των πλασμάτων, να τον ωθήσει να λατρεύει τον Δημιουργό· μόνον μετά από αυτό δύναται εκείνος να εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό. Η μοίρα του ανθρώπου βρίσκεται στα χέρια του Θεού. Είσαι ανίκανος να ελέγξεις τον εαυτό σου: Παρά το γεγονός ότι είναι πάντα βιαστικός και ασχολείται μονίμως με τον εαυτό του, ο άνθρωπος παραμένει ανίκανος όσον αφορά τον αυτοέλεγχο. Εάν μπορούσες να γνωρίζεις τις προσωπικές προοπτικές σου, αν μπορούσες να ελέγχεις τη μοίρα σου, θα εξακολουθούσες να αποτελεις δημιούργημα; Εν ολίγοις, ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται ο Θεός, ολόκληρο το έργο Του υλοποιείται προς χάριν του ανθρώπου. Πάρε, για παράδειγμα, τους ουρανούς και τη γη, και όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, για να υπηρετούν τον άνθρωπο: Το φεγγάρι, τον ήλιο και τα αστέρια που δημιούργησε για τον άνθρωπο, τα ζώα και τα φυτά, την άνοιξη, το καλοκαίρι, το φθινόπωρο και τον χειμώνα, και ούτω καθεξής —όλα έχουν φτιαχτεί προς χάριν της ύπαρξης του ανθρώπου. Και έτσι, ανεξάρτητα από το πώς παιδεύει και κρίνει τον άνθρωπο, όλα γίνονται προς χάριν της δικής του σωτηρίας. Παρόλο που απογυμνώνει τον άνθρωπο από τις σαρκικές ελπίδες του, το πράττει για χάρη του εξαγνισμού του ανθρώπου, κι ο εξαγνισμός του ανθρώπου γίνεται για χάρη της ύπαρξής του. Αφού ο προορισμός του

ανθρώπου βρίσκεται στα χέρια του Δημιουργού, πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να ελέγχει εαυτόν;

Μόλις ολοκληρωθεί το έργο της κατάκτησης, ο άνθρωπος θα μεταφερθεί σε έναν κόσμο ωραίο. Φυσικά, τούτη η ζωή θα υπάρχει ακόμα στη γη, αλλά θα είναι εντελώς διαφορετική από τη ζωή του ανθρώπου σήμερα. Είναι η ζωή που θα διάγει η ανθρωπότητα έπειτα από την ολοκληρωτική κατάκτησή της, και θα είναι μια νέα αρχή για τον άνθρωπο πάνω στη γη· όσο για την ανθρωπότητα, το να διάγει μια τέτοια ζωή, θα αποτελεί απόδειξη ότι έχει εισέλθει σε ένα νέο και όμορφο βασίλειο. Θα είναι η αρχή της ζωής του ανθρώπου και του Θεού στη γη. Η προϋπόθεση μιας τόσο όμορφης ζωής πρέπει να είναι ότι, μετά τον εξαγνισμό και την κατάκτησή του, ο άνθρωπος θα υποταχθεί στον Δημιουργό. Έτσι λοιπόν, το έργο της κατάκτησης αποτελεί το τελευταίο στάδιο του έργου του Θεού, προτού το ανθρώπινο γένος εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό. Μια τέτοια ζωή είναι η μελλοντική ζωή του ανθρώπου πάνω στη γη, η πλέον όμορφη ζωή στη γη, το είδος της ζωής που ο άνθρωπος λαχταρά, το είδος, που ο άνθρωπος δεν έχει επιτύχει ποτέ μέχρι τώρα στην ιστορία του κόσμου. Είναι το τελικό αποτέλεσμα του 6.000 χρόνων έργου διαχείρισης, είναι αυτό που το ανθρώπινο γένος λαχταρά περισσότερο, και είναι επίσης η υπόσχεση του Θεού στον άνθρωπο. Αλλά αυτή η υπόσχεση δεν μπορεί να υλοποιηθεί αμέσως: Ο άνθρωπος θα εισέλθει στον μελλοντικό προορισμό μόνο μετά την ολοκλήρωση του έργου των εσχάτων ημερών και την πλήρη κατάκτησή του, δηλαδή, μετά την απόλυτη συντριβή του Σατανά. Μετά τον εξευγενισμό του ανθρώπου, η φύση του δεν είναι πλέον αμαρτωλή, επειδή ο Θεός θα έχει νικήσει τον Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν παρεμβάσεις από εχθρικές δυνάμεις, ούτε και καμία εχθρική δύναμη, που να δύναται να επιτεθεί στη σάρκα του ανθρώπου. Κι έτσι, ο άνθρωπος θα είναι ελεύθερος και άγιος —θα έχει εισέλθει στην αιωνιότητα. Μόνον μετά την αιχμαλώτιση των δυνάμεων του σκότους, ο άνθρωπος θα είναι ελεύθερος οπουδήποτε πηγαίνει, και χωρίς επαναστατικές διαθέσεις ή εναντιώσεις. Ο Σατανάς δεν έχει παρά να αιχμαλωτιστεί, και όλα θα πηγαίνουν καλά για τον άνθρωπο· η τρέχουσα κατάσταση υφίσταται επειδή ο Σατανάς εξακολουθεί να προκαλεί προβλήματα παντού πάνω στη γη, κι επειδή ολόκληρο το έργο της διαχείρισης του Θεού δεν έχει φθάσει ακόμα στο τέλος του. Μόλις ο Σατανάς συντριβεί, ο άνθρωπος θα απελευθερωθεί ολοκληρωτικά· όταν ο άνθρωπος κερδίσει τον Θεό και ξεφύγει από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, θα δει τον Ήλιο της

δικαιοσύνης. Η ζωή, η οφειλόμενη στον κανονικό άνθρωπο, θα ανακτηθεί· όλα όσα πρέπει να κατέχει ο κανονικός άνθρωπος —όπως η ικανότητα να διακρίνει το καλό από το κακό κι η κατανόηση του πώς να φάει και να ντυθεί, καθώς και η ικανότητα να ζει φυσιολογικά— όλα αυτά θα ανακτηθούν. Ακόμα κι αν η Εύα δεν είχε μπει στον πειρασμό από το φίδι, ο άνθρωπος πρέπει να διήγε μια τέτοια κανονική ζωή μετά την εν αρχή δημιουργία του. Θα πρέπει να έτρωγε, να ντυνόταν, και να διήγε τη ζωή ενός φυσιολογικού ανθρώπου πάνω στη γη. Όμως, αφότου ο άνθρωπος εξαχρειώθηκε, ο εν λόγω βίος κατέστη ουτοπία και, ακόμα και σήμερα, ο άνθρωπος δεν τολμά να φανταστεί τέτοια πράγματα. Στην πραγματικότητα, αυτή η ωραία ζωή που λαχταρά ο άνθρωπος αποτελεί αναγκαιότητα: Αν ο άνθρωπος βρισκόταν χωρίς έναν τέτοιον προορισμό, τότε η εξαχρειωμένη ζωή του πάνω στη γη θα ήταν αέναη, κι αν μια τέτοια ωραία ζωή δεν υφίστατο, τότε δεν θα υπήρχε ούτε και πέρας στη μοίρα του Σατανά ή στην εποχή, κατά την οποία ο Σατανάς κρατά υπό την κυριαρχία του τη γη. Ο άνθρωπος πρέπει να φθάσει σε ένα βασίλειο απρόσιτο στις δυνάμεις του σκότους, και όταν το κατορθώσει, τούτο θα αποτελεί απόδειξη της συντριβής του Σατανά. Με τον τρόπο αυτόν, από τη στιγμή που δεν θα υπάρχουν ενοχλήσεις εκ μέρους του Σατανά, ο ίδιος ο Θεός θα αναλάβει τον έλεγχο του ανθρώπινου γένους, και θα διοικεί και θα ελέγχει ολόκληρη τη ζωή του ανθρώπου· μόνο τούτο δύναται να θεωρείται συντριβή του Σατανά. Η ζωή του ανθρώπου σήμερα είναι, ως επί το πλείστον, βουτηγμένη στη ρυπαρότητα, τα βάσανα και τη θλίψη. Τούτο είναι αδύνατον να αποκαλείται συντριβή του Σατανά· ο άνθρωπος έχει ακόμα να δραπετεύσει από τη θάλασσα της θλίψης, να ξεφύγει από τις κακουχίες της ανθρώπινης ζωής ή την επιρροή του Σατανά, ενώ οι γνώσεις του για τον Θεό εξακολουθούν να είναι απειροελάχιστες. Όλες οι κακουχίες του ανθρώπου έχουν δημιουργηθεί από τον Σατανά: ο Σατανάς έφερε τα βάσανα στη ζωή του ανθρώπου, και μόνο μετά την αιχμαλώτισή του, θα κατορθώσει ο άνθρωπος να δραπετεύσει ολοκληρωτικά από τη θάλασσα της θλίψης. Ωστόσο, η υποδούλωση του Σατανά επιτυγχάνεται διά της κατάκτησης και της απόκτησης της καρδιάς του ανθρώπου, καθιστώντας τον άνθρωπο λάφυρο της μάχης με τον Σατανά.

Σήμερα, επιδίωξη του ανθρώπου, προτού αποκτήσει τη ζωή των κανονικών ανθρώπων πάνω στη γη, είναι να γίνει νικητής και να οδηγηθεί στην τελείωση· είναι οι στόχοι που προσπαθεί να επιτύχει πρώτα, πριν από την υποδούλωση του Σατανά. Στην ουσία, η επιδίωξη του ανθρώπου να καταστεί νικητής και να οδηγηθεί στην τελείωση ή να χρησιμοποιηθεί σε

μεγάλο βαθμό από τον Θεό, σημαίνει την απόδρασή του από την επιρροή του Σατανά: Η επιδίωξη του ανθρώπου είναι να καταστεί νικητής, αλλά το τελικό αποτέλεσμα θα είναι η απόδρασή του από την επιρροή του Σατανά. Μόνον με την απόδραση από την επιρροή του Σατανά δύναται ο άνθρωπος να διάγει τη ζωή των κανονικών ανθρώπων πάνω στη γη, μια ζωή, γεμάτη από τη λατρεία προς τον Θεό. Σήμερα, η επιδίωξη του ανθρώπου να γίνει νικητής και να οδηγηθεί στην τελείωση, έρχεται πρώτη, πριν από την απόκτηση της ζωής ενός κανονικού ατόμου πάνω στη γη. Η επιδίωξη αυτή είναι κυρίως προς χάριν της κάθαρσης και για να γίνει πράξη η αλήθεια, αλλά και προκειμένου να επιτευχθεί η λατρεία προς τον Δημιουργό. Εάν ο άνθρωπος διάγει τη ζωή ενός κανονικού ατόμου πάνω στη γη, μια ζωή χωρίς κακουχίες ή θλίψη, τότε δεν πρόκειται να ασχοληθεί με την επιδίωξη να γίνει νικητής. Το να «γίνει νικητής» και να «οδηγηθεί στην τελείωση» είναι οι στόχοι που δίνει ο Θεός στον άνθρωπο να επιδιώξει, και, διά της επιδίωξης αυτής, τον ωθεί να κάνει την αλήθεια πράξη και να βιώσει μια ουσιαστική ζωή. Ο στόχος είναι να καταστήσει τον άνθρωπο ολοκληρωμένο και να τον κερδίσει, κι η επιδίωξη να γίνει νικητής και να οδηγηθεί στην τελείωση, αποτελεί απλώς το μέσον. Εάν, στο μέλλον, ο άνθρωπος εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό, δεν πρόκειται να γίνει καμία αναφορά σε νικητές και τελειωθέντες· θα υπάρχουν μονάχα πλάσματα, που το καθένα θα εκτελεί το δικό του καθήκον. Σήμερα, ο άνθρωπος αναγκάζεται να επιδιώκει αυτά τα πράγματα για να καθορίσει απλώς ένα πεδίο δράσης για τον ίδιο, ούτως ώστε η επιδίωξή του να είναι πιο στοχευμένη και πρακτική. Διαφορετικά, ο άνθρωπος θα ζούσε εν μέσω αόριστης ασάφειας και θα επιδίωκε την είσοδο στην αιώνια ζωή και, αν συνέβαινε τούτο, δεν θα ήταν ο άνθρωπος ακόμη πιο θλιβερός; Μια τέτοια επιδίωξη, χωρίς στόχους ή αρχές —δεν αποτελεί αυτοεξαπάτηση; Τελικά, η συγκεκριμένη επιδίωξη θα απέβαινε, φυσικά, άκαρπη· στο τέλος, ο άνθρωπος θα εξακολουθούσε να ζει κάτω από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και θα ήταν ανίκανος να απομακρυνθεί από αυτήν. Γιατί να θέσει εαυτόν σε μια τέτοια άσκοπη επιδίωξη; Όταν ο άνθρωπος εισέλθει στον αιώνιο προορισμό, θα λατρεύει τον Δημιουργό· και ακριβώς επειδή έχει κερδίσει τη σωτηρία και έχει εισέλθει στην αιωνιότητα, δεν πρόκειται να επιδιώκει κανέναν στόχο, αλλά ούτε και θα χρειάζεται να ανησυχεί μήπως τον πολιορκεί ο Σατανάς. Κατά τη συγκεκριμένη στιγμή, ο άνθρωπος θα γνωρίζει τη θέση του και θα εκτελεί το καθήκον του και, ακόμη και χωρίς παιδείωση ή κρίση, το κάθε άτομο θα εκτελεί το καθήκον του. Εκείνη την εποχή, ο άνθρωπος θα αποτελεί δημιούργημα και ως προς την ταυτότητα, αλλά και ως προς την κατάσταση.

Πλέον δεν θα υφίσταται ο διαχωρισμός σπουδαίου-ταπεινού· το κάθε άτομο θα επιτελεί απλώς μια διαφορετική λειτουργία. Ωστόσο, ο άνθρωπος θα εξακολουθεί να ζει σε έναν εύτακτο, σωστό προορισμό για το ανθρώπινο γένος, και θα εκτελεί το καθήκον του προς χάριν της λατρείας προς τον Δημιουργό, και μια τέτοια ανθρωπότητα, θα είναι η ανθρωπότητα της αιωνιότητας. Κατά τη συγκεκριμένη εποχή, ο άνθρωπος θα έχει αποκτήσει μια ζωή φωτισμένη από τον Θεό, υπό τη φροντίδα και την προστασία Του, μια ζωή μαζί με τον Θεό. Το ανθρώπινο γένος θα διάγει μια κανονική ζωή πάνω στη γη, και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος θα εισέλθει στον σωστό δρόμο. Το σχέδιο διαχείρισης των 6.000 χρόνων θα έχει επιτύχει την απόλυτη συντριβή του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι ο Θεός θα έχει ανακτήσει την αρχική εικόνα του ανθρώπου αμέσως μετά τη δημιουργία του και, ως εκ τούτου, θα έχει εκπληρωθεί η αρχική πρόθεση του Θεού. Στην αρχή, προτού η ανθρωπότητα διαφθαρεί από τον Σατανά, διήγε μια κανονική ζωή πάνω στη γη. Αργότερα, μετά τη διαφθορά του από τον Σατανά, ο άνθρωπος έχασε την εν λόγω κανονική ζωή, κι έτσι άρχισε το έργο της διαχείρισης του Θεού, καθώς κι η μάχη με τον Σατανά για την ανάκτηση της κανονικής ζωής του ανθρώπου. Μόνον μετά το πέρας του 6.000 ετών έργου της διαχείρισης του Θεού, θα ξεκινήσει και επισήμως η ζωή ολόκληρου του ανθρώπινου γένους πάνω στη γη, μόνον τότε θα αποκτήσει ο άνθρωπος μια θαυμαστή ζωή κι ο Θεός θα ανακτήσει τον αρχικό σκοπό της δημιουργίας του ανθρώπου, καθώς και την αρχική ομοίωση του ανθρώπου. Κι έτσι, διάγοντας την κανονική ζωή της ανθρωπότητας πάνω στη γη, ο άνθρωπος δεν θα επιδιώκει να γίνει νικητής ή να οδηγηθεί στην τελείωση, διότι θα είναι πλέον άγιος. Οι «νικητές» και η «τελείωση» για τα οποία μιλούν οι άνθρωποι είναι οι στόχοι που δόθηκαν στον άνθρωπο προς επιδίωξη κατά τη διάρκεια της μάχης μεταξύ Θεού και Σατανά, και υφίστανται μόνον επειδή αυτός διεφθάρη. Ο Σατανάς θα συντριβεί, ακριβώς επειδή δίνεται σε εσένα ένας στόχος και η ώθηση να τον κυνηγήσεις. Η απαίτηση να καταστείς νικητής ή να οδηγηθείς στην τελείωση ή να χρησιμοποιηθείς, επιτάσσει να γίνεις μάρτυρας, προκειμένου να εξευτελιστεί ο Σατανάς. Στο τέλος, ο άνθρωπος θα διάγει τη ζωή ενός κανονικού ανθρώπου πάνω στη γη, και θα είναι άγιος, και όταν συμβεί αυτό, θα επιζητούν ακόμα και τότε να καταστούν νικητές; Δεν είναι όλοι τους όντα της πλάσης; Όταν γίνεται λόγος στο να είναι κανείς νικητής και κάποιος που οδηγήθηκε στην τελείωση, αυτά τα λόγια απευθύνονται στον Σατανά και στη ρυπαρότητα του ανθρώπου. Μήπως αυτός ο «νικητής» δεν είναι σχετικός με τη νίκη επί του Σατανά και επί των εχθρικών δυνάμεων; Όταν λες ότι έχεις οδηγηθεί στην τελείωση, ποιο είναι το σημείο

μέσα σου, που έχει οδηγηθεί στην τελείωση; Μήπως αναφέρεσαι στο γεγονός ότι απέκδυσες εαυτόν από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση, έτσι ώστε να δύνασαι να επιτύχεις την υπέρτατη αγάπη για τον Θεό; Τέτοια λόγια προφέρονται μόνον σε σχέση με τη ρυπαρότητα μέσα στον άνθρωπο και τον Σατανά· ποτέ σε σχέση με τον Θεό.

Αν δεν επιδιώξεις σήμερα να καταστείς νικητής και να τελειωθείς, τότε στο μέλλον, όταν η ανθρωπότητα θα διάγει μια φυσιολογική ζωή πάνω στη γη, δεν θα υπάρχουν ευκαιρίες για μια τέτοια επιδίωξη. Την εποχή εκείνη, ο σκοπός κάθε είδους ανθρώπου θα έχει πλέον αποκαλυφθεί. Την εποχή εκείνη, θα έχει γίνει πλέον σαφές το τι μέρος του λόγου είσαι, κι αν επιθυμείς να καταστείς νικητής ή να τελειωθείς, θα είναι αδύνατον. Μετά την αποκάλυψή του, ο άνθρωπος θα τιμωρείται μόνον εξαιτίας της επαναστατικότητάς του. Την εποχή εκείνη, επιδίωξη του ανθρώπου δεν θα αποτελεί μια θέση ανώτερη από των υπολοίπων, δηλαδή, κάποιοι να καταστούν νικητές και άλλοι τελειωθέντες, ή κάποιοι να καταστούν πρωτότοκοι υιοί του Θεού και άλλοι, απλώς υιοί Του· δεν πρόκειται να κυνηγούν τέτοια πράγματα. Άπαντες θα είναι πλάσματα του Θεού, όλοι θα ζουν πάνω στη γη και όλοι θα ζουν πάνω στη γη μαζί με τον Θεό. Τώρα είναι ο καιρός της μάχης μεταξύ του Θεού και του Σατανά, είναι μια εποχή, κατά την οποίαν η εν λόγω μάχη δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, μια εποχή, κατά την οποίαν ο άνθρωπος δεν έχει ακόμη αποκτηθεί ολοκληρωτικά· πρόκειται για μια περίοδο μετάβασης. Και έτσι, απαιτείται από τον άνθρωπο να επιδιώξει να γίνει νικητής ή ένας από τον λαό του Θεού. Σήμερα υπάρχουν διαφορές στην κοινωνική θέση, αλλά όταν έρθει ο καιρός, τέτοιες διακρίσεις θα χαθούν: Η θέση όλων όσων έχουν υπάρξει νικηφόροι θα είναι η ίδια, άπαντες θα χαρακτηριστούν ανθρώπινο είδος, και θα ζουν ισότιμα πάνω στη γη, πράγμα που σημαίνει ότι άπαντες θα χαρακτηριστούν πλάσματα, και θα τους δίνονται τα ίδια πράγματα. Επειδή οι εποχές του έργου του Θεού διαφέρουν, όπως και τα αντικείμενα του έργου Του, αν το εν λόγω έργο επιτελείται σε εσάς, έχετε επιλεγεί για να τελειωθείτε και να καταστείτε νικητές· αν επιτελείτο στο εξωτερικό, τότε εκείνοι θα είχαν επιλεγεί για να γίνουν η πρώτη ομάδα ανθρώπων προς κατάκτηση και τελείωση. Σήμερα, το έργο αυτό δεν επιτελείται στο εξωτερικό, επομένως δεν έχουν επιλεγεί για να τελειωθούν και να καταστούν νικητές, οπότε είναι αδύνατον για εκείνους να αποτελέσουν την πρώτη ομάδα. Επειδή το αντικείμενο του έργου του Θεού είναι διαφορετικό, η εποχή του έργου του Θεού, όπως και η έκτασή του, είναι διαφορετική· οπότε η πρώτη ομάδα, δηλαδή οι νικητές, υφίσταται ήδη και,

κατ' αυτόν τον τρόπο, θα υπάρξει και μια δεύτερη ομάδα, η οποία τελειώνεται. Αφού υπάρξει η πρώτη τελειωθείσα ομάδα, θα υφίσταται ένα δείγμα κι ένα πρότυπο, κι έτσι στο μέλλον θα υπάρχει μια δεύτερη και μια τρίτη ομάδα εκείνων που τελειώνονται, αλλά στην αιωνιότητα άπαντες θα είναι ίσοι μεταξύ τους, και δεν θα υφίστανται κατατάξεις ως προς τη θέση. Απλώς θα έχουν τελειωθεί σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και δεν θα υπάρχουν διαφορές ως προς τη θέση. Όταν έρθει ο καιρός, κατά τον οποίον ο καθένας έχει καταστεί ολοκληρωμένος και το έργο ολόκληρου του σύμπαντος έχει περατωθεί και αυτό, δεν θα υπάρχουν διακρίσεις ως προς τη θέση, και άπαντες θα είναι μεταξύ τους ισότιμοι. Σήμερα, το έργο αυτό επιτελείται μεταξύ υμών, έτσι ώστε να καταστείτε εσείς οι νικητές. Εάν επιτελείτο στην Αγγλία, τότε η Αγγλία θα είχε την πρώτη ομάδα, με τον ίδιον τρόπο που εσείς θα αποτελείτε την πρώτη ομάδα. Πρόκειται μονάχα για το γεγονός ότι έχετε ευλογηθεί ιδιαιτέρως με χάρη, καθώς σήμερα επιτελείται έργο μέσα σας, κι αν αυτό το έργο δεν επιτελείτο μέσα σας, τότε θα ήσασταν η δεύτερη, η τρίτη, η τέταρτη ή ακόμα και η πέμπτη ομάδα. Τούτο οφείλεται απλώς στη διαφορά ως προς τη σειρά του έργου· ο τίτλος «πρώτη και δεύτερη ομάδα» δεν υποδηλώνει ότι ο μὲν είναι σπουδαιότερος ή ταπεινότερος του δε, απλώς δηλώνει τη σειρά με την οποία οι άνθρωποι αυτοί τελειώνονται. Σήμερα τα λόγια αυτά κοινωνούνται σ' εσάς, γιατί, όμως, δεν είχατε ενημερωθεί νωρίτερα; Επειδή, χωρίς την ύπαρξη διαδικασίας, οι άνθρωποι τείνουν να φθάνουν σε ακρότητες. Για παράδειγμα, ο Ιησούς είπε τότε: «Όπως αναχώρησα, έτσι θα αφιχθώ». Σήμερα, πολλοί έχουν χάσει το μυαλό τους εξαιτίας αυτών των λέξεων και το μόνο που θέλουν, είναι να φορούν λευκούς χιτώνες και να περιμένουν την αρπαγή τους στα ουράνια δώματα. Έτσι, υπάρχουν πολλά λόγια που δεν είναι δυνατόν να ειπωθούν νωρίς· διότι αν συνέβαινε αυτό, ο άνθρωπος θα έφτανε σε ακρότητες. Το ανάστημα του ανθρώπου είναι πολύ μικρό και είναι ανίκανος να διακρίνει την αλήθεια αυτών των λέξεων.

Όταν ο άνθρωπος επιτύχει την αληθινή ζωή του ανθρώπου πάνω στη γη και όλες οι δυνάμεις του Σατανά βρεθούν αιχμάλωτες, ο άνθρωπος θα ζει ευκολότερα πάνω στη γη. Τα πράγματα δεν θα είναι τόσο σύνθετα, όπως σήμερα: Ανθρώπινες σχέσεις, κοινωνικές σχέσεις, σύνθετες οικογενειακές σχέσεις... όλες ενοχλητικές, οδυνηρές! Η εδώ ζωή του ανθρώπου είναι άθλια! Μετά την κατάκτηση του ανθρώπου, η καρδιά και το μυαλό του θα αλλάξουν: Η καρδιά του θα σέβεται και θα αγαπά τον Θεό. Μετά την κατάκτηση όλων όσων από το σύμπαν επιδιώκουν να αγαπήσουν τον Θεό, δηλαδή μετά τη συντριβή και αιχμαλωσία του

Σατανά —και όλων των δυνάμεων του σκότους— τότε η επίγεια ζωή του ανθρώπου θα είναι απρόσκοπτη και εκείνος θα δύναται να ζει ελεύθερα. Εάν ο άνθρωπος απορρίψει τις σαρκικές σχέσεις και τις πολυπλοκότητες της σάρκας, τότε η ζωή του θα είναι πολύ πιο εύκολη. Οι σαρκικές σχέσεις του ανθρώπου είναι υπερβολικά περίπλοκες, ενώ η εμπλοκή του σε αυτές, αποδεικνύει ότι δεν έχει ελευθερωθεί ακόμη από την επιρροή του Σατανά. Εάν είχες την ίδια σχέση με καθέναν από τους αδελφούς σου και καθεμία από τις αδελφές σου, εάν είχες την ίδια σχέση με κάθε μέλος της οικογένειάς σου, τότε δεν θα είχες καμία έγνοια και δεν θα χρειαζόταν να ανησυχείς για κανέναν. Όλα θα ήταν τέλεια και με αυτόν τον τρόπο ο άνθρωπος θα απαλλασσόταν από το ήμισυ των δεινών του. Διάγοντας μια κανονική ανθρώπινη ζωή πάνω στη γη, ο άνθρωπος θα είναι παρόμοιος με άγγελο· αν και θα εξακολουθεί να είναι από σάρκα, θα μοιάζει κατά πολύ με άγγελο. Αυτή είναι η τελική υπόσχεση, η τελευταία που δίδεται στον άνθρωπο. Σήμερα, ο άνθρωπος υφίσταται παίδευση και κρίση· νομίζετε ότι αυτή η εμπειρία είναι χωρίς τη σημασία της; Είναι δυνατόν το έργο της παίδευσης και της κρίσης να επιτελείται άνευ λόγου; Προηγουμένως, ελέχθη ότι η πειθαρχία και η κρίση προς τον άνθρωπο ισοδυναμούν με την τοποθέτησή του στο πηγάδι της αβύσσου, το οποίο σημαίνει την αφαίρεση του πεπρωμένου και των προοπτικών του. Τούτο συμβαίνει προς χάριν ενός και μόνον πράγματος: τον καθασμό του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δεν τοποθετείται σκοπίμως στο πηγάδι της αβύσσου, πράξη μετά την οποία ο Θεός νίπτει τας χείρας Του. Αντιθέτως, τούτο συμβαίνει για να αντιμετωπιστεί η παρακοή του ανθρώπου, έτσι ώστε, στο τέλος, όσα έχει μέσα του να μπορούν να καθαρθούν, ώστε να κατορθώσει να αποκτήσει πραγματική γνώση του Θεού και να είναι σαν άγιο άτομο. Εάν συμβεί αυτό, τότε όλα θα έχουν εκπληρωθεί. Στην πραγματικότητα, όταν τα εντός του ανθρώπου πράγματα που προορίζονται προς αντιμετώπιση, αντιμετωπίζονται στ' αλήθεια, και ο άνθρωπος φέρει αδιάφυστη μαρτυρία του γεγονότος, ο Σατανάς θα συντριβεί· ακόμα κι αν μερικά από αυτά τα πράγματα που βρίσκονται εξ αρχής μέσα στον άνθρωπο, δεν έχουν καθαρθεί απόλυτα, με τη συντριβή του Σατανά, θα πάψουν να προκαλούν προβλήματα, και τότε πλέον ο άνθρωπος θα έχει καθαρθεί τελείως. Ο άνθρωπος δεν έχει βιώσει ποτέ μια τέτοια ζωή, αλλά με τη συντριβή του Σατανά, τα πάντα θα αποκατασταθούν και όλα εκείνα τα ασήμαντα, εντός του ανθρώπου πράγματα θα βρουν τη λύση τους· μόλις επιλυθεί το βασικό πρόβλημα, όλα τα υπόλοιπα θα χαθούν. Κατά τη διάρκεια αυτής της ενσάρκωσης του Θεού επί γης, όταν επιτελεί ο ίδιος προσωπικά το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους, ολόκληρο το έργο Του

είναι αφιερωμένο στη συντριβή του Σατανά, και θα τον συντρίψει διά της κατάκτησης του ανθρώπου και της ολοκλήρωσής σας. Άλλο σημάδι της συντριβής του Σατανά αποτελεί η δική σας αδιάφευστη μαρτυρία. Εν πρώτοις, ο άνθρωπος κατακτάται και, τελικά, τελειώνεται ολοκληρωτικά, προκειμένου να συντριβεί ο Σατανάς. Στην ουσία, όμως, η συντριβή του Σατανά, σημαίνει ταυτόχρονα και τη σωτηρία όλης της ανθρωπότητας από την απατηλή θάλασσα της θλίψης. Ανεξάρτητα από το αν το εν λόγω έργο διεξάγεται σε ολόκληρο τον κόσμο ή στην Κίνα, όλα γίνονται προς χάριν της συντριβής του Σατανά και της έλευσης της σωτηρίας σε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, ώστε ο άνθρωπος να κατορθώσει να εισέλθει στον τόπο της αναπαύσεως. Ο ενσαρκωμένος Θεός, αυτή η φυσιολογική σάρκα, υφίσταται ακριβώς προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Το έργο του ενσαρκωθέντα Θεού χρησιμοποιείται για να φέρει τη σωτηρία σε όλους εκείνους υπό τους ουρανούς που αγαπούν τον Θεό, πραγματοποιείται προς χάριν της κατάκτησης ολόκληρης της ανθρωπότητας και, ακόμα περισσότερο, προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Ο πυρήνας ολόκληρου του έργου διαχείρισης του Θεού είναι αναπόσπαστος από τη συντριβή του Σατανά, προκειμένου να έλθει η σωτηρία σε όλο το ανθρώπινο γένος. Γιατί, σε μεγάλο μέρος του έργου αυτού, λέγεται πάντα ότι πρέπει να γίνετε μάρτυρες; Και σε ποιον απευθύνεται; Μήπως στον Σατανά; Η εν λόγω μαρτυρία κατατίθεται στο πρόσωπο του Θεού, προκειμένου να δηλώσει ότι το έργο του Θεού έχει επιτύχει τον σκοπό του. Η μαρτυρία σχετίζεται με το έργο για τη συντριβή του Σατανά· αν δεν υπήρχε μάχη με τον Σατανά, τότε δεν θα απαιτείτο από τον άνθρωπο να γίνει μάρτυρας. Ακριβώς επειδή ο Σατανάς πρέπει να συντριβεί, ταυτόχρονα με τη σωτηρία του ανθρώπου, ο Θεός απαιτεί από τον άνθρωπο να μαρτυρήσει στον ίδιον ενώπιον του Σατανά, πράγμα το οποίο χρησιμοποιεί για να σώσει τον άνθρωπο και να πολεμήσει τον Σατανά. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος αποτελεί τόσο το αντικείμενο της σωτηρίας, αλλά και το εργαλείο για τη συντριβή του Σατανά· έτσι, ο άνθρωπος βρίσκεται στον πυρήνα του έργου ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού και ο Σατανάς είναι απλώς το αντικείμενο προς καταστροφή, ο εχθρός. Ίσως να νιώθεις ότι δεν έχεις πράξει τίποτα, αλλά, λόγω των αλλαγών στη διάθεσή σου, υπάρχει μαρτυρία, η οποία έχει στόχο τον Σατανά και δεν γίνεται στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν είναι άξιος να απολαύσει μια τέτοια μαρτυρία. Πώς είναι δυνατόν να κατανοήσει το έργο του Θεού; Το αντικείμενο της μάχης του Θεού είναι ο Σατανάς· ο άνθρωπος, εν τω μεταξύ, είναι μόνον το αντικείμενο της σωτηρίας. Ο άνθρωπος, με τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του, είναι ανίκανος να κατανοήσει αυτό το έργο. Τούτο

οφείλεται στη διαφθορά που έχει προξενήσει ο Σατανάς και δεν είναι κάτι το έμφυτο στον άνθρωπο, αλλά κατευθύνεται από τον Σατανά. Σήμερα, το κύριο έργο του Θεού είναι η συντριβή του Σατανά, δηλαδή η απόλυτη κατάκτηση του ανθρώπου, ώστε να φέρει τελική μαρτυρία στον Θεό ενώπιον του Σατανά. Με αυτόν τον τρόπο, τα πάντα θα επιτευχθούν. Σε πολλές περιπτώσεις, μοιάζει στα μάτια σου να μην έχει συμβεί τίποτε αλλά, στην πραγματικότητα, το έργο έχει ήδη ολοκληρωθεί. Ο άνθρωπος απαιτεί να είναι ορατό άπαν το έργο της ολοκλήρωσης, αλλά χωρίς να το καταστήσω ορατό σε εσένα, Εγώ έχω ολοκληρώσει το έργο Μου, διότι ο Σατανάς υποτάχθηκε, πράγμα που σημαίνει ότι έχει συντριβεί απόλυτα, ότι όλη η σοφία, η δύναμη και η εξουσία του Θεού τον κατανίκησαν. Αυτό ακριβώς είναι το γεγονός που πρέπει να καταμαρτυρηθεί, και παρ' όλο που δεν έχει ξεκάθαρη έκφραση στον άνθρωπο, παρ' όλο που δεν είναι οφθαλμοφανές, ο Σατανάς έχει ήδη συντριβεί. Το σύνολο του έργου αυτού στρέφεται εναντίον του Σατανά, και διεξάγεται εξαιτίας της μάχης με αυτόν. Και έτσι, πολλά πράγματα ο άνθρωπος δεν τα αντιλαμβάνεται ως επιτυχημένα, αλλά στα μάτια του Θεού, υπήρξαν επιτυχημένα εδώ και πολλών καιρό. Τούτη είναι μια από τις εσωτερικές αλήθειες ολόκληρου του έργου του Θεού.

Μετά τη συντριβή του Σατανά, δηλαδή μετά την απόλυτη κατάκτηση του ανθρώπου, ο άνθρωπος θα κατανοήσει ότι όλο αυτό το έργο γίνεται προς χάριν της σωτηρίας, καθώς και ότι το μέσον της εν λόγω σωτηρίας είναι η ανάκτηση από τα χέρια του Σατανά. Τα 6.000 χρόνια του έργου της διαχείρισης του Θεού χωρίζονται σε τρία στάδια: την Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας. Τα τρία αυτά στάδια του έργου αφορούν αποκλειστικά στη σωτηρία της ανθρωπότητας, δηλαδή αφορούν στη σωτηρία μιας ανθρωπότητας, η οποία έχει διαφθαρεί σοβαρά από τον Σατανά. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν και για να διευκολύνουν τον Θεό να πολεμήσει τον Σατανά. Έτσι, ακριβώς όπως το έργο της σωτηρίας χωρίζεται σε τρία στάδια, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται κι εκείνη σε τρία στάδια, και αυτές οι δύο όψεις του έργου του Θεού διεξάγονται ταυτόχρονα. Η μάχη με τον Σατανά γίνεται στην πραγματικότητα προς χάριν της σωτηρίας της ανθρωπότητας· επειδή το έργο για τη σωτηρία της δεν είναι κάτι που μπορεί να ολοκληρωθεί επιτυχώς σε ένα και μόνο στάδιο, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται και εκείνη σε φάσεις και περιόδους, και ο πόλεμος διεξάγεται εναντίον του, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την έκταση της διαφθοράς του από τον Σατανά. Με τη φαντασία του, ίσως ο άνθρωπος να πιστεύει ότι, στην

εν λόγω μάχη, ο Θεός θα πάρει τα όπλα εναντίον του Σατανά, με τον ίδιο τρόπο που δύο στρατοί πολεμούν ο ένας τον άλλον. Τούτο, μόνο το μυαλό του ανθρώπου είναι ικανό να το φανταστεί και πρόκειται για μια υπερβολικά αόριστη και μη πραγματοποιήσιμη σκέψη, όμως αυτό ακριβώς πιστεύει ο άνθρωπος. Και επειδή Εγώ λέγω εδώ ότι το μέσον για τη σωτηρία του ανθρώπου περνά μέσα από τη μάχη με τον Σατανά, ο άνθρωπος φαντάζεται ότι η μάχη διεξάγεται με τον συγκεκριμένο τρόπο. Στο έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου, έχουν έλθει εις πέρας ήδη τρία στάδια, πράγμα που σημαίνει ότι η μάχη με τον Σατανά έχει χωριστεί σε τρία στάδια, που προηγούνται της απόλυτης συντριβής του. Ωστόσο, η εσωτερική αλήθεια ολόκληρου του έργου για τη μάχη με τον Σατανά είναι ότι οι στόχοι του επιτυγχάνονται μέσω αρκετών σταδίων έργου: διά της χάρης προς στον άνθρωπο και της προσφοράς θυσίας για τις αμαρτίες του, διά της άφεσης των αμαρτιών του, διά της κατάκτησης και της τελειώσής του. Στην πραγματικότητα, η μάχη με τον Σατανά δεν είναι η ανάληψη των όπλων εναντίον του, αλλά η σωτηρία του ανθρώπου, η εργασία επί της ζωής του και η αλλαγή της διάθεσής του, ώστε να δύναται να γίνει μάρτυρας του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος συντριβής του Σατανά. Ο Σατανάς συντρίβεται διά της αλλαγής της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου. Μόνον μετά τη συντριβή του Σατανά, δηλαδή, μετά την ολοκληρωτική διάσωση του ανθρώπου, ο ντροπιασμένος Σατανάς θα δεθεί ολοκληρωτικά και ο άνθρωπος θα σωθεί τελειωτικά. Έτσι, η ουσία της σωτηρίας του ανθρώπου είναι η μάχη με τον Σατανά και ο πόλεμος με τον Σατανά αντανakλάται πρωτίστως στη σωτηρία του ανθρώπου. Η φάση των εσχάτων ημερών, κατά την οποία επίκειται η κατάκτηση του ανθρώπου, αποτελεί το ύστατο στάδιο στη μάχη με τον Σατανά, καθώς και το έργο για την ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου από την κυριαρχία του Σατανά. Η εσωτερική έννοια της κατάκτησης του ανθρώπου είναι η επιστροφή της ενσωμάτωσης του Σατανά, του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από αυτόν, στον Δημιουργό μετά την κατάκτησή του, διά του οποίου θα εγκαταλείψει τον Σατανά και θα επιστρέψει εντελώς στον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος θα έχει σωθεί ολοκληρωτικά. Και έτσι, το έργο της κατάκτησης είναι το ύστατο έργο στη μάχη εναντίον του Σατανά, αλλά και το τελικό στάδιο στη διαχείριση του Θεού προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Χωρίς το έργο αυτό, η ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου θα ήταν τελικά αδύνατη, όπως και η απόλυτη συντριβή του Σατανά, και το ανθρώπινο γένος ποτέ δεν θα μπορούσε να εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό ή να απαλλαγεί από την επιρροή του Σατανά. Κατά συνέπεια, το έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου είναι αδύνατον να ολοκληρωθεί προτού ολοκληρωθεί η μάχη με τον

Σατανά, επειδή ο πυρήνας του έργου της διαχείρισης του Θεού είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας. Το πρώιμο ανθρώπινο είδος βρισκόταν στα χέρια του Θεού, αλλά εξαιτίας του πειρασμού και της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος έγινε σκλάβος του και περιέπεσε στα δικά του χέρια. Έτσι, στο έργο της διαχείρισης του Θεού, ο Σατανάς κατέστη αντικείμενο προς συντριβή. Επειδή ο Σατανάς κατέλαβε τον άνθρωπο, ο οποίος αποτελεί την παρακαταθήκη ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, αν πρόκειται να σωθεί ο άνθρωπος, τότε πρέπει να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ανακτηθεί μετά την αιχμαλωσία του από αυτόν. Συνεπώς, ο Σατανάς πρέπει να ηττηθεί διά των αλλαγών στην παλιά διάθεση του ανθρώπου, των αλλαγών που αποκαθιστούν την πρωταρχική λογική του και, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος που κρατείται αιχμάλωτος, είναι δυνατόν να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά. Με την απελευθέρωση του ανθρώπου από την επιρροή και τα δεσμά του Σατανά, θα επέλθει και η ανάκτησή του· ο Σατανάς θα εξευτελιστεί και, τέλος, θα συντριβεί. Και επειδή ο άνθρωπος ελευθερώθηκε από τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά, θα καταστεί λάφυρο μάχης, ενώ ο Σατανάς θα γίνει το αντικείμενο προς τιμωρία μετά το πέρας της μάχης αυτής, έπειτα από την οποία, το έργο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας θα έχει ολοκληρωθεί εν τω συνόλω του.

Ο Θεός δεν νιώθει καμία κακία προς τα πλάσματα και επιθυμεί μόνο να συντρίψει τον Σατανά. Ολόκληρο το έργο Του —είτε πρόκειται για παιδείση είτε για κρίση— στοχεύει στον Σατανά· διεξάγεται προς χάριν της σωτηρίας της ανθρωπότητας, αφορά αποκλειστικά στη συντριβή του Σατανά, και έχει έναν και μόνον στόχο: να πολεμήσει τον Σατανά μέχρι τέλους! Και ο Θεός δεν πρόκειται ποτέ να βρει ανάπαυση, προτού νικήσει τον Σατανά! Θα αναπαυθεί μονάχα μετά τη συντριβή του. Επειδή ολόκληρο το έργο του Θεού στοχεύει στον Σατανά, και επειδή όσοι έχουν διαφθαρεί από αυτόν βρίσκονται και ζουν όλοι υπό την κυριαρχία του, χωρίς μάχη εναντίον του Σατανά και χωρίς να αποσπαστούν απ' αυτόν, ο Σατανάς θα εξακολουθούσε να κρατά σφιχτά αυτούς τους ανθρώπους κι έτσι δεν θα ήταν δυνατόν να κερδηθούν. Και αν δεν κερδίζονταν, τούτο θα αποδείκνυε ότι ο Σατανάς δεν έχει συντριβεί, ότι δεν έχει εξολοθρευθεί. Και έτσι, στο 6.000 ετών σχέδιο διαχείρισης του Θεού, κατά το πρώτο στάδιο, Εκείνος υλοποίησε το έργο του νόμου, κατά το δεύτερο στάδιο, πραγματοποίησε το έργο της Εποχής της Χάριτος, δηλαδή το έργο της σταυρώσεως και, κατά το τρίτο στάδιο, επιτέλεσε το έργο της κατάκτησης του ανθρώπινου γένους. Ολόκληρο αυτό

το έργο στοχεύει στην έκταση της διαφθοράς της ανθρωπότητας από τον Σατανά, είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην προσπάθεια συντριβής του, ενώ όλα τα στάδιά του αφορούν σε αυτό ακριβώς. Η ουσία του 6.000 ετών έργου της διαχείρισης του Θεού είναι η μάχη εναντίον του μεγάλου κόκκινου δράκοντα· το έργο για τη διαχείριση του ανθρώπινου γένους αποτελεί επίσης έργο για τη συντριβή του Σατανά, αλλά και έργο για τη μάχη με αυτόν. Ο Θεός πολέμησε επί 6.000 χρόνια, εργάστηκε επί 6.000 χρόνια, για να φέρει τελικά τον άνθρωπο στο νέο βασίλειο. Μετά τη συντριβή του Σατανά, ο άνθρωπος θα είναι ολοκληρωτικά ελεύθερος. Εκεί δεν στοχεύει το έργο του Θεού σήμερα; Ο στόχος του σημερινού έργου είναι ακριβώς αυτός: η πλήρης απελευθέρωση του ανθρώπου, έτσι ώστε να μην υπόκειται σε κανέναν κανόνα, ούτε να τον καθορίζουν τυχόν δεσμά ή περιορισμοί. Ολόκληρο τούτο το έργο υλοποιείται σε αρμονία με το ανάστημα και ανάλογα με τις ανάγκες σας, που σημαίνει ότι δίνεται σ' εσάς μόνον ό,τι μπορείτε να επιτύχετε. Δεν συνίσταται περίπτωση «οδήγησης μια πάπιας πάνω σε μια κούρνια», επιβολής οποιουδήποτε πράγματος πάνω σας· αντιθέτως, ολόκληρο τούτο το έργο επιτελείται σε αρμονία με τις πραγματικές σας ανάγκες. Κάθε στάδιο του έργου βρίσκεται σε συμφωνία με τις πραγματικές ανάγκες κι απαιτήσεις του ανθρώπου, και πραγματοποιείται προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Στην πραγματικότητα, στην αρχή δεν υπήρχαν εμπόδια μεταξύ του Δημιουργού και των πλάσμάτων Του. Όλα αυτά προκαλούνται από τον Σατανά. Ο άνθρωπος έχει καταστεί ανίκανος να βλέπει ή να αγγίζει οτιδήποτε, εξαιτίας της ταραχής και της διαφθοράς που πηγάζουν από τον Σατανά. Ο άνθρωπος είναι το θύμα, ο εξαπατηθείς. Μετά τη συντριβή του Σατανά, τα πλάσματα θα βλέπουν τον Δημιουργό κι ο Δημιουργός θα κοιτά τα πλάσματα, δυνάμενος να τα καθοδηγεί ο ίδιος, προσωπικά. Τούτον και μόνον τον βίο πρέπει να διάγει ο άνθρωπος επί γης. Κι έτσι, το έργο του Θεού αφορά πρωτίστως στη συντριβή του Σατανά, και μόλις γίνει αυτό, τα πάντα θα επιλυθούν. Είδες σήμερα ότι η έλευσή Του ανάμεσα στους ανθρώπους είναι πολύ σημαντική για τον Θεό. Δεν έχει έρθει για να περνά την κάθε μέρα ψάχνοντας τα λάθη μέσα σας, να λέει αερολογίες, ή απλώς για να σας επιτρέψει να δείτε πώς μοιάζει και πώς μιλά και ζει. Ο Θεός δεν ενσαρκώθηκε, απλώς και μόνο για να σας επιτρέψει να τον κοιτάξετε ή να σας ανοίξει τα μάτια ή να σας επιτρέψει να ακούσετε για τα μυστήρια, στα οποία αναφέρθηκε και για τις επτά σφραγίδες που άνοιξε. Αντιθέτως, έλαβε σάρκα και οστά για να συντρίψει τον Σατανά. Ήρθε ο ίδιος ανάμεσα στους ανθρώπους προκειμένου να τους σώσει, να πολεμήσει με τον Σατανά, και τούτη είναι η σημασία της ενσάρκωσης Του. Αν

δεν επρόκειτο για τη συντριβή του Σατανά, τότε δεν θα επιτελούσε το συγκεκριμένο έργο ο ίδιος. Ο Θεός ήρθε επί γης, για να επιτελέσει το δικό Του έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, να αποκαλύψει ο ίδιος τον Εαυτό Του στον άνθρωπο και για να επιτρέψει Εκείνος στον άνθρωπο να Τον δει· δεν είναι σημαντικό αυτό; Στ' αλήθεια, είναι! Δεν είναι όπως τα φαντάζεται ο άνθρωπος, ότι ο Θεός ήρθε για να μπορεί αυτός να Τον κοιτά, και για να κατανοήσει αυτός ότι ο Θεός είναι πραγματικός και όχι αόριστος ή απατηλός, και ότι ο Θεός είναι μεν υψηλόφρων, αλλά και ταπεινός. Μπορεί να είναι τόσο απλό; Ο Σατανάς έχει διαφθείρει τη σάρκα του ανθρώπου, τον οποίον ο Θεός σκοπεύει να σώσει· γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, πρέπει ο Θεός να προσλάβει σάρκα, ώστε να πολεμήσει με τον Σατανά και να καταστεί ο ίδιος, προσωπικά, ποιμήν του ανθρώπου. Μόνον τούτο είναι ευεργετικό για το έργο Του. Τα δύο ενσαρκωθέντα σώματα του Θεού πραγματώθηκαν προκειμένου να συντρίψουν τον Σατανά, αλλά και για να σώσουν καλύτερα τον άνθρωπο. Τούτο συμβαίνει επειδή εκείνος που δίνει τη μάχη με τον Σατανά μπορεί να είναι μονάχα ο Θεός, είτε πρόκειται για το Πνεύμα του Θεού, είτε για το ενσαρκωμένο σώμα Του. Εν ολίγοις, οι μαχόμενοι τον Σατανά δεν μπορεί να είναι οι άγγελοι, πόσο μάλλον δε, μπορεί ο μαχόμενος τον Σατανά να είναι ο άνθρωπος, ο οποίος έχει διαφθαρεί από αυτόν. Οι άγγελοι δεν διαθέτουν την ισχύ να διεξαγάγουν αυτήν τη μάχη, και ο άνθρωπος είναι ακόμα πιο αδύναμος. Ως εκ τούτου, εάν ο Θεός επιθυμεί να εργαστεί επί της ζωής του ανθρώπου, αν επιθυμεί να έλθει αυτοπροσώπως επί γης προκειμένου να σώσει τον άνθρωπο, τότε πρέπει να καταστεί κι ο ίδιος σάρκα, δηλαδή πρέπει να ενδυθεί ο ίδιος τη σάρκα και, με την ενυπάρχουσα ταυτότητά Του και το έργο που πρέπει να επιτελέσει, να έρθει ανάμεσα στους ανθρώπους και να τους σώσει. Αν όχι, αν το έργο το επιτελούσε το Πνεύμα του Θεού ή του ανθρώπου, τότε η μάχη αυτή ποτέ δεν θα κατάφερνε να επιτύχει τον σκοπό της και θα διεξαγόταν εις το διηνεκές. Μόνον όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, για να πολεμήσει ο ίδιος τον Σατανά ανάμεσα στους ανθρώπους, έχει ο άνθρωπος πιθανότητα σωτηρίας. Επιπλέον, τότε μόνον εξευτελίζεται ο Σατανάς, απομένοντας χωρίς ευκαιρίες για εκμετάλλευση ή σχέδια προς εκτέλεση. Το έργο του ενσαρκωθέντα Θεού είναι ανέφικτο για το Πνεύμα του Θεού και είναι ακόμη πιο αδύνατο να υλοποιηθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο με σάρκα και οστά για λογαριασμό Του, επειδή το έργο που επιτελεί Εκείνος, συντελείται προς χάριν της ζωής του ανθρώπου και προκειμένου να αλλαχθεί η διεφθαρμένη διάθεσή του. Εάν ο άνθρωπος συμμετείχε στη μάχη, απλώς θα το έσκαγε μέσα σε θλιβερή αταξία, εντελώς ανίκανος να αλλάξει τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Θα ήταν ανίκανος να σώσει τον άνθρωπο

από τον σταυρό ή να κατακτήσει ολόκληρο το ανυπότακτο ανθρώπινο γένος· το μόνο που θα μπορούσε να κάνει θα ήταν λίγο παλαιό έργο που δεν υπερβαίνει τις αρχές, ή κάτι άλλο, άσχετο με τη συντριβή του Σατανά. Προς τι, λοιπόν, η ενόχληση; Ποιο το νόημα του έργου που αδυνατεί να κερδίσει την ανθρωπότητα, κι ακόμα λιγότερο, να συντρίψει τον Σατανά; Έτσι, τη μάχη με τον Σατανά μπορεί να την πραγματοποιήσει μόνον ο ίδιος ο Θεός και θα ήταν απλώς αδύνατον να τη διεξαγάγει ο άνθρωπος. Το καθήκον του ανθρώπου είναι να υπακούει και να ακολουθεί, διότι είναι ανίκανος να κάνει έργο παρόμοιο με τη δημιουργία των ουρανών και της γης και, ακόμα λιγότερο, να φέρει εις πέρας το έργο της μάχης εναντίον του Σατανά. Ο άνθρωπος δύναται να ικανοποιεί τον Δημιουργό μόνον υπό την ηγεσία Του, διά της οποίας συντρίβεται ο Σατανάς· τούτο είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να πράξει ο άνθρωπος. Έτσι, κάθε φορά που μια νέα μάχη ξεκινά, δηλαδή όποτε αρχίζει το έργο για τη νέα εποχή, το έργο αυτό επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό· μέσω του εν λόγω έργου, Εκείνος καθοδηγεί ολόκληρη την εποχή, ανοίγοντας ένα νέο μονοπάτι για άπαντα την ανθρωπότητα. Η αυγή της κάθε νέας εποχής αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα στη μάχη με τον Σατανά, διά της οποίας, ο άνθρωπος εισέρχεται σε ένα πιο νέο, πιο ωραίο βασίλειο και σε μια νέα εποχή που καθοδηγείται προσωπικά από τον ίδιο τον Θεό. Ο άνθρωπος είναι ο κύριος όλων των πραγμάτων, αλλά όσοι έχουν αποκτηθεί, θα αποτελέσουν τους καρπούς όλων των μαχών με τον Σατανά. Ο Σατανάς είναι ο διαφθορέας των πάντων, ο ηττημένος στο τέλος όλων των μαχών και αυτός που θα τιμωρηθεί μετά τη λήξη τους. Μεταξύ του Θεού, του ανθρώπου και του Σατανά, μόνον ο Σατανάς θα μισηθεί και θα απορριφθεί. Όσοι έχουν κερδηθεί από τον Σατανά, αλλά δεν τους ανέκτησε ο Θεός στο μεταξύ, καθίστανται εκείνοι που θα δεχτούν την τιμωρία για λογαριασμό του Σατανά. Από αυτούς τους τρεις, μονάχα ο Θεός πρέπει να λατρεύεται από όλα τα πράγματα. Όσοι διεφθάρησαν από τον Σατανά, αλλά τους ανέκτησε ο Θεός κι ακολουθούν τον δρόμο Του στο μεταξύ, καθίστανται εκείνοι που θα λάβουν την υπόσχεση του Θεού και θα κρίνουν τους κακούς εξ ονόματός Του. Ο Θεός θα είναι σίγουρα ο νικητής κι ο Σατανάς σίγουρα ο νικημένος, αλλά μεταξύ των ανθρώπων, θα υπάρξουν οι κερδισμένοι και οι χαμένοι. Όσοι κερδίσουν θα ανήκουν με τους νικητές, και όσοι χάσουν, με τους νικημένους· τούτη είναι η ταξινόμηση του καθενός ανάλογα με το είδος του, το τελικό αποτέλεσμα, αλλά και ο στόχος ολόκληρου του έργου του Θεού και ποτέ δεν θα αλλάξει. Ο πυρήνας του κύριου έργου του διαχειριστικού σχεδίου του Θεού επικεντρώνεται στη σωτηρία του ανθρώπου· ο Θεός ενσαρκώνεται πρωτίστως προς χάριν του εν λόγω πυρήνα, προς χάριν

του εν λόγω έργου και προκειμένου να συντρίψει τον Σατανά. Αλλά και την πρώτη φορά που έγινε σάρκα, το έπραξε για να συντρίψει τον Σατανά: ενσαρκώθηκε ο ίδιος προσωπικά, και ο ίδιος επέτρεψε να καρφωθεί πάνω στον σταυρό, προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο της πρώτης μάχης, δηλαδή το έργο της λύτρωσης του ανθρώπινου γένους. Ομοίως, αυτό το στάδιο του έργου επιτελείται και πάλι από τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος ενσαρκώθηκε, προκειμένου να πραγματοποιήσει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους, να κηρύξει προσωπικά τον λόγο Του και να επιτρέψει στον άνθρωπο να Τον δει. Φυσικά, είναι αναπόφευκτο, στο διάστημα αυτό, να επιτελεί και κάποιο άλλο έργο, αλλά ο κύριος λόγος για τον οποίον πραγματοποιεί το έργο Του ο ίδιος προσωπικά, είναι για να συντρίψει τον Σατανά, να κατακτήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα και να κερδίσει αυτούς τους ανθρώπους. Έτσι, το έργο της ενσάρκωσης του Θεού είναι πραγματικά σημαντικό. Αν ο σκοπός Του ήταν απλώς να δείξει στον άνθρωπο ότι ο Θεός είναι ταπεινός και κρυμμένος και πραγματικός, αν ήταν μόνον προς χάριν αυτού του έργου, τότε δεν θα υπήρχε καμία ανάγκη να ενσαρκωθεί. Ακόμη και χωρίς ενσάρκωση, ο Θεός θα μπορούσε να αποκαλύψει απευθείας στον άνθρωπο την ταπεινότητα και την απόκρυψή Του, το μεγαλείο και την αγιότητά Του· τέτοια πράγματα, όμως, δεν έχουν καμία σχέση με το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας. Είναι ανίκανα να σώσουν τον άνθρωπο ή να τον καταστήσουν ολοκληρωμένο και, ακόμα λιγότερο, να συντρίψουν τον Σατανά. Εάν η συντριβή του Σατανά αφορούσε μονάχα στη μάχη του Πνεύματος εναντίον πνεύματος, τότε το εν λόγω έργο θα είχε ακόμη λιγότερη πρακτική αξία· θα ήταν ανίκανο να κερδίσει τον άνθρωπο και θα κατέστρεφε το πεπρωμένο και τις προοπτικές του. Ως εκ τούτου, το έργο του Θεού σήμερα έχει βαθιά σημασία. Δεν πραγματοποιείται μονάχα για να μπορέσει ο άνθρωπος να δει Εκείνον, ή να ανοίξουν τα μάτια του ή να του δοθεί κάποια μικρή ώθηση και ενθάρρυνση· ένα τέτοιο έργο δεν έχει κανένα απολύτως νόημα. Εάν δύνασαι να μιλάς αποκλειστικά για το συγκεκριμένο είδος γνώσης, τότε αποδεικνύεται ότι δεν γνωρίζεις την αληθινή σημασία της ενσάρκωσης του Θεού.

Το έργο ολόκληρου του σχεδίου διαχείρισης του Θεού επιτελείται από τον ίδιο, προσωπικά. Το πρώτο στάδιο —η δημιουργία του κόσμου— πραγματοποιήθηκε από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά, και αν δεν είχε γίνει έτσι, τότε κανείς δεν θα ήταν ικανός να δημιουργήσει την ανθρωπότητα. Το δεύτερο στάδιο ήταν η λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας, και πραγματοποιήθηκε κι αυτό από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά. Το τρίτο

στάδιο είναι αυτονόητο: Η ανάγκη, το τέλος ολόκληρου του έργου του Θεού να επιτελεστεί από τον ίδιο προσωπικά, είναι ακόμα μεγαλύτερη. Το έργο της λύτρωσης, της κατάκτησης, της απόκτησης και της τελείωσης ολόκληρης της ανθρωπότητας επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά. Εάν δεν πραγματοποιούσε αυτό το έργο ο ίδιος, τότε θα ήταν αδύνατον για τον άνθρωπο να Τον εκπροσωπήσει, ή να επιτελέσει το έργο Του. Προκειμένου να συντρίψει τον Σατανά, να κερδίσει την ανθρωπότητα, και να χαρίσει στον άνθρωπο μια φυσιολογική ζωή πάνω στη γη, Εκείνος προσωπικά καθοδηγεί τον άνθρωπο και εργάζεται ο ίδιος ανάμεσα στους ανθρώπους· προς χάριν ολόκληρου του διαχειριστικού σχεδίου Του, αλλά και για το σύνολο του έργου Του, πρέπει να επιτελέσει το έργο αυτό, αυτοπροσώπως. Αν το μόνο που πιστεύει ο άνθρωπος, είναι ότι ο Θεός ήρθε για να φανερωθεί μπροστά του και να τον καταστήσει ευτυχή, τότε τέτοιες πεποιθήσεις δεν έχουν καμία αξία, ούτε και κανένα νόημα. Η γνώση του ανθρώπου είναι υπερβολικά επιφανειακή! Μόνον φέροντάς το ο ίδιος εις πέρας, δύναται ο Θεός να επιτελέσει διεξοδικά και ολοκληρωτικά τούτο το έργο. Ο άνθρωπος είναι ανίκανος να το πράξει εξ ονόματος του Θεού. Καθώς δεν είναι ούτε ο Θεός ούτε και η ουσία Του, είναι ανίκανος να επιτελέσει το έργο Του και ακόμα κι αν τα κατάφερνε, δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα. Την πρώτη φορά που ο Θεός ενσαρκώθηκε, ήταν προς χάριν της λύτρωσης, για να λυτρώσει ολόκληρο το ανθρώπινο είδος από την αμαρτία, να καταστήσει τον άνθρωπο ικανό να καθαρθεί και να συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του. Το έργο της κατάκτησης επιτελείται, και αυτό, από τον Θεό προσωπικά, ανάμεσα στους ανθρώπους. Εάν, κατά τη διάρκεια του σταδίου αυτού, ο Θεός επρόκειτο να μιλήσει μόνον με προφητείες, τότε θα μπορούσε να πάρει τη θέση Του ένας προφήτης ή κάποιος χαρισματικός· αν ακούγονταν αποκλειστικά και μόνον προφητείες, τότε ο άνθρωπος θα μπορούσε να αντικαταστήσει τον Θεό. Αν, όμως, έπρεπε να επιτελέσει εκείνος το έργο του ίδιου του Θεού και να εργαστεί επί της ζωής του ανθρώπου, τότε θα του ήταν αδύνατον να το πραγματοποιήσει. Πρέπει να επιτελεστεί από τον ίδιο τον Θεό: ο Θεός αυτοπροσώπως πρέπει να ενσαρκωθεί, προκειμένου να υλοποιήσει αυτό το έργο. Κατά την Εποχή του Λόγου, αν ακούγονταν αποκλειστικά και μόνον προφητείες, τότε ο προφήτης Ησαΐας ή ο προφήτης Ηλίας θα μπορούσαν να επιτελέσουν αυτό το έργο και δεν θα παρίστατο ανάγκη να το πραγματοποιήσει ο ίδιος ο Θεός. Επειδή το έργο που λαμβάνει χώρα σε αυτό το στάδιο δεν έχει καμία σχέση με προφητείες, και επειδή είναι υψίστης σημασίας, το έργο των λόγων να χρησιμοποιηθεί για την κατάκτηση του ανθρώπου και τη συντριβή του Σατανά, το έργο τούτο είναι αδύνατον να

επιτελεστεί από τον άνθρωπο —πρέπει να πραγματοποιηθεί από τον Θεό αυτοπροσώπως. Κατά την Εποχή του Νόμου, ο Ιεχωβά εκτέλεσε μέρος του έργου του Θεού, έπειτα από το οποίο, πραγματοποίησε μερικά κηρύγματα και επιτέλεσε κάποιο έργο διά των προφητών. Τούτο συνέβη επειδή ο άνθρωπος μπορούσε να αντικαταστήσει το έργο του Ιεχωβά, ενώ οι προφήτες μπορούσαν να προλέγουν πράγματα και να ερμηνεύουν κάποια όνειρα για λογαριασμό Του. Το έργο που επιτελείτο στην αρχή δεν ήταν η άμεση αλλαγή της ανθρώπινης διάθεσης, ήταν άσχετο με τις αμαρτίες του ανθρώπου, και ο άνθρωπος υποχρεούτο απλώς να τηρεί τον νόμο. Έτσι ο Ιεχωβά δεν ενσαρκώθηκε, ούτε αποκαλύφθηκε στον άνθρωπο· αντ' αυτού, μίλησε απευθείας στον Μωυσή και άλλους, τους έσπρωξε να μιλήσουν και να εργαστούν για λογαριασμό Του και τους ώθησε να εργαστούν απευθείας ανάμεσα στους ανθρώπους. Το πρώτο στάδιο του έργου του Θεού υπήρξε η καθοδήγηση του ανθρώπου. Ήταν η αρχή της μάχης με τον Σατανά, αλλά η μάχη αυτή δεν είχε ξεκινήσει ακόμα επίσημα. Ο επίσημος πόλεμος με τον Σατανά ξεκίνησε με την πρώτη ενσάρκωση του Θεού, και συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Το πρώτο περιστατικό του πολέμου ήταν όταν ο ενσαρκωθείς Θεός καρφώθηκε πάνω στον σταυρό. Η σταύρωση του ενσαρκωθέντα Θεού συνέτριψε τον Σατανά και ήταν το πρώτο επιτυχημένο στάδιο του πολέμου. Όταν ο ενσαρκωμένος Θεός άρχισε να κατεργάζεται απευθείας τη ζωή του ανθρώπου, τούτη ήταν και η επίσημη έναρξη του έργου της ανάκτησης του ανθρώπου· και επειδή αυτό ήταν το έργο της αλλαγής της παλιάς διάθεσης του ανθρώπου, ήταν και το έργο της διεξαγωγής της μάχης με τον Σατανά. Το στάδιο του έργου που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά στην αρχή, ήταν απλώς η καθοδήγηση της επίγειας ζωής του ανθρώπου. Ήταν η αρχή του έργου του Θεού, και παρόλο που δεν περιελάμβανε ακόμα καμία μάχη, ή κάποιο σημαντικό έργο, έθεσε τα θεμέλια για το έργο του επερχόμενου πολέμου. Αργότερα, το δεύτερο στάδιο του έργου, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, περιελάμβανε την αλλαγή της παλιάς διάθεσης του ανθρώπου, που σημαίνει ότι ο Θεός κατεργάστηκε τη ζωή του ανθρώπου αυτοπροσώπως. Τούτο έπρεπε να γίνει προσωπικά από τον Θεό: Απαιτούσε την ενσάρκωση του ιδίου και, αν δεν είχε συμβεί αυτό, κανένας άλλος δεν θα ήταν δυνατόν να Τον αντικαταστήσει στο συγκεκριμένο στάδιο του έργου, καθώς αντιπροσώπευε το έργο της μάχης απευθείας εναντίον του Σατανά. Αν ο άνθρωπος είχε επιτελέσει τούτο το έργο για λογαριασμό του Θεού, την ώρα της αναμέτρησης με τον Σατανά, ο Σατανάς δεν επρόκειτο να υποταχθεί, οπότε και θα ήταν αδύνατον να συντριβεί. Έπρεπε οπωσδήποτε να τον συντρίψει ο ενσαρκωθείς Θεός, διότι η ουσία του

ενσαρκωθέντα Θεού είναι πάντα ο Θεός, είναι πάντα η ανθρώπινη ζωή και είναι πάντα ο Δημιουργός· ό,τι κι αν συμβεί, η ταυτότητα και η ουσία Του δεν πρόκειται να αλλάξουν. Και έτσι, ενεδύθη τη σάρκα και επιτέλεσε το έργο, προκειμένου να προκαλέσει την πλήρη υποταγή του Σατανά. Κατά τη διάρκεια του έργου των εσχάτων ημερών, εάν ο άνθρωπος ήταν εκείνος που έπρεπε να το πραγματοποιήσει, κηρύσσοντας απευθείας τον λόγο, τότε θα ήταν ανίκανος να τον εκστομίσει, κι αν προφερόταν κάποια προφητεία, τότε αυτή θα ήταν ανίκανη να κατακτήσει τον άνθρωπο. Με την πρόσληψη της σάρκας, ο Θεός έρχεται να συντρίψει τον Σατανά και να προκαλέσει την πλήρη υποταγή του. Όταν Συντρίψει εντελώς τον Σατανά, κατακτήσει πλήρως και κερδίσει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο, αυτό το στάδιο του έργου θα ολοκληρωθεί και θα στεφθεί με επιτυχία. Στη διαχείριση του Θεού, ο άνθρωπος είναι αδύνατον να αντικαταστήσει τον Θεό. Ειδικότερα, το έργο για την καθοδήγηση της εποχής και την έναρξη νέου έργου έχει ακόμα μεγαλύτερη ανάγκη από την προσωπική εργασία του ίδιου του Θεού. Οι αποκαλύψεις προς τους ανθρώπους και ο εφοδιασμός τους με προφητείες είναι κάτι που μπορεί να γίνει από τον ίδιον τον άνθρωπο, αλλά αν πρόκειται για έργο που πρέπει να γίνει προσωπικά από τον Θεό, έργο για τη μάχη μεταξύ του ίδιου και του Σατανά, τότε δεν είναι δυνατόν να επιτελεστεί από τον άνθρωπο. Κατά το πρώτο στάδιο του έργου, όταν δεν υπήρχε μάχη με τον Σατανά, ο Ιεχωβά καθοδηγούσε προσωπικά τον λαό του Ισραήλ, χρησιμοποιώντας τις προφητείες των προφητών. Εν συνεχεία, το δεύτερο στάδιο του έργου ήταν η μάχη με τον Σατανά, και ο ίδιος ο Θεός ενσαρκώθηκε, ενδυόμενος τη σάρκα, προκειμένου να το επιτελέσει. Οτιδήποτε περιλαμβάνει τη μάχη με τον Σατανά, περιλαμβάνει και την ενσάρκωση του Θεού, πράγμα που σημαίνει ότι αυτή η μάχη είναι αδύνατον να διεξαχθεί από τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος ήταν εκείνος που έπρεπε να πολεμήσει, θα ήταν ανίκανος να συντρίψει τον Σατανά. Πώς θα μπορούσε να έχει τη δύναμη να πολεμήσει εναντίον του, ενώ θα ήταν ακόμα υπό την κυριαρχία του; Ο άνθρωπος βρίσκεται στη μέση: Αν κλίνεις προς τον Σατανά, ανήκεις σε αυτόν, αλλά αν ικανοποιείς τον Θεό, τότε ανήκεις στον Θεό. Αν ο άνθρωπος έπρεπε να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο γι' αυτή τη μάχη, θα ήταν ικανός να το πράξει; Κι αν το έπραττε, δεν θα είχε χαθεί πολύν καιρό πριν; Δεν θα είχε εισέλθει εδώ και πολύν καιρό στον κάτω κόσμο; Έτσι λοιπόν, ο άνθρωπος είναι ανίκανος να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο Του, το οποίο σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν διαθέτει την ουσία του Θεού, και αν διεξήγες μάχη με τον Σατανά, θα ήσουν ανίκανος να τον συντρίψεις. Ο άνθρωπος δύναται να εκτελέσει μόνο μερικό έργο· μπορεί να κερδίσει μερικούς ανθρώπους,

αλλά είναι αδύνατον να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο του ίδιου του Θεού. Πώς θα ήταν δυνατόν να πολεμήσει ο άνθρωπος τον Σατανά; Ο Σατανάς θα σε έπιανε αιχμάλωτο, προτού καν ξεκινήσεις. Μόνο όταν ο ίδιος ο Θεός διεξάγει μάχη με τον Σατανά και ο άνθρωπος ακολουθεί και υπακούει στον Θεό επί αυτής της βάσεως, μπορεί ο άνθρωπος να κερδηθεί από τον Θεό και να ξεφύγει από τα δεσμά του Σατανά. Αυτό που δύναται να επιτύχει ο άνθρωπος με τη διάνοια και τις ικανότητές του είναι πολύ περιορισμένο· είναι ανίκανος να ωθήσει τους ανθρώπους στην πλήρωση, να τους καθοδηγήσει και, ακόμα λιγότερο, να συντρίψει τον Σατανά. Η νοημοσύνη και η εξυπνάδα του ανθρώπου είναι ανίκανες να αποτρέψουν τα σχέδια του Σατανά, πώς γίνεται, λοιπόν, να πολεμήσει εναντίον του;

Όλοι όσοι είναι πρόθυμοι να τελειωθούν, έχουν την ευκαιρία να τελειωθούν, οπότε μπορείτε να ηρεμήσετε: Στο μέλλον, θα εισέλθετε άπαντες στον προορισμό. Αλλά εάν δεν επιθυμείς να τελειωθείς, ούτε και να εισέλθεις στο θαυμαστό βασίλειο, τότε το πρόβλημα είναι δικό σου. Όλοι όσοι είναι πρόθυμοι να τελειωθούν και είναι πιστοί στον Θεό, όλοι όσοι υπακούν και εκτελούν πιστά το καθήκον τους —άπαντες αυτοί οι άνθρωποι δύνανται να τελειωθούν. Σήμερα, όλοι εκείνοι που δεν εκτελούν πιστά το καθήκον τους, που δεν είναι πιστοί στον Θεό, που δεν υποτάσσονται σε Εκείνον και ειδικά εκείνοι που έχουν λάβει φώτιση από το Άγιο Πνεύμα, αλλά δεν τη θέτουν σε εφαρμογή —άπαντες αυτοί οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να τελειωθούν. Όλοι εκείνοι που είναι πρόθυμοι να είναι πιστοί και υπακούν στον Θεό, δύνανται να τελειωθούν, ακόμα κι αν είναι κάπως αδαείς· όλοι εκείνοι που είναι πρόθυμοι να ακολουθήσουν, δύνανται να τελειωθούν. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε για αυτό. Όσο είσαι πρόθυμος να ακολουθείς προς αυτήν την κατεύθυνση, δύνασαι και να τελειωθείς. Εγώ δεν επιθυμώ να εγκαταλείψω ή να εξαλείψω κανέναν σας, αλλά αν ο άνθρωπος δεν προσπαθεί να πράττει το σωστό, τότε απλώς καταστρέφεις τον εαυτό σου· δεν σε εξαλείφω Εγώ, αλλά εσύ ο ίδιος. Εάν εσύ ο ίδιος δεν προσπαθείς να πράττεις το σωστό —αν είσαι τεμπέλης ή δεν εκπληρώνεις το καθήκον σου ή δεν είσαι πιστός ή δεν ακολουθείς την αλήθεια και πάντα κάνεις ό,τι θέλεις, αν συμπεριφέρεσαι απερίσκεπτα, αγωνίζεσαι για τη δική σου δόξα και το πλούτος, και είσαι ανήθικος στις σχέσεις σου με το αντίθετο φύλο, τότε θα επωμιστείς το φορτίο των δικών σου αμαρτιών· δεν αξίζεις τον οίκτο κανενός. Σκοπός Μου είναι να τελειωθείτε όλοι ή, τουλάχιστον, να κατακτηθείτε, ώστε το συγκεκριμένο στάδιο του έργου να ολοκληρωθεί με επιτυχία. Η επιθυμία του Θεού είναι η τελείωση του κάθε

ανθρώπου, η τελική απόκτησή του από Εκείνον, ο ολοκληρωτικός καθαρισμός του από Εκείνον και η μετατροπή του σε κάποιον, τον οποίον Εκείνος αγαπά. Δεν έχει καμία σημασία, αν Εγώ λέγω ότι είστε καθυστερημένοι ή πτωχοί τω πνεύματι —αυτό είναι γεγονός. Τα λόγια Μου δεν αποδεικνύουν ότι σκοπεύω να σας εγκαταλείψω, ότι έχω χάσει τις ελπίδες Μου για εσάς, και πολύ λιγότερο, ότι δεν θέλω να σας σώσω. Σήμερα έχω έρθει να επιτελέσω το έργο για τη σωτηρία σας, δηλαδή το έργο που επιτελώ, αποτελεί συνέχεια του έργου για τη σωτηρία. Κάθε άνθρωπος έχει την ευκαιρία να τελειωθεί: Υπό την προϋπόθεση ότι είσαι πρόθυμος, ότι ακολουθείς, στο τέλος θα είσαι ικανός να επιτύχεις αυτό το αποτέλεσμα, και κανείς δεν πρόκειται να εγκαταλειφθεί. Εάν είσαι πτωχός τω πνεύματι, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του πτωχού πνεύματός σου· αν είσαι υψηλού επιπέδου, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του υψηλού επιπέδου σου· αν είσαι αδαής και αναλφάβητος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του αναλφαβητισμού σου· εάν είσαι μορφωμένος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του γεγονότος ότι είσαι μορφωμένος· εάν είσαι ηλικιωμένος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες της ηλικίας σου· εάν είσαι σε θέση να παρέχεις φιλοξενία, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες τούτου· αν λες ότι αδυνατείς να προσφέρεις φιλοξενία και μπορείς μόνο να εκτελείς ένα συγκεκριμένο καθήκον, είτε πρόκειται για τη διάδοση του Ευαγγελίου είτε για τη φροντίδα της εκκλησίας ή για τη συμμετοχή σου σε άλλα γενικά ζητήματα, η τελείωσή Μου για εσένα θα είναι ανάλογη του καθήκοντος που εσύ εκτελείς. Πίστη, μέχρι τέλους υπακοή και επιδίωξη της υπέρτατης αγάπης για τον Θεό —τούτα πρέπει να εκπληρώσεις και δεν υπάρχουν καλύτερες ασκήσεις από αυτές τις τρεις. Τελικά, ο άνθρωπος πρέπει να επιτύχει αυτά τα τρία πράγματα και, αν το κατορθώσει, θα καταστεί τελειωθείς. Αλλά, πάνω απ' όλα, πρέπει πραγματικά να ακολουθείς, να λαμβάνεις ενεργά μέρος, και να μην είσαι παθητικός ως προς αυτό. Έχω πει ότι κάθε άνθρωπος έχει την ευκαιρία να τελειωθεί και είναι ικανός να τελειωθεί, και αυτό ισχύει, αλλά εσύ δεν προσπαθείς να είσαι καλύτερος στην επιδίωξή σου. Εάν δεν επιτύχεις τα τρία αυτά κριτήρια, τότε, στο τέλος, θα πρέπει να εξαλειφθείς. Θέλω όλοι να προλάβουν, να αποκτήσουν άπαντες το έργο και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος και να είναι ικανοί να υπακούν μέχρι τέλους, διότι αυτό είναι το καθήκον που πρέπει να επιτελεί ο καθένας από εσάς. Μετά την εκτέλεση του καθήκοντός σας, άπαντες θα έχετε τελειωθεί, και θα φέρετε αδιάψευστη μαρτυρία. Όλοι όσοι φέρουν μαρτυρία είναι εκείνοι που έχουν

υπάρξει νικηφόροι επί του Σατανά και έχουν κερδίσει την υπόσχεση του Θεού· αυτοί θα παραμείνουν για να ζήσουν στον θαυμαστό προορισμό.

Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί

Στην αρχή, ο Θεός αναπαυόταν. Δεν υπήρχαν άνθρωποι ή οτιδήποτε άλλο στη γη εκείνη την εποχή και ο Θεός δεν είχε να κάνει καμιά απολύτως εργασία. Ο Θεός ξεκίνησε το έργο διαχείρισης Του μόνο τη στιγμή που άρχισε να υπάρχει η ανθρωπότητα κι αφού η ανθρωπότητα είχε πλέον διαφθαρεί. Από εκείνο το σημείο και μετά, ο Θεός δεν αναπαύθηκε ξανά, αλλά, αντ' αυτού, άρχισε να ασχολείται με την ανθρωπότητα. Εξαιτίας της διαφθοράς της ανθρωπότητας ο Θεός βγήκε από την ανάπαυσή Του και επίσης, εξαιτίας της εξέγερσης του αρχαγγέλου ο Θεός βγήκε από την ανάπαυσή Του. Αν ο Θεός δεν νικήσει τον Σατανά και δεν σώσει την ανθρωπότητα, η οποία έχει διαφθαρεί, ο Θεός δεν θα είναι ποτέ πάλι σε θέση να εισέλθει στην ανάπαυσή Του. Όπως ο άνθρωπος δεν έχει ανάπαυση, το ίδιο συμβαίνει και με τον Θεό. Όταν ο Θεός εισέλθει ξανά στην ανάπαυση, το ίδιο θα κάνει κι ο άνθρωπος. Η ζωή σε ανάπαυση είναι μια ζωή χωρίς πόλεμο, χωρίς βρωμιά, χωρίς συνεχιζόμενη αδικία. Αυτό σημαίνει ότι στερείται της παρενόχλησης του Σατανά (εδώ ο «Σατανάς» αναφέρεται σε εχθρικές δυνάμεις), της διαφθοράς του Σατανά, καθώς και της εισβολής οποιασδήποτε δύναμης που αντιτίθεται στον Θεό. Όλα ακολουθούν το δικό τους είδος και λατρεύουν τον Άρχοντα της δημιουργίας. Ο ουρανός και η γη είναι απολύτως ήρεμοι. Αυτή είναι η ξεκούραστη ζωή της ανθρωπότητας. Όταν ο Θεός εισέλθει στην ανάπαυση, καμιά αδικία δεν θα παραμείνει πια πάνω στη γη και δεν θα υπάρξει πλέον εισβολή από καμία εχθρική δύναμη. Η ανθρωπότητα θα εισέλθει επίσης σε μια νέα σφαίρα· δεν θα είναι πια μια ανθρωπότητα διεφθαρμένη από τον Σατανά, αλλά μια ανθρωπότητα που έχει σωθεί αφού έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Η ημέρα ανάπαυσης της ανθρωπότητας είναι επίσης και η ημέρα ανάπαυσης του Θεού. Ο Θεός έχασε την ανάπαυσή Του λόγω της ανικανότητας της ανθρωπότητας να εισέλθει στην ανάπαυση· δεν ήταν ότι αρχικά δεν μπορούσε να αναπαυθεί. Η είσοδος στην ανάπαυση δεν σημαίνει ότι όλα τα πράγματα θα σταματήσουν να μετακινούνται ή ότι όλα θα σταματήσουν να αναπτύσσονται, ούτε σημαίνει ότι ο Θεός θα σταματήσει να εργάζεται ή ο άνθρωπος θα πάψει να ζει. Το σημάδι της εισόδου στην

ανάπαυση είναι το εξής: Ο Σατανάς καταστράφηκε· αυτοί οι κακοί άνθρωποι που στηρίζουν τον Σατανά στο να πράττει το κακό έχουν τιμωρηθεί και εξαφανιστεί· όλες οι δυνάμεις, οι εχθρικές προς τον Θεό, παύουν να υπάρχουν. Ο Θεός που εισέρχεται σε ανάπαυση σημαίνει ότι δεν θα επιτελεί πλέον το έργο Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα που εισέρχεται σε ανάπαυση σημαίνει ότι όλη η ανθρωπότητα θα ζήσει μέσα στο φως του Θεού και κάτω από τις ευλογίες Του. Δεν θα υπάρξει καμία από τις διαφθορές του Σατανά, ούτε θα γίνουν αδικίες. Η ανθρωπότητα θα ζήσει κανονικά στη γη και κάτω από τη φροντίδα του Θεού. Όταν ο Θεός και ο άνθρωπος εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί, αυτό θα σημαίνει ότι η ανθρωπότητα έχει σωθεί και ότι ο Σατανάς έχει καταστραφεί, ότι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο έχει ολοκληρωθεί εντελώς. Ο Θεός δεν θα συνεχίσει να εργάζεται μέσα στον άνθρωπο και ο άνθρωπος δεν θα ζει πλέον υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ως εκ τούτου, ο Θεός δεν θα είναι πλέον απασχολημένος και ο άνθρωπος δεν θα τρέχει πλέον. Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση ταυτόχρονα. Ο Θεός θα επιστρέψει στην αρχική Του θέση και κάθε άτομο θα επιστρέψει στην αντίστοιχη θέση του. Αυτοί είναι οι προορισμοί που ο Θεός και ο άνθρωπος θα διαμείνουν αντίστοιχα μετά το τέλος ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού. Ο Θεός έχει τον προορισμό του Θεού και ο άνθρωπος έχει τον προορισμό του ανθρώπου. Ενώ αναπαύεται, ο Θεός θα συνεχίσει να καθοδηγεί όλη την ανθρωπότητα στη ζωή τους πάνω στη γη. Ενώ βρίσκεται υπό το φως του Θεού, ο άνθρωπος θα λατρεύει τον έναν αληθινό Θεό στον ουρανό. Ο Θεός δεν θα ζει πλέον ανάμεσα στην ανθρωπότητα και ο άνθρωπος δεν θα είναι σε θέση να ζήσει μαζί με τον Θεό στον προορισμό του Θεού. Ο Θεός και ο άνθρωπος δεν θα μπορούν να ζήσουν μέσα στο ίδιο βασίλειο· αντίθετα, και οι δύο θα έχουν το δικό τους αντίστοιχο τρόπο ζωής. Ο Θεός είναι Αυτός που καθοδηγεί όλη την ανθρωπότητα, ενώ όλη η ανθρωπότητα είναι η αποκρυστάλλωση του έργου διαχείρισης του Θεού. Είναι η ανθρωπότητα που οδηγείται. Όσον αφορά την ουσία, η ανθρωπότητα δεν είναι παρόμοια με τον Θεό. Για να αναπαυθείς, θα πρέπει να επιστρέψεις στην αρχική σου θέση. Επομένως, όταν ο Θεός εισέρχεται στην ανάπαυση, σημαίνει ότι ο Θεός επιστρέφει στην αρχική Του θέση. Ο Θεός δεν θα ζει πλέον πάνω στη γη, ούτε θα μοιράζεται τη χαρά και την ταλαιπωρία της ανθρωπότητας σαν να βρίσκεται ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Όταν η ανθρωπότητα εισέρχεται στην ανάπαυση, αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος έχει γίνει μια πραγματική δημιουργία· η ανθρωπότητα θα λατρεύει τον Θεό από τη γη και θα έχει φυσιολογική ανθρώπινη ζωή. Οι άνθρωποι δεν θα είναι πλέον ανυπάκουοι στον

Θεό ούτε θα αντιστέκονται στον Θεό· θα επιστρέψουν στην αρχική ζωή του Αδάμ και της Εύας. Αυτές είναι οι αντίστοιχες ζωές και οι προορισμοί του Θεού και της ανθρωπότητας μετά την είσοδό τους στην ανάπαυση. Η ήττα του Σατανά είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη στον πόλεμο μεταξύ του Θεού και του Σατανά. Με αυτόν τον τρόπο, η είσοδος του Θεού στην ανάπαυση μετά την ολοκλήρωση του έργου διαχείρισής Του και η πλήρης σωτηρία και η είσοδος του ανθρώπου στην ανάπαυση, θα γίνουν αναπόφευκτη εξέλιξη. Ο τόπος ανάπαυσης του ανθρώπου είναι στη γη και ο τόπος ανάπαυσης του Θεού είναι στον ουρανό. Ενώ ο άνθρωπος λατρεύει τον Θεό στην ανάπαυση, θα ζήσει επί της γης, κι ενώ ο Θεός καθοδηγεί το υπόλοιπο τμήμα της ανθρωπότητας στην ανάπαυση, θα τους καθοδηγήσει από τον ουρανό, όχι από τη γη. Ο Θεός θα εξακολουθεί να είναι το Πνεύμα, ενώ ο άνθρωπος θα εξακολουθεί να είναι σάρκα. Ο Θεός και ο άνθρωπος έχουν και οι δύο διαφορετικούς τρόπους ανάπαυσης. Ενώ ο Θεός αναπαύεται, θα έρθει και θα εμφανιστεί ανάμεσα στους ανθρώπους· ενώ ο άνθρωπος αναπαύεται, θα οδηγηθεί από τον Θεό να επισκεφθεί τον ουρανό, κι επίσης να απολαύσει τη ζωή στον ουρανό. Αφού ο Θεός και ο άνθρωπος εισέλθουν στην ανάπαυση, ο Σατανάς δεν θα υπάρχει πλέον και, όπως ο Σατανάς, έτσι και αυτοί οι πονηροί άνθρωποι δεν θα υπάρχουν πλέον. Πριν ο Θεός και ο άνθρωπος εισέλθουν στην ανάπαυση, εκείνοι οι κακοί άνθρωποι που κάποτε εκδίωκαν τον Θεό πάνω στη γη και οι εχθροί επί της γης που ήταν ανυπάκουοι σε Αυτόν, θα έχουν ήδη καταστραφεί· θα έχουν συντριβεί από τις μεγάλες καταστροφές των έσχατων ημερών. Αφού τα κακά αυτά άτομα έχουν καταστραφεί εντελώς, η γη δεν θα γνωρίσει ποτέ ξανά την ενόχληση του Σατανά. Η ανθρωπότητα θα αποκτήσει πλήρη σωτηρία, και μόνο τότε θα ολοκληρωθεί το έργο του Θεού. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις για τον Θεό και τον άνθρωπο ώστε να εισέλθουν στην ανάπαυση.

Η προσέγγιση του τέλους όλων των πραγμάτων δείχνει το τέλος του έργου του Θεού και δείχνει το τέλος της ανάπτυξης της ανθρωπότητας. Αυτό σημαίνει ότι η ανθρωπότητα, όπως διαφθάρηκε από τον Σατανά, έχει φτάσει στο τέλος της ανάπτυξης, και ότι οι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας θα έχουν ολοκληρώσει την αναπαραγωγή τους. Σημαίνει, επίσης, ότι θα είναι αδύνατο μια τέτοια ανθρωπότητα, που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, να συνεχίσει να αναπτύσσεται. Ο Αδάμ και η Εύα στην αρχή δεν είχαν διαφθαρεί, αλλά ο Αδάμ και η Εύα που εκδιώχθηκαν από τον Κήπο της Εδέμ διεφθάρησαν από τον Σατανά. Όταν ο Θεός και ο άνθρωπος εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί, ο Αδάμ και η Εύα —οι οποίοι εκδιώχθηκαν από τον

Κήπο της Εδέμ— και οι απόγονοί τους τελικά θα φτάσουν στο τέλος. Η ανθρωπότητα του μέλλοντος θα εξακολουθεί να αποτελείται από τους απογόνους του Αδάμ και της Εύας, αλλά δεν θα είναι άνθρωποι που ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Αντίθετα, θα είναι άνθρωποι που έχουν σωθεί και καθαριστεί. Αυτή θα είναι μια ανθρωπότητα που έχει κριθεί και παιδευτεί και που είναι αγία. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα μοιάζουν με την ανθρώπινη φυλή όπως ήταν αρχικά· θα μπορούσε κάποιος σχεδόν να πει ότι είναι ένα τελείως διαφορετικό είδος ανθρώπου από τον αρχικό Αδάμ και την Εύα. Αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν επιλεγεί μεταξύ όλων εκείνων που είχαν διαφθαρεί από τον Σατανά και θα είναι οι άνθρωποι που τελικά ήταν σταθεροί κατά την κρίση και την παιδεία του Θεού· θα είναι η ομάδα ανθρώπων που θα έχει απομείνει ανάμεσα από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Μόνο αυτή η ομάδα ανθρώπων θα μπορέσει να εισέλθει στην τελική ανάπαυση μαζί με τον Θεό. Όσοι είναι σε θέση να παραμείνουν σταθεροί κατά τη διάρκεια του έργου της κρίσης και της παιδείας του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες —δηλαδή, κατά τη διάρκεια του τελικού έργου του εξαγνισμού— θα είναι εκείνοι που θα εισέλθουν στην τελική ανάπαυση με τον Θεό· λοιπόν, αυτοί που θα εισέλθουν στην ανάπαυση, θα έχουν απελευθερωθεί από την επιρροή του Σατανά και θα έχουν αποκτηθεί από τον Θεό μόνον αφού έχουν υποβληθεί στο τελικό έργο Του, του εξαγνισμού. Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν τελικά αποκτηθεί από τον Θεό θα εισέλθουν στην τελική ανάπαυση. Η ουσία του έργου της παιδείας και της κρίσης είναι να εξαγνίσει την ανθρωπότητα για την ημέρα της τελικής ανάπαυσης. Διαφορετικά, ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα μπορέσει να ακολουθήσει το δικό της είδος ή να εισέλθει στην ανάπαυση. Αυτό το έργο είναι το μοναδικό μονοπάτι της ανθρωπότητας για να εισέλθει στην ανάπαυση. Μόνο το έργο του εξαγνισμού του Θεού θα εξαγνίσει την ανθρωπότητα από την αδικία της, και μόνο το έργο της παιδείας και της κρίσης Του θα αναδείξει αυτά τα ανυπάκουα πράγματα μεταξύ της ανθρωπότητας, διαχωρίζοντας έτσι εκείνους που μπορούν να σωθούν από αυτούς που δεν μπορούν, και εκείνους που θα παραμείνουν από εκείνους που δεν θα το κάνουν. Όταν τελειώσει αυτό το έργο, όλοι εκείνοι στους οποίους επιτραπεί να παραμείνουν, θα εξαγνιστούν και θα εισέλθουν σε μια υψηλότερη κατάσταση της ανθρωπότητας, στην οποία θα απολαύσουν μια πιο θαυμάσια δεύτερη ανθρώπινη ζωή πάνω στη γη· με άλλα λόγια, θα εισέλθουν στην ημέρα ανάπαυσης της ανθρωπότητας και θα ζήσουν μαζί με τον Θεό. Όταν αυτοί που δεν μπορούν να παραμείνουν, υποστούν παιδεία και κρίση, οι αρχικές τους μορφές θα αποκαλυφθούν πλήρως· μετά από αυτό, θα καταστραφούν όλοι

και, όπως ο Σατανάς, δεν θα τους επιτραπεί πλέον να επιβιώσουν πάνω στη γη. Η ανθρωπότητα του μέλλοντος δεν θα περιέχει πλέον κανένα από αυτά τα είδη ανθρώπων· αυτοί οι άνθρωποι δεν θα είναι κατάλληλοι να εισέλθουν στη χώρα της τελικής ανάπαυσης, ούτε να εισέλθουν στην ημέρα ανάπαυσης που ο Θεός και ο άνθρωπος θα μοιραστούν, γιατί είναι στόχοι της τιμωρίας, είναι οι ασεβείς και δεν είναι δίκαιοι άνθρωποι. Είχαν λυτρωθεί κάποτε και είχαν επίσης κριθεί και παιδευτεί· είχαν επίσης υπηρετήσει κάποτε τον Θεό, αλλά όταν έρθει η τελευταία μέρα, θα εξαλειφθούν και θα καταστραφούν εξαιτίας της δικής τους κακίας και λόγω της ανυπακοής και της μη αναστρέψιμης κατάστασής τους. Δεν θα υπάρχουν πλέον στον κόσμο του μέλλοντος και δεν θα υπάρχουν πλέον ανάμεσα στην ανθρώπινη φυλή του μέλλοντος. Όλοι ανεξαιρέτως οι κακοποιοί κι όλοι όσοι δεν έχουν σωθεί θα καταστραφούν όταν οι άγιοι ανάμεσα από την ανθρωπότητα εισέλθουν στην ανάπαυση, ανεξάρτητα από το αν είναι τα πνεύματα των νεκρών ή εκείνοι που εξακολουθούν να ζουν με σάρκα και οστά. Ανεξάρτητα από ποια εποχή είναι αυτή στην οποία ανήκουν αυτά τα κακοποιά πνεύματα και οι κακοποιοί άνθρωποι ή τα πνεύματα των δίκαιων ανθρώπων και εκείνων που εφαρμόζουν τη δικαιοσύνη, όλοι οι κακοποιοί θα καταστραφούν κι όλοι οι δίκαιοι θα επιβιώσουν. Το αν ένα άτομο ή πνεύμα λαμβάνει σωτηρία δεν αποφασίζεται εξ ολοκλήρου βάσει του έργου της τελικής εποχής, αλλά καθορίζεται μάλλον με βάση το αν έχει αντισταθεί ή ήταν ανυπάκουο στον Θεό. Εάν οι άνθρωποι της προηγούμενης εποχής έπρατταν το κακό και δεν μπορούσαν να σωθούν, θα ήταν αναμφισβήτητοι στόχοι για τιμωρία. Αν οι άνθρωποι σε αυτή την εποχή πράττουν το κακό και δεν μπορούν να σωθούν, είναι επίσης σίγουρα στόχοι για τιμωρία. Οι άνθρωποι χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, όχι με βάση την εποχή. Μόλις χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, οι άνθρωποι δεν τιμωρούνται ούτε ανταμείβονται αμέσως· αντίθετα, ο Θεός θα επιτελέσει το έργο της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού, μόνον αφού έχει ολοκληρώσει την επιτέλεση του έργου της κατάκτησης τις έσχατες ημέρες. Στην πραγματικότητα, χρησιμοποιεί το καλό και το κακό για να διαχωρίσει την ανθρωπότητα από τότε που πραγματοποίησε το έργο Του ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Απλώς θα επιβραβεύσει τους δίκαιους και θα τιμωρήσει τους ασεβείς μετά την ολοκλήρωση του έργου Του, αντί να χωρίσει τους πονηρούς και τους δίκαιους, μετά την ολοκλήρωση του έργου Του στο τέλος και αμέσως μετά να ξεκινήσει το έργο Του να τιμωρήσει το κακό και να επιβραβεύσει το καλό. Το τελικό έργο Του της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού γίνεται εξ ολοκλήρου για να εξαγνίσει

τελείως όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μπορεί να φέρει σε αιώνια ανάπαυση μια εντελώς αγία ανθρωπότητα. Αυτό το στάδιο του έργου Του είναι το πιο κρίσιμο έργο Του. Είναι το τελικό στάδιο του συνολικού έργου διαχείρισής Του. Εάν ο Θεός δεν κατέστρεφε τους ασεβείς, αλλά τους άφηνε να παραμένουν, τότε ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα μπορούσε ακόμα να εισέλθει στην ανάπαυση και ο Θεός δεν θα ήταν σε θέση να φέρει όλη την ανθρωπότητα σε μια καλύτερη βασιλεία. Αυτό το είδος εργασίας δεν θα ολοκληρωνόταν. Όταν τελειώσει το έργο Του, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα είναι εντελώς αγία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί ο Θεός να ζήσει ειρηνικά σε ανάπαυση.

Οι άνθρωποι σήμερα δεν είναι σε θέση να αποχωριστούν όσα αφορούν τη σάρκα. Δεν μπορούν να εγκαταλείψουν την απόλαυση της σάρκας, ούτε μπορούν να εγκαταλείψουν τον κόσμο, τα χρήματα ή τη διεφθαρμένη διάθεσή τους. Οι περισσότεροι άνθρωποι κυνηγούν τις επιδιώξεις τους με έναν επιφανειακό τρόπο. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τον Θεό στην καρδιά τους καθόλου· ακόμα περισσότερο, δεν φοβούνται τον Θεό. Δεν έχουν τον Θεό στις καρδιές τους και έτσι δεν μπορούν να αντιληφθούν όλα όσα κάνει ο Θεός και είναι ακόμη πιο αδύνατον να πιστέψουν τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Του. Αυτοί οι άνθρωποι είναι άνθρωποι της σάρκας· είναι πολύ βαθιά διεφθαρμένοι και στερούνται κάθε αλήθειας, επιπλέον δε, δεν πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να ενσαρκωθεί. Όποιος δεν πιστεύει στον ενσαρκωμένο Θεό —δηλαδή, όποιος δεν πιστεύει το έργο και τον λόγο του ορατού Θεού και δεν πιστεύει στον ορατό Θεό, αλλά αντίθετα λατρεύει τον αόρατο Θεό στον ουρανό— δεν έχει τον Θεό μέσα στην καρδιά του. Είναι άνθρωποι που είναι ανυπάκουοι και αντιστέκονται στον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι στερούνται της ανθρωπιάς και λογικής, πόσο μάλλον της αλήθειας. Γι' αυτούς τους ανθρώπους, ο ορατός και απτός Θεός δεν μπορεί να γίνει πιστευτός ακόμα, αλλά ο αόρατος και άυλος Θεός είναι ο πιο αξιόπιστος και δίνει μεγαλύτερη χαρά στην καρδιά τους. Αυτό που αναζητούν δεν είναι η αλήθεια της πραγματικότητας, ούτε είναι η πραγματική ουσία της ζωής, πολύ λιγότερο δε, οι προθέσεις του Θεού. Αντιθέτως, επιδιώκουν τον ενθουσιασμό. Όποια από τα πράγματα είναι πιο ικανά να τους επιτρέψουν να επιτύχουν τις δικές τους επιθυμίες, είναι, χωρίς αμφιβολία, οι πεποιθήσεις και οι επιδιώξεις τους. Πιστεύουν μόνο στον Θεό για να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους, όχι για να αναζητήσουν την αλήθεια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πράττουν το κακό; Έχουν εξαιρετικά υψηλή αυτοπεποίθηση και δεν πιστεύουν ότι ο Θεός στον ουρανό θα τους καταστρέψει, αυτούς τους

«καλούς ανθρώπους». Αντ' αυτού, πιστεύουν ότι ο Θεός θα τους επιτρέψει να παραμείνουν και, επιπλέον, θα τους ανταμείψει όμορφα, διότι έχουν κάνει πολλά πράγματα για τον Θεό και έχουν δείξει μεγάλη «πίστη» απέναντί Του. Αν επρόκειτο να ακολουθήσουν τον ορατό Θεό, αμέσως θα χτυπούσαν τον Θεό ή θα γίνονταν έξαλλοι μαζί Του μόλις οι επιθυμίες τους δεν ευοδώνονταν. Αυτοί είναι άθλιοι άνθρωποι που επιδιώκουν να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους· δεν είναι ακέραιοι άνθρωποι στην αναζήτηση της αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι λεγόμενοι διεφθαρμένοι άνθρωποι που ακολουθούν τον Χριστό. Αυτοί οι άνθρωποι που δεν αναζητούν την αλήθεια, δεν μπορούν να πιστέψουν την αλήθεια. Είναι ακόμα πιο αδύναμοι να αντιληφθούν τη μελλοντική έκβαση της ανθρωπότητας, επειδή δεν πιστεύουν σε οποιαδήποτε εργασία ή ομιλία του ορατού Θεού και δεν μπορούν να πιστέψουν στον μελλοντικό προορισμό της ανθρωπότητας. Επομένως, ακόμα κι αν ακολουθούν τον ορατό Θεό, εξακολουθούν να διαπράττουν το κακό και δεν αναζητούν την αλήθεια, ούτε κάνουν πράξη την αλήθεια που απαιτώ. Αυτοί οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν ότι θα καταστραφούν, είναι ακριβώς τα άτομα αυτά που όντως θα καταστραφούν. Όλοι πιστεύουν ότι είναι τόσο έξυπνοι και πιστεύουν ότι οι ίδιοι είναι αυτοί που κάνουν πράξη την αλήθεια. Θεωρούν ότι η κακή συμπεριφορά τους είναι η αλήθεια και έτσι, την εκτιμούν. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι είναι γεμάτοι αυτοπεποίθηση· παίρνουν την αλήθεια ως δόγμα και τις κακές πράξεις τους ως αλήθειες, και τελικά μπορούν να μαζεύουν ό,τι έχουν σπείρει. Όσο πιο γεμάτοι αυτοπεποίθηση είναι οι άνθρωποι και όσο πιο αλαζονικοί, τόσο περισσότερο δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν την αλήθεια. Όσο περισσότερο οι άνθρωποι πιστεύουν στον ουράνιο Θεό, τόσο περισσότερο αντιστέκονται στον Θεό. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα τιμωρηθούν. Πριν η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση, το εάν κάθε άτομο θα τιμωρηθεί ή θα ανταμειφθεί θα καθορίζεται ανάλογα με το αν αναζητά την αλήθεια, αν γνωρίζει τον Θεό, αν μπορεί να υπακούσει στον ορατό Θεό. Όσοι έχουν υπηρετήσει τον ορατό Θεό, αλλά ακόμα δεν Τον γνωρίζουν ή δεν Τον υπακούουν, στερούνται αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι είναι κακοποιοί και αναμφισβήτητα οι κακοποιοί θα τιμωρηθούν. Επιπλέον, θα τιμωρηθούν σύμφωνα με την κακή συμπεριφορά τους. Ο Θεός είναι για να πιστεύει σ' Αυτόν ο άνθρωπος και είναι επίσης άξιος της υπακοής του ανθρώπου. Εκείνοι που πιστεύουν μόνο στον ασαφή και αόρατο Θεό είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό. Επιπλέον, δεν μπορούν να υπακούν στον Θεό. Αν αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην μπορούν να πιστέψουν στον ορατό Θεό, από τη στιγμή που θα τελειώσει το έργο Του της κατάκτησης και επίσης

παραμένουν ανυπάκουοι και αντιστέκονται στον ορατό ενσαρκωμένο Θεό, αυτοί, οι ασαφιστές, θα καταστραφούν χωρίς αμφιβολία. Είναι το ίδιο που συμβαίνει με όσους βρίσκονται μεταξύ σας —όποιος αναγνωρίζει προφορικά τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά δεν μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια της υπακοής στον ενσαρκωμένο Θεό, τελικά θα εξαλειφθεί και θα καταστραφεί, και ο καθένας που αναγνωρίζει προφορικά τον ορατό Θεό και επίσης τρώει και πίνει από την αλήθεια που εκφράζεται από τον ορατό Θεό, αλλά ακόμη επιζητά τον ασαφή και αόρατο Θεό, θα καταστραφεί ακόμα περισσότερο στο μέλλον. Κανείς από αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορεί να παραμείνει μέχρι την ώρα της ανάπαυσης, αφού τελειώσει το έργο του Θεού. Κανείς απ' αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορούν να παραμείνουν μέχρι την ώρα της ανάπαυσης. Οι δαιμονικοί άνθρωποι είναι εκείνοι που δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Η ουσία τους είναι η αντίσταση και η ανυπακοή στον Θεό και δεν έχουν τις παραμικρές προθέσεις να υπακούν τον Θεό. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα καταστραφούν. Είτε έχεις αλήθεια, είτε αντιστέκεσαι στον Θεό, αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία σου, όχι σύμφωνα με την εμφάνιση σου ή την περιστασιακή ομιλία και συμπεριφορά σου. Η ουσία κάθε ατόμου αποφασίζει αν θα καταστραφεί· αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία που αποκαλύπτεται από τη συμπεριφορά του και την επιδίωξη της αλήθειας. Μεταξύ των ανθρώπων που δουλεύουν όμοια και κάνουν παρόμοια εργασία, εκείνοι οι οποίοι έχουν καλή ανθρώπινη ουσία και αλήθεια είναι οι άνθρωποι που μπορούν να παραμείνουν, αλλά εκείνοι των οποίων η ουσία είναι κακή και παρακούν τον ορατό Θεό, είναι αυτοί που θα καταστραφούν. Όλο το έργο ή όλα τα λόγια του Θεού που αφορούν τον προορισμό της ανθρωπότητας θα αντιμετωπίσουν καταλλήλως τους ανθρώπους σύμφωνα με την ουσία του καθενός· δεν θα λάβει χώρα ούτε το παραμικρό σφάλμα και δεν θα γίνει ούτε ένα λάθος. Μόνο όταν κάνουν έργο οι άνθρωποι, μπαίνει στην εξίσωση το ανθρώπινο συναίσθημα ή νόημα. Το έργο που κάνει ο Θεός είναι το καταλληλότερο. Δεν θα φέρει, σε καμία περίπτωση, ψευδείς ισχυρισμούς εναντίον οποιουδήποτε πλάσματος. Υπάρχουν τώρα πολλοί άνθρωποι που δεν μπορούν να αντιληφθούν τον μελλοντικό προορισμό της ανθρωπότητας και οι οποίοι επίσης δεν πιστεύουν τα λόγια που τους απευθύνω· όλοι όσοι δεν πιστεύουν, μαζί με εκείνους που δεν κάνουν πράξη την αλήθεια, είναι δαίμονες!

Αυτοί που αναζητούν κι αυτοί που δεν αναζητούν είναι τώρα δύο διαφορετικοί τύποι ανθρώπων και είναι δύο τύποι ανθρώπων με δύο διαφορετικούς προορισμούς. Εκείνοι που

επιδιώκουν τη γνώση της αλήθειας και κάνουν πράξη την αλήθεια είναι οι άνθρωποι που ο Θεός θα σώσει. Εκείνοι που δεν γνωρίζουν την αληθινή οδό είναι οι δαίμονες και οι εχθροί· είναι οι απόγονοι του αρχαγγέλου και θα καταστραφούν. Ακόμη και οι ευσεβείς πιστοί ενός ασαφούς Θεού δεν είναι επίσης δαίμονες; Οι άνθρωποι που έχουν καλή συνείδηση, αλλά δεν αποδέχονται την αληθινή οδό, είναι δαίμονες· η ουσία τους είναι μια αντίσταση στον Θεό. Εκείνοι που δεν αποδέχονται την αληθινή οδό είναι εκείνοι που αντιστέκονται στον Θεό, κι ακόμη κι αν αυτοί οι άνθρωποι υπομείνουν πολλές κακουχίες, και πάλι θα καταστραφούν. Αυτοί που δεν θέλουν να εγκαταλείψουν τον κόσμο, που δεν μπορούν να αντέξουν να χωρίσουν με τους γονείς τους, που δεν μπορούν να αντέξουν να απαλλαγούν από τις σαρκικές απολαύσεις τους, είναι όλοι ανυπάκουοι στον Θεό και όλοι θα καταστραφούν. Όποιος δεν πιστεύει στον ενσαρκωμένο Θεό είναι δαιμονικός επομένως, θα καταστραφεί. Εκείνοι που πιστεύουν, αλλά δεν κάνουν πράξη την αλήθεια, αυτοί που δεν πιστεύουν στον ενσαρκωμένο Θεό κι εκείνοι που δεν πιστεύουν καθόλου στην ύπαρξη του Θεού, θα καταστραφούν. Όποιος είναι σε θέση να παραμείνει, είναι ένα πρόσωπο που έχει υποστεί την πίκρα του ραφιναρίσματος και στέκεται σταθερό· αυτό είναι ένα πρόσωπο που έχει πραγματικά υποβληθεί σε δοκιμασίες. Όποιος δεν αναγνωρίζει τον Θεό, είναι εχθρός· δηλαδή, οποιοσδήποτε μέσα ή έξω από αυτό το ρεύμα που δεν αναγνωρίζει τον ενσαρκωμένο Θεό, είναι ένας αντίχριστος! Ποιος είναι ο Σατανάς, ποιοι είναι δαίμονες και ποιοι είναι οι εχθροί του Θεού, αν όχι αυτοί που αντιστέκονται και που δεν πιστεύουν στον Θεό; Δεν είναι αυτοί που είναι ανυπάκουοι στον Θεό; Δεν είναι αυτοί που λένε προφορικά ότι πιστεύουν, ενώ στερούνται αλήθειας; Δεν είναι αυτοί οι άνθρωποι που επιδιώκουν μόνο την απόκτηση ευλογιών, αλλά δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού; Εξακολουθείς να συναναστρέφεσαι με αυτούς τους δαίμονες σήμερα και να έχεις συνείδηση και αγάπη προς αυτούς, μα, σ' αυτήν την περίπτωση, δεν επεκτείνεις τις καλές προθέσεις σου προς τον Σατανά; Δεν θεωρείται συσχετισμός με δαίμονες; Αν σήμερα οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδυνατούν να διακρίνουν το καλό από το κακό, και συνεχίζουν να είναι στοργικοί και ελεήμονες στα τυφλά, χωρίς καμία πρόθεση να αναζητήσουν το θέλημα του Θεού ή να είναι σε θέση να τρέφουν, με οποιοδήποτε τρόπο, τις προθέσεις του Θεού ως δικές τους, τότε η κατάληξή τους θα είναι ακόμα πιο καταστροφική. Όποιος δεν πιστεύει στον ενσαρκωμένο Θεό, είναι ένας εχθρός του Θεού. Αν έχεις συνείδηση και αγάπη προς έναν εχθρό, δεν στερείσαι αίσθησης δικαιοσύνης; Εάν είσαι σε σύμπνοια με εκείνους τους οποίους

απεχθάνομαι και με τους οποίους διαφωνώ, και ακόμα έχεις αγάπη ή προσωπικά συναισθήματα προς αυτούς, τότε δεν είσαι ανυπάκουος; Δεν αντιστέκεσαι σκόπιμα στον Θεό; Μήπως ένα άτομο σαν αυτό κατέχει την αλήθεια; Εάν οι άνθρωποι έχουν συνείδηση προς τους εχθρούς, αγάπη για τους δαίμονες και έλεος για τον Σατανά, τότε δεν διαταράσσουν σκόπιμα το έργο του Θεού; Αυτοί οι άνθρωποι που πιστεύουν μόνο στον Ιησού και δεν πιστεύουν στον Θεό που ενσαρκώθηκε τις έσχατες μέρες, και όσοι προφορικά ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά πράττουν το κακό, είναι όλοι αντίχριστοι, πόσο μάλλον εκείνοι οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν στον Θεό. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα καταστραφούν. Το πρότυπο με το οποίο ο άνθρωπος κρίνει τον άνθρωπο βασίζεται στη συμπεριφορά του. Αυτός του οποίου η συμπεριφορά είναι καλή είναι ένας δίκαιος άνθρωπος και αυτός, του οποίου η συμπεριφορά είναι αποτρόπαια είναι κακός. Το πρότυπο, με το οποίο ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο βασίζεται στο αν η ουσία του υπακούει σε Αυτόν· κάποιος που υπακούει στον Θεό είναι ένας δίκαιος άνθρωπος, και κάποιος που δεν υπακούει στον Θεό είναι εχθρός και κακός, ανεξάρτητα από το αν η συμπεριφορά του ατόμου είναι καλή ή κακή, κι ανεξάρτητα από το αν ο λόγος αυτού του ατόμου είναι σωστός ή λανθασμένος. Μερικοί άνθρωποι επιθυμούν να κάνουν καλές πράξεις, ώστε να αποκτήσουν έναν καλό προορισμό στο μέλλον, και μερικοί άνθρωποι επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν τον καλό λόγο για να αγοράσουν έναν καλό προορισμό. Οι άνθρωποι πιστεύουν ψευδώς ότι ο Θεός καθορίζει την έκβαση του ανθρώπου σύμφωνα με τη συμπεριφορά ή την ομιλία του και, γι' αυτό, πολλοί άνθρωποι θα επιδιώξουν να το χρησιμοποιήσουν για να κερδίσουν προσωρινή χάρη μέσω της εξαπάτησης. Οι άνθρωποι που αργότερα θα επιβιώσουν ως την ανάπαυση, θα έχουν όλοι υπομείνει την ημέρα της δοκιμασίας και θα έχουν επίσης γίνει μάρτυρες του Θεού· όλοι θα είναι άνθρωποι που έχουν κάνει το καθήκον τους και σκοπεύουν να υπακούσουν στον Θεό. Όσοι απλώς επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν την ευκαιρία να υπηρετήσουν για να αποφύγουν να κάνουν πράξη την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν να παραμείνουν. Ο Θεός έχει τα κατάλληλα πρότυπα για την κατάταξη των αποτελεσμάτων όλων των ανθρώπων. Δεν παίρνει απλώς αυτές τις αποφάσεις σύμφωνα με τα λόγια και τη συμπεριφορά κάποιου, ούτε σύμφωνα με τη συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια μιας μόνο χρονικής περιόδου. Δεν θα είναι επεικής προς όλη την κακή συμπεριφορά ενός ατόμου εξαιτίας της παρελθούσης υπηρεσίας του για τον Θεό, ούτε θα του χαριστεί στον θάνατο εξαιτίας μιας μοναδικής δαπάνης για τον Θεό. Κανείς δεν μπορεί να αποφύγει την τιμωρία για την κακία του και κανείς δεν μπορεί να καλύψει την

κακή συμπεριφορά του, ώστε να αποφύγει το μαρτύριο της καταστροφής. Εάν κάποιος μπορεί πραγματικά να κάνει το δικό του καθήκον, τότε αυτό σημαίνει ότι είναι αιώνια πιστός στον Θεό και δεν αναζητά ανταμοιβές, ανεξάρτητα από το αν λαμβάνει ευλογίες ή υποφέρει από κακοτυχία. Εάν οι άνθρωποι είναι πιστοί στον Θεό όταν βλέπουν τις ευλογίες, αλλά χάνουν την πίστη τους όταν δεν μπορούν να τις δουν, και τελικά ακόμα δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού και ακόμα αδυνατούν να κάνουν το καθήκον τους όπως έπρεπε, αυτοί οι άνθρωποι που κάποτε πιστά παρείχαν υπηρεσία στον Θεό θα καταστραφούν. Εν ολίγοις, οι κακοί άνθρωποι δεν μπορούν να επιβιώσουν στην αιωνιότητα, ούτε μπορούν να εισέλθουν στην ανάπαυση· μόνο οι δίκαιοι είναι οι κύριοι της ανάπαυσης. Αφότου η ανθρωπότητα εισέλθει στη σωστή κατεύθυνση, οι άνθρωποι θα έχουν φυσιολογική ανθρώπινη ζωή. Όλοι θα κάνουν το δικό τους αντίστοιχο καθήκον και θα είναι απόλυτα πιστοί στον Θεό. Θα αποβάλλουν εντελώς την ανυπακοή τους και τη διεφθαρμένη διάθεσή τους και θα ζήσουν για τον Θεό και εξαιτίας του Θεού. Θα στερούνται ανυπακοής και αντίστασης. Θα είναι σε θέση να υπακούν πλήρως τον Θεό. Αυτή είναι η ζωή του Θεού και του ανθρώπου και η ζωή της βασιλείας, και είναι η ζωή της ανάπαυσης.

Όσοι παίρνουν τα εντελώς άπιστα παιδιά τους και τους συγγενείς τους στην εκκλησία, είναι πολύ εγωιστές και επιδεικνύουν την καλοσύνη τους. Αυτοί οι άνθρωποι επικεντρώνονται μόνο στο να είναι στοργικοί, ανεξάρτητα από το αν πιστεύουν ή όχι και ανεξάρτητα από το αν είναι το θέλημα του Θεού. Κάποιοι φέρνουν τις γυναίκες τους ενώπιον του Θεού ή φέρνουν τους γονείς τους ενώπιον του Θεού και, ανεξάρτητα από το αν το Άγιο Πνεύμα συμφωνεί ή εκτελεί το έργο Του, τυφλά «υιοθετούν ταλαντούχους ανθρώπους» εκ μέρους του Θεού. Ποιο όφελος μπορεί να επιτευχθεί από την επέκταση αυτής της καλοσύνης προς αυτούς τους ανθρώπους που δεν πιστεύουν; Ακόμα κι αν αυτοί οι άπιστοι, που είναι χωρίς την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, αγωνίζονται να ακολουθήσουν τον Θεό, εξακολουθούν να μην μπορούν να σωθούν, όπως ίσως κάποιος πιστεύει. Αυτοί που λαμβάνουν τη σωτηρία, δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο εύκολο να την αποκτήσουν. Όσοι δεν έχουν υποστεί το έργο και τις δοκιμασίες του Αγίου Πνεύματος και δεν έχουν τελειωθεί από τον ενσαρκωμένο Θεό, δεν μπορούν να ολοκληρωθούν καθόλου. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι στερούνται της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος από τη στιγμή που αρχίζουν να ακολουθούν εικονικά τον Θεό. Σύμφωνα με τις συνθήκες και τις πραγματικές καταστάσεις τους, απλώς δεν μπορούν να

ολοκληρωθούν. Έτσι, το Άγιο Πνεύμα δεν αποφασίζει να δαπανήσει πολλή ενέργεια επάνω τους, ούτε παρέχει κανέναν διαφωτισμό ούτε τους καθοδηγεί με κανέναν τρόπο. Απλώς τους επιτρέπει να ακολουθήσουν και τελικά αποκαλύπτει το αποτέλεσμα τους —αυτό αρκεί. Ο ενθουσιασμός και οι προθέσεις του ανθρώπου προέρχονται από τον Σατανά και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ολοκληρώσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ανεξάρτητα από το είδος του ατόμου, κάποιος πρέπει να έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος —μπορεί ένας άνθρωπος να ολοκληρώσει ένα άλλο άνθρωπο; Γιατί ένας σύζυγος αγαπά τη γυναίκα του; Και γιατί η σύζυγος αγαπά τον σύζυγό της; Γιατί τα παιδιά είναι υπάκουα απέναντι στους γονείς τους; Και γιατί οι γονείς λατρεύουν τα παιδιά τους; Ποιες είναι οι προθέσεις των ανθρώπων; Δεν είναι για να ικανοποιήσουν τα δικά τους σχέδια και τις εγωιστικές τους επιθυμίες; Είναι πραγματικά για το σχέδιο διαχείρισης του Θεού; Είναι για το έργο του Θεού; Είναι για να εκπληρώσουν το καθήκον ενός δημιουργήματος; Εκείνοι που πίστευαν αρχικά στον Θεό και δεν μπορούσαν να αποκτήσουν την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, δεν μπορούν ποτέ να αποκτήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος· έχει καθοριστεί ότι αυτοί οι άνθρωποι θα καταστραφούν. Δεν έχει σημασία πόση αγάπη έχει κάποιος για αυτούς, δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο ενθουσιασμός και η αγάπη του ανθρώπου αντιπροσωπεύουν τις προθέσεις του ανθρώπου, αλλά δεν μπορούν να αντιπροσωπεύουν τις προθέσεις του Θεού και δεν μπορούν να αντικαταστήσουν το έργο του Θεού. Ακόμη κι αν κάποιος επεκτείνει το μέγιστο δυνατό ποσό αγάπης ή συμπόνιας προς εκείνους τους ανθρώπους που πιστεύουν εικονικά στον Θεό και προσποιούνται ότι Τον ακολουθούν, αλλά δεν ξέρουν τι είναι να πιστεύουν στον Θεό, δεν θα αποκτήσουν τη συμπάθεια του Θεού ή δεν θα αποκτήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ακόμα κι αν οι άνθρωποι που ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό είναι κακής ποιότητας και δεν μπορούν να κατανοήσουν πολλές αλήθειες, έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν περιστασιακά το έργο του Αγίου Πνεύματος· εκείνοι όμως που έχουν μάλλον καλό επίπεδο, αλλά δεν πιστεύουν ειλικρινά, απλώς δεν μπορούν να αποκτήσουν την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Απλώς, δεν υπάρχει καμία δυνατότητα σωτηρίας για αυτούς τους ανθρώπους. Ακόμη κι αν διαβάζουν τον λόγο του Θεού ή περιστασιακά ακούν τα μηνύματα ή υμνούν τον Θεό, τελικά δεν θα μπορέσουν να παραμείνουν μέχρι τον καιρό της ανάπαυσης. Το αν κάποιος αναζητά ειλικρινά δεν καθορίζεται από τον τρόπο με τον οποίο οι άλλοι τον κρίνουν ή τον τρόπο που τον βλέπουν οι άνθρωποι, αλλά από το αν το Άγιο Πνεύμα δουλεύει επάνω του και αν έχει την παρουσία του

Αγίου Πνεύματος και καθορίζεται ακόμη περισσότερο από το εάν η διάθεση αλλάζει και αν έχει γνώση του Θεού αφού υποβληθεί στο έργο του Αγίου Πνεύματος για μια ορισμένη περίοδο. Αν το Άγιο Πνεύμα δουλεύει πάνω σε ένα άτομο, η διάθεση αυτού του προσώπου θα αλλάξει σταδιακά και η άποψή του για την πίστη στον Θεό θα γίνει σταδιακά πιο καθαρή. Ανεξάρτητα από το πόσο καιρό κάποιος ακολουθεί τον Θεό, από τη στιγμή που έχει αλλάξει, αυτό σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα λειτουργεί πάνω του. Εάν δεν έχει αλλάξει, αυτό σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται πάνω του. Ακόμα κι αν αυτοί οι άνθρωποι παρέχουν κάποια υπηρεσία, υποκινούνται από τις προθέσεις τους να αποκτήσουν καλή τύχη. Η περιστασιακή υπηρεσία δεν μπορεί να αντικαταστήσει μια αλλαγή στη διάθεσή τους. Τελικά θα καταστραφούν, γιατί εκείνοι που υπηρετούν μέσα στο βασίλειο δεν είναι απαραίτητοι κι εκείνοι των οποίων η διάθεση δεν έχει αλλάξει επίσης δεν είναι απαραίτητοι στην υπηρεσία εκείνων των ανθρώπων που έχουν τελειωθεί και είναι πιστοί στον Θεό. Αυτά τα λόγια από το παρελθόν: «Όταν κάποιος πιστεύει στον Κύριο, η τύχη χαμογελάει σε ολόκληρη την οικογένειά του», είναι κατάλληλα για την Εποχή της Χάριτος, αλλά δεν σχετίζονται με τον προορισμό του ανθρώπου. Ήταν κατάλληλα μόνο για ένα στάδιο, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος. Η επιδιωκόμενη έννοια αυτών των λέξεων αφορά τις ειρηνικές και υλικές ευλογίες που απολαμβάνουν οι άνθρωποι· δεν σημαίνουν ότι ολόκληρη η οικογένεια του ανθρώπου που πιστεύει στον Κύριο θα σωθεί, και δεν σημαίνουν ότι όταν κάποιος αποκτήσει καλή τύχη, ολόκληρη η οικογένειά του επίσης θα μεταφερθεί στην ανάπαυση. Το αν κάποιος λαμβάνει ευλογίες ή υποφέρει από κακοτυχία, καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία του ατόμου, και όχι σύμφωνα με την κοινή ουσία που μοιράζεται με άλλους. Το βασίλειο απλώς δεν έχει τέτοιου είδους υπόδειξη ή τέτοιου είδους κανόνα. Εάν κάποιος τελικά μπορεί να επιβιώσει, είναι επειδή έχει επιτύχει τις απαιτήσεις του Θεού, κι αν τελικά αδυνατεί κανείς να παραμείνει τον καιρό της ανάπαυσης, είναι επειδή αυτός ο άνθρωπος είναι ανυπάκουος στον Θεό και δεν έχει ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Ο καθένας έχει έναν κατάλληλο προορισμό. Αυτοί οι προορισμοί καθορίζονται σύμφωνα με την ουσία κάθε ατόμου και δεν έχουν καμία σχέση με τους άλλους. Η κακή συμπεριφορά ενός παιδιού δεν μπορεί να μεταφερθεί στους γονείς του και η δικαιοσύνη του παιδιού δεν μπορεί να μοιραστεί με τους γονείς του. Η κακή συμπεριφορά ενός γονέα δεν μπορεί να μεταφερθεί στα παιδιά του και η δικαιοσύνη ενός γονέα δεν μπορεί να μοιραστεί με τα παιδιά του. Ο καθένας φέρει τις δικές του αμαρτίες και ο καθένας απολαμβάνει τη δική του ανάλογη τύχη. Κανείς δεν μπορεί να

υποκαταστήσει τον άλλο. Αυτή είναι η δικαιοσύνη. Κατά την άποψη του ανθρώπου, αν οι γονείς αποκτήσουν καλή τύχη, το ίδιο θα συμβεί και με τα παιδιά τους, κι αν τα παιδιά διαπράττουν το κακό, οι γονείς τους πρέπει να εξιλεωθούν για τις αμαρτίες τους. Αυτή είναι η προοπτική του ανθρώπου και ο τρόπος του ανθρώπου να κάνει πράγματα. Δεν είναι η προοπτική του Θεού. Η έκβαση του καθενός καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία που προέρχεται από τη συμπεριφορά του και καθορίζεται πάντοτε κατάλληλα. Κανείς δεν μπορεί να φέρει τις αμαρτίες του άλλου, πόσο μάλλον να λάβει τιμωρία στη θέση κάποιου άλλου. Αυτό είναι απόλυτο. Η γονική μέριμνα ενός γονέα για τα παιδιά του δεν σημαίνει ότι μπορεί να εκτελεί δίκαιες πράξεις εκ μέρους του παιδιού του, ούτε η στοργική αγάπη ενός παιδιού προς τους γονείς του σημαίνει ότι μπορεί να εκτελεί δίκαιες πράξεις εκ μέρους των γονιών του. Αυτό είναι το αληθινό νόημα πίσω από τα λόγια «Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφήνεται· δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται και μία αφήνεται». Κανείς δεν μπορεί να πάρει στην ανάπαυση τα κακόβουλα παιδιά του λόγω της βαθιάς αγάπης του γι' αυτά, ούτε μπορεί να πάρει στην ανάπαυση τη σύζυγό του (ή τον σύζυγό της) βάσει της δικής του δίκαιης συμπεριφοράς. Αυτός είναι ένας διοικητικός κανόνας· δεν μπορεί να υπάρξουν εξαιρέσεις για κανέναν. Οι πράκτορες της δικαιοσύνης είναι πράκτορες της δικαιοσύνης, και οι κακοποιοί είναι κακοποιοί. Οι πράκτορες της δικαιοσύνης θα μπορέσουν να επιβιώσουν, και οι κακοποιοί θα καταστραφούν. Οι άγιοι είναι άγιοι· δεν είναι βρόμικοι. Οι βρόμικοι είναι βρόμικοι, και δεν περιέχουν ίχνος αγιότητας. Όλοι οι πονηροί άνθρωποι θα καταστραφούν κι όλοι οι δίκαιοι θα επιβιώσουν, έστω κι αν τα παιδιά ενός κακοποιού εκτελούν δίκαιες πράξεις και ακόμη κι αν οι γονείς ενός δίκαιου προσώπου διαπράττουν κακές πράξεις. Δεν υπάρχει σχέση μεταξύ ενός συζύγου που πιστεύει και μιας συζύγου που δεν πιστεύει, και δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των παιδιών που πιστεύουν και των γονέων που δεν πιστεύουν. Είναι δύο ασυμβίβαστα είδη. Πριν από την είσοδο στην ανάπαυση, κάποιος έχει φυσικούς συγγενείς, αλλά όταν κάποιος έχει μπει στην ανάπαυση, κανείς δεν μπορεί να μιλά πλέον για φυσικούς συγγενείς. Όσοι κάνουν το καθήκον τους είναι εχθροί με όσους δεν το κάνουν· όσοι αγαπούν τον Θεό και εκείνοι που μισούν τον Θεό αντιτίθενται ο ένας στον άλλο. Εκείνοι που εισέρχονται στην ανάπαυση και εκείνοι που έχουν καταστραφεί είναι δύο ασύμβατα είδη δημιουργημάτων. Τα δημιουργήματα που εκπληρώνουν το καθήκον τους θα είναι σε θέση να επιβιώσουν και τα δημιουργήματα που δεν εκπληρώνουν το καθήκον τους θα καταστραφούν. Επιπλέον, αυτό θα

διαρκέσει στην αιωνιότητα. Εσύ αγαπάς τον σύζυγό σου για να εκπληρώσεις το καθήκον σου ως δημιουργημένο ον; Εσύ αγαπάς τη σύζυγό σου για να εκπληρώσεις το καθήκον σου ως δημιουργημένο ον; Είσαι υπάκουος στους μη-πιστούς γονείς σου για να εκπληρώσεις το καθήκον σου ως δημιουργημένο ον; Είναι σωστή η άποψη του ανθρώπου σχετικά με την πίστη στον Θεό, ή όχι; Γιατί εσύ πιστεύεις στον Θεό; Τι θέλεις να κερδίσεις; Πώς αγαπάς τον Θεό; Εκείνοι που δεν μπορούν να εκπληρώσουν το καθήκον τους ως δημιουργημένα όντα και δεν μπορούν να καταβάλουν πλήρη προσπάθεια, θα καταστραφούν. Οι άνθρωποι σήμερα έχουν σωματικές σχέσεις μεταξύ τους, καθώς και σχέσεις αίματος, αλλά αργότερα όλοι αυτοί οι δεσμοί θα σπάσουν. Οι πιστοί και οι άπιστοι όχι μόνο δεν είναι συμβατοί, αλλά είναι μάλλον αντίπαλοι. Αυτοί στην ανάπαυση πιστεύουν ότι υπάρχει ένας Θεός και είναι υπάκουοι στον Θεό. Εκείνοι που είναι ανυπάκουοι στον Θεό θα έχουν καταστραφεί όλοι. Οι οικογένειες δεν θα υπάρχουν πλέον στη γη· πώς θα μπορούσαν να υπάρχουν γονείς ή παιδιά ή σχέσεις μεταξύ συζύγων; Η μεγάλη ασυμβατότητα μεταξύ πίστης και απιστίας θα έχει καταργήσει αυτές τις φυσικές σχέσεις!

Αρχικά δεν υπήρχαν οικογένειες μεταξύ της ανθρωπότητας· υπήρχαν μόνο ένας άνδρας και μία γυναίκα —δύο διαφορετικά είδη ανθρώπων. Δεν υπήρχαν χώρες, πόσο μάλλον οικογένειες, αλλά λόγω της διαφθοράς του ανθρώπου, όλα τα είδη των ανθρώπων οργανώθηκαν σε μεμονωμένες οικογένειες, που αργότερα εξελίχθηκαν σε χώρες και έθνη. Αυτές οι χώρες και τα έθνη συγκροτήθηκαν από μικρές μεμονωμένες οικογένειες και, με αυτό τον τρόπο, διανεμήθηκαν όλα τα είδη ανθρώπων μεταξύ διαφόρων φυλών ανάλογα με τις διαφορές στη γλώσσα και τη διαίρεση των συνόρων. Στην πραγματικότητα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των φυλών που υπάρχουν στον κόσμο, η ανθρωπότητα έχει μόνο έναν πρόγονο. Στην αρχή, υπήρχαν μόνο δύο είδη ανθρώπων, και αυτά τα δύο είδη ήταν ο άντρας και η γυναίκα. Ωστόσο, εξαιτίας της προόδου του έργου του Θεού, του περάσματος της ιστορίας και των γεωγραφικών αλλαγών, σε διαφορετικό βαθμό, αυτά τα δύο είδη ανθρώπων εξελίχθηκαν σε ακόμη περισσότερα είδη ανθρώπων. Όταν καταλήγουμε σε αυτό, ανεξάρτητα από το πόσες φυλές αποτελούν την ανθρωπότητα, όλη η ανθρωπότητα είναι ακόμα δημιουργία του Θεού. Ανεξάρτητα από τη φυλή στην οποία ανήκουν, είναι όλα δημιουργήματά Του· είναι όλοι οι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας. Παρόλο που δεν κατασκευάζονται από τα χέρια του Θεού, είναι οι απόγονοι του Αδάμ και της Εύας, που ο ίδιος ο Θεός δημιούργησε προσωπικά.

Σε όποιο είδος ανθρώπων κι αν ανήκουν, είναι όλα δημιουργήματά Του· δεδομένου ότι ανήκουν στην ανθρωπότητα, η οποία δημιουργήθηκε από τον Θεό, ο προορισμός τους είναι αυτός που πρέπει να έχει η ανθρωπότητα και χωρίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που οργανώνουν την ανθρωπότητα. Δηλαδή, οι κακοποιοί και οι δίκαιοι είναι, τελικά, όλοι τους δημιουργήματα. Τα πλάσματα που διαπράττουν το κακό, τελικά, θα καταστραφούν και τα πλάσματα που εκτελούν δίκαιες πράξεις θα επιβιώσουν. Αυτή είναι η πιο κατάλληλη διάταξη για αυτά τα δύο είδη. Οι κακοποιοί δεν μπορούν, λόγω της ανυπακοής τους, να αρνηθούν ότι είναι η δημιουργία του Θεού, αλλά έχουν λεηλατηθεί από τον Σατανά, κι έτσι δεν μπορούν να σωθούν. Τα δημιουργήματα με δίκαιη συμπεριφορά δεν μπορούν να βασίζονται στο γεγονός ότι θα επιβιώσουν, για να αρνηθούν ότι έχουν δημιουργηθεί από τον Θεό, ωστόσο, μετά τη διαφθορά τους από τον Σατανά, έχουν λάβει σωτηρία. Οι κακοποιοί είναι πλάσματα που είναι ανυπάκουα στον Θεό· είναι πλάσματα που δεν μπορούν να σωθούν και έχουν ήδη λεηλατηθεί εντελώς από τον Σατανά. Οι άνθρωποι που διαπράττουν κακό είναι επίσης άνθρωποι· είναι άνθρωποι που έχουν διαφθαρεί σε μέγιστο βαθμό και άνθρωποι που δεν μπορούν να σωθούν. Ακριβώς όμως επειδή είναι και δημιουργήματα, οι άνθρωποι με δίκαιη συμπεριφορά έχουν επίσης διαφθαρεί, αλλά είναι άνθρωποι που είναι πρόθυμοι να απελευθερωθούν από τη διεφθαρμένη τους διάθεση και είναι ικανοί να υπακούσουν τον Θεό. Οι άνθρωποι με δίκαιη συμπεριφορά δεν βρίθουν δικαιοσύνης· αντιθέτως, έλαβαν σωτηρία και απελευθερώθηκαν από τη διεφθαρμένη διάθεσή τους για να υπακούσουν στον Θεό. Θα μείνουν σταθεροί ως το τέλος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Αφού τελειώσει το έργο του Θεού, ανάμεσα σε όλα τα πλάσματά Του θα υπάρξουν εκείνα που θα καταστραφούν κι εκείνα που θα επιβιώσουν. Αυτή είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη του έργου διαχείρισης. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί. Οι κακοποιοί δεν μπορούν να επιβιώσουν· όσοι υπακούν και Τον ακολουθούν μέχρι το τέλος, σίγουρα θα επιβιώσουν. Καθώς πρόκειται για το έργο της διαχείρισης της ανθρώπινης φύσης, θα υπάρχουν εκείνοι που παραμένουν κι αυτοί που εξαλείφονται. Αυτά είναι διαφορετικά αποτελέσματα διαφορετικών ειδών ανθρώπων και οι πιο κατάλληλες ρυθμίσεις για τα πλάσματά Του. Η τελική διευθέτηση του Θεού για την ανθρωπότητα είναι να χωρίσει τις οικογένειες, τα έθνη και τα εθνικά σύνορα, σπάζοντας το δεσμό τους. Μια ολότητα χωρίς οικογένειες και εθνικά σύνορα, γιατί ο άνθρωπος, τελικά, κατάγεται από έναν πρόγονο και είναι δημιούργημα του Θεού. Εν ολίγοις, τα πλάσματα που πράττουν το κακό θα καταστραφούν και τα πλάσματα που υπακούουν στον Θεό θα

επιβιώσουν. Με τον τρόπο αυτόν, δεν θα υπάρχουν οικογένειες, ούτε χώρες και, κυρίως, κανένα έθνος στην ανάπαυση του μέλλοντος· αυτό το είδος της ανθρωπότητας είναι το πιο ιερό. Ο Αδάμ και η Εύα δημιουργήθηκαν αρχικά, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να φροντίζει όλα τα πράγματα στη γη· ο άνθρωπος ήταν αρχικά ο κύριος όλων των πραγμάτων. Η πρόθεση του Ιεχωβά στη δημιουργία του ανθρώπου ήταν να επιτρέψει στον άνθρωπο να υπάρχει πάνω στη γη, κι επίσης να φροντίζει όλα τα πράγματα επάνω σ' αυτήν, γιατί ο άνθρωπος δεν είχε αρχικά διαφθαρεί και ήταν επίσης ανίκανος να διαπράξει κακό. Ωστόσο, αφού ο άνθρωπος διεφθάρη, δεν ήταν πλέον ο επιστάτης όλων των πραγμάτων. Και ο σκοπός της σωτηρίας του Θεού είναι να αποκατασταθεί αυτή η λειτουργία του ανθρώπου, να αποκατασταθεί ο αρχικός λόγος του ανθρώπου και η αρχική υπακοή του. Η ανθρωπότητα στην ανάπαυση θα είναι το ίδιο το πορτραίτο του αποτελέσματος που το έργο σωτηρίας Του ελπίζει να επιτύχει. Αν και δεν θα είναι πλέον μια ζωή όπως αυτή του Κήπου της Εδέμ, η ουσία της θα είναι η ίδια. Η ανθρωπότητα απλώς δεν θα είναι πια ο παλαιότερος μη διεφθαρμένος εαυτός της, αλλά μάλλον μια ανθρωπότητα που διεφθάρη και στη συνέχεια έλαβε τη σωτηρία. Αυτοί οι άνθρωποι που έλαβαν σωτηρία, τελικά (δηλαδή μετά την ολοκλήρωση του έργου Του) θα εισέλθουν στην ανάπαυση. Ομοίως, η κατάληξη εκείνων που τιμωρήθηκαν τελικά θα αποκαλυφθεί τελείως και θα καταστραφούν μόνο μετά την ολοκλήρωση του έργου Του. Αυτό σημαίνει ότι, μετά την ολοκλήρωση του έργου Του, όλοι όσοι ποιοούν το κακό και όσοι έχουν σωθεί θα αποκαλυφθούν, διότι το έργο της αποκάλυψης όλων των ειδών ανθρώπων (ανεξάρτητα από το αν είναι κακοποιοί ή σωσμένοι) θα διεξαχθεί σε όλους τους ανθρώπους ταυτόχρονα. Οι κακοποιοί θα εξαλειφθούν και όσοι μπορούν να παραμείνουν θα αποκαλυφθούν ταυτόχρονα. Επομένως, η κατάληξη όλων των ειδών ανθρώπων θα αποκαλυφθεί ταυτόχρονα. Δεν θα επιτρέψει πρώτα στην ομάδα των ανθρώπων που έχει σωθεί να εισέλθει στην ανάπαυση, αν προηγουμένως δεν παραμερίσει τους κακοποιούς και δεν τους κρίνει ή δεν τους υποβάλλει σε αργή τιμωρία. Στην πραγματικότητα, δεν έχουν έτσι τα πράγματα. Όταν οι κακοποιοί καταστραφούν κι εκείνοι που θα επιβιώσουν εισέλθουν στην ανάπαυση, το έργο Του σε ολόκληρο το σύμπαν θα έχει τελειώσει. Δεν θα υπάρχει σειρά προτεραιότητας μεταξύ εκείνων που λαμβάνουν ευλογίες και όσων υποφέρουν από κακοτυχία· αυτοί που λαμβάνουν ευλογίες θα ζήσουν αιώνια κι όσοι υποφέρουν από κακοτυχία θα χαθούν στην αιωνιότητα. Αυτά τα δύο στάδια του έργου θα ολοκληρωθούν ταυτόχρονα. Ακριβώς επειδή υπάρχουν ανυπάκουοι άνθρωποι, θα αποκαλυφθεί η δικαιοσύνη

εκείνων που είναι υπάκουοι, κι ακριβώς επειδή υπάρχουν εκείνοι που έχουν λάβει ευλογίες, θα αποκαλυφθεί η ατυχία που υφίστανται, εξαιτίας της κακής τους συμπεριφοράς, όσοι είναι κακοποιοί. Αν ο Θεός δεν αποκάλυπτε τους κακοποιούς, εκείνοι οι άνθρωποι που υπακούουν ειλικρινά στον Θεό δεν θα έβλεπαν ποτέ τον ήλιο. Αν ο Θεός δεν τοποθετούσε αυτούς που Τον υπακούουν σε έναν κατάλληλο προορισμό, εκείνοι που είναι ανυπάκουοι στον Θεό δεν θα μπορούσαν να λάβουν την τιμωρία που τους αξίζει. Αυτή είναι η διαδικασία του έργου Του. Εάν δεν πραγματοποιούσε αυτό το έργο της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού, τα πλάσματά Του δεν θα μπορούσαν ποτέ να εισέλθουν στους αντίστοιχους προορισμούς τους. Μόλις η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση, οι κακοποιοί θα καταστραφούν, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα εισέλθει στη σωστή κατεύθυνση και κάθε είδος ανθρώπου θα συνυπάρχει με το δικό του είδος, σε πλήρη συμφωνία με τις λειτουργίες που πρέπει να εκτελούν. Μόνο αυτή θα είναι η ημέρα της ανάπαυσης της ανθρωπότητας και η αναπόφευκτη εξέλιξη για την ανάπτυξη της ανθρωπότητας, και μόνο όταν η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση, το μεγάλο και τελευταίο επίτευγμα του Θεού θα φτάσει στο τέλος του. Αυτό θα είναι το τέλος του έργου Του. Αυτό το έργο θα τελειώσει ολόκληρη την παρακμιακή φυσική ζωή της ανθρωπότητας και θα τελειώσει τη ζωή της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Από εδώ, η ανθρωπότητα θα εισέλθει σε μια νέα σφαίρα. Αν και ο άνθρωπος ζει μια φυσική ζωή, υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ της ουσίας της ζωής του και της ουσίας της ζωής της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Το νόημα της ύπαρξής του και το νόημα της ύπαρξης της διεφθαρμένης ανθρωπότητας είναι επίσης διαφορετικά. Αν και αυτό δεν είναι η ζωή ενός νέου είδους ανθρώπου, μπορεί να λεχθεί ότι είναι η ζωή μιας ανθρωπότητας που έχει λάβει σωτηρία και μια ζωή στην οποία η ανθρώπινη φύση και η λογική έχουν ανακτηθεί. Αυτοί είναι άνθρωποι που κάποτε ήταν ανυπάκουοι στον Θεό και οι οποίοι κάποτε κατακτήθηκαν από τον Θεό και έπειτα σώθηκαν από Αυτόν. Αυτοί είναι άνθρωποι που ταπείνωσαν τον Θεό και αργότερα έγιναν μάρτυρες Του. Η ύπαρξή τους, αφού υποβλήθηκαν και επιβίωσαν τις δοκιμές Του, είναι η πιο σημαντική ύπαρξη· είναι άνθρωποι που έγιναν μάρτυρες του Θεού ενώπιον του Σατανά· είναι άνθρωποι που είναι κατάλληλοι για να ζήσουν. Αυτοί που θα καταστραφούν είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία στον Θεό και δεν είναι κατάλληλοι να ζήσουν. Η καταστροφή τους θα οφείλεται στην κακή συμπεριφορά τους και η καταστροφή είναι ο καλύτερος προορισμός τους. Όταν ο άνθρωπος αργότερα εισέλθει στην καλή σφαίρα, δεν θα υπάρξει καμία σχέση μεταξύ του συζύγου και

της συζύγου, μεταξύ πατέρα και κόρης ή μεταξύ μητέρας και γιού που ο άνθρωπος φαντάζεται ότι θα βρει. Εκείνη την εποχή, ο άνθρωπος θα ακολουθήσει το δικό του είδος, και η οικογένεια θα έχει ήδη διαλυθεί. Έχοντας αποτύχει τελείως, ο Σατανάς δεν θα ενοχλήσει ποτέ ξανά την ανθρωπότητα και ο άνθρωπος δεν θα έχει πλέον διεφθαρμένη σατανική διάθεση. Αυτοί οι ανυπάκουοι άνθρωποι θα έχουν ήδη καταστραφεί, και μόνο εκείνοι οι υπάκουοι άνθρωποι θα επιβιώσουν. Κι έτσι, πολύ λίγες οικογένειες θα επιβιώσουν άθικτες· πώς θα εξακολουθήσουν λοιπόν να υπάρχουν φυσικές σχέσεις; Η προηγούμενη φυσική ζωή του ανθρώπου θα απαγορευτεί τελείως· πώς θα μπορούν οι φυσικές σχέσεις να συνεχίσουν να υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων; Χωρίς διεφθαρμένη σατανική διάθεση, η ζωή των ανθρώπων δεν θα είναι πια η παλιά ζωή του παρελθόντος, αλλά μάλλον μια νέα ζωή. Οι γονείς θα χάσουν τα παιδιά και τα παιδιά θα χάσουν τους γονείς τους. Οι σύζυγοι θα χάσουν τις συζύγους και οι σύζυγοι θα χάσουν τους συζύγους τους. Οι άνθρωποι έχουν τώρα φυσικές σχέσεις μεταξύ τους. Όταν όλοι εισέλθουν στην ανάπαυση, δεν θα υπάρξουν άλλες φυσικές σχέσεις. Μόνο μια τέτοια ανθρωπότητα θα έχει τη δικαιοσύνη και την αγιότητα, μόνο μια τέτοια ανθρωπότητα θα είναι εκείνη που λατρεύει τον Θεό.

Ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, την τοποθέτησε επί γης και την έχει οδηγήσει μέχρι σήμερα. Στη συνέχεια, έσωσε την ανθρωπότητα και τον εαυτό Του ως θυσία εξιλέωσης για την ανθρωπότητα. Στο τέλος, πρέπει να κατακτήσει την ανθρωπότητα, να σώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα και να την αποκαταστήσει στην αρχική της ομοίωση. Αυτό είναι το έργο με το οποίο ασχολείται από την αρχή μέχρι το τέλος —η αποκατάσταση του ανθρώπου στην αρχική του εικόνα και στην αρχική του ομοίωση. Θα εδραιώσει τη βασιλεία Του και θα αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου, που σημαίνει ότι θα αποκαταστήσει την εξουσία Του στη γη και θα αποκαταστήσει την εξουσία Του σε κάθε δημιουργία. Ο άνθρωπος έχασε τη θεοσεβούμενη καρδιά του αφού διαφθάρθηκε από τον Σατανά, και έχασε τη λειτουργία που ένα από τα πλάσματα του Θεού θα έπρεπε να έχει, με το να μετατραπεί σε εχθρό ανυπάκουο στον Θεό. Ο άνθρωπος έζησε κάτω από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και ακολούθησε τις εντολές του Σατανά· οπότε ο Θεός δεν είχε τρόπο να δουλέψει μεταξύ των πλάσμάτων Του και ήταν ακόμη πιο αδύναμος ως προς το να εισπράξει σεβασμό από τα πλάσματά Του. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό και όφειλε να λατρεύει τον Θεό, αλλά ο άνθρωπος, στην πραγματικότητα, γύρισε την πλάτη του προς τον

Θεό και λάτρεψε τον Σατανά. Ο Σατανάς έγινε το είδωλο στην καρδιά του ανθρώπου. Έτσι, ο Θεός έχασε τη θέση Του στην καρδιά του ανθρώπου, έχασε δηλαδή ουσιαστικά τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, κι έτσι, για να αποκαταστήσει τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, πρέπει να αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να τον απαλλάξει από τη διεφθαρμένη του διάθεση. Για να διεκδικήσει τον άνθρωπο από τον Σατανά, πρέπει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αποκαταστήσει σταδιακά την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου και, τελικά, τη βασιλεία Του. Η τελική καταστροφή αυτών των υιών της ανυπακοής θα πραγματοποιηθεί επίσης για να επιτρέψει στον άνθρωπο να λατρεύει καλύτερα τον Θεό και να ζήσει καλύτερα πάνω στη γη. Από τη στιγμή που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει· αφού επιθυμεί να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου, θα την αποκαταστήσει πλήρως και χωρίς καμία νόθευση. Η αποκατάσταση της εξουσίας Του σημαίνει πως θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει και θα τον κάνει να Τον υπακούει· σημαίνει ότι θα κάνει τον άνθρωπο να ζει εξαιτίας Αυτού και να ωθεί τους εχθρούς Του στο να χάνονται εξαιτίας της εξουσίας Του. Αυτό σημαίνει ότι θα βοηθήσει κάθε τελευταίο κομμάτι Του να κυριαρχήσει μεταξύ της ανθρωπότητας και χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε αντίσταση από τον άνθρωπο. Η βασιλεία που επιθυμεί να εγκαθιδρύσει είναι η δική Του βασιλεία. Η ανθρωπότητα που επιθυμεί είναι εκείνη που Τον λατρεύει, που Τον υπακούει πλήρως και έχει τη δόξα Του. Εάν δεν σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα, η σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον θα καταλήξει στο μηδέν. Δεν θα έχει άλλη εξουσία στον άνθρωπο και η βασιλεία Του δεν θα είναι πλέον σε θέση να υπάρχει πάνω στη γη. Εάν δεν καταστρέψει εκείνους τους εχθρούς που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν, δεν θα μπορέσει να αποκτήσει την πλήρη δόξα Του, ούτε θα μπορέσει να εδραιώσει τη βασιλεία Του πάνω στη γη. Αυτά είναι τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του έργου Του και τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του μεγάλου επιτεύγματος Του: να καταστρέψει τελείως εκείνους μεταξύ της ανθρωπότητας που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και να φέρει αυτούς που έχουν καταστεί ολοκληρωμένοι, στην ανάπαυση. Όταν η ανθρωπότητα έχει αποκατασταθεί στην αρχική της ομοίωση, όταν η ανθρωπότητα μπορεί να εκπληρώσει τα αντίστοιχα καθήκοντά της, να διατηρήσει τη δική της θέση και να υπακούει σε όλες τις ρυθμίσεις του Θεού, ο Θεός θα έχει αποκτήσει μια ομάδα ανθρώπων πάνω στη γη που Τον λατρεύει και θα έχει επίσης εγκαθιδρύσει μια βασιλεία πάνω στη γη που Τον λατρεύει.

Θα έχει αιώνια νίκη επί της γης και όσοι αντιτίθενται σ' Αυτόν, θα χαθούν στην αιωνιότητα. Αυτό θα αποκαταστήσει την αρχική Του πρόθεση στη δημιουργία του ανθρώπου. Θα αποκαταστήσει την πρόθεσή Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και θα αποκαταστήσει επίσης την εξουσία Του στη γη, την εξουσία Του ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και την εξουσία Του ανάμεσα στους εχθρούς Του. Αυτά είναι τα σύμβολα της συνολικής νίκης Του. Από εκεί και πέρα, η ανθρωπότητα θα εισέλθει στην ανάπαυση και θα εισέλθει σε μια ζωή που ακολουθεί το σωστό δρόμο. Ο Θεός θα εισέλθει επίσης στην αιώνια ανάπαυση με τον άνθρωπο και θα εισέλθει σε μια αιώνια ζωή, την οποία θα μοιράζονται ο Θεός και ο άνθρωπος. Η βρωμιά και η ανυπακοή στη γη θα εξαφανιστούν, όπως και ο θρήνος στη γη. Όλοι στη γη που αντιτίθενται στον Θεό, δεν θα υπάρχουν. Μόνο ο Θεός και εκείνοι οι άνθρωποι που έχουν σώσει, θα παραμείνουν· μόνο η δημιουργία Του θα παραμείνει.

Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη

Επιθυμείς να δεις τον Ιησού; Θέλεις να ζήσεις με τον Ιησού; Θέλεις να ακούσεις τα λόγια του Ιησού; Αν ναι, τότε πώς θα καλωσορίσεις την επιστροφή του Ιησού; Είσαι πλήρως προετοιμασμένος; Με ποιόν τρόπο θα καλωσορίσεις την επιστροφή Του; Νομίζω πως κάθε αδελφός και αδελφή που ακολουθεί τον Ιησού θα ήθελε να υποδεχτεί με όμορφο τρόπο τον Ιησού. Αλλά έχετε αναρωτηθεί το εξής: Θα αναγνωρίσετε πραγματικά τον Ιησού όταν επιστρέψει; Θα κατανοήσετε στα αλήθεια οτιδήποτε πει; Θα αποδεχτείτε πραγματικά, χωρίς όρους, όλο το έργο που κάνει; Όλοι όσοι έχουν διαβάσει τη Βίβλο γνωρίζουν για την επιστροφή του Ιησού και όλοι όσοι έχουν διαβάσει τη Βίβλο περιμένουν με ενδιαφέρον την έλευσή Του. Όλοι είστε επικεντρωμένοι στον ερχομό εκείνης της ώρας κι η ειλικρίνεια σας είναι αξιέπαινη, η πίστη σας πραγματικά αξιοζήλευτη, αλλά συνειδητοποιείτε πως έχετε διαπράξει ένα σοβαρό σφάλμα; Με ποιόν τρόπο θα επιστρέψει ο Ιησούς; Πιστεύετε ότι ο Ιησούς θα επιστρέψει πάνω σ' ένα λευκό σύννεφο, μα σας ρωτώ: Σε τι αναφέρεται αυτό το λευκό σύννεφο; Με τόσους πολλούς ακόλουθούς Του να περιμένουν την επιστροφή Του, ανάμεσα σε ποιον λαό θα κατεβεί; Εάν είστε ο πρώτος μεταξύ των οποίων θα κατεβεί ο Ιησούς, οι άλλοι λαοί δεν θα το αντιμετωπίσουν αυτό ως φριχτά άδικο; Γνωρίζω πως είστε

πολύ ειλικρινείς και πως έχετε μεγάλη αφοσίωση στον Ιησού, μα έχετε γνωρίσει ποτέ τον Ιησού; Γνωρίζετε τη διάθεσή Του; Έχετε ζήσει ποτέ μαζί Του; Πόσα πράγματα καταλαβαίνετε στ' αλήθεια για Εκείνον; Κάποιοι θα πουν πως αυτές οι ερωτήσεις τους φέρνουν σε δυσάρεστη θέση. Θα πουν: «Έχω διαβάσει την Βίβλο από την αρχή μέχρι το τέλος πολλές φορές. Πώς γίνεται να μην κατανοώ τον Ιησού; Δεν έχει σημασία η διάθεσή Του, γνωρίζω ακόμη και το χρώμα των ρούχων που Του άρεσε να φορά. Εσύ δεν με υποτιμάς όταν Εσύ λες πως δεν Τον κατανοώ;» Προτείνω να μην αμφισβητείς αυτά τα θέματα· είναι καλύτερα να ηρεμήσεις και να δεχτείς τις ακόλουθες ερωτήσεις: Πρώτον, γνωρίζεις ποια είναι η πραγματικότητα και ποια η θεωρία; Δεύτερον, ξέρεις τι είναι αντίληψη και τι αλήθεια; Τρίτον, ξέρεις τι είναι φανταστικό και τι πραγματικό;

Κάποιοι άνθρωποι αρνούνται το γεγονός πως δεν καταλαβαίνουν τον Ιησού. Κι όμως, λέω πως δεν Τον κατανοείτε ούτε στο ελάχιστο και πως δεν καταλαβαίνετε ούτε μία λέξη Του. Αυτό συμβαίνει επειδή ο καθένας από εσάς Τον ακολουθεί λόγω των αναφορών της Βίβλου, εξαιτίας όσων έχουν ειπωθεί από άλλους. Δεν έχετε δει ποτέ τον Ιησού, πόσο μάλλον δε, έχετε ζήσει μαζί Του, και ούτε καν Του έχετε κρατήσει συντροφιά για κάποιο μικρό διάστημα. Ως εκ τούτου, δεν είναι μόνο θεωρητική η κατανόησή σας για τον Ιησού; Δεν στερείται της πραγματικότητας; Ίσως κάποιοι άνθρωποι να έχουν δει το πορτρέτο του Ιησού ή κάποιοι να έχουν επισκεφτεί τον οίκο Του. Ίσως κάποιοι να έχουν αγγίξει τα ρούχα του Ιησού. Ωστόσο, η κατανόησή σου για τον Ιησού είναι ακόμα θεωρητική και καθόλου πρακτική, ακόμη κι αν έχεις δοκιμάσει το φαγητό που έτρωγε ο Ιησούς. Σε κάθε περίπτωση, δεν έχεις δει ποτέ τον Ιησού και ποτέ δεν Του κράτησες συντροφιά ενώ είχε ανθρώπινη μορφή, επομένως, η κατανόησή σου για Εκείνον θα είναι πάντοτε μια κενή θεωρία που θα στερείται πραγματικότητας. Ίσως τα λόγια Μου να κρύβουν ελάχιστο ενδιαφέρον για εσένα, αλλά σε ρωτώ: Παρόλο που ίσως έχεις διαβάσει πολλά έργα του αγαπημένου σου συγγραφέα, μπορείς να τον καταλάβεις πλήρως, χωρίς να έχεις ποτέ περάσει χρόνο μαζί του; Γνωρίζεις πώς είναι η προσωπικότητα του; Ξέρεις τι είδους ζωή κάνει; Γνωρίζεις οτιδήποτε για τη συναισθηματική του κατάσταση; Δεν μπορείς καν να κατανοήσεις απόλυτα έναν άνθρωπο που απλά θαυμάζεις, άρα πώς θα μπορούσες να καταλάβεις τον Ιησού Χριστό; Όλα όσα καταλαβαίνεις για τον Ιησού είναι φαντασίες κι αντιλήψεις και δεν αποτελούνται από αλήθεια ή πραγματικότητα. Βρωμάνε και είναι γεμάτα από σάρκα. Πώς θα μπορούσε μια τέτοια

κατανόηση να σου δώσει τα εφόδια ώστε να καλωσορίσεις την επιστροφή του Ιησού; Ο Ιησούς δεν θα δεχτεί εκείνους που είναι γεμάτοι από φαντασιώσεις και αντιλήψεις της σάρκας. Πώς μπορούν αυτοί που δεν Τον καταλαβαίνουν να είναι κατάλληλοι για να είναι ανάμεσα στους πιστούς Του;

Θέλετε να μάθετε τον λόγο για τον οποίο οι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν στον Ιησού; Επιθυμείτε να μάθετε την υπόσταση των Φαρισαίων; Φαντάζονταν πολλά πράγματα σχετικά με τον Μεσσία. Επιπλέον, πίστευαν μονάχα στον ερχομό του Μεσσία, αλλά δεν αναζητούσαν την αλήθεια της ζωής. Κι έτσι, ακόμη και σήμερα περιμένουν τον Μεσσία επειδή δεν γνωρίζουν την οδό της ζωής και δεν ξέρουν ποιος είναι ο δρόμος της αλήθειας. Πώς, πιστεύετε εσείς, τέτοιοι ανόητοι, ισχυρογνώμονες και αδαείς άνθρωποι μπορούν να κερδίσουν την ευλογία του Θεού; Πώς θα μπορούσαν να αντικρύσουν τον Μεσσία; Αντιτάχθηκαν στον Ιησού γιατί δεν γνώριζαν την κατεύθυνση του έργου του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν ήξεραν την αλήθεια που είπε ο Ιησούς, κι επιπλέον, διότι δεν καταλάβαιναν τον Μεσσία. Και δεδομένου ότι δεν είχαν δει ποτέ τον Μεσσία και δεν ανήκαν ποτέ στη συντροφιά Του, έκαναν το λάθος να προσκολληθούν μάταια στο όνομα του Μεσσία, ενώ αντιτίθονταν στην υπόσταση του Μεσσία με κάθε τρόπο. Αυτοί οι Φαρισαίοι ουσιαστικά ήταν ισχυρογνώμονες, αλαζόνες και δεν υπάκουαν στην αλήθεια. Η αρχή της πίστης τους στον Θεό είναι: Ανεξαρτήτως από το πόσο βαθυστόχαστο είναι το κήρυγμά Σου, από το πόσο μεγάλη είναι η εξουσία Σου, Εσύ δεν είσαι ο Χριστός, εκτός κι αν Σε αποκαλούν Μεσσία. Δεν είναι παράλογες και γελοίες αυτές οι απόψεις; Θα σας ρωτήσω και το εξής: Δεν είναι εξαιρετικά εύκολο για εσάς να διαπράξετε τα λάθη των προγενέστερων Φαρισαίων, δεδομένου ότι δεν έχετε κατανοήσει καθόλου τον Ιησού; Είσαι σε θέση να διακρίνεις την οδό της αλήθειας; Μπορείς πραγματικά να εγγυηθείς πως δεν θα αντιταχθείς στον Χριστό; Είσαι ικανός να ακολουθήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εάν δεν γνωρίζεις αν θα εναντιωθείς στον Χριστό, τότε λέω πως ήδη ζεις στο χείλος του θανάτου. Όσοι δεν γνώριζαν τον Μεσσία ήταν όλοι ικανοί να εναντιωθούν στον Ιησού, να Τον απορρίψουν και να Τον συκοφαντήσουν. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν τον Ιησού είναι όλοι ικανοί να Τον απαρνηθούν και να Τον διασύρουν. Επιπλέον, είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν την επιστροφή του Ιησού ως δόλο του Σατανά και περισσότεροι άνθρωποι θα καταδικάσουν τον Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος. Όλα αυτά δε σας κάνουν να φοβάστε; Αυτό που αντιμετωπίζετε είναι βλασφημία απέναντι στο Άγιο Πνεύμα, η

καταστροφή των λόγων του Αγίου Πνεύματος στις εκκλησίες κι η απόρριψη όλων όσων εκφράζει ο Ιησούς. Τι μπορείτε να κερδίσετε από τον Ιησού αν βρίσκεστε σε κατάσταση τέτοιας σύγχυσης; Πώς μπορείτε να κατανοήσετε το έργο του Ιησού όταν επιστρέφει ενσαρκωμένος επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, εάν αρνείστε πεισματικά να συνειδητοποιήσετε τα σφάλματά σας; Σας λέω αυτό: Άνθρωποι που δεν αποδέχονται την αλήθεια, αλλά περιμένουν τυφλά την επιστροφή του Ιησού πάνω σε λευκά σύννεφα, σίγουρα βλασφημούν απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και είναι η κατηγορία που θα καταστραφεί. Αλλά επιθυμείτε τη χάρη του Ιησού και απλώς θέλετε να απολαύσετε το γαλήνιο βασίλειο των ουρανών, κι όμως, ποτέ δεν έχετε υπακούσει στα λόγια του Ιησού και ποτέ δεν έχετε αποδεχτεί την αλήθεια που εκφράζει ο Ιησούς καθώς επιστρέφει ενσαρκωμένος. Τι θα προσφέρετε ως αντάλλαγμα για το γεγονός της επιστροφής του Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο; Είναι η ειλικρίνεια με την οποία επανειλημμένως αμαρτάνετε και μετά εξομολογείστε, ξανά και ξανά; Τι θα θυσιάσετε για τον Ιησού που επιστρέφει πάνω σ' ένα λευκό σύννεφο; Είναι τα χρόνια δουλειάς με τα οποία κολακεύετε τον εαυτό σας; Τι θα προσφέρετε ώστε να σας εμπιστευτεί ο Ιησούς που έχει επιστρέψει; Είναι η αλαζονική σας φύση που δεν υπακούει σε καμία αλήθεια;

Η αφοσίωσή σας είναι μόνο στα λόγια, η γνώση σας είναι απλώς διανοητική και εννοιολογική, οι μόχθοι σας είναι για να κερδίσετε τις ευλογίες του ουρανού, κι έτσι, πώς πρέπει να είναι η πίστη σας; Ακόμη και σήμερα κωφεύετε σε κάθε λέξη της αλήθειας. Δεν ξέρετε τι είναι ο Θεός, δεν ξέρετε τι είναι ο Χριστός, δεν ξέρετε πώς να σέβεστε τον Ιεχωβά, δεν ξέρετε πώς να εισέλθετε στο έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν γνωρίζετε πώς να διακρίνετε το έργο του ίδιου του Θεού από τις απάτες του ανθρώπου. Ξέρεις μόνο να καταδικάζεις οποιαδήποτε λέξη αλήθειας που εκφράζει ο Θεός και η οποία δε συμβαδίζει με τη γνώμη σου. Πού είναι η ταπεινοφροσύνη σου; Πού είναι η υπακοή σου; Πού είναι η αφοσίωση σου; Πού είναι η επιθυμία σου για την αναζήτηση της αλήθειας; Πού είναι ο σεβασμός σου για τον Θεό; Σας λέω, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό λόγω των σημείων, ανήκουν σίγουρα στην κατηγορία που θα υποστεί καταστροφή. Αυτοί που δεν είναι ικανοί να αποδεχτούν τα λόγια του Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος είναι σίγουρα τα τέκνα της κολάσεως, οι απόγονοι του αρχαγγέλου, η κατηγορία που θα υποβληθεί σε αιώνια καταστροφή. Πολλοί μπορεί να μην ενδιαφέρονται γι' αυτά που λέω, μα εξακολουθώ να θέλω να πω σε κάθε αυτοαποκαλούμενο άγιο που ακολουθεί τον Ιησού πως, όταν δείτε τον Ιησού

με τα ίδια σας τα μάτια να κατεβαίνει από τον ουρανό επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο, αυτή θα είναι η δημόσια εμφάνιση του Ηλίου της δικαιοσύνης. Αυτή ίσως να είναι μια στιγμή μεγάλου ενθουσιασμού για εσένα, όμως θα πρέπει να γνωρίζεις πως η στιγμή που θα γίνεις μάρτυρας της καθόδου του Ιησού από τον ουρανό, θα είναι επίσης η στιγμή που θα πας στην κόλαση για να τιμωρηθείς. Θα είναι ο καιρός του τέλους του σχεδίου διαχείρισης του Θεού και θα είναι η στιγμή που ο Θεός θα επιβραβεύσει τον καλό και θα τιμωρήσει τον πονηρό. Διότι η κρίση του Θεού θα έχει ολοκληρωθεί πριν ο άνθρωπος διακρίνει τα σημεία, όταν θα υπάρχει μόνο η έκφραση της αλήθειας. Αυτοί που αποδέχονται την αλήθεια και δεν αναζητούν σημεία και, συνεπώς, έχουν εξαγνιστεί, θα έχουν επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού και θα έχουν μπει στην αγκάλη του Δημιουργού. Μονάχα αυτοί που εμμένουν στην πεποίθηση πως «ο Ιησούς που δεν επιβαίνει ένα λευκό σύννεφο, είναι ένας ψευδόχριστος», θα υποβληθούν σε αιώνια τιμωρία, επειδή πιστεύουν μονάχα στον Ιησού που επιδεικνύει σημεία, αλλά δεν αναγνωρίζουν τον Ιησού που διακηρύσσει αυστηρή κρίση και απελευθερώνει την αληθινή οδό της ζωής. Κι έτσι, ο Ιησούς θα ασχοληθεί μαζί τους μονάχα όταν θα επιστρέψει φανερά επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο. Είναι πολύ ισχυρογνώμονες, με υπέρμετρη αυτοπεποίθηση και αλαζονεία. Πώς μπορεί ο Ιησούς να επιβραβεύσει τέτοιους αχρείους; Η επιστροφή του Ιησού αποτελεί μεγάλη σωτηρία για εκείνους που είναι σε θέση να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά γι' αυτούς που αδυνατούν να την αποδεχτούν αποτελεί αιώνιο καταδίκη. Θα πρέπει να επιλέξετε το δικό σας μονοπάτι και να μη βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και να μην απορρίπτετε την αλήθεια. Θα πρέπει να μην είστε ένα άτομο αδαές και αλαζονικό, μα κάποιος που υπακούει στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και ποθεί και αναζητά την αλήθεια· μόνο έτσι θα επωφεληθείτε. Σας συμβουλεύω να βαδίζετε προσεχτικά το μονοπάτι της πίστης στον Θεό. Μη βγάζετε εύκολα συμπεράσματα· επιπροσθέτως, μην είστε χαλαροί και απερίσκεπτοι στην πίστη σας στον Θεό. Θα πρέπει να γνωρίζετε πως, τουλάχιστον, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να είναι ταπεινοί κι ευλαβείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά την απορρίπτουν περιφρονητικά, είναι ανόητοι και αδαείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά βγάζουν εύκολα συμπεράσματα ή την καταδικάζουν, είναι κυριευμένοι από έπαρση. Κανείς που πιστεύει στον Ιησού δεν είναι σε θέση να καταριέται ή να καταδικάζει άλλους. Θα πρέπει όλοι να είστε ορθολογιστές και να αποδέχεστε την αλήθεια. Μπορεί, έχοντας ακούσει την οδό της αλήθειας και έχοντας διαβάσει τα λόγια της ζωής να πιστεύεις πως μόνο μία λέξη στις 10.000 συμφωνεί με τις δικές σου πεποιθήσεις και τη Βίβλο,

και τότε θα πρέπει να συνεχίσεις να ψάχνεις σε αυτή τη δεκαχίλιοστή από αυτές τις λέξεις. Ακόμα σε συμβουλεύω να είσαι ταπεινός, να μην έχεις υπερβολική αυτοπεποίθηση και να μην επαινείς τόσο τον εαυτό σου. Αν η καρδιά σου τρέφει τέτοιο πενιχρό φόβο Θεού, θα κερδίσεις περισσότερο φως. Εάν εξετάσεις προσεχτικά και μελετήσεις επανειλημμένα αυτά τα λόγια, θα καταλάβεις κατά πόσο πρόκειται για την αλήθεια και κατά πόσο πρόκειται για τη ζωή. Ίσως, έχοντας διαβάσει μονάχα μερικές προτάσεις, κάποιος θα καταδικάσουν τυφλά αυτά τα λόγια, λέγοντας «Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία φώτιση του Αγίου Πνεύματος» ή «Αυτός είναι ένας ψευδόχριστος που ήρθε για να εξαπατήσει τον κόσμο». Αυτοί που λένε τέτοια πράγματα έχουν τυφλωθεί από την αλαζονεία! Καταλαβαίνεις ελάχιστα το έργο και τη σοφία του Θεού και σε συμβουλεύω ν' αρχίσεις ξανά από το μηδέν! Δεν πρέπει να καταδικάζετε τυφλά τα λόγια του Θεού λόγω της εμφάνισης ψευδόχριστων κατά τις έσχατες ημέρες και δεν πρέπει να βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα επειδή φοβάστε την απάτη. Δεν θα ήταν πολύ κρίμα; Εάν, έπειτα από τέτοια διεξοδική εξέταση, πιστεύεις ακόμα πως αυτά τα λόγια δεν είναι η αλήθεια, δεν είναι η οδός και δεν είναι η έκφραση του Θεού, τότε στο τέλος θα τιμωρηθείς και δεν θα ευλογηθείς. Αν δεν μπορείς να αποδεχθείς μια αλήθεια που έχει εκφραστεί τόσο απλά και τόσο ξεκάθαρα, δεν είσαι ακατάλληλος για τη σωτηρία του Θεού; Δεν είσαι κάποιος που δεν είναι αρκετά τυχερός ώστε να επιστρέψεις ενώπιον του θρόνου του Θεού; Σκέψου το! Μη φέρεις επιπόλαια και απερίσκεπτα και μην αντιμετωπίζεις την πίστη στον Θεό ως ένα παιχνίδι. Σκέψου για το καλό του στόχου σου, για χάρη των προοπτικών σου, για χάρη της ζωής σου και μην πειραματίζεσαι με τον εαυτό σου. Μπορείς να αποδεχτείς αυτά τα λόγια;

Όσοι είναι ασύμβατοι με τον Χριστό, είναι σίγουρα πολέμιοι του Θεού

Όλοι οι άνθρωποι εύχονται να δουν την αληθινή όψη του Ιησού και επιθυμούν να είναι μαζί Του. Πιστεύω ότι κανένας από τους αδελφούς ή τις αδελφές δεν θα έλεγε ότι είναι απρόθυμος να δει ή να είναι με τον Ιησού. Πριν δείτε τον Ιησού, δηλαδή πριν δείτε τον ενσαρκωμένο Θεό, θα κάνετε πολλές σκέψεις, για παράδειγμα, σχετικά με την εμφάνιση του Ιησού, τον τρόπο ομιλίας Του, τον τρόπο ζωής Του και ούτω καθεξής. Ωστόσο, όταν

πραγματικά Τον δείτε, οι σκέψεις σας θα αλλάξουν γρήγορα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Θέλετε να μάθετε; Ενώ η σκέψη του ανθρώπου πράγματι δεν μπορεί να παραβλεφθεί, είναι πολύ πιο ανυπόφορο για τον άνθρωπο να αλλάξει την ουσία του Χριστού. Θεωρείτε τον Χριστό ως αθάνατο ή έναν σοφό, αλλά κανείς δεν σκέφτεται τον Χριστό σαν κανονικό άνθρωπο που διακατέχεται από θεία ουσία. Επομένως, πολλοί από αυτούς που επιθυμούν διακαώς, μέρα και νύχτα, να δουν τον Θεό, είναι στην πραγματικότητα εχθροί του Θεού και ασύμβατοι με τον Θεό. Δεν είναι λάθος αυτό από την πλευρά του ανθρώπου; Ακόμα και τώρα, εξακολουθείτε να νομίζετε ότι η πίστη και η αφοσίωσή σας είναι αρκετές για να σας καταστήσουν άξιους να δείτε το πρόσωπο του Χριστού, αλλά σας προτρέπω να εξοπλιστείτε με πιο πρακτικά πράγματα! Διότι στο παρελθόν, παρόν και μέλλον, πολλοί από εκείνους που έρχονται σε επαφή με τον Χριστό, έχουν αποτύχει ή θα αποτύχουν· όλοι τους παίζουν τον ρόλο των Φαρισαίων. Ποιος είναι ο λόγος της αποτυχίας σας; Ακριβώς επειδή στις αντιλήψεις σας υπάρχει ένας μεγαλειώδης και θαυμαστός Θεός. Αλλά η αλήθεια δεν είναι όπως την θέλει ο άνθρωπος. Όχι μόνο ο Χριστός δεν είναι μεγαλειώδης, αλλά είναι και ιδιαίτερα μικρός· όχι μόνον είναι άνθρωπος, αλλά είναι κι ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Όχι μόνο δεν μπορεί να ανεβαίνει στον ουρανό, αλλά ούτε και μπορεί να κινείται ελεύθερα στη γη. Έτσι, οι άνθρωποι Τον αντιμετωπίζουν σαν έναν συνηθισμένο άνθρωπο, Του συμπεριφέρονται αδιάφορα όταν είναι μαζί Του και μιλάνε απρόσεκτα σ' Αυτόν, ενώ ακόμα περιμένουν την έλευση του «αληθινού Χριστού». Θεωρείτε τον Χριστό που έχει έρθει ήδη έναν συνηθισμένο άνθρωπο, και τον λόγο Του ως εκείνον ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Γι' αυτόν τον λόγο, δεν έχετε λάβει τίποτα από τον Χριστό και, αντ' αυτού, έχετε εντελώς εκθέσει την ασχήμια σας στο φως.

Πριν από την επαφή με τον Χριστό, μπορεί να πιστεύεις ότι η διάθεσή σου έχει εντελώς αλλάξει, ότι είσαι ένας πιστός ακόλουθος του Χριστού και ότι είσαι πολύ άξιος να λάβεις τις ευλογίες του Χριστού. Επιπλέον, καθώς έχεις διανύσει πολλούς δρόμους, έχεις κάνει μεγάλο έργο κι έχεις αποφέρει πολλούς καρπούς, πιστεύεις ότι πρέπει να είσαι αυτός που θα λάβει το στεφάνι στο τέλος. Ωστόσο, υπάρχει μια αλήθεια που μπορεί να μη γνωρίζεις: Η διεφθαρμένη διάθεση κι η παρακοή κι η αντίσταση του ανθρώπου εκτίθενται όταν βλέπει τον Χριστό, κι η παρακοή κι η αντίσταση που εκτίθενται εκείνη τη στιγμή, εκτίθενται πιο απόλυτα και πληρέστερα απ' ό,τι σε κάθε άλλη. Ο Χριστός είναι ο Υιός του ανθρώπου —ο Υιός του ανθρώπου που κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση— γι' αυτό ο άνθρωπος ούτε Τον τιμά ούτε

Τον σέβεται. Ο Θεός ζει στη σάρκα, γι' αυτό η παρακοή του ανθρώπου έρχεται στο φως λεπτομερώς και έντονα. Λέω, λοιπόν, ότι η έλευση του Χριστού έχει φέρει στο φως όλη την παρακοή της ανθρωπότητας και έχει φανερώσει εντελώς τη φύση του ανθρώπινου γένους. Αυτό ονομάζεται «δελεάζοντας μια τίγρη να κατεβεί απ' το βουνό» και «δελεάζοντας έναν λύκο να βγει έξω από τη σπηλιά». Τολμάς να πεις ότι είσαι πιστός στον Θεό; Τολμάς να πεις ότι δείχνεις απόλυτη υπακοή στον Θεό; Τολμάς να πεις ότι δεν είσαι επαναστάτης; Κάποιοι θα πουν: Κάθε φορά που ο Θεός δημιουργεί ένα νέο περιβάλλον για μένα, πάντα υποτάσσομαι χωρίς να παραπονιέμαι. Επιπλέον, δεν κατέχω καμιά αντίληψη για τον Θεό. Κάποιοι θα πουν: Οτιδήποτε μου αναθέτει ο Θεός, το εκτελώ κατά το καλύτερο δυνατό και δεν είμαι ποτέ αμελής. Τότε, σας ρωτώ αυτό: Μπορείτε να είστε συμβατοί με τον Χριστό όταν ζείτε μαζί μ' Εκείνον; Και για πόσο καιρό θα είστε συμβατοί μαζί Του; Μια μέρα; Δύο ημέρες; Μία ώρα; Δύο ώρες; Η πίστη σας μπορεί να είναι πράγματι αξιέπαινη, αλλά δεν έχετε μεγάλη σταθερότητα. Όταν ζεις αληθινά με τον Χριστό, η αυταρέσκειά σου κι υπεροψία σου θα εκτεθούν σταδιακά μέσα από τα λόγια και τις πράξεις σου, όπως κι οι υπερβολικές σου επιθυμίες, η νοοτροπία ανυπακοής που έχεις και η δυσαρέσκειά σου φυσικά θα αποκαλυφθούν. Τέλος, η αλαζονεία σου θα γίνεται όλο και μεγαλύτερη, κι όταν γίνεις τόσο ασύμβατος με τον Χριστό όσο το νερό με τη φωτιά, τότε η φύση σου θα αποκαλυφθεί ολοκληρωτικά. Εκείνη την ώρα, οι αντιλήψεις σου δεν μπορούν πλέον να κρύβονται. Επίσης, οι διαμαρτυρίες σου θα εκφραστούν αυθόρμητα κι η ευτελής ανθρώπινη φύση σου θα εκτεθεί πλήρως. Ωστόσο, ακόμα και τότε, συνεχίζεις να αποκηρύσσεις τη δική σου επαναστατικότητα, ενώ πιστεύεις ότι ένας τέτοιος Χριστός δεν είναι εύκολο να γίνει αποδεκτός κι ότι είναι υπερβολικά αυστηρός με τον άνθρωπο κι ότι θα υποτασσόσουν εξ ολοκλήρου αν ήταν ένας ευγενικότερος Χριστός. Πιστεύετε ότι υπάρχει πάντα ένας δίκαιος λόγος για την εξέγερσή σας, και ότι επαναστατείτε εναντίον Του μόνον όταν ο Χριστός σάς έχει οδηγήσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο. Ποτέ δεν έχετε αναλογιστεί ότι έχετε αποτύχει στο να θεωρείτε τον Χριστό Θεό και στην πρόθεση σας να Τον υπακούσετε. Αντίθετα, πεισματικά επιμένεις ο Χριστός να ενεργεί σύμφωνα με την επιθυμία σου και από τη στιγμή που δεν υπάρχει ούτε ένα πράγμα που να έχει γίνει έτσι, πιστεύεις ότι Εκείνος δεν είναι Θεός, αλλά άνθρωπος. Δεν υπάρχουν πολλοί από εσάς που Τον αντιμετωπίζουν κατ' αυτόν τον τρόπο; Σε ποιον πιστεύετε εν τέλει; Και πώς κάνετε την αναζήτηση;

Πάντα επιθυμείτε να δείτε τον Χριστό, αλλά σας προτρέπω να μην έχετε τόση μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σας· ο καθένας μπορεί να δει τον Χριστό, αλλά λέω ότι κανένας δεν είναι κατάλληλος να δει τον Χριστό. Επειδή η φύση του ανθρώπου είναι γεμάτη από το κακό, την αλαζονεία και την επανάσταση, τη στιγμή που θα δεις τον Χριστό, η φύση σου θα σε καταστρέψει και θα σε καταδικάσει σε θάνατο. Η συσχέτισή σου με έναν αδελφό (ή μια αδελφή) μπορεί να μην δείχνει πολλά για σένα, αλλά δεν είναι τόσο απλό όταν συσχετίζεσαι με τον Χριστό. Οποιαδήποτε στιγμή, οι αντιλήψεις σου μπορεί να ριζωθούν, η αλαζονεία σου να αρχίσει να ανθίζει κι η επανάστασή σου να φέρει σύκα. Πώς μπορείς εσύ με τέτοια ανθρώπινη φύση να είσαι κατάλληλος να συσχετιστείς με τον Χριστό; Είσαι πράγματι ικανός να Τον αντιμετωπίζεις ως Θεό κάθε στιγμή της κάθε μέρας; Θα έχεις αληθινά την πραγματικότητα της υποταγής στον Θεό; Λατρεύετε τον μεγαλειώδη Θεό μέσα στις καρδιές σας ως Ιεχωβά, ενώ θεωρείτε τον ορατό Χριστό άνθρωπο. Η λογική σας είναι κατωτάτου επιπέδου κι η ανθρώπινη φύση σας υπερβολικά ευτελής! Είστε ανίκανοι να θεωρείτε για πάντα τον Χριστό Θεό. Απλώς Τον κρατάτε γερά και Τον λατρεύετε ως Θεό περιστασιακά, όταν εσείς θέλετε. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο λέω ότι δεν είστε πιστοί του Θεού, αλλά συνεργοί αυτών οι οποίοι πολεμούν τον Χριστό. Ακόμα κι οι άνθρωποι που δείχνουν καλοσύνη σε άλλους ανταμείβονται, όμως ο Χριστός, που έχει επιτελέσει τέτοιο έργο ανάμεσά σας, δεν έχει δεχτεί ούτε την αγάπη ούτε την ανταμοιβή και υποταγή από τον άνθρωπο. Δεν είναι κάτι το λυπηρό;

Μπορεί όλα τα χρόνια της πίστης σου στον Θεό, να μην έχεις καταραστεί κανέναν ούτε και να έχεις διαπράξει κάτι κακό, ωστόσο στη συσχέτισή σου με τον Χριστό δεν μπορείς να λες την αλήθεια, να ενεργείς ειλικρινά ή να υπακούς στον λόγο του Χριστού· τότε λέω ότι είσαι ο πιο μοχθηρός και κακός άνθρωπος στον κόσμο. Μπορεί να είσαι ιδιαίτερα εγκάρδιος και πιστός στους συγγενείς, τους φίλους, τη σύζυγο (ή τον σύζυγό σου), τους γιους και τις κόρες σου και τους γονείς σου και ποτέ δεν επωφελείσαι από τους άλλους, όμως αν δεν μπορείς να είσαι σε σύμπνοια και συμφιλιωμένος με τον Χριστό, τότε ακόμη κι αν δαπανήσεις όλο σου το είναι για να ανακουφίσεις τους γείτονές σου ή έχεις φροντίσει καλά τον πατέρα, τη μητέρα και τα μέλη του νοικοκυριού σου, λέω ότι εξακολουθείς να είσαι κακός και επιπλέον γεμάτος πονηρά κόλπα. Μη νομίζεις ότι είσαι συμβατός με τον Χριστό απλά και μόνο επειδή τα πηγαίνεις καλά με τους άλλους ή κάνεις κάποιες καλές πράξεις. Πιστεύεις ότι η

φιλανθρωπική σου πρόθεση μπορεί να υφαρπάξει μια ευλογία από τον Ουρανό; Πιστεύεις ότι κάποιες καλές πράξεις που κάνεις μπορούν να υποκαταστήσουν την υπακοή σου; Κανείς σας δεν μπορεί να δεχτεί την αντιμετώπιση και το κλάδεμα κι όλοι σας δυσκολεύεστε να αποδεχθείτε την κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού. Ωστόσο, συνεχώς διατυμπανίζετε την υπακοή σας στον Θεό. Μια τέτοια πίστη σαν τη δική σας θα επιφέρει μια κατάλληλη ανταπόδοση. Σταματήστε να βαυκαλίζεστε με φανταχτερές ψευδαισθήσεις και να επιθυμείτε να δείτε τον Χριστό, γιατί είστε πολύ μικροί στο ανάστημα, τόσο που δεν είστε καν αντάξιοι να Τον δείτε. Όταν αποβάλεις πλήρως την επαναστατικότητα σου και μπορέσεις να είσαι συμφιλιωμένος με τον Χριστό, τότε ο Θεός με φυσικό τρόπο θα σου εμφανιστεί. Αν πας να δεις τον Θεό χωρίς να υποστείς κλάδεμα ή κρίση, τότε σίγουρα θα γίνεις πολέμιος του Θεού προορισμένος για την καταστροφή. Η φύση του ανθρώπου είναι εγγενώς εχθρική προς τον Θεό, επειδή όλοι οι άνθρωποι έχουν υποβληθεί στην πιο βαθιά διαφθορά από τον Σατανά. Αν ο άνθρωπος προσπαθήσει να συσχετιστεί με τον Θεό ενόσω βρίσκεται στη δική του διαφθορά, είναι σίγουρο ότι τίποτα καλό δεν μπορεί να προέλθει απ' αυτό. Όλες οι πράξεις και τα λόγια του ανθρώπου σίγουρα θα εκθέτουν συνεχώς τη διαφθορά του και κατά τη συσχέτισή του με τον Θεό, η επαναστατικότητά του θα αποκαλυφθεί από κάθε άποψη. Ο άνθρωπος επομένως, εν αγνοία του, αντιτίθεται στον Χριστό, εξαπατά τον Χριστό και απορρίπτει τον Χριστό· όταν συμβεί αυτό, ο άνθρωπος θα είναι σε ακόμη πιο επισφαλή κατάσταση και αν συνεχιστεί αυτό, θα υποβληθεί σε τιμωρία.

Κάποιοι μπορεί να πιστεύουν ότι εάν η συσχέτιση με τον Θεό είναι τόσο επικίνδυνη, τότε θα ήταν σοφό να κρατηθούμε σε απόσταση από τον Θεό. Τι μπορούν να λάβουν τέτοιοι άνθρωποι τότε; Μπορούν να είναι πιστοί στον Θεό; Πράγματι, η συσχέτιση με τον Θεό είναι πολύ δύσκολη, αλλά αυτό συμβαίνει εξ ολοκλήρου επειδή ο άνθρωπος είναι διεφθαρμένος, κι όχι επειδή ο Θεός δεν μπορεί να συσχετιστεί με τον άνθρωπο. Θα ήταν καλύτερο για σας να αφιερώσετε περισσότερη προσπάθεια στην αλήθεια του γνώθι σαυτών. Γιατί δεν κερδίσατε την εύνοια του Θεού; Γιατί η διάθεσή σας είναι απεχθής για Εκείνον; Γιατί τα λόγια σας Του φαίνονται αηδιαστικά; Μόλις δείξετε λίγη πίστη, παινεύετε τους εαυτούς σας και απαιτείτε ανταμοιβή για τη μικρή σας συνεισφορά· περιφρονείτε τους άλλους μόλις δείξετε αφοσίωση και αψηφάτε τον Θεό αφού επιτελέσετε μια μικρή εργασία. Επιθυμείτε πλούτη και δώρα και συγχαρητήρια γιατί δεχθήκατε τον Θεό. Πονάει η καρδιά σας όταν δίνετε ένα-δυο κέρματα.

Όταν δίνετε δέκα, επιθυμείτε ευλογίες και να σας ξεχωρίσουν από τους άλλους. Για ανθρώπινη φύση σαν τη δική σας είναι πραγματικά προσβλητικό να μιλά ή να ακούει κανείς. Υπάρχει κάτι αξιέπαινο στα λόγια και τις πράξεις σας; Όσοι εκτελούν το καθήκον τους κι όσοι δεν το εκτελούν· όσοι οδηγούν και όσοι ακολουθούν· όσοι δέχονται τον Θεό κι όσοι δεν το κάνουν· όσοι δίνουν και όσοι δεν δίνουν· όσοι κηρύττουν και όσοι λαμβάνουν το κήρυγμα, και ούτω καθεξής· όλοι αυτοί οι άνθρωποι παινεύονται. Δεν το βρίσκετε αυτό γελοίο; Βεβαίως γνωρίζετε ότι πιστεύετε στον Θεό, ωστόσο δεν μπορείτε να είστε σε σύμπνοια με τον Θεό. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν έχετε καμία απολύτως αξία, ωστόσο συνεχίζετε να καυχιέστε το ίδιο. Δεν αισθάνεστε ότι η λογική σας έχει καταντήσει τέτοια ώστε δεν έχετε πλέον αυτοέλεγχο; Πώς μπορείτε με τέτοια λογική να είστε κατάλληλοι για συσχετιστείτε με τον Θεό; Τώρα δεν φοβάστε για τον εαυτό σας; Η διάθεσή σας έχει ήδη γίνει τέτοια που δεν μπορείτε να είστε σε σύμπνοια με τον Θεό. Έτσι, δεν είναι γελοία η πίστη σας; Δεν είναι παράλογη η πίστη σας; Πώς θα αντιμετωπίσεις το μέλλον σου; Πώς θα επιλέξεις το μονοπάτι που θα ακολουθήσεις;

Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί

Ζήτησα από πολλούς πάνω στη γη να γίνουν ακόλουθοί Μου. Ανάμεσα σε όλους αυτούς τους ακόλουθους, υπάρχουν εκείνοι που υπηρετούν ως ιερείς, εκείνοι που ηγούνται, εκείνοι που είναι οι υιοί, εκείνοι που απαρτίζουν τον λαό κι εκείνοι που προσφέρουν υπηρεσία. Τους χωρίζω σ' αυτές τις διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με την πίστη που δείχνουν σ' Εμένα. Όταν όλοι οι άνθρωποι θα έχουν ταξινομηθεί κατά το είδος τους, δηλαδή, όταν η φύση του κάθε είδους ανθρώπου θα έχει αποκαλυφθεί, τότε θα προσμετρήσω κάθε άνθρωπο στο σωστό είδος και θα τοποθετήσω το κάθε είδος στην αρμόζουσα θέση, ώστε να πραγματώσω τον σκοπό Μου της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους. Κατόπιν, ζητάω από τις ομάδες εκείνων που θέλω να σώσω να επιστρέψουν στον οίκο Μου και, εν συνεχεία, επιτρέπω σε όλους αυτούς τους ανθρώπους να αποδεχθούν το έργο Μου τις έσχατες ημέρες. Την ίδια στιγμή, ταξινομώ τον άνθρωπο σύμφωνα με το είδος του, και ύστερα ανταμείβω ή τιμωρώ τον καθένα βάσει των πράξεων του. Τέτοια είναι τα βήματα που συγκροτούν το έργο Μου.

Τώρα ζω επάνω στη γη, ζω ανάμεσα στους ανθρώπους. Όλοι οι άνθρωποι δοκιμάζουν το έργο Μου και προσέχουν τις ομιλίες Μου, και μαζί με αυτό παραχωρώ όλες τις αλήθειες σε καθέναν από τους ακόλουθούς Μου, ώστε να μπορούν να λάβουν ζωή από Μένα και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλίσουν ένα μονοπάτι στο οποίο να μπορούν να βαδίσουν. Γιατί Εγώ είμαι ο Θεός, ο Ζωοδότης. Κατά τη διάρκεια των πολλών ετών του έργου Μου, ο άνθρωπος έχει λάβει πολλά και έχει εγκαταλείψει πολλά, ωστόσο ακόμα λέω ότι ο άνθρωπος δεν πιστεύει αληθινά σε Εμένα. Και αυτό επειδή οι άνθρωποι απλώς αναγνωρίζουν πως είμαι ο Θεός με τα χείλη τους, ενώ διαφωνούν με την αλήθεια που εκφράζω και, ακόμα λιγότερο, εφαρμόζουν την αλήθεια που ζητώ από αυτούς. Πράγμα που σημαίνει ότι ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο την ύπαρξη του Θεού, όχι όμως και την ύπαρξη της αλήθειας· ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο την ύπαρξη του Θεού, όχι όμως και την ύπαρξη της ζωής· ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο το όνομα του Θεού, όχι όμως και την ουσία Του. Εξαιτίας του ζήλου του, ο άνθρωπος Μου έχει γίνει αποκρουστικός. Γιατί ο άνθρωπος απλώς χρησιμοποιεί λέξεις που χαϊδεύουν τα αυτιά, προκειμένου να Με εξαπατήσει, και κανένας δεν Με λατρεύει ειλικρινά με την καρδιά του. Η λαλιά σας περιέχει τον πειρασμό του φιδιού· επιπλέον, είναι στο έπακρον αλαζονική, μια αληθινή διακήρυξη του αρχαγγέλου. Και το χειρότερο, οι πράξεις σας είναι καταρρακωμένα και κουρελιασμένα σε επονειδιστο βαθμό· οι άμετρες επιθυμίες σας και οι φθονερές σας προθέσεις αποτελούν προσβολή για τ' αυτιά. Έχετε γίνει σκόροι στον οίκο Μου, αντικείμενα που πρέπει ν' αποβληθούν με αποστροφή. Γιατί κανένας από εσάς δεν είναι εραστής της αλήθειας, αντιθέτως διψάτε για ευλογίες, για άνοδο στους ουρανούς, για να δείτε το μεγαλειώδες όραμα του Χριστού να ασκεί την εξουσία Του επί γης. Έχετε όμως ποτέ σκεφτεί πώς κάποιος από εσάς, τους τόσο βαθιά διεφθαρμένους που δεν έχουν καμία απολύτως ιδέα τι είναι ο Θεός, θα μπορούσε να είναι άξιος ν' ακολουθεί τον Θεό; Πώς θα μπορούσατε να ανέλθετε στους ουρανούς; Πώς θα μπορούσατε να είστε άξιοι ν' αντικρύσετε το μεγαλείο, που είναι άνευ προηγουμένου στη λαμπρότητά του; Τα στόματά σας είναι γεμάτα με λόγια απάτης και ανηθικότητας, προδοσίας και έπαρσης. Ποτέ δεν έχετε εκφέρει λόγια ειλικρίνειας σε Εμένα, ούτε άγια λόγια, ούτε λόγια υποταγής σε Εμένα καθώς βιώνετε τον λόγο Μου. Πώς είναι, τελικά, η πίστη σας; Οι καρδιές σας είναι γεμάτες με επιθυμίες και πλούτη, τα μυαλά σας με υλικά πράγματα. Κάθε μέρα υπολογίζετε πώς θα πάρετε κάτι από Εμένα, πόσα πλούτη και πόσα υλικά πράγματα έχετε κερδίσει από Εμένα. Κάθε μέρα περιμένετε να λάβετε όλο και περισσότερες ευλογίες, ώστε να μπορείτε να απολαύσετε,

ακόμη περισσότερο και ακόμη καλύτερα, τα πράγματα που μπορεί κάποιος ν' απολαύσει. Δεν είμαι Εγώ, ούτε η αλήθεια που πηγάζει από Εμένα, αυτά που σκέφτεστε συνεχώς, αλλά αντιθέτως είναι ο (η) σύζυγός σας, οι γιοι, οι θυγατέρες, ή το τι θα φάτε και τι θα φορέσετε, και πώς η απόλαυσή σας θα γίνει μεγαλύτερη και καλύτερη. Ακόμη και όταν γεμίζετε μέχρι σκασμού τα στομάχια σας, μήπως δεν είσατε απλώς κάτι ελαχίστως περισσότερο από ένα πτώμα; Ακόμη και όταν, εξωτερικά, στολίζεστε με τόσο όμορφα ενδύματα, δεν παραμένετε ένας ζωντανός νεκρός, ο οποίος στερείται ζωής; Μοχθείτε χάριν του στομαχιού σας μέχρι τη στιγμή που ασπρίζουν τα μαλλιά σας, αλλά κανένας σας δεν θυσιάζει ούτε μια τρίχα για το έργο Μου. Είσατε σε συνεχή κίνηση, εξαντλώντας το σώμα σας και καταρρακώνοντας το μυαλό σας, χάριν της σάρκας σας και χάριν των γιων και των θυγατέρων σας, αλλά κανένας από εσάς δεν δείχνει την παραμικρή ανησυχία ή ενδιαφέρον για το θέλημά Μου. Τι είναι αυτό που ελπίζετε πια να κερδίσετε από Εμένα;

Όταν επιτελώ το έργο Μου, ποτέ δεν βιάζομαι. Με οποιονδήποτε τρόπο κι αν Με ακολουθεί ο άνθρωπος, επιτελώ το έργο Μου σύμφωνα με κάθε βήμα, σύμφωνα με το σχέδιό Μου. Γι' αυτό και, παρόλο που μπορεί να επαναστατείτε εναντίον Μου τόσο, δεν σταματάω το έργο Μου και συνεχίζω να λέω τα λόγια που θέλω να πω. Καλώ στον οίκο Μου όλους εκείνους που έχω προορίσει για να τους κάνω ακροατές των λόγων Μου, και ύστερα τοποθετώ όλους όσους Με υπακούουν και διψούν για τον λόγο Μου ενώπιον του θρόνου Μου. Εκείνοι που γυρνάνε την πλάτη στον λόγο Μου, εκείνοι που αρνούνται να υπακούσουν και να υποταχθούν σε Εμένα κι εκείνοι που απροκάλυπτα Με αψηφούν, θα ριχτούν όλοι σε μια μεριά και θα περιμένουν την τελική τους τιμωρία. Όλοι οι άνθρωποι ζουν μέσα στη διαφθορά και είναι υποχείρια του κακού, έτσι δεν είναι πολλοί ανάμεσα στους ακόλουθούς Μου που να διψούν αληθινά για την αλήθεια. Πράγμα που σημαίνει ότι οι περισσότεροι δεν Με λατρεύουν με ειλικρινή καρδιά ή με την αλήθεια, αλλά περισσότερο προσπαθούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη Μου μέσα από τη διαφθορά, την επανάσταση και παραπλανητικά μέτρα. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο λέω: Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί. Όλοι όσους έχω καλέσει είναι βαθιά διεφθαρμένοι και ζουν όλοι στην ίδια εποχή, εκείνοι όμως, τους οποίους έχω διαλέξει, είναι μόνο η ομάδα που πιστεύει και αναγνωρίζει την αλήθεια, και που κάνει πράξη την αλήθεια. Οι άνθρωποι αυτοί είναι μόνο μια μικρή μερίδα του συνόλου, και από

τους κύκλους αυτών των ανθρώπων θα λάβω περισσότερη δόξα. Με μέτρο αυτά τα λόγια, γνωρίζετε εάν είστε ανάμεσα στους εκλεκτούς; Πώς θα είναι το τέλος σας;

Έχω ήδη πει ότι εκείνοι που Με ακολουθούν είναι πολλοί αλλά εκείνοι που Με αγαπούν με ειλικρινή καρδιά είναι λίγοι. Ίσως κάποιοι να πουν: «Θα πλήρωνα τόσο μεγάλο τίμημα εάν δεν Σε αγαπούσα; Θα Σε ακολουθούσα ως εδώ, αν δεν Σε αγαπούσα;» Αναμφίβολα, έχεις πολλούς λόγους, και η αγάπη σου, αναμφίβολα, είναι πολύ μεγάλη, αλλά ποια είναι η ουσία της αγάπης σου για Εμένα; Η «αγάπη», όπως αποκαλείται, αναφέρεται σ' ένα συναίσθημα που είναι αγνό και αψεγάδιαστο, για το οποίο χρησιμοποιείς την καρδιά σου για να αγαπάς, να νιώθεις και να νοιάζεσαι για τους άλλους. Στην αγάπη δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν φραγμοί, ούτε κι απόσταση. Στην αγάπη δεν υπάρχει καχυποψία, ούτε δόλος, ούτε πονηρία. Στην αγάπη δεν υπάρχει κανένα εμπόριο και τίποτε το ακάθαρτο. Αν αγαπάς, τότε δεν εξαπατάς, δεν παραπονιέσαι, δεν προδίδεις, δεν επαναστατείς, δεν απαιτείς, ούτε ζητάς να κερδίσεις κάτι ή να κερδίσεις μια ορισμένη ποσότητα. Αν αγαπάς, τότε πρόθυμα θα κάνεις θυσίες, θα υπομένεις κακουχίες και θα είσαι σε αρμονία με Εμένα. Θ' απαρνηθείς όλα όσα έχεις για χάρη Μου, θ' απαρνηθείς την οικογένειά σου, το μέλλον σου, τη νιότη σου και τον γάμο σου. Αλλιώς η αγάπη σου δεν θα είναι καθόλου αγάπη, αλλά περισσότερο απάτη και προδοσία! Τι είδους αγάπη είναι η δική σου; Είναι αληθινή αγάπη; Ή μήπως ψεύτικη; Πόσα έχεις απαρνηθεί; Πόσα έχεις προσφέρει; Πόση αγάπη έχω λάβει από σένα; Γνωρίζεις; Οι καρδιές σας είναι γεμάτες κακία, προδοσία κι εξαπάτηση. Και εφόσον είναι έτσι, πόσα ακάθαρτα στοιχεία εμπεριέχει η αγάπη σας; Νομίζετε ότι έχετε ήδη απαρνηθεί αρκετά για Εμένα· νομίζετε ότι η αγάπη σας για Εμένα είναι ήδη αρκετή. Τότε, όμως, γιατί τα λόγια και οι πράξεις σας ενέχουν πάντοτε παρακοή και εξαπάτηση; Με ακολουθείτε, όμως δεν αναγνωρίζετε τον λόγο Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, ωστόσο Με παραμερίζετε. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, ωστόσο δυσπιστείτε απέναντι Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως δεν μπορείτε ν' αποδεχθείτε την ύπαρξή Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως δεν μου συμπεριφέρεστε όπως αρμόζει σε αυτό που είμαι και κάνετε όλα τα πράγματα δύσκολα για Εμένα με κάθε ευκαιρία. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως προσπαθείτε να Με κοροϊδέψετε και να Με εξαπατήσετε σε κάθε ζήτημα. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με υπηρετείτε, αλλά δεν Με σέβεστε. Θεωρείται αυτό αγάπη; Μου εναντιώνεστε απ' όλες τις πλευρές και στο κάθε τι. Θεωρείται αυτό αγάπη;

Έχετε θυσιάσει πολλά, είναι αλήθεια, όμως ποτέ δεν έχετε πράξει αυτό που απαιτώ από σας. Θεωρείται αυτό αγάπη; Ένας προσεκτικός απολογισμός δείχνει ότι δεν υπάρχει το παραμικρό ίχνος αγάπης για Εμένα μέσα σας. Μετά από τόσα χρόνια έργου και τα τόσα λόγια που σας έχω παρέχει, πόσα έχετε πραγματικά αποκτήσει; Δεν αξίζει αυτό μια προσεκτική ανασκόπηση; Σας προειδοποιώ: Εκείνοι τους οποίους καλώ σε Εμένα δεν είναι αυτοί που ποτέ δεν έχουν διαφθαρεί· εκείνοι τους οποίους διαλέγω είναι μάλλον αυτοί που πραγματικά Με αγαπούν. Γι' αυτό εσείς οφείλετε να επαγρυπνείτε με τα λόγια και τις πράξεις σας, και να εξετάζετε τις προθέσεις και τις σκέψεις σας ώστε να μην ξεπερνούν το όριο. Σε αυτήν την περίοδο των εσχάτων ημερών, βάλτε τα δυνατά σας να προσφέρετε την αγάπη σας ενώπιόν Μου, αλλιώς η οργή Μου δεν θα σας εγκαταλείψει ποτέ!

Θα πρέπει να αναζητήσεις την οδό της σύμπτωσης με τον Χριστό

Έχω κάνει πολύ έργο μεταξύ των ανθρώπων και τα λόγια που έχω εκφράσει κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι πολλά. Αυτά τα λόγια είναι για χάρη της σωτηρίας του ανθρώπου και εκφράστηκαν ούτως ώστε ο άνθρωπος να συμβαδίζει μαζί Μου. Ωστόσο, έχω κερδίσει μόνο λίγους ανθρώπους στη γη που συμβαδίζουν μαζί Μου, κι έτσι λέω ότι ο άνθρωπος δεν δίνει αξία στα λόγια Μου, γιατί ο άνθρωπος δεν συμβαδίζει μαζί Μου. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο που κάνω δεν γίνεται ούτως ώστε ο άνθρωπος απλώς να μπορεί να Με λατρεύει. Το πιο σημαντικό είναι ότι γίνεται ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να συμβαδίζει μαζί Μου. Οι άνθρωποι που έχουν διαφθαρεί, όλοι ζουν στην παγίδα του Σατανά, ζουν στη σάρκα, ζουν με εγωιστικές επιθυμίες και δεν υπάρχει ούτε ένας από αυτούς που να συμβαδίζει μαζί Μου. Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι συμβαδίζουν μαζί Μου, όμως όλοι τους λατρεύουν ασαφή είδωλα. Αν και αναγνωρίζουν το όνομά Μου ως άγιο, βαδίζουν σε ένα μονοπάτι που οδηγεί αντίθετα σ' Εμένα, και τα λόγια τους είναι γεμάτα αλαζονεία και αυτοπεποίθηση, ελπίδη, ουσιαστικά, είναι όλοι εναντίον Μου και ασύμβατοι μ' Εμένα. Κάθε μέρα, αναζητούν ίχνη Μου στη Βίβλο και βρίσκουν «κατάλληλα» χωρία στην τύχη, τα οποία διαβάζουν ασταμάτητα και απαγγέλλουν ως γραφές. Δεν ξέρουν πώς να συμβαδίζουν μαζί Μου, δεν ξέρουν τι σημαίνει να είναι σε έχθρα μ' Εμένα και απλώς διαβάζουν τις γραφές

τυφλά. Περιορίζουν μέσα στη Βίβλο έναν ασαφή Θεό που δεν έχουν δει ποτέ και είναι ανίκανοι να δουν και τον βγάζουν έξω να τον δουν κατά τον ελεύθερο χρόνο τους. Πιστεύουν στην ύπαρξή Μου μόνο μέσα στο πλαίσιο της Βίβλου. Γι' αυτούς, είμαι το ίδιο με τη Βίβλο. Χωρίς τη Βίβλο δεν υπάρχω Εγώ και χωρίς Εμένα δεν υπάρχει η Βίβλος. Δεν δίνουν βάση στην ύπαρξη ή τις πράξεις Μου, αλλά αντιθέτως, αφιερώνουν υπερβολική και ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε λέξη της Γραφής και πολλοί από αυτούς πιστεύουν ακόμη ότι δεν πρέπει να κάνω τίποτα απ' όσα θέλω να κάνω, εκτός αν προφητεύεται από τη Γραφή. Δίνουν μεγάλη σημασία στη Γραφή. Μπορεί να πει κανείς ότι αντιλαμβάνονται ως πολύ σημαντικές λέξεις και εκφράσεις, στον βαθμό που χρησιμοποιούν στίχους από τη Βίβλο για να μετρήσουν κάθε λέξη που λέω και να Με καταδικάσουν. Αυτό που αναζητούν δεν είναι η οδός της σύμπνοιας μ' Εμένα ή η οδός να συμβαδίζουν με την αλήθεια, αλλά η οδός της σύμπνοιας με τα λόγια της Βίβλου και πιστεύουν ότι οτιδήποτε δεν συμμορφώνεται με τη Βίβλο, χωρίς εξαίρεση, δεν ανήκει στο έργο Μου. Δεν είναι, άραγε, οι άνθρωποι αυτοί οι ευσεβείς απόγονοι των Φαρισαίων; Οι Ιουδαίοι Φαρισαίοι χρησιμοποίησαν τον νόμο του Μωυσή για να καταδικάσουν τον Ιησού. Δεν αναζητούσαν τη σύμπνοια με τον Ιησού εκείνης της εποχής, αλλά ακολούθησαν επιμελώς το γράμμα του νόμου, στον βαθμό που τελικά κάρφωσαν τον αθώο Ιησού στον σταυρό, αφού Τον είχαν κατηγορήσει ότι δεν ακολουθούσε τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και δεν ήταν ο Μεσσίας. Ποια ήταν η ουσία τους; Δεν ήταν, άραγε, ότι δεν αναζητούσαν την οδό της σύμπνοιας με την αλήθεια; Είχαν εμμονή με κάθε μία λέξη της Γραφής, χωρίς να δίνουν βάση στο θέλημά Μου και τα βήματα και τις μεθόδους του έργου Μου. Δεν ήταν άνθρωποι που αναζητούσαν την αλήθεια, αλλά άνθρωποι που προσκολλούνταν αυστηρά σε λόγια· δεν ήταν άνθρωποι που πίστευαν στον Θεό, αλλά άνθρωποι που πίστευαν στη Βίβλο. Ουσιαστικά, ήταν φύλακες της Βίβλου. Προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου και να υποστηρίξουν την ακεραιότητα της Βίβλου και να προστατεύσουν τη φήμη της Βίβλου, έφτασαν στο σημείο να καρφώσουν τον ελεήμονα Ιησού στον σταυρό. Αυτό το έκαναν κυρίως για χάρη της υπεράσπισης της Βίβλου και για χάρη της διατήρησης του κύρους κάθε μίας λέξης της Βίβλου στις καρδιές των ανθρώπων. Έτσι, προτιμούσαν να απαρνηθούν το μέλλον τους και την προσφορά περί αμαρτίας, με το να καταδικάσουν τον Ιησού, ο οποίος δεν συμμορφώθηκε με το δόγμα της Γραφής, σε θάνατο. Δεν ήταν λακέδες της κάθε μίας λέξης της Γραφής;

Και τι συμβαίνει με τους ανθρώπους σήμερα; Ο Χριστός έχει έρθει για να απελευθερώσει την αλήθεια, αλλά θα Τον απομάκρυναν μάλλον οι άνθρωποι από ανάμεσά τους, για να κερδίσουν την είσοδό τους στον ουρανό και να λάβουν χάρη. Θα προτιμούσαν να απαρνηθούν εντελώς την έλευση της αλήθειας για να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου, και θα προτιμούσαν να καρφώσουν ξανά τον Χριστό, που επέστρεψε στη σάρκα, στον σταυρό, ώστε να εξασφαλίσουν την αιώνια ύπαρξη της Βίβλου. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να λάβει τη σωτηρία Μου, όταν η καρδιά του είναι τόσο μοχθηρή κι η φύση του τόσο ανταγωνιστική απέναντί Μου; Ζω ανάμεσα στους ανθρώπους, όμως οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν την ύπαρξή Μου. Όταν το φως Μου λάμπει πάνω στον άνθρωπο, αυτός εξακολουθεί να έχει άγνοια της ύπαρξής Μου. Όταν εξαπολύω την οργή Μου πάνω στον άνθρωπο, αυτός αρνείται την ύπαρξή Μου με ακόμα μεγαλύτερο σθένος. Ο άνθρωπος επιδιώκει τη σύμπτωση με τις λέξεις, με τη Βίβλο, κι όμως δεν έρχεται ούτε ένα άτομο ενώπιόν Μου για να αναζητήσει την οδό της σύμπτωσης με την αλήθεια. Ο άνθρωπος Με κοιτάζει στον ουρανό και προβληματίζεται ιδιαίτερα για την ύπαρξή Μου στον ουρανό, κι όμως κανείς δεν νοιάζεται για Εμένα στη σάρκα, γιατί Εγώ που ζω μεταξύ των ανθρώπων είμαι απλώς πάρα πολύ ασήμαντος. Όσοι αναζητούν μόνο τη συμβατότητα με τα λόγια της Βίβλου και που επιδιώκουν μόνο τη σύμπτωση με έναν ασαφή Θεό, είναι ένα άθλιο θέαμα για Εμένα. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτό που λατρεύουν είναι νεκρά λόγια κι ένας θεός που είναι σε θέση να τους δώσει ανείπωτους θησαυρούς. Αυτό που λατρεύουν είναι ένας θεός που βάζει τον εαυτό του στο έλεος του ανθρώπου και το οποίο δεν υπάρχει. Τι, λοιπόν, μπορούν να κερδίσουν τέτοιοι άνθρωποι από Εμένα; Ο άνθρωπος είναι απλώς πάρα πολύ ταπεινός για τις λέξεις. Εκείνοι που είναι εναντίον Μου, που έχουν απεριόριστες απαιτήσεις από Εμένα, που δεν έχουν αγάπη για την αλήθεια, οι οποίοι είναι ανυπότακτοι απέναντί Μου —πώς θα μπορούσαν να συμβαδίζουν μαζί Μου;

Όσοι είναι εναντίον Μου είναι εκείνοι που δεν συμβαδίζουν μαζί Μου. Επίσης, είναι κι εκείνοι που δεν αγαπούν την αλήθεια· κι αυτοί που επαναστατούν εναντίον Μου είναι ακόμη περισσότερο εναντίον Μου και ασύμβατοι μ' Εμένα. Όλους εκείνους που δεν συμβαδίζουν μ' Εμένα, τους παραδίδω στα χέρια του πονηρού. Τους εγκαταλείπω στη διαφθορά του πονηρού, τους αφήνω αχαλίνωτους για να αποκαλυφθεί η μοχθηρία τους και, τελικά, τους παραδίδω στον πονηρό να τους καταβροχθίσει. Δεν Με νοιάζει πόσοι άνθρωποι Με

λατρεύουν, που σημαίνει ότι δεν Με νοιάζει πόσοι άνθρωποι πιστεύουν σ' Εμένα. Αυτό που Με αφορά είναι πόσοι άνθρωποι συμβαδίζουν μαζί Μου. Αυτό συμβαίνει γιατί όλοι όσοι δεν συμβαδίζουν μαζί Μου είναι πονηροί που Με προδίδουν· αυτοί είναι οι εχθροί Μου και δεν θα «τιμήσω» τους εχθρούς Μου στο σπίτι Μου. Αυτοί που συμβαδίζουν μαζί Μου, θα Με υπηρετούν για πάντα στο σπίτι Μου, κι αυτοί που παίρνουν εχθρική θέση απέναντί Μου, θα υποφέρουν για πάντα την τιμωρία Μου. Εκείνοι που ενδιαφέρονται μόνο για τα λόγια της Βίβλου, που αδιαφορούν για την αλήθεια ή την αναζήτηση των βημάτων Μου, είναι εναντίον Μου, γιατί Με περιορίζουν σύμφωνα με τη Βίβλο και Με δεσμεύουν μέσα στη Βίβλο, κι έτσι είναι απίστευτα βλάσφημοι προς Εμένα. Πώς θα μπορούσαν να έρθουν τέτοιοι άνθρωποι ενώπιόν Μου; Δεν δίνουν προσοχή στις πράξεις Μου ή στο θέλημά Μου ή στην αλήθεια, αλλά απεναντίας, παθαίνουν εμμονή με λέξεις, λέξεις που σκοτώνουν. Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι αυτοί να συμβαδίζουν μαζί Μου;

Έχω εκφράσει τόσα πολλά λόγια κι επίσης, έχω εκφράσει το θέλημά Μου και τη διάθεσή Μου κι ακόμα κι έτσι, οι άνθρωποι εξακολουθούν να είναι ανίκανοι να Με γνωρίσουν και να πιστέψουν σ' Εμένα. Ή, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι είναι ακόμα ανίκανοι να Με υπακούσουν. Όσοι ζουν στη Βίβλο, όσοι ζουν εν μέσω του νόμου, αυτοί που ζουν στον σταυρό, αυτοί που ζουν σύμφωνα με το δόγμα, αυτοί που ζουν ανάμεσα στο έργο που κάνω σήμερα· ποιοι από αυτούς συμβαδίζουν μαζί Μου; Σκέφτεστε μόνο να λαμβάνετε ευλογίες και ανταμοιβές και ποτέ δεν έχετε σπαταλήσει ούτε μια σκέψη για το πώς να συμβαδίσετε μαζί Μου ή για το πώς να αποφύγετε να είστε εχθρικοί απέναντί Μου. Είμαι τόσο απογοητευμένος από εσάς, γιατί σας έδωσα τόσα πολλά, όμως πήρα τόσα λίγα από σας. Την εξαπάτησή σας, την αλαζονεία σας, την απληστία σας, τις υπερβολικές επιθυμίες σας, την προδοσία σας, την ανυπακοή σας· ποιο από αυτά θα μπορούσε να ξεφύγει της προσοχής Μου; Είστε επιπόλαιοι απέναντί Μου, Με κοροϊδεύετε, Με προσβάλλετε, Με καλοπιάνετε, έχετε απαιτήσεις από Εμένα και Με εκβιάζετε για θυσίες· πώς θα μπορούσε αυτή η κακομεταχείριση να ξεφύγει από την τιμωρία Μου; Η διάπραξη του κακού από εσάς αποτελεί απόδειξη της εχθρότητάς σας εναντίον Μου και αποδεικνύει την ασυμβατότητά σας μ' Εμένα. Καθένας από εσάς πιστεύει για λογαριασμό του ότι συμβαδίζει απόλυτα μαζί Μου, αλλά αν συμβαίνει αυτό, τότε σε ποιον απευθύνονται τέτοιες αδιάσειστες αποδείξεις; Πιστεύετε για τον εαυτό σας ότι κατέχετε την απόλυτη ειλικρίνεια και αφοσίωση σ' Εμένα. Νομίζετε ότι είστε τόσο ευγενικοί,

τόσο συμπονετικοί κι έχετε αφιερώσει τόσα πολλά σ' Εμένα. Πιστεύετε ότι έχετε κάνει αρκετά για Εμένα. Αλλά έχετε συγκρίνει ποτέ αυτές τις πεποιθήσεις με τη δική σας συμπεριφορά; Λέω ότι είστε πολύ αλαζονικοί, πολύ άπληστοι, πολύ επιπόλαιοι· τα κόλπα με τα οποία Με ξεγελάτε είναι πολύ έξυπνα και έχετε πολλές αξιοκαταφρόνητες προθέσεις και αξιοκαταφρόνητες μεθόδους. Η αφοσίωσή σας είναι υπερβολικά πενιχρή, η τιμιότητά σας είναι πάρα πολύ ασήμαντη και η συνείδηση σας είναι ακόμη περισσότερο ελλιπής. Υπάρχει πάρα πολύ μοχθηρία στις καρδιές σας και κανείς δεν γλιτώνει από τη μοχθηρία σας, ούτε καν Εγώ. Με κλείνετε έξω για χάρη των παιδιών σας ή του συζύγου σας ή της δικής σας αυτοσυντήρησης. Αντί να φροντίζετε για Εμένα, νοιάζεστε για την οικογένειά σας, τα παιδιά σας, την κοινωνική σας θέση, το μέλλον σας και τη δική σας ικανοποίηση. Πότε σκεφτήκατε για Εμένα όταν μιλούσατε ή ενεργούσατε; Όταν ο καιρός είναι κρύος, οι σκέψεις σας στρέφονται στα παιδιά σας, στον σύζυγό σας, στη σύζυγό σας ή στους γονείς σας. Ούτε όταν ο καιρός είναι ζεστός δεν έχω θέση στις σκέψεις σας. Όταν εκτελείς το καθήκον σου, σκέφτεσαι τα δικά σου συμφέροντα, την προσωπική σου ασφάλεια, τα μέλη της οικογένειάς σου. Τι έκανες ποτέ που να ήταν για Εμένα; Πότε σκέφτηκες Εμένα; Πότε αφιέρωσες τον εαυτό σου, με όποιο κόστος, σ' Εμένα και στο έργο Μου; Πού είναι η απόδειξη της συμβατότητάς σου μ' Εμένα; Πού είναι η πραγματικότητα της πίστης σου σ' Εμένα; Πού είναι η πραγματικότητα της υπακοής σου σ' Εμένα; Πότε οι προθέσεις σου δεν έγιναν για χάρη της απόκτησης των ευλογιών Μου; Με κοροϊδεύετε και Με εξαπατάτε, παίζετε με την αλήθεια και αποκρύπτετε την ύπαρξη της αλήθειας και προδίδετε την ουσία της αλήθειας. Βάζετε τον εαυτό σας σε τέτοια έχθρα μ' Εμένα, έτσι τι σας περιμένει στο μέλλον; Απλώς επιδιώκετε τη συμβατότητα μ' έναν ασαφή Θεό και απλώς επιδιώκετε μια ασαφή πίστη, όμως δεν συμβαδίζετε με τον Χριστό. Άραγε, μήπως η δική σας μοχθηρία δεν θα λάβει την ίδια ανταπόδοση όπως αυτή που αξίζει στους πονηρούς; Εκείνη την ώρα, θα συνειδητοποιήσετε ότι κανένας απ' όσους δεν συμβαδίζουν με τον Χριστό δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής και θα ανακαλύψετε τι είδους ανταπόδοση θα επέλθει σε όσους βρίσκονται σε εχθρότητα με τον Χριστό. Όταν φτάσει εκείνη η μέρα, τα όνειρά σας ότι θα είστε ευλογημένοι για την πίστη σας στον Θεό και ότι θα κερδίσουν την είσοδό τους στον ουρανό, όλα θα γίνουν θρύψαλα. Δεν θα είναι, όμως, έτσι για εκείνους που συμβαδίζουν με τον Χριστό. Αν κι έχουν χάσει τόσα πολλά, αν κι έχουν υποστεί πολλές κακουχίες, θα λάβουν όλη την κληρονομιά που θα κληροδοτήσω

στην ανθρωπότητα. Τελικά, θα καταλάβετε ότι μόνο Εγώ είμαι ο δίκαιος Θεός και ότι μόνο Εγώ είμαι σε θέση να μεταφέρω την ανθρωπότητα στον όμορφο προορισμό της.

Πιστεύεις αληθινά στον Θεό;

Ίσως το ταξίδι της πίστης σου στον Θεό έχει διαρκέσει περισσότερο από ένα ή δύο χρόνια, κι ίσως στη ζωή σου σε αυτά τα χρόνια έχεις υποστεί πολλές κακουχίες, ή ίσως δεν έχεις υποστεί κακουχίες αλλά, αντιθέτως, έχεις λάβει πολλή χάρη. Μπορεί επίσης να μην έχεις βιώσει ούτε κακουχίες ούτε χάρη, αλλά, αντ' αυτού, να έχεις ζήσει μια ζωή πιο συνηθισμένη. Ανεξάρτητα από αυτό, είσαι ακόμη κάποιος που ακολουθεί τον Θεό, επίτρεψέ μας, λοιπόν, να συναναστραφούμε σχετικά με το θέμα της ακολούθησής Του. Ωστόσο, οφείλω να υπενθυμίσω σε όσους διαβάζουν αυτά τα λόγια ότι ο λόγος του Θεού απευθύνεται σε όλους εκείνους που αναγνωρίζουν τον Θεό και σε όλους εκείνους που ακολουθούν τον Θεό, όχι προς όλους τους ανθρώπους γενικά, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων που δεν αναγνωρίζουν τον Θεό. Εάν πιστεύεις ότι ο Θεός μιλάει στο πλήθος, σε όλους τους ανθρώπους στον κόσμο, τότε ο λόγος του Θεού δεν θα έχει επίδραση σ' εσένα. Έτσι, θα πρέπει να κρατήσεις όλα τα λόγια κοντά στην καρδιά σου και μην τοποθετείσαι εκτός του πεδίου τους. Όπως και να 'χει, ας μιλήσουμε για το τι συμβαίνει στο σπίτι μας.

Θα πρέπει όλοι τώρα να καταλάβετε το αληθινό νόημα της πίστης στον Θεό. Η έννοια της πίστης στον Θεό, για την οποία μίλησα προηγουμένως, σχετίζεται με τη θετική είσοδό σας. Αυτό δεν συμβαίνει σήμερα. Σήμερα, θα ήθελα να αναλύσω την ουσία της πίστης σας στον Θεό. Φυσικά, αυτό σας καθοδηγεί από την αρνητική άποψη· αν δεν το κάνω, τότε δεν θα γνωρίζετε ποτέ την αληθινή σας όψη και θα υπερηφανεύεστε για την αφοσίωση και την πίστη σας για πάντα. Με άλλα λόγια, εάν δεν αποκαλύψω την ασχήμια βαθιά μέσα στις καρδιές σας, τότε ο καθένας σας θα τοποθετήσει ένα στέμμα στο κεφάλι του και θα δώσετε όλη τη δόξα στον εαυτό σας. Η υπεροπτική κι αλαζονική φύση σας σας οδηγεί να προδώσετε την ίδια τη συνείδησή σας, να επαναστατήσετε και να αντισταθείτε στον Χριστό και να αποκαλύψετε την ασχήμια σας, εκθέτοντας έτσι στο φως τις προθέσεις σας, τις αντιλήψεις, τις υπερβολικές επιθυμίες και τα μάτια γεμάτα απληστία. Κι όμως, συνεχίζετε να δηλώνετε ότι θα αφιερώσετε τη ζωή σας στο έργο του Χριστού και επαναλαμβάνετε ξανά και ξανά τις αλήθειες για τις

οποίες μίλησε ο Χριστός εδώ και πολύ καιρό. Αυτή είναι η «πίστη» σας. Αυτή είναι η «πίστη σας χωρίς ακαθαρσίες». Ανέκαθεν έθετα στον άνθρωπο πολύ αυστηρά πρότυπα. Εάν η πίστη σου προσφέρεται υπό όρους και με προθέσεις, τότε θα προτιμούσα να μην έχω καθόλου τη φερόμενη πίστη σου, γιατί απεχθάνομαι αυτούς που Με εξαπατούν με τις προθέσεις τους και Με εκβιάζουν με όρους. Επιθυμώ μονάχα ο άνθρωπος να είναι απόλυτα πιστός σ' Εμένα και να ενεργεί για χάρη —και προκειμένου να αποδείξει— αυτή τη μία λέξη: την πίστη. Απεχθάνομαι τη χρήση των γλυκόλογών σας για να Με κάνουν να χαρώ. Διότι πάντοτε σας αντιμετωπίζω με απόλυτη ειλικρίνεια και γι' αυτό θα ήθελα να ενεργείτε προς Εμένα με μια επίσης αληθινή πίστη. Όσον αφορά την πίστη, πολλοί μπορεί να πιστεύουν ότι ακολουθούν τον Θεό επειδή έχουν πίστη, αλλιώς δεν θα άντεχαν τέτοιο πόνο. Σε ρωτώ, λοιπόν το εξής: Γιατί, λοιπόν, ποτέ δεν σέβεσαι παρόλο που πιστεύεις στην ύπαρξη Του; Γιατί, λοιπόν, δεν έχεις κανένα φόβο για τον Θεό στην καρδιά σου εάν πιστεύεις στην ύπαρξή Του; Αποδέχεσαι ότι ο Χριστός είναι η ενσάρκωση του Θεού, γιατί λοιπόν τρέφεις τόση περιφρόνηση προς Αυτόν; Γιατί συμπεριφέρεσαι με τόση ασέβεια προς Αυτόν; Γιατί Τον κρίνεις ανοιχτά; Γιατί κατασκοπεύεις πάντα τις κινήσεις Του; Γιατί δεν υποτάσσεσαι στις διευθετήσεις Του; Γιατί δεν ενεργείς σύμφωνα με τον λόγο Του; Γιατί Τον εκβιάζεις και κλέβεις τις προσφορές Του; Γιατί μιλάς εκ μέρους του Χριστού; Γιατί κρίνεις το κατά πόσον το έργο και ο λόγος Του είναι σωστά; Γιατί τολμάς να Τον βλασφημείς πίσω από την πλάτη Του; Αυτά κι άλλα πολλά στοιχειοθετούν την πίστη σας;

Κάθε μέρος της ομιλίας και της συμπεριφοράς σας αποκαλύπτει τα στοιχεία της απιστίας στον Χριστό, που φέρετε μέσα σας. Τα κίνητρα κι οι στόχοι σας σε ό,τι κάνετε διαπνέονται από την απιστία· ακόμη κι εκείνη η αίσθηση που εκπορεύεται από το βλέμμα στα μάτια σας είναι μολυσμένη με αυτά τα στοιχεία. Με άλλα λόγια, καθένας από σας, κάθε λεπτό της ημέρας, φέρνει μαζί του στοιχεία απιστίας. Αυτό σημαίνει ότι, κάθε στιγμή, κινδυνεύετε να προδώσετε τον Χριστό, γιατί το αίμα που κυλά μέσα στο σώμα σας είναι εμποτισμένο με την απιστία προς τον ενσαρκωμένο Θεό. Επομένως, λέω ότι τα ίχνη που αφήνετε στο μονοπάτι της πίστης στον Θεό δεν είναι σημαντικά. Το ταξίδι σας στο μονοπάτι της πίστης στον Θεό δεν γίνεται με σταθερά βήματα και, αντ' αυτού, απλώς κινείστε μηχανικά. Είστε πάντα επιφυλακτικοί προς τον λόγο του Χριστού και δεν μπορείτε να τον κάνετε αμέσως πράξη. Αυτός είναι ο λόγος που δεν πιστεύετε στον Χριστό κι όλες οι αντιλήψεις που διαρκώς έχετε

γι' Αυτόν είναι άλλος ένας λόγος που δεν πιστεύετε στον Χριστό. Ο διαρκής σκεπτικισμός για το έργο του Χριστού, το ότι δεν λαμβάνετε υπόψιν τον λόγο του Χριστού, το ότι έχετε άποψη για οποιοδήποτε έργο γίνεται από τον Χριστό και το ότι δεν είστε σε θέση να το κατανοήσετε σωστά, το ότι δυσκολεύεστε να αφήσετε τις αντιλήψεις ανεξάρτητα από την εξήγηση που λαμβάνετε και ούτω καθεξής, όλα αυτά είναι στοιχεία της απιστίας αναμεμειγμένα στις καρδιές σας. Παρόλο που ακολουθείτε το έργο του Χριστού και ποτέ δεν μένετε πίσω, υπάρχει μεγάλη επαναστατικότητα αναμεμειγμένη στις καρδιές σας. Αυτή η επαναστατικότητα είναι μια ακαθαρσία στην πίστη σας στον Θεό. Ίσως δεν συμφωνείτε, αλλά αν δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε τις δικές σας προθέσεις σε αυτό, τότε θα είστε σίγουρα αυτοί που θα χαθούν. Επειδή ο Θεός οδηγεί στην τελείωση μόνο εκείνους που πραγματικά πιστεύουν σε Αυτόν, και όχι εκείνους που είναι επιφυλακτικοί απέναντί Του, πόσο μάλλον όσους Τον ακολουθούν απρόθυμα, παρόλο που ποτέ δεν πίστεψαν ότι είναι Θεός.

Μερικοί άνθρωποι δεν χαίρονται με την αλήθεια, πολύ λιγότερο, με την κρίση. Αντίθετα, χαίρονται με τη δύναμη και τον πλούτο. Αυτά τα άτομα κυνηγούν την εξουσία. Αναζητούν αποκλειστικά εκείνα τα θρησκευματα στον κόσμο που έχουν επιρροή κι εκείνους τους πάστορες και τους δασκάλους που προέρχονται από τις ιερατικές σχολές. Παρά το γεγονός ότι δέχτηκαν την οδό της αλήθειας, παραμένουν επιφυλακτικοί και δεν είναι σε θέση να αφοσιωθούν πλήρως. Μιλούν για θυσίες προς τον Θεό, αλλά τα μάτια τους επικεντρώνονται σε μεγάλους πάστορες και δασκάλους κι ο Χριστός παραμερίζεται. Οι καρδιές τους είναι γεμάτες με φήμη, πλούτη και δόξα. Δεν πιστεύουν καθόλου ότι ένας τέτοιος ασήμαντος άνθρωπος είναι ικανός να κατακτήσει τόσους πολλούς, ότι ένας τόσο ασήμαντος είναι ικανός να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση. Δεν πιστεύουν καθόλου ότι όλα αυτά τα μηδενικά μέσα στη σκόνη και σωρούς κοπριάς είναι τα άτομα που επιλέγονται από τον Θεό. Πιστεύουν ότι, αν αυτοί οι άνθρωποι ήταν τα αντικείμενα της σωτηρίας του Θεού, τότε ο ουρανός και η γη θα γύριζαν ανάποδα κι όλοι οι άνθρωποι θα ξεκαρδίζονταν στο γέλιο. Πιστεύουν ότι, αν ο Θεός επέλεξε κάποιους τόσο τιποτένιους για να τελειωθούν, τότε αυτοί οι μεγάλοι άντρες θα γίνονταν ο ίδιος ο Θεός. Οι αντιλήψεις τους είναι μολυσμένες με την απιστία. Πράγματι, πιο πολύ κι από την απιστία, είναι εξωφρενικά θηρία. Γιατί εκτιμούν μόνο τη θέση, το κύρος και τη δύναμη· αυτό που έχουν σε μεγάλη εκτίμηση είναι μεγάλες ομάδες και θρησκευματα. Δεν έχουν κανένα σεβασμό για όλους εκείνους που οδηγούνται από τον

Χριστό· είναι απλά προδότες που γύρισαν την πλάτη τους στον Χριστό, στην αλήθεια και στη ζωή.

Αυτό που θαυμάζεις δεν είναι η ταπεινοφροσύνη του Χριστού, αλλά εκείνοι οι ψεύτικοι διακεκριμένοι ποιμένες. Δεν αγαπάς το κάλλος ή τη σοφία του Χριστού, αλλά εκείνους τους φαύλους που συνδέονται με τον άθλιο κόσμο. Γελάς με τον πόνο του Χριστού, που δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι Του, αλλά θαυμάζεις αυτά τα πτώματα που αρπάζουν προσφορές και ζουν στην ακολασία. Δεν είσαι πρόθυμος να υποφέρεις μαζί με τον Χριστό, αλλά ευχαρίστως πέφτεις στην αγκαλιά εκείνων των απερίσκεπτων αντίχριστων, παρόλο που σου παρέχουν μόνο σάρκα, μόνο γράμματα και μόνο έλεγχο. Ακόμα και τώρα, η καρδιά σου εξακολουθεί να στρέφεται προς εκείνους, προς τη φήμη τους, προς το κύρος τους και προς την επιρροή τους. Κι όμως συνεχίζεις να διατηρείς μια στάση, κατά την οποία σου είναι δύσκολο να χωνέψεις το έργο του Χριστού και είσαι απρόθυμος να το αποδεχθείς. Γι' αυτό λέω ότι δεν έχεις την πίστη που απαιτείται για να αναγνωρίσεις τον Χριστό. Ο λόγος που Τον ακολουθείς ως σήμερα είναι απλώς επειδή δεν είχες άλλη επιλογή. Στην καρδιά σου για πάντα δεσπόζουν υπεροπτικές εικόνες· δεν μπορείς να ξεχάσεις κάθε τους λέξη και πράξη, ούτε τις γεμάτες επιρροή λέξεις και τα χέρια τους. Είναι, στην καρδιά σας, για πάντα υπέρτατοι και για πάντα ήρωες. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει για τον σύγχρονο Χριστό. Είναι για πάντα ασήμαντος στην καρδιά σου και για πάντα ανάξιος σεβασμού. Γιατί Αυτός είναι πάρα πολύ συνηθισμένος, έχει πολύ μικρή επιρροή και απέχει πολύ από την υπεροψία.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να πω ότι όλοι όσοι δεν εκτιμούν την αλήθεια είναι άπιστοι και προδότες της αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα λάβουν ποτέ την έγκριση του Χριστού. Έχεις διαπιστώσει τώρα πόση απιστία βρίσκεται μέσα σου; Και πόση προδοσία του Χριστού; Σε προτρέπω λοιπόν ώστε: Αφού έχεις επιλέξει την οδό της αλήθειας, τότε θα πρέπει να αφοσιωθείς ολόψυχα, μην αμφιταλαντεύεσαι ούτε να το κάνεις με μισή καρδιά. Θα πρέπει να καταλάβεις ότι ο Θεός δεν ανήκει στον κόσμο ή σε οποιοδήποτε άτομο, αλλά σ' όλους εκείνους που πραγματικά πιστεύουν σε Αυτόν, σ' όλους εκείνους που Τον λατρεύουν και σ' όλους εκείνους που είναι αφοσιωμένοι και πιστοί σ' Αυτόν.

Επί του παρόντος, υπάρχει ακόμα μέσα σου πολλή απιστία. Προσπαθήστε επιμελώς να κοιτάξετε μέσα σας και θα βρείτε σίγουρα την απάντησή σας. Όταν βρεις την αληθινή απάντηση, τότε θα παραδεχτείς ότι δεν είσαι πιστός του Θεού, αλλά μάλλον αυτός που

εξαπατά, βλασφημεί και Τον προδίδει, κι ένας άπιστος προς Εκείνον. Στη συνέχεια, θα συνειδητοποιήσεις ότι ο Χριστός δεν είναι άνθρωπος, αλλά Θεός. Όταν έρθει εκείνη η ημέρα, τότε θα αποκτήσεις φόβο Θεού, θα σεβαστείς και θα αγαπήσεις πραγματικά τον Χριστό. Προς το παρόν, η πίστη σας είναι μόνο το τριάντα τοις εκατό της καρδιάς σας, ενώ εβδομήντα τοις εκατό κατέχεται από την αμφιβολία. Κάθε πράξη που έγινε και κάθε φράση που είπε ο Χριστός μπορεί να σας προκαλέσει να διαμορφώσετε αντιλήψεις και απόψεις σχετικά μ' Αυτόν. Αυτές οι αντιλήψεις κι οι απόψεις πηγάζουν από την πλήρη απιστία σας προς Εκείνον. Θαυμάζετε και σέβεστε μόνο τον αόρατο Θεό στον ουρανό και δεν έχετε σε υπόληψη τον ζωντανό Χριστό στη γη. Δεν είναι κι αυτή η απιστία σας; Λαχταράτε μόνο τον Θεό που επιτέλεσε έργο στο παρελθόν, αλλά δεν παραδέχεστε τον σύγχρονο Χριστό. Αυτά είναι πάντα η «πίστη» που έχει μπερδευτεί στην καρδιά σας, που δεν πιστεύει στον σύγχρονο Χριστό. Δεν σας υποτιμώ, γιατί υπάρχει πολύ απιστία μέσα σας, πάρα πολλές ακαθαρσίες μέσα σας και πρέπει να εξεταστούν. Αυτές οι ακαθαρσίες αποτελούν ένδειξη ότι δεν έχετε καθόλου πίστη· είναι ένα σημάδι της απόρριψης του Χριστού και σας χαρακτηρίζει ως προδότη του Χριστού. Είναι ένα πέπλο που καλύπτει τις γνώσεις σας για τον Χριστό, ένα εμπόδιο για να σας κερδίσει ο Χριστός, ένα εμπόδιο που δεν σας επιτρέπει να είστε σε σύμπνοια με τον Χριστό και μια απόδειξη ότι ο Χριστός δεν σας εγκρίνει. Τώρα είναι η ώρα να εξετάσετε όλα τα μέρη της ζωής σας! Με αυτόν τον τρόπο, θα ωφεληθείτε με κάθε τρόπο που μπορείτε να φανταστείτε!

Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια

Το έργο των εσχάτων ημερών είναι να γίνει διαχωρισμός των πάντων ανάλογα με το είδος τους, να ολοκληρωθεί το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, διότι ο καιρός πλησιάζει και η ημέρα του Θεού έχει έρθει. Ο Θεός φέρνει όλους όσοι έχουν εισέλθει στη βασιλεία Του, δηλαδή όλους όσοι ήταν πιστοί σε Εκείνον μέχρι τέλους, στην εποχή του Θεού του ίδιου. Ωστόσο, μέχρι την έλευση της εποχής του Θεού του ίδιου, το έργο που θα επιτελέσει Εκείνος δεν θα είναι να παρατηρήσει τις πράξεις του ανθρώπου ή να διερευνήσει τη ζωή του, αλλά να κρίνει την παρακοή του, διότι ο Θεός θα εξαγνίσει όλους όσοι έρθουν ενώπιον του θρόνου Του. Όλοι όσοι έχουν ακολουθήσει τα βήματα Του μέχρι και σήμερα, είναι εκείνοι που

στέκονται ενώπιον του θρόνου Του, και, κατά συνέπεια, κάθε άτομο που αποδέχεται το έργο του Θεού στην τελική του φάση, αποτελεί αντικείμενο του εξαγνισμού του Θεού. Με άλλα λόγια, ο καθένας που αποδέχεται το έργο Του στην τελική του φάση, αποτελεί αντικείμενο της κρίσης του Θεού.

Η «κρίση» που αναφέρθηκε στους προηγούμενους λόγους —κρίση που θα ξεκινήσει στον οίκο του Θεού— αναφέρεται στην κρίση που ασκεί ο Θεός σήμερα σε εκείνους που έρχονται μπροστά στον θρόνο Του τις έσχατες ημέρες. Ίσως υπάρχουν κάποιοι που πιστεύουν σε τέτοιες υπερφυσικές φαντασιώσεις πως, όταν έρθουν οι έσχατες ημέρες, ο Θεός θα στήσει ένα μεγάλο τραπέζι στους ουρανούς, πάνω στο οποίο θα απλωθεί ένα λευκό τραπεζομάντηλο και, στη συνέχεια, καθισμένος σε έναν μεγάλο θρόνο με όλους τους ανθρώπους γονατιστούς στο έδαφος, Εκείνος θα αποκαλύψει τις αμαρτίες κάθε ανθρώπου, κι έτσι θα καθορίσει ποιοι θα ανέλθουν στον παράδεισο ή θα σταλούν κάτω, στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού. Ανεξαρτήτως από τις ανθρώπινες φαντασιώσεις, η ουσία του έργου του Θεού δεν μπορεί να αλλάξει. Οι φαντασιώσεις του ανθρώπου δεν είναι τίποτε άλλο παρά κατασκευάσματα των σκέψεων του, και προέρχονται από το μυαλό του, συνοψισμένες και συναρμολογημένες από όσα έχει δει και έχει ακούσει. Γι' αυτό και λέω, όσο λαμπρές και να είναι οι επινοημένες αυτές εικόνες, δεν παύουν να είναι απλές ζωγραφιές, και δεν είναι ικανές να αντικαταστήσουν το σχέδιο του έργου του Θεού. Εξάλλου, τον άνθρωπο τον έχει διαφθείρει ο Σατανάς, οπότε πώς μπορεί να αντιληφθεί τις σκέψεις του Θεού; Ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται το έργο της κρίσης του Θεού ως κάτι ιδιαιτέρως φανταστικό. Θεωρεί πως από τη στιγμή που ο ίδιος ο Θεός επιτελεί το έργο της κρίσης, τότε θα πρέπει αυτό να είναι τεράστιας κλίμακας και ακατανόητο για τους θνητούς, και πρέπει να αντηχεί μέσα από τους ουρανούς και να σείει τη γη· διαφορετικά, πώς θα μπορούσε να είναι το έργο της κρίσης του Θεού; Πιστεύει ότι, εφόσον αυτό είναι το έργο της κρίσης, τότε ο Θεός θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα επιβλητικός και μεγαλοπρεπής ενόσω εργάζεται, και πως όσοι κρίνονται, θα πρέπει να ουρλιάζουν με δάκρυα στα μάτια, γονατιστοί, ικετεύοντας για έλεος. Μία τέτοια σκηνή πρέπει να αποτελεί ένα εντυπωσιακό θέαμα και να είναι βαθιά συναρπαστική... Όλοι φαντάζονται το έργο της κρίσης του Θεού ως κάτι ασυνήθιστα υπέροχο. Γνωρίζεις, ωστόσο, πως ενώ πάει πολύς καιρός που ο Θεός έχει ξεκινήσει το έργο της κρίσης ανάμεσα στους ανθρώπους, εσύ παραμένεις κουρνιασμένος σε ληθαργικό ύπνο; Πως, όταν θα νομίζεις ότι έχει ξεκινήσει επίσημα το έργο

της κρίσης του Θεού, ο Θεός θα έχει ήδη φτιάξει εκ νέου τον ουρανό και τη γη; Ίσως τότε να έχεις καταλάβει μονάχα το νόημα της ζωής, αλλά το ανελέητο έργο της τιμωρίας του Θεού θα σε στείλει, ενώ θα κοιμάσαι ακόμα βαθιά, στην κόλαση. Μονάχα τότε θα συνειδητοποιήσεις ξαφνικά πως το έργο της κρίσης του Θεού έχει ήδη ολοκληρωθεί.

Ας μη χάνουμε πολύτιμο χρόνο και ας μη μιλήσουμε άλλο για αυτά τα αποτρόπαια και ειδικά θέματα. Αντιθέτως, ας μιλήσουμε για το τι ακριβώς συνιστά κρίση. Όσον αφορά τη λέξη «κρίση», θα αναλογιστείτε τα λόγια που πρόφερε παντού ο Ιεχωβά και τα λόγια επιπλήξεως που απηύθυνε ο Ιησούς στους Φαρισαίους. Παρ' όλη τη δριμύτητά τους, αυτά τα λόγια δεν είναι η κρίση του Θεού για τον άνθρωπο, είναι μόνο λόγια που είπε ο Θεός σε διάφορα περιβάλλοντα, δηλαδή σε διαφορετικά σκηνικά· αυτά τα λόγια διαφέρουν από εκείνα που πρόφερε ο Χριστός καθώς κρίνει τον άνθρωπο τις έσχατες ημέρες. Τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός χρησιμοποιεί μια ποικιλία από αλήθειες για να διδάξει τον άνθρωπο, να εκθέσει την ουσία του ανθρώπου και να αναλύσει τα λόγια και τις πράξεις του. Αυτά τα λόγια εμπεριέχουν διάφορες αλήθειες, όπως το καθήκον του ανθρώπου, πώς θα πρέπει να υπακούει τον Θεό, πώς θα πρέπει να είναι πιστός σ' Εκείνον, πώς οφείλει να βιώνει την κανονική ανθρώπινη φύση, καθώς και τη σοφία και τη διάθεση του Θεού, και ούτω καθεξής. Όλα αυτά τα λόγια απευθύνονται στην ουσία του ανθρώπου και στη διεφθαρμένη διάθεσή του. Συγκεκριμένα, αυτά τα λόγια που εκθέτουν το πώς ο άνθρωπος αποστρέφεται τον Θεό, λέγονται σε σχέση με το πώς ο άνθρωπος αποτελεί ενσάρκωση του Σατανά και μια εχθρική δύναμη απέναντι στον Θεό. Αναλαμβάνοντας το έργο της κρίσης Του, ο Θεός δεν καθιστά απλώς σαφή τη φύση του ανθρώπου με λίγα μόνο λόγια· εκθέτει, αντιμετωπίζει και κλαδεύει μακροπρόθεσμα. Αυτές οι μέθοδοι έκθεσης, αντιμετώπισης και κλαδέματος δεν μπορούν να αντικατασταθούν με συνηθισμένα λόγια, αλλά με την αλήθεια, την οποία ο άνθρωπος δεν κατέχει καθόλου. Μονάχα τέτοιου είδους μέθοδοι θεωρούνται ως κρίση· μόνο μέσω μιας τέτοιας κρίσης μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί και να πειστεί πλήρως να είναι υποταγμένος στον Θεό και, επιπλέον, να αποκτήσει αληθινή γνώση του Θεού. Αυτό που αποφέρει το έργο της κρίσης είναι η κατανόηση του ανθρώπου για το αληθινό πρόσωπο του Θεού και για την αλήθεια σχετικά με τη δική του παρακοή. Το έργο της κρίσης δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να κατανοήσει μεγάλο μέρος από το θέλημα του Θεού, τον σκοπό του έργου του Θεού, και τα μυστήρια που παραμένουν ακατανόητα γι' αυτόν. Επίσης, δίνει τη δυνατότητα

στον άνθρωπο να αναγνωρίσει και να μάθει τη διεφθαρμένη ουσία του και τις ρίζες της διαφθοράς του, καθώς επίσης και να ανακαλύψει την ασχήμια του. Αυτές οι επιδράσεις προκαλούνται από το έργο της κρίσης, διότι η ουσία αυτού του έργου είναι στην πραγματικότητα το έργο του ανοίγματος της αλήθειας, της οδού και της ζωής του Θεού σε όλους όσοι πιστεύουν σ' Εκείνον. Αυτό το έργο είναι το έργο της κρίσης που επιτελεί ο Θεός. Εάν δεν δίνεις την πρέπουσα σημασία σε αυτές τις αλήθειες και συνεχώς σκέφτεσαι να τις αποφύγεις ή προσπαθείς να βρεις έναν νέο τρόπο να ξεφύγεις από αυτές, τότε λέω πως είσαι ένας αμαρτωλός που έχει διαπράξει βαριά αδικήματα. Εάν έχεις πίστη στον Θεό, όμως δεν αναζητάς την αλήθεια ή το θέλημά Του, ούτε αγαπάς την οδό που σε φέρνει πιο κοντά σ' Εκείνον, τότε λέω πως είσαι κάποιος που προσπαθεί να ξεφύγει από την κρίση, και πως είσαι μια μαριονέτα και ένας προδότης που προσπαθεί να δραπετεύσει μακριά από τον μεγάλο λευκό θρόνο. Ο Θεός δεν θα χαριστεί σε κανέναν από αυτούς τους επαναστάτες που διαφεύγουν από το βλέμμα Του. Τέτοιοι άνθρωποι θα λάβουν ακόμα πιο αυστηρή τιμωρία. Εκείνοι που έρχονται ενώπιον του Θεού ώστε να κριθούν, και επιπλέον έχουν εξαγνιστεί, θα ζήσουν για πάντα στη βασιλεία Του. Φυσικά, αυτό είναι κάτι μελλοντικό.

Το έργο της κρίσης είναι το έργο του Θεού, και έτσι είναι φυσικό να γίνει από τον ίδιο τον Θεό· δεν γίνεται αντί Αυτού να το κάνει ο άνθρωπος. Επειδή η κρίση είναι η κατάκτηση της ανθρώπινης φυλής μέσω της αλήθειας, είναι αναμφισβήτητο πως ο Θεός εξακολουθεί να εμφανίζεται ως ενσάρκωμένη εικόνα, ώστε να επιτελέσει αυτό το έργο ανάμεσα στους ανθρώπους. Δηλαδή, τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός θα χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να διδάξει τους ανθρώπους σε όλη τη γη και να τους γνωστοποιήσει όλες τις αλήθειες. Αυτό είναι το έργο της κρίσης του Θεού. Πολλοί έχουν κακό προαίσθημα για τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού, διότι ο άνθρωπος δυσκολεύεται να πιστέψει πως ο Θεός θα ενσαρκωνόταν, ώστε να επιτελέσει το έργο της κρίσης. Εντούτοις, πρέπει να πω πως συχνά, το έργο του Θεού υπερβαίνει κατά πολύ τις ανθρώπινες προσδοκίες και είναι δύσκολο να το συλλάβει ο νους του ανθρώπου. Διότι οι άνθρωποι είναι απλώς σκουλήκια πάνω στη γη, ενώ ο Θεός είναι το υπέρτατο Ων που γεμίζει το σύμπαν· το μυαλό του ανθρώπου μοιάζει με λάκκο από βρομόνερα, ένα έδαφος πρόσφορο μόνο για σκουλήκια, ενώ κάθε στάδιο του έργου που κατευθύνεται από τις σκέψεις του Θεού, είναι το απόσταγμα της σοφίας Του. Ο άνθρωπος συνεχώς επιθυμεί να εναντιώνεται στον Θεό, για το οποίο λέω πως είναι αυτονόητο ποιος θα

υποστεί απώλειες στο τέλος. Σας παροτρύνω όλους να μη θεωρείτε τους εαυτούς σας σημαντικότερους από τον χρυσό. Εάν άλλοι μπορούν να δεχτούν την κρίση του Θεού, τότε γιατί να μην μπορείς κι εσύ; Πόσο ανώτερος είσαι από τους άλλους; Εάν άλλοι μπορούν να σκύβουν το κεφάλι μπροστά στην αλήθεια, γιατί δεν μπορείς να το κάνεις κι εσύ; Το έργο του Θεού έχει μια ασταμάτητη δυναμική. Δεν θα επαναλάβει το έργο της κρίσης απλά και μόνο λόγω αυτών που έχετε «συνεισφέρει», και θα μετανιώσετε οικτρά που αφήσατε μια τόσο μεγάλη ευκαιρία να σας διαφύγει. Εάν δεν πιστεύεις τα λόγια Μου, τότε περίμενε απλά εκείνον τον μεγάλο λευκό θρόνο στον ουρανό να σε κρίνει! Πρέπει να γνωρίζεις πως όλοι οι Ισραηλίτες απέρριψαν και απαρνήθηκαν τον Ιησού, κι όμως το γεγονός της λύτρωσης της ανθρωπότητας από τον Ιησού επεκτάθηκε και πάλι σε όλο το σύμπαν και στα πέρατα της γης. Δεν είναι αυτή μια πραγματικότητα που δημιούργησε ο Θεός καιρό πριν; Αν περιμένεις ακόμα τον Ιησού να σε ανεβάσει στους ουρανούς, τότε έχω να πω πως είσαι ισχυρογνώμων και ένα κομμάτι νεκρού ξύλου^[α]. Ο Ιησούς δεν πρόκειται να αναγνωρίσει έναν ψεύτικο πιστό σαν εσένα, που δεν πιστεύει στην αλήθεια και αναζητά μόνο ευλογίες. Αντιθέτως, δεν θα δείξει κανένα έλεος και θα σε ρίξει στη λίμνη της φωτιάς, όπου θα καίγεσαι για δεκάδες χιλιάδες χρόνια.

Αντιλαμβάνεσαι τώρα τι είναι κρίση και τι είναι αλήθεια; Εάν έχεις καταλάβει, τότε σε προτρέπω να υποταχθείς υπάκουα στην κρίση, αλλιώς δεν θα έχεις ποτέ την ευκαιρία να λάβεις την επιδοκιμασία του Θεού ή να σε οδηγήσει στη βασιλεία Του. Εκείνοι που απλώς αποδέχονται την κρίση, μα δεν μπορούν να εξαγνιστούν ποτέ, δηλαδή, εκείνοι που διαφεύγουν εν μέσω του έργου της κρίσης, ο Θεός θα τους απεχθάνεται και θα τους απορρίπτει για πάντα. Οι αμαρτίες τους είναι πιο πολλές και πιο βαριές από εκείνες των Φαρισαίων, διότι έχουν προδώσει τον Θεό και επαναστατούν εναντίον Του. Τέτοιοι άνθρωποι που δεν είναι άξιοι ούτε καν να υπηρετούν, θα λάβουν ακόμα μεγαλύτερη τιμωρία, μια τιμωρία που θα είναι επιπλέον αιώνια. Ο Θεός δεν θα δείξει έλεος σε κανέναν προδότη που κάποτε επέδειξε αφοσίωση σ' Εκείνον μονάχα στα λόγια και στη συνέχεια Τον πρόδωσε. Τέτοιοι άνθρωποι θα υποστούν αντίποινα μέσω τιμωρίας του πνεύματος, της ψυχής και του σώματος. Δεν είναι αυτή μια ακριβής αποκάλυψη της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Δεν είναι αυτός ο σκοπός του Θεού για την κρίση και την αποκάλυψη του ανθρώπου; Ο Θεός ξαποστέλνει όλους εκείνους που κάνουν κάθε είδους κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της

κρίσης, σε ένα μέρος μολυσμένο από μοχθηρά πνεύματα, επιτρέποντας σε αυτά τα κακά πνεύματα να καταστρέψουν τη σάρκα αυτών των ανθρώπων κατά βούληση. Τα σώματα τους αναδίδουν δυσωδία πτωμάτων και τέτοια είναι η τιμωρία που τους αρμόζει. Ο Θεός καταγράφει στο αρχείο τους όλες τις αμαρτίες αυτών των άπιστων ψευδών ακολούθων, των ψευδών αποστόλων, και των ψευδών εργατών· έπειτα, όταν είναι η κατάλληλη στιγμή, τους πετά ανάμεσα στα ακάθαρτα πνεύματα, επιτρέποντας σε τούτα τα πνεύματα να βεβηλώσουν κατά βούληση τα σώματα τους, ώστε να μη μπορέσουν ποτέ ξανά να ενσαρκωθούν και να μη δουν ποτέ ξανά το φως. Αυτοί οι υποκριτές που υπηρετούσαν μέχρι κάποια στιγμή, μα τώρα δεν είναι ικανοί να παραμείνουν πιστοί μέχρι το τέλος, ο Θεός τους προσμετρά ανάμεσα στους αχρείους, έτσι ώστε να περάσουν στο συμβούλιο των αχρείων και να γίνουν κομμάτι του απείθαρχου αυτού όχλου· στο τέλος, ο Θεός θα τους αφανίσει. Ο Θεός απορρίπτει και δεν λαμβάνει υπόψη αυτούς που ποτέ δεν υπήρξαν πιστοί στον Χριστό ή που δεν αφιέρωσαν καμία προσπάθεια, και θα τους εξολοθρεύσει όλους με την αλλαγή των εποχών. Δεν θα υπάρχουν πλέον στη γη, πόσο μάλλον θα αποκτήσουν πρόσβαση στη βασιλεία του Θεού. Εκείνοι που ποτέ δεν υπήρξαν ειλικρινείς απέναντι στον Θεό, αλλά αναγκάστηκαν από τις περιστάσεις να ασχοληθούν επιπόλαιο μ' Αυτόν, προσμετρούνται ανάμεσα σε αυτούς που υπηρετούν τον λαό Του. Μονάχα ένας μικρός αριθμός αυτών των ανθρώπων μπορεί να επιβιώσει, ενώ η πλειοψηφία θα χαθεί μαζί μ' εκείνους που δεν είναι ικανοί ούτε καν να υπηρετήσουν. Τελικά, ο Θεός θα φέρει στη βασιλεία Του όλους εκείνους που σκέφτονται όπως ο ίδιος, τον λαό και τους υιούς του Θεού, όπως επίσης κι εκείνους που προορίζονται από τον Θεό να γίνουν ιερείς. Αυτό είναι το απόσταγμα που λαμβάνει ο Θεός από το έργο Του. Όσο για εκείνους που δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες που έχει ορίσει ο Θεός, θα προσμετρηθούν μαζί με τους άπιστους. Και σίγουρα μπορείτε να φανταστείτε ποια θα είναι η κατάληξή τους. Ήδη σας έχω πει όλα όσα έπρεπε να πω· εσείς θα αποφασίσετε ποιον δρόμο θα επιλέξετε. Αυτό που πρέπει να καταλάβετε είναι το εξής: Το έργο του Θεού δεν περιμένει ποτέ κάποιον που δεν μπορεί να συμβαδίσει μαζί Του, και η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν δείχνει έλεος σε κανέναν άνθρωπο.

Υποσημειώσεις:

α. Ένα κομμάτι νεκρού ξύλου: κινέζικη έκφραση, που σημαίνει «χωρίς καμιά ελπίδα».

Γνωρίζεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων;

Η παλιά εποχή πέρασε και η νέα εποχή έχει έλθει. Χρόνο με τον χρόνο και μέρα με την ημέρα, ο Θεός έχει επιτελέσει πολύ έργο. Ήρθε μέσα στον κόσμο και ύστερα αποχώρησε. Ένας τέτοιος κύκλος συνεχίστηκε επί πολλές γενιές. Σήμερα, όπως και πριν, ο Θεός συνεχίζει να επιτελεί το έργο που οφείλει, το έργο που έχει ακόμα να ολοκληρώσει, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει έρθει ακόμα ο καιρός να εισέλθει στην ανάπαυση. Από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει επιτελέσει πολύ έργο, αλλά γνωρίζεις ότι το έργο που επιτελεί ο Θεός σήμερα είναι πολύ περισσότερο από πριν και η κλίμακα πολύ μεγαλύτερη; Γι' αυτό λέω ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων. Όλο το έργο του Θεού είναι πολύ σημαντικό, είτε στον άνθρωπο είτε στον Θεό, γιατί κάθε κομμάτι του έργου Του σχετίζεται με τον άνθρωπο.

Δεδομένου ότι το έργο του Θεού δεν είναι ούτε ορατό ούτε αισθητό, και ακόμα λιγότερο μπορεί να το δει ο κόσμος, πώς μπορεί τότε να είναι κάτι σπουδαίο; Ποιο είδος πράγματος θεωρείται σπουδαίο; Οπωσδήποτε κανένας δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ολόκληρο το έργο του Θεού πρέπει να θεωρείται σπουδαίο, αλλά γιατί λέω ότι το έργο που επιτελεί ο Θεός σήμερα είναι τέτοιο; Όταν λέω ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο, αυτό αναμφίβολα εμπεριέχει πολλά μυστήρια που ο άνθρωπος δεν μπορεί ακόμα να καταλάβει. Ας μιλήσουμε τώρα γι' αυτά.

Ο Ιησούς γεννήθηκε σε μια φάτνη σε μια εποχή η οποία δεν μπορούσε να ανεχθεί την ύπαρξή Του, αλλά ο κόσμος δεν μπορούσε να Του σταθεί εμπόδιο, κι έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους τριάντα τρία χρόνια υπό τη φροντίδα του Θεού. Σε αυτά τα πολλά χρόνια ζωής, βίωσε την πίκρα του κόσμου και γεύτηκε τη δυστυχία της ζωής επάνω στη γη. Ανέλαβε τη βαριά ευθύνη να σταυρωθεί για να λυτρώσει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Λύτρωσε όλους τους αμαρτωλούς που ζούσαν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και, τελικά, το αναστημένο σώμα Του επέστρεψε στον τόπο της ανάπαυσής Του. Τώρα, έχει ξεκινήσει το νέο έργο του Θεού, και είναι επίσης η έναρξη μιας καινούργιας εποχής. Ο Θεός φέρνει στον οίκο Του εκείνους οι οποίοι λυτρώθηκαν για να εγκαινιάσει το νέο Του έργο της σωτηρίας. Αυτή τη φορά, το έργο της σωτηρίας είναι πληρέστερο απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν. Δεν θα επιτελεστεί

από το Άγιο Πνεύμα που εργάζεται μέσα στον άνθρωπο για να του επιτρέψει ν' αλλάξει από μόνος του, ούτε θα επιτελεστεί μέσα από την παρουσία του σώματος του Ιησού μεταξύ των ανθρώπων και, ακόμα λιγότερο, δεν θα γίνει με οιονδήποτε άλλον τρόπο. Αντιθέτως, το έργο θα επιτελεστεί και θα καθοδηγηθεί από τον ίδιο τον Θεό ενσαρκωμένο. Αυτό γίνεται για να οδηγήσει τον άνθρωπο στο νέο έργο. Δεν είναι αυτό κάτι σπουδαίο; Ο Θεός δεν επιτελεί το έργο αυτό μες από μια μερίδα ανθρώπων ή μέσω προφητειών, αλλά μέσω του ίδιου του Θεού. Κάποιοι ίσως πουν ότι αυτό δεν είναι σπουδαίο πράγμα και ότι δεν μπορεί να φέρει έκσταση στον άνθρωπο. Εντούτοις, θα σου πω ότι το έργο του Θεού δεν είναι αυτό και μόνο, αλλά κάτι πολύ μεγαλύτερο και πολύ περισσότερο.

Αυτή τη φορά, ο Θεός έρχεται να επιτελέσει έργο όχι μέσα σ' ένα πνευματικό σώμα, αλλά μέσα σε ένα πολύ συνηθισμένο. Αυτό δεν είναι μονάχα το σώμα της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, αλλά επίσης το σώμα μέσα στο οποίο ο Θεός επιστρέφει. Είναι μια πολύ συνηθισμένη σάρκα. Σε Αυτόν, δεν μπορείς να δεις κάτι το οποίο να είναι διαφορετικό από τους άλλους, αλλά μπορείς να πάρεις από Αυτόν τις αλήθειες που ποτέ πριν δεν είχες ακούσει. Αυτή η ασήμαντη σάρκα είναι η ενσάρκωση όλων των λόγων της αλήθειας από τον Θεό, εκείνη που αναλαμβάνει το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, και έκφραση της συνολικής διάθεσης του Θεού για να μπορέσει να τη γνωρίσει ο άνθρωπος. Δεν λαχταράς πολύ να δεις τον επουράνιο Θεό; Δεν επιθυμείς πολύ να καταλάβεις τον επουράνιο Θεό; Δεν επιθυμείς πολύ να δεις τον προορισμό του ανθρώπινου γένους; Θα σου πει όλα αυτά τα μυστικά —μυστικά που κανένας άνθρωπος δεν είναι σε θέση να σου πει, κι επίσης, θα σου μιλήσει για τις αλήθειες τις οποίες δεν καταλαβαίνεις. Είναι η πύλη σου για τη βασιλεία κι ο οδηγός σου προς τη νέα εποχή. Μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κρύβει πολλά ασύλληπτα μυστήρια. Τα έργα Του μπορεί να είναι αδιερεύνητα για σένα, αλλά ο σκοπός όλων των έργων που επιτελεί αρκεί για να σε κάνει να δεις ότι Αυτός δεν είναι απλή σάρκα όπως πιστεύει ο άνθρωπος. Διότι Αυτός αντιπροσωπεύει το θέλημα του Θεού όσο και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Μ' όλο που δεν μπορείς να ακούσεις τα λόγια που λέει, τα οποία μοιάζουν να σείουν τους ουρανούς και τη γη, ή να δεις τα μάτια Του σαν απαστράπτουσες φλόγες, και μ' όλο που δεν μπορείς να νιώσεις την πειθαρχία της σιδερένιας Του ράβδου, μπορείς μες από τα λόγια Του να ακούσεις το μένος του Θεού και να γνωρίσεις ότι ο Θεός δείχνει συμπόνια για το ανθρώπινο γένος· μπορείς να δεις την δίκαιη

διάθεση του Θεού και τη σοφία Του, και να συνειδητοποιήσεις, επιπλέον, το ενδιαφέρον και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για όλο το ανθρώπινο γένος. Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι να επιτρέψει στον άνθρωπο να δει τον επουράνιο Θεό να ζει μεταξύ των ανθρώπων στη γη, και να κάνει τον άνθρωπο ικανό να γνωρίσει, να υπακούσει, να έχει φόβο Θεού και ν' αγαπήσει τον Θεό. Γι' αυτό ακριβώς έχει επιστρέψει εν σαρκί δεύτερη φορά. Παρότι εκείνο που βλέπει σήμερα ο άνθρωπος είναι ένας Θεός όμοιος με άνθρωπο, ένας Θεός με μύτη και δύο μάτια, κι ένας αναξιόλογος Θεός, στο τέλος, ο Θεός θα σου δείξει ότι δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί και η γη θα υποστούν τρομερή αλλαγή· δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί θα σκοτεινιάσουν, στη γη θα επικρατήσει χάος και όλο το ανθρώπινο γένος θα λιμοκτονεί και θα μαστίζεται. Θα σας δείξει ότι δίχως τη σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού τις έσχατες ημέρες, ο Θεός θα είχε προ πολλού αφανίσει όλο το ανθρώπινο γένος στην κόλαση· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, θα ήσασταν αιωνίως οι πρώτοι των αμαρτωλών και πτώματα. Πρέπει να ξέρετε ότι, δίχως την ύπαρξη αυτής της σάρκας, όλο το ανθρώπινο γένος θα αντίκριζε μια αναπόφευκτη συμφορά και θα του ήταν δύσκολο να ξεφύγει την πιο αυστηρή τιμωρία του Θεού προς το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Χωρίς τη γέννηση αυτής της συνηθισμένης σάρκας, θα ήσασταν όλοι σε μια κατάσταση όπου ούτε ζωή ούτε θάνατος θα υπήρχε, όσο κι αν το επιζητούσατε· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, σήμερα δεν θα ήσασταν σε θέση να λάβετε την αλήθεια και να έρθετε μπροστά στον θρόνο του Θεού. Αντιθέτως, θα δεχόσασταν την τιμωρία του Θεού για τα βαριά σας αμαρτήματα. Το γνωρίζετε; Δίχως την επιστροφή του Θεού εν σαρκί, κανείς δεν θα είχε την ευκαιρία να σωθεί· και δίχως την έλευση αυτής της σάρκας, ο Θεός θα είχε προ πολλού δώσει τέλος στην παλαιά εποχή. Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορείτε ακόμα ν' αρνιέστε τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού; Εφόσον μπορείτε να ωφεληθείτε τόσο πολύ από αυτό τον συνηθισμένο άνθρωπο, γιατί τότε δεν Τον αποδέχεστε πρόθυμα;

Το έργο του Θεού είναι εκείνο το οποίο δεν μπορείς να καταλάβεις. Αν δεν μπορείς να συλλάβεις καν κατά πόσον η απόφασή σου είναι σωστή, ούτε γνωρίζεις κατά πόσον το έργο του Θεού μπορεί να πετύχει, γιατί τότε δεν δοκιμάζεις την τύχη σου να διαπιστώσεις κατά πόσον μπορεί να σε βοηθήσει πολύ αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, και κατά πόσον έχει ο Θεός επιτελέσει σπουδαίο έργο; Ωστόσο, πρέπει να σου πω ότι στον καιρό του Νώε, οι άνθρωποι έτρωγαν και έπιναν και παντρεύονταν και παραδίνονταν στον γάμο σε τέτοιον

βαθμό, που ήταν αβάσταχτο για τον Θεό να το βλέπει, έτσι Αυτός έστειλε έναν μεγάλο κατακλυσμό για να αφανίσει το ανθρώπινο γένος και άφησε πίσω μόνο την οκταμελή οικογένεια του Νώε και όλα τα είδη των πουλιών και των ζώων. Τις έσχατες ημέρες, ωστόσο, όσοι θα διασωθούν από τον Θεό είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι Του στάθηκαν πιστοί μέχρι το τέλος. Παρότι και οι δύο ήταν εποχές μεγάλης διαφθοράς, αβάσταχτης για τον Θεό να τη βλέπει, και το ανθρώπινο γένος ήταν και στις δύο εποχές τόσο διεφθαρμένο ώστε αρνιόταν τον Θεό ως Κύριο, όλοι οι άνθρωποι στον καιρό του Νώε αφανίστηκαν από τον Θεό. Και στις δύο εποχές, το ανθρώπινο γένος δυσaráεστησε πολύ τον Θεό, όμως ο Θεός έδειξε υπομονή με τους ανθρώπους στις έσχατες ημέρες μέχρι σήμερα. Γιατί αυτό; Προσπαθήσατε ποτέ να το σκεφτείτε; Αν στ' αλήθεια δεν ξέρετε, τότε θα σας πω Εγώ. Ο λόγος που ο Θεός μπορεί να φερθεί γενναιόδωρα στους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες δεν είναι επειδή αυτοί είναι λιγότερο διεφθαρμένοι από τον καιρό του Νώε ή επειδή έχουν δείξει μετάνοια στον Θεό, και ακόμη λιγότερο, επειδή ο Θεός δεν μπορεί να αντέξει να αφανίσει τους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες όπου η τεχνολογία έχει προχωρήσει. Είναι μάλλον ότι ο Θεός έχει έργο να επιτελέσει σε μια μερίδα ανθρώπων τις έσχατες ημέρες και αυτό θα επιτελεστεί από τον ίδιο τον Θεό ενσάρκωμένο. Επιπλέον, ο Θεός θα διαλέξει ένα κομμάτι αυτής της μερίδας ως αντικείμενα της σωτηρίας Του, ως τον καρπό του σχεδίου διαχείρισής Του, και θα πάρει τέτοιους ανθρώπους μαζί Του στην επόμενη εποχή. Γι' αυτό, οτιδήποτε κι αν συμβεί, η πληρωμή αυτού του τιμήματος από τον Θεό περιλαμβάνεται απολύτως στην προετοιμασία για το έργο της ενσάρκωσής Του κατά τις έσχατες ημέρες. Το γεγονός ότι έχετε φτάσει στο σήμερα, οφείλεται σε αυτή τη σάρκα. Οφείλεται στο ότι ο Θεός ζει στη σάρκα, μέσα στην οποία εσείς έχετε την ευκαιρία να επιβιώνετε. Όλη αυτή η καλή τύχη έχει κερδηθεί χάρη σε αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο. Όχι μόνο αυτό, αλλά και στο τέλος, κάθε έθνος θα προσκυνήσει αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο, και θα προσφέρει ευχαριστίες και την υπακοή του σε αυτόν τον ασήμαντο άνθρωπο. επειδή η αλήθεια, η ζωή και η οδός που Εκείνος έφερε, έσωσαν όλο το ανθρώπινο γένος, μετρίασαν τη σύγκρουση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο, μίκρυναν την απόσταση ανάμεσά τους, και άνοιξαν έναν δίαυλο επικοινωνίας στις σκέψεις Θεού και ανθρώπου. Είναι επίσης Εκείνος που έχει φέρει ακόμη μεγαλύτερη δόξα στον Θεό. Δεν είναι, άραγε, ένας συνηθισμένος άνθρωπος σαν Αυτόν άξιος της εμπιστοσύνης και της λατρείας σου; Δεν είναι μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κατάλληλη να αποκαλείται Χριστός; Μπορεί ένας τέτοιος συνηθισμένος άνθρωπος να μην είναι έκφραση του Θεού

μεταξύ των ανθρώπων; Δεν αξίζει ένας τέτοιος άνθρωπος, ο οποίος βοηθά το ανθρώπινο γένος να διασωθεί από την καταστροφή, να Τον αγαπάτε και να Τον κρατάτε; Αν αρνηθείτε τις αλήθειες που προφέρονται απ' το στόμα Του και αποστραφείτε την παρουσία Του ανάμεσά σας, ποια θα είναι τότε η μοίρα σας;

Όλο το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες επιτελείται μέσω αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου. Αυτός θα σου απονείμει τα πάντα και, ακόμη, Αυτός θ' αποφασίσει τα πάντα για σένα. Μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να είναι όπως πιστεύεις: ένας άνθρωπος τόσο απλός, ώστε να είναι ανάξιος λόγου; Δεν είναι η αλήθεια Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Δεν είναι η μαρτυρία των πράξεών Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Ή μήπως το μονοπάτι στο οποίο σε οδηγεί δεν αξίζει για σένα να το ακολουθήσεις; Τι είναι εκείνο που σε κάνει να νιώθεις αποστροφή γι' Αυτόν και να Τον απορρίπτεις και να Τον αποφεύγεις; Είναι Αυτός που εκφράζει την αλήθεια, είναι Αυτός που χορηγεί την αλήθεια, και είναι Αυτός που ανοίγει μπροστά σου ένα μονοπάτι για να προχωρήσεις. Μήπως ακόμα δεν μπορείς να βρεις τα ίχνη του έργου του Θεού μέσα σε αυτές τις αλήθειες; Δίχως το έργο του Ιησού, το ανθρώπινο γένος δεν θα είχε αποκαθλωθεί από τον σταυρό, αλλά χωρίς την ενσάρκωση σήμερα, εκείνοι που έχουν αποκαθλωθεί από τον σταυρό δεν θα μπορούσαν ποτέ να έχουν εγκριθεί από τον Θεό ή να εισέλθουν στη νέα εποχή. Χωρίς την έλευση αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου, δεν θα είχατε ποτέ την ευκαιρία ή δεν θα είχατε ποτέ επιλεγεί για ν' αντικρύσετε την αληθινή όψη του Θεού, γιατί είστε όλοι εκείνοι που θα έπρεπε προ πολλού να έχουν αφανιστεί. Λόγω της έλευσης της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, ο Θεός σας έχει συγχωρήσει και δείξει το έλεός Του. Εν πάση περιπτώσει, τα λόγια που πρέπει να σας αφήσω στο τέλος είναι τούτα: αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, που είναι ο Θεός ενσαρκωμένος, έχει ζωτική σημασία για εσάς. Είναι το σπουδαίο πράγμα που έχει ήδη επιτελέσει ο Θεός μεταξύ των ανθρώπων.

Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή

Η οδός της ζωής δεν είναι κάτι που μπορεί να κατέχει ο οποιοσδήποτε, ούτε είναι κάτι που μπορεί να επιτύχει εύκολα ο οποιοσδήποτε. Αυτό συμβαίνει γιατί η ζωή προέρχεται αποκλειστικά από τον Θεό, που σημαίνει ότι μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει την ουσία της ζωής,

δεν υφίσταται ζωή χωρίς τον ίδιο τον Θεό, και έτσι, μόνο ο Θεός είναι η πηγή της ζωής, και η ατέρμονη, ανεξάντλητη πηγή του νερού της ζωής. Απ' όταν Εκείνος δημιούργησε τον κόσμο, ο Θεός έχει κάνει πολύ δουλειά σε σχέση με τη ζωτικότητα της ζωής, έχει κάνει πολύ δουλειά που δίνει ζωή στον άνθρωπο, και έχει πληρώσει ακριβά για να αποκτήσει ζωή ο άνθρωπος, διότι ο ίδιος ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, και ο ίδιος ο Θεός αποτελεί την οδό μέσα από την οποία μπορεί να αναστηθεί ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν είναι ποτέ απών από την καρδιά του ανθρώπου και πάντα ζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Εκείνος είναι η κινητήρια δύναμη στη ζωή του ανθρώπου, το θεμέλιο της ύπαρξης του ανθρώπου και μια ισχυρή παρακαταθήκη για την ύπαρξη του ανθρώπου μετά τη γέννησή του. Εκείνος είναι η αιτία που ο άνθρωπος ξαναγεννιέται, και τον κάνει ικανό να ζει ακλόνητα τον κάθε του ρόλο. Χάρη στην ισχύ Του και στην ακατάσβεστη ζωτική Του δύναμη, ο άνθρωπος έχει κατορθώσει να επιβιώνει από γενιά σε γενιά, στην πορεία της οποίας η δύναμη της ζωής του Θεού είναι ο στυλοβάτης της ύπαρξης του ανθρώπου, και για την οποία ο Θεός έχει πληρώσει ένα τίμημα που δεν έχει ποτέ πληρώσει κανένας συνηθισμένος άνθρωπος. Η ζωτική δύναμη του Θεού υπερνικά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Επιπλέον, ξεπερνά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Η ζωή Του είναι αιώνια, η δύναμή Του είναι εκπληκτική, και κανένα δημιουργημένο ον και καμία εχθρική δύναμη δεν μπορεί να υπερσχύσει της ζωτικής Του δύναμης. Η ζωτική δύναμη του Θεού υφίσταται και εκπέμπει την εκπληκτική της λάμψη, ανεξαρτήτως χρόνου ή χώρου. Ο ουρανός και η γη μπορεί να υποστούν μεγάλες αλλαγές, όμως η ζωή του Θεού είναι πάντοτε η ίδια. Όλα τα πράγματα κάποτε πεθαίνουν, αλλά η ζωή του Θεού παραμένει, γιατί ο Θεός είναι η πηγή ύπαρξης των πάντων και η ρίζα της ύπαρξής τους. Η ζωή του ανθρώπου προέρχεται από τον Θεό, η ύπαρξη του ουρανού οφείλεται στον Θεό και η ύπαρξη της γης πηγάζει από τη δύναμη της ζωής του Θεού. Κανένα αντικείμενο που έχει ζωτικότητα δεν μπορεί να υπερβεί την υπέρτατη κυριαρχία του Θεού, και κανένα έμβιο ον δεν μπορεί να ξεφύγει από τη σφαίρα εξουσίας του Θεού. Έτσι λοιπόν, ανεξάρτητα από το ποιος είναι ο καθένας, όλοι πρέπει να υποτάσσονται στο κράτος του Θεού, όλοι πρέπει να ζουν υπό τις εντολές του Θεού, και δεν μπορεί κανείς να ξεφύγει από τον έλεγχό Του.

Ίσως τώρα να επιθυμείς να λάβεις ζωή, ή ίσως επιθυμείς να αποκτήσεις την αλήθεια. Όπως και να 'χει, επιθυμείς να βρεις τον Θεό, να βρεις τον Θεό εκείνο, στον οποίο μπορείς να βασιστείς και που μπορεί να σου εξασφαλίσει την αιώνια ζωή. Εάν επιθυμείς να κερδίσεις την

αιώνια ζωή, πρέπει πρώτα να κατανοήσεις την πηγή της αιώνιας ζωής, και πρέπει πρώτα να ξέρεις πού βρίσκεται ο Θεός. Έχω ήδη πει ότι μόνο ο Θεός είναι η αμετάβλητη ζωή, και ότι μόνο ο Θεός κατέχει την οδό της ζωής. Επειδή η ζωή του Θεού είναι αμετάβλητη, γι' αυτό είναι και αιώνια. Επειδή η μόνη οδός της ζωής είναι ο Θεός, μόνο ο ίδιος ο Θεός είναι η οδός για την αιώνια ζωή. Έτσι, πρέπει πρώτα να καταλάβεις πού είναι ο Θεός και πώς θα αποκτήσεις την οδό για την αιώνια ζωή. Ας κοινωνήσουμε τώρα ξεχωριστά για καθένα από τα δύο αυτά θέματα.

Εάν πράγματι επιθυμείς να αποκτήσεις την οδό για την αιώνια ζωή, και αν είσαι ταγμένος στην αναζήτησή της, απάντησε πρώτα σ' αυτήν την ερώτηση: Πού είναι ο Θεός σήμερα; Ίσως η απάντησή σου να είναι ότι ο Θεός βεβαίως ζει στον ουρανό —Εκείνος δεν θα μπορούσε να ζει στο σπίτι σου, έτσι δεν είναι; Ίσως να μπορεί να πεις ότι προφανώς ο Θεός ζει ανάμεσα στα πάντα. Ή ότι ο Θεός ζει στην καρδιά του κάθε ανθρώπου, ή ότι ο Θεός βρίσκεται στον πνευματικό κόσμο. Δεν αρνούμαι τίποτε από αυτά, αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσω το θέμα. Δεν είναι απολύτως σωστό να πεις ότι ο Θεός βρίσκεται στις καρδιές των ανθρώπων, αλλά δεν είναι και τελείως λάθος. Κι αυτό, διότι ανάμεσα σε αυτούς που πιστεύουν στον Θεό, υπάρχουν αυτοί που η πίστη τους είναι αληθινή, κι αυτοί που η πίστη τους είναι ψεύτικη· υπάρχουν αυτοί που Εκείνος επιδοκιμάζει, κι αυτοί που αποδοκιμάζει· υπάρχουν αυτοί από τους οποίους είναι ευχαριστημένος, κι αυτοί που απεχθάνεται και υπάρχουν αυτοί που Εκείνος οδηγεί στην τελείωση, κι αυτοί που εξαλείφονται από Εκείνον. Και μ' αυτό θέλω να πω ότι ο Θεός ζει στις καρδιές ολίγων μόνο ανθρώπων, κι ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι, χωρίς αμφιβολία, εκείνοι που αληθινά πιστεύουν στον Θεό, εκείνοι που ο Θεός επιδοκιμάζει, αυτοί από τους οποίους Εκείνος είναι ευχαριστημένος κι αυτοί που Εκείνος οδηγεί στην τελείωση. Είναι αυτοί που καθοδηγούνται από τον Θεό. Από τη στιγμή που καθοδηγούνται από τον Θεό, είναι κι εκείνοι που έχουν ήδη ενημερωθεί και έχουν δει την οδό του Θεού για την αιώνια ζωή. Εκείνοι που η πίστη τους στον Θεό είναι ψεύτικη, αυτοί που ο Θεός αποδοκιμάζει, αυτοί που ο Θεός απεχθάνεται, αυτοί που τους εξαλείφει ο Θεός, είναι βέβαιο ότι ο Θεός θα τους απαρνηθεί, είναι βέβαιο ότι θα απομείνουν εκτός της οδού της ζωής, και είναι βέβαιο ότι δεν θα μάθουν ποτέ πού βρίσκεται ο Θεός. Αντιθέτως, εκείνοι που ο Θεός ζει μέσα στην καρδιά τους, γνωρίζουν πού βρίσκεται Εκείνος. Είναι οι άνθρωποι, στους οποίους ο Θεός κληροδοτεί την οδό της αιώνιας ζωής, και είναι αυτοί που ακολουθούν τον

Θεό. Μήπως τώρα γνωρίζεις πού βρίσκεται ο Θεός; Ο Θεός είναι τόσο μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, όσο και στο πλευρό του. Δεν βρίσκεται μόνο στον πνευματικό κόσμο και πάνω απ' όλα τα πράγματα, αλλά, ακόμα περισσότερο στη γη, πάνω στην οποία υπάρχει ο άνθρωπος. Κι έτσι, η άφιξη των εσχάτων ημερών έχει φέρει τα βήματα του έργου του Θεού σε νέο έδαφος. Ο Θεός είναι ο ύπατος άρχων των πάντων στο σύμπαν, και είναι ο στυλοβάτης του ανθρώπου στην καρδιά του και, επιπλέον, ο Θεός υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να φέρει την οδό της ζωής στην ανθρωπότητα και να φέρει τον άνθρωπο στην οδό της ζωής. Ο Θεός έχει έρθει στη γη και ζει ανάμεσα στους ανθρώπους, για να μπορέσει ο άνθρωπος να αποκτήσει την οδό της ζωής, κι έτσι να μπορέσει να υπάρξει. Ταυτόχρονα, ο Θεός διευθύνει τα πάντα στο σύμπαν, έτσι ώστε όλα να μπορούν να συνεργάζονται στη διαχείριση του έργου Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Κι έτσι, αν αποδέχεσαι μόνο το δόγμα ότι ο Θεός υπάρχει στον ουρανό και στις καρδιές των ανθρώπων, αλλά δεν παραδέχεσαι την αλήθεια της ύπαρξης του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους, τότε δεν θα μπορέσεις ποτέ να αποκτήσεις τη ζωή και δεν θα μπορέσεις ποτέ να αποκτήσεις την οδό της αλήθειας.

Ο Θεός ο ίδιος είναι η ζωή και η αλήθεια, και η ζωή Του και η αλήθεια συνυπάρχουν. Εκείνοι που είναι ανίκανοι να κερδίσουν την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή. Χωρίς την καθοδήγηση, την υποστήριξη και την παροχή της αλήθειας, το μόνο που θα κερδίσεις είναι γράμματα, δόγματα και, επιπλέον, τον θάνατο. Η ζωή του Θεού είναι πανταχού παρούσα, και η αλήθεια Του και η ζωή συνυπάρχουν. Εάν δεν μπορέσεις να βρεις την πηγή της αλήθειας, τότε δεν θα κερδίσεις την τροφή της ζωής. Εάν δεν μπορέσεις να κερδίσεις την παροχή της ζωής, τότε σίγουρα δεν θα έχεις την αλήθεια, κι έτσι, εκτός από φαντασιώσεις και συλλήψεις, το σύνολο του σώματός σου δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά σάρκα, η βρωμερή σου σάρκα. Να ξέρεις ότι οι λέξεις στα βιβλία δεν συνιστούν ζωή, τα ντοκουμέντα της ιστορίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως η αλήθεια, και τα δόγματα του παρελθόντος δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως περιγραφή των σημερινών λόγων του Θεού. Μόνο αυτά που εκφράζει ο Θεός όταν έρχεται στη γη και ζει ανάμεσα στους ανθρώπους είναι η αλήθεια, η ζωή, το θέλημά Του και ο τρόπος που Εκείνος δουλεύει σήμερα. Αν εφαρμόσεις τα καταγεγραμμένα λόγια του Θεού που ειπώθηκαν τα παλιά χρόνια στη σημερινή εποχή, τότε είσαι ένας αρχαιολόγος, και ο καλύτερος τρόπος για να σε περιγράψει κανείς είναι ότι

είσαι ένας ειδικός της ιστορικής κληρονομιάς. Κι αυτό, γιατί πάντα πιστεύεις σε ίχνη του έργου που επιτέλεσε ο Θεός σε περασμένους καιρούς, πιστεύεις μόνο στη σκιά του Θεού που απέμεινε από τα έργα του Θεού που έκανε στους ανθρώπους στο παρελθόν, και πιστεύεις μόνο στην οδό που έδωσε ο Θεός στους πιστούς Του τα παλιά τα χρόνια. Δεν πιστεύεις στην κατεύθυνση του έργου του Θεού σήμερα, δεν πιστεύεις στη δοξασμένη έκφραση του Θεού σήμερα, και δεν πιστεύεις στην οδό της αλήθειας που εκφράζεται επί του παρόντος από τον Θεό. Κι έτσι, αναντίρρητα είσαι ένας αιθεροβάμων, εντελώς αποκομμένος από την πραγματικότητα. Εάν τώρα είσαι ακόμη κολλημένος σε λέξεις που αδυνατούν να φέρουν τη ζωή στον άνθρωπο, τότε είσαι ένα ανέλπιδο κομμάτι νεκρού ξύλου^[α], γιατί είσαι υπερβολικά συντηρητικός, υπερβολικά ανυπότακτος, υπερβολικά παράλογος!

Ο Θεός που ενσαρκώθηκε, ονομάζεται Χριστός, κι έτσι, ο Χριστός που μπορεί να δώσει στους ανθρώπους την αλήθεια, ονομάζεται Θεός. Δεν υπάρχει τίποτε το υπερβολικό σ' αυτό, γιατί Εκείνος κατέχει την ουσία του Θεού, κατέχει τη διάθεση του Θεού και τη σοφία στο έργο Του, τα οποία είναι άφταστα για τον άνθρωπο. Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός, αλλά δεν μπορούν να κάνουν το έργο του Θεού, είναι απατεώνες. Ο Χριστός δεν είναι μόνο η εκδήλωση του Θεού πάνω στη γη, αλλά και η ιδιαίτερη ενσάρκωση του Θεού, καθώς πραγματοποιεί και ολοκληρώνει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή η ενσάρκωση δεν μπορεί απλώς να αντικατασταθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο, αλλά πρέπει να είναι σε θέση να φέρει επαρκώς εις πέρας το έργο του Θεού στη γη, να εκφράζει τη διάθεση του Θεού, να αντιπροσωπεύει επαρκώς τον Θεό και να παρέχει ζωή στον άνθρωπο. Αργά ή γρήγορα, θα ακολουθήσει η πτώση όλων εκείνων που παριστάνουν τον Χριστό, διότι, παρότι ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός, δεν κατέχουν την ουσία του Χριστού. Κι έτσι, λέω ότι η αυθεντικότητα του Χριστού δεν μπορεί να προσδιοριστεί από τον άνθρωπο, αλλά απαντάται και αποφασίζεται από τον ίδιο τον Θεό. Μ' αυτόν τον τρόπο, εάν αληθινά επιθυμείς ν' αναζητήσεις την οδό της ζωής, πρέπει πρώτα να παραδεχτείς ότι με την έλευσή Του στη γη, ο Θεός εκτελεί το έργο της απονομής της οδού της ζωής στον άνθρωπο, και πρέπει να αναγνωρίσεις ότι στη διάρκεια των εσχάτων ημερών, Εκείνος έρχεται στη γη για να κληροδοτήσει στον άνθρωπο την οδό της ζωής. Αυτό δεν είναι το παρελθόν· αυτό συμβαίνει σήμερα.

Ο Χριστός των εσχάτων ημερών φέρνει τη ζωή, και φέρνει τη διαρκή και αέναη οδό για την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια είναι το μονοπάτι μέσα από το οποίο ο άνθρωπος θα αποκτήσει

τη ζωή, και ο μόνος δρόμος για να γνωρίσει τον Θεό και να λάβει την έγκρισή Του. Εάν δεν αναζητήσεις την οδό της ζωής που προσφέρει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε δεν θα έχεις ποτέ την έγκριση του Ιησού, και δεν θα σου επιτραπεί ποτέ να διαβείς την πόρτα της βασιλείας των ουρανών, γιατί είσαι μια μαριονέτα και δεσμώτης της ιστορίας. Εκείνοι που εξουσιάζονται από κανονισμούς, λέξεις και είναι εγκλωβισμένοι στην ιστορία, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή, και δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν την αέναη οδό της ζωής. Κι αυτό γιατί το μόνο που έχουν είναι θολό νερό στο οποίο προσκολλούνται για χιλιάδες χρόνια, κι όχι το νερό της ζωής που αναβλύζει από τον θρόνο. Αυτοί που δεν είναι εφοδιασμένοι με το νερό της ζωής, θα παραμείνουν για πάντα πτώματα, παιχνιδάκια του Σατανά και γιοί της κόλασης. Πώς, λοιπόν, θα μπορέσουν να δουν τον Θεό; Εάν απλώς προσπαθείς να παραμείνεις προσκολλημένος στο παρελθόν, εάν απλώς προσπαθείς να διατηρήσεις τα πράγματα ως έχουν παραμένοντας ακίνητος, και δεν προσπαθείς να αλλάξεις την τάξη των πραγμάτων και να απορρίψεις την ιστορία, μήπως τότε δεν θα είσαι πάντα ενάντια στον Θεό; Τα στάδια του έργου του Θεού είναι τεράστια και πανίσχυρα, σαν φουσκωμένα κύματα και βροντεροί κεραυνοί —κι εσύ, παρόλα αυτά, κάθεσαι και περιμένεις παθητικά την καταστροφή, προσκολλημένος στον παραλογισμό σου, και δεν κάνεις τίποτα. Μ' αυτόν τον τρόπο, πώς είναι δυνατόν να θεωρηθείς σαν ένας που ακολουθεί τα βήματα του Αμνού; Πώς μπορείς να τεκμηριώσεις ότι ο Θεός, στον οποίον είσαι προσκολλημένος, είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλιός; Και πώς μπορούν οι λέξεις από τα κιτρινισμένα σου βιβλία να σε περάσουν στη νέα εποχή; Πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στην αναζήτηση των σταδίων του έργου του Θεού; Και πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στον παράδεισο; Αυτό που κρατάς στα χέρια σου, είναι τα γράμματα που παρέχουν μόνο παροδική παρηγοριά, κι όχι οι αλήθειες που μπορούν να δώσουν τη ζωή. Τα γραπτά που διάβασες, σου εμπλουτίζουν μόνο τη γλώσσα, και δεν είναι λόγια σοφίας που θα σε βοηθήσουν να γνωρίσεις την ανθρώπινη ζωή, πόσο μάλλον τους δρόμους που μπορούν να σε οδηγήσουν στην τελείωση. Αυτή η διαφορά, δεν νομίζεις ότι είναι λόγος για περίσκεψη; Μήπως δεν σου επιτρέπει την κατανόηση του μυστηρίου που εμπεριέχεται; Έχεις την ικανότητα να οδηγήσεις μόνος σου τον εαυτό σου να συναντήσει τον Θεό στον παράδεισο; Χωρίς την έλευση του Θεού, μπορείς να πας μόνος σου στον παράδεισο και να απολαύσεις την οικογενειακή ευτυχία μαζί με τον Θεό; Εξακολουθείς ακόμα να ονειρεύεσαι; Σου προτείνω, λοιπόν, να πάψεις να ονειρεύεσαι και να δεις ποιος είναι αυτός που εργάζεται τώρα, ποιος είναι αυτός που επιτελεί το έργο της

σωτηρίας του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών. Εάν δεν το κάνεις, δεν θα βρεις ποτέ την αλήθεια και δεν θα κερδίσεις ποτέ τη ζωή.

Αυτοί που επιθυμούν να κερδίσουν τη ζωή χωρίς να στηρίζονται στην αλήθεια που ειπώθηκε από τον Χριστό, είναι οι πιο γελοίοι άνθρωποι στη γη, κι εκείνοι που δεν αποδέχονται την οδό της ζωής που έφερε ο Χριστός, είναι χαμένοι σε μια φαντασία. Κι έτσι, λέω ότι οι άνθρωποι που δεν αποδέχονται τον Χριστό των εσχάτων ημερών, θα είναι για πάντα περιφρονημένοι από τον Θεό. Ο Χριστός είναι η πύλη του ανθρώπου για τη βασιλεία κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, και κανείς δεν μπορεί να Τον παρακάμψει. Κανείς δεν μπορεί να τελειωθεί από τον Θεό, παρά μόνο μέσω του Χριστού. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αποδεχτείς τα λόγια Του και να υπακούσεις στην οδό Του. Δεν πρέπει να σκεφτείς ότι μπορεί να κερδίσεις την ευλογία χωρίς να λάβεις την αλήθεια ή να αποδεχτείς την παροχή της ζωής. Ο Χριστός έρχεται τις έσχατες ημέρες, ώστε σε όλους εκείνους που Τον πιστεύουν αληθινά, να παρέχονται με ζωή. Το έργο Του έχει σκοπό να κλείσει την παλιά εποχή και να μπούμε σε μια νέα, και είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβούν όλοι εκείνοι που θα μπουں στη νέα εποχή. Εάν δεν είσαι ικανός να Τον αναγνωρίσεις, και, αντ' αυτού, Τον καταδικάζεις, Τον βλασφημείς ή ακόμα Τον καταδιώκεις, τότε είναι σίγουρο ότι θα καίγεται στην αιωνιότητα και δεν θα εισέλθεις ποτέ στη βασιλεία του Θεού. Επειδή ο Χριστός αυτός είναι ο ίδιος η έκφραση του Αγίου Πνεύματος, η έκφραση του Θεού, Εκείνος τον οποίο εμπιστεύτηκε ο Θεός να εκτελέσει το έργο Του πάνω στη γη. Κι έτσι, λέω ότι εάν δεν μπορείς να αποδεχτείς όλα εκείνα που κάνει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε βλασφημείς το Άγιο Πνεύμα. Τα αντίποινα που θα πρέπει να υποστούν εκείνοι που βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα, είναι αυταπόδεικτα σε όλους. Σου λέω επίσης ότι αν αντιταχθείς στον Χριστό των εσχάτων ημερών και Τον απαρνηθείς, τότε δεν θα υπάρξει κανένας που να μπορεί να υποστεί τις συνέπειες για λογαριασμό σου. Περαιτέρω, απ' αυτή εδώ την ημέρα και μετά, δεν θα έχεις άλλη ευκαιρία να κερδίσεις την αποδοχή του Θεού. Ακόμη κι αν προσπαθήσεις να λυτρώσεις τον εαυτό σου, ποτέ δεν θα μπορέσεις να κοιτάξεις ξανά το πρόσωπο του Θεού. Γιατί αυτό στο οποίο αντιτίθεσαι, δεν είναι ένας άνθρωπος, αυτό που απαρνείσαι, δεν είναι ένα ασήμαντο ον, αλλά ο Χριστός. Είσαι ενήμερος για τις επιπτώσεις; Δεν έχεις κάνει ένα μικρό λάθος, αντιθέτως, έχεις διαπράξει ένα απεχθές έγκλημα. Κι έτσι, σάς συμβουλεύω όλους να μη δείχνετε τα δόντια σας μπροστά στην αλήθεια ή να κάνετε απερίσκεπτη κριτική, διότι μόνο η αλήθεια

μπορεί να σάς δώσει ζωή, και τίποτα εκτός από την αλήθεια μπορεί να επιτρέψει να ξαναγεννηθείτε και να δείτε το πρόσωπο του Θεού.

Υποσημειώσεις:

α. Ένα κομμάτι νεκρού ξύλου: κινέζικη έκφραση, που σημαίνει «χωρίς καμιά ελπίδα».

Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου

Έχω κάνει μεγάλο έργο ανάμεσά σας και, φυσικά, έχω κάνει πολλές ομιλίες. Ωστόσο, νιώθω ότι τα λόγια και το έργο Μου δεν έχουν εκπληρώσει εντελώς τον σκοπό του έργου Μου των εσχάτων ημερών. Διότι, στις έσχατες ημέρες, το έργο Μου δεν είναι χάριν ενός συγκεκριμένου ανθρώπου ή συγκεκριμένων ανθρώπων, αλλά για να δείξω την έμφυτη διάθεσή Μου. Όμως, για πολλούς λόγους —ίσως ελλείπει χρόνου ή του πυρετώδους προγράμματος εργασίας— η διάθεσή Μου δεν έδωσε τη δυνατότητα στον άνθρωπο να Με γνωρίσει ούτε στο ελάχιστο. Για τον λόγο αυτόν, προχωρώ στο νέο Μου σχέδιο, στο τελικό Μου έργο, να ξεδιπλώσω μία νέα σελίδα στο έργο Μου, ώστε όλοι όσοι Με βλέπουν να χτυπούν το στήθος τους και να κλαίνε και να θρηγούν ασταμάτητα λόγω της ύπαρξής Μου. Αυτό γίνεται διότι φέρνω το τέλος της ανθρωπότητας στον κόσμο κι από αυτό το σημείο και εφεξής δείχνω ξεκάθαρα όλη Μου τη διάθεση ενώπιον της ανθρωπότητας, ώστε όλοι όσοι Με γνωρίζουν κι όλοι όσοι δεν Με γνωρίζουν να απολαύσουν με τα μάτια τους και να δουν ότι έχω πράγματι έρθει στον ανθρώπινο κόσμο, έχω έρθει στη γη όπου τα πάντα πολλαπλασιάζονται. Αυτό είναι το σχέδιό Μου, είναι η μοναδική Μου «ομολογία» από τότε που δημιούργησα την ανθρωπότητα. Θα ήθελα να δίνετε αναπόσπαστα την προσοχή σας στην κάθε κίνησή Μου, διότι η ράβδος Μου πλησιάζει ξανά στην ανθρωπότητα, σε όλους εκείνους που Μου αντιστέκονται.

Μαζί με τους ουρανούς, ξεκινώ το έργο που πρέπει να επιτελέσω. Κι έτσι, περνώ μέσα από τα πλήθη των ανθρώπων και κινούμαι μεταξύ ουρανού και γης, χωρίς ποτέ κανείς να αντιλαμβάνεται τις κινήσεις Μου ή να προσέχει τα λόγια Μου. Γι' αυτό, το σχέδιό Μου προχωρά ακόμη ομαλά. Φταίει ότι οι αισθήσεις σας έχουν μουδιάσει σε τέτοιο βαθμό που

δεν γνωρίζετε τα στάδια του έργου Μου ούτε στο ελάχιστο. Αλλά θα έρθει σίγουρα η ημέρα που θα συνειδητοποιήσετε την πρόθεσή Μου. Σήμερα ζω μαζί σας κι υποφέρω μαζί σας. Έχω καταλάβει εδώ και καιρό τη στάση που κρατά η ανθρωπότητα απέναντί Μου. Δεν θέλω να προχωρήσω σε περαιτέρω εξηγήσεις, πόσο μάλλον να δώσω περαιτέρω παραδείγματα για ένα επώδυνο θέμα με σκοπό να σας ντροπιάσω. Η μόνη Μου ευχή είναι να φυλάξετε στις καρδιές σας όλα όσα έχετε κάνει ώστε να συμφωνήσουν τα κατάστιχά μας την ημέρα που θα ξανασυναντηθούμε. Δεν επιθυμώ να κατηγορήσω ψευδώς κάποιον από εσάς, διότι πάντοτε ενεργούσα δίκαια και έντιμα. Φυσικά, εύχομαι επίσης να μπορούσατε να είστε ανοιχτοί και μεγαλόψυχοι και να μην κάνετε τίποτα που εναντιώνεται στον ουρανό και στη γη και στη συνείδησή σας. Σας ζητώ μόνο το εξής. Πολλοί άνθρωποι είναι ανήσυχοι και νιώθουν άβολα, διότι έχουν διαπράξει απαισίες αδικίες, και πολλοί νιώθουν ντροπή, γιατί δεν έχουν προβεί ποτέ στην παραμικρή καλή πράξη. Και υπάρχουν επίσης πολλοί που, αντί να νιώθουν ντροπή για τις αμαρτίες τους, πηγαίνουν απ' το κακό στο χειρότερο, βγάζοντας τελείως τη μάσκα που κρύβει τα απεχθή χαρακτηριστικά τους —τα οποία δεν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί εντελώς— για να δοκιμάσουν τη διάθεσή Μου. Δεν προσέχω ούτε παρατηρώ τις πράξεις κανενός ανθρώπου. Αντίθετα, επιτελώ το έργο που πρέπει να επιτελώ, είτε πρόκειται για συλλογή πληροφοριών, είτε να περιφέρομαι στη χώρα είτε να πράττω κάτι που Με ενδιαφέρει. Σε συγκεκριμένες στιγμές, θα προχωρήσω με το έργο Μου στη ανθρωπότητα όπως το είχα αρχικά σχεδιάσει, με ακρίβεια δευτερολέπτου, με ευκολία και αποτελεσματικότητα. Ωστόσο, με κάθε βήμα στο έργο Μου ορισμένοι άνθρωποι παραμερίζονται, διότι απεχθάνομαι τους κολακευτικούς τρόπους τους και την προσποιητή υποταγή τους. Όσοι είναι αποκρουστικοί σ' Εμένα σίγουρα θα εγκαταλειφθούν, είτε ηθελημένα είτε ακούσια. Με λίγα λόγια, θέλω όλους όσοι απεχθάνομαι να μείνουν μακριά από Εμένα. Περιττό να πω ότι δεν θα σώσω τους πονηρούς που παραμένουν στον οίκο Μου. Διότι η ημέρα της τιμωρίας του ανθρώπου πλησιάζει, δεν βιάζομαι να αφανίσω όλες τις άθλιες ψυχές, διότι έχω το σχέδιό Μου.

Τώρα είναι η στιγμή που καθορίζω το τέλος του κάθε ανθρώπου, όχι το στάδιο στο οποίο ξεκίνησα να κατεργάζομαι τον άνθρωπο. Καταγράφω στο αρχείο Μου, ένα-ένα, τα λόγια και τις πράξεις κάθε ανθρώπου, όπως επίσης και την πορεία του καθώς Με ακολουθεί, τα έμφυτα χαρακτηριστικά του και τις τελικές του επιδόσεις. Με αυτόν τον τρόπο, κανένα είδος ανθρώπου δεν θα ξεφύγει από το χέρι Μου και όλοι θα είναι με το δικό τους είδος, όπως θα

καθορίζω Εγώ. Εγώ αποφασίζω τον προορισμό του κάθε ανθρώπου όχι με βάση την ηλικία, την ιεραρχία, τον βαθμό στον οποίο κάποιος υπέφερε και λιγότερο απ' όλα, τον βαθμό στον οποίο προκαλούν τον οίκτο, αλλά σύμφωνα με το αν κατέχουν την αλήθεια. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή, μόνο αυτή. Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι όλοι όσοι δεν ακολουθούν το θέλημα του Θεού θα τιμωρηθούν. Αυτό είναι σίγουρο. Για τον λόγο αυτό, όλοι όσοι τιμωρούνται, τιμωρούνται έτσι για τη δικαιοσύνη του Θεού και ως αντίποινα για τις πολυάριθμες κακές πράξεις τους. Δεν έχω αλλάξει καθόλου το σχέδιό Μου από τη στιγμή της σύλληψής του. Απλώς, όσον αφορά την ανθρωπότητα, αυτοί στους οποίους απευθύνω τα λόγια Μου μοιάζουν να μειώνονται σε αριθμό, όπως και εκείνοι τους οποίους ειλικρινά εγκρίνω. Ωστόσο, επιμένω ότι το σχέδιό Μου δεν άλλαξε ποτέ. Αντίθετα, η πίστη κι η αγάπη του ανθρώπου είναι εκείνα που πάντοτε μεταβάλλονται, πάντοτε φθίνουν, σε τέτοιον βαθμό, ώστε είναι εφικτό για κάθε άνθρωπο από εκεί που Με κολακεύει, να γίνεται ψυχρός απέναντί Μου ή ακόμη και να Με παραμερίζει. Η στάση Μου προς εσάς δεν θα είναι ούτε ψυχρή ούτε θερμή μέχρι να νιώσω απέχθεια και αποστροφή και να επιβάλλω την τιμωρία. Ωστόσο, την ημέρα της τιμωρίας σας, Εγώ θα σας βλέπω ακόμη, αλλά εσείς δεν θα μπορείτε πλέον να Με δείτε. Αφού η ζωή ανάμεσά σας έχει γίνει κουραστική και βαρετή για Εμένα, περιττό να πω, έχω διαλέξει διαφορετικό περιβάλλον για να ζω, για ν' αποφύγω τον πόνο των κακόβουλων λόγων σας και να μείνω μακριά από την αβάσταχτα ποταπή συμπεριφορά σας για να μη Με κοροϊδεύετε πλέον ούτε να Μου συμπεριφέρεστε με επιπόλαιο τρόπο. Πριν σας αφήσω, πρέπει πάλι να σας παροτρύνω να απέχετε από οτιδήποτε δεν είναι σύμφωνο με την αλήθεια. Αντίθετα, να κάνετε εκείνο που είναι ευχάριστο σε όλους, που φέρει όφελος σε όλη την ανθρωπότητα και εκείνο που ωφελεί τον προορισμό σας, διαφορετικά εκείνος που θα υποφέρει εν μέσω της καταστροφής δε θα είναι κανένας άλλος παρά εσύ.

Το έλεός Μου εκτείνεται σε εκείνους που Με αγαπούν και απαρνιούνται τον εαυτό τους. Και η τιμωρία που επέρχεται στους τιποτένιους είναι ακριβώς απόδειξη της δίκαιης διάθεσής Μου και, ακόμη περισσότερο, μαρτυρία της οργής Μου. Όταν έρθουν οι καταστροφές, οι λιμοί και οι λοιμοί θα πέσουν επάνω σε όσους Μου αντιστέκονται και θα θρηνούν. Όλοι όσοι έχουν διαπράξει κάθε μορφή πονηρίας, αλλά Μ' έχουν ακολουθήσει για πολλά χρόνια, δεν θα αποφύγουν να πληρώσουν για τις αμαρτίες τους. Και εκείνοι, αντιμετωπίζοντας μια καταστροφή που όμοιά της σπάνια έχει συμβεί καθ' όλη τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών, θα

ζουν σε ένα συνεχές καθεστώς πανικού και φόβου. Και όσοι από τους ακόλουθούς Μου έχουν δείξει πίστη μόνο σ' Εμένα θα χαίρονται και θα επικροτούν τη δύναμή Μου. Θα βιώσουν απεριγράπτη ικανοποίηση και θα ζουν σε μια αγαλλίαση που όμοιά της δεν έδωσα ποτέ ξανά στην ανθρωπότητα. Διότι εκτιμώ τις καλές πράξεις των ανθρώπων και απεχθάνομαι τις σατανικές. Από τότε που ξεκίνησα να ηγούμαι της ανθρωπότητας, επιθυμούσα διακαώς να κερδίσω μια ομάδα ανθρώπων με τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Δεν ξέχασα ποτέ όσους δεν έχουν τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Τους φύλαξα με αποστροφή στην καρδιά Μου, αναμένοντας μόνο την ευκαιρία να αποδώσω αντίποινα, γεγονός το οποίο θα χαρώ πολύ να δω. Η ημέρα Μου επιτέλους ήρθε σήμερα και δε χρειάζεται πλέον να περιμένω!

Το τελικό Μου έργο δεν είναι μόνο για χάρη της τιμωρίας του ανθρώπου αλλά και για να καθορίσω τον προορισμό του ανθρώπου. Ακόμη περισσότερο, είναι για να λάβω γενική αναγνώριση για όλα όσα έκανα. Θέλω κάθε άνθρωπος να δει ότι όλα όσα έχω πράξει είναι σωστά και όλα όσα έχω πράξει είναι έκφραση της διάθεσής Μου. Δεν είναι το έργο του ανθρώπου, πόσο μάλλον η φύση του, που έφτιαξε την ανθρωπότητα. Αντίθετα, είμαι Εγώ που τρέφω κάθε πλάσμα που βρίσκεται στη δημιουργία. Χωρίς την ύπαρξή Μου, η ανθρωπότητα θα χανόταν και θα περνούσε μέσα από τη μάστιγα της συμφοράς. Κανένας άνθρωπος δεν θα δει ξανά τον όμορφο ήλιο και το φεγγάρι ή τον πράσινο κόσμο. Η ανθρωπότητα θα βιώνει μόνο την παγερή νύχτα και την αδυσώπητη κοιλάδα της σκιάς του θανάτου. Εγώ είμαι η μοναδική σωτηρία της ανθρωπότητας. Εγώ είμαι η μόνη ελπίδα της ανθρωπότητας και, ακόμη περισσότερο, είμαι Εκείνος στον οποίο στηρίζεται όλη η ανθρωπότητα. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα ακινητοποιηθεί εντελώς. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα υποφέρει από καταστροφές και θα καταπατηθεί από κάθε είδους φαντάσματα, παρόλο που κανένας δεν Μου δίνει προσοχή. Έχω επιτελέσει έργο που δεν μπορεί να γίνει από κανέναν άλλον. Η μόνη Μου ελπίδα είναι ότι ο άνθρωπος θα Με ξεπληρώσει με ορισμένες καλές πράξεις. Παρόλο που εκείνοι που μπορούν να Με ξεπληρώσουν είναι πολύ λίγοι, θα φέρω εις πέρας το έργο Μου στον ανθρώπινο κόσμο και θα ξεκινήσω το επόμενο βήμα παράθεσης του έργου Μου, διότι όλο το πυρετώδες έργο Μου στον κόσμο των ανθρώπων όλα αυτά τα χρόνια, έχει αποφέρει καρπούς κι είμαι πολύ ευχαριστημένος. Δεν ενδιαφέρομαι για τον αριθμό των ανθρώπων, αλλά για τις καλές πράξεις τους. Σε κάθε περίπτωση, εύχομαι να προετοιμάσετε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σας. Τότε θα είμαι ευχαριστημένος. Διαφορετικά, κανένας

σας δε θα διαφύγει της καταστροφής που σας χτυπά την πόρτα. Η καταστροφή έχει τις απαρχές της σ' Εμένα και φυσικά ενορχηστρώνεται από Εμένα. Αν δεν μπορείτε να είστε τόσο καλοί μπροστά στα μάτια Μου, τότε δεν θα μπορέσετε να διαφύγετε της καταστροφής. Εν μέσω δοκιμασιών, οι πράξεις και τα έργα σας δεν θεωρούνταν εντελώς κατάλληλα, γιατί η πίστη κι η αγάπη σας ήταν ρηχές και δείξατε μόνο ότι είστε φοβισμένοι ή σκληροί. Σχετικά μ' αυτό, θα κρίνω μόνο το καλό ή το κακό. Η ανησυχία Μου συνεχίζει να είναι ο τρόπος με τον οποίο ο καθένας σας πράττει και εκφράζεται, και πάνω σ' αυτή τη βάση θα καθορίσω το τέλος σας. Ωστόσο, πρέπει να το ξεκαθαρίσω: Δεν θα δώσω περισσότερο έλεος σε όσους δεν έδειξαν την παραμικρή πίστη σ' Εμένα κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών, γιατί το έλεός Μου φτάνει μόνο μέχρι εκεί. Επιπλέον, δεν Μου αρέσουν εκείνοι που κάποτε Με πρόδωσαν, πολύ λιγότερο δε, Μ' αρέσει να συναναστρέφομαι όσους ξεπουλούν τα συμφέροντα των φίλων τους. Αυτή είναι η διάθεσή Μου, ανεξαρτήτως ποιοι είναι οι άνθρωποι αυτοί. Πρέπει να σας πω το εξής: Όποιος ραγίζει την καρδιά Μου δεν θα λάβει επιείκεια από Εμένα για δεύτερη φορά και όποιος υπήρξε πιστός σ' Εμένα θα παραμείνει για πάντα στην καρδιά Μου.

Σε ποιον είσαι αφοσιωμένος;

Κάθε ημέρα που ζείτε σήμερα, είναι κρίσιμη και πολύ σημαντική για τον προορισμό και την μοίρα σας, επομένως πρέπει να εκτιμάτε όλα όσα έχετε και κάθε λεπτό που περνά. Πρέπει να αξιοποιήσετε σωστά τον χρόνο σας, για να δώσετε στον εαυτό σας τα μεγαλύτερα κέρδη, ούτως ώστε να μην έχετε ζήσει την ζωή σας μάταια. Ίσως σας μπερδεύει ο λόγος που λέω αυτά τα λόγια. Ειλικρινά, δεν είμαι ευχαριστημένος από τις πράξεις κανενός από εσάς. Διότι οι ελπίδες που είχα για εσάς, απλώς δεν είναι αυτό που είστε σήμερα. Έτσι, μπορώ να το εκφράσω ως εξής: Βρίσκεστε σε πολύ μεγάλο κίνδυνο. Οι προηγούμενες κραυγές σας για σωτηρία και οι προηγούμενες προσδοκίες να επιδιώξετε την αλήθεια και να αναζητήσετε το φως, φτάνουν στο τέλος. Αυτή είναι η τελική σας επίδειξη αποζημίωσης και είναι κάτι που ποτέ δεν περίμενα. Δεν θέλω να μιλήσω για πράγματα που δεν ισχύουν, διότι Με έχετε πραγματικά απογοητεύσει. Ίσως δεν θέλετε να αφήσετε το ζήτημα ως έχει και δεν θέλετε να δείτε την πραγματικότητα, ωστόσο πρέπει να σας κάνω σοβαρά αυτή την ερώτηση: Όλα αυτά τα χρόνια, με τι ήταν γεμάτη η καρδιά σας; Σε ποιον είναι πιστές οι καρδιές σας; Μην πείτε

ότι η ερώτηση Μου ήρθε αιφνιδιαστικά, και μην Με ρωτήσετε γιατί σας κάνω αυτή την ερώτηση. Πρέπει να ξέρετε το εξής: Επειδή σας ξέρω πολύ καλά, νοιάζομαι υπερβολικά για εσάς και αφιερώνω μεγάλο μέρος της καρδιάς Μου σε όσα κάνετε, σας ρωτώ επανειλημμένα και υπομένω ανείπωτη δυσκολία. Ωστόσο, Με ξεπληρώνετε με περιφρόνηση και αβάσταχτη παραίτηση. Τόσο αμελείς είστε απέναντί Μου. Πώς γίνεται να μην ξέρω τίποτα γι' αυτό; Αν πιστεύετε ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατόν, αποδεικνύει περαιτέρω ότι πράγματι δεν Μού συμπεριφέρεστε με ευγένεια. Κι έτσι λοιπόν σας λέω ότι στρουθοκαμηλίζετε. Είστε όλοι τόσο έξυπνοι, που δεν ξέρετε τι κάνετε. Τότε τι θα χρησιμοποιήσετε για να Μού δώσετε λογαριασμό;

Η ερώτηση που Με ανησυχεί περισσότερο, είναι σε ποιον είναι πιστές οι καρδιές σας. Θα ήθελα επίσης ο καθένας από εσάς να οργανώσει τις σκέψεις του και να ρωτήσει τον εαυτό του σε ποιον είναι πιστός και για ποιον ζει. Ίσως δεν λάβατε ποτέ προσεκτικά υπόψη σας αυτή την ερώτηση, οπότε επιτρέψτε Μου να σας αποκαλύψω την απάντηση.

Όλοι όσοι θυμούνται, θα ομολογήσουν το εξής γεγονός: Ο άνθρωπος ζει για τον εαυτό του και είναι πιστός στον εαυτό του. Δεν πιστεύω ότι η απάντησή σας είναι εντελώς σωστή, διότι ο καθένας από εσάς υπάρχει στην αντίστοιχη ζωή του, καθένας από εσάς παλεύει με τα δικά του προβλήματα. Γι' αυτό, αυτό στο οποίο είστε πιστοί, είναι οι άνθρωποι που αγαπάτε και τα πράγματα που σας ευχαριστούν, και δεν είστε εντελώς πιστοί στον εαυτό σας. Επειδή ο καθένας σας είναι επηρεασμένος από ανθρώπους, από γεγονότα και πράγματα γύρω σας, δεν είστε αληθινά πιστοί στον εαυτό σας. Λέω αυτά τα λόγια όχι για να υποστηρίξω το να είστε πιστοί στον εαυτό σας, αλλά για να εκθέσω την πίστη σας προς οτιδήποτε άλλο. Διότι εδώ και τόσα χρόνια, δεν έχω λάβει ποτέ πιστότητα από κανέναν από εσάς. Με ακολουθούσατε όλα αυτά τα χρόνια, ωστόσο δεν Μου δώσατε ποτέ την παραμικρή πιστότητα. Αντίθετα, περιστρεφόσασταν γύρω από τα άτομα που αγαπάτε και τα πράγματα που σας ευχαριστούν, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να τα κρατάτε κοντά στην καρδιά σας και να μην τα απαρνείστε ποτέ και πουθενά. Όταν είστε ανυπόμονοι ή παθιασμένοι με κάτι που αγαπάτε, είναι πάντοτε κατά τη διάρκεια εκείνης της στιγμής που Με ακολουθείτε ή ακόμη, όταν ακούτε τα λόγια Μου. Επομένως λέω ότι χρησιμοποιείτε την πιστότητα που σας ζητάω, για να είστε πιστοί και να εκτιμάτε τα «κατοικίδιά» σας. Παρόλο που μπορεί να θυσιάσετε ένα ή δύο πράγματα για Εμένα, αυτό δεν αντιπροσωπεύει τον καλύτερό σας εαυτό, και δεν Μου δείχνει ότι είμαι Εγώ

εκείνος, στον οποίο είστε πραγματικά πιστοί. Παίρνετε μέρος σε εγχειρήματα που σας ενθουσιάζουν: Κάποιοι είναι πιστοί στους γιους και τις κόρες τους, άλλοι στους συζύγους και στις συζύγους τους, σε πλούτη, εργασία, ανωτέρους, σε κύρος ή στις γυναίκες. Για εκείνο στο οποίο είστε πιστοί, δεν νιώσατε ποτέ κουρασμένοι ή ενοχλημένοι. Αντίθετα, θέλετε να κατέχετε ολοένα και μεγαλύτερη ποσότητα και ποιότητα από τα πράγματα στα οποία είστε πιστοί, και δεν χάνετε ποτέ την ελπίδα σας. Εγώ και τα λόγια Μου είναι πάντοτε στριμωγμένα στην τελευταία θέση όσον αφορά τα πράγματα με τα οποία ενθουσιάζεστε. Και δεν έχετε άλλη επιλογή, από το να τα βάλετε στην τελευταία θέση. Κάποιοι, μάλιστα, αφήνουν την τελευταία θέση για κάτι στο οποίο θα είναι πιστοί, κάτι το οποίο δεν έχουν ανακαλύψει ακόμη. Δεν κράτησαν ποτέ τίποτα από Εμένα στις καρδιές τους. Ίσως σκεφτείτε ότι ζητώ πολλά από εσάς ή σας κατηγορώ άδικα, αλλά σκεφτήκατε ποτέ το γεγονός ότι, ενώ περνάτε χαρούμενα χρόνο με την οικογένειά σας, δεν έχετε υπάρξει ποτέ πιστοί σ' Εμένα; Σε στιγμές όπως αυτές, δεν σας πονάει; Όταν οι καρδιές σας είναι γεμάτες με χαρά που ανταμείβετε για τους κόπους σας, δεν νιώθετε αποκαρδιωμένοι που δεν έχετε εξοπλιστεί με επαρκή αλήθεια; Πότε κλάψατε επειδή δεν λάβατε την έγκρισή Μου; Ταλαιπωρείτε το μυαλό σας και μοχθείτε για τους γιους και τις κόρες σας, ωστόσο και πάλι δεν είστε ικανοποιημένοι, πάλι πιστεύετε ότι δεν υπήρξατε φιλόπονοι προς αυτούς, ότι δεν αφιερώσατε όλη σας την προσπάθεια. Αλλά σ' Εμένα, ήσασταν πάντοτε αμελείς και ανεύθυνοι, κρατώντας Με μόνο στις αναμνήσεις σας και όχι μακροχρόνια στις καρδιές σας. Ποτέ δεν νιώθετε την αφοσίωση και τις προσπάθειές Μου, και δεν προσπαθήσατε ποτέ να καταλάβετε. Στοχάζεστε μόνο για λίγο και πιστεύετε ότι αυτό είναι αρκετό. Αυτός ο τρόπος «αφοσίωσης» δεν είναι αυτό που Εγώ από καιρό επιθυμώ, αλλά αυτό που για 'Μένα καιρό τώρα αποτελεί βδέλυγμα. Ωστόσο, παρά τα όσα λέω, θα συνεχίσετε να παραδέχεστε μόνο ένα ή δύο πράγματα, και δεν θα μπορείτε να τα αποδεχτείτε πλήρως, γιατί είστε όλοι σας πολύ «σίγουροι», και πάντοτε διαλέγετε τι θα αποδεχτείτε από τα λόγια που έχω πει. Αν είστε ακόμη έτσι, έχω φυλαγμένες μεθόδους για να αντιμετωπίσω την σιγουριά σας, και θα σας τις παρουσιάσω, ώστε να αναγνωρίσετε ότι όλα Μου τα λόγια είναι αληθινά και όχι διαστρέβλωση των γεγονότων.

Αν έβαζα πλούτη μπροστά σας και σας ζητούσα να διαλέξετε ελεύθερα, γνωρίζοντας ότι^[a] δεν θα σας καταδικάσω, τότε οι περισσότεροι θα διάλεγαν τα πλούτη και θα απαρνούσαν την αλήθεια. Οι καλύτεροι από εσάς θα παρατούσαν τα πλούτη και διστακτικά θα διάλεγαν την

αλήθεια, ενώ εκείνοι που βρίσκονται στο μεταίχμιο, θα άρπαζαν τα πλούτη στο ένα χέρι και την αλήθεια στο άλλο. Μ' αυτό τον τρόπο, δεν θα φαινόταν ο πραγματικός σας εαυτός; Όταν πρόκειται για την επιλογή μεταξύ της αλήθειας και εκείνου στο οποίο είστε πιστοί, τότε όλοι θα πάρετε μια τέτοια απόφαση, και η στάση σας θα παραμείνει ίδια. Δεν είναι έτσι; Δεν είναι πολλοί ανάμεσά σας που κυμαίνονται μεταξύ σωστού και λάθους; Στις αναμετρήσεις μεταξύ θετικού και αρνητικού, μαύρου και άσπρου, σίγουρα γνωρίζετε τις επιλογές που κάνατε μεταξύ της οικογένειας και του Θεού, των παιδιών και του Θεού, της ειρήνης και της διάρρηξης, του πλούτου και της φτώχειας, του κύρους και του κοινότοπου, της υποστήριξης και του παραγκωνισμού, και τα συναφή. Μεταξύ μιας ειρηνικής οικογένειας και μιας διασπασμένης, διαλέγετε την πρώτη και χωρίς δισταγμό. Μεταξύ του πλούτου και του καθήκοντος, διαλέγετε επίσης το πρώτο, μην έχοντας καν την θέληση να επιστρέψετε στην ακτή^[β]. Μεταξύ πολυτέλειας και φτώχειας, διαλέγετε το πρώτο. Μεταξύ των γιων, κορών, συζύγων κι Εμένα, διαλέγετε τα πρώτα. Και μεταξύ της σύλληψης και της αλήθειας, διαλέγετε πάλι το πρώτο. Ερχόμενος αντιμέτωπος με κάθε είδους σατανικές πράξεις σας, έχω χάσει κυριολεκτικά την πίστη Μου σ' εσάς. Εκπλήσσομαι εντελώς που οι καρδιές σας αντιστέκονται τόσο στο να μαλακώσουν. Τόσα χρόνια αφοσίωσης και προσπάθειας επέφεραν προφανώς μόνο παραίτηση και απελπισία σ' Εμένα. Ωστόσο, οι ελπίδες Μου για εσάς αυξάνονται κάθε ημέρα που περνάει, διότι η μέρα Μου έχει ήδη ξεδιπλωθεί πλήρως ενώπιον όλων. Παρόλα αυτά, συνεχίζετε να αναζητάτε εκείνα που ανήκουν στο σκότος και στο κακό, και αρνείστε να απελευθερωθείτε. Έτσι, ποια θα είναι η κατάληξή σας; Το σκεφτήκατε ποτέ αυτό προσεκτικά; Αν σας ζητούσαν να διαλέξετε ξανά, ποια θα ήταν η θέση σας τότε; Θα ήταν ακόμη όπως η προηγούμενη; Εκείνο που θα Μου δίνετε θα ήταν και πάλι απογοήτευση και άθλια θλίψη; Οι καρδιές σας θα εξακολουθούσαν να έχουν ελάχιστη ζεστασιά; Ακόμη δεν θα γνωρίζατε τι να κάνετε για να καθυστερήσετε την καρδιά Μου; Την στιγμή αυτή, ποια είναι η επιλογή σας; Θα υποταχθείτε στα λόγια Μου ή θα κουραστείτε από αυτά; Η ημέρα Μου έχει ξεδιπλωθεί μπροστά στα μάτια σας, κι αυτό που βλέπετε είναι μια νέα ζωή και ένα νέο σημείο εκκίνησης. Ωστόσο, πρέπει να σας πω ότι αυτό το σημείο εκκίνησης δεν είναι η αρχή του προηγούμενου νέου έργου, αλλά το κλείσιμο του παλαιού. Πρόκειται, δηλαδή, για την τελευταία πράξη. Πιστεύω ότι όλοι θα καταλάβετε ποιο είναι το ασυνήθιστο σχετικά μ' αυτό το σημείο εκκίνησης. Αλλά σύντομα, θα καταλάβετε την πραγματική σημασία του σημείου εκκίνησης, οπότε ας πορευθούμε μαζί αφήνοντάς το πίσω, κι ας προχωρήσουμε στον επόμενο επίλογο!

Ωστόσο, αυτό που συνεχίζει να Με ανησυχεί, είναι ότι όταν έρχεστε αντιμέτωποι με την αδικία και την δικαιοσύνη, πάντοτε διαλέγετε την πρώτη. Αλλά όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν σας. Ελπίζω επίσης να βγάλω απ' το μυαλό Μου όσα έγιναν στο παρελθόν σας, το ένα μετά το άλλο, ωστόσο αυτό είναι πολύ δύσκολο να γίνει. Έχω, όμως, πολύ καλά μέσα για να το κατορθώσω. Ας αντικαταστήσει το παρελθόν το μέλλον και ας επιτρέψει στις σκιές του παρελθόντος σας να διαλυθούν σε αντάλλαγμα του πραγματικού εαυτού σας σήμερα. Επομένως, πρέπει να σας βάλω στον κόπο να κάνετε ξανά την επιλογή: Σε ποιον ακριβώς είστε πιστοί;

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «γνωρίζοντας ότι».

β. Επιστρέφω στην ακτή: κινεζικός ιδιωματοσιμός που σημαίνει «αποστρέφομαι τους σατανικούς μου τρόπους».

Προς τον προορισμό

Όποτε αναφέρεται ο προορισμός, τον αντιμετωπίζετε με ιδιαίτερη σοβαρότητα· όλοι είστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι ως προς αυτό το θέμα. Μερικοί άνθρωποι ανυπομονούν να υποταχθούν στον Θεό προκειμένου να καταλήξουν σε έναν καλό προορισμό. Μπορώ να συμμεριστώ την προθυμία σας, η οποία δε χρειάζεται να εκφραστεί με λόγια. Με τίποτε δεν επιθυμείτε να περιπέσει η σάρκα σας σε καταστροφή και, ακόμα περισσότερο, δεν επιθυμείτε να καταλήξετε σε μακροχρόνια τιμωρία στο μέλλον. Ελπίζετε μόνο να δώσετε στον εαυτό σας τη δυνατότητα να ζήσει λίγο πιο ελεύθερα, λίγο πιο εύκολα. Κι έτσι, αισθάνεστε ιδιαίτερα ταραγμένοι όποτε αναφέρεται ο προορισμός, καθώς τρέμετε ότι, αν δεν είστε επαρκώς προσεκτικοί, μπορεί να προσβάλετε τον Θεό και συνεπώς να υποστείτε την τιμωρία που σας αξίζει. Προς χάριν του προορισμού σας, δεν διστάσατε να κάνετε συμβιβασμούς και, μάλιστα, πολλοί από εσάς, οι οποίοι ήταν κάποτε κακοί και επιπόλαιοι, έγιναν ξαφνικά ιδιαίτερος ευγενείς και ειλικρινείς· η ειλικρίνειά σας φθάνει μέχρι και την ψυχρότητα. Ανεξαρτήτως αυτού, οι καρδιές όλων σας είναι «ειλικρινείς», ενώ από την αρχή ως και το τέλος ανοιχτήκατε σε Μένα χωρίς να κρύψετε κανένα από τα μυστικά της καρδιάς σας, είτε

πρόκειται για ενοχή, εξαπάτηση ή αφοσίωση. Γενικά, έχετε «ομολογήσει» σε Μένα με μεγάλη ειλικρίνεια τα ουσιαστικά πράγματα που βρίσκονται στα μύχια της ύπαρξής σας. Φυσικά, ποτέ δεν απέφυγα τέτοιου είδους πράγματα, καθώς έχουν καταστεί σύνηθες φαινόμενο σε Μένα. Θα προτιμούσατε να εισέλθετε στην πύρινη θάλασσα για τον τελικό προορισμό σας, παρά να χάσετε έστω και μια τούφα από τα μαλλιά σας, προκειμένου να κερδίσετε την επιδοκιμασία του Θεού. Όχι, δε γίνομαι υπερβολικά δογματικός μαζί σας· απλώς, η καρδιά της αφοσίωσής σας είναι εξαιρετικά ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει όσα Εγώ πράττω. Μπορεί να μην καταλαβαίνετε τι εννοώ, οπότε επιτρέψτε Μου να σας παράσχω μια απλή εξήγηση: Αυτό που χρειάζεστε, δεν είναι η αλήθεια και η ζωή· δεν είναι οι αρχές σχετικά με τη συμπεριφορά σας, ακόμα δε λιγότερο, το επίπονο έργο Μου. Αυτό που χρειάζεστε είναι ό,τι κατέχετε στην υλική σας υπόσταση —πλούτο, κοινωνική θέση, οικογένεια, γάμο, κλπ. Απορρίπτετε τόσο απόλυτα τα λόγια και το έργο Μου, ώστε μπορώ να συνοψίσω την πίστη σας σε μία λέξη: χλιαρή. Θα κάνετε τα πάντα προκειμένου να επιτύχετε τα πράγματα στα οποία είστε απολύτως αφοσιωμένοι, ωστόσο, ανακάλυψα ότι δεν είστε διατεθειμένοι να αγνοήσετε τα πάντα προς χάριν των ζητημάτων που αφορούν στην πίστη σας στον Θεό. Αντίθετα, είστε σχετικά αφοσιωμένοι και σχετικά σοβαροί. Αυτός είναι και ο λόγος που λέγω ότι εκείνοι που δεν διαθέτουν απόλυτα ειλικρινή καρδιά, είναι αποτυχημένοι στην πίστη τους στον Θεό. Σκεφτείτε προσεκτικά —υπάρχουν πολλοί αποτυχημένοι ανάμεσά σας;

Οφείλετε να γνωρίζετε ότι η επιτυχία της πίστης στον Θεό πραγματώνεται χάρη στις ίδιες τις πράξεις των ανθρώπων· όταν οι άνθρωποι, αντί να επιτύχουν, αποτυγχάνουν, τούτο οφείλεται και πάλι στις δικές τους ενέργειες, και όχι στην επίδραση άλλων παραγόντων. Πιστεύω ότι θα κάνατε τα πάντα, προκειμένου να φέρετε εις πέρας κάτι που είναι πιο δύσκολο και συνεπάγεται μεγαλύτερη ταλαιπωρία από το να πιστέψετε στον Θεό, και ότι θα το αντιμετωπίζατε πολύ σοβαρά. Θα ήσαστε απρόθυμοι να κάνετε έστω και το παραμικρό λάθος· τούτα είναι τα είδη των αδιάκοπων προσπαθειών που έχετε βάλει στις ίδιες σας τις ζωές. Είστε ικανοί ακόμη και να εξαπατήσετε Εμένα τον ίδιο κάτω από συνθήκες, κατά τις οποίες δεν θα εξαπατούσατε κανέναν από τη δική σας οικογένεια. Τούτη είναι η σταθερή συμπεριφορά σας και η αρχή που εφαρμόζετε στη ζωή σας. Μήπως δεν συνεχίζετε να καλλιεργείτε μια ψευδή εικόνα για να εξαπατήσετε Εμένα, προς χάριν του προορισμού σας, αλλά και για να έχετε έναν ωραίο και ευτυχή προορισμό; Γνωρίζω ότι η αφοσίωση και η

ειλικρίνειά σας είναι μονάχα προσωρινές· δεν είναι οι φιλοδοξίες σας και το τίμημα που πληρώνετε μόνο για το σήμερα και όχι και για το αύριο; Το μόνο που θέλετε, είναι να καταβάλετε μια τελική προσπάθεια, προκειμένου να εξασφαλίσετε έναν ωραίο προορισμό. Μοναδικός σας σκοπός είναι να κάνετε μια ανταλλαγή· δεν το κάνετε προκειμένου να μην είστε υποχρεωμένοι στην αλήθεια, και ούτε φυσικά για να ξεπληρώσετε Εμένα για το τίμημα που πλήρωσα. Εν ολίγοις, η προθυμία σας έγκειται μονάχα στο να χρησιμοποιείτε την ευφυΐα σας, αλλά όχι και στο να αγωνίζεστε γι' αυτήν. Αυτή δεν είναι η ειλικρινής σας επιθυμία; Δεν πρέπει να συγκαλύπτετε τους εαυτούς σας και, ακόμα περισσότερο, δεν πρέπει ο προορισμός σας να σας γίνει εμμονή, σε σημείο που να καθίσταστε ανίκανοι να φάτε ή να κοιμηθείτε. Δεν αληθεύει ότι η έκβασή σας θα έχει ήδη καθοριστεί στο τέλος; Ο καθένας σας θα πρέπει να επιτελεί το καθήκον του στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, με ανοιχτή και τίμια καρδιά, και να είναι πρόθυμος να πληρώσει όποιο τίμημα χρειαστεί. Όπως έχετε πει, όταν έρθει εκείνη η ημέρα, ο Θεός δεν θα είναι αμελής απέναντι σε κανέναν από εκείνους που υπέφεραν ή πλήρωσαν κάποιο τίμημα γι' Αυτόν. Αυτό το είδος της πεποίθησης αξίζει να διατηρηθεί, και δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάτε. Μόνο με αυτόν τον τρόπο δύναμαι να νοιώσω ήσυχος για λογαριασμό σας. Ειδάλλως, ποτέ δεν θα καταφέρω να είμαι ήσυχος με σας, και θα αποτελείτε πάντα το αντικείμενο της αποστροφής Μου. Εάν όλοι μπορείτε να ακολουθείτε τη συνείδησή σας και να δίνετε ολόκληρο το είναι σας για Μένα, χωρίς να λυπάστε καμία προσπάθεια για το έργο Μου, και αφιερώνετε μια ολόκληρη ζωή κόπων στο έργο του ευαγγελίου Μου, τότε δεν θα σπαρταρά η καρδιά Μου συχνά από χαρά για σας; Δεν θα μπορώ να αισθάνομαι απολύτως ήσυχος σχετικά με εσάς; Είναι κρίμα το ότι αυτό που μπορείτε να κάνετε, αποτελεί μονάχα ένα θλιβερό και μικροσκοπικό μέρος αυτού που αναμένω· σε αυτήν την περίπτωση, πώς μπορείτε να έχετε το θράσος να ζητάτε από Εμένα εκείνο για το οποίο ελπίζετε;

Ο προορισμός και η μοίρα σας είναι πολύ σημαντικοί για σας —αποτελούν ζητήματα σοβαροτάτης ανησυχίας. Πιστεύετε ότι αν δεν πράττετε με μεγάλη προσοχή, τούτο θα ισοδυναμεί με την έλλειψη προορισμού και τη συντριβή της μοίρας σας. Αλλά έχετε ποτέ σκεφθεί ότι εάν οι προσπάθειες που αναλώνει κάποιος γίνονται αποκλειστικά προς χάριν του προορισμού του, τότε αποτελούν απλώς άκαρπο μόχθο; Τέτοιες προσπάθειες δεν είναι γνήσιες —είναι κίβδηλες και απατηλές. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, όσοι εργάζονται για τον προορισμό τους θα λάβουν την τελική τους ήττα, επειδή οι αποτυχίες στην πίστη των

ανθρώπων προς τον Θεό συμβαίνουν εξαιτίας της εξαπάτησης. Έχω πει στο παρελθόν ότι δεν αρέσκομαι στην κολακεία, τη δουλοπρέπεια ή στην ενθουσιώδη μεταχείρισή Μου από τους ανθρώπους. Μου αρέσει έντιμοι άνθρωποι να αντιμετωπίζουν την αλήθεια και τις προσδοκίες Μου. Πολύ δε περισσότερο, Μου αρέσει όταν οι άνθρωποι είναι ικανοί να δείχνουν τη μέγιστη προσοχή και φροντίδα για την καρδιά Μου, και όταν μπορούν ακόμα και να παραιτηθούν από τα πάντα προς χάριν δική Μου. Μονάχα έτσι μπορεί η καρδιά Μου να νοιώσει παρηγοριά. Πόσα πράγματα σ' εσάς δεν Μου αρέσουν τούτην τη στιγμή; Και πόσα Μου αρέσουν; Κανείς από εσάς δεν έχει συνειδητοποιήσει όλη την ασχήμια που επιδείξατε προς χάριν του προορισμού σας;

Μέσα Μου, δεν επιθυμώ να βλάψω τις καρδιές που είναι θετικές και πρόθυμες και, ιδιαιτέρως, δεν επιθυμώ να μειώσω την ενέργεια όσων κάνουν πιστά το καθήκον τους· εντούτοις, πρέπει να θυμίσω στον καθέναν από εσάς τις ανεπάρκειές σας και τη βρόμικη ψυχή βαθιά μέσα στις καρδιές σας. Ο σκοπός της πράξης αυτής είναι η ελπίδα ότι θα είστε ικανοί να προσφέρετε την αληθινή καρδιά σας όταν έρχεστε αντιμέτωποι με τα λόγια Μου, επειδή αυτό που μισώ περισσότερο είναι η εξαπάτηση των ανθρώπων απέναντί Μου. Ελπίζω μόνο ότι, στο τελευταίο στάδιο του έργου Μου, θα είστε ικανοί να ενεργήσετε με εξαιρετικό τρόπο, πλήρως αφοσιωμένοι, και όχι πια απρόθυμοι. Φυσικά, ελπίζω επίσης ότι όλοι σας θα έχετε έναν καλό προορισμό. Ωστόσο, εξακολουθώ να έχω τη δική Μου απαίτηση, η οποία είναι να λάβετε την καλύτερη απόφαση, προσφέροντας σε Εμένα την αποκλειστική και τελική σας αφοσίωση. Αν κάποιος δεν διαθέτει αυτήν την αποκλειστική αφοσίωση, τότε το άτομο αυτό θα αποτελέσει σίγουρα θησαυρό του Σατανά και Εγώ δεν θα συνεχίσω να κάνω χρήση αυτού. Θα τον στείλω στο σπίτι του, προκειμένου να λάβει τη φροντίδα των γονέων του. Το έργο Μου υπήρξε μεγάλη βοήθεια για εσάς· εκείνο που ελπίζω να πάρω από σας είναι μια καρδιά έντιμη που στοχεύει ανοδικά αλλά, μέχρι τώρα, τα χέρια Μου εξακολουθούν να είναι άδεια. Σκεφτείτε το: Αν μια μέρα εξακολουθώ να είμαι τόσο θιγμένος, σε βαθμό που δεν περιγράφεται με λόγια, τότε ποια θα είναι η στάση Μου απέναντί σας; Θα είμαι τόσο φιλικός; Θα είναι η καρδιά Μου τόσο ειρηνική; Μπορείτε να κατανοήσετε τα αισθήματα κάποιου που έχει καλλιεργήσει κοπιωδώς το χωράφι του, αλλά δεν έχει συλλέξει ούτε έναν σπόρο; Καταλαβαίνετε πόσο μεγάλο είναι το τραύμα κάποιου που έχει υποστεί ένα σημαντικού μεγέθους χτύπημα; Δύνασθε να γευθείτε την πικρία ενός γεμάτου ελπίδα ατόμου, που

υποχρεούται να αποχωριστεί κάποιον με άσχημο τρόπο; Έχετε δει τον θυμό ενός ατόμου που το έχουν προκαλέσει; Δύνασθε να κατανοήσετε το αίσθημα της επιτακτικής ανάγκης για εκδίκηση ενός ατόμου που το αντιμετώπισαν με εχθρότητα και εξαπάτηση; Αν κατανοείτε τη νοοτροπία αυτών των ανθρώπων, πιστεύω ότι δεν θα σας είναι δύσκολο να φανταστείτε τη στάση του Θεού, όταν έλθει η στιγμή να τιμωρήσει. Τέλος, ελπίζω ότι όλοι σας καταβάλλετε σοβαρές προσπάθειες προς χάριν του προορισμού σας· εντούτοις, καλό θα ήταν να μη χρησιμοποιείτε δόλια μέσα στις προσπάθειές σας, διαφορετικά θα εξακολουθώ να νοιώθω μέσα Μου απογοητευμένος από εσάς. Πού οδηγεί μια τέτοια απογοήτευση; Μήπως κοροϊδεύετε τον εαυτόν σας; Εκείνοι που αφιερώνουν σκέψη στον προορισμό τους και παρόλα αυτά τον καταστρέφουν, είναι οι άνθρωποι με τις μικρότερες δυνατότητες να σωθούν. Ακόμα κι αν αυτοί οι άνθρωποι εξοργιστούν, ποιος θα τους συμμαριστεί; Εν γένει, είμαι ακόμα πρόθυμος να σας εύχομαι να έχετε έναν καλό και ταιριαστό προορισμό. Ακόμα δε περισσότερο, ελπίζω ότι κανένας από εσάς δεν θα περιπέσει στην καταστροφή.

Οι τρεις νουθεσίες

Ως πιστός στον Θεό, δεν πρέπει να είσαι πιστός σε κανέναν άλλον παρά σε Εκείνον στα πάντα και να είσαι ικανός να συμμορφώνεσαι με το θέλημά Του στο καθετί. Ωστόσο, παρόλο που όλοι κατανοούν τη θεωρία αυτή, οι αλήθειες αυτές που είναι τόσο εμφανείς και στοιχειώδεις, όσον αφορά στον άνθρωπο, δεν μπορούν να φανούν ολοκληρωτικά σ' αυτόν, επειδή έχει πολλά βάσανα, όπως η άγνοια, η ανοησία και η διαφθορά. Γι' αυτό, πριν αποφασίσετε για το τέλος σας, οφείλω πρώτα να σας πω μερικά πράγματα που είναι υψίστης σημασίας για εσάς. Πριν συνεχίσω, θα πρέπει πρώτα να κατανοήσετε το εξής: Τα λόγια που λέω είναι αλήθειες που απευθύνονται σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και όχι σε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο ή τύπο ανθρώπου. Γι' αυτό, θα πρέπει να επικεντρωθείτε στο να λάβετε τα λόγια Μου από την οπτική γωνία της αλήθειας, όπως επίσης και να διατηρήσετε μία στάση αναπόσπαστης προσοχής και ειλικρίνειας. Μην αγνοήσετε την παραμικρή λέξη ή αλήθεια που λέω και μη δέχετε όλα τα λόγια Μου με περιφρόνηση. Στη ζωή σας, βλέπω ότι πολλά από αυτά που κάνετε είναι άσχετα με την αλήθεια και, επομένως, ζητώ συγκεκριμένα να γίνετε υπηρέτες της αλήθειας, να μην υποδουλώνεστε στην κακία και στην ασχήμια, και να

μην ποδοπατάτε την αλήθεια, ούτε και να βεβηλώνετε καμιά από τις γωνιές του οίκου του Θεού. Αυτή είναι η παραίνεσή Μου για εσάς. Τώρα θα αρχίσω να σας μιλάω για το επικείμενο θέμα:

Πρώτον, για χάρη της μοίρας σας, οφείλετε να αναζητάτε την έγκριση του Θεού. Δηλαδή, εφόσον αναγνωρίζετε ότι συγκαταλέγεστε μέσα στον οίκο του Θεού, οφείλετε τότε να φέρετε ηρεμία στον Θεό και να Τον ικανοποιείτε σε όλα. Με άλλα λόγια, πρέπει να είστε ηθικοί στις πράξεις σας και να συμμορφώνεστε με την αλήθεια που εμπεριέχεται σ' αυτές. Αν αυτό είναι πέρα από τις δυνάμεις σου, τότε θα γίνεις το αντικείμενο της απέχθειας και της απόρριψης του Θεού, και κάθε άνθρωπος θα σε απορρίψει. Όταν υποπέσεις σε μια τέτοια δύσκολη κατάσταση, δεν θα μπορείς να συγκαταλέγεσαι στα μέλη του οίκου του Θεού. Αυτό σημαίνει να μη σε εγκρίνει ο Θεός.

Δεύτερον, οφείλετε να γνωρίζετε ότι στον Θεό αρέσουν οι ειλικρινείς άνθρωποι. Ο Θεός έχει την ουσία της πίστης και, επομένως, ο λόγος Του είναι πάντοτε άξιος εμπιστοσύνης. Επιπλέον, οι πράξεις Του είναι αλάνθαστες και αδιαμφισβήτητες. Γι' αυτό στον Θεό αρέσουν όσοι είναι απόλυτα ειλικρινείς μαζί Του. Ειλικρίνεια σημαίνει να δίνεις την καρδιά σου στον Θεό, ποτέ να μην Τον κοροϊδεύεις σε τίποτα, να είσαι ανοιχτός με Εκείνον στο καθετί, ποτέ να μην αποκρύπτεις την αλήθεια, ποτέ να μην κάνεις εκείνο που εξαπατά όσους είναι επάνω και παραπλανά τους από κάτω, και ποτέ να μην κάνεις εκείνο που θα κερδίσεις απλώς την εύνοια του Θεού. Εν ολίγοις, το να είσαι ειλικρινής σημαίνει να απέχεις από την ακαθαρσία στις πράξεις και στα λόγια σου, και να μην εξαπατάς ούτε τον Θεό ούτε τον άνθρωπο. Αυτό που λέω είναι πολύ απλό, αλλά για εσάς είναι διπλά κουραστικό. Πολλοί θα προτιμούσαν να καταδικαστούν στην κόλαση από το να μιλήσουν και να πράξουν με ειλικρίνεια. Δεν προκαλεί απορία ότι έχω άλλη μεταχείριση φυλαγμένη για όσους είναι ανειλικρινείς. Φυσικά, κατανοώ πλήρως τη μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζετε προσπαθώντας να είστε ειλικρινείς. Είστε όλοι τρομερά έξυπνοι και επιδέξιοι στο να αξιολογείτε σύμφωνα με τα δικά σας μικροπρεπή μέτρα και σταθμά. Έτσι, το έργο Μου γίνεται ακόμη πιο εύκολο. Κι εφόσον ο καθένας από εσάς κρύβει τα μυστικά του στον κόρφο του, τότε, θα σας στείλω έναν-έναν στην καταστροφή για να «διαπαιδαγωγηθείτε» με φωτιά, ούτως ώστε μετά απ' αυτό να είστε απόλυτα αποφασισμένοι να πιστεύετε τα λόγια Μου. Τέλος, θα πάρω με τη βία από το στόμα σας τα λόγια «Ο Θεός είναι Θεός της πίστης», μετά θα χτυπάτε το στήθος σας και θα θρηνείτε

λέγοντας «Δόλια είναι η καρδιά του ανθρώπου!» Ποια θα είναι η ψυχική κατάστασή σας σ' αυτήν τη συγκυρία; Φαντάζομαι ότι δεν θα είστε τόσο παρασυρμένοι από την υπεροψία σας όσο είστε τώρα. Και, πολύ περισσότερο, δεν θα είστε τόσο «υπερβολικά βαθυστόχαστοι για να σας καταλάβουν» όσο είστε τώρα. Ορισμένοι συμπεριφέρονται με τυπικό και σωστό τρόπο και φαίνονται ιδιαίτερα «καλότροποι» στην παρουσία του Θεού, ωστόσο γίνονται περιφρονητικοί και χάνουν κάθε αυτοσυγκράτηση στην παρουσία του Πνεύματος. Θα λογαριάζατε έναν τέτοιο άνθρωπο στην τάξη των ειλικρινών; Αν είσαι υποκριτής και επιδέξιος στην κοινωνικοποίηση, τότε Εγώ λέω ότι είσαι σίγουρα άνθρωπος που παίζει με τον Θεό. Αν τα λόγια σου είναι γεμάτα δικαιολογίες και αιτιολογίες χωρίς αξία, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος εντελώς απρόθυμος να κάνει την αλήθεια πράξη. Αν έχεις πολλές εκμυστηρεύσεις που είσαι απρόθυμος να μοιραστείς και αν είσαι εντελώς απρόθυμος να αποκαλύψεις τα μυστικά σου —δηλαδή, τις δυσκολίες σου— μπροστά σε άλλους, ώστε να αναζητήσεις την οδό του φωτός, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος που δεν θα λάβει εύκολα σωτηρία και δεν θα αναδυθεί εύκολα απ' το σκοτάδι. Αν η αναζήτηση της οδού της αλήθειας σε ευχαριστεί πολύ, τότε είσαι άνθρωπος που κατοικεί πάντα στο φως. Αν είσαι πολύ χαρούμενος που παρέχεις υπηρεσία στον οίκο του Θεού, δουλεύοντας μεθοδικά και ευσυνείδητα στην αφάνεια, πάντοτε δίνοντας και ποτέ παίρνοντας, τότε Εγώ λέω ότι είσαι ένας πιστός άγιος, γιατί δεν αναζητάς καμία ανταμοιβή και είσαι απλώς ένας ειλικρινής άνθρωπος. Αν είσαι πρόθυμος να είσαι ειλικρινής, αν είσαι πρόθυμος να ξοδέψεις τα πάντα σου, αν είσαι ικανός να θυσιάσεις τη ζωή σου για τον Θεό και να καταθέσεις μαρτυρία, αν είσαι ειλικρινής σε σημείο που το μόνο που ξέρεις είναι να ικανοποιείς τον Θεό και όχι να σκέφτεσαι τον εαυτό σου ή να παίρνεις για τον εαυτό σου, τότε λέω ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι εκείνοι που τρέφονται στο φως και που θα ζήσουν για πάντα στη βασιλεία. Πρέπει να γνωρίζεις αν υπάρχει αληθινή πίστη και αληθινή αφοσίωση μέσα σου, αν έχεις ιστορικό ότι έχεις υποφέρει για τον Θεό και αν έχεις υποταχθεί απόλυτα στον Θεό. Αν σου λείπουν αυτά, τότε μέσα σου παραμένει η ανυπακοή, ο δόλος, η απληστία και το παράπονο. Καθώς η καρδιά σου απέχει πολύ από την ειλικρίνεια, δεν έχεις λάβει ποτέ θετική αναγνώριση από τον Θεό και δεν έχεις ζήσει ποτέ στο φως. Το πώς θα εξελιχθεί η μοίρα κάποιου στο τέλος, εξαρτάται από το αν έχει μία ειλικρινή και κόκκινη σαν το αίμα καρδιά, και αν έχει αγνή ψυχή. Αν είσαι πολύ ανέντιμος, αν είσαι κάποιος με κακόβουλη καρδιά και κάποιος με ακάθαρτη ψυχή, τότε είναι βέβαιο ότι θα καταλήξεις στο μέρος όπου τιμωρείται ο άνθρωπος, όπως είναι γραμμένο

στο αρχείο της μοίρας σου. Αν ισχυρίζεσαι ότι είσαι πολύ έντιμος, αλλά ποτέ δεν καταφέρνεις να πράττεις ανάλογα με την αλήθεια ή να λες έναν λόγο αλήθειας, τότε περιμένεις ακόμη από τον Θεό να σε ανταμείψει; Ελπίζεις ακόμη ο Θεός να σε θεωρεί την κόρη των οφθαλμών Του; Δεν είναι παράλογος αυτός ο τρόπος σκέψης; Εξαπατάς τον Θεό στο καθετί, οπότε πώς μπορεί ο οίκος του Θεού να στεγάσει κάποιον σαν κι εσένα, του οποίου τα χέρια είναι ακάθαρτα;

Το τρίτο πράγμα που θέλω να σας πω είναι το εξής: Κάθε άνθρωπος, καθώς πορεύεται ζώντας μια ζωή πίστης στον Θεό, έχει αντισταθεί και εξαπατήσει τον Θεό κάποιες στιγμές. Κάποια παραπτώματα δεν χρειάζεται να καταγραφούν ως ύβρις, αλλά κάποια είναι ασυγχώρητα. Γιατί υπάρχουν πολλές πράξεις που παραβαίνουν τα διοικητικά διατάγματα, δηλαδή, παραβαίνουν τη διάθεση του Θεού. Πολλοί που ανησυχούν για τη δική τους μοίρα ίσως ρωτήσουν ποιες είναι οι πράξεις αυτές. Πρέπει να γνωρίζετε ότι είστε αλαζόνες και υπερόπτες εκ φύσεως, και απρόθυμοι να υποταχθείτε στα γεγονότα. Για τον λόγο αυτό, θα σας πω μετά από λίγο, αφού έχετε αναλογιστεί το θέμα του εαυτού σας. Σας προτρέπω να κατανοήσετε καλύτερα το περιεχόμενο των διοικητικών διαταγμάτων και να κάνετε μια προσπάθεια να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού. Διαφορετικά, θα σας φανεί δύσκολο να κρατήσετε το στόμα σας κλειστό και να μην εκφέρετε απερίσκεπτα μεγαλόστομες κουβέντες, και άθελά σας θα προσβάλετε τη διάθεση του Θεού και θα πέσετε στο σκοτάδι, χάνοντας την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και το φως. Καθώς είστε ανήθικοι στις πράξεις σας, κάνοντας και λέγοντας κάτι που δεν πρέπει, θα λάβεις την τιμωρία που αρμόζει. Πρέπει να γνωρίζεις ότι, παρόλο που είσαι ανήθικος σε λόγο και σε πράξη, ο Θεός είναι πολύ ηθικός και στα δύο. Η αιτία που λαμβάνεις τιμωρία είναι γιατί έχεις υβρίσει τον Θεό, όχι κάποιον άνθρωπο. Αν, στη ζωή σου, διαπράξεις πολλές φορές ύβρη ενάντια στη διάθεση του Θεού, τότε θα γίνεις σίγουρα παιδί της κόλασης. Στον άνθρωπο, ίσως φανεί ότι έχεις διαπράξει μόνο λίγες πράξεις που δεν είναι σύμφωνες με την αλήθεια, και τίποτα παραπάνω. Γνωρίζεις, ωστόσο, ότι στα μάτια του Θεού είσαι ήδη κάποιος για τον οποίο δεν υπάρχει πια προσφορά περί αμαρτίας; Γιατί έχεις παραβεί τα διοικητικά διατάγματα του Θεού παραπάνω από μία φορά και, επίσης, δεν έχεις δείξει κανένα σημάδι μετάνοιας, επομένως, δεν έχεις καμία επιλογή από το να πέσεις στην κόλαση, όπου ο Θεός τιμωρεί τον άνθρωπο. Ένας μικρός αριθμός ανθρώπων, ενώ ακολουθούσαν τον Θεό, διέπραξαν ορισμένες πράξεις που παραβίαζαν τις αρχές, αλλά αφού

αντιμετωπίστηκαν και έλαβαν καθοδήγηση, ανακάλυψαν σταδιακά τη διαφθορά τους και από τότε εισήλθαν στη σωστή πορεία της πραγματικότητας και συνεχίζουν καλά εδραιωμένοι σήμερα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εκείνοι που θα παραμείνουν στο τέλος. Αλλά τους ειλικρινείς αναζητώ. Αν είσαι ειλικρινής άνθρωπος και άνθρωπος που πράττει ανάλογα με τις αρχές, τότε μπορείς να είσαι ο έμπιστος του Θεού. Αν στις πράξεις σου δεν προσβάλλεις τη διάθεση του Θεού και αναζητάς το θέλημα του Θεού και έχεις στην καρδιά σου φόβο Θεού, τότε η πίστη σου είναι σε υψηλό επίπεδο. Όποιος δεν έχει φόβο Θεού και δεν έχει καρδιά που τρέμει με φόβο, θα παραβιάζει εύκολα τα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Πολλοί υπηρετούν τον Θεό με βάση το πάθος τους, αλλά δεν κατανοούν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού και δεν έχουν ιδέα για τις επιπτώσεις των λόγων Του. Και επομένως, με τις καλές προθέσεις τους, συχνά καταλήγουν να κάνουν πράγματα που διαταράσσουν τη διαχείριση του Θεού. Σε σοβαρές περιπτώσεις, απορρίπτονται, στερούνται κάθε περαιτέρω ευκαιρίας να Τον ακολουθήσουν και ρίχνονται στην κόλαση, μην έχοντας καμία σχέση με τον οίκο του Θεού ποτέ ξανά. Οι άνθρωποι αυτοί εργάζονται στον οίκο του Θεού βάσει των αδαών καλών προθέσεων τους και καταλήγουν να εξοργίζουν τη διάθεση του Θεού. Οι άνθρωποι φέρνουν στον οίκο του Θεού τους τρόπους με τους οποίους υπηρετούν αξιωματούχους και άρχοντες, και προσπαθούν να τους βάλουν σε εφαρμογή, μάταια πιστεύοντας ότι μπορούν να εφαρμοστούν εδώ εύκολα, χωρίς κόπο. Ποτέ δεν φαντάστηκαν ότι ο Θεός δεν έχει τη διάθεση ενός προβάτου, αλλά τη διάθεση ενός λιονταριού. Γι' αυτό, όσοι σχετίζονται με τον Θεό για πρώτη φορά δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί Του, γιατί η καρδιά του Θεού είναι διαφορετική από την καρδιά του ανθρώπου. Μόνο αφού κατανοήσεις πολλές αλήθειες θα μπορείς συνεχώς να γνωρίζεις τον Θεό. Η γνώση αυτή δεν αποτελείται από φράσεις ή δόγματα, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως θησαυρός μέσω του οποίου θα εισέλθεις σε σχέση στενής εμπιστοσύνης με τον Θεό, και ως απόδειξη ότι Εκείνος ευφραίνεται με σένα. Αν σου λείπει η πραγματικότητα της γνώσης και δεν είσαι εξοπλισμένος με την αλήθεια, τότε η ένθερμη υπηρεσία σου μπορεί να επιφέρει σε σένα μόνο απέχθεια και αποστροφή από τον Θεό. Μέχρι τώρα, θα έπρεπε να έχεις καταλάβει ότι η πίστη στον Θεό δεν είναι μια απλή μελέτη της θεολογίας!

Παρόλο που τα λόγια με τα οποία σας προειδοποιώ είναι σύντομα, όλα όσα έχω περιγράψει είναι εκείνα που περισσότερο σας λείπουν. Πρέπει να ξέρετε ότι όσα λέω τώρα

είναι για χάρη του τελικού Μου έργου στον άνθρωπο, για χάρη του καθορισμού της κατάληξης του ανθρώπου. Δεν επιθυμώ να κάνω περισσότερο έργο που δεν θα εξυπηρετεί κανένα σκοπό, ούτε επιθυμώ να συνεχίσω να καθοδηγώ εκείνους τους ανθρώπους που είναι τόσο ανίκανοι όσο ένα σάπιο ξύλο, πόσο μάλλον να συνεχίσω να καθοδηγώ όσους κρυφά τρέφουν κακές προθέσεις. Ίσως μια μέρα κατανοήσετε τις ειλικρινείς προθέσεις πίσω από τα λόγια Μου και τη συνεισφορά Μου για την ανθρωπότητα. Ίσως μια μέρα κατανοήσετε μια αρχή που θα σας δώσει την ικανότητα να αποφασίσετε για τη δική σας κατάληξη.

Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση

Σας έχω προειδοποιήσει πολλές φορές και σας έχω παραδώσει πολλές αλήθειες προκειμένου να σας κατακτήσω. Σήμερα, αισθάνεστε πιο εμπλουτισμένοι απ' όσο στο παρελθόν, κατανοείτε πολλές αρχές γύρω από τον τρόπο ύπαρξης ενός ατόμου και κατέχετε τόση πολλή από την κοινή λογική που τα πιστά άτομα πρέπει να έχουν. Αυτό είναι που έχετε κερδίσει στη διάρκεια πολλών ετών τώρα. Δεν αρνούμαι τα επιτεύγματά σας, αλλά πρέπει να ομολογήσω ειλικρινά ότι επίσης δεν αρνούμαι τις πολυάριθμες φορές που Με παρακούσατε και επαναστατήσατε εναντίον Μου όλα αυτά τα χρόνια, γιατί δεν υπάρχει ούτε ένας άγιος ανάμεσά σας, είστε χωρίς εξαίρεση άτομα διεφθαρμένα από τον Σατανά κι εχθροί του Χριστού. Οι παραβάσεις σας και οι φορές που Με παρακούσατε μέχρι σήμερα είναι αμέτρητες, συνεπώς, δεν είναι παράξενο που πάντα επαναλαμβάνομαι μπροστά σας. Δεν θέλω να συνυπάρξω μαζί σας με αυτόν τον τρόπο, αλλά για χάρη του μέλλοντός σας, για χάρη του προορισμού σας, θα επαναλάβω εδώ, για ακόμα μία φορά, ό,τι έχω πει. Ελπίζω ότι θα Με ικανοποιήσετε και, περισσότερο, ελπίζω ότι θα είστε σε θέση να πιστέψετε κάθε λέξη που λέω και, ακόμη περισσότερο, ότι θα συνάγετε τις σοβαρές συνέπειες των λόγων Μου. Να μην αμφιβάλλετε για όσα λέω ή, χειρότερα, να μη χρησιμοποιείτε τα λόγια Μου όπως επιθυμείτε και να μην τα πετάτε κατά βούληση, κάτι το οποίο βρίσκω ανυπόφορο. Να μην κρίνετε τα λόγια Μου, πόσο μάλλον να τα λαμβάνετε ελαφρά τη καρδία ή να λέτε ότι πάντα σας βάζω σε πειρασμό ή, ακόμη χειρότερα, ότι όσα σας έχω πει στερούνται ακρίβειας. Αυτές τις ενέργειες τις βρίσκω ανυπόφορες. Επειδή αντιμετωπίζετε Εμένα και τα όσα λέω με τέτοια καχυποψία, δίχως να λαμβάνετε ποτέ υπόψη σας τα λόγια Μου και αγνοώντας Με, λέω στον καθένα από

εσάς με κάθε σοβαρότητα: Μη συνδέετε όσα λέω με τη φιλοσοφία, μην τα βάζετε στο ίδιο τσουβάλι με τα ψέματα των τσαρλατάνων και, ακόμη περισσότερο, μην αντιδράτε στα λόγια Μου με περιφρόνηση. Ίσως κανείς στο μέλλον δεν θα είναι σε θέση να σας πει όλα όσα σας λέω ή να σας μιλήσει τόσο φιλόανθρωπα, πόσο μάλλον να σας οδηγήσει μέσα από αυτά τα σημεία τόσο υπομονετικά. Οι ημέρες που θα έρθουν θα περάσουν αναπολώντας τις καλές στιγμές ή κλαίγοντας γοερά ή βογκώντας από πόνο ή περνώντας σκοτεινές νύχτες χωρίς ίχνος αλήθειας ή ζωής στη διάθεσή σας, ή απλώς περιμένοντας απέλπιδα ή μέσα σε πικρή μετάνοια ότι είστε πέρα της λογικής... Αυτές οι εναλλακτικές πιθανότητες είναι στην ουσία αναπόδραστες για οποιονδήποτε από εσάς. Διότι κανένας από εσάς δεν καταλαμβάνει μια θέση πάνω στην οποία να λατρεύει πραγματικά τον Θεό. Βυθίζεστε σε έναν κόσμο ασελγείας και κακού, αναμειγνύετε μέσα στα πιστεύω σας, στο πνεύμα, στην ψυχή και στο σώμα σας, τόσα πολλά πράγματα που δεν έχουν τίποτα να κάνουν με τη ζωή και την αλήθεια, τα οποία στην ουσία είναι ενάντιά τους. Συνεπώς, αυτό που ελπίζω για εσάς είναι ότι μπορείτε να έρθετε στον δρόμο του φωτός. Η μόνη ελπίδα Μου είναι να μπορέσετε να καταστείτε ικανοί να ενδιαφερθείτε για τον εαυτό σας, να φροντίσετε τον εαυτό σας, και να μη δίνετε τόσο μεγάλη έμφαση στον προορισμό σας ενώ βλέπετε τη συμπεριφορά και τις παραβάσεις σας με αδιαφορία.

Τα άτομα που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολύ καιρό, ελπίζουν σε έναν όμορφο προορισμό· όλα τα άτομα που πιστεύουν στον Θεό ελπίζουν ότι θα τους έρθει ξαφνικά καλή τύχη, και όλοι ελπίζουν ότι πριν το καταλάβουν θα βρεθούν καθισμένοι ειρηνικά κάπου στον ουρανό. Αλλά λέω ότι, αυτά τα άτομα με τις υπέροχες σκέψεις, δεν έμαθαν ποτέ τους αν έχουν τα προσόντα για να δεχθούν μια τέτοια καλή τύχη ουρανοκατέβατη ή για να καθίσουν σε μια θέση στον ουρανό. Εσείς, αυτήν τη στιγμή, έχετε καλή γνώση του εαυτού σας, όμως ακόμη ελπίζετε ότι μπορείτε να ξεφύγετε από τις καταστροφές των εσχάτων ημερών και από τη χείρα του Παντοδύναμου που τιμωρεί τους κακούς. Φαίνεται πως τα γλυκά όνειρα και η επιθυμία να έρχονται τα πράγματα όπως ακριβώς τα θέλουν είναι κοινό γνώρισμα όλων των ανθρώπων που έχει διαφθείρει ο Σατανάς, και όχι κάποια μεγαλειώδης ιδέα ενός μεμονωμένου ατόμου. Ακόμα και έτσι, εξακολουθώ να θέλω να δώσω ένα τέλος στις υπερβολικές επιθυμίες σας και στην ανυπομονησία σας να κερδίσετε ευλογία. Δεδομένου ότι οι παραβάσεις σας είναι πολλές και τα γεγονότα της ανυπακοής σας εξίσου πολλά και ολοένα

αυξανόμενα, πως μπορούν αυτά να ταιριάζουν με τα όμορφα σχέδιά σας για το μέλλον; Αν θέλεις να συνεχίσεις, όπως σε ευχαριστεί, να είσαι λάθος, με τίποτα να σε συγκρατεί, αλλά εξακολουθείς να θέλεις τα όνειρα να γίνουν πραγματικότητα, τότε σε προτρέπω να συνεχίσεις να είσαι σε αυτήν τη νάρκη σου και ποτέ να μην ξυπνήσεις, διότι το όνειρό σου είναι κενό και, παρουσία του δίκαιου Θεού, Εκείνος δεν θα κάνει κάποια εξαίρεση για σένα. Αν θέλεις απλώς τα όνειρα να γίνουν αληθινά, τότε να μην ονειρεύεσαι ποτέ, αλλά να βλέπεις πάντοτε την αλήθεια κατάματα, να αντικρίζεις τα γεγονότα. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να σε σώσω. Ποια είναι τα χειροπιαστά βήματα αυτής της μεθόδου;

Πρώτον, κάνε μια έρευνα για όλες τις παραβάσεις σου κι εξέτασε όλη τη συμπεριφορά και τις σκέψεις σου που δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια.

Το παραπάνω έργο είναι ένα έργο που μπορείτε να κάνετε εύκολα, και πιστεύω ότι οι σκεπτόμενοι άνθρωποι είναι ικανοί να το κάνουν. Μολαταύτα, αυτοί οι άνθρωποι που δεν ξέρουν ποτέ τι σημαίνει παράβαση και τι αλήθεια, είναι η εξαίρεση, γιατί στην ουσία δεν είναι σκεπτόμενοι άνθρωποι. Μιλώ σε ανθρώπους που έχουν εγκριθεί από τον Θεό, είναι ειλικρινείς, δεν έχουν υβρίσει σε μεγάλο βαθμό τα διοικητικά διατάγματα και μπορούν εύκολα να βρουν τις δικές τους παραβάσεις. Αν και αυτό είναι κάτι εύκολο που απαιτώ από εσάς, δεν είναι και το μόνο. Όπως και να 'χει, ελπίζω ότι δεν θα γελάσετε στα κρυφά με αυτήν την απαίτηση ή, ακόμη περισσότερο, ότι δεν θα την περιφρονήσετε ή θα την εκλάβετε ελαφρά τη καρδία. Να την αντιμετωπίσετε σοβαρά και να μην την απορρίψετε.

Δεύτερον, για κάθε μια από τις παραβάσεις σου και για κάθε φορά που παράκουσες, να αναζητάς μια αντίστοιχη αλήθεια και να χρησιμοποιείς αυτές τις αλήθειες για να τα επιλύσεις. Έπειτα, να αντικαθιστάς τις παραβατικές ενέργειές σου και τις ανυπάκουες σκέψεις και ενέργειές σου με την πράξη της αλήθειας.

Τρίτον, να είστε ένα ειλικρινές άτομο, όχι κάποιος που το παίζει πάντα έξυπνος, που είναι πάντα πανούργος. (Σε αυτό το σημείο σας ζητάω ξανά να είστε ένα ειλικρινές άτομο.)

Αν μπορείς να κατορθώσεις και τα τρία παραπάνω στοιχεία, τότε είσαι τυχερός, ένα άτομο του οποίου τα όνειρα πραγματοποιούνται και το οποίο αποκτά καλή τύχη. Ίσως αντιμετωπίσετε τις τρεις παραπάνω δυσάρεστες απαιτήσεις σοβαρά ή ίσως τις αντιμετωπίσετε ανεύθυνα. Οτιδήποτε από τα δύο κι αν συμβεί, ο σκοπός Μου είναι να

εκπληρώσω τα όνειρά σας, να κάνω τα ιδανικά σας πράξη, όχι να σας ξεγελάσω ή να σας γελοιοποιήσω.

Οι απαιτήσεις Μου μπορεί να είναι απλές, αλλά αυτό που σας λέω δεν είναι τόσο απλό όσο «ένα κι ένα κάνουν δυο». Αν το μόνο που κάνετε είναι να μιλάτε τυχαία γι' αυτό, να απεραντολογείτε με κενές, μεγαλόστομες δηλώσεις, τότε τα σχέδιά σας και οι επιθυμίες σας θα είναι για πάντα μια λευκή σελίδα. Δεν θα δείξω κανένα ίχνος ελέους σε όσους από εσάς υποφέρουν για πολλά χρόνια και δουλεύουν σκληρά, χωρίς όμως να έχουν τίποτα να επιδείξουν. Αντιθέτως, αντιμετωπίζω αυτούς που δεν έχουν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις Μου με τιμωρία, όχι με ανταμοιβές, πόσο μάλλον με κάποια συμπάθεια. Ίσως φαντάζεστε ότι με το να είστε ακόλουθος για πολλά χρόνια, καταβάλλετε σκληρή δουλειά ό,τι και να γίνει· συνεπώς, σε κάθε περίπτωση μπορείτε να έχετε ένα μπουλ ρύζι στον οίκο του Θεού επειδή ήσασταν πάροχοι υπηρεσιών. Θα έλεγα πως η πλειονότητα από εσάς σκέφτεστε κατά αυτόν τον τρόπο, διότι μέχρι τώρα έχετε εφαρμόσει πάντα την αρχή του πώς να εκμεταλλεύεστε κάτι και να μην αποτελείτε αντικείμενο εκμετάλλευσης. Συνεπώς σας λέω με κάθε σοβαρότητα: Δεν Με νοιάζει πόσο αξιέπαινη είναι η σκληρή δουλειά σου, πόσο εντυπωσιακά είναι τα προσόντα σου, πόσο στενά Με ακολουθείς, πόσο γνωστός είσαι ή πόσο βελτιωμένη είναι η συμπεριφορά σου. Εφόσον δεν έχεις πράξει σύμφωνα με τις απαιτήσεις Μου, δεν θα μπορέσεις ποτέ να κερδίσεις τον έπαινό Μου. Ξεγράψτε όλες αυτές τις ιδέες και τους υπολογισμούς σας όσο πιο νωρίς γίνεται, και αρχίστε να αντιμετωπίζετε τις απαιτήσεις Μου με σοβαρότητα. Διαφορετικά, θα κάνω στάχτη όλους τους ανθρώπους, προκειμένου να βάλω ένα τέλος στο έργο Μου. Στην χειρότερη περίπτωση, θα μετατρέψω τα δικά Μου χρόνια έργου και πόνου σε ένα τίποτα, γιατί δεν μπορώ να φέρω τους εχθρούς Μου και τους ανθρώπους που αναδίδουν την μπόχα του κακού, κατά το παράδειγμα του Σατανά, στη βασιλεία Μου, στην επόμενη εποχή.

Έχω πολλές επιθυμίες. Επιθυμώ να συμπεριφέρεστε με σωστό και ευπρεπή τρόπο, να είστε πιστοί στην εκπλήρωση του καθήκοντός σας, να έχετε αλήθεια και ανθρώπινη φύση, να είστε κάποιοι που μπορούν να εγκαταλείψουν τα πάντα και να δώσουν τη ζωή τους για τον Θεό και ούτω καθεξής. Όλες οι παραπάνω ελπίδες πηγάζουν από τις ανεπάρκειές σας, τη διαφθορά και την ανυπακοή σας. Αν κάθε συζήτηση που είχα μαζί σας δεν ήταν αρκετή για να τραβήξω την προσοχή σας, τότε πιθανώς το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να μην πω τίποτε

άλλο. Μολαταύτα, καταλαβαίνετε τα αποτελέσματα εξ αυτού. Ποτέ δεν αναπαύομαι, συνεπώς, αν δεν μιλάω, θα κάνω κάτι για να το βλέπουν οι άνθρωποι. Θα μπορούσα να κάνω τη γλώσσα κάποιου να σαπίσει ή να κάνω κάποιον να πεθάνει διαμελισμένος ή να δώσω στους ανθρώπους νευρικές ανωμαλίες και να κάνω την όψη τους αποκρουστική με τόσο πολλούς τρόπους. Από την άλλη πλευρά, θα μπορούσα να κάνω κάποια άτομα να αντέχουν τα βασανιστήρια που ετοιμάζω γι' αυτούς. Με αυτόν τον τρόπο θα αισθανόμουν χαρούμενος, πολύ ευτυχισμένος και εξαιρετικά ικανοποιημένος. Ανέκαθεν λεγόταν ότι «το καλό ανταποδίδεται με καλό, και το κακό με κακό», οπότε γιατί όχι και τώρα; Αν θέλεις να Μου εναντιωθείς και θέλεις να Με κρίνεις, τότε θα σαπίσω το στόμα σου κι αυτό θα Με γεμίσει με άπειρη ευχαρίστηση. Αυτό γίνεται διότι, τελικά, αυτό που έχεις κάνει δεν είναι η αλήθεια, πόσο μάλλον έχει καμία σχέση με τη ζωή, ενώ όλα όσα κάνω Εγώ είναι αλήθεια, όλα είναι σχετικά με τις αρχές του έργου Μου και των διοικητικών διαταγμάτων που θεσπίζω. Συνεπώς, σε παροτρύνω να συγκεντρώσεις κάποια αρετή, να σταματήσεις να κάνεις τόσο κακό και να ακολουθείς τις απαιτήσεις Μου στον ελεύθερο χρόνο σου. Τότε θα αισθανθώ χαρούμενος. Αν βάζατε (ή δωρίζατε) στην αλήθεια το ένα χιλιοστό της προσπάθειας που καταβάλλετε στη σάρκα, τότε σου λέω ότι δεν θα διέπραττες συχνά παραβάσεις και δεν θα σάπιζε το στόμα σου. Δεν είναι αυτό προφανές;

Όσο περισσότερες είναι οι παραβάσεις σου, τόσο λιγότερες είναι οι πιθανότητες να κερδίσεις έναν καλό προορισμό. Αντιθέτως, όσο λιγότερες είναι παραβάσεις σου, τόσο περισσότερες είναι οι πιθανότητες να δεχθείς έπαινο από τον Θεό. Αν οι παραβάσεις σου αυξηθούν στο σημείο που Μου είναι αδύνατο να σε συγχωρέσω, τότε θα έχεις χαράμισει τελειωτικά τις ευκαιρίες σου να συγχωρεθείς. Σε αυτήν την περίπτωση, ο προορισμός σου δεν θα είναι πάνω αλλά κάτω. Αν δεν Με πιστεύεις, τότε γίνε τολμηρός και κάνε λάθος, και τότε δες τι σε περιμένει. Αν είσαι ένα ειλικρινές άτομο που κάνει πράξη την αλήθεια, τότε σίγουρα έχεις μια ευκαιρία να συγχωρεθούν οι παραβάσεις σου, και οι φορές που Με παρακούς θα μειώνονται διαρκώς. Αν είσαι ένα άτομο που είναι απρόθυμο να κάνει πράξη την αλήθεια, τότε οι παραβάσεις σου ενώπιον του Θεού σίγουρα ολοένα θα αυξάνονται, οι φορές που Με παρακούς ολοένα θα πληθαίνουν, μέχρι να φτάσεις στο όριο, το οποίο θα είναι η στιγμή της ολοσχερούς καταστροφής σου και αυτή θα είναι η στιγμή που θα διαλυθούν τα ευχάριστα όνειρά σου για λήψη ευλογίας. Να μη θεωρείς τις παραβάσεις σου ως λάθη ενός ανώριμου ή

ανόητου ανθρώπου, να μη χρησιμοποιείς τη δικαιολογία ότι δεν έκανες πράξη την αλήθεια γιατί το μικρό ανάστημά σου την καθιστούσε αδύνατη να γίνει πράξη και, ακόμη περισσότερο, να μη θεωρείς απλώς τις παραβάσεις που διέπραξες ως πράξεις κάποιου που δεν ήξερε καλύτερα. Αν είσαι καλός στο να συγχωρείς τον εαυτό σου και καλός στο να αντιμετωπίζεις τον εαυτό σου με γενναιοδωρία, τότε λέω πως είσαι ένας δειλός που ποτέ δεν θα κερδίσει την αλήθεια, και οι παραβάσεις σου ποτέ δεν θα πάψουν να σε στοιχειώνουν, δεν θα σε αφήσουν να εκπληρώσεις ποτέ τις απαιτήσεις της αληθείας και θα σε καθιστούν πάντα έναν πιστό σύντροφο του Σατανά. Αλλά, ακόμη και έτσι, η συμβουλή Μου παραμένει: Να μη δίνεις σημασία μόνο στον προορισμό σου και αγνοείς τις κρυφές παραβάσεις σου. Να λαμβάνεις σοβαρά υπόψη τις παραβάσεις σου και να μην αγνοείς όλες τις παραβάσεις σου επειδή νοιάζεσαι για τον προορισμό σου.

Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού

Υπάρχουν πολλά πράγματα, τα οποία ελπίζω να επιτύχετε. Ωστόσο, οι ενέργειες και ολόκληρη η ζωή σας αδυνατούν να ανταποκριθούν πλήρως στις απαιτήσεις Μου, οπότε δεν έχω άλλη επιλογή από το να μπω κατευθίσω στο θέμα και να σας εξηγήσω το θέλημά Μου. Δεδομένου ότι η οξυδέρκειά σας είναι αδύναμη, όπως και η ευγνωμοσύνη σας, έχετε σχεδόν άγνοια για την διάθεση αλλά και την ουσία Μου και, επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη να σας ενημερώσω για αυτές. Ανεξάρτητα από το πόσα κατενόησες εσύ προηγουμένως ή από το αν είσαι πρόθυμος να προσπαθήσεις να κατανοήσεις αυτά τα ζητήματα, Εγώ, και πάλι, πρέπει να σας τα εξηγήσω λεπτομερώς. Τούτα τα θέματα δεν είναι εξ ολοκλήρου ξένα σε εσάς, κι όμως, δεν φαίνεστε να κατανοείτε ή να είστε εξοικειωμένοι με τη σημασία που περιέχεται μέσα σε αυτά. Πολλοί από εσάς έχουν μόνο μια συγκεχυμένη κατανόηση, για να μην τη χαρακτηρίσω αποσπασματική και ατελή. Προκειμένου να σας βοηθήσω να εξασκήσετε καλύτερα την αλήθεια, δηλαδή, να εφαρμόσετε καλύτερα τα λόγια Μου στην πράξη, πιστεύω ότι πρώτα πρέπει να γνωρίσετε αυτά τα ζητήματα. Διαφορετικά, η πίστη σας θα παραμείνει αόριστη, υποκριτική και γεμάτη από τα γνωρίσματα της θρησκείας. Αν δεν κατανοείς τη διάθεση του Θεού, τότε θα είναι αδύνατον για εσένα να επιτελέσεις το έργο που πρέπει να

επιτελέσεις για Εκείνον. Εάν δεν γνωρίζεις την ουσία του Θεού, τότε θα είναι αδύνατο για εσένα να Του δείξεις ευλάβεια και δέος, παρά μόνον επιπόλαιες και τυπικές υπεκφυγές και, επιπλέον, αδιόρθωτη βλασφημία. Παρόλο που η κατανόηση της διάθεσης του Θεού είναι πραγματικά σημαντική και η γνώση της ουσίας του Θεού δεν πρέπει να παραμελείται, ποτέ κανείς δεν έχει εξετάσει ενδελεχώς ή διερευνήσει αυτά τα ζητήματα. Είναι σαφές ότι όλοι σας απορρίψατε τα διοικητικά διατάγματα που εξέδωσα. Εάν δεν κατανοείτε τη διάθεση του Θεού, τότε εύκολα θα προσβάλλετε τη διάθεσή Του. Ένα τέτοιο αδίκημα ισοδυναμεί με εξαγρίωση του ίδιου του Θεού και τελικός καρπός της πράξης σου θα είναι η παράβαση των διοικητικών διαταγμάτων. Τώρα πρέπει πλέον να συνειδητοποιείς ότι η κατανόηση της διάθεσης του Θεού συνοδεύει τη γνώση της ουσίας Του, και ότι μαζί με την κατανόηση της διάθεσης του Θεού έρχεται και η κατανόηση των διοικητικών διαταγμάτων. Βεβαίως, πολλά από τα διοικητικά διατάγματα αναφέρονται στη διάθεση του Θεού, αλλά η διάθεσή Του δεν έχει εκφραστεί στο σύνολό της μέσα σε αυτά. Ως εκ τούτου, πρέπει να προχωρήσετε ένα βήμα πιο πέρα στην ανάπτυξη της κατανόησής σας σχετικά με τη διάθεση του Θεού.

Μιλάω μαζί σας σήμερα όχι όπως σε μια συνηθισμένη συζήτηση, ώστε είναι προς όφελός σας να μεταχειριστείτε τα λόγια Μου με σύνεση και, επιπλέον, να συλλογιστείτε εις βάθος επάνω σε αυτά. Αυτό που εννοώ, είναι ότι έχετε αφιερώσει πολύ λίγη προσπάθεια στα λόγια που έχω εκστομίσει. Όταν πρόκειται για τη διάθεση του Θεού, είστε ακόμα λιγότερο πρόθυμοι να συλλογιστείτε σοβαρά αυτό το ζήτημα, ενώ σπάνια αφιερώνει κάποιος προσπάθεια σε αυτό. Για τον λόγο αυτόν, λέγω ότι η πίστη σας αποτελεί απλώς έναν μεγαλόστομο τρόπο ομιλίας. Ακόμα και τώρα, ούτε ένας από εσάς δεν έχει αφιερώσει κάποια σοβαρή προσπάθεια για την πλέον ζωτική αδυναμία του. Έπειτα από τόσους κόπους που κατέβαλα για εσάς, εσείς Με απογοητεύσατε. Δεν είναι περίεργο που δεν έχετε κανέναν σεβασμό για τον Θεό και διάγετε βίους που στερούνται της αληθείας. Πώς, τέτοιοι άνθρωποι, είναι δυνατόν να θεωρούνται άγιοι; Ο νόμος του ουρανού δεν πρόκειται να ανεχθεί κάτι τέτοιο! Εφόσον η κατανόησή σας σχετικά με αυτό είναι τόσο μικρή, δεν έχω άλλη επιλογή, παρά να δαπανήσω περισσότερο χρόνο.

Η διάθεση του Θεού είναι ένα θέμα πολύ αφηρημένο σε όλους και, επιπλέον, είναι κάτι που δεν είναι εύκολο να αποδεχτεί ο καθένας, καθώς η διάθεσή Του δεν ομοιάζει με την προσωπικότητα του ανθρώπου. Ο Θεός έχει και Εκείνος τα δικά του συναισθήματα χαράς,

θυμού, θλίψης και ευτυχίας, αλλά αυτά τα συναισθήματα διαφέρουν από εκείνα του ανθρώπου. Ο Θεός είναι αυτό που είναι και κατέχει αυτό που κατέχει. Όλα αυτά που εκφράζει και αποκαλύπτει, αποτελούν αναπαραστάσεις της ουσίας Του και της ταυτότητάς Του. Αυτό που είναι και που έχει, ομοίως με την ουσία και την ταυτότητά Του, αποτελούν πράγματα που δεν δύνανται να αντικατασταθούν από κανέναν. Η διάθεσή Του συμπεριλαμβάνει την αγάπη Του για τον άνθρωπο, την παρηγοριά για τον άνθρωπο, το μίσος για τον άνθρωπο και, ακόμη περισσότερο, μια πλήρη κατανόηση του ανθρώπου. Η προσωπικότητα του ανθρώπου, ωστόσο, μπορεί να είναι αισιόδοξη, ζωντανή ή σκληρή. Η διάθεση του Θεού είναι η διάθεση του Κυβερνώντα όλων των πραγμάτων και των έμβιων όντων, του Κυρίου ολόκληρης της δημιουργίας. Η διάθεσή Του αντιπροσωπεύει την τιμή, την εξουσία, την ευγένεια, το μεγαλείο και, πάνω απ' όλα, την υπεροχή. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της εξουσίας, το σύμβολο κάθε τι δικαίου, το σύμβολο όλων των ωραίων και αγαθών πραγμάτων. Περισσότερο από αυτό, είναι ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να^[α] παρακαμφθεί ή κατακλυσθεί από το σκοτάδι ούτε από καμία εχθρική δύναμη, καθώς και ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να προσβληθεί (ούτε και θα ανεχθεί ποτέ να προσβληθεί)^[β] από οποιοδήποτε δημιούργημα. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της ύψιστης δύναμης. Κανένας απολύτως δεν μπορεί ή δεν πρέπει να διαταράξει το έργο ή τη διάθεσή Του. Αλλά η προσωπικότητα του ανθρώπου δεν είναι παρά ένα απλό σύμβολο της μικρής υπεροχής του ανθρώπου επί του ζώου. Ο άνθρωπος μέσα και έξω από τον εαυτό του δεν έχει καμία εξουσία, καμία αυτονομία ούτε την ικανότητα να υπερβεί εαυτόν, αλλά είναι στην ουσία του εκείνος που ζαρώνει στο έλεος όλων των ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων. Η χαρά του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη και την ανάδυση του δικαίου και του φωτός· λόγω της καταστροφής του σκότους και του κακού. Αντλεί χαρά επειδή Εκείνος έφερε το φως και την ευημερία στο ανθρώπινο γένος· η χαρά Του είναι δίκαιη, σύμβολο της ύπαρξης όλων των θετικών πραγμάτων και, ακόμη περισσότερο, σύμβολο ελπίδας. Η οργή του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη της αδικίας και στην ενόχληση που αυτή προκαλεί, οι οποίες βλάπτουν το ανθρώπινο γένος που Εκείνος έχει δημιουργήσει, εξαιτίας της ύπαρξης του κακού και του σκότους, εξαιτίας της ύπαρξης όλων των πραγμάτων που απομακρύνουν την αλήθεια και, ακόμη περισσότερο, εξαιτίας της ύπαρξης των πραγμάτων που αντιτίθενται σε ό,τι καλό και ωραίο. Η οργή Του αποτελεί σημάδι πώς όλα τα αρνητικά παύουν να υπάρχουν και, ακόμη περισσότερο, αποτελεί σημάδι της αγιότητάς Του. Η θλίψη Του οφείλεται στον άνθρωπο, για τον οποίο έχει ελπίδες αλλά

αυτός έχει περιπέσει στο σκότος, επειδή το έργο Του για τον άνθρωπο δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες Του και επειδή το ανθρώπινο γένος που αγαπά δεν μπορεί να ζει εξ ολοκλήρου υπό το φως. Αισθάνεται θλίψη για το αθώο ανθρώπινο γένος, για τον ειλικρινή αλλά αδαή άνθρωπο και για τον άνθρωπο που είναι καλός αλλά στερείται των δικών του απόψεων. Η θλίψη Του αποτελεί σημάδι της καλοσύνης και του ελέους Του, σημάδι του ωραίου και της αγαθότητας. Η ευτυχία Του, βεβαίως, προέρχεται από τη νίκη επί των εχθρών Του και την κατάκτηση της καλής πίστης του ανθρώπου. Πολύ δε περισσότερο, προκύπτει από την εκδίωξη και καταστροφή όλων των εχθρικών δυνάμεων, και από το γεγονός ότι το ανθρώπινο γένος διάγει έναν καλό και ειρηνικό βίο. Η ευτυχία του Θεού είναι διαφορετική από τη χαρά του ανθρώπου· είναι, μάλλον, το συναίσθημα της συγκέντρωσης καλών καρπών, ένα συναίσθημα πολύ μεγαλύτερο από τη χαρά. Η ευτυχία Του αποτελεί σύμβολο της εφεξής λύτρωσης του ανθρώπου από τον πόνο, αλλά και σημάδι της εισόδου του σε έναν κόσμο φωτός. Τα συναισθήματα του ανθρώπου, από την άλλη πλευρά, προκύπτουν προς ίδιον όφελος, όχι υπέρ του δικαίου, του φωτός ή του ωραίου, και πολύ λιγότερο προς όφελος της χάρις του Παραδείσου. Τα συναισθήματα του ανθρώπου είναι εγωιστικά και ανήκουν στον κόσμο του σκότους. Δεν υφίστανται προς όφελος του θελήματος και πολύ λιγότερο προς όφελος του σχεδίου του Θεού· έτσι, άνθρωπος και Θεός δεν μπορούν να εκφερθούν ποτέ στην ίδια πρόταση. Ο Θεός είναι αιώνια υπέρτατος και έντιμος, ενώ ο άνθρωπος είναι αιώνια μικρός, παντοτινά ανάξιος. Τούτο συμβαίνει επειδή ο Θεός κάνει πάντοτε θυσίες και αφιερώνει τον εαυτό Του στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος, από την άλλη πλευρά, θέλει μόνο να λαμβάνει και αγωνίζεται μόνο για τον εαυτό του. Ο Θεός κοπιάζει αιώνια για την επιβίωση του ανθρωπίνου γένους, ενώ ο άνθρωπος δεν συνεισφέρει ποτέ τίποτα προς χάριν του φωτός ή του δικαίου. Ακόμη και αν ο άνθρωπος καταβάλει κάποια προσπάθεια για ένα χρονικό διάστημα, αυτή είναι τόσο αδύναμη ώστε δεν μπορεί να αντέξει το παραμικρό χτύπημα· διότι η προσπάθεια του ανθρώπου αφορά μόνο το δικό του καλό και όχι των άλλων. Ο άνθρωπος είναι παντοτινά εγωιστής, ενώ ο Θεός είναι αιώνια ανιδιοτελής. Ο Θεός είναι η πηγή του δικαίου, του καλού και του ωραίου, ενώ ο άνθρωπος είναι αυτός που διαδέχεται και καθιστά εμφανή κάθε ασχήμια και κακό. Ο Θεός δεν θα αλλάξει ποτέ την ουσία Του, τη γεμάτη δίκαιο και ομορφιά, ενώ ο άνθρωπος είναι απολύτως ικανός, ανά πάσα στιγμή και σε κάθε περίπτωση, να προδώσει το δίκαιο και να απομακρυνθεί από τον Θεό.

Κάθε φράση που έχω εκστομίσει, περιέχει μέσα της τη διάθεση του Θεού. Καλά θα κάνετε να μελετήσετε προσεκτικά τα λόγια Μου, και σίγουρα θα ωφεληθείτε πολύ από αυτά. Η ουσία του Θεού είναι πολύ δύσκολο να κατανοηθεί, αλλά πιστεύω ότι όλοι σας έχετε τουλάχιστον κάποια ιδέα σχετικά με τη διάθεση του Θεού. Ελπίζω, λοιπόν, ότι θα Μου δείξετε και θα κάνετε περισσότερα από αυτά που δεν προσβάλλουν τη διάθεση του Θεού. Τότε θα νοιώσω ήσυχος. Για παράδειγμα, να έχεις ανά πάσα στιγμή τον Θεό μέσα στην καρδιά σου. Όποτε ενεργείς, να το πράττεις σύμφωνα με τα λόγια Του. Αναζήτη τις προθέσεις Του σε όλα τα πράγματα, και απέφυγε να κάνεις όσα προσβάλλουν τον Θεό και δείχνουν ασέβεια στο πρόσωπό Του. Ακόμα λιγότερο, δεν πρέπει να τοποθετείς τον Θεό στο πίσω μέρος του μυαλού σου, προκειμένου να γεμίσεις το μελλοντικό κενό της καρδιάς σου. Εάν το πράξεις, θα έχεις προσβάλει τη διάθεση του Θεού. Αν, πάλι, υποθέτοντας ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής σου δεν κάνεις ούτε μία βλάσφημη παρατήρηση, ούτε ένα παράπονο εναντίον του Θεού, και, αν υποθέτοντας ότι είσαι ικανός να φέρεις εις πέρας σωστά όλα όσα σου έχει αναθέσει, καθώς και ότι υποτάσσεσαι σε όλα τα λόγια Του καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής σου, τότε θα έχεις αποφύγει την παράβαση των διοικητικών διαταγμάτων. Για παράδειγμα, εάν έχεις πει ποτέ: «Γιατί δεν πιστεύω πως είναι ο Θεός;» «Νομίζω ότι αυτά τα λόγια δεν είναι τίποτα περισσότερο από κάποια φώτιση του Αγίου Πνεύματος», «Κατά τη γνώμη μου, όλα όσα πράττει ο Θεός, δεν είναι απαραίτητως σωστά», «Η ανθρώπινη φύση του Θεού δεν υπερτερεί της δικής μου», «Είναι εντελώς αδύνατον να πιστέψει κανείς τα λόγια του Θεού», ή άλλα τέτοια σχόλια που φανερώνουν κριτική, τότε σε προτρέπω να εξομολογείσαι και να μετανοείς για τις αμαρτίες σου πιο συχνά. Ειδάλλως, ποτέ δεν θα τύχεις συγχώρησης, καθώς προσβάλλεις όχι κάποιον άνθρωπο, αλλά τον ίδιο τον Θεό. Εσύ μπορεί να πιστεύεις ότι κρίνεις έναν άνθρωπο, αλλά το Πνεύμα του Θεού δεν θεωρεί κάτι τέτοιο. Η έλλειψη του σεβασμού σου για τη σάρκα Του ισοδυναμεί με έλλειψη σεβασμού στο πρόσωπό Του. Δεδομένου τούτου, δεν έχεις προσβάλει τη διάθεση του Θεού; Πρέπει να θυμάσαι ότι όλα αυτά που πραγματοποιούνται από το Πνεύμα του Θεού, γίνονται προκειμένου να προστατευθεί το έργο που πραγματοποιεί ο Θεός εν σαρκί και προκειμένου το εν λόγω έργο να γίνει σωστά. Αν το αμελήσεις, τότε λέγω ότι είσαι κάποιος που ποτέ δεν θα είναι ικανός να επιτύχει να πιστέψει στον Θεό. Διότι προκάλεσες την οργή του Θεού, οπότε κι Εκείνος θα χρησιμοποιήσει την κατάλληλη τιμωρία, προκειμένου να σου δώσει ένα μάθημα.

Η κατάκτηση της γνώσης της ουσίας του Θεού δεν είναι ασήμαντη υπόθεση. Πρέπει να κατανοήσεις τη διάθεσή Του. Με τον τρόπον αυτόν, βαθμιαία και χωρίς καν να το συνειδητοποιήσεις, θα κατορθώσεις να γνωρίσεις την ουσία του Θεού. Όταν έχεις εισέλθει σε αυτήν τη γνώση, θα βρεθείς να προχωράς μπροστά, προς μια ανώτερη και πιο ωραία κατάσταση. Στο τέλος, θα φτάσεις να αισθάνεσαι ντροπή για την αποκρουστική ψυχή σου — τόσο πολύ μάλιστα, ώστε να νοιώθεις ότι δεν υπάρχει μέρος για να κρυφτείς. Εκείνη τη στιγμή, η συμπεριφορά σου θα προσβάλλει όλο και λιγότερο τη διάθεση του Θεού, η καρδιά σου θα προσεγγίζει όλο και περισσότερο εκείνην του Θεού και, σταδιακά, μια αγάπη για Εκείνον θα αναπτυχθεί στη δική σου καρδιά. Τούτο αποτελεί σημάδι της εισόδου του ανθρώπου σε μια ωραία κατάσταση. Αλλά, μέχρι στιγμής, δεν το έχετε κατορθώσει. Καθώς πηγαινοέρχεστε αναστατωμένοι προς χάριν του πεπρωμένου σας, ποιος θα είχε τη διάθεση να προσπαθήσει να γνωρίσει την ουσία του Θεού; Εάν τούτο συνεχιστεί, θα παραβείτε εν αγνοία σας τα διοικητικά διατάγματα, καθώς κατανοείτε ελάχιστα από τη διάθεση του Θεού. Αυτό, λοιπόν, που πράττετε τώρα, δεν είναι να θέτετε τις βάσεις για τα αδικήματά σας ενάντια στη διάθεση του Θεού; Το ότι σας ζητώ να κατανοήσετε τη διάθεση του Θεού, δεν έρχεται σε αντίθεση με το έργο Μου. Διότι, εάν παραβαίνετε συχνά τα διοικητικά διατάγματα, τότε ποιος από εσάς δύναται να ξεφύγει από την τιμωρία; Τότε το έργο Μου δεν θα ήταν τελείως μάταιο; Ως εκ τούτου, σας ζητώ και πάλι, πέρα από την εξέταση της ίδιας σας της συμπεριφοράς, να προσέχετε και τις πράξεις σας. Αυτό είναι και το υψηλότερο αίτημά Μου προς εσάς, και ελπίζω ότι όλοι σας θα το εξετάσετε με σοβαρότητα και θα του χαρίσετε την ειλικρινή προσοχή σας. Αν έρθει μια μέρα, κατά την οποία οι ενέργειές σας θα Μου προκαλέσουν έντονη οργή, τότε τις συνέπειες θα τις σκεφτείτε αποκλειστικά εσείς, και δεν θα υπάρξει κανένας άλλος που θα τιμωρηθεί στη θέση σας.

Υποσημειώσεις:

α. Στο αρχικό κείμενο γράφει «αποτελεί σύμβολο αδυναμίας του να υπάρχει».

β. Στο αρχικό κείμενο γράφει «καθώς και σύμβολο αδυναμίας του να προσβάλλεται (και έλλειψης ανοχής του να προσβάλλεται)».

Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη

Όλοι σας χαίρεστε να λαμβάνετε ανταμοιβές ενώπιον του Θεού και να γίνετε αντικείμενο της εύνοιας Του στα μάτια Του. Αυτό είναι ευχή όλων, αφότου ξεκινούν να έχουν πίστη στον Θεό, διότι όλοι είναι απορροφημένοι από την επιδίωξη σπουδαιότερων πραγμάτων και κανείς δεν θέλει να μένει πίσω από τους άλλους. Πολύ απλά, έτσι είναι οι άνθρωποι. Ακριβώς για τον λόγο αυτό, πολλοί ανάμεσά σας προσπαθούν συνεχώς να κερδίσουν την εύνοια του Θεού στον ουρανό, αλλά στην πραγματικότητα, η πίστη και η ειλικρίνεια σας προς τον Θεό είναι κατά πολύ μικρότερες από την πίστη και την ειλικρίνεια προς τον εαυτό σας. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή δεν αναγνωρίζω καθόλου την πίστη σας στον Θεό, και επιπλέον αρνούμαι την ύπαρξη του Θεού που υπάρχει στις καρδιές σας. Δηλαδή, ο Θεός που λατρεύετε εσείς, ο αόριστος Θεός που εσείς θαυμάζετε, δεν υπάρχει καθόλου. Ο λόγος που μπορώ να θέσω αυτό τόσο απόλυτα είναι ότι βρίσκεστε πολύ μακριά από τον αληθινό Θεό. Ο λόγος που έχετε πίστη οφείλεται στην ύπαρξη ενός ειδώλου μέσα στις καρδιές σας, και όσο για Εμένα, τον Θεό που εμφανίζεται στα μάτια σας ως ούτε μεγάλος ούτε μικρός, το μόνο που κάνετε είναι να Με αναγνωρίζετε με τα λόγια. Όταν μιλώ για τη μεγάλη απόσταση σας από τον Θεό, αναφέρομαι στο πόσο απέχετε από τον αληθινό Θεό, ενώ τον αόριστο Θεό φαίνεται να είναι σε απόσταση αναπνοής. Όταν λέω «δεν είναι μεγάλος», αναφέρομαι στο πώς ο Θεός που εσείς πιστεύετε σήμερα φαίνεται να είναι απλώς ένας άνθρωπος χωρίς μεγάλες ικανότητες· ένας άνθρωπος όχι πολύ υψηλός. Και όταν λέω «δεν είναι μικρός» αυτό σημαίνει ότι, παρόλο που αυτός ο άνθρωπος δεν μπορεί να καλέσει τον άνεμο και να διατάξει τη βροχή, είναι εντούτοις σε θέση να καλέσει το Πνεύμα του Θεού για να κάνει έργο που κλονίζει τον ουρανό και τη γη, αφήνοντας τον άνθρωπο τελείως σε σύγχυση. Φαινομενικώς, όλοι σας φαίνεται να είστε πολύ υπάκουοι σε αυτόν τον Χριστό στη γη, όμως στην ουσία κανείς σας δεν έχει πίστη προς Αυτόν, ούτε Τον αγαπάτε. Αυτό που εννοώ είναι ότι αυτός στον οποίο πιστεύετε αληθινά είναι αυτός ο αόριστος Θεός στα συναισθήματά σας, και αυτός που πραγματικά αγαπάτε είναι ο Θεός που λαχταράτε μέρα και νύχτα, όμως δεν τον έχετε δει ποτέ από κοντά. Όσο για αυτόν τον Χριστό, η πίστη σας είναι απλώς μηδαμινή, και η αγάπη σας για Αυτόν δεν είναι τίποτα. Πίστη σημαίνει πεποίθηση και εμπιστοσύνη· αγάπη σημαίνει λατρεία και θαυμασμό στην καρδιά, ποτέ αποχωρισμό. Όμως η πίστη σας και η αγάπη για τον σημερινό Χριστό υπολείπονται κατά πολύ αυτού. Όταν

πρόκειται για την πίστη, πώς έχετε πίστη σε Αυτόν; Όταν πρόκειται για την αγάπη, με ποιο τρόπο Τον αγαπάτε; Απλώς δεν κατανοείτε καθόλου τη διάθεσή Του, ακόμα λιγότερο γνωρίζετε την ουσία Του, άρα πώς γίνεται να έχετε πίστη σε Αυτόν; Πού είναι η πραγματικότητα της πίστης σας σε Αυτόν; Πώς τον αγαπάτε; Πού είναι η πραγματικότητα της αγάπης σας για Εκείνον;

Πολλοί Με έχουν ακολουθήσει χωρίς δισταγμό μέχρι σήμερα, και μέσα σε αυτά τα λίγα χρόνια, έχετε όλοι σας υποστεί μεγάλη κόπωση. Έχω αντιληφθεί καλά τον έμφυτο χαρακτήρα και τις συνήθειες του καθενός από εσάς και υπήρξε εξαιρετικά επίπονο να αλληλεπιδρώ με εσάς. Το κρίμα είναι ότι, παρόλο που έχω συγκεντρώσει πολλές πληροφορίες για εσάς, εσείς δεν Με έχετε κατανοήσει ούτε στο ελάχιστο. Δεν είναι να απορεί κανείς που οι άνθρωποι λένε πως εσείς εξαπατηθήκατε από κάποιον άνθρωπο σε μια στιγμή σύγχυσης. Πράγματι, δεν καταλαβαίνετε τίποτα για τη διάθεσή Μου, και πολύ λιγότερο μπορείτε να αντιληφθείτε τι έχω στον νου Μου. Σήμερα, οι παρανοήσεις σας για Μένα συσσωρεύονται και η πίστη σας σε Εμένα παραμένει μπερδεμένη. Σε αντίθεση με το να πει κανείς ότι έχετε πίστη σε Εμένα, θα ήταν πιο εύστοχο να ειπωθεί πως όλοι σας προσπαθείτε να κερδίσετε την εύνοιά Μου και να Με κολακέψετε. Τα κίνητρά σας είναι πολύ απλά —θα ακολουθήσω όποιον με ανταμείψει, και θα πιστέψω όποιον μου επιτρέψει να ξεφύγω από μεγάλες καταστροφές, είτε είναι ο Θεός ή οποιοσδήποτε συγκεκριμένος Θεός. Τίποτα από αυτά δεν με απασχολεί. Υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι αυτού του είδους ανάμεσα σας, και αυτή η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή. Αν μια μέρα γίνει μια εξέταση για να δω πόσοι από εσάς έχετε πίστη στον Χριστό, λόγω της επίγνωσής σας για την ουσία Του, τότε φοβάμαι πως κανένας από εσάς δεν θα τα πάει όπως θα ήθελα. Συνεπώς, δεν θα έβλαπτε κανέναν από εσάς να αναλογιστείτε αυτό το ερώτημα: ο Θεός στον οποίο έχετε πίστη είναι άπειρα διαφορετικός από Εμένα, και με αυτό δεδομένο, ποια είναι η ουσία της πίστης σας στον Θεό; Όσο περισσότερο πιστεύετε στον αποκαλούμενο Θεό σας, τόσο περισσότερο απομακρύνεστε από Εμένα. Τι, λοιπόν, βρίσκεται στον πυρήνα αυτού του ζητήματος; Είμαι βέβαιος ότι κανένας από εσάς δεν έχει αναλογιστεί ποτέ αυτό το ζήτημα, αλλά σας έχει περάσει από το μυαλό η βαρύτητα αυτού του ζητήματος; Έχετε σκεφτεί τις συνέπειες, αν εξακολουθήσετε αυτήν τη μορφή πίστης;

Τώρα, τα προβλήματα που απλώνονται μπροστά σας είναι πολλά, και κανείς από εσάς δεν είναι ικανός να βρει λύσεις. Αν συνεχιστεί αυτό, εσείς είστε οι μόνοι που κινδυνεύετε να

χάσετε. Θα σας βοηθήσω να αναγνωρίσετε τα προβλήματα, αλλά εσείς θα πρέπει να βρείτε τις λύσεις.

Πολύ εκτιμώ όσους δεν τρέφουν υποψίες για τους άλλους, και επίσης συμπαθώ πολύ αυτούς που δέχονται εύκολα την αλήθεια· δείχνω μεγάλη στοργή σε αυτά τα δύο είδη ανθρώπων, διότι στα μάτια Μου είναι έντιμοι άνθρωποι. Εάν είστε πολύ ανειλικρινείς, τότε έχετε μια κλειστή καρδιά και καχύποπτες σκέψεις σχετικά με όλα τα θέματα και όλους τους ανθρώπους. Για τον λόγο αυτό, η πίστη σας προς Εμένα βασίζεται σε θεμέλια καχυποψίας. Αυτόν τον τρόπο πίστης δεν θα τον αναγνωρίσω ποτέ. Αν υπολείπεστε γνήσιας πίστης, θα απομακρυνθείτε ακόμα περισσότερο από την αληθινή αγάπη. Και αν είστε ικανοί να αμφισβητείτε τον Θεό και να κάνετε εικασίες για Αυτόν ηθελημένα, τότε χωρίς αμφιβολία είστε οι πιο δόλιοι άνθρωποι. Κάνεις εικασίες για το αν ο Θεός μπορεί να είναι σαν τον άνθρωπο: ασυγχώρητα αμαρτωλός, μικροπρεπής, στερούμενος αμεροληψίας και λογικής, χωρίς αίσθηση της δικαιοσύνης, παραδομένος σε φαύλες τακτικές, ύπουλος και πονηρός, απολαμβάνοντας το κακό και το σκοτάδι, και ούτω καθεξής. Δεν είναι η αιτία που ο άνθρωπος σκέφτεται έτσι για τον Θεό, επειδή δεν έχει την παραμικρή γνώση για Αυτόν; Αυτός ο τρόπος πίστης δεν είναι τίποτα λιγότερο από αμαρτία! Επιπλέον, υπάρχουν ακόμη κάποιοι που πιστεύουν ότι αυτοί που Με ικανοποιούν δεν είναι παρά κόλακες και συκοφάντες, και ότι όσοι δεν έχουν τέτοιες ιδιότητες δεν θα είναι ευπρόσδεκτοι και θα χάσουν τη θέση τους στον οίκο του Θεού. Αυτή είναι όλη κι όλη η γνώση που αλιεύσατε τόσα χρόνια; Αυτό είναι ό,τι αποκτήσατε; Και η γνώση σας για Εμένα δεν σταματά σε αυτές τις παρανοήσεις· ακόμα χειρότερη είναι η βλασφημία σας ενάντια στο Πνεύμα του Θεού και η εξύβριση των ουρανών. Για αυτό και μπορώ να πω ότι ένας τέτοιος τρόπος πίστης, όπως ο δικός σας, θα σας κάνει μόνο να απομακρυνθείτε περισσότερο από Εμένα και να βρεθείτε σε ακόμα μεγαλύτερη αντίθεση απέναντι σε Εμένα. Μέσα σε πολλά χρόνια έργου, έχετε δει πολλές αλήθειες, αλλά ξέρετε τι έχουν ακούσει τα αφτιά Μου; Πόσοι από εσάς είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε την αλήθεια; Όλοι σας πιστεύετε πως είστε πρόθυμοι να πληρώσετε το τίμημα της αλήθειας, αλλά πόσοι από εσάς έχετε υποφέρει πραγματικά για την αλήθεια; Στην καρδιά σας υπάρχει μόνο η αδικία και, ως εκ τούτου, πιστεύετε πως οποιοσδήποτε, δεν έχει σημασία ποιος μπορεί να είναι, είναι δόλιος και διεφθαρμένος. Πιστεύετε ακόμη ότι ο ενσαρκωμένος Θεός, όπως ακριβώς ένας κανονικός άνθρωπος, θα μπορούσε να υπάρχει χωρίς μια ευγενική καρδιά ή

καλοκάγαθη αγάπη. Ακόμη περισσότερο, πιστεύετε πως ένας ευγενής χαρακτήρας και μια φιλεύσπλαχνη, καλοπροαίρετη φύση υπάρχει μόνο εντός του Θεού στους ουρανούς. Και πιστεύετε ότι ένας τέτοιος άγιος δεν υπάρχει, και ότι μόνο το σκοτάδι και το κακό βασιλεύουν στη γη, ενώ ο Θεός είναι κάτι στο οποίο ο άνθρωπος εναποθέτει τη λαχτάρα του για το καλό και το ωραίο, μια θρυλική φιγούρα κατασκευασμένη από τον άνθρωπο. Στο μυαλό σας, ο Θεός στους ουρανούς είναι πολύ αξιόλογος, δίκαιος και μεγάλος, άξιος να Τον λατρεύουν και να Τον θαυμάζουν, αλλά αυτός ο Θεός στη γη είναι απλώς ένα υποκατάστατο και ένα όργανο του Θεού που είναι στον ουρανό. Πιστεύετε ότι αυτός ο Θεός δεν μπορεί να είναι ισοδύναμος με τον Θεό στον ουρανό, πόσο μάλλον να εξισώνεται με Αυτόν. Όταν πρόκειται για το μεγαλείο και την τιμή του Θεού, ανήκουν στη δόξα του Θεού στους ουρανούς, μα όταν πρόκειται για τη φύση και τη διαφθορά του ανθρώπου, είναι χαρακτηριστικά στα οποία ο Θεός στη γη παίζει κάποιο ρόλο. Ο Θεός στους ουρανούς είναι αιώνια ευγενής, ενώ ο Θεός στη γη είναι αιώνια ασήμαντος, αδύναμος και ανίκανος. Ο Θεός στους ουρανούς δεν υποκύπτει στο συναίσθημα, μόνο στη δικαιοσύνη, ενώ ο Θεός στη γη έχει κίνητρα μόνο εγωιστικά και χωρίς δικαιοσύνη ή λογική. Ο Θεός στους ουρανούς δεν έχει την παραμικρή ατιμία και είναι αιώνια πιστός, ενώ ο Θεός στη γη έχει πάντα μια ανέντιμη πλευρά. Ο Θεός στους ουρανούς αγαπά βαθιά τον άνθρωπο, ενώ ο Θεός στη γη του δείχνει ανεπαρκή φροντίδα, μέχρι που τον παραμελεί τελείως. Αυτή η εσφαλμένη γνώση έχει διατηρηθεί πολύ καιρό μέσα στις καρδιές σας και, επίσης, μπορεί να διαιωνιστεί και μελλοντικά. Κοιτάζετε όλες τις πράξεις του Χριστού από τη σκοπιά των αδίκων και αξιολογείτε όλο Του το έργο, όπως και την ταυτότητα και την ουσία Του, από τη σκοπιά των ασεβών. Έχετε κάνει ένα σοβαρό λάθος, κάτι που δεν έκαναν ποτέ όσοι υπήρξαν πριν από σας. Δηλαδή, υπηρετείτε μόνο τον υψηλό Θεό των ουρανών, που έχει μια κορώνα στο κεφάλι Του, και ποτέ δεν δίνετε προσοχή στον Θεό που θεωρείτε τόσο ασήμαντο, ώστε να είναι αόρατος για εσάς. Αυτή δεν είναι η αμαρτία σας; Δεν είναι αυτό ένα κλασικό παράδειγμα της προσβολής σας έναντι της διάθεσης του Θεού; Λατρεύετε τον Θεό των ουρανών. Λατρεύεις ευγενείς εικόνες και εκτιμάς όσους διακρίνονται για την ευφράδεια τους. Δέχεσαι πρόθυμα διαταγές από τον Θεό που γεμίζει τα χέρια σου με πλούτη, και λαχταράς τον Θεό που μπορεί να εκπληρώσει κάθε σου επιθυμία. Ο μόνος που δεν λατρεύεις είναι ο Θεός που δεν είναι μεγαλόπνοος· το μοναδικό πράγμα που μισείς είναι η συσχέτιση με τον Θεό που κανένας άνθρωπος δεν έχει σε εκτίμηση. Το μόνο πράγμα που είσαι απρόθυμος να κάνεις είναι να υπηρετήσεις αυτόν τον Θεό που

ποτέ δεν σου έδωσε τίποτα, και ο μόνος που αδυνατεί να σε κάνει να Τον λαχταράς είναι αυτός ο δυσάρεστος Θεός. Αυτό το είδος Θεού δεν μπορεί να σου επιτρέψει να διευρύνεις τους ορίζοντες σου, να νιώσεις σαν να ανακάλυψες έναν θησαυρό, πόσο μάλλον να εκπληρώσει ό,τι εύχεσαι. Γιατί, λοιπόν, Τον ακολουθείς; Σε απασχόλησαν τέτοιου είδους ερωτήματα; Αυτό που κάνεις δεν προσβάλλει απλώς αυτόν τον Χριστό· πάνω απ' όλα, προσβάλλει τον Θεό στους ουρανούς. Δεν είναι αυτός, νομίζω, ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό!

Επιθυμείτε βαθιά να βρείτε τη χαρά του Θεού, όμως είστε πολύ μακριά Του. Ποιο είναι το ζήτημα εδώ; Δέχετε μόνο τα λόγια Του, αλλά όχι και τη αντιμετώπιση ή το κλάδεμά Του· ακόμα λιγότερο είστε σε θέση να αποδεχθείτε κάθε Του ρύθμιση, να έχετε απόλυτη πίστη σε Εκείνον. Τότε, ποιο είναι το ζήτημα εδώ; Σε τελική ανάλυση, η πίστη σας είναι ένα άδειο κέλυφος αβγού, από το οποίο δεν θα μπορέσει ποτέ να βγει ένα κλωσσόπουλο. Διότι η πίστη σας δεν σας έφερε την αλήθεια, ούτε σας κέρδισε τη ζωή, αλλά, αντιθέτως, σας έφερε μια απατηλή αίσθηση συντήρησης και ελπίδας. Ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό είναι λόγω αυτής της ελπίδας και της αίσθησης υποστήριξης, παρά για την αλήθεια και τη ζωή. Ως εκ τούτου, μπορώ να πω ότι η πορεία της πίστης σας δεν είναι τίποτα άλλο παρά προσπάθεια να κερδίσετε την εύνοια του Θεού μέσω δουλικότητας και ξεδιαντροπιάς, και με κανέναν τρόπο δεν γίνεται να θεωρηθεί αληθινή πίστη. Πώς να γεννηθεί ένα κλωσσόπουλο από μια τέτοια πίστη; Με άλλα λόγια, τι καρπούς μπορεί να αποφέρει αυτός ο τρόπος πίστης; Ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό είναι να Τον χρησιμοποιήσετε, προκειμένου να εκπληρώσει τους στόχους σας. Δεν είναι αυτό ένα ακόμη δείγμα της προσβολής που διαπράττετε έναντι της διάθεσης του Θεού; Πιστεύετε στην ύπαρξη του Θεού στους ουρανούς, αλλά αρνείστε την ύπαρξη του Θεού στη γη. Ωστόσο, δεν εγκρίνω τις απόψεις σας. Επιδοκιμάζω μόνο τους ανθρώπους που παραμένουν προσγειωμένοι και υπηρετούν τον Θεό στη γη, αλλά σε καμία περίπτωση αυτούς που ποτέ δεν αναγνώρισαν τον Χριστό που είναι στη γη. Δεν έχει σημασία πόσο πιστοί είναι τέτοιοι άνθρωποι στον Θεό των ουρανών, στο τέλος δεν θα ξεφύγουν από το χέρι Μου που τιμωρεί τους κακούς. Αυτοί οι άνθρωποι είναι το κακό· είναι οι κακοί που αντιτάσσονται στον Θεό και δεν έχουν ποτέ υπακούσει πρόθυμα τον Χριστό. Φυσικά, ο αριθμός τους περιλαμβάνει όλους αυτούς που δεν ξέρουν και, επιπλέον, δεν αναγνωρίζουν τον Χριστό. Πιστεύεις πως μπορείς να φέρεσαι όπως σου αρέσει στον Χριστό, αρκεί να είσαι

πιστός στον Θεό που είναι στους ουρανούς; Λάθος! Η αμάθεια σου για τον Χριστό είναι αμάθεια για τον Θεό στους ουρανούς. Δεν έχει σημασία πόσο πιστός είσαι στον Θεό στους ουρανούς, είναι απλά κούφια λόγια και προσποίηση, διότι ο Θεός στη γη δεν παίζει μόνο κύριο ρόλο στο να λαμβάνει ο άνθρωπος την αλήθεια και μια πιο βαθιά γνώση, αλλά έχει ακόμα πιο βασικό ρόλο στην καταδίκη του ανθρώπου και, αργότερα, στην κατανόηση των δεδομένων για την τιμωρία των κακών. Κατάλαβες τα ευεργετικά και τα επιβλαβή αποτελέσματα τώρα; Τα βίωσες; Εύχομαι σύντομα να καταλάβετε αυτήν την αλήθεια: για να γνωρίζετε τον Θεό, πρέπει να γνωρίζετε όχι μόνο τον Θεό στους ουρανούς, αλλά είναι ακόμη σημαντικότερο να γνωρίζετε τον Θεό στη γη. Μην μπερδεύετε τις προτεραιότητες σας και μην επιτρέπετε στα δευτερεύοντα να αντικαθιστούν τα κύρια. Μόνο με αυτό τον τρόπο μπορείς να χτίσεις μια αληθινά καλή σχέση με τον Θεό, να έρθεις πιο κοντά Του και να φέρεις την καρδιά σου κοντύτερα σε Αυτόν. Εάν ήσουν πιστός για πολλά χρόνια και έχει καιρό που συνδέσαι μαζί Μου, όμως παραμένεις μακριά Μου, τότε πρέπει να πω πως έχεις συχνά προσβάλλει τη διάθεση του Θεού και το τέλος σου θα είναι πολύ δύσκολο να το υποθέσεις. Εάν, παρόλο που συνδέσαι με Εμένα πολλά χρόνια, όχι μόνο δεν σε έχουν κάνει να έχεις ανθρωπιά και αλήθεια, αλλά, αντιθέτως, πονηροί τρόποι ρίζωσαν στη φύση σου και, όχι μόνο θρέφεις τις διπλές αυταπάτες μεγαλείου όπως πριν, αλλά έχουν πολλαπλασιαστεί και οι παρανοήσεις σου για Εμένα, έτσι που να Με αντιμετωπίζεις σαν έναν μικρό παρατρεχάμενο σου, τότε λέω πως η ασθένειά σου δεν είναι μόνο επιφανειακή, αλλά έχει εισχωρήσει στα κόκαλά σου. Το μόνο που απομένει είναι να περιμένεις να διευθετηθούν οι διαδικασίες για την κηδεία σου. Τότε, δε χρειάζεται να με εκλιπαρείς να γίνω ο Θεός σου, γιατί έχεις διαπράξει μια αμαρτία αντάξια θανάτου, μια ασυγχώρητη αμαρτία. Ακόμη κι αν σου έδειχνα έλεος, ο Θεός στους ουρανούς θα επέμενε να πάρει τη ζωή σου, γιατί η προσβολή σου έναντι της διάθεσης του Θεού δεν είναι ένα συνηθισμένο πρόβλημα, αλλά ένα πρόβλημα πολύ σοβαρής φύσεως. Όταν φτάσει ο καιρός, μη Με κατηγορήσεις για το ότι δεν ενημερώθηκες εκ των προτέρων. Όλα καταλήγουν στο εξής: όταν συσχετίζεις με τον Χριστό —τον Θεό στη γη— όπως με έναν συνηθισμένο άνθρωπο, δηλαδή όταν πιστεύεις ότι ο Θεός δεν είναι παρά ένας άνθρωπος, τότε είναι που θα αφανιστείς. Αυτή είναι η μοναδική Μου νουθεσία προς όλους σας.

Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (1)

Πολύ σύντομα, το έργο Μου θα τελειώσει, και τα πολλά χρόνια που έχουμε περάσει μαζί έχουν γίνει αβάσταχτη ανάμνηση. Έχω επαναλάβει αδιάκοπα τα λόγια Μου και δεν έχω σταματήσει να ξετυλίγω το νέο έργο Μου. Φυσικά, οι συμβουλές Μου είναι ένα απαραίτητο στοιχείο σε κάθε κομμάτι του έργου που επιτελώ. Χωρίς τις συμβουλές Μου, θα παραστρατούσατε όλοι και θα ήσασταν, μάλιστα, τελείως στα χαμένα. Το έργο Μου τώρα κοντεύει να τελειώσει και βρίσκεται στο τελικό του στάδιο. Εξακολουθώ να επιθυμώ να κάνω το έργο της παροχής συμβουλών, δηλαδή να σας δώσω συμβουλές για να τις ακούσετε. Το μόνο που ελπίζω είναι να μην αφήσετε να πάνε στράφι οι μεγάλες προσπάθειες που έχω καταβάλει και, ακόμη περισσότερο, να μπορέσετε να καταλάβετε την προσεκτική μέριμνα που έχω λάβει και να αντιμετωπίσετε τα λόγια Μου ως το θεμέλιο της συμπεριφοράς σας ως ανθρώπινα όντα. Είτε είναι το είδος των λόγων που είστε πρόθυμοι να ακούσετε είτε όχι, είτε είναι λόγια που αποδέχεστε ευχαρίστως είτε τα δέχετε μονάχα με δυσφορία, πρέπει να τα αντιμετωπίζετε με σοβαρότητα. Ειδάλλως, η χαλαρή και αδιάφορη διάθεση και συμπεριφορά σας θα Με αναστατώσουν πολύ και, μάλιστα, θα Μου προξενήσουν αηδία. Ελπίζω ολόψυχα ότι όλοι σας μπορείτε να διαβάσετε επανειλημμένα τα λόγια Μου —χιλιάδες φορές— και μάλιστα να φτάσετε στο σημείο να τα αποστηθίσετε. Μόνο έτσι θα είστε σε θέση να μη διαψεύσετε τις προσδοκίες που έχω από εσάς. Ωστόσο, κανείς από εσάς δεν ζει έτσι τώρα. Αντιθέτως, είστε όλοι βυθισμένοι σε μια άσωτη ζωή, σε μια ζωή φαγητού και ποτού μέχρι σκασμού, και κανείς σας δεν χρησιμοποιεί τα λόγια Μου για να εμπλουτίσει την καρδιά και την ψυχή του. Γι' αυτόν τον λόγο, έχω καταλήξει σε ένα συμπέρασμα αναφορικά με το αληθινό πρόσωπο της ανθρωπότητας: Ο άνθρωπος μπορεί να Με προδώσει ανά πάσα στιγμή και κανένας δεν μπορεί να είναι απόλυτα πιστός στα λόγια Μου.

«Ο άνθρωπος έχει διαφθαρεί από τον Σατανά τόσο πολύ, που δεν έχει πια την εμφάνιση ανθρώπου». Η πλειονότητα των ανθρώπων αναγνωρίζει πλέον αυτήν τη φράση ως έναν βαθμό. Το λέω αυτό διότι η «αναγνώριση» στην οποία αναφέρομαι είναι απλώς ένα είδος επιφανειακής αναγνώρισης και όχι αληθινή γνώση. Καθώς κανείς από εσάς δεν μπορεί να αξιολογήσει με ακρίβεια τον εαυτό του ούτε να τον αναλύσει εξονυχιστικά, παραμένετε αβέβαιοι για τα λόγια Μου. Αυτήν τη φορά, όμως, χρησιμοποιώ γεγονότα για να εξηγήσω ένα

πολύ σοβαρό πρόβλημα που υπάρχει μέσα σας. Το πρόβλημα αυτό είναι η προδοσία. Όλοι σας γνωρίζετε τη λέξη «προδοσία», καθώς οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν κάνει κάποια πράξη προδοσίας εις βάρος κάποιου άλλου, όπως ο σύζυγος που προδίδει τη σύζυγό του, η σύζυγος που προδίδει τον σύζυγό της, ο γιος που προδίδει τον πατέρα του, η κόρη που προδίδει τη μητέρα της, ο σκλάβος που προδίδει τον κύριό του, φίλοι που προδίδουν ο ένας τον άλλον, συγγενείς που προδίδουν ο ένας τον άλλον, πωλητές που προδίδουν αγοραστές και ούτω καθεξής. Όλα αυτά τα παραδείγματα περιέχουν την ουσία της προδοσίας. Εν συντομία, η προδοσία είναι ένα είδος συμπεριφοράς όπου κάποιος αθετεί μια υπόσχεση, παραβιάζει ηθικές αρχές ή ενεργεί αντίθετα με την ανθρώπινη ηθική, επιδεικνύοντας απώλεια της ανθρώπινης φύσης. Σε γενικές γραμμές, ως ένα ανθρώπινο ον που έχει γεννηθεί σε αυτόν τον κόσμο, θα έχεις κάνει κάτι που συνιστά προδοσία εις βάρος της αλήθειας, ανεξάρτητα από το αν θυμάσαι να κάνεις ποτέ κάτι για να προδώσεις κάποιον άλλο ή από το αν έχεις προδώσει τους άλλους πολλές φορές στο παρελθόν. Εφόσον είσαι ικανός να προδώσεις τους γονείς ή τους φίλους σου, τότε είσαι ικανός να προδώσεις τους άλλους και, επιπλέον, είσαι ικανός να προδώσεις κι Εμένα και να κάνεις πράγματα που σιχαίνομαι. Με άλλα λόγια, η προδοσία δεν είναι απλώς μια επιφανειακά ανήθικη συμπεριφορά, αλλά κάτι που αντιβαίνει στην αλήθεια. Αυτή ακριβώς είναι η πηγή της αντίστασης και της ανυπακοής της ανθρωπότητας σε Εμένα. Γι' αυτό το έχω συνοψίσει στην παρακάτω δήλωση: Η προδοσία είναι στη φύση του ανθρώπου, και αυτή η φύση είναι ο μεγάλος εχθρός της συμφωνίας κάθε ανθρώπου με Εμένα.

Η συμπεριφορά κατά την οποία κάποιος δεν μπορεί να Με υπακούσει πλήρως συνιστά προδοσία. Η συμπεριφορά κατά την οποία κάποιος δεν μπορεί να είναι πιστός σε Εμένα συνιστά προδοσία. Το να με εξαπατά κανείς και να χρησιμοποιεί ψέματα για να Με ξεγελάσει συνιστά προδοσία. Το να τρέφει κανείς πολλές αντιλήψεις και να τις διαδίδει δεξιά και αριστερά συνιστά προδοσία. Το να μην μπορεί κανείς να στηρίξει τις μαρτυρίες και τα συμφέροντά Μου συνιστά προδοσία. Το να χαμογελάει κανείς ψεύτικα όταν βρίσκεται μακριά από Εμένα μέσα στην καρδιά του συνιστά προδοσία. Όλα αυτά συνιστούν πράξεις προδοσίας για τις οποίες ήσασταν ανέκαθεν ικανοί και είναι κάτι το συνηθισμένο ανάμεσά σας. Ενδεχομένως κανείς από εσάς να μη σκέφτεται ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα, αλλά Εγώ δεν το βλέπω έτσι. Δεν μπορώ να αντιμετωπίσω την προδοσία κάποιου εις βάρος Μου ως ασήμαντο ζήτημα και σίγουρα δεν μπορώ να την αγνοήσω. Τώρα, όταν εργάζομαι ανάμεσά

σας, εσείς συμπεριφέρεστε έτσι —αν έρθει η μέρα που δεν θα υπάρχει κανείς να σας προσέχει, δεν θα είστε σαν ληστές που έχουν αυτοανακηρυχθεί βασιλιάδες; Όταν συμβεί αυτό και προκαλέσετε κάποια καταστροφή, ποιος θα είναι εκεί για να καθαρίσει το χάλι σας; Νομίζετε ότι κάποιες πράξεις προδοσίας είναι απλώς περιστασιακά περιστατικά και όχι η μόνιμη συμπεριφορά σας, και ότι δεν σας αξίζει να συζητιέστε με τέτοια αυστηρότητα, με τρόπο που πληγώνει την υπερηφάνεια σας. Αν στ' αλήθεια το πιστεύετε αυτό, τότε δεν έχετε σύνεση. Το να το σκέφτεται κανείς αυτό σημαίνει πως είναι δείγμα και αρχέτυπο παρακοής. Η φύση του ανθρώπου είναι η ζωή του· είναι μια αρχή στην οποία βασίζεται για να επιζήσει και δεν μπορεί να την αλλάξει. Το ίδιο είναι και η φύση της προδοσίας —αν μπορείς να κάνεις κάτι που θα προδώσει έναν συγγενή ή φίλο, αυτό αποδεικνύει ότι αποτελεί μέρος της ζωής σου και μια φύση με την οποία γεννήθηκες. Αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς. Για παράδειγμα, εάν κάποιος απολαμβάνει να κλέβει πράγματα από τους άλλους, τότε αυτή η «ευχαρίστηση που απορρέει από την κλοπή» είναι μέρος της ζωής του, παρόλο που κάποιες φορές μπορεί να κλέβει και κάποιες άλλες όχι. Ανεξάρτητα από το αν κλέβει ή όχι, αυτό δεν μπορεί να αποδείξει ότι το γεγονός ότι κλέβει είναι μόνο ένα είδος συμπεριφοράς. Αντιθέτως, αποδεικνύει ότι η κλοπή είναι μέρος της ζωής του, δηλαδή η φύση του. Κάποιοι θα ρωτήσουν: Εφόσον είναι στη φύση του, τότε γιατί όταν βλέπει ωραία αντικείμενα, ενίοτε δεν τα κλέβει; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Οι λόγοι για τους οποίους δεν κλέβει είναι πολλοί. Μπορεί να μην κλέψει κάτι επειδή είναι πολύ μεγάλο για να μπορέσει να το κλέψει ενώ τον παρακολουθούν στενά ή επειδή δεν υπάρχει η κατάλληλη στιγμή να δράσει ή επειδή το αντικείμενο είναι πολύ ακριβό και φυλάσσεται πολύ καλά ή ίσως το αντικείμενο να μην τον ενδιαφέρει ιδιαίτερα ή να μην έχει κάποια χρησιμότητα για εκείνον και ούτω καθεξής. Όλοι αυτοί οι λόγοι είναι πιθανοί. Αλλά όπως και να 'χει, είτε κλέψει κάτι είτε όχι, δεν αποδεικνύεται ότι η σκέψη αυτή είναι μόνο στιγμιαία και φευγαλέα. Αντιθέτως, είναι μέρος της φύσης του που είναι δύσκολο να αλλάξει προς το καλύτερο. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι ικανοποιημένος με το να κλέψει μόνο μια φορά· η σκέψη να ιδιοποιηθεί τα υπάρχοντα των άλλων προκύπτει κάθε φορά που βλέπει κάτι ωραίο ή παρουσιάζεται η κατάλληλη περίπτωση. Γι αυτό λέω ότι η προέλευση αυτής της σκέψης δεν προκύπτει μόνο περιστασιακά, μα είναι στη φύση αυτού του ανθρώπου.

Οποιοσδήποτε μπορεί να χρησιμοποιήσει τα λόγια και τις πράξεις του για να απεικονίσει το αληθινό του πρόσωπο. Αυτό το αληθινό πρόσωπο είναι, βεβαίως, η φύση του. Αν είσαι κάποιος που μιλά με περιστροφές, τότε έχεις μια φύση που χαρακτηρίζεται από περιστροφές. Αν η φύση σου είναι πονηρή, τότε ενεργείς ύπουλα και είναι πολύ εύκολο να ξεγελάσεις τους άλλους. Αν η φύση σου είναι μοχθηρή, τα λόγια σου μπορεί να είναι ευχάριστα στο άκουσμα, αλλά οι πράξεις σου δεν μπορούν να κρύψουν τα μοχθηρά τεχνάσματά σου. Αν η φύση σου είναι τεμπέλικη, τότε ό,τι λες αποσκοπεί στο να αποφύγεις την ευθύνη για την επιπολαιότητα και την τεμπελιά σου, και οι πράξεις σου θα είναι αργές και επιπόλαιες, και θα αποκρύπτουν καλά την αλήθεια. Αν η φύση σου είναι συμπονετική, τότε τα λόγια σου θα είναι λογικά και οι πράξεις σου θα συνάδουν πολύ με την αλήθεια. Αν η φύση σου είναι πιστή, τότε τα λόγια σου είναι σίγουρα ειλικρινή και ο τρόπος με τον οποίο ενεργείς είναι προσγειωμένος, απαλλαγμένος από οτιδήποτε μπορεί να ανησυχήσει τον κύριό σου. Αν η φύση σου είναι λάγνα ή φιλάργυρη, τότε η καρδιά σου θα είναι συχνά γεμάτη από αυτά τα πράγματα και άθελά σου θα διαπράττεις ανάρμοστες, ανήθικες πράξεις, τις οποίες δύσκολα θα ξεχνούν οι άνθρωποι και οι οποίες θα τους προκαλούν αηδία. Ακριβώς όπως έχω πει, αν η προδοσία είναι στη φύση σου, τότε είναι δύσκολο να απελευθερωθείς από αυτήν. Μην πιθανολογείς ότι αν δεν έχεις αδικήσει τους άλλους, τότε η προδοσία δεν είναι στη φύση σου. Αν σκέφτεσαι έτσι, τότε είσαι πραγματικά αηδιαστικός. Όλα τα λόγια Μου, κάθε φορά που μιλώ, απευθύνονται σε όλους τους ανθρώπους, όχι μόνο σε έναν άνθρωπο ή σε ένα είδος ανθρώπου. Το γεγονός ότι απλώς δεν Με έχεις προδώσει σε κάποιο ζήτημα, δεν αποδεικνύει ότι δεν μπορείς να Με προδώσεις σε ένα άλλο. Όταν αναζητούν την αλήθεια, κάποιοι άνθρωποι χάνουν την εμπιστοσύνη τους όταν αντιμετωπίζουν αναποδιές στον γάμο τους. Κάποιοι αμελούν την υποχρέωσή τους να Μου είναι πιστοί όταν διαλύεται η οικογένειά τους. Κάποιοι Με εγκαταλείπουν για να κυνηγήσουν μια στιγμή χαράς και ενθουσιασμού. Κάποιοι θα προτιμούσαν να πέσουν σε ένα σκοτεινό φαράγγι παρά να ζήσουν στο φως και να αποκτήσουν την απόλαυση του έργου του Αγίου Πνεύματος. Μερικοί άνθρωποι αγνοούν τις συμβουλές των φίλων προκειμένου να ικανοποιήσουν τη λαχτάρα τους για πλούτο, και ακόμα και τώρα δεν μπορούν να αναγνωρίσουν το λάθος τους και να αλλάξουν πορεία. Κάποιοι ζουν μόνο προσωρινά υπό το όνομά Μου για να αποκτήσουν την προστασία Μου, ενώ άλλοι Μου αφιερώνουν μόνο λίγα και κατόπιν εξαναγκασμού, διότι προσκολλώνται στη ζωή και φοβούνται τον θάνατο. Δεν είναι αυτές και άλλες ανήθικες και, επιπλέον αναξιοπρεπείς

πράξεις, μονάχα συμπεριφορές με τις οποίες οι άνθρωποι Με προδίδουν από καιρό βαθιά μέσα στην καρδιά τους; Φυσικά, γνωρίζω ότι η προδοσία των ανθρώπων δεν είναι προμελετημένη· η προδοσία τους είναι μια φυσική αποκάλυψη της φύσης τους. Κανείς δεν θέλει να Με προδώσει και κανείς δεν είναι ευτυχής όταν έχει κάνει κάτι που Με προδίδει. Αντιθέτως, τρέμει από φόβο, σωστά; Επομένως, σκέπτεστε πώς να επανορθώσετε γι' αυτές τις προδοσίες και πώς να αλλάξετε την υπάρχουσα κατάσταση;

Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)

Η φύση του ανθρώπου είναι πολύ διαφορετική από την ουσία Μου, διότι η διεφθαρμένη φύση του ανθρώπου προέρχεται εξ ολοκλήρου από τον Σατανά· η φύση του ανθρώπου έχει υποστεί κατεργασία και έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος ζει υπό την επήρεια του κακού και της ασχήμιας του Σατανά. Ο άνθρωπος δεν μεγαλώνει σε έναν κόσμο αλήθειας ούτε σε ένα άγιο περιβάλλον, πόσο μάλλον δε, ζει στο φως. Επομένως, κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να κατέχει την αλήθεια στη φύση του από τη στιγμή της γέννησης, πόσο μάλλον δε, μπορεί κανείς να γεννηθεί με μια θεοσεβή, υπάκουη στον Θεό ουσία. Αντιθέτως, οι άνθρωποι κατέχουν μια φύση που αντιστέκεται στον Θεό, παρακούει τον Θεό και δεν αγαπά την αλήθεια. Αυτή η φύση είναι το πρόβλημα για το οποίο θέλω να συζητήσουμε —η προδοσία. Η προδοσία είναι η πηγή της αντίστασης κάθε ατόμου προς τον Θεό. Πρόκειται για ένα πρόβλημα που υπάρχει μόνο στον άνθρωπο και όχι σ' Εμένα. Κάποιοι θα ρωτήσουν: Δεδομένου ότι όλοι οι άνθρωποι ζουν στον κόσμο, όπως ακριβώς και ο Χριστός, τότε γιατί όλοι οι άνθρωποι έχουν μια φύση που προδίδει τον Θεό, αλλά ο Χριστός δεν έχει τέτοια φύση; Αυτό είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να σας εξηγηθεί με σαφήνεια.

Η βάση της ύπαρξης της ανθρωπότητας είναι η επαναλαμβανόμενη μετενσάρκωση της ψυχής. Με άλλα λόγια, κάθε άτομο αποκτά μια ανθρώπινη ζωή στη σάρκα όταν μετενσαρκώνεται η ψυχή του. Μετά τη γέννηση του σώματος ενός ατόμου, αυτή η ζωή συνεχίζεται έως ότου η σάρκα φτάσει, τελικά, στα όριά της, δηλαδή μέχρι την τελική στιγμή, κατά την οποία η ψυχή αφήνει το περίβλημά της. Αυτή η διαδικασία επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά, με την ψυχή του ατόμου να έρχεται και να φεύγει ξανά και ξανά, διατηρώντας, με αυτόν τον τρόπο, την ύπαρξη της ανθρωπότητας. Η ζωή της σάρκας είναι, επίσης, η ζωή της

ψυχής του ανθρώπου, και η ψυχή του ανθρώπου υποστηρίζει την ύπαρξη της σάρκας του. Δηλαδή, η ζωή κάθε ατόμου προέρχεται από την ψυχή του, και η ζωή δεν είναι έμφυτη στη σάρκα. Επομένως, η φύση του ανθρώπου προέρχεται από την ψυχή, όχι από τη σάρκα. Μόνο η ψυχή κάθε ατόμου γνωρίζει με ποιον τρόπο έχει βιώσει τους πειρασμούς, τις συμφορές και τη διαφθορά του Σατανά. Τα πράγματα αυτά είναι άγνωστα στη σάρκα του ανθρώπου. Κατά συνέπεια, η ανθρωπότητα γίνεται ακούσια όλο και πιο σκοτεινή, όλο και πιο βρόμικη και όλο και πιο κακή, ενώ η απόσταση ανάμεσα στον άνθρωπο και σ' Εμένα μεγαλώνει όλο και περισσότερο και η ζωή γίνεται όλο και πιο σκοτεινή για την ανθρωπότητα. Ο Σατανάς κρατά τις ψυχές των ανθρώπων στη λαβή του, συνεπώς, είναι φυσικό ότι η σάρκα του ανθρώπου έχει καταληφθεί κι αυτή από τον Σατανά. Πώς είναι δυνατόν μια τέτοια σάρκα και μια τέτοια ανθρωπότητα να μην αντιστέκονται στον Θεό; Πώς θα μπορούσαν να είναι εγγενώς συμβατές με Αυτόν; Ο λόγος για τον οποίο ρίχνω τον Σατανά στον αέρα είναι επειδή Με πρόδωσε. Πώς θα μπορούσαν, λοιπόν, οι άνθρωποι να απαλλαχθούν από την ανάμειξή τους; Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η προδοσία είναι στην ανθρώπινη φύση. Ευελπιστώ ότι μόλις κατανοήσετε αυτόν τον συλλογισμό, θα έχετε, επίσης, πίστη στην ουσία του Χριστού. Η σάρκα που ενδύεται το Πνεύμα του Θεού είναι η ίδια η σάρκα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι υπέρτατο· Αυτός είναι παντοδύναμος, άγιος και δίκαιος. Παρομοίως, η σάρκα Του είναι κι αυτή υπέρτατη, παντοδύναμη, άγια και δίκαιη. Μια τέτοια σάρκα μπορεί να κάνει μόνο πράγματα δίκαια και ωφέλιμα για την ανθρωπότητα, πράγματα άγια, ένδοξα και ισχυρά· Εκείνος δεν δύναται να κάνει κάτι που παραβιάζει την αλήθεια, που παραβιάζει την ηθική και τη δικαιοσύνη, πόσο μάλλον δε, δύναται να πράξει οτιδήποτε που θα πρόδιδε το Πνεύμα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι άγιο, κι έτσι η σάρκα Του δεν διαφθείρεται από τον Σατανά· η σάρκα Του έχει διαφορετική ουσία από τη σάρκα του ανθρώπου. Διότι εκείνος που διαφθείρεται από τον Σατανά είναι ο άνθρωπος, όχι ο Θεός· ο Σατανάς δε θα μπορούσε ποτέ να διαφθείρει τη σάρκα του Θεού. Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι ο άνθρωπος και ο Χριστός κατοικούν στον ίδιο χώρο, μόνο ο άνθρωπος έχει κυριευτεί, χρησιμοποιείται κι έχει παγιδευτεί από τον Σατανά. Αντιθέτως, ο Χριστός παραμένει αιωνίως απρόσβλητος από τη διαφθορά του Σατανά, γιατί ο Σατανάς δεν θα είναι ποτέ ικανός να ανυψωθεί στον υψηλότερο τόπο και δεν θα είναι ποτέ σε θέση να πλησιάσει τον Θεό. Σήμερα, θα πρέπει όλοι σας να κατανοήσετε ότι η μόνη προδοσία εις βάρος Μου προέρχεται από την ανθρωπότητα,

καθώς είναι διεφθαρμένη από τον Σατανά. Η προδοσία δεν θα αποτελέσει ποτέ ζήτημα που να αφορά ούτε στο ελάχιστο τον Χριστό.

Όλες οι ψυχές που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά βρίσκονται υποδουλωμένες στη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Μόνο αυτοί που πιστεύουν στον Χριστό έχουν διαχωριστεί, έχουν διασωθεί από το στρατόπεδο του Σατανά και έχουν μεταφερθεί στη σημερινή βασιλεία. Οι άνθρωποι αυτοί δεν ζουν πλέον υπό την επιρροή του Σατανά. Ακόμα κι έτσι, η φύση του ανθρώπου εξακολουθεί να είναι ριζωμένη στη σάρκα του ανθρώπου, το οποίο σημαίνει ότι παρόλο που η ψυχή σας έχει σωθεί, η φύση σας παραμένει όπως ήταν, και η πιθανότητα να Με προδώσετε παραμένει στο εκατό τοις εκατό. Αυτός είναι ο λόγος που το έργο Μου διαρκεί τόσο καιρό, επειδή η φύση σας είναι υπερβολικά αδιάλλακτη. Τώρα, όλοι σας υπομένετε κακουχίες στο μέγιστο των δυνατοτήτων σας καθώς εκπληρώνετε τα καθήκοντά σας, ωστόσο, ο καθένας σας είναι ικανός να Με προδώσει και να επιστρέψει στη σφαίρα επιρροής του Σατανά, στο στρατόπεδό του, καθώς και να επιστρέψει στην παλιά του ζωή —αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Εκείνη την ώρα, θα σας είναι αδύνατο να παρουσιάσετε ένα ίχνος ανθρώπινης φύσης ή ανθρώπινης ομοιότητας, όπως κάνετε τώρα. Σε σοβαρές περιπτώσεις, θα καταστραφείτε και, επιπλέον, θα καταδικαστείτε αιώνια, θα τιμωρηθείτε αυστηρά, και δεν θα μετενσαρκωθείτε ξανά. Αυτό είναι το πρόβλημα που βρίσκεται μπροστά σας. Σας το υπενθυμίζω με αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε, πρώτον, το έργο Μου να μην αποβεί μάταιο και, δεύτερον, ώστε να μπορέσετε όλοι σας να ζήσετε σε μέρες με φως. Στην πραγματικότητα, το κύριο πρόβλημα δεν είναι το κατά πόσο το έργο Μου αποβεί μάταιο. Το σημαντικό είναι να είστε σε θέση να ζήσετε μια ευτυχισμένη ζωή και να έχετε ένα θαυμάσιο μέλλον. Το έργο Μου είναι το έργο της σωτηρίας των ψυχών των ανθρώπων. Αν η ψυχή σου πέσει στα χέρια του Σατανά, τότε το σώμα σου δεν θα ζήσει εν ειρήνη. Εάν προστατεύω το σώμα σου, τότε και η ψυχή σου θα βρίσκεται σίγουρα υπό τη φροντίδα Μου. Εάν πραγματικά σε αποστρέφομαι, τότε το σώμα και η ψυχή σου θα πέσουν αμέσως στα χέρια του Σατανά. Μπορείς να φανταστείς την κατάστασή σου τότε; Αν μια μέρα τα λόγια Μου περάσουν απαρατήρητα από εσάς, τότε είτε θα σας παραδώσω όλους στον Σατανά, ο οποίος θα σας υποβάλει σε ανυπόφορα βασανιστήρια έως ότου κατευναστεί τελείως η οργή Μου, είτε θα τιμωρήσω Εγώ ο ίδιος εσάς τους αδιόρθωτους ανθρώπους, γιατί οι καρδιές σας που Με προδίδουν δεν θα έχουν αλλάξει ποτέ.

Θα πρέπει τώρα όλοι σας να εξετάσετε προσεκτικά τους εαυτούς σας όσο πιο γρήγορα μπορείτε, ώστε να δείτε πόση προδοσία εις βάρος Μου παραμένει μέσα σας. Περιμένω με ανυπομονησία την απάντησή σας. Μην είστε επιπόλαιοι όταν Με αντιμετωπίζετε. Δεν παίζω ποτέ παιχνίδια με τους ανθρώπους. Αν πω πως θα κάνω κάτι, τότε θα το κάνω σίγουρα. Ελπίζω όλοι σας να γίνετε άνθρωποι που παίρνουν τα λόγια Μου στα σοβαρά και δεν τα θεωρούν επιστημονική φαντασία. Αυτό που θέλω από εσάς είναι χειροπιαστές πράξεις, όχι τις φαντασιοκοπίες σας. Στη συνέχεια, πρέπει να απαντήσετε στις ερωτήσεις Μου, οι οποίες είναι οι εξής: 1. Εάν είσαι πραγματικά πάροχος υπηρεσιών, τότε μπορείς να Μου παρέχεις υπηρεσίες πιστά, χωρίς ίχνος χαλαρότητας ή αρνητισμού; 2. Εάν διαπιστώσεις ότι δεν σε εκτίμησα ποτέ, θα εξακολουθείς να είσαι σε θέση να παραμείνεις και να Μου παράσχεις διαβίου υπηρεσία; 3. Εάν εξακολουθώ να είμαι πολύ ψυχρός απέναντί σου παρά το γεγονός ότι έχεις δαπανήσει μεγάλη προσπάθεια, θα είσαι σε θέση να συνεχίσεις να εργάζεσαι για Μένα στην αφάνεια; 4. Εάν, αφού έχεις δαπανήσει κάποια πράγματα για Μένα, Εγώ δεν ικανοποιήσω τις ασήμαντες απαιτήσεις σου, θα αποκαρδιωθείς και θα απογοητευτείς από Μένα ή, μάλιστα, θα εξαγριωθείς και θα ξεστομίσεις ύβρεις; 5. Εάν ήσουν πάντα πολύ αφοσιωμένος και έτρεφες μεγάλη αγάπη για Μένα, κι όμως υπομείνεις το βάσανο μιας ασθένειας, της φτώχειας και της εγκατάλειψης από τους φίλους και τους συγγενείς σου, ή αν υπομείνεις οποιεσδήποτε άλλες κακοτυχίες στη ζωή, θα εξακολουθήσεις να είσαι αφοσιωμένος σ' Εμένα και να Με αγαπάς; 6. Εάν τίποτα απ' ό,τι έχεις φανταστεί στην καρδιά σου δεν ταιριάζει με ό,τι έχω κάνει, πώς θα βαδίσεις στο μελλοντικό σου μονοπάτι; 7. Εάν δεν λάβεις τίποτα από όσα ήλπιζες να λάβεις, τότε μπορείς να συνεχίσεις να Με ακολουθείς; 8. Αν ποτέ σου δεν έχεις κατανοήσει τον σκοπό και τη σημασία του έργου Μου, τότε μπορείς να είσαι ένα υπάκουο άτομο που δεν κρίνει αυθαίρετα και δεν βγάζει αυθαίρετα συμπεράσματα; 9. Μπορείς να εκτιμήσεις σαν θησαυρό όλα τα λόγια που έχω πει και όλο το έργο που έχω κάνει ενόσω βρίσκομαι μαζί με την ανθρωπότητα; 10. Είσαι σε θέση να είσαι πιστός ακόλουθός Μου, πρόθυμος να υπομείνεις μια ζωή βασάνων για Μένα, παρόλο που δεν λαμβάνεις τίποτα; 11. Είσαι σε θέση να εγκαταλείψεις τη σκέψη, τον σχεδιασμό και την προετοιμασία για το μελλοντικό μονοπάτι επιβίωσής σου για χάρη Μου; Αυτές οι ερωτήσεις αντιπροσωπεύουν τις τελικές απαιτήσεις Μου από εσάς και ελπίζω όλοι σας να μπορείτε να Μου δώσετε απαντήσεις. Αν έχεις εκπληρώσει ένα ή δύο από τα πράγματα που τίθενται σε αυτές τις ερωτήσεις, τότε πρέπει να συνεχίσεις τις προσπάθειες. Αν δεν μπορείς να επιτύχεις

ούτε μία από αυτές τις απαιτήσεις, τότε σίγουρα είσαι ο τύπος του ανθρώπου που θα ριχτεί στην κόλαση. Δεν χρειάζεται να πω τίποτε παραπάνω σε τέτοιους ανθρώπους, διότι σίγουρα δεν είναι άνθρωποι που μπορούν να είναι σε αρμονία μ' Εμένα. Πώς θα μπορούσα να κρατήσω στον οίκο Μου κάποιον που θα μπορούσε να Με προδώσει υπό οποιαδήποτε περίπτωση; Όσο για εκείνους που και πάλι θα μπορούσαν να Με προδώσουν στην πλειονότητα των περιστάσεων, θα παρατηρήσω την απόδοσή τους προτού προβώ σε άλλες διευθετήσεις. Ωστόσο, δεν θα ξεχάσω ποτέ όλους όσους, ανεξαρτήτως συνθηκών, είναι ικανοί να Με προδώσουν· θα τους θυμάμαι στην καρδιά Μου και θα περιμένω την ευκαιρία να ανταποδώσω τις μοχθηρές πράξεις τους. Οι απαιτήσεις που έχω θέσει είναι όλες προβλήματα τα οποία πρέπει να εξετάσετε μέσα σας. Ελπίζω να μπορέσετε όλοι σας να τα λάβετε σοβαρά υπόψη και να μη Με αντιμετωπίσετε επιπόλαια. Στο εγγύς μέλλον, θα ελέγξω τις απαντήσεις που Μου δώσατε σε αντιπαραβολή με τις απαιτήσεις Μου. Τότε, δεν θα απαιτήσω τίποτε περισσότερο από εσάς και δεν θα σας προσφέρω επιπλέον ειλικρινή νουθεσία. Αντ' αυτού, θα ασκήσω την εξουσία Μου. Εκείνοι που θα πρέπει να διατηρηθούν θα διατηρηθούν, εκείνοι που θα πρέπει να ανταμειφθούν θα ανταμειφθούν, εκείνοι που θα πρέπει να παραδοθούν στον Σατανά θα παραδοθούν στον Σατανά, εκείνοι που θα πρέπει να τιμωρηθούν αυστηρά θα τιμωρηθούν αυστηρά και εκείνοι που θα πρέπει να χαθούν θα καταστραφούν. Συνεπώς, δεν θα υπάρξει πλέον κανένας να Με ενοχλεί επί των ημερών Μου. Πιστεύεις στα λόγια Μου; Πιστεύεις στην τιμωρία; Πιστεύεις ότι θα τιμωρήσω όλους εκείνους τους μοχθηρούς που Με εξαπατούν και Με προδίδουν; Ελπίζεις εκείνη η ημέρα να έρθει νωρίτερα ή να έρθει αργότερα; Είσαι κάποιος που τρέμει την τιμωρία ή κάποιος που θα Μου αντιστεκόταν παρόλο που έπρεπε να υποστεί τιμωρία; Όταν φτάσει εκείνη η ημέρα, μπορείς να φανταστείς εάν θα ζεις μες στις ελευφημίες και στα γέλια ή αν θα οδύρεσαι και θα τρίξεις τα δόντια σου; Τι είδους τέλος ελπίζεις ότι θα έχεις; Έχεις σκεφτεί ποτέ σου σοβαρά αν πιστεύεις σ' Εμένα εκατό τοις εκατό ή αν Με αμφισβητείς εκατό τοις εκατό; Έχεις αναλογιστεί ποτέ προσεκτικά τι είδους συνέπειες και τι αποτελέσματα θα σου φέρουν οι ενέργειες κι η συμπεριφορά σου; Ελπίζεις πραγματικά ότι όλα τα λόγια Μου θα εκπληρωθούν διαδοχικά ή τρέμεις ότι τα λόγια Μου θα εκπληρωθούν διαδοχικά; Αν ελπίζεις πως θα φύγω σύντομα προκειμένου να εκπληρώσω τα λόγια Μου, τότε πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζεις τα δικά σου λόγια και τις πράξεις σου; Αν δεν ελπίζεις ότι θα φύγω και δεν ελπίζεις ότι όλα τα λόγια Μου θα εκπληρωθούν αμέσως, τότε ποιος ο λόγος να πιστεύεις σ' Εμένα; Γνωρίζεις στ' αλήθεια γιατί

Με ακολουθείς; Αν ο λόγος είναι να διευρύνεις απλώς τους ορίζοντές σου, τότε δεν χρειάζεται να προβληματίζεσαι έτσι. Αν το κάνεις για να ευλογηθείς και ν' αποφύγεις την επερχόμενη καταστροφή, τότε γιατί δεν ανησυχείς για τη συμπεριφορά σου; Γιατί δεν διερωτάσαι αν μπορείς να ικανοποιήσεις τις απαιτήσεις Μου; Γιατί δεν διερωτάσαι, επίσης, αν έχεις τα προσόντα να λάβεις τις μελλοντικές ευλογίες;

Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας

Κρίνοντας από τις ενέργειες και τις πράξεις σας στη ζωή, έχετε όλοι ανάγκη καθημερινά από ένα χωρίο των λόγων Μου για να σας ανεφοδιάζουν, γιατί υπολείπεστε κατά πολύ και οι γνώσεις και οι δυνατότητές σας να δέχεστε είναι πολύ ασθενικές. Στην καθημερινή σας ζωή, ζείτε μέσα σε ένα κλίμα κι ένα περιβάλλον χωρίς αλήθεια ή σύνεση. Σας λείπει το κεφάλαιο για την επιβίωση και δεν έχετε τα θεμέλια για να γνωρίσετε Εμένα ή την αλήθεια. Η πίστη σας είναι οικοδομημένη μόνο επάνω σε μίαν αόριστη και αφηρημένη πίστη ή σε θρησκευτικές τελετές και γνώσεις εξ ολοκλήρου βασισμένες σε δόγματα. Κάθε μέρα παρατηρώ τις κινήσεις σας κι εξετάζω τις προθέσεις και τους κακούς καρπούς σας. Δεν βρήκα ποτέ κάποιον που να έθεσε αληθινά την καρδιά και το πνεύμα του στον αιώνια αμετακίνητο βωμό Μου. Γι' αυτό και δεν θέλω να σπαταλήσω χρόνο παραθέτοντας όλα εκείνα τα λόγια που επιθυμώ να εκφράσω σ' ένα τέτοιο ανθρώπινο γένος. Τα μόνα σχέδια μέσα στην καρδιά Μου αφορούν το ανολοκλήρωτο έργο Μου και το ανθρώπινο γένος που δεν έχω ακόμα σώσει. Εν πάση περιπτώσει, εύχομαι όλοι εκείνοι οι οποίοι Με ακολουθούν να λάβουν τη σωτηρία Μου και τις αλήθειες που τα λόγια Μου κομίζουν στον άνθρωπο. Ελπίζω ότι κάποια μέρα, όταν κλείσεις τα μάτια σου, θα δεις ένα βασίλειο όπου ευωδία πλημμυρίζει τον αέρα και κυλάνε ρυάκια ζωντανού νερού —όχι έναν ζοφερό, παγωμένο κόσμο όπου σκοτεινά σύννεφα κηλιδώνουν τους ουρανούς και ο ήχος των ουρλιαχτών δεν σταματά ποτέ.

Κάθε μέρα ανεξαιρέτως, Αυτός παρατηρεί τις πράξεις και τις σκέψεις του καθενός, και την ίδια στιγμή προετοιμάζει το ίδιο τους το αύριο. Είναι το μονοπάτι που πρέπει να βαδίσουν όλοι οι ζωντανοί και το οποίο έχω προορίσει για όλους. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό κι εξαιρέσεις δεν γίνονται για κανέναν. Τα λόγια που έχω πει είναι αναρίθμητα και, επιπλέον, τα έργα που έχω επιτελέσει είναι πολυάριθμα. Κάθε μέρα, παρατηρώ πώς ο κάθε

άνθρωπος φέρνει φυσικά εις πέρας όλα όσα έχει να κάνει σε συμφωνία με την έμφυτη φύση του και τα όσα της συμβαίνουν. Εν αγνοία τους, πολλοί έχουν ήδη ριχτεί στον «σωστό δρόμο» που όρισα για να ξεκαθαρίσουν τα διάφορα είδη ανθρώπων. Τα τοποθέτησα ήδη αυτά σε διαφορετικά περιβάλλοντα, και από τη θέση του ο καθένας εκφράζει τα έμφυτα γνωρίσματά του. Δεν υπάρχει κανένας να τους δεσμεύει, κανείς να τους δελεάζει. Είναι ελεύθεροι στην ολότητά τους και αυτό το οποίο εκφράζουν έρχεται φυσικά. Μόνο ένα πράγμα τους περιορίζει, και αυτό είναι τα λόγια Μου. Ως εκ τούτου, κάποιοι άνθρωποι διαβάζουν απρόθυμα τα λόγια Μου, δεν τα κάνουν ποτέ πράξη, κι αυτό το κάνουν μόνο και μόνο για να αποφύγουν τον θάνατο. Από την άλλη, κάποιοι άνθρωποι βρίσκουν δύσκολο να αντέξουν τις ημέρες τους δίχως τα λόγια Μου να τους καθοδηγούν και να τους τροφοδοτούν, κι έτσι ανά πάσα στιγμή κρατάνε φυσικά τα λόγια Μου. Με το πέρασμα του χρόνου, ανακαλύπτουν το μυστικό της ανθρώπινης ζωής, τον προορισμό του ανθρώπινου γένους και την αξία τού να είναι κανείς άνθρωπος. Έτσι, απλά, είναι το ανθρώπινο γένος μπροστά στον λόγο Μου, και απλώς αφήνω τα πράγματα να ακολουθούν την πορεία τους. Δεν κάνω τίποτα που να εξαναγκάζει τον άνθρωπο να ζήσει με τον λόγο Μου ως θεμέλιο της ύπαρξής του. Κι έτσι, εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν ποτέ συνείδηση ή αξία στην ύπαρξή τους, βλέπουν αμέριμνα πώς κυλάνε τα πράγματα και, εν συνεχεία, με τόλμη απορρίπτουν τα λόγια Μου και πράττουν όπως επιθυμούν. Αρχίζει να τους κουράζει η αλήθεια και όλα όσα προέρχονται από Μένα. Ακόμα, τους κουράζει να διαμένουν στον οίκο Μου. Οι άνθρωποι αυτοί καταλύουν προσωρινά στον οίκο Μου χάριν του προορισμού τους και προκειμένου ν' αποφύγουν την τιμωρία, έστω κι αν παρέχουν υπηρεσία. Όμως οι προθέσεις τους ποτέ δεν αλλάζουν, ούτε οι πράξεις τους. Αυτό ενισχύει ακόμη περισσότερο την επιθυμία τους για ευλογίες, την επιθυμία τους να εισέλθουν μία και μόνο φορά στη βασιλεία όπου μπορούν να παραμείνουν αιωνίως, ακόμη και να εισέλθουν στον αιώνιο παράδεισο. Όσο περισσότερο λαχταρούν να έρθει η ημέρα Μου μια ώρα αρχύτερα, τόσο περισσότερο νιώθουν ότι η αλήθεια έχει γίνει εμπόδιο, ένα πρόσκομμα στον δρόμο τους. Με δυσκολία μπορούν να περιμένουν την ώρα που θα πατήσουν πόδι στη βασιλεία για ν' απολαύσουν παντοτινά τις ευλογίες της βασιλείας των ουρανών, χωρίς να χρειάζεται να επιδιώκουν την αλήθεια ή να αποδέχονται την κρίση και το παιδεμα και, πάνω απ' όλα, χωρίς να χρειάζεται να καταλύουν με δουλοπρέπεια στον οίκο Μου και να πράττουν όπως Εγώ προστάζω. Οι άνθρωποι αυτοί δεν εισέρχονται στον οίκο Μου για να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους να αναζητήσουν την αλήθεια, ούτε για να συνεργαστούν

στη διαχείρισή Μου. Επιδιώκουν απλώς να συμπεριληφθούν σε όσους δεν θα αφανιστούν στην επόμενη εποχή. Γι' αυτό και οι καρδιές τους δεν έχουν ποτέ γνωρίσει τι είναι η αλήθεια ή πώς να δεχθούν την αλήθεια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν ποτέ κάνει πράξη την αλήθεια, ούτε έχουν συνειδητοποιήσει το βάθος της διαφθοράς τους και, παρ' όλα αυτά, έχουν καταλύσει μόνιμα στον οίκο Μου ως «υπηρέτες». Περιμένουν «υπομονετικά» την έλευση της ημέρας Μου και, ενώ παραδέρνουν από τον τρόπο του έργου Μου, παραμένουν ακούραστοι. Όσο μεγάλη κι αν είναι η προσπάθειά τους, όμως, και όποιο κι αν είναι το τίμημα που καταβάλλουν, κανείς δεν τους έχει δει ποτέ να υποφέρουν για την αλήθεια ή να προσφέρουν οτιδήποτε για χάρη μου. Μέσα στην καρδιά τους, ανυπομονούν να δουν την ημέρα που θα βάλω τέλος στην παλαιά εποχή, κι επιπλέον, με αδημονία επιθυμούν να μάθουν πόσο μεγάλη είναι η δύναμη και η εξουσία Μου. Εκείνο που ποτέ δεν έσπευσαν να κάνουν είναι να αλλάξουν οι ίδιοι και να επιδιώξουν την αλήθεια. Αγαπούν εκείνο το οποίο Με κουράζει και τους κουράζει εκείνο που Εγώ αγαπώ. Ποθούν αυτό το οποίο Εγώ μισώ, αλλά φοβούνται να χάσουν αυτό που Εγώ αποστρέφομαι. Ζουν σε αυτόν τον μοχθηρό κόσμο, αλλά ποτέ δεν τον μίσησαν και φοβούνται βαθιά ότι θα τον αφανίσω. Οι επιδιώξεις τους είναι αντικρουόμενες: τους αρέσει ο κόσμος αυτός που Εγώ αποστρέφομαι, αλλά την ίδια στιγμή λαχταρούν να τον αφανίσω άμεσα ώστε να γλυτώσουν αυτοί τα δεινά του αφανισμού και να μεταμορφωθούν σε κυρίους της επόμενης εποχής προτού παρεκκλίνουν από την αληθινή οδό. Και αυτό επειδή δεν αγαπούν την αλήθεια και τους κουράζουν όλα όσα προέρχονται από Μένα. Ίσως γίνουν «υπάκουοι άνθρωποι» για ένα μικρό διάστημα προκειμένου να μη στερηθούν τις ευλογίες, αλλά η διψασμένη για ευλογίες νοστροπία τους και ο φόβος του αφανισμού και της καταδίκης στην πύρινη λίμνη που τους διακατέχει δεν θα μπορέσουν ποτέ να κρυφτούν. Καθώς η ημέρα Μου ζυγώνει, η επιθυμία τους γίνεται σταθερά όλο και πιο έντονη. Και όσο μεγαλύτερη η καταστροφή, τόσο περισσότερο νιώθουν αβοήθητοι, μην ξέροντας από πού ν' αρχίσουν ώστε να Με κάνουν να ευφρανθώ και να μη χάσουν τις ευλογίες που από καιρό επιθυμούσαν. Μόλις το χέρι Μου αρχίσει το έργο του, οι άνθρωποι αυτοί είναι πρόθυμοι ν' αναλάβουν δράση για να υπηρετήσουν ως εμπροσθοφυλακή. Σκέφτονται μόνο να ορμήσουν στην πρώτη γραμμή των στρατευμάτων, φοβούμενοι βαθιά μήπως δεν τους δω. Πράττουν και λένε εκείνο που πιστεύουν πως είναι σωστό, χωρίς να γνωρίζουν ποτέ ότι οι πράξεις και οι ενέργειές τους δεν είχαν ποτέ την παραμικρή σχέση με την αλήθεια, και απλώς διαταράσσουν και επεμβαίνουν στο σχέδιό Μου. Παρ' όλο που μπορεί

να κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια και να είναι ειλικρινείς στη θέληση και την πρόθεσή τους να αντέξουν στις δοκιμασίες, τίποτε από όσα κάνουν δεν έχει να κάνει με Μένα, γιατί ποτέ δεν διαπίστωσα οι πράξεις τους να πηγάζουν από καλές προθέσεις, πόσω μάλλον να τοποθετούν οτιδήποτε στον βωμό Μου. Τέτοιες είναι οι πράξεις τους ενώπιόν Μου όλα αυτά τα χρόνια.

Αρχικά ήθελα να σας χορηγήσω περισσότερες αλήθειες, αλλά καθώς η στάση σας απέναντι στην αλήθεια είναι υπερβολικά ψυχρή και αδιάφορη, αναγκάζομαι να παραιτηθώ. Δεν θέλω να πάνε χαμένες οι προσπάθειές Μου, ούτε θέλω να βλέπω τους ανθρώπους να τηρούν τα λόγια Μου, κι όμως να κάνουν ό,τι Μου αντιστέκεται, ό,τι Με κατηγορεί και ό,τι Με βλασφημεί σε κάθε περίπτωση. Λόγω των στάσεων και της ανθρώπινης φύσης σας, σας χορηγώ μονάχα ένα μικρό, αλλά πολύ σημαντικό για σας, μέρος του λόγου Μου, το οποίο χρησιμεύει ως δοκιμαστικό έργο Μου για το ανθρώπινο γένος. Μόνο τώρα βεβαιώνομαι πραγματικά πως οι αποφάσεις και το σχέδιό Μου ταιριάζουν στις ανάγκες σας και, επιπλέον, ότι η στάση Μου απέναντι στο ανθρώπινο είδος είναι η σωστή. Η συμπεριφορά σας απέναντί Μου εδώ και πολλά χρόνια Μου έχει δώσει μια απάντηση άνευ προηγουμένου. Και το ερώτημα σε αυτήν την απάντηση είναι: «Ποια είναι η στάση του ανθρώπου απέναντι στην αλήθεια και τον αληθινό Θεό;» Οι προσπάθειες που έχω αφιερώσει στον άνθρωπο αποδεικνύουν την ουσία της αγάπης Μου για αυτόν, ενώ η κάθε ενέργεια του ανθρώπου απέναντί Μου αποδεικνύει την ουσία της αποστροφής του για την αλήθεια και της εναντίωσής του σε Μένα. Φροντίζω ανά πάσα στιγμή για όλους εκείνους οι οποίοι Με ακολουθούν, όμως ποτέ αυτοί οι οποίοι Με ακολουθούν δεν είναι ικανοί να δεχθούν τον λόγο Μου· δεν είναι καν ικανοί ν' αποδεχθούν τις προτάσεις Μου. Αυτό είναι που Με λυπεί πάνω απ' όλα. Κανένας δεν ήταν ποτέ ικανός να Με καταλάβει, κι επιπλέον, κανένας δεν ήταν ποτέ ικανός να Με αποδεχθεί, ακόμη και αν η στάση Μου είναι ειλικρινής και τα λόγια Μου ήπια. Όλοι προσπαθούν να διεκπεραιώσουν το έργο που τους εμπιστεύτηκα σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες· δεν αναζητούν τις προθέσεις Μου, πόσω μάλλον Με ρωτούν τι ζητώ από εκείνους. Εξακολουθούν να ισχυρίζονται ότι Με υπηρετούν πιστά, ενώ στην πραγματικότητα αποστατούν εναντίον Μου. Πολλοί πιστεύουν πως οι αλήθειες οι οποίες είναι γι' αυτούς απαράδεκτες ή τις οποίες δεν μπορούν να κάνουν πράξη δεν είναι αλήθειες. Για τέτοιους ανθρώπους, οι αλήθειες Μου γίνονται αντικείμενο άρνησης και παραμερισμού. Την ίδια

στιγμή, με αναγνωρίζουν στα λόγια ως Θεό, με αντιμετωπίζουν όμως και σαν παρείσακτο που δεν είναι η αλήθεια, η οδός ή η ζωή. Κανείς δεν γνωρίζει αυτήν την αλήθεια: τα λόγια Μου είναι η αιωνίως αναλλοίωτη αλήθεια. Είμαι η παροχή της ζωής για τον άνθρωπο και ο μοναδικός οδηγός του ανθρώπινου γένους. Η αξία και το νόημα των λόγων Μου δεν καθορίζονται από το κατά πόσον αναγνωρίζονται ή γίνονται αποδεκτά από το ανθρώπινο γένος, αλλά από την ουσία των ίδιων των λόγων. Ακόμη και αν ούτε ένας άνθρωπος σε αυτήν τη γη δεν μπορεί να δεχθεί τα λόγια Μου, η αξία των λόγων Μου και η βοήθειά τους προς το ανθρώπινο γένος είναι ανεκτίμητα για οποιονδήποτε άνθρωπο. Γι' αυτό, όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τους πολλούς που αποστατούν, αντικρούουν ή περιφρονούν εντελώς τα λόγια Μου, η στάση Μου είναι μόνο αυτή: ας γίνουν ο χρόνος και τα γεγονότα μάρτυρές Μου και ας δείξουν ότι τα λόγια Μου είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ας δείξουν ότι όλα όσα έχω πει είναι σωστά, ότι είναι εκείνα με τα οποία θα πρέπει να εξοπλιστεί ο άνθρωπος και, επιπλέον, εκείνα που θα πρέπει να αποδεχθεί. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι Με ακολουθούν να γνωρίσουν τούτο το γεγονός: όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν πλήρως τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να βρουν έναν σκοπό στα λόγια Μου, αλλά και όσοι δεν μπορούν να δεχθούν τη σωτηρία εξαιτίας των λόγων Μου, είναι εκείνοι που έχουν καταδικαστεί από τα λόγια Μου και, επιπλέον, έχουν απωλέσει τη σωτηρία Μου, και η ράβδος Μου ποτέ δεν θα λείπει από πάνω τους.

16 Απριλίου 2003

Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου

Από τη στιγμή που έρχεσαι σ' αυτόν τον κόσμο κλαίγοντας, αρχίζεις να εκτελείς το καθήκον σου. Υιοθετείς τον ρόλο σου στο σχέδιο του Θεού και με τη χειροτονία του Θεού. Ξεκινάς το ταξίδι της ζωής. Όποιο και αν είναι το παρελθόν σου και όποιο ταξίδι και αν απλώνεται μπροστά σου, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την ενορχήστρωση και τη ρύθμιση που ο Ουρανός επιφυλάσσει, και κανείς δεν έχει τον έλεγχο του πεπρωμένου του, διότι μόνον Εκείνος που κυβερνάει όλη την πλάση είναι ικανός για ένα τέτοιο έργο. Από την ημέρα που άρχισε να υπάρχει ο άνθρωπος, ο Θεός ήταν σταθερός στο έργο Του, διαχειριζόμενος αυτό το σύμπαν και κατευθύνοντας την αλλαγή και την πορεία όλων των

πραγμάτων. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος λαμβάνει ήσυχα και εν αγνοία του την τροφή της γλυκύτητας και της βροχής και της δροσιάς από τον Θεό. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος ζει εν αγνοία του κάτω από την ενορχήστρωση του χεριού του Θεού. Η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου κρατούνται από το χέρι του Θεού και όλη η ζωή του ανθρώπου γίνεται αντιληπτή στα μάτια του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν το πιστεύεις ή όχι αυτό, ο καθένας και όλα τα πράγματα, ζωντανά ή νεκρά, θα αλλάξουν, θα μετατραπούν, θα ανανεωθούν και θα εξαφανιστούν σύμφωνα με τις σκέψεις του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός κυβερνάει τα πάντα.

Καθώς η νύχτα απλώνεται, ο άνθρωπος παραμένει ανίδεος, επειδή η καρδιά του ανθρώπου δεν μπορεί να αντιληφθεί πώς το σκοτάδι πλησιάζει ή από πού έρχεται. Καθώς η νύχτα χάνεται σιγανά, ο άνθρωπος καλωσορίζει το φως της ημέρας, όμως η καρδιά του ανθρώπου δεν έχει ακόμα ξεκαθαρίσει ή συνειδητοποιήσει την προέλευση του φωτός και πώς αυτό έχει απομακρύνει το σκοτάδι της νύχτας. Τέτοιες επαναλαμβανόμενες εναλλαγές της ημέρας και της νύχτας μεταφέρουν τον άνθρωπο από τη μια εποχή στην άλλη, κινούμενες μέσα στον χρόνο, ενώ παράλληλα διασφαλίζουν ότι το έργο του Θεού και το σχέδιό Του εκτελούνται κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου και όλων των εποχών. Ο άνθρωπος περνούσε τους αιώνες με τον Θεό, όμως ο άνθρωπος δεν γνωρίζει ότι ο Θεός κυβερνά τη μοίρα όλων των πραγμάτων και των ζωντανών οργανισμών ή πώς ο Θεός ενορχηστρώνει και κατευθύνει το καθετί. Αυτό είναι κάτι που έχει διαφύγει του ανθρώπου από αμνημονεύτων χρόνων έως σήμερα. Όσο για τον λόγο για τον οποίο συμβαίνει αυτό, δεν είναι επειδή οι πράξεις του Θεού είναι πολύ απροσδιόριστες ή επειδή το σχέδιο του Θεού δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί αλλά επειδή η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου είναι πολύ απομακρυσμένα από τον Θεό. Επομένως, ακόμα και αν ο άνθρωπος ακολουθεί τον Θεό, παραμένει εν αγνοία του στην υπηρεσία του Σατανά. Κανείς δεν αναζητά ενεργά τα βήματα ή την εμφάνιση του Θεού και κανείς δεν επιθυμεί να υπάρξει υπό τη φροντίδα και τη συντήρηση του Θεού. Αντίθετα, είναι πρόθυμοι να στηριχθούν στη διάβρωση του Σατανά και του κακού προκειμένου να προσαρμοστούν σε αυτόν τον κόσμο και στους κανόνες της ζωής που ακολουθεί η διαβολική ανθρωπότητα. Σε αυτό το σημείο, η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου έχουν γίνει το αντικείμενο φόρου τιμής του ανθρώπου στον Σατανά και η τροφή του Σατανά. Επιπλέον, η ανθρώπινη καρδιά και το πνεύμα γίνονται ένα μέρος στο οποίο ο Σατανάς μπορεί να κατοικεί

και ένας κατάλληλος τόπος που αυτός μπορεί να παίξει. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος εν αγνοία του δεν κατανοεί τις αρχές της ανθρώπινης οντότητας, και την αξία και τον σκοπό της ανθρώπινης ύπαρξης. Οι νόμοι από τον Θεό και η διαθήκη μεταξύ Θεού και ανθρώπου βαθμιαία ξεθωριάζουν στην καρδιά του ανθρώπου και ο άνθρωπος δεν αναζητά πλέον ούτε δίνει βάση στον Θεό. Καθώς ο χρόνος περνάει, ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει πλέον γιατί ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, ούτε καταλαβαίνει τα λόγια που προέρχονται από το στόμα του Θεού ούτε και συνειδητοποιεί όλα όσα προέρχονται από τον Θεό. Ο άνθρωπος αρχίζει να αντιστέκεται στους νόμους και στις εντολές του Θεού· η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου νεκρώνονται... Ο Θεός χάνει τον άνθρωπο της αρχικής Του δημιουργίας και ο άνθρωπος χάνει τη ρίζα της απαρχής του. Αυτή είναι η θλίψη αυτής της ανθρωπότητας. Στην πραγματικότητα, από την αρχή μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει σκηνοθετήσει μια τραγωδία για την ανθρωπότητα στην οποία ο άνθρωπος είναι και πρωταγωνιστής και θύμα ταυτόχρονα και κανείς δεν μπορεί να απαντήσει ως προς το ποιος είναι ο σκηνοθέτης αυτής της τραγωδίας.

Στο τεράστιο σύμπαν, αμέτρητες αλλαγές έχουν συμβεί, ξανά και ξανά. Καμία δεν είναι ικανή να οδηγήσει και να καθοδηγήσει αυτή την ανθρωπότητα εκτός από Εκείνον που κυβερνάει τα πάντα στο σύμπαν. Δεν υπάρχει κανένας ισχυρός άνθρωπος να μοχθήσει ή να κάνει προετοιμασίες για αυτήν την ανθρωπότητα, πολύ λιγότερο δε κάποιος που να είναι σε θέση να οδηγήσει αυτή την ανθρωπότητα στον προορισμό του φωτός και στην απελευθέρωση από τις γήινες αδικίες. Ο Θεός θρηνεί για το μέλλον της ανθρωπότητας, και θρηνεί για την πτώση της ανθρωπότητας. Αισθάνεται θλίψη για την αργή πορεία της ανθρωπότητας προς την παρακμή και στο μονοπάτι χωρίς επιστροφή. Η ανθρωπότητα έχει ραγίσει την καρδιά του Θεού και Τον έχει αποκηρύξει για να αναζητήσει τον κακό. Έχει κανείς σκεφτεί ποτέ την κατεύθυνση προς την οποία θα μπορούσε να στραφεί μια τέτοια ανθρωπότητα; Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κανείς δεν αισθάνεται την οργή του Θεού. Κανείς δεν αναζητά έναν τρόπο να ευχαριστήσει τον Θεό ή να προσπαθήσει να πλησιάσει τον Θεό. Επιπλέον, κανείς δεν προσπαθεί να κατανοήσει τη θλίψη και τον πόνο του Θεού. Ακόμη και αφού ακούσει τη φωνή του Θεού, ο άνθρωπος συνεχίζει την πορεία του στο μονοπάτι του μακριά από τον Θεό, αποφεύγοντας τη χάρη και τη φροντίδα του Θεού και περιφρονώντας την αλήθεια του Θεού, και προτιμά να πουλήσει τον εαυτό του στον Σατανά, τον εχθρό του Θεού. Και ποιος έχει κάνει την παραμικρή σκέψη —εάν ο άνθρωπος εμμείνει στην ισχυρογνωμοσύνη του— για το

πώς θα ενεργήσει ο Θεός απέναντι σ' αυτή την ανθρωπότητα που Τον έχει απορρίψει ασυζητητί; Κανείς δεν ξέρει ότι οι επαναλαμβανόμενες υπενθυμίσεις και προτροπές του Θεού είναι επειδή Εκείνος κρατά στα χέρια Του μια άνευ προηγουμένου καταστροφή που έχει προετοιμάσει, μία καταστροφή που θα είναι αφόρητη για τη σάρκα και την ψυχή του ανθρώπου. Αυτή η καταστροφή δεν είναι απλώς τιμωρία της σάρκας, αλλά και της ψυχής. Πρέπει να ξέρεις το εξής: Όταν το σχέδιο του Θεού αποτυγχάνει και όταν οι υπενθυμίσεις Του και οι προτροπές Του δεν εισακούγονται, τι είδους θυμό θα εξαπολύσει; Αυτό δεν θα μοιάζει με τίποτα από ό,τι έχει βιώσει μέχρι σήμερα ή έχει ακούσει οποιοδήποτε δημιούργημα. Και έτσι λέω, αυτή η καταστροφή είναι πρωτοφανής και ποτέ δεν θα επαναληφθεί. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο μία δημιουργία και μία σωτηρία είναι μέσα στο σχέδιο του Θεού. Αυτή είναι η πρώτη φορά και η τελευταία. Επομένως, κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τις επίπονες προθέσεις και την διακαή προσδοκία με την οποία ο Θεός σώζει αυτή τη φορά την ανθρωπότητα.

Ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο και έφερε τον άνθρωπο, ένα ζωντανό πλάσμα στο οποίο εμφύσησε ζωή, μέσα του. Στη συνέχεια, ο άνθρωπος κατέληξε να έχει γονείς και συγγενείς και δεν ήταν πλέον μόνος. Από την πρώτη στιγμή που ο άνθρωπος έριξε τη ματιά του σε αυτόν τον υλικό κόσμο, ήταν έτοιμος να υπάρξει μέσα στη χειροτονία του Θεού. Είναι η ανάσα της ζωής από τον Θεό που υποστηρίζει κάθε ζωντανό πλάσμα σε όλη την ανάπτυξη του μέχρι την ενηλικίωση. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, κανείς δεν πιστεύει ότι ο άνθρωπος ζει και μεγαλώνει κάτω από τη φροντίδα του Θεού. Αντίθετα, θεωρεί ότι ο άνθρωπος μεγαλώνει κάτω από την αγάπη και τη φροντίδα των γονιών του και ότι η ανάπτυξη του διέπεται από το ζωτικό ένστικτο. Αυτό συμβαίνει επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει ποιος έδωσε τη ζωή ή από πού γεννήθηκε, πολύ λιγότερο δε πώς το ζωτικό ένστικτο δημιουργεί θαύματα. Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο ότι η τροφή είναι η βάση της συνέχισης της ζωής, ότι η επιμονή είναι η πηγή της ύπαρξης της ζωής και ότι οι πεποιθήσεις του είναι ο πλούτος της επιβίωσής του. Ο άνθρωπος δεν αισθάνεται τη χάρη και την πρόνοια του Θεού. Ο άνθρωπος τότε σπαταλά τη ζωή που του έδωσε ο Θεός... Ούτε ένα μέλος αυτής της ανθρωπότητας την οποία ο Θεός φροντίζει μέρα και νύχτα δεν θεωρεί χρέος του να Τον λατρεύει. Ο Θεός συνεχίζει απλώς να εργάζεται πάνω στον άνθρωπο, από τον οποίο δεν έχει καμία προσδοκία, όπως έχει Εκείνος σχεδιάσει. Το κάνει με την ελπίδα ότι μια μέρα ο

άνθρωπος θα ξυπνήσει από το όνειρό του και θα καταλάβει ξαφνικά την αξία και τον σκοπό της ζωής, θα καταλάβει το κόστος με το οποίο ο Θεός έχει δώσει τα πάντα στον άνθρωπο και θα ξέρει πόσο διακαώς επιθυμεί ο Θεός να επιστρέψει σε Εκείνον. Κανείς δεν έχει ποτέ εξετάσει τα μυστικά της προέλευσης και της συνέχειας της ζωής του ανθρώπου. Και όμως, μόνον ο Θεός που καταλαβαίνει τα πάντα σιωπηρά υπομένει τον πόνο και τα χτυπήματα από τον άνθρωπο, ο οποίος έχει λάβει τα πάντα από τον Θεό αλλά δεν είναι ευγνώμων. Ο άνθρωπος θεωρεί δεδομένο οτιδήποτε η ζωή φέρνει, και «φυσικά», ο Θεός προδίδεται, ξεχνιέται και εκτοπίζεται από τον άνθρωπο. Είναι άραγε πράγματι το σχέδιο του Θεού τόσο σημαντικό; Είναι άραγε πράγματι ο άνθρωπος, το ζωντανό πλάσμα που προέρχεται από το χέρι του Θεού, όντως τόσο σημαντικός; Το σχέδιο του Θεού είναι απόλυτης σημασίας. Ωστόσο, το ζωντανό πλάσμα που δημιουργήθηκε από το χέρι του Θεού υπάρχει για το σχέδιό Του. Επομένως, ο Θεός δεν μπορεί να ακυρώσει το σχέδιό Του λόγω του μίσους γι' αυτήν την ανθρωπότητα. Για χάρη του σχεδίου Του και της αναπνοής που εξέπνευσε είναι που ο Θεός υπομένει όλα τα βασανιστήρια, όχι για τη σάρκα του ανθρώπου αλλά για τη ζωή του ανθρώπου. Εύχεται να πάρει πίσω όχι τη σάρκα του ανθρώπου αλλά τη ζωή που εξέπνευσε. Αυτό είναι το σχέδιό Του.

Όλοι όσοι έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο πρέπει να βιώσουν τη ζωή και τον θάνατο και πολλοί έχουν βιώσει τον κύκλο του θανάτου και της αναγέννησης. Όσοι ζουν θα πεθάνουν σύντομα κι οι νεκροί σύντομα θα επιστρέψουν. Όλα αυτά είναι η πορεία της ζωής που διευθέτησε ο Θεός για κάθε ζωντανό ον. Ωστόσο, αυτή η πορεία κι ο κύκλος είναι η αλήθεια που ο Θεός επιθυμεί να δει ο άνθρωπος, ότι η ζωή που απονέμεται στον άνθρωπο από τον Θεό είναι ατελείωτη και απεριόριστη από τη σάρκα, τον χρόνο ή το διάστημα. Αυτό είναι το μυστήριο της ζωής που δόθηκε στον άνθρωπο από τον Θεό και η απόδειξη ότι η ζωή προήλθε από Εκείνον. Αν και πολλοί δεν πιστεύουν ότι η ζωή προέρχεται από τον Θεό, ο άνθρωπος απολαμβάνει αναπόφευκτα όλα όσα προέρχονται από τον Θεό, είτε πιστεύουν είτε αρνούνται την ύπαρξή Του. Εάν ο Θεός κάποια στιγμή ξαφνικά αλλάξει το θυμικό Του και επιθυμήσει να ανακτήσει όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο και να πάρει πίσω τη ζωή που έχει δώσει, τότε τίποτα δεν θα υπάρχει πια. Ο Θεός χρησιμοποιεί τη ζωή Του για να προμηθεύσει το καθετί, τόσο τα ζωντανά όσο και τα άψυχα, φέρνοντας τα πάντα σε ευταξία χάρη στη δύναμη και την εξουσία Του. Αυτή είναι μια αλήθεια που κανένας δεν μπορεί να συλλάβει ή να κατανοήσει

εύκολα, και αυτές οι ακατανόητες αλήθειες είναι η ίδια η εκδήλωση κι η απόδειξη της ζωτικής δύναμης του Θεού. Τώρα ας Μου επιτρέψεις να σου πω ένα μυστικό: Το μεγαλείο και η δύναμη της ζωής του Θεού δεν μπορούν να κατανοηθούν από οποιοδήποτε πλάσμα. Έτσι είναι τώρα, έτσι ήταν κάποτε, κι έτσι θα είναι στο μέλλον. Το δεύτερο μυστικό που θα μοιραστώ μαζί σου είναι το εξής: Η πηγή της ζωής προέρχεται από τον Θεό, για όλη τη δημιουργία, ανεξάρτητα από τη διαφορά στη μορφή ή τη δομή. Οποιοδήποτε είδους ζωντανό πλάσμα και αν είσαι, δεν μπορείς να πορευτείς ενάντια στο μονοπάτι της ζωής που έχει θέσει ο Θεός. Εν πάση περιπτώσει, το μόνο που επιθυμώ είναι να καταλάβει ο άνθρωπος ότι χωρίς τη φροντίδα, τη συντήρηση και την πρόνοια του Θεού, ο άνθρωπος δεν μπορεί να λάβει όλα όσα του έμελλε να λάβει, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη είναι η προσπάθεια ή ο αγώνας. Χωρίς την προσφορά ζωής από τον Θεό, ο άνθρωπος χάνει την αξία της ζωής και χάνει τον σκοπό της ζωής. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει σε έναν άνθρωπο που σπαταλά την αξία της ζωής Του να είναι τόσο ανέμελος; Και πάλι, μην ξεχνάς ότι ο Θεός είναι η πηγή της ζωής σου. Εάν ο άνθρωπος αποτύχει να αποδώσει τιμές σε ό,τι του έχει παράσχει ο Θεός, όχι μόνο ο Θεός θα πάρει πίσω ό,τι έδωσε στην αρχή, αλλά θα απαιτήσει ως αποζημίωση από τον άνθρωπο το διπλό τίμημα απ' όλα όσα Εκείνος έχει δώσει.

26 Μαΐου 2003

Ο στεναγμός του Παντοδύναμου

Υπάρχει ένα τεράστιο μυστικό στην καρδιά σου, το οποίο ουδέποτε γνώριζες, διότι ζεις σε έναν κόσμο δίχως φως. Η καρδιά και το πνεύμα σου έχουν διαρπαχθεί από τον πονηρό. Τα μάτια σου έχουν καλυφθεί από το σκοτάδι, κι εσύ δεν μπορείς να δεις μήτε τον ήλιο στον ουρανό μήτε εκείνο το λαμπρό αστέρι της νυκτός. Τα αυτιά σου έχουν βουλώσει από λόγια απατηλά, κι εσύ δεν ακούς μήτε τη βροντώδη φωνή του Ιεχωβά μήτε τον ήχο των υδάτων που ρέουν από τον θρόνο. Έχεις χάσει όλα όσα δικαιωματικά σου ανήκουν, όλα όσα σου έδωσε ο Παντοδύναμος. Έχεις εισέλθει σε μια απέραντη θάλασσα βασάνων, δίχως δυνατότητα διάσωσης, δίχως ελπίδα επιβίωσης, και το μόνο που κάνεις είναι να παλεύεις και να τρέχεις δεξιά κι αριστερά... Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, ήσουν καταδικασμένος να πλήττεσαι από τον πονηρό, μακριά από τις ευλογίες του Παντοδύναμου, μακριά από τις παροχές του

Παντοδύναμου, βαδίζοντας σε έναν δρόμο δίχως επιστροφή. Ένα εκατομμύριο εκκλήσεις μόλις και μετά βίας μπορούν να διεγείρουν την καρδιά και το πνεύμα σου. Κοιμάσαι βαθιά στην αγκαλιά του πονηρού, ο οποίος σε έχει παρασύρει σε ένα απέραντο βασίλειο, δίχως κατεύθυνση ή οδικές πινακίδες. Από εκεί και πέρα, έχασες την αρχική αθωότητα και αγνότητά σου, και άρχισες να αποφεύγεις τη φροντίδα του Παντοδύναμου. Μέσα στην καρδιά σου, ο πονηρός σε κατευθύνει σε κάθε ζήτημα κι έχει γίνει η ζωή σου. Δεν τον φοβάσαι, δεν τον αποφεύγεις ούτε τον αμφισβητείς πια· αντιθέτως, στην καρδιά σου τού συμπεριφέρεσαι σαν να ήταν Θεός. Άρχισες να τον τιμάς, να τον λατρεύεις, και οι δυο σας έχετε γίνει αχώριστοι σαν το σώμα με τη σκιά, αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλον στη ζωή και στον θάνατο. Δεν έχεις ιδέα από πού προήλθες, γιατί γεννήθηκες ή γιατί θα πεθάνεις. Βλέπεις τον Παντοδύναμο σαν ξένο· δεν γνωρίζεις την προέλευσή Του, πόσο μάλλον όλα όσα έχει κάνει Εκείνος για σένα. Όλα όσα προέρχονται από Εκείνον έχουν γίνει μισητά σ' εσένα· μήτε τα εκτιμάς μήτε γνωρίζεις την αξία τους. Από τη μέρα που έλαβες τις παροχές του Παντοδύναμου, βαδίζεις δίπλα στον πονηρό. Έχεις υπομείνει χιλιάδες χρόνια καταιγίδων και θυελλών με τον πονηρό, και συμπαρατάσσεσαι μ' εκείνον ενάντια στον Θεό που ήταν η πηγή της ζωής σου. Δεν γνωρίζεις τίποτα για μετάνοια, πόσο μάλλον ότι έχεις φτάσει στα πρόθυρα του χαμού. Έχεις ξεχάσει ότι ο πονηρός σε έχει πλανέψει και σε έχει πλήξει· έχεις ξεχάσει την προέλευσή σου. Έτσι, μέχρι και σήμερα, ο πονηρός σε πλήττει σε κάθε βήμα της διαδρομής. Η καρδιά και το πνεύμα σου είναι μουδιασμένα και παρηκμασμένα. Έχεις σταματήσει να διαμαρτύρεσαι για τις στενοχώριες του κόσμου του ανθρώπου· δεν πιστεύεις πια ότι ο κόσμος είναι άδικος. Νοιάζεσαι δε, ακόμα λιγότερο για το αν υπάρχει ο Παντοδύναμος. Αυτό συμβαίνει επειδή προ πολλού έκρινες ότι ο πονηρός είναι ο πραγματικός πατέρας σου και δεν μπορείς να βρίσκεσαι μακριά του. Αυτό είναι το μυστικό μέσα στην καρδιά σου.

Καθώς χαράζει η αυγή, ένα πρωινό αστέρι αρχίζει να λάμπει στην Ανατολή. Πρόκειται για ένα αστέρι που ποτέ πριν δεν βρισκόταν εκεί, και το οποίο φωτίζει τον ήρεμο, έναστρο ουρανό, ανάβοντας εκ νέου το φως που είχε σβήσει στις καρδιές των ανθρώπων. Χάρη σ' αυτό το φως, το οποίο φωτίζει εξίσου εσένα και τους άλλους, οι άνθρωποι δεν νιώθουν πια μοναξιά. Όμως μόνο εσύ εξακολουθείς να κοιμάσαι βαθιά μέσα στη σκοτεινή νύχτα. Δεν ακούς κανέναν ήχο και δεν βλέπεις κανένα φως· αγνοείς την έλευση ενός νέου ουρανού και μιας νέας γης, μιας νέας εποχής, επειδή ο πατέρας σου σου λέει: «Παιδί μου, μη σηκώνεσαι,

είναι νωρίς ακόμα. Έχει κρύο, οπότε μη βγεις έξω μην τυχόν σου διατρυπήσουν τα μάτια το ξίφος και το δόρυ». Εμπιστεύεσαι μονάχα τις νουθεσίες του πατέρα σου, διότι πιστεύεις πως μόνο ο πατέρας σου έχει δίκιο, καθώς είναι μεγαλύτερος από εσένα και σε αγαπάει πολύ. Αυτές οι νουθεσίες και αυτή η αγάπη σε κάνουν να μην πιστεύεις πια στον θρύλο που λέει ότι υπάρχει φως στον κόσμο· δεν σε αφήνουν να νοιάζεσαι για το αν εξακολουθεί να υπάρχει αλήθεια σ' αυτόν τον κόσμο. Δεν τολμάς πια να ελπίζεις στη διάσωση από τον Παντοδύναμο. Είσαι ικανοποιημένος με την υπάρχουσα κατάσταση, δεν προσδοκάς πια την έλευση του φωτός, δεν αναμένεις πια τον ερχομό του Παντοδύναμου, όπως λέει ο θρύλος. Κατά τη γνώμη σου, όλα όσα είναι όμορφα δεν μπορούν να επανέλθουν στη ζωή, δεν μπορούν να υφίστανται. Στα μάτια σου, το αύριο της ανθρωπότητας, το μέλλον της ανθρωπότητας, απλώς εξαφανίζονται, ισοπεδώνονται. Γραπώνεσαι απ' τα ρούχα του πατέρα σου με όλη σου τη δύναμη, ευχαριστημένος που μοιράζεσαι τις κακουχίες, τρομοκρατημένος μη χάσεις τον συνοδοιπόρο σου και τον δρόμο του μακρινού ταξιδιού σου. Ο απέραντος και συγκεχυμένος κόσμος των ανθρώπων έχει καταστήσει πολλούς από εσάς ακλόνητους και απτόητους να εκπληρώσετε τους διαφορετικούς ρόλους αυτού του κόσμου. Έχει δημιουργήσει πολλούς «πολεμιστές» που δεν φοβούνται τον θάνατο. Επιπλέον, έχει φτιάξει φουρνιές και φουρνιές μουδιασμένων και παράλυτων ανθρωπίνων όντων, που έχουν άγνοια του σκοπού της ύπαρξής τους. Το βλέμμα του Παντοδύναμου επιθεωρεί άπαντα τα μέλη της βαθιά πληγείσας ανθρωπίνης φυλής. Αυτό που Εκείνος ακούει είναι ο θρήνος εκείνων που υποφέρουν, αυτό που βλέπει είναι η αδιαντροπιά εκείνων που έχουν πληγεί, κι αυτό που αισθάνεται είναι η ανημποριά και ο τρόμος μιας ανθρωπίνης φυλής που έχει χάσει τη χάρη της σωτηρίας. Η ανθρωπότητα απορρίπτει τη φροντίδα Του, επιλέγοντας να βαδίζει στο δικό της μονοπάτι, και προσπαθεί να αποφύγει τον εξονυχιστικό έλεγχο της ματιάς Του, προτιμώντας να γευτεί, συντροφιά με τον εχθρό, την πικρότητα της βαθιάς θάλασσας μέχρι την τελευταία σταγόνα. Οι άνθρωποι δεν ακούν πια τον στεναγμό του Παντοδύναμου· τα χέρια του Παντοδύναμου δεν είναι πια πρόθυμα να χαϊδέψουν αυτήν την τραγική ανθρωπότητα. Ξανά και ξανά, Εκείνος επανακτά και, ξανά και ξανά, Εκείνος χάνει και πάλι, κι έτσι επαναλαμβάνεται το έργο που κάνει. Από εκείνη τη στιγμή, αρχίζει να κουράζεται, να νιώθει αποκαμωμένος, κι έτσι διακόπτει το διεξαγόμενο έργο και σταματά να βαδίζει ανάμεσα στην ανθρωπότητα... Οι άνθρωποι αγνοούν παντελώς αυτές τις αλλαγές, αγνοούν το πηγαινέλα, τη θλίψη και τη μελαγχολία του Παντοδύναμου.

Τα πάντα σ' αυτόν τον κόσμο μεταβάλλονται γρήγορα με τις σκέψεις του Παντοδύναμου και υπό το βλέμμα Του. Πράγματα που η ανθρωπότητα δεν έχει ακούσει ποτέ καταφτάνουν ξαφνικά, ενώ πράγματα που η ανθρωπότητα έχει επί μακρόν στην κατοχή της, απομακρύνονται εν αγνοία της. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει πού βρίσκεται ο Παντοδύναμος, πολύ λιγότερο δε, μπορεί κανείς να αισθανθεί την υπερβατικότητα και το μεγαλείο της ζωτικής δύναμης του Παντοδύναμου. Η υπερβατικότητά Του έγκειται στο γεγονός ότι μπορεί να αντιληφθεί όσα οι άνθρωποι δεν μπορούν. Το μεγαλείο Του έγκειται στο γεγονός ότι είναι Εκείνος, τον οποίο έχει απαρνηθεί η ανθρωπότητα, κι Εκείνος που, παρ' όλα αυτά, σώζει την ανθρωπότητα. Γνωρίζει το νόημα της ζωής και του θανάτου και, επιπλέον, γνωρίζει ποιοι κανόνες είναι κατάλληλοι να διέπουν την ύπαρξη της ανθρωπότητας που Εκείνος δημιούργησε. Είναι το θεμέλιο της ανθρώπινης ύπαρξης και ο Λυτρωτής που ανασταίνει ξανά την ανθρωπότητα. Βυθίζει τις ευτυχισμένες καρδιές στη θλίψη και αναπτερώνει τις θλιμμένες καρδιές με ευτυχία, και όλα αυτά για χάρη του έργου Του, για χάρη του σχεδίου Του.

Η ανθρωπότητα, έχοντας απομακρυνθεί από την παροχή ζωής του Παντοδύναμου, έχει άγνοια του σκοπού της ύπαρξης, όμως, μολαταύτα, φοβάται τον θάνατο. Οι άνθρωποι δεν έχουν βοήθεια ούτε υποστήριξη, κι όμως εξακολουθούν να είναι απρόθυμοι να κλείσουν τα μάτια τους και είναι προετοιμασμένοι να παρατείνουν μια ποταπή ύπαρξη σ' αυτόν τον κόσμο —σακιά από σάρκα δίχως καμία αίσθηση της δικής τους ψυχής. Ζεις κατ' αυτόν τον τρόπο, δίχως ελπίδα, όπως κάνουν κι άλλοι, δίχως στόχο. Μόνο ο Πανάγιος του θρύλου θα σώσει τους ανθρώπους που, ενώ βογκούν εν μέσω των βασάνων τους, λαχταρούν απεγνωσμένα τον ερχομό Του. Μέχρι στιγμής, τέτοια πεποίθηση δεν έχουν όσοι στερούνται συνειδητότητας. Ωστόσο, οι άνθρωποι εξακολουθούν να τη λαχταρούν έντονα. Ο Παντοδύναμος δείχνει έλεος σ' αυτούς τους ανθρώπους που έχουν υποφέρει βαθύτατα· ταυτόχρονα, έχει απηυδήσει με αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν συνειδητότητα, καθώς περιμένει πολύ καιρό μια απάντηση από τα ανθρώπινα όντα. Επιθυμεί να αναζητήσει, να αναζητήσει την καρδιά και το πνεύμα σου, να σου φέρει νερό και τροφή για να σε αφυπνίσει, ώστε να μην είσαι πια διψασμένος και πεινασμένος. Όταν είσαι αποκαμωμένος και αρχίζεις να αισθάνεσαι κάπως τη ζοφερή απόγνωση αυτού του κόσμου, μη νιώθεις χαμένος, μην κλαις. Ο Παντοδύναμος Θεός, ο Φύλακας, θα καλοδεχθεί την άφιξή σου οποιαδήποτε στιγμή. Επαγρυπνεί στο πλευρό

σου, περιμένοντάς σε να γυρίσεις πίσω. Περιμένει την ημέρα που θα ανακτήσεις ξαφνικά τη μνήμη σου: όταν θα συνειδητοποιήσεις ότι προήλθες από τον Θεό, ότι σε άγνωστο χρόνο έχασες τον δρόμο σου, ότι σε άγνωστο χρόνο έχασες καθ' οδόν τη συνειδητότητά σου κι ότι σε άγνωστο χρόνο απέκτησες έναν «πατέρα»· επιπλέον, όταν θα συνειδητοποιήσεις ότι ο Παντοδύναμος πάντα επαγρυπνούσε και περίμενε εκεί πέρα την επιστροφή σου πάρα πολύ καιρό. Επαγρυπνεί με απεγνωσμένη λαχτάρα, περιμένει μιαν απόκριση δίχως απάντηση. Το ότι στέκεται φρουρός είναι άκρως ανεκτίμητο και γίνεται για χάρη της ανθρώπινης καρδιάς και του ανθρώπινου πνεύματος. Ίσως να στέκεται φρουρός επ' αόριστον και ίσως αυτό να βρίσκεται στο τέλος του. Όμως θα πρέπει να γνωρίζεις ακριβώς πού βρίσκονται αυτήν τη στιγμή η καρδιά και το πνεύμα σου.

28 Μαΐου 2003

Η εμφάνιση του Θεού έχει αναγγείλει μια νέα εποχή

Το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, που αριθμεί έξι χιλιάδες χρόνια, φθάνει στο τέλος του, κι η πύλη της βασιλείας έχει ανοιχθεί σε όλους όσοι επιζητούν την εμφάνισή Του. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τι περιμένετε; Τι ακριβώς αναζητάτε; Περιμένετε την εμφάνιση του Θεού; Ψάχνετε τα χνάρια του Θεού; Πόση λαχτάρα υπάρχει για την εμφάνιση του Θεού! Και πόσο δύσκολη είναι η ανεύρεση των χναριών του Θεού! Σε μια εποχή όπως αυτή, σε έναν κόσμο σαν κι αυτόν, τι πρέπει να κάνουμε για να γίνουμε μάρτυρες της ημέρας της εμφάνισης του Θεού; Τι πρέπει να κάνουμε για να ακολουθήσουμε τα χνάρια του Θεού; Αυτά τα ερωτήματα γεννιούνται σε όλους όσοι περιμένουν την εμφάνιση του Θεού. Όλοι τα έχετε σκεφτεί σε αρκετές περιπτώσεις —αλλά με ποιο αποτέλεσμα; Πού εμφανίζεται ο Θεός; Πού είναι τα χνάρια του Θεού; Έχετε πάρει απαντήσεις; Η απόκριση πολλών ανθρώπων θα ήταν η ακόλουθη: Ο Θεός εμφανίζεται ανάμεσα σ' εκείνους που Τον ακολουθούν, και τα χνάρια Του είναι ανάμεσά μας· είναι τόσο απλό! Ο καθένας μπορεί να δώσει μια στερεότυπη απάντηση, αλλά καταλαβαίνετε τι είναι η εμφάνιση του Θεού και τι είναι τα χνάρια του Θεού; Η εμφάνιση του Θεού αναφέρεται στην προσωπική άφιξή Του στη γη για να επιτελέσει το έργο Του. Με τη δική Του ταυτότητα και διάθεση, και με τον τρόπο που Του είναι έμφυτος, κατεβαίνει ανάμεσα στους ανθρώπους για να επιτελέσει το έργο της εισαγωγής μιας εποχής

και της λήξης μιας εποχής. Αυτό το είδος της εμφάνισης δεν είναι κάποιου είδους τελετή. Δεν είναι σημάδι, εικόνα, θαύμα ή μεγάλο όραμα, κι ακόμη περισσότερο δεν είναι κάποιο είδος θρησκευτικής διαδικασίας. Είναι αληθινό και πραγματικό γεγονός το οποίο είναι απτό και ορατό. Αυτού του είδους η εμφάνιση δεν αποσκοπεί στην τήρηση κάποιας διαδικασίας και δεν γίνεται για χάρη κάποιου βραχυπρόθεσμου εγχειρήματος. Γίνεται, αντίθετα, για χάρη κάποιου σταδίου του έργου στο σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Η εμφάνιση του Θεού είναι πάντοτε σημαντική και συνδέεται πάντοτε με το σχέδιο διαχείρισής Του. Αυτή η εμφάνιση είναι τελείως διαφορετική από την εμφάνιση της καθοδήγησης κι αρχηγίας του Θεού και της διαφώτισης του ανθρώπου. Ο Θεός επιτελεί ένα στάδιο μεγάλου έργου κάθε φορά που αποκαλύπτει τον εαυτό Του. Αυτό το έργο είναι διαφορετικό από τα έργα οποιασδήποτε άλλης εποχής. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να το φανταστεί και δεν το έχει βιώσει ποτέ. Πρόκειται για έργο που εγκαινιάζει μια νέα εποχή κι ολοκληρώνει την παλιά εποχή, κι είναι ένας νέος και βελτιωμένος τύπος έργου για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Επίσης, είναι έργο που εισάγει την ανθρωπότητα στη νέα εποχή. Αυτή είναι η σπουδαιότητα της εμφάνισης του Θεού.

Ταυτόχρονα με την κατανόηση της εμφάνισης του Θεού, πώς θα πρέπει να αναζητήσετε τα χνάρια Του; Αυτό το ερώτημα δεν είναι δύσκολο να εξηγηθεί: Όπου εμφανίζεται ο Θεός, εκεί θα ανακαλύψετε τα χνάρια Του. Αυτή η εξήγηση ακούγεται ξεκάθαρη, αλλά δεν είναι τόσο εύκολη στην πράξη, γιατί πολλοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν πού εμφανίζεται ο Θεός, πόσο δε μάλλον, πού προτίθεται ή πού θα πρέπει να εμφανιστεί. Ορισμένοι παρορμητικοί πιστεύουν ότι η εμφάνιση του Θεού βρίσκεται όπου βρίσκεται το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ή ακόμη πιστεύουν ότι ο Θεός εμφανίζεται όπου υπάρχουν πνευματικές μορφές. Ή ακόμα πιστεύουν ότι ο Θεός εμφανίζεται όπου υπάρχουν διάσημοι άνθρωποι. Για την ώρα, ας μην ασχοληθούμε με το αν αυτές οι πεποιθήσεις είναι σωστές ή λανθασμένες. Για να εξηγήσουμε αυτό το ερώτημα, πρέπει πρώτα να είμαστε ξεκάθαροι σχετικά με τον σκοπό μας: Αναζητούμε τα χνάρια του Θεού. Δεν αναζητούμε πνευματικές μορφές, κι ακόμη περισσότερο δεν ακολουθούμε διασημότητες· ακολουθούμε τα χνάρια του Θεού. Έτσι, λοιπόν, εφόσον αναζητούμε τα χνάρια του Θεού, πρέπει να αναζητήσουμε το θέλημα του Θεού, τα λόγια του Θεού, τις ομιλίες του Θεού —διότι εκεί που βρίσκονται τα νέα λόγια του Θεού, εκεί υπάρχει και η φωνή του Θεού, κι όπου υπάρχουν τα χνάρια του Θεού, εκεί είναι και τα έργα του Θεού.

Όπου βρίσκεται η έκφραση του Θεού, εκεί εμφανίζεται ο Θεός, κι όπου εμφανίζεται ο Θεός, εκεί υπάρχει η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ενώ αναζητούσατε τα χνάρια του Θεού, αγνοήσατε τα λόγια που λένε ότι «ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή». Έτσι, όταν πολλοί άνθρωποι λαμβάνουν την αλήθεια, δεν πιστεύουν ότι έχουν ανακαλύψει τα χνάρια του Θεού, πόσο μάλλον δε, αναγνωρίζουν την εμφάνιση του Θεού. Πόσο σοβαρό λάθος είναι αυτό! Η εμφάνιση του Θεού δεν μπορεί να συμβιβασθεί με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, πόσο μάλλον δε, μπορεί ο Θεός να εμφανιστεί κατ' εντολή του ανθρώπου. Ο Θεός κάνει τις δικές Του επιλογές κι έχει τα δικά Του σχέδια όταν εκτελεί το έργο Του. Επίσης, έχει τους δικούς Του σκοπούς, καθώς και τις δικές Του μεθόδους. Δεν είναι απαραίτητο για τον Θεό να συζητά το έργο που κάνει με τον άνθρωπο ούτε να ζητά τη συμβουλή του ανθρώπου, πόσο μάλλον να ενημερώνει κάθε άνθρωπο σχετικά με το έργο Του. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού και, επιπλέον, θα πρέπει να αναγνωρισθεί απ' όλους. Αν επιθυμείς να γίνεις μάρτυρας της εμφάνισης του Θεού, αν επιθυμείς να ακολουθήσεις τα χνάρια του Θεού, τότε πρέπει πρώτα να υπερβείς τις αντιλήψεις σου. Δεν πρέπει να απαιτείς από τον Θεό να κάνει αυτό ή εκείνο και, ακόμη περισσότερο, δεν θα πρέπει να Τον κλείσεις στα δικά σου όρια και να Τον περιορίσεις στις δικές σου αντιλήψεις. Αντίθετα, θα πρέπει να απαιτήσετε από τον εαυτό σας τον τρόπο που θα αναζητήσετε τα χνάρια του Θεού, που θα αποδεχτείτε την εμφάνιση του Θεού και που θα υποταχθείτε στο νέο έργο του Θεού. Αυτό θα πρέπει να κάνει ο άνθρωπος. Εφόσον ο άνθρωπος δεν είναι η αλήθεια και δεν κατέχει την αλήθεια, θα πρέπει να αναζητά, να αποδέχεται και να υπακούει.

Είτε είσαι Αμερικανός, είτε Βρετανός, είτε πολίτης οποιουδήποτε άλλου έθνους, θα πρέπει να βγεις έξω από τα όριά σου, να ξεπεράσεις τον εαυτό σου και να δεις το έργο του Θεού ως πλάσμα του Θεού. Κάνοντας αυτό, δεν θα βάλεις περιορισμούς στα χνάρια του Θεού. Διότι, στις μέρες μας, πολλοί άνθρωποι το θεωρούν αδύνατο να εμφανιστεί ο Θεός σε κάποια συγκεκριμένη χώρα ή έθνος. Πόσο βαθιά είναι η σημασία του έργου του Θεού και πόσο σημαντική είναι η εμφάνιση του Θεού! Πώς μπορούν να μετρηθούν με την αντίληψη και τη σκέψη του ανθρώπου; Και σου λέω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να απελευθερωθείς από τις αντιλήψεις σου περί υπηκοότητας ή εθνικότητας όταν αναζητάς την εμφάνιση του Θεού. Με τον τρόπο αυτό, δεν θα είσαι εγκλωβισμένος στις δικές σου αντιλήψεις· με τον τρόπο αυτό, θα

έχεις τα προσόντα να υποδεχτείς την εμφάνιση του Θεού. Αλλιώς, θα είσαι πάντοτε στο σκοτάδι και δεν θα λάβεις ποτέ την έγκριση του Θεού.

Ο Θεός είναι ο Θεός ολόκληρης της ανθρωπότητας. Δεν καθιστά τον εαυτό Του ιδιωτική περιουσία καμιάς χώρας ή έθνους, κι εκτελεί το έργο του σχεδίου Του χωρίς κανέναν περιορισμό οποιασδήποτε μορφής, χώρας ή έθνους. Ίσως να μην έχεις ποτέ φανταστεί αυτήν τη μορφή ή ίσως να διατηρείς μια στάση άρνησης απέναντι σ' αυτή τη μορφή ή ίσως να υπάρχει προκατάληψη εναντίον της χώρας ή του έθνους στο οποίο εμφανίστηκε ο Θεός και να είναι το λιγότερο αναπτυγμένο στη γη. Όμως ο Θεός έχει τη σοφία Του. Με τη δύναμή Του και μέσα από την αλήθεια και τη διάθεσή Του, έχει αληθινά κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων που είναι σε σύμπνοια με τον Ίδιο. Κι έχει κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων την οποία ήθελε να συγκροτήσει: μια ομάδα την οποία κατέκτησε Εκείνος, η οποία υπομένει αγωνιώδεις δοκιμασίες και όλες τις μορφές διωγμού και μπορεί να Τον ακολουθεί ως το τέλος. Ο σκοπός της εμφάνισης του Θεού, απαλλαγμένης από οποιονδήποτε περιορισμό οποιασδήποτε μορφής ή χώρας, είναι να μπορέσει Εκείνος να ολοκληρώσει το έργο του σχεδίου Του. Για παράδειγμα, όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε στην Ιουδαία, ο στόχος Του ήταν να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης για τη λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αλλά οι Εβραίοι πίστευαν ότι ήταν αδύνατον ο Θεός να το πράξει και θεωρούσαν ότι ήταν αδύνατον ο Θεός να ενσαρκωθεί και να λάβει τη μορφή του Κυρίου Ιησού. Η θεωρία τους περί «αδύνατου» έγινε η βάση πάνω στην οποία καταδίκασαν και αντιτάχθηκαν στον Θεό και, τελικά, οδήγησε στην καταστροφή του Ισραήλ. Στις μέρες μας, πολλοί άνθρωποι έχουν υποπέσει σε παρόμοιο λάθος. Διακηρύσσουν με όλη τους τη δύναμη την επερχόμενη εμφάνιση του Θεού, μα συνάμα την καταδικάζουν· αυτό που γι' αυτούς είναι «αδύνατο», ακόμη μια φορά περιορίζει την εμφάνιση του Θεού μέσα στα όρια της φαντασίας τους. Κι έτσι έχω δει πολλούς ανθρώπους να ξεκαρδίζονται στα γέλια αφότου αντικρίσουν τα λόγια του Θεού. Δεν είναι αυτό το γέλιο ίδιο με την καταδίκη και τη βλασφημία των Εβραίων; Δεν είσαι ευλαβής όταν αντιμετωπίζεις την αλήθεια και ακόμη λιγότερο λαχταράς την αλήθεια. Απλώς μελετάς στα τυφλά και περιμένεις νωχελικά. Τι μπορείς να κερδίσεις από το να μελετάς και να περιμένεις έτσι; Μπορείς να λάβεις την προσωπική καθοδήγηση του Θεού; Αν δεν μπορείς να διακρίνεις τις ομιλίες του Θεού, πώς έχεις τα προσόντα να γίνεις μάρτυρας της εμφάνισής Του; Όπου εμφανίζεται ο Θεός, εκεί υπάρχει η έκφραση της αλήθειας κι εκεί υπάρχει η φωνή του Θεού.

Μόνον όσοι μπορούν να δεχτούν την αλήθεια μπορούν να ακούσουν τη φωνή του Θεού, και μόνο αυτοί οι άνθρωποι έχουν τα προσόντα να γίνουν μάρτυρες της εμφάνισης του Θεού. Βάλε τις αντιλήψεις σου στην άκρη! Σταμάτησε και διάβασε προσεκτικά αυτά τα λόγια. Αν λαχταράς την αλήθεια, ο Θεός θα σε δια φωτίσει να καταλάβεις το θέλημά Του και τα λόγια Του. Βάλε στην άκρη τις αντιλήψεις σου περί «αδύνατου»! Όσο περισσότερο οι άνθρωποι πιστεύουν ότι κάτι είναι αδύνατο, τόσο πιθανότερο είναι αυτό να συμβεί, διότι η σοφία του Θεού υπερβαίνει τον ουρανό, οι σκέψεις του Θεού είναι υψηλότερες από τις σκέψεις του ανθρώπου και το έργο του Θεού υπερβαίνει τα όρια της σκέψης και της αντίληψης του ανθρώπου. Όσο πιο αδύνατο είναι κάτι, τόσο περισσότερο υπάρχει η αλήθεια που πρέπει να αναζητηθεί· όσο περισσότερο κείται κάτι πέραν της αντίληψης και της φαντασίας του ανθρώπου, τόσο περισσότερο περιέχει το θέλημα του Θεού. Διότι, άσχετα με το πού ο Θεός αποκαλύπτεται, ο Θεός είναι Θεός, κι η ουσία Του δεν θα αλλάξει ποτέ λόγω της τοποθεσίας ή του τρόπου εμφάνισής Του. Η διάθεση του Θεού παραμένει η ίδια άσχετα από το πού είναι τα χνάρια Του. Άσχετα από το πού είναι τα χνάρια του Θεού, είναι ο Θεός ολόκληρης της ανθρωπότητας. Για παράδειγμα, ο Κύριος Ιησούς δεν είναι μόνον ο Θεός των Ισραηλιτών, αλλά είναι επίσης ο Θεός όλων των ανθρώπων στην Ασία, την Ευρώπη και την Αμερική κι, επιπλέον, ο μοναδικός Θεός ολόκληρου του σύμπαντος. Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, το θέλημα του Θεού κι ας ανακαλύψουμε την εμφάνισή Του μέσα από τις ομιλίες Του, κι ας ακολουθήσουμε τα χνάρια Του! Ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός κι η ζωή. Τα λόγια κι η εμφάνισή Του υπάρχουν παράλληλα, και τόσο η διάθεση όσο και τα χνάρια Του θα είναι πάντοτε προσβάσιμα στην ανθρωπότητα. Αγαπητοί αδελφοί κι αδελφές, ελπίζω να καταφέρετε να δείτε την εμφάνιση του Θεού σε αυτά τα λόγια, να αρχίσετε να ακολουθείτε τα χνάρια Του καθώς προχωράτε προς μια νέα εποχή και να εισέλθετε στον όμορφο νέο ουρανό και στην όμορφη νέα γη που έχει ετοιμάσει ο Θεός γι' αυτούς που περιμένουν την εμφάνισή Του.

Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας

Ως μέλη του ανθρώπινου γένους και πιστοί Χριστιανοί, αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση όλων μας να προσφέρουμε ως θυσία τον νου και το σώμα μας για την εκπλήρωση της

αποστολής του Θεού, διότι ολόκληρη η ύπαρξή μας προήλθε από τον Θεό, και υπάρχει χάρη στην κυριαρχία του Θεού. Αν ο νους και το σώμα μας δεν είναι για την αποστολή από τον Θεό και για τον δίκαιο σκοπό της ανθρωπότητας, τότε οι ψυχές μας θα είναι ανάξιες αυτών που μαρτύρησαν για την αποστολή του Θεού, πολύ πιο ανάξιες του Θεού, που μας τα παρείχε όλα.

Ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο, δημιούργησε αυτήν την ανθρωπότητα, και επιπροσθέτως ήταν ο αρχιτέκτονας της αρχαίας ελληνικής κουλτούρας και του ανθρώπινου πολιτισμού. Μόνο ο Θεός παρηγορεί αυτήν την ανθρωπότητα, και μόνο ο Θεός ενδιαφέρεται γι' αυτήν την ανθρωπότητα μέρα και νύχτα. Η ανθρώπινη ανάπτυξη και πρόοδος είναι αδιαχώριστη από την κυριαρχία του Θεού, ενώ η ιστορία και το μέλλον της ανθρωπότητας είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με τα σχέδια του Θεού. Αν είσαι πραγματικός χριστιανός, τότε σίγουρα θα πιστεύεις ότι η άνοδος κι η πτώση οποιασδήποτε χώρας ή έθνους πραγματοποιείται σύμφωνα με τα σχέδια του Θεού. Μόνο ο Θεός ξέρει την μοίρα μίας χώρας ή έθνους, και μόνο ο Θεός ελέγχει την πορεία αυτής της ανθρωπότητας. Αν η ανθρωπότητα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, αν μια χώρα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, τότε ο άνθρωπος πρέπει να υποκλιθεί στον Θεό με λατρεία, να μετανοήσει και να εξομολογηθεί μπροστά στον Θεό, διαφορετικά η μοίρα κι ο προορισμός του ανθρώπου θα καταλήξουν αναπόφευκτα σε καταστροφή.

Ανατρέξτε στην εποχή της κιβωτού του Νώε: Η ανθρωπότητα είχε διαφθαρεί βαθιά, είχε ξεστρατίσει από την ευλογία του Θεού, δεν αποτελούσε αντικείμενο ενδιαφέροντος για τον Θεό, κι είχε χάσει τις υποσχέσεις του Θεού. Ζούσε στο σκότος, χωρίς το φως του Θεού. Συνεπώς, έγινε έκφυλη από την φύση της, εγκατέλειψε τον εαυτό της σε ειδεχθή ανηθικότητα. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούσαν πια να λάβουν την υπόσχεση του Θεού. Δεν ήταν σε θέση να δουν το πρόσωπο του Θεού ούτε να ακούσουν την φωνή του Θεού, γιατί είχαν εγκαταλείψει τον Θεό, είχαν απορρίψει όλα όσα είχε παραχωρήσει σ' αυτούς, και είχαν ξεχάσει τις διδασκαλίες του Θεού. Η καρδιά τους ξεστράτιζε όλο και πιο μακριά από τον Θεό, και καθώς ξεστράτιζε, εξαχρειώνονταν πέρα από κάθε λογική και ανθρωπιά, γίνονταν όλο και πιο μοχθηροί. Συνεπώς, ήρθαν πιο κοντά στον θάνατο από ποτέ, και υπέπεσαν στην οργή και στην τιμωρία του Θεού. Μόνο ο Νώε λάτρευε τον Θεό και απέφευγε το κακό, κι έτσι ήταν σε θέση ν' ακούσει την φωνή του Θεού, και ν' ακούσει τις οδηγίες του Θεού. Έχτισε την κιβωτό σύμφωνα με τις οδηγίες του λόγου του Θεού, και συγκέντρωσε κάθε είδος ζωντανών

πλασμάτων. Και με αυτόν τον τρόπο, όταν όλα είχαν προετοιμαστεί, ο Θεός εξαπέλυσε την καταστροφή Του πάνω στον κόσμο. Μόνο ο Νώε και τα επτά μέλη της οικογενείας του επέζησαν της καταστροφής, γιατί ο Νώε λάτρευε τον Ιεχωβά και απέφευγε το κακό.

Έπειτα, κοίταξε την παρούσα εποχή: Τέτοιου είδους δίκαιοι άνθρωποι όπως ο Νώε, που μπορούσαν να λατρεύουν τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό, έχουν πάψει να υπάρχουν. Κι όμως, ο Θεός εξακολουθεί να είναι ελεήμων προς αυτήν την ανθρωπότητα, και συγχωρεί την ανθρωπότητα κατά την διάρκεια αυτής της ύστατης ιστορικής εποχής. Ο Θεός αναζητά εκείνους που λαχταρούν να εμφανιστεί. Αναζητά αυτούς που μπορούν ν' ακούσουν τον λόγο Του, αυτούς που δεν έχουν λησμονήσει την αποστολή Του και προσφέρουν ως θυσία την καρδιά και το σώμα τους σε Αυτόν. Αναζητά αυτούς που είναι υπάκουοι σαν μωρά μπροστά Του, και δεν Του αντιστέκονται. Αν είσαι ανεμπόδιστος από οποιαδήποτε τυχόν δύναμη στην αφοσίωσή σου στον Θεό, τότε ο Θεός θα σε κοιτάξει με εύνοια και θα δώσει τις ευλογίες Του σ' εσένα. Αν είσαι υψηλής κοινωνικής θέσης, ευυπόληπτος, πολυμαθής, κάτοχος πληθώρας περιουσιακών στοιχείων, και υποστηρίζεις από πολλούς ανθρώπους, κι όμως όλα τα παραπάνω δεν σε εμποδίζουν να έρθεις μπροστά στον Θεό για να αποδεχτείς το κάλεσμά Του και την αποστολή Του, προκειμένου να εκτελέσεις ό,τι σου ζητά, τότε όλα όσα κάνεις θα είναι τα πιο σημαντικά στην γη και τα πιο δίκαια για την ανθρωπότητα. Αν απορρίπτεις το κάλεσμα του Θεού για χάρη του κύρους και για τους δικούς σου σκοπούς, τότε όλα όσα κάνεις θα είναι καταραμένα, ακόμα και απεχθή από τον Θεό. Ίσως είσαι πρόεδρος, ή επιστήμονας, ή πάστορας, ή πρεσβύτερος, αλλά όσο ψηλά και αν βρίσκεται το αξίωμά σου, αν βασιζέσαι στην δική σου γνώση και ικανότητα στη σταδιοδρομία σου, πάντα θα είσαι μια αποτυχία, και πάντοτε θα στερείσαι τις ευλογίες του Θεού, γιατί ο Θεός δεν δέχεται οτιδήποτε κι αν κάνεις, δεν αναγνωρίζει ότι η καριέρα σου είναι μια δίκαιη καριέρα, ή δεν αποδέχεται ότι δουλεύεις προς όφελος της ανθρωπότητας. Θα πει πως οτιδήποτε κι αν κάνεις, οδηγεί στην χρήση της γνώσης και της δύναμης της ανθρωπότητας για ν' απεκδυθεί ο άνθρωπος την προστασία του Θεού και ν' αρνηθεί τις ευλογίες του Θεού. Θα πει ότι οδηγείς την ανθρωπότητα προς το σκοτάδι, προς τον θάνατο και προς την έναρξη μιας ύπαρξης χωρίς όρια, στην οποία ο άνθρωπος έχει χάσει τον Θεό και την ευλογία Του.

Από τότε που ο άνθρωπος είχε τις κοινωνικές επιστήμες, ο νους του ήταν κατειλημμένος από την επιστήμη και την γνώση. Η επιστήμη κι η γνώση έγιναν εργαλεία για την

διακυβέρνηση της ανθρωπότητας, και δεν υπήρχε επαρκής χώρος στον άνθρωπο να λατρεύει τον Θεό, αλλά ούτε κι ευνοϊκές συνθήκες για την λατρεία του Θεού. Η θέση του Θεού βυθίστηκε ακόμα πιο κάτω στην καρδιά του ανθρώπου. Ένας κόσμος στην καρδιά του ανθρώπου χωρίς καμιά θέση για τον Θεό είναι σκοτεινός, κενός, χωρίς ελπίδα. Κι έτσι προέκυψαν τόσοι πολλοί κοινωνικοί επιστήμονες, ιστορικοί και πολιτικοί που εκφράζουν θεωρίες κοινωνικής επιστήμης, την θεωρία της ανθρώπινης εξέλιξης, κι άλλες θεωρίες που έρχονται σε σύγκρουση με την αλήθεια ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, για να γεμίσει την καρδιά και τον νου του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο, αυτοί που πιστεύουν ότι όλα τα δημιούργησε ο Θεός, όλο και λιγοστεύουν, κι αυτοί που πιστεύουν στην θεωρία της εξέλιξης, όλο και αυξάνονται. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τις καταγραφές του έργου του Θεού και των λόγων Του κατά την διάρκεια της ιστορικής εποχής της Παλαιάς Διαθήκης ως μύθους και θρύλους. Στην καρδιά τους, οι άνθρωποι γίνονται αδιάφοροι ως προς την αξιοπρέπεια και το μεγαλείο του Θεού, στην αρχή ότι ο Θεός υπάρχει και κυριαρχεί έναντι όλων. Η επιβίωση της ανθρωπότητας κι η μοίρα των χωρών και των εθνών δεν είναι πια σημαντική γι' αυτούς. Ο άνθρωπος ζει σε έναν κενό κόσμο, στον οποίο απασχολείται μόνο με την βρώση, την πόση και το κυνήγι της ευχαρίστησης... Λίγοι άνθρωποι αναλαμβάνουν να αναζητήσουν πού κάνει ο Θεός το έργο Του σήμερα, ή να αναζητήσουν το πώς προΐσταται και διευθετεί τον προορισμό του ανθρώπου. Και με αυτόν τον τρόπο, εν αγνοία του ανθρώπου, ο ανθρώπινος πολιτισμός είναι όλο και λιγότερο ικανός να προχωρήσει σύμφωνα με τις επιθυμίες του ανθρώπου, και υπάρχουν ακόμη πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι, ζώντας σ' ένα τέτοιο κόσμο, νιώθουν λιγότερο χαρούμενοι από ανθρώπους που έχουν φύγει. Ακόμη και άτομα σε χώρες που κάποτε ήταν πολύ πολιτισμένες, εκφράζουν τέτοιου είδους παράπονα. Διότι χωρίς την καθοδήγηση του Θεού, ανεξάρτητα από το πόσο οι κυβερνώντες και οι κοινωνιολόγοι στύβουν το μυαλό τους για να διατηρήσουν τον ανθρώπινο πολιτισμό, δεν έχει κανένα νόημα. Κανένας δεν μπορεί να γεμίσει το κενό στην καρδιά του ανθρώπου, γιατί κανένας δεν μπορεί να είναι η ζωή του ανθρώπου, και καμιά κοινωνική θεωρία δεν μπορεί να απελευθερώσει τον άνθρωπο από το κενό από το οποίο πλήττεται. Η επιστήμη, η γνώση, η ελευθερία, η δημοκρατία, η διασκέδαση, η άνεση, όλα αυτά δεν είναι παρά μόνο προσωρινή ανακούφιση. Ακόμη και με αυτά τα πράγματα, ο άνθρωπος αναπόφευκτα θα αμαρτήσει και θα παραπονιέται για τις αδικίες της κοινωνίας. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να περιορίσουν την πείνα και την επιθυμία του ανθρώπου για εξερεύνηση. Γιατί ο άνθρωπος

φτιάχτηκε από τον Θεό, και οι ανούσιες θυσίες και εξερευνήσεις του ανθρώπου δεν μπορούν παρά να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη δυστυχία. Ο άνθρωπος θα ζει σε μια συνεχή κατάσταση φόβου, δεν θα ξέρει πώς να αντιμετωπίζει το μέλλον της ανθρωπότητας ή πώς να αντιμετωπίζει το μονοπάτι μπροστά του. Ο άνθρωπος θα καταλήξει ακόμα να φοβάται την επιστήμη και τη γνώση, και να φοβάται ακόμη περισσότερο το αίσθημα κενού μέσα του. Σε αυτόν τον κόσμο, ανεξάρτητα από το αν ζεις σε μια ελεύθερη χώρα ή σε μία χώρα χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα, είσαι εντελώς ανίκανος να ξεφύγεις από την μοίρα της ανθρωπότητας. Είτε είσαι ο κυβερνών ή ο κυβερνώμενος, είσαι απολύτως ανίκανος να ξεφύγεις από την επιθυμία να εξερευνήσεις την μοίρα, τα μυστήρια, και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Είσαι ακόμη λιγότερο ικανός να ξεφύγεις από την χαοτική αίσθηση του κενού. Τέτοιου είδους φαινόμενα, που είναι κοινά σε όλη την ανθρωπότητα, ονομάζονται κοινωνικά φαινόμενα από τους κοινωνιολόγους, αλλά ακόμη δεν εμφανίστηκε κανένας σπουδαίος άνθρωπος να λύσει τέτοιου είδους προβλήματα. Ο άνθρωπος, εξάλλου, δεν είναι παρά άνθρωπος. Η θέση κι η ζωή του Θεού δεν μπορούν να αντικατασταθούν από οποιονδήποτε άνθρωπο. Η ανθρωπότητα δεν απαιτεί απλώς μια δίκαιη κοινωνία, στην οποία όλοι είναι καλοταϊσμένοι, ίσοι και ελεύθεροι, αλλά τη σωτηρία του Θεού και την δική Του παροχή ζωής σε αυτούς. Μόνο όταν ο άνθρωπος λάβει την σωτηρία του Θεού και την δική Του παροχή ζωής σε αυτούς, μπορούν οι ανάγκες, ο πόθος για εξερεύνηση και το πνευματικό κενό του ανθρώπου να λυθούν. Αν ο λαός μιας χώρας ή ενός έθνους είναι ανίκανος να λάβει τη σωτηρία και την φροντίδα του Θεού, τότε μια χώρα ή ένα έθνος τέτοιου είδους θα περπατάει στον δρόμο προς την καταστροφή, προς το σκότος και θα εξολοθρευτεί από τον Θεό.

Ίσως η χώρα σου να ευημερεί τώρα, αλλά αν επιτρέψεις στον λαό σου να ξεστρατίσει από τον Θεό, τότε η χώρα σου θα βρεθεί όλο και πιο απεκδυόμενη από τις ευλογίες του Θεού. Ο πολιτισμός της χώρας σου θα είναι όλο και πιο ποδοπατημένος, και πριν περάσει πολύς καιρός, οι άνθρωποι θα επαναστατήσουν ενάντια στον Θεό και θα καταριούνται τον Ουρανό. Συνεπώς, εν αγνοία του ανθρώπου, η μοίρα της χώρας θα οδηγηθεί στην καταστροφή. Ο Θεός θα υψώσει δυνατές χώρες για να αντιμετωπίσουν αυτές τις χώρες που αποτελούν αντικείμενο κατάρας του Θεού, και μπορεί ακόμη και να τις εξαφανίσει από προσώπου γης. Η άνοδος κι η πτώση μιας χώρας ή ενός έθνους προδιαγράφεται από το αν οι κυβερνώντες της λατρεύουν

τον Θεό, κι από το αν οδηγούν τον λαό τους πιο κοντά στον Θεό και στη λατρεία Του. Κι όμως, σε αυτήν την ύστατη εποχή, επειδή αυτοί που πραγματικά αναζητούν και λατρεύουν τον Θεό όλο και σπανίζουν, ο Θεός παραχωρεί ειδική χάρη σε αυτές τις χώρες, στις οποίες ο Χριστιανισμός είναι η επίσημη θρησκεία. Τους συγκεντρώνει για να σχηματίζουν το σχετικώς δίκαιο στρατόπεδο του κόσμου, ενώ οι χώρες αθεϊσμού ή αυτές που δεν λατρεύουν τον αληθινό Θεό, γίνονται οι αντίπαλοι του δίκαιου στρατοπέδου. Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός όχι μόνο έχει ένα μέρος ανάμεσα στην ανθρωπότητα, στο οποίο να εκτελέσει το έργο Του, αλλά επίσης κερδίζει χώρες που μπορούν να ασκήσουν δίκαιη εξουσία, προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις και περιορισμούς σε αυτές τις χώρες που αντιστέκονται στον Θεό. Όμως, μολαταύτα, ακόμη δεν υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι που εμφανίζονται να λατρεύουν τον Θεό, γιατί ο άνθρωπος έχει ξεστρατίσει πολύ μακριά από Αυτόν, κι ο Θεός απουσιάζει από τις σκέψεις των ανθρώπων για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Απομένουν στη γη μόνο χώρες που εφαρμόζουν τη δικαιοσύνη και αντιστέκονται στην αδικία. Αλλά αυτό απέχει από τις επιθυμίες του Θεού, γιατί καμιάς χώρας οι κυβερνώντες δεν θα επιτρέπουν στον Θεό να προΐσταται πάνω στον λαό τους, και κανένα πολιτικό κόμμα δεν θα συγκεντρώσει τους ανθρώπους του για την λατρεία του Θεού. Ο Θεός έχει χάσει την δικαιωματική θέση Του στην καρδιά κάθε χώρας, έθνους, κυβερνώντος κόμματος, κι ακόμα στην καρδιά κάθε ατόμου. Παρόλο που δίκαιες δυνάμεις όντως υπάρχουν σε αυτόν τον κόσμο, η κυβέρνηση στην οποία ο Θεός δεν έχει καμία θέση στην καρδιά του ανθρώπου, είναι εύθραυστη. Χωρίς τις ευλογίες του Θεού, η πολιτική αρένα θα αποδιοργανωθεί και θα γίνει ευάλωτη σε επιθέσεις. Για την ανθρωπότητα, το να στερείται την ευλογία του Θεού είναι σαν να στερείται τον ήλιο. Ανεξάρτητα από τις φιλότιμες συνεισφορές των κυβερνώντων στον λαό τους, ανεξάρτητα από πόσες δίκαιες συνδιασκέψεις η ανθρωπότητα πραγματοποιεί, κανένα από τα παραπάνω δεν θα αντιστρέψει την φορά των πραγμάτων ή θα αλλάξει τη μοίρα της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι μια χώρα, στην οποία οι άνθρωποι τρώνε κι έχουν ρούχα, στην οποία ζούνε μαζί ειρηνικά, είναι μια καλή χώρα, και μια με καλή ηγεσία. Αλλά ο Θεός δεν πιστεύει κάτι τέτοιο. Πιστεύει ότι μια χώρα, στην οποία κανείς δεν Τον λατρεύει, είναι μια χώρα που πρέπει να αφανιστεί. Ο τρόπος σκέψης του ανθρώπου βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με αυτόν του Θεού. Συνεπώς, αν ο επικεφαλής μιας χώρας δεν λατρεύει τον Θεό, τότε η μοίρα αυτής της χώρας θα είναι τραγική, κι η χώρα δεν θα έχει κανένα προορισμό.

Ο Θεός δεν συμμετέχει στην πολιτική του ανθρώπου, όμως η μοίρα μιας χώρας ή ενός έθνους ελέγχεται από τον Θεό. Ο Θεός ελέγχει αυτόν τον κόσμο κι ολόκληρο το σύμπαν. Η μοίρα του ανθρώπου και τα σχέδια του Θεού είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα, και κανένας άνθρωπος, χώρα ή έθνος δεν εξαιρείται από την κυριαρχία του Θεού. Αν ο άνθρωπος επιθυμεί να μάθει την μοίρα του, τότε πρέπει να παρουσιαστεί μπροστά στον Θεό. Ο Θεός θα επιφέρει ευημερία σε αυτούς που Τον ακολουθούν και Τον λατρεύουν, και θα φέρει παρακμή κι αφανισμό σε αυτούς που Του αντιστέκονται και Τον απορρίπτουν.

Θυμήσου τη σκηνή στη Βίβλο όταν ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα, και σκέψου επίσης πώς η γυναίκα του Λωτ έγινε στήλη άλατος. Ανάτρεξε στο πώς οι άνθρωποι στην Νινευή μετανόησαν για τις αμαρτίες τους εν σάκκω και σποδῶ, και θυμήσου τι ακολούθησε μετά την σταύρωση του Ιησού από τους Ιουδαίους 2.000 χρόνια πριν. Οι Ιουδαίοι εκδιώχθηκαν από το Ισραήλ και κατέφυγαν σε χώρες σε διάφορα μέρη του κόσμου. Πολλοί σκοτώθηκαν, και ολόκληρο το Ιουδαϊκό έθνος υποβλήθηκε σε πρωτοφανή καταστροφή. Είχαν καρφώσει τον Θεό στον σταυρό —διέπραξαν ένα ειδεχθές έγκλημα— και προκάλεσαν τη διάθεση του Θεού. Αναγκάστηκαν να πληρώσουν για ό,τι έκαναν, αναγκάστηκαν να υποστούν τις συνέπειες των πράξεών τους. Καταδίκασαν τον Θεό, απέρριψαν τον Θεό, και συνεπώς, δεν είχαν παρά μόνο μια μοίρα: να τιμωρηθούν από τον Θεό. Αυτή είναι η πικρή συνέπεια και καταστροφή, την οποία οι κυβερνώντες επέφεραν πάνω στην χώρα και στο έθνος τους.

Σήμερα, ο Θεός επέστρεψε στον κόσμο για να κάνει το έργο Του. Η πρώτη Του στάση είναι η μεγάλη συγκέντρωση δικτατορικών κυβερνήσεων: η Κίνα, το ισχυρό προπύργιο του αθεϊσμού. Ο Θεός κέρδισε μια ομάδα ανθρώπων με την σοφία και τη δύναμή Του. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου, καταδιώκεται από το κυβερνών κόμμα της Κίνας με κάθε τρόπο, και υποβάλλεται σε μεγάλο πόνο, χωρίς κανένα μέρος να γείρει το κεφάλι Του, και ανίκανος να βρει καταφύγιο. Μολαταύτα, ο Θεός ακόμα συνεχίζει το έργο που σκοπεύει να πραγματοποιήσει: εκφράζει τη φωνή Του και διαδίδει το ευαγγέλιο. Κανείς δεν μπορεί να αντιληφθεί την παντοδυναμία του Θεού. Στην Κίνα, μια χώρα που θεωρεί τον Θεό ως εχθρό, ο Θεός δεν έχει παύσει ποτέ να δουλεύει. Αντιθέτως, περισσότεροι άνθρωποι έχουν αποδεχτεί το έργο και τον λόγο Του, γιατί ο Θεός κάνει ό,τι μπορεί να σώσει κάθε ένα μέλος της ανθρωπότητας ξεχωριστά. Πιστεύουμε ότι καμιά χώρα ή εξουσία δεν μπορεί να σταθεί στον δρόμο αυτού που επιθυμεί να πετύχει ο Θεός. Αυτοί που παρεμποδίζουν το έργο του Θεού,

αντιστέκονται στον λόγο του Θεού, ενοχλούν και βλάψουν το σχέδιο του Θεού, τελικά θα τιμωρηθούν από τον Θεό. Αυτός που αψηφά το έργο του Θεού, θα σταλεί στην κόλαση. Οποιαδήποτε χώρα αψηφά το έργο του Θεού, θα καταστραφεί. Οποιοδήποτε έθνος υψώνεται για να εναντιωθεί στο έργο του Θεού, θα αφανιστεί από προσώπου γης, και θα παύσει να υπάρχει. Παροτρύνω όλους τους ανθρώπους όλων των εθνών, χωρών, ακόμα και των βιομηχανιών, να ακούνε την φωνή του Θεού, να αντικρίζουν το έργο του Θεού, να προσέχουν τη μοίρα της ανθρωπότητας, συνεπώς να κάνουν τον Θεό το πιο άγιο, το πιο αξιότιμο, το υψηλότερο και το μοναδικό αντικείμενο λατρείας στην ανθρωπότητα, και να επιτρέπουν σε όλη την ανθρωπότητα να ζήσει κάτω από τις ευλογίες του Θεού, ακριβώς όπως οι απόγονοι του Αβραάμ έζησαν με την υπόσχεση του Ιεχωβά, και όπως ο Αδάμ κι η Εύα, που αρχικά φτιάχτηκαν από τον Θεό, έζησαν στον Κήπο της Εδέμ.

Το έργο του Θεού ομοιάζει με ισχυρά εκτινασσόμενα κύματα. Κανείς δεν μπορεί να Τον περιορίζει, και κανείς δεν μπορεί να σταματήσει τα βήματά Του. Μόνο αυτοί που ακούν προσεκτικά τα λόγια Του, και που Τον αναζητούν και διψάνε γι' Αυτόν, μπορούν να ακολουθήσουν τα βήματά Του και να λάβουν την υπόσχεσή Του. Αυτοί που δεν πραγματοποιούν όλα τα παραπάνω, θα υποβληθούν σε συντριπτική καταστροφή και άξια τιμωρία.

Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού

Ο καθένας σας θα πρέπει να εξετάζει εκ νέου πώς έχει πιστέψει στον Θεό κατά τη διάρκεια της ζωής του ώστε να μπορέσει να δει αν, ενόσω ακολουθούσε τον Θεό, έχει καταλάβει πραγματικά, κατανοήσει πραγματικά και καταφέρει να γνωρίσει πραγματικά τον Θεό, αν γνωρίζει πραγματικά τι συμπεριφορά έχει ο Θεός προς τα διάφορα είδη ανθρώπινων όντων κι αν καταλαβαίνει πραγματικά το έργο που εκτελεί ο Θεός πάνω του και τον τρόπο με τον οποίο καθορίζει ο Θεός την κάθε του πράξη. Σε ποιον βαθμό κατανοείς, σε τελική ανάλυση, αυτόν τον Θεό που βρίσκεται στο πλευρό σου, καθοδηγώντας την κατεύθυνση της προόδου σου, ορίζοντας τη μοίρα σου και καλύπτοντας τις ανάγκες σου. Πόσα γνωρίζεις πραγματικά γι' αυτόν τον Θεό; Γνωρίζεις ποιο έργο εκτελεί πάνω σου κάθε μέρα; Γνωρίζεις

τις αρχές και τους σκοπούς επί των οποίων βασίζει την κάθε Του πράξη; Γνωρίζεις πώς σε καθοδηγεί; Γνωρίζεις τα μέσα με τα οποία προνοεί για σένα; Γνωρίζεις τις μεθόδους με τις οποίες σε καθοδηγεί; Γνωρίζεις τι επιθυμεί να λάβει από σένα και τι επιθυμεί να επιτύχει μέσα σου; Γνωρίζεις τη στάση που διατηρεί προς τους διάφορους τρόπους με τους οποίους συμπεριφέρεσαι; Γνωρίζεις αν είσαι άνθρωπος αγαπητός σε Αυτόν; Γνωρίζεις την προέλευση της χαράς, του θυμού, της λύπης και της ευχαρίστησής Του, τις σκέψεις και τις ιδέες πίσω από αυτά, και την ουσία Του; Γνωρίζεις, εν τέλει, τι είδους Θεός είναι αυτός ο Θεός στον οποίο πιστεύεις; Μήπως αυτές και άλλες παρόμοιες ερωτήσεις είναι κάτι που δεν έχεις ποτέ καταλάβει ή σκεφτεί; Κατά την επιδίωξη της πίστης σου στον Θεό, έχεις εξαλείψει, μέσω πραγματικής εκτίμησης και βίωσης του λόγου του Θεού, τις παρανοήσεις σου σχετικά με Αυτόν; Αφότου έλαβες την πειθαρχία και τη συμμόρφωση του Θεού, έχεις επιτύχει αληθινή υπακοή και στοργή; Εν μέσω της παιδείας και της κρίσης του Θεού, έχεις καταφέρει να γνωρίσεις την ανυπακοή και τη σατανική φύση του ανθρώπου, και έχεις αποκτήσει στοιχειώδη κατανόηση της αγιοσύνης του Θεού; Υπό την καθοδήγηση και διαφώτιση των λόγων του Θεού, έχεις αρχίσει να διατηρείς μια νέα άποψη για τη ζωή; Εν μέσω των δοκιμασιών που έστειλε ο Θεός, έχεις νιώσει την έλλειψη ανεκτικότητάς Του απέναντι στις προσβολές του ανθρώπου, καθώς και τι απαιτεί Εκείνος από εσένα και πώς σε σώζει; Εάν δεν γνωρίζεις τι είναι να παρανοείς τον Θεό ή πώς να εξαλείψεις αυτήν την παρανόηση, τότε μπορεί να ειπωθεί ότι δεν έχεις εισέλθει ποτέ σε πραγματική επικοινωνία με τον Θεό και δεν έχεις κατανοήσει ποτέ τον Θεό, ή μπορεί τουλάχιστον να ειπωθεί ότι δεν επιθύμησες ποτέ να Τον καταλάβεις. Εάν δεν γνωρίζεις τι είναι η πειθαρχία και η συμμόρφωση του Θεού, τότε σίγουρα δεν γνωρίζεις τι είναι η υπακοή και η στοργή, ή τουλάχιστον δεν έχεις υπακούσει ποτέ στον Θεό και δεν έχεις νοιαστεί ποτέ γι' Αυτόν. Εάν δεν έχεις βιώσει ποτέ την παιδεία και την κρίση του Θεού, τότε σίγουρα δεν θα γνωρίζεις την αγιοσύνη Του και θα γνωρίζεις ακόμα λιγότερο ποιος είναι ο στασιασμός του ανθρώπου. Εάν στ' αλήθεια δεν είχες ποτέ σου σωστή άποψη για τη ζωή ή σωστό στόχο στη ζωή, αλλά παραμένεις σε κατάσταση σύγχυσης και αναποφασιστικότητας όσον αφορά το μελλοντικό σου μονοπάτι στη ζωή, ακόμα και σε σημείο να διστάζεις να προχωρήσεις προς τα εμπρός, τότε είναι σίγουρο πως δεν έχεις δεχτεί ποτέ τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού· μπορεί, μάλιστα, να πει κανείς πως ποτέ σου δεν έχεις εφοδιαστεί ή τροφοδοτηθεί αληθινά από τα λόγια του Θεού. Εάν δεν έχεις υποβληθεί ακόμα στις δοκιμασίες του Θεού, τότε είναι αυτονόητο και σίγουρο ότι δεν θα

γνωρίζεις ποια είναι η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού για τις προσβολές του ανθρώπου, ούτε θα καταλάβαινες τι απαιτεί, εν τέλει, από εσένα ο Θεός, πόσο μάλλον δε, ποιο είναι, εν τέλει, το έργο της διαχείρισης και σωτηρίας του ανθρώπου που κάνει Εκείνος. Όσα χρόνια κι αν πιστεύει κανείς στον Θεό, αν δεν έχει ποτέ βιώσει ή αντιληφθεί τίποτα μέσα από τα λόγια του Θεού, τότε σίγουρα δεν βαδίζει στο μονοπάτι προς τη σωτηρία, είναι βέβαιο πως η πίστη του στον Θεό στερείται ουσιαστικού περιεχομένου, είναι βέβαιο πως η γνώση του για τον Θεό είναι κι αυτή μηδενική και είναι αυτονόητο ότι δεν έχει καμία απολύτως ιδέα τι σημαίνει να σέβεται κανείς τον Θεό.

Τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, η ουσία του Θεού, η διάθεση του Θεού —έχουν γίνει όλα γνωστά στην ανθρωπότητα μέσα από τα λόγια Του. Όταν ο άνθρωπος βιώνει τα λόγια του Θεού, ενόσω προσπαθεί να τα κάνει πράξη θα καταφέρει να κατανοήσει τον σκοπό πίσω από τα λόγια που εκφέρει ο Θεός, να κατανοήσει την πηγή και το υπόβαθρο των λόγων του Θεού και να κατανοήσει και να εκτιμήσει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα των λόγων του Θεού. Για την ανθρωπότητα, όλα αυτά είναι πράγματα που πρέπει να βιώσει, να κατανοήσει και να επιτύχει ο άνθρωπος προκειμένου να αποκτήσει την αλήθεια και τη ζωή, να κατανοήσει τις προθέσεις του Θεού, να μεταμορφώσει τη διάθεσή του και να μπορέσει να υπακούει στην κυριαρχία και στις διευθετήσεις του Θεού. Την ίδια στιγμή που ο άνθρωπος βιώνει, κατανοεί και επιτυγχάνει αυτά τα πράγματα, θα έχει αποκτήσει σταδιακά κάποια κατανόηση του Θεού, και τότε θα έχει αποκτήσει, επίσης, διαφορετικούς βαθμούς γνώσης σχετικά με Αυτόν. Αυτή η κατανόηση και γνώση δεν προέρχεται από κάτι που έχει φανταστεί ή συνθέσει ο άνθρωπος, αλλά από αυτά που εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει μέσα του. Μόνο αφότου ο άνθρωπος έχει εκτιμήσει, βιώσει, νιώσει και επιβεβαιώσει αυτά τα πράγματα, αποκτά περιεχόμενο η γνώση του για τον Θεό· μόνο η γνώση που αποκτά εκείνη τη στιγμή ο άνθρωπος είναι πραγματική, αληθινή και ακριβής, και αυτή η διαδικασία —της απόκτησης πραγματικής κατανόησης και γνώσης για τον Θεό καθώς εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει τα λόγια Του— δεν είναι άλλη από την αληθινή επικοινωνία μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να κατανοήσει πραγματικά τις προθέσεις του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά την ουσία του Θεού, φτάνει στο σημείο να

κατανοήσει και να γνωρίσει σταδιακά τη διάθεση του Θεού, καταφέρνει να είναι πραγματικά βέβαιος και να έχει έναν σωστό ορισμό για την κυριαρχία του Θεού σε όλη την πλάση, και κερδίζει ουσιαστικό προσανατολισμό και γνώση της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος αλλάζει, βήμα-βήμα, τις ιδέες του για τον Θεό, δεν Τον πλάθει πλέον στο μυαλό του, δεν αφήνει τις υποψίες του γι' Αυτόν να τον κατακλύζουν, δεν Τον παρανοεί, δεν Τον καταδικάζει, δεν Του ασκεί κριτική και δεν Τον αμφισβητεί. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος θα έχει λιγότερες διαφωνίες με τον Θεό, θα έχει λιγότερες συγκρούσεις με τον Θεό, και θα είναι λιγότερες οι περιπτώσεις στις οποίες ο άνθρωπος επαναστατεί κατά του Θεού. Αντιστρόφως, η στοργή του ανθρώπου για τον Θεό και η υπακοή του σ' Αυτόν θα μεγαλώνουν, και ο σεβασμός του για τον Θεό θα γίνεται πιο αληθινός και πιο βαθύς. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, ο άνθρωπος όχι μόνο θα αποκτήσει την παροχή της αλήθειας και το βάπτισμα της ζωής, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει και πραγματική γνώση για τον Θεό. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, όχι μόνο θα μεταμορφωθεί η διάθεση του ανθρώπου και θα λάβει εκείνος τη σωτηρία, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει τον πραγματικό σεβασμό και την πραγματική λατρεία ενός δημιουργημένου όντος προς τον Θεό. Έχοντας αυτού του είδους την επικοινωνία, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν θα είναι πλέον μία λευκή κόλλα χαρτί, ούτε μια υπόσχεση που προσφέρεται μόνο στα λόγια, ούτε μια μορφή τυφλής επιδίωξης και ειδωλοποίησης. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα ωριμάζει η ζωή του ανθρώπου μέρα με τη μέρα, μόνο τότε θα μεταμορφωθεί σταδιακά η διάθεσή του, και η πίστη του στον Θεό θα μετατραπεί, βήμα-βήμα, από μια ασαφής και αβέβαιη πίστη σε πραγματική υπακοή και στοργή, σε πραγματικό σεβασμό, και ο άνθρωπος, ενόσω ακολουθεί τον Θεό, θα μετατρέψει κι αυτός σταδιακά τη στάση του από παθητική σε ενεργητική, από αρνητική σε θετική. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα φτάσει ο άνθρωπος σε πραγματική κατανόηση και αντίληψη του Θεού, σε πραγματική γνώση του Θεού. Επειδή η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων δεν έχουν εισέλθει ποτέ σε πραγματική επικοινωνία με τον Θεό, η γνώση τους για τον Θεό σταματά στο θεωρητικό επίπεδο, στο επίπεδο των γραμμάτων και των δογμάτων. Αυτό σημαίνει ότι η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, βρίσκονται, από την άποψη της γνώσης του Θεού, στο σημείο από το οποίο ξεκίνησαν, κολλημένοι στο βασικό στάδιο των παραδοσιακών μορφών απόδοσης φόρου τιμής, με τις φεουδαρχικές δεισιδαιμονίες τους και τις ρομαντικές χροιές τους. Το γεγονός ότι η γνώση του

ανθρώπου για τον Θεό είναι κολλημένη στις απαρχές της σημαίνει ότι είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Εκτός από την επιβεβαίωση της θέσης και της ταυτότητας του Θεού από τον άνθρωπο, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό παραμένει σε μια κατάσταση ασαφούς αβεβαιότητας. Ως εκ τούτου, πόσο αληθινό σεβασμό μπορεί να έχει ο άνθρωπος για τον Θεό;

Όσο ακράδαντα κι αν πιστεύεις στην ύπαρξη του Θεού, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό, ούτε τον σεβασμό σου για τον Θεό. Σε όποιο βαθμό κι αν έχεις απολαύσει τις ευλογίες Του και τη χάρη Του, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Όσο πρόθυμος κι αν είσαι να αφιερώσεις τα πάντα και να δαπανήσεις τα πάντα για χάρη Του, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Ίσως να έχεις αποκτήσει πολύ μεγάλη οικειότητα με τα λόγια που έχει εκφέρει ο Θεός ή ακόμη και να τα γνωρίζεις απέξω και ανακατωτά, αλλά αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Όσο προσηλωμένος κι αν είναι ο άνθρωπος στο να ακολουθεί τον Θεό, αν δεν είχε ποτέ πραγματική επικοινωνία με τον Θεό ή πραγματική εμπειρία των λόγων του Θεού, τότε η γνώση του για τον Θεό θα είναι καθηλωμένη σε μια κενή ανυπαρξία ή σε μια ατελείωτη ονειροπόληση. Παρόλο που ενδέχεται να έχεις έρθει περιστασιακά σε επαφή με τον Θεό ή να Τον έχεις συναντήσει πρόσωπο με πρόσωπο, η γνώση σου για τον Θεό θα είναι ακόμα μηδενική και ο σεβασμός σου για τον Θεό δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από ένα κενό σύνθημα ή μια εξιδανικευμένη έννοια.

Πολλοί άνθρωποι κρατούν τα λόγια του Θεού για να τα διαβάζουν καθημερινά, ακόμα και σε σημείο να αποστηθίζουν προσεκτικά όλα τα κλασικά χωρία τους ως το πιο πολύτιμο απόκτημά τους και, επιπλέον, κηρύττουν τον λόγο του Θεού παντού, εφοδιάζοντας και βοηθώντας τους άλλους μέσω των λόγων Του. Πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, γίνονται μάρτυρες για τον Θεό, γίνονται μάρτυρες των λόγων Του, και ότι ενεργώντας έτσι, ακολουθούν την οδό του Θεού· πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, ότι ενεργώντας έτσι, φέρνουν τα λόγια Του στην πραγματική ζωή τους, ότι ενεργώντας έτσι, θα μπορέσουν να λάβουν τον έπαινο του Θεού, να σωθούν και να οδηγηθούν στην τελείωση. Αλλά, ακόμα και καθώς κηρύσσουν τα λόγια του Θεού, δεν συμμορφώνονται ποτέ με τα λόγια του Θεού στην πράξη, ούτε προσπαθούν να συμβαδίσουν με αυτά που αποκαλύπτονται στα λόγια του Θεού. Αντίθετα, χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να κερδίσουν τη λατρεία και την εμπιστοσύνη των άλλων με δόλο, να εισέλθουν στη διαχείριση

μόνοι τους και να καταχραστούν και να κλέψουν τη δόξα του Θεού. Ελπίζουν, μάταια, να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που παρέχει η διάδοση του λόγου του Θεού για να τους απονεμηθεί η εργασία και ο έπαινος του Θεού. Έχουν περάσει τόσα χρόνια, αλλά αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να κερδίσουν τον έπαινο του Θεού ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να ανακαλύψουν την οδό που θα πρέπει να ακολουθούν ενώ γίνονται μάρτυρες του λόγου του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν βοηθήσει ή εφοδιάσει τον εαυτό τους ενώ βοηθούν και εφοδιάζουν τους άλλους με τον λόγο του Θεού και όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να γνωρίσουν τον Θεό ή να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματικό σεβασμό για τον Θεό ενώ κάνουν όλα αυτά τα πράγματα, αλλά, αντίθετα, οι παρανοήσεις τους σχετικά με τον Θεό γίνονται όλο και βαθύτερες, η έλλειψη εμπιστοσύνης τους προς τον Θεό όλο και σοβαρότερη και οι φαντασιοκοπίες τους σχετικά με Αυτόν όλο και πιο υπερβολικές. Εφοδιασμένοι και καθοδηγούμενοι από τις θεωρίες τους για τα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι είναι τελείως στο στοιχείο τους, ότι χρησιμοποιούν τις ικανότητές τους χωρίς μεγάλη προσπάθεια, ότι έχουν βρει τον σκοπό τους στη ζωή, την αποστολή τους, και ότι έχουν κερδίσει νέα ζωή και έχουν σωθεί, ότι, με τα λόγια του Θεού να βγαίνουν με τόση ευκολία από το στόμα τους, έχουν κερδίσει την αλήθεια, έχουν καταλάβει τις προθέσεις του Θεού και έχουν ανακαλύψει το μονοπάτι προς τη γνώση του Θεού, ότι, ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, έρχονται συχνά πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό. Επίσης, συχνά «συγκινούνται» σε σημείο που ξεσπούν σε λυγμούς και, καθοδηγούμενοι συχνά από τον «Θεό» στα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι αρπάζονται αδιάκοπα από την ειλικρινή φροντίδα και την καλή Του πρόθεση και, ταυτόχρονα, ότι έχουν κατανοήσει τη σωτηρία του ανθρώπου από τον Θεό και τη διαχείρισή Του, ότι έχουν γνωρίσει την ουσία Του και ότι έχουν καταλάβει τη δίκαιη διάθεσή Του. Πάνω σε αυτήν τη βάση, φαίνεται να πιστεύουν ακόμα πιο ακράδαντα στην ύπαρξη του Θεού, να έχουν μεγαλύτερη επίγνωση της εξυψωμένης κατάστασής Του και να νιώθουν ακόμα πιο βαθιά το μεγαλείο και την υπεροχή Του. Βυθισμένοι στην επιφανειακή γνώση του λόγου του Θεού, φαίνεται ότι η πίστη τους έχει αυξηθεί, η αποφασιστικότητά τους να υπομείνουν δεινά έχει ενισχυθεί και η γνώση τους για τον Θεό έχει γίνει βαθύτερη. Αγνοούν πως, μέχρι να βιώσουν αληθινά τον λόγο του Θεού, όλη τους η γνώση για τον Θεό και οι ιδέες τους σχετικά με Αυτόν προέρχονται από την ίδια τη διάπυρη φαντασία και τις εικασίες τους. Η πίστη τους δεν θα άντεχε σε καμία δοκιμασία από τον Θεό, η υποτιθέμενη πνευματικότητα και το υποτιθέμενο ανάστημά τους απλώς δεν θα

άντεχαν στη δοκιμασία ή την επιθεώρηση του Θεού, η αποφασιστικότητά τους δεν είναι παρά ένα κάστρο χτισμένο στην άμμο και η υποτιθέμενη γνώση τους για τον Θεό δεν είναι παρά αποκύημα της φαντασίας τους. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν καταβάλει, τρόπον τινά, πολλή προσπάθεια στον λόγο του Θεού, δεν έχουν καταλάβει ποτέ μα ποτέ τι εστί πραγματική πίστη, τι εστί πραγματική υπακοή, τι εστί πραγματική φροντίδα ή τι εστί πραγματική γνώση του Θεού. Παίρνουν τη θεωρία, τη φαντασία, τη γνώση, το χάρισμα, την παράδοση, τη δεισδαιμονία, ακόμα και τις ηθικές αξίες της ανθρωπότητας, και τα μετατρέπουν σε «κεφάλαιο» και «οπλισμό» για την πίστη στον Θεό και την επιδίωξή Του, τα μετατρέπουν, μάλιστα, στα θεμέλια της πίστης τους στον Θεό και της επιδίωξής Του. Ταυτόχρονα, παίρνουν επίσης αυτό το κεφάλαιο και τον οπλισμό, και τα μετατρέπουν σε μαγικά φυλαχτά μέσω των οποίων γνωρίζουν τον Θεό, για να αντιμετωπίσουν και να χειριστούν τις επιθεωρήσεις, τις δοκιμασίες, την παιδείωση και την κρίση του Θεού. Στο τέλος, αυτό που αποκομίζουν εξακολουθεί να μην αποτελείται από τίποτε άλλο παρά συμπεράσματα σχετικά με τον Θεό βουτηγμένα σε θρησκευτική χροιά, σε φεουδαρχική δεισδαιμονία και σε καθετί ρομαντικό, αλλόκοτο και αινιγματικό. Ο τρόπος με τον οποίο γνωρίζουν και ορίζουν τον Θεό είναι φτιαγμένος από το ίδιο καλούπι με αυτόν των ανθρώπων που πιστεύουν μόνο σε μια ανώτερη δύναμη ή στον Γέροντα στον ουρανό, ενώ η πραγματικότητα του Θεού, η ουσία, η διάθεση, τα υπάρχοντα, το Είναι Του και ούτω καθεξής —όλα αυτά που έχουν σχέση με τον ίδιο τον αληθινό Θεό— είναι πράγματα που η αντίληψή τους δεν έχει καταφέρει να κατανοήσει, από τα οποία η αντίληψή τους είναι τελείως αποκομμένη, ακόμη και εκ διαμέτρου αντίθετη. Με αυτόν τον τρόπο, παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί ζουν υπό την παροχή και τη θρέψη του λόγου του Θεού, είναι ανίκανοι να πορευτούν αληθινά στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο αληθινός λόγος γι' αυτό είναι ότι δεν έχουν εξοικειωθεί ποτέ με τον Θεό, ούτε είχαν ποτέ πραγματική επαφή ή επικοινωνία με Αυτόν, κι έτσι είναι αδύνατο να επιτύχουν αμοιβαία κατανόηση με τον Θεό ή να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική πίστη στον Θεό, επιδίωξή Του ή λατρεία γι' Αυτόν. Το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον λόγο του Θεού, το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον Θεό —αυτή η οπτική και στάση τούς έχει καταδικάσει να γυρνούν με άδεια χέρια από τα εγχειρήματά τους, τους έχει καταδικάσει να μην μπορούν, σε όλη την αιωνιότητα, να πορευτούν στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο στόχος στον οποίον αποβλέπουν και η κατεύθυνση προς την οποία

πηγαίνουν δηλώνουν πως είναι εχθροί του Θεού στην αιωνιότητα και πως σ' όλη την αιωνιότητα δεν θα είναι ποτέ σε θέση να λάβουν τη σωτηρία.

Εάν, στην περίπτωση ενός ανθρώπου που έχει ακολουθήσει τον Θεό για πολλά χρόνια και έχει απολαύσει την παροχή των λόγων Του για πολλά χρόνια, ο ορισμός του για τον Θεό είναι στην ουσία ίδιος με εκείνον κάποιου που προσπέφτει ενώπιον ειδώλων για τους αποδώσει τιμή, τότε τούτο θα σήμαινε πως αυτός ο άνθρωπος δεν έχει αποκτήσει την πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί απλώς δεν έχει εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού και, γι' αυτόν τον λόγο, η πραγματικότητα, η αλήθεια, οι προθέσεις και οι απαιτήσεις προς την ανθρωπότητα, το σύνολο των οποίων ενυπάρχει στον λόγο του Θεού, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με αυτόν τον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, όσο σκληρά κι αν ενδέχεται να εργάζεται ένας τέτοιος άνθρωπος στην επιφανειακή σημασία του λόγου του Θεού, όλα είναι μάταια: Επειδή αυτό που επιδιώκει είναι μόνο λόγια, αυτό που παίρνει θα είναι κι αυτό, αναπόφευκτα, μόνο λόγια. Ανεξάρτητα από το αν ο λόγος που εκφέρει ο Θεός είναι εξωτερικά απλός ή βαθυστόχαστος, αποτελεί, στο σύνολό του, αλήθειες απαραίτητες για τον άνθρωπο καθώς εισέρχεται στη ζωή· αποτελεί την πηγή των ζώντων υδάτων που δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επιβιώσει τόσο πνευματικά όσο και σωματικά. Παρέχει ό,τι χρειάζεται ο άνθρωπος για να παραμείνει ζωντανός, τις αρχές και τα πιστεύω για να διάγει την καθημερινή ζωή του, το μονοπάτι, τον στόχο και την κατεύθυνση από τα οποία πρέπει να περάσει για να λάβει τη σωτηρία, κάθε αλήθεια που θα πρέπει να κατέχει ως δημιουργημένο ον ενώπιον του Θεού και κάθε αλήθεια σχετικά με το πώς ο άνθρωπος υπακούει και λατρεύει τον Θεό. Είναι η εγγύηση που διασφαλίζει την επιβίωση του ανθρώπου, είναι ο καθημερινός άρτος του ανθρώπου και είναι, επίσης, η στιβαρή υποστήριξη που επιτρέπει στον άνθρωπο να είναι δυνατός και να στέκεται όρθιος. Είναι πλούσιος στην πραγματικότητα της αλήθειας της κανονικής ανθρώπινης φύσης όπως βιώνεται από το δημιουργημένο ανθρώπινο είδος, πλούσιος στην αλήθεια δια της οποίας το ανθρώπινο είδος απελευθερώνεται από τη διαφθορά και αποφεύγει τις παγίδες του Σατανά, πλούσιος στην αδιάκοπη διδαχή, προτροπή, ενθάρρυνση και παρηγοριά που δίνει ο Δημιουργός στη δημιουργημένη ανθρωπότητα. Είναι ο φάρος που καθοδηγεί και διαφωτίζει τους ανθρώπους να καταλάβουν καθετί θετικό, η εγγύηση που διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι θα βιώσουν και θα αποκτήσουν καθετί δίκαιο και καλό, το κριτήριο με το οποίο μετρούνται όλοι οι άνθρωποι, τα

γεγονότα και τα αντικείμενα, καθώς επίσης και ο δείκτης πλοήγησης που οδηγεί τους ανθρώπους προς τη σωτηρία και το μονοπάτι του φωτός. Μόνο με την πρακτική εμπειρία του λόγου του Θεού μπορεί ο άνθρωπος να εφοδιαστεί με την αλήθεια και τη ζωή. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τι εστί κανονική ανθρώπινη φύση, τι εστί ζωή με νόημα, τι εστί αληθινό δημιουργημένο ον, τι εστί πραγματική υπακοή στον Θεό. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος πώς θα πρέπει να νοιάζεται για τον Θεό, πώς να εκπληρώσει το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος και πώς να κατέχει την ομοιότητα ενός πραγματικού ανθρώπου. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τι σημαίνει πραγματική πίστη και πραγματική λατρεία. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος ποιος είναι ο Άρχοντας των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τα μέσα με τα οποία Εκείνος που είναι ο Κυρίαρχος όλης της πλάσης κυβερνά την πλάση, την καθοδηγεί και προνοεί γι' αυτήν. Και μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να κατανοήσει και να συλλάβει τα μέσα με τα οποία υπάρχει, φανερώνεται και εργάζεται Εκείνος που είναι ο Κύριος όλης της πλάσης. Αποκομμένος από την πραγματική εμπειρία του λόγου του Θεού, ο άνθρωπος δεν έχει πραγματική γνώση ή επίγνωση του λόγου του Θεού και της αλήθειας. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πέρα για πέρα ζωντανός νεκρός, ένα απόλυτο κέλυφος, και όλη η γνώση σχετικά με τον Δημιουργό δεν έχει καμία απολύτως σχέση με αυτόν. Στα μάτια του Θεού, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει πιστέψει ποτέ σε Αυτόν, ούτε Τον έχει ακολουθήσει ποτέ, κι έτσι ο Θεός δεν τον αναγνωρίζει ούτε ως πιστό Του, ούτε ως ακόλουθό Του, πόσο μάλλον δε, ως γνήσιο δημιουργημένο ον.

Ένα πραγματικό δημιουργημένο ον πρέπει να γνωρίζει ποιος είναι ο Δημιουργός, πού αποσκοπεί η δημιουργία του ανθρώπου, πώς να εκτελέσει τα καθήκοντα ενός δημιουργημένου όντος και πώς να λατρεύει τον Κύριο όλης της πλάσης· πρέπει να κατανοεί, να αντιλαμβάνεται, να γνωρίζει και να νοιάζεται για τις προθέσεις, τις επιθυμίες και τις απαιτήσεις του Δημιουργού, και πρέπει να πράττει σύμφωνα με την οδό του Δημιουργού —να έχει φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό.

Τι σημαίνει να έχει κανείς φόβο Θεού; Και πώς μπορεί κανείς να αποφεύγει το κακό;

«Φόβος Θεού» δεν είναι κάποιος απερίγραφτος φόβος και τρόμος, ούτε αποφυγή, ούτε τήρηση απόστασης, ούτε ειδωλοποίηση ή δεισιδαιμονία. Αντίθετα, είναι θαυμασμός, εκτίμηση, εμπιστοσύνη, κατανόηση, φροντίδα, υπακοή, αφιέρωση, αγάπη, καθώς επίσης και

άνευ όρων και παραπόνων λατρεία, ανταπόδοση και υποταγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματικό θαυμασμό, πραγματική εμπιστοσύνη, πραγματική κατανόηση, πραγματικό ενδιαφέρον ή υπακοή, αλλά μόνο τρόμο και ανησυχία, μόνο αμφιβολία, παρανόηση, υπεκφυγή και αποφυγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική λατρεία και υποταγή, μόνο τυφλή ειδωλοποίηση και δεισιδαιμονία. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν δύναται να πράττει σύμφωνα με την οδό του Θεού, ούτε να έχει φόβο Θεού, ούτε να αποφεύγει το κακό. Αντιστρόφως, κάθε δραστηριότητα και συμπεριφορά στην οποία επιδίδεται ο άνθρωπος θα είναι γεμάτη παρακοή και περιφρόνηση, γεμάτη συκοφαντικές κατηγορίες και κακοήθεις κρίσεις γι' Αυτόν, και κακή διαγωγή αντίθετη με την αλήθεια και την αληθινή σημασία του λόγου του Θεού.

Μόλις η ανθρωπότητα αποκτήσει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό, θα είναι ειλικρινής ως προς το να Τον ακολουθεί και να βασιίζεται σ' Αυτόν. Μόνο αν έχει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό και βασιίζεται σ' Αυτόν μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική κατανόηση και αντίληψη. Μαζί με την αληθινή αντίληψη για τον Θεό, έρχεται και το αληθινό ενδιαφέρον γι' Αυτόν. Μόνο με πραγματικό ενδιαφέρον για τον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική υπακοή. Μόνο με πραγματική υπακοή στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική αφιέρωση. Μόνο με πραγματική αφιέρωση στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει άνευ όρων και παραπόνων ανταπόδοση. Μόνο με πραγματική εμπιστοσύνη και εξάρτηση, πραγματική κατανόηση και ενδιαφέρον, πραγματική υπακοή, πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση, μπορεί η ανθρωπότητα να γνωρίσει πραγματικά τη διάθεση και την ουσία του Θεού, καθώς και να γνωρίσει την ταυτότητα του Δημιουργού. Μόνο όταν οι άνθρωποι έχουν καταφέρει πραγματικά να γνωρίσουν τον Δημιουργό μπορούν να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική λατρεία και υποταγή. Μόνο όταν έχει πραγματική λατρεία για τον Δημιουργό και υποταγή σ' Αυτόν θα μπορέσει η ανθρωπότητα να παραμερίσει πραγματικά τους πονηρούς τρόπους της, δηλαδή, να αποφύγει το κακό.

Αυτό αποτελεί όλη τη διαδικασία του «φόβου του Θεού και της αποφυγής του κακού» και είναι επίσης, στο σύνολό του, το περιεχόμενο του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού.

Αυτό είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβεί κανείς για να φτάσει στον φόβο Θεού και την αποφυγή του κακού.

«Ο φόβος Θεού και η αποφυγή του κακού» και η γνώση του Θεού είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με μυριάδες νήματα, και η σύνδεση μεταξύ τους είναι αυτονόητη. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει να αποφύγει το κακό, πρέπει πρώτα να έχει πραγματικό φόβο Θεού. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει πραγματικό φόβο Θεού, πρέπει πρώτα να έχει πραγματική γνώση για τον Θεό. Εάν κάποιος επιθυμεί να αποκτήσει γνώση για τον Θεό, πρέπει πρώτα να βιώσει τον λόγο του Θεού, να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, να βιώσει τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του Θεού, καθώς και το παιδεμα και την κρίση Του. Εάν κάποιος επιθυμεί να βιώσει τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και να ζητήσει από τον Θεό να του δώσει ευκαιρίες να βιώσει τα λόγια του Θεού υπό τη μορφή πολλών διαφορετικών περιβαλλόντων που περιλαμβάνουν ανθρώπους, γεγονότα και αντικείμενα. Εάν κάποιος επιθυμεί να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και με τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έχει μία απλή και ειλικρινή καρδιά, ετοιμότητα να αποδεχτεί την αλήθεια, τη θέληση να υπομείνει δεινά, την αποφασιστικότητα και το κουράγιο να αποφύγει το κακό και τη φιλοδοξία να γίνει πραγματικό δημιουργημένο ον... Με αυτόν τον τρόπο, προχωρώντας βήμα-βήμα, θα πλησιάζεις όλο και περισσότερο τον Θεό, η καρδιά σου θα γίνεται όλο και πιο αγνή, και η ζωή σου και η αξία του να είσαι ζωντανός, μαζί με τη γνώση σου για τον Θεό, θα αποκτούν όλο και περισσότερη σημασία και θα γίνονται όλο και πιο λαμπερά. Μέχρι που, μία μέρα, θα νιώσεις ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον ένα αίνιγμα, ότι ο Δημιουργός δεν σου κρυβόταν ποτέ, ότι ο Δημιουργός δεν έκρυψε ποτέ το πρόσωπό Του από σένα, ότι ο Δημιουργός δεν είναι καθόλου μακριά σου, ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον Εκείνος που επιθυμείς διαρκώς στις σκέψεις σου αλλά δεν μπορείς να φτάσεις με τα συναισθήματά σου, ότι είναι πραγματικά και αληθινά φύλακας που κάθεται στα δεξιά σου και τα αριστερά σου, εφοδιάζοντας τη ζωή σου και ελέγχοντας τη μοίρα σου. Δεν βρίσκεται στον μακρινό ορίζοντα, ούτε έχει κρυφτεί ψηλά στα σύννεφα. Είναι στο πλευρό σου, προΐσταται του είναι σου, είναι όλα όσα έχεις και το μόνο πράγμα που έχεις. Αυτός ο Θεός σου επιτρέπει να Τον αγαπάς με την καρδιά σου, να προσκολλάσαι σ' Αυτόν, να Τον κρατάς κοντά σου, να Τον θαυμάζεις, να φοβάσαι μην Τον χάσεις, να μη θέλεις άλλο πια να Τον απαρνιέσαι, άλλο πια να Τον

παρακούς ή άλλο πια να Τον αποφεύγεις και να Τον κρατάς σε απόσταση. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον νοιάζεσαι, να Τον υπακούς, να ανταποδίδεις ό,τι σου δίνει και να υποτάσσεσαι στο κράτος Του. Δεν αρνείσαι πλέον να σε καθοδηγεί, να προνοεί για σένα, να σε προσέχει και να σε διαφυλάσσει, δεν αρνείσαι πλέον να κάνεις αυτό που σου υπαγορεύει και σου επιτάσσει. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον ακολουθείς, να περπατάς στο πλευρό Του· το μόνο που θέλεις είναι να Τον αποδεχθείς ως τη μία και μοναδική ζωή σου, να Τον αποδεχθείς ως τον ένα και μοναδικό σου Κύριο, τον ένα και μοναδικό σου Θεό.

18 Αυγούστου 2014

Αντικρίζοντας την εμφάνιση του Θεού στην κρίση και την παίδευσή Του

Όπως και εκατοντάδες εκατομμύρια άλλοι πιστοί του Κυρίου Ιησού Χριστού, τηρούμε τους νόμους και τις εντολές της Βίβλου, απολαμβάνουμε την άφθονη χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού και συναθροίζομαστε, προσευχόμαστε, εξυμνούμε και διακονούμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού —κι όλα αυτά τα πράττουμε υπό την φροντίδα και την προστασία του Κυρίου. Πότε είμαστε αδύναμοι, πότε είμαστε δυνατοί. Πιστεύουμε ότι όλες οι πράξεις μας συνάδουν με τις διδαχές του Κυρίου. Αυτονόητα, λοιπόν, πιστεύουμε ότι διαβαίνουμε το μονοπάτι της επιτέλεσης του θελήματος του επουράνιου Πατρός. Λαχταρούμε την επιστροφή του Κυρίου Ιησού, τον ένδοξο ερχομό του Κυρίου Ιησού, το τέλος της ζωής μας επί της γης, την έλευση της βασιλείας και όλα όπως προέβλεψε το Βιβλίο της Αποκάλυψης: Ο Κύριος καταφτάνει και φέρνει όλεθρο, επιβραβεύει τους ενάρετους και τιμωρεί τους πονηρούς, και ανυψώνει όλους εκείνους που Τον ακολουθούν και χαίρονται με την επιστροφή Του στα ουράνια για να Τον συναντήσουν. Κάθε φορά που μας έρχεται η σκέψη αυτή πλημμυρίζουμε από συγκίνηση. Είμαστε ευγνώμονες που γεννηθήκαμε στις έσχατες μέρες και είμαστε πολύ τυχεροί που θα μαρτυρήσουμε την έλευση του Κυρίου. Παρότι έχουμε υποστεί διωγμούς, θα λάβουμε σε αντάλλαγμα «εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης». Αυτή κι αν είναι ευλογία! Όλη αυτή η λαχτάρα και η χάρη που δόθηκε από τον Κύριο μάς κάνει συχνά να ξυπνάμε και να προσευχόμαστε και μας φέρνει κοντά πιο συχνά. Ίσως το επόμενο έτος, ίσως αύριο ή ίσως κι ακόμα πιο γρήγορα, όταν ο άνθρωπος δεν το προσδοκά, ο Κύριος θα καταφτάσει ξαφνικά και

θα εμφανιστεί σε μια ομάδα ανθρώπων που Τον περίμεναν επισταμένως. Όλοι συναγωνιζόμαστε, κανείς δεν θέλει να μείνει πίσω, για το ποια θα είναι η πρώτη ομάδα που θα δει την έλευση του Κυρίου, για να είμαστε ένας από εκείνους που θα αρπαχτούν. Έχουμε δώσει τα πάντα, χωρίς να υπολογίζουμε το κόστος, για τον ερχομό αυτής της ημέρας. Κάποιοι έχουν εγκαταλείψει τη δουλειά τους, κάποιοι έχουν εγκαταλείψει τις οικογένειές τους, κάποιοι έχουν αποκηρύξει τον γάμο, ενώ κάποιοι έχουν δωρίσει ακόμα και τις οικονομίες τους. Τι ανιδιοτελής αφοσίωση! Αυτή η ειλικρίνεια και η πίστη πρέπει να ξεπερνάει ακόμα κι αυτή των αγίων παλαιότερων εποχών! Καθώς ο Κύριος δίνει χάρη σε όποιον επιθυμεί και δείχνει έλεος σε όποιον επιθυμεί, πιστεύουμε ότι έχει ήδη δει ιδίοις όμμασι την αφοσίωσή μας και τον μόχθο μας. Ομοίως, οι ειλικρινείς προσευχές μας έχουν ήδη φτάσει στα αυτιά Του, και πιστεύουμε ότι ο Κύριος θα μας ανταμείψει για την αφοσίωσή μας. Επιπλέον, ο Θεός είχε υπάρξει φιλεύσπλαχνος απέναντί μας πριν δημιουργήσει τον κόσμο και κανείς δεν θα ματαιώσει τις ευλογίες και τις υποσχέσεις του Θεού προς εμάς. Όλοι κάνουμε σχέδια για το μέλλον και θεωρούμε δεδομένο ότι η αφοσίωσή μας κι ο μόχθος μας αγοράζουν μετοχές ή ομόλογα για την αρπαγή μας στα ουράνια όπου θα συναντήσουμε τον Κύριο. Επιπλέον, χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, τοποθετούμε τον εαυτό μας στον μελλοντικό θρόνο, διοικώντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς ή κυβερνώντας ως βασιλιάδες. Όλα αυτά τα θεωρούμε ως δεδομένα, ως αναμενόμενα.

Περιφρονούμε όλους εκείνους που τάσσονται κατά του Κυρίου Ιησού. Στο τέλος, όλοι αυτοί θα αφανιστούν. Ποιος τους είπε να μην πιστεύουν ότι ο Κύριος Ιησούς είναι ο Σωτήρας; Φυσικά, έρχονται στιγμές που διδασκόμαστε από τον Κύριο Ιησού και είμαστε φιλεύσπλαχνοι προς τον κόσμο, γιατί δεν καταλαβαίνει, και θα πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε δείχνοντας ανοχή και συγχώρεση. Όλα όσα κάνουμε συνάδουν με τον λόγο της Βίβλου, διότι όλα όσα δεν ακολουθούν τη Βίβλο συνιστούν ετεροδοξία και αίρεση. Αυτή η πεποίθηση είναι βαθιά ριζωμένη στο μυαλό του καθένα μας. Ο Κύριός μας βρίσκεται στη Βίβλο κι αν δεν απομακρυνθούμε από τη Βίβλο, δεν θα απομακρυνθούμε από τον Κύριο. Αν τηρήσουμε αυτή την αρχή, τότε θα σωθούμε. Ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον και υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλον και κάθε φορά που συναθροιζόμαστε, ελπίζουμε ότι όλα όσα λέμε και πράττουμε ακολουθούν το θέλημα του Κυρίου και γίνονται αποδεκτά από τον Κύριο. Παρά το γεγονός ότι το περιβάλλον μας είναι εχθρικό, οι καρδιές μας αγάλλονται. Όταν σκεφτόμαστε τις

ευλογίες που είναι δίπλα μας και μπορούμε να τις αδράξουμε εύκολα, υπάρχει κάτι που να μην μπορούμε να απαρνηθούμε; Υπάρχει κάτι που χωρίς αυτό να μην μπορούμε να ζήσουμε; Όλα αυτά εννοούνται και όλα αυτά τα βλέπουν τα μάτια του Θεού. Εμείς, μια χούφτα πενήτων που έχουν ανυψωθεί από την κοπριά, είμαστε ίδιοι με όλους τους συνηθισμένους πιστούς του Κυρίου Ιησού: Ονειρευόμαστε την αρπαγή και την ευλογία και την εξουσία επί όλων των εθνών. Η διαφθορά μας αποκαλύπτεται στα μάτια του Θεού ενώ οι επιθυμίες και η απληστία μας καταδικάζονται στα μάτια του Θεού. Ωστόσο, όλα αυτά συμβαίνουν τόσο ανεπαίσθητα, τόσο αυτονόητα και κανείς μας δεν αναρωτιέται αν η λαχτάρα μας είναι ορθή, πολύ λιγότερο δε, κανείς μας δεν αμφιβάλλει για την ορθότητα όλων όσα διατηρούμε. Ποιος μπορεί να γνωρίζει το θέλημα του Θεού; Δεν ξέρουμε να αναζητούμε, ή να εξερευνούμε, ούτε καν να ασχολούμαστε με το μονοπάτι που διαβαίνει ο άνθρωπος. Γιατί το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι το αν μπορούμε να αρπαχτούμε, εάν μπορούμε να λάβουμε την ευλογία, αν υπάρχει θέση για εμάς στη βασιλεία των ουρανών κι αν θα λάβουμε μερίδιο από το νερό του ποταμού της ζωής και του καρπού του δέντρου της ζωής. Γι' αυτό άραγε δεν πιστεύουμε στον Κύριο και δεν είμαστε πιστοί του Κυρίου, προκειμένου να τα κερδίσουμε όλα αυτά; Έχουμε λάβει άφεση αμαρτιών, έχουμε μετανοήσει, έχουμε πει το πικρό ποτήρι κρασί κι έχουμε πάρει τον σταυρό στην πλάτη μας. Ποιος μπορεί να πει ότι ο Κύριος δεν θα αποδεχτεί το τίμημα που έχουμε πληρώσει; Ποιος μπορεί να πει ότι δεν έχουμε ετοιμάσει αρκετό λάδι; Δεν θέλουμε να είμαστε σαν εκείνες τις μωρές παρθένες, ή σαν αυτούς που δεν έχουν ελπίδα. Επιπλέον, προσευχόμαστε συχνά και ζητάμε από τον Κύριο να μας προφυλάξει, ώστε να μην εξαπατηθούμε από τους ψευδόχριστους, γιατί η Βίβλος αναφέρει ότι «Τότε εάν τις είπη προς υμάς· Ιδού εδώ είναι ο Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς» (Κατά Ματθαίον 24:23-24). Έχουμε απομνημονεύσει όλους αυτούς τους στίχους της Βίβλου, τους ξέρουμε κατά γράμμα, και τους φυλάσσουμε ως πολύτιμο θησαυρό, ως ζωή και ως διαπιστευτήρια για την αρπαγή και τη σωτηρία μας...

Εδώ και χιλιάδες χρόνια, οι ζωντανοί πεθαίνουν, παίρνοντας μαζί τους τις επιθυμίες και τα όνειρά τους και κανείς δεν ξέρει πραγματικά αν έχουν μπει στη βασιλεία των ουρανών. Οι νεκροί επιστρέφουν κι έχουν ξεχάσει όλες τις ιστορίες που κάποτε συνέβησαν, και συνεχίζουν να ακολουθούν τις διδαχές και τα μονοπάτια των προγόνων. Οπότε, καθώς παρέρχονται τα

χρόνια και παρέρχονται οι ημέρες, κανείς δεν γνωρίζει αν ο Κύριός μας ο Ιησούς, ο Θεός μας, όντως αποδέχεται όλα όσα πράττουμε. Απλώς προσβλέπουμε σε μια έκβαση και εικάζουμε όλα όσα πρόκειται να συμβούν. Ωστόσο, ο Θεός σιωπά όλο αυτό το διάστημα και ποτέ δεν φανερώθηκε ενώπιόν μας ούτε μας μίλησε. Οπότε εμείς συνειδητά κρίνουμε το θέλημα και τη διάθεση του Θεού σύμφωνα με τη Βίβλο και τα σημεία. Έχουμε συνηθίσει τη σιωπή του Θεού. Έχουμε συνηθίσει να αξιολογούμε τα σωστά και τα λάθη της συμπεριφοράς μας, χρησιμοποιώντας τον δικό μας τρόπο σκέψης. Έχουμε συνηθίσει να αντικαθιστούμε τις απαιτήσεις του Θεού με τις γνώσεις μας, τις αντιλήψεις και την ηθική μας. Έχουμε συνηθίσει να απολαμβάνουμε τη χάρη του Θεού. Έχουμε συνηθίσει να είναι ο Θεός αρωγός μας όποτε Τον χρειαζόμαστε. Έχουμε συνηθίσει να υψώνουμε τα χέρια μας στον Θεό για το κάθε τι και να δίνουμε εντολές στον Θεό. Επίσης έχουμε συνηθίσει να ακολουθούμε το δόγμα, και δεν προσέχουμε στο πώς μας οδηγεί το Άγιο Πνεύμα. Επιπλέον, έχουμε συνηθίσει να είμαστε αφέντες του εαυτού μας. Πιστεύουμε σε έναν Θεό, τον οποίο δεν συναντήσαμε ποτέ. Ερωτήματα, όπως ποια είναι η διάθεσή Του, ποια είναι τα υπάρχοντα και το Είναι Του, ποια είναι η εικόνα Του, αν θα Τον γνωρίσουμε ή όχι, όταν θα έρθει, και ούτω καθεξής, δεν είναι σημαντικά. Το σημαντικό είναι ότι βρίσκεται στην καρδιά μας, ότι όλοι Τον προσδοκούμε, και ότι μπορούμε να Τον φανταστούμε. Επικροτούμε την πίστη μας και θεωρούμε πολύτιμη την πνευματικότητά μας. Θεωρούμε τα πάντα ως κοπριά, πάνω στην οποία βαδίζουν τα πόδια μας. Επειδή είμαστε οι πιστοί του ένδοξου Κυρίου, ανεξάρτητα από το πόσο μακρύ και κοπιαστικό είναι το ταξίδι, ανεξάρτητα από τις κακουχίες και τους κινδύνους που μας βρίσκουν, τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τα βήματά μας, καθώς ακολουθούμε τον Κύριο. «Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών. Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί, και δεν έχουσι χρειαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων» (Αποκάλυψη 22:1-5). Κάθε φορά που ψάλλουμε αυτούς τους στίχους, οι καρδιές μας γεμίζουν με ανυπέρβλητη αγαλλίαση και ικανοποίηση και

δάκρυα κυλούν από τα μάτια μας. Ευχαριστούμε τον Κύριο που μας επέλεξε, ευχαριστούμε τον Κύριο για τη χάρη Του. Μας πρόσφερε τα εκατονταπλάσια αυτόν τον καιρό, μας πρόσφερε αιώνια ζωή στον αιώνα του μέλλοντος και αν μας ζητούσε να πεθάνουμε τώρα, θα το κάναμε αδιαμαρτύρητα. Κύριε! Σε εκλιπαρούμε να έρθεις σύντομα! Μην καθυστερείς ούτε λεπτό, διότι Σε λαχταρούμε απεγνωσμένα και έχουμε εγκαταλείψει τα πάντα για Εσένα.

Παρά το γεγονός ότι ο Θεός είναι σιωπηλός και δεν έχει φανερωθεί ποτέ ενώπιόν μας, το έργο Του δεν έχει σταματήσει ποτέ. Ερευνεί όλες τις χώρες και εξουσιάζει τα πάντα, ενώ παρακολουθεί τα λόγια και τις πράξεις των ανθρώπων. Εφαρμόζει τη διαχείρισή Του σταδιακά και κατά το σχέδιό Του, το οποίο προχωρά αθόρυβα, χωρίς δραματικές εντυπώσεις, εντούτοις τα βήματά Του πλησιάζουν όλο και πιο πολύ προς την ανθρωπότητα και η θέση της κρίσης Του διαμορφώνεται στο σύμπαν με την ταχύτητα του φωτός, ενώ ακολουθεί άμεσα η κάθοδος του θρόνου Του ανάμεσά μας. Τι μεγαλοπρεπής σκηνή είναι αυτή, τι επιβλητική και βλοσυρή εικόνα. Ως περιστέρι και ως βρυχώμενος λέοντας, το Άγιο Πνεύμα κατέρχεται ανάμεσα σε όλους μας. Είναι σοφός, είναι δίκαιος και μεγαλοπρεπής, καταφθάνει ανάμεσά μας αθόρυβα, έχοντας εξουσία, γεμάτος αγάπη και ευσπλαχνία. Κανείς δεν συνειδητοποιεί την έλευσή Του, κανείς δεν χαιρετίζει την άφιξή του, και πολύ περισσότερο, κανείς δεν γνωρίζει όλα όσα θα πράξει. Η ζωή του ανθρώπου παραμένει ίδια. Το ίδιο κι η καρδιά του και η ζωή κυλάει όπως συνήθως. Ο Θεός ζει ανάμεσά μας σαν ένας συνηθισμένος άνθρωπος, σαν ο πιο ασήμαντος ακόλουθος και απλός πιστός. Επιδιώκει τους δικούς Του σκοπούς, τους δικούς Του στόχους και, επιπλέον, έχει θεϊκή φύση που δεν κατέχουν οι απλοί άνθρωποι. Κανείς δεν έχει παρατηρήσει την ύπαρξη της θεϊκής φύσης Του και κανείς δεν έχει αντιληφθεί τη διαφορά μεταξύ της ουσίας Του και της ουσίας του ανθρώπου. Ζούμε μαζί Του, χωρίς περιορισμό και φόβο, γιατί δεν Τον βλέπουμε παρά μόνο σαν έναν ασήμαντο πιστό. Παρακολουθεί την κάθε μας κίνηση και όλες οι σκέψεις και οι ιδέες μας αποκαλύπτονται ενώπιόν Του. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για την ύπαρξή Του, κανείς δεν φαντάζεται τον ρόλο Του και πολύ περισσότερο δε, κανείς δεν υποπτεύεται ποιος είναι. Εμείς απλώς συνεχίζουμε να επιδιώκουμε τους στόχους μας, σαν να μην έχει καμία σχέση μαζί μας...

Κατά σύμπτωση, το Άγιο Πνεύμα εκφράζει μία δίοδο λέξεων «διαμέσου» Αυτού και ενώ συμβαίνει πολύ απροσδόκητα, αναγνωρίζουμε ότι πρόκειται για τον λόγο του Θεού και τον αποδεχόμαστε με προθυμία από τον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή, ανεξάρτητα από το ποιος

εκφράζει αυτά τα λόγια, εφόσον προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα, πρέπει να τα αποδεχτούμε και δεν μπορούμε να τα απαρνηθούμε. Η επόμενη έκφραση θα μπορούσε να είναι διαμέσου εμένα, θα μπορούσε να είναι διαμέσου εσένα, ή θα μπορούσε να είναι διαμέσου αυτού. Ανεξάρτητα από το ποιος μιλάει, μιλάει η χάρη του Θεού. Ωστόσο, δεν έχει σημασία ποιο είναι το πρόσωπο, δεν πρέπει να το λατρεύουμε, επειδή, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν μπορεί ποτέ να είναι ο Θεός. Δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να επιλέξουμε έναν συνηθισμένο άνθρωπο ως Θεό μας. Ο Θεός μας είναι τόσο μεγάλος και σεβάσμιος. Πώς θα μπορούσε να εκπροσωπείται από κάποιον τόσο ασήμαντο; Επιπλέον, όλοι περιμένουμε την έλευση του Θεού για να μας οδηγήσει πίσω στη βασιλεία των ουρανών, άρα πώς μπορεί κάποιος τόσο ασήμαντος να είναι κατάλληλος για ένα τόσο σημαντικό και επίπονο έργο; Αν ο Κύριος επιστρέψει, θα εμφανιστεί πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, ορατό σε όλους. Τι ύψιστη δόξα! Πώς θα μπορούσε να κρυφτεί αθόρυβα μέσα σε μια ομάδα συνηθισμένων ανθρώπων;

Κι όμως αυτό το συνηθισμένο άτομο που κρύβεται ανάμεσα στους ανθρώπους επιτελεί το νέο έργο της σωτηρίας μας. Δεν μας εξηγεί τίποτα, ούτε μας λέει γιατί έχει έρθει. Απλώς επιτελεί το έργο που προτίθεται να διατελέσει σταδιακά και σύμφωνα με το σχέδιό Του. Τα λόγια και οι ομιλίες Του ακούγονται όλο και συχνότερα. Από την παρηγοριά, την ενθάρρυνση, την υπενθύμιση και την προειδοποίηση, στη μομφή και την πειθαρχία. Από έναν τόνο πράο κι ευγενικό, σε λέξεις έντονες και μεγαλοπρεπείς —όλα εμφυσούν τόσο τη φιλευσπλαχνία όσο και το δέος στον άνθρωπο. Ό,τι λέει πετυχαίνει διότι τα μυστικά που κρύβονται βαθιά μέσα μας, τα λόγια Του πληγώνουν τις καρδιές μας, πληγώνουν το πνεύμα μας και μας προκαλούν όνειδος και ταπείνωση. Αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε αν ο Θεός στην καρδιά αυτού του ατόμου μάς αγαπάει πραγματικά και ποιες ακριβώς είναι οι προθέσεις Του. Ίσως άραγε να μπορέσουμε να αρπαχτούμε μόνο εφόσον υπομείνουμε έναν τέτοιο πόνο; Στο μυαλό μας αναλογιζόμαστε... τον επερχόμενο προορισμό μας και τη μελλοντική μας μοίρα. Εντούτοις, κανείς μας δεν πιστεύει ότι ο Θεός έλαβε σάρκα και οστά και εργάζεται ανάμεσά μας. Παρόλο που είναι μαζί μας εδώ και πολύ καιρό, παρόλο που έχει ήδη πει τόσα πολλά πρόσωπο με πρόσωπο ενώπιόν μας, δεν είμαστε ακόμα έτοιμοι να δεχθούμε κάποιον τόσο συνηθισμένο ως τον Θεό του μέλλοντός μας, πολύ λιγότερο δε, δεν είμαστε πρόθυμοι να εναποθέσουμε τον έλεγχο του μέλλοντος και της μοίρας μας σε κάποιον τόσο ασήμαντο. Από Αυτόν απολαμβάνουμε μια αέναη προσφορά ζωοφόρου ύδατος και χάρη σε Αυτόν ζούμε πρόσωπο

με πρόσωπο με τον Θεό. Είμαστε ευγνώμονες μόνο για τη χάρη του Κυρίου Ιησού στα ουράνια και ποτέ δεν δώσαμε καμία προσοχή στα συναισθήματα αυτού του απλού ανθρώπου που κατέχει τη θεϊκή φύση. Συνεχίζει το έργο Του ταπεινά κρυμμένος εντός της σάρκας, μιλώντας με τη φωνή της καρδιάς Του, φαινομενικά αδιάφορος απέναντι στην απόρριψή Του από την ανθρωπότητα, προφανώς συγχωρώντας αιωνίως την παιδαριώδη συμπεριφορά και την άγνοια του ανθρώπου και επιδεικνύοντας πάντοτε ανοχή στην ασέβεια του ανθρώπου απέναντί Του.

Εν αγνοία μας, αυτός ο ασήμαντος άνθρωπος μάς έχει οδηγήσει βήμα-βήμα στο έργο του Θεού. Υποβαλλόμαστε σε αναρίθμητες δοκιμασίες, υποκείμεθα σε αμέτρητες συμμορφώσεις και δοκιμαζόμαστε με τον θάνατο. Μαθαίνουμε για τη δίκαιη και μεγαλοπρεπή διάθεση του Θεού, απολαμβάνουμε επίσης την αγάπη και την ευσπλαχνία Του, αρχίζουμε να εκτιμάμε τη μεγάλη δύναμη και τη σοφία του Θεού, μαρτυρούμε το κάλλος του Θεού και βλέπουμε την μεγάλη επιθυμία του Θεού να σώσει τον άνθρωπο. Μέσα από τα λόγια αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου, αρχίζουμε να γνωρίζουμε τη διάθεση και την ουσία του Θεού, αρχίζουμε να κατανοούμε το θέλημα του Θεού, αρχίζουμε να γνωρίζουμε τη φύση και την ουσία του ανθρώπου και να βλέπουμε την οδό της σωτηρίας και της τελειότητας. Τα λόγια Του μας οδηγούν στον «θάνατο» και ξανά μας οδηγούν στην «αναγέννηση». Τα λόγια Του μας προσφέρουν παρηγοριά, αλλά παράλληλα μας αφήνουν συντετριμμένους με ενοχές και αίσθημα χρέους. Τα λόγια Του μας φέρνουν χαρά και γαλήνη, αλλά και μεγάλο πόνο. Πότε είμαστε σαν αμνοί πριν τη σφαγή στα χέρια Του. Πότε είμαστε σαν την κόρη του οφθαλμού Του και απολαμβάνουμε την αγάπη και τη στοργή Του. Πότε είμαστε σαν τον εχθρό Του που γίνεται στάχτη από την οργή των οφθαλμών Του. Είμαστε η ανθρωπότητα που σώθηκε από Αυτόν, είμαστε σκουλήκια στα μάτια Του και είμαστε τα απολωλότα πρόβατα που αναζητάει μέρα νύχτα. Είναι φιλεύσπλαχνος προς εμάς, μας περιφρονεί, μας αναθρέφει, μας παρηγορεί και μας ενθαρρύνει, μας καθοδηγεί, μας διαφωτίζει, μας συμμορφώνει και μας πειθαρχεί, αλλά και μας καταριέται. Ανησυχεί για μας μέρα νύχτα, μας προστατεύει και μας νοιάζεται μέρα νύχτα, δεν αφήνει ποτέ το πλευρό μας, και αφιερώνει όλη τη φροντίδα Του σ' εμάς και πληρώνει οποιοδήποτε τίμημα για χάρη μας. Στα λόγια αυτής της ασήμαντης και συνηθισμένης σάρκας απολαύσαμε την ολότητα του Θεού και είδαμε τον προορισμό που μας επιφυλάσσει ο Θεός. Ωστόσο, παρά το γεγονός αυτό, η ματαιοδοξία εξακολουθεί να ελλοχεύει

μέσα στην καρδιά μας και δεν είμαστε ακόμα έτοιμοι να δεχτούμε έναν τέτοιον άνθρωπο ως τον Θεό μας. Αν και μας έχει δώσει τόσο πολύ μάννα, τόσα πολλά να απολαύσουμε, τίποτα από αυτά δεν μπορεί να σφετεριστεί τη θέση του Κυρίου στην καρδιά μας. Τιμούμε την ιδιαίτερη ταυτότητα και το κύρος αυτού του ανθρώπου αλλά με μεγάλη απροθυμία. Αν δεν μιλήσει για να μας κάνει να παραδεχτούμε ότι είναι ο Θεός, τότε δεν θα καταφέρουμε ποτέ οι ίδιοι να παραδεχτούμε ότι είναι ο Θεός που σύντομα θα καταφτάσει, αλλά εργαζόταν ανάμεσά μας για τόσον καιρό.

Ο λόγος του Θεού συνεχίζεται, και χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους και οπτικές για να μας προειδοποιεί για το τι να πράξουμε και να εκφράσει τη φωνή της καρδιάς Του. Τα λόγια Του φέρουν ζωοδόχο δύναμη και μας δείχνουν πώς πρέπει να βαδίσουμε και μας βοηθούν να καταλάβουμε ποια είναι η αλήθεια. Τα λόγια Του αρχίζουν να μας έλκουν, αρχίζουμε να εστιάζουμε στον τόνο και τον τρόπο της ομιλίας Του και υποσυνείδητα αρχίζουμε να ενδιαφερόμαστε για τη φωνή της καρδιάς αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου. Κάνει επίπονες προσπάθειες για εμάς, χάνει τον ύπνο και την όρεξή Του για εμάς, κλαίει για εμάς, αναστενάζει για εμάς, υποφέρει στη νόσο για εμάς, ταπεινώνεται για χάρη του προορισμού και της σωτηρίας μας κι η καρδιά Του αιμορραγεί και δακρύζει για την αναισθησία και την επαναστατικότητα μας. Αυτό που έχει και είναι υπερβαίνει έναν συνηθισμένο άνθρωπο και δεν μπορεί να αποκτηθεί ούτε να επιτευχθεί από οποιονδήποτε διεφθαρμένο. Επιδεικνύει ανοχή και υπομονή που δεν κατέχει κανείς συνηθισμένος άνθρωπος και την αγάπη Του δεν την έχει κανένα ον σε όλη την πλάση. Κανείς άλλος εκτός από Αυτόν δεν μπορεί να ξέρει όλες τις σκέψεις μας ή να έχει τέτοια κατανόηση για τη φύση και την ουσία μας ή να κρίνει την επαναστατικότητα και τη διαφθορά της ανθρωπότητας ή να μας μιλάει και να εργάζεται ανάμεσά μας για λογαριασμό του επουράνιου Θεού. Κανείς, εκτός από Αυτόν, δεν μπορεί να κατέχει την εξουσία, τη σοφία και την υπεροχή του Θεού. Η διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι εκπέμπονται, εξ ολοκλήρου, από Αυτόν. Κανείς εκτός από Αυτόν δεν μπορεί να μας δείξει την οδό και να μας φέρει το φως. Κανείς εκτός από Αυτόν δεν μπορεί να αποκαλύψει τα μυστήρια που ο Θεός δεν έχει φανερώσει από τη δημιουργία μέχρι σήμερα. Κανείς εκτός από Αυτόν δεν μπορεί να μας σώσει από τα δεσμά του Σατανά και τη διεφθαρμένη διάθεσή μας. Εκπροσωπεί τον Θεό και εκφράζει την φωνή της καρδιάς του Θεού, την ενθάρρυνση του Θεού και την κρίση του Θεού προς όλη την ανθρωπότητα. Αυτός

έχει ξεκινήσει μια νέα εποχή, μια νέα περίοδο, και έφερε νέο ουρανό και γη, νέο έργο και μας έφερε ελπίδα και τερμάτισε το μάταιο βίο που διήγαμε και μας επέτρεψε να δούμε καθαρά την οδό της σωτηρίας. Έχει κατακτήσει ολόκληρη την ύπαρξή μας και κέρδισε την καρδιά μας. Από εκείνη τη στιγμή και εφεξής, το μυαλό μας αποκτά συνείδηση και το πνεύμα μας φαίνεται να αναζωογονείται: Αυτός ο συνηθισμένος, ασήμαντος άνθρωπος, που ζει ανάμεσα μας και έχει εδώ και καιρό βιώσει την απόρριψή μας —δεν είναι άραγε ο Κύριος Ιησούς, ο οποίος είναι πάντα στις σκέψεις μας, και τον οποίον εμείς λαχταρούμε νύχτα μέρα; Ιδού Αυτός! Ιδού όντως Αυτός! Είναι ο Θεός μας! Είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή! Μας επέτρεψε να ζήσουμε και πάλι, να δούμε το φως, και δεν άφησε τις καρδιές μας να περιπλανιούνται. Έχουμε επιστρέψει στον οίκο του Θεού, επιστρέψαμε ενώπιον του θρόνου Του, ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο με Αυτόν, έχουμε δει την όψη Του και έχουμε δει την οδό ενώπιόν μας. Εκείνη τη στιγμή, έχει κατακτήσει ολοκληρωτικά τις καρδιές μας. Δεν αμφιβάλλουμε πλέον ποιος είναι και δεν αντιτασσόμαστε πλέον στο έργο και τον λόγο Του και πέφτουμε, γονυπετείς, ενώπιόν Του. Δεν θέλουμε τίποτα άλλο παρά να ακολουθήσουμε τα βήματα του Θεού για το υπόλοιπο της ζωής μας και να οδηγηθούμε στην τελείωση από Αυτόν και να ανταποδώσουμε τη χάρη Του και την αγάπη Του προς εμάς, να υπακούμε στις ενορχηστρώσεις και τον σχεδιασμό Του και να είμαστε συνεργάτες στο έργο Του, και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να ολοκληρώσουμε το έργο που μας εμπιστεύεται.

Η κατάκτηση από τον Θεό είναι σαν ένας διαγωνισμός πολεμικών τεχνών.

Καθένα από τα λόγια του Θεού χτυπάει το θανάσιμο σημείο μας και μας αφήνει γεμάτους θλίψη και φόβο. Φανερώνει τις αντιλήψεις μας, φανερώνει τη φαντασία μας και φανερώνει τη διεφθαρμένη διάθεσή μας. Μέσα από όλα όσα λέμε και πράττουμε και κάθε μία από τις σκέψεις και τις ιδέες μας, η φύση και η ουσία μας αποκαλύπτονται από τα λόγια Του, αφήνοντάς μας ταπεινωμένους και τρεμάμενους από φόβο. Μας μιλάει για όλες τις πράξεις μας, τους στόχους και τις προθέσεις μας, αλλά και για τη διεφθαρμένη διάθεση που δεν είχαμε ποτέ ανακαλύψει, κάνοντάς μας να αισθανόμαστε εντελώς εκτεθειμένοι μες στην άθλια ατέλειά μας και, ακόμη περισσότερο, τελείως μεταπεισμένοι. Μας κρίνει που αντιστεκόμαστε σε Αυτόν, μας παιδεύει για τη βλασφημία και την καταδίκη Του και μας κάνει να αισθανόμαστε ότι στα μάτια Του είμαστε ανάξιοι, ότι είμαστε ο ζων Σατανάς. Οι ελπίδες μας κατακρημνίζονται, δεν τολμούμε πλέον να θέσουμε οποιεσδήποτε παράλογες απαιτήσεις

και αξιώσεις προς Αυτόν, και ακόμη και τα όνειρά μας εξαφανίζονται από τη μια μέρα στην άλλη. Αυτό είναι ένα γεγονός που κανείς μας δεν μπορεί να φανταστεί και κανείς μας δεν μπορεί να αποδεχτεί. Προς στιγμή, το μυαλό μας κλυδωνίζεται, και δεν ξέρουμε πώς να συνεχίσουμε στον δρόμο μπροστά μας, δεν ξέρουμε πώς να συνεχίσουμε με τις πεποιθήσεις μας. Φαίνεται ότι η πίστη μας έχει επιστρέψει στο μηδέν και ότι δεν έχουμε συναντήσει ποτέ και δεν έχουμε γνωρίσει τον Κύριο Ιησού. Ότι βλέπουμε μπροστά στα μάτια μας μάς προκαλεί σύγχυση και μας κάνει να νιώθουμε σαν να έχουμε χαθεί. Έχουμε αποθαρρυνθεί, έχουμε απογοητευθεί, και βαθιά στην καρδιά μας υπάρχει αχαλίνωτη οργή και όνειδος. Προσπαθούμε να εκτονωθούμε, προσπαθούμε να βρούμε μια διέξοδο και, πολύ δε μάλλον, προσπαθούμε να συνεχίσουμε να προσδοκούμε τον Σωτήρα μας τον Ιησού και να ανοίξουμε την καρδιά μας σε Αυτόν. Αν και υπάρχουν φορές που δεν δείχνουμε υπερόπτες ούτε ταπεινοί, η καρδιά μας νιώθει μια καινοφανή αίσθηση απώλειας. Αν και μερικές φορές μπορεί να φαινόμαστε ασυνήθιστα ήρεμοι εξωτερικά, μέσα μας υπομένουμε την τρικυμία του μαρτυρίου. Η κρίση και το παιδεμά Του μας έχουν αφαιρέσει όλες τις ελπίδες και τα όνειρά μας, έχουν ματαιώσει τις παράλογες επιθυμίες μας και δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι είναι ο Σωτήρας μας κι ότι είναι ικανός να μας σώσει. Η κρίση και το παιδεμά Του έχουν ανοίξει ένα βαθύ χάσμα ανάμεσα σε εμάς και σε Αυτόν που κανείς δεν θέλει καν να διασχίσει. Η κρίση και το παιδεμά Του είναι ότι για πρώτη φορά ερχόμαστε αντιμέτωποι με τόσο μεγάλα εμπόδια και τόσο μεγάλη ταπείνωση. Η κρίση και το παιδεμά Του μας βοήθησαν να εκτιμήσουμε πραγματικά την εντιμότητα του Θεού και την έλλειψη ανοχής για τις προσβολές του ανθρώπου, σε σύγκριση με την οποία είμαστε τόσο μικροί και αχρείοι. Η κρίση και το παιδεμά Του μας έχουν κάνει να συνειδητοποιήσουμε για πρώτη φορά πόσο αλαζόνες και ξιπασμένοι είμαστε και ότι ο άνθρωπος δεν θα είναι ποτέ ισάξιος με τον Θεό ή ίσος με τον Θεό. Η κρίση και το παιδεμά Του μας κάνει να μη θέλουμε να ζούμε πλέον σε μια τέτοια διεφθαρμένη διάθεση και μας κάνει να θέλουμε να απαλλαγούμε από μια τέτοια φύση και ουσία όσο το δυνατόν συντομότερα, για να μην προκαλούμε το μίσος και την απέχθειά Του. Η κρίση και το παιδεμά Του μας έχει κάνει να υπακούμε στα λόγια Του με προθυμία και δεν θέλουμε πλέον να επαναστατήσουμε εναντίον των ενορχηστρώσεων και του σχεδιασμού Του. Η κρίση και το παιδεμά Του μας δημιούργησαν για ακόμα μια φορά την επιθυμία να επιβιώσουμε και μας γέμισαν χαρά που Τον δεχόμαστε ως Σωτήρα μας... Έχουμε αφήσει πίσω μας το έργο της κατάκτησης, βγήκαμε από την κόλαση, εξήλθαμε της κοιλάδας της

σκιάς του θανάτου... Ο Παντοδύναμος Θεός μάς έχει κερδίσει, εμάς που ανήκουμε σε αυτήν την ομάδα ανθρώπων! Έχει θριαμβεύσει πάνω στον Σατανά και κατατρόπωσε όλους τους εχθρούς Του!

Είμαστε απλά μια συνηθισμένη ομάδα ανθρώπων με διεφθαρμένη σατανική διάθεση, είμαστε αυτοί που έχουν προεπιλεχθεί από τον Θεό στις απαρχές του χρόνου και είμαστε οι πένητες που ο Θεός έχει ανυψώσει από την κοπριά. Κάποτε απορρίψαμε και καταδικάσαμε τον Θεό, αλλά τώρα έχουμε κατακτηθεί από Αυτόν. Έχουμε λάβει ζωή και έχουμε λάβει την οδό της αιώνιας ζωής από τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πού βρισκόμαστε στη γη, παρά τις διώξεις και τα δεινά, δεν μπορούμε να υπάρξουμε χωρίς τη σωτηρία του Παντοδύναμου Θεού. Γιατί Αυτός είναι ο Δημιουργός μας και η μοναδική μας λύτρωση!

Η αγάπη του Θεού ρέει όπως το νερό της πηγής και προσφέρεται σε σένα και σε μένα και σε αυτόν και σε όλους όσους αναζητούν πραγματικά την αλήθεια και προσδοκούν την έλευση του Θεού.

Ακριβώς όπως η σελήνη ακολουθεί πάντα τον ήλιο, το έργο του Θεού δεν σταματάει ποτέ και επιτελείται πάνω σε σένα, πάνω σε εμένα, πάνω σε αυτόν και σε όλους όσους ακολουθούν τα βήματα του Θεού και δέχονται την κρίση και το παιδεμα του Θεού.

23 Μαρτίου 2010

Ιστότοπος ευαγγελίου
<https://el.kingdomsalvation.org>

Ο ιστότοπός μας

Κατεβάστε την εφαρμογή

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/el/video>

Facebook: <https://l.kingdomsalvation.org/el/facebook>

Email: contact.el@kingdomsalvation.org

Ομιλίες του Χριστού των Εσχάτων Ημερών Ανθολογία

Από τον Χριστό των εσχάτων ημερών

Πρώτη Έκδοση Δεκέμβριος 2019

Πνευματικά δικαιώματα © 2019 Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού

Όλα τα δικαιώματα προστατεύονται. Το παρόν βιβλίο δεν διατίθεται προς πώληση και δεν επιτρέπεται η ανατύπωση χωρίς άδεια.

Επιμέλεια: Συντακτική ομάδα της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού

ISBN: 9789864322046 (ePub)

Δημοσιεύθηκε από το ίδρυμα Taoyuan Christian New Song Church
Foundation

(Almighty God New Song Church)
2 Guohua Street, Taoyuan City, Taiwan

+886 (03) 3357581

+30-694-960-3798

contact.el@kingdomsalvation.org

<https://el.kingdomsalvation.org/>

<https://el.godfootsteps.org/>

Νομικός σύμβουλος: Zongjie LIN